

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-පීකා

(පටිමො භාගො)

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා	1
නිදානකථාවණ්ණනා	17
1. මූලපරියායවග්ගො	21
1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා	21
අබ්භන්තරනිදානවණ්ණනා	21
සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා	46
පථවීචාරවණ්ණනා	57
ආපොචාරාදිවණ්ණනා	65
භූතචාරාදිවණ්ණනා	68
ආකාසානඤ්චායතනචාරාදිවණ්ණනා	72
දිට්ඨසුතචාරාදිවණ්ණනා	72
එකත්තචාරාදිවණ්ණනා	73
සෙක්ඛචාරදුතියනයවණ්ණනා	77
බ්‍රිණාසවචාරතනියාදිනයවණ්ණනා	80
තථාගතචාරසත්තමනයවණ්ණනා	83
තථාගතචාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා	94
නෙත්තිනයවණ්ණනා	100
සොළසභාරවණ්ණනා	102
1. දෙසනාභාරවණ්ණනා	102
2. විවයභාරවණ්ණනා	103
3. යුත්තිභාරවණ්ණනා	104
4. පදට්ඨානභාරවණ්ණනා	105
5. ලක්ඛණභාරවණ්ණනා	105
6. චතුර්වස්ථානභාරවණ්ණනා	106
7. ආවත්තභාරවණ්ණනා	108
8. විහත්තිභාරවණ්ණනා	109
9. පරිවත්තභාරවණ්ණනා	110
10. වෙච්චනභාරවණ්ණනා	111

11. පඤ්ඤාත්තිභාරවණ්ණනා.....	112
12. ඔතරණභාරවණ්ණනා	112
13. සොධනභාරවණ්ණනා.....	113
14. අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා	113
14. පරික්ඛාරභාරවණ්ණනා.....	114
16. සමාරොපනභාරවණ්ණනා.....	115
පඤ්චවිධනයවණ්ණනා	116
1. නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා	116
2. තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා	116
3. සිහවික්කිලිතනයවණ්ණනා	117
4-5. දිසාලොචනණනාවයවණ්ණකුසනයද්අඬි-	117
සාසනපට්ඨානවණ්ණනා	118
2. සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා	118
දස්සනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා	128
සංවරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා	138
පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා	141
අධිවාසනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා	143
පරිවජ්ජනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා	144
විනොදනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා	144
භාවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා	145
3. ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා	151
4. භයගෙරවසුත්තවණ්ණනා	172
කායකම්මන්තවාරකථාවණ්ණනා	176
චජිකම්මන්තවාරාදිකථාවණ්ණනා	178
භයගෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා	183
අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා	184
පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා	186
පුබ්බෙතිවාසකථාවණ්ණනා	188
දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා	189

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා.....	189
අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා.....	192
දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා.....	192
පසන්නකාරවණ්ණනා	194
සරණගමනකථාවණ්ණනා	196
උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා	200
5. අනඛිගණසුත්තවණ්ණනා.....	202
සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා.....	202
6. ආකඨිබ්බයාසුත්තවණ්ණනා	213
7. වත්ථසුත්තවණ්ණනා	224
8. සල්ලෙබ්බසුත්තවණ්ණනා.....	237
9. සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා	248
අකුසලකම්මපථවණ්ණනා	251
කුසලකම්මපථවණ්ණනා.....	255
ආහාරවාරවණ්ණනා.....	257
සච්චවාරවණ්ණනා.....	264
ජරාමරණවාරවණ්ණනා	264
ජාතිවාරවණ්ණනා.....	265
භවවාරවණ්ණනා	266
උපාදානවාරවණ්ණනා	266
තණ්හාවාරවණ්ණනා	268
වෙදනාවාරවණ්ණනා	270
එස්සවාරවණ්ණනා	270
සළායතනවාරවණ්ණනා.....	270
නාමරූපවාරවණ්ණනා	271
විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා.....	271
සඬ්ඛාරවාරවණ්ණනා.....	271
අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා	272
ආසවවාරවණ්ණනා.....	273
10. සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා.....	274

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා	275
කායානුපස්සනාවණ්ණනා	290
ආනාපානපඛ්ඛවණ්ණනා	290
ඉරියාපථපඛ්ඛවණ්ණනා	293
චතුසම්පජ්ඣපඛ්ඛවණ්ණනා	296
පටිකුලමනසිකාරපඛ්ඛවණ්ණනා	304
ධාතුමනසිකාරපඛ්ඛවණ්ණනා	305
නවසිවථිකපඛ්ඛවණ්ණනා	306
වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා	307
චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා	310
ධම්මානුපස්සනාවණ්ණනා	311
නිවරණපඛ්ඛවණ්ණනා	311
බන්ධපඛ්ඛවණ්ණනා	315
ආයතනපඛ්ඛවණ්ණනා	315
බොජ්ඣංගපඛ්ඛවණ්ණනා	317
චතුසච්චපඛ්ඛවණ්ණනා	327
(දුතියො භාගො(.....	329
2. සීහනාදවග්ගො	329
1. චූළසීහනාදසුත්තවණ්ණනා	329
2. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා	340
වෙසාලීනගරවණ්ණනා	340
උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා	341
දසබලඤාණවණ්ණනා	343
චතුර්වෙසාරජ්ජඤාණවණ්ණනා	350
අට්ඨපරිසවණ්ණනා	351
චතුරයානිවණ්ණනා	352
පඤ්චගතිවණ්ණනා	352
ඤාණපචත්තාකාරවණ්ණනා	354
දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා	355
ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා	358

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා	359
3. මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා	361
4. චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා	365
5. අනුමානසුත්තවණ්ණනා	368
6. වෙනොබ්බසුත්තවණ්ණනා	370
7. වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා	374
8. මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා	376
9. ද්වේධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා	383
10. විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා	388
3. ඔපම්මවග්ගො	393
1. කකචූපමසුත්තවණ්ණනා	393
2. අලගද්දූපමසුත්තවණ්ණනා	396
3. වම්මිකසුත්තවණ්ණනා	412
4. රථවිනීතසුත්තවණ්ණනා	417
ගරුධම්මහාවවණ්ණනා	418
අජ්ජිච්ඡතාදිවණ්ණනා	419
ද්වාදසවිධසන්තොසවණ්ණනා	420
තිවිධපව්වෙකවණ්ණනා	421
පඤ්චවිධසංසග්ගවණ්ණනා	421
ගාභගාභකාදිවණ්ණනා	422
පඤ්චලාභවණ්ණනා	423
චාරිකාදිවණ්ණනා	423
සත්තවිසුද්ධිපඤ්ඤවණ්ණනා	425
සත්තරථවිනීතවණ්ණනා	427
5. නිවාපසුත්තවණ්ණනා	428
6. පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා	431
7. චූළභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා	447
8. මහාභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා	463
9. මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා	474
10. චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා	476

4. මහායමකවග්ගො.....	477
1. චූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා.....	477
2. මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා.....	481
3. මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා.....	487
4. චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා.....	492
5. චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා.....	494
6. මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා.....	501
7. චූළතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා.....	507
8. මහාතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා.....	512
9. මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා.....	518
10. චූළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා.....	526
5. චූළයමකවග්ගො.....	529
1. සාලෙයාකසුත්තවණ්ණනා.....	529
2. වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා.....	537
3. මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා.....	538
4. චූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා.....	558
5. චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා.....	569
6. මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා.....	572
7. වීමංසකසුත්තවණ්ණනා.....	575
8. කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා.....	580
9. බ්‍රහ්මනිමත්තනිකසුත්තවණ්ණනා.....	586
10. මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනා.....	593

“ධම්මා සුතා ධාතා ච වසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(පට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-ටීකා

(පඨමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

1. සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස පභවනිස්සයවිසුද්ධිපටිවෙදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා සබ්බහිතසුඛනිප්පාදනත්ථං. අථ චා මඬ්ගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සමාවර්තභාවතො, ආයතිං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා. අථ චා රතනත්තයපණාමකරණං පූජනීයපූජාපුඤ්ඤවිසෙසනිබ්බත්තනත්ථං. තං අත්තතො යථාලද්ධසම්පත්තිනිමිත්තකස්ස කම්මස්ස බලානුප්පදානත්ථං. අත්තරා ච තස්ස අසඬ්කොචනත්ථං. තද්දහයං අනත්තරායෙන අට්ඨකථාය පරිසමාපනත්ථං. ඉදමෙව ච පයොජනං ආචරියෙන ඉධාධිප්පෙනං. තථා හි චක්ඛති “ඉති මෙ පසන්නමතිනො...පෙ.... තස්සානුභාවෙනා”ති. චත්ථුත්තයපූජාහි නිරතිසයපුඤ්ඤක්ඛෙන්තසංබුද්ධියා අපරිමෙයාපභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධත්තරායෙහි ලොකසන්නිවාසෙ අත්තරායනිබන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති. භයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. යථාහ -

“පූජාරහෙ පූජයතො. බුද්ධෙ යදි ච සාවකෙ”තිආදි (ධ. ප. 195; අප. 1.10.1), තථා -

“යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා, අග්ගෙ බො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො හොති”තිආදි (ඉතිවු. 90, 91),

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
චරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස.

ධම්මොති කිත්තයන්තස්ස...පෙ.... කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස;
සඬ්ඝොති කිත්තයන්තස්ස...පෙ.... කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්සා”ති.
(ඉතිවු. අට්ඨ. 90),

තථා -

“යස්මිං මහානාම සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති” තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11),

“අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමූලෙ වා...පෙ....

භයං වා ඡම්භිතත්තං වා,

ලොමහංසො න හෙස්සති” ති ව. (සං. නි. 2.249);

තත්ථ යස්ස චත්ථුත්තයස්ස චන්දනං කත්තුකාමො, තස්ස ගුණාතිසයයොගසන්දස්සනත්ථං. “කරුණාසීතලහදය”න්තිආදිනා ගාථාත්තයමාහ. ගුණාතිසයයොගෙන හි චන්දනාරහභාවො, චන්දනාරහෙ ව කතා චන්දනා යථාධිප්පෙතං පයොජනං සාධෙතීති. තත්ථ යස්සා දෙසනාය සංවණ්ණනං කත්තුකාමො. සා න විනයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානා, අථ ඛො කරුණාපඤ්ඤාප්පධානාති තදුභයප්පධානමෙව තාව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථොමනං කාතුං තම්මූලකත්තා සෙසරතනානං. “කරුණාසීතලහදය”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං වික්ඛිපති අපනෙතීති අත්ථො. අථ වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං භිංසති විබාධතීති අත්ථො. පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං කම්පනං හදයබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අථ වා කමිති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනයනකාමතාලක්ඛණා අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතාය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති අත්ථො. කරුණාය සීතලං කරුණාසීතලං, කරුණාසීතලං හදයං අස්සාති කරුණාසීතලහදයො, තං කරුණාසීතලහදයං.

තත්ථ කිඤ්චාපි පරෙසං භිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිච්ඡන්දනසභාවතාය, බ්‍යාපාදාරතීනං උජුච්චිච්චනිකතාය ව පරසත්තසන්තානගතසන්තාපච්චිඡේදනාකාරප්පචත්තියා මෙත්තාමුදිතානම්පි චිත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති, තථාපි පරදුක්ඛාපනයනාකාරප්පචත්තියා පරුපතාපාසහනරසා අවිභිංසාභූතා කරුණාව විසෙසෙන භගවතො චිත්තස්ස චිත්තපස්සද්ධි විය සිතිභාවනිමිත්තන්ති චුත්තං. “කරුණාසීතලහදය”න්ති. කරුණාමුඛෙන වා මෙත්තාමුදිතානම්පි හදයසීතලභාවකාරණතා චුත්තාති දට්ඨබ්බං. අථ වා අසාධාරණඤාණවිසෙසනිබන්ධනභූතා සාතිසයං නිරවසෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤාණං විය සවිසයබ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවං උපගතා කරුණාව භගවතො අතිසයෙන හදයසීතලභාවහෙතුති ආහ “කරුණාසීතලහදය”න්ති. අථ වා සතිපි මෙත්තාමුදිතානං සාතිසයෙ හදයසිතිභාවනිබන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණවිසෙසකාරණතාය තාසම්පි කාරණන්ති කරුණාව භගවතො “හදයසීතලභාවකාරණ”න්ති චුත්තා. කරුණානිදානා හි සබ්බෙපි බුද්ධගුණා. කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්තාපස්ස හි භගවතො

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
පරදුක්ඛාපනයනකාමතාය අනෙකානිපි අසඬ්ඛොයානි කප්පානං
අකිලන්තරූපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකරධම්මසම්භරණනිරතස්ස
සමධිගතධම්මාධිපතෙයාස්ස ව සන්නිහිතෙසුපි
සත්තසඬ්ඛාරසමුපනිතභද්දුපතාපනිමිත්තෙසු න ඊසකම්පි විත්තසීතිභාවස්ස
අඤ්ඤාප්තමහොසීති. එතස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ තීසුපි අවත්ථාසු භගවතො
කරුණා සඬගහිතාති දට්ඨබ්බං.

පජානාතීති පඤ්ඤා, යථාසභාවං පකාරෙහි පටිච්ඡේදකීති අත්ථො. පඤ්ඤාව ඤෙය්‍යාවරණප්පහානතො පකාරෙහි ධම්මසභාවජොතනට්ඨෙත පථ්ජොතොති පඤ්ඤාපථ්ජොතො. සවාසනප්පහානතො විසෙසෙන භතං සමුග්ගාතිතං විභතං, පඤ්ඤාපථ්ජොතෙන විභතං පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතං. මුය්භන්ති තෙන, සයං වා මුය්භති, මොහනමත්තමෙව වා තන්ති මොහො, අවිජ්ජා, ස්වෙව විසයසභාවපටිච්ඡාදනතො අන්ධකාරසරික්ඛතාය තමො වියාති තමො, පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතො මොහතමො එතස්සාති පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතමොහතමො, තං පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතමොහතමං. සබ්බෙසම්පි හි බිණ්ණාසවානං සතිපි පඤ්ඤාපථ්ජොතෙන අවිජ්ජන්ධකාරස්ස විභතභාවෙ සද්ධාවිමුත්තෙහි විය දිට්ඨිප්පත්තානං සාවකෙහි පච්චෙකසම්බුද්ධෙහි ව සවාසනප්පහානෙන සම්මාසම්බුද්ධානං කිලෙසප්පහානස්ස විසෙසො විජ්ජතීති සාතිසයෙන අවිජ්ජාපහානෙන භගවන්තං ථොමෙත්තො ආහ “පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතමොහතම”න්ති.

අථ වා අන්තරෙන පරොපදෙසං අත්තනො සන්තානෙ අවිචන්තං අවිජ්ජන්ධකාරවිගමස්ස නිබ්බන්තිතත්තා, තථා සබ්බඤ්ඤාතාය බලෙසු ව වසීභාවස්ස සමධිගතත්තා, පරසන්තතියඤ්ච ධම්මදෙසනාතිසයානුභාවෙන සම්මදෙව තස්ස පවත්තිතත්තා භගවා ව විසෙසතො මොහනමවිගමෙන ථොමෙතබ්බොති ආහ “පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතමොහතම”න්ති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ “පඤ්ඤාපථ්ජොතො”ති පදෙන භගවතො පටිච්චෙධපඤ්ඤා විය දෙසනාපඤ්ඤාපි සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසනයෙන වා සඬගහිතාති දට්ඨබ්බං.

අථ වා භගවතො ඤාණස්ස ඤෙය්‍යපරියන්තිකත්තා සකලඤෙය්‍යධම්මසභාවාවබොධනසමත්ථෙන අනාවරණඤාණසඬ්ඛාතෙන පඤ්ඤාපථ්ජොතෙන සබ්බඤෙය්‍යධම්මසභාවච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස විධමිතත්තා අනඤ්ඤසාධාරණො භගවතො මොහනමවිනාසොති කත්වා චුත්තං “පඤ්ඤාපථ්ජොතවිභතමොහතම”න්ති. එත්ථ ව මොහනමවිධමනන්තෙ අධිගතත්තා අනාවරණඤාණං කාරණුපවාරෙන සසන්තානෙ මොහනමවිධමනන්ති දට්ඨබ්බං. අභිනීභාරසම්පත්තියා සවාසනප්පහානමෙව හි කිලෙසානං ඤෙය්‍යාවරණප්පහානන්ති, පරසන්තානෙ පන මොහනමවිධමනස්ස කාරණභාවතො අනාවරණඤාණං “මොහනමවිධමන”න්ති චුච්චතීති.

කිං පන කාරණං අවිජ්ජාසමුග්ගානොයෙවෙකො පහානසම්පත්තිවසෙන
 භගවතො ථොමනානිමිත්තං ගජ්ඣති, න පන සාතිසයං
 නිරවසෙසකිලෙසජ්ජහානන්ති? තජ්ජහානවචනෙනෙව තදෙකට්ඨතාය
 සකලසංකිලෙසගණසමුග්ගාතස්ස ජොතිතභාවතො. න හි සො තාදිසො
 කිලෙසො අත්ථි, යො නිරවසෙසඅවිජ්ජාජ්ජහානෙන න පභීයතීති.

අථ චා විජ්ජා විය සකලකුසලධම්මසමුප්පත්තියා
 නිරවසෙසාකුසලධම්මනිබ්බත්තියා සංසාරජ්ජවත්තියා ච අවිජ්ජා
 පධානකාරණන්ති තබ්බිසාතවචනෙන සකලසංකිලෙසගණසමුග්ගාතො
 චුත්තොයෙව භොතීති චුත්තං “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති.

නරා ච අමරා ච නරාමරා, සහ නරාමරෙහීති සනරාමරො, සනරාමරො ච
 සො ලොකො චාති සනරාමරලොකො. තස්ස ගරුති සනරාමරලොකගරු,
 තං සනරාමරලොකගරුං. එතෙන දෙවමනුස්සානං විය
 තදවසිට්ඨසත්තානම්පි යථාරහං ගුණවිසෙසාවහතාය භගවතො උපකාරිතං
 දස්සෙති. න චෙත්ථ පධානාජ්ජධානභාවො චොදෙනබ්බො. අඤ්ඤො හි
 සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමො. එදිසෙසු හි සමාසපදෙසු පධානම්පි
 අජ්ජධානං විය නිද්දිසියති යථා “සරාජිකාය පරිසායා”ති (චූළව. 336).
 කාමඤ්ඤෙත්ථ සත්තසංඛාරොකාසවසෙන තිවිධො ලොකො, ගරුභාවස්ස
 පන අධිජ්ජෙතත්තා ගරුකරණසමත්ථස්සෙව යුජ්ජනතො සත්තලොකස්ස
 වසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. සො හි ලොකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපානි
 තබ්බිපාකො චාති “ලොකො”ති චූච්චති. අමරග්ගහණෙන චෙත්ථ
 උපපත්තිදෙවා අධිජ්ජෙතා.

අථ චා සමුහත්ථො ලොකසද්දො සමුදායවසෙන ලොකීයති
 පඤ්ඤාපීයතීති. සහ නරෙහීති සනරා, සනරා ච තෙ අමරා චාති සනරාමරා,
 තෙසං ලොකොති සනරාමරලොකොති පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.
 අමරසද්දෙන චෙත්ථ විසුද්ධිදෙවාපි සංඛගය්හන්ති. තෙ හි මරණාභාවතො
 පරමත්ථතො අමරා. නරාමරානංයෙව ච ගහණං උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන
 යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157). තථා හි
 සංඛාරානත්ථපරිහාරපුබ්බච්ඡිගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතජ්ජරාය
 නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිචන්තුපකාරිතාය
 අපරිමිතනිරූපමජ්ජහාවගුණවිසෙසසමච්ඡිගිතාය ච සංඛසත්තූත්තමො භගවා
 අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමගාරවට්ඨානං.
 තෙන චුත්තං “සනරාමරලොකගරු”න්ති.

සොහනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. භගවතො හි
 චෙනෙයාජනුපසංඝමනං එකන්තෙන තෙසං හිතසුඛනිජ්ජාදනතො
 සොහනං, තථා ලක්ඛණානුබ්බස්සනපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය දුතවිලම්බිත-
 බලිතානුකඨ්ඨන-නිජ්ජිලනුක්කුටික-කුටිලාකුලතාදි-දොසරහිත-මචහසිත-
 රාජහංස- වසභවාරණ-මිගරාජගමනං කායගමනං ඤාණගමනඤ්ඤා

විපුලනිම්මලකරුණා-සතිවීරියාදි-ගුණවිසෙසසහිතමහිනීභාරතො යාව මහාබොධිං අනවජ්ජනය සොභනමෙවාති. අථ චා සයම්භුඤ්ඤාණෙන සකලමපි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො ඤාණෙන සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො, ලොකනිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො, ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපත්තොති සුගතො. “සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහීනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡතීති සුගතො” තිආදිනා (මහානි. 38; චූළනි. 27) නයෙන අයමත්ථො විභාවෙතබ්බො. අථ චා සුන්දරං යානං සම්මාසම්බොධිං, නිබ්බානමෙව චා ගතො අධිගතොති සුගතො. යස්මා චා භූතං තච්ඡං අත්ථසංහිතං වෙනෙය්‍යානං යථාරහං කාලයුත්තමෙව ච ධම්මං භාසති, තස්මා සම්මා ගදති වදතීති සුගතො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. ඉති සොභනගමනතාදීහි සුගතො, තං සුගතං.

පුඤ්ඤපාපකම්මෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බතො ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරයාදිවසෙන පඤ්චවිධා. තාහි සකලස්සපි භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරභභාවකරණෙන නිවත්තිතත්තා භගවා පඤ්චහිපි ගතීහි සුට්ඨු මුත්තො විසංයුත්තොති ආහ “ගතිවිමුත්ත” ති. එතෙන භගවතො කත්ථවිපි ගතියා අපරියාපන්නතං දස්සෙති, යතො භගවා “දෙවාතිදෙවො” ති වුවති. තෙනෙවාහ -

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො චා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බීණා, විද්ධස්සා විනළිකතා” ති. (අ. නි. 4.36);

තංතංගතිසංවත්තනකානඤ්ඤි කම්මකිලෙසානං අග්ගමග්ගෙන බොධිමූලෙයෙව සුප්පහීනත්තා නත්ථි භගවතො ගතිපරියාපන්නතාති අවිචන්තමෙව භගවා සබ්බභවයොනිගති-විඤ්ඤාණට්ඨිති-සත්තාවාස-සත්තනිකායෙහි පරිමුත්තො, තං ගතිවිමුත්තං. චන්දෙති නමාමි, ථොමෙමීති චා අත්ථො.

අථ චා ගතිවිමුත්තන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතූප්පත්තියා භගවන්තං ථොමෙති. එත්ථ හි ද්විහි ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා අත්තහිතසම්පත්තිතො පරහිතපටිපත්තිතො ච. තෙසු අත්තහිතසම්පත්ති අනාවරණඤ්ඤාණාධිගමතො සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං අවිචන්තප්පහානතො අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිතො ච වෙදිතබ්බා, පරහිතපටිපත්ති ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස සබ්බදුක්ඛනිය්‍යානිකධම්මදෙසනතො විරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතජ්ඣාසයතො ඤාණපරිපාකකාලාගමනතො ච. සා පනෙත්ථ ආසයතො පයොගතො ච

දුට්ඨා පරහිතපටිපත්ති, තිට්ඨා ව අත්තහිතසම්පත්ති පකාසිතා භොති. කථං?
 “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන ආසයතො පරහිතපටිපත්ති,
 සම්මාගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පයොගතො පරහිතපටිපත්ති,
 “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං ගතිවිමුත්ත”න්ති එතෙහි
 චතුසච්චපටිවෙධත්ථෙත ව සුගතසද්දෙන තිට්ඨාපි අත්තහිතසම්පත්ති,
 අවසිට්ඨට්ඨෙත තෙන “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං”න්ති එතෙන වාපි
 සබ්බාපි අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්ති පකාසිතා භොතිති.

අථ වා තීහි ආකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බං – හෙතුතො
 ඵලතො උපකාරතො ව. තත්ථ හෙතු මහාකරුණා, සා පයමපදෙන දස්සිතා.
 ඵලං චතුබ්බිධං ඤාණසම්පදා පහානසම්පදා ආනුභාවසම්පදා රූපකායසම්පදා
 වාති. තාසු ඤාණපහානසම්පදා දුතියපදෙන සච්චපටිවෙධත්ථෙත ව
 සුගතසද්දෙන පකාසිතා භොත්ති, ආනුභාවසම්පදා පන තතියපදෙන,
 රූපකායසම්පදා යථාචුත්තකායගමනසොහනත්ථෙත සුගතසද්දෙන
 ලක්ඛණානුබ්බාසද්දෙනපාරිසුරියා විනා තදභාවතො. උපකාරො අනන්තරං
 අබාහිරං කරිත්වා තිට්ඨයානමුඛෙන විමුත්තිධම්මදෙසනා. සො
 සම්මාගදනත්ථෙත සුගතසද්දෙන පකාසිතො භොතිති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධියා මූලං
 දස්සෙති. මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඤ්ඤාතො
 සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිහාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්වා
 අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බොධියා මූලං.
 “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධිං දස්සෙති.
 අනාවරණඤාණපදට්ඨානඤ්චි මග්ගඤාණං, මග්ගඤාණපදට්ඨානඤ්ච
 අනාවරණඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති වුච්චති. සම්මාගමනත්ථෙත
 සුගතසද්දෙන සම්මාසම්බොධියා පටිපත්තිං දස්සෙති
 ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනකාමසුඛල්ලිකත්තකිලමථානුයොගසස්සතුච්ඡේ
 දාහිනිවෙසාදි අත්තද්වයරහිතාය කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය
 පටිපත්තියා පකාසනතො සුගතසද්දස්ස. ඉතරෙහි සම්මාසම්බොධියා
 පධානාප්පධානානෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො
 සත්තසත්තාරණඤ්ඤෙත්ථ පධානං පයොජනං, තදඤ්ඤමප්පධානං. තෙසු
 පධානෙන පරහිතපටිපත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තහිතසම්පත්තිං,
 තදුභයෙන අත්තහිතාය පටිපත්තාදීසු චතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො
 චතුත්ථපුග්ගලභාවං දස්සෙති. තෙන ව අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවං
 උත්තමචන්දනියභාවං අත්තතො ව චන්දනකිරියාය බ්බත්තඨගතභාවං
 දස්සෙති.

එත්ථ ච කරුණාගහණෙන ලොකියෙසු
 මහග්ගතභාවප්පත්තාසාධාරණගුණදීපනතො භගවතො
 සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා භොති, පඤ්ඤාගහණෙන

සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානමග්ගඤ්ඤාණදීපනතො

සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තද්වයග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො
 “සනරාමරලොකගරු”න්තිආදිනා විපක්ඛියතීති. කරුණාගහණෙන ච
 උපගමනං නිරුපක්කිලෙසං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන අපගමනං. තථා
 කරුණාගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පවත්තිං දස්සෙති
 ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාගහණෙන සමඤ්ඤාය
 අනතිධාවනං සභාවානවබ්බොධෙන හි ධම්මානං සමඤ්ඤං අතිධාවත්වා
 සත්තාදිපරාමසනං හොතීති. තථා කරුණාගහණෙන
 මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාගහණෙන තීඝ්ඤා කාලෙඝ්ඤා
 අප්පට්ඨතඤ්ඤාණං චතුසච්චඤ්ඤාණං චතුපට්ඨමිහිදාඤ්ඤාණං
 චතුචෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං.

කරුණාගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස ගහිතත්තා
 සෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානි, ඡ අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණානි,
 දස බලානි, චූද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, සොළස ඤාණවරියා, අට්ඨාරස
 බුද්ධධම්මා, චතුරත්තාලීස ඤාණවත්ථුනි, සත්තසත්තතිඤ්ඤාණවත්ථුනීති
 එවමාදීනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාපහෙදානං වසෙන ඤාණචාරං දස්සෙති. තථා
 කරුණාගහණෙන චරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාගහණෙන විජ්ජාසම්පත්තිං.
 කරුණාගහණෙන අත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාගහණෙන ධම්මාධිපතිතා.
 කරුණාගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාගහණෙන අත්තනාථභාවො.
 තථා කරුණාගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො, පඤ්ඤාගහණෙන කතඤ්ඤා.
 තථා කරුණාගහණෙන අපරන්තපතා, පඤ්ඤාගහණෙන අනත්තන්තපතා.
 කරුණාගහණෙන චා බුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාගහණෙන බුද්ධභාවසිද්ධි.
 තථා කරුණාගහණෙන පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාගහණෙන සයං තරණං.
 තථා කරුණාගහණෙන සබ්බසත්තෙඝ්ඤා අනුග්ගහවිත්තතා, පඤ්ඤාගහණෙන
 සබ්බධම්මෙඝ්ඤා විරත්තවිත්තතා දස්සිතා හොති.

සබ්බෙසඤ්ච බුද්ධගුණානං කරුණා ආදි තන්තිදානභාවතො, පඤ්ඤා
 පරියොසානං තතො උත්තරි කරණීයාභාවතො. ඉති
 ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ බුද්ධගුණා දස්සිතා හොත්ති. තථා
 කරුණාගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බචගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො
 හොති. කරුණානිදානඤ්ඤානි සීලං තතො පාණාතිපාතාදිවිරතිජ්ජවත්තිතො, සා
 ච ඤානත්තයසම්පයොගිනීති. පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච
 සබ්බබුද්ධගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති එවමිහි
 ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්යාණදස්සනෙන සබ්බෙ බුද්ධගුණා දස්සිතා
 හොත්ති නයතො දස්සිතත්තා. එසො එව හි නිරවසෙසතො බුද්ධගුණානං
 දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගහණං. අඤ්ඤථා කො නාම සමත්ථො
 භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ —

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං;

කප්පමි පි අඤ්ඤාමහාසමානො.

බියෙථ කප්පො චිරදීඝමන්තරෙ;

වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.305; 3.141;

ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; අප. අට්ඨ. 2.7.20; බු. වං. අට්ඨ.

4.4; වරියා. අට්ඨ. 3.122 පකිණ්ණකකථා);

තෙනෙව ච ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙනපි බුද්ධගුණපරිව්ඡේදනං පති අනුයුත්තෙන “නො හෙතං, හන්තෙ”ති පටික්ඛිපිත්වා “අපිව මෙ, හන්තෙ, ධම්මන්වයො විදිතො”ති (දී. නි. 2.146) වුත්තං.

2. එවං සඬ්ඛෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවත්තං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි සද්ධම්මං ථොමෙතුං “බුද්ධොපි”ති ආදිමාහ. තත්ථ බුද්ධොති කත්තුනිද්දෙසො. බුද්ධභාවන්ති කම්මනිද්දෙසො. භාවෙත්වා සච්ඡිකත්වාති ච පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසො. යන්ති අනියමතො කම්මනිද්දෙසො. උපගතොති අපරකාලකිරියානිද්දෙසො. වන්දෙති කිරියානිද්දෙසො. තන්ති නියමනං. ධම්මන්ති වන්දනකිරියාය කම්මනිද්දෙසො. ගතමලං අනුත්තරන්ති ච තබ්බිසෙසනං.

තත්ථ බුද්ධසද්දස්ස තාව “බුද්ධිකා සච්චානීති බුද්ධො, බොධතො පජායාති බුද්ධො”ති ආදිනා නිද්දෙසනයෙන (මහානි. 192; චූළනි. 97) අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා සවාසනාය අඤ්ඤාණනිද්දාය අච්චන්තවිගමතො, බුද්ධියා වා විකසිතභාවතො බුද්ධවාති බුද්ධො ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සපිපි ඤෙය්‍යධම්මස්ස අනවබුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙය්‍යවිසෙසස්ස කම්මභාවෙන අග්ගභණ්ණතො කම්මවචනිච්ඡාය අභාවෙන අවගමනත්ථවසෙනෙව කත්තුනිද්දෙසො ලබ්හතීති බුද්ධවාති බුද්ධො යථා “දික්ඛිතො න දදාතී”ති. අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය විහතවිද්ධස්සනිරවසෙසකිලෙසො

මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිඅපරිමෙය්‍යගුණගණාධාරො

බන්ධසන්තානො බුද්ධො. යථාහ -

“බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු. අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්බුද්ධි, තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤානං පත්තො බලෙසු ච වසීභාව”න්ති (මහානි. 192; චූළනි. 97; පටි. ම. 3.161).

අපි-සද්දො සම්භාවනෙ. තෙන “එවං ගුණවිසෙසයුත්තො සොපි නාම භගවා”ති වක්ඛමානගුණෙ ධම්මෙ සම්භාවනං දීපෙති. බුද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බොධිං. භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා ච. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො. එතස්ස

“බුද්ධභාව” න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ගතමලන්ති විගතමලං, නිද්දොසන්ති අත්ථො. වන්දෙති පණමාමි, ථොමෙමි වා. අනුත්තරන්ති උත්තරරහිතං, ලොකුත්තරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො අපායතො ච සංසාරතො ච අපතමානො කත්වා ධාරෙතීති ධම්මො. අයඤ්ඤෙත්ථ සඞ්ඛෙපත්ථො – එවං විවිධගුණගණසමන්තාගතො බුද්ධොපි භගවා යං අරියමග්ගසඞ්ඛාතං ධම්මං භාවෙත්වා, එලනිබ්බානසඞ්ඛාතං පන සච්ඡිකත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතො, තමෙතං බුද්ධානම්පි බුද්ධභාවහෙතුභූතං සබ්බදොසමලරහිතං අත්තතො උත්තරිතරාභාවෙන අනුත්තරං පටිවෙධසද්ධම්මං නමාමිති. පරියත්තිසද්ධම්මස්සාපි තජ්ජකාසනත්තා ඉධ සඞ්ඛගො දට්ඨබ්බො.

අථ වා “අභිධම්මනයසමුද්දං අධිගච්ඡි, තිණි පිටකානි සම්මසී” ති ච අට්ඨකථායං චුත්තත්තා පරියත්තිධම්මස්සපි සච්ඡිකිරියාසම්මසනපරියායො ලබ්භතීති සොපි ඉධ චුත්තො එවාති දට්ඨබ්බං. තථා “යං ධම්මං භාවෙත්වා සච්චිකත්වා” ති ච චුත්තත්තා බුද්ධකරධම්මභූතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගෙ අධිසීලසික්ඛාදයොපි ඉධ ධම්මසද්දෙන සඞ්ඛගිතාති වෙදිතබ්බං. තාපි හි මූලපටිපක්ඛතාය ගතමලා අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරා වාති. තථා හි සත්තානං සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථාය කතමභාහිනීභාරො මහාකරුණාධිවාසපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාචිසෙසපරිධොතනිම්මලානං දානදමසංයමාදීනං උත්තමධම්මානං සතසහස්සාධිකානි කජ්ජානං චත්තාරි අසඞ්ඛොයායානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසානං භාවනාපච්චක්ඛකරණෙහි කම්මාදීසු අධිගතවසීභාවො අච්ඡරියාවිත්තෙයාමභානුභාවො අධිසීලාධිවිත්තානං පරමුක්ඛං සපාරමිජ්ජත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන මහාවජීරඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති.

එත්ථ ච “භාවෙත්වා” ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා” ති එතෙන විමුක්තිසම්පදාය. තථා පයමෙන ඝාතසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පයමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. අථ වා පයමෙන බයෙඤ්ඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුජ්ජාදෙඤ්ඤාණභාවෙන. පුරිමෙන වා විජ්ජුපමතාය, දුතියෙන චජිරුපමතාය. පුරිමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පයමෙන නියානාභාවෙන, දුතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පයමෙන වා හෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසඞ්ඛභාවෙන. පයමෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පයමෙන වා අධිපතිභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අථ වා “යං ධම්මං භාවෙත්වා බුද්ධභාවං උපගතො” ති එතෙන ස්වාක්ඛාතතාය ධම්මං ථොමෙති. “සච්ඡිකත්වා” ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පුරිමෙන අකාලිකතාය, පච්ඡිමෙන එහිපස්සිකතාය. පුරිමෙන වා ඔපනෙයයිකතාය, පච්ඡිමෙන පච්චත්තං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
 වෙදිතබ්බතාය ධම්මං ථොමෙති. “ගතමල”න්ති ඉමිනා
 සංකිලෙසාභාවදීපනෙන ධම්මස්ස පරිසුද්ධතං දස්සෙති, “අනුත්තර”න්ති
 එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනෙන විපුලපරිපුණ්ණතං. පටිමෙන
 වා පභානසම්පදං ධම්මස්ස දස්සෙති, දුතියෙන සභාවසම්පදං.
 භාවෙතබ්බතාය වා ධම්මස්ස ගතමලභාවො යොජෙතබ්බො. භාවනාගුණෙන
 හි සො දොසානං සමුග්ගාතකො භොතීති. සච්ඡිකාතබ්බභාවෙන
 අනුත්තරභාවො යොජෙතබ්බො. සච්ඡිකිරියානිබ්බත්තිතො හි
 තදුත්තරිකරණියාභාවතො අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරොති. තථා
 “භාවෙත්වා”ති එතෙන සහ පුබ්බභාගසීලාදීහි සෙක්ඛා
 සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොන්ති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සහ
 අසඬ්ඛතාය ධාතුයා අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා
 භොන්තිති.

3. එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සබ්බධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං අභිත්ථවිත්වා
 ඉදානි අරියසඬ්ඝං ථොමෙතුං “සුගතස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සාති
 සම්බන්ධනිද්දෙසො, තස්ස “පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බන්ධො.
 ඔරසානන්ති පුත්තවිසෙසනං. මාරසෙනමථනානන්ති ඔරසපුත්තභාවෙ
 කාරණනිද්දෙසො. තෙන කිලෙසජ්ජභානමෙව භගවතො ඔරසපුත්තභාවෙ
 කාරණං අනුජානාතීති දස්සෙති. අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො.
 තෙන සතිපි තෙසං සත්තවිසෙසභාවෙන අනෙකසහස්සසඬ්ඛාභාවෙ ඉමං
 ගණනපරිච්ඡේදං නාතිවත්තන්තිති දස්සෙති
 මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවානාතිවත්තනතො. සමුහන්ති සමුදායනිද්දෙසො.
 අරියසඬ්ඝන්ති ගුණවිසිට්ඨසඬ්ඝාටභාවනිද්දෙසො. තෙන අසහිපි
 අරියපුග්ගලානං කායසාමග්ගියං අරියසඬ්ඝභාවං දස්සෙති
 දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතභාවතො.

තත්ථ උරසි භවා ජාතා සංවද්ධා ව ඔරසා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා
 අත්තජාතතාය පිතු සත්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසෙන භාගිනො භොන්ති,
 එවමෙව තෙපි අරියපුග්ගලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මස්සවනන්තෙ අරියාය
 ජාතියා ජාතතාය භගවතො සත්තකස්ස විමුත්තිසුඛස්ස අරියධම්මරතනස්ස
 ව එකන්තභාගිනොති ඔරසා විය ඔරසා. අථ වා භගවතො
 ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කමමානා ඔක්කන්තා ව අරියසාවකා
 භගවතො උරෙන වායාමජනිතාහිජාතිතාය නිජ්ජරියායෙන “ඔරසපුත්තා”ති
 වත්තබ්බතං අරහන්ති. සාවකෙහි පවත්තියමානාපි හි ධම්මදෙසනා
 “භගවතො ධම්මදෙසනා”ඉවිච්චෙව වුච්චති තංමුලිකත්තා
 ලක්ඛණාදිවිසෙසාභාවතො ව.

යදිපි අරියසාවකානං අරියමග්ගාධිගමසමයෙ භගවතො විය තදන්තරාය
 කරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො, මාරවාහිනී වා න එකන්තෙන අපසාදෙති,
 තෙහි පන අපසාදෙතබ්බතාය කාරණෙ විමලීතෙ තෙපි විමලීතා එව නාම

හොත්තීති ආහ - “මාරසෙනමථනාන”න්ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “මාරමාරසෙනමථනාන”න්ති වත්තබ්බෙ “මාරසෙනමථනාන”න්ති එකදෙසසරූපෙකසෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා බන්ධානිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සපි ගුණමාරණෙ සභායභාවූපගමනතො කිලෙසබලකායො “සෙනා”ති වුච්චති. යථාහ “කාමා තෙ පයමා සෙනා”තිආදි (සු. නි. 438; මහානි. 28, 68, 149). සා ච තෙහි දියඬ්ඪසහස්සහෙදා අනන්තහෙදා වා කිලෙසවාහිතී සතිධම්මවිචයවීරියසමථාදිගුණපහරණෙහි ඔධිසො විමථිතා විහතා විද්ධස්තා වාති මාරසෙනමථනා, අරියසාවකා. එතෙන තෙසං භගවතො අනුජාතපුත්තතං දස්සෙති.

ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනයෙ න ඉරියනතො, අයෙ ච ඉරියනතො අරියා නිරුත්තිනයෙන. අථ වා සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො උපගතානඤ්ච තදත්ථසිද්ධිතො අරියා, අරියානං සඬ්ඪසොති අරියසඬ්ඪසො, අරියො ච සො සඬ්ඪසො වාති වා අරියසඬ්ඪසො, තං අරියසඬ්ඪසං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරත්තනානම්පි සමධිගමො සඬ්ඪසරත්තනාධිතොති අරියසඬ්ඪසස්ස බහුපකාරතං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරසා වන්දෙ”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ච “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඬ්ඪසස්ස පභවසම්පදං දස්සෙති, “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන පභානසම්පදං සකලසංකිලෙසප්පභානදීපනතො. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවදීපනතො. “අරියසඬ්ඪස”න්ති එතෙන පභාවසම්පදං දස්සෙති සබ්බසඬ්ඪසානං අග්ගභාවදීපනතො. අථ වා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති අරියසඬ්ඪසස්ස විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං, “මාරසෙනමථනාන”න්ති සම්මාඋපුඤ්ඤායසාමීච්ඡපටිපන්නභාවදීපනං, “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති ආහුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං, “අරියසඬ්ඪස”න්ති අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛේත්තභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඬ්ඪසස්ස ලොකුත්තරසරණගමනසබ්භාවං දීපෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන අභිනිහාරසම්පදාසිද්ධං පුබ්බභාගෙ සම්මාපටිපත්තිං දස්සෙති. කතාහිනිහාරා හි සම්මාපටිපන්නා මාරං මාරපරිසං වා අභිවිජිනන්ති. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන පටිවිද්ධස්තවිපක්ඛෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගඵලධම්මානං පකාසිතත්තා. “අරියසඬ්ඪස”න්ති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං දස්සෙති. සරණගමනඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණානං ආදි, සපුබ්බභාගපටිපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදියො මජ්ඣෙ, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදියො පරියොසානන්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සඬ්ඪබ්බෙපතො සබ්බෙ අරියසඬ්ඪසගුණා පකාසිතා හොත්ති.

4. එවං ගාථාත්තයෙන සඨබ්බෙපතො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රතනත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තංනිපච්චකාරං යථාධිප්පෙන පයොජනෙ පරිණාමෙන්තො “ඉති මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ රතිජනනට්ඨෙන රතනං, බුද්ධධම්මසඬ්ඝා. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා යථාභූතගුණ ආවජ්ජෙන්තස්ස අමතාධිගමහෙතුභූතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති. යථාහ -

“යස්මිං මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති...පෙ.... උජ්ජගතචිත්තො ඛො මහානාම, අරියසාවකො ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙදං, ලහති ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රතනට්ඨො. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ඤව, අතුලං දුල්ලභදස්සනං; අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන වුච්චති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; බු. පා. අට්ඨ. 6.3; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50);

චිත්තිකතභාවාදයො ව අනඤ්ඤසාධාරණා බුද්ධාදීසු එව ලබ්භන්තිති.

වන්දනාව වන්දනාමයං යථා “දානමයං සීලමය”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60). වන්දනා චෙත්ථ කායවාචාවිත්තෙහි තිණ්ණං රතනානං ගුණනින්නතා, ථොමනා වා. පුජ්ජනවච්චලනිබ්බත්තනතො පුඤ්ඤං, අත්තතො සන්තානං පුනාතීති වා. සුවිහතන්තරායොති සුට්ඨු විහතන්තරායො. එතෙන අත්තතො පසාදසම්පත්තියා රතනත්තයස්ස ව ඛෙත්තභාවසම්පත්තියා තං පුඤ්ඤං අත්ථප්පකාසනස්ස උපසාතකඋපද්දවානං විහතනෙ සමත්ථන්ති දස්සෙති. හුත්වාති පුබ්බකාලකිරියා. තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං, තස්ස. ආනුභාවෙනාති බලෙන.

5. එවං රතනත්තයස්ස නිපච්චකාරෙ පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තස්සා තාව ගුණාහිත්ථවනවසෙන උපඤ්ඤාපනත්ථං “මජ්ඣිමපමාණසුත්තඬ්ඝිකස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ මජ්ඣිමපමාණසුත්තඬ්ඝිකස්සාති නාතිදීඝනාතිබුද්දකපමාණෙහි සුත්තන්තෙහි ලක්ඛිතස්ස. යථා හි දීඝාගමෙ දීඝපමාණාති සුත්තාති, යථා ව සංයුත්තඬ්ඝිගුත්තරාගමෙසු ද්වීසු බුද්දකපමාණාති, න එවං ඉධ. ඉධ පන

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
පමාණතො මජ්ඣිමානි සුත්තානි. තෙන වුත්තං
“මජ්ඣිමපමාණසුත්තච්ඡිකිත්තස්සාති නාතිදිසනාතිබුද්දකපමාණෙහි
සුත්තන්තෙහි ලක්ඛිතස්සති අත්ථො”ති. එතෙන “මජ්ඣිමො”ති අයං
ඉමස්ස අත්ථානුගතසමඤ්ඤාති දස්සෙති. නනු ච සුත්තානි එව ආගමො,
කස්ස පන සුත්තෙහි අච්ඡිකිත්තත්ති? සච්චමෙතං පරමත්ථතො, සුත්තානි පන
උපාදාය පඤ්ඤත්තො ආගමො. යථෙව හි අත්ථබ්‍යඤ්ජනසමුදායෙ
“සුත්ත”න්ති වොභාරො, එවං සුත්තසමුදායෙ අයං “ආගමො”ති
වොභාරො. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. ආගමිස්සන්ති එත්ථ, එතෙන එතස්මා
වා අත්තත්ථපරත්ථාදයොති ආගමො, ආදිකල්‍යාණාදිගුණසම්පත්තියා
උත්තමට්ඨෙතා තංතංඅභිපත්තීතසම්දධිහෙතුතාය පණ්ඩිතෙහි වරිතඛිඛතො
වරො, ආගමො ච සො වරො වාති ආගමවරො. ආගමසම්මතෙහි වා වරොති
ආගමවරො, මජ්ඣිමො ච සො ආගමවරො වාති මජ්ඣිමාගමවරො, තස්ස.

බුද්ධානං අනුබුද්ධානං බුද්ධානුබුද්ධා, බුද්ධානං සච්චපට්ඨෙධං අනුගම්ම
පට්ඨිද්ධසච්චා අග්ගසාවකාදයො අරියා. තෙහි
අත්ථසංවණ්ණනාගුණසංවණ්ණනානං වසෙන සංවණ්ණිතස්ස. අථ වා
බුද්ධා ච අනුබුද්ධා ච බුද්ධානුබුද්ධාති යොජෙතඛිඛං. සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව
හි විනයසුත්තාහිධම්මානං පකිණ්ණකදෙසනාදිවසෙන යො පඨමං අත්ථො
විහත්තො, සො එව පච්ඡා තස්ස තස්ස සංවණ්ණනාවසෙන සඬිගීතිකාරෙහි
සඬිගහං ආරොපිතොති. පරවාදමථනස්සාති අඤ්ඤාතිත්ථියානං
වාදනීම්මථනස්ස, තෙසං දිට්ඨිගතහඤ්ජනස්සාති අත්ථො. අයඤ්ඤි ආගමො
මූලපරියායසුත්තසඛිඛාසවසුත්තාදීසු දිට්ඨිගතිකානං
දිට්ඨිගතදොසවිභාවනතො සච්චකසුත්තං (ම. නි. 1.353) උපාලිසුත්තාදීසු
(ම. නි. 2.56) සච්චකාදීනං මිච්ඡාවාදනීම්මථනදීපනතො විසෙසතො
“පරවාදමථනො”ති ටොමිතොති. සංවණ්ණනාසු වායං ආචරියස්ස පකති,
යා තංතංසංවණ්ණනාසු ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණිතඛිඛස්ස ධම්මස්ස
විසෙසගුණකිත්තතෙන ටොමනා. තථා හි
සුමඬිගලවිලාසිනීසාරත්ථපකාසිනීමනොරථපුරණීසු අට්ඨසාලිනීආදීසු ච
යථාක්කමං “සද්ධාවහගුණස්ස, ඤාණස්පහෙදජනනස්ස,
ධම්මකථිකපුඬිගවානං විචිත්තපටිභානජනනස්ස, තස්ස ගම්භීරඤාණෙහි
ඔගාල්භස්ස අභිණ්භසො නානානයවිචිත්තස්ස අභිධම්මස්සා”තිආදිනා
ටොමනා කතා.

6. අත්ථො කථියති එතායාති අත්ථකථා, සා එව අට්ඨකථා ත්ථ-කාරස්ස
ට්ඨ-කාරං කත්වා යථා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”ති (පටි. ම. 1.17; 2.8)
ආදිතොතිආදිමහි පඨමසඬිගීතියං. ඡළහිඤ්ඤාතාය පරමෙන
චිත්තිස්සරියභාවෙන සමන්තාගතත්තා ඤානාදීසු
පඤ්චවිධවසිතාසඛිඛාවතො ච වසිතො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො. තෙසං
සතෙහි පඤ්චහි. යාති යා අට්ඨකථා. සඬිගීතාති අත්ථං පකාසෙතුං
යුත්තට්ඨානෙ “අයං එතස්ස අත්ථො, අයං එතස්ස අත්ථො”ති

සඬගහෙන්වා වුත්තා. අනුසඬගීතා ව යසන්ථෙරාදීහි පච්ඡාපි දුතියතතියසඬගීතීසු. ඉමිනා අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති.

7. සීහස්ස ලානතො ගහණතො සීහලො, සීහකුමාරො. තංචංසජාතතාය තම්බපණ්ණිදීපෙ ඛත්තියානං, තෙසං නිවාසතාය තම්බපණ්ණිදීපස්ස ව සීහලභාවො වෙදිතඛිබ්බො. ආහතාති ජම්බුදීපතො ආනීතා. අථාති පච්ඡා. අපරභාගෙ හි නිකායන්තරලද්ධිහි අසඬකරත්ථං සීහලභාසාය අට්ඨකථා යපිතාති. තෙන මූලට්ඨකථා සබ්බසාධාරණා න හොතීති ඉදං අත්ථප්පකාසනං එකන්තෙන කරණීයන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “දීපවාසිනමත්ථායා”ති. තත්ථ දීපවාසිනන්ති ජම්බුදීපවාසිනං, සීහලදීපවාසිනං වා අත්ථාය සීහලභාසාය යපිතාති යොජනා.

8. අපනෙත්වානාති කඤ්චුකසදිසං සීහලභාසං අපනෙත්වා. තතොති අට්ඨකථාතො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති, මනොරමං භාසන්ති මාගධභාසං. සා හි සභාවනිරුත්තිභූතා පණ්ඩිතානං මනං රමයතීති. තෙනෙවාහ “තත්තිනයානුවච්ඡවික”න්ති, පාළිගතියා අනුලොමිකං පාළිභාසායානුවිධායිනින්ති අත්ථො. විගතදොසන්ති අසභාවනිරුත්තිභාසන්තරරහිතං.

9. සමයං අවිලොමෙන්නොති සිද්ධන්තං අවිරොධෙන්නො. එතෙන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධන්තා එව හි ථෙරවාදාපි ඉධ පකාසිසිස්සන්ති. ථෙරවංසදීපානන්ති ථීරෙහි සීලක්ඛන්ධාදීහි සමන්තාගතත්තා ථෙරා, මහාකස්සපාදයො. තෙහි ආගතා ආවරියපරම්පරා ථෙරවංසො, තප්පරියාපන්නා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නත්තා පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන තස්ස සමුප්පලනතො ථෙරවංසදීපා, මහාවිහාරවාසිනො, තෙසං. විවිධෙහි ආකාරෙහි නිව්ඡියතීති විනිව්ඡයො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු බීලමද්දනාකාරෙන පවත්තා විමතිවිෂෙදනී කථා. සුට්ඨු නිපුණො සණ්භො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිව්ඡයා. අථ වා විනිව්ඡනොතීති විනිව්ඡයො, යථාචුත්තත්ථවිසයං ඤාණං. සුට්ඨු නිපුණො ඡෙකො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති යොජෙතඛිබ්බං. එතෙන මහාකස්සපාදිථෙරපරම්පරාහතො, තතො එව ව අවිපරීතො සණ්භො සුබ්බමො මහාවිහාරවාසීනං විනිව්ඡයොති තස්ස පමාණභූතතං දස්සෙති.

10. සුජනස්ස වාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන “න කෙවලං ජම්බුදීපවාසිනමෙව අත්ථාය, අථ බො සාධුජනතොසනත්ථඤ්චා”ති දස්සෙති. තෙන ව “තම්බපණ්ණිදීපවාසිනමපි අත්ථායා”ති අයමත්ථො සිද්ධො හොති උග්ගහණාදිසුකරතාය තෙසම්පි බහුකාරත්තා. චිරට්ඨිතත්ථන්ති චිරට්ඨිතිඅත්ථං, චිරකාලට්ඨිතියාති අත්ථො. ඉදඤ්චි අත්ථප්පකාසනං අවිපරීතපදබ්බාඤ්ජනසුනික්ඛෙපස්ස අත්ථසුනයස්ස ව

උපායභාවතො සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතියා සංවත්තති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුන්තික්ඛිත්තඤ්ච පදබ්බාඤ්ජනං අත්ථො ච සුනීතො”ති (අ. නි. 2.20).

11. යං අත්ථවණ්ණනං කත්තුකාමො, තස්සා මහත්තං පරිහරිතුං “සීලකථා”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාහ “න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි”ති. අථ වා යං අට්ඨකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ගහෙනබ්බොති කථිකානං උපදෙසං කරොන්තො තත්ථ විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙති “සීලකථා”තිආදිනා. තත්ථ සීලකථාති චාරිත්තචාරිත්තාදිවසෙන සීලස්ස විත්ථාරකථා. ධුතධම්මාති පිණ්ඩපාතිකඨගාදයො තෙරස කිලෙසධුනනකධම්මා. කම්මට්ඨානාති සබ්බානීති පාළියං ආගතාති අට්ඨතිංස, අට්ඨකථායං ද්වෙති නිරවසෙසාති යොගකම්මස්ස භාවනාය පවත්තිට්ඨානාති. වරියාවිධානසහිතොති රාගවරිතාදීනං සභාවාදිවිධානෙන සහිතො. ඤානාති චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො චතස්සො අරූපසමාපත්තියො. අට්ඨපි වා පටිලද්ධමත්තාති ඤානාති, සමාපජ්ජනවසිභාවජ්ජත්තියා සමාපත්තියො. ඤානාති වා රූපාරූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො ඵලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තියො.

12. ලොකියලොකුත්තරහෙදා ඡ අභිඤ්ඤායො සබ්බා අභිඤ්ඤායො. ඤාණවිභඨගාදිසු (විහ. 751) ආගතනයෙන ඵකවිධාදිනා පඤ්ඤාය සංකලෙන්වා සම්පිණ්ඨෙත්වා නිව්ඡයො පඤ්ඤාසඨකලනනිව්ඡයො.

13. පච්චයධම්මානං හෙතාදීනං පච්චයුජ්ජන්තධම්මානං හෙතුපච්චයාදිභාවො පච්චයාකාරො, තස්ස දෙසනා පච්චයාකාරදෙසනා, පටිච්චසමුප්පාදකථාති අත්ථො. සා පන නිකායන්තරලද්ධිසඨකරරහිතතාය සුට්ඨු පරිසුද්ධා, සනවිනිබ්භොගස්ස සුදුක්කරතාය නිපුණා සණ්ඨසුමුමා, ඵකත්තනායාදිසහිතා ච තත්ථ විචාරිතාති ආහ “සුපරිසුද්ධනිපුණතායා”ති. පටිසම්භිදාදිසු ආගතනයං අවිස්සජ්ජෙත්වාච විචාරිතත්තා අවිමුත්තතන්තිමග්ගා.

14. ඉති පන සබ්බන්ති ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ, පන-සද්දො වචනාලභිකාරෙ, ඵතං සබ්බන්ති අත්ථො. ඉධාති ඉමිස්සා අට්ඨකථාය. න තං විචාරයිස්සාමි පුනරුත්තිභාවතොති අධිජ්ජායො.

15. ඉදාති තස්සෙව අවිචාරණස්ස ඵකත්තකාරණං නිද්ධාරෙන්තො “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”තිආදිමාහ. තත්ථ “මජ්ඣෙ යත්වා”ති ඵතෙන මජ්ඣට්ඨභාවදීපනෙන විසෙසතො චතුන්නං ආගමානං සාධාරණට්ඨකථා විසුද්ධිමග්ගො, න සුමඨගලවිලාසිනීආදයො විය අසාධාරණට්ඨකථාති

දස්සෙති. “විසෙසතො”ති ච ඉදං විනයාභිධම්මානම්පි විසුද්ධිමග්ගො යථාරහං අත්ථවණ්ණනා හොති එවාති කත්වා වුත්තං.

16. ඉච්චෙවාති ඉති එව. තම්පිති විසුද්ධිමග්ගම්පි. එතායාති පපඤ්චසුද්ධියා. එත්ථ ච “සීහලදීපං ආභතා”තිආදිනා අට්ඨකථාකරණස්ස නිමිත්තං දස්සෙති, “දීපවාසීනමත්ථාය, සුජනස්ස ච තුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්සා”ති එතෙන පයොජනං, “මජ්ඣිමාගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන පිණ්ඩත්ථං, “අපනෙත්වාන තතොහං සීහලභාස”න්තිආදිනා, “සීලකථා”තිආදිනා ච කරණප්පකාරං. සීලකථාදීනං අවිචාරණම්පි හි ඉධ කරණප්පකාරො එවාති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිදානකථාවණ්ණනා

1. විභාගවන්තානං සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනමුඛෙනෙව භොතීති පටිමං තාව පණ්ණාසවග්ගසුත්තාදිවසෙන මජ්ඣිමාගමස්ස විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ මජ්ඣිමසඬ්ඨිති නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති යං චුත්තං “මජ්ඣිමාගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති, තස්මිං වචනෙ. යා මජ්ඣිමාගමපරියායෙන මජ්ඣිමසඬ්ඨිති චුත්තා, සා පණ්ණාසාදිතො ඵදිසාති දස්සෙති “මජ්ඣිමසඬ්ඨිති නාමා”තිආදිනා. තත්ථාති වා “ඵතාය අට්ඨකථාය විජානාථ මජ්ඣිමසඬ්ඨිතියා අත්ථං”න්ති ඵත්ථ යස්සා මජ්ඣිමසඬ්ඨිතියා අත්ථං විජානාථාති චුත්තං, සා මජ්ඣිමසඬ්ඨිති නාම පණ්ණාසාදිතො ඵදිසාති දස්සෙති. පඤ්ච දසකා පණ්ණාසා, මූලෙ ආදිමිහි පණ්ණාසා, මූලභූතා වා පණ්ණාසා මූලපණ්ණාසා. මජ්ඣෙ භවා මජ්ඣිමා, මජ්ඣිමා ච සා පණ්ණාසා වාති මජ්ඣිමපණ්ණාසා. උපරි උද්ධං පණ්ණාසා උපරිපණ්ණාසා. පණ්ණාසත්තයසඬ්ඨගහාති පණ්ණාසත්තයපරිගණනා.

අයං සඬ්ඨගහො නාම ජාතිසඤ්ජාතිකිරියාගණනවසෙන චතුඛිඛිධො. තත්ථ “යා වාචුසො විසාඛ, සම්මාවාවා, යො ච සම්මාකම්මන්තො, යො ච සම්මාආඡීවො, ඉමෙ ධම්මා සීලක්ඛන්තෙ සඬ්ඨගහිතා”ති (ම. නි. 1.462) අයං ජාතිසඬ්ඨගහො. “යො වාචුසො විසාඛ, සම්මාවායාමො. යා ච සම්මාසති, යො ච සම්මාසමාධි, ඉමෙ ධම්මා සමාධික්ඛන්තෙ සඬ්ඨගහිතා”ති අයං සඤ්ජාතිසඬ්ඨගහො. “යා වාචුසො විසාඛ, සම්මාදිට්ඨි, යො ච සම්මාසඬ්ඨකප්පො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්තෙ සඬ්ඨගහිතා”ති අයං කිරියාසඬ්ඨගහො. “භඤ්චි වක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති, තෙන චත රෙ වත්තඛිඛෙ වක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධෙන සඬ්ඨගහිත”න්ති (කථා. 471) අයං ගණනසඬ්ඨගහො. අයමෙව ච ඉධාධිප්පෙතො. තෙන චුත්තං “පණ්ණාසත්තයසඬ්ඨගහාති පණ්ණාසත්තයපරිගණනා”ති.

වග්ගතොති සමුහතො, සො පනෙත්ථ දසකවසෙන වෙදිතඛිඛො. යෙහුයොන හි සාසනෙ දසකෙ වග්ගවොහාරො. තෙනෙවාහ “ඵකෙකාය පණ්ණාසාය පඤ්ච පඤ්ච වග්ගෙ කත්වා”ති. පන්තරසවග්ගසමායොගාති පන්තරසවග්ගසංයොගාති අත්ථො. කෙච් පන සමායොගසද්දං සමුදායත්ථං වදන්ති. පදතොති ඵත්ථ අට්ඨක්ඛරො ගාථාපාදො “පද”න්ති අධිප්පෙතො, තස්මා “අක්ඛරතො ඡ අක්ඛරසතසහස්සාති චතුරාසීතුත්තරසතාධිකාති චතුරත්තාලීස සහස්සාති ච අක්ඛරානි”ති පාඨෙන භවිතඛිඛන්ති වදන්ති. යස්මා පන නවක්ඛරො යාව ද්වාදසක්ඛරො ච ගාථාපාදො සංවිජ්ජති, තස්මා තාදිසානම්පි ගාථානං වසෙන අඬ්ඨතෙය්‍යගාථාසතං භාණවාරො භොතීති කත්වා “අක්ඛරතො සත්ත අක්ඛරසතසහස්සාති වත්තාලීසඤ්ච සහස්සාති තෙපඤ්ඤාසඤ්ච අක්ඛරානි”ති චුත්තං. ඵවඤ්චි පදභාණවාරගණනාහි අක්ඛරගණනා සංසන්දති, තෙනරථා. භාණවාරොති ච ද්වත්තිංසක්ඛරානං ගාථානං වසෙන අඬ්ඨතෙය්‍යගාථාසතං, අයඤ්ච අක්ඛරගණනා

භාණුවාරගණනා ච පදගණනානුසාරෙන ලද්ධාති වෙදිතබ්බො. ඉමමෙව හි අත්ථං ඤාපෙතුං සුත්තගණනානන්තරං භාණුවාරෙ අගණෙත්වා පදානි ගණිතාති. තත්ත්වං වුවිච්ඡිති -

“භාණුවාරා යථාපි හි, මජ්ඣිමස්ස පකාසිතා;
උපධිභිභාණුවාරො ච, තෙව්ඨසතිපදාධිකො.

සත්ත සතසහස්සානි, අක්ඛරානං විභාවයෙ;
චත්තාලිය සහස්සානි, තෙපඤ්ඤාසඤ්ච අක්ඛර”න්ති.

අනුසන්ධිතොති දෙසනානුසන්ධිතො. එකස්මිං එව හි සුත්තෙ පුරිමපච්ඡිමානං දෙසනාභාගානං සම්බන්ධො අනුසන්ධානතො අනුසන්ධි. එත්ථ ච අත්තජ්ඣාසයානුසන්ධි පරජ්ඣාසයානුසන්ධිති දුට්ඨො අජ්ඣාසයානුසන්ධි. සො පන කත්ථවි දෙසනාය විජ්ජකතාය ධම්මං සුඤ්ඤානං පුච්ඡාවසෙන, කත්ථවි දෙසෙන්තස්ස සත්ථු සාවකස්ස ධම්මපටිග්ගාභකානඤ්ච අජ්ඣාසයවසෙන, කත්ථවි දෙසෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස වසෙන භොතීති සමාසතො තිජ්ජකාරො. තෙන චුත්තං “පුච්ඡානුසන්ධිඅජ්ඣාසයානුසන්ධියථානුසන්ධිවසෙන සඨබ්බෙපතො තිථිධො අනුසන්ධි”ති. සඨබ්බෙපෙනෙව ච චතුබ්බිධො අනුසන්ධි වෙදිතබ්බො. තත්ථ “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවත්තං එතදචොච ‘කිං නු ඛො, භත්තෙ, ඔරිමං තීරං, කිං පාරිමං තීරං, කො මජ්ඣෙ සංසිද්ධො, කො ථලෙ උස්සාදො, කො මනුස්සග්ගාහො, කො අමනුස්සග්ගාහො, කො ආවත්තග්ගාහො, කො අන්තොප්පතිභාවො’ති” (සං. නි. 4.241)? එවං පුච්ඡන්තානං විස්සජ්ජෙන්තෙන භගවතා පචත්තිතදෙසනාවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. “අථ ඛො අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි ‘ඉති කිර භො රූපං අනත්තා... වෙදනා... සඤ්ඤා... සඨබ්බාරා... විඤ්ඤාණං අනත්තා, අනත්තකතාති කම්මානි කම්මත්තානං චුඨිස්සන්ති’ති. අථ ඛො භගවා තස්ස භික්ඛුනො චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය භික්ඛු ආමන්තෙසි යානං ඛො පනෙතං, භික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං ඉධෙකච්චො මොසපුරිසො අවිද්වා අවිජ්ජාගතො තණ්හාධිපතෙයොන චෙතසා සත්ථුසාසනං අනිධාවිතබ්බං මඤ්ඤෙයා ‘ඉති කිර භො රූපං අනත්තා...පෙ.... චුඨිස්සන්ති’ති. තං කිං මඤ්ඤථ, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති (ම. නි. 3.90) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා භගවතා පචත්තිතදෙසනාවසෙන පරජ්ඣාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො.

“තස්ස මය්හං බ්‍රාහ්මණ එතදභොසි ‘යංනුනාහං යා තා රත්තියො අභිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතා වාතුද්දසි පඤ්චදසි අට්ඨමි ච පක්ඛස්ස, තථාරූපාසු රත්තියු යාති තාති ආරාමචෙතියාති වනචෙතියාති රුක්ඛචෙතියාති හිංසනකාති සලොමහංසාති, තථාරූපෙසු සෙනාසනෙසු විහරෙයාං අජ්ජෙව නාමාහං භයහෙරවං පස්සෙයා’න්ති” (ම. නි. 1.49) එවං භගවතා,

“තත්‍රාවුසො ලොහො ච පාපකො දොසො ච පාපකො ලොහස්ස ච පහානාය දොසස්ස ච පහානාය අත්ථි මජ්ඣිමා පටිපදා, චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති”ති (ම. නි. 1.33) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව පවත්තිතදෙසනාවසෙන අත්තජ්ඣාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. යෙන පන ධම්මෙන ආදිමභි දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛධම්මවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යාපීදං ආකච්චෙය්‍යසුත්තෙ (ම. නි. 1.65) හෙට්ඨා සීලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි අභිඤ්ඤා ආගතා. චත්ථසුත්තෙ (ම. නි. 1.70) හෙට්ඨා කීලෙසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මවිහාරා ආගතා. කොසම්බකසුත්තෙ (ම. නි. 1.491) හෙට්ඨා භණ්ඩනෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි සාරණියධම්මා ආගතා. කකචුපමෙ (ම. නි. 1.222) හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා වසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමා ආගතාති.

විත්ථාරතො පනෙත්ථාති එවං සඬ්ඛෙපතො තිව්ඨො චතුබ්බිධො ච අනුසන්ධි එත්ථ එතස්මිං මජ්ඣිමනිකායෙ තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ යථාරහං විත්ථාරතො විහජිත්වා විඤ්ඤායමානා නවසතාධිකානි තිණි අනුසන්ධිසහස්සානි භොන්ති. යථා චෙතං පණ්ණාසාදිවිභාගවචනං මජ්ඣිමසඬ්ඛිතියා සරූපදස්සනත්ථං භොති, එවං පක්ඛෙපදොසපරිහරණත්ථඤ්ච භොති. එවඤ්චි පණ්ණාසාදීසු වචන්ථිතෙසු තබ්බිතිමුත්තං කිඤ්චි සුත්තං යාව එකං පදම්පි ආනෙත්වා ඉමං මජ්ඣිමසඬ්ඛිතියාති කස්සචි වත්තුං ඔකාසො න සියාති.

එවං පණ්ණාසවග්ගසුත්තභාණුවාරානුසන්ධිඛ්‍යාඤ්ජනතො මජ්ඣිමසඬ්ඛිති. වචන්ථපෙත්වා ඉදානි නං ආදිතො පට්ඨාය සංවණ්ණෙතුකාමො අත්තනො සංවණ්ණනාය තස්සා පයමමභාසඬ්ඛිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙනෙව පවත්තභාවං දස්සෙතුං “තත්ථ පණ්ණාසාසු මූලපණ්ණාසා ආදී”තිආදිමාහ. තත්ථ යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා පඤ්ඤත්තත්තා ච විජ්ජකිණ්ණානං ධම්මට්චිනයානං සඬ්ඛගහෙත්වා ගායනං කථනං සඬ්ඛිති, මහාවිසයත්තා පූජනීයත්තා ච මහති සඬ්ඛිතිති මහාසඬ්ඛිති, පට්ඨා මහාසඬ්ඛිති පයමමභාසඬ්ඛිති, තස්සා පවත්තිතකාලො පයමමභාසඬ්ඛිතිකාලො, තස්මිං පයමමභාසඬ්ඛිතිකාලෙ. නිදදාති දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්වා නිදස්සෙතිති නිදානං, යො ලොකියෙහි “උපොග්ගාතො”ති වුච්චති, ස්වායමෙත්ථ “එවං මෙ සුත”න්තිආදිතො ගන්ථො වෙදිතබ්බො, න පන “සනිදානාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි”තිආදීසු (අ. නි. 3.126) විය අජ්ඣාසයාදිදෙසනුප්පත්තිහෙතු. තෙනෙවාහ “එවං මෙ සුතන්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පයමමභාසඬ්ඛිතිකාලෙ වුත්තං නිදානමාදී”ති. කාමඤ්චෙත්ථ යස්සං පයමමභාසඬ්ඛිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙන

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-විකා නිදානකථාවණ්ණනා
සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා විත්ථාරතො වත්තබ්බා. සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියං
(දී. නි. වී. 1.නිදානකථාවණ්ණනා) පන අත්තනා විත්ථාරිත්තා තත්ථෙව
ගහෙතබ්බාති ඉමස්සා සංවණ්ණනය මහත්තං පරිහරත්තො “සා
පනෙසා”තිආදිමාහ.

නිදානකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. මූලපරියායවග්ගො

1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා

අභිභත්තරනිදානවණ්ණනා

1. එවං බාහිරනිදානෙ වත්තබ්බං අනිදිසිත්වා ඉදානි අභත්තරනිදානං ආදිතො පටියාය සංවණ්ණෙතුං “යං පනෙන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ යස්මා සංවණ්ණනං කරොත්තෙන සංවණ්ණෙතබ්බෙ ධම්මෙ පදවිභාගං පදත්ථස්ථ දස්සෙත්වා තතො පරං පිණ්ඩත්තාදිදස්සනවසෙන සංවණ්ණනා කාතබ්බා, තස්මා පදානි තාව දස්සෙත්තො “එවන්ති නිපාතපද”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පදවිභාගොති පදානං විසෙසො, න පදවිග්ගහො. අථ වා පදානි ච පදවිභාගො ච පදවිභාගො, පදවිග්ගහො ච පදවිභාගො ච පදවිභාගොති වා එකසෙසවසෙන පදපදවිග්ගහො පදවිභාගසද්දෙන වුත්තාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ පදවිග්ගහො “සුභගස්ථ තං වනස්ථාති සුභගවනං, සාලානං රාජා, සාලො ච සො රාජා ච ඉතිපි සාලරාජා”න්තිආදිවසෙන සමාසපදෙසු දට්ඨබ්බො.

අත්ථකොති පදත්ථතො. තං පන පදත්ථං අත්ථුද්ධාරක්කමෙන පයමං එවංසද්දස්ස දස්සෙත්තො “එවං-සද්දො තාවා”න්තිආදිමාහ. අවධාරණාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතානි පුටුසිප්පායතනානි (දී. නි. 1.163), එවවිධො එවමාකාරො”ති ච ආදීසු ඉදං-සද්දස්ස අත්ථෙ එවං-සද්දො. ගත-සද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාර-සද්දා ච. තථා හි විධයුත්තගත-සද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං සු තෙ සුන්භාතා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුක්කමණ්ණිකුණ්ඩලාභරණා ඔදාතවත්ථවසනා පස්ථිති කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬගීභූතා පරිවාරෙත්ති, සෙය්‍යාථාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති. නො හිදං, හො ගොතමා”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං. “එවංලභුපරිවත්තං (අ. නි. 1.48) එවමායුපරියත්තො”ති (පාරා. 12) ච ආදීසු පරිමාණෙ.

නනු ච “එවං සු තෙ සුන්භාතා සුවිලිත්තා, එවමායුපරියත්තො”ති එත්ථ එවං-සද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං වුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවං-සද්දොති? න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තවාචකො හි එවං-සද්දො ආකාරත්ථොති අධිප්පෙතො යථා “එවං බ්‍යා බො”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.234, 396), න පන ආකාරවිසෙසවාචකො. එවස්ථ කත්වා “එවං ජාතෙන මච්චෙනා”න්තිආදීති උපමාදිඋදාහරණානි උපපන්නානි හොත්ති. තථා හි “යථාපි...පෙ.... බහු”න්ති (ධ. ප. 53) එත්ථ පූජ්ඵරාසිට්ඨානියතො මනුස්සපපත්ති-සප්පුරිසුපනිස්සය-සද්ධම්මස්සවන-යොනියොමනසිකාර-හොගසම්පත්ති-ආදිදානාදි-පුස්සකිරියහෙතුසමුදායතො සොභා-සුගන්ධතාදිගුණයොගතො මාලාගුණසදිසියො පහුතා පුස්සකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මච්චෙන සත්තෙන කත්තබ්බාති ජොතිතත්තා

පුප්ඵරාසිමාලාගුණාව උපමා, තෙසං උපමාකාරො යථා-සද්දෙන අනියමතො වුත්තොති “එවං-සද්දො උපමාකාරනිගමනත්ථො”ති වත්තුං යුත්තං. සො පන උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමාව හොතිති ආහ “උපමායං ආගතො”ති. තථා “එවං ඉමිනා ආකාරෙන අභික්කමිතබ්බ”න්තිආදිනා උපදිසියමානාය සමණසාරුප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ උපදිසනාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසො එවාති වුත්තං “එවං තෙ...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. තථා “එවමෙනං භගවා, එවමෙනං සුගතා”ති එත්ථ ච භගවතා යථාවුත්තමත්ථං අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං තත්ථ සංවිජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි භංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පහංසනං. යො තත්ථ සම්පහංසනාකාරොති යොජෙතබ්බං.

එවමෙවං පනායන්ති එත්ථ ගරහණාකාරොති යොජෙතබ්බං, සො ච ගරහණාකාරො “වසලී”තිආදිවූංසනසද්දසන්නිධානතො ඉධ එවං-සද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති. යථා චෙත්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන වුත්තානං පුප්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්නිධානතො දට්ඨබ්බං. එවං, භන්තෙති පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ සන්නියොජ්ජෙති භික්ඛුහි අත්තතො තත්ථ ධීතභාවස්ස පටිජානනවසෙන වුත්තත්තා එත්ථ එවං-සද්දො වචනසම්පට්ඨිජනත්ථො වුත්තො. තෙන එවං, භන්තෙ සාධු, භන්තෙ, සුට්ඨු, භන්තෙති වුත්තං හොති. එවඤ්ච වදෙහීති “යථාහං වදාමි, එවං සමණං ආනන්දං වදෙහී”ති යො එවං වදනාකාරො ඉදානි වත්තබ්බො. සො එවංසද්දෙන නිදස්සියතිති “නිදස්සෙන”ති වුත්තොති. එවං නොති එත්ථාපි තෙසං යථාවුත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවහභාවෙ සන්නිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිගහණවසෙන “සංවත්තන්ති වා නො වා, කථං වො එත්ථ හොති”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”ති වුත්තත්තා තදාකාරසන්නිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතන්ති විඤ්ඤායති. සො පන තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අවධාරණත්ථො හොතිති ආහ “එවං නො එත්ථ හොතිතිආදීසු අවධාරණෙ”ති.

නානානායනිපුණන්ති එකත්තනානත්තඅබ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬ්ඛාතා, නන්දියාවත්තතිපුක්ඛලසීභවික්කිලිතඅඬ්ඛුසදිසාලොචනසඬ්ඛාතා වා ආධාරාදිහෙදවසෙන නානාවිධා නායා නානානායා, නායා වා පාලිගතියො, තා ච පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ස්සකාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන ඛන්ධාදිවසෙන සඬ්ඛගාදිවසෙන සමයවිමුත්තාදිවසෙන යපනාදිවසෙන කුසලමූලාදිවසෙන තිකප්පට්ඨානාදිවසෙන ච නානප්පකාරාති නානානායා. තෙහි නිපුණං සණ්භං සුබ්බමන්ති නානානායනිපුණං. ආසයොව අප්ඣාසයො, තෙ ච සස්සතාදිහෙදෙන, තත්ථ ච අප්පරජක්ඛතාදිහෙදෙන අනෙකෙ, අත්තප්ඣාසයාදයො එව වා සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙතු එතස්සාති

අනෙකඡ්ඤාසයසමුට්ඨානං.

අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නන්ති

අත්ථබ්බාඤ්ජනපරිපුණ්ණං උපනෙතබ්බාභාවතො, සඬකාසනපකාසන-
විවරණ-විභජන-උත්තානීකරණ-පඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි,
අක්ඛර-පදබ්බාඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්බාඤ්ජනපදෙහි ව
සමන්තාගතන්ති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

විවිධපාටිභාරියන්ති එත්ථ පාටිභාරියපදස්ස වචනත්ථං (උදා. අට්ඨ. 1;
ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; සං. නි. ටි. 1.1.1 දෙවතාසංයුත්ත)
“පටිපක්ඛරණතො, රාගාදිකිලෙසාපනයනතො ව පාටිභාරිය”න්ති
වදන්ති, හගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදියො න සන්ති, යෙ හරිතබ්බා.
පුටුප්පනානම්පි විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ
හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්ති, තස්මා තත්ථ පවත්තවොහාරෙන ව න
සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්තුං. සචෙ පන මහාකාරුණිකස්ස
හගවතො වෙනෙය්‍යගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො
“පාටිභාරිය”න්ති වුත්තං, එවං සති යුත්තමෙනං. අථ වා හගවතො ව
සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි
දිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිපකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ව
ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනීතා භොන්තිති. “පටි”ති වා අයං
සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨමිහි,
අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදියු (සු. නි. 985; වුළුති. 4) විය, තස්මා
සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ ව කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතබ්බං
පවත්තෙතබ්බන්ති පාටිභාරියං, අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු
චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පාටිභාරියං,
ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො ව විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිච්චෙන ව
සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ව අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු
පරසත්තානං උපකිලෙසහරණානි භොන්තිති පාටිභාරියානි භවන්ති.
පාටිභාරියමෙව පාටිභාරියං, පාටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසමුදායෙ
භවං එකමෙකං පාටිභාරියන්ති වුච්චති. පාටිභාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං
මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජානං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො
වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. තස්ස පන ඉද්ධිආදිහෙදෙන විසයහෙදෙන ව
බහුවිධස්ස හගවතො දෙසනායං ලබ්භමානත්තා ආහ “විවිධපාටිභාරිය”න්ති.

න අඤ්ඤාපාති හගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤාපාති අත්ථො,
න පන හගවතො දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙය්‍යානුභාවා හි හගවතො
දෙසනා. එවඤ්ච කත්වා “සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු”න්ති
ඉදං වචනං සමත්ථිතං භවති, ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුජ්ඣති
සුතාකාරාවිරජ්ඣනස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. න භෙත්ථ අත්ථන්තරතාපරිභාරො
ද්විත්තම්පි අත්ථානං එකවිසයත්තා. ඉතරවා ථෙරො හගවතො දෙසනාය
සබ්බවා පටිග්ගහණෙ සමත්ථො අසමත්ථො වාති ආපජ්ජෙය්‍යාති.

“යො පරො න භොති, සො අත්තා”ති එවං. චුත්තාය නියකජ්ඣත්තසඬ්ඛාතාය සසන්තතියා චත්තනතො තිව්ධොපි මෙ-සද්දො කිඤ්චාපි එකස්මිංයෙව අත්ථෙ දිස්සති, කරණසම්පදානසාමිනිද්දෙසවසෙන පන විජ්ජමානං හෙදං සන්ධායාහ “මෙ-සද්දො තීඝු අත්ථෙසු දිස්සති”ති.

කිඤ්චාපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුතසද්දො එව තං තමත්ථං වදතීති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣතීති දස්සෙන්නො “සඋපසග්ගො ච අනුපසග්ගො වා”තිආදිමාහ. අස්සාති සුතසද්දස්ස. කම්මභාවසාධනානි ඉධ සුතසද්දෙ සම්භවත්තීති චුත්තං “උපධාරිතත්ති වා උපධාරණත්ති වා අත්ථො”ති. මයාති අත්ථෙ සතීති යදා මෙ-සද්දස්ස කත්තුවසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති අත්ථො. මමාති අත්ථෙ සතීති යදා සම්බන්ධවසෙන සාමිනිද්දෙසො, තදා.

සුත-සද්දසන්නිධානෙ පසුත්තෙන එවං-සද්දෙන
සවනකිරියාජොතකෙන හවිතබ්බත්ති චුත්තං “එවන්ති
සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සන්”න්ති. ආදි-සද්දෙන
සම්පට්ඨිතාදීනං පඤ්චද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං තදහිනිභවානඤ්ච
මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං ගහණං වෙදිතබ්බං. සබ්බෙසමිපි වාක්‍යානං
එව-කාරත්ථසහිතත්තා “සුත”න්ති එතස්ස සුතමෙවාති අයමත්ථො
ලබ්හතීති ආහ “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. එතෙන අවධාරණෙන
නිරාසඬ්ඛතං දස්සෙති. යථා ච සුතං සුතමෙවාති නියමෙතබ්බං, තං සම්මා
සුතං භොතීති ආහ “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන්”න්ති. අථ වා
සද්දන්තරත්ථාපොහනවසෙන සද්දො අත්ථං වදතීති සුතන්ති අසුතං න
භොතීති අයමෙතස්ස අත්ථොති චුත්තං “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති.
ඉමිනා දිට්ඨාදිවිනිවත්තනං කරොති. ඉදං චුත්තං භොති “න ඉදං මයා දිට්ඨං,
න සයම්භුඤ්ඤාණෙන සච්ඡිකතං, අථ බො සුතං, තඤ්ච බො සම්මදෙවා”ති.
තෙනෙවාහ — “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන්”න්ති.
අවධාරණත්ථෙ වා එවං-සද්දෙ අයමත්ථයොජනා කරියතීති තදපෙක්ඛස්ස
සුත-සද්දස්ස අයමත්ථො චුත්තො “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති.
තෙනෙවාහ “අනුනානධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන්”න්ති. සවනසද්දො
චෙත්ථ කම්මත්ථො වෙදිතබ්බො “සුයාති”ති.

එවං සවනහෙතුසුණන්තපුග්ගලසවනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස
එකෙන පකාරෙන අත්ථයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි පකාරන්තරෙහිපි තං
දස්සෙතුං “තථා එව”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්සාති යා සා හගවතො
සම්මුඛා ධම්මස්සවනාකාරෙන පවත්තා මනොද්වාරවිඤ්ඤාණවිථි, තස්සා.
සා හි නානස්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිතුං සමත්ථා. තථා ච චුත්තං
“සොතද්වාරානුසාරෙනා”ති. නානස්පකාරෙනාති වක්ඛමානානං
අනෙකවිහිතානං බ්‍යඤ්ජනත්ථග්ගහණානං නානාකාරෙන. එතෙන ඉමිස්සා

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 යොජනාය ආකාරත්ථො එවං-සද්දො ගභිතොති දීපෙති.
 පචත්තිභාවජ්ජකාසනන්ති පචත්තියා අත්ථිභාවජ්ජකාසනං. සුතන්ති
 ධම්මජ්ජකාසනන්ති යස්මිං ආරම්මණෙ චුත්තජ්ජකාරා විඤ්ඤාණවිථි
 නානජ්ජකාරොන පචත්තා, තස්ස ධම්මත්තා චුත්තං, න සුතසද්දස්ස
 ධම්මත්ථත්තා. චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං “අයඤ්ඤෙත්ථා”තිආදි.
 තත්ථ විඤ්ඤාණවිථියාති කරණත්ථෙ කරණවචනං. මයාති කත්තුඅත්ථෙ.

එවන්ති නිද්දිසිතඛිඛජ්ජකාසනන්ති නිදස්සනත්ථං එවං-සද්දං ගභෙත්වා
 චුත්තං නිදස්සෙතඛිඛස්ස නිද්දිසිතඛිඛත්තාභාවාභාවතො. තෙන එවං-
 සද්දෙන සකලමිපි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති. සුත-සද්දස්ස
 කිරියාසද්දත්තා සචනකිරියාය ව සාධාරණවිඤ්ඤාණපඛන්ධපට්ඨන්තා
 තත්ථ ව පුග්ගලවොභාරොති චුත්තං “සුතන්ති පුග්ගලකිච්චජ්ජකාසන”න්ති.
 න හි පුග්ගලවොභාරරහිතෙ ධම්මපඛන්ධෙ සචනකිරියා ලඛ්භතීති.

යස්ස චිත්තසන්තානස්සාතිආදිපි ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගභෙත්වා
 පුරිමයොජනාය අඤ්ඤා අත්ථයොජනං දස්සෙතුං චුත්තං. තත්ථ
 ආකාරපඤ්ඤත්තීති උපාදාපඤ්ඤත්තී එව ධම්මානං
 පචත්තිආකාරූපාදානවසෙන තථා චුත්තා. සුතන්ති විසයනිද්දෙසොති
 සොතඛිඛතො ධම්මො සචනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සචනකිරියාවසෙන
 පචත්තිට්ඨානන්ති කත්වා චුත්තං. චිත්තසන්තානවිනිමුත්තස්ස පරමත්ථතො
 කස්සපි කත්තු අභාවෙපි සද්දවොභාරොන බුද්ධිපරිකප්පිතහෙදවචනිච්ඡාය
 චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤං විස තංසමඬ්ඨිං කත්වා චුත්තං
 “චිත්තසන්තානෙන තංසමඬ්ඨිතො”ති. සචනකිරියාවිසයොපි
 සොතඛිඛධම්මො සචනකිරියාවසෙන පචත්තචිත්තසන්තානස්ස ඉධ
 පරමත්ථතො කත්තුභාවතො, සචනවසෙන චිත්තජ්ජවත්තියා එව වා
 සචනකිරියාභාවතො තංකිරියාකත්තු ව විසයො භොතීති චුත්තං
 “තංසමඬ්ඨිතො කත්තුචිසයෙ”ති. සුතාකාරස්ස ව ථෙරස්ස
 සම්මානිච්ඡිතභාවතො ආහ “ගහණසන්තිට්ඨාන”න්ති. එතෙන වා
 අවධාරණත්ථං එවං-සද්දං ගභෙත්වා අයමත්ථයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

පුබ්බෙ සුතානං නානාවිහිතානං සුත්තසඬ්ඛාතානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං
 උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස, අවධාරණස්ස වා
 පකාසනසභාවො එවං-සද්දොති තදාකාරාදිඋපධාරණස්ස
 පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතධම්මපඛන්ධබ්‍යාපාරතාය චුත්තං -
 “එවන්ති පුග්ගලකිච්චනිද්දෙසො”ති. සචනකිරියා පන පුග්ගලවාදිනොපි
 විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා නත්ථිති විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරොති ආහ
 “සුතන්ති විඤ්ඤාණකිච්චනිද්දෙසො”ති. “මෙ”ති සද්දජ්ජවත්තියා
 එකන්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා විඤ්ඤාණකිච්චස්ස ව තත්ථෙව
 සමොදහිතඛිඛතො “මෙති උභයකිච්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො”ති චුත්තං.
 අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිසභාවා යථාක්කමං එවං-සද්ද -

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-විකා මූලපරියායවග්ගො
සුත-සද්දානං අත්ථානි තෙ තථාරූප-පඤ්ඤාත්ති-උපාදානභූත-
ධම්මපබන්ධබ්‍යාපාරභාවෙන දස්සෙන්නො ආහ - “එවන්ති
පුග්ගලකිව්වනිද්දෙසො, සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්වනිද්දෙසො”ති. එත්ථ ච
කරණකිරියාකත්තුකම්මවිසෙසප්පකාසනවසෙන
පුග්ගලබ්‍යාපාරවිසයපුග්ගලබ්‍යාපාරනිදස්සනවසෙන
ගහණාකාරගාහකතබ්බිසයවිසෙසනිද්දෙසවසෙන
කත්තුකරණබ්‍යාපාරකත්තුනිද්දෙසවසෙන ච දුතියාදයො චතස්සො
අත්ථයොජනා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බස්සපි සද්දාධිගමනීයස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤාත්තිමුඛෙනෙව
පටිපජ්ජිතබ්බත්තා සබ්බපඤ්ඤාත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු
පඤ්ඤාත්තිහෙදෙසු අත්තොගධත්තා තෙසු “එව”න්තිආදීනං පඤ්ඤාත්තිනං
සරූපං නිද්ධාරෙන්නො ආහ - “එවන්ති ච මෙති චා”තිආදි. තත්ථ
“එව”න්ති ච “මෙ”ති ච වුව්වමානස්සත්ථස්ස ආකාරාදිනො ධම්මානං
අසල්ලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්තිභාවොති ආහ -
“සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤාත්ති”ති. තත්ථ
සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙන. ඉදං චුත්තං හොති
- යො මායාමරිච්ඡාදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදීහි ගහෙනබ්බො විය
අනුත්තමත්ථො ච න හොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො,
රූප්පනානුභවනාදිසභාවො චා අත්ථො සච්චිකට්ඨො පරමත්ථො චාති
චුව්වති, න තථා “එවං මෙ”ති පදානං අත්ථොති. එතමෙවත්ථං පාකට්තරං
කාතුං “කිඤ්ඤෙත්ථ ත”න්තිආදි චුත්තං. සුතන්ති පන සද්දායතනං
සන්ධායාහ “විජ්ජමානපඤ්ඤාත්ති”ති. තෙනෙව හි “යඤ්ඤි තං එත්ථ
සොතෙන උපලද්ධ”න්ති චුත්තං, “සොතද්වාරානුසාරෙන උපලද්ධ”න්ති
පන චුත්තෙ අත්ථබ්‍යඤ්ජනාදිසබ්බං ලබ්භති.

තං තං උපාදාය වත්තබ්බතොති සොතපට්මාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය
තෙසං උපධාරිතාකාරාදිනො පච්චාමසනවසෙන “එව”න්ති,
සසන්තතිපරියාපන්නෙ බන්ධෙ උපාදාය “මෙ”ති වත්තබ්බත්තාති අත්ථො.
දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායතනෙ පචත්තමානොපි සුතවොහාරො “දුතියං
තතිය”න්තිආදිකො විය පයමාදීනි දිට්ඨමුතවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්ථාව
පචත්තොති ආහ “දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො”ති අසුතං න හොතීති
හි සුතන්ති පකාසිතොයමත්ථොති. අත්තනා පටිවිද්ධා සුත්තස්ස
පකාරවිසෙසා “එව”න්ති ථෙරෙන පච්චාමට්ඨාති ආහ “අසම්මොහං
දීපෙති”ති. නානප්පකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොතීති එතෙන වක්ඛමානස්ස
සුත්තස්ස නානප්පකාරතං දුප්පට්ඨිජ්ඣිකඤ්ච දස්සෙති. සුතස්ස අසම්මොසං
දීපෙතීති සුතාකාරස්ස යාථාවතො දස්සියමානත්තා චුත්තං.
අසම්මොහෙනාති සම්මොහාභාවෙන, පඤ්ඤාය එව චා සවනකාලසම්භූතාය
තදුත්තරකාලපඤ්ඤාසිද්ධි. එවං අසම්මොසෙනාති එත්ථාපි වත්තබ්බං.
බ්‍යඤ්ජනානං පටිවිජ්ඣිතබ්බො ආකාරො නාතිගම්හිරො,

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණීයන්ති සතියා ඛ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා
 තත්ථ ගුණිභූතාති වුත්තං. “පඤ්ඤාපුබ්බභිගමායා”ති ආදි “පඤ්ඤාය
 පුබ්බභිගමා”ති කත්වා. පුබ්බභිගමතා චෙත්ථ පධානතා
 “මනොපුබ්බභිගමා”ති ආදීසු (ධ. ප. 1, 2) විය. පුබ්බභිගමතාය වා
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීසු ආවජ්ජනාදීනං විය අප්පධානත්තෙ පඤ්ඤා පුබ්බභිගමා
 එතිස්සාති අයම්පි අත්ථො යුජ්ජති. එවං සතිපුබ්බභිගමායාති එත්ථාපි
 වුත්තනායානුසාරෙන යථාසම්භවමත්ථො වෙදිතබ්බො.
 අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණස්ස,
 සඬකාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි
 අත්ථපදෙහි, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි
 බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතස්සාති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යොනියොමනසිකාරං දීපෙනි එවං-සද්දෙන වුවිචමානානං
 ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයත්තාති අධිජ්ජායො.
 අවික්ඛෙපං දීපෙනිති “මූලපරියායං කත්ථ භාසිත”න්ති ආදිපුච්ඡාවසෙන
 පකරණජ්ජත්තස්ස චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සවනං සමාධානමත්තරෙන න
 සම්භවතිති කත්වා වුත්තං. වික්ඛිත්තවිත්තස්සාති ආදි තස්සෙවත්ථස්ස
 සමත්ථනවසෙන වුත්තං. සබ්බසම්පත්තියාති
 අත්ථබ්‍යඤ්ජනදෙසකපයොජනාදිසම්පත්තියා. අවිපරිතසද්ධම්මවිසයෙහි
 විය ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථෙහි යොනියොමනසිකාරස්ස,
 සද්ධම්මස්සවනෙන විය ව අවික්ඛෙපස්ස යථා යොනියොමනසිකාරෙන
 ඵලභූතෙන අත්තසම්මාපණ්ඩිපුබ්බකතපුඤ්ඤානං සිද්ධි වුත්තා
 තදවිනාභාවතො, එවං අවික්ඛෙපෙන ඵලභූතෙන කාරණභූතානං
 සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයානං සිද්ධි දස්සෙතබ්බො සියා අස්සුතවතො
 සප්පුරිසුපනිස්සයරහිතස්ස ව තදභාවතො. න හි වික්ඛිත්තවිත්තොති ආදිනා
 සමත්ථනවචනෙන පන අවික්ඛෙපෙන කාරණභූතෙන සප්පුරිසුපනිස්සයෙන
 ව ඵලභූතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධි දස්සිතා. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො
 යුත්තො සියා — සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයා න එකන්තෙන
 අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරඬගත්තා, අවික්ඛෙපො පන
 සප්පුරිසුපනිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණන්ති. එවම්පි
 අවික්ඛෙපෙන සප්පුරිසුපනිස්සයසිද්ධිජොතනා න සමත්ථිතාව, නො න
 සමත්ථිතා වික්ඛිත්තවිත්තානං සප්පුරිසුපනිස්සයසිද්ධිජොතනා න සමත්ථිතාව,
 එත්ථ ව පුරිමං ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදීපුරෙන විය උපරි
 වුට්ඨිසබ්භාවස්ස, දුතියං කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං
 එකන්තවස්සිතා විය මෙසවුට්ඨානෙන වුට්ඨිජ්ජවත්තියා.

භගවතො චචනස්ස අත්ථබ්‍යඤ්ජනපහෙදපරිච්ඡෙදවසෙන
 සකලසාසනසම්පත්තිධගාභනාකාරො නිරවසෙසපරහිතපාරිසුරිකාරණන්ති
 වුත්තං. “එවං භද්දකො ආකාරො”ති. යස්මා න භොතිති සම්බන්ධො.
 පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති

අත්තසම්මාපණ්ණිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤතාසඬ්ඛාතං

ගුණද්වයං.

අපරාපරවුත්තියා චෙත්ථ චක්කභාවො, චරන්ති එතෙහි සත්තා සම්පත්තිභවෙසුති වා. යෙ සන්ධාය වුත්තං “චත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ, චක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුචක්කං චත්තති” තිආදි (අ. නි. 4.31). පුරිමපච්ඡිමභාවො චෙත්ථ දෙසනාක්කමවසෙන දට්ඨබ්බො. පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමචක්කද්වයස්ස අත්ථිතාය. සම්මාපණ්ණිතත්තො පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො හොති තදසුද්ධිහෙතුනං කිලෙසානං දුර්භාවතොති ආහ - “ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති” ති. තථා හි වුත්තං “සම්මාපණ්ණිතං චිත්තං, සෙය්‍යාසො නං තතො කරො” ති (ධ. ප. 43), “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං ආනන්ද, පධානමනුයුඤ්ජ, බිජ්ජං හොහිසි අනාසවො” ති (දී. නි. 2.207) ව. තෙනෙවාහ “ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි” ති. පයොගසුද්ධියාති

යොනිසොමනසිකාරපුබ්බධිගමස්ස ධම්මස්සවනපයොගස්ස විසදභාවෙන. තථා වාහ “ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි” ති. සබ්බස්ස වා කායච්චිපයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන. පරිසුද්ධකායච්චිපයොගො හි විජ්ජපිසාරාභාවතො අවික්ඛිත්තචිත්තො පරියත්තියං විසාරදො හොතීති.

නානාජපකාරපටිචෙධදීපකෙතානිආදිනා අත්ථබ්‍යඤ්ජනෙසු ථෙරස්ස එවංසද්දසුත-සද්දානං අසම්මොභාසම්මොසදීපනතො චතුපටිසම්භිදාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙති. තත්ථ සොතබ්බහෙදපටිචෙධදීපකෙතානි එතෙන අයං සුත-සද්දො එවං-සද්දසන්නිධානතො, චක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සාමඤ්ඤෙනෙව සොතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසතීති දස්සෙති. මනොදිට්ඨිකරණා පරියත්තිධම්මානං අනුපෙක්ඛනසුජ්ජපටිචෙධා විසෙසතො මනසිකාරපටිචෙධාති තෙ වුත්තනයෙන යොනිසොමනසිකාරදීපකෙන එවංසද්දෙන යොජෙත්වා, සවනධාරණච්චිපරිවයා පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන සොතාවධානපටිචෙධාති තෙ අවික්ඛෙපදීපකෙන සුත-සද්දෙන යොජෙත්වා දස්සෙන්නො සාසනසම්පත්තියා ධම්මස්සවනෙ උස්සාහං ජනෙති. තත්ථ ධම්මානි පරියත්තිධම්මා. මනසානුපෙක්ඛිතානි “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ අනුසන්ධියො” තිආදිනා නයෙන මනසා අනු අනු පෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුජ්ජපටිච්ඡිදාති නිජ්ඣානක්ඛන්තිභූතාය, ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ වුත්තරූපාරූපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප” තිආදිනා සුට්ඨු චචත්ථජෙත්වා පටිච්ඡිදා.

සකලෙන චචනෙතානි පුබ්බෙ තීහි පදෙහි විසුං විසුං යොජිතත්තා වුත්තං. අත්තනො අදහන්තොති “මමෙද්” තිති අත්තනි අට්ඨපෙන්නො. අසජ්ජුරිසභුමිත්ති අකතඤ්ඤානං “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තනො දහති” ති (පාරා. 195) එවං වුත්තං අනරියවොහාරාවත්ථං, සා එව අනරියවොහාරාවත්ථා අසද්ධම්මො. නනු ච ආනන්දත්ථෙරස්ස “මමෙදං චචන” තිති අධිමානස්ස,

මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච

තදාසඬිකාය

අභාවතො

අසප්පුරිසභූමිසමතික්කමාදිවචනං නිරත්ථකන්ති? නයිදමෙවං “එවං මෙ සුත”න්ති වදන්තො අයම්පි අත්ථො විභාවිතොති දස්සනතො. කෙච් පන “දෙවතානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනන්ති එදිසි චොදනා අනවකාසාවා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර ඛණෙ එකච්චානං දෙවතානං එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි “භගවා ච පරිනිබ්බූතො, අයඤ්ච ආයස්මා දෙසනාකුසලො, ඉදානි ධම්මං දෙසෙති සකායකුලප්පසුතො තථාගතස්ස භාතා වුළුපිතුපුත්තො, කිං නු ඛො සයං සච්ඡිකතං ධම්මං දෙසෙති, උදාහු භගවතොයෙව වචනං යථාසුත”න්ති. එවං තදාසඬිකිතප්පකාරතො අසප්පුරිසභූමිසමොක්කමාදිතො අතික්කමාදි විභාවිතන්ති. අප්පෙතීති නිදස්සෙති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙසු යථාරහං සත්තෙ නෙතීති නෙත්ති, ධම්මොයෙව නෙත්ති ධම්මනෙත්ති.

දළ්භතරනිවිට්ඨා විචිකිච්ඡා කඬ්ඛා. නාතිසංසප්පනා මතිහෙදමත්තා විමති. අස්සද්ධියං විනාසෙති භගවතා දෙසිතත්තා, සම්මුඛාවස්ස පටිග්ගහිතත්තා, ඛලිතදුරුත්තාදිගහණදොසාභාවතො ච. එත්ථ ච පටිමාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා දස්සිතා, තතො පරා චතස්සො ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා විභාවිතා, පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං නිදස්සනත්ථං අවධාරණත්ථඤ්ච එවං-සද්දං ගහෙත්වා යොජිතාති දිට්ඨබ්බං.

එක-සද්දො අඤ්ඤාසෙට්ඨාසභායසඬ්ඛායාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27) අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති, “චෙතසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.228) සෙට්ඨත්ථෙ, “එකො වුපකට්ඨො”තිආදීසු (දී. නි. 1.405) අසභායෙ, “එකොච ඛො, හික්ඛෙව, ඛණො ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු සඬ්ඛායාං. ඉධාපි සඬ්ඛායාන්ති දස්සෙන්නො ආහ “එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො”ති. කාලඤ්ච සමයඤ්චාති යුත්තකාලඤ්ච පච්චයසාමග්ගිඤ්ච ඛණොති ඔකාසො. තථාගතූප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයපටිලාභහෙතුත්තා. ඛණො එව ච සමයො. යො “ඛණො”ති ච “සමයො”ති ච වුච්චති, සො එකොචාති හි අත්ථො මහාසමයොති මහාසමුහො. සමයොපි ඛොති සික්ඛාපදපුරුණස්ස හෙතුපි. සමයප්පවාදකෙති දිට්ඨිප්පවාදකෙ. තත්ථ හි නිසින්නා තිත්ථියා අත්තතො අත්තතො සමයං පවදන්තීති. අත්ථාහිසමයාති හිතපටිලාභා. අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, අභිසමයො අත්ථො අභිසමයට්ඨොති පිළිනාදීනි අභිසමෙතබ්බභාවෙන එකීභාවං උපනෙත්වා වුත්තාති. අභිසමයස්ස චා පටිච්චෙධස්ස විසයභූතො අත්ථො අභිසමයට්ඨොති. තානෙව තථා එකත්තෙන වුත්තාති. තත්ථ පිළිනං දුක්ඛසච්චස්ස තංසමඬ්ඛිතො හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහනං.

තත්ථ සහකාරිකාරණං සන්තිජ්ඣං සමෙති සමවේතීති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං එත්ථ තදාධාරපුග්ගලෙහීති සමයො, බණ්ණො. සමෙති එත්ථ, එතෙන වා සංගච්ඡති සත්තො, සභාවධම්මො වා සහජාතාදීහි උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පවත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පවත්තියා අධිකරණං කරණං විය ච කප්පනාමත්තසිද්ධො රූපෙන වොහරියතීති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහොති. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ එති ඵලං එතස්මා උප්පජ්ජති පවත්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තතො විසයෙ පවත්තති, දළ්භග්ගභණ්ණාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පවත්තන්ති සත්තා යථාහිනිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි; දිට්ඨිසඤ්ඤාජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තීති. සමිති සඬගති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමයනං, සම්මා වා අයනං අපගමොති සමයො, පහානං. අභිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතඛිබ්බො අභිසමෙතඛිබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අභිමුඛභාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතීති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතසභාවාවබ්බොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙට්ඨ සමය-සද්දස්ස පවත්ති වෙදිතඛිබ්බො. සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො අභිසමයසද්දස්ස උදාහරණං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිබ්බං. අස්සාති සමයසද්දස්ස. කාලො අත්ථො සමවායාදීනං අත්ථානං ඉධ අසම්භවතො, දෙසදෙසකපරිසානං විය සුත්තස්ස නිදානභාවෙන කාලස්ස අපදිසිතඛිබ්බතො ව.

කස්මා පනෙත්ථ අනියමිතවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමෙත්වාති? ආහ - “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි. උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමයසද්දස්ස වචනෙන අයම්පි ගුණො ලද්ධො භොතීති දස්සෙන්තො “යෙ වා ඉමෙ”තිආදිමාහ. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨතීති. තත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙවසිකං ක්කානඵලසමාපත්තීහි චිතිනාමනකාලො, විසෙසතො සත්තසත්තාහානි. සුප්පකාසාති දසසහස්සිලොකධාතුසංකම්පනඔභාසපාතුභාවාදීහි පාකටා. යථාචුත්තභෙදෙසු එව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”න්තිආදිමාහ. තථා හි ඤාණකිච්චසමයො අත්තහිතපටිපත්තිසමයො ව අභිසම්බොධිසමයො, අරියතුණ්ණිභාවසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො, කරුණාකිච්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාසමයො දෙසනාසමයො එව.

කරුණවචනෙන නිද්දෙසො කතොති සම්බන්ධො. තත්ථාති අභිධම්මතදඤ්ඤසුත්තපද්විතයෙසු. තථාති භූමිමකරණෙහි. අධිකරණත්ථො ආධාරත්ථො. භාවො නාම කිරියා, තාය කිරියන්තරලක්ඛණං

භාවෙන භාවලක්ඛණං. තත්ථ යථා කාලො සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො සයං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණජ්ජවත්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ච අභාවතො “පුබ්බණ්ණෙන ජාතො, සායන්තෙ ගච්ඡති”ති ච ආදීඝු, සමුහො ච අවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි කජ්ජනාමත්තසිද්ධො අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති “රුක්ඛෙ සාඛා, යවරාසියං සම්භූතො”ති ආදීඝු, එවං ඉධාපිති දස්සෙන්නො ආහ “අධිකරණඤ්ඨි...පෙ.... ධම්මාන”න්ති. යස්මිං කාලෙ ධම්මපුඤ්ජෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උජ්ජන්නං හොති, තස්මිං එව කාලෙ ධම්මපුඤ්ජෙ ච එස්සාදයොපි හොන්තිති අයඤ්ඨි තත්ථ අත්ථො. යථා ච “ගාවීඝු දුශ්භමානාඝු ගතො, දුද්ධාඝු ආගතො”ති දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවං ඉධාපි “යස්මිං සමයෙ, තස්මිං සමයෙ”ති ච චුත්තෙ “සති”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව හොති පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභාවතොති සමයස්ස සත්තාකිරියාය විත්තස්ස උජ්ජාදකිරියා එස්සාදීනං භවනකිරියා ච ලක්ඛියති. යස්මිං සමයෙති යස්මිං නවමෙ බණ්ණෙ, යස්මිං යොනිසොමනසිකාරාදිහෙතුමිහි, පච්චයසමවායෙ වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උජ්ජන්නං හොති, තස්මිංයෙව බණ්ණෙ, හෙතුමිහි, පච්චයසමවායෙ වා එස්සාදයොපි හොන්තිති උභයත්ථ සමයසද්දෙ භුම්මනිද්දෙසො කතො ලක්ඛණභූතභාවයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “බණ්ණ...පෙ.... ලක්ඛියති”ති.

හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ච සම්භවති “අන්තෙන වසති, අජ්ඣෙතෙන වසති, ඵරසුනා ඡින්නති, කුදාලෙන බණ්ණති”ති ආදීඝු විය. විනික්කමඤ්ඨි සුත්වා හික්ඛුසඬ්ඨිසං සන්නිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා විගරහිත්වා ච තං තං වත්ථුං ඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙන්නො භගවා විහරති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ථ අපෙක්ඛමානො තතියපාරාජිකාදීඝු විය.

අවිචන්තමෙව ආරම්භතො පට්ඨාය යාව දෙසනානිට්ඨානං පරහිතපටිපත්තිසඬ්ඛාතෙන කරුණාවිහාරෙන. තදත්ථජොතනත්ථන්ති අවිචන්තසංයොගත්ථජොතනත්ථං. උපයොගවචනනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං අජ්ඣෙති”ති.

පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. අභිලාපමත්තහෙදොති වචනමත්තෙන විසෙසො. තෙන සුත්තවිනයෙසු විහත්තිඛ්‍යාත්තයො කතොති දස්සෙති.

සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං “සෙට්ඨ”න්ති චුත්තං සෙට්ඨගුණසහවරණතො. තථා උත්තමන්ති එත්ථාපි. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණාරහතාය වා ගාරවයුත්තො. චුත්තොයෙව, න පන ඉධ වත්තබ්බො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිජ්ජායො.

අපරො නයො (සං. නි. වී. 1.1.1; සාරත්ථ. වී. 1.විනයානිසංසකථාවණ්ණනා; විසුද්ධි. මහාවී. 1.144; ඉතිවු. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) – භාගවාති භගවා, භතවාති භගවා, භාගෙ වතීති භගවා, භගෙ වතීති භගවා, භත්තවාති භගවා, භගෙ වමීති භගවා, භාගෙ වමීති භගවා.

භගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ව වතී භත්තවා;
භගෙ වමී තථා භාගෙ, වමීති භගවා ජීනො.

තත්ථ කථං භාගවාති භගවා? යෙ තෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තථාගතස්ස අත්ථි උපලබ්භන්ති. තථා හිස්ස සීලං, සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං, හිරි, ඔත්තප්පං, සද්ධා, වීරියං, සති සම්පජ්ඤ්ඤං, සීලවිසුද්ධි, දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො, විපස්සනා, තිණි කුසලමූලානි, තිණි සුවරිතානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මප්පධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, චත්තාරො අරියමග්ගා, චත්තාරි අරියඵලානි, චතස්සො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපට්චෛදකඤ්ඤාණං, චත්තාරො අරියවංසා, චත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ච පධානියඬිගානි, පඤ්චඬිගිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤ්ඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චින්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ච විමුත්තිපරිපාවනියා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සත්තවිහාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගිගා, සත්ත සජ්ජුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත දක්ඛිණෙය්‍යාපුග්ගලදෙසනා, සත්ත බ්ණාසවබලදෙසනා, අට්ඨ පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා, අට්ඨ සම්මත්තානි, අට්ඨ ලොකධම්මාතික්කමා, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨ අභිභායතනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපධානියඬිගානි, නව සත්තවාසදෙසනා, නව ආසාතපටිච්ඡිනියා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තා, නව අනුපුබ්බවිහාරා, දස නාථකරණා ධම්මා, දස කසිණායතනානි, දස කුසලකම්මපථා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛධම්මා, දස තථාගතබලානි, ඵකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධූතගුණා, වුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පඤ්චදස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපතියා ධම්මා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, ඵකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, චතුරත්තලීස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤ්ඤාණානි, පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා, සත්තසත්තති

ඤ්ඤාණවත්ථුනි,

චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛාසමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජීරඤාණං,
 අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපට්ඨයපට්ඨවෙක්ඛණදෙසනාඤාණානි තථා
 අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනඤාණානි
 වාති ඵවමාදයො අනන්තාපරිමාණහෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා
 ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති, තස්මා
 යථාචුත්තවිභාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථිති “භගවා”ති වත්තබ්බෙ ආ-
 කාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “භගවා”ති චුත්තො. ඵවං තාව භගවාති භගවා.

යස්මා සීලාදයො සබ්බෙ, ගුණභාගා අසෙසතො;
 විජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, භගවාති පච්චවතීති.

කථං භතවාති භගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නෙහි
 මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා සම්මාසම්බොධියා
 කතමභාහිනීභාරෙහි මහාබොධිසත්තෙහි පරිපූරිතබ්බා දානපාරමී, සීල,
 නෙක්ඛම්ම, පඤ්ඤා, වීරිය, බන්ති, සච්ච, අධිට්ඨාන, මෙත්තා,
 උපෙක්ඛාපාරමීති දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති
 සමතිංස පාරමියො, දානාදීනි වත්තාරි සඬ්ඛභවත්ථුනි, සච්චාදීනි වත්තාරි
 අධිට්ඨානානි, අඬ්ඛපරිච්චාගො නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගොති පඤ්ච
 මභාපරිච්චාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ඤාතත්ථවරියා,
 ලොකත්ථවරියා, බුද්ධිවරියාති ඵවමාදයො, සඬ්ඛෙපතො වා සබ්බෙ
 පුඤ්ඤඤාණසම්භාරා බුද්ධකරධම්මා, තෙ මභාහිනීභාරතො පට්ඨාය
 කප්පානං සතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬ්ඛෙය්‍යානි යථා භානභාගියා
 සංකිලෙසභාගියා ධීතිභාගියා වා න භොන්ති, අථ බො උත්තරුත්තරි
 විසෙසභාගියාව භොන්ති, ඵවං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො භතා
 සම්භතා අස්ස අත්ථිති “භතවා”ති වත්තබ්බෙ “භගවා”ති චුත්තො
 නිරුත්තිතයෙන ත-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා. අථ වා භතවාති තෙයෙව
 යථාචුත්තෙ බුද්ධකරධම්මෙ චුත්තනෙයෙනෙව හරි සම්භරි, පරිපූරෙසීති
 අත්ථො. ඵවම්පි භතවාති භගවා.

සම්මාසම්බොධියා සබ්බෙ, දානපාරමීආදිකෙ;
 සම්භාරෙ භතවා නාථො, තෙනාපි භගවා මතොති.

කථං භාගෙ වතීති භගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා
 දෙවසිකං වළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකහිතත්ථං
 අත්තතො ව දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථං නිච්චකප්පං වනි හජි සෙවි
 බහුලමකාසීති භාගෙ වතීති භගවා. අථ වා අභිඤ්ඤෙය්‍යාධම්මෙසු කුසලාදීසු
 බන්ධාදීසු ව යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිවසෙන සඬ්ඛෙපතො වා චතුර්විධා
 අභිසමයභාගා, විත්ථාරතො පන “චක්ඛු පරිඤ්ඤෙය්‍යං සොතං...පෙ....
 ජරාමරණං පරිඤ්ඤෙය්‍ය”න්තිආදිනා (පටි. ම. 1.21) අනෙකෙ
 පරිඤ්ඤෙය්‍යභාගා, “චක්ඛුස්ස සමුදයො පභාතබ්බො...පෙ....

ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො” තිආදිනා පහාතබ්බහාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො” තිආදිනා සච්ඡිකාතබ්බහාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධගාමිනී පටිපදා” තිආදිනා, “චත්තාරො සතිපට්ඨානා” තිආදිනා ච අනෙකභෙදා භාවෙතබ්බහාගා ච ධම්මා, තෙ සබ්බෙ චනි හජ් යථාරහං ගොචරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. එවම්පි භාගෙ චනිති හගවා. අථ වා “යෙ ඉමෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණහාගා ගුණකොට්ඨාසා, කින්නි නු බො තෙ විනෙය්‍යසන්නානෙසු පතිට්ඨපෙය්‍ය” න්ති මහාකරුණාය චනි අභිපත්ථයි, සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙතඵලාවහා අහොසි. එවම්පි භාගෙ චනිති හගවා.

යස්මා ඤෙය්‍යසමාපත්තිගුණභාගෙ අසෙසතො;
හජ් පත්ථයි සත්තානං, නිත්‍යය හගවා තතොති.

කථං හගෙ චනිති හගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාවිභවං හජ්‍යන්තිති හගා, ලොකියලොකුත්තරා සම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතො පරමුක්කංසගතෙ චනි හජ් සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො බුද්ධකරධම්මෙ සමන්නානෙන්නො බුද්ධධම්මෙ පරිපාචෙසි, බුද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජසුබුද්ධසංහිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි චනි හජ් සෙවි, විත්ථාරතො පන පදෙසරජ්ජඉස්සරියවක්කවත්තිසම්පත්ති-දෙවරජ්ජසම්පත්තිආදිවසෙන-කුඩානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිඤ්ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනාඵලසච්ඡි-කිරියාදි-උත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන ච අනෙකවිහිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ හගෙ චනි හජ් සෙවි. එවම්පි හගෙ චනිති හගවා.

යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ච ලොකුත්තරා පුථු;
සබ්බා තා හජ් සම්බුද්ධො, තස්මාපි හගවා මතොති.

කථං හත්තවාති හගවා? හත්තා දළ්භහත්තිකා අස්ස බහු අත්ථිති හත්තවා. තථාගතො හි මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිඅපරිමිතනිරූපමපභාවගුණවිසෙසසමච්ඡි භාවතො සබ්බසත්තුත්තමො, සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බච්ඡිගමාය නිරවසෙසහිතසුබ්බිධානතජ්ජරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අච්චන්තුපකාරිත්‍යා ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ-අසිතිඅනුබ්‍යඤ්ජන-බ්‍යාමජ්ජපභාදිඅනඤ්ඤසාධාරණ-විසෙසපටිමණ්ඩිත-රූපකායත්‍යා යථාභූච්ච-ගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො හගවා” තිආදිනායජ්ජවත්තෙන ලොකත්තයබ්‍යාපිනා සුච්ඡුලෙන සුච්ඡුද්ධෙන ච ථුතිසොසෙන සමන්නාගතත්තා උක්කංසපාරමිජ්ජත්තාසු අජ්ජිච්ඡතාසත්තුට්ඨිආදීසු සුජ්ජතිට්ඨිතභාවතො දසබලවතුචෙසාරජ්ජාදිනිරතිසයගුණවිසෙස-සමච්ඡිභාවතො ච

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 රූපජ්ජමාණො රූපජ්ජසන්තො, සොසජ්ජමාණො සොසජ්ජසන්තො,
 ලුඛජ්ජමාණො ලුඛජ්ජසන්තො, ධම්මජ්ජමාණො ධම්මජ්ජසන්තොති එවං
 චතුජ්ජමාණිකෙ ලොකසන්නිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවහභාවෙන
 සමන්තපාසාදිකත්තා අපරිමාණානං සත්තානං සදෙවමනුස්සානං
 ආදරබ්භුමානගාරවායතනතාය පරමපෙමසම්භත්තිට්ඨානං. යෙ තස්ස ඔවාදෙ
 පතිට්ඨිතා අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතා භොන්ති, කෙනචි අසංභාරියා
 තෙසං පසාදහත්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා
 බ්‍රහ්මුතා වා. තථා හි තෙ අත්තනො ජීවිතපරිච්චාගෙපි තත්ථ පසාදං න
 පරිච්චජන්ති, තස්ස වා ආණං දළ්භහත්තිභාවතො. තෙනෙවාහ -

“යො වෙ කතඤ්ඤ කතවෙදි ධීරො;
 කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව භොති”ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං
 නාතිවත්තති, එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං
 පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතභෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (අ. නි.
 8.20; උදා. 45; වූළව. 385) ව.

එවං භත්තවාති භගවා නිරුත්තිනයෙන එකස්ස ත-කාරස්ස ලොපං
 කත්වා ඉතරස්ස ග-කාරං කත්වා.

ගුණාතිසය්‍යුත්තස්ස, යස්මා ලොකභිතෙසිනො;
 සම්භත්තා බහවො සත්ථු, භගවා තෙන වුච්චතීති.

කථං භගෙ වමීති භගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි පුරිමාසු
 ජාතීසු පාරමියො පුරෙන්නො භගසඬ්ඛාතං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වමි,
 උග්ගිරි, බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි; පච්ඡිමත්තභාවෙපි
 භත්ථාගතං චක්කවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපච්චසදිසං චතුදිපිස්සරියං
 චක්කවත්තිසම්පත්තිසන්නිස්සයං සත්තරතනසමුප්පලං යසඤ්ච තිණායපි
 අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පභාය අභිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං
 අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ භගෙ වමීති භගවා. අථ වා භාති
 නාම නක්ඛත්තාති, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිහි භගා,
 සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුහිමවන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්නිස්සයා
 සොභා කප්පට්ඨියභාවතො, තෙපි භගෙ වමි
 තන්නිවාසිසත්තවාසසමතික්කමනතො, තප්පට්ඨිකද්ධජන්දරාගපභානෙන
 පජහීති. එවමිති භගෙ වමීති භගවා.

චක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
 පභාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතොති.

කථං භාගෙ වමීති හගවා? භාගා නාම සභාගධම්මකොට්ඨාසා, තෙ
 බන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි රූපවෙදනාදිවසෙන,
 පථවියාදිඅතීතාදිවසෙන ච අනෙකවිධා. තෙ හගවා සබ්බං පපඤ්චං සබ්බං
 යොගං සබ්බං ගන්ථං සබ්බං සංයොජනං සමුච්ඡන්දිත්වා අමතං ධාතුං
 සමධිගව්ඡන්තො වම් උග්ගිරි, අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි න පච්චාගමී. තථා හෙස
 “සබ්බත්ථමෙව පථවිං ආපං තෙජං වායං, චක්ඛුං සොතං ඝාතං ජීවිහං කායං
 මනං, රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ,
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොවිඤ්ඤාණං, චක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ....
 මනොසම්ඵස්සං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං
 වෙදනං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං,
 චක්ඛුසම්ඵස්සජං චෙතනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං චෙතනං,
 රූපතණ්හං...පෙ.... ධම්මතණ්හං, රූපවිතක්කං...පෙ.... ධම්මවිතක්කං,
 රූපවිචාරං...පෙ.... ධම්මවිචාරං”න්තිආදිනා අනුපදධම්මවිභාගවසෙනපි
 සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වම් උග්ගිරි,
 අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. චුත්තං හෙතං “යං තං, ආනන්ද, චත්තං
 චන්තං මුත්තං පහීතං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො පුන පච්චාගමීස්සතීති
 නෙතං යානං විජ්ජතී”ති (දී. නි. 2.183). එවමිපි භාගෙ වමීති හගවා. අථ වා
 භාගෙ වමීති සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ භීතපණීතෙ
 කණ්හසුක්කසප්පටිභාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වම් උග්ගිරි
 අනපෙක්ඛො පරිච්චජි පජහි, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසී.
 චුත්තමිපි චෙතං “ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා (ම.
 නි. 1.240), කුල්ලුපමං වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි නිත්ථරණත්ථාය,
 නො ගහණත්ථායා”තිආදි (ම. නි. 1.240). එවමිපි භාගෙ වමීති හගවා.

බන්ධායතනධාතාදි-ධම්මභාගාමහෙසිනා;

කණ්හසුක්කා යතො චන්තා, තතොපි හගවා මතොති.

තෙන චුත්තං -

“භාගවා හතවා භාගෙ, හගෙ ච වනි හත්තවා;

හගෙ වම් තථා භාගෙ, වමීති හගවා ජිනො”ති.

ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොතීති “යො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ච
 විනයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති (දී. නි.
 2.216) වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතීති කත්වා චුත්තං.
 වජීරසඬ්ඝාතසමානකායො පරෙහි අහෙජ්ජසරීරත්තා. න හි හගවතො
 රූපකායෙ කෙනවි සක්කා අන්තරායො කාතුන්ති.

දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති චක්ඛමානස්ස සකලස්ස සුත්තස්ස
 “ඵව”න්ති නිදස්සනතො. සාවකසම්පත්තිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාප්පත්තෙන

മുദ്രപരിധാധിപതി

“කප්පකසායෙ කලියුගෙ, බුද්ධප්පාදො අනො මහව්ඡරියං;
 හුතාවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරචින්ද”න්ති. (දී. නි. ටී.
 1.1; සං. නි. ටී. 1.1.1; අ. නි. ටී. 1.1.1 රූපාදිවග්ගවණ්ණනා);

තත්ථ ඉරියනං චත්තනං ඉරියා, කායජ්ජයොගො. තස්සා පචත්තනුපායභාවතො යානාදි ඉරියාපථො. යානසමඬ්ඨි වා හි කායෙන කිඤ්චි කරෙය්‍ය ගමනාදීසු අඤ්ඤතරසමඬ්ඨි වා. අථ වා ඉරියති පචත්තති ඵතෙන අත්තභාවො, කායකිච්චං වාති ඉරියා, තස්සා පචත්තියා

උපායභාවතො පටොති ඉරියාපටො, යානාදි එව. සො ච අත්ථතො ගතිනිවත්තිආදිආකාරෙන පවත්තො චතුසන්තතිරූපපබන්ධො එව. විහරණං, විහරති එතෙනාති වා විහාරො, ඉරියාපටො එව විහාරො ඉරියාපට්ඨිහාරො. දිවි භවොති දිබ්බො. තත්ථ බහුලජ්ජවත්තියා බ්‍රහ්මපාරිසස්ජාදිදෙවලොකෙ භවොති අත්ථො. තත්ථ යො දිබ්බානුභාවො, තදත්ථාය සංවත්තතිති වා දිබ්බො, අභිඤ්ඤාභිනිහාරවසෙන මහාගතිකත්තා වා දිබ්බො, දිබ්බො ච සො විහාරො වාති දිබ්බවිහාරො, චතස්සො රූපාවචරසමාපත්තියො. ආරූප්පසමාපත්තියොපි එත්ථෙව සඬගහං ගච්ඡන්ති. බ්‍රහ්මුතං, බ්‍රහ්මානො වා විහාරා බ්‍රහ්මවිහාරා, චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො. අරියානං, අරියා වා විහාරා අරියවිහාරා, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි. සො හි භගවා එකං ඉරියාපට්ඨාධනන්තිආදි යදිපි භගවා එකෙනපි ඉරියාපටෙන විරතරං කාලං අත්තභාවං පවත්තෙතුං සක්කොති, තථාපි “උපාදින්නකසරීරස්ස නාම අයං සභාවො”ති දස්සෙතුං චුත්තං. යස්මා වා භගවා යත්ථ කත්ථවි වසන්තො වෙනෙය්‍යානං ධම්මං දෙසෙන්නො, නානාසමාපත්තිහි ව කාලං චිතිනාමෙන්නො වසතිති වෙනෙය්‍යසත්තානං අත්තතො ව විවිධං භිතසුඛං හරති උපනෙති උප්පාදෙති, තස්මා විවිධං හරතිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සුභගත්තාති සිරිකාමානවසෙන සොභනත්තා. තෙනෙවාහ “සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා වා”ති. ඡණ්ඩමජ්ජඋස්සවෙති එත්ථ ඡණං නාම එග්ගුනමාසාදීසු උත්තරඵග්ගුනාදි-අභිලක්ඛිතදිවසෙසු සපරිජනානං මනුස්සානං මඬගලකරණං. සමජ්ජං නාම නටසමජ්ජාදි. උස්සවො නක්ඛත්තං. යත්ථ ගාමනිගමවාසිනො තයො සත්ත වා දිවසෙ නක්ඛත්තසොසනං කත්වා යථාවිභවං අලඬකතපටියත්තා හොගෙ පරිභුඤ්ජන්තා නක්ඛත්තකීළනං කීළන්ති. තෙසං තං තථෙව හොතීති තෙසං මනුස්සානං තං පත්ථනං තන්තිවාසිදෙවනානුභාවෙන යෙභුය්‍යෙන තථෙව හොති, පත්ථනා සමිජ්ඣතිති අත්ථො. බහුජනකත්තතායාති ඉමිනා “සුන්දරකාමත්තා”ති එතස්සෙව පදස්ස පකාරන්තරෙන අත්ථං විභාවෙති. තත්‍රායං වචනත්ථො – කමනියට්ඨෙන සුට්ඨු භජියතීති සුභගං, සුභා අගා රුක්ඛා එත්ථාති වා සුභගං, සුන්දරකිත්තියොගතො වා “සුභග”න්ති එවමිපෙත්ථ අත්ථං වණ්ණෙන්නි. කෙච්ච පන “සුභගවනෙ”ති පයන්ති, “සුන්දරභූමිහාගෙ වනෙ”ති වස්ස අත්ථං වදන්ති. සුභගස්ස නාම යක්ඛස්ස වනං තෙන පරිග්ගහිතත්තාති “සුභගවන”න්ති අඤ්ඤෙ. වනනං භත්තීතිඅත්ථෙ තං වනනං කාරොතීති එතස්මිං අත්ථෙ වනයතීති පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “අත්තනි සිනෙහං උප්පාදෙතී”ති. යාවනත්ථෙ වනුතෙ ඉති වනන්ති උපවාරකප්පනාවසෙන වන-සද්දො වෙදිතබ්බො.

උජුචංසාති උජුභූතවිටපා. මහාසාලාති මහාරුක්ඛා. අඤ්ඤතරස්මිං සාලමූලෙති අඤ්ඤතරස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ. වනජ්ජනිජෙට්ඨකරුක්ඛොති වනජ්ජනිභූතො ජෙට්ඨකරුක්ඛො. තමෙව ජෙට්ඨකභාවන්ති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 වනජපතිභාවෙනාගතං සෙට්ඨභාවං පට්ඨානභාවං. තෙන හි සො
 “සාලරාජා”ති වුත්තො. උපගතානං රඤ්ජනට්ඨෙයන රාජා, අඤ්ඤස්මිම්පි
 තාදිසෙ රුක්ඛෙ රාජවොහාරං දස්සෙතුං “සුපතිට්ඨිතස්සා”තිආදි වුත්තං.
 තත්ථ බ්‍රාහ්මණ ධම්මිකාති ආලපනං. නිජපරියායෙන සාධාදිමතො
 සඤ්ඤාතස්ස සුජපතිට්ඨිතභාවසාධනො අවයවවිසෙසෙ පවත්තමානො මූල-
 සද්දො. යස්මා තංසදිසෙසු තත්තිස්සයෙ පදෙසෙ ච රුජ්භිවසෙන
 පරියායතො පවත්තති, තස්මා “මූලානි උද්ධරෙය්‍යා”ති එත්ථ
 නිජපරියායමූලං අධිජපෙතන්ති එකෙන මූල-සද්දෙන විසෙසෙත්වා ආහ
 “මූලමූලෙ දිස්සති”ති යථා “දුක්ඛදුක්ඛං (සං. නි. 4.327), රූපරූප”න්ති
 (විසුද්ධි. 2.449) ච. අසාධාරණතෙතූම්හීති අසාධාරණකාරණෙ.
 ලොභසහගතචිත්තූප්පාදානං එව ආවෙණිකෙ නෙසං
 සුජපතිට්ඨිතභාවසාධනතො මූලට්ඨෙයන උපකාරකෙ පච්චයධම්මෙ දිස්සතීති
 අත්ථො.

තත්ථාති “එකං සමයං භගවා උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ
 සාලරාජමූලෙ”ති යං වුත්තං වාක්‍යං, තත්ත. සියාති කස්සචි එවං
 පරිචිතක්කො සියා, වක්ඛමානාකාරෙන කදාචි වොදෙය්‍ය වාති අත්ථො. අථ
 තත්ථ විහරතීති යදි සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ විහරති. න වත්තඛිඛන්ති
 නානායානභූතත්තා උක්කට්ඨාසුභගවනානං, එකං සමයන්ති ච වුත්තත්තාති
 අධිජපායො. ඉදානි වොදකො තමෙව අත්තනො අධිජපායං “න හි
 සක්කා”තිආදිනා විවරති. ඉතරො සබ්බමෙතං අවිපරීතං අත්ථං
 අජානන්තෙන වුත්තන්ති දස්සෙත්තො “න ඛො පනෙතං එවං
 දට්ඨඛිඛ”න්ති ආහ. තත්ථ එතන්ති “උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ
 සාලරාජමූලෙ”ති එතං වචනං. එවන්ති “යදි තාව භගවා”තිආදිනා යං තං
 භවතා වොදිතං, තං අත්ථනො එවං න ඛො පන දට්ඨඛිඛං, න උභයත්ථ
 අපුඛිඛඅවරිමං විහාරදස්සනත්ථන්ති අත්ථො.

ඉදානි අත්තනො යථාධිජපෙතං අවිපරීතං අත්ථං, තස්ස ච පටිකච්චෙව
 වුත්තභාවං, තෙන ච අජපට්ඨිද්ධත්තං පකාසෙත්තො “නනු
 අවොචුම්භ...පෙ.... සාලරාජමූලෙ”ති ආහ. එවම්පි “සුභගවනෙ
 සාලරාජමූලෙ විහරති”ච්චෙව වත්තඛිඛං, න “උක්කට්ඨායං”න්ති වොදනං
 මනසි කත්වා වුත්තං “ගොවරගාමනිදස්සනත්ථ”න්තිආදි.

අවස්සං චෙත්ථ ගොවරගාමකිත්තනං කාතඛිඛං. තථා හි තං යථා
 සුභගවනාදිකිත්තනං පඛිඛජිතානුග්ගහකරණාදිඅනෙකජපයොජනං, එවං
 ගහට්ඨානුග්ගහකරණාදිවිවිධජපයොජනන්ති දස්සෙත්තො
 “උක්කට්ඨාකිත්තනෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ පච්චයග්ගහණෙන
 උපසඤ්ඤාමනපඤ්ඤාපාසනානං ඔකාසදානෙන ධම්මදෙසනාය සරණෙසු
 සීලෙසු ච පතිට්ඨාපනෙන යථුපනිස්සයං උපරිවිසෙසාධිගමාවහනෙන ච
 ගහට්ඨානග්ගහකරණං, උග්ගහපරිපුච්ඡානං කම්මට්ඨානානුයොගස්ස ච

අනුරූපවසනට්ඨානපරිග්ගහෙනෙත්ථ පබ්බජිතානුග්ගහකරණං වෙදිතබ්බං. කරුණාය උපගමනං, න ලාභාදිනිමිත්තං, පඤ්ඤාය අපගමනං, න විරොධාදිනිමිත්තන්ති උපගමනාපගමනානං නිරූපක්කිලෙසනං විභාවෙති. ධම්මිකසුඛං නාම අනවජ්ජසුඛං. දෙවානං උපකාරබහුලතා ජනවිචිත්තතාය. පචුරජනවිචිත්තං හි යානං දෙවා උපසඨිකම්මතබ්බං මඤ්ඤන්ති. තදත්ථපරිනිජ්ඣාදනන්ති ලොකත්ථනිජ්ඣාදනං, බුද්ධකිව්වසම්පාදනන්ති අත්ථො. එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන උක්කට්ඨාකිත්තනතො රූපකායස්ස අනුග්ගණ්හනං දස්සෙති, සුභගවනාදිකිත්තනතො ධම්මකායස්ස. තථා පුරිමෙන පරාධිනකිරියාකරණං, දුතියෙන අත්තාධිනකිරියාකරණං. පුරිමෙන වා කරුණාකිව්වං, ඉතරෙන පඤ්ඤාකිව්වං. පුරිමෙන වස්ස පරමාය අනුකම්පාය සමන්තාගමං, පච්ඡිමෙන පරමාය උපෙක්ඛාය සමන්තාගමං දීපෙති. භගවා හි සබ්බසත්තෙ පරමාය අනුකම්පාය අනුකම්පති, න ච තත්ථ සිනෙහදොසානුපතීතො පරමුපෙක්ඛකභාවතො, උපෙක්ඛකො ච න ච පරහිතසුඛකරණෙ අප්පොසුක්කො මහාකාරුණිකභාවතො.

තස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකනාථතා, උපෙක්ඛකතාය අත්තනාථතා. තථා හෙස බොධිසත්තභූතො මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො සකලලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නො මහාහිනීභාරතො පට්ඨාය තදත්ථනිජ්ඣාදනත්ථං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්පාදෙන්නො අපරිමිතං කාලං අනප්පකං දුක්ඛමනුභොසී, උපෙක්ඛකතාය සම්මා පතීතෙහි දුක්ඛෙහි න විකම්පී. තථා මහාකාරුණිකතාය සංසාරාහිමුඛතා, උපෙක්ඛකතාය තතො නිබ්බින්නදා. තථා උපෙක්ඛකතාය නිබ්බානාහිමුඛතා, මහාකාරුණිකතාය තදධිගමො. තථා මහාකාරුණිකතාය පරෙසං අහිංසාපනං, උපෙක්ඛකතාය සයං පරෙහි අභායනං. මහාකාරුණිකතාය පරං රක්ඛතො අත්තතො රක්ඛණං, උපෙක්ඛකතාය අත්තනං රක්ඛතො පරෙසං රක්ඛණං. තෙනස්ස අත්තහිතාය පටිපන්නාදීසු චතුත්ථපුග්ගලභාවො සිද්ධො භොති. තථා මහාකාරුණිකතාය සච්චාධිට්ඨානස්ස වාගාධිට්ඨානස්ස ච පාරිපූරි, උපෙක්ඛකතාය උපසමාධිට්ඨානස්ස පඤ්ඤාධිට්ඨානස්ස ච පාරිපූරි. එවං පරිසුද්ධාසයපයොගස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකහිතත්ථමෙව රජ්ජසම්පදාදිභවසම්පත්තියා උපගමනං, උපෙක්ඛකතාය තිණායපි අමඤ්ඤමානස්ස තතො අපගමනං. ඉති සුවිසුද්ධඋපගමාපගමස්ස මහාකාරුණිකතාය ලොකහිතත්ථමෙව දානවසෙන සම්පත්තීනං පරිච්චජනා, උපෙක්ඛකතාය වස්ස ඵලස්ස අත්තතො අපච්චාසීයනා. එවං සමුදාගමනතො පට්ඨාය අච්ඡරියබ්භුතගුණසමන්තාගතස්ස මහාකාරුණිකතාය පරෙසං හිතසුඛත්ථං අතිදුක්කරකාරිතා, උපෙක්ඛකතාය කායම්පි අනලංකාරිතා.

තථා මහාකාරුණිකතාය වරිමත්තභාවෙ ජිණ්ණාතුරමතදස්සනෙන සඤ්ජාතසංවෙගො, උපෙක්ඛකතාය උළාරෙසු දෙවභොගසදිසෙසු භොගෙසු නිරපෙක්ඛො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමී. තථා මහාකාරුණිකතාය “කිච්ඡං

වතායං ලොකො ආපන්නො”ති ආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) කරුණාමුඛෙනෙව විපස්සනාරම්භො, උපෙක්ඛකතාය බුද්ධභූතස්ස සත්ත සත්තාහානි විවෙකස්සුඛෙනෙව විනිනාමනං. මහාකාරුණිකතාය ධම්මගම්භීරතං. පච්චවෙක්ඛිත්වා ධම්මදෙසනාය අප්පොසුක්කතං ආපජ්ජිත්වාපි මහාබ්‍රහ්මනො අජ්ඣෙක්ඛනාපදෙසෙන ඔකාසකරණං, උපෙක්ඛකතාය පඤ්චවග්ගියාදි වෙනෙය්‍යානං අනනුරූපසමුදාචාරෙපි අනඤ්ඤථාභාවො. මහාකාරුණිකතාය කත්ථපි පටිසානාභාවෙනස්ස සබ්බත්ථ අමිත්තසඤ්ඤාය අභාවො, උපෙක්ඛකතාය කත්ථපි අනුරොධාභාවෙන සබ්බත්ථ සිනෙහසන්ථවාභාවො. මහාකාරුණිකතාය ගාමාදීනං ආසන්නට්ඨානෙ වසන්තස්සපි උපෙක්ඛකතාය අරඤ්ඤට්ඨානෙ ඵල විහරණං. තෙන වුත්තං “පුරිමෙන වස්ස පරමාය අන්ත්‍රකම්පාය සමන්තාගමං, පච්ඡිමෙන පරමාය උපෙක්ඛාය සමන්තාගමං දීපෙති”ති.

තත්ති “තත්‍රා”ති පදං. දෙසකාලපරිදීපනත්ති යෙ දෙසකාලා ඉධ විහරණකිරියාවිසෙසනභාවෙන වුත්තා, තෙසං පරිදීපනත්ති දස්සෙන්නො “යං සමයං...පෙ.... දීපෙති”ති ආහ. තං-සද්දො හි වුත්තස්ස අත්ථස්ස පටිනිද්දෙසො, තස්මා ඉධ කාලස්ස, දෙසස්ස වා පටිනිද්දෙසො භවිතුං අරහති, න අඤ්ඤස්ස. අයං තාච තත්‍ර-සද්දස්ස පටිනිද්දෙසභාවෙ අත්ථවිභාවනා. යස්මා පන ඊදිසෙස්ස යානෙස්ස තත්‍ර-සද්දො ධම්මදෙසනාවිසිට්ඨං. දෙසං කාලඤ්ච විභාවෙති, තස්මා වුත්තං “භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දීපෙති”ති. තෙන තත්‍රාති යත්ථ භගවා ධම්මදෙසනත්ථං භික්ඛූ ආලපි අභාසි, තාදිසෙ දෙසෙ, කාලෙ වාති අත්ථො. න භීතිආදිනා තමෙවත්ථං සමත්ථෙති. නනු ච යත්ථ යිතො භගවා “අකාලො ඛො තාවා”ති ආදිනා බාහියස්ස ධම්මදෙසනං පටික්ඛිපි, තත්ථෙව අන්තරවීරියං යිතො තස්ස ධම්මං දෙසෙතිති? සච්චමෙතං, අදෙසෙතබ්බකාලෙ අදෙසනාය ඉදං උදාහරණං. තෙනෙවාහ “අකාලො ඛො තාවා”ති. යං පන තත්ථ වුත්තං “අන්තරසරං පවිට්ඨම්හා”ති (උදා. 10), තම්පි තස්ස අකාලභාවස්සෙව පරියායෙන දස්සනත්ථං වුත්තං. තස්ස හි තදා අද්ධානපරිස්සමෙන රූපකායෙ අකම්මඤ්ඤතා අභාසි, බලවපිතිවෙගෙන නාමකායෙ, තදුභයස්ස වූපසමං ආගමෙන්නො පපඤ්චපරිහාරත්ථං භගවා “අකාලො ඛො”ති පරියායෙන පටික්ඛිපි. අදෙසෙතබ්බදෙසෙ අදෙසනාය පන උදාහරණං “අථ ඛො භගවා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසීදි (සං. නි. 2.154), විහාරතො නික්ඛමිත්වා විහාරපච්ඡායායං පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදී”ති (දී. නි. 1.363) ච ඵලමාදිකං ඉධ ආදි-සද්දෙන සඬගහිතං.

“අථ ඛො සො, භික්ඛවෙ, බාලො ඉධ පුබ්බෙ රසාදො ඉධ පාපානි කම්මානි කරිත්වා”ති ආදීසු (ම. නි. 3.251) පදපුරණමත්තෙ ඛො-සද්දො, “දුක්ඛං ඛො අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො”ති ආදීසු (අ. නි. 4.21) අවධාරණෙ, “කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසො, සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො

සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 1.31) ආදිකාලත්ථෙ. වාක්‍යාරම්භෙති අත්ථො. තත්ථ පදසුරුණෙන වචනාලඬිකාරමත්තං කතං හොති, ආදිකාලත්ථෙන වාක්‍යස්ස උපඤ්ඤාසමත්තං, අවධාරත්ථෙන පන නියමදස්සනං, තස්මා ආමන්තෙසි ඵවාති ආමන්තෙන නියමො දස්සිතො හොතිති.

“භගවාති ලොකගරුදීපන”න්ති කස්මා වුත්තං, නනු පුබ්බෙපි භගවා-සද්දස්ස අත්ථො වුත්තොති? යදිපි පුබ්බෙ වුත්තො, තං පනස්ස යථාවුත්තෙ යානෙ විහරණකිරියාය කත්තු විසෙසදස්සනත්ථං කතං, න ආමන්තනකිරියාය, ඉධ පන ආමන්තනකිරියාය, තස්මා තදත්ථං පුන “භගවා”ති පාළියං වුත්තන්ති තස්සත්ථං දස්සෙතුං “භගවාති ලොකගරුදීපන”න්ති ආහ. කථාසවනසුත්තපුග්ගලවචනන්ති වක්ඛමානාය මූලපරියායදෙසනාය සවනයොග්‍යපුග්ගලවචනං. චතුසුපි පරිසාසු භික්ඛු ඵව ඵදිසානං දෙසනානං විසෙසෙන භාජනභූතා, ඉති සාතිසයසාසනසම්පටිග්ගාහකභාවදස්සනත්ථං ඉධ භික්ඛුගහණන්ති දස්සෙත්වා ඉදානි සද්දත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිමාහ.

තත්ථ භික්ඛකොති භික්ඛුති භික්ඛනධම්මතාය භික්ඛුති අත්ථො. භික්ඛාවරියං අජ්ඣුපගතොති බුද්ධාදිහිපි අජ්ඣුපගතං භික්ඛාවරියං උඤ්ජාවරියං අජ්ඣුපගතත්තා අනුට්ඨිතත්තා භික්ඛු. යො හි කොචි අජ්ජං වා මහන්තං වා හොගක්ඛන්ධං පභාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො, සො කසිගොරක්ඛාදිහි ජීවිකාකප්පනං හිත්වා ලිඬිගසම්පටිවිජනෙනෙව භික්ඛාවරියං අජ්ඣුපගතත්තා භික්ඛු, පරපටිබද්ධජීවිකත්තා වා විහාරමජ්ඣෙ කාජහත්තං භුඤ්ජමානොපි භික්ඛාවරියං අජ්ඣුපගතොති භික්ඛු, පිණ්ඩියාලොපහොජනං නිස්සාය පබ්බජ්ජාය උස්සාහජාතත්තා වා භික්ඛාවරියං අජ්ඣුපගතොති භික්ඛුති ඵවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ආදිනා නයෙනාති “හින්තපට්ඨරොති භික්ඛු, හින්දති පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති භික්ඛු, හින්තත්තා පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං භික්ඛු”තිආදිනා විහඬිගෙ (විහ. 510) ආගතනයෙන. ඤාපනෙති අවබෝධනෙ, පටිවෙදනෙති අත්ථො.

භික්ඛනසීලතාතිආදීසු භික්ඛනසීලතා භික්ඛනෙන ආජීවනසීලතා, න කසිවණ්ණජාදිහි ආජීවනසීලතා. භික්ඛනධම්මතා “උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති”ති (පටි. ම. 153; මි. ප. 4.5.9) ඵවං වුත්තභික්ඛනසභාවතා, න සම්භාවනාකොහඤ්ඤසභාවතා. භික්ඛනෙ සාධුකාරිතා “උත්තිට්ඨෙය නප්පමජ්ජෙය්‍යා”ති (ධ. ප. 168) වචනං අනුස්සරිත්වා තත්ථ අප්පමජ්ජනා. අථ වා සීලං නාම පකතිසභාවො, ඉධ පන තදධිට්ඨානං. ධම්මොති වතං. අපරෙ පන “සීලං නාම වතසමාදානං, ධම්මො නාම පවෙණිආගතං වාරිත්තං, සාධුකාරිතාති සක්කච්චකාරිතා ආදරකිරියා”ති වණ්ණෙනන්ති. භීනාධිකජනසෙවිතන්ති යෙ භික්ඛුභාවෙ යිතාපි ජාතිමදාදිවසෙන උද්ධතා

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 උත්තළා. යෙ ච ගිහිභාවෙ පරෙසු අත්ථිකභාවමිපි අනුපගතතාය
 භික්ඛාවරියං පරමකාපඤ්ඤතං මඤ්ඤන්ති, තෙසං උභයෙසමිපි යථාක්කමං
 “භික්ඛවො”ති වචනෙන භීතජනෙහි දලිද්දෙහි පරමකාපඤ්ඤතං පත්තෙහි
 පරතුලෙසු භික්ඛාවරියාය ජීවිකං කප්පෙන්නෙහි සෙවිතං චුත්තිං
 පකාසෙන්නො උද්ධතභාවනිග්ගහං කරොති, අධිකජනෙහි
 උළාරභොගබත්තියකුලාදිතො පබ්බජිතෙහි බුද්ධාදිහි ආජීවවිසොධනත්ථං
 සෙවිතං චුත්තිං පකාසෙන්නො දීනභාවනිග්ගහං කරොතිති යොජෙතබ්බං.
 යස්මා “භික්ඛවො”ති වචනං ආමන්තනභාවතො අභිමුඛිකරණං,
 පකරණතො සාමත්ථියතො ච සුස්සුසාප්තනං
 සක්කච්චසවනමනසිකාරනියොජනඤ්ච හොති. තස්මා තමත්ථං
 දස්සෙන්නො “භික්ඛවොති ඉමිනා”තිආදිමාහ.

තත්ථ සාධුකසවනමනසිකාරෙති සාධුකසවනෙ සාධුකමනසිකාරෙ ව.
 කථං පන පවත්තිතා සවනාදයො සාධුකං පවත්තිතා හොන්තිති? “අද්ධා
 ඉමාය සම්මාපට්ඨත්තියා සකලසාසනසම්පත්ති හත්ථගතා හවිස්සති”ති
 ආදරගාරවයොගෙන, කථාදීසු අපරිභවනාදිනා ව. චුත්තං හි “පඤ්චහි,
 භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං හබ්බො නියාමං
 ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං. කතමෙහි පඤ්චහි? න කථං
 පරිභොති, න කථිකං පරිභොති, න අත්තානං පරිභොති, අවික්ඛිත්තවිත්තො
 ධම්මං සුණාති එකගචිත්තො, යොනියො ච මනසි කරොති. ඉමෙහි බො,
 භික්ඛවෙ, පඤ්චහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුණන්තො සද්ධම්මං හබ්බො
 නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං”න්ති (අ. නි. 5.151).
 තෙනෙවාහ “සාධුකසවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති”ති.
 සාසනසම්පත්ති නාම සීලාදිනිප්පත්ති.

පයමං උප්පන්නත්තා අධිගමවසෙන. සත්ථුවරියානුවිධායකත්තා
 සීලාදිගුණානුවිධානෙන. තිණ්ණං යානානං වසෙන
 අනුධම්මපට්ඨත්තිසබ්භාවතො සකලසාසනපටිග්ගාහකත්තා. සන්තිකත්තාති
 සම්පභාවතො. සන්තිකාවචරත්තාති සබ්බකාලං සම්පයුත්තභාවතො.
 යථානුසිට්ඨන්ති අනුසාසනිඅනුරූපං, අනුසාසනිං අනවසෙසතො
 පටිග්ගහෙත්වාති අත්ථො. එකච්චෙ භික්ඛුයෙව සන්ධායාති යෙ
 සුත්තපරියොසානෙ “තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දු”න්ති චුත්තා
 පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණපබ්බජිනා, තෙ සන්ධාය.

පුබ්බෙ සබ්බපරිසසාධාරණත්තෙපි හගවතො ධම්මදෙසනාය
 “ජෙට්ඨසෙට්ඨා”තිආදිනා භික්ඛූනං එව ආමන්තනෙ කාරණං දස්සෙත්වා
 ඉදානි භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ධම්මදෙසනාය පයොජනං දස්සෙතුං
 “කිමත්ථං පන හගවා”ති වොදනං සමුට්ඨාපෙසි. තත්ථ අඤ්ඤං
 විත්තෙත්තාති අඤ්ඤවිහිතා. වික්ඛිත්තවිත්තාති අසමාහිතවිත්තා. ධම්මං
 පච්චචෙක්ඛන්තාති තදා හියොෆා තතො පරදිවසෙසු වා සුතධම්මං පති පති

මනසා අවෙක්ඛන්තා. භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ ආදිතො පටියාය දෙසනං සල්ලක්ඛෙතුං සක්කොන්තීති ඉමමෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “තෙ අනාමන්තෙත්වා”ති ආදි වුත්තං.

භික්ඛවොතීති ච සන්ධිවසෙන ඉ-කාරලොපො දට්ඨබ්බො “භික්ඛවො ඉති”ති. අයං භි ඉති-සද්දො හෙතු-පරිසමාපනාදිපදත්ථවිපරියාය-පකාරාවධාරණනිදස්සනාදිඅනෙකත්ථස්පහෙදො. තථා හෙස “රූප්පතීති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා ‘රූප’න්ති වුව්වතී”ති ආදීසු (සං. නි. 3.79) හෙතුඅත්ථෙ දිස්සති; “තස්මා තිහ මෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මදායාදා භවථ, මා ආමිසදායාදා, අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා ‘කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්‍යුං, නො ආමිසදායාදා’ති” ආදීසු පරිසමාපනෙ; “ඉති වා, ඉති ඵ්චරූපා නව්වගීතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිවිරතො”ති ආදීසු (දී. නි. 1.13) ආදිඅත්ථෙ; “මාගණ්ඨියොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්ති බ්‍යඤ්ජනමභිලාපො”ති ආදීසු (මහානි. 73) පදත්ථවිපරියායෙ; “ඉති බො, භික්ඛවෙ, සප්පට්ඨයො බාලො, අප්පට්ඨයො පණ්ඩිතො, සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො, සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”ති ආදීසු (ම. නි. 3.124) පකාරෙ; “අත්ථි ඉදස්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, අත්ථිතිස්ස වචනියං, කිං පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනිය”න්ති ආදීසු (දී. නි. 2.96) අවධාරණෙ; “සබ්බමත්ථිති බො, කච්චාන, අයමෙකො අත්තො, සබ්බං නත්ථිති බො, කච්චාන, අයං දුතියො අත්තො”ති ආදීසු (සං. නි. 2.15) නිදස්සනෙ. ඉධාපි නිදස්සනෙව දට්ඨබ්බො. භික්ඛවොති භි ආමන්තිතාකාරො, තමෙස ඉති-සද්දො නිදස්සෙති “භික්ඛවොති ආමන්තෙසී”ති. ඉමිනා නයෙන “භද්දන්තෙ”ති ආදීසුපි යථාරහං ඉති-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ “භගවා ආමන්තෙසී”ති වුත්තත්තා “භගවතො පච්චස්සොසු”න්ති ඉධ “භගවතො”ති සාම්ච්චනං ආමන්තනමෙව සම්බන්ධීඅත්තරං අපෙක්ඛතීති ඉමිනා අධිප්පායෙන “භගවතො ආමන්තනං පටිඅස්සොසු”න්ති වුත්තං. “භගවතො”ති පන ඉදං පටිස්සවසම්බන්ධනෙන සම්පදානවචනං යථා “දෙවදත්තස්ස පටිස්සුණොති”ති.

යං නිදානං භාසිතන්ති සම්බන්ධො. එත්ථාහ - කිමත්ථං පන ධම්මවිනයසඬ්ඛහෙ කරියමානෙ නිදානවචනං, නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬ්ඛහො කාතබ්බොති? වුව්වතෙ - දෙසනාය ධීතිඅසම්මොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං.

කාලදෙසදෙසකනිමිත්තපරිසාපදෙසෙහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා භි දෙසනා විරට්ඨිතිකා හොති අසම්මොසධම්මා සද්ධෙය්‍යා ච, දෙසකාලකත්තුසොතුනිමිත්තෙහි උපනිබද්ධො විය වොහාරවිනිවිජයො. තෙනෙව ච ආයස්මතා මහාකස්සපෙන “මූලපරියායසුත්තං ආවුසො,

ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්තිආදිනා දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “එවං මෙ සුත”න්තිආදිනා ඉමස්ස සුත්තස්ස නිදානං භාසිතං. අපිව සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බරචනානුමානාගමතක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධභාවසිද්ධි. න හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පුබ්බරචනාදීහි අත්ථො අත්ථි සබ්බත්ථ අප්පටිභතඤාණචාරතාය එකප්පමාණත්තා ව ඤෙය්‍යධම්මෙසු. තථා

ආචරියමුට්ඨිධම්මමච්ඡරියසාසනසාවකානුරොධාභාවතො බිණාසවභාවසිද්ධි. න හි සබ්බසො බිණාසවස්ස තෙ සම්භවන්තීති සුවිසුද්ධස්ස පරානුග්ගභජ්ජවත්ති. එවං දෙසකසංකිලෙසභූතානං දිට්ඨිසිලසම්පදාදුසකානං අවිජ්ජාතණ්හානං අවිචන්තාභාවසංසුචකෙහි ඤාණසම්පදාපභානසම්පදාහිත්‍යඤ්ජකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො එව ව අත්තරාශිකනිය්‍යානිකධම්මෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො අත්තහිතපරහිතපටිපත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා හොති තත්ථ තත්ථ සම්පත්තපරියාය අජ්ඣාසයානුරූපං යානුජ්ජත්තිකපටිභානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො, ඉධ පන පථවිආදීසු චත්ථුසු පුථුජ්ජනානං පටිපත්තිවිභාගවචත්ථාපකදෙසනාදීපනතොති යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං “සත්ථුසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

තථා සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථිකා පටිපත්ති, අත්තහිතත්ථා වා. තස්මා පරෙසං එව අත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමපි කායවච්ඡිනොකමමං යථාපවත්තං චුච්චමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරාශිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනට්ඨෙන සාසනං, න කඛ්‍යරචනා, තයිදං සත්ථුවරිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි සද්ධි. තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙහි යථාරහං පකාසියති, ඉධ පන “පථවියාදීසු චත්ථුසු”ති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තෙන චුත්තං “සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති. අපිව සත්ථුනො පමාණභාවජ්ජපකාසනෙන සාසනස්ස පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං, තඤ්ච දෙසකජ්ජපමාණභාවදස්සනං හෙට්ඨා චුත්තනියානුසාරෙන “භගවා”ති ව ඉමිනා පදෙන විභාවිතන්ති වෙදිතබ්බං. “භගවා”ති ඉමිනා තථාගතස්ස රාගදොසමොහාදිසබ්බකිලෙසමලදුච්චරිතාදිදොසජ්ජභානාදීපනෙන වචනෙන

අනඤ්ඤසාධාරණසුපරිසුද්ධඤාණකරුණාදිගුණවිසෙසයොගපරිදීපනෙන තතො එව සබ්බසත්තුත්තමභාවදීපනෙන අයමත්ථො සබ්බථා පකාසිතො හොතීති ඉදමෙත්ථ නිදානවචනජ්ජයොජනස්ස මුඛමත්තදස්සනං.

අබ්භන්තරනිදානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා

නික්ඛිත්තස්සාති දෙසිතස්ස. දෙසනාපි හි දෙසෙනබ්බස්ස සීලාදිඅත්ථස්ස විනෙයාසන්තානෙසු නික්ඛිපනතො “නික්ඛෙපො”ති වුච්චති. සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුච්චමානා පාකටා භොතිති සාමඤ්ඤතො භගවතො දෙසනාසමුට්ඨානස්ස විභාගං දස්සෙත්වා “එත්ථායං දෙසනා එවංසමුට්ඨානා”ති දෙසනාය සමුට්ඨානෙ දස්සිතෙ සුත්තස්ස සම්මදෙව නිදානපරිජානනෙන වණ්ණනාය සුවිඤ්ඤෙයාත්තා වුත්තං. එවඤ්ඤි “අස්සුතවා භික්ඛවෙ පුටුප්පනො”තිආදිනා, “යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං බිණ්ණාසවො”තිආදිනා (ම. නි. 1.8), “තථාගතොපි ඛො, භික්ඛවෙ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා (ම. නි. 1.12) ච පවත්තදෙසනා අනුසන්ධිදස්සනසුඛතාය සුවිඤ්ඤෙයා හොති. තත්ථ යථා අනෙකසතඅනෙකසහස්සභෙදානිපි සුත්තන්තානි සංකිලෙසභාගියාදිපධානනයවසෙන සොළසවිධතං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තජ්ඣාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවන්ති ආහ “චත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපො”ති.

එත්ථ ච යථා අත්තජ්ඣාසයස්ස අට්ඨුප්පත්තියා ච පරජ්ඣාසයප්පච්ඡාහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති “අත්තජ්ඣාසයො ච පරජ්ඣාසයො ච, අත්තජ්ඣාසයො ච ප්‍රච්ඡාවසිකො ච, අට්ඨුප්පත්තිකො ච පරජ්ඣාසයො ච, අට්ඨුප්පත්තිකො ච ප්‍රච්ඡාවසිකො චා”ති අජ්ඣාසයප්පච්ඡානුසන්ධිසබ්භාවතො, එවං යදිපි අට්ඨුප්පත්තියා අත්තජ්ඣාසයෙනපි සංසග්ගහෙදො සම්භවති, අත්තජ්ඣාසයාදිහි පන පුරතො ධීතෙහි අට්ඨුප්පත්තියා සංසග්ගො නත්ථිති නයිධ නිරවසෙසො විත්ථාරනයො සම්භවතිති “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපො”ති වුත්තං, තදන්තොගධත්තා චා සම්භවත්තානං සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන චත්තාරොව දස්සිතා. තථාදස්සනඤ්ඤෙත්ථ අයං සංසග්ගහෙදො ගහෙතබ්බොති.

තත්‍රායං වචනත්ථො – නික්ඛිපියතීති නික්ඛෙපො, සුත්තං එව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අථ චා නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනාති අත්ථො. අත්තතො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණභූතොති අත්තජ්ඣාසයො. අත්තතො අජ්ඣාසයො එතස්සාති චා අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයෙපි එසෙව නයො. ප්‍රච්ඡාය වසො ප්‍රච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථිති ප්‍රච්ඡාවසිකො. සුත්තදෙසනාවත්ථුභූතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්ති ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා. සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨුප්පත්තිකො. අථ චා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනාති සුත්තනික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදි එව. එතස්මිං පන අත්තවිකප්පෙ අත්තතො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො. පරෙසං අජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො.

පුච්ඡනවසෙන පවත්නං ධම්මපටිග්ගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසිකං, තදෙව නික්ඛෙප-සද්දාපෙක්ඛාය පුල්ලිඨගවසෙන “පුච්ඡාවසිකො”ති වුත්තං. තථා අට්ඨප්පත්ති එව අට්ඨප්පත්තිකොති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපිවෙත්ථ පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛත්තා අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං සුත්තනික්ඛෙපභාවො යුත්තො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව ධම්මතත්තිද්වයනත්ථං පවත්තිතදෙසනත්තා. පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං දෙසනාපවත්තිහෙතුභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථමට්ඨප්පත්තියං අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකඅට්ඨප්පත්තිකානං වා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන පවත්තිකානං කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධොති? න වොදෙතබ්බමෙතං. පරෙසඤ්චි අභිනිහාරපරිපුච්ඡාදිවිනිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨප්පත්තිභාවෙන ගහිතත්තා පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි බ්‍රහ්මජාල (දී. නි. 1.1) ධම්මදායාදසුත්තාදීනං (ම. නි. 1.29) වණ්ණාවණ්ණආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං “අට්ඨප්පත්ති”ති වුච්චති. පරෙසං පුච්ඡං විනා අජ්ඣාසයං එව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකට්ඨායමත්ථොති.

අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කථෙසි ධම්මතත්තිද්වයනත්ථාදි දට්ඨබ්බං. සම්මජ්ජධානසුත්තන්තහාරකොති අනුපුබ්බෙන නික්ඛිත්තානං සංයුත්තකෙ සම්මජ්ජධානපටිසංයුත්තානං සුත්තානං ආවළි. තථා ඉද්ධිපාදහාරකාදයො.

විමුත්තිපරිපාවනීයා ධම්මා සද්ධිත්තියාදයො. අජ්ඣාසයන්ති අධිමුත්තිං. ඛන්තින්ති දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිං. මනන්ති චිත්තං. අභිනිහාරන්ති පණ්ඩානං. බුද්ධිනිහාවන්ති බුද්ධිනිසභාවං, පටිවිජ්ඣනාකාරං වා.

උප්පන්නෙ මානෙ නික්ඛිත්තන්ති සම්බන්ධො. ඉත්ථිලිඨගාදීනි තීණි ලිඨගානි. නාමාදීනි වත්තාරි පදානි. පට්ඨාදයො සත්ත විභක්තියො. මුඤ්චිත්වා න කිඤ්චි කථෙති සභාවනිරුත්තියා තථෙව පවත්තනතො. ගණ්ඨිභූතං පදං. යථා හි රුක්ඛස්ස ගණ්ඨිට්ඨානං දුබ්බිනිබ්බෙධං දුත්තච්ඡිතඤ්ච භොති, එවමෙවං යං පදං අත්ථතො විවරිතුං න සක්කා, තං “ගණ්ඨිපද”න්ති වුච්චති. අනුපහච්චාති අනුද්ධරිත්වා.

යෙන යෙන සම්බන්ධං ගච්ඡති, තස්ස තස්ස අනවසෙසතං දීපෙතීති ඉමිනා ඉමස්ස සබ්බ-සද්දස්ස සප්පදෙසතං දස්සෙති. සබ්බ-සද්දො හි සබ්බසබ්බං පදෙසසබ්බං ආයතනසබ්බං සක්කායසබ්බන්ති වතුසු විසයෙසු දිට්ඨප්පයොගො. තථා හෙස “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාඨමාගච්ඡන්ති”තිආදියු (මහානි. 156; වුළුති. 85;

පටි. ම. 3.6) සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිතං පරියායෙනා”තිආදීසු (ම. නි. 1.345) පදෙසසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො, හික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි...පෙ.... වක්ඛුඤ්චෙව රූපා ව...පෙ.... මනො වෙව ධම්මා වා”ති (සං. නි. 4.23) එත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බං සබ්බතො සඤ්ජානාති”තිආදීසු (ම. නි. 1.5) සක්කායසබ්බස්මිං. තත්ථ සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො නිජ්ජදෙසො, ඉතරෙසු තීසුපි ආගතො සජ්ජදෙසො, ඉධ පන සක්කායසබ්බස්මිං වෙදිතබ්බො. තථා හි වක්ඛති “සක්කායපරියාපන්නා පන තෙභුමකධම්මාව අනවසෙසතො වෙදිතබ්බා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.1 සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා).

සච්චෙසුති අරියසච්චෙසු. එතෙ චතුරො ධම්මාති ඉදාති වුවචමානෙ සච්චාදිකෙ චත්තාරො ධම්මෙ සන්ධාය වදති. තත්ථ සච්චන්ති වච්ඡව්චං. ධීතීති වීරියං, “ධීතී”ති වා පාඨො, සො එවත්ථො. වාගොති අලොභො. දිට්ඨං සො අතිවත්තතීති යස්මිං එතෙ සච්චාදයො ධම්මා උපලබ්භන්ති, සො දිට්ඨං අත්තනො අමිත්තං අතික්කමති, න තස්ස භත්ථතං ගච්ඡති, අථ බො නං අභිභවති එවාති අත්ථො. සභාවෙ චත්තති අසභාවධම්මස්ස කාරණාසම්භවතො. න හි නිස්සභාවා ධම්මා කෙනචි නිබ්බත්තියන්ති. අත්තනො ලක්ඛණං ධාරෙන්තීති යදිපි ලක්ඛණවිනිමුත්තා ධම්මා නාම නත්ථි, තථාපි යථා දිට්ඨිතණ්භාපරිකප්පිතාකාරමත්තා අත්තසුභසුඛසස්සතාදයො, පකතියාදයො, දබ්බාදයො, ජීවාදයො, කායාදයො ලොකවොහාරමත්තසිද්ධා ගගණකුසුමාදයොව සච්චිකට්ඨපරමත්ථතො න උපලබ්භන්ති, න එවමෙනෙ, එතෙ පන සච්චිකට්ඨපරමත්ථභූතා උපලබ්භන්ති, තතො එව සත්තාදිවිසෙසවිරහතො ධම්මමත්තා සභාවචන්තොති දස්සන්තං. “අත්තනො ලක්ඛණං ධාරෙන්තී”ති වුත්තං. භවති හි හෙදාභාවෙපි සුඛාවබොධනත්ථං උපචාරමත්තසිද්ධොන හෙදෙන නිද්දෙසො යථා “සිලාපුත්තකස්ස සරීර”න්ති. ධාරියන්ති වා යථාසභාවතො අවධාරියන්ති ඤායන්තීති ධම්මා, කක්ඛළුප්පනාදයො.

අසාධාරණහෙතුමිතීති අසාධාරණකාරණෙ, සක්කායධම්මෙසු තස්ස තස්ස ආවෙණිකපච්චයෙති අත්ථො. කිං පන තන්ති? තණ්හාමානදිට්ඨියො, අවිජ්ජාදයොපි වා. යථෙව හි පථවීආදීසු මඤ්ඤනාවත්ථුසු උජ්ජජ්ජමානා තණ්හාදයො මඤ්ඤනා තෙසං පචත්තියා මූලකාරණං, එවං අවිජ්ජාදයොපි. තථා හි “අස්සුතවා පුපුජ්ජනො”තිආදිනා “අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමී”ති (ම. නි. 1.2) “නන්දි දුක්ඛස්ස මූල”න්ති (ම. නි. 1.13) ව අත්ථයතො, “ඛයා රාගස්ස...පෙ.... විතමොහත්තා”ති බ්‍යතිරෙකතො ව තෙසං මූලකාරණභාවො විභාවිතො.

පරියායෙති දෙසෙතබ්බමත්ථං. අවගමෙති බොධයතීති පරියායො, දෙසනා. පරියායති අත්තනො එලං පරිග්ගහෙත්වා චත්තති තස්ස වා

කාරණභාවං ගච්ඡති පරියායො, කාරණං. පරියායති අපරාපරං පරිවත්තති පරියායො, වාරො. එවං පරියායසද්දස්ස දෙසනාකාරණවාරෙසු පවත්ති වෙදිතබ්බා. යථාරුතවසෙන අග්ගහෙත්වා නිද්ධාරෙත්වා ගහෙතබ්බත්ථං නෙය්‍යත්ථං. තෙභූමකා ධම්මාව අනවසෙසනො වෙදිතබ්බා මඤ්ඤනාවත්ථුභූතානං සබ්බෙසං පථවීආදිධම්මානං අධිප්පෙතත්තා.

කාරණදෙසනන්ති කාරණඤාපනං දෙසනං. තං අත්ථන්ති තං සබ්බධම්මානං මූලකාරණසඬ්ඛාතං, කාරණදෙසනාසඬ්ඛාතං වා අත්ථං. තෙනෙවාහ “තං කාරණං තං දෙසන”න්ති. එකත්ථමෙතන්ති එතං පදද්වයං එකත්ථං. සාධු-සද්දො එව හි ක-කාරෙන වච්චෙත්වා “සාධුක”න්ති වුත්තො. තෙනෙව හි සාධුසද්දස්ස අත්ථං වදන්තෙන අත්ථුද්ධාරවසෙන සාධුකසද්දො උදාහරො. ධම්මරුවීති සුඤ්ඤකාමො. පඤ්ඤාණුවාති පඤ්ඤවා. අද්දබ්බොති අද්දසකො, අනුපසාතකොති අත්ථො. ඉධාපීති ඉමස්මි. මූලපරියායසුත්තෙපි. අයන්ති සාධුකසද්දො. එත්ථෙව දළ්භිකම්මෙති සක්කච්චකිරියායං. ආණන්තියන්ති ආණාපනෙ. “සුණාථ සාධුකං මනසි කරොථා”ති හි වුත්තෙ සාධුකසද්දෙන සවනමනසිකාරානං සක්කච්චකිරියා විය තදාණාපනම්පි වුත්තං හොති. ආයාවනත්ථතා විය වස්ස ආණාපනත්ථතා වෙදිතබ්බා.

ඉදානෙත්ථ එවං යොජනා වෙදිතබ්බාති සම්බන්ධො. සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපචාරණං සවනෙ නියොජනවසෙන කිරියන්තරපටිසෙධනභාවතො, සොතං ඔදහරාති අත්ථො. මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපනිචාරණං අඤ්ඤවිත්තාපටිසෙධනතො. සුරිමන්ති “සුණාථ”ති පදං. එත්ථාති සුණාථ, මනසි කරොථා”ති පදද්වයෙ, එතස්මි. වා අධිකාරෙ. බ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාභවාරණං සොතද්ධාරෙ වික්ඛෙපපටිබාහකත්තා. න හි යථාවතො සුණන්තස්ස සද්දතො විපල්ලාසග්ගාහො හොති. අත්ථවිපල්ලාසග්ගාභවාරණං මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපපටිබාහකත්තා. න හි සක්කච්චං ධම්මං උපධාරෙත්තස්ස අත්ථතො විපල්ලාසග්ගාහො හොති. ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති සුණාථාති විදහනතො. ධාරණුපපරික්ඛාසුති උපපරික්ඛග්ගහණෙන තුලනතීරණාදිකෙ දිට්ඨියා ව සුප්පටිවෙධං සඬ්ගණ්හාති.

සබ්‍යඤ්ජනොති එත්ථ යථාධිප්පෙතමත්ථං බ්‍යඤ්ජයතීති බ්‍යඤ්ජනං, සභාවනිරුත්ති. සහ බ්‍යඤ්ජනෙනාති සබ්‍යඤ්ජනො, බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නොති අත්ථො. අරණීයතො උපගන්ධබ්බතො අනුට්ඨාතබ්බතො අත්ථො, චතුපාරිසුද්ධිසිලාදිකො. සහ අත්ථෙන්නාති සාත්ථො, අත්ථසම්පන්නොති අත්ථො. ධම්මගම්භිරොතිආදීසු ධම්මො නාම තන්ති. දෙසනා නාම තස්සා මනසා වචත්ථාපිතාය තන්තියා දෙසනා. අත්ථො නාම තන්තියා අත්ථො. පටිවෙධො නාම තන්තියා තන්තිඅත්ථස්ස ව යථාභූතාවබ්බොධො. යස්මා වෙනෙ ධම්මදෙසනාඅත්ථපටිවෙධා සසාදිහි විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධිහි

දුක්ඛොගාළිභා අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. තෙන චුත්තං “යස්මා අයං ධම්මො...පෙ.... සාධුකං මනසි කරොථා”ති. එත්ථ ව පටිච්චෙධස්ස දුක්කරභාවතො ධම්මත්ථානං දෙසනාඤ්ඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය දුක්ඛොගාහතා, පටිච්චෙධස්ස පන උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා තබ්බිසයඤ්ඤාණුප්පත්තියා ව දුක්කරභාවතො දුක්ඛොගාහතා වෙදිතබ්බා.

දෙසනං නාම උද්දිසනං. තස්ස නිද්දිසනං භාසනන්ති ඉධාධිප්පෙතන්ති ආහ “චිත්ථාරතොපි නං භාසිස්සාමීති චුත්තං භොතී”ති. පරිබ්‍යත්තං කථනං වා භාසනං. සාළිකායිව නිග්ඝොසොති සාළිකාය ආලාපො විය මධුරො කණ්ණසුඛො පෙමතීයො. පටිභානන්ති සද්දො. උදිරයිති උච්චාරියති, චුච්චති වා.

එවං චුත්තෙ උස්සාහජාතාති එවං “සුණාථ සාධුකං මනසි කරොථ භාසිස්සාමී”ති චුත්තෙ න කිර සත්ථා සඬ්ඛෙපෙනෙව දෙසෙස්සති, චිත්ථාරතොපි භාසිස්සතීති සඤ්ජාතුස්සාහා හට්ඨතුට්ඨා හුත්වා. ඉධාති ඉමිනා චුච්චමානඅධිකරණං තස්ස පුග්ගලස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතං අධිප්පෙතන්ති ආහ “දෙසාපදෙසෙ නිපාතො”ති. ලොකන්ති ඔකාසලොකං. ඉධ තථාගතො ලොකෙති හි ජාතිබ්බත්තං, තත්ථාපි අයං චක්කවාළො අධිප්පෙතො. සමණොති සොනාපත්තො. දුතියො සමණොති සකදාගාමී. චුත්තඤ්ඤෙනං “කතමො ව, හික්ඛවෙ, සමණො? ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපත්තො භොතී”ති (අ. නි. 4.241) “කතමො ව, හික්ඛවෙ, දුතියො සමණො? ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී භොතී”ති ව (අ. නි. 4.241). ඉධෙව තිට්ඨමානස්සාති ඉමිස්සා එව ඉන්ද්‍රසාලගුහායං තිට්ඨමානස්ස.

2. අස්සුතවාති එත්ථ (අ. නි. ටී. 1.1.51) සුතන්ති සොතද්චාරානුසාරෙන උපධාරිතං, උපධාරණං වා, සුතං අස්සත්ථිති සුතවා. වා-සද්දස්ස හි අත්ථො අත්ථිතාමත්තාදිවසෙන අනෙකවිධො. තථා හි “අන්තවා අයං ලොකො පරිවට්ඨමො”තිආදීසු (දී. නි. 1.54; පටි. ම. 1.140) අත්ථිතාමත්තං අත්ථො. “ධනවා භොගවා, ලාභී අන්තස්සා”ති ව ආදීසු බහුභාවො. “රොගවා භොති රොගාහිභූතො”තිආදීසු කායාබාධො. “කුට්ඨි කුට්ඨවීචරෙනා”තිආදීසු නින්දා, “ඉස්සුකී මච්ඡරී සයො මායාවිතො කෙටුහිතො”තිආදීසු අභිණ්භයොගො. “දණ්ඩි ඡත්ති අලම්බරී”තිආදීසු (විසුද්ධි. 1.142) සංසග්ගො. “පණ්ඩිතො වාපි තෙන සො”තිආදීසු (ධ. ප. 63) උපමානං, සදිසභාවොති අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනිං වෙදයන්තී”තිආදීසු (සු. නි. 213) සමුච්චයො. “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”තිආදීසු (පාරා. 296) සංසයො. “අයං වා ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුළ්ලිහො”තිආදීසු (දී. නි. 1.181) විභාවතො. “න වායං කුමාරො මත්තමඤ්ඤාසී”තිආදීසු (සං.

නි. 2.154) පදපුරණං. “යෙ හි කෙවි, හික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.170) විකප්පො. “සකායපුත්තස්ස සිරිමතො (දී. නි. 3.277), සීලවතො සීලසම්පත්තියා කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති (දී. නි. 2.150; 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) ව ආදීසු පසංසා. “පඤ්ඤවා හොති උදයත්ථගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බේධිකාය සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියා”තිආදීසු (දී. නි. 3.317, 355) අතිසයො. ඉධාපි අතිසයො, පසංසා වා අත්ථො, තස්මා යස්ස පසංසිතං, අතිසයෙන වා සුතං අත්ථී, සො සුතවාති සංකිලෙසවිද්ධංසනසමත්ථං පරියත්තිධම්මස්සවනං, තං සුත්වා තථත්තාය පටිපත්ති ව “සුතවා”ති ඉමිනා සද්දෙන පකාසිතා. අථ වා සොතබ්බයුත්තං සුත්වා කත්තබ්බනිජ්චත්තිවසෙන සුඡිති සුතවා, තප්පටික්ඛෙපෙන න සුතවාති අස්සුතවා.

අයඤ්චි අ-කාරො “අහෙතුකා ධම්මා (ධ. ස. 2.දුකමාතිකා), අහික්ඛුකො ආවාසො”තිආදීසු (පාවි. 1046, 1047) තංසහයොගනිවත්තියං ඉච්ඡිතො. “අපච්චයා ධම්මා”ති (ධ. ස. 7.දුකමාතිකා) තංසම්බන්ධිභාවනිවත්තියං. පච්චයුජ්ජන්තඤ්චි පච්චයසම්බන්ධිති අජ්ජච්චයුජ්ජන්තත්තා අතංසම්බන්ධිතා ඵත්ථ ජොතිතා. “අනිදස්සනා ධම්මා”ති (ධ. ස. 9.දුකමාතිකා) තංසභාවනිවත්තියං. නිදස්සනඤ්චි දට්ඨබ්බතා. අථ වා පස්සතීති නිදස්සනං, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, තග්ගහෙතබ්බභාවනිවත්තියං යථා “අනාසවා ධම්මා”ති (ධ. ස. 15.දුකමාතිකා), “අජ්ජට්ඨා ධම්මා (ධ. ස. 10.දුකමාතිකා), අනාරම්මණා ධම්මා”ති (ධ. ස. 55.දුකමාතිකා) තංකිච්චනිවත්තියං, “අරුපිනො ධම්මා (ධ. ස. 11.දුකමාතිකා) අවෙතසිකා ධම්මා”ති (ධ. ස. 57.දුකමාතිකා) තබ්බාවනිවත්තියං. තදඤ්ඤථා හි ඵත්ථ පකාසිතා. “අමනුස්සො”ති තබ්බාවමත්තනිවත්තියං. මනුස්සමත්තං නත්ථී, අඤ්ඤං සමානන්ති. සදිසතා හි ඵත්ථ සුචිතා. “අස්සමණො සමණපටිඤ්ඤො, අනරියො”ති (අ. නි. 3.13) ව තංසම්භාවනීයගුණනිවත්තියං. ගරභා හි ඉධ ඤායති. “කච්චි හොතො අනාමයං, අනුදරා කඤ්ඤා”ති (ජා. 2.20.129) තදනජ්ජභාවනිවත්තියං, “අනුජ්ජන්තා ධම්මා”ති (ධ. ස. 17.තිකමාතිකා) තංසදිසභාවනිවත්තියං. අතීතානඤ්චි උජ්ජන්තපුබ්බත්තා උජ්ජාදිධම්මානඤ්චි පච්චයෙකදෙසනිජ්චත්තියා ආරද්ධුජ්ජාදිභාවතො කාලවිමුත්තස්ස ව විජ්ජමානත්තා උජ්ජන්තානුකූලතා පගෙව පච්චුජ්ජන්තානන්ති තබ්බිදුරතාව ඵත්ථ විඤ්ඤායති “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. 11.තිකමාතිකා) තදපරියොසානනිවත්තියං. තන්තිට්ඨානඤ්චි ඵත්ථ පකාසිතන්ති. ඵවමනෙකෙසං අත්ථානං ජොතකො. ඉධ පන “අරුපිනො ධම්මා අවෙතසිකා ධම්මා”තිආදීසු විය තබ්බාවනිවත්තියං දට්ඨබ්බො, අඤ්ඤත්ථෙති අත්ථො. ඵතෙනස්ස සුතාදිඤ්ඤාණවිරහතං දස්සෙති. තෙන වුත්තං “ආගමාධිගමාභාවා ඤෙයොසා අස්සුතවා ඉතී”ති.

ඉදානි තස්ස අත්ථං විවරන්තො යස්මා ඛන්ධධාත්වාදිකොසල්ලෙනපි මඤ්ඤනාපටිසෙධනසමත්ථං බාහුසච්චං හොති. යථාහ “කිත්තාවතා නු බො, හන්තෙ, බහුස්සුතො හොති? යතො බො භික්ඛු ඛන්ධකුසලො හොති ධාතු, ආයතන, පටිච්චසමුප්පාදකුසලො හොති, එත්තාවතා බො භික්ඛු බහුස්සුතො හොති”ති, තස්මා “යස්ස භි ඛන්ධධාතුආයතනසච්චපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදීසුතිආදි චුත්තං. තත්ථ වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො. අත්ථපරිපුච්ඡනං පරිපුච්ඡා. කුසලෙහි සහ වොදනාපරිහරණවසෙන විනිච්ඡයකරණං විනිච්ඡයො. මග්ගඵලනිබ්බානානි අධිගමො.

බහුතං (ධ. ස. මූලටී. 1007) නානප්පකාරානං කිලෙසසක්කායදිට්ඨිතං අවිහතත්තා තා ජනෙත්ති, තාහි වා ජනිතාති පුටුප්පනා. අවිසාතමෙව වා ජන-සද්දො වදති. පුටු සත්ථාරානං මුඛමූල්ලොකිකාති එත්ථ පුටු ජනා සත්ථපටිඤ්ඤා එතෙසන්ති පුටුප්පනාති වචනත්ථො. පුටු සබ්බගතීහි අවුට්ඨිතාති එත්ථ ජනෙතබ්බො, ජායන්ති වා එත්ථ සත්තාති ජනා, නානාගතියො, තා පුටු එතෙසන්ති පුටුප්පනා. ඉතො පරෙ ජායන්ති එතෙහීති ජනා, අභිසම්බාරාදයො, තෙ එතෙසං පුටු විජ්ජන්තීති පුටුප්පනා. අභිසම්බරණාදිඅත්ථො එව වා ජන-සද්දො දට්ඨබ්බො. ඔසා කාමොසාදයො. රාගග්ගිආදයො සන්තාපා. තෙ එව, සබ්බෙපි වා කිලෙසා පරිළාභා. පුටු පඤ්චසු කාමගුණෙසු රත්තාති එත්ථ ජායන්ති ජනො, රාගො ගෙධොති එවමාදිකො, පුටු ජනො එතෙසන්ති පුටුප්පනා. පුටුසු වා ජනා ජාතා රත්තාති එවං රාගාදිඅත්ථො එව වා ජනසද්දො දට්ඨබ්බො. රත්තාති වත්ථං විය රඬිගජාතෙන විත්තස්ස විපරිණාමකරෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා සාරත්තා. ගිද්ධාති අභිකම්බනසභාවෙන අභිජ්ඣානෙන ගිද්ධා ගෙධං ආපන්නා. ගධිතාති ගන්ථිතා විය දුම්මොවනීයභාවෙන තත්ථ පටිබද්ධා. මුච්ඡිතාති කිලෙසවසෙන විසඤ්ඤිභූතා විය අනඤ්ඤකිච්චා මුච්ඡං මොහමාපන්නා. අප්පකොසන්නාති අනඤ්ඤසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා යිතා. ලග්ගාති වඩ්ඤ්ඤාධිකෙ විය ආසත්තා මහාපලිපෙ වා යාව නාසිකග්ගා පලිපන්නපුරිසො විය උද්ධරිතුං අසක්කුණෙයාභාවෙන නිමුග්ගා, ලග්ගාති මක්කටාලෙපෙ ආලග්ගභාවෙන පච්චුඩ්ඨිතො විය මක්කටො පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන ආලග්ගිතා. පලිබුද්ධාති බද්ධා, උපද්දුතා වා. ආචුටාති ආචුනිතා, නිචුතාති නිවාරිතා. ඔචුතාති පලිගුණයිතා, පරියොනද්ධා වා. පිහිතාති පිදහිතා, පටිච්ඡන්තාති පටිච්ඡාදිතා. පටිකුප්පිතාති හෙට්ඨාමුඛජාතා. පුටුතං වා ගණනපට්ඨිතානන්තිආදිනා පුටු ජනො පුටුප්පනොති දස්සෙති.

“අස්සුතවා”ති එතෙන අවිජ්ජන්ධතා චුත්තාති ආහ “අත්ථපුටුප්පනො චුත්තො හොති”ති. ආරකත්තා (සං. නි. ටී. 2.3.1) කිලෙසෙහි මග්ගෙන සමුච්ඡින්නත්තා. අනෙයෙති අවධිසීයං, අනත්ථෙති අත්ථො. අනෙයෙ වා අනුපායෙ. නඉරියනතො අවත්තනතො. අයෙති වධිසීයං, අත්ථෙ, උපායෙ වා. අරණියතොති පයිරුපාසිතබ්බතො. නිරුත්තිනෙයෙන පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො

පුරිමෙසු අත්ථවිකප්පෙසු. පච්ඡිමෙ පන සද්දසත්ථවසෙනපි. යදිපි අරිය-සද්දො “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදීසු (ම. නි. 1.35) විසුද්ධාසයපයොගෙසු පුපුජ්ජනෙසුපි චත්තති. ඉධ පන අරියමග්ගාධිගමෙන සබ්බලොකුත්තරභාවෙන ච අරියභාවො අධිප්පෙතොති දස්සෙන්නො ආහ “බුද්ධා”තිආදි. තත්ථ “පච්චෙකබුද්ධා තථාගතසාවකා ච සප්පුරිසා”ති ඉදං අරියා සප්පුරිසාති ඉධ චුත්තපදානං අත්ථං අසඬකරතො දස්සෙතුං චුත්තං. යස්මා පන නිප්පරියායතො අරියසප්පුරිසභාවා අභින්නසභාවා. තස්මා “සබ්බෙව වා”තිආදි චුත්තං.

එත්තාවතා හි බුද්ධසාවකො චුත්තො. තස්ස හි එකන්තෙන කල්‍යාණමිත්තො ඉච්ඡිතබ්බො පරතොසොසමන්තරෙන පඨමමග්ගස්ස අනුප්පජ්ජනතො. විසෙසතො චස්ස භගවා ච කල්‍යාණමිත්තො අධිප්පෙතො. චුත්තඤ්ඤෙන “මමඤ්ඤි, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගම්ම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති”තිආදි (සං. නි. 5.2). සො එව ච අවෙච්චපසාදාධිගමෙන දළ්භහත්ති නාම. චුත්තමිපි චෙතං “යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (උදා. 45). කතඤ්ඤතාදිහි පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධාති එත්ථ කතං ජානාතීති කතඤ්ඤ. කතං විදිතං පාකටං කරොතීති කතචෙදී. අනෙකෙසුපි හි කප්පසතසහස්සෙසු කතං උපකාරං ජානන්ති පච්චෙකබුද්ධා පාකටඤ්ඤා කරොන්ති සතිජනනආමිසපටිග්ගභණාදිනා, තථා සංසාරදුක්ඛදුක්ඛිතස්ස සක්කච්චං කරොන්ති කිච්චං, යං අත්තනා කාතුං සක්කා. සම්මාසම්බුද්ධො පන කප්පානං අසඬබ්‍යායාසහස්සෙසුපි කතං උපකාරං මග්ගඵලානං උපනිස්සයඤ්ඤා ජානාති, පාකටඤ්ඤා කරොති, සීහො විය ච එවං සබ්බත්ථ සක්කච්චමෙව ධම්මදෙසනං කරොන්තො බුද්ධකිච්චං කරොති. යාය පටිපත්තියා දිට්ඨා නාම භොන්ති, තස්සා අප්පටිපජ්ජනභාවො, තත්ථ ච ආදරාභාවො අරියානං අදස්සනසීලතා ච, න ච දස්සනෙ සාධුකාරිතා ච චෙදිතබ්බා. චක්ඛුනා අදස්සාවීති එත්ත චක්ඛු නාම න මංසචක්ඛු එව, අථ ඛො දිබ්බචක්ඛුපිති ආහ “දිබ්බචක්ඛුනා වා”ති. අරියභාවොති යෙහි යොගතො “අරියා”ති වුච්චන්ති. තෙ මග්ගඵලධම්මා දට්ඨබ්බා.

තත්ත්වාති ඤාණදස්සනස්සෙව දස්සනභාවෙ. චත්ථුති අධිප්පෙතත්ථඤාපනකාරණං. එවං චුත්තෙපිති එවං අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තුපනායිකං කත්වා චුත්තෙපි. ධම්මන්ති ලොකුත්තරධම්මං, චතුසච්චධම්මං වා. අරියකරධම්මා අනිච්චානුපස්සනාදයො විපස්සියමානා අනිච්චාදයො, චත්තාරි වා අරියසච්චාති.

අවිනීතොති න විනීතො, අධිසීලසික්ඛාදිවසෙන න සික්ඛිතො. යෙසං සංවරවිනයාදීනං අභාවෙන අයං අවිනීතොති වුච්චති, තෙ තාව දස්සෙතුං “දුච්ඛො විනයො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ සීලසංවරොති පාතිමොක්ඛසංවරො චෙදිතබ්බො, සො ච අත්ථතො කායිකචාචසිකො

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 අවිතික්කමො. සතිසංචරොති ඉන්ද්‍රියරක්ඛා, සා ච තථාපචත්තා සති එව.
 ඤාණසංචරොති “සොත්තානං සංවරං බරුමී”ති (සු. නි. 1040) චත්වා
 “පඤ්ඤායෙන පිටියරෙ”ති වචනතො සොතසඬ්ඛාත්තානං
 තණ්හාදිට්ඨිදුච්චරිතඅවිජ්ජාඅවසිට්ඨකිලෙසානං සංවරො පිදහනං
 සමුච්ඡෙදඤාණන්ති වෙදිතබ්බං. ඛන්තිසංචරොති අධිවාසනා, සා ච
 තථාපචත්තා ඛන්ධා, අදොසො වා. පඤ්ඤාති එකෙ, තං අට්ඨකථාය
 විරුජ්ඣති. වීරියසංවරො කාමචිතක්කාදීනං විනොදනවසෙන පචත්තං
 වීරියමෙව. තෙන තෙන ගුණඬ්ඛගෙන තස්ස තස්ස අගුණඬ්ඛගස්ස පහානං
 තදඬ්ඛපහානං. වික්ඛම්භනෙන පහානං වික්ඛම්භනපහානං. සෙසපදත්ථයෙපි
 එසෙව නයො.

ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංචරොත්තාතිආදි සීලසංවරාදීනං විවරණං. තත්ථ
 සමුපෙතොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිසත්ථො. තෙන “සහගතො
 සමුපගතො”තිආදිනා විහඬ්ගෙ (විහ. 511) ආගතං සංවරවිහඬ්ගං දස්සෙති.
 එස නයො සෙසෙසුපි. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං අනන්තරසුත්තෙ ආවි
 හවිස්සති.

කායදුච්චරිතාදීනන්ති දුස්සීලාසඬ්ඛාත්තානං කායචට්ඨිච්චරිතාදීනං
 මුට්ඨස්සච්චසඬ්ඛාතස්ස පමාදස්ස අභිජ්ඣාදීනං වා
 අක්ඛන්තිඅඤ්ඤාණකොසජ්ජානඤ්ච. සංවරණතොති පිදහනතො
 ථකනතො. විනයනතොති කායවාචාවිත්තානං විරූපජ්ජචත්තියා
 විනයනතො අපනයනතො, කායදුච්චරිතාදීනං වා විනයනතො, කායාදීනං වා
 ජිම්භජ්ජචත්තිං විච්ඡින්නදිත්වා උජුකං නයනතොති අත්ථො. පච්චයසමවායෙ
 උජ්ජජ්ජනාරහානං කායදුච්චරිතාදීනං තථා තථා අනුජ්ජාදනමෙව සංවරණං
 විනයනඤ්ච වෙදිතබ්බං.

යං පහානන්ති සම්ඛන්ධො. “නාමරූපපරිච්ඡෙදාදීසු
 විපස්සනාඤාණෙසු”ති කස්මා චුත්තං, නනු
 නාමරූපපරිච්ඡෙදපච්චයපරිග්ගහකඬ්ඛාවිතරණානි න විපස්සනාඤාණානි
 සම්මසනාකාරෙන අජ්ජචත්තනතො? සච්චමෙතං. විපස්සනාඤාණස්ස පන
 අධිට්ඨානභාවතො එවං චුත්තං. “නාමරූපමත්තමිදං, නත්ථි එත්ථ අත්තා වා
 අත්තනියං වා”ති එවං පචත්තඤාණං නාමරූපච්චත්ථානං. සති විජ්ජමානෙ
 ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛාතෙ කායෙ, සයං වා සති තස්මිං කායෙ දිට්ඨිති
 සක්කායදිට්ඨි. “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති (සං. නි. 3.81; 4.345)
 එවං පචත්තා මිච්ඡාදිට්ඨි. තස්සෙව රූපාරූපස්ස
 කම්මාවිජ්ජාදිපච්චයපරිග්ගණ්හනඤාණං පච්චයපරිග්ගහො. “නත්ථි හෙතු
 නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”ති (දී. නි. 1.168)
 ආදිනායජ්ජචත්තා අහෙතුකදිට්ඨි. “ඉස්සරපුරිසපජාපතිපකතිඅණුකාලාදීහි
 ලොකො පචත්තති නිවත්තති වා”ති පචත්තා විසමහෙතුදිට්ඨි. තස්සෙවාති
 පච්චයපරිග්ගහස්සෙව. කඬ්ඛාවිතරණෙනාති යථා එතරහි නාමරූපස්ස

කම්මාදිපච්චයතො උප්පත්ති, එවං අතීතානාගතෙසුපිති තීසුපි කාලෙසු විචිකිච්ඡාපනයනඤාණෙන. කථංකථිභාවස්සාති “අභොසිං නු බො අහමතිතමද්ධාන”න්ති (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) ආදිනයප්පවත්තය සංසයප්පවත්තියා. කලාපසම්මසනෙනාති “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පත්ත”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.361; 2.113; 3.86, 89) බන්ධපඤ්චකං එකාදසසු ඔකාසෙසු පක්ඛිපිත්වා සම්මසනවසෙන පවත්තෙන නයවිපස්සනාඤාණෙන. අහං මමාති ගාහස්සාති අත්තත්තනියගහණස්ස. මග්ගාමග්ගවචන්ටානෙනාති මග්ගාමග්ගඤාණවිසුද්ධියා. අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤායාති ඔභාසාදිකෙ අමග්ගෙ “මග්ගො”ති උප්පන්නසඤ්ඤාය.

යස්මා සම්මදෙව සඬබාරානං උදයං පස්සන්තො “එවමෙව සඬබාරා අනුරූපකාරණතො උප්පජ්ජන්ති, න පන උච්ඡිජ්ජන්ති”ති ගණ්හාති, තස්මා චුත්තං “උදයදස්සනෙන උච්ඡෙදදිට්ඨියා”ති. යස්මා පන සඬබාරානං වයං පස්සන්තො “යදිපිමෙ සඬබාරා අවිච්ඡින්නා වත්තන්ති, උප්පන්තූප්පන්නා පන අප්පටිසන්ධිකා නිරුජ්ඣන්තෙ වා”ති පස්සති, තස්සෙවං පස්සතො කුතො සස්සතග්ගාහො, තස්මා චුත්තං “වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා”ති. භයදස්සනෙනාති භයතුපට්ඨානඤාණෙන. සහයෙති සබ්බභයානං ආකර්මාවතො සකලදුක්ඛවූපසමසඬබාතස්ස පරමස්සාසස්ස පටිපක්ඛාවතො ව සහයෙ බන්ධපඤ්චකෙ. අභයසඤ්ඤායාති “අභයං බෙම”න්ති උප්පන්නසඤ්ඤාය. අස්සාදසඤ්ඤා නාම පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු අස්සාදවසෙන පවත්තසඤ්ඤා, යා “ආලයාහිනිවෙසො”තිපි චුච්චති. අභිරතීසඤ්ඤා තත්ථෙව අභිරතීවසෙන පවත්තසඤ්ඤා, යා “නන්දී”තිපි චුච්චති. අමුච්චිතුකම්යතා ආදානං. අනුපෙක්ඛා සඬබාරෙහි අනිබ්බිත්තදනං, සාලයතාති අත්ථො. ධම්මට්ඨිතියං පටිච්චසමුප්පාදෙ පටිලොමභාවො සස්සතුච්ඡෙදග්ගාහො, පච්චයාකාරපටිච්ඡාදකමොහො වා, නිබ්බානෙ පටිලොමභාවො සඬබාරෙසු රති, නිබ්බානපටිච්ඡාදකමොහො වා. සඬබාරනිමිත්තග්ගාහොති යාදිසස්ස කිලෙසස්ස අප්පහිනත්තා විපස්සනා සඬබාරනිමිත්තං න මුඤ්චති, සො කිලෙසො, යො “සංයොගාහිනිවෙසො”තිපි චුච්චති. සඬබාරනිමිත්තග්ගහණස්ස අතික්කමනමෙව වා පහානං.

පවත්ති එව පවත්තිභාවො, පරිසුට්ඨානන්ති අත්ථො. නීවරණාදිධම්මානන්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන නීවරණපක්ඛියා කිලෙසා විතක්කවිචාරාදයො ව ගය්හන්ති.

චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා අච්චන්තං අප්පවත්තිභාවෙන යං පහානන්ති සම්බන්ධො. කෙන පහානන්ති? අරියමග්ගෙහෙවෘති විඤ්ඤායමානොයමත්ථො තෙසං භාවිතත්තා අප්පවත්තිච්චනතො. සමුදයපක්ඛිකස්සාති එත්ථ චත්තාරොපි මග්ගා චතුසච්චාහිසමයාති කත්වා

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-විකා

මූලපරියායවග්ගො

තෙනි පහාතබ්බෙන තෙන තෙන සමුදයෙන සහ පහාතබ්බත්තා සමුදයසහාගත්තා, සච්චවිහඬිගෙ ව සබ්බකිලෙසානං සමුදයභාවස්ස වුත්තත්තා “සමුදයපක්ඛිකා”ති දිට්ඨිආදයො වුවිවන්ති. පටිප්පස්සද්ධත්තං වුපසන්තතා.

සඬ්ඛතනිස්සටතා

සඬ්ඛාරසභාවාභාවො.

පභීනසබ්බසඬ්ඛතන්ති විරහිතසබ්බසඬ්ඛතං, විසඬ්ඛාරන්ති අත්ථො. පහාතඤ්ච තං විනයො වාති පහාතවිනයො පුරිමෙන අත්ථෙත, දුතියෙන පන පභීයතීති පහාතං, තස්ස විනයොති යොජෙතබ්බං.

භින්නසංවරත්තාති නට්ඨසංවරත්තා, සංවරාභාවතොති අත්ථො. තෙන අසමාදින්නසංවරොපි සඬ්ඛගිතො භොති. සමාදානෙන හි සම්පාදෙනබ්බො සංවරො තදභාවෙ න භොතීති. එවඤ්ඤි ලොකෙ චත්තාරො භොන්ති “මහා චත නො භොගො, සො නට්ඨො තථා අකතත්තා”ති. අරියෙති අරියො. පච්චත්තවචනඤ්ඤෙනං. එසෙසෙති එසො සො එව, අත්ථතො අනඤ්ඤොති අත්ථො. තප්පාතෙති අත්ථතො තංසභාවො, සප්පුරිසො අරියසභාවො, අරියො ච සප්පුරිසසභාවොති අත්ථො.

තං අත්ථන්ති “සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එවං වුත්තමත්ථං. කස්මා පනෙත්ථ පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතාති? යදෙත්ථ චත්තබ්බං, තං “යස්මා පුපුප්පතො අපරිඤ්ඤාතචත්ථුකො”තිආදිනා (ම. නි. අට්ඨ. 1.2) සයමෙව චක්ඛති. ධම්මො අධිට්ඨානං එතිස්සාති ධම්මාධිට්ඨානා, සභාවධම්මෙ නිස්සාය පචත්තිතදෙසනා. ධම්මවසෙනෙව පචත්තා පයමා, පුග්ගලවසෙන උට්ඨහිත්වා පුග්ගලවසෙනෙව ගතා තතියා, ඉතරා ධම්මපුග්ගලානං වොම්ස්සකවසෙන. කස්මා පන භගවා එවං විභාගෙන ධම්මං දෙසෙතීති? වෙනෙය්‍යාප්ඤ්ඤාසයෙන දෙසනාවිලාසෙන ච. යෙ හි වෙනෙය්‍යා ධම්මාධිට්ඨානාය ධම්මදෙසනාය සුබ්බෙන අත්ථං පටිවිජ්ඣන්ති, තෙසං තථා ධම්මං දෙසෙති. එස නයො සබ්බත්ථං. යස්සා ච ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා දෙසනාවිලාසප්පත්තො භොති, සායං සුප්පට්ඨිද්ධා, තස්මා දෙසනාවිලාසප්පත්තො ධම්මිස්සරො ධම්මරාජා යථා යථා ඉච්ඡති, තථා තථා ධම්මං දෙසෙතීති එවං ඉමිනා වෙනෙය්‍යාප්ඤ්ඤාසයෙන දෙසනාවිලාසෙන ච එවං විභාගෙන ධම්මං දෙසෙතීති වෙදිතබ්බො.

ජධාතුරොති

පථවිධාතු

ආපො-තෙජො-වායො-ආකාසධාතු

විඤ්ඤාණධාතූති ඉමෙසං ඡන්තං ධාතූනං වසෙන ඡධාතුරො. “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපවිචරති”තිආදිනා (දී. නි. 3.324) වුත්තානං ඡන්තං සොමනස්සුපවිචාරානං, ඡන්තං දොමනස්සඋපෙක්ඛුපවිචාරානඤ්ච වසෙන අට්ඨාරසමනොපවිචාරො. සච්චාධිට්ඨානාදිවසෙන චතුරාධිට්ඨානො. පඤ්ඤාචක්ඛුනා දිට්ඨධම්මිකස්ස සම්පරායිකස්ස ච අත්ථස්ස අදස්සනතො අන්ධො, දිට්ඨධම්මිකස්සෙව දස්සනතො එකචක්ඛු, ද්විත්තමිපි දස්සනතො ද්විචක්ඛු, වෙදිතබ්බො.

ස්වායං නිද්දිසීති සම්බන්ධො. ස්වායන්ති ච සො අයං, යථාචුත්තදෙසනාවිභාගකුසලො භගවාති අත්ථො. අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකොති තීහි පරිඤ්ඤාහි අපරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො. ඛන්ධා හි පරිඤ්ඤාතවත්ථු. අපරිඤ්ඤාමූලිකාති පරිජානනාභාවනිමිත්තා තස්මිං සති භාවතො. පරිඤ්ඤානඤ්ඤි අවිජ්ජාදයො කිලෙසා පටිපක්ඛා තම්මූලිකා ච සබ්බමඤ්ඤානාති. අරියානං අදස්සාවීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “අරියධම්මස්ස අකොවිදො” තිආදිකං පුටුප්පනස්ස විසෙසනභාවෙන පවත්තං පාළිසෙසං ගණ්හාති පුටුප්පනනිද්දෙසභාවතො. තෙනාහ “එවං පුටුප්පනං නිද්දිසී”ති.

සුත්තනික්කපෙවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පථවිචාරවණ්ණනා

තස්සාති පුටුප්පනස්ස. වසති එත්ථ ආරම්මණකරණවසෙනාති ආරම්මණමපි වත්ථුති වුවවති පවත්තිට්ඨානභාවතොති ආහ “පථවිආදිසු වත්ථුසු”ති. සක්කායධම්මානමපි ආරම්මණාදිනා සතිපි මඤ්ඤානාහෙතුභාවෙ මඤ්ඤානාහෙතුකත්තෙනෙව තෙසං නිබ්බත්තිතොති වුත්තං. “සබ්බසක්කායධම්මපනිතං මඤ්ඤන”න්ති. එත්ථ ච පථවිධාතු සෙසධාතුනං සසම්භාරාසම්භාරභාවා සතිපි පමාණතො සමභාවෙ සාමත්ථියතො අධිකානධිකභාවෙන වෙදිතබ්බා. සම්භාරන්තීති සම්භාරා, පරිවාරා. තංතංකලාපෙහි ලක්ඛණපථවියා සෙසධම්මා යථාරහං පච්චයභාවෙන පරිවාරභාවෙන ච පවත්තන්ති. තෙනාහ “සා හි වණ්ණාදිහි සම්භාරෙහි සද්ධිං පථවීති සසම්භාරපථවී”ති. පථවිතොති එත්ථ පුටුලට්ඨොන පුටුච්චි, පුටුච්චි එව පථවී. සා හි සතිපි පරිච්ඡින්නවුත්තියං සබ්බෙසං සකලාපභාවානං ආධාරභාවෙන පවත්තමානා පුටුලා පත්ථො විත්ථිණ්ණාති වත්තබ්බතං අරහති, න පන තං අනුපවිසිත්වා පවත්තමානා ආපාදයො. සසම්භාරපථවියා පන පුටුලභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. ආරම්මණපථවියං වඩ්ඪනඵරණට්ඨොහි පුටුලට්ඨො, ඉතරස්මිං රුළුහියාව දට්ඨබ්බො. ආරම්මණපථවීති ඝානස්ස ආරම්මණභූතං පථවිසඩ්ධාතං පටිභාගනිමිත්තං. තෙනාහ “නිමිත්තපථවීතිපි වුවවති”ති. ආගමනවසෙනාති පථවිකසිණභාවනාගමනවසෙන. තථා හි වුත්තං “ආපො ච දෙවා පථවී, තෙජො වායො තදාගමු”න්ති (දී. නි. 2.340).

සබ්බාපීති චතුබ්බධා පථවීපි. අනුස්සවාදිමත්තලද්ධා මඤ්ඤානා වත්ථු හොතියෙව. තථා හි “කක්ඛලං බරිගත”න්තිආදිනා (විහ. 173) ලක්ඛණපථවීපි උද්ධරීයති. යං පනෙකෙ වදන්ති “ලක්ඛණෙ දිට්ඨො මඤ්ඤානා නත්ථි, සඤ්ජානාතීති වුත්තසඤ්ඤා ච දිට්ඨිග්ගාහස්ස මූලභූතා පිණ්ඩග්ගාහිතා, සා ලක්ඛණෙ නක්ඛමති, තස්මා ලක්ඛණපථවී න ගහෙතබ්බා”ති, තදයුත්තං ලක්ඛණපට්ඨෙධස්ස ඉධ අනධිජ්ජෙතත්තා. තෙනාහ “ලොකවොහාරං ගහෙත්වා”ති. න ච සබ්බසඤ්ඤා පිණ්ඩග්ගාහිකා, නාපි දිට්ඨිග්ගාහස්සෙව මූලභූතා, තස්මා ලක්ඛණපථවියාපි

කායද්වාරානුසාරෙන අඤ්ඤාං ච උපට්ඨිතාය මඤ්ඤනා පවත්තතෙව. තෙනෙව ච “අනුස්සවාදිමත්තලද්ධා”ති වුත්තං. පට්ඨිකොති පච්චතෙ නිස්සක්කවචනන්ති දස්සෙන්නො “පට්ඨිති සඤ්ජානාති”ති ආහ. යස්මා චතුබ්බිධමපි පට්ඨිං “පට්ඨි”ති සඤ්ජානන්තො තෙන තෙන නයෙන පට්ඨිකොට්ඨාසෙනෙව සඤ්ජානාතිති වුච්චති, න ආපාදිකොට්ඨාසෙන, තස්මා වුත්තං “පට්ඨිභාගෙන සඤ්ජානාති”ති. ලොකවොහාරං ගහෙත්වාති ලොකසමඤ්ඤං අවිජ්ඣන්වා. එතෙන ලක්ඛණපට්ඨියමපි වොහාරමුඛෙනෙවස්සා පවත්තිති දස්සෙති.

යදි ලොකවොහාරෙන තත්ථ පවත්ති, කො එත්ථ දොසො, නනු අරියාපි “අයඤ්භි හන්තෙ මහාපට්ඨි”තිආදිනා ලොකවොහාරෙන පවත්තන්තිති? න එත්ථ වොහාරමත්තෙ අවට්ඨානං අධිජ්ජෙනං, අථ ඛො වොහාරමුඛෙන මිච්ඡාහිනිවෙසොති දස්සෙන්නො “සඤ්ඤාවිපල්ලාසෙන සඤ්ජානාති”ති ආහ. තස්සත්ථො — අයොනිසොමනසිකාරසම්භූතාය “සුභ”න්තිආදිනසජ්ජවත්තාය විපරිතසඤ්ඤාය සඤ්ජානාතිති. එතෙන දුබ්බලා තණ්හාමානදිට්ඨිමඤ්ඤනා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. යදි එවං කස්මා සඤ්ඤා ගහිතාති? පාකට්ඨාවතො. යථා නාම අග්ගිමිහි මට්ඨියමානෙ යදා ධූමො උපලබ්භති, කිඤ්චාපි තදා විජ්ජතෙව පාවකො අවිනාභාවතො, පාකට්ඨාවතො පන ධූමො ජාතොති වුච්චති, න අග්ගි ජාතොති, එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. යදිපි තත්ථ මඤ්ඤනාකිච්චං අත්ථි, න පන විභූතං අපාකට්ඨාවතො සඤ්ඤාකිච්චමෙව විභූතං, තං පන මඤ්ඤනානුකූලං මඤ්ඤනාසහිතං වාති ආහ “සඤ්ඤාවිපල්ලාසෙන සඤ්ජානාති”ති. එවං පට්ඨිභාගං අමුඤ්ඤන්තොයෙව වා සඤ්ජානාතිති සම්බන්ධො. යො හි වුත්තජ්ජහෙදාය පට්ඨියා පට්ඨිභාගං අමුඤ්ඤන්තොයෙව අවිජ්ඣන්තොයෙව සීසපිණ්ඩෙ සුචණ්ණසඤ්ඤී විය අනත්තාදිසභාවංයෙව තං අත්තාදිවසෙන සඤ්ජානාති, තස්ස වසෙන වුත්තං “පට්ඨි”තිආදි. න වත්තබ්බං පුපුජ්ජනග්ගාහස්ස යුත්තිමග්ගනනිවාරණතොති දස්සෙන්නො ආහ “උම්මත්තකො විය...පෙ.... ගණ්හාති”ති. අරියානං අදස්සාවිතාදිභෙදන්ති අරියානං අදස්සාවිතාදිවිසෙසං වදන්තෙන හගවතාව එත්ථ යථාවුත්තසඤ්ජානනෙ කාරණං වුත්තන්ති යොජනා.

එවන්ති “පට්ඨිභාගෙන සඤ්ජානාති”තිආදිනා වුත්තජ්ජකාරෙන. සඤ්ජානිත්වාති පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසොති ආහ “අපරභාගෙ...පෙ.... ගණ්හාති”ති. පපඤ්චසඩ්ධාති පපඤ්චකොට්ඨාසා. පපඤ්චන්ති සත්තා සංසාරෙ විරායන්ති එතෙහිති පපඤ්චා, මඤ්ඤන්ති “එතං මමා”තිආදිනා පරිකප්පෙන්ති එතාහිති මඤ්ඤනාති ද්විහිපි පරියායෙහි තණ්හාදයොව වුත්තාති ආහ “තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චෙහි ඉධ මඤ්ඤනානාමෙන වුත්තෙහි”ති. අපඤ්ඤස්ස ජඤ්ඤතො, අසෙය්‍යාදිකස්ස සෙය්‍යාදිතො ගහණතො දිට්ඨිමඤ්ඤනා විය තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි අඤ්ඤාං ගාහො එවාති ආහ “අඤ්ඤාං ගණ්හාති”ති. ආරම්මණාහිනිරොපනාදිනා

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 භින්නසභාවානම්පි විතක්කාදීනං සාධාරණො උපනිජ්ඣායනසභාවො විය
 අනුගිජ්ඣානුණ්ණතිපරාමසනසභාවානම්පි තණ්හාදීනං සාධාරණෙන
 ආරම්මණපරිකප්පනාකාරෙන පවත්ති මඤ්ඤනාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “තිහි
 මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති”තිආදි. අස්සාති පුපුජ්ජනස්ස,
 උදයබ්බයානුපස්සනාදීසු විය සුබ්බමනයෙනපි මඤ්ඤනාපවත්ති අත්ථිති
 විභාවනසුඛතාය පුලංයෙව තං දස්සෙතුකාමො “ඔළාරිකනයෙනා”තිආහ.
 ඔළාරිකෙ හි විභාගෙ දස්සිතෙ සුබ්බවිභාවනා සුකරාති දස්සෙතුං
 අයමත්ථයොජනා වුව්වතීති සම්බන්ධො. අජ්ඣත්තිකාති ඉන්ද්‍රියබද්ධා
 සත්තසන්තානපරියාපන්නා නියකජ්ඣත්තා වුත්තා විභවිගෙ
 පටිසම්භිදාමග්ගෙ ව.

විභවිගෙති ධාතු විභවිගෙ (විභ. 173). බාහිරාති අනිත්ද්‍රියබද්ධා
 සඬබාරසන්තානපරියාපන්නා. කක්ඛළන්ති උද්ධං. බරිගතන්ති ඵරුසං.
 කක්ඛළභාවො කක්ඛළත්තං. කක්ඛළභාවොති කක්ඛළසභාවො. බහිද්ධාති
 ඉන්ද්‍රියබද්ධතො බහිද්ධාභූතං. අනුපාදින්නන්ති න උපාදින්නං. අයොති
 කාළලොහං. ලොහන්ති ජාතිලොහං. විජාතිලොහං කිත්තිමලොහං.
 පිසාවලොහන්ති චතුබ්බිධං. තත්ථ අයො සජ්ඣු සුවණ්ණං තිපු සීසං
 තම්බලොහං. වෙකන්තකලොහන්ති ඉමාති සත්ත ජාතිලොහානි නාම.
 නාගනාසිකාලොහං විජාතිලොහං නාම. කංසලොහං වට්ටලොහං
 ආරකුටන්ති තිණි කිත්තිමලොහානි නාම. මොරක්ඛකං පුපුකං මලිනකං
 වපලකං සලකං ආටලං හත්තකං දුසිලොහන්ති අට්ඨ පිසාවලොහානි නාම.
 තෙසු වෙකන්තකලොහං නාම සබ්බලොහවිජේදනසමත්ථා එකා ලොහජාති.
 තථා හි තං විකන්තති ඡින්නිති විකන්තකන්ති වුව්වති. විකන්තකමෙව
 වෙකන්තකං. නාගනාසිකාලොහං ලොහසදිසං ලොහවිජාති හලිද්දාදිවිජාති
 විය. තථා හි තං ලොහාකාරං ලොහමලං විය සනසංහතං හුත්වා තිට්ඨති,
 තාපෙත්වා තාලිතං පන භින්නං භින්නං හුත්වා විසරති මුදු මට්ඨං කම්මනියං
 වා න හොති. තිපුතම්බෙ මිස්සෙත්වා කතං කංසලොහං. සීසතම්බෙ
 මිස්සෙත්වා කතං වට්ටලොහං. ජසතම්බෙ මිස්සෙත්වා කතං ආරකුටං.
 තෙනෙව තං කරණෙන නිබ්බත්තත්තා කිත්තිමලොහන්ති වුව්වති. යං පන
 කෙවලං රසකධාතු විනිශ්ශතං, තං “පිත්තල”න්තිපි වදන්ති. තං ඉධ
 නාධිජ්ජෙතං, යථාචුත්තං මිස්සකමෙව කත්වා යොජ්ජතං කිත්තිමන්ති වුත්තං.
 මොරක්ඛකාදීනි එවංනාමානෙවෙතානි. තෙසු යස්මා පඤ්ච ජාතිලොහානි
 පාලියං විසුං වුත්තානෙව, තස්මා වෙකන්තකලොහෙන සද්ධිං
 වුත්තාවසෙසං සබ්බං ඉධ ලොහන්ති වෙදිතබ්බං.

තිපුති සෙතතිපු. සීසන්ති කාළතිපු. සජ්ඣන්ති රජතං. මුත්තාති
 හත්ථිකුම්භජාදිකා අට්ඨවිධාපි මුත්තා. තථා හි හත්ථිකුම්භං වරාහදායා
 භූජඬගසීසං වලාහකුටං වෙළු මච්ඡසිරො සඬබො සිජ්ජිති අට්ඨ
 මුත්තායොනියො. තත්ථ හත්ථිකුම්භජා පිතවණ්ණා පභාහිනා. වරාහදායා
 වරාහදායවණ්ණාව. භූජඬගසීසජා නිලාදිවණ්ණා සුවිසුද්ධා වට්ටලා ව.

වලාහකජා භාසුරා දුබ්බිභාගරූපා රත්තිභාගෙ අන්ධකාරං විධමන්ති යො තිට්ඨන්ති, දෙවූපභොගා එව ච භොන්ති. වෙළුජා කරකුපලසමානවණ්ණා න භාසුරා, තෙ ච වෙළු අමනුස්සගොවරෙ එව පදෙසෙ ජායන්ති. මච්ඡසිරජා පාඨිනපිට්ඨිසමානවණ්ණා වට්ටලා ලසවො ච භොන්ති පභාවිහිනා, තෙ ච මච්ඡා සමුද්දමජ්ඣෙ එව ජායන්ති. සඬ්ඛජා සඬ්ඛොදරව්ජව්වණ්ණා කොලජපමාණාපි භොන්ති පභාවිහිනාව. සිජ්ජිජා පභාවිසෙසයුත්තා භොන්ති නානාසණ්ඨානා. එවං ජාතිතො අට්ඨවිධාසුපි මුත්තාසු යා මච්ඡසඬ්ඛසිජ්ජිජා, තා සාමුද්දිකා භොන්ති, භූජඬ්ඛජාපි කාචි සාමුද්දිකා භොන්ති, ඉතරා අසාමුද්දිකා. යස්මා ඛහුලං සාමුද්දිකාව මුත්තා ලොකෙ දිස්සන්ති, තත්ථාපි සිජ්ජිජාව, ඉතරා කාදාවිකා. තස්මා සම්මොභවිතොදනියං (විභ. අට්ඨ. 173) “මුත්තාති සාමුද්දිකා මුත්තා”ති වුත්තං.

මණ්ඩි යපෙත්වා පාළිආගතෙ වෙළුරියාදිකෙ සෙසො ජොතිරසාදිහෙදො සබ්බොපි මණ්ඩි. වෙළුරියන්ති වංසවණ්ණමණ්ඩි. සඬ්ඛොති සාමුද්දිකසඬ්ඛො. සිලාති කාළසිලා පණ්ඩුසිලා සෙතසිලාදිහෙදා අට්ඨපි සිලා. රජතන්ති කභාපණාදිකං වුත්තාවසෙසං රජතසම්මතං. ජාතරූපන්ති සුචණ්ණං. ලොහිතඬ්ඛොති රත්තමණ්ඩි. මසාරගල්ලන්ති කබරමණ්ඩි තිණාදීසු ඛහිභාරා තාලනාළිකෙරාදයොපි තිණං නාම. අන්තොසාරං බදිරාදි අන්තමසො දාරුඛණ්ඩම්පි කට්ඨං නාම. මුග්ගමත්තතො යාව මුට්ඨිජ්ජපමාණා මරුම්බා සක්ඛරා නාම. මුග්ගමත්තතො පට්ඨාය හෙට්ඨා වාලිකා නාම. කඨලන්ති කපාලඛණ්ඩං. භූමිති සසම්භාරපථවි. පාසාණොති අන්තොමුට්ඨියං අසණ්ඨහනතො පට්ඨාය යාව හත්ථිජ්ජපමාණං පාසාණං, හත්ථිජ්ජපමාණතො පන පට්ඨාය උපරි පබ්බතොති. අයං අයොආදීසු විභාගනිද්දෙසො. නිමිත්තපථවිති පටිභාගනිමිත්තභූතං පථවිකසිණං. තම්පි හි “රූපාවචරතිකචතුක්කජ්ඣානං කුසලතො ච විපාකතො ච කිරියතො ච චතුත්ථස්ස ඝානස්ස විපාකො ඉමෙ ධම්මා ඛහිද්ධාරම්මණා”ති වචනතො “ඛහිරා පථවි”ති වුව්වති. තෙන වුත්තං “යා ච අජ්ඣත්තාරම්මණත්තිකෙ නිමිත්තපථවි, තං ගහෙත්වා”ති. උග්ගහනිමිත්තඤ්චෙත්ථ තංගතිකමෙව දට්ඨබ්බං, නිමිත්තභූජ්ජත්තිතො පන පුබ්බෙ භූමිග්ගහණෙනෙව ගහිතන්ති.

තීහි මඤ්ඤනාහිති වුත්තං මඤ්ඤනාත්තයං සපරසන්තානෙසු සඬ්ඛෙපතො යොජෙත්වා දස්සෙතුං “අහං පථවි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අහං පථවිතිආදීනා අජ්ඣත්තවිසයං දිට්ඨිමඤ්ඤනං මානමඤ්ඤනඤ්ච දස්සෙති අත්තාහිනිවෙසාහංකාරදීපනතො. මම පථවිති ඉමිනා තණ්හාමඤ්ඤනං මානමඤ්ඤනම්පි වා පරිග්ගහභූතායපි පථවියා සෙය්‍යාදිතො මානජ්ජපනතො. සෙසපද්ද්වයෙපි ඉමිනානායෙන මඤ්ඤනාවිභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ පථවිකසිණජ්ඣානලාභී ඝානචක්ඛුනා ගහිතඝානාරම්මණං “අත්තා”ති අහිනිවිසන්තො තඤ්ච සෙය්‍යාදිතො දහන්තො අත්ථතො “අහං පථවි”ති මඤ්ඤති නාම, තමෙව “අයං මය්‍හං අත්තා”ති ගහණෙ පන “මම පථවි”ති මඤ්ඤති නාම. තථා තං

“පරපුරිසො”ති වා “දෙවො”ති වා වාදවසෙන “අයමෙව පරෙසං අත්තා”ති වා අභිනිවිසන්තො “පරො පථවී, පරස්ස පථවී”ති මඤ්ඤති නාම. ඉමිනා නායෙන සෙසපථවීසුපි යථාරහං චතුක්කං නිද්ධාරෙතබ්බං.

එවං “පථවී. මඤ්ඤති”ති එත්ථ චතුක්කවසෙන මඤ්ඤනං දස්සෙත්වා ඉදාහි මඤ්ඤනාවත්ථුං මඤ්ඤනායො ච විහජිත්වා අනෙකවිහිතං තස්ස මඤ්ඤනාකාරං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ අයන්ති යථාචුත්තො පුටුඡ්ජනො. ඡන්දරාගන්ති බහලරාගං. අස්සාදෙතීති නිකාමෙති, “ඉමෙ කෙසා මුදුසිනිද්ධකුඤ්චිතනීලොභාසා”තිආදිනා තත්ථ රසං වින්දති. අභිනන්දතීති සප්පිතිකාය තණ්හාය අභිමුඛො නන්දති පමොදති. අභිවදතීති උජ්ජන්තං තණ්හාභිනන්දනාවෙගං භදයෙන සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො “අහො මෙ කෙසා”ති වාවං නිව්ජාරෙති. අජ්ඣාසාය තිට්ඨතීති බලවතණ්හාභිනිවෙසෙන ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපෙත්වා තිට්ඨති. අඤ්ඤතරං වා පන රජ්ජනීයවත්ථුන්ති කෙසාදිතො අඤ්ඤතරං වා කරවරණාදිජ්ජහෙදං නියකජ්ඣක්තපරියාපන්තං රාගුජ්ජත්තිහෙතුභූතං වත්ථුං. ඉතීති ඉමිනා සිනිද්ධාදිජ්ජකාරෙන්නාති පත්ථසිතබ්බාකාරං පරාමසති. තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙතීති තෙසු භාවීසු කෙසාදීසු සිද්ධං විය කත්වා නන්දිං තණ්හං සමන්තාහරති සමුපවාමෙති. පණ්දහතීති පත්ථනං යපෙති.

සම්පත්තිං නිස්සාය “සෙය්‍යාහමස්මි”ති, විපත්තිං නිස්සාය “භීනොහමස්මි”ති මානං ජනෙතීති යොජනා. පථවීකොට්ඨාසභූතානං කෙසාදීනං සම්පත්තිවිපත්තිහි මානජ්ජනා පථවියා මඤ්ඤනා භොතීති ආහ “එවං අජ්ඣක්තිකං පථවී. මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති”ති. අවයවඛ්‍යාතිරෙකෙන සමුදායස්ස අභාවතො සමුදායො ජීවාහිනිවෙසො අවයවෙපි භොතීති දස්සෙත්තො “තං ජීවං තං සරීරන්ති ආගතනායෙන පන කෙසං ‘ජීවො’ති අභිනිවිසති”ති ආහ. “කෙසා නාමෙතෙ ඉස්සරවිහිතා පජාපතිනිස්සිතා අණුසඤ්චයො පකතිපරිණාමො”තිආදිනා නායෙනපෙත්ථ දිට්ඨිමඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා.

ඉමිස්සා පවත්තියාති නිකන්තිමානදිට්ඨිනං පරියාදානසමුග්ගාභිසංචරත්තියා. “එතං මමා”තිආදිනා යදිපි තිස්සන්තම්පි මඤ්ඤනානං සම්භවො දස්සිතො. තණ්හාමානමඤ්ඤනානං පන හෙට්ඨා දස්සිතත්තා දිට්ඨිමඤ්ඤනා එවෙත්ථ විසෙසතො උද්ධටාති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “එවම්පි අජ්ඣක්තිකං පථවී. දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති”ති.

බාහිරම්පි පථවී. තීහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤතීති යොජනා. තං පන මඤ්ඤනාවිධිං දස්සෙතුං “කථ”න්ති ආහ. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො.

අයං ජීවොති අයං කාලලොභං “ජීවො අත්තා”ති අභිනිවිසති එකච්චෙ නිගණ්ඨා විය. එවං බාහිරං පථවී. දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති එත්ථාපි “යා

වෙව බො පන අජ්ඣත්තිකා පච්චිධාතු, යා ච බාහිරා පච්චිධාතු”තිආදිනා නයෙන ආනෙත්වා වත්තබ්බො.

පච්චිකසිණං අත්තතො සමනුපස්සතීතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අයමපි ච නයො “රූපං අත්තතො සමනුපස්සතී”ති එත්ථෙව අත්තොගධොති දට්ඨබ්බො කසිණානම්පි රූපසමඤ්ඤාසම්භාවතො. පච්චිං මඤ්ඤතීති එත්ථ යාදිසො මඤ්ඤනාවත්ථුමඤ්ඤනානං විත්ථාරනායො චුත්තො, තාදිසො ඉතො පරං චුත්තනායොවාති ආහ “ඉතො පරං සච්චෙපෙනෙව කථයිස්සාමා”ති, අතාදිසො පන විත්ථාරතොපි කථයිස්සතීති අත්ථො.

තස්මාති යස්මා “පච්චියා”ති ඉදං භූමිමවචනං, තස්මා, සො අත්තපරත්තදූපකරණානං ආධාරභාවෙන තං මඤ්ඤනාවත්ථුං කප්පෙතීති අත්ථො. තෙනාහ “අහං පච්චියා”තිආදි. නනු ච ඉන්ද්‍රියබද්ධානින්ද්‍රියබද්ධපහෙදස්ස ධම්මප්පබන්ධස්ස සසම්භාරපච්චි ච ආධාරනිස්සයො, ඉතරා ආරම්මණනිස්සයො තදාරම්මණස්සාති එත්ථ නිබ්බිරොධොති? න, මඤ්ඤනාවත්ථුං නිස්සයභාවෙන පරිකප්පතො. අයඤ්ඤි “අහ”න්ති දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මානමඤ්ඤනාය ච වත්ථුභූතස්ස අත්තතො පච්චිසන්තිස්සයං කත්වා “අහං පච්චියා”ති මඤ්ඤති, තණ්හාමඤ්ඤනාය වත්ථුභූතස්ස උපකරණස්ස පච්චිං සන්තිස්සයං කත්වා “මය්හං කිඤ්චනං පලිබොධො පච්චියා”ති මඤ්ඤති. පරොතිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ය්වායං අත්ථනායොති සම්බන්ධො. චුත්තො පටිසම්භිදාමග්ගෙ. එතෙනෙව නයෙනාති ය්වායං “සො බො පන මෙ අත්තා ඉමස්මිං රූපෙ”ති සමුදායස්ස ආධාරභාවදීපතො අත්ථනායො චුත්තො, එතෙනෙව නයෙන. න හි අවයවබ්‍යතිරෙකෙන සමුදායො ලබ්භති, තස්මා සමුදායෙ චුත්තවිධි අවයවෙපි ලබ්භතීති අධිප්පායො. තෙනාහ සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමිස්සා පච්චියාති මඤ්ඤන්තොති. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තතීති එත්ථ අස්සාති පුට්ඨප්පනස්ස. තස්මිංයෙව අත්තතීති අජ්ඣත්තිකබාහිරපච්චිසන්තිස්සයෙ අත්තති. “පච්චියා මඤ්ඤතී”ති පදස්සායං වණ්ණනා. එවං “පච්චියා මඤ්ඤතී”ති එත්ථ අත්තවසෙන දිට්ඨිමානතණ්හාමඤ්ඤනං දස්සෙත්වා ඉදානි පරවසෙන දස්සෙතුං “යදා පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අස්සාති පරස්ස. තදානි පරවසෙන මඤ්ඤනායං. දිට්ඨිමඤ්ඤනා එව යුජ්ජති තත්ථ නිව්වාහිනිවෙසාදයො සම්භවන්තීති කත්වා. අවධාරණෙන මානතණ්හාමඤ්ඤනා නිවත්තෙති. න හි “සෙය්‍යාහමස්මි”තිආදිනා, “මය්හ”න්ති ච පවත්තලක්ඛණා මානතණ්හා පරස්මිං පරස්ස සන්තකභාවෙන ගහිතෙ ච පවත්තන්තීති අධිප්පායො. ඉතරායොපිති මානතණ්හාමඤ්ඤනායොපි. ඉච්ඡන්ති අට්ඨකථාවරියා. පරස්සපි හි පච්චිසන්තිස්සයෙන සම්පත්තිඉස්සරියාදිකස්ස වසෙන අත්තති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-විකා මූලපරියායවග්ගො
සෙය්‍යාදිභාවං දහතො පණ්ණාසකො ව චිත්තං තථාභාවාය
මානතණ්හාමඤ්ඤනා සම්භවන්තීති ආවරියානං අධිප්පායො. “පරො පථවී
පරස්ස පථවී”ති එත්ථාපි ඉමෙ ද්වෙ පකාරා සාධිප්පායා නිද්ධාරෙතබ්බා.

“පථවීතො සඤ්ජානාති”ති, “ආදිතො”ති ව ආදීසු අනිස්සක්කවචනෙපි
තො-සද්දො දිට්ඨොති ආහ “පථවීතොති නිස්සක්කවචන”න්ති.
සඋපකරණස්සාති හිරඤ්ඤසුවණ්ණගතස්ස දාසපොරිසාදිනා
විත්තුපකරණෙන සඋපකරණස්ස, අත්තතො වා පරස්ස වා තෙසං
උපකරණස්ස වාති අත්ථො. යථාචුත්තප්පහෙදතොති
ලක්ඛණාදිඅප්ඤ්ඤාතිකාදිචුත්තප්පකාරවිභාගතො. උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං
වාති “තං අණ්ඩං අහොසි හෙමමයං, තස්මිං සයං බ්‍රහ්මා උප්පන්නො”ති
බ්‍රහ්මණ්ඩවාදවසෙන වා “ද්විති අණුහි ද්විඅණුක”න්ති එවං
පචත්තඅණුකවාදවසෙන වා පථවීතො උප්පත්තිං වා “සබ්බොයං ලොකො
ඉස්සරතො විනිග්ගතො”ති ඉස්සරවාදවසෙන ඉස්සරකුත්තතො පථවීතො
නිග්ගමනං වා මඤ්ඤමානොති යොජනා. පථවීතො වා අඤ්ඤො ආපාදිකො
අත්තාති අධිප්පායො. එත්ථ ව පුරිමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ කාරකලක්ඛණං
නිස්සක්කවචනං, දුතියස්මිං උපපදලක්ඛණන්ති දට්ඨබ්බං. අත්තතො
පරිග්ගහභූතපථවීතො සුඛප්පත්තිං තතො එව ව පරෙහි සෙය්‍යාදිභාවං
කප්පෙන්තස්ස වසෙනපෙන්ථ තණ්හාමානමඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා. අපරෙති
සාරසමාසාවරියා. තතො අඤ්ඤං අප්පමාණං අත්තානං ගහෙත්වාති පුබ්බෙ
භාවිතආපාදිඅප්පමාණකසිණවසෙන වා කාපිලකාණාදදිට්ඨිවසෙන වා
අප්පමාණං ඛ්‍යාපිතං අත්තානං ගහෙත්වා. පථවීතොති පච්ඡා
අභාවිතඅවධිසිතපථවිකසිණසඛිකපථවීතො. බහිද්ධාපි මෙ අත්තාති ඉතො
පථවීතො බහිපි මෙ අත්තාති අධිප්පායො.

කෙවලන්ති අනවසෙසං. මහාපථවීං තණ්හාවසෙන මමායති, අයඤ්ච
නයො චතුදිපිස්සරියෙ යිතස්ස දීපවක්කවත්තීතො ව ලබ්භෙය්‍ය,
මණ්ඩලිකරාජමහාමත්තකුටුම්භිකානම්පි වසෙන ලබ්භතෙව තෙසම්පි
යථාපරිග්ගහං අනවසෙසෙන්වා මඤ්ඤනාය සම්භවතො. “එවං මමා”ති
ගාහස්ස “එසොහමස්මිං, එසො මෙ අත්තා”ති ගාහවිදුරතාය චුත්තං “එකා
තණ්හාමඤ්ඤනා එව ලබ්භති”ති. ඉමිනා නයෙනාති චුත්තමතිදෙසං
විභාවෙතුං “සා වාය”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ සා වායන්ති සා ව අයං
තණ්හාමඤ්ඤනා යොජෙතබ්බාති සම්බන්ධො. යථා පන
දිට්ඨිමඤ්ඤනාමඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො
තණ්හාමානමඤ්ඤනා සම්භවන්ති, එවං තණ්හාමඤ්ඤනාමඤ්ඤිතෙන
වත්ථුනා අත්තානං සෙය්‍යාදිතො දහතො තඤ්ච අත්තනියං නිව්චං තථා
තංසාමිභූතං අත්තානඤ්ච පරිකප්පෙන්තස්ස ඉතරමඤ්ඤනාපි සම්භවන්තීති
සක්කා විඤ්ඤාතුං. “මෙ”ති හි ඉමිනා අත්ථග්ගහණමුඛෙනෙව
අත්තනියසම්බන්ධො පකාසියතීති.

අභිනන්දනීති ඉමිනා තණ්හාදිට්ඨාහිනිවෙසානං සඨගහිතත්තා තෙ දස්සෙත්තො “අස්සාදෙති පරාමසති වා”ති ආහ. දිට්ඨිවිජ්ජප්පයුත්තචිත්තුප්පාදවසෙන චෙතස්ස ද්වයස්ස අසඬකරතො පවත්ති වෙදිතබ්බා, එකචිත්තුප්පාදෙපි වා අධිපතිධම්මානං විය පුබ්බාහිසඬබාරවසෙන තස්ස තස්ස බලවහාවෙන පවත්ති. එතස්මිං අත්ථෙති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනන්දනත්ථෙ. එතන්ති “පථවිං අභිනන්දනී”ති එතං පදං. යෙසං විනෙය්‍යානං යෙහි පකාරවිසෙසෙහි ධම්මානං විභාවනෙ කතෙ විසෙසාධිගමො හොති, තෙසං තෙහි පකාරවිසෙසෙහි ධම්මවිභාවනං. යෙසං පන යෙන එකෙනෙව පකාරෙන ධම්මවිභාවනෙ කතෙ විසෙසාධිගමො හොති, තෙසමිපි තං වත්වා ධම්මිස්සරත්තාය තදඤ්ඤනිරවසෙසප්පකාරවිභාවනඤ්ච දෙසනාවිලාසො. තෙනාහ “පුබ්බෙ මඤ්ඤනාවසෙන කිලෙසුප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදාති අභිනන්දනාවසෙන දස්සෙත්තො”ති. ධම්මධාතුයාති සම්මාසම්බොධියා. සා හි සබ්බඤ්ඤායාධම්මං යථාසභාවතො ධාරෙති උපධාරෙති, සකලඤ්ච විනෙය්‍යසත්තසඬබාතධම්මප්පබන්ධං අපායදුක්ඛසංසාරදුක්ඛපතනතො ධාරෙති, සයඤ්ච අවිපරිතපවත්තිආකාරා ධාතුති ධම්මධාතුති ඉධාධිජ්ජෙතා. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤා මග්ගඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං සම්මාසම්බොධීති. සුප්පට්ඨිද්ධත්තාති සුට්ඨු පට්ඨිද්ධභාවතො, සම්මා අධිගතත්තාති අත්ථො. අභිකඬ්ඛනසම්පග්ගහපරාමසනානං වසෙන ආරම්මණෙ පරිකප්පනාපවත්ති මඤ්ඤනා. තත්ථ “මමං, අහ”න්ති ච අහිනිවෙසනං පරිකප්පනං. යෙන අජ්ඣෙය්‍යාසානං හොති, අයං අභිනන්දනාති අයමෙනෙසං විසෙසො. සුත්තාදිඅවිරුද්ධායෙව අත්තනොමති ඉච්ඡිතබ්බා, න ඉතරාති සුත්තෙන තස්සා සඬගහං දස්සෙතුං “චුත්තඤ්චෙන”න්තිආදි චුත්තං. දෙසනාවිලාසවිභාවනස්ස පන සහෙතුකහෙතුසම්පයුත්තදුකාදිදෙසනාය නිබද්ධතා නිද්ධාරෙතබ්බා.

තස්සාති තෙන. ඤාතසද්දසම්බන්ධෙන හෙතං කත්තරි සාම්ච්චනං. තස්මාති අපරිඤ්ඤාතත්තා. “අපරිඤ්ඤාත”න්ති පටික්ඛෙපමුඛෙන යං පරිජානනං චුත්තං, තං අත්ථතො තිවිධා පරිඤ්ඤා හොතීති තං සරූපතො පවත්තිආකාරතො ච විභාවෙත්තො “යො හී”තිආදිමාහ.

තත්ථ යාය පඤ්ඤාය විපස්සනාභූමිං පරිජානාති පරිච්ඡින්නදති, සා පරිජානනපඤ්ඤා ඤාතපරිඤ්ඤා. සා හි තෙභූමකධම්මජාතං “අයං විපස්සනාභූමි”ති ඤාතං විදිතං පාකටං කරොන්තියෙව ලක්ඛණරසාදිතො අජ්ඣාත්තිකාදිවිභාගතො ච පරිච්ඡිජ්ජ ජානාති. ඉධ පන පථවිධාතුවසෙන වෙදිතබ්බාති චුත්තං. “පථවිධාතුං පරිජානාති”තිආදි. තීරණපරිඤ්ඤාති කීරණවසෙන පරිජානනකපඤ්ඤා. සා හි පරිවාරෙහි අනිච්චතාදිආකාරෙහි අනිච්චතාදිසභාවස්ස උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකස්ස තීරණවසෙන සම්මසනවසෙන තං පරිච්ඡිජ්ජ ජානාති. අග්ගමග්ගෙනාති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 අරහත්තමග්ගෙන. සො හි අනවසෙසනො ඡන්දරාගං පජහති.
 අග්ගමග්ගෙනාති වා අග්ගභූතෙන මග්ගෙන, ලොකුත්තරමග්ගෙනාති
 අත්ථො. උභයථාපි හි සමුච්ඡේදපහානකාරී ඵව පඤ්ඤා නිජ්ජරියායෙන
 පහානපරිඤ්ඤාති දස්සෙති.

නාමරූපවචන්ථානන්ති එතෙන පච්චයපරිග්ගහොපි සඬගහිතොති
 දට්ඨබ්බො නාමරූපස්ස හෙතුවචන්ථානභාවතො. සොපි හි
 හෙතුවච්චයමුඛෙන නාමරූපස්ස වචන්ථානමෙවාති.
 කලාපසම්මසනාදිවසෙන තීරණපරිඤ්ඤා අනිච්චාදිවසෙන
 සම්මසනභාවතො. තස්මාති යස්මා තා පරිඤ්ඤායො නත්ථී, තස්මා. අථ වා
 තස්මා අපරිඤ්ඤාතත්තාති යස්මා අපරිඤ්ඤාතා පථවී, තස්මා
 අපරිඤ්ඤාතත්තා පථවියා තං පථවිං මඤ්ඤති ච අහිනන්දති වාති.

පථවීචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආපොච්චාදිවණ්ණනා

ආපං ආපතොති එත්ථ අප්පොති, අප්පායතීති වා ආපො, යස්මිං
 සඬසාතෙ සයං අත්ථී, තං ආබන්ධනවසෙන බ්‍යාපෙත්වා තිට්ඨති,
 පරිබ්‍රුහෙතීති වා අත්ථො. අත්ථානං අධි අජ්ඣක්කං. පති පති අත්තානන්ති
 පච්චත්තං. උභයෙනපි සත්තසත්තානපරියාපන්නමෙව වදති. ආපො
 ආපොගතන්තිආදීසු ආබන්ධනමෙව ආපො, තදෙව ආපොසභාවං ගතත්තා
 ආපොගතං, සභාවෙනෙව ආපභාවං පත්තන්ති අත්ථො. සිනෙහනවසෙන
 සිනෙහො, සොයෙව සිනෙහනසභාවං ගතත්තා සිනෙහගතං. බන්ධනත්තං
 රූපස්සාති අවිනිබ්බොගරූපස්ස බන්ධනභාවො, අවිජ්ජකිරණවසෙන
 සම්පිණ්ඩනන්ති අත්ථො. උග්ගණ්හන්තොති යථාපරිච්ඡින්නෙන
 ආපොමණ්ඩලෙ යථා උග්ගහනිමිත්තං උපලබ්භති, තථා නිමිත්තං
 ගණ්හන්තො. චුත්තොති “ආපස්මි”න්ති එත්ථ චුත්තආපො. සො හි
 සසම්භාරආපො, න “ආපොකසිණ”න්ති එත්ථ චුත්තආපො. සෙසන්ති
 ආරම්මණසම්මුතිආපානං සරූපවිභාවනං. “ආපං ආපතො
 පජානාති”තිආදිපාළියා අත්ථවිභාවනඤ්චෙව තත්ථ තත්ථ
 මඤ්ඤනාවිභාගදස්සනඤ්ච පථවියං චුත්තසදිසමෙවාති. තත්ථ
 “පථවීකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදිනා (දී. නි. 3.360; අ. නි. 10.25)
 චුත්තං, ඉධ “ආපොකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදිනා වත්තබ්බං. තත්ථ
 ච “පථවීති සඤ්ජානාති”ති චුත්තං, ඉධ පන “ආපොති
 සඤ්ජානාති”තිආදිනා වත්තබ්බන්ති ඵවමාදි ඵව විසෙසො. සෙසං
 තාදිසමෙව. තෙන චුත්තං “පථවියං චුත්තසදිසමෙවා”ති. යො පනෙත්ථ
 විසෙසො, තං දස්සෙතුං “කෙවල”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ මූලරසොති මූලං
 පටිච්ච නිබ්බන්තරසො. බන්ධරසාදීසුපි එසෙව නයො. බීරාදීනි පාකටානෙව.
 යථා පන භෙසජ්ජසික්ඛාපදෙ (පාරා. 618-625), න ඵවමිධ නියමො අත්ථී.
 යං කිඤ්චි බීරං බීරමෙව. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. භූමිමානීති ආවාටාදීසු
 ධීතඋදකානි. අත්තලික්ඛානීති පථවිං අප්පත්තානි වස්සොදකානි, පත්තානි

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-විකා

මූලපරියායවග්ගො

පන භූමිමානෙව.

එවං

චූත්තා

වාති

ව-සද්දෙන

භිමොදකකප්පවිනාසකඋදකපථවියාඅන්තොඋදකපථවිසන්ධාරකඋදකාදිං පුබ්බෙ අචුත්තමිපි සමුච්චිතොති.

තෙජං තෙජතොති එත්ථ තෙජනට්ඨෙත තෙජො, තෙජනං නාම දහනපවනාදිසමත්ථං නිසානං, යං උණ්භත්තන්ති වුච්චති. යෙන වාති යෙන තෙජොගතෙන කුපිතෙන. සන්තප්පතීති අයං කායො සමන්තතො තප්පති එකාභිකප්පරාදිභාවෙන උසුමජාතො භොති. යෙන ව ජීරීයතීති යෙන අයං කායො ජීරීයති, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලතං බලපරික්ඛයං වලිතාදිභාවඤ්ච පාපුණාති. යෙන ව පරිඛය්හතීති යෙන කුපිතෙන අයං කායො පරිතො ඛය්හති, සො ව පුග්ගලො ඛය්හාමීති සතධොතසප්පිගොසිතවන්දනාදිලෙපඤ්චෙව තාලවණ්ටවාතඤ්ච පච්චාසිසති. යෙන ව අසිතපිතබායිතසායිතං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡතීති යෙන අසිතං වා ඔදනාදි, පිතං වා පානකාදි, බායිතං වා පිට්ඨප්පකාදි, සායිතං වා අම්බපක්කමධුචාණිකාදි සම්මදෙව පරිපාකං ගච්ඡති, රසාදිභාවෙන විවෙකං ගච්ඡතීති අත්ථො. එත්ථ ව සරීරස්ස පකතිඋසුමං අතික්කමිත්වා උණ්භතාවො සන්තාපො, සරීරදහනවසෙන පවත්තො මහාදාහො පරිදාහො, සතචාරං තාපෙත්වා උදකෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධට්ඨප්පි සතධොතසප්පි, රසරුධිරමංසමෙදඅට්ඨිඅට්ඨිමිඤ්ජසුක්කා රසාදයො. තත්ථ පුරිමා තයො තෙජා චතුසමුට්ඨානා, පච්ඡිමො කම්මසමුට්ඨානොව.

තෙජොභාවං ගතත්තා තෙජොගතං. උස්මාති උණ්භාකාරො. උස්මාව උස්මාභාවං ගතත්තා උස්මාගතං. උසුමන්ති චණ්ඩඋසුමං. තදෙව උසුමගතං, සභාවෙනෙව උසුමභාවං පත්තන්ති අත්ථො. කට්ඨග්ගීති කට්ඨපාදානො අග්ගී. සකලිකග්ගීආදීසුපි එසෙව නයො. සඬකාරග්ගීති කච්චරං පටිච්ච උප්පන්නඅග්ගී. ඉන්ද්‍රග්ගීති අසනිඅග්ගී. සන්තාපොති ජාලාය වා විතච්චිතඬගාරානං වා සන්තාපො. සූරියසන්තාපොති ආතපො. කට්ඨසන්නිවයසන්තාපොති කට්ඨරාසිං පටිච්ච උප්පන්නසන්තාපො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එවං චූත්තා වාති. ව-සද්දෙන පෙනග්ගිකප්පවිනාසකග්ගිනිරයග්ගිආදිකෙ අචුත්තෙපි සමුච්චිතොති.

වායං වායතොති එත්ථ වායනට්ඨෙත වායො. කිමිදං වායනං නාම? විත්ථම්භනං, සමුදිරණං වා, වායනං ගමනන්ති එකෙ. උද්ධඬගමා වාතාති උග්ගාරභික්කාදිපවත්තකා උද්ධං ආරොහනවාතා. අධොගමා වාතාති උච්චාරපස්සාවාදිනීභරණකා අධො ඔරොහනවාතා. කුච්ඡිසයා වාතාති අන්තානං බහිවාතා. කොට්ඨාසයා වාතාති අන්තානං අන්තොවාතා. අඬගමඬගානුසාරිතො වාතාති ධමනීජාලානුසාරෙන සකලසරීරෙ අඬගමඬගානි අනුසවා සම්ඤ්ජනපසාරණාදිනිබ්බත්තකා වාතා. සත්ථකවාතාති සත්ථිබන්ධනාති කත්තරියා ඡිත්තන්තා විය පවත්තවාතා. චූරකවාතාති චූරෙන විය හදයමංසශ්ඤ්ජනචාලනකවාතා. උප්පලකවාතාති

මජ්ඣිමනිකායෙ
හදයමංසස්ස

මූලපණ්ණාස-ටිකා
සමුප්පාටනකවාතා.

මූලපරියායවග්ගො
අස්සාසොති

අන්තොපවිසනකනාසිකාවාතො. පස්සාසොති බ්‍රහ්මිකම්මනනාසිකාවාතො.
එත්ථ ච පුරිමා සබ්බෙ චතුසමුට්ඨානා, අස්සාසපස්සාසා විත්තසමුට්ඨානාව.

වායොගතන්ති වායොව වායොගතං, සභාවෙනෙව වායොභාවං
පත්තන්ති අත්ථො. උම්භිතත්තං රූපස්සාති අවිනිබ්බොගරූපස්ස
උම්භිතභාවො. පුරත්ථිමා වාතාති පුරත්ථිමදිසතො ආගතා වාතා.
පච්ඡිමාදිසුපි එසෙව නයො. සරජාදිසු සහ රජෙන සරජා, රජවිරහිතා සුද්ධා
අරජා. සිතඋතුසමුට්ඨානා, සිතවලාභකන්තරෙ වා ජාතා සිතා.
උණ්භඋතුසමුට්ඨානා, උණ්භවලාභකන්තරෙ වා ජාතා උණ්භා. පරිත්තාති
මන්දා තනුකවාතා. අධිමත්තාති බලවවාතා. කාළාති කාළවලාභකන්තරෙ
සමුට්ඨිතා. යෙහි අබ්භාහතො ඡවිවණ්ණො කාළකො හොති, තෙසං එතං
අධිවචනන්තිපි එකෙ. වෙරම්භවාතාති යොජනතො උපරි වායනවාතා.
පක්ඛවාතාති අන්තමසො මක්ඛිකායපි පක්ඛායුහනවාතා. සුපණ්ණවාතාති
ගරුලවාතා. කාමං වෙනෙපි පක්ඛවාතාව, උස්සදවසෙන පන විසුං ගහිතා.
තාලවණ්ටවාතාති තාලවණ්ණෙහි කතෙන, අඤ්ඤෙහි වා කතෙන කෙනවි
මණ්ඩලසණ්ඨානෙන සමුට්ඨාපිතවාතා. විදුපනවාතාති බීජනපත්තකෙන
සමුට්ඨාපිතවාතා. ඉමාති ච තාලවණ්ටවිදුපනාති අනුප්පන්නම්පි වාතං
උප්පාදෙන්ති, උප්පන්නම්පි පරිවත්තෙන්ති. ඉධාපි ච-සද්දො
උදකසන්ධාරකවාතකප්පවිනාසකවාතජාලාපෙල්ලනකවාතාදිකෙ
අවුත්තෙපි සමුච්චිනොති. එත්ථ ච “ආපං මඤ්ඤති”තිආදිසු යස්මා තීහි
මඤ්ඤනාහි – “අහං ආපොති මඤ්ඤති, මම ආපොති මඤ්ඤති”තිආදිනා
පථවිචාරෙ චුත්තනයෙන සක්කා මඤ්ඤනාවිභාගො විභාවෙතූන්ති චුත්තං
“සෙසං චුත්තනයමෙවා”ති. තස්මා තත්ථ චුත්තනයානුසාරෙන ඉමෙසු තීසු
චාරෙසු යථාරහං මඤ්ඤනාවිභාගො විභාවෙතබ්බො.

එත්තාවතාති එත්තකෙන ඉමිනා චතුචාරපරිමාණෙන දෙසනාවිසෙසෙන.
ච-සද්දො බ්‍යතිරෙකො. තෙන චක්ඛමානංයෙව විසෙසං ජොතෙති.
ස්වායන්ති යො අයං ලක්ඛණො නාම භාරො චුත්තොති සම්බන්ධො. සො
පන ලක්ඛණභාරො යංලක්ඛණො තත්ථ චුත්තො, තං දස්සෙතුං
“චුත්තම්භි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ චුත්තම්භි එකධම්මෙති කුසලාදිසු
බන්ධාදිසු වා යස්මිං කස්මිඤ්චි එකධම්මෙ සුත්තෙ සරූපතො
නිද්ධාරණවසෙන වා කථිතෙ. යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා තෙනාති යෙ කෙවි
ධම්මා කුසලාදිභාවෙන, රූපක්ඛන්ධාදිභාවෙන වා තෙන චුත්තධම්මෙන
සමානලක්ඛණා. චුත්තා භවන්ති සබ්බෙති සබ්බෙපි කුසලාදිසභාවා,
බන්ධාදිසභාවා වා ධම්මා සුත්තෙ අවුත්තාපි තාය සමානලක්ඛණතාය චුත්තා
භවන්ති, ආනෙත්වා සංවණ්ණනවසෙනාති අධිප්පායො.

එත්ථ ච එකලක්ඛණාති සමානලක්ඛණා චුත්තා. තෙන සභවරිතා
සමානකිච්චතා සමානභෙතුතා සමානඵලතා සමානාරම්මණතාති එවමාදිහිපි

අවුත්තානං වුත්තානං විය නිද්ධාරණං වෙදිතබ්බං. ඉතීති ඉමිනා පකාරෙන. තෙනාහ “එවං තෙත්තියං ලක්ඛණො නාම භාරො වුත්තො”ති, තෙත්තිපාළියං (තෙත්ති. 23) පන “යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා කෙච් සො භාරො ලක්ඛණො නාමා”ති පාඨො ආගතො. තස්ස වසෙනාති තස්ස ලක්ඛණභාරස්ස වසෙන. රූපලක්ඛණං අනතීත්තත්තාති රූප්පනසභාවෙන සමානසභාවත්තා. වදන්තෙන භගවතා. එතාති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති එවං වුත්තදිට්ඨි. එත්ථ ච සක්කායදිට්ඨිමඤ්ඤනාදස්සනෙනෙව සකලරූපවත්ථුකා තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි දස්සිතා එවාති දට්ඨබ්බං. තථා හි වුත්තං “තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා”ති. අථ වා පථවිං ආපං තෙජං වායං මෙති මඤ්ඤති අභිනන්දතීති ච වදන්තෙන වුත්තනයෙනෙව සකලරූපවත්ථුකා තණ්හාමඤ්ඤනා තදනුසාරෙන මානමඤ්ඤනාපි වුත්තාව භොතීති එවම්පෙත්ථ ඉතරමඤ්ඤනාපි නිද්ධාරෙනබ්බා.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භූතචාරාදිවණ්ණනා

3. “පථවිං මඤ්ඤති, පථවියා මඤ්ඤති”තිආදීහි පදෙහි “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති”තිආදීනං සක්කායදිට්ඨිනං නිද්ධාරිතත්තා වුත්තං “එවං රූපමුඛෙන සඬබ්බරවත්ථුකං මඤ්ඤනං වත්ථා”ති. තෙසු සඬබ්බරෙසු සත්තෙසුපීති තදුපාදානෙසුපි සත්තෙසු. ධාතුසුති පථවිආදීසු චතුසු ධාතුසු. “ජාතං භූතං සඬබ්බත”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.207; සං. නි. 5.379) භූත-සද්දො උප්පාදෙ දිස්සති, සඋපසග්ගො පන “පභූතමරියො පකරොති පුඤ්ඤ”න්තිආදීසු විපුලෙ, “යෙභුයොන හික්ඛුනං පරිභූතරූපො”තිආදීසු හිංසනෙ, “සම්භූතො සාණවාසී”තිආදීසු (චූළව. 450) පඤ්ඤත්තියං, “අභිභූතො මාරො විජිතො සඬගාමො”තිආදීසු විමථනෙ, “පරාභූතරූපො ඛො අයං අවෙලො පාරිකපුත්තො”තිආදීසු (දී. නි. 3.23, 25, 31, 32) පරාජයෙ, “අනුභූතං සුඛදුක්ඛ”න්තිආදීසු වෙදියනෙ, “විභූතං විභාවිතං පඤ්ඤායා”තිආදීසු පාකට්ඨකරණෙ දිස්සති. තෙ සබ්බෙ රුක්ඛාදීසුති. ආදි-සද්දෙන සඬගහිතාති දට්ඨබ්බා. “කාලො සසති භූතානීති (ජා. 1.2.190), භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති (දී. නි. 2.220; සං. නි. 1.186) ච ආදීසු අවිසෙසෙන සත්තවාචකොපි භූතසද්දො, උපරි දෙවාදිපදෙහි සත්තවිසෙසානං ගහිතත්තා ඉධ තදවසිට්ඨා භූතසද්දෙන ගය්හන්තීති ආහ “නො ච ඛො අවිසෙසෙනා”ති. තෙනෙවාහ – “වාතුමහාරාජිකානඤ්ඤි හෙට්ඨා සත්තා ඉධ භූතාති අධිජ්ජෙතා”ති. යො හි සත්තනිකායො පරිපුණ්ණයොනිකො චතුහිපි යොනීහි නිබ්බත්තනාරහො, තත්ථායං භූතසමඤ්ඤා අණ්ඩජාදිවසෙන භවනතො.

භූතෙති චුත්තදෙසආදෙසිතෙ භූතෙ. භූතතො සඤ්ජානාතීති ඉමිනා “භූතා”ති ලොකවොහාරං ගහෙත්වා යථා තත්ථ තණ්හාදිමඤ්ඤනා සම්භවන්ති, එවං විපරිතසඤ්ඤාය සඤ්ජානනං පකාසීයති. ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා “පථවිතො සඤ්ජානාතී”ති එත්ථ චුත්තන යානුසාරෙන සක්කා ජානිතුන්ති ආහ “චුත්තනයමෙවා”ති. යථා සුද්ධාවාසා සබ්බදා අභාවතො ඉමං දෙසනං නාරුල්හා, එවං නෙරයිකාපි සබ්බමඤ්ඤනානධිට්ඨානතො. එතෙනෙව එකච්චපෙතානම්පෙත්ථ අසඬගහො දට්ඨබ්බො. අපරෙ පන “දිට්ඨිමඤ්ඤනාධිට්ඨානතො තෙසම්පෙත්ථ සඬගහො ඉච්ඡිතොයෙවා”ති වදන්ති. “සමඬගිභූතං පරිවාරෙන්ත”න්තිආදිනා සුත්තෙ චුත්තනයෙන. රජ්ජතීති “සුභා සුඛිතා”ති විපල්ලාසග්ගාහෙන තත්ථ රාගං ජනෙති. එවමෙත්ථ රජ්ජන්තො ච න කෙවලං දස්සනවසෙනෙව, සවනාදිවසෙනපි රජ්ජතෙවාති දස්සෙන්නො “දිස්වාපි...පෙ.... උත්වාපි”ති ආහ. තත්ථ සායනාදිවසෙන රජ්ජනං තෙහි අනුභූතගන්ධමාලාදිවසෙන චෙව විසභාගවත්ථුභූතානං තෙසං පරිභොගවසෙන ච යථානුභවං අනුස්සරණවසෙන ච වෙදිතබ්බං. එවං භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති චුත්තනයෙන භූතෙ පටිච්ච ඡන්දරාගං ජනෙන්නො තෙසං පටිපත්තිං අස්සාදෙන්තො අභිනන්දන්තො අභිවදන්තො අජ්ඣොසාය තිට්ඨන්තො “ඊදිසි අවත්ථා මම අනාගතමද්ධානං සියා”තිආදිනා වා පන නයෙන තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙන්නො භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති අත්ථො. අජ්ජට්ඨද්ධස්ස ඛත්තියමහාසාලාදිභාවස්ස, සම්පත්තිං විපත්තින්ති ජානිවසෙන උක්කට්ටනිහීනතං. දහතීති යිපෙති. යො එවරුපො මානොති යො එසො “අයං පුබ්බෙ මයා සදිසො, ඉදානි අයං සෙට්ඨො අයං හීනතරො”ති උජ්ජන්තො මානො. අයං චූච්චති මානාතිමානොති අයං භාරාතිභාරො විය පුරිමං සදිසමානං උපාදාය මානාතිමානො නාමාති අත්ථො.

නිව්වානිආදීසු උජ්ජාදාභාවතො නිව්වා, මරණාභාවතො ධූවා, සබ්බදා භාවතො සස්සකා. අනිව්වපටිපක්ඛතො වා නිව්වා, ටීරභාවතො ධූවා, සස්සතිසමතාය සස්සකා, ජරාදිවසෙන විපරිණාමස්ස අභාවතො අවිපරිණාමධම්මාති මඤ්ඤති. සබ්බෙ සත්තාති ඔට්ඨගොණගද්‍රහාදයො අනවසෙසා සඤ්ජනට්ඨෙන සත්තා. සබ්බෙ පාණාති “එකින්ද්‍රියො පාණො ද්වින්ද්‍රියො පාණො”තිආදිවසෙන චුත්තා අනවසෙසා පාණනට්ඨෙන පාණා. සබ්බෙ භූතාති අනවසෙසා අණ්ඩකොසාදීසු භූතා සඤ්ජානාති භූතා. සබ්බෙ ජීවාති සාලියවගොධුමාදයො අනවසෙසා ජීවනට්ඨෙන ජීවා. තෙසු හි සො විරුහභාවෙන ජීවසඤ්ඤී. අවසා අබලා අවිරියාති තෙසං අත්තතො වසො වා බලං වා වීරියං වා නත්ථීති දස්සෙති. නියතිසඬගතිභාවපරිණතාති එත්ථ නියතීති. නියතතා, අවිජ්ජප්පුත්තාචුතඅභෙජ්ජමණි විය අවිජ්ඣිතපකතිතා. සඬගතීති ඡන්තං අභිජාතීතං තත්ථ සඬගමො. භාවොති සභාවායෙව, කණ්ඩකානං තිබ්බණා, කපිට්ඨඵලාදීනං පරිමණ්ඩලාදීනා, මිගපක්ඛීනං විචිත්තවණ්ණාදීනාති එවමාදිකො. එවං නියතියා ච සඬගතියා ච භාවෙ ච

පරිණතා නානප්පකාරතං පත්තා. යෙන හි යථා භවිතබ්බං, සො තථෙව භවති. යෙන න භවිතබ්බං, සො න භවතීති දස්සෙති. ඡස්වෙවාහිජාතිසුති කණ්හාහිජාතිආදීසු ඡසු එව අහිජාතිසු යත්වා සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්ති, අඤ්ඤා සුඛදුක්ඛභූමි නත්ථිති දස්සෙති. වා-සද්දෙන අන්තාදිහෙදෙ දිට්ඨාහිනිවෙසෙ සඬගණ්හාති.

උපපත්තින්ති ඉමිනා තස්මිං තස්මිං සත්තනිකායෙ භූතානං සහබ්බානං ආකඬ්ඛතීති දස්සෙති. සුඛුප්පත්තින්ති ඉමිනා පන තත්ථ තත්ථ උප්පන්තස්ස සුඛුප්පත්තිං. එකච්චෙ භූතෙ නිව්වාතිආදිනා එකච්චසස්සතිකදිට්ඨිං දස්සෙති. අහම්පි භූතෙසු අඤ්ඤතරොස්මිති ඉමිනා පන චතුත්ථං එකච්චසස්සතිකවාදං දස්සෙති.

යතො කුතොච්චි ඉස්සරපුරිසාදිහෙදතො යතො කුතොච්චි. එකා තණ්හාමඤ්ඤනාව උබ්භතීති ඉධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙන ඉතරමඤ්ඤනානම්පි සම්භවො නිද්ධාරෙතබ්බො. චුත්තප්පකාරෙයෙව භූතෙ තණ්හාදිට්ඨිහි අහිනන්දතීතිආදිනා චත්තබ්බත්තා ආහ “චුත්තනයමෙවා”ති. යොජනා කාතබ්බාති “යො භූතපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතෙ ඛන්ධෙ පරිජානාති, සො තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති”තිආදිනා යොජනා කාතබ්බා. අපරෙ පනෙත්ථ භූතගාමොපි භූත-සද්දෙන සඬගහිතොති රුක්ඛාදිවසෙනපි මඤ්ඤනාවිභාගං යොජෙත්වා දස්සෙන්ති, තථා මහාභූතවසෙනපි, තං අට්ඨකථායං නත්ථි.

භූමිවිසෙසාදිනා හෙදෙනාති භූමිවිසෙසඋපපත්තිවිසෙසාදිවිභාගෙන. ඉද්ධියාති පුඤ්ඤවිසෙසනිබ්බත්තෙන ආනුභාවෙන. කිඤ්චාපි දෙව-සද්දො “විද්ධෙ විගතවලාභකෙ දෙවෙ”තිආදීසු (සං. නි. 1.110; 3.102; 5.146-148; ම. නි. 1.486; අ. නි. 10.15; ඉතිවු. 27) අජටාකාසෙ ආගතො, “දෙවො ච ථොකං ථොකං ඵුසායතී”තිආදීසු මෙසෙ, “අයඤ්චි දෙව කුමාරො”තිආදීසු (දී. නි. 2.34, 35, 36) ඛත්තියෙ ආගතො, “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමඬ්ඛිභූතො පරිවාරෙති දෙවො මඤ්ඤෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.183; ම. නි. 2.211) විය ඉධ උපපත්තිදෙවෙසු ආගතො, දෙව-සද්දෙන පන චත්තබ්බසත්තෙ අනවසෙසතො උද්ධරිත්වා තතො ඉධාධිප්පෙනෙ දස්සෙතුං “තෙ තිව්ධා”තිආදි චුත්තං. සෙසා ඡ කාමාවචරා ඉධ දෙවාති අධිප්පෙනා ඉතරෙසං පදන්තරෙහි නිවත්තිතත්තාති අධිප්පායො. භූතා දෙවාති ගහිතෙසු සත්තෙසු තණ්හාදිමඤ්ඤනානං පවත්තාකාරෙතපි තිව්ධලක්ඛණන්ති ආහ “භූතවාරෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා”ති.

“අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස පජාපති අභිරූපා හොතී”තිආදීසු (පාරා. 168) පජාපති-සද්දො සරණියං ආගතො, “පජාපති කාමදායී සුවණ්ණවණ්ණා මෙ පජා හොතු”තිආදීසු දිට්ඨිගතිකපරිකප්පිතෙ, “පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙය්‍යාථා”තිආදීසු (සං. නි.

1.249) දෙවපෙට්ඨකෙ, ඉධ පන අධිපතීති වදන්ති, තං උපරි බ්‍රහ්මුනො ගස්භමානත්තා තෙසං මතිමත්තං. දෙවානන්ති වාතුමහාරාජිකාදිදෙවානං. මහාරාජාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සක්කසුයාමසන්තුස්සිතසුනිමිතිවසවත්තිනො ගහිතා. තෙසන්ති මහාරාජාදීනං. සත්තසඬ්ඛාතායාති කාමභූමියං සත්තසඬ්ඛාතාය. පජාපතින්ති පජාපතිභාවං. පජාපතිභාවෙන හි මානං ජප්පෙන්නො පජාපතිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති වුත්තො.

එකා දිට්ඨිමඤ්ඤනාව යුජ්ජතීති වුත්තං, පජාපතිනො පන සම්පතං සලොකතං වා ආකඬ්ඛතො, තථාභාවාය චිත්තං පණ්දහතො, තථාලද්ධබ්බාය සම්පත්තියා අත්තනො සෙය්‍යාදිභාවං දහතො ච තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි සම්භවත්තීති සක්කා විඤ්ඤාතුං. යෙ ච ධම්මාති ආයුචණ්ණාදිකෙ වදති. පජාපතින්ති එත්ථාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙන ඉතරමඤ්ඤනානම්පි සම්භවො වෙදිතබ්බො.

බ්‍රහ්මිනොති පරිවුද්ධො. ගුණවිසෙසෙහීති කුමාරාදීහි විසිට්ඨෙහි ගුණෙහි උත්තරිමනුස්සධම්මතාය. බ්‍රහ්ම-සද්දස්ස සතිපි අවිසෙසතො විසිට්ඨවාචකත්තෙ යත්ථ යත්ථ පනස්ස ගුණවිසෙසයුත්තාදිරූපා පවත්ති, තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. සහස්සොති සහස්සියා ලොකධාතුයා අධිපතිභූතො. පයමාහිනිබ්බත්තොති පණ්නෙන පයමකුමානෙන නිබ්බත්තො, පයමජ්ඣානභූමියං වා පයමං අහිනිබ්බත්තො. ගහිතාති වෙදිතබ්බා පධානග්ගහණෙන අප්පධානානම්පි කෙනවි සම්බන්ධෙන ගහිතභාවසිද්ධිතො. එත්ථ ච බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මා අධිප්පෙතො. සො හි චණ්ණවත්තතාය වෙච දීඝායුකතාය ච බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාදීහි මහත්තො බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මා, තස්ස පන පුරොහිතට්ඨානෙ ධීතාති බ්‍රහ්මපුරොහිතා, පරිසායං භවා පරිවාරකාති බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාති වෙදිතබ්බා. උක්කට්ඨෙකපුග්ගලභාවතො පජාපතිස්මිං විය බ්‍රහ්මති මඤ්ඤනා වත්තතීති වුත්තං “පජාපතිවාරෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා”ති. තථා හි බහුපුග්ගලභාවසාමඤ්ඤතො ආහස්සරවාරාදීනං භූතවාරසදිසතා වුත්තා.

යථාවුත්තපභාය ආභාසනසීලා වා ආහස්සරා. එකතලවාසිනොති ඉදං කුමානන්තරභූමීනං විය හෙට්ඨුපරිභාවාභාවතො වුත්තං, යානාති පන තෙසං පරිච්ඡින්නානෙව. ආහස්සරෙහි පරිත්තා ආභා එතෙසන්ති පරිත්තාභා. අප්පමාණා ආභා එතෙසන්ති අප්පමාණාභා.

සුභාති සොහනා පභා. කඤ්චනපිණ්ඩො විය සස්සිරිකා කඤ්චනපිණ්ඩසස්සිරිකා. තත්ථ සොහනාය පභාය කිණ්ණා සුභාකිණ්ණාති වත්තබ්බො භා-සද්දස්ස රස්සත්තං, අන්තිම-ණ-කාරස්ස හ-කාරඤ්ච කත්වා “සුභකිණ්ණා”ති වුත්තා. සුභාති ච එකග්ගසනා නිච්චලා පභා වුච්චති, පරිත්තා සුභා එතෙසන්ති පරිත්තසුභා. අප්පමාණා සුභා එතෙසන්ති අප්පමාණසුභා.

විපුලඵලාති විපුලසන්තසුඛායුචණ්ණාදිඵලා.

සතිපි දෙවබ්බමාදිනං පුඤ්ඤඵලෙන කුමන්තරාදිනං ච පටිපක්ඛාහිභවෙ යෙසං පන පුට්ඨජනඅසඤ්ඤසත්තෙසු අභිභූවොහාරො පාකටො නිරුළ්භො ච, තෙසං වසෙනායං දෙසනා පවත්තාති දස්සෙන්නො ආහ “අසඤ්ඤභවස්සෙතං අධිවචන”න්ති. යථා පජාපතිවාලං “ඉධෙකච්චො පජාපතිස්මිංයෙවා”තිආදිනා මඤ්ඤනාපවත්ති දස්සිතා, තථා ඉධාපි තං දස්සෙතං සක්කාති ආහ “සෙසං පජාපතිවාලං චුත්තනයමෙවා”ති.

භූතවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආකාසානඤ්චායතනවාරාදිවණ්ණනා

4. ඵලං සත්තවසෙන භූමික්කමදස්සනෙ සුද්ධාචාසානං අග්ගහණෙ කාරණං නිද්ධාරෙන්නො “ඵලං භගවා”තිආදිමාහ. තත්ථ අනාගාමිඛිණාසවාති අනාගාමිනො ච ඛිණාසවා ච. කිඤ්චාපි සුද්ධාචාසා අත්ථෙව අනෙකකප්පසහස්සායුකා, උක්කංසපරිච්ඡෙදනො පන සොළසකප්පසහස්සායුකාව, න තතො පරන්ති ආහ “කතිපයකප්පසහස්සායුකා”ති. කාමරූපහවෙසු පවත්තමානාපි ආකාසානඤ්චායතනාදිධම්මා අරූපාවචරභාවතො තංභූමිකවොහාරං න ලහන්තිති “තනුපපන්නායෙවා”ති අවධාරෙත්වා චුත්තං. අභිභූවාලං චුත්තනයෙන වෙදිතඛිබ්බා යථාරහන්ති අධිප්පායො. න හෙත්ථ වණ්ණවත්තනාදි සම්භවතිති. පජාපතිවාලං චුත්තනයෙනාති ඵත්ථ “අහමස්මි අරූපො පහිනරූපපටිසසඤ්ඤො”තිආදිනා මානමඤ්ඤනා වෙදිතඛිබ්බා.

ආකාසානඤ්චායතනවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිට්ඨසුතවාරාදිවණ්ණනා

5. රූපමුඛෙන මඤ්ඤනාවත්ථුදස්සනං සඬ්ඛෙපොති කත්වා චුත්තං “චිත්ථාරතොපි”ති. තම්පි හි “යත්ථ නෙව පථවී, න ආපො, න තෙජො, න වායො, න ආකාසානඤ්චායතන”න්තිආදිග්ගහණං විය සඬ්ඛෙපතො පඤ්චවොකාරහවදස්සනං භොතිති.

දිට්ඨන්ති යං චක්ඛුද්ධාරෙන කතදස්සනකිරියාසමාපනං, යඤ්ච චක්ඛු ද්වයං පස්සති පස්සිස්සති සති සම්භවෙ පස්සෙය්‍ය, තං සබ්බකාලන්ති විසෙසවචනිච්ඡාය අභාවතො දිට්ඨන්තෙව චුත්තං යථා “දුද්ධ”න්ති. තෙනාහ “රූපායතනස්සෙතං අධිවචන”න්ති. අයඤ්ච නයො සුතාදීසුපි යොජෙතඛිබ්බො. සත්තාති රූපාදීසු සත්තා විසත්තාති සත්තා. සඤ්ජනට්ඨෙන සාමඤ්ඤසද්දොපි වෙස සත්ත-සද්දො “ඉත්ථිරූපෙ”ති විසයවිසෙසිතත්තා ඉධ පුරිසවාචකො දිට්ඨඛිබ්බො. රත්තාති වත්ථං විය රඬ්ගජාතෙන චිත්තස්ස විපරිණාමකාරකෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා සාරත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිගිජ්ඣනෙන ගිද්ධා ගෙධං ආපන්නා. ගධිතාති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
ගන්ථිකා විය ලොහෙන දුම්මොවනීයභාවෙන ආරම්මණෙ පටිබද්ධා.
මුච්ඡිකාති කිලෙසවසෙන විසඤ්ඤාභූතා විය අනඤ්ඤාකිව්වා මුච්ඡං මොහං
ආපන්නා. අජ්ඣාසන්නාති විසයෙ අඤ්ඤාසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා
පරිනිට්ඨාපෙත්වා විය යිතා. ඉමිනාති සුචණ්ණචණ්ණාදිආකාරෙන. මඬගලං
අමඬගලන්ති ඊදිසං දිට්ඨං මඬගලං, ඊදිසං අමඬගලන්ති. රූපස්මිං අත්තානං
සමනුපස්සනනයෙනාති ඉදං වෙදනාදිඅරූපධම්මෙ,
රූපායතනවිනිමුත්තසබ්බධම්මෙ වා අත්තතො ගහෙත්වා තතො
අජ්ඣාත්තිකං, බාහිරං වා රූපායතනං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙත්වා
“සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමස්මිං රූපායතනෙ”ති මඤ්ඤන්තො
දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤතීති ඉමං නයං සන්ධාය චුත්තං. “පථවිතො
මඤ්ඤතී”තිආදීසු යථා “සලපකරණස්ස අත්තතො වා පරස්ස
වා”තිආදිමඤ්ඤනාපවත්ති දස්සිතා, එවං “දිට්ඨතො මඤ්ඤතී”තිආදීසු
සක්කා තං දස්සෙතුන්ති ආහ “තෙසං පථවීවාරෙ චුත්තනයෙනෙව
වෙදිතබ්බ”න්ති.

ආහව්වාති විසයං අත්වාය, පත්වාති අත්ථො. තෙනාහ “ලපගන්ත්වා”ති.
අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංසිලෙසෙනි චක්ඛුරූපසොතසද්දා විය දුරෙ අහුත්වා
අඤ්ඤාමඤ්ඤං අල්ලියතෙ.

මනසා විඤ්ඤානං කෙවලන්ති අත්ථො. ඉතරානිපි හි මනසා
විඤ්ඤායන්තිති. සෙසෙහි සත්තහි ආයතනෙහි පඤ්ඤන්තියා
අසඬගහිතත්තා තමපි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “ධම්මාරම්මණස්ස වා”ති
චුත්තං. ද්විසුපි විකප්පෙසු ලොකුත්තරානම්පි සඬගහො ආපන්නොති ආහ
“ඉධ පන සක්කායපරියාපන්නමෙව ලබ්හතී”ති. විත්ථාරොති මඤ්ඤනානං
පවත්තනාකාරවිත්ථාරො. එත්ථාති එතෙසු සුතවාරාදීසු.

දිට්ඨසුතවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා

6. සමාපන්නකවාරෙන්නාති සමාපන්නකප්පවත්තියා,
රූපාවචරාරූපාවචරකුණාප්පවත්තියාති අත්ථො. සා හි එකස්මිංයෙව
ආරම්මණෙ එකාකාරෙන පවත්තතීති කත්වා “එකත්ත”න්ති චුච්චති,
එවඤ්ච කත්වා විපාකජ්ඣානාප්පවත්තිපි ඉධ
සමාපන්නකවාරග්ගහණෙනෙව ගහිතාති දට්ඨබ්බා.
අසමාපන්නකවාරෙන්නාති කාමාවචරධම්මප්පවත්තියා. ලපවාරජ්ඣානෙනපි
හි විත්තං න සම්මා එකත්තං ගතන්ති චුච්චතීති.

යොජනාති මඤ්ඤනායොජනා. හින්දිත්වාති විහජිත්වා.
සාසනනයෙනාති පාළිනයෙන. තත්ථ “එකත්තං මඤ්ඤතී”තිආදීසු
“වෙදනං අත්තතො සමනුපස්සතී”තිආදිනා නයෙන, “නානත්තං
මඤ්ඤතී”තිආදීසු පන “රූපං අත්තතො සමනුපස්සතී”තිආදිනා නයෙන
චුත්තවිධිං අනුගන්ත්වා මඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා.

පථවිචාරාදීසු චුත්තෙන ච අට්ඨකථානායෙනාති “අභං වෙදනාති මඤ්ඤති, මම වෙදනාති මඤ්ඤති” තිආදිනා, “අභං රූපන්ති මඤ්ඤති, මම රූපන්ති මඤ්ඤති” තිආදිනා වාති අත්ථො. තෙනාහ “යථානුරූපං විමංසිත්වා” ති, එකත්තනානත්තභාවෙසු යො යොජනානායො සම්භවති, තදනුරූපං විචාරෙත්වාති අත්ථො. කෙවීති අභයගිරිවාසිනො. අපරෙති සාරසමාසාවරියා. දිට්ඨාහිනිවෙසං වදන්තීති සම්බන්ධො. පුටුප්පනස්ස මඤ්ඤනා නාම සක්කායං හින්දිත්වාච යථාඋපට්ඨිතවිසයවසෙනෙව පවත්තතීති න තත්ථ අයමෙකත්තනායො අයං නානත්තනායොති විභාගවසෙනෙව, එකත්තසඤ්ඤී අත්තා භොතීතිආදීසු ච අත්තනො එකත්තනානත්තසඤ්ඤීතා චුත්තා, න පන එකත්තං නානත්තන්ති එවං පවත්තස්ස දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස එකත්තනානත්තභාවොති එවමෙත්ථ තදුභයස්ස ඉධ අනධිප්පෙතභාවො දට්ඨබ්බො.

යං යථාචුත්තපුටුප්පනො අනවසෙසතො ගණ්හන්තො ගහෙතං සක්කොති, තං තස්ස අනවසෙසතො ගහෙතබ්බතං උපාදාය “සබ්බ”න්ති චුච්චතීති දස්සෙන්නො “තමෙවා” ති ආහ, සක්කායසබ්බන්ති අත්ථො. සබ්බස්මිම්පි තෙභූමකධම්මෙ ආදිනවදස්සනෙ අසති නිබ්බිදාභාවතො අස්සාදානුපස්සනාය තණ්හා වඩ්ඪතෙවාති ආහ “සබ්බං අස්සාදෙන්නො සබ්බං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති” ති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා — “සංයොජනියෙසු, හික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො විහරතො තණ්හා පවඩ්ඪති” ති (සං. නි. 2.53, 57). “සබ්බමිදං මයා නිම්මිත”න්ති තෙන නිම්මිතමඤ්ඤනාය අත්තානං සෙය්‍යාදිතො දහන්තො තෙන මානෙන නිම්මිතං මඤ්ඤතියෙව නාම නිම්මිතමඤ්ඤනාය විනා තථාමානුප්පත්තියා අභාවතොති ආහ “අත්තනා නිම්මිතං මඤ්ඤන්තො සබ්බං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති” ති. සබ්බං නත්ථීතිආදිනා නායෙනාති ආදි-සද්දෙන නියතිවාදාදිකෙ සඬගණ්හාති. මහා මෙ අත්තාති ඉමිනා සබ්බතො අත්තනො විභූතිපවත්තිවාදං දස්සෙති. “සබ්බං සබ්බත්ථක”න්ති දිට්ඨිවසෙන — “අභං සබ්බස්මිං මය්හං කිඤ්චනං පලිබොධො සබ්බස්මිං, පරො සබ්බස්මිං පරස්ස කිඤ්චනං පලිබොධො සබ්බස්මි”න්තිආදිනා නායෙනපෙත්ථ මඤ්ඤනා සම්භවතීති දස්සෙන්නො ආහ “සෙසං පථවිචාරෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බ”න්ති. අපිච “සබ්බොයං ලොකො පුරිසමයො” ති එවංදිට්ඨිකො පුරිසසඬාතතො සබ්බතො, අත්තනො උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං වා මඤ්ඤන්තො දිට්ඨිමඤ්ඤනාය සබ්බතො මඤ්ඤති, තස්මිංයෙව පන දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමඤ්ඤනා මානමඤ්ඤනා ච වෙදිතබ්බා. තංයෙව පන සබ්බං මය්හං අත්තා කත්තා සාමීති වා මඤ්ඤන්තො “සබ්බං මෙ” ති මඤ්ඤති, තථායං දිට්ඨිතණ්හාහිනන්දනාහි අහිනන්දන්තො සබ්බං අහිනන්දතීති එවමිපෙත්ථ මඤ්ඤනානං පවත්ති වෙදිතබ්බා.

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-ටිකා

මූලපරියායවග්ගො

තත්ති සක්කායං. උක්කංසගතසුඛසහිතඤ්ඤි බන්ධපඤ්ඤකං
 දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදී නිබ්බානන්ති මඤ්ඤති, තං පනත්ථතො
 සක්කායොයෙවාති. එකධාති පඤ්චවිධම්පි නිබ්බානභාවෙන එකජ්ඣං
 කත්වා චුත්තං. යතොති යස්මා. පඤ්චහි කාමගුණෙහිති මනාපියරූපාදිහි
 පඤ්චහි කාමකොට්ඨාසෙහි, බන්ධනෙහි වා. සමජ්ජිකො සුට්ඨ අජ්ජිකො
 අල්ලිකො හුත්වා යීතො. සමඛිගිභූතොති සමන්තාගතො. පරිවාරෙතීති තෙසු
 කාමගුණෙසු කාමකොට්ඨාසෙසු යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති සඤ්චාරෙති
 ඉතො විතො ව උපනෙති. අථ වා ලලති රමති කීළති. එත්ථ ද්විධා කාමගුණා
 මානුසකා වෙව දිබ්බා ව. මානුසකා ව මත්ඛාතුකාමගුණසදිසා, දිබ්බා
 පරනිම්මිතවසවත්තිදෙවරාජස්ස කාමගුණසදිසා. එවරූපෙ කාමෙ
 උපගතානඤ්ඤි තෙ දිට්ඨධම්මනිබ්බානසම්පත්තිං පඤ්ඤපෙන්නි. තෙනාහ
 “එත්තාවතා බො...පෙ.... හොති”ති. දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො
 චුච්චති, තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධත්තභාවස්සෙතං අධිවචනං, දිට්ඨධම්මෙ
 නිබ්බානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛවූපසමනං දිට්ඨධම්මනිබ්බානං.
 පරමං උත්තමං දිට්ඨධම්මනිබ්බානන්ති පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං, තං
 පත්තො හොතීති අත්ථො. පඤ්චධා ආගතන්ති යථාචුත්තකාමගුණසුඛස්ස
 වෙව චතුබ්බිධරූපාවචරජ්ඣානසුඛස්ස ව වසෙන පාළියං පඤ්චජ්ජකාරෙන
 ආගතං. නිබ්බානං අස්සාදෙන්තොති පරමං සුඛං නිස්සරණන්ති මඤ්ඤනාය
 අස්සාදෙන්තො.

“ඉමස්මිං නිබ්බානෙ පත්තෙ න ජායති, න ජීරති, න මීයති”ති එවම්පි
 නිබ්බානස්මිං මඤ්ඤති. “ඉතො පරං පරමස්සාසභූතං නත්ථි”ති
 ගණ්හන්තො නිබ්බානතො මඤ්ඤති. තයිදං නිබ්බානං මයා අධිගතං, තස්මා
 “නිබ්බානං මෙ”ති මඤ්ඤති. තතොයෙව තං නිබ්බානං දිට්ඨාහිනන්දනාය
 අහිනන්දති. අයං තාවෙන්ථ දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පන
 දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො
 තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි නිද්ධාරෙතබ්බා.

යාදිසොති යථාරූපො, යෙහි ජෙගුච්ඡාදිසභාවෙහි පස්සිතබ්බොති
 අත්ථො. එසාති අයං. තෙනස්ස අත්තතො සුණන්තානඤ්ච
 පච්චක්ඛසිද්ධතමාහ. අසුභාදිසභාවෙන සහ විජ්ජමානානං රූපාදිධම්මානං
 කායො සමුහොති සක්කායො, උපාදානක්ඛන්ධා. තථාති තස්ස භාවභූතෙන
 පටිකුලතාදිජ්ජකාරෙන. සබ්බමඤ්ඤනාති පථවීආදිකෙ
 සරූපාවධාරණාදිවිභාගහින්තෙ විසයෙ පවත්තියා අනෙකවිහිතා සබ්බා
 තණ්හාමඤ්ඤනා.

ජෙගුච්ඡොති ජිගුච්ඡනීයො. තෙනස්ස අසුභාජඤ්ඤදුග්ගන්ධපටිකුලභාවං
 දස්සෙති. සිදුරොති බණ බණ හිජ්ජනසභාවො. තෙනස්ස
 අනිච්චඅද්ධුවඛයවයපහඬිගුරසභාවං දස්සෙති. අයන්ති සක්කායො.
 දුක්ඛොති න සුඛො. තෙනස්ස කිච්ඡකසිරාබාධදුක්ඛචුත්තිතං දස්සෙති.

අපරිණායකොති පරිණායකරහිතො. තෙනස්ස අත්තසුඤ්ඤාසාරවුත්තිතං දස්සෙති. තන්ති සක්කායං. පච්චනිකතොති සභාවපටිපක්ඛතො, සුභනිච්චසුඛඅත්තාදිතොති අත්ථො. ගණ්හන්ති ගණ්හන්තො, තත්ථ සුභාදිගාභවසෙන අභිනිවිසන්තොති අත්ථො.

ඉදානි තිස්සොපි මඤ්ඤනා උපමාහි විභාවෙතුං “සුභතො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා මහාපරිලාභෙ විපුලානත්ථාවභෙ ව අග්ගිමිහි සලහස්ස පතනං සුභසුඛසඤ්ඤාය, එවං තාදිසෙ සක්කායෙ සලහස්ස තණ්හාමඤ්ඤනාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සුභතො...පෙ.... තණ්හාය මඤ්ඤනා”ති ඉමිනා.

ගුඨාදි කිට්ඨකො ගුඨරාසිං ලද්ධා අසම්පන්නෙපි තස්මිං සම්පන්නාකාරං පවත්තයමානො අත්තානං උක්කංසෙති, එවමනෙකාදීනවෙ එකන්තභෙදිනි සක්කායෙ නිච්චසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා සම්පත්තිමදෙන තත්ථ බාලො මානං ජප්පෙතීති ඉමමත්ථමාහ “නිච්චසඤ්ඤං...පෙ.... මානෙන මඤ්ඤනා”ති.

යථා බාලො මුද්ධිමානුකො සම්මුල්ලො කොච්ඡි ආදාසෙ අත්තනො පටිබ්බිමං දිස්වා “අයං මඤ්ඤෙ ආදාසසාමිකො, යදි අහමිමං ගහෙත්වා තිට්ඨෙය්‍යං, අනත්ථමපි මෙ කරෙය්‍යා”ති ඡඩ්ඛෙත්වා පලායන්තො තත්ථ අවිජ්ජමානමෙව කිඤ්චි විජ්ජමානං කත්වා ගණ්හි, තථුපමො අයං බාලො සක්කායෙ අත්තත්තනියගාහං ගණ්හන්තොති ඉමමත්ථං දීපෙති “අත්තා...පෙ.... දිට්ඨියා හොති මඤ්ඤනා”ති ඉමිනා.

සුබ්බමං මාරබන්ධනං වෙපචිත්තිබන්ධනතොපි සුබ්බමතරත්තා. තෙනාහ භගවා “අහො සුබ්බමතරං බො, භික්ඛවෙ, මාරබන්ධන”න්ති.

බහුන්ති අතිවිය, අනෙකක්ඛත්තුං වා. විජ්ජන්දමානොපි සක්කායං නාතිවත්තති සංසාරං නාතිවත්තනතො. යථාහ “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, සමණා සතො සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤාපෙත්ති, තෙ, සක්කායංයෙව අනුපරිධාවන්ති සෙය්‍යථාපි සා ගද්දුලබන්ධනො”තිආදි. යථා හි සත්තසුපි උච්ඡෙදවිකප්පෙසු සංසාරනායිකානං තණ්හාදිට්ඨිනං පහානං සම්භවති, එවං සස්සතවිකප්පෙසුපිති කථඤ්චි පන දිට්ඨිගතිකස්ස භවවිජ්ජමොක්ඛො. තෙන වුත්තං “සක්කායං නාතිවත්තති”ති.

සසොති සො එසො පුථුජ්ජනො. නිච්චන්ති සබ්බකාලං.

තන්ති තස්මා සක්කායමලීනස්ස ජාතියාදීනමනතිවත්තනතො. අසාතතොති දුක්ඛතො.

පස්සං එවමිමන්ති අසුභානිච්චදුක්ඛානත්තසභාවං තං සක්කායං වුත්තප්පකාරෙන යථාභූතවිපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය

පස්සන්තො. පභායාති සමුච්ඡේදවසෙන සබ්බා මඤ්ඤනායො පජහිත්වා. සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති සකලස්මාපි වට්ටදුක්ඛතො පමුච්චති.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පයමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සෙක්ඛවාරදුතියනයවණ්ණනා

7. අධිජපෙතස්ස අත්ථස්ස අනියමෙත්වා වචනං උද්දෙසො, නියමෙත්වා වචනං නිද්දෙසොති ආහ “යොති උද්දෙසවචනං, සොති නිද්දෙසවචන”න්ති. සම්පිණ්ඩනත්ථොති සමුච්චයත්ථො. සම්පිණ්ඩනඤ්ච සභාගතාවසෙන හොතිති ආහ – “ආරම්මණසභාගෙනා”ති, ආරම්මණස්ස සභාගතාය සදිසතායාති අත්ථො. සෙක්ඛං දස්සෙති සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, සෙක්ඛවිසයත්තා ච තස්ස වචනස්ස.

කෙනටියෙනාති යස්මා ඤාණෙන අරණියතො අත්ථො සභාවො, තස්මා කෙනටියෙන කෙන සභාවෙන කෙන ලක්ඛණෙන සෙක්ඛො නාම හොතිති අත්ථො. යස්මා පන සෙක්ඛධම්මාධිගමෙන පුග්ගලෙ සෙක්ඛවොහාරජපවත්ති, තස්මා “සෙක්ඛධම්මපටිලාභතො සෙක්ඛො”ති චුත්තං. සෙක්ඛධම්මා නාම චතුසු මග්ගෙසු, හෙට්ඨිමෙසු ච තිසු එලෙසු සම්මාදිට්ඨිආදයො. තෙනාහ “සෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා...පෙ.... එත්තාවතා ඛො භික්ඛු සෙක්ඛො හොති”ති. එවං අභිධම්මපරියායෙන සෙක්ඛලක්ඛණං දස්සෙත්වා ඉදාති සුත්තන්තිකපරියායෙනපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සික්ඛතීති ඉමිනා සික්ඛාත්තයසමඛිගී අපරිනිට්ඨිතසික්ඛො සෙක්ඛොති දස්සෙති. තෙනාහ “සික්ඛති”තිආදි. සික්ඛාහි නිව්චසමායොගදීපනත්ථඤ්චෙත්ථ “සික්ඛති සික්ඛති”ති ආමෙඛිතවචනං. අථ වා සික්ඛනං සික්ඛා, සා එතස්ස සීලන්ති සෙක්ඛො. සො හි අපරියොසිතසික්ඛත්තා තදධිමුත්තත්තා ච එකන්තෙන සික්ඛනසීලො, න අසෙක්ඛො විය පරිනිට්ඨිතසික්ඛො තත්ථ පටිජපස්සද්ධස්සුක්කො, නාපි විස්සට්ඨසික්ඛො පචුරජනො විය තත්ථ අනධිමුත්තො. අථ වා අරියාය ජාතියා තිසු සික්ඛාසු ජාතො, තත්ථ වා භවොති සෙක්ඛො. අථ වා ඉක්ඛති එතායාති ඉක්ඛා, මග්ගඵලසම්මාදිට්ඨි. සහ ඉක්ඛායාති සෙක්ඛො.

අනුලොමපටිපදාය පරිපූරකාරීති යා සා සීලාදිකා විපස්සනන්තා දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා ලොකුත්තරාය පටිපදාය අනුලොමනතො අනුලොමපටිපදා, තස්සා සම්පාදනෙන පරිපූරකාරීති. ඉදාති තං පටිපදං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන දස්සෙතුං “සීලසම්පන්නො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සීලසම්පන්නොති පානිමොක්ඛසංවරසීලෙන සමන්තාගතො, පරිපුණ්ණපානිමොක්ඛසීලො වා. පානිමොක්ඛසීලඤ්චි ඉධ “සීල”න්ති අධිජපෙතං පධානභාවතො. රූපාදිආරම්මණෙසු අභිජ්ඣාදීනං පවත්තිනිවාරණසඬ්ඛානෙන මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං පිධානෙන ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො. පරියෙසනාදිවසෙන භොජනෙ පමාණජානනෙන

භොජනෙ මත්තඤ්ඤා. විගතථිතමිද්ධො භුත්වා රත්තින්දිවං
කම්මට්ඨානමනසිකාරෙ යුත්තතාය ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො. කථං පන
ජාගරියානුයොගො භොතීති තං දස්සෙතුං. “පුබ්බරත්තා...පෙ.... විහරති”ති
වුත්තං. යථාහ “කථංඤ්ඤා පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො
භොති? ඉධ භික්ඛු දිවසං වඬකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි චිත්තං
පරිසොධෙති, රත්තියා පයමං යාමං වඬකමෙන...පෙ.... සොධෙති, එවං
බො භික්ඛු පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො භොති”ති
(විහ. 519). ඉමස්මිං පනත්ථෙති “මඤ්ඤති, න මඤ්ඤති”ති ව
චත්තබ්බභාවසඬබාතෙ අත්ථෙ. නො පුටුප්පතො අධිප්පෙතො
“අප්පත්තමානසො, අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං පත්ථයමානො”ති ව
වුත්තත්තා.

සම්පයුත්තත්තා මනසි භවොති රාගො මානසො, මනො එව මානසන්ති
කත්වා චිත්තං මානසං, අනවසෙසතො මානං සීයති සමුච්ඡින්නදතීති
අග්ගමග්ගො මානසං, තත්තිබ්බත්තත්තා පන අරහත්තස්ස මානසතා
දට්ඨබ්බා. ජනෙසුතාති ජනෙ සකලසත්තලොකෙ විස්සුතා, පත්ථයසාති
අත්ථො.

නත්ථි ඉතො උත්තරන්ති අනුත්තරං. තං පන සබ්බසෙට්ඨං භොත්තං
එකන්තතො සදිසරහිතමෙව භොති, තස්මා වුත්තං “අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං,
අසදිසන්ති අත්ථො”ති. පත්ථයමානස්සාති තණ්හායන්තස්ස. පඡජ්ජිතානීති
මානජජ්ජනාති. යස්මිඤ්ඤි වත්ථුස්මිං තණ්හායනා පත්ථයමානමඤ්ඤනා
සම්භවති, තස්මිංයෙව “සෙය්‍යොහමස්මි”තිආදීති පඡජ්ජිතාති සම්භවන්තීති
අධිප්පායො. පච්චෙධිතන්ති පරිවාසිතං. පකජ්ජිතෙසුති තණ්හාදිට්ඨිකජ්ජෙහි
පරිකජ්ජිතෙසු ආරම්මණෙසු. සොතන්ති කිලෙසසොතං. තස්මිඤ්ඤි ඡින්නෙ
ඉතරසොතං ඡින්නමෙවාති. විද්ධස්තන්ති විනාසිතං. තඤ්ච බො
ලොමහංසමත්තම්පි අසෙසෙත්වාති දස්සෙත්තො ආහ “විනළිකත”න්ති,
විගතාවසෙසං කතන්ති අත්ථො. අධිමුත්තියා ඉධාධිප්පෙතපත්ථනා පාකටා
භොතීති “තත්තින්තො”තිආදි වුත්තං, න පන කුසලච්ඡන්දස්ස
අධිමුත්තිභාවතො. අධිමුච්චන්තොති ඔකජ්ජෙත්තො.

සබ්බාකාරවිපරිතායාති “සුභං සුඛං නිච්ච”න්තිආදීනං සබ්බෙසං
අත්තනා ගහෙතබ්බාකාරානං වසෙන තබ්බිපරිතතාය, අනවසෙසතො
ධම්මසභාවවිපරිතාකාරගාහිනියාති අත්ථො. අභිච්ඡිට්ඨෙන ඤාණෙනාති
අසම්පජානනම්චිජාජානනාති විය න ධම්මසභාවං අප්පත්වා නාපි
අතික්කම්ත්වා, අථ බො අවිරජ්ඣිත්වා ධම්මසභාවස්ස අභිමුඛභාවජ්ජන්තියා
අභිච්ඡිට්ඨෙන ඤාණෙන, ඤාතපරිඤ්ඤාධිට්ඨානාය තීරණපරිඤ්ඤාය
පභානපරිඤ්ඤාකදෙසෙන වාති අත්ථො. තෙනාහ “පථවීති...පෙ....
වුත්තං භොති”ති. පථවීභාවන්ති පථවියං අභිඤ්ඤායාහාවං. ලක්ඛණපථවී
හි ඉධාධිප්පතො, පරිඤ්ඤායාහාවො පනස්සා “අනිච්චාතිපි”තිආදීනා

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-ටිකා

මූලපරියායවග්ගො

ගභිතොති.

අභිඤ්ඤත්වාති

ඤාතතිරණපභානපරිඤ්ඤාහි

හෙට්ඨිමග්ගඤ්ඤාණෙහි ච අභිජානිත්වා. මාමඤ්ඤීති අප්පභීනානං මඤ්ඤනානං වසෙන මාති මඤ්ඤතීති මා, පභීනානං පන වසෙන න මඤ්ඤතීති අමඤ්ඤී, මා ච සො අමඤ්ඤී ච මාමඤ්ඤීති එවමෙත්ථ පදවිභාගතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්ථ යෙන භාගෙන අමඤ්ඤී, තෙන මඤ්ඤීති න වත්තබ්බො. යෙන පන භාගෙන මඤ්ඤී, තෙන අමඤ්ඤීති න වත්තබ්බොති. එවං පටික්ඛෙපප්පධානං අත්ථං දස්සෙතුං අට්ඨකථායං “මඤ්ඤී ච න මඤ්ඤී ච න වත්තබ්බො”ති චුත්තං. පටික්ඛෙපප්පධානතා චෙත්ථ ලබ්භමානානම්පි මඤ්ඤනානං දුබ්බලභාවතො වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ – “ඉතරා පන තනුභාවං ගතා”ති. මාති ච නිපාතපදමෙතං, අනෙකත්ථා ච නිපාතාති අධිප්පායෙන “එතස්මිඤ්ඤි අත්ථෙ ඉමං පදං නිපාතෙත්වා චුත්ත”න්ති චුත්තං. නිපාතෙත්වාති ච පකතිආදිවිභාගනිද්ධාරණෙ අනුමානනයං මුඤ්චිත්වා යථාචුත්තෙ අත්ථෙ පච්චක්ඛතොව දස්සෙත්වාති අත්ථො. පුටුප්පනො වියාති එතෙනස්ස උපරිමග්ගවජ්ඣකණ්ඨාමානවසෙන මඤ්ඤනා න පටික්ඛිත්තාති දීපෙති.

අථ වා මා මඤ්ඤීති පරිකප්පකිරියාපටික්ඛෙපවචනමෙතං “මා රත්ඨයුං, මා ජීරි”තිආදීපු විය, න මඤ්ඤෙය්‍යාති චුත්තඤ්ඤොති. යථා හි පුටුප්පනො සබ්බසො අප්පභීනමඤ්ඤනත්තා “මඤ්ඤතී”ච්චෙව වත්තබ්බො, යථා ච බීණාසවො සබ්බසො පභීනමඤ්ඤනත්තා න මඤ්ඤතී එව, න එවං සෙක්ඛො. තස්ස හි එකච්චා මඤ්ඤනා පභීනා, එකච්චා අප්පභීනා, තස්මා උභයභාවතො උභයථාපි න වත්තබ්බො. නනු ච උභයභාවතො උභයථාපි වත්තබ්බොති? න. යා හි අප්පභීනා, තාපිස්ස තනුභාවං ගතාති තාහිපි සො න මඤ්ඤෙය්‍යා විභූතතරාය මඤ්ඤනාය අභාවතො, පගෙව ඉතරාහි. තෙනාහ භගවා “මා මඤ්ඤී”ති. තෙන චුත්තං “මා මඤ්ඤීති පරිකප්පකිරියාපටික්ඛෙපවචනමෙතං ‘මා රත්ඨයුං, මා ජීරි’තිආදීපු විය, න මඤ්ඤෙය්‍යාති චුත්තං හොති”ති. අයඤ්චස්ස අමඤ්ඤනා වත්ථුතො පරිඤ්ඤෙය්‍යාත්තා, න අසෙක්ඛස්ස විය පරිඤ්ඤාතත්තා. යඤ්ඤි එකත්තතො පරිජානිතබ්බං පරිජානිතුං සක්කා, න තත්ථ තබ්බිධුරෙ විය පුටුප්පනස්ස මඤ්ඤනා සම්භවන්ති. තෙනාහ “පරිඤ්ඤෙය්‍යං තස්සාති වදාමි”ති.

ඔක්කන්තනියාමත්තාති අනුපවිට්ඨසම්මත්තනියාමත්තා, ඔතිණ්ණමග්ගසොතත්තාති අත්ථො. සම්බොධිපරායණත්තාති උපරිමග්ගසම්බොධිපටිසරණත්තා, තදධිගමාය නින්තපොණපබ්භාරභාවතොති අත්ථො. උභයෙනපි තස්ස අවස්සංභාවිතී සෙසපරිඤ්ඤාති දස්සෙති. පරිඤ්ඤෙය්‍යාත්ති පරිජානිතබ්බභාවෙන යිතං, පරිඤ්ඤාතුං වා සක්කුණෙය්‍යං. තප්පටිපක්ඛතො අපරිඤ්ඤෙය්‍යං. පුටුප්පනස්ස වියාති එතෙන ඉධාධිප්පෙතපුටුප්පනස්ස පරිඤ්ඤෙය්‍යාභාවාසඬකා එව නත්ථී අනධිකාරතොති දස්සෙති. “මාහිනන්දී”ති එත්ථාපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ඛණ්ඩවාරනතියාදිනයවණ්ණනා

8. සභාගො දිට්ඨසම්මතාදිසාමඤ්ඤෙන. ආරකා කිලෙසෙහි අරහන්ති පදස්ස නිරුත්තිනයෙන අත්ථං වත්වා තං පාළියා සමානෙන්තො “චුත්තඤ්චෙන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පාපකාති ලාමකට්ඨෙන දුග්ගතිසම්පාපනට්ඨෙන ච පාපකා. සාවජ්ජට්ඨෙන අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන ච අකුසලා. සංකිලෙසං අරහන්ති, තත්ථ වා නියුත්තාති සංකිලෙසිකා. පුනඛ්භවස්ස කරණසීලා, පුනඛ්භවඵලං අරහන්තීති වා පොනොභවිකා. සහ දරථෙන පරිලාභෙන පවත්තන්තීති සදරා. දුක්ඛො කටුකො, දුක්ඛමො වා විපාකො එතෙසන්ති දුක්ඛවිපාකා. අනාගතෙ ජාතියා චෙව ජරාමරණානඤ්ච වඩ්ඪිතෙන ජාතිජරාමරණියාති. එවමෙනෙසං පදානං අත්ථො වෙදිතඛ්ඛො. කාමඤ්චායං සුත්තන්තවණ්ණනා, අභිධම්මනයො පන නිජ්ජපරියායොති තෙන දස්සෙන්තො “චත්තාරො ආසවා”න්තිආදිමාහ. සමුච්ඡින්නා පටිජ්ජස්සද්ධාති න කෙවලං සමුච්ඡින්නා එව, අථ ඛො පටිජ්ජස්සද්ධාපිති මග්ගකිච්චෙන සදිසං ඵලකිච්චමිපි නිද්ධාරෙති.

සීලවිසොධනාදිනා ගරුතං පටිපත්තියා අනුකරණං ගරුසංවාසො. අරියමග්ගපටිපත්ති එව අරියමග්ගසංවාසො. දස අරියවාසා නාම පඤ්චඩ්ගවිජ්ජහීනතාදයො. යෙ සන්ධාය චුත්තං —

“දසයිමෙ, භික්ඛවෙ, අරියවාසා, යෙ අරියා ආවසිංසු වා ආවසන්ති වා ආවසිස්සන්ති වා. කතමෙ දස? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්චඩ්ගවිජ්ජහීනො හොති ඡළඬිගසමන්තාගතො, එකාරක්ඛො, චතුරාපස්සෙතො, පනුණ්ණපච්චෙකසච්චො, සමවයසට්ඨෙසතො, අනාවිලසඬිකජ්ජො, පස්සද්ධකායසඬිබාරො, සුචිත්තචිත්තො, සුචිත්තපඤ්ඤො. ඉමෙ ඛො, භික්ඛවෙ, දස අරියවාසා”ති (අ. නි. 10.19).

චුස්සතීති වා චුසිතං, අරියමග්ගො, අරියඵලඤ්ච, තං එතස්ස අත්ථීති අතිසයවචනිච්ඡාවසෙන අරහා “චුසිතවා”ති චුත්තො. කරණීයන්ති පරිඤ්ඤාපහානභාවනාසච්ඡිකිරියමාහ. තං පන යස්මා චතුභි මග්ගෙහි චතුසු සච්චෙසු කත්තඛ්ඛත්තා සොළසවිධන්ති වෙදිතඛ්ඛං. තෙනාහ “චතුභි මග්ගෙහි කරණීය”න්ති. සම්මාවිමුත්තස්සාති අග්ගමග්ගඵලපඤ්ඤාහි සමුච්ඡෙදපටිජ්ජස්සද්ධිතං වසෙන සුට්ඨු විමුත්තස්ස. සන්තචිත්තස්සාති තතො එව සබ්බකිලෙසදරථපරිලාභානං වූපසන්තචිත්තස්ස. භින්නකිලෙසස්ස ඛණ්ඩවස්ස භික්ඛුතො. කතස්ස පරිඤ්ඤාදිකිච්චස්ස පටිවයො පුන කරණං නත්ථී, තතො එව කරණීයං න විජ්ජති න උපලබ්භති.

භාරාති ඔසිදාපනටියෙන භාරා වියාති භාරා. චුත්තඤ්ඤි “භාරා භවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා” තිආදි (සං. නි. 3.22). අත්තනො යොනිසොමනසිකාරායත්තන්ති අත්තුපනිඛන්ධං, සසන්තානපරියාපන්නත්තා අත්තානං අවිජ්ඣනං. තයිදං යදිපි සබ්බස්මිං අනවජ්ජධම්මෙ සම්භවති, අකුප්පසභාවාපරිහානධම්මෙසු පන අග්ගභූතෙ අරහත්තෙ සාතිසයං, නෙතරෙසුති දස්සෙන්නො ආහ “අත්තනො පරමත්ථටියෙන වා”ති, උත්තමට්ඨභාවෙනාති අත්ථො.

සුත්තන්තනො යො නාම පරියායනොති නිජ්ජපරියායනො යෙන සංයොජනාති දස්සෙන්නො “භවරාගඉස්සාමච්ඡරියසංයොජන”න්ති ආහ, න පන “රූපරාගො”තිආදිනා. භවෙසු සංයොජන්තීති කිලෙසකම්මවිපාකවට්ටානං පච්චයො හුත්වා නිස්සරිතුං අප්පදානවසෙන ඛන්ධන්ති. සතිපි හි අඤ්ඤාසං තප්පච්චයභාවෙ න විනා සංයොජනාති තෙසං තප්පච්චයභාවො අත්ථි, ඔරම්භාගියඋද්ධම්භාගියසංඛගහිතෙහි ච තෙහි තංතංභවතිබ්බත්තකකම්මනියමො භවනියමො ච හොති, න ච උපවිජින්නසංයොජනස්ස කතානිපි කම්මානි භවං නිබ්බත්තෙන්තීති තෙසංයෙව සංයොජනටියො දට්ඨබ්බො.

සම්මා අඤ්ඤායාති ආජානනභූතාය අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය සම්මා යථාභූතං දුක්ඛාදිසු යො යථා ජානිතබ්බො, තං තථා ජානිත්වා. චිත්තවිමුක්ති සබ්බස්ස චිත්තසංකිලෙසස්ස විස්සග්ගො. නිබ්බානාධිමුක්ති නිබ්බානෙ අධිමුච්චනං තත්ථ නින්තපොණපබ්භාරතා. තන්ති පථවිආදිකං. පරිඤ්ඤානං, න පුපුජ්ජනස්ස විය අපරිඤ්ඤානං, සෙක්ඛස්ස විය පරිඤ්ඤායං වා. තස්මාති පරිඤ්ඤාතත්තා.

චතුත්ථපඤ්චමඡට්ඨවාරා තත්ථ තත්ථ කිලෙසනිබ්බානකිත්තනවසෙන පවත්තත්තා නිබ්බානවාරා නාම. තත්ථ පථවිආදිනං පරිඤ්ඤාතත්තා අමඤ්ඤානා, සා පන පරිඤ්ඤා රාගාදීනං ඛයෙන සිද්ධාති ඉමස්ස අත්ථස්ස දීපනවසෙන පාළි පවත්තාති දස්සෙන්නො “පරිඤ්ඤානං තස්සාති සබ්බපදෙහි යොජෙත්වා පුන ඛයා රාගස්ස විතරාගත්තාති යොජෙතබ්බං. එස නොයො ඉතරෙසු”ති ආහ. තත්ථ ඉතරෙසුති පඤ්චමඡට්ඨවාරෙසු. යදි එවං කස්මා පාළි එවං න දිස්සතීති ආහ “දෙසනා පන එකත්ථ චුත්තං සබ්බත්ථ චුත්තමෙව හොතීති සංඛිත්තා”ති.

න ඛයා රාගස්ස විතරාගො සබ්බසො අප්පහීනරාගත්තා. වික්ඛම්භිතරාගො හි සොති. බාහිරකග්ගභණ්ණඤ්ඤෙත්ථ තථාභාවස්සෙව තෙසු ලබ්භනතො, න තෙසු එව තථාභාවස්ස ලබ්භනතො. ඉදානි යා සා “පරිඤ්ඤානං තස්සා”ති සබ්බපදෙහි යොජනා චුත්තා, තං විනාපි නිබ්බානවාරඅත්ථයොජනං දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ මඤ්ඤානං න මඤ්ඤාතීති මඤ්ඤානා නප්පවත්තතීති අත්ථො. මඤ්ඤානාය

මඤ්ඤිතබ්බත්තෙපි තස්සා චත්ථුඅන්තොගධත්තාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යදිපි පරිඤ්ඤාතපදං අග්ගහෙත්වා නිබ්බානචාරදෙසනා පවත්තා, එවමිපි “බයා”තිආදිපදෙහි පරිඤ්ඤාසිද්ධි එව පකාසියතීති කො තෙසං විසෙසොති වොදනං සන්ධායාහ “එත්ථ වා”තිආදි. මග්ගභාවනාපාරිච්ඡුරිදස්සනත්ථං චුත්තො, මග්ගකිව්චන්තා හි පරිඤ්ඤායොති අධිප්පායො. ඉතරෙ...පෙ.... වෙදිතබ්බා විතරාගාදිකිත්තනතොති. ද්විතී වා කාරණෙහීති යථාචුත්තකාරණද්වයෙන. අස්සාති බිණාසවස්ස. අයං විසෙසොති ඉදානි චුච්චමානො විසෙසො. යදිපි බිණාසවො එකන්තෙන විතරාගො විතදොසො විතමොහො එව ච හොති, යාය පන පුබ්බභාගපටිපදාය විතරාගතාදයො සවිසෙසාති චත්තබ්බතං ලහන්ති, තං දස්සෙන්නො “තිසු හී”තිආදිමාහ. “රත්තො අත්ථං න ජානාති”තිආදිනා (නෙත්ති. 11) රාගෙ ආදීනවං පස්සතො “රාගො ච නාම සුඛාහිසඬගෙන උප්පජ්ජති, සුඛඤ්ච විපරිණාමතො දුක්ඛං. පගෙව ඉතර”ත්ති සහෙතුකෙ රාගෙ ආදීනවදස්සනං දුක්ඛානුපස්සනාය නිමිත්තං, දුක්ඛානුපස්සනා ච පණ්ඩියා පටිපක්ඛභාවතො අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛං පරිපුරෙතීති ආහ “රාගෙ...පෙ.... විතරාගො හොති”ති. තථා “දුට්ඨො අත්ථං න ජානාති”තිආදිනා (ඉතිචු. 88) දොසෙ ආදීනවං පස්සතො “දොසො ච නාම දුක්ඛං පටිච්ච උප්පජ්ජති, තඤ්ච උභයං අනවට්ඨිතං ඉත්තරං පහඬගු”ති සහෙතුකෙ දොසෙ ආදීනවදස්සනං අනිච්චානුපස්සනාය නිමිත්තං, අනිච්චානුපස්සනා ච නිච්චනිමිත්තාදීනං පටිපක්ඛභාවතො අනිමිත්තවිමොක්ඛං පරිපුරෙතීති ආහ “දොසෙ...පෙ.... හොති”ති. තථා “මුල්ලො අත්ථං න ජානාති”තිආදිනා (ඉතිචු. 88) මොහෙ ආදීනවං පස්සතො “මොහො නාම යථාසභාවග්ගහණස්ස පරිබ්භමන්තො”ති මොහස්ස වික්ඛම්භනං අනත්තානුපස්සනාය නිමිත්තං, අනත්තානුපස්සනා ච අත්තාහිනිවෙසස්ස පටිපක්ඛභාවතො සුඤ්ඤතං විමොක්ඛං පරිපුරෙතීති ආහ “මොහෙ...පෙ.... විතමොහො හොති”ති.

එවං සන්තෙති යදි විතරාගතාදයො විමොක්ඛවිභාගෙන චුත්තා, එවං සන්තෙ. තස්මාති යස්මා විමොක්ඛමුඛවිමොක්ඛානං වසෙන නියමෙත්වා න චුත්තං, තස්මා. යං කිඤ්චි අරහතො සම්භවන්තං විහජිත්වා චුච්චතීති චාරත්තයදෙසනා කතාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යං අරහතො”තිආදිනා.

එවං විමුක්තිවිභාගෙන බිණාසවස්ස විභාගං චාරත්තයදෙසනානිබන්ධනං දස්සෙත්වා ඉදානි අවිභාගෙනපි තත්ථ පරිඤ්ඤාවිසයස්ස අනුසයවිසයස්ස ච විභාගං තස්ස නිබන්ධනං දස්සෙන්නො “අවිසෙසනා”තිආදිමාහ. තත්ථ උපෙක්ඛාවෙදනා විසෙසතො සඬබ්බාරදුක්ඛං සම්මොහාධිට්ඨානන්ති චුත්තං “සඬබ්බාර...පෙ.... මොහො”ති. සෙසං චුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

බිණාසවචාරතනියාදිනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතචාරසත්තමනායවණ්ණනා

12. යෙහි (දී. නි. අභි. ටී. 1.7.චූළසීලවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 1.1.170) ගුණවිසෙසෙහි නිමිත්තභූතෙහි භගවති “තථාගතො”ති අයං සමඤ්ඤා පචත්තා, තං දස්සන්තං “අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො”තිආදි චුත්තං. ගුණනෙමිත්තකානෙව හි භගවතො සබ්බානි නාමානි. යථාහ –

“අසඬ්ඛොයායානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙයාං, අපි නාමසහස්සතො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.76; දී. නි. අභි. ටී. 1.7.චූළසීලවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 1.1.170) –

තථා ආගතොති එත්ථ ආකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො. සාමඤ්ඤාජානනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨතීති පටිපාදගමනත්ථො ආගත-සද්දො, න ඤාණගමනත්ථො “තථලක්ඛණං ආගතො”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.12; සං. නි. අට්ඨ. 2.3.78; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170; උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38; චෙරගා. අට්ඨ. 1.1.3; බු. වං. අට්ඨ. 2.බාහිරනිදාන; මහානි. අට්ඨ. 14) විස, නාපි කායගමනාදිඅත්ථො “ආගතො ඛො මහාසමණො, මාගධානං ගිරිබ්බජ”න්තිආදීසු (මහාව. 63) විස. තත්ථ යදාකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො, තං කරුණාප්පධානත්තා මහාකරුණාමුඛෙන පුරිමබුද්ධානං ආගමනපටිපදං උදාහරණවසෙන සාමඤ්ඤතො දස්සෙන්තො යංතංසද්දානං එකන්තසම්බන්ධභාවතො “යථා සබ්බලොක...පෙ.... ආගතො”ති සාධාරණතො වත්වා පුන තං පටිපදං මහාපදානසුත්තාදීසු (දී. නි. 2.4) සම්බහුලනිද්දෙසෙන සුපාකටානං ආසන්නානඤ්ච විපස්සිආදීනං ඡන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං වසෙන දස්සෙන්තො “යථා විපස්සි භගවා”තිආදිමාහ. තත්ථ යෙන අභිනිහාරෙනාති මනුස්සත්ත-ලිඬගසම්පත්ති-හෙතු-සත්ථාරදස්සන-පබ්බජ්ජා-

අභිඤ්ඤාදිගුණසම්පත්ති-අධිකාර-ඡන්දානං වසෙන අට්ඨඬගසමන්තාගතෙන කායපණ්ණිකානමහාපණ්ණිකානෙන. සබ්බෙසඤ්ඤි සම්මාසම්බුද්ධානං කායපණ්ණිකානං ඉමිනාව නිහාරෙන සමිජ්ඣතිති.

එවං මහාභිනිහාරවසෙන වා ඉදානිථං වත්ස අත්ති පදස්”තථාගතො“ පාරමීපුරණවසෙන දස්සෙතුං “අථ වා යථා විපස්සි භගවා ....පෙ...යථා කස්සපො භගවා දානපාරමී. පුරෙත්වාමී. පන යානෙඉමස් .තංතිආදි චුත්” සුත්තන්තිකානං මහාබොධියානපටිපදාය කොසල්ලජනනත්ථං පාරමීකථා වත්තබ්බා, සා පන සබ්බාකාරසම්පන්නා වරියාපිටකවණ්ණනාය (වරියා. පකිණ්ණකකථායාදිට්ඨාරතො නිද්විත් (, තස්මා අත්ථිකෙහි තත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බායථා . පන පුබ්බෙ විපස්සිආදයො සම්මාසම්බුද්ධා අභිනිහාරසම්පත්තියං පතිට්ඨාය සුචිසුද්ධාය පටිපදාය අනවසෙසතො සම්මදෙව සබ්බා පාරමියො පරිපුරෙසුං, එවං අම්භාකම්පි

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 භගවා පරිසුරෙසීති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “සමත්තිං සපාරමියො
 පුරෙත්වාවාගාදීනංගපරිච්ඡන්ති අඬි .ති” දානපාරමිභාවෙ
 පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථස්ථෙව සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථස්ථෙව “පස්ථෙව
 මහාපරිච්චාගෙති විසුං ගහණං”, තතොයෙව ච අඬිගපරිච්චාගතො විසුං
 නයනපරිච්චාගග්ගහණමපි කතං, පරිග්ගහපරිච්චාගභාවසාමස්ථෙස්ථෙව
 ධනරජ්ජපරිච්චාගතො පුත්තදාරපරිච්චාගග්ගහණස්ථෙව කතං.

ගතපච්චාගතිකවත්තපුරණාදිකාය පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං
 අභිස්ඤ්ඤාසමාපත්තිනිප්පාදනං පුබ්බයොගො, දානාදිසුයෙව
 සාතිසයපටිපත්තිනිප්පාදනං පුබ්බවරියා, සා වරියාපිටකසඬගහිතා.
 අභිනීභාරො පුබ්බයොගො, දානාදිපටිපත්ති, කායවිචේකවසෙන එකවරියා
 වා පුබ්බවරියාති කෙවි. දානාදීනස්ථෙව අප්පිච්ඡතාදීනස්ථෙව
 සංසාරනිබ්බානෙසු ආදීනවානිසංසානස්ථෙව විභාවනවසෙන සත්තානං
 බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාචනවසෙන ච පවත්තා කථා ධම්මක්ඛානං,
 ඤාතීනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා, සාපි කරුණාය වසෙනෙව. ආදි-
 සද්දෙන ලොකත්ථවරියාදයො සඬගණ්හාති. කම්මස්සකතඤ්ඤාණවසෙන,
 අනවජ්ජකම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන
 ඛන්ධායතනාදිපරිවයවසෙන, ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ච ඤාණවාරො
 බුද්ධිවරියා, සා පන අත්ථතො පස්ථෙස්ථෙව, ඤාණසම්භාරදස්සනත්ථං
 විසුං ගහණං. කොට්ඨි පරියන්තො, උක්කංසොති අත්ථො.

චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙත්වා බුහෙත්වාති සම්බන්ධො. තත්ථ
 භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා. බුහෙත්වාති වඩ්ඤ්ත්වා.
 සතිපට්ඨානාදිග්ගහණෙන ආගමනපටිපදං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති.
 විපස්සනාසහගතා එව වා සතිපට්ඨානාදයො දට්ඨබ්බා. එත්ථ ච “යෙන
 අභිනීභාරො”තිආදිනා ආගමනපටිපදාය ආදිං දස්සෙති,
 “දානපාරමී”තිආදිනා මජ්ඣං, “චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ”තිආදිනා
 පරියොසානත්ති වෙදිතබ්බං.

සම්පතිජාතොති මුහුත්තජාතො මනුස්සානං හත්ථතො මුත්තමත්තො, න
 මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තො. නික්ඛන්තමත්තස්ථෙව මහාසත්තං පයමං
 බ්‍රහ්මානො සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසු, තෙසං හත්ථතො චත්තාරො
 මහාරාජානො අජිනජ්ජවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා
 දුකුලචුම්බිටකෙන පටිග්ගණ්හිංසු, මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පථවියං
 පතිට්ඨිතොති. යථා භගවා මහාපදානදෙසනායං. සෙතමහි ඡත්තෙති
 දිබ්බසෙතච්ඡත්තෙ. අනුධාරියමානෙති ධාරියමානෙ. එත්ථ ච
 ඡත්තග්ගහණෙනෙව බග්ගාදීනි පස්ථෙව කකුඬහණ්ටානිපි වුත්තානෙවාති
 දට්ඨබ්බං. බග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාලබ්ඡනීඋණ්හිසපට්ඨාපි හි
 ඡත්තෙන සහ තදා උපට්ඨිතා අහෙසුං, ඡත්තාදීනියෙව ච තදා පස්ථෙස්ථෙව,
 න ඡත්තාදිග්ගහකා. සබ්බා ච දිසාති දසපි දිසා. නයිදං සබ්බදිසාවිලොකනං
 සත්තපදවිතිහාරුත්තරකාලං දට්ඨබ්බං. මහාසත්තො හි මනුස්සානං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමදිසං ඔලොකෙසි. තත්ථ දෙවමනුස්සා
 ගන්ධමාලාදීහි පූජයමානා “මහාපුරිස ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො
 උත්තරිතරො”ති ආභංසු. එවං චතස්සො දිසා, චතස්සො අනුදිසා; හෙට්ඨා,
 උපරිති සබ්බා දිසා අනුචිලොකෙත්වා සබ්බත්ථ අත්තනා සදිසං අදිස්වා
 “අයං උත්තරා දිසා”ති තත්ථ සත්තපදවිතිහාරෙන අගමාසි. ආසහින්ති
 උත්තමං. අග්ගොති සබ්බපඨමො. ඡෙට්ඨො සෙට්ඨොති ච තස්සෙව
 වෙච්චනං. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛභවොති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ
 පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි.

අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙනාති සංඛිත්තෙන
 චුත්තමත්ථං “යඤ්ඡී”තිආදිනා විත්ථාරතො දස්සෙති. තත්ථ එත්ථාති -

“අනෙකසාබඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
 ඡත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
 සුවණ්ණදණ්ඩා විතිපතන්ති වාමරා,
 න දිස්සරෙ වාමරඡත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693);

ඉමිස්සා ගාථාය. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව සබ්බත්ථ
 අප්පටිහතවාරතාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති ආභ
 “සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණපටිලාභස්සා”ති. තථා අයං හගවාපි
 ගතො...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තභාවෙනාති එතෙන අභිජාතියං ධම්මතාවසෙන
 උප්පජ්ජනකවිසෙසා සබ්බබොධිසත්තානං සාධාරණාති දස්සෙති.
 පාරමිතානිස්සන්දා හි තෙති.

වික්කමීති අගමාසි. මරුති දෙවා. සමාති විලෝකනසමතාය සමා
 සදිසියො. මහාපුරිසො හි යථා එකං දිසං විලෝකෙසි, එවං සෙසදිසාපි, න
 කත්ථවි විලෝකනෙ විබන්ධො තස්ස අහොසිති. සමාති වා විලෝකෙතුං
 යුත්තා, විසමරහිතාති අත්ථො. න හි තදා බොධිසත්තස්ස
 විරූපබ්බවිජ්ජිසමරූපාති විලෝකෙතුං අයුත්තාති දිසාසු උපට්ඨහන්තිති.

එවං “තථා ගතො”ති කායගමනට්ඨෙත ගත-සද්දෙන තථාගත-සද්දං
 නිද්දිසිත්වා ඉදානි ඤාණගමනට්ඨෙත තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදිමාහ.
 තත්ථ නෙක්ඛම්මෙනාති අලොභජ්ජධානෙන කුසලචිත්තූප්පාදෙන. කුසලා
 හි ධම්මා ඉධ නෙක්ඛම්මං, න පබ්බජ්ජාදයො, “පඨමජ්ඣාන”න්ති (දී. නි.
 අභි. ටී. 1.7.චූළසීලවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 1.1.170) ව වදන්ති. පභායාති
 පජහිත්වා. ගතො අධිගතො, පටිපන්නො උත්තරිවිසෙසන්ති අත්ථො.
 පභායාති වා පහානහෙතු, පහානලක්ඛණං වා. හෙතුලක්ඛණත්ථො හි අයං
 පභාය-සද්දො. කාමච්ඡන්දාදිජ්ජපහානහෙතුකං “ගතො”ති හෙත්ථ චුත්තං
 ගමනං අවබොධො, පටිපත්ති එව වා කාමච්ඡන්දාදිජ්ජපහානෙන ව
 ලක්ඛියතිති. එස නයො පදාලෙත්වාතිආදියුපි. අබ්‍යාපාදෙනාති මෙත්තාය.
 ආලෝකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකරණෙන (දී. නි. අභි. ටී.

1.7.චූළසීලවණ්ණනා) උපට්ඨිතආලෝකසඤ්චානනෙන. අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිනා. ධම්මවචන්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යාථාවනිච්ඡයෙන. “සප්පච්චයනාමරූපවචන්ථානෙනා”තිපි වදන්ති.

එවං කාමච්ඡන්දාදිනිවරණස්පහානෙන “අභිජ්ඣං ලෝකෙ පහායා”තිආදිනා (විහ. 508) චුත්තාය පටිමජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය භගවතො තථාගතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සහ උපායෙන අට්ඨන්ති සමාපත්තීහි අට්ඨාරසහි ව මහාවිපස්සනාහි තං දස්සෙතුං “ඤාණෙන”තිආදිමාහ. නාමරූපපරිග්ගහකඛ්ඛාවිතරණානඤ්ඤි විනිබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුර්ඝරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤායං යීතස්ස අනිච්චසඤ්ඤාදයො සිජ්ඣන්ති, තථා ඝාතසමාපත්තීසු අභිරතිනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන. තත්ථ “අනභිරතියා විනොදිතාය ඝාතාදීනං සමධිගමො”ති සමාපත්තිවිපස්සනානං අරතිවිනොදනඅවිජ්ජාපදාලනාදීනි උපායො, උජ්ජට්ඨාටිනිද්දෙසො පන නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨා නිවරණසුපි සඬිගහදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. සමාපත්තිවිහාරජපචෙසවිබන්ධනෙන නිවරණානි කවාටසදිසානිති ආහ “නිවරණකවාටං උග්ඝාටෙත්වා”ති. “රත්තිං අනුචිතක්කෙත්වා අනුචිතාරෙත්වා දිවා කම්මන්තෙ පයොජෙති”ති (ම. නි. 1.251) චුත්තට්ඨානෙ විතක්කවිචාරා ධුමායනාති අධිජ්ජෙනාති ආහ “විතක්කවිචාරධුම”න්ති. කිඤ්චාපි පටිමජ්ඣානුපවාලයෙව දුක්ඛං, චතුත්ථජ්ඣානුපවාලෙ ව සුඛං පභීයති, අතිස්සයජ්ජහානං පන සන්ධායාහ “චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පහායා”ති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති ව අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා, තෙභූමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙත්වා පවත්තාය විපස්සනායෙනං නාමං. නිච්චසඤ්ඤන්ති සඬබ්බධම්මෙසු “නිච්චා සස්සනා”ති එවං පවත්තමිච්ඡාසඤ්ඤං. සඤ්ඤාසීසෙන දිට්ඨිවිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. නිබ්බිදානුපස්සනායාති සඬබ්බරෙසු නිබ්බිජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දින්ති සප්පිතිකතණ්හං. විරාගානුපස්සනායාති සඬබ්බරෙසු විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නිරොධානුපස්සනායාති සඬබ්බරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. යථා වා සඬබ්බාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං පුනබ්බවචසෙන න උජ්ජජ්ජන්ති, එවං අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති, නො සමුදෙති”ති. මුච්චිතුකමායතා හි අයං බලජ්ජත්තාති. පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා, පටිසඬබ්බාසන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානන්ති නිච්චාදිවසෙන ගහණං. සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං සනසඤ්ඤා. ආයුහනං අභිසඬ්ඛරණං. අවත්ථාවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධූවසඤ්ඤන්ති ටීරභාවග්ගහණං. නිමිත්තන්ති සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡෙදතාය ව සඬබ්බරානං

සවිග්ගහග්ගහණං. පණ්ණාසිති රාගාදිපණ්ණිං. සා පනත්ථතො තණ්හාවසෙන සඬබ්බරෙසු නින්තතා. අභිනිවෙසන්ති අත්තානුදිට්ඨිං.

අනිච්චදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බධම්මතීරණං අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාභිනිවෙසන්ති අසාරෙසු සාරග්ගහණවිපල්ලාසං. ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුප්පන්නොති අභිනිවෙසො සම්මොභාභිනිවෙසො. කෙච් පන “අහොසිං නු ඛො අහං අතිතමද්ධානන්තිආදිනා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) පවත්තසංසයාපත්ති සම්මොභාභිනිවෙසො”ති වදන්ති. සඬබ්බරෙසු ලෙණනාණහාවග්ගහණං ආලයාභිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසම්මුදිතා”ති (දී. නි. 2.64, 67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8) වචනතො ආලයො තණ්හා, සායෙව වක්ඛාදිසු රූපාදිසු ච අභිනිවිසනවසෙන පවත්ති යා ආලයාභිනිවෙසොති කෙච්. “ඵවංවිධා සඬබ්බාරා පටිනිස්සප්ප්ඵියන්ති”ති පවත්තං ඤාණං පටිසඬබ්බානුපස්සනා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං, නිබ්බානං, තත්ථ ආරම්මණකරණසඬබ්බාතෙන අනුපස්සනෙන පවත්ති යා විවට්ටානුපස්සනා, ගොත්තු. සංයොගාභිනිවෙසන්ති සංයුජ්ජනවසෙන සඬබ්බරෙසු නිවිසනං. දිට්ඨෙකට්ඨෙති දිට්ඨියා සහජාතෙකට්ඨෙ පහාතෙකට්ඨෙ ච. ඔළාරිකෙති උපරිමග්ගවජ්ඣක්කිලෙසෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං, අඤ්ඤාදා දස්සනෙන පහාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣක්කි ඔළාරිකාති. අණුසහගතෙති අණුභූතෙ. ඉදං හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣක්කි අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. සබ්බක්කිලෙසෙති අවසිට්ඨසබ්බක්කිලෙසෙ. න හි පයමාදිමග්ගෙහි පහිනා කිලෙසා පුන පහියන්තිති.

කක්ඛළත්තං කථිනභාවො. පග්ගරණං දුච්ඡාභාවො. ලොකියවායුනා භස්තස්ස විය යෙන වායුනා තංතංකලාපස්ස උද්ධුමායනං, ථද්ධභාවො වා, තං විත්ථම්භනං. විජ්ජමානෙපි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි සම්ඵුට්ඨභාවො තංතංභූතවිචිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං යො පරිච්ඡෙදො, තෙහි සො අසම්ඵුට්ඨොව, අඤ්ඤාදා භූතානං පරිච්ඡෙදසභාවො න සියා බ්‍යාපිභාවාපත්තිතො, අබ්‍යාපිතාව අසම්ඵුට්ඨතාති යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිච්ඡෙදො, තෙහි අසම්ඵුට්ඨභාවො අසම්ඵුට්ඨලක්ඛණං. තෙනාහ භගවා ආකාසධාතුනිද්දෙසෙ (ධ. ස. 637) “අසම්ඵුට්ඨං චතුහි මහාභූතෙහි”ති.

විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති රූප්පනං. චෙතනාපධානත්තා සඬබ්බරක්ඛන්ධධම්මානං චෙතනාවසෙනෙනං චුත්තං “සඬබ්බාරානං අභිසඬබ්බරණලක්ඛණ”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සඬබ්බරක්ඛන්ධවිභවිගෙ (විහ. 92) “චක්ඛුසම්ඵස්සජා චෙතනා”තිආදිනා චෙතනාව විභත්තා. අභිසඬබ්බරණලක්ඛණා ච චෙතනා. යථාහ “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරො? කුසලා චෙතනා කාමාවචරා”තිආදි. ඵරණං සවිජ්ජාරිකතා. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙතු. නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං. ඵස

කායචිත්තපරිලාභ්‍යපසමලක්ඛණං.

ලීනුද්ධච්චරහිතෙ

අධිචිත්තෙ

පචත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අබ්‍යාවටතාය අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං පටිසඬ්ඛනං පක්ඛපාතූපච්ඡෙදනො.

මුසාවාදාදීනං විසංවාදනාදිකිච්චතාය ලුඛනං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛනාවතො පරිග්ගාහකසභාවා සම්මාවාවා සිනිද්ධභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ සම්මාවාවාපච්චයසුභාසිතානං සොතාරඤ්ඤා පුග්ගලං පරිග්ගණ්හාතීති තස්සා පරිග්ගාහලක්ඛණං වුත්තං. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙනි, සයඤ්ච සමුට්ඨහනං සටනං හොතීති සම්මාකම්මන්ත සඬ්ඛාතාය විරතියා සමුට්ඨානලක්ඛණං දට්ඨබ්බං. සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියප්පචත්තියා, ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං. සසම්පයුත්තධම්මස්ස චිත්තස්ස සංකිලෙසපක්ඛෙ පතිතුං අදත්වා සම්මදෙව පග්ගණ්හනං පග්ගහො.

“සඬ්ඛාරා”ති ඉධ චෙතනා අධිප්පෙතාති වුත්තං “සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්ඛණ”න්ති. නමනං ආරම්මණාහිමුඛභාවො. ආයතනං පචත්තනං. ආයතනානං වසෙන හි ආයසඬ්ඛාතානං චිත්තචෙතසිකානං පචත්ති. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණන්ති වට්ටස්ස ජනකහෙතුභාවො, මග්ගස්ස පන නිබ්බානසම්පාපකත්තන්ති අයමෙතෙසං විසෙසො.

තථලක්ඛණං අවිපරීතසභාවො. එකරසො අඤ්ඤාමඤ්ඤානචිත්තනං අනුනානධිකභාවො. යුග්ගද්ධා සමථිවිපස්සනාව. සද්ධාපඤ්ඤා පග්ගහාචික්ඛෙපාතිපි වදන්ති.

බිණොති කිලෙසෙ බෙපතීති බයො, මග්ගො. අනුප්පාදපරියොසානතාය අනුප්පාදො, එලං. පස්සද්ධි කිලෙසවුපසමො. ඡන්දස්සාති කත්තුකාමතාඡන්දස්ස. මූලලක්ඛණං පතිට්ඨාභාවො. සමුට්ඨානභාවො සමුට්ඨානලක්ඛණං ආරම්මණපටිපාදකතාය සම්පයුත්තධම්මානං උප්පත්තිහෙතුතා. සමොධානං විසයාදිසන්නිපාතෙන ගහෙතබ්බාකාරො, යා සඬ්ගතීති වුව්චති. සමං සහ ඔදහන්ති අනෙත සම්පයුත්තධම්මාති වා සමොධානං, එස්සො. සමොසරන්ති සන්නිපතන්ති එත්ථාති සමොසරණං. වෙදනාය විනා අප්පචත්තමානා සම්පයුත්තධම්මා වෙදනානුභවනනිමිත්තං සමොසටා විය හොන්තීති එවං වුත්තං. ගොපානසීනං කූටං විය සම්පයුත්තානං පාමොක්ඛනාවො පමුඛලක්ඛණං. තතො, තෙසං වා සම්පයුත්තධම්මානං උත්තරි පධානන්ති තතුත්තරි, පඤ්ඤාත්තරා හි කුසලා ධම්මා. විමුක්තියාති එලස්ස. තඤ්චි සීලාදිගුණසාරස්ස පරමුක්කංසභාවෙන සාරං. අයඤ්ච ලක්ඛණවිභාගො ඡධාතූපඤ්චඤ්ඤානචිත්තවසෙන

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 තංතංසුත්තපදානුසාරෙන පොරාණට්ඨකථායං ආගතනායෙන ච කතොති
 දිට්ඨිබ්බං. තථා හි පුබ්බෙ චුත්තොපි කොච්චි ධම්මො
 පරියායන්තරපකාසනත්ථං පුන දස්සිතො. තතො එව ච “ඡන්දමූලකා
 කුසලා ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා
 වෙදනාසමොසරණා”ති, “පඤ්ඤත්තරා කුසලා ධම්මා”ති,
 “විමුත්තිසාරමිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති, “නිබ්බානොගධඤ්චි ආවුසො
 බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.466) ච සුත්තපදානං
 වසෙන “ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණ”න්තිආදි චුත්තං.

තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි අවිපරිතසභාවත්තා. තථානි
 තංසභාවත්තා. අවිතථානි අමුසාසභාවත්තා. අනඤ්ඤථානි
 අඤ්ඤාකාරරහිතත්තා. ඡාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ඡාතිපච්චයා
 සම්භූතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තනො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං ආගතභාවො,
 අනුපවත්තනට්ඨොති අත්ථො. අථ චා සම්භූතට්ඨො ච සමුදාගතට්ඨො ච
 සම්භූතසමුදාගතට්ඨො, න ඡාතිතො ජරාමරණං න භොති, න ච ඡාතිං විනා
 අඤ්ඤතො භොතීති ඡාතිපච්චයසම්භූතට්ඨො. ඉත්ථඤ්ච ඡාතිතො
 සමුදාගච්ඡතීති ඡාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො, යා යා ඡාති යථා යථා පච්චයො
 භොති, තදනුරූපං පාතුභාවොති අත්ථො. අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං
 පච්චයට්ඨොති එත්ථාපි න අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො න භොති, න ච
 අවිජ්ජං විනා සඬ්ඛාරා උප්පජ්ජන්ති, යා යා අවිජ්ජා යෙසං යෙසං සඬ්ඛාරානං
 යථා යථා පච්චයො භොති, අයං අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො
 පච්චයභාවොති අත්ථො.

භගවා තං සබ්බාකාරතො ඡානාති පස්සතීති සම්බන්ධො. තෙනාති
 භගවතා. තං විභජ්ජමානන්ති යොජෙතබ්බං. තන්ති රූපායතනං.
 ඉට්ඨානිට්ඨාදීති ආදි-සද්දෙන මජ්ඣත්තං සඬ්ගණ්භාති, තථා
 අතීතානාගතපච්චුප්පන්නපරිත්තඅජ්ඣත්තබ්බිද්ධාතද්දුභයාදිභෙදං.
 ලබ්භමානකපදවසෙනාති “රූපායතනං දිට්ඨං, සද්දායතනං සුත්තං,
 ගන්ධායතනං රසායතනං ඵොට්ඨබ්බායතනං මුත්තං, සබ්බං රූපං මනසා
 විඤ්ඤාත”න්ති (ධ. ස. 966) වචනතො දිට්ඨපදඤ්ච විඤ්ඤාතපදඤ්ච
 රූපාරම්මණෙ ලබ්භති, රූපාරම්මණං ඉට්ඨං අනිට්ඨං මජ්ඣත්තං පරිත්තං
 අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං බ්බිද්ධා දිට්ඨං විඤ්ඤාතං රූපං
 රූපායතනං රූපධාතු වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පිතකන්ති
 එවමාදීහි අනෙකෙහි නාමෙහි.

තෙරසහි වාරෙහිති රූපකණ්ඨෙ (ධ. ස. 616) ආගතෙ තෙරස
 නිද්දෙසවාරෙ සන්ධායාහ. එකෙකස්මිඤ්ච වාරෙ වතුන්නං වතුන්නං
 වචත්ථාපනනායානං වසෙන “ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි”ති ආහ. තථමෙව
 අවිපරිතදස්සිතාය අප්පට්චත්තියදෙසනතාය ච. “ඡානාමි අහිඤ්ඤාසි”න්ති
 චත්තමානාතීතකාලෙසු ඤාණප්පවත්තිදස්සනෙන අනාගතෙපි

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 ඤාණප්පවත්ති චූත්තායෙවාති දට්ඨබ්බො. විදිත-සද්දො
 අනාමට්ඨකාලවිසෙසො වෙදිතබ්බො “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදීසු (ධ. ස.
 966) විය. න උපට්ඨාසීති අත්තත්තනියවසෙන න උපගච්ඡි. යථා
 රූපාරම්මණාදයො ධම්මා යංසභාවා යංපකාරා ව, තථා නෙ පස්සති ජානාති
 ගච්ඡති තථාගතොති එවං පදසම්භවො වෙදිතබ්බො. කෙච්ඡි පන
 “නිරුත්තිනයෙන පිසොදරාදිපක්ඛෙපෙන (පාණිනි 6.3.109) වා දස්සි-
 සද්දස්ස ලොපං, ආගත-සද්දස්ස වාගමං කත්වා තථාගතො”ති වණ්ණෙන්නි.

නිද්දොසතාය අනුපවජ්ජං. පක්ඛිපිතබ්බොභාවෙන අනුනං.
 අපනෙතබ්බොභාවෙන අනධිකං. අත්ථබ්බාඤ්ජනාදිසම්පත්තියා
 සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං. නො අඤ්ඤාතාති “තථෙවා”ති චූත්තමෙවත්ථං
 බ්බාතිරෙකෙන සම්පාදෙති. තෙන යදත්ථං භාසිතං, එකන්තෙන
 තදත්ථනිජ්ඣාදනතො යථා භාසිතං භගවතා, තථෙවාති අවිපරිතදෙසනතං
 දස්සෙති. ගදඅත්ථොති එතෙන තථං ගදතීති තථාගතොති ද-කාරස්ස ත-
 කාරො කතො නිරුත්තිනයෙනාති දස්සෙති.

තථා ගතමස්සාති තථාගතො. ගතන්ති ව කායවාචාපවත්තීති අත්ථො.
 තථාති ව චූත්තෙ යංතංසද්දානං අබ්බාහිවාරිසම්බන්ධිතාය යථාති අයමත්ථො
 උපට්ඨිතොයෙව භොති, කායවච්ඡිකිරියානඤ්ච අඤ්ඤාමඤ්ඤානුලොමෙන
 වචනිච්ඡායං කායස්ස වාචා, වාචාය ව කායො සම්බන්ධිභාවෙන
 උපතිට්ඨතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “භගවතො භී”තිආදි. ඉමස්මිං
 පන අත්ථෙ තථාචාදීතාය තථාගතොති අයමිපි අත්ථො සිද්ධො භොති. සො
 පන පුබ්බෙ පකාරන්තරෙන දස්සිතොති ආහ “එවං තථාකාරිතාය
 තථාගතො”ති.

තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසුති එතෙන යදෙකෙ “තිරියං විය උපරි
 අධො ව සන්ති ලොකධාතූයො”ති වදන්ති, තං පටිසෙධෙති.
 දෙසනාවිලාසොයෙව දෙසනාවිලාසමයො යථා “පුඤ්ඤමයං,
 දානමය”න්තිආදීසු.

නිපාතානං වාචකසද්දසන්නිධානෙ තදත්ථජොතනභාවෙන
 පවත්තනතො ගත-සද්දොයෙව අවගතත්ථං අතීතත්ථඤ්ච වදන්ති ආහ
 “ගතොති අවගතො අතීතො”ති.

අථ වා අභිනීභාරතො පට්ඨාය යාව සම්මාසම්බොධි, එත්ථන්තරෙ
 මහාබොධියානපටිපත්තියා භානට්ඨානසංකිලෙසනිවත්තීනං අභාවතො යථා
 පණ්ණාසං, තථා ගතො අභිනීභාරානුරූපං පටිපන්නොති තථාගතො. අථ වා
 මහිද්ධිකතාය පටිසම්භිදානං උක්කංසාධිගමෙන අනාවරණඤාණතාය ව
 කත්ථවිපි පටිසාතාභාවතො යථා රූපි, තථා කායවච්චිත්තානං ගතාති
 ගමනාති පවත්තියො එතස්සාති තථාගතො. යස්මා ව ලොකෙ විධ-යුත්ත-
 ගත-ප්පකාර-සද්දා සමානත්ථා දිස්සන්ති. තස්මා යථාවිධා විපස්සිආදයො

භගවන්තො, අයම්පි භගවා තථාච්චොති තථාගතො, යථායුත්තා ච තෙ
භගවන්තො, අයම්පි භගවා තථායුත්තොති තථාගතො. අථ චා යස්මා සච්චං
තච්ඡං තථන්ති ඤාණස්සෙතං අධිවචනං, තස්මා තථෙන ඤාණෙන
ආගතොති තථාගතො. එවම්පි තථාගත-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පභාය කාමාදිමලෙ යථා ගතා,
සමාධිඤාණෙහි විපස්සිආදයො;
මහෙසිනො සකාමුති ජුතින්ධරො,
තථා ගතො තෙන මතො තථාගතො.

තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගහෙදතො;
සයම්භුඤාණෙන ජිනො සමාගතො,
තථාගතො වුච්චති සකාපුඤ්චගවො.

තථානි සච්චානි සමන්තවක්ඛුනා,
තථා ඉදස්සච්චයතා ච සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙය්‍යෙන යතො විභාවිතා,
යථාවතො තෙන ජිනො තථාගතො.

අනෙකහෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්‍රහෙදං තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

යතො ච ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුලොමමත්තතො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභුය්‍යිට්ඨති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

යථාහිනීහාරමතො යථාරූපි,
පවත්තවාචා තනුවත්තභාවතො;
යථාවිධා යෙන පුරා මහෙසිනො,
තථාච්චො තෙන ජිනො තථාගතොති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 38; දී. නි. ටී.
1.7 චූළසීලවණ්ණනා);

ආරකත්තාතිආදීනං පදානං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.125)
බුද්ධානුස්සතිසංචණ්ණනාය චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. සම්මා සාමඤ්ච
සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තාති ඉමිනාස්ස පරොපදෙසරහිතස්ස සබ්බාකාරෙන
සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඤ්චාපටිබද්ධචුත්තිනො
අනාවරණඤාණසම්බාතස්ස සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස අධිගමො දස්සිතො.

නනු ච (ඉතිවු. අට්ඨ. 38) සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණතො අඤ්ඤං අනාවරණඤාණං, අඤ්ඤථා ඡ අසාධාරණඤාණානි බුද්ධඤාණානීති වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යාති? න විරුජ්ඣති විසයජ්ජවත්තිහෙදවසෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණඤාණභාවදස්සනත්ථං එකස්සෙව ඤාණස්ස ද්විධා වුත්තත්තා. එකමෙව හි තං ඤාණං අනවසෙසසඬ්ඛතාසඬ්ඛතසම්මුතිධම්මවිසයතාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ච ආවරණභාවතො නිස්සඬ්ඛවාරමුපාදාය අනාවරණඤාණන්ති වුත්තං. යථාහ පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.119) “සබ්බං සඬ්ඛතාසඬ්ඛතමනවසෙසං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථාවරණං නත්ථීති අනාවරණඤාණං”න්තිආදි, තස්මා නත්ථී නෙසං අත්ථතො හෙදො, එකන්තෙන චෙතං එවම්චිජිතබ්බං, අඤ්ඤථා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණානං සාවරණතා අසබ්බධම්මාරම්මණතා ච ආපජ්ජෙය්‍යා. න හි භගවතො ඤාණස්ස අනුමතම්පි ආවරණං අත්ථී, අනාවරණඤාණස්ස ච අසබ්බධම්මාරම්මණභාවෙ යත්ථ තං නජ්ජවත්තති, තත්ථාවරණසබ්භාවතො අනාවරණභාවොයෙව න සීයා. අථ චා පන භොතු අඤ්ඤමෙව අනාවරණඤාණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණතො, ඉධ පන සබ්බත්ථ අජ්ජට්ඨනවුත්තිතාය අනාවරණඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව අධිජ්ජෙතං, තස්ස වාධිගමෙන භගවා සබ්බඤ්ඤා සබ්බවිදු සම්මාසම්බුද්ධොති ච වුච්චති, න සකිමෙව සබ්බධම්මාවබ්බොධතො. තථා ච වුත්තං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.162) “විමොක්ඛන්තිකමෙනං බුද්ධානං භගවන්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං බුද්ධො”ති. සබ්බධම්මාවබ්බොධනසමත්ථඤාණසමධිගමෙන හි භගවතො සන්තානෙන අනවසෙසධම්මෙ පටිච්ඡික්ඛිතං සමත්ථතා අභොසීති.

එත්ථාහ - කිං පනිදං ඤාණං පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, උදාහු කමෙතාති. කිඤ්චෙත්ථ - යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තඅජ්ඣත්තබ්බිද්ධාදිහෙදෙන හින්තානං සඬ්ඛතධම්මානං අසඬ්ඛතසම්මුතිධම්මානඤ්ඤානඤ්ඤාණං උපට්ඨානෙන දුරතො චිත්තපටං අවෙක්ඛන්තස්ස විය පටිච්චාගෙනාවබ්බොධො න සීයා, තථා ච සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විය සබ්බෙ ධම්මා අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණස්ස විසයා භොන්තීති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤායාධම්මානං ධීතලක්ඛණවිසයං විකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤාණං පවත්තති, තෙන තෙ සබ්බවිදුති වුච්චන්ති. එවඤ්ඤා කත්වා ‘වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨන්තොපි සමාහිතො’ති ඉදම්පි වචනං සුචුත්තං භොතී”ති වදන්ති, තෙසම්පි වුත්තදොසානතිවත්ති. ධීතලක්ඛණාරම්මණතාය හි අතීතානාගතසම්මුතිධම්මානං තදභාවතො එකදෙසවිසයමෙව භගවතො ඤාණං සීයා, තස්මා සකිංයෙව ඤාණං පවත්තතීති න යුජ්ජති.

අථ කමෙන සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්තති, එවම්පි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ච අනෙකභෙදහින්නෙනෙය්‍යා කමෙන ගස්භමානෙ තස්ස අනවසෙසපටිච්චෙධො සම්භවති අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා භගවා, තඤ්ච ඤාණං අනනුමානිකං සංසයාභාවතො. සංසයානුබන්ධඤ්ඤි ලොකෙ අනුමානඤාණං”න්ති වදන්ති, තෙසම්පි තං න යුත්තං. සබ්බස්ස හි අප්පච්චක්ඛණාවෙ අත්ථස්ස අවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනස්ස අසම්භවතො. යඤ්ඤි තං සෙසං, තං අප්පච්චක්ඛන්ති. අථ තම්පි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො එව න සියාති? සබ්බමෙතං අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරණභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “බුද්ධවිසයො හික්ඛවෙ, අවින්තෙය්‍යො න චින්තෙතබ්බො, යො චින්තෙය්‍ය, උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං — යං කිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලමෙකදෙසො වා, තත්ථ අප්පටිභතචුත්තිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති, නිච්චසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපාභාවතො, ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ච සකලස්ස අවිසයභාවෙ තස්ස ආකඨ්ඨාපටිබද්ධචුත්තිතා න සියා, එකන්තෙනෙව ච සා ඉච්ඡිතබ්බා “සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආවජ්ජනපටිබද්ධා ආකඨ්ඨපටිබද්ධා මනසිකාරපටිබද්ධා චිත්තුප්පාදපටිබද්ධා”ති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො. අතීතානාගතවිසයම්පි භගවතො ඤාණං අනුමානාගමකක්කගහණවිරහිතත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ච එතස්මිම්පි පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිංයෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති චුත්තදොසානතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතත්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යාති. අඤ්ඤා පචුරජනඤාණසමානචුත්තිතාය බුද්ධානං භගවන්තානං ඤාණස්ස අවින්තෙය්‍යතා න සියා, තස්මා සකලධම්මාරම්මණම්පි තං එකධම්මාරම්මණං විස සුචවත්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තතීති ඉදමෙත්ථ අවින්තෙය්‍යං, අනන්තඤ්ච ඤාණං ඤෙය්‍යං විස. චුත්තඤ්ඤෙනං “යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍ය”න්ති (මහානි. 69, 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5). එවමෙකජ්ඣං, විසුං සකිං, කමෙන වා ඉච්ඡානුරූපං සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො.

තන්ති යථාචුත්තං පථවීආදිහෙදං. පරිඤ්ඤාතන්ති පරිතො සමන්තතො සබ්බාකාරතො ඤාතං, තං පරිජානිතබ්බභාවං කිඤ්චි අසෙසෙත්වා ඤාතන්ති අත්ථො. අයමෙව හි අත්ථො “පරිඤ්ඤාතන්ත”න්ති ඉමිනාපි පදෙන

පකාසිතොති දස්සෙන්නො “පරිඤ්ඤාතන්තං නාමා”තිආදිමාහ. තෙන තෙන මග්ගෙන කිලෙසප්පභානෙන විසෙසො නත්ථිති ඉදං තංතංමග්ගවජ්ඣකිලෙසානං බුද්ධානං සාවකානඤ්ච තෙන තෙන මග්ගෙනෙව පභාතබ්බභාවසාමඤ්ඤං සන්ධාය චුත්තං, න සාවකෙහි බුද්ධානං කිලෙසප්පභානවිසෙසාභාවතො. තථා හි සම්මාසම්බුද්ධා එව සවාසනකිලෙසෙ ජහන්ති, න සාවකා. එකදෙසමෙවාති අත්තනො සන්තානගතමෙව. සසන්තතිපරියාපන්නධම්මපරිඤ්ඤාමත්තෙනපි හි චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනා සම්ප්ඤ්ඤාති. තෙනෙවාහ – “ඉමස්මිංයෙව ඛ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤිමහි සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙථි ලොකසමුදයඤ්ච පඤ්ඤපෙථි”තිආදි (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45). අණුප්පමාණම්පි ...පෙ.... නත්ථි, යතො ඡත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන බුද්ධානං මහාවජීරඤ්ඤාණං පවත්තතිති වදන්ති.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා

13. පුරිමතණ්හාති පුරිමතරෙසු භවෙසු නිබ්බත්තා පච්චුප්පන්නත්තභාවහෙතුභූතා තණ්හා. තග්ගහණෙනෙව ච අතීතද්ධසඬ්භා අවිජ්ජාසඬ්ඛාරා සද්ධිං උපාදානෙන සඬ්භිතාති දට්ඨබ්බා. එත්ථාති “භවා ජාතී”ති එතස්මිං පදෙ. තෙන උපපත්තිභවෙනාති “භවා ජාතී”ති ජාතිසීසෙන චුත්තඋපපත්තිභවෙන. භූතස්සාති නිබ්බත්තස්ස. සො පන යස්මා සත්තො නාම හොති, තස්මා චුත්තං “සත්තස්සා”ති. එවඤ්ච ජානිත්වාති ඉමිනා “භූතස්ස ජරාමරණ”න්ති එත්ථාපි “ඉති විදිත්වා”ති ඉදං පදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බන්ති දස්සෙති.

යදිපි තෙභූමකා උපාදානක්ඛන්ධා “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදිනා (විහ. 2; ම. නි. 1.244) එකාදසසු ඔකාසෙසු පක්ඛිපිතබ්බා සම්මසිතබ්බා ව, තෙ පන යස්මා භගවතා “කිම්හි නු ඛො සති ජරාමරණං හොති, කිංපච්චයා ජරාමරණ”න්තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන සම්මසිතා, පටිච්චසමුප්පාදො ච පවත්තිපවත්තිහෙතුභාවතො පුරිමසච්චද්වයමෙව හොති, තස්මා තදභිසමයං “මඤ්ඤනාභාවහෙතු පච්චයාකාරපටිවෙධො”ති විභාවෙන්තො “යං ඛොධිරුක්ඛමුලෙ...පෙ.... දස්සෙන්නො”ති ආහ. සංඛිප්පන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬ්ඛෙපා, අතීතෙ හෙතුආදයො “හෙතු, එල”න්ති එවං සංඛිප්පන්තිති වා සඬ්ඛෙපා, අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො ව. සඬ්ඛෙප-සද්දො භාගාධිවචනන්ති දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “කොට්ඨාසාති අත්ථො”ති. තෙ පන අතීතෙ හෙතුසඬ්ඛෙපො, එතරහි එලසඬ්ඛෙපො, එතරහි හෙතුසඬ්ඛෙපො, ආයතිං එලසඬ්ඛෙපොති වත්තාරො සඬ්ඛෙපා එතස්සාති චතුසඬ්ඛෙපො, තං චතුසඬ්ඛෙපං. හෙතුඑලසන්ධි, එලහෙතුසන්ධි, පුන හෙතුඑලසන්ධිති එවං තයො සන්ධි එතස්සාති තිසන්ධි, තං තිසන්ධිං. අතීතපච්චුප්පන්නානාගතහෙතු තයො අද්ධා එතස්සාති තියද්ධො, තං

නියද්ධං. සරූපතො අවුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬබ්බෙපෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬබ්බාරාදිග්ගහණෙනි පකාසියන්තිති ආකාරා, අතීතහෙතුආදීනං වා පකාරා ආකාරා, තෙ එකෙකසඬබ්බෙපෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා විසති ආකාරා එතස්සාති විසතාකාරො, තං විසතාකාරං.

එස සබ්බොති එස චතුසඬබ්බෙපාදිපහෙදො අනවසෙසො පච්චයො. පච්චයලක්ඛණෙනාති පච්චයභාවෙන අත්තනො ඵලස්ස පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවෙන, අවිනාභාවලක්ඛණෙනාති අත්ථො. යථා හි තණ්හං විනා අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණස්ස පච්චයා න භොන්ති, එවං තණ්හාපි අවිජ්ජාදිකෙ විනාති. එත්ථ දුක්ඛග්ගහණෙන විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඵස්සවෙදනානං, භවග්ගහණෙන ච තණ්හාසඬබ්බාරූපාදානානං ගහිතතා වුත්තනයා එවාති න උද්ධටා.

ඉදානි තෙ විසති ආකාරෙ පටිසම්භිදාමග්ගපාළියා විභාවෙතුං “එවමෙතෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ (පටි. ම. අට්ඨ. 1.47) පූර්මකම්මභවස්මිත්ති පූර්මෙ කම්මභවෙ, අතීතජාතියං කම්මභවෙ කයිරමානෙති අත්ථො. මොහො අවිජ්ජාති යො තදා දුක්ඛාදීසු මොහො, යෙන මුල්ලො කම්මං කරොති, සා අවිජ්ජා. ආයුහනා සඬබ්බාරාති තං තං කම්මං කරොත්තො දානුපකරණාදි සජ්ජනාදිවසෙන යා පූර්මවෙතනායො, තෙ සඬබ්බාරා. පටිග්ගාහකානං පන භත්ථෙ දෙය්‍යධම්මං පතිට්ඨාපයතො වෙතනා භවො. එකාවජ්ජනපවනෙසු වා පූර්මා වෙතනා ආයුහනා සඬබ්බාරා, සත්තමා භවො. යා කාවි වා පන වෙතනා භවො, සම්පයුත්තා ආයුහනා සඬබ්බාරා. නිකන්ති තණ්හාති යං කම්මං කරොත්තස්ස උපපත්තිභවෙ තස්ස ඵලස්ස නිකාමනා පත්ථනා, සා තණ්හා නාම. උපගමනං උපාදානන්ති යං කම්මභවස්ස පච්චයභූතං “ඉදං කම්මං කත්වා අසුකස්මිං නාම යානෙ කාමෙ සෙවිස්සාමි උච්ඡිජ්ජිස්සාමි”තිආදිනා නයෙන පවත්තං උපගමනං ගහණං පරාමසනං, ඉදං උපාදානං නාම. වෙතනා භවොති ද්විසු අත්ථවිකප්පෙසු වුත්තස්ස ආයුහනස්ස අවසානෙ වුත්තවෙතනා, තතියෙ පන ආයුහනසම්පයුත්තවෙතනා භවො. ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා පූර්මකම්මභවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පච්චයාති ඉමෙ යථාවුත්තා මොහාදයො පඤ්ච ධම්මා අතීතකම්මභවසිද්ධා එතරහි පටිසන්ධියා පච්චයභූතාති අත්ථො.

ඉධ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණන්ති යං භවන්තරපටිසන්ධානවසෙන උජ්ජන්තත්තා පටිසන්ධිති වුවවති, තං විඤ්ඤාණං. ඔක්කන්ති නාමරූපන්ති යා ගබ්භෙ රූපාරූපධම්මානං ඔක්කන්ති ආගන්ත්වා පටිසන්ති විස, ඉදං නාමරූපං. පසාදො ආයතනන්ති ඉදං චක්ඛාදිපඤ්චායතනවසෙන වුත්තං. ඵ්ථිට්ඨො එස්සොති යො ආරම්මණං ඵ්ථිට්ඨො ඵ්ථසන්තො උජ්ජන්තො, අයං එස්සො. වෙදයිතං වෙදනාති යං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන වා සලායතනපච්චයෙන වා එස්සෙන සහුජ්ජන්තං විපාකවෙදයිතං, සා වෙදනා.

ඉති ඉමෙ...පෙ.... පච්චයාති ඉමෙ විඤ්ඤාණාදයො පඤ්ච කොට්ඨාසිකා ධම්මා පුරිමභවෙ කතස්ස කම්මස්ස කම්මවට්ටස්ස පච්චයා, පච්චයභාවතො තං පටිච්ච ඉධ එතරහි උපපත්තිභවස්මිං උපපත්තිභවභාවෙන වා භොන්තිති අත්ථො.

ඉධ පරිපක්කත්තා ආයතනානං මොහොති පරිපක්කායතනස්ස කම්මකරණකාලෙ අසම්මොහං දස්සෙති. දහරස්ස හි විත්තජ්ජවත්ති භවභිගබ්බුලා යෙහුයොන භවත්තරජනකකම්මායුහනසමත්ථා න භොන්ති. කම්මකරණකාලෙති ච ඉමිනා සබ්බො කම්මස්ස පච්චයභූතො සම්මොහො ගහිතො, න සම්පයුත්තොව. සෙසං වූත්තනයමෙව.

පදයොජනායාති ‘‘තස්මා’’තිආදීනං පදානං සම්බන්ධෙන සහ. අත්ථනිගමනන්ති ඉමස්මිං අට්ඨමවාලෙ දෙසනත්ථනිගමනං. නන්දීති එවං වූත්තානං සබ්බතණ්හානන්ති ‘‘නන්දී දුක්ඛස්ස මූල’’න්ති එවං නන්දනත්ථසාමඤ්ඤතො එකවචනෙන වූත්තානං සබ්බතණ්හානං සන්තානාරම්මණසම්පයුත්තධම්මජ්ජවත්තිආකාරාදිහෙදෙන අනෙකහෙදානං සබ්බාසං තණ්හානං. බයච්චවනානෙවාති සමුච්ඡේදපහානච්චවනානෙව. ‘‘අච්චන්තක්ඛයා’’ති හි වූත්තං. චතුමග්ගකිච්චසාධාරණමෙතන්ති චතුත්තං අරියමග්ගානං පහානකිච්චස්ස සාධාරණං සාමඤ්ඤතො ගහණං එතං බයාදිච්චනන්ති අත්ථො. තෙසං පන මග්ගානං කමෙන පවත්තනං කිච්චකමෙනෙව දස්සෙතුං ‘‘විරාගා’’තිආදි වූත්තන්ති දස්සෙන්නො ‘‘තතො...පෙ.... යොජේතබ්බ’’න්ති ආහ. තථා සතිපි බයාදිසද්දානං පහානපරියායභාවෙ පහාතබ්බාය පන විසයහෙදහින්තාය තණ්හාය අනවසෙසතො පහීනභාවදීපනත්ථං බයාදිපරියායන්තරග්ගහණං කතන්ති දස්සෙන්නො ‘‘යාභී’’තිආදිමාහ. යථාවූත්තසඤ්ජනනාදිහෙතුභූතාය තණ්හාය පහීනත්තා තජ්ජහානදීපනං කත්වා වූච්චමානං බයාදිච්චනං න කථඤ්චි ධම්මතං විලොමෙතීති වූත්තං ‘‘න කිඤ්චි විරුජ්ඣති’’ති.

උත්තරවිරහිතන්ති අත්තානං උත්තරිතුං සමත්ථත්තා උත්තරෙන අධිකෙන විරහිතං. අයඤ්චස්ස උත්තරවිරහතා අත්තතො සෙට්ඨභාවෙනාති ආහ ‘‘සබ්බසෙට්ඨ’’න්ති. යථා සම්මා-සං-සද්දා ‘‘අවිපරිතං, සාම’’න්ති ඉමෙසං පදානං අත්ථං වදන්ති, එවං පාසංසොහනත්ථෙපිති ආහ ‘‘සම්මා සාමඤ්ච බොධිං පසත්ථං සුන්දරඤ්ච බොධි’’න්ති. බුද්ධි ඵත්ථ පටිච්ඡිකි චත්තාරි අරියසච්චානි, සබ්බමිපි වා නෙය්‍යන්ති රුක්ඛො බොධි, බුද්ධිති එතෙනාති පන මග්ගො බොධි, තථා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං, නිබ්බානං පන බුද්ධිතබ්බතො බොධිති අයමෙත්ථ සාධනවිභාගො දට්ඨබ්බො. පණ්ණත්තියමිපි අත්ථෙව බොධි-සද්දො ‘‘බොධිරාජකුමාරො’’තිආදීසු (ම. නි. 2.324; වූළව. 268). අපරෙති සාරසමාසාවරියා. එත්ථ ච සඋපසග්ගස්ස

බොධි-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අනුපසග්ගානං උදාහරණෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

ලොකුත්තරභාවතො වා තත්ථාපි හෙට්ඨිමමග්ගානං විය තතුත්තරිමග්ගාභාවතො ච “සියා නු බො අනුත්තරා බොධි”ති ආසඬ්ඨිකං සන්ධාය තං විධමිතුං “සාවකාන”න්තිආදි වුත්තං. අභිනිහාරසම්පත්තියා ඵලවිසෙසභූතෙහි ඤාණවිසෙසෙහි ඵකච්චෙහි සකලෙහි සද්ධිං සම්ප්ඤ්ඤාමානො මග්ගො අරියානං තං තං ඤාණවිසෙසාදිං දෙන්තො විය හොතිති තස්ස අසබ්බගුණදායකත්තං වුත්තං. තෙන අනඤ්ඤසාධාරණාභිනිහාරසම්පදාසිද්ධස්ස නිරතිසය-ගුණානුබන්ධස්ස වසෙන අරහත්තමග්ගො අනුත්තරා බොධි නාම හොතිති දස්සෙති. සාවකපාරමිඤ්ඤාණං අඤ්ඤෙහි සාවකෙහි අසාධාරණං මහාසාවකානංයෙව ආවෙණිකං ඤාණං. පච්චෙකං සච්චානි බුද්ධවන්තොති පච්චෙකබුද්ධා. නනු ච සබ්බෙහි අරියා පච්චෙකමෙව සච්චානි පටිච්ඡේදකත්ති ධම්මස්ස පච්චත්තං වෙදනීයභාවතොති? සච්චං, නයිදමිදිසං පටිච්චෙධං සන්ධාය වුත්තං, යථා පන සාවකා අඤ්ඤසන්තිස්සයෙන සච්චානි පටිච්ඡේදකත්ති පරතොසොසෙන විනා තෙසං දස්සනමග්ගස්ස අනුප්පජ්ජනතො, යථා ච සම්මාසම්බුද්ධො අඤ්ඤෙසං නිස්සයභාවෙන සච්චානි අභිසම්බුද්ධත්ති, න ඵවමෙනෙ, එතෙ පන අපරතෙය්‍යා හුත්වා අපරිණායකභාවෙන සච්චානි පටිච්ඡේදකත්ති. තෙන වුත්තං “පච්චෙකං සච්චානි බුද්ධවන්තොති පච්චෙකබුද්ධා”ති.

ඉතීති කරියති උච්චාරියතීති ඉතිකාරො, ඉති-සද්දො. කාරණත්ථො අනියමරූපෙනාති අධිප්පායො, තස්මාති වුත්තං හොති. තෙනාහ “යස්මා චා”ති. පුබ්බෙ පන ඉති-සද්දං පකාරත්ථං කත්වා “ඵවං ජානිත්වා”ති වුත්තං, ඉධාපි තං පකාරත්ථමෙව කත්වා අථො යුජ්ජති. කථං? විදිත්වාති හි පදං හෙතුඅත්ථෙ දට්ඨබ්බං “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා”ති (ම. නි. 1.271), “සතං පිචිත්වා බලං හොති”ති ච ඵවමාදීසු විය, තස්මා පකාරත්ථෙපි ඉති-සද්දෙ පටිච්චසමුප්පාදස්ස විදිතත්තාති අයං අත්ථො ලබ්භතෙව. පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වාති ඵත්ථාපි හෙතුඅත්ථෙ විදිත්වා-සද්දෙ යථාවුත්තා අත්ථයොජනා යුජ්ජතෙව. ඵත්ථ ච පට්ඨවිකප්පෙ පටිච්චසමුප්පාදස්ස විදිතත්ථං මඤ්ඤනාභාවස්ස කාරණං වත්වා තණ්හාමූලකස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සිතත්තා ඵත්ථ තණ්හාප්පහානං සම්මාසම්බොධියා අධිගමනකාරණං උද්ධතත්ති දස්සිතං, තස්මා “පථවිං න මඤ්ඤති”තිආදි නිගමනං දට්ඨබ්බං. දුතියවිකප්පෙ පන පටිච්චසමුප්පාදවෙදනං තණ්හාප්පහානස්ස කාරණං වුත්තං, තං අභිසම්බොධියා අභිසම්බොධිමඤ්ඤනාභාවස්සාති අයමත්ථො දස්සිතොති අයමෙනෙසං ද්විත්තං අත්ථවිකප්පානං විසෙසො, තස්මා “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල”න්ති වුත්තං.

තං කුතො ලබ්භතීති වොදනං සන්ධායාහ “යත්ථ යත්ථ හී”තිආදි. සාසනායුත්ති අයං සාසනෙපි එවං සම්බන්ධො දිස්සතීති කත්වා. ලොකෙපි හි යං-තං-සද්දානං අබ්‍යභිචාරිසම්බන්ධතා සිද්ධා.

එවං අභිසම්බුද්ධොති වදාමිති අභිසම්බුද්ධභාවස්ස ගතිතත්තා, අසබ්බඤ්ඤානා එවං දෙසෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා ච “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං දස්සෙත්තො”තිආදිමාහ.

විචිත්‍රනයදෙසනාවිලාසයුත්තන්ති පුපුඡ්ජනවාරාදිවිභාගහින්නෙනහි විචිත්තෙනහි තන්ති නයෙහි, ලක්ඛණකම්මතණ්හාමඤ්ඤාදිවිභාගහින්නෙනහි විචිත්තෙනහි අත්ථනයෙහි, අභිනන්දනපච්චයාකාරාදිවිසෙසාපදෙසසිද්ධෙන දෙසනාවිලාසෙන ච යුත්තං. යථා තෙ න ජානන්ති, තථා දෙසෙසීති ඉමිනාපි භගවතො දෙසනාවිලාසංයෙව විභාවෙති. තංයෙව කීර පථවීන්ති එත්ථ පථවීගහණං උපලක්ඛණමත්තං ආපාදිවසෙනපි, තථා “කීදිසා නු ඛො ඉධ පථවී අධිජ්ජෙතා, කස්මා ච භූතරූපානියෙව ගහිතානි, න සෙසරූපානී”තිආදිනාපි තෙසං සංසයුජ්ජත්ති නිද්ධාරෙතබ්බා. අථ චා කථං නාමීදන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො. තෙන ඉමස්මිං සුත්තෙ සබ්බායපි තෙසං සංසයුජ්ජත්තියා පරිග්ගහිතත්තා දට්ඨබ්බා. අන්තන්ති මරියාදං, දෙසනාය අන්තං පරිච්ඡෙදන්ති අත්ථො, යො අනුසන්ධීති වුව්චති. කොටින්ති පරියන්තං, දෙසනාය පරියොසානන්ති අත්ථො. උභයෙන සුත්තෙ අජ්ඣාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධීති වදති.

අන්තරාකථාති කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං අන්තරා අඤ්ඤා එකා තථා. විජ්ජකථාති අනිට්ඨිතා සිඛං අජ්ජත්තා. කඬ්ඛණානුරූපෙනාති තස්මිං ඛණෙ ධම්මසභායං සන්තිපතිතානං හික්ඛුනං අජ්ඣාසයානුරූපෙන.

ඉදන්ති ඉදානි වුව්චමානං මූලපරියායජාතකං.

දිසාපාමොක්ඛොති පණ්ඩිතභාවෙන සබ්බදිසාසු පමුඛභූතො. බ්‍රාහ්මණොති බ්‍රහ්මං අණතීති බ්‍රාහ්මණො, මත්තෙ සජ්ඣායතීති අත්ථො. තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුවෙද-යජුවෙද-සාමවෙදානං. පාරගුති අත්ථසො බ්‍යඤ්ජනසො ච පාරං පරියන්තං ගතො. සහ නිසණ්ඩුනා ච කෙටුහෙන වාති සනිසණ්ඩුකෙටුහා, තෙසං. නිසණ්ඩුති රුක්ඛාදීනං වෙච්චනජ්ජකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකජ්ජවිකජ්ජො, කචීනං උපකාරාවහං සත්ථං. සහ අක්ඛරජ්ජහෙදෙනාති සාක්ඛරජ්ජහෙදා, තෙසං, සික්ඛානිරුත්තිසහිතානන්ති අත්ථො. ඉතිභාසපඤ්චමානන්ති ආථබ්බණුවෙදං චතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ අස, ඉතිහ අසා”ති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬ්ඛාතො ඉතිභාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිභාසපඤ්චමා, තෙසං. පදං තදවසෙසඤ්ච බ්‍යාකරණං කායති අජ්ඣෙති වෙදෙති වාති පදකො, වෙය්‍යාකරණො. ලොකායතං වුව්චති විතණ්ඩසත්ථං. මහාපුරිසානං බුද්ධාදීනං ලක්ඛණදීපනගත්ථො මහාපුරිසලක්ඛණං. තෙසු අනුතො පරිපූරකාරීති අනවයො.

මන්තෙති වෙදෙ. යදිපි වෙදො “මන්තො, බ්‍රහ්මං, කප්පො”ති තිවිධො, මන්තො එව පන මූලවෙදො, තදත්ථවිවරණං බ්‍රහ්මං, තත්ථ චුත්තනයෙන යඤ්ඤකිරියාවිධානං කප්පො. තෙන චුත්තං “මන්තෙති වෙදෙ”ති. පණ්ඩිතාති පඤ්ඤාවන්තො. තථා හි තෙ පුට්ඨපඤ්ඤාතාය බහුං සහස්සද්විසහස්සාදිපරිමාණං ගන්ථං පාකටං කත්වා ගණ්හන්ති උග්ගණ්හන්ති, ජවනපඤ්ඤතාය ලහුං සීසං ගණ්හන්ති, තික්ඛපඤ්ඤතාය සුට්ඨ අවිරජ්ඣන්තා උපධාරෙන්ති, සතිනෙපක්කසම්පත්තියා ගහිතඤ්ච නෙසං න විනස්සති න සම්මුස්සති. සබ්බමිපි සිප්පන්ති අට්ඨාරසවිජ්ජාට්ඨානාදිහෙදං සික්ඛිතබ්බට්ඨෙන සිප්පන්ති සඬ්ඛං ගතං සබ්බං බාහිරකසත්ථං මොක්ඛාවහසම්මතමිපි න මොක්ඛං ආවහතීති ආහ “දිට්ඨධම්මසම්පරායහිත”න්ති. සම්පිණ්ඩිතා හුත්වාති යථා මිත්තා, තථා පිණ්ඩිතවසෙන සන්තිපතිතා හුත්වා. “එවං ගය්හමානෙ ආදිනා විරුජ්ඣෙය්‍ය, එවං අන්තෙනා”ති චිත්තෙන්තා ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස පුබ්බෙනාපරං අවිරුද්ධං නිව්ඡයං ගහෙතුං අසක්කොන්තා න ආදිං, න අන්තං අද්දසංසු.

ලොමසානීති ලොමවන්තාති, සනකෙසමස්සුවානීති අත්ථො. කෙසාපි හි ලොමග්ගහණෙන ගය්හන්ති යථා “ලොමනබං ඵ්ඨිත්වා සුද්ධි කාතබ්බා”ති. කණ්ණං වියාති කණ්ණං, පඤ්ඤා, තාය සුත්වා කාතබ්බකිව්චසාධනතො චුත්තං “කණ්ණවාති පඤ්ඤවා”ති.

යස්මා සත්තානං ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ආයුචණ්ණාදිපරික්ඛයො හොති, තස්මා තං කාලෙන කතං විය කත්වා චුත්තං “නෙසං ආයු...පෙ.... බාදතීති වුව්චති”ති.

අභිඤ්ඤායාති කුසලාදිහෙදං බන්ධාදිහෙදඤ්ච දෙසෙතබ්බං ධම්මං, වෙනෙය්‍යානඤ්ච ආසයානුසයවරියාවිමුත්තිආදිහෙදං, තස්ස ච නෙසං දෙසෙතබ්බජ්ජකාරං යාථාවතො අභිජානිත්වා. ධම්මං දෙසෙමිති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකනිබ්බානහිතාවහං සද්ධම්මං කථයාමි. නො අනභිඤ්ඤායාති යථා බාහිරකා අසම්මාසම්බුද්ධත්තා චුත්තවිධිං අජානන්තායං කිඤ්චි තක්කපරියාහනං වීමංසානුවරිතං සයංපටිභානං කථෙන්නි, එවං න දෙසෙමිති අත්ථො. සනිදානන්ති සකාරණං, වෙනෙය්‍යානං අජ්ඣාසයවසෙන වා පුච්ඡාය වා අට්ඨුප්පත්තියා වා සනිමිත්තං හෙතුඋදාහරණසහිතඤ්චාති අත්ථො. සප්පාටිභාරියන්ති සනිස්සරණං සප්පටිහරණං, පච්චනිකපටිහරණෙන සප්පාටිභාරියමෙව කත්වා දෙසෙමිති අත්ථො. අපරෙ පන “යථාරහං ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනිපාටිභාරියසහිත”න්ති වදන්ති, අනුසාසනිපාටිභාරියහිතා පන දෙසනා නත්ථිති. හිතුපදෙසනා ඔවාදො, සා එව අනුසාසනී. අනොතිණ්ණවත්ථුච්චසයො වා ඔවාදො, ඔතිණ්ණවත්ථුච්චසයා

අනුසාසනී. පට්ඨපදෙසො චා ඔවාදො, ඉතරා අනුසාසනී. අලඤ්ච පනාති යුත්තමෙව. නිට්ඨමගමාසීති අත්ථසිද්ධිං ගතා.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අයං තාවෙත්ථ අට්ඨකථාය ලීනත්ථවණ්ණනා.

නෙත්තිනයවණ්ණනා

ඉදානි (දී. නි. වී. 1.149; සං. නි. වී. 1.1.නෙත්තිනයවණ්ණනා; අ. නි. වී. නෙත්තිනයවණ්ණනා) පකරණනයෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාම. සා පනායං අත්ථවණ්ණනා යස්මා දෙසනාය සමුට්ඨානපයොජනභාජනෙසු පිණ්ඩත්ථෙසු ච නිද්ධාරිතෙසු සුතරා භොති සුවිඤ්ඤෙය්‍යා ච, තස්මා සුත්තදෙසනාය සමුට්ඨානාදීති පට්ඨමං නිද්ධාරයිස්සාම. තත්ථ සමුට්ඨානං තථ පරියත්තිං නිස්සාය මානුප්පාදො, පයොජනංමානමද්දනං. චුත්තඤ්ඨි අට්ඨකථායං “සුතපරියත්තිං...පෙ.... ආරභී”ති. අපිච චෙනෙය්‍යානං පට්ඨිආදිභූතාදිහෙදනිත්තෙ සක්කායෙ පුපුජ්ජනස්ස සෙක්ඛාදිඅරියස්ස ච සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනවසෙන පවත්තිවිභාගානවබ්බොධො සමුට්ඨානං, යථාචුත්තවිභාගාවබ්බොධො පයොජනං, චෙනෙය්‍යානඤ්ඨි චුත්තජ්ජකාරෙ විසයෙ යථාචුත්තානං පුග්ගලානං සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනවසෙන පවත්තිවිභාගාවබ්බොධො පයොජනං.

අපිච සමුට්ඨානං නාම දෙසනානිදානං. තං සාධාරණං අසාධාරණන්ති දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණමපි අජ්ඣත්තිකබාහිරහෙදතො දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අජ්ඣත්තිකසමුට්ඨානං නාම ලොකනාථස්ස මහාකරුණා. තාය හි සමුස්සාහිතස්ස භගවතො චෙනෙය්‍යානං ධම්මදෙසනාය විත්තං උදපාදි. තං සන්ධාය චුත්තං “සත්තෙසු ච කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච බුද්ධචක්ඛුතා ලොකං වොලොකෙසී”තිආදි (ම. නි. 1.283; සං. නි. 1.172; මහාව. 9). එත්ථ ච හෙතාවත්ථායපි මහාකරුණාය සඬිගහො දට්ඨබ්බො යාවදෙව සංසාරමහොසතො සද්ධම්මදෙසනාහත්ථදානෙහි සත්තසන්තාරණත්ථං තදුප්පත්තිතො. යථා ච මහාකරුණා, එවං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං දසබලඤ්ඤාණාදීති ච දෙසනාය අබ්භන්තරසමුට්ඨානභාවෙ චත්තබ්බානි. සබ්බමපි හි ඤෙය්‍යධම්මං, තෙසං දෙසෙතබ්බජ්ජකාරං, සත්තානඤ්ච ආසයානුසයාදිං යථාවතො ජානන්තො භගවා යානාට්ඨානාදීසු කොසල්ලෙන චෙනෙය්‍යජ්ඣාසයානුරූපං විචිත්තනයදෙසනං පවත්තෙසීති. බාහිරං පන සාධාරණං සමුට්ඨානං දසසහස්සබ්‍රහ්මපරිවාරිතස්ස සහම්පතිමහාබ්‍රහ්මුතො අජ්ඣෙසනං. තදජ්ඣෙසනුත්තරකාලඤ්ඨි ධම්මගම්භිරතාපට්ඨවෙක්ඛණාජනිතං අජ්ජෙසස්සුක්කතං පටිජ්ජස්සම්හෙත්වා ධම්මස්සාමී ධම්මදෙසනාය උස්සාහජාතො අභොසී. අසාධාරණමපි අමභන්තරබාහිරහෙදතො දුට්ඨමෙව. තත්ථ අබ්භන්තරං යාය මහාකරුණාය යෙන ච දෙසනාඤ්ඤාණෙන ඉදං සුත්තං පවත්තිතං, තදුභයං වෙදිතබ්බං. බාහිරං පන පඤ්චසතානං බ්‍රාහ්මණජාතිකානං හික්ඛුනං පරියත්තිං නිස්සාය මානුප්පාදනං, චුත්තමෙව තං අට්ඨකථායං.

පයොජනම්පි සාධාරණං අසාධාරණන්ති දුට්ඨං. තත්ථ සාධාරණං අනුක්කමෙන යාව අනුපාදාපරිනිබ්බානං විමුක්තිරසත්තා භගවතො දෙසනාය. තෙනෙනවාහ “එතදත්ථා තථා, එතදත්ථා මත්තනා” තිආදි (පරි. 366). එතෙනෙව ච සංසාරචක්කනිවත්ති සද්ධම්මචක්කජ්ජවත්ති සස්සතාදිමිච්ඡාවාදනිරාකරණං සම්මාවාදපුරෙක්ඛාරො අකුසලමූලසමූහනනං කුසලමූලසංරොපනං අපායද්වාරපිදහනං සග්ගමොක්ඛද්වාරවිවරණං පරියුට්ඨානවූපසමනං අනුසයසමුග්ගානනං “මුත්තො මොවෙස්සාමි” ති (උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38) පුරිමපටිඤ්ඤාඅවිසංවාදනං තජ්ජපටිපක්ඛමාරමනොරථවිසංවාදනං තිත්ථියධම්මනිමිමථනං බුද්ධධම්මපතිට්ඨාපනන්ති එවමාදීනම්පි පයොජනානං සච්ඡගහො දට්ඨබ්බො. අසාධාරණං පන තෙසං භික්ඛූනං මානමද්දනං. වුත්තඤ්ඤෙතං අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.1) “දෙසනාකුසලො භගවා මානභඤ්ජනත්ථං ‘සබ්බධම්මමූලපරියාය’න්ති දෙසනං ආරභී” ති. උභයමිපෙතං බාහියමෙව. සචෙ පන චෙනෙයාසත්තානගතම්පි දෙසනාබලසිද්ධිසඬ්ඛානං පයොජනං අධිජ්ජායසම්ප්ඤ්ඤානභාවතො යථාධිජ්ජෙතත්ථසිද්ධියා යථාකාරුණිකස්ස භගවතොපි පයොජනමෙවාති ගණ්ඨෙයා, ඉමිනා පරියායෙනස්ස අබ්භන්තරතාපි චෙදිතබ්බා.

අපිච චෙනෙයානං පථවීආදිභූතාදිවිභාගහින්නෙ සක්කායෙ පුටුඡ්ජනස්ස සෙක්ඛාදිඅරියස්ස ච සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනවසෙන පවත්තිවිභාගානවබ්බොධො සමුට්ඨානං, ඉමස්ස සුත්තස්ස යථාවුත්තවිභාගානවබ්බොධො පයොජනන්ති වුත්තොවායමත්ථො. චෙනෙයානඤ්ඤි වුත්තජ්ජකාරෙ විසයෙ යථාවුත්තානං පුග්ගලානං සද්ධිං හෙතුනා මඤ්ඤනාමඤ්ඤනානං වසෙන පවත්තිවිභාගානවබ්බොධො ඉමං දෙසනං පයොජෙති “තන්තිජ්ජාදනපරායං දෙසනා” ති කත්වා. යඤ්ඤි දෙසනාය සාධෙතබ්බං ඵලං, තං ආකඬ්ඛිතබ්බත්තා දෙසකං දෙසනාය පයොජෙතීති පයොජනන්ති වූචිති. තථා චෙනෙයානං සබ්බසො එකදෙසතො ච මඤ්ඤනානං අජ්ජහානං, තත්ථ ච ආදීනවාදස්සනං, නිරඬ්ඛුසානං මඤ්ඤනානං අනෙකාකාරවොභාරස්ස සක්කායෙ පවත්තිවිසෙසස්ස අජානනං, තත්ථ ච පහීනමඤ්ඤනානං පටිපත්තියා අජානනං, තණ්හාමුබ්බෙන පච්චයාකාරස්ස ච අනවබ්බොධාති එවමාදීනි ච පයොජනානි ඉධ චෙදිතබ්බානි.

භූමිත්තයපරියාපන්නෙසු

අසඬ්ඛාතධම්මවිජ්ජකතපරිඤ්ඤාදිකිච්චසඬ්ඛාතධම්මානං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ච පටිපත්තිං අජානන්තා අසද්ධම්මස්සවනධාරණපරිවයමනසිකාරපරා සද්ධම්මස්සවන-ධාරණපරිවයපටිචෙධවිමුඛා ච චෙනෙයා ඉමිස්සා දෙසනාය භාජනං. පිණ්ඩත්ථා පන “අස්සුතවා” තිආදීනා අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො අකුසලමූල-සමායොගො

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-විකා මූලපරියායවග්ගො
 ඔලියනාතිධාවනාපරිග්ගහො උපායවිනිබ්බදානුබ්බහනා
 මිච්ඡාහිනිවෙසසමන්තාගමො අවිජ්ජාතණ්හා-පරිසුද්ධි වට්ටත්තයානුපරමො
 ආසවොසයොගගන්ථාගතිතණ්හප්පාදුපාදානාවියොගො වෙතොබ්බල-
 වෙතොවිනිබ්බදානුබ්බදාන-නිවරණසංඛාතතික්කමො
 විවාදමූලාපරිවිවාගො අනුසයානුපච්ඡෙදො මිච්ඡත්තානතිවත්තනං
 තණ්හාමූලධම්මසන්තිස්සයතා අකුසලකම්මපථානුයොගො සබ්බකිලෙස-
 පරිලාභසාරද්ධකායවත්තතාති එවමාදයො දීපිතා හොන්ති. “පථවිං
 පථවිතො සඤ්ජානාති”තිආදිනා තණ්හාවිවරිතනිද්දෙසො මානජ්ජපනා
 විපරියෙසාහිනිවෙසො සංකිලෙසො සක්කායපරිග්ගහො
 බාලලක්ඛණාපදෙසො වච්ඡත්තයවිභාවනානුයොගො
 බහුකාරපට්ඨකපදිපනා තිවිධනිස්සයසංස්ථවනා ආසවක්ඛයකථනන්ති
 එවමාදයො දීපිතා හොන්ති.

සොළසභාරවණ්ණනා

1. දෙසනාභාරවණ්ණනා

තත්ථ යෙ උපාදානක්ඛන්ධධම්මෙ උපාදාය පථවීආදිභූතාදිහෙදා
 පඤ්ඤත්ති, තෙ පඤ්ඤත්තිපටිපාදනභාවෙන
 ජාතිජරාමරණවිසෙසනදුක්ඛපරියායෙන ව චුත්තා තණ්හාවජ්ජා
 තෙභූමකධම්මා දුක්ඛසච්චං. මඤ්ඤනාහිනන්දනනන්දිපරියායෙන චුත්තා
 තණ්හා සමුදයසච්චං. අයං තාව සුත්තන්තනයො. අභිධම්මනායෙ පන
 යථාචුත්තතණ්හාය සද්ධිං. “අස්සුතවා”තිආදිනා දීපිතා අවිජ්ජාදයො,
 මඤ්ඤනාපරියායෙන ගහිතා මානදිට්ඨියො, භවපදෙන ගහිතො කම්මභවො
 වාති සබ්බෙපි කිලෙසාහිසංඛාරා සමුදයසච්චං. උභින්නං අජ්ජවත්ති
 නිරොධසච්චං. අරියධම්මග්ගහණෙන,
 පරිඤ්ඤාහික්ඛුසෙක්ඛාහිඤ්ඤාගහණෙන, රාගාදිබ්බවචනෙනි,
 සම්මාසම්බොධිගහණෙන ව මග්ගසච්චං. කෙවි පන තණ්හාක්ඛයාදිවචනෙනි
 නිරොධසච්චං උද්ධරන්ති, තං අට්ඨකථාය විරුජ්ඣති තත්ථ
 තණ්හාක්ඛයාදීනං මග්ගකිච්චභාවස්ස උද්ධට්ඨතා.

තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි
 නිස්සරණං, තෙසං හික්ඛුනං මානභඤ්ජනං ඵලං, තථා
 “යථාචුත්තවිභාගාවබ්බොධො”තිආදිනා චුත්තං පයොජනඤ්ච. තස්ස
 නිජ්ජන්තිකාරණත්තා දෙසනාය විචිත්තතා වතුන්තං පුග්ගලානං යාථාවතො
 සභාවුපධාරණඤ්ච උපායො, පථවීආදිසු පුට්ඨජනාදීනං
 පවත්තිදස්සනාපදෙසෙන පථවීආදයො එකන්තතො පරිජානිතබ්බා,
 මඤ්ඤනා ව පහාතබ්බාති අයමෙත්ථ භගවතො ආණන්තිති. අයං
 දෙසනාභාරො.

2. විවයහාරවණ්ණනා

මඤ්ඤනානං සක්කායස්ස අවිසෙසහෙතුභාවතො, කස්සවිපි තත්ථ අසෙසිතබ්බතො ච සබ්බගහණං, සභාවධාරණතො නිස්සත්තනිජ්ජීවතො ච ධම්මග්ගහණං, පතිට්ඨාභාවතො ආවෙණිකහෙතුභාවතො ච මූලග්ගහණං, කාරණභාවතො දෙසනත්ථසම්භවතො ච පරියායග්ගහණං, සම්මුඛභාවතො සම්පදානත්ථසම්භවතො ච “වො”ති වචනං, තථාරූපගුණයොගතො අභිමුඛිකරණතො ච “භික්ඛවෙ”ති ආලපනං. දෙසෙතුං සමත්ථභාවතො තෙසං සතුප්පාදනත්ථඤ්ච “දෙසෙස්සාමී”ති පටිජානනං, දෙසෙතබ්බතාය පටිඤ්ඤාතභාවතො, යථාපටිඤ්ඤඤ්ච දෙසනතො “ත”න්ති පච්චාමසනං, සොතබ්බභාවතො, සවනත්ථස්ස ච එකන්තෙන නිප්පාදනතො “සුභාථා”ති වුත්තං. සක්කාතබ්බතො, සක්කච්චකිරියාය එව ච තදත්ථසිද්ධිතො “සාධුක”න්ති වුත්තං. ධම්මස්ස මනසිකරණීයතො තදධීනත්තා ච සබ්බසම්පත්තීනං “මනසි කරොථා”ති වුත්තං. යථාපටිඤ්ඤාතාය දෙසනාය පරිබ්බත්තභාවතො විත්ථාරත්ථසම්භවතො ච “භාසිස්සාමී”ති වුත්තං. භගවතො සදෙවකෙන ලොකෙන සිරසා සම්පට්ඨිතබ්බවචනත්තා, තස්ස ච යථාධිප්පෙතත්ථසාධනතො “එව”න්ති වුත්තං. සත්ථු උත්තමගාරවට්ඨානභාවතො, තත්ථ ච ගාරවස්ස උළාරපුඤ්ඤභාවතො “භන්තෙ”ති වුත්තං. භික්ඛුනං තථාකිරියාය නිව්ඡිතභාවතො වචනාලඬිකාරතො ච “බො”ති වුත්තං. සවනස්ස පටිජානිතබ්බතො, තථා තෙහි පටිපන්නත්තා ච “පච්චස්සොසු”න්ති වුත්තං. පච්චක්ඛභාවතො, සකලස්සපි එකජ්ඣං කරණතො “එත”න්ති වුත්තං.

වුච්චමානස්ස පුග්ගලස්ස ලොකපරියාපන්නත්තා ලොකාධාරත්තා ච ලොකං උපාදාය “ඉධා”ති වුත්තං. පටිවෙධබාහුසච්චාභාවතො පරියත්තිබාහුසච්චාභාවතො ච “අස්සුතවා”ති වුත්තං. පුටුසු, පුටු වා ජනභාවතො “පුටුජ්ජනො”ති වුත්තං. අනරියධම්මවිරහතො අරියධම්මසමන්නාගමතො ච “අරියාන”න්ති වුත්තං. අරියභාවකරාය පටිපත්තියා අභාවතො, තත්ථ කොසල්ලදමථාභාවතො “අරියානං අදස්සාමී”තිආදී වුත්තං. අසන්නධම්මස්සවනතො සන්නධම්මසමන්නාගමතො සබ්භි පාසංසියතො ච “සප්පුරිසාන”න්ති වුත්තං. සප්පුරිසභාවකරාය පටිපත්තියා අභාවතො, තත්ථ ච කොසල්ලදමථාභාවතො “සප්පුරිසානං අදස්සාමී”තිආදී වුත්තං. පථවිචත්ථුකානං මඤ්ඤනානං, උපරි වුච්චමානානඤ්චමඤ්ඤනානං මූලකත්තා පපඤ්චසඬ්ඛානං “පථවිං පථවිතො සඤ්ජානාති”ති වුත්තං. අන්ධපුටුජ්ජනස්ස අභංකාර-මමංකාරානං කත්ථවිපි අප්පභීනත්තා “පථවිං මඤ්ඤති”තිආදී වුත්තං.

පුබ්බෙ අග්ගහිතත්තා, සාමඤ්ඤතො ච ගය්හමානත්තා, පුග්ගලස්ස පථවිආදිආරම්මණසභාගතාය ලබ්භමානත්තා ච “යොපි”ති වුත්තං. “යො”ති අනියමෙන ගහිතස්ස නියමෙනබ්බතො පටිනිද්දිසිතබ්බතො ච;

“සො”ති වුත්තං සාතිසයං සංසාරෙ භයස්ස ඉක්ඛන්තො කිලෙසභෙදනසම්භවතො ච “භික්ඛු”ති වුත්තං. සික්ඛාහි සමන්තාගමතො සෙක්ඛධම්මපටිලාභතො ච “සෙක්ඛො”ති වුත්තං. මනසා ලද්ධබ්බස්ස අරහත්තස්ස අනධිගතත්තා අධිගමනීයතො ච “අප්පත්තමානසො”ති වුත්තං. අපරෙන අනුත්තරණීයතො, පරං අනුච්ඡවිකභාවෙන උත්තරිත්වා ධීතත්තා ච “අනුත්තර”න්ති වුත්තං. යොගෙන භාවනාය කාමයොගාදිතො ච බෙමං සිවං අනුපද්දවන්ති “යොගක්ඛෙම”න්ති වුත්තං. ඡන්දප්පවත්තියා උස්සුක්කාපත්තියා ච “පත්ථයමානො”ති වුත්තං. තදත්ථස්ස සබ්බසො සබ්බඉරියාපථවිහාරස්ස සමථවිපස්සනාවිහාරස්ස දිබ්බවිහාරස්ස ච වසෙන “විහරති”ති වුත්තං. සෙක්ඛස්ස සබ්බසො අභිඤ්ඤායාභාවඤ්චෙව පරිඤ්ඤායාභාවඤ්ච ඤාණෙන අභිභවිත්වා ජානනතො “අභිජානාති”ති වුත්තං. සෙක්ඛස්ස සබ්බසො අප්පහීනමඤ්ඤානාය අභාවතො “මා මඤ්ඤී”ති වුත්තං. සෙසං වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. ඉමිනා නයෙන ඉතො පරං සබ්බපදෙසු විනිච්ඡයො කාතබ්බො. සක්කා හි අට්ඨකථං තස්සා ලීනත්ථවණ්ණනඤ්ච අනුගන්ත්වා අයමත්ථො විඤ්ඤාහි විභාවෙතුන්ති අතිවිත්ථාරහයෙන න විත්ථාරයිමිහ. ඉති අනුපද්දව්වයතො විවයො භාරො.

3. යුත්තිහාරවණ්ණනා

සක්කායස්ස සබ්බමඤ්ඤානානං මූලභාවො යුජ්ජති පරිකප්පමත්තකත්තා ලොකවිචිත්තස්ස. බ්‍යාභුසව්චද්වයරහිතස්ස අන්ධපුපුජ්ජනභාවො යුජ්ජති පුපුකිලෙසාහිසඬ්ඛාරජනනාදිසභාවත්තා. යථාවුත්තපුපුජ්ජනස්ස චා වුත්තප්පකාරබ්‍යාභුසව්වාභාවො යුජ්ජති තස්මිං සති සබ්භාවතො. තත්ථ අස්සුතවතො පුපුජ්ජනස්ස අරියානං සප්පුරිසානඤ්ච අදස්සාවිතාදි යුජ්ජති අරියකරධම්මානං. අරියභාවස්ස ච තෙන අදිට්ඨත්තා අප්පටිපන්නත්තා ච තථා තස්ස පථවියා “අහං පථවී, මම පථවී, පරො පථවී”ති සඤ්ජානනං යුජ්ජති අහංකාරමමංකාරානං සබ්බෙන සබ්බං අප්පහීනත්තා. තථා සඤ්ජානතො චස්ස පථවීං කම්මාදිකරණාදිවසෙන ගහෙත්වා නානප්පකාරතො මඤ්ඤානාපවත්ති යුජ්ජති සඤ්ඤානිදානත්තා පපඤ්චසඬ්ඛානං. යො මඤ්ඤති, තස්ස අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකතා යුජ්ජති පරිඤ්ඤාය විනා මඤ්ඤානාපභානාභාවතො. “ආපං ආපතො සඤ්ජානාති”තිආදීසුපි එසෙව නයො. අපරියොසිතසික්ඛස්ස අප්පත්තමානසතා යුජ්ජති කතකිච්චතාභාවතො. සෙක්ඛස්ස සතො යොගක්ඛෙමපත්ථනා යුජ්ජති තදධිමුත්තභාවතො. තථා තස්ස පථවියා අභිජානනා යුජ්ජති පරිඤ්ඤාපභානෙසු මත්තසො කාරිභාවතො. තතො එව චස්ස “මා මඤ්ඤී”ති වත්තබ්බතා යුජ්ජති වත්ථුපරිඤ්ඤාය විය මඤ්ඤානාපභානස්සපි විජ්ජකතභාවතො. සෙක්ඛස්ස පථවියා පරිඤ්ඤායානා යුජ්ජති පරිඤ්ඤාතුං සක්කුණ්ණායත්තා සබ්බසො අපරිඤ්ඤාතත්තා ච. “ආපං ආපතො”තිආදීසුපි එසෙව නයො. අරහත්තාදියුත්තස්ස පථවියාදීනං අභිජානනා මඤ්ඤානාභාවො ච යුජ්ජති සඬ්ඛාතධම්මත්තා, සබ්බසො කිලෙසානං පහීනත්තා, තතො එව චස්ස

වීතරාගාදිභාවො තතො සම්මදෙව ච පටිච්චසමුප්පාදස්ස පටිච්චිද්ධතාති. අයං යුත්තිභාරො.

4. පදට්ඨානභාරවණ්ණනා

කිස්සොපි මඤ්ඤනා සක්කායස්ස පදට්ඨානං, මඤ්ඤනානං අයොනිසොමනසිකාරො පදට්ඨානං, සුතද්වයවිරහො අන්ධපුපුප්පනභාවස්ස පදට්ඨානං, සො අරියානං අදස්සාවිතාය පදට්ඨානං, සා අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය පදට්ඨානං, සා අරියධම්මෙ අවිනීතතාය පදට්ඨානං. “සප්පුරිසානං අදස්සාවී”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සඤ්ඤාවිපල්ලාසො මඤ්ඤනානං පදට්ඨානං. සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසංඛාති. මඤ්ඤනාසු ච තණ්හාමඤ්ඤනා ඉතරමඤ්ඤනානං පදට්ඨානං. “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිප්ඵන්දිත”න්ති, (දී. නි. 1.105-109) “තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්ති (ම. නි. 3.126; මහාව. 1) ච වචනතො, තණ්හාගතස්සෙව ච “සෙය්‍යාහමස්මි”න්තිආදිනා මානජප්පනාසංඛාවතා. සංඛාවා වා මඤ්ඤනා සංඛාසං මඤ්ඤනානං පදට්ඨානං. “උපාදානපච්චයා තණ්හා”ති හි වචනතො දිට්ඨිපි තණ්හාය පදට්ඨානං. “අහමස්මි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා”ති (දී. නි. 1.42; 3.39) ආදිවචනතො මානොපි දිට්ඨියා පදට්ඨානං. තථා “අස්මිති සති ඉත්ථංස්මිති හොති, එවංස්මිති හොති, අඤ්ඤාථාස්මිති හොති”තිආදිවචනතො මානස්සපි තණ්හාය පදට්ඨානතා ලබ්භතෙව. සෙක්ඛා ධම්මා සප්පදෙසතො මඤ්ඤනාපහානස්ස පදට්ඨානං. අසෙක්ඛා නිප්පදෙසතො මඤ්ඤනාපහානස්ස පදට්ඨානං. කම්මභවො ච ජාතියා පදට්ඨානං. ජාති ජරාමරණස්ස පදට්ඨානං. පච්චයාකාරස්ස යථාභූතාවබ්‍රොධො සම්මාසම්බ්‍රොධියා පදට්ඨානන්ති. අයං පදට්ඨානො භාරො.

5. ලක්ඛණභාරවණ්ණනා

“සංඛිධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ මූලග්ගහණෙන මූලපරියායග්ගහණෙන වා යථා තණ්හාමානදිට්ඨියො ගස්හන්ති, එවං දොසමොහාදීනම්පි සක්කායමූලධම්මානං සංඛිගහො දට්ඨබ්බො සක්කායස්ස මූලභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. “අස්සුතවා”ති ඉමිනා යථා තස්ස පුග්ගලස්ස පරියත්තිපට්ඨෙවසද්ධම්මානං අභාවො ගස්හති, එවං පටිපත්තිසද්ධම්මස්සපි අභාවො ගස්හති සද්ධම්මභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. අරියානං අදස්සනකාමතාදිලක්ඛණා. “අරියධම්මස්ස අකොවිදො”ති ඉමිනා අරියධම්මාධිගමස්ස විබන්ධභූතං අඤ්ඤාණං. “අරියධම්මෙ අවිනීතො”ති ඉමිනා අරියවිනයාභාවො. සො පනත්ථතො අරියවිනයෙ අප්පට්ඨත්ති එව වාති තීහිපි පදෙහි යථාචුත්තවිසයා මිච්ඡාදිට්ඨි විචිකිච්ඡා ච ගහිතාව හොන්ති. තග්ගහණෙන ච සංඛිධෙපි අකුසලා ධම්මා සංඛිගහිතාව හොන්ති සංකිලෙසලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. “සප්පුරිසානං අදස්සාවී”ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

“පථවිං පථවිතො සඤ්ජානාති”ති ඉදං දිට්ඨිමඤ්ඤානාදීනං සඤ්ඤාය කාරණභාවදස්සනං. තත්ථ යථා සඤ්ඤා, එවං විතක්කඵස්සාවිජ්ජාඅයොනියොමනසිකාරාදයොපි තාසං කාරණන්ති අත්ථතො තෙසම්පෙත්ථ සඬගහො චුත්තො හොති මඤ්ඤානානං කාරණභාවෙන එකලක්ඛණත්තා. “මඤ්ඤති”ති ඉමිනා මඤ්ඤානාකිච්චෙන තණ්හාමානදිට්ඨියො ගහිතා තාසං කිලෙසසභාවත්තා. තග්ගහණෙනෙව විචිකිච්ඡාදිනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො කිලෙසලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා තණ්හාය හෙතුසභාවත්තා තග්ගහණෙනෙව අවසිට්ඨාකුසලහෙතුනං සඬගහො දට්ඨබ්බො හෙතුලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා තණ්හාදිට්ඨිනං ආසවාදිසභාවත්තා තග්ගහණෙනෙව අවසිට්ඨාසචොසයොගගන්ථනීවරණාදීනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො ආසවාදිසභාවත්තා එකලක්ඛණත්තා. තථා “පථවිං මඤ්ඤති”ති ආදිනා පථවීආදීනං රූපසභාවත්තා තබ්බිසයානඤ්ච මඤ්ඤානානං රූපවිසයත්තා තග්ගහණෙනෙව සකලරූපක්ඛන්ධවිසයාපි මඤ්ඤානා දස්සිතා හොන්ති රූපවිසයලක්ඛණෙන ආසං එකලක්ඛණත්තා. එවං චක්ඛායතනාදිවිසයාපි මඤ්ඤානා නිද්ධාරෙතබ්බො. “අපරිඤ්ඤාත”න්ති පරිඤ්ඤාපටික්ඛෙපෙන තජ්ජට්ඨිද්ධකිලෙසානං පහානපටික්ඛෙපොති දට්ඨබ්බො මග්ගකිච්චභාවෙන පරිඤ්ඤාපහානානං එකලක්ඛණත්තා. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි යථාරහං එකලක්ඛණා නිද්ධාරෙතබ්බාති. අයං ලක්ඛණො භාරො.

6. චතුක්කුහාරවණ්ණනා

පථවීආදීසු චත්ථුසු බ්‍යඤ්ජනවිජායාය අත්ථං ගහෙත්වා ධම්මගම්භිරතං අසල්ලක්ඛෙත්වා අසද්ධම්මස්සවනාදිනා චඤ්චිතා හුත්වා සද්ධම්මස්සවනධාරණපරිවයමනසිකාරවිමුඛා පථවීආදීසු චත්ථුසු පුච්ඡජ්ජනසෙක්ඛාසෙක්ඛතථාගතානං පටිපත්තිවිසෙසං අජානන්තා ච චෙනෙය්‍යා ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානං. තෙ කථං නු බො “තාතදොසවිනිමුත්තයථාචුත්ත යථාචුත්තඤ්ච විසෙසං ජානන්තා සම්මාපටිපත්තියා උභයහිතපරායණා සචෙය්‍යුතින්” අයමෙත්ථ භගවතො අධිජ්ජායො. පදනිබ්බවනං නිරුත්තං, තං තිආදිනිදානපදානං”එව “, “සබ්බධම්මමූලපරියායවතිආදිපාළිපදානඤ්ඤන්” අට්ඨකථායං, තස්සා ලීනත්ථවණ්ණනායඤ්චෙව චුත්තනායෙන සුච්ඤ්ඤායාත්තා අතිවිත්ථාරහයෙන න විත්ථාරයිමහ.

පදපදත්ථදෙසනානික්ඛෙපසුත්තසන්ධිවසෙන පඤ්චවිධා සන්ධි. තත්ථ පදස්ස පදන්තරෙන සම්බන්ධො පදසන්ධි, තථා පදත්ථස්ස පදත්ථන්තරෙන සම්බන්ධො පදත්ථසන්ධි, යො “කිරියාකාරකසම්බන්ධො”ති චුච්චති. නානානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස තංතංඅනුසන්ධිහි සම්බන්ධො, එකානුසන්ධිකස්ස පන පුබ්බාපරසම්බන්ධො දෙසනාසන්ධි. යා අට්ඨකථායං “පුච්ඡානුසන්ධි අජ්ඣාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධි”ති තිධා විහත්තා.

අප්පකාසයො චෙත්ථ අත්තප්පකාසයො පරප්පකාසයොති ද්විධා වෙදිතබ්බො.
 යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා නිදානවණ්ණනායං චුත්තමෙව.
 නික්ඛෙපසන්ධි චතුත්තං සුත්තනික්ඛෙපානං වසෙන වෙදිතබ්බො.
 සුත්තසන්ධි ඉධ පයමනික්ඛෙපවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. කස්මා පනෙත්ථ
 මූලපරියායසුත්තමෙව පයමං නික්ඛිත්තන්ති? නායමනුයොගො කත්ථවි
 නප්පවත්තති, අපිව යස්මා මඤ්ඤනාමූලකං සක්කායං, සබ්බමඤ්ඤනා ව
 තත්ථ එව අනෙකහෙදහින්නා පවත්තති, න තස්සා සවිසයාය ලෙසමත්තම්පි
 සාරං අත්ථිති පථවිආදිවිභාගහින්නෙසු මඤ්ඤනාසු ව සාතිසයං
 නිබ්බේධවිරාගසඤ්ජනනී උපරි සෙක්ඛාසෙක්ඛතථාගතගුණවිභාවනී ව අයං
 දෙසනා. සුත්තන්තදෙසනා ව විසෙසතො දිට්ඨිවිනිවේදනකථා, තස්මා
 සනිස්සයස්ස දිට්ඨිග්ගාහස්ස ආදිතො අසාරභාවදීපනං උපරි ව සබ්බෙසං
 අරියානං ගුණවිසෙසවිභාවනමිදං සුත්තං පයමං නික්ඛිත්තං. කිඤ්ච
 සක්කායෙ මඤ්ඤනාමඤ්ඤනාමූලෙන පවත්තිනිවත්තිසු
 ආදීනවානිසංසවිභාවනතො සබ්බෙසං පුග්ගලානං පටිපත්තිවිභාගතො ව
 ඉදමෙව සුත්තං පයමං නික්ඛිත්තං.

යං පන එකිස්සා දෙසනාය දෙසනන්තරෙන සද්ධිං සංසන්දනං, අයම්පි
 දෙසනාසන්ධි, සා එවං වෙදිතබ්බො. “අස්සුතවා පුපුජ්ජනො...පෙ....
 නිබ්බානං අහිනන්දතී”ති අයං දෙසනා. “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා
 පුපුජ්ජනො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනීතො මනසිකරණීයෙ ධම්මෙ
 නප්පජානාති, අමනසිකරණීයෙ ව ධම්මෙ නප්පජානාති, සො
 මනසිකරණීයෙ ධම්මෙ අප්පජානන්තො අමනසිකරණීයෙ ව ධම්මෙ
 අප්පජානන්තො යෙ ධම්මා න මනසිකරණීයා, තෙ ධම්මෙ මනසි
 කරොති...පෙ.... අනුප්පන්තො වා කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො වා
 කාමාසවො පවඨස්සති. අනුප්පන්තො වා භවාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්තො
 වා භවාසවො පවඨස්සති, අනුප්පන්තො වා අවිජ්ජාසවො උප්පජ්ජති,
 උප්පන්තො වා අවිජ්ජාසවො පවඨස්සති”ති (ම. නි. 1.17) ඉමාය දෙසනාය
 සංසන්දති. තථා “තස්සෙතං පාටිකඨ්ඨං සුභනිමිත්තං මනසි කරිස්සති, තස්ස
 සුභනිමිත්තස්ස මනසිකාරා රාගො විත්තං අනුද්ධංසෙස්සති, සො සරාගො
 සදොසො සමොහො සාඨගණො සංකිලිට්ඨවිත්තො කාලං කරිස්සති”ති (ම.
 නි. 1.59) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දති. තථා “චක්ඛුඤ්ඤවාචුසො පටිච්ච රූපෙ
 ව උප්පජ්ජති චක්ඛුඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඨගති එස්සො, එස්සපච්චයා
 වෙදනා. යං වෙදෙති තං සඤ්ජානාති, යං සඤ්ජානාති තං විතක්කෙති, යං
 විතක්කෙති තං පපඤ්චෙති, යං පපඤ්චෙති තතොනිදානං පුරිසං
 පපඤ්චසඤ්ඤාසඨ්ඨා සමුදාවරන්ති”ති (ම. නි. 1.204) ඉමාය දෙසනාය
 සංසන්දති. තථා “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුපුජ්ජනො...පෙ....
 සප්පුරිසධම්මෙ අවිනීතො රූපං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මම
 අත්තා’ති සමනුපස්සති. වෙදනං...පෙ...., සඤ්ඤං...පෙ....,
 සඨ්ඨා රො...පෙ...., විඤ්ඤාණං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මම
 අත්තා’ති සමනුපස්සති. යම්පි තං දිට්ඨං...පෙ.... යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨානං, සො

ලොකො සො අත්තා සො පෙච්ච භවිස්සාමි නිච්චො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිස්මං තථෙව යස්සාමිති, තම්පි ‘එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ති සමනුපස්සති’’ති (ම. නි. 1.241) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දති.

“යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු...පෙ.... නිබ්බානං මාහිනන්දී’’ති අයං දෙසනා. “ඉධ, දෙවානම්න්ද, භික්ඛුනො සුතං හොති ‘සබ්බෙ ධම්මා නාලං අභිනිවෙසායා’ති, එවඤ්චෙතං, දෙවානම්න්ද, භික්ඛුනො සුතං හොති ‘සබ්බෙ ධම්මා නාලං අභිනිවෙසායා’ති, සො සබ්බං ධම්මං අභිජානාති, සබ්බං ධම්මං අභිඤ්ඤාය සබ්බං ධම්මං පරිජානාති, සබ්බං ධම්මං පරිඤ්ඤාය යං කිඤ්චි වෙදනං වෙදෙති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, සො තාසු වෙදනාසු අනිච්චානුපස්සි විහරති, විරාගානුපස්සි විහරති, නිරොධානුපස්සි විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සි විහරති’’ති (ම. නි. 1.390) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දති. “යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමි’’ති අයං දෙසනා “සුතවා ව ඛො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ සුවිතීතො රූපං ‘නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති, වෙදනං...පෙ...., සඤ්ඤං...පෙ...., සඬ්ඛාරො...පෙ...., විඤ්ඤාණං ‘නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති. යම්පි තං දිට්ඨං සුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තම්පි ‘නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති. යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨානං, සො ලොකො සො අත්තා සො පෙච්ච භවිස්සාමි ‘නිච්චො ධූවො සස්සතො අපි පරිණාමධම්මො සස්සතිස්මං තථෙව යස්සාමි’ති, තම්පි ‘නෙතං මම, නෙසොභමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති. සො එවං සමනුපස්සන්තො න පරිතස්සති’’ති (ම. නි. 1.241) එවමාදිදෙසනාහි සංසන්දති, අයං චතුබ්බහො භාරො.

7. ආවත්තභාරවණ්ණනා

“අස්සුතවා පුපුඡ්ජනො’’ති ඉමිනා යොනිසොමනසිකාරපටික්ඛෙපමුඛෙන අයොනිසොමනසිකාරපරිග්ගහො දීපිතො. “අරියානං අදස්සාමි’’ති ආදිනා සප්පුරිසුපනිස්සයාදිපටික්ඛෙපමුඛෙන අසප්පුරිසුපනිස්සයාදිපරිග්ගහො දීපිතො. තෙසු පුරිමනයෙන ආසයවිපත්ති කිත්තිතා, දුතියෙන පයොගවිපත්ති. පුරිමෙන වස්ස කිලෙසවට්ටං, තඤ්ච යතො විපාකවට්ටන්ති සකලං සංසාරවක්කමාවත්තති. “පථවිං මඤ්ඤති’’ති ආදිනා තත්ථ තිස්සො මඤ්ඤනා චුත්තා. තාසු තණ්හාමඤ්ඤනා “එතං මමා’’ති තණ්හාග්ගාහො, මානමඤ්ඤනා “එසොභමස්මි’’ති මානග්ගාහො, දිට්ඨිමඤ්ඤනා “එසො මෙ අත්තා’’ති දිට්ඨිග්ගාහො. තත්ථ තණ්හාග්ගාහෙන “තණ්හං පටිච්චපරියෙසනා’’ති ආදිකා (දී. නි. 2.103; දී. නි. 3.359; අ. නි. 3.23; විහ. 963) නව තණ්හාමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති. මානග්ගාහෙන “සෙයොභමස්මි’’ති ආදිකා නව මානවිධා ආවත්තන්ති. දිට්ඨිග්ගාහෙන

“රූපං අත්තතො සමනුපස්සති” තිආදිකා (සං. නි. 4.345) විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි ආවත්තති. තීසු ව ගාහෙසු යාය සඤ්ඤාය තණ්හාග්ගාහස්ස වික්ඛම්භනා, සා දුක්ඛසඤ්ඤා දුක්ඛානුපස්සනා. යාය සඤ්ඤාය මානග්ගාහස්ස වික්ඛම්භනා, සා අනිච්චසඤ්ඤා අනිච්චානුපස්සනා. යාය පන සඤ්ඤාය දිට්ඨිග්ගාහස්ස වික්ඛම්භනා, සා අනත්තසඤ්ඤා අනත්තානුපස්සනා. තත්ථ පයමග්ගාහවිසභාගතො අප්පණ්හිතවිමොක්ඛමුඛං ආවත්තති, දුතියග්ගාහවිසභාගතො අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛං ආවත්තති, තතියග්ගාහවිසභාගතො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛං ආවත්තති.

සෙක්ඛග්ගහණෙන අරියාය සම්මාදිට්ඨියා සඬගහො, තතො ව පරතොසොසයොනියොමනසිකාරා දීපිතා භොන්ති. පරතොසොසෙන ව සුතවා අරියසාවකොති ආවත්තති, යොනියොමනසිකාරෙන නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති, චතුබ්බිධඤ්ච සම්පත්තිවක්ඛං. “මා මඤ්ඤී” ති මඤ්ඤනානං විජ්ජකතජ්ජභානානාගහණෙන එකච්චාසවපරික්ඛයො දීපිතො භොති, තෙන ව සද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිජ්ජත්තකායසක්ඛිභාවා ආවත්තන්ති. “අරහං බ්ණාසවො” තිආදිනා අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො දස්සිතා භොන්ති, සීලක්ඛන්ධාදිපාරිපූරියා ව දස නාථකරණා ධම්මා ආවත්තන්ති. “න මඤ්ඤති” ති මඤ්ඤනාපටික්ඛෙපෙන පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා” ති සම්මාපටිපත්ති දස්සිතා, තාය ව සාතිසයා නිකන්තිපරියාදානමානසමුග්ගාටනදිට්ඨිඋග්ගාටනාති පකාසිතානීති අප්පණ්හිතානිමිත්ත-සුඤ්ඤතවිමොක්ඛා ආවත්තන්ති.

“තථාගතො” තිආදිනා සබ්බඤ්ඤාගුණා විභාවිතාති තදවිනාභාවතො දසබල-චතුරවසාරජ්ජඅසාධාරණඤ්ඤාණආවෙණිකබුද්ධධම්මා ආවත්තන්ති. “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල” න්තිආදිනා සද්ධිං හෙතුනා වට්ටව්වට්ටං කථිතන්ති පවත්තිනිවත්තිතදුභයහෙතුවිභාවනෙන චත්තාරි අරියසච්චානි ආවත්තන්ති. “තණ්හානං ඛයා” තිආදිනා තණ්හජ්ජභානාපදෙසෙන තදෙකට්ඨභාවතො දියඬ්ඪස්ස කිලෙසසහස්සස්ස පභානං ආවත්තති. “සබ්බසො තණ්හානං ඛයා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො” ති ව චුත්තත්තා “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල” න්ති, “ඉති විදිත්වා” තිආදිනා චුත්තස්ස මඤ්ඤනාභාවහෙතුභූතස්ස පච්චයාකාරවෙදනස්ස සාවකෙහි අසාධාරණඤ්ඤාණචාරභාවො දස්සිතො, තෙන චතුච්ඡිකොට්ඨකසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරි හගවතො මහාවජිරඤ්ඤාණං ආවත්තති. අයං ආවත්තො භාරො.

8. විහත්තිභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය” න්ති එත්ථ සබ්බධම්මා නාම තෙභූමකා ධම්මා සක්කායස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. තෙසං මඤ්ඤනා පදට්ඨානං පපඤ්චසඬ්ඛානිමිත්තත්තා ලොකවිචිත්තස්ස. තයිමෙ කුසලා අකුසලා

අබ්‍යාකතාති තිවිධා. තෙසු කුසලානං යොනිසොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං,
 අකුසලානං අයොනිසොමනසිකාරාදි, අබ්‍යාකතානං
 කම්මභවආවජ්ජනභූතරූපාදි පදට්ඨානං. තත්ථ කුසලා කාමාවචරාදිවසෙන
 භූමිතො තිවිධා, තථා අබ්‍යාකතා චිත්තුප්පාදසභාවා, අචිත්තුප්පාදසභාවා පන
 කාමාවචරාව තථා අකුසලා. පරියත්තිපටිපත්තිපටිවෙධසුතකිව්වාහාවෙන
 තිවිධො අස්සුතවා. අන්ධකල්‍යාණවිභාගෙන දුට්ඨො පුටුඡ්ජනො.
 සම්මාසම්බුද්ධපටිවෙකබුද්ධසාවකහෙදෙන තිවිධා අරියා.
 මංසවක්ඛුදිඛබවක්ඛුපඤ්ඤාවක්ඛුහි දස්සනාහාවෙන තිවිධො අදස්සාවී.
 මග්ගඵලනිබ්බානහෙදෙන තිවිධො, නවට්ඨො වා අරියධම්මො.
 සවනධාරණපරිවයමනසිකාරපටිවෙධවසෙන පඤ්චවිධා අරියධම්මස්ස
 කොවිදතා. තදභාවතො අකොවිදො. සංවරපහානහෙදෙන දුට්ඨො, දසවිධො
 වා අරියධම්මවිනයො, තදභාවතො අරියධම්මෙ අවිනීතො. එත්ථ
 පදට්ඨානවිභාගො හෙට්ඨා දස්සිතොයෙව. “සප්පුරිසානං
 අදස්සාවී”තිආදීසුපි එසෙව නයො. “පථවිං මඤ්ඤතී”තිආදීසු
 මඤ්ඤනාවත්ථුච්චිභාගො පාළියං ආගතොව, තථා අජ්ඣත්තිකබාහිරාදිකො
 ව අන්තරවිභාගො.

මඤ්ඤනා පන තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන සඬ්ඛෙපතො තිවිධා,
 විත්ථාරතො පන තණ්හාමඤ්ඤනා තාව කාමතණ්හාදිවසෙන අට්ඨසතවිධා,
 තථා “අස්මිති සති ඉත්ථංස්මිති හොතී”තිආදිනා. එවං මානමඤ්ඤනාපි.
 “අස්මිති සති ඉත්ථංස්මිති හොතී”තිආදිනා පපඤ්චත්තයං උද්දිට්ඨං
 නිද්දිට්ඨස්ථාති. එතෙන දිට්ඨිමඤ්ඤනායපි අට්ඨසතවිධතා චුත්තාති
 වෙදිතබ්බා. අපිව සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යාහමස්මි”තිආදිනා මානමඤ්ඤනාය
 නවවිධතා තදන්තරහෙදෙන අනෙකවිධතා ව වෙදිතබ්බා. අයඤ්ච අත්ථො
 භීතත්තිකත්ථවණ්ණනාය විභාවෙතබ්බො. දිට්ඨිමඤ්ඤනාය පන
 බ්‍රහ්මජාලෙ ආගතනයෙන ද්වාසට්ඨිවිධතා තදන්තරහෙදෙන අනෙකවිධතා
 ව වෙදිතබ්බා. “අපරිඤ්ඤාත”න්ති එත්ථ ඤාතපරිඤ්ඤාදිවසෙන වෙව
 රූපමුඛාදිඅභිනිවෙසහෙදාදිවසෙන ව පරිඤ්ඤානං අනෙකවිධතා වෙදිතබ්බා.
 තථා අට්ඨමකාදිවසෙන සෙක්ඛවිභාගො පඤ්ඤාවිමුත්තාදිවසෙන
 අසෙක්ඛවිභාගො ව. අයමෙත්ථ ධම්මවිභාගො. පදට්ඨානවිභාගො ව
 භූමිවිභාගො ව චුත්තනසානුසාරෙන වෙදිතබ්බාති. අයං විභත්තිභාරො.

9. පරිවත්තභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ “සබ්බධම්මා”ති
 පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ගහිතා, තෙසං මූලකාරණන්ති ව
 තණ්හාමානදිට්ඨියො. තථා අස්සුතවා පුටුඡ්ජනො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ
 අවිනීතොති. යාවකිවඤ්ච පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සුභතො සුඛතො
 නිව්චතො අත්තතො සමනුපස්සනවසෙන “එතං මම, එසොහමස්මි, එසො
 මෙ අත්තා”ති තණ්හාමානදිට්ඨිගාහා න සමුච්ඡිජ්ජන්ති, තාව තෙසං
 පබන්ධුපරමො සුපිනන්තෙපි න කෙනවි ලද්ධපුබ්බො. යදා පන තෙසං

අසුභතො දුක්ඛතො අනිච්චතො අනත්තතො සමනුපස්සනවසෙන “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති පවත්තමානා අප්පණ්ණිතානිමිත්තසුඤ්ඤානුපස්සනා උස්සක්කිත්වා අරියමග්ගාධිගමාය සංවත්තන්ති, අථ නෙසං පබන්ධුපරමො භොති අවිචන්තඅප්පඤ්ඤත්තිකභාවූපගමනතො. තෙන චුත්තං “සබ්බධම්මාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ගහිතා, තෙසං මූලකාරණන්ති ච තණ්හාමානදිට්ඨියො”ති. තථා අස්සුතවා පුටුප්පතො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනීතො තීහිපි මඤ්ඤානාහි පථවිං මඤ්ඤති යාව නිබ්බානං අභිනන්දති, තීහිපි පරිඤ්ඤාහි තස්ස තං වත්ථු අපරිඤ්ඤාතන්ති කත්වා. යස්ස පන තං වත්ථු තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤානං, න සො ඉතරො විය තං මඤ්ඤති. තෙනාහ භගවා “සුතවා ච බො, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ සුවිනීතො රූපං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති සමනුපස්සති, වෙදනං...පෙ.... අසති න පරිතස්සති”ති (ම. නි. 1.241). සෙක්ඛො පථවිං මා මඤ්ඤේ, යාව නිබ්බානං මාභිනන්දේ, අරහා සම්මාසම්බුද්ධො ච පථවිං න මඤ්ඤති, යාව නිබ්බානං නාභිනන්දති, මඤ්ඤනාමඤ්ඤේතෙසු වත්ථුසු මත්තසො සබ්බසො ච පරිඤ්ඤාහිසමයසංසිද්ධියා පහානාහිසමයනිබ්බත්තිතො. යස්ස පන තෙසු වත්ථුසු සබ්බසො මත්තසො වා පරිඤ්ඤා එව නත්ථි, කුතො පහානං, සො යථාපරිකප්පං නිරඬකුසාහි මඤ්ඤනාහි “එතං මමා”තිආදිනා මඤ්ඤතෙව. තෙනාහ භගවා “ඉධ, හික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුටුප්පතො...පෙ.... සප්පුරිසධම්මෙ අවිනීතො රූපං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ති සමනුපස්සති, වෙදනං...පෙ...., සඤ්ඤ...පෙ....”න්තිආදි (ම. නි. 1.241). අයං පරිචන්තො භාරො.

10. වෙච්චනභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මා සකලධම්මා අනවසෙසධම්මා”ති පරියායවචනං, “මූලපරියායං මූලකාරණං අසාධාරණහෙතු”න්ති පරියායවචනං, “මූලපරියායන්ති වා මූලදෙසනං කාරණතථන”න්ති පරියායවචනං, “වො තුම්භාකං තුම්භ”න්ති පරියායවචනං, “හික්ඛවෙ, සමණා තපස්සිතො”ති පරියායවචනං, “දෙසෙස්සාමි කථෙස්සාමි පඤ්ඤපෙස්සාමි”ති පරියායවචනං, “සුණාථ සොතං ඔදහථ සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරෙථා”ති පරියායවචනං, “සාධුකං සම්මා සක්කච්ච”න්ති පරියායවචනං, “මනසි කරොථ චිත්තෙ යපෙථ සමන්තාහරථා”ති පරියායවචනං, “භාසිස්සාමි බ්‍යත්තං කථෙස්සාමි විහජිස්සාමි”ති පරියායවචනං, “එවං, භන්තෙ, සාධු සුට්ඨු භන්තෙ”ති පරියායවචනං, “පච්චස්සොසුං සම්පට්ඨිංසු සම්පට්ඨග්ගහෙසු”න්ති පරියායවචනං. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු වෙච්චනං වත්තබ්බන්ති. අයං වෙච්චනො භාරො.

11. පඤ්ඤත්තිභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මා නාම සක්කායධම්මා, තෙ ඛන්ධවසෙන පඤ්චධා පඤ්ඤත්තා, ආයතනවසෙන ද්වාදසධා, ධාතුවසෙන අට්ඨාරසධා පඤ්ඤත්තා. “මූල”න්ති වා “මූලපරියාය”න්ති වා මඤ්ඤනා චුත්තා, තා තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන තිධා අන්තරහෙදෙන අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. අථ වා “සබ්බධම්මා”ති තෙභූමකධම්මානං සචගහපඤ්ඤත්ති, “මූලපරියාය”න්ති තෙසං පහවපඤ්ඤත්ති, “වො”ති සම්පදානපඤ්ඤති, “දෙසෙස්සාමි හාසිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, “සුභාථ සාධුකං මනසි කරොථා”ති ව ආණාපනපඤ්ඤත්ති, “අස්සුතවා”ති පටිවෙධවිමුඛතාපඤ්ඤත්ති වෙව පරියත්තිවිමුඛතාපඤ්ඤත්ති ව, “පුපුඡ්ඡනො”ති අනරියපඤ්ඤත්ති, සා අරියධම්මපටික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති වෙව අරියධම්මවිරහපඤ්ඤත්ති ව, “අරියාන”න්ති අසමපඤ්ඤත්ති වෙව සමපඤ්ඤත්ති ව. තත්ථ අසමපඤ්ඤත්ති තථාගතපඤ්ඤත්ති, සමපඤ්ඤත්ති පච්චෙකඛුද්ධානඤ්චෙව උභතොභාගවිමුත්තාදීනඤ්ච වසෙන අට්ඨවිධා වෙදිතබ්බා. “අරියානං අදස්සාමි”තිආදි දස්සනභාවනාපටික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති, “පථවිං මඤ්ඤති”තිආදි පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං ද්වාදසන්තං ආයතනානං අට්ඨාරසන්තං ධාතූනං සම්මසන්තපගානං ඉන්ද්‍රියානං නික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති වෙව පහවපඤ්ඤත්ති ව, තථා විපල්ලාසානං කිච්චපඤ්ඤත්ති පරිසූච්ඡානං දස්සනපඤ්ඤත්ති කිලෙසානං ඵලපඤ්ඤත්ති අභිසම්බාරානං විරූහනපඤ්ඤත්ති තණ්හාය අස්සාදනපඤ්ඤත්ති දිට්ඨියා විජ්ජන්දනපඤ්ඤත්ති, “සෙක්ඛා”ති සද්ධානුසාරීසද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිජ්ජත්තකායසක්ඛිතං දස්සනපඤ්ඤත්ති වෙව භාවනාපඤ්ඤත්ති ව “අජ්ජත්තමානසො”ති සෙක්ඛධම්මානං ධීතිපඤ්ඤත්ති, “අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං පත්ථයමානො”ති පඤ්ඤාය අභිනිබ්බිදාපඤ්ඤත්ති, “අභිජානාති”ති අභිඤ්ඤායාධම්මානං අභිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, සමුදයස්ස පහානපඤ්ඤත්ති, නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියාපඤ්ඤත්ති, මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤත්ති, “මා මඤ්ඤී”ති මඤ්ඤනානං පටික්ඛෙපපඤ්ඤත්ති, සමුදයස්ස පහානපඤ්ඤත්ති. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි විත්ථාරෙතබ්බං. අයං පඤ්ඤත්ති භාරො.

12. ඔතරණභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මා නාම ලොකියා පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස ධාතූයො ද්වෙ සච්චානි එකුනවිසති ඉන්ද්‍රියානි ද්වාදසපදිකො පච්චයාකාරොති, අයං සබ්බධම්මග්ගහණෙන ඛන්ධාදිමුඛෙන දෙසනාය ඔතරණං. “මූල”න්ති වා “මූලපරියාය”න්ති වා මඤ්ඤනා චුත්තා, තා අත්ථතො තණ්හා මානො දිට්ඨි වානි තෙසං සම්බාරක්ඛන්ධසචගහොති අයං ඛන්ධමුඛෙන ඔතරණං. තථා “ධම්මායතනධම්මධාතූහි සචගහො”ති අයං ආයතනමුඛෙන ධාතූමුඛෙන ව

ඔතරණං. “අස්සුතවා”ති ඉමිනා සුතස්ස විබන්ධභූතා අවිජ්ජාදයො ගහිතා, “පුපුජ්ජනො”ති ඉමිනා යෙසං කිලෙසාහිසඬ්ඛාරානං ජනනාදිනා පුපුජ්ජනොති වුව්වති, තෙ කිලෙසාහිසඬ්ඛාරාදයො ගහිතා, “අරියානං අදස්සාවි”ති ආදිනා යෙසං කිලෙසධම්මානං වසෙන අරියානං අදස්සාවි ආදිභාවො හොති, තෙ දිට්ඨිමානාවිජ්ජාදයො ගහිතාති සබ්බෙහි තෙහි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ගහොති පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව ඔතරණං වෙදිතබ්බං. “සඤ්ජානාති මඤ්ඤති අභිජානාති න මඤ්ඤති”ති එත්ථාපි සඤ්ජානනමඤ්ඤනා අභිජානනානුපස්සනානං.

සඬ්ඛාරක්ඛන්ධපරියාපන්නත්තා වුත්තනයෙනෙව ඔතරණං වෙදිතබ්බං. තථා සෙක්ඛග්ගහණෙන සෙක්ඛා, “අරහ”න්ති ආදිනා අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො ගහිතාති එවම්පි බන්ධමුඛෙන ඔතරණං, ආයතනධාතාදිමුඛෙන ච ඔතරණං වෙදිතබ්බං. තථා “න මඤ්ඤති”ති තණ්හාගාභාදිපටික්ඛෙපෙන දුක්ඛානුපස්සනාදයො ගහිතා, තෙසං වසෙන අප්පණිහිතවිමොක්ඛමුඛාදීහි ඔතරණං වෙදිතබ්බං. “පරිඤ්ඤාත”න්ති ඉමිනා පරිජානනකිවිචෙන පවත්තමානා බොධිපක්ඛියධම්මා ගය්හන්තීති සතිපට්ඨානාදිමුඛෙන ඔතරණං වෙදිතබ්බං. නන්දිග්ගහණෙන භවග්ගහණෙන තණ්හාගහණෙන ච සමුදයසච්චං, දුක්ඛග්ගහණෙන ජාතිජරාමරණග්ගහණෙන ච දුක්ඛසච්චං, “තණ්හානං ඛයා”ති ආදිනා නිරොධසච්චං, අභිසම්බොධියා ගහණෙන මග්ගසච්චං ගහිතන්ති අරියසච්චෙහි ඔතරණන්ති. අයං ඔතරණො භාරො.

13. සොධනභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියායං වො, භික්ඛවෙ...පෙ.... ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා...පෙ.... පථවිං පථවිතො සඤ්ජානාති”ති ආරම්භො. “පථවිං පථවියා සඤ්ඤත්වා පථවිං මඤ්ඤති”ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. තථා “පථවියා මඤ්ඤති පථවිතො මඤ්ඤති පථවිං මෙති මඤ්ඤති පථවිං අභිනන්දති”ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. “තං කිස්ස හෙතු අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි”ති පදසුද්ධි වෙව ආරම්භසුද්ධි ච. සෙසවාරෙසුපි එසෙව නයොති. අයං සොධනො භාරො.

14. අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මග්ගහණං සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං. “පථවිං ආප”න්ති ආදි පන තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං. තථා “මූලපරියාය”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං. “පථවිං මඤ්ඤති...පෙ.... අභිනන්දති”ති. “පථවිං මඤ්ඤති”ති ච සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං තණ්හාදිග්ගාභානං සාධාරණත්තා මඤ්ඤනාය, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං. “එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති, එවං සුත්තන්තරපදානිපි ආනෙත්වා විසෙසවචනං නිද්ධාරෙතබ්බං. සෙසවාරෙසුපි එසෙව නයො. “සෙක්ඛො”ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං. “කායසක්ඛී

දිට්ඨිප්පත්තො සද්ධාවිමුත්තො සද්ධානුසාරී ධම්මානුසාරී”ති. තථා “සෙක්ඛො”ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති...පෙ.... සෙක්ඛෙන සම්මාසමාධිනා සමන්තාගතො හොති”ති (සං. නි. 5.13). “අරහ”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “උභතොභාගවිමුත්තො පඤ්ඤාවිමුත්තො (පු. ප. 13.2; 15.1 මාතිකා), තෙවිජ්ජො ඡළභිඤ්ඤො”ති (පු. ප. 7.26, 27 මාතිකා) ව. “බ්‍රහ්මාසවො”ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චිත්ථ, භවාසවාපි චිත්තං විමුච්චිත්ථා”තිආදි (පාරා. 14). සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. “අභිජානාති”ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “මඤ්ඤති”ති. මඤ්ඤනාභාවො භිස්ස පහානපට්ඨෙධසිද්ධො, පහානපට්ඨෙධො ව පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනාපට්ඨෙධෙහි න විනාති සබ්බෙහි අභිඤ්ඤාවිසෙසා මඤ්ඤනාපට්ඨිකේවෙපෙන අත්ථතො ගහිතාව හොත්තිති. තථා “අරහ”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “චිතරාගත්තා චිතදොසත්තා චිතමොහත්තා”ති. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි සාමඤ්ඤවිසෙසනිද්ධාරණා වෙදිතබ්බා. අයං අධිට්ඨානො භාරො.

14. පරික්ඛාරභාවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මා නාම පරියාපන්නධම්මා, තෙ කුසලාකුසලාබ්‍යාකතහෙදෙන තිව්ධා. තෙසු කුසලානං යොනිසොමනසිකාරො අලොභාදයො ව හෙතු, අකුසලානං අයොනිසොමනසිකාරො ලොභාදයො ව හෙතු, අබ්‍යාකතෙසු විපාකානං යථාසකං කම්මං, ඉතරෙසං භවඬගමාවජ්ජනසමන්තාභාරාදි ව හෙතු. එත්ථ ව සප්පුරිසුපනිස්සයාදිකො පච්චයො හෙතුමිහි එව සමවරුල්ලො, සො තත්ථ ආදි-සද්දෙන සඬගහිතොති දට්ඨබ්බො. “මූල”න්ති චුත්තානං මඤ්ඤනානං හෙතුභාවො පාළියං චුත්තො එව. මඤ්ඤනාසු පන තණ්හාමඤ්ඤනාය අස්සාදානුපස්සනා හෙතු. “සඤ්ඤොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො තණ්හා පවඬ්ඨති”ති (සං. නි. 2.52) හි චුත්තං. මානමඤ්ඤනාය දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තලොභො හෙතු කෙවලං සංසග්ගවසෙන “අභමස්මි”ති පවත්තනතො. දිට්ඨිමඤ්ඤනාය එකත්තනායාදීනං අයාථාවග්ගාහො හෙතු, අස්සුතභාවො පුථුජ්ජනභාවස්ස හෙතු, සො අරියානං අදස්සනසීලතාය, සා අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය, සා අරියධම්මෙ අවිනීතතාය හෙතු, සබ්බා වායං හෙතුපරම්පරා පථවීආදීසු “එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති තිස්සන්තං මඤ්ඤනානං හෙතු, සෙක්ඛාරභාදිභාවා පන මත්තසො සබ්බසො ව මඤ්ඤනාභාවස්ස හෙතුති. අයං පරික්ඛාරො භාරො.

16. සමාරොපනභාරවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය” න්ති ආදීසු මූලපරියායග්ගහණෙන අස්සුතවාගහණෙන සඤ්ජානනමඤ්ඤනාපරිඤ්ඤාගහණෙනි ව සංකිලෙසධම්මා දස්සිතා, තෙ ව සඬ්ඛෙපතො තිව්ධා තණ්හාසංකිලෙසො දිට්ඨිසංකිලෙසො දුච්චරිතසංකිලෙසොති. තත්ථ තණ්හාසංකිලෙසො තණ්හාසංකිලෙසස්ස, දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස, දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස ව පදට්ඨානං, තථා දිට්ඨිසංකිලෙසො දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස, තණ්හාසංකිලෙසස්ස, දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස ව පදට්ඨානං, දුච්චරිතසංකිලෙසොපි දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස, තණ්හාසංකිලෙසස්ස, දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස ව පදට්ඨානං. තෙසු තණ්හාසංකිලෙසො අත්ථතො ලොභොව, යො “ලොභො ලුඛිහනා ලුඛිහිතත්තං සාරාගො සාරජ්ජනා සාරජ්ජිතත්ත” න්ති ආදිනා (ධ. ස. 389) අනෙකෙනි පරියායෙහි විහත්තො. තථා දිට්ඨියෙව දිට්ඨිසංකිලෙසො, යො “දිට්ඨිගතං දිට්ඨිගහනං දිට්ඨිකත්තාරො දිට්ඨිවිසුකං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිත” න්ති ආදිනා (ධ. ස. 1105) අනෙකෙනි පරියායෙහි, “සන්ති, හික්ඛෙව, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා” ති ආදිනා (දී. නි. 1.30) ද්වාසට්ඨියා පහෙදෙහි ව විහත්තො. දුච්චරිතසංකිලෙසො පන අත්ථතො දුස්සීලාචෙනතා චෙව චෙනතාසම්පයුත්තධම්මා ව, යො “කායදුච්චරිතං වච්චදුච්චරිතං කායවිසමං වච්චිසම” න්ති (විහ. 913, 924), “පාණාතිපාතො අදින්නාදාන” න්ති (විහ. 913) ව ආදිනා අනෙකෙනි පරියායෙහි, අනෙකෙනි පහෙදෙහි ව විහත්තා.

තෙසු තණ්හාසංකිලෙසස්ස සමථො පටිපක්ඛො, දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස විපස්සනා, දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස සීලං පටිපක්ඛො. තෙ පන සීලාදයො ධම්මා ඉධ පරිඤ්ඤාගහණෙන සෙක්ඛග්ගහණෙන “අරහ” න්ති ආදිනා අරියතාදිග්ගහණෙන ව ගහිතා. තත්ථ සීලෙන දුච්චරිතසංකිලෙසස්සහානං සිජ්ඣති, තථා තදඬිගජ්ජහානං වීතික්කමජ්ජහානඤ්ච, සමථෙන තණ්හාසංකිලෙසස්සහානං සිජ්ඣති, තථා වික්ඛම්භනජ්ජහානං පරියුට්ඨානජ්ජහානඤ්ච. විපස්සනාය දිට්ඨිසංකිලෙසස්සහානං සිජ්ඣති, තථා සමුච්ඡේදජ්ජහානං අනුසයජ්ජහානඤ්ච. තත්ථ පුබ්බහාගෙ සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස සමථො, සමථෙ පතිට්ඨිතස්ස විපස්සනා, මග්ගක්ඛණෙ පන සමකාලමෙව හවන්ති. පුබ්බෙයෙව හි සුපරිසුද්ධකායවච්ඡිකම්මස්ස සුපරිසුද්ධාජීවස්ස ව සමථවිපස්සනා ආරද්ධා ගබ්භං ගණ්හන්තියො පරිපාකං ගච්ඡන්තියො වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනං පරිබුහෙන්නි, වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති මග්ගෙන සට්ඨන්ති මග්ගක්ඛණෙ සමථවිපස්සනා පරිපුරෙති. අථ මග්ගක්ඛණෙ සමථවිපස්සනාභාවනාපාරිසුරියා අනවසෙසසංකිලෙසධම්මං සමුච්ඡින්නන්දන්තියො නිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකරොන්තිති. අයං සමාරොපනො භාරො.

සොළසභාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා

1. නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා

“සබ්බධම්මමූලපරියාය” න්ති ආදිසු සබ්බධම්මමූලග්ගහණෙන මඤ්ඤනාගහණෙන ච තණ්හාමානදිට්ඨියො ගහිතා. මඤ්ඤනානම්පි හි මඤ්ඤනා කාරණන්ති දස්සිතොයමත්ථො. “අස්සුතවා” ති ආදිනා අවිජ්ජාමානදිට්ඨියො ගහිතා, සබ්බෙහි චා සංකිලෙසධම්මා, තථා සඤ්ඤාඅපරිඤ්ඤාතග්ගහණෙන. “බ්ණාසවො පරික්ඛණ්ණභවසඤ්ඤාජනො” ති එත්ථ පන ආසවා සඤ්ඤාජනානි ච සරූපතො ගහිතානි, තථා නන්දිග්ගහණෙන තණ්හාගහණෙන ච තණ්හා, එවම්පෙත්ථ සරූපතො පරියායතො ච තණ්හා අවිජ්ජා තප්පක්ඛියධම්මා ච ගහිතා. තත්ථ තණ්හාය විසෙසතො රූපධම්මා අධිට්ඨානං, අවිජ්ජාය අරූපධම්මා, තෙ පන සබ්බධම්මග්ගහණෙන පථවී ආදිග්ගහණෙන ච දස්සිතා එව. තාසං සමථො විපස්සනා ච පටිපක්ඛො, තෙසමෙත්ථ ගහෙතබ්බාකාරො හෙට්ඨා දස්සිතො එව. සමපස්ස වෙතොවිමුත්ති ඵලං, විපස්සනාය පඤ්ඤාවිමුත්ති. තථා හි තා “රාගවිරාගා” ති ආදිනා විසෙසෙත්ථා වුවුවන්ති, ඉමාසමෙත්ථ ගහණං සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තචිතරාගාදිවචනෙහි වෙදිතබ්බං. තත්ථ තණ්හාවිජ්ජා සමුදයසච්චං, තප්පක්ඛියධම්මා පන තග්ගහණෙනෙව ගහිතානි වෙදිතබ්බා. තෙසං අධිට්ඨානභූතා වුත්තප්පහෙදා රූපාරූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චං. තණ්හාගහණෙන චෙත්ථ මායා-සායෙයා-මානාතිමාන-මදප්පමාද-පාපිච්ඡනා-පාපමිත්තතා-අහිරිකානොත්තප්පාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො, අවිජ්ජාගහණෙන විපරීතමනසිකාර-කොට්ඨපනාහ-මක්ඛ-පළාස-ඉස්සා-මච්ඡරිය-සාරම්භදොවචස්සතා-භවදිට්ඨි-විභවදිට්ඨි ආදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො, වුත්තවිපරියායෙන අමායාඅසායෙයාදිඅවිපරීතමනසිකාරාදිවසෙන, තථා සමප්පක්ඛියානං සද්ධිනද්‍රියාදීනං විපස්සනාපක්ඛියානං අනිච්චසඤ්ඤාදීනඤ්ච වසෙන වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති. අයං නන්දියාවට්ටස්ස න යස්ස භූමි.

2. තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා

තථා වුත්තනයෙන සරූපතො පරියායතො ච ගහිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතප්පක්ඛියධම්මෙසු තණ්හා ලොභො, අවිජ්ජා මොභො, අවිජ්ජාය සම්පයුත්තො ලොභිතෙ සති පුබ්බො විය තණ්හාය සති සිජ්ඣමානො ආසානො දොසො, ඉති තීහි අකුසලමූලෙහි ගහිතෙහි, තප්පටිපක්ඛතො මඤ්ඤනාපටික්ඛෙපපරිඤ්ඤාගහණාදීහි ච කුසලමූලානි සිද්ධානියෙව භොන්ති. ඉධාපි “ලොභො සබ්බානි චා සාසවකුසලාකුසලමූලානි සමුදයසච්චං, තෙහි නිබ්බත්තා, තෙසං අධිට්ඨානගොචරභූතා ච උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්ච” න්ති ආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බා. ඵලං පනෙත්ථ තයො විමොක්ඛා, තීහි පන අකුසලමූලෙහි තිවිධදූවචරිත-සංකිලෙසමල-විසමඅකුසල-සඤ්ඤා-

චිත්තක්කාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නොතබ්බො. තථා තීහි කුසලමූලෙහි තිවිධසුවරිත-සමකුසල-සඤ්ඤා-චිත්තක්ක-සද්ධම්ම-සමාධි-විමොක්ඛමුඛ-විමොක්ඛා-දිවසෙන කුසලපක්ඛො නොතබ්බොති. අයං තිප්පක්ඛලස්ස නයස්ස භූමි.

3. සීහවික්කිලිතනයවණ්ණනා

තථා චුත්තනයෙන සරූපතො පරියායතො ව ගහිතෙසු තණ්හාවිජ්ජාතජ්ජක්ඛියධම්මෙසු විසෙසතො තණ්හාදිට්ඨිතං වසෙන අසුභෙ “සුභ”න්ති, දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති ව විපල්ලාසා, අවිජ්ජාදිට්ඨිතං වසෙන අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති, අනත්තනි “අත්තා”ති ව විපල්ලාසා වෙදිතබ්බා. තෙසං පටිපක්ඛතො මඤ්ඤනාපටික්ඛෙපපරිඤ්ඤාගහණාදිසිද්ධෙහි සතිවිරියසමාධිපඤ්ඤන්ද්‍රියෙහි චත්තාරි සතිපට්ඨානානි සිද්ධානොව හොන්ති. තත්ථ චතුහි ඉන්ද්‍රියෙහි චත්තාරො පුග්ගලා නිද්දිසිතබ්බා. කථං? දුට්ඨො හි තණ්හාවරිතො මුදිත්තියො තික්ඛිත්තියොති, තථා දිට්ඨිවරිතො. තෙසං පඨමො අසුභෙ “සුභ”න්ති විපරියාසග්ගාහි සතිබලෙන යථාභූතං කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො තං විපල්ලාසං සමුග්ගාටෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුඛෙ “සුඛ”න්ති විපරියාසග්ගාහි “උප්පන්නං කාමචිත්තක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (දී. නි. 3.310; ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14, 114; අ. නි. 6.58) චුත්තෙන වීරියසංවරභූතෙන වීරියබලෙන තං විපල්ලාසං විධමෙන්තො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. තතියො අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති අයාථාවග්ගාහි සමාධිබලෙන සමාහිතචිත්තො සඬබ්බාරාතං බණ්කභාවසල්ලක්ඛණෙන තං විපල්ලාසං සමුග්ගාටෙන්තො අරියභූමිං ඔක්කමති. චතුත්ථො සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනවඤ්චිතතාය ඵස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ අනත්තනි “අත්තා”ති මිච්ඡාහිනිවෙසී චතුකොට්ඨකපුඤ්ඤනාමනසිකාරෙන තං මිච්ඡාහිනිවෙසං විද්ධංසෙන්තො සාමඤ්ඤඵලං සච්ඡිකරොති.

ඉධාපි සුභසඤ්ඤාසුඛසඤ්ඤාහි චතුහිපි වා විපල්ලාසෙහි සමුදයසච්චං, තෙසං අධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බා. ඵලං පනෙත්ථ චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, චතුහි චිත්තවිපල්ලාසෙහි චතුරාසවොස-යොග-කායගන්ථ-අගති-තණ්හුජ්ජාද-සල්ලපාදාන-විඤ්ඤාණට්ඨිති-අපරිඤ්ඤාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නොතබ්බො. තථා චතුහි සතිපට්ඨානෙහි චතුබ්බිධකුසල-විහාරාධිට්ඨාන-සුඛභාගියධම්ම-අප්පමඤ්ඤා-සම්මජ්ජධාන-ඉද්ධිපාදා-දිවසෙන වොදානපක්ඛො නොතබ්බොති. අයං සීහවික්කිලිතස්ස නයස්ස භූමි.

4-5. දිසාලොචන-අඬකුසනයද්වයවණ්ණනා

ඉමෙසං පන තිණ්ණං අත්ථනයානං සිද්ධියා වොහාරෙන නයද්වයං සිද්ධමෙව හොති. තථා හි අත්ථනයානං දිසාභූතධම්මානං සමාලොචනං දිසාලොචනං, තෙසං සමානයනං අඬකුසොති පඤ්චපි නයා නියුත්තාති වෙදිතබ්බා.

සාසනපට්ඨානවණ්ණනා

ඉදඤ්ච සුත්තං සොළසවිධෙ සුත්තන්තපට්ඨානෙ
සංකිලෙසනිබ්බේධාසෙක්ඛභාගියං, සබ්බභාගියමෙව චා
“සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බධම්මග්ගහණෙන
ලොකියකුසලානම්පි සඬගහිතත්තා. අට්ඨවිසතිවිධෙන පන
සුත්තන්තපට්ඨානෙ ලොකියලොකුත්තරසබ්බධම්මාධිට්ඨානං
ඤ්ඤාණඤ්ඤායං දස්සනභාවනං සකච්චනං විස්සජ්ජනීයං කුසලාකුසලං
අනුඤ්ඤාතං පටික්ඛිත්තං චාති වෙදිතබ්බං.

නෙත්තිනයවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

මූලපරියායසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා

14. අපුබ්බපදවණ්ණනාති අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන හෙට්ඨා අග්ගහිතතාය
අපුබ්බස්ස අහිනවස්ස පදස්ස වණ්ණනා අත්ථවිභජනා“ .හිත්වා
පුනස්පුනාගතමත්ථ.තංති හි වුත්ත” නිවාසට්ඨානභූතා
භූතපුබ්බනිවාසට්ඨානභූතා, නිවාසට්ඨානෙ චා භූතා නිබ්බත්තා
නිවාසට්ඨානභූතා, තත්ථ මාපිතාති අත්ථො. යථා කාකන්දී මාකන්දී
කොසම්බීති යථා කාකන්දස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ මාපිතා නගරී
කාකන්දී, මාකන්දස්ස නිවාසට්ඨානෙ මාපිතා මාකන්දී,
කුසම්බස්සනිවාසට්ඨානෙ මාපිතා කොසම්බීති වුව්චති, එවං සාවත්ථීති
දස්සෙති. උපනෙත්වා සමීපෙ කත්වා භුඤ්ජිතබ්බතො උපභොගො,
සවිඤ්ඤාණකචත්ථුබ්බතොජිතබ්බදා භුඤ්ජරිතො සබ්බ . පරිභොගො,
නිවාසනපාරුපනාදි අවිඤ්ඤාණකචත්ථු. සබ්බමෙත්ථ අත්ථීති
නිරුත්තිතයෙන සාවත්ථීදසිදසද්-ධිමාහ. සත්ථසමායොගෙති සත්ථස්ස
නගරියා සමාගමෙ, සත්ථෙ තං නගරං උපගතෙති අත්ථො. පුච්ඡිතෙ
සත්ථිකජනෙහි.

සමොහිතන්ති සත්තිවිතං. රම්මන්ති අත්තො බහි ච භූමිභාගසම්පත්තියා
වෙච ආරාමුය්‍යානසම්පත්තියා ච රමණීයං. දස්සනෙය්‍යන්ති
විසිඛාසන්තිවෙසසම්පත්තියා වෙච පාසාදකුටාගාරාදිසම්පත්තියා ච
දස්සනීයං පස්සිතබ්බයුත්තං. උපභොගපරිභොගචත්ථුසම්පත්තියා වෙච
නිවාසසුඛතාය ච නිබද්ධවාසං වසන්තානං ඉතරෙසඤ්ච සත්තානං මනං
රමෙතීති මනොරමං. දසහි සද්දෙහිති හත්ථිසද්දො, අස්ස-රථ-හෙරි-සඬබ-
මුදිඬග-විණා-ගීත සම්මතාළසද්දො, අස්නාථ-පිචථ-බාදථාති-සද්දොති
ඉමෙහි දසහි සද්දෙහි. අවිචිත්තන්ති න විචිත්තං, සබ්බකාලං සොසිතන්ති
අත්ථො.

වුද්ධිං වෙපුල්ලතං පත්තන්ති තන්තිවාසී සත්තවුද්ධියා වුද්ධිං, තාය
පරිවුද්ධිතායෙව විපුලභාවං පත්තං, බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සන්ති අත්ථො.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-විකා මූලපරියායවග්ගො
 විත්තුපකරණසමිද්ධියා ඉද්ධං. සබ්බකාලං සුභික්ඛභාවෙන ජීතං.
 අන්තමසො විසාසාදෙ උපාදාය සබ්බෙසං කපණද්ධිකවනිබ්බකයාවකානම්පි
 ඉච්ඡි තත්ථනිජ්ඣත්තියා මනුඤ්ඤං ජාතං, පගෙව ඉස්සරියෙ ධීතානන්ති
 දස්සනත්ථං. පුන “මනොරම”න්ති වුත්තං. අළකමන්දාවාති ආටානාටාදීසු
 දසසු වෙස්සවණමහාරාජස්ස නගරීසු අළකමන්දා නාම එකා නගරී, යා
 ලොකෙ අළාකා එව වුවිවති. සා යථා පුඤ්ඤකම්මිතං ආවාසභූතා
 ආරාමරාමණෙයාකාදිනා සොහග්ගජ්ජත්තා, එවං සාවත්ථීපිති වුත්තං.
 “අළකමන්දාවා”ති. දෙවානන්ති වෙස්සවණපක්ඛියානං
 වාතුමහාරාජිකදෙවානං.

ජිනාතිති ඉමිනා සොත-සද්දො විය කත්තුසාධනො ජෙන-සද්දොති
 දස්සෙති. රඤ්ඤාති පසෙනදිකොසලරාජෙන. රාජගතං ජයං ආරොපෙත්වා
 කුමාරො ජිතවාති ජෙනොති වුත්තො. මඬගලකබ්බතායාතිආදිනා
 “ජෙයො”ති එතස්මිං අත්ථෙ “ජෙනො”ති වුත්තන්ති දස්සෙති.
 සබ්බකාමසමිද්ධිතායාති සබ්බෙහි උපහොගපරිහොගවත්ථුහි ජිතභාවෙන
 විභවසම්පන්නතායාති අත්ථො. සමිද්ධාපි මච්ඡරිනො කිඤ්චි න දෙන්තිති
 ආහ “විගතමලමච්ඡරතායා”ති, රාගදොසාදිමලානඤ්චෙව මච්ඡරියස්ස ච
 අභාවෙනාති අත්ථො. සමිද්ධා අමච්ඡරිනොපි ච කරුණාසද්ධාදිගුණවිරහිතා
 අත්තනො සන්තකං පරෙසං න දදෙය්‍යන්ති ආහ “කරුණාදිගුණසමඬගිතාය
 වා”ති. තෙනාති අනාථානං පිණ්ඩදානෙන. සද්දත්ථනො පන දාතබ්බභාවෙන
 සබ්බකාලං උපට්ඨපිතො අනාථානං පිණ්ඩො එතස්ස අත්ථීති
 අනාථපිණ්ඩිකො. පඤ්චවිධසෙනාසනඬගසම්පත්තියාති “නාතිදුරං
 නච්චාසන්නං ගමනාගමනසම්පන්න”න්ති එකං අඬගං, “දිවා අප්පාකිණ්ණං
 රත්ති. අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොස”න්ති එකං,
 “අප්පඩංසමකසවාතාතපසරීසපසම්ඵස්ස”න්ති එකං, “තස්මිං බො පන
 සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස අප්පකසිරෙන උප්පජ්ජන්ති වීවර...පෙ....
 පරික්ඛාරා”ති එකං, “තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ ථෙරා භික්ඛු විහරන්ති
 බහුස්සුතා”ති එකං, එවමෙනෙහි පඤ්චවිධසෙනාසනඬගෙහි සම්පන්නතාය.
 යදි ජෙනවනං තථං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමොති ආහ “සො හී”තිආදි.

කීතකාලතො පට්ඨාය අනාථපිණ්ඩිකස්සෙව තං වනං, අථ කස්මා
 උභින්නං පරිකිත්තනන්ති ආහ “ජෙනවනෙ”තිආදි. “යදිපි සො භූමිභාගො
 කොට්ඨන්තරෙන මහාසෙට්ඨිනා කීතො, රුක්ඛා පන ජෙනෙන න
 වික්කිතාති ජෙනවනන්ති වත්තබ්බතං ලභී”ති වදන්ති.

කස්මා ඉදං සුත්තමහාසීති කථෙතුකමායතාය සුත්තනික්ඛෙපං පුච්ඡති.
 සාමඤ්ඤතො හි භගවතො දෙසනාකාරණං පාකට්ඨෙවාවති. කො පනායං
 සුත්තනික්ඛෙපොති? අත්තජ්ඣාසයො. පරෙහි අනජ්ඣාසයො එව හි භගවා
 අත්තනො අජ්ඣාසයෙන ඉමං සුත්තං දෙසෙතීති ආවරියා. යස්මා පනෙස
 භික්ඛුනං උපක්කිලිට්ඨවිත්තතං විදිත්වා “ඉමෙ භික්ඛු ඉමාය දෙසනාය

උපක්කිලෙසවිසොධනං කත්වා ආසවක්ඛයාය පටිපජ්ජිස්සන්ති”ති අයං දෙසනා ආරද්ධා, තස්මා පරජ්ඣාසයොති අපරෙ. උභයමිපි පන යුත්තං. අත්තජ්ඣාසයාදීනඤ්ඤි සංසග්ගහෙදස්ස සම්භවො හෙට්ඨා දස්සිතොවාති. තෙසං භික්ඛුනන්ති තදා ධම්මපටිග්ගාභතභික්ඛුනං. උපක්කිලෙසවිසොධනන්ති සමථවිපස්සනුපක්කිලෙසතො චිත්තස්ස විසොධනං. පයමඤ්ඤි භගවා අනුපුබ්බිකථාදිනා පටිපත්තියා සංකිලෙසං නිහරිත්වා පච්ඡා සාමුක්කංසිකං දෙසනං දෙසෙති ඛේත්තෙ ඛාණ්ඩකණ්ටකගුම්ඛාදිකෙ අවහරිත්වා කසනං විය, තස්මා කම්මට්ඨානමෙව අවත්වා ඉමාය අනුපුබ්බියා දෙසනා පවත්තාති අධිජ්ජායො.

සංවරභූතන්ති සීලසංවරාදිසංවරභූතං සංවරණසභාවං කාරණං, තං පන අත්ථතො දස්සනාදි ඵවාති වෙදිතබ්බං. සංවරිතාති පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන සම්මා, සබ්බථා වා වාරිතා. ඵවංභූතා ඵ යස්මා පවත්තිද්වාරපිධානෙන පිහිතා නාම භොන්ති, තස්මා වුත්තං “විදහිතා හුත්වා”ති. ඵවං අවචන්තිකස්ස සංවරස්ස කාරණභූතං අනචචන්තිකං සංවරං දස්සෙත්වා ඉදානි අවචන්තිකමෙව සංවරං දස්සෙත්තො යස්මිං දස්සනාදිමිහි සති උප්පජ්ජනාරහා ආසවා න උප්පජ්ජන්ති, සො තෙසං අනුජ්ජාදො නිරොධො ඛයො පභානන්ති ඵ වුච්චිමානො අත්ථතො අප්පවත්තිමත්තන්ති තස්ස ඵ දස්සනාදි කාරණන්ති ආහ “යෙන කාරණෙන අනුජ්ජාදනිරොධසඬ්ඛාතං ඛයං ගච්ඡන්ති පභීයන්ති නප්පවත්තන්ති, තං කාරණන්ති අත්ථො”ති.

චක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපීති (ධ. ස. මූලටී. 14-19)
චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදිවීථිසු තදනුගතමනොචිඤ්ඤාණවීථිසු ඵ කිඤ්චාපි කුසලාදීනමිපි පවත්ති අත්ථී, කාමාසවාදයො ඵව පන චණතො යුසං විය පග්ගරණකඅසුචිභාවෙන සන්දන්ති, තස්මා තෙ ඵව “ආසවා”ති වුච්චන්ති. තත්ථ හි පග්ගරණඅසුචිමිහි නිරුල්භො ආසව-සද්දොති. ධම්මතො යාව ගොත්රභූතන්ති තතො පරං මග්ගඵලෙසු අප්පවත්තනතො වුත්තං. එතෙ හි ආරම්මණවසෙන ධම්මෙ ගච්ඡන්තා තතො පරං න ගච්ඡන්ති. නනු තතො පරං භවඬ්ගාදීනිපි ගච්ඡන්තිති වෙ? න, තෙසමිපි පුබ්බෙ ආලම්බිතෙසු ලොකීයධම්මෙසු සාසවභාවෙන අත්තොගධත්තා තතො පරතාභාවතො. ඵත්ථ ඵ ගොත්රභූච්චනෙන ගොත්රභූචොදානඵලසමාපත්තිපුරෙචාරිකපරිකම්මානි වුත්තානීති වෙදිතබ්බානි. පයමමග්ගපුරෙචාරිකමෙව වා ගොත්රභූ අවධිනිදස්සනභාවෙන ගහිතං, තතො පරං පන මග්ගඵලසමානතාය අඤ්ඤෙසු මග්ගෙසු මග්ගවීථියං සමාපත්තිවීථියං නිරොධානන්තරඤ්ඤ පවත්තමානෙසු ඵලෙසු නිබ්බානෙ ඵ ආසවානං පවත්ති නිවාරිතාති වෙදිතබ්බං. සවත්තීති ගච්ඡන්ති, ආරම්මණකරණවසෙන පවත්තන්තීති අත්ථො. අවධිඅත්ථො ආ-කාරො, අවධි ඵ මරියාදාහිවිධිහෙදතො දුට්ඨො. තත්ථ මරියාදං කිරියං බහි කත්වා පවත්තති යථා “ආපාටලිපුත්තා වුට්ඨො දෙවො”ති. අහිවිධි පන කිරියං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 බ්‍යාපෙත්වා පවත්තති යථා “ආභවග්ගා භගවතො යසො පවත්තති”ති.
 අභිවිධිඅත්ථො වායං ආ-කාරො ඉධ ගහිතොති චුත්තං
 “අත්තොකරණත්ථො”ති.

මදිරාදයොති ආදි-සද්දෙන සින්ධවකාදම්බරිකාපොතිකාදීනං සඬගහො
 දට්ඨබ්බො. චිරපාරිවාසියට්ඨො චිරපරිචුත්ථතා පුරාණභාවො. අවිජ්ජා
 නාහොසිතිආදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොටි න
 පඤ්ඤායති භවතණ්හායා”ති (අ. නි. 10.62) ඉදං සුත්තං සඬගහිතං.
 අවිජ්ජාසවභවාසවානං චිරපරිචුත්ථතාය දස්සිතාය තබ්භාවභාවිතො
 කාමාසවස්ස චිරපරිචුත්ථතා දස්සිතාව හොති. අඤ්ඤෙසු ව යථාචුත්තෙ
 ධම්මෙ ඔකාසඤ්ච ආරම්මණං කත්වා පවත්තමානෙසු මානාදීසු
 විජ්ජමානෙසු අත්තත්තනියාදිග්ගාභවසෙන අභිබ්‍යාපනං මදකරණවසෙන
 ආසවසදිසතා ව එතෙසංයෙව, න අඤ්ඤෙසන්ති එතෙස්වෙව ආසව-සද්දො
 නිරුජ්ජෙහොති දට්ඨබ්බො. න චෙත්ථ දිට්ඨාසවො නාගතොති ගහෙතබ්බං
 භවතණ්හාය විය භවදිට්ඨියාපි භවාසවග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා. ආයතං
 අනාදිකාලිකත්තා. පසවන්තීති ඵලන්ති. න හි තං කිඤ්චි සංසාරදුක්ඛං අත්ථී,
 යං ආසවෙහි විනා උප්පජ්ජෙය්‍ය. පුරිමානි චෙත්ථාති එත්ථ එතෙසු චතුසු
 අත්ථවිතජ්ජෙසු පුරිමානි තීණි. යත්ථාති යෙසු සුත්තාහිධම්මපදෙසෙසු. තත්ථ
 යුජ්ජන්ති කිලෙසෙසුයෙව යථාචුත්තස්ස අත්ථත්තයස්ස සම්භවතො.
 පච්ඡිමං “ආයතං වා සංසාරදුක්ඛං සවන්තී”ති චුත්තනිබ්බවනං. කම්මෙපි
 යුජ්ජති දුක්ඛජ්ජසවනස්ස කිලෙසකම්මසාධාරණත්තා.

දිට්ඨධම්මා චුච්චන්ති පච්චක්ඛන්තා බන්ධා, දිට්ඨධම්මෙ භවා
 දිට්ඨධම්මිකා. විවාදමූලභූතාති විවාදස්ස මූලකාරණභූතා කොට්ඨුපනාහ-
 මක්ඛ-පළාස-ඉස්සා-මච්ඡරිය-මායා-සායෙය්‍ය-ථම්භ-සාරම්භ-මානාතිමානා.

යෙන දෙවූපපත්‍යස්සාති යෙන කම්මකිලෙසජ්ජකාරෙන ආසවෙන
 දෙවෙසු උපපත්ති නිබ්බත්ති අස්ස මය්හන්ති සම්බන්ධො. ගන්ධබ්බො වා
 විහඬගමො ආකාසවාරී අස්සන්ති විහන්තිං පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං.
 එත්ථ ව යක්ඛගන්ධබ්බතාය විනිමුත්තා සබ්බා දෙවගති දෙවග්ගහණෙන
 ගහිතා. අවසෙසා ව අකුසලා ධම්මාති අකුසලකම්මතො අවසෙසා අකුසලා
 ධම්මා ආසවාති ආගතාති සම්බන්ධො.

පටිසාතායාති පටිසෙධනාය. පරුපවා...පෙ.... උපද්දවාති ඉදං යදි භගවා
 සික්ඛාපදං න පඤ්ඤපෙය්‍ය, තතො
 අසද්ධම්මජ්ජපටිසෙවනඅදින්නාදානපාණාතිපාතාදිහෙතු යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං
 පරුපවාදාදයො දිට්ඨධම්මිකා නානජ්ජකාරා අනත්ථා, යෙ ව තන්තිමිත්තා
 එව නිරයාදීසු නිබ්බත්තස්ස පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණාදිවසෙන
 මහාදුක්ඛානුභවාදිජ්ජකාරා අනත්ථා, තෙ සන්ධාය චුත්තං. තෙ පනෙතෙති
 එතෙ කාමරාගාදිකිලෙස-තෙභුමකකම්මපරුපවාදාදිඋපද්දවජ්ජකාරා ආසවා.

යත්ථාති යස්මිං විනයාදිපාළිපදෙසෙ. යථාති යෙන දුට්ඨාදිප්පකාරෙන අඤ්ඤාසු ච සුත්තන්තෙසු ආගතාති සම්බන්ධො.

නිරයං ගමෙත්තීති නිරයගාමිනියා. ජක්කනිපාතෙ ආහුනෙය්‍යසුත්තෙ. තත්ථ හි ආසවා ඡධා ආගතා ආසව-සද්දාහිධෙය්‍යස්ස අත්ථස්ස පහෙදොපවාලෙන ආසව-පදෙ පහෙදොති වුත්තො, කොට්ඨාසත්ථො චා පද-සද්දොති ආසවපදෙති ආසවප්පකාරෙ සද්දකොට්ඨාසෙ අත්ථකොට්ඨාසෙ වාති අත්ථො.

තථා හීති තස්මා සංවරණං පිදහනං පවත්තිතුං අප්පදානං, තෙනෙව කාරණෙනාති අත්ථො. සීලාදිසංවරෙ අධිප්පෙනෙ පවත්තිතුං අප්පදානවසෙන ඵකනභාවසාමඤ්ඤතො ද්වාරං සංවරිත්වාති ගෙහද්වාරසංවරණමපි උදාහරං. සීලසංවරොතිආදි හෙට්ඨා මූලපරියායවණ්ණනාය වුත්තමිපි ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනං පරිපුණ්ණං කත්වා වත්තුකාමො පුන වදති. යුත්තං තාව සීලසතිඤ්ඤාණානං සංවරත්ථො පාළියං තථා ආගතත්තා, බන්තිවීරියානං පන කථන්ති ආහ “තෙසඤ්ඤා”තිආදි. තස්සත්ථො – යදිපි “බමො හොති...පෙ.... සීතස්ස උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනිද්දෙසෙ බන්තිවීරියානං සංවරපරියායො නාගතො, උද්දෙසෙ පන සබ්බාසවසංවරපරියායන්ති සංවරපරියායෙන ගහිතත්තා අත්ථෙව තෙසං සංවරභාවොති.

පුබ්බෙ සීලසතිඤ්ඤාණානං පාඨන්තරෙන සංවරභාවො දස්සිතොති ඉදාති තං ඉමිනාපි සුත්තෙන ගහිතභාවං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. බන්තිවීරියසංවරා වුත්තායෙව “බමො හොති සීතස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.14) පාළියා දස්සනවසෙන. “තඤ්ඤ අනාසනං, තඤ්ඤ අගොවර”න්ති අයං පනෙත්ථ සීලසංවරොති තඤ්ඤ “යථාරූපෙ”තිආදිනා වුත්තං අයුත්තං අනියතවත්ථුකං රහො පටිච්ඡන්තාසනං, තඤ්ඤ යථාවුත්තං අයුත්තං වෙසියාදිගොවරං, “පටිසඬ්ඛායොනියො පටිවජ්ජෙති”ති ආගතං යං පටිවජ්ජනං, අයං පන එත්ථ එතස්මිං සුත්තෙ ආගතො සීලසංවරොති අත්ථො. අනාසනපටිවජ්ජනෙන හි අනාවාරපටිවජ්ජනං වුත්තං, අනාවාරාගොවරපටිවජ්ජනං වාරිත්තසීලනායසීලසංවරො. තථා හි හගවතා “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරති”ති (විහ. 508) සීලසංවරවිහජනෙ ආවාරගොවරසම්පත්තිං දස්සෙන්නෙන “අත්ථි අනාවාරො, අත්ථි අගොවරො”තිආදිනා (විහ. 513, 514) අනාවාරාගොවරා විහජිත්වා දස්සිතා. ඉදඤ්ඤ ඵකදෙසෙන සමුදායනිදස්සනං දට්ඨබ්බං සමුද්දපබ්බතනිදස්සනං විය.

සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරොති එත්ථ “යොනියොමනසිකාරො, පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො”ති වත්තබ්බං. න හි දස්සනපහාතබ්බනිද්දෙසෙ පටිසඬ්ඛාගහණං අත්ථි, “යොනියො මනසි කරොති”ති පන වුත්තං. යොනියොමනසිකරණමපි අත්ථතො පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරමෙවාති එවං

පන අත්ථෙ ගය්හමානෙ යුත්තමෙතං සියා. කෙවි පන “යත්ථ යත්ථ ‘ඉධ පටිසඬ්ඛා යොනියො’ති ආගතං, තං සබ්බං සන්ධාය ‘සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො’ති චුත්ත”න්ති වදන්ති. තෙසං මතෙන “ඉදං දුක්ඛන්ති යොනියො මනසි කරොති”ති ආදිකස්ස ඤාණසංවරෙන ච අසඬ්ගහො සියා, “දස්සනං පටිසෙවනා භාවනා ච ඤාණසංවරො”ති ච වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යා, තස්මා චුත්තනයෙනෙවත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. “සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො”ති ඉමිනා සත්තසුපි යානෙසු යං ඤාණං, සො ඤාණසංවරොති පරිවජ්ජනාදිවසෙන චුත්තා සීලාදයො සීලසංවරාදයොති අයමත්ථො දස්සිතො. එවං සති සංවරානං සඬ්කරො විය හොතිති තෙ අසඬ්කරතො දස්සෙතුං “අග්ගහිතග්ගහණෙනා”ති චුත්තං පරිවජ්ජනවිසෙසසංවරාධිවාසනවිනොදනානං සීලසංවරාදිභාවෙන ගහිතත්තා, තථා අග්ගහිතානං ගහණෙනාති අත්ථො. තෙ පන අග්ගහිතෙ සරූපතො දස්සෙන්නො “දස්සනං පටිසෙවනා භාවනා”ති ආහ.

එතෙන සීලසංවරාදිනා කරණභූතෙන, කාරණභූතෙන වා. ධම්මාති කුසලාකුසලධම්මා. සීලසංවරාදිනා හි සහජාතකොටියා, උපනිස්සයකොටියා වා පච්චයභූතෙන අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මා උප්පත්තිං ගච්ඡන්ති උප්පජ්ජන්ති, තථා අනිරුද්ධා අකුසලා ධම්මා නිරොධං ගච්ඡන්ති නිරුජ්ඣන්තිති අත්ථො. පාළියං පන “අනුප්පන්නා වෙව ආසවා න උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ච ආසවා පහියන්ති”ති අකුසලධම්මානං අනුප්පාදපහානාති එව චුත්තාති, න කුසලධම්මානං උප්පාදාදයොති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං, “යොනියො ච බො, හික්ඛවෙ, මනසිකරොතො”ති ආදිනා කුසලධම්මානම්පි උප්පත්ති පකාසිතාව ආසවසංවරණස්ස පධානභාවෙන ගහිතත්තා. තථා හි පරියොසානෙපි “යෙ ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා, තෙ දස්සනා පහිනා හොන්ති”ති ආදිනා (ම. නි. 1.28) ආසවජ්ජනානමෙව පධානං කත්වා නිගමිතං.

15. ජානතො පස්සතොති එත්ථ දස්සනම්පි පඤ්ඤාවක්ඛුනාව දස්සනං අධිජ්ජෙතං, න මංසවක්ඛුනා දිබ්බවක්ඛුනා වාති ආහ “ද්වෙපි පදානි එකත්ථානී”ති. එවං සන්තෙජිති පද්ද්වයස්ස එකත්ථත්ථෙපි. ඤාණලක්ඛණන්ති ඤාණස්ස සභාවං, විසයස්ස යථාසභාවාවබ්බොධනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ජානනලක්ඛණඤ්ඤි ඤාණ”න්ති. ඤාණජ්ජනාවන්ති ඤාණානුභාවං, ඤාණකිච්චං විසයොභාසනන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ඤාණෙන විවටෙ ධම්මෙ”ති. “ජානතො පස්සතො”ති ච ජානනදස්සනමුඛෙන පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා පවත්තාති ආහ “ඤාණලක්ඛණං ඤාණජ්ජනාවං උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති”ති. ජානතො පස්සතොති “යොනියො ච මනසිකාරං අයොනියො ච මනසිකාර”න්ති වක්ඛමානත්තා යොනියොමනසිකාරවිසයජානනං, අයොනියොමනසිකාරවිසයදස්සනං. තඤ්ච බො පන තෙසං ආසවානං බයුපායසභාවස්ස අධිජ්ජෙතත්තා උප්පාදනානුප්පාදනවසෙන න

“යොනිසොමනසිකාරං...පෙ.... අයමෙත්ථ සාරො”ති.

“ජානතො”ති

වත්වා

ජානනඤ්ච

අනුස්සවාකාරපටිච්ඡිකත්තවසෙන න ඉධාධිජ්ජෙතං, අථ බො රූපාදි විය වක්ඛ්විඤ්ඤාණෙන යොනිසොමනසිකාරායොනිසොමනසිකාරෙ පච්චක්ඛෙ කත්වා තෙසං උප්පාදවසෙන දස්සනන්ති ඉමමත්ථං විභාවෙතුං “පස්සතො”ති චුත්තන්ති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤත්ථාපි හි “එවං ජානතො එවං පස්සතො (ඉතිවු. 102), ජානං ජානාති පස්සං පස්සති (ම. නි. 1.203), එවං ජානන්තා එවං පස්සන්තා (ම. නි. 1.407), අජානනං අපස්සන්ති”න්ති ව ආදීසු ඤාණකිච්චස්ස සාමඤ්ඤවිසෙසදීපනවසෙතො පදද්වයං ආගතන්ති. කෙච්ඡි අභයගිරිවාසිසාරසමාසාවරියා. තෙ හි “සමාධිනා ජානතො විපස්සනාය පස්සතො ජානං ජානාති පස්සං පස්සති, එවං ජානනා සමථො, පස්සනා විපස්සනා”ති ව ආදිනා පපඤ්චෙත්ති. තෙති පපඤ්චා. ඉමස්මිං අත්ථෙති “ජානතො”ති ආදිනයස්ථෙත්තෙ ඉමස්මිං සුත්තපදඅත්ථෙ නිද්ධාරියමානෙ. න යුජ්ජන්ති ජානනදස්සනානං යොනිසොමනසිකාරායොනිසොමනසිකාරවිසයභාවස්ස පාළියං චුත්තත්තා.

ආසවස්පහානං ආසවානං අච්චන්තස්පහානං. සො පන තෙසං අනුප්පාදො සබ්බෙන සබ්බං ඛිණ්ණා අභාවො එවාති ආහ “ආසවානං අච්චන්තබ්බසමුප්පාදං ඛිණ්ණාකාරං නත්ථිභාව”න්ති. උජුමග්ගානුසාරිනොති කිලෙසවච්ඡිකස්ස කායවච්ඡිකාදීනඤ්ච පහානෙන උජුභූතෙ සවිපස්සනෙ හෙට්ඨිමග්ගෙ අනුස්සරන්තස්ස. තදෙව හිස්ස සික්ඛනං. බ්‍යස්මිං පයමං ඤාණං. තතො අඤ්ඤා අනන්තරාති බ්‍යසඬ්ඛාතෙ අග්ගමග්ගෙ තප්පරියාපන්නමෙව ඤාණං පයමං උප්පජ්ජති, තදනන්තරං පන අඤ්ඤං අරහත්තන්ති. යදිපි ගාථායං “බ්‍යස්මිං”ඉච්චෙව චුත්තං, සමුච්ඡෙදවසෙන පන ආසවෙහි ඛිණ්ණාති මග්ගො බ්‍යොති චුච්චති ආහ “මග්ගො ආසවක්ඛයොති චුත්තො”ති. සමණොති සමිතපාපො අධිජ්ජෙතො. සො පන ඛිණ්ණාසවො හොතිති “ආසවානං බ්‍යා”ති ඉමස්ස ඵලපරියායනා චුත්තා, නිස්පරියායෙන පන ආසවක්ඛයො මග්ගො, තෙන පත්තබ්බතො ඵලං. එතෙනෙව නිබ්බානස්සපි ආසවක්ඛයභාවො චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

“ජානතො පස්සතො”ති ජානතො එව පස්සතො එවාති එවමෙත්ථ නියමො ඉච්ඡිතො, න අඤ්ඤථා විසෙසාභාවතො අනිට්ඨසාධනතො වාති තස්ස නියමස්ස ඵලං දස්සෙතුං “නො අජානතො නො අපස්සතො”ති චුත්තන්ති ආහ “යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නෙව වදාමිති අත්ථො”ති. ඉමිනා දුර්කතායොනිසොමනසිකාරො ඉධාධිජ්ජෙතො, යොනිසොමනසිකාරො ව ආසවක්ඛයස්ස එකන්තිකකාරණන්ති දස්සෙති. එතෙනාති “නො අජානතො නො අපස්සතො”ති වචනෙන. තෙ පටික්ඛිත්තාති කෙ පන තෙති? “බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්වා

සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරස්සන්ති (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.228), අහෙනු අපච්චයා සත්තා විසුජ්ඣන්ති”ති (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.227) එවමාදිවාදා. තෙසු හි කෙච් අභිජාතිසඤ්ඤාත්තිමත්තෙන භවසඤ්ඤාත්තිමත්තෙන ච සංසාරසුද්ධිං පටිජානන්ති, අඤ්ඤා ඉස්සරපජාපතිකාලාදිවසෙන, තයිදං සබ්බං “සංසාරාදීහි”ති එත්ථෙව සඤ්ඤාත්ති දට්ඨබ්බං.

පුරිමෙන වා පදද්වයෙනාති “ජානතො, පස්සතො”ති ඉමිනා පදද්වයෙන. උපායො වුත්තො “ආසවක්ඛයස්සා”ති අධිකාරතො විඤ්ඤායති. ඉමිනාති “නො අජානතො, නො අපස්සතො”ති ඉමිනා පදද්වයෙන. අනුපායො එව හි ආසවානං ඛයස්ස යදිදං යොනිසො ච අයොනිසො ච මනසිකාරස්ස අජානනං අදස්සනඤ්ච, තෙන තථත්තාය අප්පටිපත්තිතො මිච්ඡාපටිපත්තිතො ච. නනු “පස්සතො”ති ඉමිනා අයොනිසොමනසිකාරො යථා න උප්පජ්ජති, එවං දස්සනෙ අධිප්පෙන පුරිමෙනෙව අනුපායපටිසෙධො වුත්තො හොතීති? න හොති, අයොනිසොමනසිකාරානුප්පාදනස්සපි උපායභාවතො සතිබලෙන සංවුත්ථත්තාදියාදිතා විය සම්පජ්ඣඤ්ඤාලෙනෙව නිව්වාදිවසෙන අභුතජානනාභාවො හොතීති. තෙනාහ “සඤ්ඤාපෙන...පෙ.... හොති”ති. තත්ථ සඤ්ඤාපෙනාති සමාසෙන, අන්වයතො බ්‍යතිරෙකතො ච විත්ථාරං අකත්වාති අත්ථො. ඤාණං...පෙ.... දස්සිතං හොති “ජානතො”තිආදිතා ඤාණස්සෙව ගහිතත්තා. යදි එවං “ස්වායං සංවරො”තිආදි කථං නියතීති? ඤාණස්ස පධානභාවදස්සනත්ථං එවමයං දෙසනා කතාති නායං දොසො, තථා අඤ්ඤාත්ථාපි “අරියං වො භික්ඛවෙ සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාර”න්ති (ම. නි. 3.136) විත්ථාරො.

දබ්බජාතිකොති දබ්බරූපො. සො හි දුබ්බාති වුවචති “දුබ්බං විනස්සති නාදුබ්බ”න්තිආදීසු. දබ්බජාතිකො වා සාරසභාවො, සාරුප්පසීලාවාරොති අත්ථො. යථාහ “න බො දබ්බ දබ්බා එවං නිබ්බෙදෙන්ති”ති (පාරා. 384, 391; වුළුව. 193). වත්තසීසෙ යත්ථාති වත්තං උත්තමඤ්ඤං, ධුරං වා කත්වා. යො හි පරිසුද්ධාජීවො කාතුං අජානන්තානං සමුහ්මචාරීනං, අත්තතො වා වාතාතපාදිපටිබාහනත්ථං ඡත්තාදීති කරොති, සො වත්තසීසෙ යත්ථා කරොති නාම. පදට්ඨානං න හොතීති න වත්තබ්බා නාථකරණධම්මභාවෙන උපනිස්සයභාවතො. වුත්තඤ්ඤි “යාති තාති සමුහ්මචාරීනං උච්චාවචාති කිච්චකරණියාති, තත්ථ දක්ඛො හොති”තිආදි (ම. නි. 1.497).

උපායමනසිකාරොති කුසලධම්මප්පවත්තියා කාරණභූතො මනසිකාරො. පථමනසිකාරොති තස්සා එව මග්ගභූතො මනසිකාරො. අනිව්වාදීසු අනිව්චන්තිආදිතාති අනිව්චදුක්ඛඅසුභඅනත්තසභාවෙසු ධම්මෙසු “අනිව්චං දුක්ඛං අසුභං අනත්තා”තිආදිතා එව නයෙන, අවිපරිතසභාවෙනාති අත්ථො. සච්චානුලොමිකෙන වාති සච්චානිසමයස්ස අනුලොමවසෙන. විත්තස්ස ආවට්ටනාතිආදිතා ආවට්ටනාය පච්චයභූතා තතො පුරිමුප්පන්තා

මනෝද්වාරිකා කුසලජවනජපවත්ති ඵලවොහාරෙන තථා වුත්තා. තස්සා හි වසෙන සා කුසලජපත්තියා උපනිස්සයො හොති. ආවජ්ජනා හි භවඬගචිත්තං ආවට්ටයතීති ආවට්ටනා. අනු අනු ආවට්ටෙතීති අන්වාචට්ටනා. භවඬගාරම්මණතො අඤ්ඤං ආභුජතීති ආභොගො. සමන්තාහරතීති සමන්තාහාරො. තදෙවාරම්මණං අත්තානං අනුබන්ධිත්වා උජ්ජජ්ජමානං මනසි කරොති යපෙතීති මනසිකාරො. අයං වුව්චතීති අයං උපායපට්මනසිකාරලක්ඛණො යොනියොමනසිකාරො නාම වුව්චති, යස්ස වසෙන පුග්ගලො දුක්ඛාදීති සච්චානි ආවජ්ජතුං සක්කොති. අයොනියොමනසිකාරෙ සච්චපටිකුලෙනාති සච්චානිසමයස්ස අනනුලොමවසෙන. සෙසං යොනියොමනසිකාරෙ වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං.

යුත්තින්ති උපපත්තිසාධනයුත්තිං, හෙතුන්ති අත්ථො. තෙනවාහ “යස්මා”තිආදි. එත්ථාති “අයොනියො හික්ඛවෙ...පෙ.... පභියන්ති”ති එතස්මිං පාඨෙ. තත්ථාති වාකොපාසඤ්ඤාසනං. කස්මා පනෙත්ථ අයමුද්දෙසනිද්දෙසො පරිවත්තොති වොදනං සන්ධායාහ “යොනියො”තිආදි. තත්ථ මනසිකාරපදං ද්විත්තං සාධාරණන්ති අධිජ්ජායෙන “යොනියො අයොනියොති ඉමෙහි තාව ද්විති පදෙහි”ති වුත්තං. යොනියොති හි යොනියොමනසිකාරො, අයොනියොති ච අයොනියොමනසිකාරො තත්ථ අනුවත්තනතො වක්ඛමානත්තා ච. සතිපි අනත්ථුජ්ජපත්තිසාමඤ්ඤෙ භවාදීසු පුග්ගලස්ස බහුලිසාමඤ්ඤං දස්සෙත්වා තං පරිවත්තිත්වා විසෙසදස්සනත්තං නාවාදි උපමාත්තයග්ගහණං දට්ඨබ්බං. වක්කයන්තං ආහංසට්ඨයන්තන්ති වදන්ති.

අනුජ්ජන්තාති අනිබ්බත්තා. ආරම්මණවිසෙසවසෙන තස්ස අනුජ්ජන්ති වෙදිතබ්බා, න රූපාරම්මණාදිආරම්මණසාමඤ්ඤෙන, නාපි ආසවවසෙන. තෙනාහ “අනනුභූතපුබ්බං ආරම්මණං...පෙ.... අඤ්ඤථා හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුජ්ජන්තා නාම ආසවා න සන්ති”ති. වත්ථුන්ති සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකජ්ජහෙදං ආසවුජ්ජන්තිකාරණං. ආරම්මණං ආරම්මණපච්චයභූතරූපාදීති. ඉදානි ආසවවසෙනපි අනුජ්ජන්තපරියායො ලබ්භතීති දස්සතුං “අනුභූතපුබ්බෙහි”තිආදි වුත්තං. පකතිසුද්ධියාති පුබ්බවරියතො කිලෙසදුර්භාවසිද්ධාය සුද්ධිපකතිතාය. පාළියා උද්දිසනං උද්දෙසො, අත්ථකථනං පරිපුච්ඡා. අජ්ඣයනං පරියත්ති, විවරසිබ්බාදි නවකම්මං, සමථවිපස්සනානුයොගො යොනියොමනසිකාරො. තාදිසෙනාති යාදිසෙන “මනුඤ්ඤවත්ථු”තිමනසිකාරාදිනා කාමාසවාදයො සම්භවෙය්‍යං, තාදිසෙන. ආසවානං වඩ්ඪී නාම පරිසුට්ඨානතිබ්බතාය වෙදිතබ්බා, සා ච අභිණ්ඞුජ්ජපත්තියා බහුලිකාරතොති තෙ ලද්ධාසෙවනා බහුලභාවං පත්තා මද්දන්තා ඵරන්තා ඡාදෙන්තා අන්ධාකාරං කරොන්තා අපරාපරං උජ්ජජ්ජමානා එකසන්තානනයෙන “උජ්ජන්තා පවඩ්ඪන්ති”ති වුව්චන්ති. තෙන වුත්තං “පුනස්සුතං උජ්ජජ්ජමානා උජ්ජන්තා පවඩ්ඪන්තිති

වුච්චන්ති”ති. ඉතො අඤ්ඤාංති ඉතො අපරාපරුප්පන්නානං එකත්තග්ගහණතො අඤ්ඤා වඩ්ඪි නාම නත්ථි බණ්ඩනාචතො.

සො ව ජානාතීති ධම්මද්ධවච්චවග්ගහණාචමාහ. කාරකස්සෙවාති යුත්තයොගස්සෙව. යස්ස පනාතිආදිනා අනුද්දෙසිකං කත්වා වුත්තමත්ථං පුරාතනස්ස පුරිසාතිසයස්ස පටිපත්තිදස්සනෙන පාකටතරං කාතුං “මණ්ඩලාරාමවාසීමහාතිස්සභුතත්ථෙරස්ස වියා”තිආදි වුත්තං. තඤ්ඤි සබ්බමචාරීනං ආයතිං තථාපටිපත්තිකාරණං හොති, යතො ඵදිසං වත්ථු වුච්චති. තස්මිං යෙවාති මණ්ඩලාරාමෙයෙව. ආචරියං ආපුච්ඡිත්වාති අත්තතො උද්දෙසාචරියං කම්මට්ඨානග්ගහණත්ථං ගන්තුං ආපුච්ඡිත්වා. ආචරියං වන්දිත්වාති කම්මට්ඨානදායකං මහාරක්ඛිතත්ථෙරං වන්දිත්වා. උද්දෙසමග්ගන්ති යථාආරද්ධං උද්දෙසපබන්ධං. තදා කිර මුඛපාදෙතෙව බහු එකජ්ඣං උද්දිසාපෙත්වා මනොසජ්ඣායවසෙන ධම්මං සජ්ඣායන්ති. තත්ථායං ථෙරො පඤ්ඤවත්තතාය උද්දෙසං ගණ්හන්තානං භික්ඛූනං ධොරය්හො, සො “ඉදානාහං අනාගාමී, කිං මය්හං උද්දෙසෙනා”ති සඬකොචං අනාපජ්ජිත්වා දුතියදිවසෙ උද්දෙසකාලෙ ආචරියං උපසඬකමි. “උප්පන්නා පභියන්ති”ති එත්ථ උප්පන්නසදිසා “උප්පන්නා”ති වුත්තා, න පච්චුප්පන්නා. න භි පච්චුප්පන්නෙසු ආසවෙසු මග්ගෙන පහානං සම්භවතීති ආහ “යෙ පන...පෙ.... නත්ථි”ති. වත්තමානුප්පන්නා බණ්ඩත්තයසමඬගිතො. තෙසං පටිපත්තියා පහානං නත්ථි උප්පජ්ජනාරහානං පච්චයසාතෙන අනුප්පාදනමෙව තාය පහානන්ති.

16. යදි එවං දුතියපදං කිමත්ථියන්ති? පදද්වයග්ගහණං ආසවානං උප්පන්නානුප්පන්නභාවසම්භවදස්සනත්ථඤ්ඤෙව පහායකවිහාගෙන පහාතබ්බවිහාගදස්සනත්ථඤ්ඤෙව. තෙනාහ “ඉදමෙව පදං ගහෙත්වා”ති. අඤ්ඤමිථිති ඤාණතො අඤ්ඤමිථි සතිසංවරාදිං. දස්සනාති ඉදං හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනන්ති දස්සනෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනෙන තදත්ථං විවරති. එස නයොති තමෙවත්ථං අතිදිසති. දස්සනෙනාති සොතාපත්තිමග්ගෙන. සො හි පඨමං නිබ්බානදස්සනතො “දස්සන”න්ති වුච්චති. යදිපි තං ගොත්‍රභු පඨමතරං පස්සති, දිස්වා පන කත්තබ්බකිච්චස්ස කිලෙසප්පහානස්ස අකරණතො න තං දස්සනන්ති වුච්චති. ආවජ්ජනට්ඨානියඤ්ඤි තං ඤාණං මග්ගස්ස, නිබ්බානාරම්මණත්තසාමඤ්ඤෙන චෙතං වුත්තං, න නිබ්බානපටිවිජ්ඣනෙන, තස්මා ධම්මවක්ඛු පුනස්පුනං නිබ්බත්තනෙන භාවනං අප්පත්තං දස්සනං නාම, ධම්මවක්ඛුඤ්ඤව පරිඤ්ඤාදිකිච්චකරණවසෙන චතුසච්චධම්මදස්සනං තදභිසමයොති නුත්ථෙත්ථ ගොත්‍රභුස්ස දස්සනභාවප්පත්ති. අයඤ්ඤව විචාරො පරතො අට්ඨකථායමෙව (ම. නි. අට්ඨ. 1.22) ආගමිස්සති. සබ්බත්ථාති “සංවරා පහාතබ්බා”තිආදීසු. සංවරාති සංවරෙන, “සංවරො”ති චෙත්ථ සතිසංවරො චෙදිතබ්බො. පටිසෙවති එතෙනාති පටිසෙවනං, පච්චයෙසු

ඉදමත්ථිකතාඤ්ඤාණං. අධිවාසෙති ඛමති එතායාති අධිවාසනා, සීතාදීනං ඛමනාකාරෙන පවත්තො අදොසො, තප්පධානා වා චත්තාරො කුසලක්ඛන්ධා. පරිවජ්ජෙති එතෙනාති පරිවජ්ජනං, වාළුමිගාදීනං පරිහරණවසෙන පවත්තා චෙතනා, තථාපවත්තා වා චත්තාරො කුසලක්ඛන්ධා. කාමචිතක්කාදිකෙ විනොදෙති විතුදති එතෙනාති විනොදනං, කුසලචිරියං. පයමග්ගෙන දිට්ඨො චතුසච්චධම්මෙ භාවනාවසෙන උප්පජ්ජනතො භාවනා, සෙසමග්ගත්තයං. න හි තං අදිට්ඨපුබ්බං කිඤ්චි පස්සති, එවං දස්සනාදීනං වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

දස්සනාපහානබ්බආසවචණ්ණනා

17. කුසලාකුසලධම්මෙහි ආලම්බියමානාපි ආරම්මණධම්මා ආවජ්ජනමුඛෙනෙව තබ්භාවං ගච්ඡන්තිති දස්සෙන්නො “මනසිකරණියෙ”ති පදස්ස “ආවජ්ජිතබ්බො”ති අත්ථමාහ. හිතසුඛාවහභාවෙන මනසිකරණං අරහන්තිති මනසිකරණියා, තප්පටිපක්ඛතො අමනසිකරණියාති ආහ “අමනසිකරණියෙති තබ්බිපරිතෙ”ති. සෙසපදෙසුති “මනසිකරණියෙ ධම්මෙ අප්පජානන්තො”තිආදීසු. යස්මා කුසලධම්මෙසුපි සුභසුඛනිච්චාදිවසෙන මනසිකාරො අස්සාදනාදිභෙතුතාය සාවජ්ජො අහිතදුක්ඛාවහො අකුසලධම්මෙසුපි අනිච්චාදිවසෙන මනසිකාරො නිබ්බිදාදිභෙතුතාය අනවජ්ජො හිතසුඛාවහො, තස්මා “ධම්මතො නියමො නත්ථි”ති චත්ථා “ආකාරතො පන අත්ථි”ති ආහ.

වා-සද්දො යෙහුයොන “මමං වා හි හික්ඛවෙ (දී. නි. 1.5, 6), දෙවො වා හවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.186; ම. නි. 2.79, 80) විකප්පත්ථො දිට්ඨො, න සමුච්චයත්ථොති තත්ථ සමුච්චයත්ථෙ පයොගං දස්සෙතුං “යථා”තිආදි වුත්තං. එවඤ්ච කත්ථා සමුච්චයත්ථදීපකං පනෙතං සුත්තපදං සමුදාහරං.

කාමාසවොති පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛාතෙ කාමෙ ආසවො කාමාසවො. තෙනාහ “පඤ්චකාමගුණිකො රාගො”ති. භවාසවං පන ය්පෙත්ථා සබ්බො ලොභො කාමාසවොති යුත්තං සියා. රූපාරූපභවෙති කම්මුපපත්තිභෙදතො දුට්ඨෙපි රූපාරූපභවෙ ඡන්දරාගො. ඤානනිකන්තිති ඤානස්සාදො. “සුන්දරමිදං යානං නිච්චං ධූව”න්තිආදීනා අස්සාදෙන්තස්ස උප්පජ්ජමානො සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො භවෙ ආසවොති භවාසවො. එවන්ති සබ්බදිට්ඨිනං සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨිසඬ්ඛගතො භවාසවෙනෙව දිට්ඨාසවො ගහිතො තංසහගතරාගතායාති අධිප්පායො. අපරෙ පන “දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවෙන ව සඬ්ඛිතො”ති වදන්ති. එත්ථ ව “භවාසවො චතුසු දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තලොභසහගතවිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති (ධ. ස. 1465) වචනතො දිට්ඨිසම්පයුත්තරාගස්ස භවාසවහාවො විචාරෙතබ්බො, අථ “කාමසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා”තිආදීසු (සං. නි. 4.332) විය

ආරම්මණකරණත්ථො සහගතත්ථො, එවං සති භවාසවෙ දිට්ඨාසවස්ස සමොධානගමනං කතං න සීයා. න හි තම්පයොගතබ්භාවාදිකෙ අසති තංසඬගහො යුත්තො, තස්මා යථාචුත්තපාළිං අනුසාරෙන දිට්ඨිගතසම්පයුත්තලොභොපි කාමාසවොති යුත්තං සීයා. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකදුක්ඛානඤ්ඤි කාරණභූතා කාමාසවාදයොපි ද්විධා චුත්තා.

අභිධම්මෙ (ධ. ස. 1103) ව කාමාසවනිද්දෙසෙ “කාමෙසුති කාමරාගදිට්ඨිරාගාදීනං ආරම්මණභූතෙසු තෙභූමකෙසු චත්ථකාමෙසු”ති අත්ථො සම්භවති. තත්ථ හි උප්පජ්ජමානා සා තණ්හා සබ්බාපි න කාමච්ඡන්දාදිනාමං න ලහති. යදි පන ලොභො කාමාසවභවාසවච්ඡිත්තොපි සීයා, සො යදා දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තෙසු චිත්තෙසු උප්පජ්ජති, තදා තෙන සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවො ආසවච්ඡයුත්තොති දොමනස්සවිච්ඡිතිච්ඡුද්ධච්ඡයම්පයුත්තස්ස විය තස්සපි ආසවච්ඡයුත්තතා චත්තබ්බො සීයා “චතුසු දිට්ඨිගතවිජ්ජයුත්තලොභසහගතචිත්තූප්පාදෙසු උප්පන්නො මොහො සීයා ආසවසම්පයුත්තො, සීයා ආසවච්ඡයුත්තො”ති. “කාමාසවො අට්ඨසු ලොභසහගතචිත්තූප්පාදෙසු උප්පජ්ජති”ති (ධ. ස. 1465), “කාමාසවං පටිච්ච දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො”ති (පට්ඨා. 3.3.109) ව චචනතො දිට්ඨිසහගතරාගො කාමාසවො න හොතිති න සක්කා චත්තුං. කිඤ්ච අභිජ්ඣාකාමරාගානං විසෙසො ආසවද්වයඵකාසවභාවො සීයා, න අභිජ්ඣාය ව නොආසවභාවොති නොආසවලොභස්ස සබ්භාවො විචාරෙතබ්බො. න හි අත්ථි අභිධම්මෙ “ආසවො ච නොආසවො ච ධම්මා ආසවස්ස ධම්මස්ස ආසවස්ස ච නොආසවස්ස ච ධම්මස්ස හෙතුපට්ඨයො”ති (පට්ඨා. 3.3.16-17) සත්තමො නවමො ව පඤ්ඤො. ගණනායඤ්ච “හෙතුයා සත්තා”ති (පට්ඨා. 3.3.40) චුත්තං, නො “නවා”ති. දිට්ඨිසම්පයුත්තෙ පන ලොභෙ නොආසවෙ විජ්ජමානෙ සත්තමනවමාපි පඤ්ඤා විස්සජ්ජනං ලභෙය්න, ගණනාය ව “හෙතුයා නවා”ති චත්තබ්බං සීයා, න පන චුත්තං. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙ ව ලොභෙ නොආසවෙ විජ්ජමානෙ චත්තබ්බං චුත්තමෙව. යස්මා පන සුත්තන්තදෙසනා නාම පරියායකථා, න අභිධම්මදෙසනා විය නිජපරියායකථා, තස්මා බලවකාමරාගස්සෙව කාමාසවං දස්සෙතුං “කාමාසවොති පඤ්චකාමගුණිකො රාගො”ති චුත්තං, තථා භවාහිනන්දනන්ති.

සාමඤ්ඤෙන භවාසවො දිට්ඨාසවං අන්තොගධං කත්වා ඉධ තයො එව ආසවා චුත්තාති තස්ස තදන්තොගධනං දස්සෙතුං “එවං දිට්ඨාසවො”තිආදි චුත්තං. තථා හි චක්ඛති භවාසවස්ස අනිමිත්තවිමොක්ඛපටිපක්ඛනං. චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණන්ති ඉදං සුත්තන්තනයං නිස්සාය චුත්තං. සුත්තන්තසංවණ්ණනා හෙසාති, තදන්තොගධත්තා වා පුබ්බන්තාදීනං. යථා අත්ථතො කාමාසවාදයො චචත්ථාපිතා, තථා නෙසං උප්පාදවඩ්ඨියො

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 දස්සෙන්නො “කාමගුණෙ”තිආදිමාහ. අස්සාදතො මනසිකරොතොති
 “සුභසුඛා”තිආදිනා අස්සාදනවසෙන මනසි කරොත්තස්ස.
 චතුර්විපල්ලාසපදට්ඨානභාවෙනාති සුභසඤ්ඤාදීනං චත්ථුභාවෙන.
 චුත්තනයපච්චනීකතොති “කාමා නාමෙන අනිච්චා දුක්ඛා
 විපරිණාමධම්මා”තිආදිනා කාමගුණසු
 ආදීනවදස්සනපුබ්බකතෙක්ඛම්මපටිපත්තියා ඡන්දරාගං වික්ඛම්භයතො
 සමුච්ඡින්නදත්තස්ස ච අනුප්පන්නො ච කාමාසවො න උප්පජ්ජති,
 උප්පන්නො ච පහියති. තථා මහග්ගතධම්මෙසු වෙච
 සකලතෙභුමකධම්මෙසු ච ආදීනවදස්සනපුබ්බකඅනිච්චාදිමනසිකාරවසෙන
 නිස්සරණපටිපත්තියා අනුප්පන්නා ච භවාසවඅවිජ්ජාසවා න උප්පජ්ජන්ති,
 උප්පන්නා ච පහියන්තිති එවං තණ්හාපක්ඛෙ චුත්තස්ස නයස්ස
 පටිපක්ඛතො සුක්කපක්ඛෙ විත්ථාරො වෙදිතබ්බො.

තයො එවාති අභිධම්මෙ විය “චත්තාරො”ති අචත්ථා කස්මා තයො එව
 ආසවා ඉධ ඉමිස්සං දස්සනාපභාතබ්බකථායං චුත්තා? තත්ථ කාමාසවස්ස
 තණ්හාපණ්ඩිභාවතො අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛපටිපක්ඛතා වෙදිතබ්බා. භවෙසු
 නිච්චග්ගාභානුසාරතො යෙභුයාතො භවරාගසම්පත්තීතො භවාසවස්ස
 අනිමිත්තවිමොක්ඛපටිපක්ඛතා, භවදිට්ඨියා පන භවාසවභාවෙ
 චත්තබ්බමෙව නත්ථි, අනත්තසඤ්ඤාය ඤාණානුභාවසිද්ධිතො
 අවිජ්ජාසවස්ස සුඤ්ඤතවිමොක්ඛපටිපක්ඛතා. එත්ථාති එතිස්සං
 ආසවකථායං. වණ්ණිතන්ති කථිතං. අහෙදතොති සාමඤ්ඤතො.

18. කාමාසවාදීනන්ති මනුස්සලොකදෙවලොකගමනීයානං
 කාමාසවාදීනං. නිරයාදිගමනීයා පන කාමාසවාදයො “දස්සනා පභාතබ්බෙ
 ආසවෙ”ති එත්ථෙව සමාරුළුභා. අථ වා යදග්ගෙන සො
 පුග්ගලොදස්සනාපභාතබ්බානං ආසවානං අධිට්ඨානං, තදග්ගෙන
 කාමාසවාදීනම්පි අධිට්ඨානං. න හි සමඤ්ඤාහෙදෙන චත්ථුහෙදො අත්ථිති
 දස්සෙතුං “එත්තාවතා”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාහ “සාමඤ්ඤතො
 චුත්තාන”න්ති. කස්මා පනෙත්ථ දස්සනාපභාතබ්බෙසු ආසවෙසු
 දස්සෙතබ්බෙසු “අහොසිං නු බො අහ”න්තිආදිනා විචිකිච්ඡා දස්සිතාති ආහ
 “විචිකිච්ඡාසිසෙන චෙත්ථා”තිආදි. එවන්ති යථා සොළසචත්ථුකා විචිකිච්ඡා
 උප්පජ්ජති, එවං අයොනිසොමනසිකාරොති.

විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්චාති (සං. නි. ටී. 2.2.20) සස්සතාසඬ්ඤා
 නිස්සාය “අහොසිං නු බො අහමනීතමද්ධාන”න්ති අතීතෙ අත්තතො
 විජ්ජමානතං, අධිච්චසමුප්පත්තිආසඬ්ඤා නිස්සාය “යතො පභුති අහං,
 තතො පුබ්බෙ න නු බො අහොසි”න්ති අතීතෙ අත්තතො අවිජ්ජමානතඤ්ච
 කඬ්ඤති. කස්මා? විචිකිච්ඡාය ආකාරද්වයාවලම්බනතො. තස්සා පන
 අතීතචත්ථුතාය ගහිතත්තා සස්සතාධිච්චසමුප්පත්තිආකාරනිස්සයතා
 දස්සිතා. එවං ආසප්පනපරිසප්පනාපවත්තිකං කත්ථවිපි

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 අප්පට්ඨත්තිහෙතුභූතං විචිකිච්ඡං කස්මා උප්පාදෙතීති න
 වොදෙනබ්බමෙතන්ති දස්සෙන්තො ආහ “කිං කාරණන්ති න
 වත්තබ්බ”න්ති. ස්වෙව පුපුජ්ජනභාවො එව. යදි එවං තස්ස
 අයොනියොමනසිකාරෙනෙව භවිතබ්බන්ති ආපන්නන්ති ආහ “නනු ච
 පුපුජ්ජනොපි යොනියො මනසි කරොති”ති. තත්ථාති
 යොනියොමනසිකරණෙ.

ජාතිලිඛිගුපපත්තියොති බත්තියබ්බාහමණාදිජාතිං
 ගහට්ඨපබ්බජ්ජනාදිලිඛිගං දෙවමනුස්සාදිඋපපත්තිඤ්ච. නිස්සායාති උපාදාය.

තස්මිං කාලෙ සත්තානං මජ්ඣමප්පමාණං, තෙන යුත්තො පමාණිකො,
 තදභාවතො, තතො අතීතභාවතො වා අප්පමාණිකො වෙදිතබ්බො. කෙවීති
 සාරසමාසාවරියා. තෙ හි “කථං නු බොති ඉස්සරෙන වා බ්‍රහ්මුනා වා
 පුබ්බකතෙන වා අහෙතුතො වා නිබ්බත්තොති වින්තෙතී”ති ආහු. තෙන
 චුත්තං “හෙතුතො කඬ්ඛතීති වදන්තී”ති. අහෙතුතො නිබ්බත්තිකඬ්ඛාපි හි
 හෙතුපරාමසනමෙවාති.

පරම්පරන්ති පුබ්බාපරප්පවත්තිං. අද්ධානන්ති කාලාධිවචනං, තඤ්ච
 භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.

විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්චාති සස්සතාසඬ්ඛං නිස්සාය “භවිස්සාමි
 නු බො අභමනාගතමද්ධාන”න්ති අනාගතෙ අත්තතො විජ්ජමානතං,
 උච්ඡේදාසඬ්ඛං නිස්සාය “යස්මිඤ්ච අත්තභාවෙ අහං, තතො පරං න නු
 බො භවිස්සාමි”ති අනාගතෙ අත්තතො අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬ්ඛතීති හෙට්ඨා
 චුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං.

පච්චුප්පන්නමද්ධානන්ති අද්ධාපච්චුප්පන්නස්ස ඉධාධිප්පෙතත්තා
 “පට්ඨන්ධං ආදිං කත්ථා”තිආදි චුත්තං. “ඉදං කථං ඉදං කථ”න්ති
 පවත්තනතො කථංකථා, විචිකිච්ඡා, සා අස්ස අත්ථිති කථංකථිති ආහ
 “විචිකිච්ඡො භොති”ති. කා එත්ථ වින්තා, උම්මත්තකො විය හි
 බාලපුපුජ්ජනොති පටිකච්චෙව චුත්තන්ති අධිප්පායො. තං මහාමානාය
 පුත්තං. මුණ්ඨෙසුත්ති මුණ්ඨෙන අනිච්ඡන්තං ජාගරණකාලෙ න සක්කාති
 සුත්තං මුණ්ඨෙසුං කුලධම්මතාය යථා තං එකච්චෙ කුලතාපසා,
 රාජහයෙනාති ච වදන්ති.

සීතිභූතන්ති ඉදං මධුරකභාවප්පත්තියා කාරණවචනං. “සෙතිභූත”න්තිපි
 පායො, උදකෙ විරට්ඨානෙන සෙතභාවං පත්තන්ති අත්ථො.

අත්තතො බත්තියභාවං කඬ්ඛති කණ්ණො විය සුතපුත්තසඤ්ඤී. ජාතියා
 විභාවියමානාය “අභ”න්ති තස්ස අත්තතො පරාමසනං සන්ධායාහ

“එවඤ්ඤි සියා කඬ්ඛා”ති. මනුස්සාපි ච රාජානො වියාති මනුස්සාපි කෙච්චිකච්චෙ රාජානො වියාති අධිප්පායො.

වුත්තනයමෙව “සණ්ඨානාකාරං නිස්සායා”තිආදිනා. එත්ථාති “කථං නු බොස්මි”ති පදෙ. අබ්භන්තරෙ ජීවොති පරපරිකප්පිතං අත්තරත්තානං වදති. සොළසංසාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සරීර-පරිමාණ-පරිමණ්ඩල-අභිගුට්ඨයවපරමාණු-පරිමාණාදිකෙ සඬගණ්හාති.

“සත්තපඤ්ඤන්ති ජීවවිසයා”ති දිට්ඨිගතිකානං මතිමත්තං, පරමත්ථතො පන සා අත්තභාවවිසයාචාති ආහ “අත්තභාවස්ස ආගතිගතිට්ඨාන”න්ති, යනායං ආගතො, යත්ථ ච ගමිස්සති, තං යානන්ති අත්ථො.

19. යථා අයං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති අයං වුත්තප්පහෙදා විචිකිච්ඡා යථා උප්පජ්ජති, එවං අයොනිසො මනසිකරොතො. එතෙන විචිකිච්ඡාය අත්තාහිනිවෙසසන්තිස්සයතමාහ. යථා හි විචිකිච්ඡා අත්තාහිනිවෙසං නිස්සාය පවත්තති, යතො සා සස්සතාධිව්වසමුප්පත්තිස්සතුව්වජ්ජාකාරාවලම්බිති වුත්තා, එවං අත්තාහිනිවෙසොපි තං නිස්සාය පවත්තති “අහොසිං නු බො අහ”න්තිආදිනා අන්තොගධාහංකාරස්ස කථංකථිභාවස්ස අත්තග්ගාහසන්තිස්සයභාවතො. තෙනෙවාහ “සවිචිකිච්ඡස්ස අයොනිසොමනසිකාරස්ස ථාමගතත්තා”ති. විකප්පත්ථොති අනියමත්ථො. “අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති හි වුත්තං. සුට්ඨු දළ්භභාවෙනාති අහිනිවෙසස්ස අතිවිය ථාමගතභාවෙන. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං භවෙ. පච්චුප්පන්නමෙවාති අවධාරණෙන අනාගතෙ අත්ථිභාවං නිවත්තෙති, න අතීතෙ තත්ථපි සති අත්ථිතාය උච්ඡෙදග්ගාහස්ස සබ්භාවතො. අතීතෙ එව නත්ථි, න අනාගතෙපිති අධිප්පායො.

සඤ්ඤාක්ඛන්ධසීසෙනාති සඤ්ඤාක්ඛන්ධපමුඛෙන, සඤ්ඤාක්ඛන්ධං පමුඛං කත්ථාති අත්ථො. ඛන්ධෙති පඤ්චපි ඛන්ධෙ. අත්තාති ගහෙත්ථාති “සඤ්ජානනසභාවො මෙ අත්තා”ති අහිනිවිස්ස. පකාසෙතඛිඛං වත්ථුං විය, අත්තානම්පි පකාසෙත්තො පදිපො විය, සඤ්ජානිතඛිඛං නිලාදිආරම්මණං විය අත්තානම්පි සඤ්ජානාතීති එවංදිට්ඨිතොපි දිට්ඨිගතිතො හොතීති වුත්තං “අත්තනාව අත්තානං සඤ්ජානාමි”ති. ස්වායමත්ථො සඤ්ඤං තදඤ්ඤතරධම්මෙ ව “අත්තා අනත්තා”ති ච ගහණවසෙන හොතීති වුත්තං “සඤ්ඤාක්ඛන්ධසීසෙනා”තිආදි. එත්ථ ච ඛන්ධවිනිමුත්තො අත්තාති ගණ්හතො සස්සතදිට්ඨි, ඛන්ධං පන “අත්තා”ති ගණ්හතො උච්ඡෙදදිට්ඨිති ආහ “සබ්බාපි සස්සතුව්වජ්ජදිට්ඨියොවා”ති.

අහිනිවෙසාකාරාති විපරියෙසාකාරා. වදතීති ඉමිනා කාරකවෙදකසත්තානං හිතසුඛාවබොධනසමත්ථතං අත්තතො දිපෙති.

තෙනාහ “වට්ඨකම්මස්ස කාරකො”ති. වෙදෙතීති වෙදියො, වෙදියොව වෙදෙයො. ඊදිසානඤ්ඤි පදානං බහුලා කත්තුසාධනතං සද්දසත්ථවිදු මඤ්ඤන්ති. උප්පාදවතො එකන්තෙනෙව වයො ඉච්ඡිතබ්බො, සති ව උදයබ්බයත්තෙ නෙව නිව්චතාති “නිව්චො”ති වදන්තස්ස අධිප්පායං විවරන්තො ආහ “උප්පාදවයරහිතො”ති. සාරභූතොති නිව්චතාය එව සාරභාවො. සබ්බකාලිකොති සබ්බස්මිං කාලෙ විජ්ජමානො. පකතිභාවන්ති සභාවභූතං පකතිං, “වදො”තිආදිනා වා චුත්තං පකතිසඛිබ්බතං සභාවං. සස්සතිසමන්ති සස්සතියා සමං සස්සතිසමං, ථාවරං නිව්චකාලන්ති අත්ථො. තථෙව යස්සතීති යෙනාකාරෙන පුබ්බෙ අට්ඨාසි, එතරහි තිට්ඨති, තථෙව තෙනාකාරෙන අනාගතෙපි යස්සතීති අත්ථො.

පච්චක්ඛනිදස්සනං ඉදං-සද්දස්ස ආසන්නපච්චක්ඛනාවං කත්වා. දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතන්ති ගත-සද්දස්ස පදවඩ්ඪනමත්තතං ආහ. දිට්ඨිසුගතන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිසු පරියාපන්නන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිඅත්තොගධත්තා”ති. දිට්ඨියා ගමනමත්තන්ති දිට්ඨියා ගහණමත්තං. යථා පන පබ්බතජලවිදුග්ගාති දුන්නිග්ගමනාති, එවං දිට්ඨිග්ගාභොජිති ආහ “දුන්නිග්ගමනට්ඨෙයන ගහන”න්ති. තං නාම උදකං, තං ගහෙත්වා තං අතික්කම්මිතබ්බතො කත්තාරො, නිරුද්ධවනං, තං පවනන්තිපි චුච්චති. අඤ්ඤො පන අරඤ්ඤපදෙසො දුරතික්කමනට්ඨෙයන කත්තාරො වියාති, එවං දිට්ඨිපීති ආහ “දුරතික්කමනට්ඨෙයනා”තිආදි. විනිවිජ්ඣනං විතුදනං. විලොමනං විපරිණාමභාවො. අනවට්ඨිතසභාවතාය විචලිතං විජ්ජන්දිතන්ති ආහ “කදාචී”තිආදි. අන්ද්වන්ධනාදි විය නිස්සරිතුං අප්පදානවසෙන අසෙරිභාවකරණං බන්ධනට්ඨො, කිලෙසකම්මවිපාකවට්ටානං පච්චයභාවෙන දුරගතමිපි ආකඩ්ඪිත්වා සංයොජනං සංයොජනට්ඨො, දිට්ඨිපි තථාරූපාති චුත්තං “දිට්ඨිසංයොජන”න්ති. බන්ධනත්ථං දස්සෙත්තො කිච්චසිද්ධියාති අධිප්පායො. තෙනෙවාහ “දිට්ඨිසංයොජනෙන...පෙ.... මුච්චති”ති. තත්ථ එතෙහීති ඉමිනා ජාතිආදිදුක්ඛස්ස පච්චයභාවමාහ. ජාතිආදිකෙ දුක්ඛධම්මෙ සරූපතො දස්සෙත්වාපි “න පරිමුච්චති දුක්ඛස්මා”ති වදන්තෙන හගවතා දිට්ඨිසංයොජනං නාම සබ්බානත්ථකරං මහාසාවජ්ජං සබ්බස්සපි දුක්ඛස්ස මූලභූතන්ති අයමත්ථො විභාවිතොති දස්සෙතුං “කිං වා බහුනා, සකලවට්ටදුක්ඛතොපි න මුච්චති”ති චුත්තං.

20. නනු චෙත්ථ දිට්ඨිසංයොජනදස්සනෙන සීලබ්බතපරාමාසොපි දස්සෙතබ්බො, එවඤ්ඤි දස්සනෙන පහාතබ්බා ආසවා අනවසෙසතො දස්සිතා භොන්තීති වොදනං සන්ධායාහ “යස්මා”තිආදි. සීලබ්බතපරාමාසො කාමාසවාදිග්ගහණෙනෙව ගහිතො භොති කාමාසවාදිගෙතුකත්තා තස්ස. අප්පහීනකාමරාගාදිකො හි කාමසුඛත්ථං වා හවසුද්ධත්ථං වා එවං හවවිසුද්ධි භොතීති සීලබ්බතාති පරාමසන්ති, “ඉමිනාහං සීලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා හවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 (ම. නි. 1.186; ම. නි. 2.79), “තත්ථ නිව්වො ධූවො සස්සතො
 අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිසමං තථෙව යස්සාමී”ති (ම. නි. 1.19), “සීලෙන
 සුද්ධි වතෙන සුද්ධි සීලබ්බතෙන සුද්ධි”ති (ධ. ස. 1222) ච සුත්තෙවුත්තං
 සීලබ්බතං පරාමසන්ති. තත්ථ භවසුඛභවවිසුද්ධිඅත්ථන්ති භවසුඛත්ථඤ්ච
 භවවිසුද්ධිඅත්ථඤ්ච. තස්ස ගහිතත්තාති සීලබ්බතපරාමාසස්ස
 දිට්ඨිග්ගහණෙන ගහිතත්තා යථා “දිට්ඨිගතානං පභානායා”තිආදීසු (ධ. ස.
 277). තෙසන්ති දස්සනපභාතබ්බානං. දස්සෙතුං පුග්ගලාධිට්ඨානාය
 දෙසනාය. තබ්බිපරිතස්සාති යොනිසොමනසිකරොතො
 කල්‍යාණපුපුඡ්ඡනස්ස.

තස්සාති “සුතවා”තිආදිපාඨස්ස. තාවාති “සුතවා”ති ඉතො පටියාය
 යාව “සො ඉදං දුක්ඛ”න්ති පදං, තාව ඉමං පදං අවධිං කත්වාති අත්ථො.
 හෙට්ඨා වුත්තනයෙනාති අරියසප්පුරිස-අරියධම්ම-සප්පුරිසධම්ම-
 මනසිකරණීය-අමනසිකරණීයපදානං යථාක්කමං මූලපරියායෙ ඉධ
 ගහෙත්වා වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො.
 වුත්තපච්චනීකතොති “සුතවා අරියසාවකො, අරියානං දස්සාවී, සප්පුරිසානං
 දස්සාවී”ති එතෙසං පදානං සබ්බාකාරෙන වුත්තවිපරිතතො අත්ථො
 වෙදිතබ්බො, කොවිද්වතීතපදානං පන න සබ්බජ්ජකාරෙන
 වුත්තවිපරිතතො. අරහා හි නිජ්ජපරියායෙන අරියධම්මෙ කොවිදො
 අරියධම්මෙ සුවිතීතො ච නාම. තෙනාහ “පච්චනීකතො ච
 සබ්බාකාරෙන...පෙ.... අරියසාවකොති වෙදිතබ්බො”ති.
 සඬ්ඛාරූපෙක්ඛාඤ්ඤාණං සිබ්බජ්ජත්තවිපස්සනා. කෙච්ඡි පන “භඬ්ගඤ්ඤාණො
 පටියාය සිබ්බපත්තවිපස්සනා”ති වදන්ති, තදයුත්තං. තදනුරූපෙන
 අත්ථෙන්නාති තස්ස පුග්ගලස්ස අනුරූපෙන අරියට්ඨෙන, න
 පටිවෙධවසෙනාති අධිජ්ජායො. කල්‍යාණපුපුඡ්ඡනො හි අයං. යථා වස්ස
 “යොපි කල්‍යාණපුපුඡ්ඡනො”ති ආරහිත්වා “සොපි වුවච්ඡි සික්ඛතීති
 සෙක්ඛො”ති පරියායෙන සෙක්ඛසුත්තෙ (සං. නි. 5.13) සෙක්ඛභාවො
 වුත්තො, එවං ඉධ අරියසාවකභාවො වුත්තො.
 වුට්ඨානගාමිනීවිපස්සනාලක්ඛණෙහි යෙ අරියසප්පුරිසධම්මවිනයසඬ්ඛාතා
 බොධිපක්ඛියධම්මා තිස්සො සික්ඛා එව වා සම්භවන්ති, තෙසං වසෙන
 ඉමස්ස අරියසාවකාදිභාවො වුත්තො. තෙනාහ “තදනුරූපෙන
 අත්ථෙන්නා”ති. අරියස්ස සාවකොති වා අරියසාවකත්ථෙන්න එව වුත්තො යථා
 “අගමා රාජගහං බුද්ධො”ති (සු. නි. 410).
 සිබ්බජ්ජත්තවිපස්සනාග්ගහණඤ්ඤෙත්ථ විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා
 අනිවත්තිපටිපදායං ධීතස්ස ගහණත්ථන්ති යථාවුත්තා අත්ථසංවණ්ණනා
 සුට්ඨතරං යුජ්ජතෙව.

21. යථා ධාතුමුඛෙන විපස්සනං අහිනිවිට්ඨො ධාතුකම්මට්ඨානීකො
 ආයතනාදිමුඛෙන අහිනිවිට්ඨො ආයතනාදිකම්මට්ඨානීකො, එවං
 සච්චමුඛෙන අහිනිවිට්ඨොති වුත්තං “චතුසච්චකම්මට්ඨානීකො”ති.

චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකෙහි කාතබ්බතො කම්මං, භාවනා. කම්මමෙව විසෙසාධිගමස්ස යානං කාරණන්ති, කම්මෙ වා යථාචුත්තනට්ඨෙයන යානං අවට්ඨානං. භාවනාරම්භොකම්මට්ඨානං, තදෙව චතුසච්චමුඛෙන පචත්තං එතස්ස අත්ථිති චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො. උභයං නප්පචත්තති එත්ථාති අප්පචත්ති. උග්ගනිතචතුසච්චකම්මට්ඨානොති ව චතුසච්චකම්මට්ඨානං පාළිතො අත්ථතො ව උග්ගහෙත්වා මනසිකාරයොග්ගං කත්වා යීතො. විපස්සනාමග්ගං සමාරුළුහොති සප්පච්චයනාමරූපදස්සනෙ පතිට්ඨාය තදෙව නාමරූපං අනිච්චාදිතො සම්මසන්තො. සමන්තාහරතීති විපස්සනාවජ්ජනං සන්ධායාහ, තස්මා යථා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති විපස්සනාඤාණං පචත්තති, එවං සමන්තාහරති ආවජ්ජතීති අත්ථො. කථං පනෙත්ථ “මනසි කරොති”ති ඉමිනා “විපස්සතී”ති අයමත්ථො චුත්තො හොතීති ආහ “එත්ථ...පෙ.... චුත්තා”ති. එත්ථාති ව ඉමස්මිං සුත්තෙති අත්ථො. විපස්සතීති ව යථා උපරි විසෙසාධිගමො හොති, එවං ඤාණචක්ඛුනා විපස්සති, ඔලොකෙතීති අත්ථො. මග්ගොපි චත්තබ්බො. පුරිමඤ්ඤි සච්චද්වයං ගම්භීරත්තා දුද්දසං, ඉතරං දුද්දසත්තා ගම්භීරං.

අභිනිවෙසොති විපස්සනාභිනිවෙසො විපස්සනාපටිපත්ති. තදාරම්මණෙති තං රූපක්ඛන්ධං ආරම්මණං කත්වා පචත්තෙ. යාථාවසරසලක්ඛණං වචන්ථපෙත්වාති අවිපරිතං අත්තතො ආරම්මණං සභාවච්ඡෙදනාදිකිච්චඤ්ඤෙව අඤ්ඤාණාදිලක්ඛණඤ්ඤෙව අසඬිකරතො හදයෙ යපෙත්වා. ඉමිනා පුබ්බෙ නාමරූපපරිච්ඡෙදෙ කතෙපි ධම්මානං සලක්ඛණචචත්ථාපනං පච්චයපරිග්ගහෙන සුවචත්ථාපිතං නාම හොතීති දස්සෙති යථා “ද්වික්ඛන්තුං බද්ධං සුබද්ධ”න්ති. එවඤ්ඤි ඤාතපරිඤ්ඤාය කිච්චං සිද්ධං නාම හොති. පච්චයතො පච්චයුප්පන්නතො ව චචත්ථාපිතත්තා පාකට්ඨාචෙන සිද්ධෙතෙපි සිද්ධභාවො පාකට්ඨො හොතීති චුත්තං “අභුත්වා හොන්ති”ති. අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙතීති අසතො හි උප්පාදෙන භවිතබ්බං, න සතො, උප්පාදවත්තතො ව නෙසං එකන්තෙන ඉච්ඡිතබ්බො පච්චයායත්තචුත්තිභාවතො, සති උප්පාදෙ අවස්සංභාවී නිරොධොති නත්ථෙව නිච්චතාවකාසොති. සුපට්ඨිතානිච්චතාය ව උදයබ්බයධම්මෙහි අභිණ්භපටිපිළිනතො දුක්ඛමනට්ඨෙයන දුක්ඛං. තෙනාහ “උදයබ්බයපටිපිළිතත්තා දුක්ඛාති දුක්ඛලක්ඛණං ආරොපෙතී”ති. කත්ථවිපි සඬිබාරගතෙ “මා ජීරි මා බ්‍යාධිසි”ති අලබ්භනතො නත්ථි වසචත්තනන්ති ආහ “අවසචත්තනතො අනත්තාති අනත්තලක්ඛණං ආරොපෙතී”ති. පටිපාටියාති උදයබ්බයඤාණාදිපරම්පරාය.

තස්මිං බණෙති සොනාපත්තිමග්ගක්ඛණෙ. එකපටිවෙධෙනෙවාති එකඤාණෙනෙව පටිවිජ්ඣකෙනෙ. පටිවෙධො පටිසානාභාවෙන විසයෙ නිස්සඬිගවාරසඬිබාතං නිබ්බිජ්ඣකං. අභිසමයො අවිරජ්ඣිත්වා විසයස්ස අධිගමසඬිබාතො අවබොධො. “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියො”ති පරිච්ඡන්දිත්වා ජානනමෙව චුත්තනයෙන පටිවෙධොති

පරිඤ්ඤාපටිච්චෙධො. අයං යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස සරූපාදිපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිං ගහෙත්වා චුත්තො, න පන මග්ගඤාණස්ස “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනාපි චත්තනතො. තෙනාහ “න හිස්ස තස්මිං සමයෙ”තිආදි. පහිනස්ස පුන අප්පහාතබ්බතාය පකට්ඨං භානං චජනං සමුච්ඡින්නදනං පහානං, පහානමෙව චුත්තනයෙන පටිච්චෙධොති පහානපටිච්චෙධො. අයම්පි යෙන කිලෙසෙන අප්පහියමානෙන මග්ගභාවනාය න භවිතබ්බං, අසති ච මග්ගභාවනාය යො උප්පජ්ජෙය්‍යා, තස්ස කිලෙසස්ස පදසාතං කරොන්තස්ස අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තස්ස ඤාණස්ස තථාපවත්තියා පටිසාතාභාවෙන නිස්සඬිගවාරං උපාදාය එවං චුත්තො. සච්ඡිකිරියා පච්චක්ඛකරණං, අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්වා සරූපතො ආරම්මණකරණං ඉදං තන්ති යථාසභාවතො ගහණං, සා එව චුත්තනයෙන පටිච්චෙධොති සච්ඡිකිරියාපටිච්චෙධො. අයං පන යස්ස ආවරණස්ස අසමුච්ඡින්නදනතො ඤාණං නිරොධං ආලම්බිතුං න සක්කොති, තස්ස සමුච්ඡින්නදනතො තං සරූපතො විභාවිතමෙව පවත්තතීති එවං චුත්තො.

භාවනා උප්පාදනා වඩ්ඪනා ච, තත්ථ පයමමග්ගෙ උප්පාදනට්ඨේන, දුතියාදීසු වඩ්ඪනට්ඨේන, උභයත්ථාපි චා උභයථාපි චෙදිතබ්බං. පයමමග්ගොපි හි යථාරහං වුට්ඨානගාමිනියං පවත්තං පරිජානනාදිං වඩ්චෙත්තො පවත්තොති තත්ථාපි වඩ්ඪනට්ඨේන භාවනා සක්කා විඤ්ඤාතුං. දුතියාදීසුපි අප්පහිනකිලෙසප්පහානතො පුග්ගලන්තරසාධනතො උප්පාදනට්ඨේන භාවනා, සා එව චුත්තනයෙන පටිච්චෙධොති භාවනා පටිච්චෙධො. අයම්පි හි යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා මග්ගධම්මානං සරූපපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිමෙව ගහෙත්වා චුත්තො, තිට්ඨතු තාව යථාධිගතමග්ගධම්මං යථාපවත්තෙසු ඵලධම්මෙසුපි අයං යථාධිගතසච්චධම්මෙසු විය විගතසම්මොහොව හොති. තෙන චුත්තං “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාළ්භධම්මො”ති (දී. නි. 1.299, 356; මහාව. 27, 57). යතො චස්ස ධම්මතාසඤ්චොදිතා යථාධිගතසච්චධම්මාවලම්බිනියො මග්ගවීරීතො පරතො මග්ගඵලපහිනාවසිට්ඨකිලෙසනිබ්බානානං පච්චචෙක්ඛණා පවත්තන්ති. දුක්ඛසච්චධම්මා හි සක්කායදිට්ඨිආදයො. අයඤ්ච අත්ථවණ්ණනා “පරිඤ්ඤාහිසමයෙනා”තිආදීසුපි විභාවෙතබ්බා. එකාහිසමයෙන අහිසමෙතීති චුත්තමෙවත්ථං විභූතතරං කත්වා දස්සෙතුං “නො ච බො අඤ්ඤමඤ්ඤෙන ඤාණෙනා”තිආදි චුත්තං.

විතණ්ඩවාදී පනාහ “අරියමග්ගඤාණං චතුසු සච්චෙසු නානාහිසමයවසෙන කිච්චකරණං, න එකාහිසමයවසෙන. තඤ්චි කාලෙන දුක්ඛං පජානාති, කාලෙන සමුදයං පජහති, කාලෙන නිරොධං සච්ඡිකරොති, කාලෙන මග්ගං භාවෙති, අඤ්ඤථා එකස්ස ඤාණස්ස එකස්මිං බණෙ චතුකිච්චකරණං න යුජ්ජති. න හිදං කත්ථවි දිට්ඨම්පි සුත්තං අත්ථී”ති. සො

වත්තබ්බො — යදි අරියමග්ගඤ්ඤාණං නානාභිසමයවසෙන සච්චානි අභිසමෙති, න එකාභිසමයවසෙන, එවං සන්තෙ පච්චෙකම්පි සච්චෙසු නානක්ඛණෙනෙව පවත්තෙය්‍ය, න එකක්ඛණෙන, තථා සති දුක්ඛාදීනං එකදෙසෙකදෙසමෙව පරිජානාති පජහතීති ආපජ්ජතීති නානාභිසමයෙ පට්ඨමග්ගාදීහි පහතබ්බානං සඤ්ඤාපනත්තයාදීනං එකදෙසෙකදෙසප්පහානං සියාති එකදෙසසොතාපත්තිමග්ගට්ඨාදීනා, තතො එව එකදෙසසොතාපන්නාදීනා ව ආපජ්ජති අනන්තරඵලත්තා ලොකුත්තරකුසලානං, න ව තං යුත්තං. න හි කාලභෙදෙන විනා සො එව සොතාපන්නො ව අසොතාපන්නො වාති සක්කා විඤ්ඤාතුං.

අපිචායං නානාභිසමයවාදී එවං පුච්ඡිතබ්බො “මග්ගඤ්ඤාණං සච්චානි පටිච්ඡෙදාත්තං කිං ආරම්මණතො පටිච්ඡෙදාති, උදාහු කිච්චතො”ති? ජානමානො “කිච්චතො”ති වදෙය්‍ය, “කිච්චතො පටිච්ඡෙදාත්තස්ස කිං නානාභිසමයෙනා”ති වත්වා පටිපාටියානිදස්සනෙන සඤ්ඤාපෙනබ්බො. අථ “ආරම්මණතො”ති වදෙය්‍ය, එවං සන්තෙ තස්ස ඤාණස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස විය දුක්ඛසමුදයානං අච්චන්තපරිඤ්ඤාසමුච්ඡෙදා න යුත්තා අනිස්සටත්තා. තථා මග්ගදස්සනං. න හි මග්ගො සයමෙව අත්තානං ආරබ්භ පවත්තතීති යුත්තං, මග්ගන්තරපරිකප්පනාය පන අනවට්ඨානං ආපජ්ජති, තස්මා තිණි සච්චානි කිච්චතො, නිරොධං කිච්චතො ව ආරම්මණතො ව පටිච්ඡෙදාත්තීති එවං අසම්මොහතො පටිච්ඡෙදාත්තස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්ස නත්තෙව නානාභිසමයො. චුත්තඤ්ඤෙනං “යො හික්ඛවෙ දුක්ඛං පස්සති, දුක්ඛසමුදයම්පි සො පස්සති”තිආදි. න චෙතං කාලන්තරදස්සනං සන්ධාය චුත්තං “යො නු ඛො, ආවුසො, දුක්ඛං පස්සති, දුක්ඛසමුදයම්පි ...පෙ.... දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදම්පි සො පස්සති”ති (සං. නි. 5.1100) එකච්චදස්සනසමඨිගිතො

අඤ්ඤසච්චදස්සනසමඨිගිභාවවිචාරණායං තදත්ථසාධනත්ථං ආයස්මතා ගවම්පතිත්තෙරෙන ආහතත්තා, පච්චෙකඤ්ච සච්චන්තයදස්සනස්ස යොජිතත්තා, අඤ්ඤථා පුරිමදිට්ඨස්ස පුන අදස්සනතො සමුදයාදිදස්සනමයොජනියං සියා. න හි ලොකුත්තරමග්ගො ලොකියමග්ගො විය කතකාරිභාවෙන පවත්නති සමුච්ඡෙදකත්තා, තථා යොජනෙන ව සබ්බදස්සනං දස්සනන්තරපරමන්ති දස්සනානුපරමො සියාති එවං ආගමතො යුත්තිතො ව නානාභිසමයො න යුජ්ජතීති සඤ්ඤාපෙනබ්බො. එවං වෙ සඤ්ඤත්තිං ගච්ඡති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ ගච්ඡති, අභිධම්මෙ (කථා. 274) ඔධිසොකථාය සඤ්ඤාපෙනබ්බොති.

නිරොධං ආරම්මණතොති නිරොධමෙව ආරම්මණතොති නියමො ගහෙනබ්බො, න ආරම්මණතොවාති. තෙන නිරොධෙ කිච්චතොපි පටිච්චෙධො සිද්ධො හොති. තස්මිං සමයෙති සච්චානං අභිසමයෙ. වීසතිවත්ථුකාතිආදි “තිණි සඤ්ඤාපනානී”ති චුත්තානං සරූපදස්සනං. චතුසු ආසවෙසුති ඉදං අභිධම්මනායෙන චුත්තං, න සුත්තන්තනායෙන. න හි

සුත්තෙ කත්ථවි වත්තාරො ආසවා ආගතා අත්ථී. යදි විචිකිච්ඡා න ආසවො, අථ කස්මා “සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො, ඉමෙ වුව්චන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා”ති වුත්තන්ති ආහ “දස්සනා පහාතබ්බා”තිආදි. එත්ථ පරියාපන්නත්තාති එතෙන සම්මාසඬකප්පස්ස විය පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ කිච්චසහාගතාය ඉධ විචිකිච්ඡාය ආසවසඬගහො කතොති දස්සෙති.

සබ්බො අත්තග්ගාහො සක්කායදිට්ඨිවිනිමුත්තො නත්ථීති වුත්තං “ඡන්තං දිට්ඨිතං...පෙ.... විහත්තා”ති. සා හි දිට්ඨි එකස්මිං විත්තුප්පාදෙ සන්නාතො ව යිතං එකට්ඨං, තත්ථ පයමං සහජාතෙකට්ඨං, ඉතරං පහාතෙකට්ඨං, තදුභයමිපි නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතුං “දිට්ඨාසවෙහී”තිආදි වුත්තං.

සබ්බථාපීති

සබ්බප්පකාරෙන,

සහජාතෙකට්ඨපහාතෙකට්ඨප්පකාරෙහීති අත්ථො. අවසෙසාති දිට්ඨාසවතො අවසිට්ඨා. තයොපි ආසවාති කාමාසවභවාසවඅවිජ්ජාසවා. තථා හි පුබ්බෙ “චතුසු ආසවෙසු”ති වුත්තං. තස්මාති යස්මා බහු එවෙත්ථ ආසවා පහාතබ්බා, තස්මා බහුවචනනිද්දෙසො කතො “ඉමෙ වුව්චන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා”ති. පොරාණානන්ති අට්ඨකථාවරියානං, “පුරාතනානං මජ්ඣිමභාණකාන”න්ති ව වදන්ති.

දස්සනා පහාතබ්බාතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

දස්සනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංවරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

22. සංවරාදීහීති සංවරපටිසෙවනඅධිවාසනපරිවජ්ජනවිනොදනෙහි. සබ්බෙසමිපිති චතුන්නමිපි අරියමග්ගානං. අයන්ති සංවරාපහාතබ්බාදිකථා පුබ්බභාගපටිපදාති වෙදිතබ්බා. තථා හි හෙට්ඨා “උපක්කිලෙසවිසොධනං ආදිං කත්වා ආසවක්ඛයපටිපත්තිදස්සනත්ථ”න්ති සුත්තන්තදෙසනාය පයොජනං වුත්තං. න හි සක්කා ආදිතො එව අරියමග්ගං භාවෙතුං, අථ ඛො සමාදින්නසීලො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති, සඬ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬ්ඛායෙකං විනොදෙති”ති (දී. නි. 3.348; ම. නි. 2.168) එවං වුත්තං චතුරාපස්සෙනපටිපත්තිං පටිපජ්ජමානො සම්මසනවිධිං ඔතරිත්වා අනුක්කමෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා ආසවෙ ඛෙපෙති. තෙනාහ භගවා “සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො අනුපුබ්බන්තින්තො අනුපුබ්බපොණො අනුපුබ්බපබ්භාරො, න ආයතකෙනෙව පපාතො, එවං ඛො, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අනුපුබ්බසික්ඛා අනුපුබ්බකිරියා අනුපුබ්බපටිපදා, න ආයතකෙනෙව අඤ්ඤාපටිවෙධො”ති (අ. නි. 8.20; උදා. 45; වූළව. 385).

ඉධාති අයං ඉධ-සද්දො සබ්බාකාරතො ඉන්ද්‍රියසංවරසංවුත්තස්ස පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභූතසාසනපරිදීපනො, අඤ්ඤාසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො වාති වුත්තං “ඉමස්මිං සාසනෙ”ති. ආදීනවපටිසඬ්ඛාති ආදීනවපච්චවෙක්ඛණා. සම්පලිමට්ඨන්ති (අ. නි. ටී. 3.6.58) සංසිතං. අනුබ්‍යාඤ්ජනසොති

හත්ථපාදහසිතකථිතවිලොකිතාදිජපකාරභාගසො. තඤ්ඤි අයොනියො මනසිකරොතො කිලෙසානං අනු අනු බ්‍යාඤ්ජනතො “අනුබ්‍යාඤ්ජන”න්ති වුච්චති. නිමිත්තග්ගාහොති ඉත්ථිපුරිසනිමිත්තාදිකස්ස වා කිලෙසවත්ථුභූතස්ස වා නිමිත්තස්ස ගාහො. ආදිත්තපරියායනායෙනාති ආදිත්තපරියායෙ (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) ආගතනායෙන වෙදිතබ්බා ආදීනවපටිසඬ්ඛාති යොජනා. යථා ඉත්ථියා ඉන්ද්‍රියන්ති ඉත්ථින්ද්‍රියං, න ඵච්චිදං, ඉදං පන චක්ඛුමෙව ඉන්ද්‍රියන්ති චක්ඛුන්ද්‍රියන්ති. තිත්ථකාකො වියාති තිත්ථෙ කාකො තිත්ථකාකො, නදියා සමතික්කමනතිත්ථෙ නියතට්ඨිතිකො. ආවාටකච්ඡපොතිආදීසුපි ඵසෙව නයො.

ඵචං තජ්ජට්ඨද්ධවුත්තිතාය චක්ඛුන්ද්‍රියෙ නියතට්ඨානො සංවරො චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරො. මුට්ඨස්සච්චං සතිපට්ඨානං අකුසලධම්මා. යදිපි අඤ්ඤත්ථ අසඬ්ඛෙයාමිපි හවඬ්ගචිත්තං නිරන්තරං උජ්ජජ්ජති, පසාදසට්ඨනාවජ්ජනුජ්ජාදානං පන අන්තරෙ ද්වෙ ඵච හවඬ්ගචිත්තාති උජ්ජජ්ජන්තිති අයං චිත්තනියාමොති ආහ හවඬ්ගෙ “ද්වික්ඛත්තුං උජ්ජජ්ජන්තවා නිරුද්ධො”ති.

ජවනක්ඛණෙ පන සවෙ දුස්සීලාං වාතිආදි (විසුද්ධි. ටී. 1.15; ධ. ස. මූලටී. 1352) පුන අවචනත්ථං ඉධෙව සබ්බං වුත්තන්ති ඡසු ද්වාරෙසු යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. න හි පඤ්චද්වාරෙ කායවච්ඡුවචරිතසඬ්ඛාතො දුස්සීලාසංවරො අත්ථිති සො මනොද්වාරවසෙන, ඉතරො ඡන්තමිපි ද්වාරානං වසෙන යොජෙතබ්බො. මුට්ඨස්සච්චාදීනඤ්ඤි සතිපට්ඨානාදිලක්ඛණානං අකුසලධම්මානං සියා පඤ්චද්වාරෙ උජ්ජත්ති, න ත්වෙව කායිකවාචසිකචිතික්කමභූතස්ස දුස්සීලාස්ස තත්ථ උජ්ජත්ති පඤ්චද්වාරිකජවනානං අවිඤ්ඤත්තිජනකත්තාති.

යථා කිත්ති යෙන පකාරෙන ජවනෙ උජ්ජජ්ජමානො අසංවරො “චක්ඛුද්වාරෙ අසංවරො”ති වුච්චති, තං නිදස්සනං කිත්ති අත්ථො. යථාතිආදීනා නගරද්වාරෙ අසංවරෙ සති තංසම්ඛන්ධානං සරාදීනං අසංවුත්තා විය ජවනෙ අසංවරෙ සති තංසම්ඛන්ධානං ද්වාරාදීනං අසංවුත්තාති අඤ්ඤාසංවරෙ අඤ්ඤාසංවුත්තාසාමඤ්ඤමෙව නිදස්සෙති, න පුබ්බාපරසාමඤ්ඤං, අන්තොබ්හිසාමඤ්ඤං වා. සම්ඛන්ධො ච ජවනෙන ද්වාරාදීනං ඵකසන්තතිපරියාපන්තතාය ඵච දට්ඨබ්බො. පච්චයභාවෙන පුරිමනිජ්ජන්තං ජවනකාලෙ අසන්තමිපි හවඬ්ගාදි ඵලනිජ්ජන්තියා චක්ඛාදි විය සන්තංයෙව නාම. න හි ධර්මානංයෙව “සන්ත”න්ති වුච්චති, තස්මා සති

ද්වාරභවඬගාදිකො පච්ඡා උප්පජ්ජමානං ජවනං බාහිරං විය කත්වා නගරද්වාරසමානං වුත්තං. ඉතරස්ථ අන්තොනගරසරාදිසමානං. ජවනස්ස හි පරමත්ථතො අසතිපි බාහිරභාවෙ ඉතරස්ස ච අඛණ්ණතරභාවෙ “පහස්සරමිදං, හික්ඛවෙ, චිත්තං, තස්ථ ඛො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.49) ආදිවචනතො ආගන්තුකභූතස්ස කදාචි කදාචි උප්පජ්ජමානස්ස ජවනස්ස බාහිරභාවො, තඬ්ඬිධුරසභාවස්ස ඉතරස්ස අඛණ්ණතරභාවො ච පරියායතො වෙදිතඬ්ඬො. ජවනෙ වා අසංවරෙ උප්පන්නෙ තතො පරං ද්වාරභවඬගාදීනං අසංවරහෙතුභාවාපත්තිතො නගරද්වාරසදිසෙන ජවනෙන පවිසිත්වා දුස්සිලාදිවොරානං ද්වාරභවඬගාදීසු මුසනං කුසලභණ්ඩවිනාසනං දට්ඨබ්බං. උප්පන්නෙ හි අසංවරෙ ද්වාරාදීනං තස්ස හෙතුභාවො පඤ්ඤායති, සො ච උප්පජ්ජමානොයෙව ද්වාරාදීනං සංවරූපනිස්සයභාවං පටිබාහෙන්තොයෙව පවත්තතිති අයඤ්ඤෙන්ථ අසංවරාදීනං පවත්තිනායො. පඤ්චද්වාරෙ රූපාදිආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ යථාපච්චයං අකුසලජවනෙ උප්පජ්ජිත්වා භවඬගං ඔතිණ්ණෙ මනොද්වාරිකජවනං තංයෙව ආරම්මණං කත්වා භවඬගං ඔතරති, පුන තස්මිංයෙව ද්වාරෙ “ඉත්ථි පුරිසො”තිආදිනා විසයං වචන්ථපෙත්වා ජවනං භවඬගං ඔතරති, පුන වාරෙ රජ්ජනාදිවසෙන ජවනං ජවති, පුනපි යදි තාදිසං ආරම්මණං ආපාඨමාගච්ඡති, තංසදිසමෙව පඤ්චද්වාරෙ රූපාදීසු ජවනං උප්පජ්ජති. තං සන්ධාය වුත්තං “එවමෙව ජවනෙ දුස්සිලාදීසු උප්පන්නෙසු තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්ත”න්තිආදි. අයං තාව අසංවරපක්ඛෙ අත්ථවණ්ණනා.

සංවරපක්ඛෙපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතඬ්ඬො. සංවරෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො සංවුතොති වුත්තොති ආහ “උපෙතොති වුත්තං හොති”ති. එකජ්ඣං කත්වාති “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති පදඤ්ථ අත්ථතො අහින්තං සමානං කත්වා. අයමෙව වෙන්ථ අත්ථො සුන්දරතරො උපරිපාළියා සංසන්දනතො. තෙනාහ “තථාහි”තිආදි. යන්ති ආදෙසොති ඉමිනා ලිඬගවිපල්ලාසෙන සද්ධිං වචනවිපල්ලාසො කතොති දස්සෙති, නිපාතපදං වා එතං පච්චත්තපුටුවචනත්ථං. විසාතකරාති චිත්තවිසාතකරණා චිත්තදුක්ඛනිබ්බත්තකා ච. යථාවුත්තකිලෙසහෙතුකා දාහානුබන්ධා විපාකා එව විපාකපරිලාහා. යථා පනෙත්ථ ආසවා අඤ්ඤෙ ච විසාතකරා කිලෙසවිපාකපරිලාහා සම්භවන්ති, තං දස්සෙතුං “චක්ඛුද්වාරෙහි”තිආදි වුත්තං, තං සුචිඤ්ඤායමෙව. එත්ථ ච සංවරණුපායො, සංවරිතබ්බං, සංවරො, යතො සො සංවරො, යත්ථ සංවරො, යඤ්ථ සංවරඵලන්ති අයං විභාගො වෙදිතඬ්ඬො. කථං? පටිසඬ්ඛා යොනිසොති හි සංවරණුපායො. චක්ඛුන්ද්‍රියං සංවරිතබ්බං. සංවරග්ගහණෙන ගහිතා සති සංවරො. අසංවුතස්සාති සංවරණාවධි. අසංවරතො හි සංවරණං. සංවරිතබ්බග්ගහණෙන සිද්ධො ඉධ සංවරවිසයො. චක්ඛුන්ද්‍රියඤ්ඤි සංවරඤ්ඤාණං රූපාරම්මණෙ සංවරියතීති අවුත්තසිද්ධොයමත්ථො. ආසවතන්තිමිත්තකිලෙසාදිපරිලාහාභාවො ඵලං. ඵවං සොතද්වාරාදීසුපි

යොජෙතබ්බං. සබ්බත්ථෙවාති මනොද්වාරෙ පඤ්චද්වාරෙ වාති සබ්බස්මිං ද්වාරෙ.

සංවරාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා

23. පටිසඬ්ඛා යොනියො චීවරන්තිආදිසු ‘සීතස්ස පටිසාතායා’ තිආදිනා චුත්තං පච්චචෙක්ඛණමෙව යොනියො පටිසඬ්ඛා. ඊදිසන්ති එවරූපං ඉට්ඨාරම්මණං. භවපත්ථනාය අස්සාදයතොති භවපත්ථනාමුබ්බත භාවිතං ආරම්මණං අස්සාදෙන්තස්ස. චීවරන්ති නිවාසනාදි යං කිඤ්චි චීවරං. පටිසෙවතිති නිවාසනාදිවසෙන පරිභුඤ්ජති. යාවදෙවාති පයොජනපරිමාණනියමනං. සීතපටිසාතාදියෙව හි යොගිතො චීවරපටිසෙවනෙ පයොජනං. සීතස්සාති ධාතුක්ඛොභතො වා උතුපරිණාමතො වා උප්පන්නසීතස්ස. පටිසාතායාති පටිබාහනත්ථං තප්පච්චයස්ස විකාරස්ස විනොදනත්ථං. උණ්හස්සාති අග්ගිසන්නාපතො උප්පන්නස්ස උණ්හස්ස. ඩංසාදයො පාකටායෙව. පුන යාවදෙවාති නියතපයොජනපරිමාණනියමනං. නියතඤ්චි පයොජනං චීවරපටිසෙවනස්ස හිරිකොපිනපට්ඨිඡාදනං, ඉතරං කදාචි කදාචි. හිරිකොපිනන්ති සම්බාධට්ඨානං. යස්මිඤ්චි අඬ්ගෙ විචට්ටෙ හිරිකුප්පති චිතස්සති, තං හිරියා කොපනතො හිරිකොපිනං, තස්ස පට්ඨිඡාදනත්ථං චීවරං පටිසෙවති.

පිණ්ඩපාතන්ති යං කිඤ්චි ආහාරං. සො හි පිණ්ඩොලොන හික්ඛනාය පත්තෙ පතනතො තත්ථ තත්ථ ලද්ධහික්ඛාපිණ්ඩානං පාතො සන්නිපාතොති ‘පිණ්ඩපාතො’ති චුච්චති. නෙව දවායාති න කීළනාය. න මදායාති න බලමදමානමදපුරිසමදන්ථං. න මණ්ඩනායාති න අඬ්ගපච්චඬ්ගානං පිණ්ණහාවත්ථං. න විභූසනායාති න තෙසංයෙව සොහනත්ථං, ඡවිසම්පතිඅත්ථන්ති අත්ථො. ඉමානි ච පදානි යථාක්කමං මොහ-දොස-සණ්ඨාන-චණ්ණ-රාගූපනිස්සය-පහානත්ථානි වෙදිතබ්බානි. පුරිමං වා ද්වයං අත්තතො අත්තතො සංකිලෙසුප්පත්තිනිසෙධනත්ථං, ඉතරං පරස්සපි. චත්තාරිපි කාමසුබ්ලිකානුයොගස්ස පහානත්ථං චුත්තානිති වෙදිතබ්බානි. කායස්සාති රූපකායස්ස. ධීතියා යාපනායාති පබන්ධට්ඨිතත්ථඤ්චෙව පවත්තියා අවිච්ඡෙදනත්ථඤ්ච විරකාලට්ඨිතත්ථං ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පවත්තාපනත්ථං. විහිංසුපරතියාති ජීසවිඡාදුක්ඛස්ස උපරමණත්ථං. බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායාති සාසනමග්ගබ්‍රහ්මවරියානං අනුග්ගහත්ථං. ඉතීති එවං ඉමිනා උපායෙන. පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬ්ඛාමීති පුරාණං අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනං පටිහනිස්සාමි. නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමීති නවං භුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනං න උප්පාදෙස්සාමීති. තස්සා හි අනුප්පන්නාය අනුප්පජ්ජනත්ථමෙව ආහාරං පරිභුඤ්ජති. එත්ථ ච අභුත්තපච්චයා උප්පජ්ජනකවෙදනා නාම යථාපවත්තා ජීසවිඡානිමිත්තා වෙදනා. සා හි අභුඤ්ජන්නස්ස හියොයා හියොයා පවධිසිතවසෙන උප්පජ්ජති, භුත්තපච්චයා

උප්පජ්ජනකවෙදනාපි බුද්ධානිමිත්තවා අභිගදාහසුලාදිවෙදනා අප්පවත්තා. සා හි භුත්තපච්චයා අනුප්පන්නාව න උප්පජ්ජිස්සති. විහිංසානිමිත්තතා වෙනාසං විහිංසාය විසෙසො.

යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සතීති යාපනා ව මෙ චතුත්තං ඉරියාපථානං භවිස්සති. යාපනායාති ඉමිනා ජීවිතින්ද්‍රියයාපනා චුත්තා, ඉධ චතුත්තං ඉරියාපථානං අවිච්ඡෙදසඬ්ඛාතා යාපනාති අයමෙතාසං විසෙසො. අනවජ්ජනා ව ඵාසුචිහාරො වාති අයුත්තපරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගපරිවජ්ජනෙන අනවජ්ජනා, පරිමිතපරිභොගෙන ඵාසුචිහාරො. අසප්පායාපරිමිතභොජනපච්චයා අරතිතන්දිව්ජමිහිතාවිඤ්ඤාගරහාදිදොසාහාවෙන වා අනවජ්ජනා, සප්පායපරිමිතභොජනපච්චයා කායබලසම්භවෙන ඵාසුචිහාරො. යාවදත්ථ උදරාවදෙහකභොජනපරිවජ්ජනෙන සෙය්‍යසුඛපස්සසුඛමිද්ධසුඛාදීනං අභාවතො අනවජ්ජනා, චතුපඤ්චාලොපමත්තඤ්ඤීනභොජනෙන චතුඉරියාපථයොග්‍යතාපාදනතො ඵාසුචිහාරො. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං ඵාසුචිහාරාය, පහිතත්තස්ස හික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

එත්තාවතා පයොජනපරිග්ගහො, මජ්ඣිමා ව පටිපදා දීපිතා හොති.

සෙනාසනන්ති සයනඤ්ච ආසනඤ්ච. යත්ථ හි විහාරාදිකෙ සෙති නිපජ්ජති, ආසති නිසීදති, තං සෙනාසනං. උතුපරිස්සයවිනොදනපටිසල්ලානාරාමත්ථන්ති උතුයෙව පරිසහනට්ඨෙන පරිස්සයො, සරීරාබ්බවිත්තවික්ඛෙපකරො, අථ වා යථාචුත්තො උතු ව සිහබ්‍යග්ඝාදිපාකට්ඨපරිස්සයො ව රාගදොසාදිපටිච්ඡන්තපරිස්සයො ව උතුපරිස්සයො, තස්ස විනොදනත්ථඤ්චෙව එකීභාවසුඛත්ථඤ්ච. ඉදඤ්ච චීවරපටිසෙවනෙ හිරිකොපිනපටිච්ඡාදනං විය තස්ස නියතපයොජනන්ති සුත “යාවදෙවා”ති චුත්තං.

ගිලානපච්චයගෙසජ්ජපරික්ඛාරන්ති රොගස්ස පච්චනීකප්පවත්තියා ගිලානපච්චයො, තතො එව හිසක්කස්ස අනුඤ්ඤාතවත්ථුතාය ගෙසජ්ජං, ජීවිතස්ස පරිවාරසම්භාරහාවෙහි පරික්ඛාරො වාති ගිලානපච්චයගෙසජ්ජපරික්ඛාරො, තං. උප්පන්නානන්ති ජාතානං නිබ්බත්තානං. වෙය්‍යාබ්බිකානන්ති බ්‍යාබ්බතො ධාතුක්ඛොහතො ව තන්තිබ්බත්තරොගතො ව ජාතානං. වෙදනානන්ති දුක්ඛවෙදනානං. අබ්‍යාබ්ජ්ඣපරමතායාති නිද්දුක්ඛපරමභාවාය පටිසෙවාමීති යොජනා. එවමෙත්ථ සඬ්ඛෙපෙනෙව පාළිවණ්ණනා වෙදිතබ්බා. නවවෙදනුප්පාදනතොපීති න කෙවලං ආයතිං එව විපාකපරිලාභා, අථ බො

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
අතිභොජනපච්චයා අලංසාටකාදීනං විය නවවෙදනුප්පාදනතොපි
වෙදිතබ්බාති අත්ථො.

පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අධිවාසනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

24. බමොති බමනකො. කම්මට්ඨානිකස්ස චලනං නාම
කම්මට්ඨානපරිච්චාගොති ආහ “චලති කම්පති කම්මට්ඨානං විජහති”ති.
අධිමත්තම්පි උණ්හං සහති, සහන්තො ච න නග්ගසමණාදයො විය සහති,
අථ ඛො කම්මට්ඨානාවිජහනෙනාති ආහ “ස්වෙව ථෙරො වියා”ති.
බහිවඬිකමෙති ලෙණතො බහි වඬිකමෙ. උණ්හහයෙනෙවාති
නරකග්ගිඋණ්හහයෙනෙව. තෙනාහ “අවිච්චිහානිරයං පච්චවෙක්ඛිත්වා”ති,
තම්පි “මයා අනෙකක්ඛන්තුං අනුභුතං, ඉදං පන තතො මුදුතර”න්ති එවං
පච්චවෙක්ඛිත්වා. එත්ථාති එතස්මිං යානෙ. අග්ගිසන්තාපොච වෙදිතබ්බො
සූරියසන්තාපස්ස පරතො වුච්චමානත්තා.

පරිසුද්ධසීලොහමස්මීති සබ්බථාපි “විසුද්ධසීලොහමස්මී”ති මරණං
අග්ගහෙත්වා අවිජ්ජපටිසාරමූලිකං පීතිං උප්පාදෙසි. සහ පිතුප්පාදාති
ඵරණපිනියා උප්පාදෙන සහෙව. වීසං නිවත්තිත්වාති පිතිවෙගෙන
අජ්ඣාත්ථං දට්ඨමුඛෙනෙව හස්සිත්වා. තත්ථෙවාති සප්පෙන
දට්ඨට්ඨානෙයෙව. චිත්තෙකග්ගතං ලභිත්වාති “පිතිමනස්ස කායො
පස්සම්හති”තිආදිනා (දී. නි. 1.466; 3.359; සං. නි. 5.376; අ. නි. 3.96;
11.12) නයෙන සමාධානං පාපුණිත්වා.

පච්චයෙසු සන්තොසො භාවනාය ච ආරම්භබ්බට්ඨානතාය ආරාමො
අස්සාති පච්චයසන්තොසභාවනාරාමො, තස්ස භාවො පච්චය...පෙ....
රාමකා, තාය. මහාථෙරොති වුඬ්ඨකරො ථෙරො. වචනමෙව තදත්ථං
ඤාපෙතුකාමානං පථොති වචනපථො.

අසුබ්බට්ඨෙත වා තිබ්බා. යඤ්චි න සුබ්බං, තං අනිට්ඨං “තිබ්බ”න්ති
වුච්චති. එවංසභාවොති “අධිවාසනජාතියො”ති පදස්ස අත්ථමාහ.
මුහුත්තෙන බණෙව වාතෙ හදයං ථාලෙතුං ආරද්ධෙයෙව. අනාගාමී හුත්වා
පරිනිබ්බාසීති අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බාසි.

එවං සබ්බත්ථාති “උණ්හෙන චුට්ඨස්ස සීතං පත්ථයතො”තිආදිනා
සබ්බත්ථ උණ්හාදිනිමිත්තං කාමාසවුප්පත්ති වෙදිතබ්බා, සීතං වා උණ්හං වා
අනිට්ඨන්ති අධිප්පායො. අත්තග්ගාහෙ සති අත්තනියග්ගාහොති ආහ
“මය්හං සීතං උණ්හන්ති ගාහො දිට්ඨාසවො”ති. සීතාදිකෙ උපගතෙ
සහන්ති බමන්ති තෙ අත්තතො උපරි වාසෙත්ති විය හොතිති වුත්තං
“ආරොපෙත්වා වාසෙතියෙවා”ති. න නිරස්සතීති න විධුනති. යො හි
සීතාදිකෙ න සහති, සො තෙ නිරස්සන්තො විධුනන්තො විය හොතීති.

අධිවාසනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරිවජ්ජනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

25. අහං සමණොති (අ. නි. ටී. 3.6.58) “අහං සමණො, කිං මම ජීවිතෙන වා මරණෙන වා”ති එවං අවිත්තෙන්වාති අධිජ්ජායො. පච්චවෙක්ඛිත්වාති ගාමජ්ජදෙසං පයොජනාදිඤ්ච පච්චවෙක්ඛිත්වා. පටික්කමතිති හත්ථිආදීනං සමීපගමනතො අපක්කමති. කණ්ටකා යත්ථ තිට්ඨන්ති, තං කණ්ටකට්ඨානං. අමනුස්සදුට්ඨානීති අමනුස්සසඤ්චාරෙන දුස්සිතානි, සපරිස්සයානීති අත්ථො. සමානන්ති සමං, අවිසමන්ති අත්ථො. අකාසි වා තාදිසං අනාවාරං.

සීලසංවරසඬ්ඛාතෙනාති “කථං පරිවජ්ජනං සීල”න්ති යදෙන්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අපිච “චණ්ඩං හත්ථිං පරිවජ්ජෙති”ති වචනතො හත්ථිආදිපරිවජ්ජනමපි හගවතො වචනානුට්ඨානන්ති කත්වා ආචාරසීලමෙවාති වෙදිතබ්බං.

පරිවජ්ජනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විනොදනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

26. ඉතිපීති ඉමිනා කාරණෙන, අයොනියොමනසිකාරසමුට්ඨිතත්තාපි ලොභාදිසහගතත්තාපි කුසලපටිපක්ඛතොපීතිආදීහි කාරණෙහි අයං විතක්කො අකුසලොති අත්ථො. ඉමිනා නයෙන සාවජ්ජොතිආදීසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ච අකුසලොතිආදීනා දිට්ඨධම්මිකං කාමචිතක්කස්ස ආදීනවං දස්සෙති, දුක්ඛවිපාකොති ඉමිනා සම්පරායිකං. අත්තබ්බාබාධාය සංවත්තනීතිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙන ආදීනවවිභාවනා වෙදිතබ්බා. උජ්ජන්තස්ස කාමචිතක්කස්ස අනධිවාසනං නාම පුන තාදිසස්ස අනුජ්ජාදනං, තං පනස්ස පහානං විනොදනං බ්‍යන්තිකරණං අනභාවගමනන්ති ච වත්තුං වට්ටතීති පාළියං. “උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”ති වත්වා “පජහති”තිආදි චුත්තන්ති තමත්ථං දස්සෙන්නො “අනධිවාසෙන්නො කිං කරොතීති පජහති”තිආදිමාහ. පහානඤ්චෙන්ථ වික්ඛම්භනමෙව, න සමුච්ඡෙදොති දස්සෙතුං “විනොදෙති”තිආදි චුත්තන්ති වික්ඛම්භනවසෙනෙව අත්ථො දස්සිතො.

කාමචිතක්කොති සම්පයොගතො ආරම්මණතො ච කාමසහගතො විතක්කො. තෙනාහ “කාමපටිසංයුත්තො තක්කො”තිආදි. කාමපටිසංයුත්තොති හි කාමරාගසඬ්ඛාතෙන කාමෙන සම්පයුත්තො වත්ථුකාමසඬ්ඛාතෙන පටිබද්ධො ච. උජ්ජන්තූජ්ජන්තෙති තෙසං පාපචිතක්කානං උජ්ජාදාවත්ථාගහණං වා කතං සියා අනවසෙසග්ගහණං වා. තෙසු පඨමං සන්ධායාහ “උපන්නමත්තෙ”ති, සම්පතිජාතෙති අත්ථො. අනවසෙසග්ගහණං බ්‍යාපනිච්ඡාය හොතීති දස්සෙතුං “සතක්ඛත්තුම්පි උජ්ජන්තෙ”ති චුත්තං. ඤාතිචිතක්කොති “අම්භාකං ඤාතයො සුඛජීවිනො සම්පත්තියුත්තා”තිආදීනා ගෙහස්සිතපෙමවසෙන ඤාතකෙ ආරබ්භ

උප්පන්නවිතක්කො. ජනපදවිතක්කොති “අමිහාකං ජනපදො සුභික්ඛො සම්පන්නසස්සො රමණීයො”තිආදිනා ගෙහස්සිතපෙමවසෙනෙව ජනපදං ආරබ්භ උප්පන්නවිතක්කො. උක්කුටිකප්පධානාදීහි දුක්ඛෙ නිජ්ජිණ්ණෙ සම්පරායෙ අත්තා සුඛී හොති අමරොති දුක්කරකාරිකාය පටිසංයුත්තො අමරත්ථාය විතක්කො, තං වා ආරබ්භ අමරාවික්ඛෙපදිට්ඨිසහගතො අමරො ව සො විතක්කො වාති අමරවිතක්කො. පරානුද්දයතාපටිසංයුත්තොති පරෙසු උපට්ඨාකාදීසු සහනන්දිකාදිවසෙන පවත්තො අනුද්දයතාපතිරූපකො ගෙහස්සිතපෙමෙන පටිසංයුත්තො විතක්කො. ලාභසක්කාරසිලොකපටිසංයුත්තොති විවරාදිලාභෙන වෙව සක්කාරෙන ව කිත්තිසද්දෙන ව ආරම්මණකරණවසෙන පටිසංයුත්තො. අනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තොති “අහො වත මං පරෙ න අවජානෙය්‍යං, න හෙට්ඨා කත්වා මඤ්ඤෙය්‍යං, පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුං කරෙය්‍ය”න්ති උප්පන්නවිතක්කො.

කාමවිතක්කො කාමසඬ්ඛකප්පනසභාවත්තා කාමසඬ්ඛකප්පපවත්තියා සාතිසයත්තා ව කාමනාකාරොති ආහ “කාමවිතක්කො පනෙත්ථ කාමාසවො”ති. තඬ්ඨිසෙසොති කාමාසවවිසෙසො, රාගසහවුත්තීති අධිජ්ජායො. කාමවිතක්කාදිකෙ විනොදෙති අත්තනො සත්තානතො නිහරති එනෙනාති විනොදනං, වීරියන්ති ආහ “වීරියසංවරසඬ්ඛානෙන විනොදනෙනා”ති.

විනොදනාපහාතඬ්ඛආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භාවනාපහාතඬ්ඛආසවවණ්ණනා

27. “සත්ත ඛොජ්ඣාසිගා භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තියො පරිපුරෙත්ති”ති (සං. නි. 5.187) වචනතො විජ්ජාවිමුත්තීනං අනධිගමො තතො ව සකලවට්ටදුක්ඛානතිවත්ති අභාවනාය ආදීනවො, වුත්තවිපරියායෙන භගවතො ඔරසපුත්තභාවාදිවසෙන ව භාවනාය ආනිසංසො වෙදිතඬ්ඛො. උපරිමග්ගත්තයසමයසම්භූතාති දුතියාදිමග්ගක්ඛණෙ ජාතා, භාවනාධිකාරතො දුතියමග්ගාදිපරියාපන්නාති අත්ථො. නනු ව තෙ ලොකුත්තරා එව, කස්මා විසෙසනං කතන්ති? නයිදං විසෙසනං, විසෙසිතඬ්ඛං පනෙතං, ලොකුත්තරඛොජ්ඣාසිගා එව අධිජ්ජෙතා, තෙ ව ඛො උපරිමග්ගත්තයසමයසම්භූතාති. ඛොජ්ඣාසිගෙසු අසම්මොහත්ථන්ති විපස්සනාකුමාරමග්ගඵලඛොජ්ඣාසිගෙසු සම්මොහාභාවත්ථං. මිස්සකනායෙන හි ඛොජ්ඣාසිගෙසු වුවිචමානෙසු තදඬ්ඛාදිවිවෙකදස්සනවසෙන විපස්සනාඛොජ්ඣාසිගාදයො විහජිත්වා වුවිචන්ති, න නිබ්බත්තිතලොකුත්තරඛොජ්ඣාසිගා එවාති ඛොජ්ඣාසිගෙසු සම්මොහො න හොති ඛොජ්ඣාසිගභාවනාපටිපත්තියා ව සම්මදෙව පකාසිතත්තා. ඉධ පනාති ඉමස්මිං සුත්තෙ, ඉමස්මිං වා අධිකාරෙ. ලොකුත්තරනායො එව ගහෙතඬ්ඛො භාවනාමග්ගස්ස අධිකතත්තා.

ආදිපදානන්ති (අ. නි. ටි. 1.1.418) “සතිසම්බොජ්ඣකුසල”න්ති එවමාදිනං තස්මිං තස්මිං වාකො ආදිභූතානං පදානං. අත්ථතොති විසෙසවසෙන සාමඤ්ඤවසෙන ච පදත්ථතො. ලක්ඛණාදීහීති ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානතො. කමතොති අනුපුබ්බිතො. අනුනාමිකතොති තාවත්තකතො. විභාවිනාති විඤ්ඤානා.

සතිසම්බොජ්ඣකුසලෙති සතිසම්බොජ්ඣකුසලපදෙ. සරණට්ඨෙතාති අනුස්සරණට්ඨෙත. චිරකතාදිහෙදං ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං. උදකෙ අලාබ්භෙ විස පිලවිත්වා ගන්තුං අදත්ථා පාසාණස්ස විස නිව්වලස්ස ආරම්මණස්ස යපනං සාරණං අසම්මුට්ඨිකාකරණං අපිලාපනං. චුත්තම්පි හෙතං මිලින්දපඤ්ඤෙ. හණ්ඩාගාරිකොති හණ්ඩගොපකො. අපිලාපෙ කරොති අපිලාපෙති. ථෙරෙතාති නාගසෙනත්ථෙරෙන. සම්මොසපච්චනීකං කිච්චං අසම්මොසො, න සම්මොසාභාවමත්තං. ගොවරාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානාති කායාදිආරම්මණාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා.

බොධියා ධම්මසාමග්ගියා, අභිගො අවයවො, බොධිස්ස වා අරියසාවකස්ස අභිගො කාරණං. පතිට්ඨානායුහනා ඔසතරණසුත්තවණ්ණනායං (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.1) –

“කිලෙසවසෙන පතිට්ඨානං, අභිසංඛාරවසෙන ආයුහනා. තණ්හාදිට්ඨිති පතිට්ඨානං, අවසෙසකිලෙසාභිසංඛාරෙහි ආයුහනා. තණ්හාවසෙන පතිට්ඨානං, දිට්ඨිවසෙන ආයුහනා. සස්සතදිට්ඨියා පතිට්ඨානං, උච්ඡෙදදිට්ඨියා ආයුහනා. ලීනවසෙන පතිට්ඨානං, උද්ධච්චවසෙන ආයුහනා. කාමසුඛානුයොගවසෙන පතිට්ඨානං, අත්තකිලමථානුයොගවසෙන ආයුහනා. සබ්බකුසලාභිසංඛාරවසෙන පතිට්ඨානං, සබ්බලොකියකුසලාභිසංඛාරවසෙන ආයුහනා”ති –

චුත්තෙසු පකාරෙසු ඉධ අවුත්තානං වසෙන වෙදිතබ්බා. යා හි අයං බොධිති චුච්චතීති යොජෙතබ්බං. “චූජ්ඣති”ති පදස්ස පටිචූජ්ඣතීති අත්ථොති ආහ “කිලෙසසන්තානානිද්දාය උට්ඨහතී”ති. තං පන පටිචූජ්ඣනං අත්ථතො චතුත්තං සච්චානං පටිවෙධො, නිබ්බානස්සෙව වා සච්ඡිකිරියාති ආහ “චත්තාරී”තිආදි. කුමන්තරමග්ගකුසලාදියො වියාති යථා අභිගාති එව කුමන්තරමග්ගා, න අභිගවිතිමුත්තා, එවමිධාපීති අත්ථො. සෙනච්චරථකුසලාදියො වියාති එතෙන පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තීභාවං දස්සෙති.

බොධාය සංවත්තන්තීති බොජ්ඣකුසලාති ඉදං කාරණත්ථො අභිග-සද්දොති කත්වා චුත්තං. චූජ්ඣන්තීති බොධියො, බොධියො එව අභිගාති බොජ්ඣකුසලාති චුත්තං “චූජ්ඣන්තීති බොජ්ඣකුසලා”ති. අනුචූජ්ඣන්තීති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 විපස්සනාදිනං කාරණානං බුද්ධිතබ්බානඤ්ච සච්චානං අනුරූපං
 බුද්ධන්ති. පටිබුද්ධන්තීති කිලෙසනිද්දාය උට්ඨහනතො පච්චක්ඛණාවෙන
 වා පටිමුඛං බුද්ධන්ති. සම්බුද්ධන්තීති අවිපරිතභාවෙන සම්මා ච
 බුද්ධන්ති. එවං උපසග්ගානං අත්ථවිසෙසදීපනතා දට්ඨබ්බා. බොධි-සද්දො
 හි සබ්බවිසෙසයුත්තං බුද්ධන්තං සාමඤ්ඤෙන ගහෙත්වා යීතො.

විචිතාතීති “තයිදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා විමංසති. ඔභාසනං ධම්මානං
 යථාභූතසභාවපටිච්ඡාදකස්ස සම්මොහස්ස විද්ධංසනං යථා ආලෝකො
 අන්ධකාරස්ස. යස්මිං ධම්මෙ සති වීරො නාම හොති, සො ධම්මො
 වීරභාවො. ඊරයිතබ්බතොති පවත්තෙතබ්බතො. කොසජ්ජපක්ඛතො පතිතුං
 අප්පදානවසෙන සම්පයුත්තානං පග්ගණ්හනං පග්ගහො. උපත්ථම්හනං
 අනුබලප්පදානං. ඔසීදනං ලයාපත්ති, තප්පටිපක්ඛතො අනොසීදනං
 දට්ඨබ්බං. පිණයතීති තප්පෙති වඩ්ඪෙති වා. ඵරණං පණ්ණිතරූපෙහි කායස්ස
 බ්‍යාපනං. තුට්ඨි නාම පිති. උදග්ගභාවො ඔදග්ගං, කායචිත්තානං
 උක්ඛිපනන්ති අත්ථො. කායචිත්තදරථපස්සම්භනතොති කායදරථස්ස
 චිත්තදරථස්ස ච පස්සම්භනතො වූපසමනතො. කායොති චෙත්ථ
 වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා. දරථො සාරම්භො, දුක්ඛදොමනස්සපච්චයානං
 උද්ධච්චාදිකිලෙසානං, තප්පධානානං වා චතුත්තං ඛන්ධානං අධිවචනං.
 උද්ධච්චාදිකිලෙසපටිපක්ඛණාවො දට්ඨබ්බො, එවඤ්ඤෙත්ථ පස්සද්ධියා
 අපරිප්ඵන්දනසීතිභාවො දට්ඨබ්බො අසාරද්ධභාවතො. තෙනාහ භගවා
 “පස්සද්ධො කායො අසාරද්ධො”ති (ම. නි. 1.52).

සමාධානතොති සම්මා චිත්තස්ස ආධානතො යපනතො. අවික්ඛෙපො
 සම්පයුත්තානං අවික්ඛිත්තතා, යෙන සසම්පයුත්තා ධම්මා අවික්ඛිත්තා
 හොන්ති, සො ධම්මො අවික්ඛෙපොති. අවිසාරො අත්තතො එව
 අවිසරණසභාවො. සම්පිණ්ඩනං සම්පයුත්තානං අවිජ්ජකිණ්ණභාවාපාදනං
 න්හානීයවුණ්ණානං උදකං විය. චිත්තට්ඨිතිපච්චුපට්ඨානොති “චිත්තස්ස
 යීති”ති (ධ. ස. 11) වචනතො චිත්තස්ස පඛන්ධයීතිපච්චුපට්ඨානො.
 අජ්ඣුපෙක්ඛනතොති උදාසීනභාවතො. සාති බොජ්ඣංගඋපෙක්ඛා.
 සමප්පවත්තෙ ධම්මෙ පටිසඤ්චික්ඛති උපපත්තිතො ඉක්ඛති තදාකාරා
 හුත්වා පවත්තතීති පටිසඬ්ඛානලක්ඛණා, එවඤ්ච කත්වා “පටිසඬ්ඛා
 සන්තිට්ඨතා ගහණෙ මජ්ඣන්තතා”ති උපෙක්ඛාකිච්චාධිමත්තතාය
 සඬ්ඛාරූපෙක්ඛා වුත්තා. සම්පයුත්තධම්මානං යථාසකකිච්චකරණවසෙන
 සමං පවත්තනපච්චයතා සමවාහිතා. අලීනානුද්ධතප්පවත්තිපච්චයතා
 උභ්‍යාධිකතානිවාරණං. සම්පයුත්තානං අසමප්පවත්තිහෙතුකපක්ඛපානං
 උපච්ඡින්නන්ති විය හොතිති වුත්තං “පක්ඛපාතුපච්ඡෙදරසා”ති.
 අජ්ඣුපෙක්ඛනමෙව මජ්ඣන්තභාවො.

සබ්බස්මිං ලීනපක්ඛෙ උද්ධච්චපක්ඛෙ ච අත්ථිකා පත්ථනීයා
 ඉච්ඡිතබ්බාති සබ්බත්ථිකා, තං සබ්බත්ථිකං. සමානක්ඛණපවත්තිසු

සත්තසුචි සම්බොජ්ඣකඛිගෙසු වාචාය කමප්පවත්තිතො පටිපාටියා වත්තබ්බෙසු යං කිඤ්චි පයමං අවත්වා සතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්සෙව පයමං වචනස්ස කාරණං සබ්බෙසං උපකාරකත්තත්ති වුත්තං “සබ්බෙස”න්තිආදි. සබ්බෙසන්ති ච ලීනුද්ධවචපක්ඛිකානං, අඤ්ඤා සබ්බෙසි සබ්බෙසං පච්චයාති.

“කස්මා සත්තෙව බොජ්ඣකඛිගා වුත්තා”ති වොදකො සද්ධාලොභාදීනම්චි බොජ්ඣකඛිගභාවං ආසඬකති, ඉතරො සතිආදීනංයෙව භාවනාය උපකාරනං දස්සෙන්නො “ලීනුද්ධවචපටිපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො වා”තිආදිමාහ. තත්ථ ලීනස්සාති අතිසිථිලවිරියතාදිහි භාවනාවිථිං අනොතරිත්වා සංකුට්තස්ස චිත්තස්ස. තදා හි පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගා න භාවෙතබ්බා. තඤ්ඤි එතෙහි අල්ලතිණාදිහි විය පරිත්තො අග්ගි දුස්සමුට්ඨාපියං හොතිති. තෙනාහ භගවා “සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උජ්ජාලෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ අල්ලාති වෙව තිණාති පක්ඛිපෙය්‍යා”තිආදි (සං. නි. 5.234). ධම්මවිචයවිරියජිතිසම්බොජ්ඣකඛිගා පන භාවෙතබ්බා, සුක්ඛතිණාදිහි විය පරිත්තො අග්ගි ලීනං චිත්තං එතෙහි සුසමුට්ඨාපියං හොතිති. තෙන වුත්තං “යස්මිඤ්ච බො”තිආදි. තත්ථ යථාසකං ආහාරවසෙන ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛිගාදීනං භාවනා වෙදිතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙතං “අත්ථි, හික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා...පෙ.... ජිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස හියෙය්‍යාභාවාය...පෙ.... සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232). තත්ථ සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණපටිචෙධවසෙන පවත්තමනසිකාරො...පෙ.... ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛිගාදයො භාවෙති නාම.

උද්ධවචස්සාති චිත්තස්ස අවචාරද්ධවිරියතාදිහි සිතිභාවපතිට්ඨිතභාවං අනොතිණ්ණතාය, තදා ධම්මවිචයවිරියජිතිසම්බොජ්ඣකඛිගා න භාවෙතබ්බා. තඤ්ඤි එතෙහි සුක්ඛතිණාදිහි විය අග්ගික්ඛන්ධො දුච්චපසමයං හොති. තෙනාහ භගවා “සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ සුක්ඛාති වෙව තිණාති පක්ඛිපෙය්‍යා”තිආදි (සං. නි. 5.234). පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගා පන භාවෙතබ්බා, අල්ලතිණාදිහි විය අග්ගික්ඛන්ධො උද්ධතං චිත්තං එතෙහි දුච්චපසමයං හොති. තෙන වුත්තං “යස්මිඤ්ච බො”තිආදි. එත්ථාපි යථාසකං ආහාරවසෙන පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගාදීනං භාවනා වෙදිතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙතං “අත්ථි, හික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි චිත්තපස්සද්ධි...පෙ.... උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස හියෙය්‍යාභාවාය සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232). තත්ථ යථාස්ස පස්සද්ධිආදයො උජ්ජන්තපුබ්බා, තං ආකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා තෙසං උජ්ජාදනවසෙන තථා මනසිකරොත්තොව පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගාදයො භාවෙති නාම. සතිසම්බොජ්ඣකඛිගො පන සබ්බත්ථ බහුපකාරො. සො හි චිත්තං ලීනපක්ඛිකානං පස්සද්ධිආදීනං

වසෙන ලයාපත්තිතො, උද්ධච්චපක්ඛිකානඤ්ච ධම්මවිචයාදීනං වසෙන උද්ධච්චපාතතො රක්ඛති, තස්මා සො ලොණුධුපනං විය සබ්බඛ්‍යාඤ්ජනෙසු සබ්බකම්මිකඅමච්චො විය ච රාජකිච්චෙසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බො. තෙනාහ “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234).

ඤාත්වා ඤාතබ්බාති (සං. නි. ටී. 1.1.129) සම්බන්ධො. වඩ්ඪී නාම වෙසුල්ලං භියොගාහාවො පුනස්පුනං උප්පාදො එවාති ආහ “පුනස්පුනං ජනෙති”ති. අභිචුද්ධිං පාපෙන්තො නිබ්බත්තෙති. විචිත්තතාති විචිත්තභාවො. යො හි විචෙවනියතො විචිච්චති, යං විචිච්චත්වා යීතං, තදුභයං ඉධ විචිත්තභාවසාමඤ්ඤෙන “විචිත්තතා”ති චුත්තං. තෙසු පුරිමො විචෙවනියතො විචිච්චමානතාය විචෙකසඬ්ඛාතාය විචිච්චනකිරියාය සමඬ්ඪි ධම්මසමුභො තාය එව විචිච්චනකිරියාය වසෙන විචෙකොති ගහිතො. ඉතරො සබ්බසො තතො තතො විචිත්තසභාවතාය. තත්ථ යස්මිං ධම්මපුඤ්ජෙ සතිසම්බොජ්ඣකිංගො විචිච්චනකිරියාය පවත්තති, තං යථාචුත්තාය විචිච්චමානතාය විචෙකසඬ්ඛාතං නිස්සායෙව පවත්තති, ඉතරං පන තන්තිත්තතාතදාරම්මණතාහිති චුත්තං “විචෙකෙ නිස්සිත”න්ති. යථා වා විචෙකවසෙන පවත්තං ඤාතං “විචෙකජ”න්ති චුත්තං, එවං විචෙකවසෙන පවත්තො බොජ්ඣකිංගො “විචෙකනිස්සිතො”ති දට්ඨබ්බො. නිස්සයට්ඨො ච විපස්සනාමග්ගානං වසෙන මග්ගඵලානං වෙදිතබ්බො. අසතිපි පුබ්බාපරභාවෙ “පටිච්චසමුප්පාදා”ති එත්ථ පච්චයානං සමුප්පාදනං විය අභිත්තධම්මාධාරා නිස්සයනභාවනා සම්භවන්තිති. අයමෙවාති විචෙකො එව. විචෙකො හි පභානවිනයවිරාගනිරොධා ච සමානත්ථා.

තදඬගසමුච්ඡෙදනිස්සරණවිචෙකනිස්සිතතං වත්වා පටිපස්සද්ධිවිචෙකනිස්සිතතාය අවචනං “සතිසම්බොජ්ඣකිංගො භාවෙති”තිආදිනා භාවෙතබ්බානං බොජ්ඣකිංගානං ඉධ චුත්තත්තා. භාවිතබ්බොජ්ඣකිංගස්ස හි යෙ සච්ඡිකාතබ්බා ඵලබොජ්ඣකිංගා, තෙසං කිච්චං පටිපස්සද්ධිවිචෙකො. අජ්ඣාසයතොති “නිබ්බානං සච්ඡිකරිස්සාමි”ති මහන්තඅජ්ඣාසයතො. යදිපි විපස්සනාක්ඛණෙ සඬ්ඛාරාරම්මණං චිත්තං, සඬ්ඛාරෙසු පන ආදීනවං සුට්ඨු දිස්වා තප්පටිපක්ඛෙ නිබ්බානෙ අධිමුත්තතාය අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිචෙකනිස්සිතතා දාහාභිභූතස්ස පුග්ගලස්ස සීතනිත්තචිත්තත්තා විය. න පටිසිද්ධා විපස්සනාපාදකෙසු කසිණාරම්මණාදිඤ්ඤානෙසු සතිආදීනං නිබ්බෙධභාගියත්තා. අනුද්ධරන්තා පන විපස්සනා විය බොධියා මග්ගස්ස ආසන්නකාරණං ඤාතං න භොති, නාපි තථා එකන්තිකං කාරණං, න ච විපස්සනාකිච්චස්ස විය ඤානකිච්චස්ස නිට්ඨානං මග්ගොති කත්වා න උද්ධරන්ති. එත්ථ ච කසිණග්ගහණෙන තදායත්තාති ආරුප්පානිපි ගහිතානිති දට්ඨබ්බානි. තානිපි හි විපස්සනාපාදකානි නිබ්බෙධභාගියානි ච භොන්තිති වත්තුං වට්ටති තන්තිත්තභාවසබ්භාවතො. යදග්ගෙන හි නිබ්බානනිත්තතා, තදග්ගෙන ඵලනිත්තතාපි සියා. “කුදාස්සු නාමාහං

තදායතනං උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා’න්ති (ම. නි. 1.465) ආදිවචනම්පෙනස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

වොස්සග්ග-සද්දො පරිච්චාගත්ථො පක්ඛන්දනත්ථො වාති වොස්සග්ගස්ස දූවිධතා වුත්තා. වොස්සජ්ජනඤ්ඤි පහානං, විස්සට්ඨභාවෙන නිරාසඬ්ඤාපවති ව, තස්මා විපස්සනාක්ඛණෙන තද්ධගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙන සමුච්ඡේදවසෙන පටිපක්ඛස්ස පහානං වොස්සග්ගො, තථා විපස්සනාක්ඛණෙන තත්තින්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙන ආරම්භණකරණෙන විස්සට්ඨසභාවතො වොස්සග්ගොති වෙදිතබ්බං. යථාවුත්තෙන පකාරෙනාති තද්ධගසමුච්ඡේදපකාරෙන තත්තින්තතදාරම්භණකරණපකාරෙන ව. පුබ්බෙ වොස්සග්ග-පදස්සෙව අත්ථස්ස වුත්තත්තා ආහ “සකලෙන වචනෙනා”ති. පරිණමන්තං විපස්සනාක්ඛණෙන, පරිණතං මග්ගක්ඛණෙන. පරිණාමො නාම පරිපාකොති ආහ “පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චා”ති. පරිපාකො ව ආසෙවනලාභෙන ආහිතසාමත්ථියස්ස කිලෙසස්ස පරිච්චජිතුං නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දිතුං තික්ඛවිසදසභාවො. තෙනාහ “අයඤ්ඤි”තිආදි. එස නයොති ය්වායං “තද්ධගවිවෙකනිස්සිත”න්තිආදිනා සතිසම්බොජ්ඣාසංගො වුත්තො, සෙසෙසු ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාසංගාදියුපි එස නයොති එවං තත්ථ නෙතබ්බන්ති අත්ථො.

එවං ආදිකම්මිකානං බොජ්ඣාසංගෙසු අසම්මොහත්ථං මිස්සකනයං වත්වා ඉදාති නිබ්බන්තිතලොකුත්තරබොජ්ඣාසංගවසෙන අත්ථං විභාවෙතුං “ඉධ පනා”තිආදි වුත්තං. ඉධ පනාති ඉමස්මිං සබ්බාසවසුත්තන්තෙ. මග්ගො එව වොස්සග්ගවිපරිණාමී භාවනාමග්ගස්ස ඉධ අධිප්පෙතත්තා. තඤ්ච බොති සතිසම්බොජ්ඣාසංගං. සමුච්ඡේදතොති සමුච්ඡින්නෙනො.

දිට්ඨාසවස්ස පඨමමග්ගවජ්ඣාත්තා “තයො ආසවා”ති වුත්තං. තෙපි අනපායගමනීයා එව වෙදිතබ්බා අපායගමනීයානං දස්සනෙනෙව පහිනත්තා. සතිපි සම්බොජ්ඣාසංගානං යෙභුයොන මග්ගභාවෙ තත්ථ තත්ථ සම්බොජ්ඣාසංගසභාවානං මග්ගධම්මානං වසෙන වුත්තමග්ගත්තයසම්පයුත්තා බොජ්ඣාසංගාති පච්චෙකබොජ්ඣාසංගො “බොජ්ඣාසංගභාවනායා”ති ඉමිනා ගණන්තො “මග්ගත්තයසම්පයුත්තායා”ති ආහ.

භාවනාපහාතබ්බආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

28. ථොමෙන්නොති ආසවජ්ජහානස්ස සුදුක්කරත්තා තාය එව දුක්කරකිරියාය තං අහිත්ථවන්තො. අස්සාති පහිනාසවහික්ඛුනො. ආනිසංසන්ති තණ්හාවිච්ඡේදාදිදුක්ඛක්ඛයපරියොසානං උද්‍රයං. එතෙහි පහානාදිසංකිත්තනෙහි. උස්සුක්කං ජනෙන්නොති එවං ධම්මස්සාමිනාපි අහිත්ථවනීයං මහානිසංසඤ්ච ආසවජ්ජහානන්ති තත්ථ ආදරසහිතං.

උස්සාහං උප්පාදෙන්තො. දස්සනෙනෙව පභිනාති දස්සනෙන පභිනා එව. තෙන චුත්තං “න අප්පභිනෙසුයෙව පභිනසඤ්ඤී”ති.

සබ්බ-සද්දෙන ආසවානං, ආසවසංවරානඤ්ච සම්බන්ධවසෙන දුතියපඨමවිකප්පානං හෙදො දට්ඨබ්බො. දස්සනාභිසමයාති පරිඤ්ඤාභිසමයා පරිඤ්ඤාකිච්චසිද්ධියා. තෙනාහ “කිච්චවසෙනා”ති, අසම්මොහපට්ඨෙධෙනාති අත්ථො. සමුස්සයො කායො, අත්තභාවො වා.

අනවජ්ජිතිසොමනස්සසහිතං චිත්තං “අත්තනො”ති චත්තබ්බතං අරහති අත්ථාවහත්තා, න තබ්බිපරිතං අනත්ථාවහත්තාති ජිතිසම්පයුත්තචිත්තතං සන්ධායාහ “අත්තමනාති සකමනා”ති. තෙනාහ “තුට්ඨමනා”ති. අත්තමනාති වා ජිතිසොමනස්සෙහි ගහිතමනා. යස්මා පන තෙහි ගහිතතා සම්පයුත්තතාව, තස්මා චුත්තං “ජිතිසොමනස්සෙහි වා සම්පයුත්තමනා”ති. යදෙන්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙය්සත්තා වාති චෙදිතබ්බං.

සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා

29. තස්මා තං දස්සෙත්වාති යස්මා සුත්තන්තවණ්ණනා සුත්තනික්ඛෙපං දස්සෙත්වා චුච්චමානා පාකටා හොති, යස්මා චස්ස ධම්මදායාදසුත්තස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං නික්ඛෙපං දස්සෙත්වා, කථෙත්වාති අත්ථො. ලාභසක්කාරොති (සං. නි. ටී. 2.2.63) ලාභසක්කාරසඬ්ඛාතාය අට්ඨුප්පත්තියාති කෙච්ඡි, ලාභසක්කාරො වා අට්ඨුප්පත්තියාති අපරෙ. යා හි ලාභසක්කාරනිමිත්තං තදා භික්ඛුසු පච්චයබාහුල්ලිකතා ජාතා, තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා භගවා ඉමං දෙසෙසීති. යමකමභාමෙසොති හෙට්ඨාඨලම්බනඋපරිඋග්ගමනවසෙන සතපට්ඨො සහස්සපට්ඨො යුගලමභාමෙසො. තිට්ඨන්ති චෙව භගවති කත්ථවි නිබද්ධවාසං වසන්තෙ, වාරිකං පන ගච්ඡන්තෙ අනුබන්ධන්ති ව. භික්ඛුනම්පි යෙභුයොන කප්පසතසහස්සං තතො හියොපි පුරිතදානපාරම්සඤ්චයත්තා තදා මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජීති චුත්තං “එවං භික්ඛුසඬ්ඛසස්සපි”ති.

සක්කතොති සක්කාරප්පතො. ගරුකතොති ගරුකාරප්පත්තො. මානිතොති බහුමතො මනසා පියායිතො ව. පූජිතොති මාලාදිපූජාය චෙව චතුපච්චයාහිපූජාය ව පූජිතො. අපචිතොති අපවායනප්පත්තො. යස්ස හි චත්තාරො පච්චයෙ සක්කත්වාපි අභිසඬ්ඛතෙ පණිතපණිතෙ උපනෙත්ති, සො සක්කතො. යස්මිං ගරුභාවං පච්චුපට්ඨපෙත්වා තෙ දෙන්ති, සො ගරුකතො. යං මනසා පියායන්ති බහුමඤ්ඤන්ති ව, සො බහුමතො. යස්ස සබ්බමෙතං පූජාවසෙන කරොන්ති, සො පූජිතො. යස්ස අභිවාදනපච්චුට්ඨානඤ්ජලිකම්මාදිවසෙන පරමනිපච්චකාරං කරොන්ති,

සො අපටිතො. භගවති භික්ඛුසඬ්ඨෙස ච ලොකො එවං පටිපන්නො. තෙන චුත්තං “තෙන ඛො පන...පෙ.... පරික්ඛාරාන”න්ති. ලාභග්ගයසග්ගපත්තන්ති ලාභස්ස ච යසස්ස ච අග්ගං උක්කංසං පත්තං.

පච්චයා චීවරාදයො ගරුකාතඛිඛා එතෙසන්ති පච්චයගරුකා, ආමිසවක්ඛුකාති අත්ථො. පච්චයෙසු ගිද්ධා ගධිකා පච්චයානං බහුලභාවාය පටිපන්නාති පච්චයබාහුලිකා. භගවතොපි පාකටා අහොසි පකතිවාරිත්තවසෙනාති අධිප්පායො අඤ්ඤථා අපාකටස්සෙව අභාවතො. ධම්මසභාවචිත්තාවසෙන පවත්තං සහොත්තප්පඤ්ඤාණං ධම්මසංවෙගො, ඉධ පන සො භික්ඛුනං ලාභගරුකාධම්මවසෙන වෙදිතඛිඛො. සමණධම්මචුත්තීති සමණධම්මකරණං. සාති ධම්මදායාදදෙසනා. පටිබ්බිඛදස්සනාවසෙන සබ්බකායස්ස දස්සනායොග්ගො ආදාසොති සබ්බකායිකආදාසො.

පිතු-දායං, තෙන දාතඛිඛං, තතො ලද්ධඛිඛං අරභභාවෙන ආදියන්තීති දායාදා, පුත්තා. තඤ්ච ලොකෙ ආමිසමෙව, සාසනෙ පන ධම්මොපිති තත්ථ යං සාවජ්ජං අනියානිකඤ්ච, තං පටික්ඛිපිත්වා, යං නියානිකං අනවජ්ජඤ්ච, තත්ථ භික්ඛු නියොජෙන්නො භගවා අවොච “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවට්ඨ, මා ආමිසදායාදා”ති. ධම්මස්ස මෙ දායාදාති මම ධම්මස්ස ඔගාහිනො, ධම්මභාගභාගිනොති අත්ථො. තථා හි චක්ඛති “ධම්මකොට්ඨාසස්සෙව සාමිනො”ති (ම. නි. අට්ඨ.1.29). නිබ්බත්තිතධම්මොති අසංකිලෙසිකානුත්තරාදිභාවෙන ධම්මසාමඤ්ඤතො නිද්ධාරිතධම්මො. පරියායෙති සභාවතො පරිවත්තෙත්වා ඤාපෙති එතෙනාති පරියායො, ලෙසො, ලෙසකාරණං වා. තදභාවතො නිප්පරියායධම්මො මග්ගප්පත්තියා අපායපතනාදිතො අච්චන්තමෙව වාරණතො. ඉතරො චුත්තච්චරියායතො පරියායධම්මො අච්චන්තං අපායදුක්ඛවට්ඨදුක්ඛපාතනතො පරම්පරාය වාරණතො. යථා හි ලොකියං කුසලං දානසීලාදි විචට්ටං උද්දිස්ස නිබ්බත්තිතං, අයං තං අසම්පාදෙන්තම්පි තං සම්පාපකස්ස ධම්මස්ස නිබ්බත්තකාරණභාවපරියායෙන පරියායධම්මො නාම හොති, එවං තං වට්ටං උද්දිස්ස නිබ්බත්තිතං, යං තණ්හාදීහි සවිසෙසං ආමසිතඛිඛතො ආමිසන්ති ලොකෙ පාකටං අච්ඡාදනහොජනාදි, තස්ස, තංසදිසස්ස ච ඵලවිසෙසස්ස නිමිත්තභාවපරියායෙන පරියායාමිසන්ති චුච්චතීති දස්සෙන්නො ආහ “යං පනිදං...පෙ.... ඉදං පරියායාමිසං නාමා”ති.

“සකලමෙව හිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මවරියස්ස යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා”ති (සං. නි. 5.2, 3) ආදිවචනතො සාවකෙහි අධිගතොපි ලොකුත්තරධම්මො සත්ථුයෙවාති වත්තඛිඛතං අරභතීති චුත්තං “නිප්පරියායධම්මොපි භගවතොයෙව සන්තකො”ති. සාවකානඤ්ඤි ධම්මදිට්ඨිපච්චයස්සපි යොනිසොමනසිකාරස්ස විසෙසපච්චයො පරතොසොසො ච

තථාගතාධීනොති තෙනි පටිවිද්ධොපි ධම්මො ධම්මස්සාමිනොයෙවාති වත්තුං යුත්තං. තෙනාහ “භගවතා භී”තිආදි. තත්ථ අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්සාති කස්සපස්ස භගවතො සාසන්නරථානතො පභුති යාව ඉමස්මා බුද්ධුප්පාදා අසම්බොධවසෙන න උප්පන්නස්ස අරියමග්ගස්ස. උප්පාදෙතාති නිබ්බත්තෙනා. තං පනෙනං මග්ගස්ස භගවතො නිබ්බත්තනං, න පච්චෙකබුද්ධානං විය සසන්නානෙයෙව, අථ බො පරසන්නානෙපිති දස්සෙතුං. “අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා”ති වුත්තං. තයිදං මග්ගස්ස උප්පාදනං සඤ්ජානනඤ්ච අත්ථතො ජානනඤ්චෙකථ අසම්මොහපටිච්චෙධභාවතොති වුත්තං. “මග්ගඤ්ඤ මග්ගවිදු”ති. අක්ඛාතං පනස්ස සුකුසලභාවෙනාති වුත්තං. “මග්ගකොවිදො”ති. සත්ථාරා යථාගතං මග්ගං අනුගච්ඡන්තීති මග්ගානුගා භගවතො එව තං මග්ගං සුට්ඨු අධිගමනතො. පච්ඡා පරතො සම්මා අනු අනු ආගතා පටිපන්නාති පච්ඡා සමන්නාගතා.

ජානං ජානාතීති ජානිතබ්බමෙව අභිඤ්ඤායාදිහෙදං ජානාති එකන්තහිතපටිපත්තිතො. පස්සං පස්සතීති තථා පස්සිතබ්බමෙව පස්සති. අථ වා ජානං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ජානිතබ්බං ජානාතියෙව. න භි පදෙසඤාණෙන ජානිතබ්බං සබ්බං එකන්තතො ජානාති. පස්සං පස්සතීති දිබ්බවක්ඛු පඤ්ඤාවක්ඛු ධම්මවක්ඛු බුද්ධවක්ඛු සමන්තවක්ඛුසඬ්ඛාතෙනි පඤ්චහි වක්ඛුහි පස්සිතබ්බං පස්සතියෙව. අථ වා ජානං ජානාතීති යථා අඤ්ඤා සවිපල්ලාසා කාමරූපපරිඤ්ඤාවාදිනො ජානන්නාපි විපල්ලාසවසෙන ජානන්ති, න එවං භගවා. භගවා පන පහිනවිපල්ලාසත්තා ජානන්තො ජානාතියෙව, දිට්ඨිදස්සනස්ස ච අභාවා පස්සන්තො පස්සතියෙවාති අත්ථො. වක්ඛුභූතොති පඤ්ඤාවක්ඛුමයත්තා තස්ස ච පත්තත්තා සත්තෙසු ච තදුප්පාදනතො දස්සනපරිණායකට්ඨෙන ලොකස්ස වක්ඛු විය භූතො. ඤාණභූතොති එතස්ස ච එවමෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. ධම්මා බොධිපක්ඛියා, බ්‍රහ්මා මග්ගො, තෙනි උප්පන්නත්තා, තෙසංවා පත්තත්තා අධිගතත්තා, ලොකස්ස ච තදුප්පාදනතො “ධම්මභූතො, බ්‍රහ්මභූතො”ති ච වෙදිතබ්බො. වත්තාති වතුසච්චධම්මං වදන්ති වත්තා. චිරං සච්චප්පට්චෙධං පවත්තෙන්තො වදන්ති පවත්තා. අත්ථස්ස නින්තෙනාති ධම්මතාසඬ්ඛාතං පරමත්ථං නිබ්බානඤ්ච නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතා, පාපයිතා වා. අමතස්ස දාතාති අමතං සච්ඡිකිරියං සත්තෙසු උප්පාදෙන්තො අමතං දදාතීති අමතස්ස දාතා. බොධිපක්ඛියධම්මානං තදායත්තභාවතො ධම්මස්සාමි.

“යා ව නිබ්බානසම්පත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති;
සුබො විපාකො පුඤ්ඤානං, අධිප්පායො සම්ප්ප්ඤ්ඤාති. (පෙටකො. 23);

නිබ්බානපටිසංයුත්තො, සබ්බසම්පත්තිදායකො”ති –

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 එවමාදිං භගවතො වචනං සුත්වා එව භික්ඛූ දානාදිපුඤ්ඤානං
 විවට්ටසන්තිස්සයතං ජානන්ති, න අඤ්ඤාදාති චුත්තං
 “පරියායධම්මොපි...පෙ.... පටිලභති”ති. “එදිසං පරිභුඤ්චිතබ්බං”න්ති
 කප්පියස්ස ච විවරාදිපච්චයස්ස භගවතො වචනෙන විනා පටිග්ගහොපි
 භික්ඛූනං න සම්භවති, කුතො පරිභොගොති ආහ
 “නිජ්පරියායාමිසම්පි”තිආදි.

පරියායාමිසස්ස භගවතො සන්තකභාවො පරියායධම්මස්ස
 තබ්භාවෙනෙව දීපිතො. තදෙව සාම්භාවං දස්සෙන්නොති සම්බන්ධො.
 තස්මාති අත්තාධිනපටිලාභපටිග්ගහතාය අත්තතො සන්තකත්තා ච.
 තත්ථාති තස්මිං ධම්මාමිසෙ.

පච්චයා විවරාදයො පරමා පාපුණ්ණිකබ්බභාවෙන උත්තමමරියාදා එතස්ස
 න උත්තරිමනුස්සධම්මා අප්පිච්ඡතාදයො වාති පච්චයපරමො, ලාභගරුති
 අත්ථො. තණ්හුප්පාදෙසුති “විවරහෙතු වා, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තණ්හා
 උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, පිණ්ඩපාතසෙනාසනඉතිභවාභවහෙතු වා,
 භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”ති (දී. නි. 3.311; අ.
 නි. 4.9; ඉතිවු. 105) එවං චුත්තෙසු චතුසු තණ්හුප්පත්තිකොට්ඨාසෙසු.
 අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිසල්ලෙඛපච්චෙකාදයො අප්පිච්ඡතාදයො.

තත්ථාති තස්මිං ඔවාදෙ, තෙසු වා ධම්මපටිග්ගාහකෙසු භික්ඛූසු.
 භවිස්සති වා යෙසං තත්ථාති යොජනා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ තත්ථාති තස්මිං
 ඔවාදෙ ඉච්චෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. අධිජ්ජායො ආමිසදායාදතාය
 උප්පජ්ජනකඅනත්ථානුප්පාදස්ස ධම්මදායාදතාය
 උප්පජ්ජනකඅට්ඨුප්පත්තියා ච ආකඬ්ඛා. තෙනාහ “පස්සති”තිආදි. තත්ථ
 ආමිසෙ උපක්ඛලිතානන්ති ආමිසහෙතු විජ්ජට්ඨන්තානං. අතීතකාලෙති
 කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ. කපිලස්ස භික්ඛුනො වත්ථු කපිලසුත්තෙන,
 “සඬ්ඝාටිපිආදිත්තා හොති”තිආදිනා ලක්ඛණසුත්තෙන (සං. නි. 2.218) ච
 විභාවෙනබ්බං. ආමිසගරුකො අප්පග්ගභාවෙන කුටකභාපණො විය
 නිත්තෙජො සමණතෙජෙන අනුජ්ජලතො නිබ්බුතඬ්ඛාරො විය නිජ්ජහො ච
 හොතීති යොජනා. තතොති පච්චයගරුකභාවතො. විචත්තිතචිත්තොති
 විනිවත්තිතමානසො, සල්ලෙඛචුත්තීති අත්ථො.

ධම්මදායාදාති එත්තාවතා අත්තොගධාවධාරණං වචනන්ති තෙන
 අවධාරණෙන නිවත්තිතමත්ථං විභාවෙතුං “මා ආමිසදායාදා”ති
 පටික්ඛෙපො දස්සිතො. තථෙව ච විභාවෙතුං අධිජ්ජායානිසංසවිභාවනෙසුපි
 දස්සිතො, තථා ආදීනවිභාවනෙන ධම්මදායාදතාපටික්ඛෙපො.
 අපදිසිතබ්බාති හෙට්ඨා කත්වා වත්තබ්බාති. ආදියාති එත්ථ යස්මා ආ-කාරො
 මරියාදත්ථො, තස්මා ධම්මදායාදතාවිධුරෙන ආමිසදායාදභාවෙන
 හෙතුභූතෙන, කරණභූතෙන වා ආදියං විචෙවනං විඤ්ඤුහි විසුං කරණං

වචන්ථානස්ස හොතිති ආහ “විසුං කාතබ්බා”ති. තෙනාහ “විඤ්ඤානි
ගාරය්හා භවෙය්‍යාථාති වුත්තං හොති”ති.

“අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති භික්ඛුසු
අත්තනො කරුණායනාකිත්තනං තෙසං මුදුකරණං, “අහම්පි තෙනා”තිආදි
පන තතොපි සවිසෙසං මුදුකරණන්ති ආහ “අනිව මුදුකරණන්ථ”න්ති.

නාළකපටිපදාදයො නාළකසුත්තාදීසු (සු. නි. 684-728)
ආගතපටිපත්තියො. තා පන යස්මා නාළකත්ථෙරාදීහි පටිපන්නා
පරමසල්ලෙඛවුත්තිභූතා අතිඋක්කට්ඨපටිපත්තියො, තස්මා ඉධ
ධම්මදායාදපටිපදාය උදාහරණභාවෙන උද්ධටා. සක්ඛිභූතාති තාය
පටිපත්තියා වුවිචමානාය “කිං මෙ විනා පටිපජ්ජනකො අත්ථි”ති
අසද්දහන්තානං පච්චක්ඛකරණෙන සක්ඛිභූතා. ඉමස්මීන්ති “තුම්හෙ ව මෙ
භික්ඛවෙ ධම්මදායාදා”තිආදිකෙ වාකෝ. සෙසන්ති “තුම්හෙ ව
මෙ”තිආදිකං සුක්කපක්ඛෙ ආගතං පාළිපදං. වුත්තනයපච්චනීකෙනාති
“තෙන ධම්මදායාදභාවෙන නො ආමිසදායාදභාවෙනා”ති එවං
කණ්ඨපක්ඛෙ වුත්තනයස්ස පටිපක්ඛෙන.

30. ථොමනං සුත්ථාති පටිපජ්ජනකස්ස පුග්ගලස්ස පසංසනං සුත්ථා යථා
තං සපරිසස්ස ආයස්මතො උපසෙනස්ස පටිපත්තියා සීලථොමනං සුත්ථා.
නිපාතපදන්ති ඉමිනා ඉධ-සද්දස්ස අනත්ථකතමාහ. පචාරිතොති
පටික්ඛෙපිතො. යො හි භුඤ්ජන්තො භොජනෙන තිත්තො පරිවෙසකෙන
උපනීතභොජනං පටික්ඛිපති, සො තෙන පචාරිතෙන පටික්ඛෙපිතො නාම
හොති. තෙනාහ “පචාරිතොති...පෙ.... වුත්තං හොති”ති. පකාරෙහි
දිට්ඨාදීහි වාරෙති සඬ්ඝාදිකෙ යාවාපෙති හත්තෙ කරොති එතායාති
පචාරණා, ආපත්තිවිසොධනාය අත්තවොස්සග්ගො ඔකාසදානං. සා පන
යස්මා යෙහුයොන වස්සංවුත්ථෙහි කාතබ්බා වුත්තා, තස්මා
“වස්සංවුත්ථපචාරණා”ති වුත්තං. පචාරෙති පච්චයෙ ඉච්ඡාපෙති එතායාති
පචාරණා, විවරාදීහි උපනිමන්තනා. පකාරයුත්තා වාරණාති පචාරණා,
විජ්ජකතභොජනාදිවතුරඬ්ගසහිතො භොජනපටික්ඛෙපො. සා පන යස්මා
අනතිරිත්තභොජනනිමිත්තාය ආපත්තියා කාරණං හොති, තස්මා
“අනතිරිත්තපචාරණා”ති වුත්තා. යාවදත්ථභොජනස්ස පචාරණා
යාවදත්ථපචාරණා, පරියොසිතභොජනස්ස උපනීතාභාරපටික්ඛෙපොති
අත්ථො.

“භුත්තාථි”ති වචනතො භොජනපාරිසුරිතා ඉධාධිජ්ජෙතාති ආහ
“පරිපුණ්ණොති භොජනෙන පරිපුණ්ණො”ති. පරියොසිතොති එත්ථාපි
එසෙව නයො “භොජනෙන භොජනකිරියාය පරියොසිතො”ති.
අට්ඨකථායං පන අධිජ්ජෙතත්ථං පාකටං කත්ථා දස්සෙතුං භොජන-සද්දස්ස
ලොපො වුත්තො. ධාතොති තිත්තො. සාධකානීති ඤාපකානි.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 පරියොසිතභොජනං සුභිතයාවදන්ථතාගහණෙනි භුත්තාවිතාදයො,
 භුත්තාවිතාදිග්ගහණෙනි වා ඉතරෙ බොධිතා භොන්තීති අඤ්ඤමඤ්ඤං
 නෙසං ඤාපකඤාපෙතබ්බතං දස්සෙතුං “යො හී”තිආදි වුත්තං. එවං ඡහිපි
 පදෙහි උදරාවදෙහකං භොජනං දස්සිතං, තඤ්ච බො පරිකප්පනාවසෙන. න
 හි හගවා එවං භුඤ්ජති. තෙනාහ “සබ්බඤ්චෙනං පරිකප්පෙත්වා
 වුත්ත”න්ති.

“සියා එව, නාපි සියා”ති ව ඉදං අත්ථද්වයමිපි ඉධ සම්භවතීති වුත්තං
 “ඉධ උභයමිපි වට්ටතී”ති. අරාති අනන්තරං, මම
 භොජනසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. තං පන යස්මා
 යථාවුත්තකාලපච්චාමසනං භොති, තස්මා “තමහි කාලෙ”ති වුත්තං.
 අප්පරුල්භහරිතෙති රුහමානතිණාදිහරිතරහිතෙ. අභාවත්ථො ව අයං අප්ප-
 සද්දො “අප්පිච්ඡො”තිආදිසු (ම. නි. 1.252, 336; සං. නි. 2.148) විය.

කථිතෙහිපි පි-සද්දො අවුත්තසමුච්චයත්ථො. තෙන වාපසමීකරණාදිං
 සඬගණ්හාති. තථා හෙස වුත්ත-සද්දො “නො ව බො පටිවුත්ත”න්තිආදිසු
 (පාරා. 289) වාපසමීකරණෙ දිස්සති, “පන්තලොමො
 පරදත්තවුත්තො”තිආදිසු (වුළව. 332) ජීවිතවුත්තියං, “පණ්ඩුපලාසො
 බන්ධනා පවුත්තො”තිආදිසු (පාරා. 92; පාචි. 666; මහාව. 129; ම. නි.
 3.59) අපගමෙ, “ගීතං පවුත්තං සමිහිත”න්තිආදිසු (දී. නි. 1.285)
 පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ, ලොකෙ පන “වුත්තං පරායණ”න්තිආදිසු
 (මහාභාස 7.2.26) අජ්ඣෙතො දිස්සති.

න එත්ථ පිණ්ඩපාතභොජනෙන ධම්මදායාදතා නිවාරිතා,
 පිණ්ඩපාතභොජනං පන අනාදරිත්වා ධම්මානුධම්මපටිපත්තීති එත්ථ
 කාරණං දස්සෙන්නො ආහ “පිණ්ඩපාතං...පෙ.... වීතිනාමෙය්‍යා”ති. තත්ථ
 වීතිනාමෙය්‍යාති කම්මට්ඨානානුයොගෙන බෙපෙය්‍ය. තෙනාහ
 “ආදිත්තසීසුපමං පච්චවෙක්ඛිත්වා”ති.
 ආදිත්තසීසුපමන්තිආදිත්තසීසුපමසුත්තං.

කිඤ්චාපිති අයං “යදිපි”ති ඉමිනා සමානත්ථො නිපාතො. නිපාතො ව
 නාම යත්ථ යත්ථ වාකෝ පයුජ්ජති, තෙන තෙන වත්තබ්බත්ථජොතකො
 භොතීති ඉධ “පිණ්ඩපාත”න්තිආදිනා අනුඤ්ඤාපසංසාවසෙන
 වුච්චමානස්ස අත්ථස්ස ජොතකොති අධිප්පායෙන
 “අනුජානනපසංසනත්ථෙ නිපාතො”ති වුත්තං, අනුඤ්ඤාපසංසාරම්භෙ පන
 “අසම්භාවනත්ථෙ”ති වුත්තං සියා පුරිමෙයෙව සම්භාවනාවිභාවනතො
 අධිකත්තානුලොමතො ව.

එකචාරං පවත්තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං කථං දීඝරත්තං
 අප්පිච්ඡතාදිනං කාරණං භොතීති වොදනං සන්ධායාහ “තස්ස හී”තිආදි.
 තත්ථ අත්‍රිච්ඡතාති අත්‍ර ඉච්ඡතීති අත්‍රිච්ඡො, තස්ස භාවො අත්‍රිච්ඡතා,

අත්ථතො පරලාභපත්ථනා. තථා හි වුත්තං “පුරිමෙයෙව සකලාභෙන අසන්තුට්ඨි, පරලාභෙ ව පත්ථනා, එතං අත්තිව්ජනාලක්ඛණං” න්ති (විභ. අට්ඨ. 849). පාපිච්ඡතාති අසන්තගුණසම්භාවනාධිප්පායතා. පාපා ඉච්ඡා එතස්සාති පාපිච්ඡො, තස්ස භාවො පාපිච්ඡතා. යථාහ “අසන්තගුණසම්භාවනතා පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤතා, එතං පාපිච්ඡලක්ඛණං” න්ති (විභ. අට්ඨ. 851). මහන්තාති වත්ථුනි ඉච්ඡති, මහති වා තස්ස ඉච්ඡාති මහිච්ඡො, තස්ස භාවො මහිච්ඡතා. යං සන්ධාය වුත්තං “සන්තගුණසම්භාවනතා පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤතා, එතං මහිච්ඡලක්ඛණං” න්ති. පච්චවෙක්ඛමානො නිවාරණස්සතීති යොජනා. අස්ස භික්ඛුනො සංවත්තිස්සති පිණ්ඩපාතපටික්ඛෙපො.

මහිච්ඡො පුග්ගලො යථා පච්චයදානවසෙන පච්චයදායකෙහි හරිතුං අසක්කුණෙය්‍යා, එවං පච්චයපරියෙසනවසෙන අත්තනාපිති වුත්තං “අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි දුබ්භරො භොති” ති. සද්ධාදෙය්‍යස්ස විනිපාතවසෙන පවත්තියා අඤ්ඤස්ස සරෙ ඡඩ්ඛෙන්තො. රිත්තපත්තොවාති යෙසු කුලෙසු පටිපිණ්ඩවසෙන පවත්තති, තෙසං සබ්බපච්ඡිමං අත්තනො යථාලද්ධං දත්වා තත්ථ කිඤ්චි අලද්ධා රිත්තපත්තො විහාරං පවිසිත්වා නිපජ්ජති ජිසච්ඡාදුබ්බලොයනාති අධිප්පායො. යථාලද්ධපච්චයපරිභොගෙන, පුන පරියෙසනානාපජ්ජනෙන අත්තනො සුභරතා, යථාලද්ධපච්චයෙන අවඤ්ඤං අකත්වා සන්තොසාපත්තියා උපට්ඨාකානං සුභරතා වෙදිතබ්බා.

කථාවත්ථුනීති අප්පිච්ඡතාදිපටිසංයුත්තානං කථානං වත්ථුනීති කථාවත්ථුනි, අප්පිච්ඡතාදෙයො එව. තිණිති තිණි කථාවත්ථුනි. අභිසල්ලෙඛිකාති අතිවිය කිලෙසෙ සල්ලිඛතීති අභිසල්ලෙඛො, අප්පිච්ඡ තාදිගුණසමුදායො, සො එතිස්සා අත්ථිති අභිසල්ලෙඛිකා, මහිච්ඡතාදීනං තනුභාවාය යුත්තරූපා අප්පිච්ඡතාදිපටිසංයුත්තතා. වෙතොවිනීවරණසප්පායාති කුසලවිත්තුප්පත්තියා නිවාරකානං නීවරණානං දුර්භාවකරණෙන වෙතොවිනීවරණසංඛිඛාතානං සමථවිපස්සනානං සප්පායා. සමථවිපස්සනාවිත්තස්සෙව වා විභූතිභාවකරණාය සප්පායා උපකාරිකාති වෙතොවිනීවරණසප්පායා. එකන්තනිබ්බදායාතිආදි යෙන නිබ්බදාදිආනිසංසෙන අයං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙතොවිනීවරණසප්පායා ව නාම භොති, තං දස්සෙතුං වුත්තං. තත්ථ එකන්තනිබ්බදායාති එකංසෙන වට්ටදුක්ඛතො නිබ්බන්දනත්ථාය. විරාගාය නිරොධායාති තස්සෙව විරජ්ජනත්ථඤ්ච නිරුජ්ඣනත්ථඤ්ච. උපසමායාති සබ්බකිලෙසවූපසමාය. අභිඤ්ඤායාති සබ්බස්සපි අභිඤ්ඤෙය්‍යස්ස අභිජානනාය. සම්බොධායාති චතුමග්ගසම්බොධාය. නිබ්බානායාති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාය. එතෙසු හි ආදිතො තිහි විපස්සනා වුත්තා, පුන තිහි මග්ගො, ඉතරෙන නිබ්බානං. තෙන සමථවිපස්සනා ආදිං කත්වා නිබ්බානපරියොසානො අයං සබ්බො උත්තරිමනුස්සධම්මො දසකථාවත්ථුලාභිනො සම්භවතීති දස්සෙති. පරිපූරණස්සත්තීති තංසභාවතො උපකාරතො ව සංවත්තිස්සත්තී.

අප්පිච්ඡතාදයො හි එකචාරඋප්පන්නා උපරි තදත්ථාය සංවත්තිස්සන්ති. කථාවත්ථුපරිපූරණං සික්ඛාපරිපූරණඤ්ච වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අමතං නිබ්බානන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුං. ඉතරා පන සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මපාරිපූරියා පරිපුණ්ණා. නිබ්බානපාරිපූරි චෙත්ථ තදාවහධම්මපාරිපූරිවසෙන පරියායතො වුත්තාති වෙදිතබ්බා. ඉදානි යායං අප්පිච්ඡතාදීනං අනුක්කමපරිවුද්ධියා ගුණපාරිපූරිතා, තං උපමාය සාධෙන්නො “සෙය්‍යාථාපී”තිආදිමාහ. තත්ථ පාචුස්සකොති වස්සානමාසෙ උට්ඨිතො. සො හි විරානුප්පවත්ති හොති. පබ්බතකන්දරා පබ්බතෙසු උපච්චකාධිච්චකාපහවනිජ්ඣරාදිනදියො. සරසාබාති යත්ථ උපරිඋන්නතපදෙසතො උදකං ආගන්ත්වා තිට්ඨති චෙව සන්දති ච, තෙ. කුසොබ්භා බුද්දකතළාකා. කුන්තදියොති පබ්බතපාදතො නික්ඛන්තා බුද්දකතදියො. තා හි මහානදියො ඔතරන්තියො පරිපූරෙන්නි. පරමධම්මදායාදන්ති පරමං උත්තමං ධම්මදායාදභාවං, පරමං ධම්මදායජ්ජං වා. තෙ භික්ඛුති තෙ ධම්මපටිග්ගාහකෙ භික්ඛු. සන්නියොජෙන්නොති මූලගුණෙහි අප්පිච්ඡතාදීහි යොජෙන්නො.

උග්ගහෙත්වාති අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ච උපධාරණවසෙන ගහෙත්වා අවිපරිතං ගහෙත්වා. සංසන්දෙත්වාති මම දෙසනානුසාරෙන මමජ්ඣාසයං අවිරජ්ඣිත්වා. යථා ඉධෙව වින්තෙසීති යථා ඉමිස්සා ධම්මදායාදදෙසනාය වින්තෙසී, එවං අඤ්ඤත්ථාපි ධම්මථොමනත්ථං ගන්ධකුට්ඨං පවිසන්තො වින්තෙසී. එකජ්ඣාසයායාති සමානාධිජ්ජායාය. මනියාති පඤ්ඤාය. අයං දෙසනා අග්ගාතිආදි භගවා ධම්මසෙනාපතිං ගුණතො එව පග්ගණ්හාතීති කත්වා වුත්තං.

විත්තගතියාති විත්තවසෙන කායස්ස පරිණාමනෙන “අයං කායො ඉදං විත්තං විය හොතු”ති කායස්ස විත්තෙන සමානගතිකතාධිට්ඨානෙන. කථං පන කායො දන්ධජ්ජවත්තිකො ලුහුපරිවත්තනවිත්තෙන සමානගතිකො හොතීති? න සබ්බථා සමානගතිකො. යථෙව හි කායවසෙන විත්තපරිණාමනෙ විත්තං සබ්බථා කායෙන සමානගතිකං න හොති. න හි තදා විත්තං සභාවසිද්ධෙන අත්තතො බණෙන අවත්තිත්වා දන්ධවුත්තිකස්ස රූපධම්මස්ස බණෙන වත්තිතුං සක්කොති, “ඉදං විත්තං අයං කායො විය හොතු”ති පන අධිට්ඨානෙන දන්ධගතිකස්ස කායස්ස අනුවත්තනතො යාව ඉච්ඡිතට්ඨානජ්ජත්ති, තාව කායගතිං අනුලොමෙන්තමෙව හුත්වා සන්නානවසෙන පවත්තමානං විත්තං කායගතිකං කත්වා පරිණාමිතං නාම හොති, එවං “අයං කායො ඉදං විත්තං විය හොතු”ති අධිට්ඨානෙන පගෙව ලුහුසඤ්ඤාය සුමුමසඤ්ඤාය ච සම්පාදිතත්තා අභාවිතිද්ධිපාදානං විය දන්ධං අවත්තිත්වා යථා ලුහුං කතිපයවිත්තවාරෙහෙව ඉච්ඡිතට්ඨානජ්ජත්ති හොති, එවං පවත්තමානො කායො විත්තගතිකභාවෙනෙව පරිණාමිතො නාම හොති, න එකවිත්තක්ඛණෙනෙව පවත්තියා. එවඤ්ච කත්වා

බාහුසම්ඤ්ජනප්පසාරණුපමාපි උපවාමොන විනා සුට්ඨතරං යුත්තා හොති,
අඤ්ඤථා ධම්මතාවලොමිතා සියා. න හි ධම්මානං ලක්ඛණඤ්ඤථත්තං
ඉද්ධිබලෙන කාතුං සක්කා, භාවඤ්ඤථත්තමෙව පන සක්කාති.

31. භගවතො අධිප්පායානුරූපං භික්ඛුනඤ්ච අප්ඤ්ඤාසයං ඤාත්වාති
වචනසෙසො. දෙසකාලෙ විය භාජනමිපි ඔලොකෙත්වා එව මහාපෙරො
ධම්මං කථෙති. පක්කන්තස්සාති ඉදං අනාදරෙ සාම්චවනන්ති දස්සෙත්තො
“පක්කන්තස්ස සතො”තිආදිමාහ. කිත්තකෙනාති කෙන පරිමාණෙන. තං
පන පරිමාණං යස්මා පරිමෙයාස්ස අත්ථස්ස පරිච්ඡින්නං හොති, තස්මා
“කිත්තාවතාති පරිච්ඡෙදවචන”න්ති ආහ. නුකාරො පුච්ඡායන්ති අයං නු-
සද්දො ඉධෙව පුච්ඡායං ආගතොති කත්වා වුත්තං. නු-සද්දෙන හෙත්ථ
ජොතියමානො අත්ථො කිං-සද්දෙන පරිමාණො අත්ථො පරිමෙයාත්ථො
ව. එත්ථ සංකිලෙසපක්ඛො විවෙකස්ස අනනුසික්ඛනං ආමිසදායාදතා,
වොදානපක්ඛො තස්ස අනුසික්ඛනං ධම්මදායාදතාති. තිහි විවෙකෙහිති
විවෙකත්තයග්ගහණං තදන්තොගධත්තා විවෙකපඤ්චකස්ස.
විවෙකපඤ්චකග්ගහණෙන පනස්ස සරූපෙන කායවිවෙකො ගහිතො න සියා,
තදායත්තත්තා වා සත්ථාරා තදා පයුජ්ජමානවිවෙකදස්සනවසෙන “තිහි
විවෙකෙහි”තිආදි වුත්තං. අඤ්ඤතරම්පිති කස්මා වුත්තං. න හි
කායවිවෙකමත්තෙන ධම්මදායාදභාවො සිජ්ඣතිති? න,
විවෙකද්වයසන්නිස්සයස්සෙව කායවිවෙකස්ස ඉධාධිජ්ජෙතත්තා. එවඤ්ච
කත්වා විත්තවිවෙකග්ගහණමිපි සමත්ථිතං හොති. න හි
ලොකියජ්ඣානාධිගමමත්තෙන නිජ්ජපරියායතො සත්ථුධම්මදායාදභාවො
ඉච්ඡිතො, නිබ්බානාධිගමෙන පන සො ඉච්ඡිතො, තස්මා සබ්බාපි සාසනෙ
විවෙකානුසික්ඛනා නිබ්බානපොණා නිබ්බානපබ්භාරා නිබ්බානොගධා වාති
වුත්තං. “තිණ්ණං විවෙකානං අඤ්ඤතරම්පි”ති. අසති ආලොකෙ
අත්ථකාරො විය අසති ධම්මදායාදතාය එකංසියා ආමිසදායාදතාති ආහ
“ආමිසදායාදාව හොත්ති”ති. එස නයො සුක්කපක්ඛෙපිති කණ්හපක්ඛතො
සාධාරණවසෙන ලබ්භමානං අත්ථසාමඤ්ඤං අතිදිසති, න අත්ථවිසෙසං
තස්ස විසදිසත්තා, අත්ථවිසෙසමෙව වා අතිදිසති
විසදිසුදාහරණුපායඤායෙන. “තිණ්ණං විවෙකානං අඤ්ඤතර”න්ති ඉදං ඉධ
න ලබ්භති. තයොපි හි විවෙකා, තෙසු එකො වා ඉතරද්වයසන්නිස්සයො ඉධ
ලබ්භති.

දුරතොපිති දුරට්ඨානතොපි. තෙනාහ “තිරොරට්ඨතොපි”තිආදි. කාමං
“පටිභාතු”ති එත්ථ පටි-සද්දාපෙක්ඛාය “සාරිපුත්ත”න්ති උපයොගවචනං,
අත්ථො පන සාම්චවනවසෙනෙව වෙදිතබ්බොති දස්සෙත්තො ආහ
“ආයස්මතොයෙව සාරිපුත්තස්සා”ති. භාගො හොතුති ඉමිනාභාගත්ථො
පටි-සද්දොති දස්සෙති ලක්ඛණාදිඅත්ථානං ඉධ අයුජ්ජනතො. තෙනාහ
“එවං සද්දලක්ඛණෙන සමෙති”ති. දිස්සතුති ඤාණෙන දිස්සතු, පස්සතුති
වා අත්ථො. උපට්ඨාතුති ඤාණස්ස පච්චුපතිට්ඨතු. උග්ගහෙස්සන්තිති

වාචුග්ගතං කරස්සන්ති. වාචුග්ගතකරණඤ්ඤි උග්ගහො. පරියාපුණ්ණස්සන්තිති තස්සෙව වෙවචනං. පුරිපුච්ඡනාදිනා වා අත්ථස්ස චිත්තෙ ආපාදනං පටිඨපනං පරියාපුණනං. කාරණවචනන්ති යථාචුත්තස්ස කාරණභාවෙන වචනං “හෙතුම්භි කරණවචන”න්ති කත්වා. චුත්තත්ථපච්චාමසනං තං සද්දෙන කරියතීති. තෙනාහ “යස්මා”තිආදි.

එකෙනෙවාකාරෙනාති ආමිසදායාදනාසිද්ධෙන ආදියනාසඬ්ඛාතෙන එකෙනෙව පකාරෙන. තමෙව හි ආකාරං සන්ධායාහ “භගවතා චුත්තමත්ථ”න්ති. අඤ්ඤා “සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති එකෙනෙව ආකාරෙන සො අත්ථො ථෙරෙතපි චුත්තො. තිහි ආකාරෙහිති ආමිසදායාදපටිපදාභූතෙහි තිණ්ණං විවෙකානං අනුසික්ඛනාකාරෙහි. එත්තාවතාති “ඉධාචුසො...පෙ.... නානුසික්ඛන්ති”ති එත්තකෙන කණ්ඨපක්ඛෙ උද්දෙසපායෙන.

චිත්ථාරතො සුචිහත්තො හොති අනවසෙසතො සම්මදෙව නිද්දිට්ඨත්තා. නනු ව උද්දෙසෙ සත්ථුනොපි ආදියනා භගවතා ගහිතා, සා න නිද්දිට්ඨාති අනුයොගං සන්ධායාහ “සො ව ඛො”තිආදි. සාවකෙ අනුග්ගණ්හත්තස්සාති “ආමිසදායාදා සත්ථු සාවකා”ති සත්ථු පරප්පවාදපරිහරණත්ථමපි “තුම්භෙහි ධම්මදායාදෙහි භවිතඛ්ඛ”න්ති එවං සාවකෙ අනුකම්පමානස්ස. සාවකානං තං න යුත්තං සාමිච්ඡිභාවතොති යොජනා. එස නයොති යදිදං “එත්තාවතායං භගවා”තිආදිනා කණ්ඨපක්ඛෙ උද්දෙසස්ස අත්ථවිභාගදස්සනමුඛෙන සම්බන්ධදස්සනං, එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි සම්බන්ධදස්සනෙති අධිප්පායො. තෙනාහ “අයං තාවෙත්ථ අනුසන්ධික්කමයොජනා”ති, සත්ථාරා දෙසිතාය උද්දෙසදෙසනාය මහාථෙරෙන දෙසිතාය ව අනුසන්ධික්කමෙන සම්බන්ධොති අත්ථො. යථානුසන්ධි එව වෙත්ථ අනුසන්ධි වෙදිතඛ්ඛො.

අච්චත්තපච්චිත්තස්සාති එකන්තඋපධිවිවෙකො විය ඉතරෙපි විවෙකො සත්ථු එකන්තිකාවාති. අනුසික්ඛනං නාම අනු අනු පුරණන්ති තප්පටික්ඛෙපෙන ආහ “න පරිපුරෙන්නී”ති, න පරිබ්බහෙන්නීති අත්ථො, න පරිපුරෙන්නීති වා න පරිපාලෙන්නීති අත්ථො. යදග්ගෙන හි විවෙකං නානුසික්ඛන්ති, තදග්ගෙන න පරිබ්බහෙන්නී, න පරිපාලෙන්නීති වා චත්තඛ්ඛතං ලහන්තීති. කස්මා පනෙත්ථ “විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති උද්දෙසෙ විය අවිසෙසවචනෙ කායවිවෙකස්සෙව ගහණං කතන්ති වොදනං සන්ධායාහ “යදි පනා”තිආදි. පුච්ඡායාති පුච්ඡාතො අවිසෙසො සියා විභාගස්ස අලඛිතමානත්තා විස්සජ්ජනස්ස. නනු ව “විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති අවිසෙසවචනතො පාළියං විභාගො න ලඛිතතෙවාති? න, පදන්තරෙන විභාවිතත්තා. තෙනාහ “යෙසඤ්ච ධම්මාන”න්තිආදි. ඛ්‍යාකරණපක්ඛොති විස්සජ්ජනපක්ඛො. විස්සජ්ජනඤ්ච න පුච්ඡා විය අවිසෙසජොතනා, අථ ඛො යථාධිප්පෙතත්ථවිභජනන්ති අධිප්පායො. ඉමිනා

පදෙනාති “විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති ඉමිනා පදෙන කායවිවෙකං අපරිපූරියමානං දස්සෙතිති අධිප්පායො. විත්තවිවෙකං උපධිවිවෙකන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

එත්ථ ව නප්පජ්ජන්තිති පහාතබ්බධම්මානං පහානාභාවවචනං පහානලක්ඛණවිවෙකාභාවදීපනං, තං වත්ථා පුන “විවෙකෙ නික්ඛිත්තධුරා”ති වචනං තතො සාතිසයවිවෙකාභාවදීපනන්ති තදුභයවිවෙකාභාවදස්සනෙන “යෙසඤ්ච ධම්මාන”න්තිආදිනාව පාරිසෙසඤායෙන “විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”ති ඉමිනා විවෙකද්වයමූලභූතකායවිවෙකාභාවදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. අවිගතතණ්හතාය තං තං පරික්ඛාරජාතං බහුං ලන්ති ආදියන්තිති බහුලා, බහුලා එව බාහුලිකා යථා “වෙනයිකො”ති (ම. නි. 1.246; අ. නි. 8.11; පාරා. 8). තෙ පන යස්මා පච්චයබ්බලභාවාය යුත්තප්පයුත්තා නාම හොන්ති, තස්මා ආහ “වීචරාදිබාහුල්ලාය පටිපන්නා”ති. සික්ඛාය ආදරභාවාභාවතො සිථිලං අදල්භං ගණන්තිති “සාඨලිකා”ති වුත්තං. සිථිලන්ති භාවනාපුංසකනිද්දෙසො, සිථිල-සද්දෙන වා සමානත්ථස්ස සාඨල-සද්දස්ස වසෙන “සාඨලිකා”ති පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා. අවගමනටියෙනාති අධොගමනටියෙන, ඔරම්භාගියභාවෙනාති අත්ථො. උපධිවිවෙකෙති සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගතාය උපධිහි විචිත්තෙ. ඔරොපිතධුරාති උප්පිකුස්සාභා.

අනියමෙනෙවාති කිඤ්චි විසෙසං අනාමසිත්ථා “සාවකා”ති අවිසෙසෙනෙව. නියමෙන්තො “ථෙරා”තිආදිනා. දසවස්සෙ උපාදායාති දසවස්සතො පටිඨාය. ඉස්සරියෙති “සෙට්ඨිට්ඨානං සෙනාපතිට්ඨාන”න්තිආදීසු විය. අවිරක්ඛණොභාසෙන ලක්ඛවෙධකො අක්ඛණවෙධි. ධීතියන්ති අවට්ඨානෙන. ඨානසොති තඨ්ඛණෙයෙව. තිට්ඨතීති ආධාරාධෙය්‍යභාවෙනාති ආහ “තදායත්තවුත්තිභාවෙනා”ති. උපෙක්ඛානුබුහනා සත්තසඬ්ඛාරෙසු උදාසීනතාපි අසඬ්ඛතාධිගමස්ස උපායොති තබ්බිපරියායතො වීචරාදිමණ්ඩනා න උපධිවිවෙකපාරිපූරියා සංවත්තන්ති ආහ “වීචරපත්ත...පෙ.... අපූරයමානා”ති. තත්ථාති ථෙරවාරෙ. ඉධාති මජ්ඣිමනවකවාරෙසු. තථා හි “මජ්ඣිමථෙරකාලෙ”තිආදි වුත්තං.

32. ඉමස්මිඤ්ච කණ්හපක්ඛෙති ඉමස්මිඤ්ච නිද්දෙසවාරෙ කණ්හපක්ඛෙ, න උද්දෙසවාරෙ කණ්හපක්ඛෙ. උද්දෙසවාරෙ පන කණ්හපක්ඛෙ වුත්තවිපරියායෙන ගහෙතබ්බත්ථො “එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි”ති අනිදෙසෙන දස්සිතො. වුත්තපච්චනීකනයෙනාති “කායවිවෙකං නානුසික්ඛන්ති න පරිපූරන්ති”තිආදිනා වුත්තස්ස අත්ථස්ස පච්චනීකනයෙන, “කායවිවෙකං අනුසික්ඛන්ති පරිපූරන්ති”තිආදිනා නයෙන. එත්ථාති එතස්මිං සුක්කපක්ඛෙ. සඬ්ඛෙපොති අත්ථසඬ්ඛෙපො.

යොජනපරම්පරායාති ගාමන්තතො දුරභාවෙන එකං ද්වෙ තිණ්ඨි එවං
 යොජනානං පටිපාටියා. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤෙසු
 වනසංඤ්චිභුතාති. පන්තානීති පරියන්තාති. උපගන්තුං යුත්තකාලො
 ජරාපීණ්ණකාලො ගොවරගාමෙ දුරෙ ගමනාගමනසමත්ථතාභාවතො.
 “එවං ගුණවත්තෙසු දින්නං අහො සුදින්න”න්ති පච්චයදායකානං පසාදං
 ජනෙන්නි. පාසංසාති පසංසිතබ්බා. අයම්පි මහාථෙරොතිආදි එකං
 අප්පමාදච්ඡාරිතං වුද්ධතරං නිද්දිසිත්වා වදන්තානං වසෙන වුත්තං.
 පච්චියො විවෙකට්ඨානං. සායං නික්ඛමති යොනිසොමනසිකාරං
 උපබ්බහෙත්වාති අධිප්පායො. කසිණපරිකම්මං කරොති, න යං කිඤ්චි
 කිච්චන්තරං. සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, න මොසමනසිකාරං.
 සබ්බථාතිආදිතො තාව තදඤ්චවසෙන කිලෙසෙහි චිත්තං විවෙචෙන්තො
 තතො වික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන පටිපස්සද්ධිවසෙනාති
 සබ්බප්පකාරෙන චිත්තවිවෙකං පුරෙති. පංසුකුලානි ධාරෙතීති ඉමිනා
 බාහුලිකතාභාවං දස්සෙති, අසීථිලං සාසනං ගහෙත්වාති ඉමිනා
 සාථලිකතාභාවං, විගතනීවරණොති ඉමිනා ඔක්කමනෙ නික්ඛිත්තධුරතං,
 එලසමාපත්තින්තිආදිනා පච්චෙකපුබ්බඤ්චගමනං දස්සෙති.

33. තත්තාවුසොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “ලොහො ව
 පාපකො”තිආදිනායප්පවත්තං උපරිදෙසනං අනවසෙසතො පරියාදියති. කො
 අනුසන්ධිති යා සා භගවතා සංකිලෙසපක්ඛෙන සහ
 ධම්මදායාදපටිපත්තිභාවිනී “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, භවථ, මා
 ආමිසදායාදා”තිආදිනා දෙසනා උද්දිට්ඨා, තං “සත්ථු පච්චිත්තස්ස
 විහරතො”තිආදිනා ආරහිත්වා අට්ඨාරසචාරපටිමණ්ඩිතාය
 නිද්දෙසදෙසනාය විහජිත්වා තතො පරං “තත්තාවුසො ලොහො ව
 පාපකො”තිආදිනාය උපරිදෙසනාය සම්බන්ධං පුච්ඡති. එවන්ති
 සංකිලෙසපක්ඛෙ “නප්පජහන්ති”ති පහානාභාවදස්සනවසෙන,
 වොදානපක්ඛෙ “පජහන්ති”ති පහානසබ්භාවදස්සනවසෙනාති එවං.
 අනිද්ධාරිතසරූපා යං-තං-සද්දෙහි ධම්ම-සද්දෙන සාමඤ්ඤතො යෙ
 පහාතබ්බධම්මා වුත්තා, තෙ සරූපතො දස්සෙතුන්ති යොජනා. ඉමෙ තෙති
 එත්ථ කස්මා ලොහාදයො එව පහාතබ්බධම්මා වුත්තා, නනු ඉතො
 අඤ්ඤෙපි මොහදිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාදයො පහාතබ්බධම්මා සන්තීති? සච්චං
 සන්ති, තෙ පන ලොහාදීහි තදෙකට්ඨතා ගහිතා එව හොන්තීති වුත්තා. අථ
 වා ඉමෙසංයෙවෙත්ථ ගහණෙ කාරණං පරතො ආවි භවිස්සති.

ඉදානි උපවයෙන අනුසන්ධිං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ
 සාවකානං යස්ස ධම්මස්ස දායාදභාවො සත්ථු අභිරුචිතො, සො “චත්තාරො
 සතිපට්ඨානෙ භාවෙති”තිආදිනා අකත්ථෙත්වා “විවෙකං අනුසික්ඛන්ති,
 තෙ ව ධම්මෙ පජහන්ති, න ව බාහුලිකා”තිආදිනා කථිතත්තා හෙට්ඨා
 පරියායෙනෙව ධම්මො කථිතොති වුත්තං. “තෙ ව ධම්මෙ නප්පජහන්ති,
 ඔක්කමනෙ පුබ්බඤ්චගමා”තිආදිනා ආමිසං පරියායෙනපි කථිතං. “සියා ව

මෙ පිණ්ඩපාතො”ති ආදිනා, “බාහුලිකා ච භොන්ති”ති ආදිනා ච ආමිසං නිජ්ජරියායෙනපි කථිතං. අථ චා යායං භගවතා ආමිසදායාදපටික්ඛෙපනා ධම්මදායාදතා චූත්තා, යඤ්ච තදත්ථං විභජන්තෙන මහාථෙරෙන අත්තනා විවෙකානුසික්ඛනාදි චූත්තං, තදුභයං හෙතුවසෙන විභාවෙතං “තත්තාචුසො, ලොභො චා”ති ආදි චූත්තං. හෙතනිරොධෙන හි සංකිලෙසපක්ඛස්ස, නිරොධහෙතුවසම්පාදනෙන ච වොදානපක්ඛස්ස තප්පාපකතා.

අතිතදෙසනානිදස්සනන්ති අතීතාය ථෙරෙන යථාදෙසිතාය දෙසනාය ච පච්චාමසනං. තෙනෙවාහ “සත්ථු පච්චිත්තස්ස...පෙ.... දෙසනායන්ති චූත්තං භොති”ති. තත්ථාති යං චූත්තං විසෙසතො “යෙසං ධම්මානං සත්ථා පහානමාහා”ති, එතස්මිං පදෙ. තත්ථ හි පහානබ්බධම්මා ලොභාදයො සාමඤ්ඤතො චූත්තා. ලාමකාති නිහීනා. ලොභදොසා හි හෙතූතො පච්චයතො සභාවතො ඵලතො නිස්සන්දතො සංකිලිට්ඨපකතිකා, ආයතිං දුක්ඛස්ස පාපනට්ඨෙන චා පාපකා. ලුබ්භනලක්ඛණොති ආරම්මණස්ස අභිගිජ්ඣනලක්ඛණො. තථා හි සො ලුබ්භන්ති තෙන, සයං චා ලුබ්භති, ලුබ්භනමත්තමෙව චා තන්ති “ලොභො”ති චූච්චති. රසාදීසු අභිසඬ්ගරසො, අපරිච්චාගපච්චුපට්ඨානො, සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනපදට්ඨානො. දුස්සනලක්ඛණොති ආරම්මණ ඛ්‍යාපජ්ජනලක්ඛණො. තථා හි සො දුස්සන්ති තෙන, සයං චා දුස්සති, දුස්සනමත්තමෙව චා තන්ති “දොසො”ති චූච්චති. රසාදීසු විසජ්ජනරසො, සනිස්සයදහනරසො චා, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො, ආසාතවත්ථුපදට්ඨානො.

තෙසුති ආදිනා දස්සනෙන ලොභදොසානං එකන්තතො පහානබ්බතාදස්සනං. ආමිසදායාදස්ස පච්චයානං ලාභෙ භොතීති ඉදං ලොභස්ස ආරම්මණග්ගහණසභාවතං සන්ධාය චූත්තං, තණ්හාය වසෙන පන අනුගිජ්ඣනං සන්ධාය “අලද්ධං පත්ථෙති”ති ආහ. අලාභෙ පච්චයානං ආමිසදායාදස්ස භොතීති ආනෙත්වා යොජනා. අලභන්තොති එත්ථ “පච්චයෙ”ති විභත්තිං පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං. විසාතවාති “යම්පිච්ඡං න ලභති, තම්පි දුක්ඛ”න්ති (ම. නි. 1.120; විභ. 190) වචනතො ඉච්ඡා විසාතවා. ලොභො ච දෙය්‍යධම්මෙ භොති ආමිසදායාදස්සාති සම්බන්ධො. එස නයො අනන්තරපදෙපි. දෙය්‍යධම්මෙති ච ඉදං නිදස්සනමත්තං සත්තකෙලායනාදිවසෙනපි තස්ස ලොභුජ්ජත්තිසබ්භාවතො. “තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා, පරියෙසනං පටිච්ච ලාභො”ති ඵලමාදයො නව තණ්හාමූලකා. පරිපූරෙති ආමිසදායාදොති විභත්තිවිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. ආවාසමච්ඡරියාදීනි පඤ්ච මච්ඡරියානි.

මග්ගන්ති අරියමග්ගං. සො හි කිලෙසෙ මාරෙන්තො ගච්ඡති, නිබ්බානත්ථිකෙහි ච මග්ගියති, සයං චා සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිබ්බානං මග්ගතීති නිජ්ජරියායෙන “මග්ගො”ති චූච්චති. එකො අන්තොති ඉතරෙන අසම්මිස්සො එකො කොට්ඨාසො, භීතතාය චා ලාමකට්ඨෙන එකො

අන්තො. කාමං අඤ්ඤෙපි කුසලධම්මා එතෙ අන්තෙ අසම්පයොගතො න උපෙන්නි, තෙහි විමුක්තා එව, අයං පන අවිචන්තවිමුක්තියා න උපෙන්නි ආහ “විමුක්තො එතෙහි අන්තෙහි”ති. තස්මාති අන්තද්වයවිමුක්තත්තා. එතෙසං මජ්ඣෙ භවත්තාති ඉදං මග්ගස්ස උභයන්තවිමුක්තත්තාය එව චුත්තං, න තප්පරියාපන්නත්තාය, වට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථිකෙහි පටිපජ්ජිතබ්බතො ව. තථාති යථා ඉතරෙත අසම්මිස්සට්ඨෙත ලාමකට්ඨෙත ව ලොභො එකො අන්තො, තථා කාමසුඛල්ලිකානුයොගොති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි. මග්ගස්ස අනුපගමනඤ්ච නෙසං අන්තානං සබ්බසො අප්පවත්තිකරණෙනෙව දට්ඨබ්බං. පුරිමනෙයනාති “එතෙ ද්වෙ අන්තෙ න උපෙන්නි”තිආදිනා පුබ්බෙ චුත්තත්තෙයන.

සච්චානන්ති චතුත්තං අරියසච්චානං. දස්සනපරිණායකට්ඨෙතාති දස්සනස්ස පරිඤ්ඤාහිසමයාදිහෙදස්ස පරිතො සබ්බථා නයනට්ඨෙත පවත්තනට්ඨෙත. චක්ඛුකරණීති ධම්මචක්ඛුස්ස කරණී නිජ්ජාදිකා. තයිදං සතිපි පටිපදාය ධම්මචක්ඛුතො අනඤ්ඤත්තෙ අවයවවසෙන සිජ්ඣමානො අත්ථො සමුදායෙන කතො නාම හොතීති උපචාරවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි චක්ඛති “මග්ගොයෙව හි මග්ගත්ථාය සංවත්තති මග්ගෙන කාතබ්බකිච්චකරණතො”ති. ඤාණායාති යාථාවතො ජානනාය. තෙනාහ “විදිතකරණට්ඨෙතා”ති. විසෙසඤාතභාවාපාදනඤ්චි විදිතකරණං. වූපසමනතොති සමුච්ඡින්නදනවසෙන වූපසමනතො. දුක්ඛාදීනං පරිඤ්ඤායාදිභාවො විය අහිඤ්ඤායාභාවොපි මග්ගවසෙනෙව පාකටො හොතීති ආහ “චතුත්තම්පි සච්චානං අහිඤ්ඤායාභාවදස්සනතො”ති, විභාවනතොති අත්ථො. සම්බොධොති මග්ගො “සම්බුජ්ඣති එතෙනා”ති කත්වා. තස්සත්ථායාති මග්ගකිච්චත්ථාය. න හි මග්ගතො අඤ්ඤො මග්ගකිච්චකරො අත්ථි. තෙනාහ “මග්ගොයෙව හි”තිආදි. අථ චා සම්මාදිට්ඨි උප්පජ්ජමානා සහජාතාදිපච්චයභාවෙන ඉතරෙ උප්පාදෙති, එවං සෙසමග්ගධම්මාපිති එවම්පි මග්ගත්ථාය සංවත්තනං වෙදිතබ්බං. සච්ඡිකිරියාය පච්චක්ඛකම්මායාති සච්ඡිකරණසච්චාතපච්චක්ඛකම්මාය. නිබ්බානායාති චා අනුපාදිසෙසනිබ්බානාය. උපසමායාති ඉමිනා සඋපාදිසෙසනිබ්බානං ගහිතන්ති. අයන්ති “සා හි සච්චාන”න්තිආදිනා යථාචුත්තො අත්ථනෙයො. එත්ථාති “චක්ඛුකරණී”තිආදිසු පදෙසු. සාරො සුන්දරො අනපනිතො. ඉතො අඤ්ඤථාති “දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාය දිට්ඨිවිසුද්ධිං කරොතීති චක්ඛුකරණී”තිආදිනා අත්ථවණ්ණනාපපඤ්ඤො කෙවලං චිත්ථාරත්ථාය.

අයමෙවාති එත්ථ අයන්ති ඉමිනා අත්තතො අඤ්ඤෙසඤ්ච තස්සං පරිසායං අරියානං මග්ගස්ස පච්චක්ඛභාවං දස්සෙති. ආසන්නපච්චක්ඛවාපි හි අයං-සද්දො. අඤ්ඤමග්ගපටිසෙධනත්ථන්ති අඤ්ඤස්ස නිබ්බානගාමිමග්ගස්ස අත්ථිභාවපටිසෙධනත්ථං. සත්තාපටික්ඛෙපො හි ඉධ

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
පටිසෙධනං අලබ්භමානත්තා අඤ්ඤාස්ස මග්ගස්ස. බුද්ධාදීනං
සාධාරණභාවො අනඤ්ඤතා. තෙනාහ බ්‍රහ්මා සහම්පති -

“එකායනං ජාතිබයන්තදස්සී,
මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409; මහානි.
191; චූළනි. 107, 121; තෙත්ති. 170);

ආරකත්තාති ඉමිනා නිරුත්තිනයෙන අරිය-සද්දසිද්ධිමාහ. අරිපභානායාති අත්ථවචනමත්තං. අරයො පාපධම්මා යන්ති අපගමන්ති එතෙනාති අරියො. අරියෙන දෙසිතොති එත්ථ අරියස්ස භගවතො අයන්ති අරියො. අරියභාවප්පට්ඨාභායාති එත්ථ අරියකරො අරියොති උත්තරපදලොපෙන අරිය-සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා. යස්මා මග්ගභිගසමුදායෙ මග්ගවොහාරො හොති, සමුදායො ච සමුදායීහි සමන්තාගතො නාම හොතීති ආහ “අට්ඨහි අභිගෙහි උපෙතත්තා”ති, තස්මා අත්තතො අවයවභූතාති අට්ඨ අභිගාති එතස්ස සන්තිති අට්ඨභිගිකො. යස්මා පන පරමත්ථතො අභිගාතියෙව මග්ගො, තස්මා චුත්තං “න ච අභිගච්ඡිමුත්තො”ති යථා “ජළභිගො වෙදො”ති. සදිසුදාහරණං පන දස්සෙත්තො “පඤ්චභිගකතුරියාදීති වියා”ති ආහ. ආදි-සද්දෙන චතුරභිගීහි සෙනාති එවමාදීනං සභිගහො. මාරෙත්තො ගච්ඡතීති නිරුත්තිනයෙන සද්දසිද්ධිමාහ. මග්ගතීති ගවෙසති. අරියමග්ගො හි නිබ්බානං ආරම්මණං කරොත්තො තං ගවෙසන්තො විය හොතීති. මග්ගීයති නිබ්බානත්ථිකෙහි විචට්ඨපනිස්සයපුඤ්ඤකරණතො පටියාය තදත්ථං පටිපත්තිතො. ගම්මතීති එතෙන ආදිඅත්තවිපරියායෙන සද්දසිද්ධිමාහ යථා “කකු”ති. “සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො”ති වත්වා තස්ස සබ්බලිභිගච්ඡන්තිවචනසාධාරණතාය “කතමානි තානි අට්ඨභිගානි”ති චුත්තං. නනු ච අභිගාති සමුදිතාති මග්ගො අත්තමසො සත්තභිගච්ඡකලස්ස අරියමග්ගස්ස අභාවතොති? සච්චමෙතං සච්චපට්ඨෙධෙන, මග්ගපච්චයතාය පන යථාසකං කිච්චකරණෙන පච්චෙකම්පි තානි මග්ගොයෙවාති ආහ “එකමෙකඤ්චි අභිගං මග්ගොයෙවා”ති, අඤ්ඤථා සමුදිතානම්පි තෙසං මග්ගකිච්චං න සම්භවෙය්‍යාති. ඉදානි තමෙවත්ථං පාළියා සමත්ථෙතුං “සම්මාදිට්ඨිමග්ගො වෙච හෙතු වා”ති චුත්තං.

සම්මා අවිපරිතං පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන චතුත්තං සච්චානං දස්සනං පටිවිජ්ඣනං ලක්ඛණං එතිස්සාති සම්මාදස්සනලක්ඛණං. සම්මා අවිපරිතං සම්පයුත්තධම්මෙ නිබ්බානාරම්මණෙ අභිනිරොපනං අප්පනාලක්ඛණං එතස්සාති සම්මාඅභිනිරොපනලක්ඛණං මුසාවාදාදීනං විසංවාදනාදිකිච්චතාය ලුබ්භං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො සිනිද්ධසභාවත්තා සම්පයුත්තධම්මෙ,

සම්මාවාචප්පච්චයසුභාසිතසොතාරඤ්ච ජනං සම්මදෙව පරිග්ගණ්හාතීති සම්මාවාචා සම්මාපරිග්ගහො ලක්ඛණං එතිස්සාති සම්මාපරිග්ගහලක්ඛණං. යථා කායිකා කිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙනි, සයඤ්ච සමුට්ඨහනං සටනං හොති, තථා සම්මාකම්මන්තසඬ්ඛාතා විරතිපිති සම්මාසමුට්ඨානලක්ඛණං සම්මාකම්මන්තො. සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨානං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා සුද්ධි වොදානං, ආජීවස්සෙව වා ජීවිතප්පවත්තියා සුද්ධි වොදානං එතෙනාති සම්මාවොදානලක්ඛණං සම්මාආජීවො. කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්වා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්හනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, තස්ස වා අනිස්සජ්ජනං උපට්ඨානං. ආරම්මණෙ සම්පයුත්තධම්මානං සම්මා, සමං වා ආධානං සමාධානං. සම්මා සඬ්ඛප්පෙනි සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණෙ අභිනිරොපෙනිති සම්මාසඬ්ඛප්පො. සම්මා වදති එතායාති සම්මාවාචා. සම්මා කරොති එතෙනාති සම්මාකම්මං, තදෙව සම්මාකම්මන්තො. සම්මා ආජීවති එතෙනාති සම්මාආජීවො. සම්මා වායමති උස්සහති එතෙනාති සම්මාවායාමො. සම්මා සරති අනුස්සරතීති සම්මාසති. සම්මා සමාධියති විත්තං එතෙනාති සම්මාසමාධිති එවං සම්මාසඬ්ඛප්පාදීනං නිබ්බවනං වෙදිතබ්බං.

මිච්ඡාදිට්ඨීන්ති සබ්බමපි මිච්ඡාදස්සනං. තප්පච්චනීයකිලෙසෙනි එත්ථ තං-සද්දෙන සම්මාදිට්ඨී. න හි මිච්ඡාදිට්ඨියා කිලෙසා පච්චනීයා, අථ ඛො සම්මාදිට්ඨියා. අවිජ්ජඤ්චාති අවිජ්ජාග්ගහණං තස්සා සංකිලෙසධම්මානං පමුඛභාවතො. තෙනාහ “අවිජ්ජා, හික්ඛවෙ, පුබ්බඬ්ඛගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා”ති (සං. නි. 5.1). දස්සනනිවාරකස්ස සම්මොහස්ස සමුග්ගාතෙන අසම්මොහතො. එත්ථ ච මිච්ඡාදිට්ඨී...පෙ.... පජ්හතීති එතෙන පහානාහිසමයං, නිබ්බානං ආරම්මණං කරොතීති එතෙන සච්ඡිකිරියාහිසමයං, සම්පයුත්තධම්මෙතිආදිනා භාවනාහිසමයං සම්මාදිට්ඨිකිච්චං දස්සෙති. පරිඤ්ඤාහිසමයො පන නානන්තරියතාය අත්ථතො වුත්තො එව හොතීති දට්ඨබ්බො.

කථං පන එකමෙව ඤාණං එකස්මිං බණෙ වත්තාරි කිච්චාති සාධෙන්නං පවත්තති. න හි තාදිසං ලොකෙ දිට්ඨං, න ආගමො වා තාදිසො අත්ථීති න වත්තබ්බං. යථා හි පදීපො එකස්මිංයෙව බණෙ වට්ටිං දහති, ස්තෙනං පරියාදියති, අන්ධකාරං විධමති, ආලොකඤ්ච විදංසෙති, එවමෙන ඤාණන්ති දට්ඨබ්බං. මග්ගසමඬ්ඛිස්ස ඤාණං දුක්ඛෙපෙනං ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙපෙනං ඤාණං, දුක්ඛනිරොධෙපෙනං ඤාණං, දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදායෙපෙනං ඤාණන්ති සුත්තපදං (විහ. 754) එත්ථ උදාහරිතබ්බං. යථා ච සම්මාදිට්ඨී පුබ්බභාගෙ දුක්ඛාදීසු විසුං විසුං පවත්තිත්වා මග්ගක්ඛණෙ එකාව චතුන්නං ඤාණානං කිච්චං සාධෙන්නී පවත්තති, එවං සම්මාසඬ්ඛප්පාදයො පුබ්බභාගෙ

නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදිනාමකා හුත්වා කාමසඬකප්පාදිනං පජ්ඣනවසෙන විසුං විසුං පවත්තිත්වා මග්ගක්ඛණේ තිණ්ණං චතුත්තඤ්ච කිච්චං සාධෙත්තා පවත්තති. සම්මාසමාධි පන පුබ්බභාගෙහි මග්ගක්ඛණෙහි නානායෙව හුත්වා පවත්තති කාමඤ්චෙත්ථ සම්මාදිට්ඨියා සබ්බෙහි පාපධම්මා පටිපක්ඛා, උජුච්චවනීකතාදස්සනවසෙන පන සම්මාදිට්ඨියා කිච්චනිද්දෙසෙ මිච්ඡාදිට්ඨිග්ගහණං කරං. තෙනෙව ච “තප්පච්චනීයකිලෙසෙ වා”ති වුත්තං.

යෙසං කිලෙසානං අනුපච්ඡන්දනෙ සම්මාදිට්ඨි න උප්පජ්ජෙය්‍යා, තෙ මිච්ඡාදිට්ඨියා සහජෙකට්ඨිතාය තදෙකට්ඨාව තප්පච්චනීයකිලෙසා දට්ඨබ්බා. සම්මාසඬකප්පාදිනං කිච්චනිද්දෙසෙහි එසෙව නයො. සොතාපත්තිමග්ගාදිවසෙන චත්තාරො ලොකුත්තරමග්ගභාවසාමඤ්ඤෙන එකතො කර්වා. ලොභදොසා සමුදයසච්චං, යස්ස පන සො සමුදයො තං දුක්ඛසච්චං, පහානභාවො මග්ගසච්චං, යත්ථ තං පහානං, තං නිරොධසච්චන්ති ඉමානි චත්තාරි සච්චානි. කස්මා පනෙත්ථ ලොභදොසානං විසුං ආදිතො ච ගහණං? විසුං ගහණං තාව තථාබුජ්ඣනකානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයවසෙන, ඉමෙහි ලොභදොසෙහි ආමිසදායාදතා, තප්පහානෙන ච ධම්මදායාදතාති දස්සනත්ථං, තදනුසාරෙන චතුසච්චයොජ්ජනාය එවං එකෙකස්ස නියානමුඛං හොතිති දස්සනත්ථඤ්ච. සෙසවාරෙසුහි එසෙව නයො. ආදිතො ගහණං පන අතිවිය ඔළාරිකතාය සුපාකට්ඨාවතො චක්ඛමානානං අඤ්ඤෙසඤ්ච පාපධම්මානං මූලභාවතො තදෙකට්ඨිතාය ච වෙදිතබ්බං.

කුජ්ඣනලක්ඛණොති කුජ්ජනසභාවො, චිත්තස්ස ඛ්‍යාපජ්ජනාති අත්ථො. චණ්ඩික්කං ලුද්දතා, කුරුරභාවොති අත්ථො. ආසාතකරණරසොති “අනත්ථං මෙ අචරි”තිආදිනා චිත්තෙ ආසාතස්ස කරණරසො. දුස්සනපච්චුපට්ඨානොති සපරසන්තානස්ස විනාසනපච්චුපට්ඨානො ලද්ධොකාසො විය සපත්තො. උපනන්ධනං නානප්පකාරස්ස උපරුපරි නන්ධනං විය හොතිති කර්වා. තථා හෙස “වෙරඅප්පට්ඨිස්සජ්ජනරසො, කොධානුපබන්ධභාවපච්චුපට්ඨානො”ති ච වුත්තො. අපරකාලෙ උපනාහොතිආදීති ආදි-සද්දෙන “උපනස්භනා උපනස්භිතත්තං ආයපනා යපනා සණ්ඨපනා අනුසංසන්දනා අනුප්පබන්ධනා දළ්භිකම්ම”න්තිආදිනං (විහ. 891) නිද්දෙසපදානං අත්ථවණ්ණනං සඬගස්භති. උපනාහසමඬ්ඨි හි පුග්ගලො වෙරස්ස අනිස්සජ්ජනතො ආදිත්තසුතිඅලානං විය ජලති එව, චිත්තඤ්චස්ස ධොවියමානං අච්ඡවම්මං විය, මසිමක්ඛිතපිලොතිකා විය ච න සුජ්ඣතෙව.

පරගුණමක්ඛනලක්ඛණොති උදකපුඤ්ජනියා උදකං විය පරෙසං ගුණානං මක්ඛනසභාවො. තථාභූතො වායං අත්තතො කාරකං ගූථෙන පහරන්තං ගූථො විය පයමතරං මක්ඛෙති එවාති දට්ඨබ්බො. තථා හෙස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
සපරසන්තානෙසු ගුණං මක්ඛෙනිති මක්ඛොති වුච්චති. යුගග්ගාහො
සමධුරග්ගහණං අසමානස්සපි අභූතස්ස සමාරොපනං. සමභාවකරණං
සමීකරණං. පරෙසං ගුණස්පමාණෙන අත්තනො ගුණානං උපට්ඨානං
පච්චුපට්ඨපෙතීති ආහ “පරෙසං ගුණස්පමාණෙන
උපට්ඨානපච්චුපට්ඨානො”ති. තථා හෙස පරෙසං ගුණෙ ඩංසිත්වා විය
අත්තනො ගුණෙහි සමෙ කරොතීති පළාසොති වුච්චති.

පරසම්පත්තිඛියනං පරසම්පත්තියා උසුයනං. ඉස්සති පරසම්පත්තිං න
සහතීති ඉස්සා. තථා හෙසා “පරසම්පත්තියා අක්ඛමනලක්ඛණා”ති වුච්චති.
තත්ථාති පරසම්පත්තියං. අනභිරතිරසා අභිරතිපටිපක්ඛකිච්චා.
විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා පරසම්පත්තිං පස්සිතුම්පි අප්පදානතො.
නිගුහනලක්ඛණං අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවාසහනතො.
අසුඛායනං න සුඛනං දුක්ඛනං, අරොචනන්ති අධිප්පායො.

කතස්ස කායදුච්චරිතාදිපාපස්ස පටිච්ඡාදනං කතපාපපටිච්ඡාදනං. තස්ස
පාපස්ස ආවරණභාවෙන පච්චුපතිට්ඨතීති තදාවරණපච්චුපට්ඨානා, මායා,
යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො භස්මජන්තො විය අභිගාරො, උදකජන්තො
විය බාණු, පිලොතිකපටිච්ඡාදිතං විය ච සත්ථං හොති.
අවිජ්ජමානගුණස්පකාසනං අත්තති අවිජ්ජමානසීලාදිගුණවිභාවනං, යෙන
සායෙය්‍යෙන සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස අසන්තගුණසම්භාවනෙන
චිත්තානුරූපකිරියාවිහරතො “ඵචංචිත්තො, ඵචංකිරියො”ති
දුබ්බිඤ්ඤායාත්තා කුච්ඡිං වා පිට්ඨිං වා ජානිතුං න සක්කා. යතො –

“වාමෙන සුකරො හොති, දක්ඛිණෙන අජාමිගො;
සරෙන නෙලකො හොති, විසාණෙන ජරග්ගවො”ති. (දී. නි. අට්ඨ.
2.296; විහ. අට්ඨ. 894; මහානි. අට්ඨ. 166) –

ඵචං වුත්තයක්කසුකරසදිසො හොති.

චිත්තස්ස උද්ධුමානභාවො ඵද්ධලුඛභාවො. අප්පතිස්සයවුත්තීති
අනිවාතවුත්තී. අමද්දවාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨතී, අමද්දවතං වා
පච්චුපට්ඨපෙතීති අමද්දවතාපච්චුපට්ඨානො, ථම්මො, යෙන සමන්තාගතො
පුග්ගලො ගිලිතනභිගලසීසො විය අජගරො, වාතහරිතභස්සා විය ච ඵද්ධො
භුත්වා ගරුට්ඨානියෙ ච දිස්වා ඔනමිතුම්පි න ඉච්ඡති, පරියන්තෙනෙව වරති.
කරණස්ස උත්තරකිරියා කරණුත්තරියං. විසෙසතො පච්චනීකභාවො
විපච්චනීකතා. පරෙන හි කිස්මිඤ්චි කතෙ තද්දිගුණං කරණවසෙන
සාරම්මො පවත්තති.

සෙය්‍යාදිආකාරෙහි උන්නමනං උන්නති. ඔමානොපි හි ඵචං
කරණමුඛෙන සම්පග්ගහවසෙනෙව පවත්තති. “අභමස්මි
සෙය්‍යො”තිආදිනා අභංකරණං සම්පග්ගහො අභඤ්ඤාකාරො. පරෙ අභිභවිත්වා

අධිකං උත්තමනං අබ්භූන්තති. යං සන්ධාය චුත්තං “පුබ්බකාලෙ අත්තානං භීතතො දහති අපරකාලෙ සෙය්‍යතො”ති (විභ. 877).

මත්තභාවො ජාතිආදිං පටිච්ච විත්තස්ස මජ්ජනාකාරො, යස්ස වා ධම්මස්ස වසෙන පුග්ගලො මත්තො නාම හොති, සො ධම්මො මත්තභාවො. මදග්ගාහණරසො මදස්ස ගාහණකිච්චො. මදො හි අත්තතො මජ්ජනාකාරං සම්පයුත්තධම්මෙ ගාහෙන්තො විය පවත්තමානො තංසමඬ්ඨිං පුග්ගලම්පි තථා කරොන්තො විය හොති. අභඬ්ඨකාරවසෙන පුග්ගලං අනිට්ඨං කරොන්තො විත්තස්ස උම්මාදභාවො විය හොතිති උම්මාදපච්චුපට්ඨානො. සතියා අනිග්ගණ්හිත්වා විත්තස්ස වොස්සජ්ජනං විත්තවොස්සග්ගො, සතිවිරහිතොති අත්ථො. යථාචුත්තස්ස වොස්සග්ගස්ස අනුප්පදානං පුනප්පුනං විස්සජ්ජනං වොස්සග්ගානුප්පදානං. ඉමෙසං කොධාදීනං ලොභාදීනම්පි වා. ලක්ඛණාදීනීති ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානානි. පදට්ඨානං පන ධම්මන්තරත්‍යය න ගහිතං. නිබ්බවනං “කුජ්ඣතීති කොධො, උපනාය්හතීති උපනාහො”තිආදිනා සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති න චුත්තං, අත්ථතො පන කොධො දොසො ඵ්ච, තථා උපනාහො. පවත්තිආකාරමත්තතො හි කතො නෙසං හෙදො, මක්ඛපළාසසාරම්භා තදාකාරජ්ජවත්තා පටිසසභගතවිත්තුප්පාදධම්මා, මායාසායෙය්‍යථම්භමදප්පමාදා තදාකාරජ්ජවත්තා ලොභසභගතවිත්තුප්පාදධම්මා. ථම්මො වා මානවිසෙසො විත්තස්ස ථද්ධභාවෙන ගහෙතඬ්ඨතො, තථා මදො. තථා හි සො “මානො මඤ්ඤනා”තිආදිනා විභඬ්ඨගෙ (විභ. 878) නිද්දිට්ඨො. ඉධ පන මානාතිමානානං විසුං ගහිතත්තා මජ්ජනාකාරෙන පවත්තධම්මො ඵ්ච “මදො”ති ගහෙතඬ්ඨො. සෙසානං ධම්මන්තරභාවො පාකට්ඨො ඵ්ච.

කස්මා පනෙත්ථ එතෙ ඵ්ච අට්ඨ දුකා ගහිතා, කිම්මො අඤ්ඤෙපි කිලෙසධම්මා නත්ථීති? නො නත්ථී, ඉමෙ පන ආමිසදායාදස්ස සවිසෙසං කිලෙසාය සංවත්තන්තීති තං විසෙසං විභාවෙන්තෙන ආමිසදායාදස්ස ලොභාදීනං පවත්තනාකාරං දස්සෙතුං. “විසෙසතො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ එත්ථාති එතෙසු ලොභාදීසු. අලහන්තො ආමිසන්ති අධිප්පායො. තතුත්තරි උප්පන්නො කොධොති ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතඬ්ඨං. සන්තෙපීති විජ්ජමානෙපි. ඉස්සතීති ඉස්සං ජනෙති. පදුස්සතීති තස්සෙව වෙවචනං. තථා හි සා “ඉස්සති දුස්සති පදුස්සති”තිආදිනා නිද්දිට්ඨො. යස්මා වා ඉස්සං ජනෙත්තො එකංසතො පදුට්ඨවිත්තො ඵ්ච හොති, තස්මා “පදුස්සති”ති චුත්තං. අස්සාති ආමිසදායාදස්ස. ඵ්චං පටිපන්නොති ඵ්චං අසන්නගුණප්පකාසනං පටිපදං පටිපන්නො. ඔවදිතුං අසක්කුණෙය්‍යාති එතෙන ථම්මො නාම දොවචස්සකරණො ධම්මොති දස්සෙති. කිඤ්චි වදති ඔවාදදානවසෙන. ථම්මෙන...පෙ.... මඤ්ඤන්තොති ඉමිනා ච ථම්මස්ස මානවිසෙසභාවං දස්සෙති, ථම්මෙන වා හෙතුනාති අත්ථො. මත්තො

සමානොති මත්තො හොත්තො. කාම...පෙ.... පමජ්ජතීති එතෙන මදවසෙන එකංසතො පමාදමාපජ්ජතීති දස්සෙති.

එවන්ති ඉමිනා ආමිසදායාදස්ස ලොභාදීනං උජ්ජන්තික්කමදස්සනෙනෙව ඉධ පාළියං නෙසං දෙසනාක්කමොපි දස්සිතොති දට්ඨබ්බො. න කෙවලං ඉමෙහෙව, අථ බො අඤ්ඤෙහි ව එවරුපෙහි පාපකෙහි ධම්මෙහි අපරිමුක්තො හොතීති සම්බන්ධො. කෙ පන තෙති? අත්‍රිච්ඡනාමහිච්ඡනාදයොති. එවං මහාදීනවා ආමිසදායාදතාති තතො බලවතරො සංවෙගො ජනෙතබ්බොති අයමෙත්ථ ඔවාදො වෙදිතබ්බො. එත්ථාති එතස්මිං සුත්තෙ. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු වාරෙසු. නිබ්බිසෙසොයෙවාති එතෙනෙව පයමතරං ඉධ දස්සිතසච්චයොජනානායෙන සබ්බවාරෙසු යොජෙතබ්බොති වෙදිතබ්බො.

ඤාණපරිවයපාටවත්ථන්ති මග්ගස්ස අට්ඨඨගසත්තඤ්ඤාදිවිසෙසවිභාවනාය ඤාණස්ස ආසෙවනට්ඨෙත පරිවයො ඤාණපරිවයො, තස්ස පටුභාවත්ථං කොසල්ලත්ථං. එත්ථාති අරියමග්ගෙ. හෙදොති විසෙසො. කමොති අභිගානං දෙසනානුපුබ්බි. භාවනානායොති භාවනාවිධි. “කදාවි අට්ඨඨගිකො, කදාවි සත්තඤ්ඤාති”ති සඤ්ඤාපතො වුත්තමත්ථං විවරන්තො සුත “අයං හී”තිආදිමාහ. තත්ථ ලොකුත්තරපයමජ්ඣානවසෙනාති ලොකුත්තරස්ස පයමජ්ඣානස්ස වසෙන. එත්ථ ව කෙවි ඤානධම්මා මග්ගසභාවාති එකත්තතො ඤානං මග්ගතො විසුං කත්වා වත්තුං න සක්කාති “ලොකුත්තරපයමජ්ඣානසහිතො”ති අවත්වා “ලොකුත්තරපයමජ්ඣානවසෙන” ඉච්චෙව වුත්තං. අථ වා ලොකුත්තරපයමජ්ඣානවසෙනාති ලොකුත්තරා හුත්වා පයමජ්ඣානස්ස වසෙනාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අරියමග්ගො හි විපස්සනාය පාදකභූතස්ස, සම්මසිතස්ස වා පයමජ්ඣානස්ස වසෙන අට්ඨඨගිකො හොති. අථ වා අඤ්ඤාලාභිතො සුක්ඛවිපස්සකස්ස, ඤානලාභිතො වා පාදකමකත්වා පයමජ්ඣානස්ස, පකිණ්ණකසඤ්ඤාතො වා සම්මසෙන උජ්ජන්තො අරියමග්ගො අට්ඨඨගිකො හොති, ස්වාස්ස අට්ඨඨගිකභාවො පයමජ්ඣානිකභාවෙනාති දස්සෙත්තො “පයමජ්ඣානවසෙනා”ති ආහ. එවං “අවසෙසජ්ඣානවසෙනා”ති එත්ථාති යථාරහං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යදි අරියමග්ගො සත්තඤ්ඤාති හොති, අථ කස්මා පාළියං “අට්ඨඨගිකො” ඉච්චෙව වුත්තන්ති ආහ “උක්කට්ඨනිද්දෙසතො”තිආදි. යථා වෙත්ථ පටිපදාය මග්ගවසෙන අට්ඨඨගිකසත්තඤ්ඤාතො, එවං බොජ්ඣංගවසෙන සත්තඤ්ඤාතො චෙදිතබ්බො අප්පිතිකජ්ඣානවසෙන ජලඤ්ඤාතො, මග්ගවසෙන පන දෙසනා ආගතාති ස්වායං හෙදො අට්ඨකථායං න උද්ධට්ඨො. ඉතො පරන්ති ඉතො අට්ඨඨගතො පරං උක්කංසතො, අවකංසතො පන සත්තඤ්ඤාතො පරං

මග්ගඛිගං නාම නත්ථිති. නනු මග්ගඛිගඛිගෙ (විභ. 493-502) පඤ්චඛිගිකවාරෙ පඤ්චෙව මග්ගඛිගානි උද්ධටානි, මහාසළායතනෙ (ම. නි. 3.431) ව “යා තථාභූතස්ස දිට්ඨි, යො තථාභූතස්ස සඬකස්පො, යො තථාභූතස්ස වායාමො, යා තථාභූතස්ස සති, යො තථාභූතස්ස සමාධි, ස්වාස්ස හොති සම්මාසමාධි”ති වත්වා පුබ්බභාගවසෙන පන “පුබ්බෙව බො පනස්ස කායකම්මං වච්ඡිකම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො හොති”ති සම්මාචාචාදයො ආගතාති? සච්චමෙතං, තං පන සම්මාදිට්ඨිආදීනං පඤ්චන්තං කාරාපකඬිගානං අතිරෙකකිච්චදස්සනවසෙන චුත්තං, තස්මා න අරියමග්ගො සම්මාචාචාදිවිරහිතො අත්ථිති “ඉතො පරඤ්ඡි මග්ගඛිගං නත්ථි”ති සුචුත්තමෙතන්ති දට්ඨබ්බං.

සබ්බකුසලානන්ති සබ්බෙසං කුසලධම්මානං. නිද්ධාරණෙ වෙතං සාම්ච්චනං. කාමාවචරාදිවසෙන තංතංකුසලධම්මෙසු සා සම්මාදිට්ඨි සෙට්ඨා. තස්සා සෙට්ඨභාවෙන හි “පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184) චුත්තං, මග්ගසම්මාදිට්ඨියා පන සබ්බසෙට්ඨභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. කුසලවාරෙති කුසලූප්පත්තිසමයෙ. පුබ්බඛිගමා කුසලාදිධම්මානං යාථාවසභාවබොධෙන සම්පයුත්තධම්මානං පරිණායකභාවතො. තෙනෙවාහ “සම්මාදිට්ඨිං සම්මාදිට්ඨිති පජානාති”තිආදි. සා සම්මාදිට්ඨි පහවො එතස්සාති තප්පහවො, සම්මාසඬකස්පො. සම්මාදස්සනවසෙන හි සම්මාසඬකස්පො හොති. තතො අහිනිබ්බත්තානිති තප්පහවාහිනිබ්බත්තානි. තප්පහවාහිනිබ්බත්තානිපි “තදහිනිබ්බත්තානි”ති චුච්චන්ති කාරණකාරණෙපි කාරණූපචාරතොති ආහ “තප්පහවාහිනිබ්බත්තානි සෙසඬිගාති”ති. තෙනාහ “සම්මාදිට්ඨිස්සා”තිආදි. යථා හි සම්මාදස්සනං සම්මාවිතක්කනස්ස විසෙසපච්චයො, එවං සම්මාවිතක්කනං සම්මාපරිග්ගහස්ස සම්මාපරිග්ගහො සම්මාසමුට්ඨානස්ස, සම්මාසමුට්ඨානං සම්මාවොදානස්ස, සම්මාවොදානං සම්මාවායාමස්ස, සම්මාවායාමො සම්මාඋපට්ඨානස්ස, සම්මාඋපට්ඨානං සම්මාධානස්ස විසෙසපච්චයො, තස්මා “පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස විසෙසපච්චයො හොති”ති ඉමිනා විසෙසපච්චයභාවදස්සනත්ථෙත කමෙන එතානි සම්මාදිට්ඨිආදීනි අඬිගානි චුත්තානිති දස්සිතානි.

භාවනානායොති සමථවිපස්සනානං යුගනද්ධභාවෙන පවත්තො භාවනාවිධි. අයඤ්ඤි අරියමග්ගක්ඛණෙ භාවනාවිධි. තස්ස පන පුබ්බභාගෙ භාවනානායො කස්සපි සමථපුබ්බඛිගමො හොති, කස්සපි විපස්සනාපුබ්බඛිගමොති. තං විධිං දස්සෙතුං “කොච්ඡි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පඨමො සමථයානිකස්ස වසෙන චුත්තො, දුතියො විපස්සනායානිකස්ස. තෙනාහ “ඉධෙකච්චො”තිආදි. තන්ති සමථං සමාධිං, ඤානධම්මෙති වා අත්ථො. තංසම්පයුත්තෙති සමාධිසම්පයුත්තෙ, ඤානසම්පයුත්තෙ වා ධම්මෙ. අයඤ්ඤි නයො යෙහුයොන සමථයානිකා අරූපමුඛෙන, තත්ථාපි ඤානමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසං කරොත්තීති කත්වා චුත්තො. විපස්සනං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 භාවයතොති පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං ආරහිත්වා යථාධිගතං
 තරුණවිපස්සනං වඩ්ඪෙයින්තස්ස. මග්ගො සඤ්ජායතීති පුබ්බභාගියො
 ලොකියමග්ගො උප්පජ්ජති. ආසෙවති නිබ්බිදානුපස්සනාවසෙන. භාවෙති
 මුඤ්චිතුකමානාවසෙන. බහුලීකරොති පටිසම්බානුපස්සනාවසෙන.
 ආසෙවති වා භයතුපට්ඨානඤ්ඤාණවසෙන. බහුලීකරොති
 වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාවසෙන. සංයොජනානි පභීයන්ති, අනුසයා බ්‍යන්ති
 භොන්ති මග්ගපටිපාටියා.

සමථං අනුප්පාදෙත්වාචාති අවධාරණෙන උපචාරසමාධිං නිවත්තෙති, න
 බණ්ඩකසමාධිං. න හි බණ්ඩකසමාධිං විනා විපස්සනා සම්භවති.
 විපස්සනාපාරිසුරියාති විපස්සනාය පරිපුණ්ණතාය
 වුට්ඨානගාමිනිභාවප්පත්තියා. තත්ථජාතානන්ති තස්මිං අරියමග්ගක්ඛණෙන
 උප්පන්නානං සම්මාදිට්ඨිආදීනං ධම්මානං. නිද්ධාරණෙ වෙතං සාමිච්චනං.
 වචස්සග්ගාරම්මණතොති වචස්සග්ගස්ස ආරම්මණතාය. වචස්සග්ගො
 වොස්සග්ගො පටිනිස්සග්ගොති ව අපවග්ගොති ව අත්ථතො එකං,
 නිබ්බානන්ති චුත්තං භොති, තස්මා නිබ්බානස්ස ආරම්මණකරණෙනාති
 අත්ථො. විත්තස්ස එකග්ගතාති මග්ගසම්මාසමාධිමාහ. අරියමග්ගො හි
 එකන්ත සමාහිතො අසමාධානහෙතුනං කිලෙසානං සමුච්ඡේදනතො. සෙසං
 චුත්තනයමෙව.

යුගනද්ධාව භොන්ති තදා සමාධිපඤ්ඤානං සමරසතාය ඉච්ඡිතබ්බතො.
 මග්ගක්ඛණෙ හි න සමථභාවනායං විය සමාධි, විපස්සනාභාවනායං විය ව
 පඤ්ඤා කිච්චතො අධිකා ඉච්ඡිතබ්බා, සමරසතාය පන අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස
 අනතිවත්තනට්ඨෙන ද්වෙපි යුගනද්ධා විය පවත්තන්ති. තෙන චුත්තං
 “සමථවිපස්සනා යුගනද්ධාව භොන්ති”ති.

ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා

34. එවං මෙ සුතන්ති භයහෙරවසුත්තං. කො නික්ඛෙපො? කෙච්ඡි තාව
 එවමාහු “පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො”ති. දුට්ඨා හි පුච්ඡා
 පාකටාපාකටහෙදතො. තත්ථ යස්සා දෙසනාය නිමිත්තභූතො ඤාතුං
 ඉච්ඡිතො අත්ථො කිං-සද්දපුබ්බකෙන පකාසියති, සා පාකටා පුච්ඡා යථා
 “කිංසුධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්ති එවමාදි (සං. නි. 1.246; සු. නි. 183).
 යස්සා පන දෙසනාය නිමිත්තභූතො ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො කිං-
 සද්දරහිතෙන කෙවලෙනෙව සද්දපයොගෙන පකාසියති, සා අපාකටා
 පුච්ඡා. ඤාතුං ඉච්ඡිතො හි අත්ථො “පඤ්භා, පුච්ඡා”ති වුවිච්ඡි, තස්මායෙව
 ඉධ “යෙ මෙ භො ගොතමා”තිආදිකා අපාකටාති “පුච්ඡාවසිකො
 නික්ඛෙපො”ති. තයිදං අකාරණං, යස්මා සො බ්‍රාහ්මණො “යෙමෙ භො
 ගොතමා”තිආදීනි වදන්තො න තත්ථ කඬ්ඨි විචිකිච්ඡි සංසයමාපන්නො
 අවොච, අථ බො අත්තනා යථානිච්ඡිතමත්ථං භගවති පසාදභාවබහුමානං

පවෙදෙන්තො කට්ඨි. තෙනාහ “භගවති පසාදං අලත්ථා”තිආදි (ම. නි. අට්ඨ. 1.34). විහාරෙති විහාරකෙ නිවාසෙ. අවිච්ඡින්නෙනෙයෙවාති පචත්තමානෙයෙව. පද්ද්වයස්සපි වසන්නෙ එවාති අත්ථො. එතං පුරොහිතට්ඨානං උණ්භිසාදිකකුධහණ්ඨෙහි සද්ධිං ලද්ධං, තථා ව “අස්ස රඤ්ඤා දින්න”න්ති වදන්ති. තෙනාහ “තං තස්ස රඤ්ඤා දින්න”න්ති. බ්‍රහ්මන්ති වෙදං. සො පන මන්තබ්‍රහ්මකප්පවසෙන තිවිධො. තත්ථ මන්තා පධානං මූලභාවතො, යෙ අට්ඨකාදීහි පවුත්තා, ඉතරෙ තත්තිස්සයෙන ජාතා, තෙන තෙසංයෙව ගහණං “මන්තෙ සජ්ඣායතී”ති. තෙ හි ගුත්තභාසිතබ්බතාය “මන්තා”ති වුච්චන්ති. ඉදමෙව හීති අවධාරණෙන “බ්‍රහ්මතො ජාතා”තිආදිකං නිරුත්තිං පටික්ඛිපති.

යෙන වා කාරණෙනාති (සාරත්ථ. ටී. වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං 2; සං. නි. ටී. 1.1.1; අ. නි. ටී. 2.2.16) හෙතුමිහි ඉදං කරණවචනං. හෙතුඅත්ථො හි කිරියාකාරණං, න කරණං විය කිරියත්ථො, තස්මා නානාජපකාරගුණවිසෙසාධිගමත්ථා ඉධ උපසඬකමනකිරියාති “අන්තෙන වසතී”තිආදීපු විය හෙතුඅත්ථමෙවෙනං කරණවචනං යුත්තං, න කරණත්ථං තස්ස අයුජ්ජමානත්තාති වුත්තං “යෙන වා කාරණෙනා”තිආදි. භගවතො සත්තප්පවත්තනිරතිසයසාදුවිපුලාමතරසසද්ධම්මඵලතාය සාදුඵලනිච්චළිතමහාරුක්ඛෙන භගවා උපමිතො, සාදුඵලපභොගාධිජ්ජායග්ගහණෙනෙව හි මහාරුක්ඛස්ස සාදුඵලතා ගහිතාති.

උපසඬකමිති උපසඬකන්තො. සම්පත්තුකාමතාය හි කිඤ්චි ධානං ගච්ඡන්තො තංතංපදෙසාතික්කමනෙන උපසඬකමි, උපසඬකන්තොති වා වත්තබ්බතං ලහති. තෙනාහ “ගතොති වුත්තං හොති”ති, උපගතොති අත්ථො. උපසඬකමිත්වාති පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසොති ආහ “උපසඬකමනපරියොසානදීපන”න්ති. තතොති යං ධානං පත්තො “උපසඬකමි”ති වුත්තො, තතො උපගතට්ඨානතො. යථා ඛමනියාදීනි පුච්ඡන්තොති (සං. නි. ටී. 1.1.112) යථා භගවා “කච්චි තෙ බ්‍රාහ්මණ ඛමනියං, කච්චි යාපනිය”න්තිආදිනා ඛමනියාදීනි පුච්ඡන්තො තෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසි පුබ්බභාසිතාය, තදනුකරණෙන එවං සොපි බ්‍රාහ්මණො භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසිති යොජනා. තං පන සමප්පවත්තමොදනං උපමාය දස්සෙතුං “සීතොදකං වියා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං. එකීභාවන්ති සම්මොදනකිරියාය සමානතං එකරූපතං. ඛමනියන්ති “ඉදං චතුරුක්කං නවද්වාරං සරිරයන්තං ඛණ්ඩගුරතාය සභාවතො දුස්සහං, කච්චි ඛමිතුං සක්කුණෙයා”න්ති පුච්ඡති. යාපනියන්ති පච්චයායත්තවුත්තිකං විරජ්ජනන්ධසඬබාතාය යාපනාය කච්චි යාපෙතුං සක්කුණෙයායං. සීසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අප්පාබාධං. දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අප්පාතඬකං. තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලහුට්ඨානං.

තදනරූපබලයොගතො කච්චි බලං. සුඛවිහාරසබ්භාවෙන කච්චි ඵාසුචිහාරො අත්ථිති තත්ථ තත්ථ කච්චි-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

බලවජ්ජත්තා පිති පිතියෙව. තරුණපිති පාමොජ්ජං. සම්මොදනං ජනෙති කරොතීති සම්මොදනිකං, තදෙව සම්මොදනීයන්ති ආහ “සම්මොදජනනතො”ති. සම්මොදිතබ්බතො සම්මොදනීයන්ති ඉමං පන අත්ථං දස්සෙත්තො “සම්මොදිකුං යුත්තභාවතො”ති ආහ. සරිතබ්බභාවතොති අනුස්සරිතබ්බභාවතො. “සරණිය”න්ති වත්තබ්බෙ දීසං කත්වා “සාරණිය”න්ති චුත්තං. සුයාමානසුඛතොති ආපාඨමධුරතං ආහ, අනුස්සරියමානසුඛතොති විමද්දරමණියතං. ඛාඤ්ජනපරිසුද්ධතායාති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියමාහ, අත්ථපරිසුද්ධතායාති අත්ථස්ස නිරූපක්කිලෙසතං. අනෙකෙහි පරියායෙහීති අනෙකෙහි කාරණෙහි.

අභිදුරඅව්වාසන්තපටික්ඛෙපෙන නාතිදුරනාව්වාසන්තං නාම ගහිතං, තං පන අවකංසතො උභින්නං පසාරිතහත්ථසඬ්ඝට්ටනෙන දට්ඨබ්බං. ගීවං පසාරෙත්වාති ගීවං පරිවත්තනවසෙන පසාරෙත්වා.

යෙමෙති එත්ථ සන්ධිවසෙන ඉකාරලොපොති දස්සෙත්තො “යෙ ඉමෙ”තිආදිමාහ. උච්චාකුලීනතාය ජාතිවසෙන අභිජාතා ජාතිකුලපුත්තා. තෙනාහ “උච්චාකුලජ්ජසුතා”ති. ආචාරසම්පත්තියා අභිජාතා ආචාරකුලපුත්තා. තෙනාහ “ආචාරසම්පන්නා”ති. යත්ථ කත්ථචි අපාකට්ඨෙ කුලෙ. තෙන බ්‍රාහ්මණෙන අධිප්පෙනා හික්ඛුසු දුට්ඨාපි සංවිජ්ජන්තීති ආහ “ඉධ පන ද්විහිපි කාරණෙහි කුලපුත්තායෙවා”ති.

සද්ධාති ඉදං කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “සද්ධායා”ති, සද්ධාති වා සද්දහිත්වාති අත්ථො. ඉමස්මිං පක්ඛෙ පාළියං ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසොති දට්ඨබ්බං. අගාරතොති අගාරවාසතො, උත්තරපදලොපෙන, නිස්සයුපවාරෙන වා අයං නිද්දෙසොති. හික්ඛනසීලනාදිලක්ඛණො හික්ඛුභාවො පබ්බජ්ජාසහවරිතාය සද්ධිං හික්ඛුභාවං අත්ථාවිනන්තොති ආහ “පබ්බජ්ජං හික්ඛුභාවඤ්චා”ති. කම්මවාචාලක්ඛණෙ පන හික්ඛුභාවෙ අධිප්පෙනෙ සමුච්චයත්ථො ච-සද්දො දට්ඨබ්බො. අනගාරස්ස භාවොති එතෙන පබ්බජ්ජානිස්සිතො සුචිසුද්ධො සීලාචාරගුණවිසෙසො ගහිතො, කසිගොරක්ඛාදිකම්මපටික්ඛෙපො ඉධ අනුප්පාදාදීහි වෙදිතබ්බො. සෙසග්ගහණෙ පන සරණගමනාදිවසෙන පබ්බජ්ජාය, සරණගමනාදිවසෙන උපසම්පදාය ච අනෙකහෙදත්තා ආහ “සබ්බථාපී”ති, තෙන තෙන පකාරෙනාති අත්ථො. පුරතොගාමිතා පටිපත්තිගමනෙන, න කායගමනෙනාති ආහ “නායකො”ති, සම්මාපටිපත්තියා නිබ්බානසම්පාපකොති අත්ථො. හිතකිරියායාති දිට්ඨධම්මිකාදිහිතවරියාය. ගාහණං අධිසීලාදීසු අවචන්තාය නියොජනං, න කථනමත්තන්ති

දස්සෙන්නො “ගාහෙතා”ති වත්වා “සික්ඛාපෙතා”ති ආහ. දිට්ඨානුගතින්ති දිට්ඨියා අනුගමනන්ති දස්සෙන්නො “දස්සනානුගති”න්ති වත්වා සික්ඛාත්තයසඬ්ගහං භගවතො සාසනං තෙන දිට්ඨත්තා දිට්ඨි, තස්ස තස්සෙව ඛමනවසෙන ඛන්ති, රුච්චනවසෙන රුචි, තංදිට්ඨිඛන්තිරුචිකාව භගවතො සාවකාති ආහ “යංදිට්ඨිකො”තිආදි.

එස කිර අලත්ථාති සම්බන්ධො. දෙවපුත්තෙ වියාතිආදි කස්සපි පාරිජුඤ්ඤස්ස අභාවදීපනතො “සද්ධායා”තිආදිනා වුත්තස්ස පබ්බජිතභාවස්ස පාකට්ඨකරණං. සද්ධාය සරා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වාති ඉදං භට්ඨපභට්ඨාදිභාවස්ස කාරණවචනං. සාසවිජාදනපරමතාය සන්තුට්ඨෙති ඉදං අනුස්සඬ්ඛිතාපරිසඬ්ඛිතතාය කාරණවචනන්ති දට්ඨබ්බං.

එවමෙතන්තිආදිනා ආමෙඬ්ඛිතවචනං සම්පහංසනවසෙන, පසාදවසෙන වා කතන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි එවං-සද්දො සම්පට්ඨිජනත්ථො අබ්භනුමොදනත්ථො ච වුත්තො. මමන්ති උපයොගත්ථො සාම්ච්චනං, නිපාතපදං වා එතං “ම”න්ති ඉමිනා සමානත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. ආදීනිති ආදි-සද්දෙන නජීවිකාපකතාදිං සඬ්ගණ්හාති ඊදිසානංයෙවාති සද්ධාපබ්බජ්ජාය විභාවිතඅනභිජ්ඣාලාආදිසභාවානංයෙව, න ඉතරෙසං අභිජ්ඣාලාසභාවානං. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“සඬ්ඝාටිකණ්ණෙ චෙපි මෙ, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛු ගහෙත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධො අස්ස පදෙ පදං නික්ඛිපන්නො, සො ච හොති අභිජ්ඣාලා කාමෙසු තිබ්බසාරාගො ඛ්‍යාපන්නවිත්තො පදුට්ඨමනසඬ්ඛිකජ්ජො මුට්ඨස්සති අසම්පජානො අසමාහිතො විබ්භන්තවිත්තො පාකට්ඨන්ද්‍රියො, අථ ඛො ආරකාව මම අහඤ්ච තස්සා”ති (ඉතිවු. 92).

අජ්ඣෙකාගාහෙත්වා අධිජ්ජෙතත්ථං සම්භවිතුං සාධෙතුං දුක්ඛානීති දුරහිසම්භවානි. අට්ඨකථායං පන තත්ථ නිවාසොයෙව දුක්ඛොති දස්සෙතුං “සම්භවිතුං දුක්ඛානි දුස්සභානී”ති වුත්තං. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤලක්ඛණජ්ජත්තානි වනසණ්ඨානි. වනපත්ථං-සද්දො හි සණ්ඨභූතෙ රුක්ඛසමූහෙපි වත්තතීති අරඤ්ඤග්ගහණං. කිඤ්චාපිති අනුජානනසම්භාවනත්ථො නිපාතො. කිං අනුජානාති? නිජ්ජපරියායතො අරඤ්ඤාභාවං “ගාමතො ඛහි අරඤ්ඤ”න්ති. තෙනාහ “නිජ්ජපරියායෙනා”තිආදි. කිං සම්භාවෙති? ආරඤ්ඤකඬ්ඛනිජ්ජාදකත්තං. යඤ්චි ආරඤ්ඤකඬ්ඛනිජ්ජාදකං, තං විසෙසතො “අරඤ්ඤ”න්ති වුත්තන්ති. තෙනෙවාහ “යං තං පඤ්චධනුසතික”න්තිආදි. නික්ඛම්ත්වා ඛහි ඉන්දබ්බිලාති ඉන්දබ්බිලතො ඛහි නික්ඛම්ත්වා, තතො ඛහි පට්ඨායාති අත්ථො. ඛහි ඉන්දබ්බිලාති යත්ථ ද්වෙ තිණි ඉන්දබ්බිලාති, තත්ථ ඛහිද්ධා ඉන්දබ්බිලතො පට්ඨාය, යත්ථ තං නත්ථි, තත්ථ තදරහට්ඨානතො පට්ඨායාති වදන්ති. යස්මා

බහි ඉන්ද්‍රියේනො පටියාය මනුස්සුපචාරෙ භයහෙරවං නත්ථි, තස්මා ඉධ නාධිජපෙතන්ති දට්ඨබ්බං.

ගාමන්තන්ති ගාමසමීපං. අනුපචාරටියානන්ති නිව්චකිව්චවසෙන නුපවරිතබ්බටියානං. තෙනාහ “යත්ථ න කසියති න වපියතී”ති. පන්තානීති ඉමිනා “පරියන්තාන”න්ති ඉමස්ස පරියායස්ස ඉධ පාළියං ගහිතත්තා වුත්තං “පරියන්තානන්ති ඉමමෙකං පරියායං යපෙත්වා”ති. දුරානන්ති පන අයං පරියායො යපෙතබ්බො සියා තස්සාපි “පන්තානී”ති ඉමිනාව අත්ථතො ගහිතත්තා, තථා සති “න මනුස්සුපචාරාන”න්ති ඵදිසානම්පි යපෙතබ්බතා ආපජ්ජති, තස්මා සද්දතො ඵව යපනං දට්ඨබ්බං. පච්චෙකන්ති පකාරතො, පකාරෙහි වා විවෙචනං, රූපාදිපුපුත්තාරම්මණෙ පකාරතො ගමනාදිඉරියාපථජ්ජකාරෙහි අත්තතො කායස්ස විවෙචනං ගච්ඡතොපි තිට්ඨතොපි නිසජ්ජතොපි ඵකස්සෙව පවත්ති. තෙනෙව හි විවෙචෙතබ්බානං විවෙචනාකාරස්ස ව හෙදතො බහුවිධත්තා තෙ ඵකත්තෙන ගහෙත්වා “පච්චෙක”න්ති ඵකවචනෙන වුත්තං. දුක්කරං පච්චෙකන්ති වා පච්චෙකං කත්තුං න සුඛන්ති අත්ථො. ඵකීභාවෙති ඵකීකභාවෙ. ද්වයංද්වයාරාමොති ද්වින්තං ද්වින්තං භාවාහිරතො. භරන්ති වියාති සංභරන්ති විය විසාතුජ්ජාදනෙන. තෙනාහ “සසන්ති වියා”ති, භයසන්තාසුජ්ජාදනෙන බාදිතුං ආගතා යක්ඛරක්ඛසපිසාවාදයො වියාති අධිජ්ජායො. ඊදිසස්සාති අලද්ධසමාධිතො. තිණපණ්ණාසිගාදිසද්දෙහීති වාතෙරිතානං තිණපණ්ණාසීනං මිගපක්ඛිආදීනඤ්ච හිංසනකෙහි හෙරවෙහි සද්දෙහි විවිධෙහි ව අඤ්ඤෙහි බාණුආදීහි යක්ඛාදිආකාරෙහි උපට්ඨිතෙහි හිංසනකෙහි. ඵවං දුක්කරං දුරහිසම්භවං නාම කරොන්තො අහො අච්ඡරියා ඵතෙති විමිහිතො.

කායකම්මන්තචාරකථාවණ්ණනා

35. සොළසසු යානෙසුති “යෙ බො කෙච්ඡි”තිආදිනා පාළියං වක්ඛමානෙසු සොළසසු කාරණෙසු. අපරිසුද්ධකායකම්මන්තතාදයො අරඤ්ඤෙ විහරන්තානං චිත්තුත්‍රාසනිමිත්තතාය විසෙසතො වික්ඛෙපාවහා, පරිසුද්ධකායකම්මන්තතාදයො පන තදභාවතො තෙසං අවික්ඛෙපාවහා. තෙනාහ “අපරිසුද්ධකායකම්මන්තසන්දොසහෙතු”තිආදි. සොළසසුති ව වොදානපක්ඛංයෙව ගහෙත්වා වුත්තං. සංකිලෙසග්ගහණම්පි යාවදෙව වොදානදස්සනත්ථන්ති. ආරම්මණපරිග්ගහරහිතානන්ති අපරිසුද්ධකායකම්මන්තාදිකස්ස අරඤ්ඤෙ දිට්ඨස්ස තස්ස ආරම්මණස්ස “යෙ බො කෙච්ඡි”තිආදිනා පාළියං ආගතනයෙන පරිග්ගණ්හනඤ්ඤාණරහිතානං. ආරම්මණපරිග්ගහයුත්තානන්ති ඵත්ථ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තනාති භගවන්තං සන්ධාය වදති, සයන්ති අත්ථො. තාදිසොති ආරම්මණපරිග්ගහයුත්තො.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
සම්බුද්ධිකම්ම ඵනෙනාති සම්බොධො, අරියමග්ගොති ආභ
“අරියමග්ගප්පත්තිකො”ති. අග්ගමග්ගාධිගමාධිනො බුද්ධානං
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණාධිගමොති ආභ “අනභිසම්බුද්ධස්සාති
අප්පට්ඨිද්ධවතුසච්චස්සා”ති. අනවසෙසතො ඤෙය්‍යං, බුද්ධිකම්මං අරහතීති
බොධි, මහාවීරියතාදිනා තත්ථ විසෙසයොගතො සත්තොති ආභ
“බුද්ධිකතසත්තස්සා”ති. තෙනාභ “සම්මාසම්බොධි”න්තිආදි.
නියතභාවප්පත්තිකො පට්ඨාය මහාසත්තා යථා මහාබොධියානපට්පදා
භානභාගියා, ධීතිභාගියා වා න භොති, අථ බො විසෙසභාගියා
නිබ්බේධභාගියා ව භොති, තථා පට්පජ්ජනතො බොධියං
නින්තගොණපබ්භාරා ඵවාති ආභ “බොධියා වා සත්තස්සෙව
ලග්ගස්සෙවා”ති. තෙනාභ “දීපඬිකරස්ස හී”තිආදි.
අට්ඨකම්මසමොධානෙනාති -

“මනුස්සත්තං ලිඬිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දතා”ති. (බු. වං. 2.59) -

ඉමෙසං අභිනීභාරස්ස අඬිගභූතානං අට්ඨන්තං ධම්මානං සමොධානෙන
සමවධානෙන.

පබ්බජ්ජුපගතාති පබ්බජ්ජං උපගතා. තෙන පබ්බජ්ජාමත්තෙන සමණා,
න සමිතපාපතායාති දස්සෙති. ජාතිමත්තෙන ඉධ බ්‍රාහ්මණාති අධිජ්ජෙතාති
ආභ “භොවාදිනො වා”ති. තෙ හි “භො භො”ති වදනසීලා, තෙනාභ
“භොවාදී නාම සො භොති, සවෙ භොති සකිඤ්චනො”ති (ධ. ප. 396; සු.
නි. 625). පාණාතිපාතාදිනාති ආදි-සද්දෙන අදින්නාදානං අබ්‍රහ්මවරියඤ්ච
සඬිගණ්භාති. අපරිසුද්ධෙනාති ව විසෙසනං කායකම්මන්තාපෙක්ඛාය, න
පාණාතිපාතාදිඅපෙක්ඛාය. න හි පාණාතිපාතාදිකො තස්ස
පුබ්බභාගපයොගො ව කොචි පරිසුද්ධො නාම අත්ථී. භායනට්ඨෙන භයං,
භීරුතාවහට්ඨෙන භෙරවං. සන්දොසහෙතූති සදොසහෙතු. ස-සද්දො හි ඉධ
සානුසාරො වුත්තො. තෙනාභ “අත්තතො දොසස්ස හෙතු”ති. එකන්තෙන
චිත්තුත්‍රාසලක්ඛණස්ස භයස්ස වසෙන “සාවජ්ජ”න්ති වුත්තං. චිත්තුත්‍රාසො
හි එකන්තසාවජ්ජො භායනට්ඨෙන භයඤ්චාති. අක්ඛෙමන්ති ඉදං
උභයවසෙන. චිත්තුත්‍රාසොපි හි සරීරචිත්තානං අනත්ථාවහතො අක්ඛෙම,
තථා භයානකාරම්මණමිජීති. අට්ඨකථායං පන අත්ථද්වයං යථාසඬිබ්‍යං
යොජිතං. සයං පරිකප්පිතභයානකාරම්මණනිමිත්තං
චිත්තුත්‍රාසසමුප්පාදනවසෙන ආනෙන්නා භයභෙරවං අවිභායන්ති විය
භොන්තිති වුත්තං “අවිභායන්තිති පක්කොසන්ති”ති. තෙති
මාරිතමනුස්සානං ඤාතිමිත්තාදයො. ගච්ඡං ගහනභූතං මහන්තං
කණ්ටකසණ්ඩං, ගුම්බං නාතිමහන්තන්ති වදන්ති. ගච්ඡන්ති පන තිණවනං
වෙදිතබ්බං, “ගච්ඡෙ රුළුහතිණෙ”ති වුත්තං, ගුම්බං

කණ්ටකලතාදිහරිතාවිරුල්භං. බද්ධා වධිතා වියාති බද්ධා හුත්වා තාලියමානා විය.

“න ඛො පනාති එත්ථ ඛොති අවධාරණත්ථෙ නිපාතො, පනා”ති විසෙසත්ථෙ. තෙනෙනං දස්සෙති “අඤ්ඤෙ සමණබ්‍රාහ්මණා විය අහං අපරිසුද්ධකායකම්මන්තො හුත්වා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තාති සෙනාසනාති න ඛො පන පටිසෙවාමි, පරිසුද්ධකායකම්මන්තොයෙව පන හුත්වා තාති පටිසෙවාමි”ති. එවං වා එත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා. “පරිසුද්ධකායකම්මන්තොහමස්මි”ති හි තෙන අවධාරණෙන විභාවිතත්ථදස්සනං. තෙසමහං අඤ්ඤතරොති තාය පරිසුද්ධකායකම්මතාය තෙසං අරියානං අහං අඤ්ඤතරොති කායකම්මපාරිසුද්ධියා මහාසත්තො අත්තානං අරියෙසු පක්ඛිපති. පරමසල්ලෙඛනාවජ්ජත්තා හි තදා ඛොධිසත්තස්ස කායකම්මපාරිසුද්ධි, තථා වච්ඡිකම්මාදිපාරිසුද්ධි, යතො මාරො රත්ඨගවෙසී හුත්වා ඡබ්බස්සාති නිරන්තරං අනුබන්ධො අන්තරං න ලහති. තෙනාහ –

“සත්ත වස්සාති හගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;
ඔතාරං නාධිගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතීමතො”ති. (සු. නි. 448);

භියොයාති අධිකං සවිසෙසං, උපරුපරි වා. භීතතසිතා හයුපද්දවෙන ඡම්භිතසරීරා හට්ඨලොමා භොන්ති, අභීතාතසිතා පන හයුපද්දවාභාවතො අහට්ඨලොමා බෙමෙන සොත්ථිතා තිට්ඨන්තිති තෙසං බෙමජ්ජත්ති සොත්ථිභාවො වා පන්තලොමතාය පාකටො භොතිති පාළියං. “පල්ලොම”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “පන්තලොමත”න්තිආදි. එත්ථ ව භියොයා පල්ලොමමාපාදිං අරඤ්ඤෙ විභාරායාති පටිඤ්ඤානිද්දෙසො. පරිසුද්ධකායකම්මන්තොහමස්මිති හෙතුදස්සනං. “යෙ හි වො අරියා”ති සදිසුදාහරණදස්සනං. යෙ ඛො කෙවි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වාති විසදිසුදාහරණදස්සනං. සෙසාති අන්වයඛ්‍යතිරෙකවිභාවනාතීති දට්ඨබ්බන්ති අයමෙත්ථ යුත්තිවිභාවනා. ඉමිනා නයෙන සෙසවාරෙසුපි යුත්තිවිභාවනා වෙදිතබ්බා.

කායකම්මන්තවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වච්ඡිකම්මන්තවාරාදිකථාවණ්ණනා

36. අපරිසුද්ධෙන මුසාවාදාදිනාති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. ආදි-සද්දෙන පන සඬගහිතං තෙසඤ්ච මුසාවාදාදීනං පවත්තිහෙදං භයහෙරවාචිනානමුඛෙන දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

හණ්ඨෙසුති සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකෙසු හණ්ඨෙසු. උජ්ජාදෙත්වාති අත්තතො පරිණාමවසෙන අභිජ්ඣාසඬබ්බාතං විසමලොභං උජ්ජාදෙත්වා. කුජ්ඣත්වාති විනාසවිත්තාවසෙන පරස්ස කුජ්ඣත්වා. එවඤ්ඤි තෙසං

“යෙසං අපරජ්ඣම්භා, තෙ ඉදානි අනුබන්ධිත්වා” තිආදිනා පච්ඡා ආසඬ්ඤාප්පත්ති සියා. “එතෙ අම්භාකං පරිග්ගහවත්ථුං ගහෙතුකාමා මඤ්ඤෙ, විනාසං කාතුකාමා මඤ්ඤෙ” ති යථා පරෙ පරතො තෙසං අභිජ්ඣාධ්මාපාදප්පවත්තිං පරිග්ගණ්හන්ති, තාදිසං මනොකම්මන්තං සන්ධාය “තෙ පරෙස”න්තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කාමං අකුසලකායකම්මවච්ඡිකම්මපවත්තිකාලෙපි අභිජ්ඣාදයො පවත්තන්තියෙව, තදා පන තෙ චෙත්තාපක්ඛිකා වා අබ්බොහාරිකා වාති මනොකම්මන්තවාරෙ එව අභිජ්ඣාදිවසෙන යොජනා කතා. අථ වා ද්වාරන්තරෙ පවත්තානම්පි පාණාතිපාතාදීනං වච්ඡිකම්මාදිභාවාහාවො විය ද්වාරන්තරෙ පවත්තානම්පි අභිජ්ඣාදීනං කායකම්මාදිභාවාහාවො, මනොකම්මභාවො එව පන සිද්ධොති කත්වා මනොකම්මන්තවාරෙ එව අභිජ්ඣාදයො උද්ධට්ඨා. තථා හි චුත්තං -

“ද්වාරෙ වරන්ති කම්මානි, න ද්වාරා ද්වාරවාරිනො;
තස්මා ද්වාරෙහි කම්මානි, අඤ්ඤාමඤ්ඤං වචන්ටීතා” ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1. කායකම්මද්වාර);

කිඤ්ඤාපි අට්ඨකථායං සාසනෙ පබ්බජිතවසෙන ආජීවවාරෙ භයහෙරවාචිහානං යොජිතං, “යෙ ඛො කෙච්ඡි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා” ති පන වචනතො බාහිරකවසෙන ගහට්ඨවසෙන ච යොජනා වෙදිතබ්බා. ගහට්ඨානම්පි හි ජාතිධම්මකුලධම්මදෙසධම්මවිලොමනවසෙන අඤ්ඤාපි මිච්ඡාජීවො ලබ්භතෙව, තාය එව ච ආජීවවිපත්තියා අඤ්ඤාපා වා නෙසං අරඤ්ඤවාසො සම්භවෙය්‍යාති.

37. එවං ආජීවට්ඨමකසීලවසෙන භයහෙරවං දස්සෙත්වා තතො පරං නීවරණප්පහානාදිවසෙන තං දස්සෙතුං දෙසනා වඩ්ඪිතාති තදත්ථං විවරන්තො “ඉතො පර”න්තිආදිමාහ. තත්ථ නීවරණවසෙන පුන චුත්තාති අයමධිප්පායො - එවං සීලවිසුද්ධිමත්තම්පි අරඤ්ඤෙ විහරතො භයහෙරවාහාවං ආවහති, කිමඬ්ඨං පන නීවරණානි පහාය අප්පනාසමාධිං, උපවාරසමාධිමෙව වා සම්පාදයතොති සමාධිසම්පදාය භයහෙරවාහාවහෙතුකං දස්සෙතුං උපරි දෙසනා වඩ්ඪිතාති අකුසලමනොකම්මන්තභාවෙන ගහිතාපි අභිජ්ඣාධ්මාපාදා නීවරණවසෙන පුන චුත්තාති අධිප්පායො. අහි-පුබ්බො ක්කා-සද්දො අභිජ්ඣායනත්ථොති ආහ “පරහණ්ඩාදිඅභිජ්ඣායනසීලා” ති. වත්ථුකාමෙසුති රූපාදිසු කිලෙසකාමස්ස වත්ථුභූතෙසු කාමෙසු. බහලකිලෙසරාගාති ටීරමූලදුම්මොවනීයතාහි අප්ඣොසානෙ පභූතකිලෙසකාමා. අභිජ්ඣා චෙත්ථ අප්පත්තවිසයපත්ථනා, තිබ්බසාරාගො සම්පත්තිවිසයාහිනිවෙසො. තෙ හි ලොභාහිභූතා පුග්ගලා අත්තනි තිබ්බසාපෙක්ඛතාය එව ලොභාහිභූතතාය අවචන්ටීතාරම්මණා අවිනිවිජ්ජිතවිසයා අරඤ්ඤෙ තං තං විසයං අනුපධාරිත්වා විහරන්ති, රජ්ජුආදීනි යාථාවතො න සල්ලක්ඛෙත්ති.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 තෙනාහ “තෙස”න්තිආදි. උපට්ඨාති සන්තවිත්තතාය. තථා හි චූත්තං
 “ආකුලචිත්තා”ති. “ඉදානිමිහ නට්ඨා”ති තසන්ති විතසන්ති, ආගන්ත්වා
 බාධියමානා විය හොත්ති, එවං තං භයහෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන
 අවිභායන්ති පක්කොසන්තිති යොජනං සන්ධායාහ “සෙසං තාදිසමෙවා”ති.
 “අනභිජ්ඣාලුහමස්මි”ති පාළිපදෙ වීරපරිචිතඅලොභජ්ඣාසයතාය
 කමලදලෙ ජලබිත්ථු විය අලග්ගමානසත්තා සබ්බත්ථ
 අනපෙක්ඛොහමස්මිති අත්ථො.

38. පකතිභාවච්ඡහනෙනාති පරිසුද්ධභාවසඬ්ඛාතස්ස ච පකතිභාවස්ස
 ච්ඡහනෙන. සාවජ්ජධම්මසමුප්පත්තියා හි චිත්තස්ස අනවජ්ජභාවො ජහිතො
 හොතිති. විපන්නචිත්තාති කිලෙසාසුච්ඡස්සිතතාය කුචිතචිත්තා. තෙනාහ
 “කිලෙසානුගතං...පෙ.... පුතිකං හොති”ති. පද්ධට්ඨමනසඬ්ඛකප්පාති
 විසසංසට්ඨමුත්තං විය දොසෙන පද්ධස්සිතචිත්තසඬ්ඛකප්පා. චූත්තන යෙනෙවාති
 “තෙ අවචත්ථිතාරම්මණා හොත්ති”තිආදිනා අභිජ්ඣාලුවාරෙ
 චූත්තන යෙනෙව. යථා හි ලොභවසෙන, එවං දොසාදිවසෙනපි
 අවචත්ථිතාරම්මණා හොත්තිති. සබ්බත්ථාති හෙට්ඨා උපරි වාති සබ්බත්ථ
 යානෙසු වණ්ණෙතබ්බා.

39. “යා චිත්තස්ස අකල්ලතා අකම්මඤ්ඤතා”ති වචනතො ටීනං
 චිත්තස්ස ගෙලඤ්ඤභාවෙන ගහණං ගච්ඡතිති ආහ
 “චිත්තගෙලඤ්ඤභූතෙන ටීනෙනා”ති. තථා “යා කායස්ස අකල්ලතා
 අකම්මඤ්ඤතා”ති (ධ. ස. 1163) වචනතො මිද්ධං විසෙසතො නාමකායස්ස
 ගෙලඤ්ඤභාවෙන ගහණං ගච්ඡතිති ආහ “සෙසනාමකායගෙලඤ්ඤභූතෙන
 මිද්ධෙනා”ති. සෙසග්ගහණඤ්ඤවෙත්ථ චිත්තනිවත්තනත්ථං. ඉදඤ්ච මිද්ධං
 රූපකායස්සපි ගෙලඤ්ඤාවහන්ති දට්ඨබ්බං නිද්දාය හෙතුභාවතො. තථා හි
 තං “නිද්දා වපලායිකා”ති නිද්දිට්ඨං. තෙනාහ “තෙ නිද්දාබ්බුලා
 හොත්ති”ති.

40. උද්ධච්චපකතිකාති උද්ධච්චසීලා අනවට්ඨිතසභාවා.
 අනවට්ඨානරසඤ්චි උද්ධච්චං. තෙනාහ “විජ්ඣන්දමානචිත්තා”තිආදි. ඉධාති
 “අවුපසන්තචිත්තා”ති ඉමස්මිං පදෙ. කුක්කුච්චං ගහෙතුං වට්ටති
 සංවණ්ණනාවසෙන පච්ඡානුතාපස්සපි චිත්තස්ස අවුපසමකරත්තා. උද්ධච්චං
 පන සරූපෙනෙව ගහිතන්ති අධිප්පායො.

41. එකමෙවිදං පඤ්චමං නිවරණං යදිදං කඬ්ඛා විචිකිච්ඡාති ව. යදි එවං
 කස්මා ද්විධා කත්වා චූත්තන්ති ආහ “කිං නු බො”තිආදි. කඬ්ඛනතොති
 සංසයනතො. විචිකිච්ඡාති චූච්චති “ධම්මසභාවං විචිනන්තො එතාය කිච්ඡති,
 විගතා තිකිච්ඡා වා”ති කත්වා.

42. එවං නිවරණාභාවකිත්තනමුඛෙන සමාධිසම්පදාය භයහෙරවාභාවං
 දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තුක්කංසනාදිඅභාවකිත්තනමුඛෙන පඤ්ඤාසම්පදාය

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 භයහෙරවාභාවං දස්සෙතුං “යෙ ඛො කෙව්”තිආදිනා උපරි දෙසනා
 වඩ්ඪිතා, තදන්තං විවරිතුං “අත්තුක්කංසනකා”තිආදි වුත්තං. උක්කංසෙන්ති
 මානවසෙන පග්ගණ්හනෙන. තෙනාහ “උච්චෙ යානෙ යපෙන්ති”ති.
 ටීනමිද්ධඋද්ධච්චකුක්කුච්චවිච්චිකිච්ඡාවාරෙසු ගය්හමානං
 අභිජ්ඣාලුචාරසදිසන්ති තත්තං තං අනාමසිත්වා අත්තුක්කංසකවාරෙ කිඤ්චි
 විසදිසං අත්ථිති තං දස්සෙතුං “තෙ කප්”න්තිආදි වුත්තං.

43. ඡම්භනං ඡම්භො, කායස්ස ඡම්භිතත්තහෙතුභූතො
 බලවච්ඡිත්තාසො. සො එතෙසං අත්ථිති ඡම්භී. තෙනාහ
 “කායථම්භනා”තිආදි. භීරුකජාතිකාති භායනකසීලා. එකමෙව චෙතං
 සාවජ්ජභයං කායෙ ඡම්භිතත්තස්ස, චිත්තෙ ච කායෙ ච උද්ධභාවස්ස
 උප්පාදනවසෙන “ඡම්භො භීරුතා”ති ච වුච්චතිති තංසමඨගිතො
 සමණබ්‍රාහ්මණා “ඡම්භී භීරුකජාතිකා”ති වුත්තා, ඉධ භයහෙරවං
 සරුපෙනෙව ගහිතං.

44. ලබ්භති පාපුණ්ණියතීති ලාභසද්දස්ස කම්මසාධනත්තමාහ. සක්කච්චං
 කාතබ්බො දාතබ්බොති සක්කාරො. තදන්තදීපකන්ති ලාභාදිං පභාය
 අරඤ්ඤෙ වසතො භයහෙරවාච්භායනං නත්ථිති දීපකං. සො කිර
 ලාභගරුතායෙව පියො ගාමො එතස්සාති “පියගාමිකො”ති නාමං ලභති.
 කම්මමුත්තොති ජරාජිණ්ණත්තා කම්මං කාතුං න සක්කොතිති සාමකෙහි
 විස්සට්ඨො.

45. අලසභාවෙන සම්මාවායාමස්ස අකරණතො කුච්ඡිතං සිදන්තීති
 කුසිතා. වීරස්ස භාවො, කම්මං වා වීරියං, විධිනා වා ඊරෙතබ්බං
 පචත්තෙතබ්බන්ති වීරියං, සම්මාවායාමො. තෙන භීනා භීනවීරියා.
 කායවිඤ්ඤත්තියා සමුට්ඨානවසෙන පචත්තවීරියං කායිකවීරියං,
 චත්තකරණවඩ්ඪකමනාදිසු දට්ඨබ්බං. නිසජ්ජ සයිත්වා ච
 කම්මට්ඨානමනසිකාරවසෙන පචත්තවීරියං චෙතසිකවීරියං. තත්තං පුරිමං
 විසෙසතො කොසජ්ජපටිපක්ඛතාවසෙන, දුතියං වීරියාරම්භතාවසෙන
 පාකටං හොතිති දස්සෙන්තො “කුසිතා”තිආදිමාහ. තෙ හි භීනවීරියා
 අලසතායෙව ආරම්මණවචත්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්ති.

46. නට්ඨස්සතීති අලබ්භමානස්සති, පච්චයවෙකල්ලෙන විජ්ජමානායපි
 සතියා සතිකිච්චං කාතුං අසමත්ථතාය එවං වුත්තං. න සම්පජානාති
 අසම්පජානා. තංයොගනිවත්තියඤ්චායං අ-කාරො “අහෙතුකා ධම්මා (ධ. ස.
 2.දුකමාතිකා), අභික්ඛුකො ආවාසො”තිආදිසු (වුළුව. 76) වියාති ආහ
 “පඤ්ඤාරහිතා”ති. නනු සොළසමො පඤ්ඤාවාරො, අයං සතිවාරො, තත්තං
 කස්මා සංකිලෙසපක්ඛෙ පඤ්ඤා ගහිතාති වොදනං සන්ධායාහ “ඉමස්ස
 වා”තිආදි. සතිභාජනීයමෙවෙතං, යදිදං වුද්දසමො වාරො, පඤ්ඤා පනෙත්තං
 වුද්දසමෙ වාරෙ කෙවලා සති දුබ්බලාති සතිදුබ්බලාදීපනත්තං.

“අසම්පජානා”ති පටික්ඛෙපමුඛෙන චුත්තා. ඉදානි චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “දුට්ඨා හි”තිආදි චුත්තං.

47. අප්පනාසමාධිනා, උපචාරසමාධිනා වා චිත්තං ආරම්මණෙ සමං, සම්මා වා ආහිතං නාම හොති, නාඤ්ඤථාති දස්සෙන්නො “අසමාහිතාති උපචාරප්පනාසමාධිවිරහිතා”ති ආහ. විබ්භන්තචිත්තාති අනවට්ඨිතචිත්තා. පුබ්බෙ නිවරණභාවසාමඤ්ඤෙන උද්ධච්චං ගහිතං “උද්ධතා අවුපසන්තචිත්තා”ති, ඉධ සමාධානාභාවෙන උද්ධච්චහෙතුකො චිත්තවිබ්භමො චුත්තො “අසමාහිතා විබ්භන්තචිත්තා”ති, අයමෙනෙසං විසෙසො. පුබ්බෙ චුත්තනයෙනාති පුබ්බෙ “උද්ධච්චෙන හි එකාරම්මණෙ චිත්තං විජ්ජන්දති ධජයට්ඨියං වාතෙන පටාකා වියා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.40) චුත්තනයෙන. සබ්බං පුබ්බසදිසමෙවාති භයහෙරවාච්භායනස්ස අභිජ්ඣාලුචාරෙ චුත්තසදිසතං සන්ධාය වදති.

48. දුප්පඤ්ඤාති එත්ථ දු-සද්දො “දුස්සිලො”තිආදීසු විය අභාවත්ථො, න “දුග්ගති, දුප්පට්පන්නො”තිආදීසු විය ගරහත්ථොති දස්සෙතුං “නිප්පඤ්ඤානමෙතං අධිවචන”න්ති වත්වා “පඤ්ඤා පන දුට්ඨා නාම නත්ථි”ති චුත්තං. තෙති දුප්පඤ්ඤා. සබ්බත්ථාති චතුසුපි පාඨවිකප්පෙසු. එලන්ති වා දොසො චුච්චති. තෙනාහ “යා සා වාචා නෙලා කණ්ණසුඛා”ති. තථා හි සීලං “නෙලඬග”න්ති චුත්තං. දුප්පඤ්ඤා ව කට්ඨන්තා සදොසමෙව කථං කට්ඨන්ති අපණ්ඩිතභාවතො. තෙනෙවාහ “දුබ්භාසිතභාසී”ති. තස්මා එලසබ්භාවතො එලං මුඛං එතෙසන්ති එලමුගාති චුත්තාති එවම්පි වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යාය පඤ්ඤාය වසෙන “පඤ්ඤාසම්පන්නො”ති චුත්තං, තං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “නො ව බො”තිආදි චුත්තං. නනු ව බොධිසත්තා බහුලවිපස්සනාපඤ්ඤාය සමන්තාගතා භොන්තිති? භොන්ති, තදා පන බොධිසත්තෙන න විපස්සනාරම්භො කතො, නො ව විපස්සනාපඤ්ඤා අධිප්පෙතාති චුත්තං “නො ව බො විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති.

කෙච් පනෙත්ථ “සද්ධාවිරහිතා අපරිසුද්ධකායකම්මන්තාදයො විය භයහෙරවාච්භායනස්ස විසෙසකාරණං, නාපි සද්ධාලුතා පල්ලොමතායාති සද්ධාවාරො අනුද්ධටො”ති වදන්ති, තං අකාරණං. කම්මඵලෙ හි සද්දහන්තො කම්මපටිසරණතංයෙව නිස්සාය භයහෙරවං තිණායපි අමඤ්ඤමානො පල්ලොමතමාපජ්ජෙය්‍යා. යස්මා පන විරියාදයො සද්ධාය විනා නප්පවත්තන්තිති තෙසං උපනිස්සයභූතා සහජාතා ව සා තග්ගහණෙනෙව ගහිතා භොතිති විසුං න උද්ධටා. තථා හි සා ඝානස්ස පුබ්බභාගපටිපදායම්පි න උද්ධටා, කිං වා එතාය සද්ධාය, අද්ධා සා ඉමස්මිං ආරම්මණපරිග්ගථිඨානෙන න ගහෙතබ්බාව, තතො ධම්මස්සාමිනා ඉධ න උද්ධටා, එවං අඤ්ඤෙසුපි එදිසෙසු යානෙසු නිව්ඡයො කාතබ්බො. යථානුලොමදෙසනා හි සුත්තන්තකථාති.

වටීකම්මන්තවාරාදිකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සොළසට්ඨානාරම්මණපරිග්ගහො නිට්ඨිතො.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා

49. සොළසාරම්මණානීති සොළසට්ඨානානි ආරම්මණානි. එවරූපාසු රත්තිසුති වාතුද්දසීආදිකා උපරි වක්ඛමානා රත්තියො සන්ධාය වදති. එවරූපෙ සෙනාසනෙති එත්ථාපි එසෙව නයො. යාති අනියමතො උද්දිට්ඨානං පුන “තා”ති වචනං නිද්දෙසො විය හොතීති වුත්තං “යා තාති උභයමෙතං රත්තීනංයෙව උද්දෙසනිද්දෙසවචන”න්ති. අහීති ලක්ඛණත්ථෙ “අඤ්ඤෙ ව අහිඤ්ඤාතා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා”තිආදීසු විය. කථං පනෙත්ථ ලක්ඛණත්ථතා වෙදිතබ්බා? ලක්ඛියති එතෙනාති ලක්ඛණන්ති ආහ “වන්දපාරිසුරියා”තිආදි. පුණ්ණමාසියං වන්දපාරිසුරියා අමාවාසියං වන්දපරික්ඛයෙන. ආදි-සද්දෙන වන්දස්ස උපඨසමණ්ඩලතාරාහුග්ගහතාදීනං සඨගහො දට්ඨබ්බො. උපසග්ගමන්තමෙව අහි-සද්දො ලක්ඛිතසද්දෙනෙව ලක්ඛණත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තාති අධිජ්ජායො.

පයමදිවසතො පභුතීති පයමපාටිපදදිවසතො පට්ඨාය. යස්මා වොදකො භගවතො කාලෙ අනභිලක්ඛිතාපි අපරහාගෙ අභිලක්ඛිතා ජාතා, තස්මා තං අභිලක්ඛණියතං උපාදාය “සබ්බදස්සිනා භගවතා පඤ්චමී කස්මා න ගහිතා”ති වොදෙති, ඉතරො සබ්බකාලිකාසු වාතුද්දසීආදීසු ගය්හමානාසු අසබ්බකාලිකාය කථං ගහණන්ති අධිජ්ජායෙන “අසබ්බකාලිකත්තා”ති පරිහරති.

තථාවිධාසුති “අහිඤ්ඤාතා”තිආදිනා යථා වුත්තා, තථාවිධාසු. දෙවතාධිට්ඨිතභාවෙන ආරාමාදීනං ලොකස්ස චෙතියභාවොති ආහ “පූජනීයට්ඨෙතා”ති. මනුස්සා යෙභුයොන ගාමාදීනං ද්වාරෙසු තථාරූපෙ රුක්ඛෙ චෙතියට්ඨානියෙ කත්වා වොහරන්තීති ආහ “ගාමනිගමාදිද්වාරෙසු”තිආදි. දස්සනමත්තෙනපි සවනමත්තෙනපි භයුජ්ජාදනෙන පාකතිකසත්තෙ හිංසෙන්තීති හිංසනකානි. තෙනාහ “භයජනකානී”තිආදි. භායති එතස්මාති භයං, අතිවිය සජ්ජට්ඨයං හෙරවං.

ආයාවනඋපහාරකරණාරහන්ති තංතංඛලිකම්මපණ්ඩිකම්මකරණයොග්ගං. පුජ්ඵධුප...පෙ.... ධරණිතලන්ති ඉදං යථාපටිසුතෙන සුජ්ජාදිනා උපහාරකරණදස්සනං. කොට්ටෙන්තොති පහරන්තො, සිඨගජ්ජහාරබුරජ්ජහාරෙහි සද්දං කරොන්තොති අධිජ්ජායො. සබ්බවතුජ්ජදානං ඉධ මගොති නාමං, න “අච්ඡවම්මං මිගවම්මං එළකවම්ම”න්තිආදීසු (මහාව. 259) විය, රොහිතොතිආදි මිගවිසෙසානන්ති අධිජ්ජායො. වාලෙත්ථාති අග්ගමද්දනෙන වාලෙත්ථා. මොරග්ගහණඤ්චෙන්ථ උපලක්ඛණන්ති දස්සෙන්තො ආහ “ඉධ

සබ්බපක්ඛිගහණං අධිප්පෙත”න්ති. එස නයොති ඉදං යථා “මොරො වා”ති එත්ථ වා-සද්දො අවුත්තවිකප්පනත්ථො, එවං “මිගො වා”ති එත්ථාපිති මිගසද්දස්ස විසෙසත්ථවුත්තිතං සන්ධායාහ. ඉතො පභූතීති “යංනුනාහං යා තා රත්තියො”තිආදිනා භයහෙරවස්ස ගවෙසනවිත්තනතො පභූති, න ගවෙසනාරම්භතො පභූති. “අප්පෙව නාමාහං භයහෙරවං පස්සෙය්‍ය”න්ති එත්ථාපි හි ආරම්මණමෙව භයහෙරවං. සුඛාරම්මණං රූපං සුඛමිව “රූපං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්කන්ත”න්තිආදියු (සං. නි. 3.60). කථං භයග්ගහණෙන ව රූපාරම්මණග්ගහණන්ති ආහ “පරිත්තස්ස වා”තිආදි. “ආගච්ඡතී”ති වචනතො ගවෙසනාරම්භතො පභූති “එතං භය”න්ති ආරම්මණං අධිප්පෙතන්ති කෙවි “තං න පස්සෙය්‍ය”න්ති වක්ඛුනා දස්සනස්ස අධිප්පෙතත්තා, තස්මා වුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො. භයං ආකඨ්ඛමානොති උපපරික්ඛනවසෙන අහං භයවත්ථුං ආකඨ්ඛන්තො විහරාමි, තං කිමත්ථියං, එත්තකොපි භයසමන්තාහාරො මය්හං අයුත්තොති අධිප්පායො.

යං පකාරං භූතො යථාභූතො, සො පනෙත්ථ පකාරො ඉරියාපථවසෙන යුත්තො පාළියං තථා ආගතත්තාති ආහ “යෙන යෙන ඉරියාපථෙන භූතස්සා”ති. භවිතස්සාති ඉදං “භූතස්සා”ති ඉමිනා සමානත්ථං පදන්ති දට්ඨබ්බං. “සමඨගීභූතස්සා”ති පදං පූර්වපදලොපෙන භූතස්සාති වුත්තන්ති දස්සෙන්නො “සමඨගීභූතස්ස වා”ති ආහ. භයහෙරවාරම්මණෙති භයහෙරවාහිමතෙ ආරම්මණෙ. නෙව මහාසත්තො තිට්ඨතීතිආදි “තථාභූතො ව තං පටිවිනෙය්‍ය”න්ති යථා විත්තිතං, තථා පටිපන්නභාවදස්සනං. ඉරියාපථපටිපාටි නාම යානගමනනිසජ්ජානිපජ්ජාති වදන්ති, උප්පටිපාටි පන පට්ඨං නිපජ්ජා, පුන නිසජ්ජා, පුන යානං, පච්ඡා ගමනන්ති එවං වෙදිතඛිබ්බො. ආසන්නපටිපාටියාති ගමනස්ස තාව යානං ආසන්නං, යානස්ස නිසජ්ජා ගමනඤ්ච, නිසජ්ජාය නිපජ්ජා යානඤ්ච, නිපජ්ජාය නිසජ්ජා ආසන්නා. ඉධ පන ගමනස්ස යානං, යානස්ස ව ගමනං, නිසජ්ජාය ව නිපජ්ජා, නිපජ්ජාය ව නිසජ්ජා ආසන්නභාවෙන ගහිතා, ඉතරෙ පරම්පරාවසෙනාති වෙදිතඛිබ්බො. හික්ඛුස්ස පන ඉරියාපථා සම්පත්තපටිපාටියා විය අපරාපරුප්පත්තිවසෙන වුවුවන්ති.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා

50. අයඤ්ච මෙ සබ්බසො භයහෙරවාහාවො විසෙසතො අසම්මොහධම්මත්තාති දස්සෙතුං “සන්ති බො පනා”තිආදිනා උපරි දෙසනා වච්ඡිතාති අයං වා එත්ථ අනුසන්ධි. කුංඤ්ඤං සම්මොහට්ඨානෙසුති ඉමිනා අජ්ඣාසිතං සම්මොහට්ඨානෙසු වත්තඛිබ්බමෙව නත්ථිති දස්සෙති. අත්ථිති ඉදං නිපාතපදං පුට්ඨවචනමපි හොති “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”තිආදියු (දී. නි. 2.373-374; ම. නි. 1.110; 3.154; සං. නි. 4.127; බු. පා. 3.ද්වතිංසාකාර) වියාති “සන්ති”ති පදස්ස අත්ථදස්සනවසෙන වුත්තං. කිං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 බණන්තයසමඬගිතාය තෙ අත්ථි, නොති ආහ “සංවිජ්ජන්ති
 උපලබ්භන්ති”ති, මහති ලොකසන්නිවාසෙ ඵදිසාපි සංවිජ්ජන්ති ඤාණෙන
 ගහෙනබ්බතාය උපලබ්භන්ති. ඔදාතකසිණලාභීති
 අප්පමාණඔදාතකසිණලාභී. එවං හිස්ස සමන්තතො ආලොකො විය
 උපට්ඨාති. පරිකම්මන්ති සමාපත්තිපුබ්බහාගමාහ. එත්තකං සුරියෙ ගතෙ
 වුට්ඨහාමිති, නො ව බො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති, කෙවලං “දිවා
 එව වුට්ඨහාමි”ති මනසිකාරං උප්පාදෙසි. විසදං හොති සබ්බං
 ආරම්මණජාතං, දිබ්බවක්ඛුනා පස්සන්තස්ස විය විභූතං. අවිසදන්ති එත්ථ
 චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවංසඤ්ඤිතොති රත්තිං
 “දිවා”ති, දිවා ව “රත්ති”ති එවංසඤ්ඤිතො.

අන්තොසෙනාසනෙ රත්තිං නිසින්තො හොතීති රත්ති-සද්දො
 අප්ඣාහරිතබ්බො. පරිත්තාසනාදිහි, අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි. ගම්භීරාය
 භූමිගබ්භසදිසාය සනවනපට්ච්ඡන්තාය බහලතරජාලවනපටලපට්ච්ඡන්තාය.
 අන්තරහිතසුරියාලොකෙ කාලෙති එතෙනෙව දිවාති අචුත්තසිද්ධො.
 සම්මොහවිහාරො නාම බහුවිධොති ආහ “සම්මොහවිහාරානං
 අඤ්ඤතර”න්ති.

පාකටො බොධිසත්තස්ස රත්තින්දිවපරිච්ඡේදො අන්තමසො
 ලවතුට්ඨණස්සපි උපාදාය සුවචත්ථිතත්තා, තථා
 රත්තිදිවසකොට්ඨාසපරිච්ඡේදො අත්තනා කාතබ්බකිච්චවසෙන
 කාලඤ්ඤාණවසෙන ව.

කාලට්ඨතෙ ලද්ධබ්බජායාවසෙන ද්වඬගුලකාලෙ. යාමසණ්ටිකං පහරති
 සඬ්ඝස්ස තංතංවත්තකරණත්ථං. මුග්ගරන්ති සණ්ටිකප්පහරණමුග්ගරං.
 යාමයන්තං පතති අඤ්ඤෙහි හික්ඛුහි යොජිතන්ති අධිප්පායො. යාව අඤ්ඤෙ
 හික්ඛු හොජනසාලං උපගච්ඡන්ති, තාව දිවාචිහාරට්ඨානං ගන්ත්වා
 සමණධම්මං කරොති.

යං බො තන්ති එත්ථ යන්ති අනියමුද්දෙසො, බොති අවධාරණෙ, යමෙව
 පුග්ගලන්ති අත්ථො. තන්ති වුවචමානාකාරවචනං. මමෙවාති මං එව.
 අසම්මොහසභාවොති සභාවභූතඅසම්මොහො. “උප්පන්නො”ති චුත්තත්තා
 “මනුස්සලොකෙ”ති චුත්තං. පඤ්ඤාසම්පත්තියාති යාථාවතො හිතස්ස
 ජානනසමත්ථෙන අත්තනො පඤ්ඤාගුණෙන, න කෙවලං
 අප්ඣාසයෙනෙව හිතෙසිතා, අථ බො පයොගෙනාති දස්සෙන්තො
 “හිතුපදෙසකො”ති ආහ. අප්ඣාසයෙන පන හිතෙසිතා
 “ලොකානුකම්පායා”ති ඉමිනා දස්සිතා. උපකරණෙහි විනා න කදාවි
 හොගසුඛං උපකරණදානඤ්ඤි වාගසම්පත්තිහෙතුකන්ති ආහ
 “වාගසම්පත්තියා...පෙ.... දායකො”ති. මෙත්තාසම්පත්තියා
 හිතුපසංභාරෙන රක්ඛිතා. කරුණාසම්පත්තියා දුක්ඛාපනායනෙන

ගොපායිතා. නනු ච පුබ්බෙපි චුත්තං “හිතාය සුඛායා”ති, අථ කස්මා පුන තං ගහිතන්ති වොදනං සන්ධායාහ “ඉධ දෙවමනුස්සග්ගහණෙනා”තිආදි. තෙන පුබ්බෙ අවිසෙසතො හිතාදීනි දස්සිතානි, ඉදානි විසෙසතො සහ පයොජනෙන තානි දස්සිතානීති දීපෙති. නිබ්බානතො පරො පරමො අත්ථො නාම නත්ථීති ආහ “පරමත්ථත්තායා”ති. හිතොති නිබ්බානං ගව්ඡතීති හිතං, මග්ගො. උක්කංසතො සුඛත්ථං අරියඵලන්ති ආහ “තතො උත්තරි සුඛාභාවතො”ති.

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා

51. අසම්මොහවිහාරන්ති අසම්මොහචුත්තිං, අසම්මොහසම්බොධිත්ති වා අත්ථො. තන්ති සමථවිපස්සනාභාවනාසඬාතං පටිපදං. පුබ්බභාගතො පභුතීති භාවනාය පුබ්බභාගවීරියාරම්භාදිතො පටියාය. කෙච්ඡි උත්තරවිහාරවාසිතො.

බොධිමණ්ඩෙති (සාරත්ථ. ටී. 1.11.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 3.8.11) බොධිසඬාතස්ස ඤාණස්ස මණ්ඩභාවජ්ජත්තෙ යානෙ. චතුරඬගන්ති “කාමං තවො ච න්හාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු”තිආදිනා (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 17, 196) චුත්තචතුරඬගසමන්තාගතං. පග්ගහිතන්ති ආරම්භං සිථිලං අකත්වා දළ්භපරක්කමසඬාතුස්සහනභාවෙන ගහිතං. තෙනාහ “අසිථිලජ්ජවත්තිතන්ති චුත්තං හොති”ති. අසල්ලීනන්ති අසඬකුචිතං කොසජ්ජවසෙන සඬකොචං අනාපන්තං.

උපට්ඨිතාති ඔගාහනසඬාතෙන අපිලාපනභාවෙන ආරම්මණං උපගන්ත්වා යීතා. තෙනාහ “ආරම්මණාහිමුඛිභාවෙනා”ති. සම්මොසස්ස විද්ධංසනවසෙන පවත්තියා න සම්මුට්ඨාති අසම්මුට්ඨා. කිඤ්චාපි චිත්තමිව චිත්තපස්සද්ධිවසෙන කායපස්සද්ධිවසෙනෙව කායො පස්සද්ධො හොති, තථාපි යස්මා කායපස්සද්ධි උජ්ජජ්ජමානා චිත්තපස්සද්ධියා සහෙව උජ්ජජ්ජති, න චිතා, තස්මා චුත්තං “කායචිත්තපස්සද්ධිසම්භවෙනා”ති. රූපකායොපි පස්සද්ධොයෙව හොති කායපස්සද්ධියා උභයෙසමිපි කායානං පස්සම්භනාවහත්තා. සො ච බො කායො. විගතදරථොති විගතකිලෙසදරථො. නාමකායෙ හි විගතදරථෙ රූපකායොපි චූපසන්තදරථපරිලාභො හොති. සම්මා ආහිතන්ති නානාරම්මණෙසු විධාවනසඬාතවික්ඛෙපං විච්ඡින්නදිත්වා එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ අවික්ඛිත්තභාවාපාදානෙන සම්මදෙව ආහිතං. තෙනාහ “සුට්ඨු යපිත”න්තිආදි. චිත්තස්ස අනෙකග්ගභාවො වික්ඛෙපවසෙන චඤ්චලතා, සා සති එකග්ගතාය න හොතීති ආහ “එකග්ගං අවලං නිජ්ජන්දන”න්ති. එත්තාවතාති “ආරද්ධං බො පනා”තිආදිනා වීරියසතිපස්සද්ධිසමාධීනං කිච්චසිද්ධිදස්සනෙන. නනු ච සද්ධාපඤ්ඤානමිපි කිච්චසිද්ධි ඤානස්ස

පුබ්බපටිපදාය ඉච්ඡිතබ්බාති? සච්චං ඉච්ඡිතබ්බා, සා පන නානන්තරියභාවෙන අවුත්තසිද්ධාති න ගහිතා. අසති හි සද්ධාය විරියාරම්භාදීනං අසම්භවොයෙව, පඤ්ඤාපරිග්ගහෙ ව නෙසං අසති පඤ්ඤායාරම්භාදිභාවො න සියා. තථා අසල්ලිනාසම්මොසතාදයො විරියාදීනන්ති අසල්ලිනතාදිග්ගහණෙනෙවත්ථ පඤ්ඤාකිව්චසිද්ධි ගහිතාති දට්ඨබ්බං. ක්කානභාවනායං වා සමාධිකිව්චං අධිකං ඉච්ඡිතබ්බන්ති දස්සෙතුං සමාධිපරියොසානාව ක්කානස්ස පුබ්බපටිපදා කථිතාති දට්ඨබ්බං.

වුත්තං, තස්මා ඉධ න වත්තබ්බං. විසුද්ධිමග්ගො හි ඉමිස්සා සංවණ්ණනාය එකදෙසභූතොති වුත්තොවායමත්ථොති. විහරතීති ආගතං පරුද්දෙසිකත්තා විහාරස්ස. ඉධ විභාසිත්ති ආගතං අත්ථුද්දෙසිකත්තා. ඉදං කිර සබ්බබුද්ධානං අවිජහිතන්ති ආහ “ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨාන”න්ති. රූපවිරාගභාවනාවසෙන (සාරත්ථ. ටී. 1.12.නෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) පවත්තො චතුබ්බිධොපි අරූපජ්ඣානවිසෙසො චතුත්ථජ්ඣානසඬගහො එවාති ආහ “චත්තාරි ක්කානානී”ති. යුත්තං තාව විත්තෙකග්ගතා භවොක්කමනත්ථතා විය විපස්සනාපාදකතාපි චතුත්තං ක්කානානං සාධාරණාති තෙසං වසෙන “චත්තාරි ක්කානානී”ති වචනං, අභිඤ්ඤාපාදකතා පන නිරොධපාදකතා ව චතුත්ථස්සෙව ක්කානස්ස ආවෙණිකා, සා කථං චතුත්තං ක්කානානං සාධාරණා වුත්තාති? පරම්පරාධිට්ඨානභාවතො. පදට්ඨානපදට්ඨානම්පි හි පදට්ඨානන්තෙව වුව්චති, කාරණකාරණම්පි කාරණන්ති යථා “තිණ්ණහි සත්තං සිද්ධ”න්ති, එවඤ්ච කත්වා පයොජනනිද්දෙසෙ අට්ඨසමාපත්තිග්ගහණං සමත්ථිතං හොති. විත්තෙකග්ගතත්ථානීති විත්තසමාධානත්ථානී, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථානීති අත්ථො. විත්තෙකග්ගතාසිසෙන හි දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො වුත්තො, සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසව්වසෙන චෙතං වුත්තං. තෙනාහ “එකග්ගවිත්තා සුඛං දිවසං විහරිස්සාමා”ති. භවොක්කමනත්ථානීති භවෙසු නිබ්බත්තිඅත්ථානී.

යස්මා (සාරත්ථ. ටී. 1.12.නෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) බොධිසත්තෙන බොධිමණ්ඩූපසඬකමනතො පුබ්බෙපි වර්මභවෙ චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තිතපුබ්බං, තදා පන තං නිබ්බත්තිතමත්තමෙව අහොසි, න විපස්සනාදිපාදකං, තස්මා “බොධිරුක්ඛමූලෙ නිබ්බත්තිත”න්ති තතො විසෙසෙත්වා වුත්තං. විපස්සනාපාදකන්ති විපස්සනාරම්භෙ විපස්සනාය පාදකං. අභිඤ්ඤාපාදකන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. බුද්ධානඤ්ඤි පට්ඨාරම්භෙ එව පාදකජ්ඣානෙන පයොජනං අහොසි, න තතො පරං උපරිමග්ගාධිගමඵලසමාපත්තිඅභිඤ්ඤාවලඤ්ජනාදිඅත්ථං.

අභිසම්බොධිසමධිගමතො පට්ඨාය හි සබ්බං ඤාණසමාධිකිව්චං ආකඬ්ඛමත්තපට්ඨද්ධමෙවාති. සබ්බකිව්චසාධකන්ති

අනුපුබ්බවිහාරාදිසබ්බකිව්චසාධකං.

සබ්බලොකියලොකුත්තරගුණදායකන්ති එත්ථ විපස්සනාභිඤ්ඤාපාදකත්තා

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 ඵච චතුත්ථස්ස ඤානස්ස භගවතො සබ්බලොකියලොකුත්තරගුණදායකතා
 වෙදිතබ්බා. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි මග්ගඤ්ඤාණං,
 මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤිව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අභිසම්බොධි,
 තදධිගමසමකාලමෙව භගවතො සබ්බෙ බුද්ධගුණා භත්ථගතා අභෙසුං,
 චතුත්ථස්ස ඤානසන්තිස්සයො ච මග්ගාධිගමොති.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බෙතිවාසකථාවණ්ණනා

52. ද්විත්තං විජ්ජානන්ති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණදිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණසඬ්ඛාතානං
 ද්විත්තං විජ්ජානං. අනුපදවණ්ණනාති තාසං විජ්ජානං නිද්දෙසපාළියා
 අනුපදවණ්ණනා. භාවනානායොති උප්පාදනවිධි. “සොති”
 පච්චත්තවචනස්ස අභංසෙතුංධනෙ කාරණං දස්ඛන්දෙන සම්පද්-
 “අභිනින්නාමෙසිපාළියං වා .තංතිආදි වුත්ත” “අභිනින්නාමෙසිති න”
 වමානෙවා වුච්ඡෙන ආනෙත්සද්-ස යොගොති අභංතමපුරිසස්උත් තදත්ථො
 පාකටො හොතිති “සො අභ.තංති වුත්ත” අභිනිහරිත්ති විත්තං
 ඤානාරම්මණතො අපනෙත්වා පුබ්බෙතිවාසාහිමුඛං පෙසෙසිං,
 පුබ්බෙතිවාසනිත්තං පුබ්බෙතිවාසපොණං පුබ්බෙතිවාසපබ්භාරං අකාසිත්ති
 අත්ථො.

පුබ්බෙතිවත්තජාතීසු නිවුත්ථක්ඛන්ධා පුබ්බෙතිවාසො. නිවුත්ථාති ව
 අජ්ඣාතවුත්ථා අනුභූතා අත්තතො සන්තානෙ උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධා,
 ගොචරනිවාසෙන නිවුත්ථධම්මා වා අත්තතො විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතා,
 පරවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතාපි වා ඡින්නවටුමකානුස්සරණාදීසු, තං
 පුබ්බෙතිවාසං යාය සතියා අනුස්සරති, තාය සම්පයුත්තං ඤ්ඤාණං
 පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං. පටිනිවත්තන්තස්සාති පුබ්බෙතිවාසං
 අනුස්සරණවසෙන යාවදිච්ඡකං ගන්ත්වා පච්චාගච්ඡන්තස්ස. තස්මාති
 වුත්තස්සෙවත්ථස්ස කාරණභාවෙන පච්චාමසනං, පටිනිවත්තන්තස්ස
 පච්චවෙක්ඛණභාවතොති වුත්තං හොති. ඉධුපපත්තියාති ඉධ වරිමභවෙ
 උපපත්තියා. අනන්තරන්ති අතීතානන්තරමාහ. අමුත්තාති අමුකස්මිං භවෙති
 අත්ථො. උදපාදිත්ති උප්පජ්ජිං. තාහි දෙවතාහීති තුසිතාදෙවතාහි.
 එකගොත්තොති තුසිතගොත්තෙන එකගොත්තො. මහාබොධිසත්තානං
 සන්තානස්ස පරියොසානාවත්ථාය දෙවලොකූපපත්තිජනකං නාම
 අකුසලෙන කම්මුතා අනුපද්දුතමෙව හොතිති අධිජ්ජායෙන “දුක්ඛං පන
 සඬ්ඛාරදුක්ඛමෙවා”ති වුත්තං. මහාපුඤ්ඤානම්පි පන දෙවපුත්තානං
 පුබ්බෙතිමිත්තුප්පත්තිකාලාදීසු අනිට්ඨාරම්මණසමායොගො හොතියෙවාති
 “කදාපි දුක්ඛදුක්ඛස්සපි සම්භවො නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං.
 සත්තපඤ්ඤාස...පෙ.... පරියන්තොති ඉදං මනුස්සානං වස්සගණනාවසෙන
 වුත්තං. තත්ථ දෙවානං වස්සගණනය පන චතුසහස්සමෙව.

අතීතභවෙ (සාරත්ථ. ටී. 1.12.පුබ්බෙනිවාසකථායං) බන්ධා තප්පට්ඨද්ධනාමගොත්තානි ච සබ්බං පුබ්බෙනිවාසන්තෙව සඬගහිතන්ති ආහ “කිං විදිතං කරොති? පුබ්බෙනිවාස”න්ති. මොහො පටිච්ඡාදකට්ඨෙයන “තමො”ති වුවචති “තමො වියා”ති කත්වා. ඔභාසකරණට්ඨෙයනාති කාතබ්බතො කරණං, ඔභාසොච කරණං, අත්තනො පච්චයෙන ඔභාසභාවෙන නිබ්බන්තෙතබ්බට්ඨෙයනාති අත්ථො. සෙසං පසංසාවචනන්ති පටිපක්ඛට්ඨමනපවත්තිවිසෙසානං බොධනතො වුත්තං. අවිජ්ජා විභතාති එතෙන විජ්ජනට්ඨෙයන විජ්ජාති අයම්පි අත්ථො දීපිතොති දට්ඨබ්බං. යස්මා විජ්ජා උප්පන්නාති එතෙන විජ්ජාපටිපක්ඛා අවිජ්ජා, පටිපක්ඛතා චස්සා පහාතබ්බභාවෙන විජ්ජාය ච පහායකභාවෙනාති දස්සෙති. එස නයො ඉතරස්මිම්පි පද්ද්වයෙති ඉමිනා තමො විභතො විනට්ඨො. කස්මා? යස්මා ආලොකො උප්පන්නොති ඉමමත්ථං අතිදිසති. පෙසිතත්තස්සාති යථාධිජ්ජෙතත්ථසිද්ධිං පති විස්සට්ඨවිත්තස්ස. යථා අප්පමත්තස්සාති අඤ්ඤස්සපි කස්සවි මාදිසස්සාති අධිජ්ජායො.

පුබ්බෙනිවාසකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

53. ඉධාති භයහෙරවසුත්තෙ වුත්තං. ඉධ අයං විසෙසොති යොජනා. වුත්තසදිසමෙව “මෙති මයා”තිආදිනා. පරිකම්මකිච්චන්ති “අභිඤ්ඤාපාදකචතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨාය සබ්බපච්ඡිමා නිසජ්ජා ආචජ්ජිතබ්බා”තිආදිනා, කසිණාරම්මණං අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සබ්බාකාරෙන අභිනිභාරක්ඛමං කත්වා”තිආදිනා ච වුත්තෙන පරිකම්මෙන කිච්චං පයොජනං නත්ථි. න තෙන ඉධ අත්ථොති තෙන භාවනානායෙන ඉධ පාළියා අත්ථවණ්ණනායං අත්ථො නත්ථි තථාභාවනාය ඉධ අනධිජ්ජෙතත්තාති අධිජ්ජායො.

දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

54. විපස්සනාපාදකන්ති .ටී .ථසාරත්) 1.14.ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථායං; දී .නි . .ටී1.248; අ .ටී .නි .2.3.59) විපස්සනාය පදට්ඨානභූතංවිප .ස්සනා ච තිව්ධා විපස්සනකපුග්ගලහෙදෙනහිතානඤ්ඤාමහාබොධිසත් . පච්චෙකබොධිසත්තානඤ්ච විපස්සනා වින්තාමයඤ්ඤාණසංවද්ධිතත්තා සයම්භුඤ්ඤාණභූතා, ඉතරෙසං සුතමයඤ්ඤාණසංවද්ධිතත්තා පරොපදෙසසම්භූතා, සා වායපෙත් “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අවසෙසරූපාරූපජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායාතිආදිනා අනෙකධා” අරූපමුඛවසෙන චතුර්ධාතුවචත්ථානෙ වුත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුඛානං අඤ්ඤතරමුඛවසෙන අනෙකධාව විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි .1.306) නානානායතො විභාවිතානානං පන මහාබොධිසත් . සමුබ්බෙන පහෙදගමනතොචතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස් නානානායං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසන්තිස්සයස්ස අරියමග්ගඤ්ඤාණස්ස අධිට්ඨානභූතං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 පුබ්බභාගඤ්ඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙත්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං
 පරමගම්භිරසණ්භසුබ්බමතරං අනඤ්ඤසාධාරණං විපස්සනාඤ්ඤාණං හොති, යං
 අට්ඨකථාසු මහාවජිරඤ්ඤාණන්ති වුච්චතිතිවිභාගෙනස ච පවත්යස් .
 චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සස්පහෙදස්ස පාදකභාවෙන සමාපජ්ජියමානා
 චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං සත්ථු චලඤ්ජනකසමාපත්තියො
 වුච්චන්ති, ස්වායං බුද්ධානං විපස්සනාවාරො පරමත්ථමඤ්ජුසාය
 විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි .මහාටී .1.144) උද්දෙසතො දස්සිතො,
 අත්ථිකෙහි තතො ගහෙනබ්බොති.

ආසවානං ඛෙපනතො සමුවිජ්ජන්දනතො ආසවක්ඛයො, අරියමග්ගො,
 උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන අරහත්තමග්ගග්ගහණං. ආසවානං ඛයෙ ඤාණං
 ආසවක්ඛයඤාණන්ති දස්සෙන්නො “තනු චෙතං ඤාණ”න්ති චත්වා ඛයෙති
 ච ආධාරෙ භූමිමං, න විසයෙති දස්සෙන්නො “තප්පරියා පන්නත්තා”ති
 ආහ. ඉදං දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස තදා පච්චක්ඛතො
 ගහිතභාවදස්සනං. එත්තකං දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස තදා
 පච්චක්ඛතො ගහිතභාවදස්සනං. එත්තකං දුක්ඛන්ති තස්ස පරිච්ඡේද
 ගහිතභාවදස්සනං. න ඉතො භියොයාති අනවසෙසෙත්වා ගහිතභාවදස්සනං.
 තෙනාහ “සබ්බමිපි දුක්ඛසච්ච”න්තිආදි. සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙනාති
 සභාවසඬ්ඛාතස්ස ලක්ඛණස්ස අසම්මොහතො පටිච්ඡක්ඛනෙන.
 අසම්මොහපටිච්චෙධොති ච යථා තස්මිං ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස
 සරුපාදිපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්ති. තෙනාහ “යථාභූතං
 අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති. යං යානං පත්වාති යං නිබ්බානං මග්ගස්ස
 ආරම්මණපච්චයට්ඨෙයන කාරණභූතං ආගම්ම. තදුභයවතො හි පුග්ගලස්ස
 පත්ති තදුභයස්ස පත්තිති වුත්තං. පත්වාති වා පාපුණනහෙතු. අප්පවත්තින්ති
 අප්පවත්තිනිමිත්තං. තෙ වා නප්පවත්තන්ති එත්ථාති අප්පවත්ති, නිබ්බානං.
 තස්සාති දුක්ඛනිරොධස්ස. සම්පාපකන්ති සච්ඡිකිරියාවසෙන සම්මදෙව
 පාපකං.

ක්කිලෙසවසෙනාති ආසවසඬ්ඛාතක්කිලෙසවසෙන. යස්මා ආසවානං
 දුක්ඛසච්චපරියායො තප්පරියාපන්නත්තා, සෙසසච්චානඤ්ච
 තංසමුදයාදිපරියායො අත්ථි, තස්මා වුත්තං. “පරියායතො”ති. දස්සෙන්නො
 සච්චානීති යොජනා. ආසවානංයෙව චෙත්ථ ගහණං “ආසවානං
 ඛයඤ්ඤාණායා”ති ආරද්ධත්තා. තථා හි ආසවවිමුත්ති සීසෙනෙව
 සබ්බසංක්කිලෙසවිමුත්ති වුත්තා. “ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං
 අබ්භඤ්ඤාසි”න්තිආදිනා මිස්සකමග්ගො ඉධ කථිතොති “සහ විපස්සනාය
 කොට්ඨපත්තං මග්ගං කට්ඨකී”ති වුත්තං. එත්ථ ච සච්චපටිච්චෙධස්ස තදා
 අතීතකාලිකත්තා “යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති චත්වාපි අභිසමයකාලෙ
 තස්ස පච්චුප්පන්නතං උපාදාය “එවං ජානතො එවං පස්සතො”ති
 චත්තමානකාලෙන නිද්දෙසො කතො. සො ච කාමං මග්ගක්ඛණතො පරං
 යාවජ්ජනනා අතීතකාලිකො එව, සබ්බපයමං පනස්ස අතීතකාලිකත්තං

එලක්ඛණෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “විමුච්චිත්ථාති ඉමිනා එලක්ඛණං දස්සෙති”ති. ජානතො පස්සතොති වා හෙතුනිද්දෙසොයං. ජානනහෙතු දස්සනහෙතු කාමාසවා චිත්තං විමුච්චිත්ථාති යොජනා. භවාසවග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ භවරාගස්ස විය භවදිට්ඨියාපි සමචරොධොති දිට්ඨාසවස්සපි සඨගහො දට්ඨබ්බො.

බිණාජාතීතිආදීහි පදෙහි. තස්සාති පච්චචෙක්ඛණඤාණස්ස. භූමීන්ති පචත්තිට්ඨානං. න තාවස්ස අතීතා ජාති බිණා මග්ගභාවනායාති අධිප්පායො. තත්ථ කාරණමාහ “පුබ්බෙව බිණත්තා”ති. න අනාගතා අස්සජාති බිණාති යොජනා. න අනාගතාති ච අනාගතත්තසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා ලෙසෙන වොදෙති. තෙනාහ “අනාගතෙ වායාමාභාවතො”ති, අනාගතවිසෙසො පනෙත්ථ අධිප්පෙතො, තස්ස ච බෙපනෙ වායාමොපි ලබ්භතෙව. තෙනාහ “යා පන මග්ගස්සා”තිආදි. එකචතුපඤ්චවොකාරහවෙසුති භවත්තයග්ගහණං. චුත්තනයෙන අනවසෙසතො ජාතියා බිණභාවදස්සනත්ථං. තන්ති යථාචුත්තං ජාතිං. සොති භගවා.

බ්‍රහ්මවරියවාසො නාම ඉධ මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස නිබ්බත්තනමෙවාති ආහ “නිට්ඨිත”න්ති. සම්මාදිට්ඨියා චතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන පචත්තමානාය සම්මා සඨකප්පාදීනමිපි දුක්ඛස්ථිචෙ පරිඤ්ඤාහිසමයානුගුණා පචත්ති, ඉතරසච්චෙසු ච තෙසං පහානාහිසමයාදිවසෙන පචත්ති පාකටා එව. තෙන චුත්තං “චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙනා”ති. ඉත්ථත්තායාති ඉමෙ පකාරා ඉත්ථං, තබ්භාවො ඉත්ථත්තං, තදත්ථත්ති චුත්තං හොති. තෙ පන පකාරා අරියමග්ගඛ්‍යාපාරභූතා පරිඤ්ඤාදයො ඉධාධිප්පෙතාති ආහ “එවංසොළසකිච්චභාවායා”ති. තෙ හි මග්ගං පච්චචෙක්ඛතො මග්ගානුභාවෙන පාකටා හුත්වා උපට්ඨහන්ති, පරිඤ්ඤාදීසු ච පහානමෙව පධානං තදත්ථත්තා ඉතරෙසන්ති ආහ “කිලෙසක්ඛයායවා”ති. පහිනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණවසෙන වා එතං චුත්තං. ඉත්ථත්තායාති නිස්සක්කෙ සම්පදානවචනන්ති ආහ “ඉත්ථභාවතො”ති. අපරං අනාගතං. ඉමෙ පන වරිමත්තභාවසඨබාතා පඤ්චක්ඛන්ධා. පරිඤ්ඤාතා නිට්ඨන්තීති එතෙන තෙසං අප්පතිට්ඨතං දස්සෙති. අපරිඤ්ඤාමූලකා හි පතිට්ඨා. යථාහ “කබ්ලිකාරෙ වෙ, හික්ඛවෙ, ආභාරෙ අත්ථි රාගො අත්ථි නන්දි අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළ්භ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64; මහානි. 7; කථා. 296). තෙනෙවාහ “ඡින්නමූලකා රුක්ඛා වියා”තිආදි.

පච්චචෙක්ඛණඤාණපරිග්ගහිතං, න පඨමදුතියඤාණද්වයාධිගමං විය කෙවලන්ති අධිප්පායො. දස්සෙන්තො නිගමනවසෙනාති අධිප්පායො. සරූපතො හි තං පුබ්බෙ දස්සිතමෙවාති. පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන අතීතාරම්මණසභාගතාය තබ්භාවිභාවතො ච අතීතංසඤාණං සඨගහෙත්වාති යොජනා. තත්ථ අතීතංසඤාණන්ති අතීතබන්ධායතනධාතුසඨබාතෙ

අතීතකොට්ඨාසෙ අප්පට්භතං ඤාණං. දිබ්බවක්ඛුනාති සපරිභණ්ඩෙන දිබ්බවක්ඛුඤාණෙන. පච්චුප්පන්තංසො ච අනාගතංසො ච පච්චුප්පන්තානාගතංසං, තත්ථ ඤාණං පච්චුප්පන්තානාගතංසඤාණං. සකලලොකීයලොකුත්තරගුණන්ති එතෙන සබ්බං ලොකං උත්තරිත්වා අභිභුයා යීතත්තා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස විය සෙසාසාධාරණඤාණස්ස බලඤාණආවේණිකවුද්ධධම්මාදීනම්පි අනඤ්ඤාසාධාරණානං වුද්ධගුණානං සඬගහො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණෙ සඬගහෙත්වා”ති.

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා

55. සියා බො පන තෙ බ්‍රාහ්මණාති එත්ථ සියාති “අප්පෙවා”ති ඉමිනා සමානත්ථො නිපාතො, තස්මා ‘බ්‍රාහ්මණ, අප්පෙව බො පන තෙ එවමස්සා’ති අත්ථො. යං පන අට්ඨකථායං “කදාචී”ති චුත්තං, තම්පි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය චුත්තං අකාරණං බ්‍රාහ්මණෙන පරිකප්පිතමත්ථං පටිපක්ඛිපිත්වා අත්තනො අධිප්පෙතං කාරණං දස්සෙත්තො. අත්ථොව ඵලං තදධීනචුත්තිතාය වසො එතස්සාති අත්ථවසො, හෙතුති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අත්තනො ච දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරන්ති එතෙන සත්ථා අත්තනො විවෙකාහිරන්ති. පකාසෙතීති දස්සෙත්තො “දිට්ඨධම්මො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉරියාපට්ඨිහාරානන්ති ඉරියාපට්ඨපවත්තීනං. තප්පවත්තියො හි එකස්මිං ඉරියාපට්ඨ උප්පන්තදුක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විච්ඡින්නදිත්වා භරණතො විහාරාති චූච්චන්ති. පච්ඡිමඤ්ච ජනතං අනුකම්පමානොති එතෙන යො ආදිතො බ්‍රාහ්මණෙන “භවං තෙසං ගොතමො පුබ්බඬගමො...පෙ.... දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජතී”ති චුත්තො, යො ච තථා “එවමෙතං බ්‍රාහ්මණා”තිආදිනා අත්තනා සම්පට්ඨිතො, තමෙව අත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙත්තො යථානුසන්ධිනාව සත්ථා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා

56. එවං නිට්ඨාපිතාය දෙසනාය බ්‍රාහ්මණො තත්ථ භගවති පසාදං පවෙදෙත්තො “අභික්කන්ත”න්තිආදිමාහ. අභික්කන්තාති (සාරත්ථ. ටී. 1.15.දෙසනානුමොදනකථා; දී. නි. ටී. 1.250; සං. නි. ටී. 1.1.1; අ. නි. ටී. 2.2.16) අතික්කන්තා, විගතාති අත්ථොති ආහ “බයෙ දිස්සතී”ති. තෙනෙව හි “නික්ඛන්තො පයමො යාමො”ති චුත්තං. අභික්කන්තතරොති අතිවිය කන්තතරො මනොරමො. තාදිසො ච සුන්දරො හද්දකො නාම හොතීති ආහ “සුන්දරෙ දිස්සතී”ති.

කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදීසු කො කතමො. මෙනි මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය එවරූපාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා එදිසෙන

පරිවාරෙන පරිජනෙන. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමතියෙන අභිරුපෙන. වණ්ණෙනාති ඡවිවණ්ණෙන සරිචණ්ණනිභාය. සබ්බා ඕභාසයං දිසාති දසපි දිසා ඕභාසෙන්තො පභාසෙන්තො, චන්දො විය සූරියො විය ච එකොභාසං එකාලොකං කරොන්තොති ගාථාය අත්ථො. අභිරුපෙති උළාරරුපෙ සම්පන්නරුපෙ.

“වොරො වොරො, සජ්ජො සජ්ජො”තිආදීසු භයෙ ආමෙඬිතං. “විජ්ඣ විජ්ඣ, පහර පහරා”තිආදීසු කොමෙ, “සාධු සාධුතිආදීසු (ම. නි. 1.327; සං. නි. 2.127; 3.35; 5.1085) පසංසායං, “ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි”තිආදීසු තුරිතෙ, “ආගච්ඡ ආගච්ඡා”තිආදීසු කොතුහලෙ, “බුද්ධො බුද්ධොති වින්තෙන්තො”තිආදීසු (බු. වං. 2.44) අව්ජරෙ, “අභික්කමථායස්මන්තො, අභික්කමථායස්මන්තො”තිආදීසු (දී. නි. 3.20; අ. නි. 9.11) භාසෙ, “කභං එකපුත්තක, කභං එකපුත්තකා”තිආදීසු (ම. නි. 2.353; සං. නි. 2.63) සොකෙ, “අහො සුඛං අහො සුඛං”ත්තිආදීසු (උදා. 20; දී. නි. 3.305; චූළව. 332) පසාදෙ. ව-සද්දො අවුත්තසමුවිචයත්ථො. තෙන ගරභාඅසම්මානාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ “පාපො පාපො”තිආදීසු ගරභායං. “අභිරුපක අභිරුපකා”තිආදීසු අසම්මානෙ දට්ඨබ්බං.

නයිදං ආමෙඬිතවසෙන ද්වික්ඛත්තුං චුත්තං, අථ බො අත්ථද්වයවසෙනාති දස්සෙන්තො “අථ වා”තිආදීමාහ. අභික්කන්තන්ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකලිඬිගවසෙන චුත්තං, තං පන භගවතො වචනං ධම්මස්ස දෙසනාති කත්වා තථා චුත්තං. අත්ථමත්තදස්සනං වා එතං, තස්මා අත්ථවසෙන ලිඬිගවිහත්තිවිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. දොසනාසනතොති රාගාදිකිලෙසදොසවිධමනතො, ගුණාධිගමනතොති සීලාදිගුණානං සම්පාපනතො. යෙ ගුණෙ දෙසනා අධිගමෙති, තෙසු පධානභූතා දස්සෙතබ්බාති තෙ පධානභූතෙ තාව දස්සෙතුං “සද්ධාජනනතො පඤ්ඤාජනනතො”ති චුත්තං. සද්ධාපමුඛා හි ලොකියා ගුණා, පඤ්ඤාපමුඛා ලොකුත්තරා. සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා සාත්ථතො, සභාවනිරුත්තිසම්පත්තියා සබ්බාද්දාසනතො. සුවිඤ්ඤාසද්දපයොගතාය උත්තානපදතො, සණ්ඨසුඛමහාවෙන දුබ්බිඤ්ඤාසත්ථතාය ගම්භීරත්ථතො. සිනිද්ධමුදුමධුරසද්දපයොගතාය කණ්ණසුඛතො, විපුලවිසුද්ධපෙමනීයත්ථතාය හදයඬිගමතො. මානාතිමානවිධමනෙන අනත්තුක්කංසනතො, ථම්මසාරම්භමද්දනෙන අපරවම්භනතො. හිතාධිප්පායපවත්තියා පරෙසං රාගපරිලාභාදිවූපසමනෙන ච කරුණාසීතලතො, කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන පඤ්ඤාවදාතතො. කරවිකරුතමඤ්ජුතාය ආපාථරමණීයතො, පුබ්බාපරාවිරුද්ධසුවිසුද්ධත්ථතාය විමද්දක්ඛමතො. ආපාථරමණීයතාය එව සුයාමානසුඛතො, විමද්දක්ඛමතාය හිතජ්ඣාසයජ්ජවත්තිතතාය ච වීමංසියමානහිතතො. එවමාදීහිති ආදිසද්දෙන සංසාරවක්කනිවත්තනතො, සද්ධම්මවක්කජ්ජවත්තනතො, මිච්ඡාවාදවිධමනතො,

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-ටිකා

මූලපරියායවග්ගො

සම්මාවාදපතිට්ඨාපනතො,

අකුසලමූලසමුද්ධරණතො,

කුසලමූලසංරොපනතො,

අපායද්වාරපිට්ඨානතො,

සග්ගමග්ගද්වාරවිවරණතො,

පරිසුට්ඨානවූපසමනතො,

අනුසයසමුග්ගානනතොති එවමාදීනං සඨගහො දට්ඨබ්බො.

අධොමුඛට්ඨපිතන්ති කෙනචි අධොමුඛං යපිතං. හෙට්ඨාමුඛජාතන්ති සභාවෙනෙව හෙට්ඨාමුඛජාතං. උග්ගාදෙය්‍යාති විවටං කරෙය්‍ය. හත්ථෙ ගහෙත්වාති “පුරත්ථාහිමුඛො, උත්තරාහිමුඛො වා ගච්ඡා”ති ආදීනි අවත්වා හත්ථෙ ගහෙත්වා “නිස්සන්දෙහං එස මග්ගො, එවං ගච්ඡා”ති වදෙය්‍ය. කාලපක්ඛවාතුද්දසීති කාලපක්ඛෙ වාතුද්දසී.

නිකුජ්ජිතං ආධෙය්‍යස්ස අනාධාරභූතං භාජනං ආධාරභාවාපාදනවසෙන උක්කුජ්ජෙය්‍ය. හෙට්ඨාමුඛජාතත්ථාය සද්ධම්මවිමුඛං, අධොමුඛට්ඨපිතත්ථාය අසද්ධම්මෙ පතිතන්ති එවං පදද්වයං යථාරහං යොජෙතබ්බං, න යථාසඬ්ඛ්‍යං. කාමං කාමච්ඡන්දාදයොපි පටිච්ඡාදකා, මිච්ඡාදිට්ඨි පන සවිසෙසං පටිච්ඡාදිකාති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්ත”න්ති. තෙනාහ භගවා “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං, හික්ඛවෙ, වජ්ජං වදාමි”ති (අ. නි. 1.310). සබ්බො අපායගාමිමග්ගො කුම්මග්ගො “කුච්ඡිතො මග්ගො”ති කත්වා. සම්මාදිට්ඨිආදීනං උජුපටිපක්ඛත්ථාය මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡන්තධම්මා මිච්ඡාමග්ගො. තෙනෙව හි තදුභයපටිපක්ඛතං සන්ධාය “සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචික්ඛන්තෙනා”ති වුත්තං. සප්පිආදිසන්තිස්සයො පදීපො න තථා උජ්ජලො, යථා තෙලසන්තිස්සයොති තෙලපජ්ජොතග්ගහණං. එතෙහි පරියායෙහිති එතෙහි නිකුජ්ජිතුක්කුජ්ජනපටිච්ඡන්තවිවරණාදිඋපමොපමිතබ්බපකාරෙහි, එතෙහි වා යථාවුත්තෙහි සොළසාරම්මණපරිග්ගහඅසම්මොහවිහාරදිබ්බවිහාරවිභාවනපරියායෙහි විජ්ජාත්තයවිභාවනාපදෙසෙන අත්තතො සබ්බඤ්ඤගුණවිභාවනපරියායෙහි ව. තෙනාහ “අතෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො”ති.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පසන්තකාරවණ්ණනා

පසන්තකාරන්ති පසන්තෙහි කාතබ්බං සක්කාරං. සරණන්ති පටිසරණං. තෙනාහ “පරායණ”න්ති. පරායණභාවො ව අනත්ථනිසෙධනෙන අත්ථසම්පටිපාදනෙන ව භොතීති ආහ “අසස්ස තාතා හිතස්ස ව විධාතා”ති. අසස්සාති දුක්ඛතොති වදන්ති, පාපතොති පන යුත්තං. නිස්සක්කෙ චෙතං සාම්චවනං. එත්ථ ව නායං ගමි-සද්දො නි-සද්දාදයො විය ද්විකම්මකො, තස්මා යථා “අජං ගාමං නෙතී”ති වුවිති, එවං “ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි”ති වත්තුං න සක්කා, “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති පන වත්තබ්බං. ඉති-සද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො, තස්ස වායමත්ථො — ගමනඤ්ච තදධිජ්ජායෙන භජනං, තථා ජානනං වාති දස්සෙන්නො “ඉති ඉමිනා

අධිජ්ජායෙනා” තිආදිමාහ. තත්ථ භජාමීතිආදීසු පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං අත්ථවචනං. භජනං වා සරණාධිජ්ජායෙන උපසඬ්ඨකමනං, සෙවනං සන්තිකාවචරතා, පයිරුපාසනං චත්තපටිචත්තකරණෙන උපට්ඨානන්ති එවං සබ්බථාපි අනඤ්ඤසරණතංයෙව දීපෙති. “ගච්ඡාමී” ති පදස්ස කථං “චූජ්ඣාමී” ති අයමත්ථො ලබ්භතීති ආහ “යෙසඤ්ඤී” තිආදි.

අධිගතමග්ගෙ, සච්ඡිකතනිරොධෙති පද්ද්වයෙනපි ඵලට්ඨා එව දස්සිතා, න මග්ගට්ඨාති තෙ දස්සෙන්තො “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ වා” ති ආහ. නනු ච කල්‍යාණපුට්ඨජ්ජනොපි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජතීති වුවචතීති? කිඤ්චාපි වුවචති, නිජ්ජරියායෙන පන මග්ගට්ඨා එව තථා චත්තබ්බා, න ඉතරෙ නියාමොක්කමනාභාවතො. තථා හි තෙ එව “අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙති” ති වුත්තා. සම්මත්තනියාමොක්කමනෙන හි අපායවිනිමුත්තිසම්භවො. අක්ඛායතීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා. තෙන “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඨතා වා අසඬ්ඨතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී” ති සුත්තපදං (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සඬ්ඨගණ්භාති, විත්ථාරොති වා ඉමිනා. එත්ථ ච අරියමග්ගො නියානිකතාය, නිබ්බානං තස්ස තදත්ථසිද්ධිහෙතුතායාති උභයමෙවෙත්ථ නිජ්ජරියායෙන ධම්මොති වුත්තො. නිබ්බානඤ්ඤි ආරම්මණපච්චයභූතං ලභිත්වා අරියමග්ගස්ස තදත්ථසිද්ධි, අරියඵලානං “යස්මා තාය සද්ධාය අවුපසන්තායා” තිආදිවචනතො මග්ගෙන සමුච්ඡින්නානං කිලෙසානං පටිපජ්ජස්සද්ධිපභානකිච්චතාය නියානානුගුණතාය නියානපරියොසානතාය ව. පරියත්තිධම්මස්ස පන නියානධම්මසමධිගමහෙතුතායාති ඉමිනා පරියායෙන ධම්මභාවො ලබ්භති එව, ස්වායමත්ථො පාඨාරුළුහො එවාති දස්සෙන්තො “න කෙවල” තිආදිමාහ.

කාමරාගො භවරාගොති ඵවමාදිහෙදො සබ්බොපි රාගො විරජ්ජති පහියති එතෙනාති රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. එජාසඬ්ඨාතාය තණ්හාය අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණස්ස සොකස්ස ච තදුප්පත්තියං සබ්බසො පරික්ඛිණත්තා අනෙජමසොකන්ති ඵලං කථිතං. අප්පටිකුලන්ති අවිරොධදීපනතො කෙනවි අවිරුද්ධං, ඉට්ඨං පණිතන්ති වා අත්ථො. පගුණරූපෙන පවත්තිතත්තා, පකට්ඨගුණවිභාවනතො වා පගුණං. යථාහ “විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුපෙසු බ්‍රහ්මෙ” ති. සබ්බධම්මක්ඛන්ධා කථිතාති යොජනා.

දිට්ඨිසීලසඬ්ඝාතෙනාති “යායං දිට්ඨි අරියා නියානිකා නියානි තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරතී” ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54) එවං වුත්තාය දිට්ඨියා, “යානි තානි සීලානි අඛණ්ඩානි අච්ඡිද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි භූජස්සානි විඤ්ඤාප්පසත්ථානි අපරාමට්ඨානි සමාධිසංචත්තනිකානි,

තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.12; පරි. 274) එවං චුත්තානං සීලානඤ්ච සංහතභාවෙන, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤනාති අත්ථො. සංහතොති සට්ඨො. අරියපුග්ගලා හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ යිතාපි අත්තනො ගුණසාමග්ගියා සංහතා එව. අට්ඨ ච පුග්ගල ධම්මදසා තෙති තෙ පුරිසයුගවසෙන චත්තාරොපි පුග්ගලවසෙන අට්ඨෙව අරියධම්මස්ස පච්චක්ඛදස්සාවිතාය ධම්මදසා. තිණි චත්ථුනි සරණන්ති ගමනෙන තික්ඛන්තුං ගමනෙන ච තිණි සරණගමනානි. පට්ඨෙදෙසීති අත්තනො හදයගතං වාචාය පථෙදෙසී.

පසන්නකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

සරණගමනස්ස විසයපහෙදඵලසංකිලෙසහෙදානං විය කත්තු ච විභාවනා තත්ථ කොසල්ලාය භොතීති “සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං...පෙ.... වෙදිතඛිබ්බො”ති චුත්තං තෙන විනා සරණගමනස්සෙව අසම්භවතො. කස්මා පනෙත්ථ වොදානං න ගහිතං, නනු වොදානවිභාවනාපි තත්ථ කොසල්ලාවහාති? සච්චමෙතං, තං පන සංකිලෙසග්ගහණෙනෙව අත්ථතො දීපිතං භොතීති න ගහිතං. යානි හි තෙසං සංකිලෙසකාරණානි අඤ්ඤාණාදීනි, තෙසං සබ්බෙන සබ්බං අනුප්පන්නානං අනුප්පාදනෙන, උප්පන්නානඤ්ච පහානෙන වොදානං භොතීති. හිංසත්ථස්ස සර-සද්දස්ස වසෙනෙතං පදං දට්ඨබ්බන්ති “හිංසතීති සරණ”න්ති චත්ථා තං පන හිංසනං කෙසං, කථං, කස්ස වාති වොදනං සොධෙත්තො “සරණගතාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ භයන්ති වට්ටභයං. සන්නාසන්ති චිත්තුත්තාසං. තෙනෙව චෙතසිකදුක්ඛස්ස ගහිතත්තා දුක්ඛන්ති ඉධ කායිකං දුක්ඛං. දුග්ගතිපරිකිලෙසන්ති දුග්ගතිපරියාපන්නං සබ්බං දුක්ඛං. තයිදං සබ්බං පරතො ඵලකථායං ආවි හවිස්සති. එතන්ති “සරණ”න්ති පදං.

එවං අවිසෙසතො සරණසද්දස්ස අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි විසෙසතො දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි චුත්තං. හිතෙ පචත්තමානෙනානි “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ, විහරා”තිආදිනා (ම. නි. 1.64, 69) අත්ථෙ නියොජනෙන. අහිතා ච නිවත්තනෙනානි “පාණාතිපාතස්ස බො පාපකො විපාකො පාපකං අහිසම්පරාය”න්තිආදිනා ආදිනවදස්සනාදිමුඛෙන අනත්ථතො විනිවත්තනෙන. භයං හිංසතීති හිතාහිතෙසු අප්පචත්තිපචත්තිහෙතුකං බ්‍යසනං අප්පචත්තිකරණෙන විනාසෙති. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන මග්ගසඬ්ඛාතො ධම්මො, ඉතරො අස්සාසදානෙන සත්තානං භයං හිංසතීති යොජනා. කාරානන්ති දානවසෙන පූජාවසෙන ච උපනීතානං සක්කාරානං. විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසති අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවතොති අධිප්පායො. ඉමිනාපි පරියායෙනානි ඉමිනාපි විහජිත්වා චුත්තෙන කාරණෙන.

“සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො සඬ්ඝො”ති එවං පවත්තො තත්ථ රතනත්තයෙ පසාදො තප්පසාදො, තදෙව රතනත්තයං ගරු එතස්සාති තග්ගරු, තස්ස භාවො තග්ගරුතා, තප්පසාදො ව තග්ගරුතා ව තප්පසාදතග්ගරුතා, තාහි. විධුතදිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසම්මොහඅස්සද්ධියාදිත්තාය විහතකිලෙසො. “තදෙව රතනත්තයං පරායණං ගති තාණං ලෙණ”න්ති එවං ආකාරෙන පවත්ති යා තප්පරායණකාරපවත්තො විත්තුප්පාදො සරණගමනං. “සරණන්ති ගච්ඡති එතෙනා”ති. තංසම්ඛිගීති තෙන යථාචුත්තවිත්තුප්පාදෙන සමන්තාගතො. එවං උපෙතීති එවං භජති සෙවති පයිරුපාසති, එවං වා ජානාති බුද්ධිතීති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව පසාදග්ගහණෙන ලොකියසරණගමනමාහ. තඤ්ඤි පසාදප්පධානං, න ඤාණප්පධානං. ගරුතාගහණෙන ලොකුත්තරං. අරියා හි රතනත්තයං ගුණාහිඤ්ඤාත්තාය පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුං කත්වා පස්සන්ති, තස්මා තප්පසාදෙන වික්ඛම්භනවසෙන විහතකිලෙසො තග්ගරුතාය සමුච්ඡෙදවසෙනාති යොජෙතබ්බං. තප්පරායණතා පනෙත්ථ තග්ගතිකතාති තාය චතුබ්බධම්පි චක්ඛමානං සරණගමනං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අවිසෙසෙන වා පසාදගරුතා ජොතිතාති පසාදග්ගහණෙන අවෙච්චප්පසාදස්ස ඉතරස්ස ව ගහණං, තථා ගරුතාගහණෙනාති උභයෙනපි උභයං සරණගමනං යොජෙතබ්බං.

මග්ගක්ඛණෙ ඉද්ධිතීති යොජනා. නිබ්බානාරම්මණං හුත්වාති එතෙන අත්ථතො චතුසච්චාධිගමොයෙව ලොකුත්තරං සරණගමනන්ති දස්සෙති. තත්ථ හි නිබ්බානධම්මො සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන, මග්ගධම්මො භාවනාහිසමයවසෙන පටිවිජ්ඣියමානොයෙව සරණගමනත්තං සාධෙති, බුද්ධගුණා පන සාවකගොචරභූතා පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන, තථා අරියසඬ්ඝගුණා. තෙනාහ “කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉද්ධිතී”ති, ඉද්ධිතීතඤ්ඤව සහෙව ඉද්ධිතී, න ලොකියං විය පටිපාටියා අසම්මොහපටිවෙධෙන පටිවිද්ධත්තාති අධිප්පායො. යෙ පන වදන්ති “න සරණගමනං නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා පවත්තති, මග්ගස්ස අධිගතත්තා පන අධිගතමෙව හොති එකච්චානං තෙවිජ්ජාදීනං ලොකියවිජ්ජාදයො වියා”ති, තෙසං ලොකියමෙව සරණගමනං සියා, න ලොකුත්තරං, තඤ්ඤ අයුත්තං දුට්ඨස්සපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා. තන්ති ලොකියසරණගමනං. සද්ධාපටිලාභො “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති ආදිනා. සද්ධාමූලිකාති යථාචුත්තසද්ධාපුබ්බිකගමා සම්මාදිට්ඨි බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සඬ්ඝසුප්පට්ඨනිඤ්ඤව ලොකියාවබොධවසෙනෙව සම්මා ඤායෙන දස්සනතො. “සද්ධාමූලිකා සම්මාදිට්ඨි”ති එතෙන සද්ධුපනිස්සයා යථාචුත්තලක්ඛණා පඤ්ඤා ලොකියසරණගමනන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “දිට්ඨිජුකම්මන්ති වුවචති”ති “දිට්ඨි එව අත්තතො පච්චයෙහි උජුං කරියති”ති කත්වා. දිට්ඨි වා උජුං කරියති එතෙනාති දිට්ඨිජුකම්මං, තථා පවත්තො විත්තුප්පාදො. එවඤ්ඤව කත්වා “තප්පරායණකාරපවත්තො විත්තුප්පාදො”ති ඉද්ධිතී වචනං සමත්ථිතං හොති.

සද්ධාපුබ්බභිගමසම්මාදිට්ඨිග්ගණං පන චිත්තුප්පාදස්ස තප්පධානතායාති දට්ඨබ්බං. “සද්ධාපට්ඨානො”ති ඉමිනා මාතාදීහි උස්සාහිතදාරකාදීනං විය ඤාණවිජ්ජයුත්තසරණගමනං දස්සෙති, “සම්මාදිට්ඨි”ති ඉමිනා ඤාණසම්පයුත්තසරණගමනං.

තයිදං ලොකියං සරණගමනං. අත්තා සන්තියායාතීයති අප්පියති පරිච්චජීයති එතෙනාති අත්තසන්තියායාතනං, යථාචුත්තං දිට්ඨිජුකම්මං. තං රතනත්තයං පරායණං පටිසරණං එතස්සාති තප්පරායණො, පුග්ගලො, චිත්තුප්පාදො වා, තස්ස භාවො තප්පරායණතා, යථාචුත්තදිට්ඨිජුකම්මමෙව. සරණන්ති අධිප්පායෙන සිස්සභාවං අන්තෙවාසිකභාවං උපගච්ඡති එතෙනාති සිස්සභාවූපගමනං. සරණගමනාධිප්පායෙනෙව පණිපතති එතෙනාති පණිපාතො. සබ්බත්ථ යථාචුත්තදිට්ඨිජුකම්මවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තපරිච්චජනන්ති සංසාරදුක්ඛනිත්ථරණත්ථං අත්තනො අත්තභාවස්ස පරිච්චජනං. එස නයො සෙසෙසුපි. බුද්ධාදීනංයෙවාති අවධාරණං ඉතරෙසුපි සරණගමනවිසෙසෙසු යථාරහං වත්තබ්බං. එවඤ්ඤි තදඤ්ඤතිවත්තනං කතං හොති.

එවං අත්තසන්තියායාතනාදීති එකෙන පකාරෙන දස්සෙත්වා ඉදාති අපරෙහිපි පකාරෙහි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. තෙන පරියායන්තරෙහිපි අත්තසන්තියායාතනාදි කතමෙව හොති අත්ථස්ස අභින්නත්තාති දස්සෙති. ආලවකාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සාතාගිරිහෙමවතාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. නනු වෙනෙ ආලවකාදයො මග්ගෙනෙව ආගතසරණගමනා, කථං තෙසං තප්පරායණතාසරණගමනං චුත්තන්ති? මග්ගෙනාගතසරණගමනෙහිපි “සො අහං විචරිස්සාමි ගාමා ගාම”න්තිආදිනා (සං. නි. 1.246) තෙහි තප්පරායණතාකාරස්ස පවෙදිතත්තා තථා චුත්තං.

ඤාති...පෙ.... වසෙනාති එත්ථ ඤාතිවසෙන භයවසෙන ආචරියවසෙන දක්ඛිණෙයාවසෙනාති පච්චෙකං “වසෙනා”ති පදං යොජෙතබ්බං. තත්ථ ඤාතිවසෙනාති ඤාතිභාවවසෙන. එවං සෙසෙසුපි. දක්ඛිණෙයාපණිපාතෙනාති දක්ඛිණෙයාතාහෙතුකෙන පණිපාතෙන. ඉතරෙහිති ඤාතිභාවාදිවසප්පවත්තෙහි තීහි පණිපාතෙහි. ඉතරෙහිතිආදිනා සඬබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. වන්දනීති පණිපාතස්ස ලක්ඛණවචනං. එවරූපන්ති දිට්ඨධම්මිකං සන්ධාය වදති. සම්පරායිකඤ්ඤි නියානිකං වා අනුසාසනං පච්චාසිසන්තො දක්ඛිණෙයාපණිපාතමෙව කරොතීති අධිප්පායො. සරණගමනප්පහෙදොති සරණගමනවිභාගො.

අරියමග්ගොයෙව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති ආහ “වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵල”න්ති. සබ්බදුක්ඛක්ඛයොති සකලස්ස

වට්ටදුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධො. එතන්ති “වත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති”ති (ධ. ප. 190) එවං චුත්තං අරියසච්චදස්සනං.

නිව්චතො අනුපගමනාදිවසෙනානි නිව්චන්ති අග්ගහණාදිවසෙන. අට්ඨානන්ති හෙතුපටික්ඛෙපො. අනවකාසොති පච්චයපටික්ඛෙපො. උභයෙනපි කාරණමෙව පටික්ඛිපති. යන්ති යෙන කාරණෙන. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො සොතාපන්නො. කඤ්චි සඬබ්බාරන්ති චතුභුමකෙසු සඬබ්බසඬබ්බාරෙසු එකසඬබ්බාරම්පි. නිව්චතො උපගච්ඡෙය්‍යාති “නිව්චො”ති ගණ්භෙය්‍ය. සුඛතො උපගච්ඡෙය්‍යාති “එකන්තසුඛි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා”ති (දී. නි. 1.76) එවං අත්තදිට්ඨිවසෙන සුඛතො ගාහං සන්ධායෙනං චුත්තං. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන පන අරියසාවකො පරිලාභවූපසමනත්ථං මත්තහත්ථිපරිත්තාසිතො විය වොක්ඛබ්බාහ්මණො උක්කාරභූමිං කඤ්චි සඬබ්බාරං සුඛතො උපගච්ඡති. අත්තවාලෙ කසිණාදිපඤ්ඤත්තිසඬගහණත්ථං “සඬබ්බාර”න්ති අවත්වා “කඤ්චි ධම්ම”න්ති චුත්තං. ඉමෙසුපි වාරෙසු චතුභුමකවසෙනෙව පරිච්ඡෙදො වෙදිතඛිබ්බො තෙභුමකවසෙනෙව වා. යං යඤ්චි පුටුප්පතො ගාහවසෙන ගණ්භාති, තතො තතො අරියසාවකො ගාහං විනිවෙයෙති. මාතරන්තිආදීසු ජනිකා මාතා, ජනකො පිතා, මනුස්සභූතො ඛිණාසවො අරහාති අධිප්පෙනො. කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාති? එතම්පි අට්ඨානං, පුටුප්පනභාවස්ස පන මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං අරියසාවකස්ස ඵලදීපනත්ථස්ථෙවං චුත්තං. දුට්ඨචිත්තො වධකචිත්තෙන පදුට්ඨචිත්තො. ලොභිතං උප්පාදෙය්‍යාති ජීවමානකසරීරෙ බුද්දකමක්ඛිකාය පිවනමත්තම්පි ලොභිතං උප්පාදෙය්‍ය. සඬ්ඝං භිත්තෙය්‍යාති සමානසංවාසකං සමානසිමායං යීතං සඬ්ඝං ‘කම්මෙන උද්දෙසෙන වොහරන්තො අනුස්සාවනෙන සලාකග්ගාහෙනා’ති (පරි. 458) එවං චුත්තෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි භිත්තෙය්‍ය. අඤ්ඤං සත්ථාරන්ති අඤ්ඤං තිත්ථකරං “අයං මෙ සත්ථා”ති එවං ගණ්භෙය්‍යාති නෙතං යානං විජ්ජතිති අත්ථො.

න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමින්ති තෙ බුද්ධං සරණං ගතා තන්තිමිත්තං අපායභූමිං න ගම්ස්සන්ති, දෙවකායං පන පරිපූරෙස්සන්තිති අත්ථො.

දසහි යානෙහිති දසහි කාරණෙහි. අධිග්ගණ්භන්තිති අධිභවන්ති. වෙලාමසුත්තාදිවසෙනාපිති එත්ථ “චතුරාසිතිසහස්සසඬබ්බානං සුවණ්ණපාතිරුපියපාතිකංසපාතිනං යථාක්කමං රුපියසුවණ්ණහිරඤ්ඤපුරානං කරිසස්ස චතුත්ථභාවජ්ජමාණානං සඬබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතානං චතුරාසිතියා හත්ථිසහස්සානං චතුරාසිතියා අස්සසහස්සානං චතුරාසිතියා රථසහස්සානං චතුරාසිතියා ධෙනුසහස්සානං චතුරාසිතියා කඤ්ඤාසහස්සානං චතුරාසිතියා පල්ලඬකසහස්සානං චතුරාසිතියා වත්ථකොට්ඨසහස්සානං අපරිමාණස්ස ව ඛජ්ජහොජ්ජාදිහෙදස්ස

ආහාරස්ස පරිච්ඡන්තවසෙන සත්තමාසාධිකානි සත්ත සංවච්ඡරානි නිරන්තරං පවත්තවෙලාමමහාදානතො එකස්ස සොතාපන්නස්ස දින්නදානං මහජ්ජලතරං, තතො සතං සොතාපන්නානං දින්නදානතො එකස්ස සකදාගාමිස්ස, තතො එකස්ස අනාගාමිස්ස, තතො එකස්ස අරහතො, තතො එකස්ස පච්චෙකචුද්ධස්ස, තතො සම්මාසම්චුද්ධස්ස, තතො චුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දින්නදානං මහජ්ජලතරං, තතො වාතුද්දිසං සඬ්ඝං උද්දිස්ස විහාරකරණං, තතො සරණගමනං මහජ්ජලතරං”න්ති ඉමමත්ථං දීපෙන්තස්ස වෙලාමසුත්තස්ස (අ. නි. 9.20) වසෙන. චුත්තඤ්ඤෙන “යං ගහපති, වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං, යො එකං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය, ඉදං තතො මහජ්ජලතරං”න්තිආදි (අ. නි. 9.20). වෙලාමසුත්තාදීනි ආදි-සද්දෙන අග්ගජ්ජසාදසුත්තාදීනං (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො.

අඤ්ඤාණං චත්ථුත්තයස්ස ගුණානං අජානනං තත්ථ සම්මොහො, “චුද්ධො නු ඛො, න නු ඛො චුද්ධො”තිආදීනා විචිකිච්ඡා සංසයො, මිච්ඡාඤ්ඤාණං තස්ස ගුණානං අගුණභාවපරිකප්පනෙන විපරිතග්ගාහො. ආදි-සද්දෙන අනාදරාගාරවාදීනං සඬ්ගහො. න මහාජුතිකත්ති න උජ්ජලං, අපරිසුද්ධං අපරියොදාතත්ති අත්ථො. න මහාවිජ්ජාරත්ති අනුළාරං. සාවජ්ජොති දිට්ඨිතණ්හාදිවසෙන සදොසො. ලොකියං සරණගමනං සික්ඛාසමාදානං විය අග්ගහිතකාලපරිච්ඡෙදං ජීවිතපරියන්තමෙව හොති, තස්මා තස්ස ඛන්ධහෙදෙන හෙදොති ආහ “අනවජ්ජො කාලකිරියායා”ති. සොති අනවජ්ජො සරණගමනහෙදො. සතිපි අනවජ්ජත්තෙ ඉට්ඨඵලොපි න හොතීති ආහ “අඵලො”ති.

සරණගමනකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා

කො උපාසකොති සරුපපුච්ඡා, තස්මා කිංලක්ඛණො උපාසකොති චුත්තං හොති. කස්මාති හෙතුපුච්ඡා. තෙන කෙන පවත්තිනිමිත්තෙන උපාසකසද්දො තස්මිං පුග්ගලෙ නිරුළුහොති දස්සෙති. කිමස්ස සීලන්ති කිදිසං අස්ස උපාසකස්ස සීලං, කිත්තකෙන සීලෙනායං සීලසම්පන්නො නාම හොතීති අත්ථො. කො ආජීවොති කො අස්ස සම්මාආජීවො, සො පන මිච්ඡාජීවස්ස පරිවජ්ජනෙන හොතීති සොපි විහජීයතීති. කා විපත්තීති කා අස්ස සීලස්ස, ආජීවස්ස වා විපත්ති. අනන්තරස්ස හි විධි වා පටිසෙධො වා. කා සම්පත්තීති එත්ථාපි එසෙව නයො.

යො කොච්ඡි ඛත්තියාදීසු යො කොචි. තෙන සරණගමනමෙවෙත්ථ කාරණං, න ජාතිආදිවිසෙසොති දස්සෙති. උපාසනතොති තෙනෙව සරණගමනෙන තත්ථ ව සක්කච්චකාරිතාය ආදරගාරවබ්බුමානාදියොගෙන පයිරුපාසනතො. වෙරමණියොති වෙරං චූච්චති පාණාතිපාතාදිදුස්සීලාං, තස්ස මණනතො හනනතො විනාසනතො වෙරමණියො, පඤ්ච වීරතියො

විරතිජපධානත්තා තස්ස සීලස්ස. තෙනෙවාහ තත්ථ තත්ථ “පටිවිරතො හොති”ති.

මිච්ඡාවණිජ්ජාති න සම්මාවණිජ්ජා අයුත්තවණිජ්ජා අසාරුජ්ජවණිජ්ජා. පහායාති අකරණෙනෙව පජහිත්වා. ධම්මෙනාති ධම්මතො අනපෙතෙන. තෙන අඤ්ඤම්පි අධම්මිකං ජීවිකං පටික්ඛිපති. සමෙනාති අවිසමෙන. තෙන කායවිසමාදිද්ධවිරිතං වජ්ජෙත්වා කායසමාදිනා සුවරිතෙන ජීවනං දස්සෙති. සත්ථවණිජ්ජාති ආවුධහණ්ඩං කත්වා වා කාරෙත්වා වා යථාකතං වා පටිලහිත්වා තස්ස වික්කයො. සත්ථවණිජ්ජාති මනුස්සවික්කයො. මංසවණිජ්ජාති සුනකාරාදයො විය මිගසුකරාදිකෙ පොසෙත්වා මංසං සම්පාදෙත්වා වික්කයො. මජ්ජවණිජ්ජාති යං කිඤ්චි මජ්ජං යොජෙත්වා තස්ස වික්කයො. විසවණිජ්ජාති විසං යොජෙත්වා, විසං ගහෙත්වා වා තස්ස වික්කයො. තත්ථ සත්ථවණිජ්ජා පරොපරොධනිමිත්තතාය අකරණියා වුත්තා, සත්තවණිජ්ජා අභුජ්ස්සභාවකරණතො, මංසවිසවණිජ්ජා වධහෙතුතො, මජ්ජවණිජ්ජා පමාදට්ඨානතො.

තස්සෙවාති පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණස්ස සීලස්ස වෙව පඤ්චමිච්ඡාවණිජ්ජාලක්ඛණස්ස ආජීවස්ස ව. විපත්තීති හෙදො පකොපො ව. යායාති යාය පටිපත්තියා. වණ්ඩාලොති උපාසකවණ්ඩාලො. මලන්ති උපාසකමලං. පතිකිට්ඨොති උපාසකනිහිනො. බුද්ධාදීසු කම්මකම්මඵලෙසු ච සද්ධාවිපරියායො අස්සද්ධියං මිච්ඡාධිමොක්ඛො. යථාවුත්තෙන අස්සද්ධියෙන සමන්තාගතො අස්සද්ධො. යථාවුත්ත සීලවිපත්ති ආජීවවිපත්තිවසෙන දුස්සීලො. “ඉමිනා දිට්ඨාදිනා ඉදං නාම මඬගලං භවිස්සති”ති එවං බාලජනපරිකප්පිතකොතුහලසඬ්ඛාතෙන දිට්ඨසුතමුතමඬගලෙන සමන්තාගතො කොතුහලමඬගලිකො. මඬගලං පච්චෙතීති දිට්ඨමඬගලාදිහෙදං මඬගලමෙව පත්තියායති. නො කම්මන්ති කම්මස්සකතං නො පත්තියායති. ඉතො ඛනිද්ධාති ඉතො සබ්බඤ්ඤබුද්ධසාසනතො ඛනිද්ධා බාහිරකසමයෙ. දක්ඛිණෙයාං පරියෙසනීති දුජ්ජපටිපන්නං දක්ඛිණාරහසඤ්ඤී ගවෙසති. පුබ්බකාරං කරොතීති දානමානනාදිකං කුසලකිරියං පඨමං කරොති. එත්ථ ච දක්ඛිණෙයාපරියෙසනපුබ්බකාරෙ එකං කත්වා පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බා.

විපත්තියං වුත්තවිපරියායෙන සම්පත්ති ඤාතබ්බා. අයං පන විසෙසො – චතුත්තම්පි පරිසානං රතිජනනට්ඨෙන උපාසකොව රතනං උපාසකරතනං. ගුණසොභාකිත්තිසද්දසුගන්ධනාහි උපාසකොව පදුමං උපාසකපදුමං. තථා උපාසකපුණ්ඩරිකො.

ආදිමහීති ආදිඅත්ථෙ. කොටියන්ති පරියන්තකොටියං. විහාරග්ගෙනාති ඔවරකකොටියාසෙන, “ඉමස්මිං ගබ්භෙ වසන්නානං ඉදං නාම පනසඵලං

අප්පකන්ති අප්පඉච්චෙව අත්ථො.

පාණෙනි උපෙතන්ති ඉමිනා තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොට්ඨකං දස්සෙන්නො “යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති” තිආදිනා වත්වා පුන ජීවිතෙන තං වත්ථුත්තයං පටිපුපෙන්නො “සරණගමනං රක්ඛාමි” ති උප්පන්නං තස්ස බිරාහ්මණස්ස අධිප්පායං විභාවෙන්තො “අහඤ්ඪි” තිආදිමාහ. පාණෙනි උපෙතන්ති හි යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව සරණං උපෙතං, උපෙන්නො ව න වාචාමත්තෙන, න එකචාරං විත්තුප්පාදනමත්තෙන, අථ ඛො පාණෙ පරිච්චජිත්වාපි යාවජීවං උපෙතන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බොති.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භයහෙරවසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. අනඬගණසුත්තවණ්ණනා

57. ආයස්මා සාරිපුත්තොති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, එවමාදිකන්ති අත්ථො. තෙන “හික්ඛු ආමන්තෙසි” තිආදිකං සබ්බං සුත්තං සඬගණ්හාති. තෙනාහ “අනඬගණසුත්ත”න්ති. තස්ස කො නික්ඛෙපො? අත්තජ්ඣාසයො. පරෙහි අනජ්ඣට්ඨොයෙව හි මහාපෙරො ඉමං දෙසනං ආරහි. කෙච් පනාහු “එකච්චෙ හික්ඛු සංකිලිට්ඨවිත්තෙ දිස්වා තෙසං විත්තසංකිලෙසප්පහානාය වෙව එකච්චානං ආයතිං අනුප්පාදනාය ව අයං දෙසනා ආරද්ධා” ති. එවං සබ්බසුත්තෙසුති යථා එත්ථ අනඬගණසුත්තෙ, එවං ඉතො පරෙසුති සබ්බෙසුපි සුත්තෙසු අනුත්තානඅපුබ්බපදවණ්ණනා එව කරියති. තෙනාහ “තස්මා” තිආදි. ගණනපරිච්ඡේදොති ගණනෙන පරිච්ඡින්නං. ඉදඤ්ඪි අප්පරජක්ඛමහාරජක්ඛතාවසෙන දුට්ඨෙ සත්තෙ පච්චෙකං අත්ථඤ්ඤානානත්ථඤ්ඤාතාවසෙන ද්විධා කත්වා “චත්තාරො” ති අනවසෙසපරියාදානං. වජ්ජීපුත්තකාදයො විය පුග්ගලවාදීති න ගහෙනබ්බං ලොකසමඤ්ඤානුසාරෙන අත්ථං පටිච්ඡික්ඛිතං සමත්ථානං වසෙන දෙසනාය ආරද්ධත්තා, අයඤ්ච දෙසනානායො සත්ථු නිස්සාය එවාති දස්සෙන්නො “අයඤ්ඪි” තිආදිමාහ.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා

තත්ථ (අ. නි. ටී. 1.1.170) සම්මුතියා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා, පරමත්ථස්ස දෙසනා පරමත්ථදෙසනා. තත්ථාති සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාසු, න සම්මුතිපරමත්ථෙසු. තෙනාහ “එවරූපා සම්මුතිදෙසනා, එවරූපා පරමත්ථදෙසනා” ති. තත්ථිදං සම්මුතිපරමත්ථානං ලක්ඛණං – යස්මිං හින්තො, බුද්ධියා අවයවවිනිබ්භොගෙ වා කතෙ න තංසමඤ්ඤා, සා සට්ඨාදිප්පහෙදා සම්මුති, තබ්බිපරියායතො පරමත්ථො. න හි කක්ඛළුප්පසනාදිසභාවෙ අයං නයො ලබ්හති, තත්ථ රූපාදිධම්මං සමුහසන්තානවසෙන පවත්තමානං උපාදාය පුග්ගලවොහාරොති ආහ “පුග්ගලොති සම්මුතිදෙසනා” ති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. උප්පාදවයවන්නො සභාවධම්මා න නිව්වාති

ආහ “අනිච්චන්ති පරමත්ථදෙසනා”ති. එස නයො සෙසපදෙසුපි. නනු බන්ධදෙසනාපි සම්මුතිදෙසනාව. බන්ධට්ඨො හි රාසට්ඨො, කොට්ඨාසට්ඨො වාති? සච්චමෙතං, අයං පන බන්ධසමඤ්ඤා එස්සාදීසු තජ්ජාපඤ්ඤත්ති විය පරමත්ථසන්නිස්සයා තස්ස ආසන්නතරා, පුග්ගලසමඤ්ඤාදයො විය න දුරෙති පරමත්ථසඬගහතා වුත්තා, බන්ධසීසෙන වා තදුපාදානා සභාවධම්මා එව ගතිතා. නනු ච සභාවධම්මා සබ්බෙපි සම්මුතිමුඛෙනෙව දෙසනං ආරොහන්ති, න සමුඛෙනාති සබ්බාපි දෙසනා සම්මුතිදෙසනාව සියාති? නයිදමෙවං දෙසෙනබ්බධම්මවිභාගෙන දෙසනාවිභාගස්ස අධිජ්ජෙතත්තා, න ච සද්දො කෙනචි පවත්තිනිමිත්තෙන විනා අත්ථං පකාසෙතිති.

සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වාති “ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අත්තන්තපො හොති අත්තපරිතාපානුයොගමනුයුත්තො”තිආදිනා (ම. නි. 2.413; පු. ප. 10.25 මාතිකා) සම්මුතිමුඛෙන පවත්තිතං දෙසනං සුතමයඤ්ඤාණුප්පාදනාවසෙන සුත්වා. අත්ථං පටිච්ඡික්ඛිත්වාති තදනුසාරෙන චතුසච්චසඬබ්බතං අත්ථං සහ විපස්සනාය මග්ගෙන පටිච්ඡික්ඛිත්වා. මොහං පභායාති තදෙකට්ඨෙහි කිලෙසෙහි සද්ධිං අනවසෙසං මොහං පජහිත්වා. විසෙසන්ති නිබ්බානසඬබ්බතං අරහත්තසඬබ්බතඤ්ච විසෙසං. තෙසන්ති තාදිසානං විනෙයානං. පරමත්ථවසෙනාති “පඤ්චිමානි, හික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි”තිආදිනා (සං. නි. 5.472-474) පරමත්ථධම්මවසෙන. සෙසං අනන්තරනයෙ වුත්තසදිසමෙව. තත්ථාති තස්සං සම්මුතිවසෙන පරමත්ථවසෙන ච දෙසනායං. දෙසභාසාකුසලොති නානාදෙසභාසාසු කුසලො. තිණ්ණං වෙදානන්ති නිදස්සනමත්තං, තිණ්ණං වෙදානං සිජ්ජගන්ථානම්පිති අධිජ්ජායො සිජ්ජුග්ගණඤ්ඤි පරතො චක්ඛති. සිජ්ජානි වා වෙදන්තොගධෙ කත්වා “තිණ්ණං වෙදාන”න්ති වුත්තං. කථෙතබ්බහාවෙන සීතානි, න කත්ථවි සන්නිහිතහාවෙනාති වෙදානම්පි කථෙතබ්බහාවෙනෙව අවට්ඨානං දීපෙන්නො “ගුශ්භා තයි නිහිතා ගශ්භති”ති මිච්ඡාවාදං පටික්ඛිපති. නානාවිධා දෙසභාසා එතෙසන්ති නානාදෙසභාසා.

පරමො උත්තමො අත්ථො පරමත්ථො, ධම්මානං යථාභූතසභාවො. ලොකසඬකෙතමත්තසිද්ධා සම්මුති. යදි එවං කථං සම්මුතිකථාය සච්චතාතිආහ “ලොකසම්මුතිකාරණා”ති, ලොකසමඤ්ඤං නිස්සාය පවත්තනතො. ලොකසමඤ්ඤාය හි අහිනිවෙසෙන විනා ඤාපනා එකච්චස්ස සුතස්ස සාවනා විය න මුසා අනතිධාවිතබ්බතො තස්සා. තෙනාහ භගවා “ජනපදනිරුත්තිං නාහිනිවෙසෙය්‍ය, සමඤ්ඤං නාතිධාවෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.332). ධම්මානන්ති සභාවධම්මානං. භූතකාරණාති යථාභූතසභාවං නිස්සාය පවත්තනතො. සම්මුතිං වොහරන්තස්සාති “පුග්ගලො සත්තො”තිආදිනා ලොකසමඤ්ඤං කථෙන්නස්ස.

හිරොත්තප්පදීපනත්ථන්ති ලොකපාලනකිච්චෙ හිරොත්තප්පධම්මෙ කිච්චතො පකාසෙතුං. තෙසඤ්ඤි කිච්චං සත්තසන්තානෙයෙව පාකටං හොතීති පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය තං වත්තබ්බං. එස නයො සෙසෙසුපි. යස්මිඤ්ඤි චිත්තුප්පාදෙ කම්මං උප්පන්නං, තංසන්තානෙ එව තස්ස ඵලස්ස උප්පත්ති කම්මස්සකතා. එවඤ්ඤි කතවිඤ්ඤාණනාසො අකතාගමො වා නත්ථිති සා පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බො. තෙහි සත්තෙහි කාතබ්බො පුඤ්ඤාදිකිරියා පච්චත්තපුරිසකාරොපි සන්තානවසෙන නිජ්ජාදෙනබ්බතො පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බො.

ආනන්තරියදීපනත්ථන්ති චුතිඅනන්තරං ඵලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තානි, තත්තිබ්බත්තනෙන අනන්තරකරණසීලානි, අනන්තරපයොජනානි වාති ආනන්තරියානි, මාතුසාතාදීනි, තෙසං දීපනත්ථං. තානිපි හි සන්තානවසෙන නිජ්ජාදෙනබ්බතො “මාතරං ජීවිතා වොරොපෙති” තිආදිනා (පටියා. 1.1.423) පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බානි, තථා “සො මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති” තිආදිනා (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77; 2.309; 3.230; විහ. 642, 643) “සො අනෙකවිහිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති එකම්පි ජාති” තිආදිනා (දී. නි. 1.244, 245; ම. නි. 1.148, 384, 431; පාරා. 12) “අත්ථි දක්ඛිණා දායකතො විසුජ්ඣති, නො පටිග්ගාහකතො” තිආදිනා (ම. නි. 3.381) ච පචත්තා බ්‍රහ්මවිහාරපුබ්බෙතිවාසදක්ඛිණාවිසුද්ධිකථා පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව කථාය දීපෙනබ්බො සත්තසන්තානවිසයත්තා. “අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා (සං. නි. 1.249), න සමයවිමුත්තො පුග්ගලො” තිආදිනා (පු. ප. 1) ච පරමත්ථං කථෙත්තොපි ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථං පුග්ගලකථං කථෙසි. එතෙන චුත්තාවසෙසාය කථාය පුග්ගලාධිට්ඨානභාවෙ පයොජනං සාමඤ්ඤවසෙන සධ්ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. කාමඤ්ඤෙතං සබ්බං අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානං වසෙන චුත්තං, පරිඤ්ඤාතවත්ථුකානම්පි පන එවං දෙසනා සුඛාවහා හොති.

මහාජනොති ලොකියමහාජනො. න ජානාති සනවිතිබ්බොගාභාවෙන ධම්මකිච්චස්ස අසල්ලක්ඛණෙන. තත්ථ “කිං නාමෙතං, කථං නාමෙතං” තිති සංසයපක්ඛන්දනයා සම්මොහං ආපජ්ජති. විරුද්ධාහිනිවෙසිතාය පටිසත්තු හොති. ජානාති විරපරිචිතත්ථා වොහාරකථාය. තතො එව න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති.

නප්පජ්ජන්ති වොහාරමුඛෙන පරමත්ථස්ස දීපනතො. සමඤ්ඤාගහණවසෙන ලොකෙන ඤායති සමඤ්ඤායති වොහරියතීති ලොකසමඤ්ඤා, තාය ලොකසමඤ්ඤාය. තස්ස තස්ස අත්ථස්ස විභාවනෙ ලොකෙන නිවිජ්ඣං, නියතං වා චුච්චති වොහරියතීති ලොකනිරුත්ති, තස්සං ලොකනිරුත්තියං. තථා ලොකෙන අභිලපියතීති ලොකසමඤ්ඤාය

ලොකාභිලාපො, තස්මිං ලොකාභිලාපෙ ධීතායෙව අප්පහානතො. පුග්ගලවාදිනො විය පරමත්ථවසෙන අග්ගහෙත්වා.

සන්නොති එත්ථ සන්නසද්දො “දීඝං සන්නස්ස යොජන” ත්තිආදීසු (ධ. ප. 70) කිලන්තභාවෙ ආගතො, “අයඤ්ච විතක්කො අයඤ්ච විචාරො සන්නා හොන්ති සමිතා” ත්තිආදීසු (විහ. 576) නිරුද්ධභාවෙ ආගතො, “අධිගතො ඛො මායායං ධම්මො ගම්භීරො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්නො පණ්ණො” ත්තිආදීසු (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 2.172; මහාව. 7) සන්නඤ්ඤාණගොචරතාය, “උපසන්නස්ස සදා සතිමතො” ත්තිආදීසු (උදා. 27) කිලෙසවූපසමෙ, “සන්නො හවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති” ත්තිආදීසු (ධ. ප. 15) සාදුසු, “පඤ්චමෙ, භික්ඛවෙ, මහාවොරා සන්නො සංවිජ්ජමානා” ත්තිආදීසු (පාරා. 195) අත්ථිභාවෙ, ඉධාපි අත්ථිභාවෙයෙව. සො ච පුග්ගලසම්බන්ධෙන චුත්තත්තා ලොකසමඤ්ඤාවසෙනාති දස්සෙන්නො “ලොකසඬකෙතවසෙන අත්ථි” ත්ති ආහ. අත්ථිති චෙතං නිපාතපදං දට්ඨබ්බං “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා” ත්තිආදීසු (දී. නි. 2.373-374; ම. නි. 1.110; 3.154; අ. නි. 6.29; 10.60) විය. සංවිජ්ජමානාති පදස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො “උපලබ්භමානා” ත්ති ආහ. යඤ්භි සංවිජ්ජති, තං උපලබ්භති. අඬගන්ති එතෙහි තංසමඬගිපුග්ගලා නිහිනභාවං ගච්ඡන්තිති අඬගණාති, රාගාදයො. අඤ්ජති මක්ඛෙතිති අඬගණං, මලාදි. අඤ්ජෙති තත්ථ ධීතං අහුන්දරතාය අභිබ්බාඤ්ජෙතිති අඬගණං, විචට්ඨා භූමිපදෙසො. දොසාදීනං පවත්තිආකාරවිසෙසතාය නානප්පකාරා බහුලප්පවත්තියා තිබ්බකිලෙසා. පාපකානන්ති ලාමකානං. අකුසලානන්ති අකොසල්ලසම්භූතානං. ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාවසෙන පවත්තානං. සහ අඬගණෙනාති අඬගණන්ති ලද්ධනාමෙන යථාචුත්තකිලෙසෙන සහ වත්තති.

අත්ථිතිපි න ජානාති තාදිසස්ස යොනිසොමනසිකාරස්ස අභාවා. යෙසං කිලෙසානං අත්ථිතා, තෙසං සප්පට්ඨයතා විසෙසතො ජානිතබ්බාති දස්සෙතුං “ඉමෙ කිලෙසා නාමා” ත්තිආදි චුත්තං. තත්ථ කක්ඛ්ඤාති ඵරුසා. වාළාති කුරුරා. න ගහිතබ්බාති න උප්පාදෙතබ්බා. යාථාවසරසතොති යථාභූතසභාවතො. එවඤ්චාති “ඉමෙ කිලෙසා නාමා” ත්තිආදිනා චුත්තප්පකාරෙන. යෙන වා තෙන වාති නවකම්මෙසු වා පරියත්තිධුතඬගාදීසු වා යෙන වා තෙන වා. තත්ත්වාති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. තං පන නිද්ධාරණං සඬගණානඬගණසමුදායතොති දස්සෙන්නො “වතුසු පුග්ගලෙසු” ත්ති වත්වා පුන තදෙකදෙසතො දස්සෙන්නො “තෙසු වා ද්වීසු සාඬගණෙසු” ත්ති ආහ. තඤ්භි ද්වයං පඨමං භීතසෙට්ඨභාවෙන නිද්ධාරීයති පඨමං උද්දිට්ඨත්තා. නිද්ධාරණඤ්භි ක්වචි කුතොචි කෙනචි හොතීති.

58. කිඤ්චාපි අඤ්ඤත්ථ “ජනකො හෙතු, පරිග්ගාහකො පච්චයො, අසාධාරණො හෙතු, සාධාරණො පච්චයො, සභාගො හෙතු, අසභාගො

පච්චයො, පුබ්බකාලිකො හෙතු, සහජ්ජවත්තො පච්චයො”ති ආදිනා හෙතුපච්චයා විහජ්ජ වුවුවන්ති, ඉධ පන “චත්තාරො බො, භික්ඛවෙ, මහාභූතා හෙතු, චත්තාරො මහාභූතා පච්චයා රූපක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායා”ති ආදීසු (ම. නි. 3.85) විය හෙතුපච්චයසද්දා සමානත්ථාති දස්සෙතුං. “උභයෙනපි කාරණමෙව පුවඡති”ති වුත්තං. තත්ථ උභයෙනාති හෙතුපච්චයවචනද්වයෙන. පුවඡති ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙසනං වඩ්ඪෙත්තුකාමො. කිඤ්චාපිති අනුජානනසම්භාවනත්ථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාති? සමානෙපි ද්විත්තං සාධගණභාවෙ තස්සා පජානනාප්පජානනහෙතුකතං තෙසං සෙට්ඨහීනතං. කිං සම්භාවෙති? ථෙරස්ස විචිත්තපටිභානතාය නානාහෙතුපමාහි අලඬිකත්වා යථාපුවඡිතස්ස අත්ථස්ස පාකටකරණං. තෙනාහ “නප්පජානාති”ති ආදි. හෙතු චෙව පච්චයො ච සෙට්ඨහීනභාවෙ. තථාඅක්ඛාතබ්බතාපි හි තෙසං තන්තිමිත්තා ඵවාති.

59. තන්ති තෙසං ද්විත්තං පුග්ගලානං භීනසෙට්ඨතාය කාරණං. ඔපම්මෙහි පාකටකරං කත්වා දස්සෙතුං. එතන්ති සුත්තෙ අනන්තරං වුවුවමානං විරියාරම්භාභාවෙන අධිගණස්ස අප්පහානං. තෙනාහ “න ඡන්දං...පෙ.... සන්ධායාහා”ති. කත්තුකම්‍යතාඡන්ධන්ති කත්තුකම්‍යතාසඬ්ඛානං අධිගණස්ස පහාතුකම්‍යතාවසෙන උප්පජ්ජනකකුසලධම්මච්ඡන්දං. න ඡනෙස්සතීති න උප්පාදෙස්සතී. කුසලො වායාමො නාම ඡන්දනො බලවාති ආහ “තතො බලවතරං වායාමං න කරිස්සතී”ති, ඡන්දම්පි අනුප්පාදෙන්තො කථං තප්පං වායාමං කරිස්සතීති අධිප්පායො. ථාමගතවීරියං උස්සොල්භීභාවප්පත්තං දළ්භං වීරියං. සාධගණග්ගහණෙනෙව අධිගණානං කිලෙසවත්ථුතාය විත්තස්ස සංකිලිට්ඨතාය සද්ධාය පුන සංකිලිට්ඨග්ගහණං සවිසෙසං කිලිට්ඨභාවවිභාවනන්ති ආහ “සුට්ඨතරං කිලිට්ඨවිත්තො”ති. මලිනවිත්තොති ආදීසුපි “තෙහියෙවා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. උක්ඛලිපුවඡනවොළකස්ස විය වසාපිතපිලොතිකා විය ච දුම්මොවනීයභාවෙන මලග්ගහණං මලිනතා, පිළනං හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං විබාධනං දරථපරිලාභුප්පාදනෙන පරිදහනං උපතාපනං, කාලන්ති කාලනං, යථාගහිතස්ස අත්තභාවස්ස බෙපනං ආයුක්ඛයන්ති අත්ථො. කරිස්සතීති පවත්තෙස්සති, පාපුණ්ණස්සතීති වුත්තං හොති. තථාභූතො ච පාණං චජිස්සති නාමාති ආහ “මරිස්සතී”ති.

සෙය්‍යථාපිති උපමානිදස්සනෙ නිපාතො. තදත්ථං දස්සෙන්තො “යථා නාමා”ති ආහ. පංසුආදිනාති ආදි-සද්දෙන ජල්ලාදිනං සඬිගහො, සංසනාදීහීති ආදි-සද්දෙන ඡාරිකාපරිමජ්ජනාදිනං සඬිගහොති. “අහිරුපාය කඤ්ඤා දාතබ්බා”ති ආදීසු විය අන්තරෙතපි අතිසයත්ථබ්බාධකසද්දෙන අතිසයත්ථො ඤායතීති ආහ “මලග්ගහිතතරාති වුත්තං හොති”ති. පටිපුච්ඡාවචනන්ති අනුමතිපුච්ඡාවිසෙසො. ඵවං කරියමානාති අපරිභොග-

අපරියොදපනරජොපථනික්ඛිපනෙනි කිලිට්ඨභාවං ආපාදියමානා. ඔපම්මං සම්පට්ඨාදෙන්තොති යථුපනීතං උපමං උපමෙයාත්ථෙත සමං කත්වා පට්ඨාදෙන්තො, සංසන්දෙන්තොති අත්ථො. සාඨගණො පුග්ගලොති සාඨගණො තස්මිං අත්තභාවෙ අසුඡ්ඤානකපුග්ගලො. ආපණාදිතො කුලසරං ආනීතස්ස මලග්ගහිතකංසභාජනස්ස තත්ථ ලද්ධබ්බාය විසුද්ධියා අලාභතො යථා අනුක්කමෙන සංකිලිට්ඨතරභාවො, එවං සරතො නික්ඛන්තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජාය ලද්ධබ්බාය විසුද්ධියා අලාභතො අනුක්කමෙන සංකිලිට්ඨතරභාවොති දස්සෙන්තො “සංකිලිට්ඨකංසපාතියා”තිආදිමාහ. සංකිලිට්ඨතරභාවො ච නාම පබ්බජිතස්ස ආජීවවිපත්තිවසෙන වා සියා ආචාරදිට්ඨිසිලවිපත්තිසු අඤ්ඤතරවසෙන වාති තං සබ්බං සඨගහෙන්වා දස්සෙතුං “තස්ස පුග්ගලස්ස”තිආදි චුත්තං. පාවිත්තියවිතික්කමනග්ගහණෙන හි එකච්චදිට්ඨිවිපත්තියාපි සඨගහො හොතිති. එත්ථ ධීතස්සාති එතිස්සං ආජීවවිපත්තියං ධීතස්ස. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි යථාරහං වත්තබ්බං. සබ්බපරිසසාධාරණා මහාථෙරස්ස දෙසනා, තස්මා ගහපතිවසෙනපි යොජෙතබ්බං. තත්ථ උක්කංසගතසංකිලිට්ඨතරභාවං දස්සෙන්තො “මාතුසාතාදිආනන්තරියකරණ”න්ති ආහ. අවිසොධෙත්වාති යථා අත්තතො සිලෙ වා දිට්ඨියා වා විසුද්ධි හොති, එවං කිලෙසමලිනවිත්තසන්තානං අවිසොධෙත්වා.

හබ්බපුග්ගලොති උපනිස්සයාදිසම්පත්තියා තස්මිං අත්තභාවෙ විසුද්ධිපුග්ගලො. ආදිං කත්වාති ඉමිනා ධොවනසංසනාදිහි පරියොදපනං ආදිමන්තං කත්වා වදති. සුද්ධට්ඨානං යත්ථ වා න රජෙන ඔකිරියති. දණ්ඩකම්මං කත්වාති “එත්තකා උදකා, වාලුකා වා ආනෙතබ්බා”ති දණ්ඩකම්මං කත්වා. එත්ථ ධීතස්සාති පරිසුද්ධෙ සිලෙ ධීතස්ස. සම්මාවත්තපට්ඨපත්තිසිලෙහි සිලවිසුද්ධි දස්සිතා. වත්තපට්ඨපත්තියාපි හි අඨගණානං වික්ඛම්භනං සියා. තථා හිස්සා සංකිලිට්ඨකංසපාතියා පරිසුද්ධපරියොදාතභාවො උපමාභාවෙන චුත්තො. පන්තසෙනාසනවාසො කිලෙසවික්ඛම්භනං කිලෙසානං තදඨගනිවාරණං. සොතාපත්තිඵලාධිගමො...පෙ.... අරහත්තසච්ඡිකිරියාති සත්තසුපි යානෙසු “පරිසුද්ධපරියොදාතභාවො වියා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. පබ්බජිතස්ස හි විසුද්ධි නාම හෙට්ඨිමන්තෙන සිලවිසුද්ධියා වා සියා කම්මට්ඨානානුයොගවසෙන විවෙකවාසෙන ඤානස්සාධිගමෙන වා විපස්සනාභාවනාය වා සාමඤ්ඤඵලාධිගමෙන වාති.

රාගට්ඨානියන්ති රාගුප්පත්තිහෙතුහුතං. විසභාගාරම්මණං සන්ධාය වදති “ඉට්ඨාරම්මණ”න්ති. තස්මින්ති ඉට්ඨාරම්මණෙ. විපන්නස්සතීති මුට්ඨස්සති. තං නිමිත්තන්ති සුභනිමිත්තං. ආවජ්ජිස්සතීති අයොනියො ආවජ්ජිස්සති. සයමෙව අඤ්ඤාන අවොම්ඝ්සො. කුසලවාරපච්ඡින්නදනමෙව චෙත්ථ අනුද්ධංසනං දට්ඨබ්බං. සෙසන්ති “සාඨගණො

සංකිලිට්ඨවිත්තො” තිආදි.

චුත්තනායානුසාරනාති

පට්ඨමවාලො

චුත්තනායානුසාරන. සබ්බන්ති මාතුසාතාදිආනන්තරියකරණපරියොසානං සබ්බං උපමාසංසන්දනවචනං.

අතිවිරහානාවතොති සතිසම්මොසානාවතො, උපට්ඨිතස්සති භාවතොති අත්ථො. සෙසන්ති “සො අරාගො” තිආදි.

“ධොවනසංසනසණ්ඨාරකාපරිමජ්ජනාදිහි” තිආදිනා දුතියවාරානුසාරන.

“කො නු බො” තිආදි පුච්ඡාවසෙන ආගතං, ඉදං නිගමනවසෙනාති අයමෙව විසෙසො.

60. අඛිගණන්ති තත්ථ තත්ථ නාමතො එව විභාවිතං, න පන සභාවතො, පහෙදතො වාති සභාවාදිතො විභාවනං සන්ධායාහ “නානාජපකාරතො පාකටං කාරාපෙතුකාමෙනා” ති. ඉච්ඡාය අවචරානන්ති ඉච්ඡාවසෙන අවචරණානං. ඔතිණ්ණානන්ති චිත්තසන්තානං අනුපවිට්ඨානං. තෙ පන තත්ථ පච්චයවසෙන නිබ්බන්තන්තා පවත්තා නාම හොන්තිති ආහ “පවත්තාන” තිති. නානාජපකාරානන්ති විසයහෙදෙන

පවත්තිආකාරහෙදෙන ච නානාවිධානං. යෙනකාරණෙන. න කෙවලං ලාභත්ථිකතා එව, අථ බො පුඤ්ඤවත්තතා සක්කතගරුකතා ච එත්ථ කාරණභාවෙන ගහෙනබ්බාති දස්සෙන්නො “පකතියාපි වා” තිආදිමාහ. තෙන ලාභත්ථිකොපි න යො කොචි එවං චිත්තං උප්පාදෙති පුඤ්ඤවා සම්භාවතීයොති දස්සෙති. ථෙරා අවජ්ජපටිච්ඡාදනභයෙන මජ්ඣිමානං ආරොචෙන්නි, තථා මජ්ඣිමා නවකානං, නවකා පන අත්තනො නවකභාවෙන විසාසාදාදීනං ආරොචෙන්නි “පස්සථ තුම්භාකං ථෙරස්ස කම්ම” තිති. විසාසාදාදියො නාම “ඊදිසස්ස සන්තිකෙ ඔවාදන්ථං තුම්භෙ ආගතා” ති හික්ඛුනීනං ආරොචෙන්නි. න ච මං හික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති න ච වත මං හික්ඛු ජානෙය්‍යුං, අහො වත මං හික්ඛු න ජානෙය්‍යුන්ති යොජනා. යානං බො පනෙතන්ති එත්ථ බො-සද්දො අවධාරණත්ථො, පන-සද්දො වචනාලඬිකාරොති ආහ “අත්ථියෙවා” ති. පුබ්බෙ ඉච්ඡුජ්ජපාදවාරවණ්ණනාය චුත්තනයෙන. ඉති-සද්දො ඉධ ආසන්නකාරණත්ථොති තං දස්සෙන්නො “ඉම්භා කාරණෙනා” ති ආහ. ඉදංකුච කොපඅජ්ජපටිච්ඡාදනමෙව ගහණං. තාදිසානන්ති කොපඅජ්ජපටිච්ඡාදිභූතානන්ති අධිජ්ජායො.

අනුරහොති අනුරූපෙ රහසි. එවමෙව හි අත්ථං දස්සෙතුං “විහාරපච්චන්තෙ” තිආදි චුත්තං. පුරිමසදිසමෙවාති “ලාභත්ථිකො හි” තිආදිනා චුත්තෙන පුරිමෙන යොජනානායෙන සදිසමෙව.

වොදනාය පටිපුග්ගලභාවො, වොදනා ච ආපත්තියාති වුදිතකෙන වොදකස්ස සමානභාවො ආපත්තිආපන්නතායාති ආහ “සමානොති සාපත්තිකො” ති. සජ්ජපටිපුග්ගලෙනෙවස්ස වොදනිච්ඡාය කාරණං විභාවෙතුං “අය” තිතිආදි චුත්තං. න වායං සාපත්තිකතාය එව සමානතං ඉච්ඡති, අථ

බො අඤ්ඤාථාපිති දස්සෙන්නො “අපිවා”තිආදිමාහ. අඤ්ඤාන වා පටිපුග්ගලෙන සප්පටිපුග්ගලො. අයඤ්ඤි “සප්පටිපුග්ගලොව මං වොදෙය්‍යා”ති ඉච්ඡති “එවාහං තස්ස පටිපුග්ගලෙහි සද්ධිං එකජ්ඣාසයො භුත්වා තස්ස උපරි කිඤ්චි වත්තුං කාතුං වා ලභිස්සාමි”ති මඤ්ඤමානො. ඉමස්මිං පන පක්ඛෙ නො අප්පටිපුග්ගලොති නත්ථි එතස්ස පටිපුග්ගලොති අප්පටිපුග්ගලොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

“අහො වතා”ති ඉදං පදං දිස්සති සම්බන්ධො, ඉමස්ස පුග්ගලස්ස ඉච්ඡාවාරෙ යිතත්තා භික්ඛූනං ධම්මං දෙසෙය්‍යාති වචනතො “තඤ්ච බො අනුමතිපුච්ඡායා”ති චුත්තං. න හෙස “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු”තිආදිනා කිඤ්චි විතික්කමං උද්දිස්ස හගවතා පුච්ඡිතබ්බතං ඉච්ඡති. නො මග්ගං වා එලං වා විපස්සනං වා අන්තරං කත්වාති මග්ගභාවනං වා එලසච්ඡිකිරියං වා සිබාප්පත්තවිපස්සනානුයොගං වා නිරොධසමාපජ්ජනං වා ඤානසමාපජ්ජනමෙව වා අන්තරං කාරණං කත්වා හගවතා අත්තානං පටිපුච්ඡිතබ්බං නො ඉච්ඡති. නිච්චං අනිච්චන්තිආදිනා අනුමතිග්ගහණවසෙන පුච්ඡිතබ්බං ඉච්ඡති, උත්තානමෙව කත්වා පුච්ඡිතබ්බං ඉච්ඡතිති අත්ථො. උපහරන්තෙ පස්සති සම්බන්ධො. අභබ්බට්ඨානභික්ඛූතාය නිහරිස්සන්ති සාසනතො.

තං සම්පත්තින්ති පරිවාරසම්පත්තිඤ්චෙව භික්ඛූහි කරියමානං සක්කාරගරුකාරසම්පත්තිඤ්ච. ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජන්ති මයා සංවිහාගෙ කරියමානෙ. සයමෙව පඤ්ඤායතීති සයමෙව ගන්ත්වා භික්ඛූනං පුරතො අත්තානං දස්සෙති, පුරතො වසන්තං පන භික්ඛූ පුරක්ඛත්වා ගච්ඡන්තියෙවාති අධිප්පායො.

දක්ඛිණොදකන්ති අග්ගතො උපනීයමානං දක්ඛිණොදකං. යතො එවං කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ නියමො ඉච්ඡිතො. අවධාරණත්ථං වා එවං කාරග්ගහණන්ති කත්වා අහමෙව ලභෙය්‍යන්ති අහං ලභෙය්‍යමෙවාති එවමෙතං අවධාරණං දට්ඨබ්බන්ති අධිප්පායෙනාහ “අහමෙව ලභෙය්‍යන්ති ඉච්ඡා නාතිමහාසාවජ්ජා”ති, අඤ්ඤාථා යථාරුතවසෙන අවධාරණෙ ගස්භමානෙ “න අඤ්ඤෙ ලභෙය්‍ය”න්ති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො සියාති. පාසාදිකො භොතීති ඉදං තස්ස අග්ගාසනාදිපච්චාසිසනාය කාරණදස්සනං.

අනුමොදනන්ති මඬිගලාමඬිගලෙසු අනුමොදනාවසෙන පවත්තෙතබ්බධම්මකථං. ඛණ්ඩානුමොදනන්ති අනුමොදනෙකදෙසං. “පුබ්බෙ අනුමොදිතපුබ්බො අනුමොදතු”ති අවත්වා ථෙරෙන චුත්තමත්තෙයෙව.

තාදිසෙසු යානෙසුති තාදිසෙසු පෙසලානං බහුස්සුතානං වසනට්ඨානෙසු. සබ්බමිපි රතිං පවත්තනතො සබ්බරත්තිකානි. විනිච්ඡයකුසලානන්ති අනෙකවිහිතෙසු කඬ්ඛට්ඨානියෙසු කඬ්ඛාවිනයනාය තං තං පඤ්ඤානං

විනිවිඡයෙ කුසලානං ඡෙකානං. තෙසු තෙසු ධම්මකට්ඨකෙසු අජ්ඣට්ඨෙය්‍ය වාරෙන ධම්මං කථෙත්තෙසු “අයං බ්‍යත්තො”ති ධම්මජ්ඣෙසකෙන අජ්ඣට්ඨත්තා ඕකාසං අලභමානො.

සක්කවච්ඡද්ව කරෙය්‍යන්ති භික්ඛු යං මම අභිවාදනපච්චුට්ඨානඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මාදිං කරොන්ති. තං ආදරෙනෙව කරෙය්‍යං, යඤ්ච මෙ පරික්ඛාරජානං පටියාදෙන්ති, තම්පි සුන්දරං සම්මදෙව අභිසංඛතං කරෙය්‍යන්ති අත්ථො. භාරියන්ති පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුකාතබ්බං. එතං විධිත්ති එතං “සක්කරෙය්‍ය”න්තිආදිනා චුත්තසක්කාරාදිවිධිං. තෙනාති තෙන කාරණෙන, බාහුසච්චාදිගුණවිසෙසවතො එව සක්කාරාදිනං අරභත්තාති අත්ථො. එවරූපන්ති ඊදිසං “පියො ගරු”තිආදිනා (අ. නි. 7.37) චුත්තජපකාරං. එවං කරෙය්‍යන්ති එවං “සක්කරෙය්‍ය”න්තිආදිනා චුත්තජපකාරං සක්කාරාදිං කරෙය්‍යං. එස නයොති යොයං භික්ඛුවාලෙ චුත්තවිධි, එසෙව නයො. ඉතො පරෙසු භික්ඛුනිවාරාදිසු වාරෙසු.

අහමෙව ලාභී අස්සන්ති එත්ථාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අවධාරණං ගහෙතබ්බං. පිණ්ඩපාතස්ස පණිතතා උපසෙවනාදිවසෙනාති ආහ “සජ්ජිතෙලමධුසක්ඛරාදිපූරිතාන”න්ති. මඤ්චපීඨාදීනන්ති නිදස්සනමත්තං උතුසජ්ජායානං නිවාතානං එස්සිතතලානං පිහිතද්වාරකවාලවාතපානාදීනම්පි පණිතසෙනාසනභාවතො. ආදි-සද්දෙන වා තෙසම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. සබ්බත්ථාපිති සබ්බෙසු තෙසු චතුසුපි පච්චයවාරෙසු.

61. කායකම්මං දිස්වාති ඉදං න කායකම්මං චක්ඛුවිඤ්ඤායං, කායකම්මුනා පන සහ පචත්තං ඔට්ඨපරිජ්ජන්දනං භාකුට්ඨකරණං කායඤ්ඤාදිදස්සනං කායකම්මදස්සනං විය භොතිති කත්වා චුත්තං. වච්ඡිකම්මං සුත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයො, තස්මා කායවිකාරජනකා ධම්මා “දිස්සන්ති”ති චුත්තා, වච්චිකාරජනකා “සුයන්ති”ති. තතො එව ච තෙ පච්චිකම්මකාලෙ සම්මුඛකාලෙ දිස්සන්ති නාම. තිරොක්ඛකාලෙ අසම්මුඛකාලෙ සුයන්ති නාම. අනුරූපතො ගහණං අනුග්ගහො. ආරඤ්ඤිකත්තන්ති තස්ස භික්ඛුනො ධුතගුණත්තානුරූපතො ගණ්හාති. තෙනාහ “ආරඤ්ඤිකත්තං අනුග්ගණ්හාති”ති. අරඤ්ඤ නිවාසො අස්සාති ආරඤ්ඤිකො. පන්තං පරියන්තං දුරතරං සෙනාසනං අස්සාති පන්තසෙනාසනො. තං පන අත්ථමත්තෙන දස්සෙන්තෙන “පන්තසෙනාසනෙ වසති”ති චුත්තං. භික්ඛාසඤ්ඤාතානං පිණ්ඩානං පාතො පිණ්ඩාපාතො, තං පිණ්ඩපාතං උඤ්ජති ගවෙසතිති පිණ්ඩපාතිකො. පිණ්ඩාය පතිතුං චරිතුං වතමෙතස්සාති වා පිණ්ඩපාති, යො එව පිණ්ඩපාතිකො. දානතො අවඤ්ඤිතතො අපෙතං අපදානං, සහ අපදානෙන සපදානං, අනවඤ්ඤිතං. අනුසරං චරණසීලො සපදානවාරී. උන්නතභාවෙන

පංසුකුලං විය පංසුකුලං, පංසු විය වා කුච්ඡිතභාවං උලති ගච්ඡති පංසුකුලං, තස්ස ධාරණං ඉධ පංසුකුලං, තං සීලමස්සාති පංසුකුලිකො.

තීහි කාරණෙහි ලුඛං වෙදිතබ්බං අග්ගච්ඡස්සවණ්ණපරිභානිතො අපංසුකුලමිති, කො පන වාදො පංසුකුලන්ති අධිප්පායො. පුලදීඝසුත්තකෙනාති පුලෙන ඔලම්බමානෙන දීඝසුත්තකෙන. වණ්ණෙනාති එත්ථ එස්සෙනපි පරිභායතීති වත්තබ්බං. තඤ්ඤි තත්ථ ඛරච්ඡස්මිති හොතියෙවාති. කස්මා පන පාළියං ආරඤ්ඤිකාදිග්ගහණෙන වත්තාරොව ධුතගුණා වුත්තාති? පධානත්තා, තග්ගහණෙනෙව ච ඉතො පරෙස්මිති සුඛපරිභොගතාය ගහණස්මිභවතො. යො හි ආරඤ්ඤිකො පන්තසෙනාසනො, තස්ස අබ්භොකාසික-රුක්ඛමූලික-නෙසජ්ජික-යථාසන්ථතික-සොසානිකඛිගාති සුපරිපුරාති. යො ච පිණ්ඩපාතිකො සපදානවාරි ච, තස්ස පත්තපිණ්ඩිකබ්ලපච්ඡාභන්තිකච්ඡාසනිකඛිගාති. යො පන පංසුකුලිකො, තස්ස තෙව්වරිකඛිගං සුපරිහරමෙවාති. පධානත්තා හි භගවතාපි “කදාහං නන්දං පස්සෙය්‍යං, ආරඤ්ඤං පංසුකුලික”න්තිආදිනා (සං. නි. 2.242; නෙත්ති. 100) තත්ථ තත්ථ ආරඤ්ඤිකාදෙයො එව ගය්හන්ති. එත්තකාති පාළියං ආගතානං පරිච්ඡිජ්ජ ගහණමෙතං, න එත්තකා සබ්බෙපි එකස්ස එකංසතො සම්භවන්ති, නාපි එත්තකායෙව පාපධම්මා පහාතබ්බා. න හි මක්ඛපළාසාදීනං අප්පහීනභාවෙපි සබ්බමවාරි නෙව සක්කරොන්ති...පෙ.... න පුප්පන්තිති.

තමත්ථන්ති “යස්ස කස්සචී”තිආදිනා වුත්තමත්ථං. උපමාය පාකටං කරොන්තොති අන්වයතො ඛ්‍යතිරෙකතො ච උදාහරණෙන විභාවෙන්තො. අහිකුණපාදීනං අතිපටිකුලජ්ඣවිජ්ජියතා අතිවිය දුග්ගන්ධතාය. සා ච අහීනං තිබ්බණකොපතාය, කුක්කුරමනුස්සානං ඔදනකුම්මාසුපවයතාය සරීරස්ස හොතීති වදන්ති. ඉමෙසන්ති අහිආදීනං. වඩ්ඪෙත්තවාති උපරුපරි බිපනෙන රචිතං කත්වා. තං පන වඩ්ඪිතං තෙන ච භාජනං පූරිතං හොතීති ආහ “වඩ්ඪෙත්තවා පරිපුරෙත්වා”ති. ජනස්ස දස්සනගොග්‍යං දස්සනීයං ජඤ්ඤං, තං පරමපරිසුද්ධං මනොහරඤ්ඤං හොතීති ආහ “වොක්ඛවොක්ඛ”න්ති. අහිනවනිවිට්ඨා මහාමාතා වධුකා. සා පන පුත්තලාභගොග්‍යතං උපාදාය මඛිගලවචනෙන “ජනී”ති වුවචති, තස්සා නිය්‍යමානං පණ්ණාකාරං ජනියා හරතීති ජඤ්ඤං. උභයත්ථාති අත්ථද්වයෙ. පුනරුත්තන්ති ආමෙඛිතචචනමාහ. න මනාපං එතස්සාති අමනාපො, තස්ස භාවො අමනාපතා, තථාපවත්තො විත්තුප්පාදොති ආහ “අමනාපං ඉදන්ති...පෙ.... අධිවචන”න්ති. බුද්ධවෙසන්තා ලිඛිගස්ස පරිසුද්ධකංසපාතිසදිසකා. කුණපරවනං විය ඉච්ඡාවචරෙහි සන්තානස්ස හරිතභාවො. සො පන තෙසං අප්පහීනතායාති ආහ “ඉච්ඡාවචරානං අප්පහාන”න්ති.

62. “තෙන ගාමන්තවිහාරං අනුග්ගණ්හාති”ති වත්තබ්බෙ “ආරඤ්ඤිකත්ත”න්ති පන පොත්ථකෙ ලිඛිතං. න හි සුක්කපක්ඛෙ පාළියං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 ආරඤ්ඤිකග්ගණං අත්ථි, සති ච ඉච්ඡාවචරජ්ජහානෙ ගාමන්තවිහාරො
 එකන්තෙන න පටික්ඛිපිතබ්බො, ඉච්ඡිතබ්බොව තාදිසානං
 උත්තරිමනුස්සධම්මපටිච්ඡාදනතො. තථ හි චක්ඛති
 “අප්පිච්ඡතාසමුට්ඨානෙහි”තිආදි. සාලිවරහත්තරවනං විය
 ඉච්ඡාවචරජ්ජහානං මනුඤ්ඤභාවතො තිත්තිහෙතුතො ච.

63. මං තත්ති ච උපයොගවචනං පටි-සද්දයොගෙන, අත්ථො පන
 සම්පදානමෙවාති ආහ “මය්හං තුය්හ”න්ති ච. “සමයෙ”ති භූමිමත්ථෙ
 “සමය”න්ති උපයොගවචනං.
 ගිජ්ඣකුටපණ්ඩවඉසිගිලිවෙහාරවෙපුල්ලපබ්බතානං වසෙන සමන්තතො
 ගිරිපරික්ඛෙපෙන. රාජගහෙති සමීපත්ථෙ භූමිමවචනන්ති ආහ “තං නිස්සාය
 විහරාමි”ති.

පුරාණයානකාරපුත්තොති පුරාණෙ පබ්බජිතතො පුබ්බෙ
 යානකාරපුත්තො තථාපඤ්ඤාතො. ජිම්හන්ති ගොමුත්තකුට්ඨං. තෙනාහ
 “සප්පගතමග්ගසදිස”න්ති. සොති පණ්ඩුපුත්තො. ඉතරොති සමිති.
 චිත්තිතට්ඨානමෙවාති චිත්තිතචිත්තිතට්ඨානමෙව තච්ඡති, තඤ්ච බො න
 තස්ස චිත්තානුසාරෙන, අථ බො අත්තතො සුත්තානුසාරෙන තච්ඡන්තො
 යානකාරපුත්තො. චිත්තන්ති අත්තතො චිත්තෙන මම චිත්තං ඡානිත්වා විය.

“න සද්ධාය පබ්බජිතො”ති ඉමිනාව කම්මඵලසද්ධාය අභාවො තෙසං
 පකාසිතොති ආහ “අස්සද්ධාති බුද්ධධම්මසඬ්ඝෙසු සද්ධාවිරහිතා”ති.
 පබ්බජිතානං ජීවිකා අත්ථො එතෙසන්ති ජීවිකත්ථා. තෙනාහ
 “ඉණ්හයාදීහි”තිආදි. කෙරාටිකං වුච්චති සාධෙය්‍යං. සධානං
 ගුණවාණිජකානං කම්මං සාධෙය්‍යන්ති ආහ “සාධෙය්‍යඤ්ඤි”තිආදි.
 තුච්ඡසභාවෙන මානො නළො වියාති නළො, මානසඬ්ඛාතො උග්ගතො
 නළො එතෙසන්ති උත්තළා. තෙනාහ “උට්ඨිතතුච්ඡමානා”ති. ලහුකතාය
 වා වපළා. ඵරුසවචනතාය බරවචනා. තිරච්ඡානකථාබහුලතාය
 නිරත්ථකවචනපළාපිනො. අසංවුතකම්මද්චාරාති ඉදං කම්මද්චාරාදීනං
 අසංවුතභාවො උජ්ජන්තිද්චාරානං අසංවුතතාය එව භොතීති කත්වා වුත්තං.
 අථ වා ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසුති නිමිත්තෙ භූමිමං, ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු නිමිත්තභූතෙසු
 අසංවුතකම්මද්චාරාති අත්ථො. යා මත්තාති භොජනෙ අයුත්තපරියෙසන-
 අයුත්තපටිග්ගහණ-අයුත්තපරිභොගෙ වජ්ජෙත්වා යුත්තපරියෙසන-
 යුත්තපටිග්ගහණ-යුත්තපරිභොගසඬ්ඛාතා යා මත්තා අප්පමත්තෙහි
 ඡානිතබ්බා. තෙනාහ “යුත්තතා”ති. ඡාගරෙති රත්තින්ද්‍රිථං ආවරණියෙහි
 ධම්මෙහි චිත්තපරිසොධනසඬ්ඛාතෙ ඡාගරෙ. තෙසං ඡාගරිතාය
 අධිසිලසික්ඛාය ගාරවරහිතානං ඉතරසික්ඛාසු පතිට්ඨා එව නත්ථිති
 දස්සෙන්තො “සික්ඛාපදෙසු බහුලගාරවා න භොන්ති”ති වත්වා තමෙව
 ගාරවාහාවං සරුපෙන විහාවෙන්තො “ආපත්තිවිතික්කමබහුලා”ති ආහ.

පකතියාපි සිද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය කම්මඵලසද්ධාය ච සද්ධා. පිටත්ති මඤ්ඤෙ යථා තං ද්‍රවභූතං අමතං ලද්ධා. සසන්ති මඤ්ඤෙ යථා තං බහලපිණ්ඩිකසුධාභොජනං ලද්ධා. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙත්තා “සාධු සාධු”ති. තමෙව පන සාධුකාරං හදයෙ යිපෙත්වා අබ්භනුමොදන්තා. එත්ථ ච අත්තමනවාචානිච්ඡාරණං පිටනසදිසං කත්වා වුත්තං බහිද්ධාභාවතො, මනසා අබ්භනුමොදනං පන අබ්භන්තරභාවතො සසනසදිසං වුත්තං. සඬබාදනජ්ඣොහරණඤ්ඤි සසනන්ති. රස්සඤ්ච එකච්චනං හොතීති ආහ “රස්සෙ සති සාරිපුත්තස්ස උපරි හොතී”ති. දීඝඤ්ච බහුවචනං හොතීති ආහ “දීඝෙ සති සබ්බන්තමාරීත”න්ති. “උපරි හොතී”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. ආලසියබ්‍යසනාදීභිති ආලසියෙන චා ඤාතිබ්‍යසනාදීභි චා. “මහානාගාති වුවචන්ති”ති වත්ථා තත්ථ කාරණං විභාවෙන්තො “තත්‍රා”තිආදිමාහ. තත්ථ “න ගච්ඡන්තීති නාගා, න ආගච්ඡන්තීති නාගා, න ආගුං කරොන්තීති නාගා”ති යො විවිධො වචනත්ථො ඉච්ඡිතො, තං විචාරෙත්වා දස්සෙතුං “ජන්දාදීභි”තිආදි වුත්තං, තං පන ඤෙය්‍යාවබ්බොධාය වචනතො අප්පමත්තකාරණං.

සයමෙව ආගුං න කරොති සබ්බථා මග්ගෙන පහිනආගුත්තා. සො කාමයොගාදිකෙ සබ්බසංයොගෙ දසවිධසංයොජනප්පහෙදානි ච සබ්බබන්ධනානි විසජ්ජ ජහිත්වා සබ්බත්ථ යක්ඛාදීසු, සබ්බෙසු චා භවෙසු කෙනචි සඬගෙන න සජ්ජති තිහි ච විමුත්තීහි විමුත්තො, තතො එව ඉට්ඨාදීසු තාදිභාවප්පත්තියා තාදි, සො වුත්තලක්ඛණෙන තථත්තා තංසභාවත්තා නාගො පවුච්චතෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති. අඤ්ඤෙහි බීණාසවනාගෙහි අග්ගසාවකත්තා ගුණවිසෙසයොගතො පුජ්ජතරා ච පාසංසතරා ච. සමං අනුමොදිසුන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතතො සම්පට්ච්ඡතෙන සමප්පවත්තමොදනාය සමං සදිසං අබ්භනුමොදිංසු. තං පන සමනුමොදනං “තත්ථා”තිආදිනා පාළිවසෙනෙව දස්සෙති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අනඬගණසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. ආකඬබ්බෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

64. සම්පන්නන්ති පරිපුණ්ණං, සමත්තතො පන්නං පත්තන්ති සම්පන්නං. තෙනාහ “ඉදං පරිපුණ්ණසම්පන්නං නාමා”ති. නන්ති “සුචා”ති වුත්තං සුචගණං. සම්පන්නොති සම්මදෙව පන්නො ගතො උපගතො. තෙනාහ “සමන්තාගතො”ති. සම්පන්නන්ති සම්පත්තියුත්තං. සා පනෙත්ථ රසසම්පත්ති අධිප්පෙතා සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො. තෙනාහ “සෙය්‍යථාපි බුද්දමධුං අනෙළක”න්ති, නිද්දොසන්ති අත්ථො. තෙන වුත්තං “ඉදං මධුරසම්පන්නං නාමා”ති. සීලස්ස අනවසෙසසමාදානෙන අබ්බන්ධාදිභාවාපත්තියා ච පරිපුණ්ණසීලා.

සමාදානතො පට්ඨාය අවිජ්ජන්දනතො සීලසමඬ්භිතො. සමාදානතො හි අවචන්තවිරොධිධම්මානුප්පත්තියා සීලසමඬ්භිතා වෙදිතබ්බා, වෙනනාදීනං පන සීලනලක්ඛණානං ධම්මානං පවත්තික්ඛණෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථී. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.9) චූත්තා, තස්මා තත්ථ චූත්තනයෙනෙව විත්ථාරකථා වෙදිතබ්බාති අධිප්පායො.

බෙත්තපාරිසුරිති නිස්සිතපාරිසුරියා නිස්සයපාරිසුරිමාහ නිස්සිතකම්මවිපත්තිසම්පත්තිවිසයත්තා යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති. තථා හි බෙත්තෙන ඛණ්ඩපුත්තිආදිදොසො චූත්තො. බෙත්තං ඛණ්ඩං හොතිති අපරිපූරං හොති සස්සපාරිසුරියා අභාවතො. තෙනෙවාහ “සස්සං න උට්ඨෙති”ති. පාදමත්තස්සපි අනෙකම්ඛණඵලනතො මහජ්ඵලං හොති. කිසලයපලාලාදිබහුතාය මහානිසංසං. ඵවමෙවන්ති යථා බිත්තං බීජං ඛණ්ඩාදිවතුදොසවසෙන අපරිපුණ්ණං හොති, තදභාවෙන ඵ පරිපුණ්ණං, ඵවං සීලං ඛණ්ඩාදිවතුදොසවසෙන අපරිපුණ්ණං හොති, තදභාවෙන ඵ පරිපුණ්ණන්ති, වතුදොසතදභාවසාමඤ්ඤමෙව නිදස්සනනිදස්සිතබ්බවිපත්තිසම්පත්තිසු දස්සෙති. මහජ්ඵලං හොති විපාකඵලෙන. මහානිසංසන්ති විපුලානිසංසං. ස්වායං ආනිසංසො ඉධ පාළියං නානජ්ජකාරෙන විත්ථාරියති.

ඵත්තාවතා කිරාති (අ. නි. ටී. 2.2.37; අ. නි. ටී. 3.10.71-74) කිර-සද්දො අරුචිසුවනත්ථො. තෙනෙත්ථ ආවරියවාදස්ස අත්තනො අරුචිවනභාවං දීපෙති. සම්පන්නසීලාති අනාමට්ඨවිසෙසං සාමඤ්ඤතො සීලසඬ්ඛෙපෙන ගහිතං. තඤ්ච වතුබ්බිධන්ති ආවරියත්ථෙරො “වතුපාරිසුද්ධිසීලං උද්දිසිත්වා”ති ආහ. තත්ථාති වතුපාරිසුද්ධිසීලෙ. ඡෙට්ඨකසීලන්ති (සං. නි. ටී. 3.5.412) පධානසීලං. උභයත්ථාති උද්දෙසනිද්දෙසෙ. ඉධ නිද්දෙසෙ විය උද්දෙසෙපි පාතිමොක්ඛසංවරො භගවතා චූත්තො “සම්පන්නසීලා”ති චූත්තත්තාති අධිප්පායො. සීලග්ගහණඤ්ඤි පාළියං පාතිමොක්ඛසංවරවසෙන ආගතං. තෙනාහ “පාතිමොක්ඛසංවරොයෙවා”තිආදි. තත්ථ අවධාරණෙන ඉතරෙසං තිණ්ණං ඵකදෙසෙන පාතිමොක්ඛන්තොගධභාවං දීපෙති. තථා හි අනොලොකියොලොකනෙ ආජීවහෙතු ඡසික්ඛාපදවිතික්කමෙ ගිලානපච්චයස්ස අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ඵ ආපත්ති විහිතාති. තිණ්ණි ඉන්ද්‍රියසංවරසීලාදීනි. සීලන්ති චූත්තට්ඨානං නාම අත්ථීති සීලපරියායෙන තෙසං කත්ථවි සුත්තෙ ගහිතට්ඨානං නාම කිං අත්ථී යථා පාතිමොක්ඛසංවරොති ආවරියස්ස සම්මුඛත්තා අපටික්ඛිපන්තොව උපවාරෙන පුච්ඡන්තො විය වදති. තෙනාහ “අනනුජානන්තො”ති. ඡද්ධාරරක්ඛාමත්තකමෙවාති තස්ස සල්ලහුකභාවමාහ විත්තාධිට්ඨානමත්තෙන පටිපාකතිකභාවාපත්තිතො. ඉතරද්වයෙපි ඵසෙව නයො. පච්චයුප්පත්තිමත්තකන්ති ඵලෙන හෙතුං දස්සෙති. උප්පාදනහෙතුකා හි පච්චයානං උප්පත්ති. ඉදමත්ථන්ති ඉදං පයොජනං ඉමස්ස පච්චයස්ස පරිභුඤ්ජනෙති අධිප්පායො. නිප්පරියායෙනාති ඉමිනා

ඉන්ද්‍රියසංවරාදීනි තිණි පධානස්ස සීලස්ස පරිවාරවසෙන පවත්නියා පරියායසීලානි නාමානි දස්සෙති.

ඉදානි පාතිමොක්ඛසංවරස්සෙව පධානභාවං ඛාතිරෙකතො අන්වයතො ව උපමාය විභාවෙනුං “යස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සොති පාතිමොක්ඛසංවරො. සෙසානීති ඉන්ද්‍රියසංවරාදීනි. තස්සෙවාති “සම්පන්නසීලා”ති එත්ථ යං සීලං චුත්තං, තස්සෙව. සම්පන්නපාතිමොක්ඛාති එත්ථ පාතිමොක්ඛග්ගහණෙන වෙච්චනං වත්වා තං විත්ථාරෙත්වා...පෙ.... ආදිමාහ. යථා අඤ්ඤථාපි “ඉධ හික්ඛු සීලවා හොති”ති (මහානි. 199) පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය උද්දිට්ඨං සීලං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති”ති (විහ. 508; මහානි. 199) නිද්දිට්ඨං.

පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතාති යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොවෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහිති “පාතිමොක්ඛ”න්ති ලද්ධනාමෙන සික්ඛාපදසීලෙන පිහිතකායවච්ඡ්වාරා. තෙ පන යස්මා එවංභූතා තෙන සමන්තාගතා නාම හොන්ති, තස්මා චුත්තං “පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතා”ති.

අපරො නයො (උදා. අට්ඨ. 31; ඉතිචු. අට්ඨ. 97) – කිලෙසානං බලවභාවතො, පාපකිරියාය සුකරභාවතො, පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛත්තුං අපායෙසු පතනසීලොති පාතී, පුට්ඨජ්ජනො. අනිච්චතාය වා භවාදීසු කම්මවෙගක්ඛිත්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසීලොති පාතී, මරණවසෙන වා තම්හි තම්හි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පාතනසීලොති පාතී, සත්තසන්තානො, චිත්තමෙව වා, තං පාතීං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛං. චිත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො විමුත්තොති වුච්චති. චුත්තඤ්ඤි “චිත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති, “අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුත්ත”න්ති (මහාව. 28) ව.

අථ වා අවිජ්ජාදිනා හෙතුනා සංසාරෙ පතති ගච්ඡති පවත්තතීති පාතී. “අවිජ්ජාචීරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.125) හි චුත්තං. තස්ස පාතිනො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො. “කණ්ඨෙකාලො”තිආදීනං විය සමාසසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

අථ වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙති පාතී, චිත්තං. චුත්තඤ්ඤි “චිත්තෙන නියති ලොකො, චිත්තෙන පරිකස්සති”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිනො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො. පතති වා එතෙන අපායදුක්ඛෙ සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාතී, තණ්හාදිසංකිලෙසො. චුත්තඤ්ඤි “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.57), තණ්හාදුනියො පුරිසො”ති (ඉතිචු. 15, 105; අ. නි. 4.9) ව ආදි. තතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො.

අථ වා පතති එත්ථාති පාතී, ඡ අජ්ඣත්තිකබාහිරාති ආයතනාති. වුත්තඤ්ඤි “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො, ඡසු කුබ්බති සන්ථව්”න්ති (සං. නි. 1.70; සු. නි. 171). තතො අජ්ඣත්තිකබාහිරායතනසංඛාතතො පාතිතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අථ වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථිති පාතී, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අථ වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මිස්සරො භගවා “පතී”ති වුවචති, මුවචති එතෙනාති මොක්ඛො, පතිතො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තාති පාතිමොක්ඛො. පාතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. සබ්බගුණානං වා මූලභාවතො උත්තමට්ඨෙයන පති ව සො යථාවුත්තත්ථෙයන මොක්ඛො වාති පාතිමොක්ඛො. පාතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. තථා හි වුත්තං “පාතිමොක්ඛන්තිආදිමෙතං මුඛමෙතං පමුඛමෙත”න්ති (මහාව. 135) විත්ථාරො.

අථ වා ප-ඉති පකාරෙ, අතීති අවිචන්තත්ථෙ නිපාතො, තස්මා පකාරෙහි අවිචන්තං මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛො. ඉදඤ්ඤි සීලං සයං තදභිගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ඤ වීක්ඛම්භනවසෙන, සමුවිජ්ජෙදවසෙන ච අවිචන්තං මොක්ඛෙති මොචෙතීති පාතිමොක්ඛො. පති පති මොක්ඛොති වා පාතිමොක්ඛො, තම්භා තම්භා විතික්කමදොසතො පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො. පාතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. මොක්ඛො වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පතිබ්බිමභූතොති පාතිමොක්ඛො. සීලසංවරො හි නිබ්බේධභාගියො සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභූතො තප්පට්භාගො විය හොති යථාරහං කිලෙසනිබ්බාපනතොති පාතිමොක්ඛො. පාතිමොක්ඛොයෙව පාතිමොක්ඛො. අථ වා මොක්ඛං පති වත්තති මොක්ඛාහිමුඛන්ති වා පාතිමොක්ඛං. පාතිමොක්ඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති එවමෙත්ථ පාතිමොක්ඛසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ආචාරගොචරසම්පන්නාති කායිකවාචසිකඅවිතික්කමසංඛාතෙන ආචාරෙන වෙව නවෙසියගොචරතාදිසංඛාතෙන ගොචරෙන ච සම්පන්නා, සම්පන්නආචාරගොචරාති අත්ථො. අප්පමත්තෙසුති අතිපරිත්තකෙසු අනාපත්තිගමනීයෙසු, දුක්ඛට්ඨබ්බාසිතමත්තෙසුති අපරෙ. වජ්ජෙසුති ගාරය්හෙසු. තෙ පන එකන්තතො අකුසලසභාවා හොන්තීති ආහ “අකුසලධම්මෙසු”ති. භයදස්සිනොති භයතො දස්සනසීලා, පරමාණුමත්තම්පි වජ්ජං සිනෙරුප්පමාණං විය කත්වා භායනසීලා. සම්මා ආදිශිත්වාති සම්මදෙව සක්කච්චං සබ්බසො ච ආදිශිත්වා. සික්ඛාපදෙසුති නිද්ධාරණෙ භූමිමන්ති සමුදායතො අවයවනිද්ධාරණං දස්සෙන්නො “සික්ඛාපදෙසු තං තං සික්ඛාපදං සමාදිශිත්වා සික්ඛං”ති අත්ථමාහ. සික්ඛාපදමෙව හි සමාදානබ්බං සික්ඛිතබ්බඤ්ඤාති අධිප්පායො. යං කිඤ්චි සික්ඛාකොට්ඨාසෙසුති සික්ඛාකොට්ඨාසෙසු මූලපඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤතිසබ්බත්ථපඤ්ඤත්තිපදෙසපඤ්ඤත්තිආදිහෙදං යං කිඤ්චි සික්ඛිතබ්බං පටිපජ්ජිතබ්බං පුරෙතබ්බං සීලං. තං පන

ද්වාරවසෙන දුට්ඨමෙවාති ආහ “කායිකං වාවසිකඤ්චා”ති. ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ සික්ඛාපදෙසුති ආධාරෙ භූමිමං සික්ඛාභාගෙසු කස්සපි විසුං අග්ගහණතො. තෙනාහ “තං සබ්බ”න්ති.

65. කස්මා ආරද්ධන්ති (අ. නි. ටී. 3.10.71-74) දෙසනාය කාරණප්‍රවිෂා. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති පයොජනනිද්දෙසො. කො අත්ථො ක්ව අත්ථො ක්ව නිපාතිතාති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති හි එත්ථ බ්‍යාතිරෙකතො යං සීලානිසංසස්ස අදස්සනං, තං ඉමිස්සා දෙසනාය කාරණන්ති කස්මා ආරද්ධන්ති විනෙය්‍යානං සීලානිසංසස්ස අදස්සනතොති අත්ථතො ආපන්නො එව භොතිති. තෙනාහ “සචෙප්පි”තිආදි. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති පන ඉමස්ස අත්ථං විවරිතුං “තෙස”න්තිආදි චුත්තං. ආනිසංසොති උදයො. “සීලවා සීලසම්පන්නො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගලොකං උපපජ්ජති”තිආදීසු (දී. නි. 2.150; 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) පන විපාකඵලම්පි “ආනිසංසො”ති චුත්තං. කො විසෙසොති කො ඵලවිසෙසො. කා වඩ්ඪිති කො අබ්භුදයො. විජ්ජමානොපි ගුණො යාථාවතො විභාවිතො එව අභිරුපිං උජ්ජාදෙති, න අවිභාවිතො, තස්මා එකන්තතො ආනිසංසකිත්තනං ඉච්ඡිතබ්බමෙවාති දස්සෙතුං විසකණ්ටකවාණිජො උදාහරො.

තත්ථ ගුලො නාම උච්ඡුරසං පටිත්ථා චුණ්ණාදිහි මිස්සිත්ථා සම්පිණ්ඩනෙ පිණ්ඩිභූතං. ඵාණිතං අපිණ්ඩිතං දුට්භූතං. බණ්ඩං හිජ්ජනක්ඛමං. සක්ඛරා නාම ඵලිකසදියා. සක්ඛරාදීනිති ආදි-සද්දෙන මච්ඡණ්ඩිකානං සඬගහො. තස්මිං කාලෙ ගුලාදීසු විසකණ්ටකවොහාරො අපච්චන්තදෙසෙ පටුරොති “පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා”ති චුත්තං. දාරකෙ ව පලාපෙසුං “විසකණ්ටකං මා ගණ්හන්තු”ති.

පියොති පියායිතබ්බො. පියස්ස නාම දස්සනං එකන්තතො අභිනන්දිතබ්බං භොතිති ආහ “වියචක්ඛුහි සම්පස්සිතබ්බො”ති. පිතිසමුට්ඨානපසන්නසොම්මරූපපරිග්ගහඤ්චි වක්ඛු “පියචක්ඛු”ති චුච්චති. තෙසන්ති සබ්‍රහ්මචාරීනං. මනවඩ්ඪනකොති පිතිමනස්ස පරිබ්‍රහනතො උපරූපරි පිතිවිත්තස්ස උජ්ජාදකො. ගරුට්ඨානියොති ගරුකරණස්ස ඨානභූතො. ජානං ජානාතීති ඤාණෙන ජානිතබ්බං ජානාති. යථා වා අඤ්ඤෙ අජානන්තාපි ජානන්තා විය පවත්තන්ති, න එවමයං, අයං පන ජානන්තො එව ජානාති. පස්සං පස්සතිති දස්සනභූතෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා පස්සිතබ්බං පස්සති, පස්සන්තො එව වා පස්සති. එවං සම්භාවනීයොති එවං විඤ්ඤානාය පණ්ඩිතභාවෙන සම්භාවෙනබ්බො.

සීලෙස්චෙවස්ස පරිපූරකාරීති සීලෙසු පරිපූරකාරී එව හවෙය්‍යාති එවං උත්තරපදාවධාරණං දට්ඨබ්බං. එවඤ්චි ඉමිනා පදෙන උපරිසික්ඛාද්වයං අනිවත්තිතමෙව භොති. යථා පන සීලෙසු පරිපූරකාරී නාම භොති, තං

විපස්සනාධිට්ඨානසමාධිසංවත්තනිකතාය හි ඉධ සීලස්ස පාරිසුරි, න කෙවලං අඛණ්ඩාදිභාවමත්තං. තෙනාහ “යානි ඛො පන තානි අඛණ්ඩානි...පෙ.... සමාධිසංවත්තනිකානි”ති. ඵවඤ්ච කත්වා උපරි සික්ඛාද්වයං සීලස්ස සම්භාරභාවෙන ගහිතන්ති සීලස්සෙවෙත්ථ පධානග්ගහණං සිද්ධං හොති. තථා හි විත්තෙකග්ගතාසඬ්ඛාරපරිග්ගහානං සීලස්සානුරක්ඛණභාවං වක්ඛති. යං පන වක්ඛති “සික්ඛත්තයදෙසනා ජාතා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.65), තං ඉතරාසම්පි සික්ඛානං ඉධ ගහිතතාමත්තං සන්ධාය වුත්තං, න පධානභාවෙන ගහිතතං. යදි ඵවං කථං සීලස්ස අජ්ජමත්තකතාවචනං. වුත්තඤ්ඤෙන “අජ්ජමත්තකං ඛො පනෙතං, හික්ඛවෙ, ඔරමත්තක”න්ති (දී. නි. 1.7). තං පුට්ඨජ්ජනගොචරං සන්ධාය වුත්තං. තථා හි තත්ථ න නිජ්ජදෙසතො සීලං විහත්තං, ඵවං කත්වා තත්ථ සීලමත්තකන්ති මත්තග්ගහණං සමත්ථිතන්ති දට්ඨබ්බං. අනුනෙතානි අඛණ්ඩාදිභාවෙන, කස්සපි වා අභාපනෙන උපපන්නෙන. ආකාරොතානි කරණෙන සම්පාදනෙන. විත්තසමථෙති විත්තසමාධානෙන. යුත්තොති අවිසුත්තො පසුතො. යො සබ්බෙන සබ්බං ඤානභාවනං අනනුයුත්තො, සො තං බහි නිහරති නාම. යො ආරහිත්වා අත්තරා සඬ්ඛොචං ආපජ්ජති, සො තං විනාසෙති නාම. යො පන ඊදිසො අහුත්වා ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, සො අනිරාකතජ්ඣානොති දස්සෙන්නො “බහි අනිහට්ඨානො”තිආදිමාහ.

අනිච්චස්ස තෙභූමකධම්මස්ස, අනිච්චන්ති වා අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තථා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා ව. තස්සෙව නිබ්බන්දනාකාරෙන පචත්තා අනුපස්සනා නිබ්බදානුපස්සනා. විරජ්ජනාකාරෙන පචත්තා අනුපස්සනා විරාගානුපස්සනා. නිරොධස්ස අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. පටිනිස්සජ්ජනවසෙන පචත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා. සුඤ්ඤාගාරගතො හික්ඛු තත්ථ ලද්ධකායවිචෙකතාය සමථවිපස්සනාවසෙන විත්තවිචෙකං පරිවුහෙන්නො යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා ලොකං සාසනඤ්ච අත්තතො විසෙසාධිගමට්ඨානභූතං සුඤ්ඤාගාරඤ්ච උපසොභයමානො ගුණවිසෙසාධිට්ඨානභාවාපාදනෙන විඤ්ඤානං අත්ථතො තං වූහෙන්නො නාම හොතිති වුත්තං “වූහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති. තෙනාහ “ඵත්ථ වා”තිආදි. අයමෙව සුඤ්ඤාගාරානුබුහනවිඤ්ඤාප්පසත්ථානං භාජනං, න සෙනාසනපතිට්ඨාපනන්ති දස්සෙන්නො ආහ “ඵකභූමකාදි...පෙ.... දට්ඨබ්බො”ති. සුඤ්ඤාගාරග්ගහණෙන වෙත්ථ අරඤ්ඤරුක්ඛමූලාදි සබ්බං පධානානුයොගක්ඛමං සෙනාසනං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

තණ්හාවිචරිතදෙසනානි “අජ්ඣත්තිකස්ස උපාදායා”ති (විහ. 937) ආදිනයජ්ජවත්තං තණ්හාවිචරිතසුත්තං. තණ්හාපදට්ඨානත්තානි තණ්හාසන්නිස්සයත්තා. න හි තණ්හාවිරහිතා මානදිට්ඨිපවත්ති අත්ථි. මානදිට්ඨියො ඔසරිත්වාති දස්සෙතබ්බතාය මානදිට්ඨියො ඔගාහෙත්වාති

අත්ථො. ගහණත්ථමෙව හි දෙසෙනබ්බධම්මස්ස දෙසනාය ඔසරණං. තණ්හාමානදිට්ඨියො පපඤ්චත්තයං සත්තසන්තානස්ස සංසාරෙ පපඤ්චනතො අනුප්පබන්ධනවසෙන විත්ථාරණතො. සීලපදවිධානත්තාති සීලාධිවිධානත්තා.

අධිවිත්තසික්ඛා චුත්තාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. විපස්සනාවසෙන සුඤ්ඤාගාරවඨිඨනෙති යොජනා. ද්වෙපි සික්ඛාති අධිවිත්තාධිපඤ්ඤාසික්ඛා. සඨගහෙත්වාති අධිසීලසික්ඛාය සද්ධිං සඨගහෙත්වා චුත්තා. යදි එවමයං සික්ඛත්තයදෙසනා ජාතාති සික්ඛත්තයානිසංසප්පකාසනී සියාති අනුයොගං සන්ධායාහ “එත්ථ වා”තිආදි. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. ඉන්ද්‍රියසංවරො විය පාතිමොක්ඛසංවරස්ස චතුපාරිසුද්ධිසීලස්ස ආරක්ඛණා විත්තෙකග්ගතා විපස්සනා ච ඉධ ගහිතාති තද්වයං අප්පධානං, සීලමෙව පන පධානභාවෙන ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “සීලානුරක්ඛිකා එවා”තිආදි.

බලවතරසුඛන්ති සමුප්පන්තඛ්‍යාධිදුක්ඛතො බලවතරං, තං අභිභවිතුං සමත්ථං ඤානසුඛං උප්පජ්ජති. බලවමමත්තං හොති, තෙන දළ්භඅත්තසිනෙහෙන විලුත්තහදයො කුසලධම්මෙ ඡඩ්ඛෙත්තො සො තථාරූපෙසු...පෙ.... පොසෙතා හොති. බලවමමත්තං වා සිනෙහො න හොති “සුද්ධො සඨබාරපුඤ්ජො”ති යාථාවදස්සනෙන අහංකාරමමංකාරාභාවතො. දුබ්භික්ඛගයෙ බුද්ධාභිභවං සන්ධායාහ “සවෙපිස්ස අන්තාති බහි නික්ඛමන්ති”ති. ඛ්‍යාධිගයං සන්ධායාහ “උස්සුස්සති විසුස්සති”ති. ආදි-සද්දෙන ගහිතං වොරහයං සන්ධායාහ “බණ්ඩාබණ්ඩිකො වා”ති. උභයස්සාති සමථවිපස්සනාද්වයස්ස. එත්ථ ච “අජ්ඣත්තං වෙතො...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති ඉමෙහි විසෙසනිබ්බෙධභාගීයභාවාපාදනෙන සීලං රක්ඛිතුං සමත්ථා එව විත්තෙකග්ගතාවිපස්සනා ගහිතා. යස්මා පරතො ඤානවිමොක්ඛඵලාභිඤ්ඤාණඅධිවිධානභාවො සීලස්ස උද්ධට්ඨො, තස්මා තස්ස භියොයාපි සම්භාරභූතා එව විත්තෙකග්ගතා විපස්සනා තත්ථ තත්ථ ගහිතාති වෙදිතබ්බා.

සීලාදීති ආදි-සද්දෙන යථාචුත්තවිත්තෙකග්ගතාවිපස්සනා සඨගණ්හාති, සීලස්ස වා මූලකාරණභූතං සබ්බං කම්මස්සකතඤ්ඤාණඤ්ච සඨගණ්හාති කම්මපථසම්මාදිට්ඨිං වා. සීලඤ්ඤි තදඤ්ඤම්පි පුඤ්ඤකිරියාවත්ථු තෙනෙව පරිසොධිතං මහජ්ජලං හොති මහානිසංසන්ති. ලාභී අස්සන්ති ලාභා සාය සංවරණසීලපරිපූරණං පාළියං ආගතං කිමීදිසං භගවා අනුජානාතීති? න භගවා සභාවෙන ඊදිසං අනුජානාති, මහාකාරුණිකතාය පන පුග්ගලජ්ඣාසයෙන එවං චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “න වෙත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ සාසෙසනං ඡින්නකථො න වාවං පයුත්තං භණ්ණති ඡින්නකථො මූගො විය හුත්වා ඔභාසපරිකථානිමිත්තවිඤ්ඤත්තිපයුත්තං සාසෙසනං වාවං

න භණෙන න කට්ඨයාති අත්ථො. පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙනාති සඨබ්බපතො
වුත්තමත්ථං විවරන්තො “යෙසඤ්ඡි”ති ආදිමාහ. රසො සභාවභූතො
ආනිසංසො රසානිසංසො.

පච්චයදානකාරාති විවරාදිපච්චයවසෙන දානකාරා. “දෙවානං වා”ති
වුත්තවචනං පාකට්ඨකාතුමාහ “දෙවාපී”ති ආදි. “පඤ්චිමෙ ගහපතයො
ආනිසංසා”ති ආදීසු (දී. නි. 2.150) අනිසංසසද්දො ඵලපරියායොපි භොතිති
ආහ “උභයමෙතං අත්ථතො එක”න්ති.

සස්සුසසුරා ව තප්පක්ඛිකා ව සස්සුසසුරපක්ඛිකා. තෙ
ඤාතියොනිසම්බන්ධෙන ආවාහවිවාහසම්බන්ධවසෙන සම්බන්ධා ඤාතී.
සාලොභිතාති යොනිසම්බන්ධවසෙන. එකලොභිතසම්බන්ධාති එකෙන
සමානෙන ලොභිතසම්බන්ධෙන සම්බන්ධා. පෙච්චභාවං ගතාති
පෙතුපපත්තිවසෙන නිබ්බන්තිං උපගතා. තෙ පන යස්මා ඉධ කතකාලකිරියා
කාලෙන කතජීවිතුපච්ඡෙදා භොන්ති, තස්මා වුත්තං “කාලකතා”ති.
පසන්නචිත්තොති පසන්නචිත්තකො. කාලකතො පිතා වා මාතා වා
පෙතයොනිං උපපන්නොති අධිකාරතො විඤ්ඤායතීති වුත්තං
“මහානිසංසමෙව භොති”ති, තස්ස තථා සීලසම්පන්නත්තාති අධිජ්ජායො.
අරියභාවෙ පන සති වත්තබ්බමෙව නත්ථි. තෙනාහ “අනෙකානි
කප්පසතසහස්සානී”ති ආදි. බහුකාරන්ති බහුපකාරං. උපසඬකමනන්ති
අභිවාදනාදිවසෙන උපගමනං. පයිරූපාසනන්ති උපට්ඨානන්ති.

66. අජ්ඣාත්ථරිතාති මද්දිතා. උක්කණ්ඨාති රිඤ්ඤානා අනභිරති
අනනුයොගො. සීලවා භික්ඛු අත්තතො සීලඤ්ඤාභගයෙන සමාහිතො
විපස්සකො ව පච්චයසාතෙන අරතියා රතියා ව සහිතා අභිභවිතාව භොතිති
ආහ “සීලාදිගුණයුත්තෙනෙවා”ති ආදි.

චිත්තුත්තාසො භායතීති භයං. ආරම්මණං භායති එතස්මාති භයං.
පුරිමවාරසදිසත්තා වුත්තනයමෙවාති අතිදිසිත්වාපි පුන තං දස්සෙතුං
“සීලාදිගුණයුත්තො හී”ති ආදි වුත්තං. ථෙරස්ස භෙට්ඨා නිසින්නත්තා
දෙවතාය දාරකා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං සුඛෙන වත්තිතුං අසක්කොන්තා
අසමත්ථා.

අධිකං වෙතොති අභිවෙතො, උපවාරජ්ඣානචිත්තං. තස්ස පන අධිකතා
පාකතිකකාමාවචරචිත්තෙහි සුන්දරතාය සපට්ඨකතො විසුද්ධියා වාති ආහ
“අභික්කන්තං විසුද්ධිචිත්ත”න්ති. අධිචිත්තන්ති සමාධිමාහ, සො ව
උපවාරසමාධි දට්ඨබ්බො. විවෙකජං පිතිසුඛං, සමාධිජං පිතිසුඛං, අපිතිජං
ඤානසුඛං, සතිපාරිසුද්ධිජං ඤානසුඛන්ති වතුබ්බිධම්පි ඤානසුඛං
පට්ඨකතො නික්ඛන්තතං උපාදාය “නෙක්ඛම්මසුඛ”න්ති වුවචතිති ආහ
“නෙක්ඛම්මසුඛං වින්දන්ති”ති. ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං
සමත්ථොති ඉමිනා තෙසු ඤානෙසු සමාපජ්ජනවසිභාවමාහ,

“නිකාමලාභී”ති පන වචනතො ආවජ්ජනාධිට්ඨානපච්චවෙක්ඛණවසියොපි
 චුත්තා එවාති වෙදිතබ්බා. සුඛෙනෙව පච්චනීකධම්මෙ වික්ඛම්භෙත්වාති
 එතෙන තෙසං ඤානසුඛච්ඡාදිඤ්ඤාදිඤ්ඤාදි දස්සෙති. විපුලානන්ති
 වෙසුල්ලං පාපිතානං. ඤානානං විපුලතා නාම සුභාවිතභාවෙන
 චිරතරජපත්ති, සා ව පරිච්ඡේදානුරූපාව ඉච්ඡිතබ්බිකාති “විපුලාන”න්ති
 වත්වා “යථාපරිච්ඡේදෙයෙව වුට්ඨාතුං සමත්ථොති චුත්තං භොති”ති ආහ.
 පරිච්ඡේදකාලඤ්ඤි අප්පත්තාව වුට්ඨහන්තො අකසිරලාභී න භොති
 යාවදිච්ඡකං පවත්තෙතුං අසමත්ථත්තා. ඉදානි තෙයෙව යථාචුත්තෙ
 සමාපජ්ජනාදිවසිභාවෙ බ්‍යාතිරෙකවසෙන විභාවෙතුං “එකච්චො භී”තිආදි
 චුත්තං. තත්ථ ලාභීයෙව භොතීති ඉදං පටිලද්ධමත්තස්ස ඤානස්ස වසෙන
 චුත්තං. තථාති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ. පාරිබන්ධිකෙති වසිභාවස්ස
 පච්චනීකධම්මෙ. ඤානාධිගමස්ස පන පච්චනීකධම්මා පගෙව වික්ඛම්භිතා,
 අඤ්ඤාදා ඤානාධිගමො එව න සියා. කිච්ඡෙන වික්ඛම්භෙතීති කිච්ඡෙන
 විසොධෙති. කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණාදීහි කාමච්ඡන්දාදීනං විය
 අඤ්ඤාසම්පි සමාධිපාරිබන්ධිකානං දුරස්සමුස්සාරණං ඉධ වික්ඛම්භනං
 විසොධනඤ්ඤාති වෙදිතබ්බං. නාළිකායන්තන්ති කාලමානනාළිකායන්තං
 ආහ.

විසෙසෙන රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං සබ්බසො වසිභාවාපාදිතං
 අභිඤ්ඤාපාදකන්ති අධිජ්ජායෙනාහ “අභිඤ්ඤාපාදකෙ ඤානෙ චුත්තෙ”ති.
 අරූපජ්ඣානම්පි පන අධිට්ඨානතාය පාදකමෙව වුද්දසධා චිත්තපරිදමනෙන
 විනා තදභාවතො. “එවමභිඤ්ඤාපාදකෙ රූපාවචරජ්ඣානෙ චුත්තෙ
 රූපාවචරතාය කිඤ්ඤාපි අභිඤ්ඤානං ලොකියවාරො ආගතො”ති
 අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො. නන්ති අභිඤ්ඤාචාරං. වත්තාරි...පෙ....
 අරියමග්ගා සීලානං ආනිසංසො සම්පන්නසීලස්සෙව ලාභතො.
 පරියාදිසිත්වාති ගහෙත්වා.

අභිගසන්තතායාති නිවරණාදීනං පච්චනීකධම්මානං සුදුරතරභාවෙන
 ඤානභිගානං වූපසන්තතාය, නිබ්බූතසබ්බදර්පපරිලාභතායාති අත්ථො,
 යතො තෙසං ඤානානං පණ්ණිතරාදිභාවො. ආරම්මණසන්තතායාති
 රූපපටිසාදිවිගමනෙන සංඝසුබ්බමාදිභාවජ්ජත්තසන්තභාවෙන. යදග්ගෙන
 හි තෙසං භාවනාහිසමයසබ්භාවිතසංඝසුබ්බමාකාරාති ආරම්මණාති
 සන්තාති, තදග්ගෙන ඤානභිගානං සන්තතා වෙදිතබ්බා.
 ආරම්මණසන්තතාය සන්තතා ලොකුත්තරධම්මාරම්මණාහි
 පච්චවෙක්ඛණාහි දීපෙනබ්බා. විමුත්තා විසෙසෙන මුත්තා. යෙ හි
 ඤානධම්මා තථාපවත්තපුබ්බභාගභාවනාහි තබ්බිසෙසතාය සාතිසයං
 පටිපක්ඛධම්මෙහි විමුත්තිවසෙන පවත්තන්ති, තතො එව තථාවිමුත්තතාය
 පිතු අභිකෙ විස්සට්ඨඅභිගපච්චභිගො විය කුමාරො නිරාසභිකභාවෙන
 ආරම්මණෙ අධිමුත්තා ව පවත්තන්ති, තෙ විමොක්ඛාති වුව්චන්ති. තෙනාහ
 “විමොක්ඛාති පච්චනීකධම්මෙහි විමුත්තත්තා ආරම්මණෙ ව

අධිමුත්තත්තා”ති. යදිපි ආරම්මණසමතික්කමවසෙන පත්තබ්බානි ආරුප්පානි, න අභිගාතික්කමවසෙන, තථාපි යස්මා ආරම්මණෙ අවිරත්තස්ස කුමානසමතික්කමො න හොති, සමතික්කන්තෙසු ච කුමානෙසු ආරම්මණං සමතික්කන්තමෙව හොති, තස්මා ආරම්මණසමතික්කමං අවත්වා “රූපාවචරජ්ඣානෙ අතික්කම්චා”ති ඉව්චෙව වුත්තං. අතික්කම්ම රූපෙති පාළියං. “සම්පාදෙනබ්බා, පස්සිතබ්බා”ති වා කිඤ්චි පදං ඉච්ඡිතබ්බං, අසුතපරිකප්පනෙන පන පයොජනං නත්ථිති “සන්තාති පදසම්බන්ධො”ති වුත්තං. එවඤ්ච කත්වා තෙන විරාගභාවෙන තෙසං සන්තතාති අයම්පි අත්ථො විභාවිතො හොති. රූපජ්ඣානාදීනං විය නත්ථි එතෙසං ආරම්මණභූතං වා ඵලභූතං වා රූපන්ති අරූපා. අරූපා ඵව ආරුප්පා. තෙනාහ “ආරම්මණතො ච විපාකතො ච රූපවිරහිතා”ති. නාමකායෙනාති සහජාතනාමසමුහෙන.

67. සංයොජෙන්තීති බන්ධන්ති. කෙහිති ආහ “බන්ධගතී”තිආදි. අසමුච්ඡින්නරාගාදිකස්ස හි බන්ධාදීනං ආයතිං බන්ධාදීහි සම්බන්ධො, සමුච්ඡින්නරාගාදිකස්ස පන තං නත්ථි කතානම්පි කම්මානං අසමත්ථභාවාපත්තිතොති. රාගාදීනං අන්වයතො ච සංයොජනට්ඨො සිද්ධොති ආහ “බන්ධගතී...පෙ.... වුවචන්ති”ති. පරික්ඛයෙනාති සමුච්චේදෙන සබ්බසො ආයතිං අනුප්පජ්ජනෙන. පටිපක්ඛධම්මානං අනවසෙසතො සචනතො පිළනතො සොතො, අරියමග්ගොති ආහ “සොතොති ච මග්ගස්සෙතං අධිවචන”න්ති. තං සොතං ආදිතො පන්තො අධිගච්ඡිති සොතාපන්තො, අට්ඨමකො. තෙනාහ “තංසමඛගීපුග්ගලස්සා”ති, පට්ඨමග්ගක්ඛණෙ පුග්ගලස්සාති අධිප්පායො. ඉධ පන පන්ත-සද්දො “ඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්තො”තිආදිසු (අ. නි. 8.59) විය වත්තමානකාලිකොති ආහ “මග්ගෙන ඵලස්ස නාමං දින්න”න්ති. අහිතකාලිකත්තෙ පන සරසතොව නාමලාභො සියා. විරූපං සදුක්ඛං සලපායාසං නිපාතෙතීති විනිපාතො, අපායදුක්ඛෙ බිපනකො. ධම්මොති සභාවො. තෙනාහ “අත්තාන”න්තිආදි. කස්මාති අවිනිපාතධම්මතාය කාරණං පුච්ඡති. අපායං ගමෙන්නීති අපායගමනියා. සම්බුජ්ඣතිති සම්බොධි, අරියමග්ගො. සො පන පට්ඨමග්ගස්ස අධිගතත්තා අවසිට්ඨො ඵව අධිගන්ධබ්බභාවෙන ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ “උපරිමග්ගත්තය”න්ති.

වණ්ණභණ්ණන්ථං වුත්තානි,න පභාතබ්බානීති අධිප්පායො. ඔලාරිකානං රාගාදීනං සමුච්ඡින්නදනවසෙන පචත්තමානො දුතියමග්ගො අවසිට්ඨානං තෙසං තනුභාවාපත්තියා උප්පන්තො නාම හොතීති වුත්තං. “රාගදොසමොභානං තනුත්තා”ති. අධිවිචුප්පත්තියාති කදාපි කරහවි උප්පජ්ජනෙන. පරිසුට්ඨානමන්දතායාති සමුදාචාරමුදුතාය. අහිණ්හං න උප්පජ්ජන්ති තප්පස්ස අයොනිසොමනසිකාරස්ස අනිබද්ධභාවතො. මන්දමන්දා උප්පජ්ජන්ති විපල්ලාසානං තප්පච්චයානඤ්ච මොහමානාදීනං

මුදුන්තරභාවතො. බහලාව උප්පජ්ජන්ති වත්ථුපටිසෙවනතොති අධිප්පායො. තෙනාහ “තථා හී”තිආදි.

සකිං ආගමනධම්මොති පටිසන්ධිවසෙන සකිංයෙව ආගමනසභාවො. එකවාරංයෙව...පෙ.... ආගන්ත්වාති ඉමිනා පඤ්චස්ස සකදාගාමීස්ස වත්තාරො වජ්ජෙත්වා එකොයෙව ගහිතොති දස්සෙත්තො “යොපි හී”තිආදිමාහ. තත්ථ ය්වායං පඤ්චමකො සකදාගාමී “ඉධ මග්ගං භාවෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පුන ඉධුපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායති”ති වුත්තො, තස්ස එකඛිජිනා සද්ධිං කිං නානාකරණන්ති? එකඛිජස්ස එකා පටිසන්ධි, සකදාගාමස්ස ද්වෙ පටිසන්ධියොති ඉදං තෙසං නානාකරණං. යස්ස හි සොතාපන්නස්ස එකංයෙව බන්ධනීජං, න එකං අත්තභාවග්ගහණං, සො එකඛිජිති.

හෙට්ඨාති “අමහග්ගතභූමිය”න්ති හෙට්ඨා සම්බන්ධතෙන. හෙට්ඨාභාගස්ස හිතාති හෙට්ඨාභාගියා, තෙසං. තානීති ඔරබ්භාගියසංයොජනාති. කාමාවචරෙ නිබ්බත්තතියෙව අජ්ඣත්තං සංයොජනත්තා. තථා හෙස දුරතොපි ආවත්තිධම්මො එවාති දස්සෙතුං ගිලබ්බිසමච්ඡාදයො උපමාභාවෙන වුත්තා. ඔපපාතිකොති ඉමිනා ගබ්භවාසදුක්ඛාභාවමාහ. තත්ථ පරිනිබ්බායීති ඉමිනා සෙසදුක්ඛාභාවං. තත්ථ පරිනිබ්බානතා වස්ස කාමලොකෙ බන්ධනීජස්ස අපුනාරොහවසෙනෙවාති දස්සෙතුං “අනාවත්තිධම්මො”ති වුත්තං.

68. කෙවලාති ලොකියාහිඤ්ඤාහි අසම්මිස්සා. ලොකියපඤ්චාහිඤ්ඤායොපි සීලානං ආනිසංසො තදවිනාභාවතො. තාපි දස්සෙතුං ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ...පෙ.... එවමාදිමාහාති යොජනා. ආසවානං අනවසෙසප්පහානතො අරහත්තමග්ගොයෙව විසෙසතො “ආසවක්ඛයො”ති වත්තබ්බතං අරහතීති වුත්තං. “ආසවක්ඛයෙ කථිතෙ”ති, අඤ්ඤාටා සබ්බාපි ඡළහිඤ්ඤා ආසවක්ඛයො එවාති. ඉමෙසං ගුණානන්ති ලොකියාහිඤ්ඤානං. යථා පුරිසස්ස මුණ්ඩිතං සීසං සිබාවිරහිතත්තා න සොහති, එවං දෙසනාය සීසභූතාපි අග්ගමග්ගකථා ලොකියාහිඤ්ඤාරහිතා න සොහතීති ආහ “අයං කථා මුණ්ඩාහිඤ්ඤාකථා නාම භවෙය්‍යා”ති. ඉද්ධිවිකුබ්බනාති ඉද්ධි ව විකුබ්බනා ව. විකුබ්බනග්ගහණෙන වෙත්ථ විකුබ්බනිද්ධිමාහ, ඉද්ධිග්ගහණෙන තදඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤං අහිඤ්ඤාකිච්චං. යුත්තට්ඨානෙයෙවාති ලොකියාහිඤ්ඤානං නිබ්බත්තනස්ස විය දෙසනාය යුත්තට්ඨානෙයෙව. එතෙන න කෙවලං දෙසනක්කමෙනෙවායං දෙසනා, අථ බො පටිපත්තික්කමෙනපිති දස්සෙති. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.369) වුත්තා, තස්මා තත්ථ වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බාති අධිප්පායො.

69. ආසවානං බයාති හෙට්ඨිමමග්ගෙන ඛෙපිතාවසිට්ඨානං ආසවානං අරහත්තමග්ගෙන සමුච්ඡින්නදනතො. යස්මා අරහත්තමග්ගො න කෙවලං ආසවෙයෙව ඛෙපෙති, අප්ථං බො අවසිට්ඨෙය් සබ්බකිලෙසෙපි, තස්මා ආහ “සබ්බකිලෙසානං බයා”ති. ලක්ඛණමත්තඤ්ඤානං ආසවග්ගහණං, ආසවානං ආරම්භණභාවස්සපි අනුපගමනතො අනාසවං. යස්මා පන තත්ථ ආසවානං ලෙසොපි නත්ථි, තස්මා චුත්තං “ආසවචිරහිත”න්ති. සමාධි චුත්තො චෙතොසිසෙන යථා “චිත්තං පඤ්ඤාඤ්ච භාවය”න්ති (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22; මි. ප. 2.1.9) අධිප්පායො. රාගතො විමුත්තත්තා අවිජ්ජාය විමුත්තත්තාති ඉදං උජුච්ඡව්වනීකපටිප්පස්සද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං, න තදඤ්ඤෙසං පාපධම්මානං අප්පටිප්පස්සද්ධත්තා. ඉදානි තමෙව සමාධිපඤ්ඤානං රාගාවිජ්ජාපටිපක්ඛිතං ආගමෙන දස්සෙතුං “චුත්තං චෙත”න්තිආදි චුත්තං. සමප්චලන්ති සමප්ස්ස ඵලං ලොකියසමථභාවනාය හි විපස්සනාගතාය ආහිතඵලස්ස ලොකුත්තරසමප්ස්ස සරික්ඛකඵලො චෙතොවිමුත්ති. විපස්සනාඵලන්ති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. අත්තනොයෙවාති සුත්තමයඤ්ඤානාදිනා විය පරපච්චයනං නයග්ගහඤ්ච මුඤ්චිත්වා පරතොසොසානුගතභාවනාධිගමභූතතාය අත්තනොයෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා සයම්භුඤ්ඤාණභූතායාති අධිප්පායො. තෙනාහ “අපරප්පච්චයෙන ඤාත්වා”ති.

සබ්බමිපි තත්ති සබ්බමිපි සත්තරසවිධං තං යථාචුත්තං සීලානිසංසං. යථා ආනිසංසවත්තෙ සම්මදෙව සම්පාදිතෙ තදානිසංසා දස්සිතා ඵව භොන්ති තදායත්තභාවතො, ඵවං ආනිසංසපධානායොග්ගහාවෙන දස්සිතෙ තදානිසංසා දස්සිතා ඵව භොන්තිති ආහ “සම්පිණ්ඩෙත්වා දස්සෙත්තො”ති. චුත්තස්සෙව අත්ථස්ස පුනවචනං නිගමනන්ති චුත්තං “නිගමනං ආහා”ති. පුබ්බෙති දෙසනාරම්භෙ. ඵවං චුත්තන්ති “සම්පන්නසීලා”ති ඵවමාදිනා ආකාරොන චුත්තං. ඉදං සබ්බමිපිති ඉදං “සම්පන්නසීලා”තිආදිකං සබ්බමිපි වචනං. ඵතං පටිච්චාති ඵතං සම්පන්නසීලස්ස හික්ඛුතො යථාචුත්තසත්තරසවිධානිසංසභාගිතං සන්ධාය චුත්තං. ඉදමෙව හි “ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති වචනං සන්ධාය “සබ්බමිපි තං සීලානිසංසං සම්පිණ්ඩෙත්වා දස්සෙත්තො”ති චුත්තං. ඵත්ථආදිතො ඡහි ආනිසංසෙහි පරිත්තභූමිකා සම්පත්ති ගහිතා, තදන්තරං පඤ්චහි ලොකියාහිඤ්ඤාහි ව මහග්ගතභූමිකා, ඉතරෙහි ලොකුත්තරභූමිකාති ඵවං චතුභූමිකසම්පදානිසංසසීලං නාමෙතං මහන්තං මහානුභාවං, තස්මා තංසම්පාදොනෙ සක්කච්චකාරිතා අප්පමත්තෙන භවිතබ්බං.

ආකඨබ්බෙයාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වත්ථසුත්තවණ්ණනා

70. ඡාදෙතබ්බං ධානං වසති පටිච්ඡාදෙතීති වත්ථං. යං සමානං විය න සබ්බෙසා මිනොති, මානස්ස පන සමීපෙ, තං උපමානං. උපමීයති ඵතායාති

උපමා, උපමාය බොධකවචනං උපමාවචනං. කත්ථවි සුත්තෙ. අත්ථන්ති උපමීයත්ථං. පයමං උපමං වත්වා තදනන්තරං අත්ථං වත්වා පුන උපමං වදන්තො “උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති”ති වුත්තො. අත්ථෙත උපමං පරිවාරෙත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉදානි තෙ වත්තාරොපි පකාරෙ සුත්තෙ ආගතනයෙනෙව දස්සෙන්නො “සෙය්‍යාපිස්සු, භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ ද්වෙ අගාරාති ද්වෙ පටිච්ඡෙදකසරා. සද්ධාරාති සම්මුඛද්ධාරා.

ස්වායන්ති සො අයං එවං උපමාදස්සනවසෙනපි නානානයෙනපි ධම්මදෙසකො භගවා. එකච්චානං වෙනෙය්‍යානං අත්ථස්ස සුඛාවබොධො පයමං උපමාදස්සනෙ හෙතු, එවං පයමං අත්ථදස්සනෙ, උපමාය අත්ථපරිවාරණෙ, අත්ථෙත උපමාපරිවාරණෙ වා”ති ඉමමත්ථං දස්සෙති “එස නයො සබ්බත්ථා”ති ඉමිනා. ධම්මධාතුයාති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස. තඤ්ඤි ධම්මධාතුපරියාපන්නත්තා යථාචුත්තධම්මෙ ව සබ්බෙපි ඤෙය්‍යධම්මෙ ව පදහති යථාසභාවතො බුද්ධිති බොධෙති වාති ධාතු, ධීයන්ති වා ධම්මා එතාය සබ්බාකාරතො ඤායන්ති ඤාපියන්ති වාති ධම්මධාතු. තස්සා පන සුට්ඨු සච්චසම්පට්ඨෙධවසෙන ලද්ධත්තා සුප්පට්ඨිද්ධත්තාති, යදග්ගෙන වා ඤෙය්‍යං තාය සුප්පට්ඨිද්ධං, තදග්ගෙන සාපිස්ස සුප්පට්ඨිද්ධා එවාති ආහ “සුප්පට්ඨිද්ධත්තා”ති.

පකතිපරියොදාතස්ස චිත්තස්ස ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨභාවදස්සනත්ථං සංකිලිට්ඨවත්ථදස්සනන්ති කත්වා චුත්තං “පකතිපරිසුද්ධං වත්ථ”න්ති. රජාදිනාති එත්ථරජො නාම රෙණු. ආදි-සද්දෙන අණුතජ්ජාරිධුමාදිකං වත්ථස්ස අපරිසුද්ධිකාරණං සඬගණ්භාති. සබ්බසො කිලිස්සති විනස්සති විසුද්ධි එතෙනාති සංකිලෙසො, තෙන සංකිලෙසෙන පංසුරජාදිනා සංකිලිට්ඨං වණ්ණවිනාසනෙන විදුසිතං. මලං මසි. ජල්ලිකා වුච්චති ලොණපටලාදි ජවියා උපරි ධීතං සරීරමලං. ආදිසද්දෙන සරීරජල්ලමෙව අස්සුබ්බෙසිඬිසාණිකාදිකං තදඤ්ඤමලං සඬගණ්භාති. ගහිතත්තාති පරියොනන්ධනවසෙන ගහිතත්තා. රජන්ති සත්තා තෙනාති රඬගං, රඬගමෙව රඬගජාතං යථා කොපමෙව කොපජාතං. උපනාමෙය්‍යාති පක්ඛිපෙය්‍ය. නීලකත්ථායාති නීලවණ්ණත්ථාය. පලාසනීලාදිකෙති ආදි-සද්දෙන කාලසාමාදිං සඬගණ්භාති. හලිද්දිකකුඨසෙලාදිකෙ පිතකරඬගෙ. ලාබාපත්තඬගරසාදිකෙ ලොහිතකරඬගෙ. මහාරජනලොද්දකන්දුලාදිකෙ මන්දරත්තරඬගෙ. දුට්ඨු රජිතවණ්ණං අපහස්සරං. තෙනාහ “අපරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්සා”ති. ඊදිසන්ති දුරත්තවණ්ණං. තස්මිං වත්ථෙ රඬගජාතං සයං සුපරිසුද්ධං සමානං කිස්ස හෙතු කෙන රත්තවණ්ණං අපරිසුද්ධං හොතිති රඬගජාතස්ස නිද්දොසතං වදති. තෙනාහ “යස්මා පනා”ති ආදි.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
සංකිලෙසපක්ඛං දස්සෙන්නෙන අසංකිලිට්ඨමෙව චත්ථං
උදාහරිතබ්බන්ති පාකටොයමත්ථො, සංකිලිට්ඨචත්ථනිදස්සනෙන පන
“සියා නු ඛො අඤ්ඤොපි කොචි විසෙසො”ති අධිජ්ජායෙන පුච්ඡති
“කස්මා පනා”තිආදිනා. ඉතරො අත්ථවිසෙසොති දස්සෙන්නො
“වායාමමහජ්ඵලදස්සනත්ථ”න්තිආදිමාහ. එත්ථ ච
සංකිලිට්ඨචිත්තවිසොධනවිධානෙ සංකිලිට්ඨචත්ථං නිදස්සතබ්බන්ති
පටිඤ්ඤා, වායාමමහජ්ඵලදස්සනත්ථන්ති හෙතුඅත්ථො. යථා භීතිආදි
අන්වයත්ථො. න තත්ථ ජාතිකාළකෙ වියාතිආදි බ්‍යතිරෙකත්ථො.
සදිසුදාහරණං පන මලග්ගහිතකංසපාතිආදි දට්ඨබ්බං. එවං චිත්තමිෂිතිආදි
ඔපම්මත්ථස්ස උපමෙය්‍යඋපනයනං. තත්ථ පකතියාති අකිත්තිමෙන
සභාවෙන. තන්ති චිත්තං. සාමඤ්ඤග්ගහණඤ්ඤෙවතං චිත්තභාවාවිසෙසතො.
තෙනාහ “සකලෙපි”ති. පණ්ඩරමෙව න සංකිලිට්ඨං සංකිලෙසෙහි
අසමන්තාගතභාවතො. නනු කිරියාමයචිත්තෙහි විපාකසන්තානෙ
විසෙසාධානං ලබ්හති, අඤ්ඤථා කතවිනාසා කතබ්භාගමා ආපජ්ජෙය්‍යං?
කිඤ්ඤාපි ලබ්හති, තස්ස සංකිලෙසො වට්ටුපනිස්සයො, අසුද්ධි වා න භොති,
අසංකිලෙසො විවට්ටුපනිස්සයො, විසුද්ධි වා න භොති එව.
උපක්කිලිට්ඨන්ති පනෙතං උපක්කිලෙසනාරහස්ස චිත්තස්ස වසෙන චුත්තං,
න විපාකපබන්ධස්ස. තෙනාහ “පහස්සරමිදං භික්ඛවෙ චිත්ත”න්ති,
“පණ්ඩරමෙවා”ති ව. තඤ්ඤ ඛොති පන සකසන්තතිපරියාපන්නතාය නෙසං
කෙවලං එකත්තනයවසෙන චුත්තං, න විපාකධම්මානං
කිලෙසාසමඬ්භිභාවතො. අථ වා උපක්කිලිට්ඨන්ති ඉමිනා
උපක්කිලෙසහෙතු තත්ථ විජ්ජමානං විසෙසාධානමාහ, න “සංකිලිට්ඨා
ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 77.දුකමාතිකා) විය තංසමඬ්භිතන්ති දට්ඨබ්බං.
විසොධියමානන්ති විපස්සනාපඤ්ඤාය අනුක්කමෙන සබ්බුපක්කිලෙසෙහි
විමොචියමානං. සක්කා අග්ගමග්ගක්ඛණෙ පහස්සරතරං කාතුං, යතො න
පුන උපක්කිලිස්සති. එවන්තිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනං.

දුට්ඨගතිපරිපූරණවසෙන පටිපජ්ජනං පටිපත්ති. සා එව
කිලෙසදරථපරිලාභාදිවසෙන උපායාසදුක්ඛා, කුච්ඡිතා වා ගති පවත්ති,
දුග්ගතිහෙතුති වා දුග්ගති, දුග්ගතියා පන පටිපත්තියා ගන්ධබ්බතො, තස්සා
වා නිජ්ජන්තභාවතො කුච්ඡිතො, දුක්ඛා ච ගතීති දුග්ගති.
සංකිලිට්ඨචිත්තොති ඉදං තස්සා පටිපත්තියා දුග්ගතිභාවදස්සනත්ථං, න
විසෙසනත්ථං. න හි අසංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පාණ්ණාතාදිවසෙන පවත්ති.
සංකිලිට්ඨචිත්තොති ලාභාසාය සබ්බෙසො කිලිට්ඨචිත්තො.
දුතෙය්‍යපහිණගමනන්ති දුතෙය්‍යං චුච්චති දුතකම්මං, ගිහිනං පණ්ණං වා
සාසනං වා ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ ගමනං, පහිණගමනං සරාසරං පෙසිතස්ස
බුද්දකගමනං, දුතෙය්‍යගමනං පහිණගමනඤ්ඤෙව ගච්ඡති. වෙජ්ජකම්මන්ති
අනනුඤ්ඤාතෙ යානෙ ලාභාසාය ගහට්ඨානං හෙසජ්ජං කරොති.
සඬ්භිසහෙදකථා පරතො ආගමිස්සති. වෙළදානාදීහීති
වෙළදානපත්තදානපුජ්ජදානාදීහී මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙති. සකලමිෂිති

“අත්ථි අනාවාරො, අත්ථි අගොවරො” තිආදිනා විහඬිගෙ (විහ. 513, 514) ආගතං සබ්බමිපි අනාවාරං අගොවරඤ්ච වරණවසෙන පරිපුරෙති.

“නිරයමිපි ...පෙ.... පෙත්තිවිසයමිපි ගච්ඡති” ති වත්වා තත්ථ පෙත්තිවිසයගමනං දස්සෙන්නො “සමණයක්ඛො නාම භොති” තිආදිමාහ.

සුක්කපක්ඛෙ පරිසුද්ධන්ති සබ්බසො විසුද්ධං අසංකිලිට්ඨං. පරිසුද්ධන්තා එව පරියොදානං, පහස්සරන්ති අත්ථො. සුරත්තවණ්ණමෙවස්සාති සුට්ඨ රත්තවණ්ණමෙව අස්ස. පරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්සාති නිලවණ්ණොපිස්ස පරිසුද්ධො ව භවෙය්‍යාති එවමාදිං සන්ධායාහ “කණ්හපක්ඛෙ චුත්තපච්චනීකෙනෙව වෙදිතබ්බං” ති. රඬිගජාතන්තිආදි පන තත්ථ චුත්තවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. පටිපත්තිසුගතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං පටිපත්තිදුග්ගතිආදීසු චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං. පරිසුද්ධචිත්තොති සුද්ධාසයො. දස කුසලකම්මපථෙ පරිපුරෙතීති ඉදං කණ්හපක්ඛෙ “දස අකුසලකම්මපථෙ පරිපුරෙතී” ති චුත්තස්ස පටිපක්ඛදස්සනවසෙන චුත්තං. යථා හි තත්ථ අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදමිච්ඡාදිට්ඨිග්ගහණෙන කම්මපථසංසන්දනනයෙන කම්මපථං අප්පත්තාය ව අගාරියස්ස තථාරූපාය මිච්ඡාපටිපත්තියා සඬිගහො ඉච්ඡිතො, එවං ඉධාපි අනභිජ්ඣාබ්‍යාපාදසම්මාදිට්ඨිග්ගහණෙන අලොභාදොසාමොහවසෙන පවත්තා අගාරියස්ස සම්මාපටිපත්ති සඬිගහිතාති දට්ඨබ්බං, න කම්මපථප්පත්තාවාති. මනුස්සමහන්තතන්ති ජාතිරූපහොගාධිපතෙය්‍යාදිවසෙන මනුස්සෙසු මහන්තභාවං. දසහි යානෙහි අඤ්ඤාසං දෙවානං අභිභවො දෙවමහන්තතා. පටිපත්ති සුගතියා භාජියමානත්තා “අනාගාමිමග්ගං භාවෙති” ති තථා අනාගාමිභාවනං පාපෙත්වා යජිතා. ගහිතග්ගහණෙන සුඛානුභවට්ඨානස්ස අධිප්පෙතත්තා තදභාවතො අසඤ්ඤිභවං අනාදියන්තො “දසසු වා බ්‍රහ්මභවනෙසු” තිආදිමාහ.

71. සකහණ්ඛෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣායනට්ඨෙන අභිජ්ඣා, අභිජ්ඣායනාති අත්ථො. පරහණ්ඛෙ ඡන්දරාගො විසමං ලුබ්භතීති විසමලොභො. එවමිපි අභිජ්ඣාවිසමලොභානං විසෙසො භොතීති දස්සෙන්නො “අථ වා” තිආදිමාහ. තත්ථ අත්තනො සන්තකං තංසදිසඤ්ච යුත්තට්ඨානං. යං යාවිතං, අප්පකසිරෙන වා සක්කා ලද්ධං, තං පත්තට්ඨානං. පරදාරගරුදාරාති අයුත්තට්ඨානං. යං අපත්ථනියං, යස්ස වා පත්ථනාය බ්‍යසනං ආපජ්ජති, තං අප්පත්තට්ඨානං. ථෙරොති මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරො, යෙන අට්ඨකථා පොත්ථකං ආරොපිතා. සො හි අන්තෙවාසිකෙසු සාකච්ඡන්තෙසු එවමාහ. සොපි ඉමස්මිංයෙව සුත්තෙ විනිබ්භොගො න ලබ්භති චිත්තසංකිලෙසස්ස අධිප්පෙතත්තා. තෙනාහ “යුත්තෙ වා” තිආදි. අයොනිසොමනසිකාරවසෙන උප්පජ්ජනතො සම්පත්ති ආයතිඤ්ච දුක්ඛස්සෙව උප්පාදනතො න කොචි ලොභො අවිසමො නාම.

අභිජ්ඣායනටියෙනාති යස්ස කස්සචි ආරම්මණස්ස යුත්තස්ස අයුත්තස්ස අප්පත්තස්ස ච අභිජ්ජායනවසෙන අභිපත්ථනාවසෙන ච පවත්තා තණ්හා අභිජ්ඣාති ලොභතො නිබ්බිසෙසන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “එකත්ථමෙතං ඛාඤ්ජනමෙව නාන”න්ති. දූසෙති සභාවසන්තං අසංකිලෙසං විනාසෙති අවිසුද්ධං කරොති. තෙනාහ “ඔභාසිතුං න දෙති”ති. “ඉමෙ සත්තා උච්ඡ්ඡන්තු විනස්සන්තු”ති සත්තෙසු ඛාපජ්ජනාකාරප්පවත්තියා ඛාපාදො නවවිධආසාතවත්ථුසම්භවො වුත්තො. කොධො පන සඬබ්බරෙසුපි පවත්තනතො දසවිධආසාතවත්ථුසම්භවො වුත්තො. උභයමපි පටිසමෙව, පවත්තනානත්තතො හින්දිත්වා වුත්තො. කුජ්ඣනවසෙනෙව විත්තපරියොනන්ධනො “අක්කොච්ඡි මං අවධි ම”න්තිආදිනා.

සුට්ඨු කතං කරණං සුකතං, තස්ස පුබ්බකාරිතාලක්ඛණස්ස ගුණස්ස විනාසතො උදකපුඤ්ජනියා විය සරිරානුගතං උදකං පුඤ්ජන්තො මක්ඛො. තථා හි සො පරෙසං ගුණානං මක්ඛනටියෙන “මක්ඛො”ති වුච්චති. ඉදානි අනගාරියස්ස වාතිආදිනා සඬබ්බෙපෙන වුත්තත්ථං විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “අනගාරියොපි”තිආදි වුත්තං. නිසින්නකථාපරිකථාදිවසෙන ධම්මස්ස කථා ධම්මකථානායො, එකත්තාදිධම්මනීති එව වා. පකරණං සත්ත පකරණානි, තත්ථ කොසල්ලං ධම්මකථානායපකරණකොසල්ලං. ආදි-සද්දෙන විනයක්කමෙ චතුසු මහානිකායෙසු ච කොසල්ලං සඬගණ්හාති. අවිත්තිකතොති විත්තිකාරරහිතො. යථා වායන්ති ඉමිනා යථායං මක්ඛො විත්තං දූසෙති, එවං පළාසොපි විත්තං දූසෙති, තස්මා උපක්කිලෙසොති දස්සෙති. අනියතා ගති නියාමොක්කමනාභාවතො. ආදි-සද්දෙන “රත්තඤ්ඤු වීරපබ්බජිතෙ පුග්ගලෙ අජ්ඣොත්ථරිත්වා ‘ත්වමපි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො, අහමපි පබ්බජිතො, ත්වමපි සීලමත්තෙ ධීතො අහමපි’ති” එවමාදීනං සඬගණො. යුග්ග්ගාහගාහීති “තව වා මම වා කො විසෙසො”ති අසමමිපි සමං කත්වා සමධුරග්ගාහගණ්හනකො. ඛීයනා උසුයනා. අත්තතො සම්පත්තියා නිගුහනං තස්ස පරෙහි සාධාරණභාවාසහනෙන හොතිති “පරෙහි සාධාරණභාවං අසහමානං”ඉච්චෙව වුත්තං. කාරණෙ හි ගහිතෙ ඵලමිපි ගහිතමෙව හොතිති. අඤ්ඤථා අත්තතො පවෙදනකපුග්ගලො කෙරාටිකො, “නෙකතිකවාණිජො”තිපි වදන්ති. සප්පමුඛා මච්ඡවාලා එකා මච්ඡජාති ආයතනමච්ඡො. තෙනාහ “ආයතනමච්ඡො නාමා”තිආදි. බද්ධවරොති අන්තෙවාසී.

සබ්බසො අමද්දිතසභාවෙන වා තහරිතහත්තසදිසස්ස ථද්ධභාවස්ස අනොනම්තදණ්ඩසදිසතාය පග්ගහිතසිරඅනිවාතවුත්තිකාරස්ස ච කරණතො වා තහරිත...පෙ.... කරණො. තදුත්තරිකරණොති යං යෙන කතං දුච්චරිතං වා සුචරිතං වා, තදුත්තරි, තස්ස ද්විගුණං වා කරණො. අත්තතො මණ්ඩනාදිඅත්ථං පරෙන කතං අලඬකාරාදිං. පරියාපුණාති වා කප්ථති වා අත්තතො බලානුරූපං. කාමං නිකායද්වයග්ගහණාදිවසෙන පවත්තො

සෙවිතබ්බමානො ඵව, තථාපිස්ස සංකිලෙසපක්ඛත්තා වුත්තං “මානං අනිස්සායා”ති.

උණ්ණතිවසෙනාති “සෙය්‍යාහමස්මි”තිආදිනා විත්තස්ස පග්ගහණවසෙන. පුබ්බෙ කෙනවි අත්තානං සදිසං කත්වා පච්ඡා තතො අධිකතො දහනතො උප්පජ්ජනතො අතිමානො. මදග්ගහණාකාරො ඡාතිආදිං පටිච්ච මජ්ජනාකාරො, සොපි අත්ථතො මානො ඵව. පමාදො තථාපවත්තො විත්තුප්පාදො.

තස්මා ලොභමාදිං කත්වා දස්සෙතීති ලොභස්ස ආදිතො ගහණෙ කාරණං විභාවෙතුකාමො පුච්ඡති. පයමුප්පත්තිතොති තත්ථ තත්ථ හවෙ සබ්බපයමං උප්පජ්ජනතො. සත්තානඤ්ඤි යථාධිගතං ක්‍රිත්වාදිවිසෙසං ආරබ්භ පච්චවෙක්ඛණා විය යථාලද්ධං උපපතිහවං ආරබ්භ නිකන්ති ඵව. තෙනාහ “සබ්බසත්තාන”න්තිආදි. යථාසම්භවං ඉතරෙති ඉතරෙ බ්‍යාපාදාදයො යථාපච්චයං උප්පජ්ජන්ති, ලොභස්ස විය ආදිතො අසුකස්ස අනන්තරං අසුකොති වා න නෙසං නියමො අත්ථිති අත්ථො. කිං පන එතෙ සොළසෙව විත්තස්ස උපක්කිලෙසා, උදාහු අඤ්ඤෙසි සන්තීති අනුයොගං සන්ධාය අඤ්ඤෙසි සන්තීති දස්සෙන්නො “න ව එතෙ”තිආදිමාහ. යදි ඵවං කස්මා එත්තකා ඵව ඉධ වුත්තාති. නයදස්සනවසෙනාති දස්සෙන්නො ආහ “එතෙන පන...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති. තෙන ටීනමිද්ධඋද්ධච්චකුක්කුච්ච-විචිකිච්ඡා-අත්තුක්කංසන-පරවබ්භනජමහිතත්තා- හීරුකතා- අහිරිකානොත්තජ්ජ-අත්තිච්ඡතා-පාපිච්ඡතා-මහිච්ඡතාදයො සඬගහිතාති වෙදිතබ්බං.

72. සංකිලෙසං දස්සෙත්වාති සංකිලිට්ඨවත්තනිදස්සනෙන සඬබ්බෙපෙන වුත්තං සංකිලෙසං විභාගෙන දස්සෙත්වා. වොදානං දස්සෙන්නොති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඵවං ඡානිත්වාති “අභිජ්ඣා විසමලොභො එකන්තෙනෙව විත්තස්ස උප්පක්කිලෙසො”ති සභාවතො සමුදයතො නිරොධතො නිරොධුපායතො ව පුබ්බභාගපඤ්ඤාය වෙව හෙට්ඨිමමග්ගද්වයපඤ්ඤාය ව ඡානිත්වා. පජ්ඣතිති එත්ථ අච්චන්තජ්ජහානමෙව අධිජ්ජෙතන්ති දස්සෙන්නො “සමුච්ඡෙදජ්ජහානවසෙන අරියමග්ගෙන පජ්ඣති”ති ආහ. අරියමග්ගෙනාති අනාගාමිමග්ගෙන. තෙන හි පහානං ඉධ සබ්බවාරෙසු අධිජ්ජෙතං. කිලෙසපටිපාටි ඉධ කිලෙසානං දෙසනාක්කමො. මග්ගපටිපාටිපන චතුත්තං අරියමග්ගානං දෙසනාක්කමොපි තාය දෙසනාය පටිපජ්ජනක්කමොපි තාය පටිපත්තියා උප්පත්තික්කමොපි. තත්ථ යෙ යෙ කිලෙසා යෙන යෙන මග්ගෙන පහියන්ති, මග්ගපටිපාටිං අනොලොකෙත්වා තෙසං තෙසං කිලෙසානං තෙන තෙන මග්ගෙන පහානදස්සනං කිලෙසපටිපාටි න කිලෙසානං උප්පත්තික්කමො ඉධ දෙසනාක්කමො වාති දස්සෙන්නො “අභිජ්ඣා විසමලොභො”තිආදිමාහ. යෙන යෙන පන මග්ගෙන යෙ යෙ කිලෙසා පහියන්ති මග්ගානුපුබ්බියා, තෙන තෙන

මග්ගෙන තෙසං තෙසං කිලෙසානං පහානදස්සනං මග්ගපටිපාටියා පහානදස්සනන්ති දස්සෙන්නො “සොතාපත්තිමග්ගෙනා” තිආදිමාහ.

ඉමස්මිං පන යානෙති “ස ඛො සො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු” තිආදිනා ආගතො ඉමස්මිං පහානවාරෙ. ඉමෙ කිලෙසාති ඉමෙ යථාචුත්තා කිලෙසා. සොතාපත්තිමග්ගවජ්ඣා වා භොන්තු සෙසමග්ගවජ්ඣා වාහෙට්ඨා දස්සිතමග්ගපටිපාටිවසෙන. තත්ථ පන යෙ තතියමග්ගවජ්ඣා, තෙසං අනාගාමිමග්ගෙනෙව පහානෙ වත්තඛිං නත්ථි, යෙසං පනෙත්ථ හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣානං ඉධ සඬගහෙ කාරණං පච්ඡා චත්තුකාමෙන අග්ගමග්ගවජ්ඣානං අනාදියිත්වා කස්මා තතියමග්ගවජ්ඣානමෙව ගහණං කතන්ති ආහ “අයමෙත්ථ පච්ඡෙමග්ගාගතො සම්භවො” ති, අයං ඉමස්ස සුත්තස්ස එතස්මිං යානෙ ආචරියපච්ඡෙය්‍යා කථාමග්ගො තතො ආගතො අත්ථසම්භවො අත්ථතත්ථන්ති අත්ථො. තත්ථ හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣානං ඉධ සඬගහෙ කාරණං පච්ඡා චත්තුකාමො අග්ගමග්ගවජ්ඣානං අග්ගහණෙ යුත්තිං දස්සෙන්නො “සො වා” තිආදිමාහ. තෙනාති චතුත්ථමග්ගෙන. සෙසානන්ති ඛ්‍යාපාදාදිනං. යෙජිති මක්ඛාදිකෙ සන්ධායාහ. තංසමුට්ඨාපකච්ඡිත්තානන්ති තෙසං මක්ඛාදිනං සමුට්ඨාපකච්ඡිත්තුප්පාදානං. තත්ථ මක්ඛ-පළාස-ඉස්සා-මච්ඡරිය-සමුට්ඨාපකං පටිසද්ධියචිත්තං, විසෙසතො පඤ්චකාමගුණලොභෙන සඨො මායාවී ව භොති, පඤ්චකාමගුණිකරාගො ව අනාගාමිමග්ගෙනෙව නිරවසෙසතො පභීයති, තස්මා චුත්තං “තංසමුට්ඨාපකච්ඡිත්තානං අප්පභීනත්තා” ති. තෙපි සුප්පභීනා භොන්තිති සම්ඛන්ධො. තන්ති පයමමග්ගෙනෙව පහානං පුබ්බාපරෙන න සන්ධියති “යථොධි ඛො” ති එත්ථ ඔධිවචනස්ස මග්ගත්තයවාචකත්තා. රතනත්තයෙ අවෙච්චප්පසාදො නාම අරියකන්තසීලං විය සොතාපත්තස්ස අඬගාති, තෙ ව පහානතො පච්ඡා නිද්දිට්ඨා, තස්මා ඉධ චුත්තප්පහානං වික්ඛම්භනපහානමෙවාති කෙච්චි වදන්ති. තෙසං ඉච්ඡාමත්තමෙව යථාචුත්තපහානස්සෙව වසෙන අවෙච්චප්පසාදානං ඔධිසො පහානස්ස විභාවිතත්තා, ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා යුත්තිතොපි පකාසිතොයෙව.

74. එකමෙකෙන පදෙන යොජෙතඛිං, යතො එකමෙකස්සපි උපක්කිලෙසස්ස සභාවාදිතො දස්සනං නිය්‍යානමුඛං භොති, තථා වෙච හෙට්ඨා සංවණ්ණිතං. අනාගාමිමග්ගවසෙන පහානං වත්වා පසාදස්ස උද්ධටත්තා චුත්තං “අනාගාමිමග්ගෙන ලොකුත්තරප්පසාදො ආගතො” ති. යදි එවං කස්මා “ලොකියො උප්පජ්ජති” ති චුත්තන්ති? “ඉතිපි සො භගවා” තිආදිනසප්පත්තස්ස ලොකියත්තා. නිබ්බානාරම්මණො එව හි ලොකුත්තරො පසාදො. “ඉතිපි සො භගවා” තිආදිවචනෙන ලොකියං, අවෙච්චප්පසාදවචනෙන ලොකුත්තරන්ති ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පසාදං දස්සෙන්නො. අවෙච්ච රතනත්තයගුණෙ යාථාවතො ඤත්වා පසාදො අවෙච්චප්පසාදො. සො පන යස්මා මග්ගෙනාගතත්තා කෙනචි අකම්පනියො අප්පධංසියො ව භොති, තස්මා චුත්තං “අවලෙන

අවිච්ඡේදනා”ති. තත්ථ ලොකුත්තරො සබ්බසො බුද්ධගුණාදීසු සම්මොහං විද්ධංසෙන්නො තත්ථ කිච්චතො පචත්තති, ඉතරො ආරම්මණවසෙන තෙ ආරබ්භ. තං විධින්නි තං තස්ස උප්පන්නප්පකාරං. අනුස්සතිට්ඨානානීති අනුස්සතිකම්මට්ඨානානීති.

75. සොමනස්සාදීති ආදි-සද්දෙන ඤාණාදීනි සඬගණ්හාති. වොරානං අභිණ්භං සඤ්චරණට්ඨානතාය පච්චන්තග්ගහණං. පච්චවෙක්ඛතොති “අසුකස්මිඤ්ච යානෙ ඉමෙ විමෙ වොරා ඵවඤ්ච ඵවඤ්ච විනාසිතා”ති පච්චවෙක්ඛතො රඤ්ඤො වීය.

යො යො ඔධි යථොධි. යථා-සද්දො බ්‍යාපනිච්ඡායං, බො සද්දො අවධාරණෙති දස්සෙන්නො “සකසකඔධිවසෙන චත්තමෙව හොති”ති ආදිමාහ. තෙන “චත්ත”න්ති ආදීසුපි අවධාරණබ්බන්ති දස්සෙති. සකසකඔධිවසෙනාති සඬබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “ද්වෙ ඔධි”ති ආදි ආරද්ධං. තත්ථ යං මග්ගවජ්ඣාති යෙන මග්ගෙන අනවසෙසතො පහාතබ්බා. අනවසෙසප්පහානවසෙන හි තං මග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං තදඤ්ඤමග්ගවජ්ඣෙති අසම්මිස්සතා, අඤ්ඤා යෙ සකසකඔධිවසෙන උපරිමග්ගවජ්ඣා, තෙ හෙට්ඨිමමග්ගෙහි පභිනාපායගමනියාදිසහාවා ඵව තෙහි පභියන්තිති පහානවසෙන සම්මිස්සා සිද්ධං. තෙන තෙයෙව පභිනා හොන්තිති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. තතුත්තරිපීති තතො පහානනිමිත්තසොමනස්සුප්පත්තිතො උද්ධමිපි. පටිපක්ඛෙසු ඔධිසො පචත්තිකිච්චත්තා ඔධිති හෙට්ඨා තයො මග්ගා වුච්චන්ති. තෙ හීති ආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. ඉමස්ස භික්ඛුනොති අනාගාමිං සන්ධායාහ. තෙන චුත්තං “හෙට්ඨාමග්ගත්තයෙන චත්ත”න්ති.

කෙච්ච චත්තමිපි ගණ්හන්ති, නයිදමෙවන්ති දස්සනත්ථං “චත්ත”න්ති චුත්තං. න හි යං යෙන චත්තං, සො පුන තං ආදියති. තෙනාහ “අනාදියනභාවදස්සනවසෙනා”ති. චත්තමිපි කිඤ්චි සසන්තතිලග්ගං සියා, නයිදමෙවන්ති දස්සනත්ථං “මුත්ත”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “සන්තතිතො විනිමොචනවසෙනා”ති. මුත්තමිපි කිඤ්චි මුත්තබන්ධනා වීය ඵලං කුභිඤ්චි තිට්ඨති, න ඵමිදන්ති දස්සනත්ථං “පභීන”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “ක්චචි අනවට්ඨානදස්සනවසෙනා”ති. යථා කිඤ්චි දුන්නිස්සට්ඨං පුන ආදාය සම්මදෙව නිස්සට්ඨං පටිනිස්සට්ඨන්ති වුච්චති, ඵවං විපස්සනාය නිස්සට්ඨං ආදින්තසදිසං මග්ගෙන පභීනං පටිනිස්සට්ඨං නාම හොතිති දස්සනත්ථං “පටිනිස්සට්ඨ”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “ආදින්තපුබ්බස්ස පටිනිස්සග්ගදස්සනවසෙනා”ති. න කාපුරිසෙන වීය පරම්මුබ්බෙන නිස්සට්ඨං, අථ බො අභිමුබ්බෙන නිස්සට්ඨන්ති දස්සනත්ථං “පටිනිස්සට්ඨ”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “පටිමුබ්බං වා”ති ආදි. උපගන්තබ්බතොති අත්තතො හිතසුබ්බං පච්චාසිසන්තෙන ඵකන්තෙන අධිගන්තබ්බතො. ධාරණතොති තංසමඤ්ඤිතං අපායපාතතො සන්ධාරණෙන. ගන්ථො “වෙදො”ති වුච්චති

“විදන්ති එතෙනා”ති, වෙදෙහි ඤාණෙහි ගතො පටිපන්නොති වෙදගු. අභිජඤ්ඤාති ඡානෙයා. වෙදජාතාති උප්පන්නසොමනස්සා. ඤාණං “වෙදො”ති වුවචති “වෙදිතබ්බං වෙදෙති”ති. සොමනස්සං “වෙදො”ති වුවචති ආරම්මණරසං වින්දති අනුභවතිති.

උප්පන්නන්ති අවෙච්චජ්ජසාදං නිස්සාය උප්පන්නං. චුත්තජ්ජකාරමෙව වෙදන්ති “සොමනස්සං සොමනස්සමයඤ්ඤාණඤ්චා”ති එවං චුත්තජ්ජකාරමෙව. අත්ථවෙදන්ති අත්ථෙ භෙතුඵලෙ වෙදං. ධම්මවෙදන්ති ධම්මෙ භෙතුම්හි වෙදං. තෙනාහ “අවෙච්චජ්ජසාදස්ස භෙතු”න්තිආදි. ඉධ ධම්මත්ථසද්දා භෙතුඵලපරියායාති ඉමමත්ථං පාළියා එව දස්සෙතුං “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදි චුත්තං. තමෙව අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්චාති අත්ථො ධම්මොති ව චුත්තං අවෙච්චජ්ජසාදනිමිත්තං යථාචුත්තං කිලෙසජ්ජහානඤ්ච. අත්ථධම්මානිසංසභුතං වෙදන්ති යථාචුත්තඅත්ථධම්මානිසංසභුතං සොමනස්සමයඤ්ඤාණසඛිබ්බාතං වෙදඤ්ච. පාමොජ්ජන්ති තරුණපීතිං ආහ. පච්චවෙක්ඛණාකාරජ්ජවත්තෙනාති එතෙන පච්චවෙක්ඛණා එවෙත්ථ අනවජ්ජසභාවතාය ධම්මොති චුත්තොති දට්ඨබ්බං. පීති ඡායතීති පරජ්ජවචයං බලවපීතිමාහ. පීණිතමනස්සාති පස්සද්ධිආවහෙහි උළාරෙහි පීතිවෙගෙහි තිත්තවිත්තස්ස. කායොති නාමකායො. වූපසන්තදරථොති කිලෙසපරිළාභානං දුර්භාවෙන සුට්ඨ උපසන්තදරථො. පච්චවෙක්ඛණභෙතුකං විත්තස්ස සමාධානං ඉධ අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “අජ්ජිතං විය අවලං තිට්ඨති”ති.

76. කාමං “බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතොම්හි, ධම්මෙ සඛිසෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතොම්හි”ති ඉදම්පි තස්සා පච්චවෙක්ඛණාය පවත්තිආකාරපකාසනමෙව, ඉදං පන විසෙසතො රතනත්තයෙ උප්පන්නසොමනස්සාදිජ්ජපකාසනපදං. “යථොධි බො පනා”ති ඉදම්පි සවිසෙසං පච්චවෙක්ඛණාකාරජ්ජපකාසනපදන්ති අධිජ්ජායෙන “ඉදානි යථොධි...පෙ.... පකාසෙත්වා”ති චුත්තං. චත්තාරොපි පන වාරා පච්චවෙක්ඛණාකාරජ්ජපකාසනවසෙන වෙච සොමනස්සාදිආනිසංසදස්සනවසෙන ව චුත්තාති සක්කා විඤ්ඤාතුං උභයත්ථාපි උභයස්ස චුත්තත්තා. යදිපි අරියමග්ගො එකවිත්තක්ඛණිකො න පුන උප්පජ්ජති, පටිපක්ඛස්ස පන තෙන සුජ්ජහීනත්තා තංසමච්ඡි අපරිහානධම්මො තංසිලාදිභාවෙනෙව වුවචතිති ආහ “තස්ස අනාගාමිමග්ගසම්පයුත්තං සීලක්ඛන්ධං දස්සෙති”තිආදි. “එවංධම්මා තෙ භගවත්තො අහෙසු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3.197-198; සං. නි. 5.378) විය ඉධ ධම්ම-සද්දො සමාධිපරියායොති ආහ “සමාධික්ඛන්ධං පඤ්ඤාක්ඛන්ධඤ්ච දස්සෙති”ති. තථා හි සො සම්පයුත්තධම්මෙ එකාරම්මණෙ අවික්ඛිපමානෙ අවිජ්ජකිණ්ණෙ අවිසටෙ කත්වා සමං, සම්මා ව ආදහන්තො තථා තෙ ධාරෙතීති ව චත්තබ්බතං අරහතීති ධම්මොති ව වුවචති. අනෙකරූපානන්ති අනෙකජ්ජකාරානං. අත්තරායො නාම

අප්පට්ඨද්ධස්ස වා අලබ්භනවසෙන, පට්ඨද්ධස්ස වා පරිභානවසෙන, තදුභයම්පි ඉධ නත්ථිති දස්සෙත්තො “මග්ගස්ස වා”ති ආදිමාහ. නෙවස්ස තං හොති අන්තරායායාති තස්ස අනාගාමිනො පිණ්ඩපාතභොජනං නෙව හොති අන්තරායාය උක්කංසගතාය පච්චවෙක්ඛණාය පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනතො. තඤ්චස්සා උක්කංසගමනං හතපට්ඨස්සත්තාති දස්සෙත්තො “මග්ගෙන විසුද්ධචිත්තත්තා”ති ආහ.

එත්ථාති එතස්මිං අන්තරායාභාවෙ. එතදෙව විසුද්ධචිත්තත්තමෙව කාරණං. එත්ථ ව “නෙවස්ස තං හොති අන්තරායායා”ති ඉමිනා හෙට්ඨා චුත්තප්පභානං අනාගාමිමග්ගෙනෙවාති සිද්ධං හොති. අනාගාමිනො හි සබ්බසො කාමරාගො පහිනො හොති, රසතණ්හාය අභාවතො තාදිසපිණ්ඩපාතපරිභොගො අග්ගමග්ගාධිගමෙ කථඤ්චිපි අන්තරායාය න හොතීති. “සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, වත්ථ”න්ති වදන්තො හගවාආදිමිහි අත්තනා උපනීතවත්ථුපමං අනුසන්ධෙති. උදකස්ස අවිජ්ජාභාවො පඤ්ඤාසෙවාලපණකාදිමලාභාවෙන පසන්නතාය, තබ්බිපරියායතො බහලතාති ආහ “අවිජ්ජති විජ්ජසන්න”න්ති. වණ්ණනිභාය විගතසංකිලෙසතාය සමුප්පලනං පහස්සරතාය වත්ථස්ස, තං පරියොදාතන්ති වත්තබ්බතං ලහතීති ආහ “පරියොදාතං පහස්සරතායා”ති. උක්කං ඛන්ධෙය්‍යාති අභිගාරකපල්ලං යථා දාරුසට්ඨකභිගාරාදිකෙන න හිජ්ජති, එවං තනුමත්තිකාලෙපාදිනා ඛන්ධෙය්‍ය. මෙසපට්ඨතො චෙරම්භවාතධාරාසඤ්චට්ඨනතො විජ්ජතා විය කෙවලං වාතධාරාසඤ්චට්ඨනජනිතා පභා උක්කාපභා, සා පන යස්මා ද්විත්තං වාතධාරානං වෙගසම්භූතසඤ්චට්ඨනහෙතුකා, තස්මා කාරණවසෙන “වාතවෙගො උක්කා”ති චුත්තං.

77. යථානුසන්ධිවසෙනාති ආදිමිහි උට්ඨිතදෙසනාය අනුරූපා අනුසන්ධි යථානුසන්ධි, තස්සා වසෙන. බ්‍යතිරෙකදස්සනං විය හි සාධෙතබ්බස්ස ආදිමිහි උට්ඨිතදෙසනාය පට්ඨස්සනම්පි අනුරූපදෙසනාව සම්මදෙව පතිට්ඨාපනභාවතො, යථා තං ආවත්තභාරයොජනායං විසභාගධම්මාවත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති සඤ්ඤාපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරෙත්තො තප්පසඤ්ඤාගෙන ඉතරෙපි අනුසන්ධි දස්සෙතුං “තයො හී”ති ආදිමාහ. බහිද්ධාති බාහිරෙසු වත්ථුසු. අසති පරිතස්සනාති තණ්හාදිට්ඨිපරිතස්සනාභාවො. විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙනාති “ඉධ හික්ඛු එකච්චස්සා”ති ආදිනා (ම. නි. 1.242) විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙන. යෙන ධම්මෙනාති සීලාදිවොදානධම්මෙසු අක්ඛන්ති යාදිසංකිලෙසධම්මෙසු ච යෙන යෙන ධම්මෙන. ඡ අහිඤ්ඤා ආගතාති ඉමිනා “අනුරූපධම්මවසෙන වා”ති චුත්තවිකප්පං දස්සෙති, සෙසෙහි “පට්ඨස්සන වා”ති චුත්තවිකප්පං. අක්ඛන්ති යා හි කකචුපමොවාදො (ම. නි. 1.222) පට්ඨස්සනො, තථා දිට්ඨියා “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති එවං පටිභාගා සුඤ්ඤාකාරොන.

සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. “චිත්තෙ සංකිලිට්ඨෙ දුග්ගති පාටිකඛ්ඛා”ති (ම. නි. 1.70) හෙට්ඨා කිලෙසදෙසනා ආගතා. සබ්බොති අනවසෙසො. සබ්බාකාරොනාති ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණුපුග්ගලදොසජානනාදිනා සබ්බජ්ජකාරොන.

78. “මෙත්තා භාවෙනබ්බා ඛ්‍යාපාදස්ස පභානායා”ති ආදිවචනතො (අ. නි. 9.1) මෙත්තාදයො ඛ්‍යාපාදවිහෙසාරතිරාගානං පටිපක්ඛා. යස්මා “සො අත්ථි”ති ආදිනා භගවතා අනාගාමීනො අග්ගමග්ගාධිගමනං චතුසච්චිකම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙත්වා කල්හි, තස්මා තං දස්සෙත්තො “ඉදානිස්සා”ති ආදිමාහ.

බ්‍රහ්මචිහාරධම්මෙති බ්‍රහ්මචිහාරෙ වෙව බ්‍රහ්මචිහාරසහගතධම්මෙ ව. තෙනාහ “නාමවසෙනා”ති. වචත්ථපෙත්වාති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. නාමන්තිපි හි ඊදිසෙසු යානෙසු චත්තාරො අරුපිනො බන්ධා වුවචන්ති. ඉමිනා නයෙනාති එතෙන භූතනිස්සිතානං සෙසුපාදායධම්මානං සබ්බෙසම්පි පභාතබ්බතණ්භාවජ්ජානං තෙභූමකධම්මානං පරිග්ගහවිධිං උල්ලිඛිගෙති. සභාවතො විජ්ජමානං තං අත්තපච්චක්ඛං කත්වා ඤාණෙන යාථාවතො පටිවිජ්ඣියමානතං උපාදාය “අත්ථි ඉද”න්ති යථාවචත්ථාපිතං නාමරූපං. තෙනෙවාහ “එත්තාවතානෙන දුක්ඛසච්චවචත්ථානං කතං හොති”ති. සාවධාරණඤ්ඤාවෙතං වචනං, ලොකසමඤ්ඤාසිද්ධං සත්තඉත්ථිපුරිසාදි විය, ඉතො බාහිරකපරිකප්පිතං පකතිආදි දුඛාදි ජීවාදි කායාදි විය ව න පරමත්ථතො නත්ථි, අත්ථෙවති වුත්තං හොති. පජානාතීති පුබ්බභාගෙ තාව ලක්ඛණරසාදිවසෙන වෙව පටිග්ගහවිහාගවසෙන ව පකාරතො ජානාති, අපරභාගෙ පන පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පටිවිජ්ඣන්තො ජානාති. එකන්තභීනා නාම අකුසලධම්මා සම්පති ආයතිඤ්ඤා දුක්ඛමූලත්තා, තත්ථාපි විසෙසතො තණ්හාති ආහ “දුක්ඛස්ස සමුදයං පටිවිජ්ඣන්තො අත්ථි භීනන්ති පජානාතී”ති. අත්තතො පච්චයෙහි පධානභාවං නීතත්තා පණීතන්ති ඉමිනා අත්ථෙවන අරියමග්ගොව “පණීත”න්ති වුවචතිති ආහ “පභානුපායං විචිතන්තො අත්ථි පණීතන්ති පජානාතී”ති. “උත්තමට්ඨෙන ව පණීත”න්ති වුවචමානෙ නිරොධසච්චස්සපි සඬිගහො සියා, තස්ස පන පදන්තරෙන සඬිගහිතත්තා වුත්තනයෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අප්පමඤ්ඤාමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසස්සෙව කතත්තා “බ්‍රහ්මචිහාරසඤ්ඤාගතස්සා”ති වුත්තං. “සබ්බස්සපි තෙභූමකස්ස සඤ්ඤාගතස්සා”ති වත්තුං වට්ටතිසෙව. න වෙත්ථ අසඬිගහො තස්සාපි සඤ්ඤාය ආගතභාවතො. ලොකං උත්තරිත්වා සමතික්කම්ත්වා නිස්සරිත්වා විසංයුත්තං හුත්වා යීතත්තා වුත්තං “උත්තරි නිස්සරණං නිබ්බාන”න්ති.

චතුහි ආකාරෙහිති “අත්ථි භීන”න්ති ආදිහි චතුහි පකාරෙහි. අත්ථයඤාණනය අනුබොධභූතය විපස්සනාපඤ්ඤාය ජානනත්ථො ධම්මඤාණනය පටිවෙධභූතය මග්ගපඤ්ඤාය දස්සනත්ථො

සභාවසිද්ධොති දස්සෙන්තො “විපස්සනාපඤ්ඤාය චත්තාරි සච්චානි ජානනතො මග්ගපඤ්ඤාය පස්සතො”ති වුත්තං. භයහෙරවෙ වුත්තනයෙනෙවාති භයහෙරවසුත්තවණ්ණනායං අත්තනා වුත්තඅත්ථවචනත්ථපායෙන ඉධ පායස්ස සදිසත්තා අතිදිසන්තො “කාමාසවාපි...පෙ.... පජානාති”ති ආහ. එත්ථ ච යස්මා “කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති...පෙ.... අවිජ්ජාසවාපි චිත්තං විමුච්චති”ති “බිණ්ණා ජාති”තිආදීනි වදනා භගවතා චතුත්ථමග්ගො නිද්දිට්ඨො, තස්මා යං හෙට්ඨා අට්ඨකථායං වුත්තං “සො ච උපරි චතුත්ථමග්ගස්සෙව නිද්දිට්ඨත්තා යුජ්ජති”ති, තං සුචුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං.

තස්ස වොදනත්ථායාති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භගවා අත්තනො වොදනත්ථාය “පුච්ඡ මං ත්වං බ්‍රාහ්මණ යදෙත්ථ තයා මනසාහිසමිහිත”න්ති වොදනාය, ඔකාසදානත්ථායාති අධිජ්ජායො. දෙසනාසන්නිස්සයො බ්‍රාහ්මණස්ස තථාරූපො එත්ථ අජ්ඣාසයොපි නත්ථීති යථාවුත්තඅනුසන්ධිත්තයවිනිමුත්තත්තා “පාටියෙක්කං අනුසන්ධිං ආහා”ති වුත්තං. චිත්තගතත්තා අබ්භන්තරෙන. කිලෙසවුට්ඨානසිනානෙනාති කිලෙසමූලපවාහනෙන රාගපරිලාභාදිවූපසමකරෙන ච අට්ඨච්ඡිකඅරියමග්ගසලිලසිනානෙන.

79. ධම්මසභාමණ්ඩපං තාවදෙව උපගතත්තා බාහුකා නදිතො ආගතං වීය මඤ්ඤමානො. අරියඵලමද්දනවුණ්ණාදයො තෙලසිනෙහස්ස විවෙචනෙන. ලුබ්භාවො ලොකං, තං එතිස්සා අත්ථීති ලොකාති සම්මතා. ලොක්ඛසම්මතග්ගහණෙන “තථා සා නදී ලොකෙ පාකටා”ති එවං පවත්තං අත්තනො මිච්ඡාගාහං දීපෙති. තෙනාහ “විසුද්ධභාවං දෙනීති එවං සම්මතා”ති. පාපපවාහනෙන සම්පරාධිකාදිසම්පත්තිආවහනො ලොකස්ස හිතා ලොකායා. ලොකායාති සම්මතාති සබ්බං පුරිමසදිසං. තෙනාහ “සෙට්ඨං ලොකං ගමයතීති එවං සම්මතා”ති. පුඤ්ඤසම්මතාති පුජ්ජහවඵලනිබ්බත්තනෙන සත්තානං පුනනෙන විසොධනෙන පුඤ්ඤාති සම්මතා. තදත්ථදීපනත්ථමෙවාති තස්සා පුබ්බෙ ආගතදෙසනාය අත්ථදීපනත්ථමෙව. වුත්තස්සෙවත්ථස්ස පුන දීපනං කිමත්ථීයන්ති ආහ “ගාථාරූචිකාන”න්ති. වුණ්ණිකවචනං අසම්භාවෙන්තා තථා ච වුත්තෙ අත්ථමබුජ්ඣනකා පජ්ජවචනං සම්භාවෙන්තා තථා ච වුත්තෙ බුජ්ඣනකා ගාථාරූචිකා. විසෙසත්ථදීපනත්ථන්ති විසිට්ඨදීපනත්ථං, පුරිමදෙසනාය අඤ්ඤදීපනත්ථන්ති අත්ථො.

“ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුකං නදිං සිනායිතු”න්ති (ම. නි. 1.78) හෙට්ඨා වුත්තත්තා බාහුකන්ති ඉදමෙව එත්ථ තදත්ථදීපකං. සෙසානි අධිකක්කාදිවචනානි තතො විසිට්ඨස්ස අත්ථස්ස බොධනතො විසෙසත්ථදීපකානි. තස්මා පනෙත්ථ භගවතා බ්‍රාහ්මණෙන අවුත්තානි අධිකක්කාදීනි ගහිතානීති ආහ “යටෙව භී”තිආදි. කක්කන්ති න්භානපිණ්ඩං.

අධිප්පෙතං, න්හායිත්වා අධිකං කක්කං එත්ථ ගණ්හන්තීති අධිකක්කං. තෙනාහ “න්හානසම්භාරවසෙනා”තිආදි. මණ්ඩලවාපිසණ්ඨානන්ති වට්ටපොක්ඛරණිසණ්ඨානං. නදියොති විසුං නදියො, න අධිකක්කාදීති විය තිත්ථමත්තං.

තීභි පදෙහීති සුන්දරිකාපයාගබ්බානුකාපදෙහි. වත්තාරීති අධිකක්කාදීති වත්තාරි. චුත්තානෙව හොන්තීති ලොකසම්මතාලක්ඛණෙන එකලක්ඛණතා බ්‍රාහ්මණස්ස අධිප්පායෙන, පරමත්ථතො පන පාපපවාහලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. කිඤ්චි පාපසුද්ධිං න කරොන්තියෙව. න භි නං සොධයෙති නං පුග්ගලං න සොධයෙ. වෙරකිබ්බිසභාවං අප්පත්තා නාම කම්මපථභාවං අප්පත්තා. තෙනාහ “බුද්දකෙහි”ති.

පටිහනන්තොති අයුත්තභාවදස්සනෙන තං දිට්ඨිං පටිබාහන්තො. තත්ථායං පටිබාහනවිධි යථා යං කිඤ්චි උදකොරොහනං න පාපපවාහනං, එවං යො කොචි නක්ඛත්තයොගො පාපහෙතුනං පටිපක්ඛාභාවතො. යඤ්චි විනාසෙති, සො තස්ස පටිපක්ඛො. යථා ආලොකො අන්ධකාරස්ස විජ්ජා ව අවිජ්ජාය, න එවං උදකොරොහනං නක්ඛත්තයොගො වා පාපහෙතුනං ලොභාදීනං පටිපක්ඛො, තස්මා නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං. “න උදකොරොහනාදි පාපපවාහන”න්ති. නිව්චං එග්ගුනීනක්ඛත්තන්ති සුද්ධසීලාදිකස්ස සබ්බකාලං මඬිගලදිවසො එවාති අධිප්පායො. ඉතරොති සීලාදිවසෙන අසුද්ධො. නිව්චමෙව උපොසථො අරියුපොසථෙත උපචුත්ථභාවතො. සුද්ධස්සාති පරිසුද්ධමනොසමාවාරස්ස. සුවිකම්මස්සාති පරිසුද්ධකායවච්ඡිසමාවාරස්ස. තෙනාහ “නික්කිලෙසතායා”තිආදි. කුසලූපසඤ්චිතන්ති අනවජ්ජභාවූපගතං. වතසමාදානන්ති ධුතඨම්මසමාදානාදි සම්පන්නමෙව හොති, නාස්ස විපත්ති අත්ථිති අත්ථො. මම සාසනෙයෙව සිනාහි, යදි අවිචන්තමෙව සුද්ධිං ඉච්ඡසීති අධිප්පායො. තෙනාහ “සචෙ”තිආදි. ඛෙමතන්ති ඛෙමභාවං. යථා සබ්බභූතාති තපවසෙන ඛෙමජ්ජත්තාති අභයජ්ජත්තාති හොන්ති, එවං කරොහීති තං හෙට්ඨා දස්සිතං මෙත්තාදිභාවනං බ්‍රාහ්මණස්ස සඬ්ඛෙපෙන උපදිස්න්තෙනස්ස එකච්චසමාධිසම්පදා තදවිනාභාවිතී පඤ්ඤාසම්පදා ව දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “මනොද්වාරසුද්ධි දස්සිතා”ති.

තස්ස පන සම්පදාද්වයස්ස නිස්සයභූතං සීලසම්පදං දස්සෙතුං “සචෙ මුසා න භණ්ඨි”තිආදි චුත්තං. එත්ථ ව යථා “සචෙ මුසා න භණ්ඨි”තිආදිනා මුසාවාද-පාණාතිපාත-අදින්නාදාන-පටිවිරතිවචනෙන අවසෙසකායවච්ඡුවිවරතවිරතීපි චුත්තා එව හොති ලක්ඛණභාරතයෙන, එවං “සද්දහානො අමච්ඡරි”ති සද්ධාදිධනසම්පදානියොජනෙනෙව අවසෙසඅරියධනසම්පදානියොජනම්පි සිද්ධමෙව හොතීති සද්ධාදියො විමුක්තිපරිපාවනියධම්මා බ්‍රාහ්මණස්ස පකාසිතා එවාති වෙදිතබ්බා.

තෙනෙවාහ “ඉමාය එව පටිපත්තියා කිලෙසසුද්ධි”ති. ගයා සම්මතතරා බාහුකාදීහිපිති අධිප්පායො.

80. එකොති අසභායො, එසා පනස්ස අසභායතා එකිභාවෙනාති. න භිස්ස තාව තණ්හාදුතියතා විගතා. තෙනෙවාහ “න විරස්සෙවා”තිආදි. එකග්ගහණෙනෙව කායෙන වූපකට්ඨතා වුත්තාති ආහ “වූපකට්ඨො විත්තවිවෙකෙනා”ති. තෙන “දිවා වඩ්ඤමෙන නිසජ්ජායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.423; 3.75; විහ. 519; මහානි. 161) ආගතං ජාගරියානුයොගමාහ. තථාභූතස්ස වස්ස එකාදසහි අග්ගීහි ආදිත්තෙ තයො හවෙ පස්සතො යථා පමාදස්ස ලෙසොපි නාහොසි, එවං කම්මට්ඨානං බුහෙන්තො සම්මදෙව පදහති. කත්ථවි සඬ්ඛාරගතෙ අනපෙක්ඛවිත්තො නිබ්බානාධිමුත්තො එව විහාසිති දස්සෙතුං “අප්පමත්තො”තිආදි වුත්තං. ඛිණං ජාතීතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

වත්ථසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. සල්ලෙබ්බසුත්තවණ්ණනා

81. “වුත්ඨො”ති තස්ස මහාටේරස්ස නාමං, පූජාවසෙන පන මහාවුත්ඨොති වුච්චති යථා “මහාමොග්ගල්ලානො”ති. අත්තනො වා වුත්ඨො නාම භාගිනෙය්‍යත්ථෙරං උපාදාය ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස භාතා අයං මහාටේරො “මහාවුත්ඨො”ති පඤ්ඤායිත්ථ යථා “මහාපන්ථකො”ති. සායන්හසමයන්ති භූමිමත්ථෙ එකං උපයොගවචනන්ති ආහ “සායන්හකාලෙ”ති. න හෙත්ථ අච්චන්ත සංයොගො සම්භවතීති. සත්තසඬ්ඛාරෙහීති සද්ධිවිහාරිකඅත්තෙවාසිකඋපාසකාදිසත්තෙහි වෙව රූපාරම්මණාදිසඬ්ඛාරෙහි ව. පටිනිවත්තිත්වාති අපසක්කිත්වා. නිලියනන්ති විවෙචනං කායවිත්තෙහි තතො විචිත්තතා. එකිභාවොති හි කායවිවෙකමාහ, පව්වෙකොති චිත්තවිවෙකං. තතො වුට්ඨිතොති තතො දුට්ඨවිවෙකතො හවඩ්ගුප්පත්තියා, සබ්බන්තවාරිහි සමාගමෙන ව අපෙතො. අභිවාදාපෙත්වාති අභිවාදං කාරෙත්වා. එවන්ති යථාවුත්තඅභිවාදවසෙන. පග්ගස්භාති උන්තාමෙත්වා. අනුපච්ඡින්නහවමූලානං තාව එවං අභිවාදො හොතු, උච්ඡින්නහවමූලානං කිමත්ථියොති ආහ “එතං ආචිණ්ණං තථාගතාන”න්ති. තෙන න තථාගතා සම්පරායිකංයෙව සත්තානං සුඛං ආසිසන්ති, අථ ඛො දිට්ඨධම්මිකම්පිති දට්ඨබ්බං. කස්මා එවං තථාගතා අභිවදන්තීති තත්ථ කාරණමාහ “සුඛකාමා හී”තිආදි. පුටුකායාති බහු සත්තකායා. යක්ඛාති දෙවා. තෙ හි පූජනීයතාය “යක්ඛා”ති වුච්චන්ති. අභිවදන්තීති ආසිසිතමෙවත්ථං ඤාණකරුණාහි අභිමුඛං කත්වා වදන්ති.

යාති අනියමතො ගහිතා නියමතො දස්සෙන්තො “ඉමා”ති ආහ. ඉමාති ව ආසන්නපච්චක්ඛවචනන්ති ආහ “අභිමුඛං කරොන්තො වියා”ති, තං තං දිට්ඨිගතිකං චිත්තගතං සම්මුඛා විය කරොන්තොති අත්ථො. දිට්ඨියොති

පුරිමපදලොපෙන පාළියං වුත්තන්ති දස්සෙන්නො “මිච්ඡාදිට්ඨියො”ති ආහ. සත්තෙසු දිට්ඨිගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජමානා, සත්තෙසු වා විසයභූතෙසු ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා “සත්තෙසු පාතුභවන්ති”ති වුත්තා. අත්තවාදෙතාති අත්තානං ආරබ්භ පවත්තෙන වචනෙන. පටිසංයුත්තාති “අත්ථි අත්තා”ති ගාහෙ ගාහණෙ ව විසයභාවෙන පටිසංයුත්තා. දිට්ඨිගතිකෙන දිට්ඨිං ගාහන්තෙහි ගහණෙ ගාහාපණෙ ව දිට්ඨි දිට්ඨිවාදස්ස විසයොති තෙන පටිසංයුත්තා නාම හොති. “අත්ථි අත්තා”ති එවං පවත්තා දිට්ඨි ඉධ අත්තවාදපටිසංයුත්තා, න තස්සා විසයභූතො අත්තා. සා ව විසයභාවතො තථාපවත්තෙන වාදෙන පටිසංයුත්තා. ලොකවාදප්පටිසංයුත්තාති එත්ථාපි එසෙව නයො. වීසති භවන්ති තතො පරං අත්තවාදචත්ථුතො අභාවා. පඤ්චපි හි උපාදානක්ඛන්ධෙ පච්චෙකං “අත්තා”ති තෙ ව අත්තතො නිස්සයභාවෙන ගණ්හතො එතාසං දිට්ඨිනං සම්භවො, තබ්බිතිමුත්තො පනායං විසයො අත්තග්ගහණාකාරො ව නත්ථිති. සස්සතො අත්තා ව ලොකො වාති රූපාදීසු අඤ්ඤතරං “අත්තා”ති, “ලොකො”ති වා ගහෙත්ථා තං සස්සතො සබ්බකාලභාවී නිච්චො ධූවොති. යථාහ “රූපි අත්තා චෙව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙති”තිආදි. සස්සතොතිආදීසු පඨමො සස්සතවාදවසෙන අත්තග්ගාහො, දුතියො උච්ඡෙදවාදවසෙන, තතියො එකච්චසස්සතවාදවසෙන, චතුත්ථො තක්කිවාදවසෙන පවත්තො, අමරාවික්ඛෙපවසෙන වා පවත්තො අත්තග්ගාහො. අත්තවාති අත්තතො පරිච්ඡෙදතාවසෙන. අනත්තවාති අපරිච්ඡෙදතාවසෙන. අත්තවා ව අනත්තවා වාති තදුභයවසෙන, ඉතරො තක්කිවාදවසෙන පවත්තො අත්තග්ගාහො. එවං පවත්තත්තා අට්ඨ හොන්තිති යොජනා.

ආදිමෙවාති ආදිමනසිකාරමෙව. තං පන සරූපතො දස්සෙන්නො “විපස්සනාමිස්සකපඨමමනසිකාරමෙවා”ති ආහ. අප්පත්ථාපි සොතාපත්තිමග්ගන්ති ඉමිනා අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති. නාමරූපපරිච්ඡෙදතො පභුති යාව උදයබ්බයදස්සනං, අයං ඉධ ආදිමනසිකාරොති අධිප්පෙතො පඤ්ඤාභාවනාය ආරම්භභාවතො. උදයබ්බයානුපස්සනාසහිතතාය චස්ස විපස්සනාමිස්සකතා වචනං. එවන්ති ඉමස්ස අත්ථවචනං “එත්තකෙනෙව උපායෙනා”ති, යථාවුත්තආදිමනසිකාරෙතාති අත්ථො. එතාසන්ති යථාවුත්තානං අත්තවාදලොකවාදපටිසංයුත්තානං දිට්ඨිනං. කාමඤ්ච තාසං තෙන තදභිගවසෙන පහානං හොතියෙව, තං පන නාධිප්පෙතං, තස්මා සමුච්ඡෙදවසෙන පහානං පටිනිස්සග්ගො ව හොතීති පුච්ඡති. සබ්බසො සමුච්ඡින්නසංයොජනතාය අනධිමානිකොපි සමානො. “අරියධම්මො අධිගතො”ති මානො අධිමානො, සො යෙසං අත්ථි තෙ අධිමානිකා, තෙසං උදයබ්බයඤ්ඤාණාධිගමෙන අධිමානුප්පත්ති තදවසානො ව මනසිකාරොති අධිප්පෙතො. තෙන දිට්ඨිනං පහානං න හොතීති කථාපනත්ථං අයං පුච්ඡාති ආහ “අධිමානප්පහානත්ථං පුච්ඡති”ති. “ආදිමෙව නු බො...පෙ....

පටිනිස්සග්ගො හොති”ති අනභිසමෙතාච්ච විය වදන්තො අධිමානෙ යිතො විය හොතිති ආහ “අධිමානිකො විය භුත්වා”ති. සොති ථෙරො. තෙසං අත්ථායාති තෙසං අත්තතො අත්තෙවාසිකානං භගවතා එතස්ස මිච්ඡාගාහස්ස විවෙචනත්ථාය. ථෙරො කිර ධම්මසෙනාපති විය සද්ධිං අත්තතො අත්තෙවාසිකෙහි භගවත්තං උපසඬකමි.

82. යත්ථාති විසයෙ භූමිමං. දිට්ඨිනඤ්ඤි ආරම්මණනිදස්සනමෙතන්ති. යස්මා දිට්ඨිනං අනුසයනභූමිපි සමුදාවරණට්ඨානමිපි ඛන්ධා එව, තස්මා ආහ “යත්ථ චෙතා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්ති තිආදි පඤ්චක්ඛන්ධෙ සන්ධාය චුත්ත”න්ති. රූපං අභිනිවිස්සාති “ඉදං රූපං මම අත්තා”ති දිට්ඨාහිනිචෙසවසෙන අභිනිවිසිත්වා ආරබ්භ. අභිනිවිසමානා එව හි දිට්ඨි නං ආරම්මණං කත්වා උප්පජ්ජති. “සො අත්තා”තිආදීසු යදිදං චක්ඛාදිසඬගහං රූපං, සහබුද්ධිතිඛන්ධනතාය සො මෙ අත්තා, සුඛාසුඛං එත්ථ ලොකියතීති සො ලොකො. “සොඵවාහං පෙච්ච පරලොකෙ භවිස්සාමිති තථාභාවෙන නිච්චො, ථීරභාවෙන ධුචො, සබ්බදාභාවිතාය සස්සතො, නිබ්බිකාරතාය අවිපරිණාමධම්මොති අත්ථො. යදි පඤ්චක්ඛන්ධෙ සන්ධාය චුත්තං, කථමෙකචචනන්ති ආහ “ආරම්මණවසෙනා”තිආදි. නානා කරියති එතෙනාති නානාකරණං, විසෙසො. ඡාතිවසෙනාති උප්පත්තිවසෙන. යෙ හි අනිබ්බත්තපුබ්බා සමානාවත්ථා, තෙ උප්පාදසඬබ්බාතවිකාරසමඬගිතාය උප්පජ්ජන්තිති සමඤ්ඤං ලහන්ති. තෙනාහ “ඡාතිවසෙනා”තිආදි. පුනස්පුනං ආසෙවිතාති අනාදිමති සංසාරෙ අපරාපරුප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනා. එතෙන කිලෙසානං භාවනට්ඨෙන අනුසයත්ථං විසෙසෙති. ථාමගතාති ථාමභාවං උපගතා. එතෙන අනුසයෙ සභාවතො දස්සෙති. ථාමගමනන්ති ච කාමරාගාදීනං අනඤ්ඤසාධාරණො සභාවො. තථා හි චුත්තං “ථාමගතො අනුසයෙ පජ්ජති”ති (පටි. ම. 3.21). අප්පට්ඨිතීතාති සමුච්ඡේදවිනයවසෙන න පට්ඨිතීතා. අප්පභීතා හි ථාමගතා කිලෙසා අනුසෙත්තීති වුවචන්ති. එතෙන තෙසං කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරහතං දස්සෙති. සමුදාවරන්තිති අභිභවන්ති. එතෙන තෙසං චිතික්කමප්පත්තතං දස්සෙති. උප්පජ්ජන්තිති පන ඉමිනාව පරියුට්ඨානාවත්ථා දස්සිතා.

තං පඤ්චක්ඛන්ධප්පහෙදං ආරම්මණන්ති යං තං “යත්ථ චෙතා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්ති”තිආදිනා චුත්තං රූපුපාදානක්ඛන්ධාදිපඤ්චක්ඛන්ධපහෙදං දිට්ඨිනං ආරම්මණං. එතං මය්භං න හොතිති එතං ඛන්ධපඤ්චකං මය්භං සන්තකං න හොති මම කිඤ්චනපලිබ්බොධභාවෙන ගහෙතබ්බතාය අභාවතො. තෙනස්ස පරමත්ථතො තණ්හාවත්ථුභාවං පටික්ඛිපති තාවකාලිකාදිභාවතො. අහමිපි එසො න අස්මිති එසො පඤ්චක්ඛන්ධපහෙදො අහමිපි න අස්මි, අහන්ති සො ගහෙතබ්බො න හොතිති අත්ථො. එතෙනස්ස මානවත්ථුභාවං පටික්ඛිපති අනිච්චදුක්ඛපෙගුච්ඡාදිභාවතො. එසො මෙ අත්තාපි න හොති

മുദ്രപരിധിയിലെ

තිස්සමහාවිහාරෙ කිර ටෙරා භික්ඛු තදා “සකච්ඡන්තං පසිද්ධී”ති වචනං පුප්පන්තා කාලස්සෙව චෙතියඛිගණං සම්මජ්ජිත්වා එත්තකාරම්මණමෙව බුද්ධාරම්මණපීතිං උප්පාදෙන්වා දිවසෙ දිවසෙ තථා කරොන්ති. තෙන වුත්තං “තස්මිඤ්ච සමයෙ”තිආදි. “ධම්මදින්න, ඉධ පත්තච්චරං යපෙති”ති වත්තාපි පටිසන්ථාරවසෙන කිඤ්චි පුච්ඡිතාපි නාහොසි. ගුණං ජානාතීති නිමුජ්ජනාදිසු විවරදානාදිනා ගුණං ජානාති විය. තුම්හෙ පන න ජානිත්ථ ආගන්තුකවත්තස්සපි අකරණතො. සත්ථුආණාවලඬ්ඝිනී කිදිසි සා සඬ්ඝස්ස කතිකා? කතිකා ච නාම සික්ඛාපදාවිරොධෙන අනුවත්තෙතඬ්ඛා, එත්තකම්පි අජානන්තෙහි මෙ සංවාසො නත්ථිති ආකාසෙ අඬ්භුක්කම්.

යං තස්ස එවමස්ස සල්ලෙබ්බෙන විහරාමීති යො “පයම්මජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යා”ති වුත්තො, තස්ස භික්ඛුනො යං “පයම්මජ්ඣානසඬ්ඛානං පටිපත්තිවිධානං කිලෙසෙ සල්ලෙබ්බති, තෙන සල්ලෙබ්බෙන අහං විහරාමී”ති අධිමානවසෙන එවමස්ස එවං භවෙය්‍ය යානමෙතං විජ්ජතීති එවමෙත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතඬ්ඛො. තං න යුජ්ජතීති තං අධිමානිකස්ස “යථා විහඬ්ගං පයම්මජ්ඣානං සල්ලෙබ්බො”ති පරිචිතක්කිතං න යුජ්ජති යුත්තං න හොති. තෙනාහ “න භී”තිආදි. තත්ථ සම්මා සඬ්ඛසො ච කිලෙසෙ ලිඬ්ඝිති සල්ලෙබ්බො, අරියමග්ගො. තදුපායවිපස්සනා සල්ලෙබ්බපටිපදා. යං පන ඥානං විපස්සනාපාදකං, තම්පි ඥානං පරියායෙන මග්ගපාදකං හොතියෙව. තෙනාහ “අවිපස්සනාපාදකත්තා”තිආදි.

ඥානධම්මවසෙනාති විතක්කාදිපඤ්චකජ්ඣානධම්මවසෙන. විත්තුප්පාදවසෙන අනෙකචාරං පවත්තමානම්පි ඥානං එකාවජ්ජනතාය එකවිථිපරියාපන්නත්තා එකා සමාපත්ති එවාති “පුනප්පුනං සමාපත්තිවසෙනා”ති වුත්තං. වත්තාරි අරුපජ්ඣානාති යථාසකං එකෙකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ පවත්තන්තීති ආහ “ආරම්මණභෙදාභාවතො”ති. පුරිමකාරණද්වයවසෙනෙවාති “ඥානධම්මවසෙන, පුනප්පුනං සමාපත්තිවසෙනා”ති පුඬ්ඛෙ වුත්තප්පකාරකාරණද්වයවසෙනෙව.

තෙසං අරුපජ්ඣානානං කිලෙසපරිලාභාභාවෙන නිබ්බූතානි අඬ්භානි, භාවනාවිසෙසවසෙන සුබ්බමානි ආරම්මණානි. තස්මා තානීති තෙසං වසෙන තානි ඥානානි සන්තානි, තස්මා “සන්තා එතෙ විහාරා”ති වුත්තං. තෙසං චතුත්තම්පිති චතුත්තම්පි තෙසං අරුපජ්ඣානානං.

83. සොති අධිමානිකො භික්ඛු, අඤ්ඤො වා ඉතො ඛාහිරකො තාපසපරිඬ්ඛාජකාදිකො න භි සම්මසති. තත්ථ අධිමානිකො අප්පත්තෙ පත්තසඤ්ඤිතාය න සම්මසති, ඉතරො අවිසයතාය. යත්ථාති යස්මිං සල්ලෙබ්බත්ථස්මිං, අවිහිංසකතාදිහි චතුචත්තාලියාය ආකාරෙහි.

අට්ඨ සමාපත්තියො නාම කිලෙසානං වික්ඛම්භනවසෙන පවත්තා උත්තරුත්තරි සන්තපණිකා ධම්මා, න තථා ලොකියා අවිහිංසාදයො. තත්ථ කථං අවිහිංසාදයො එව සල්ලෙඛනාවෙන චුත්තා, න ඉතරාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො වොදකො “කස්මා පනා”ති ආදිමාහ. ඉතරො කාමං සමාපත්තියො සන්තපණිකසභාවා, වට්ටපාදකතාය පන කිලෙසානං සල්ලෙඛපටිපදා න භොන්ති, අවිහිංසාදයො පන විවට්ටපාදකා සල්ලෙඛපටිපදාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “ලොකුත්තරපාදකත්තා”ති ආදිමාහ. ඉමිනායෙව අට්ඨසමාපත්තීහි අවිහිංසාදීනං විසෙසදීපකෙන සුත්තෙන යථා මහජ්ඣලතරං භොති, තං පකාරජාතං වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්චි දක්ඛිණෙය්‍යාතරතාය දක්ඛිණාය මහජ්ඣලතරතං සන්ධාය චුත්තන්ති සම්බන්ධො. නනු තත්ථ “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො”ති ආගතං, න “සරණගතො”ති වොදනං සන්ධායාහ “සරණගමනතො පට්ඨායා”ති ආදි. චුත්තඤ්ඤෙන අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 3.379) “භෙට්ඨිමකොටියා තිසරණං ගතො උපාසකොපි සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො නාමා”ති. යො හි වට්ටදුක්ඛං සමතික්කමිතුකාමො පසන්නචිත්තො රතනත්තයං සරණං ගච්ඡති, තස්ස තං අධිසිලාදීනං උපනිස්සයො හුත්වා අනුක්කමෙන දස්සනමග්ගාධිගමාය සංවත්තෙය්‍යාති.

විහිංසාදිවත්ථුන්ති යදෙනං විහිංසාදීනං වත්ථුං වදාම, ඉමස්මිං විහිංසාදිවත්ථුස්මිං. අන්තම්චිඡාදිට්ඨිඤ්ච මිච්ඡත්තානං ආදිම්චිඡාදිට්ඨිඤ්චාති ඉදං දෙසනාක්කමං සන්ධාය චුත්තං. මිස්සෙත්වාති මිච්ඡාදිට්ඨිභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං කත්වා. තථාති ඉමිනා යථා කම්මපට්ඨිච්ඡත්තානං අන්තෙ ආදිමහි ව චුත්තම්චිඡාදිට්ඨිං මිස්සෙත්වා එකජ්ඣං චුත්තං, තථා තෙසං අන්තෙ චුත්තසම්මාදිට්ඨිති ඉමමත්ථං උපසංහරති.

පාණන්ති වොහාරතො සත්තං, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. අතිපාතෙන්ති සරසෙනෙව පතනසභාවං අතිච්ච අන්තරා එව පාතෙන්ති, අතික්කම්ම වා සත්ථාදීහි අභිභවිත්වා පාතෙන්ති. අදින්නන්ති පරසන්නකං. ආදියන්තීති ගණ්හන්ති. සල්ලෙඛතීති සමං ලෙඛති, පජහතීති අත්ථො. කම්මපට්ඨකථා එසාති “අත්ථහඤ්ජනක”න්ති චුත්තං. පියසුඤ්ඤකරණතො පියසුණා, පියති පරෙ සත්තෙ හිංසතීති වා පියසුණා. ඵරුසාති ලුබ්ඛා, නිට්ඨුරාති අත්ථො. නිරත්ථකන්ති අත්ථරහිතං අත්තතො පරෙසඤ්ච හිතවිනිමුත්තං. මිච්ඡාති විපරිතා නිච්චාදිවසෙන පවත්තියා. පාපිකාති ලාමිකා. එකන්තාකුසලතාය විඤ්ඤ්චි බුද්ධාදීහි ගරහිතා. නත්ථි දින්නන්ති ආදිවත්ථුකායාති දසවත්ථුකම්චිඡාදිට්ඨිමාහ. නත්ථිකභාවාහිනිවෙසනවසෙන කම්මපට්ඨපත්තියෙවස්සා කම්මපට්ඨපරියාපන්නතා. “රූපං අත්තා”ති ආදිනායජ්ජවත්තා අත්තදිට්ඨි මග්ගන්තරායකරත්තා අනිය්‍යානිකදිට්ඨි. අනිය්‍යානිකත්තා එව හිස්සා මිච්ඡත්තපරියාපන්නතා.

සම්මානි අවිපරිතා, තතො එව සොහනා සුන්දරා, බුද්ධාදීහි පසත්ථත්තා විඤ්ඤුප්පසත්ථා. සෙසමෙත්ථ මිච්ඡාදිට්ඨියං චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

අසුභාදීසු සුභාදිආකාරග්ගහණතො අයාථාවඅනියානිකා අයොනිසො උප්පත්තියා. අකුසලාති අයාථාවාඅනියානිකා අකුසලා සඬකප්පා. එස නයොති ඉමිනා “අයාථාවා අනියානිකා අකුසලා වාචා”තිආදිනා තත්ථ තත්ථ අයාථාවාදිඅත්ථං අතිදිසති. වාචාති වෙනනා අධිප්පෙතා, තථා කම්මන්තාජීවාසති ව. යෙභුයොන අතීතානුස්සරණවසෙන පවත්තිතො “අතීතං චිත්තයතො”ති චුත්තං. තථා හි ලොකෙ එවං වදන්ති “යං මෙ පහුතං ධනං අහොසි, තං පමාදවසෙන පන බහුං බිණ්”න්ති. සතිපතිරූපකෙනාති “විරකතමපි විරහාසිතමපි සරිතා”ති එවං චුත්තසතුප්පත්තිපතිරූපකෙන. උප්පත්තින්ති චිත්තප්පත්තිං. තථාපවත්තචිත්තප්පාදො හි මිච්ඡාසති. සා පන කොධවසෙන වා “අක්කොච්ඡි මං අවධි ම”න්තිආදිනා (ධ. ප. 3) උපනස්භන්තස්ස, රාගවසෙන වා “යානිස්ස තාති පුබ්බෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං භසිතලපිතකිලිතාති අනුස්සරති”ති (අ. නි. 7.50) චුත්තනයෙන සුභතො අනුස්සරන්තස්ස, දිට්ඨිවසෙන වා “සො බො පන මෙ අත්තො නිච්චො ධුචො”තිආදිනා මිච්ඡාඅභිනිච්චසන්තස්සාති එවමාදිනා නයෙන පවත්තතිති වෙදිතබ්බා.

උපායචිත්තාවසෙනාති ඛිප්පජාලකුමිනාදුහලාදිඋපකරණසංවිධානාදීසු යුත්තිචිත්තනාදිවසෙන පාපං කත්වා විප්පටිසාරනිමිත්තං, “සුකතං මයා”ති පාමොජ්ජනිමිත්තං කත්වා පච්චචෙක්ඛණාකාරෙන මොහො අඤ්ඤාණං. තත්ථ පන “අසිවෙ සිවා”ති වොහාරො විය ඤාණවොහාරො. මිච්ඡාසභාවත්තා පන මිච්ඡාඤාණංත්වෙව චුච්චති. එකුනච්චසතිහෙදං පච්චචෙක්ඛණඤාණං සම්මා පෙක්ඛිතත්තා සම්මාඤාණං චුච්චති, ඉතරං පන කුමානාදිපච්චචෙක්ඛණඤාණං සම්මාදිට්ඨියාව සඬගස්භති. රූපාරූපසමාපත්තිලාභිතාමත්තෙන වට්ටතො අවිමුත්තයෙව සමානා “විමුත්තා මය”න්ති එවංසඤ්ඤිතො. පකතිපුරිසන්තරඤාණසඬබාතායං, ගුණවියුත්තස්ස අත්තතො සකත්තති අවට්ඨානසඬබාතායං, අත්තතො මහාබ්‍රහ්මනා සලොකතා තස්ස සමීපතාසංයුජ්ජනසඬබාතායං වා අවිමුත්තියං විමුත්තිසඤ්ඤිතො. එකන්තාකුසලතාය හීනත්තා පාපිකා. අයාථාවතාය විපරිතා. යථාචුත්තෙනාති “අවිමුත්තයෙව සමානා”ති චුත්තප්පකාරෙන. “මයමෙත්ථ සම්මාදිට්ඨි හවිස්සාමා”තිආදීසු එලසම්මාදිට්ඨිආදීනිපි මග්ගසම්මාදිට්ඨිආදිපක්ඛිකානෙවාති අධිප්පායෙන “එලසම්පයුත්තාති...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති චුත්තං. සබ්බෙපි පන එලධම්මෙ විමුත්තික්ඛන්ධසඬගහතො “විමුත්ති”ති චුච්චමානෙ න කොචි විරොධො. එත්ථ සම්මාවිමුත්තිසඬබාතෙ සල්ලෙඛවත්ථුමිහි.

යදි නිවරණවසෙන චුත්තානි, තස්මා තිණෙව චුත්තානීති ආහ “අභිජ්ඣාමු”තිආදි. පරිසුට්ඨානජපත්තා ටීනමිද්ධපරිසුට්ඨිකා. යස්ස ධම්මස්ස අත්ථිකාය උද්ධතා නාම හොන්ති, සො ධම්මො උද්ධච්චන්ති ආහ “උද්දච්චෙන සමන්තාගතාති උද්ධතා”ති. විචින්නාති ධම්මොති වා අධම්මොති වා ආදිනා යං කිඤ්චි සභාවං විනිවිජ්ජන්තා. උපනාහනසීලාති පරස්ස අත්තනො චිත්තෙ අනුබන්ධනසීලා. ඉස්සන්තීති උසුයන්ති. සයයන්තීති සයා අඤ්ඤා අත්තනං අඤ්ඤා පවෙදනකා. තෙ පන යස්මා න යථාභූතවාදිනො, තස්මා ආහ “න සම්මා භාසන්තීති චුත්තං හොති”ති. චුත්තපච්චනීකනයෙනාති “න කොධනා අක්කොධනා”තිආදිනා චුත්තඅත්ථපටිපක්ඛනයෙන.

දුක්ඛං වචො එතෙසු විජ්ජට්ඨකුලග්ගාහිතාය විපච්චනීකගාහෙසුති දුඛබ්බා. තෙ පන වචනක්ඛමා න හොන්තීති ආහ “වත්තුං දුක්ඛා”තිආදි. භීතාවාරතාය දුක්ඛස්ස වා සම්පාපකතාය පාපකා. අසද්ධම්මවසෙනාති අසජ්ජරිසධම්මවසෙන. අත්තනා විසෙසිතබ්බවසෙන කායවිඤ්ඤත්තිආදීනං කායකම්මද්වාරාදිභාවො විය අස්සද්ධියාදිඅසද්ධම්මසමන්තාගමෙන අසතං අසජ්ජරිසානං ධම්මානන්ති තානියෙව අස්සද්ධියාදීති අසද්ධම්මා නාම, තෙසං වසෙනාහ “සද්ධා එතෙසං නත්ථී”ති යථා තං “දුජ්ජඤ්ඤා”ති. සුත්තගෙය්‍යාදි අජ්ජං සුතං එතෙසන්ති අජ්ජස්සුතා, සුතෙන අනුපපන්නා. නත්ථීති ගහෙතබ්බන්ති ඉමිනා අභාවත්ථො අයං අජ්ජ-සද්දො “අජ්ජඛං සමකසවාතාතපසරිසපසම්ඵස්සාන”න්තිආදීසු (අ. නි. 10.11) වියාති දස්සෙති. සම්මාපටිපත්තියා අනාරම්භනතො කුච්ඡිතා ගාරය්භා සීදන්ති ඔසීදන්ති සංකිලෙසපක්ඛෙති කුසීතා ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. අකුසලානං ධම්මානං පභානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය ආරද්ධං පග්ගහිතං වීරියං එතෙසන්ති ආරද්ධවීරියා. අනුජ්ජාදනෙන මුට්ඨා නට්ඨා සති එතෙසන්ති මුට්ඨස්සතී. දුට්ඨාති දුසිතා. දුජ්ජඤ්ඤා නාම දුසිතභාවො පටිපක්ඛෙන විනාසිතභාවොති ආහ “නට්ඨපඤ්ඤාති චුත්තං හොති”ති. හෙට්ඨා සම්මාදිට්ඨිග්ගහණෙන කම්මස්සකතාපඤ්ඤාය මග්ගසම්මාදිට්ඨියා ව ගහිතන්තා සුබ්බවකල්‍යාණමිත්තතාපරිවාරාහි ඉධ සද්ධාදීහි විපස්සනාසම්භාරස්ස උද්ධට්ඨතා ව චුත්තං “ඉධ විපස්සනාපඤ්ඤා වෙදිතබ්බා”ති. තෙනාහ “විපස්සනාසම්භාරො භී”තිආදි. යුත්තිං අනපෙක්ඛිත්වාපි අයමත්ථො ගහෙතබ්බොති දස්සෙන්නො ආහ “පොරාණානං ආණා”ති.

ලොකුත්තරගුණානං අත්තරායකරන්ති ලොකුත්තරගුණානං අධිගමස්ස අත්තරායකරං. සන්දිට්ඨිත්ති සං අත්තනො දිට්ඨිං, යං වා තං වා අත්තනා යථාගහිතදිට්ඨිත්ති අත්ථො. සභාවං අතික්කමිත්වා පරතො ආමසනතො පරාමාසී. දළ්භග්ගාහීති “ඉදමෙව සච්ච”න්ති ටීරග්ගාහග්ගාහී. පටිනිස්සග්ගීති පටිනිස්සජ්ජනකො. කුම්මොවාති යථා කච්ඡපො අත්තනො පාදාදිකෙ අභිගෙ කෙනවි සට්ටිතො සබ්බානි අභිගාති අත්තනො

කපාලෙයෙව සමොදහති, න ඛනී නීහරති, එවමයමිපි “න සුන්දරො තව ගාහො, ඡඩ්ඛෙහි න” ත්ති වුත්තො තං න විස්සජ්ජෙති. අත්තොයෙව අත්තතො හදයෙ එව යපෙත්වා තං වදති. කුම්භීලග්ගාහන්ති සංසුමාරග්ගාහං. ගණ්හන්ති යථා සංසුමාරා ගහිතං න විස්සජ්ජෙත්ති, එවං ගණ්හන්ති.

84. එවං චතුචත්තාලියාය ආකාරෙහිති අවිහිංසනාදිහි චතුඅධිකචත්තාලියප්පකාරෙහි. කස්මා පනෙත්ථ අවිහිංසා ආදිතො වුත්තා? සබ්බගුණානං මූලභාවතො. අවිහිංසාති හි කරුණායෙතං අධිවචනං, සා ච විසෙසතො සීලස්ස මූලකාරණං පරුපසාතලක්ඛණා දුස්සීලයා ඔරමාපනතො. යථා හි පාණාතිපාතො පරුපසාතලක්ඛණො, තථා පරෙසං සාපතෙය්‍යාවහරණං, සත්තිප්පහාරතොපි ධනස්සාවහාරො ගරුතරොති. තථා අබ්‍රහ්මචරියං ගබ්හධාරණාදිදුක්ඛාවහනතො, පරදාරාතික්කමෙ පන චත්තබ්බමෙව නත්ථි. පරෙසං විසංවාදනහෙදනමම්මසට්ටනානං පරුපසාතභාවො පාකටො එව, සම්ඵප්පලාපො අත්ථග්ගාහාපනතො අනත්ථුප්පාදනතො, අහිජ්ඣා අදිත්තාදානාදිහෙතුතො, බ්‍යාපාදො පාණාතිපාතාදිහෙතුතො, මිච්ඡාදිට්ඨි සබ්බානත්ථහෙතුතො පරුපසාතලක්ඛණා, මිච්ඡාදිට්ඨි ධම්මිකපට්ඨ්ඤාපි පාණාතිපාතාදිති කරොති, පරෙ ච තත්ථ නියොජෙති, කිමඬ්ඨං පන ඉතරෙ. විහිංසලක්ඛණා දුස්සීලයා ඔරමා අවිහිංසලක්ඛණා විසෙසතො සීලස්ස බලවකාරණං. සීලපදට්ඨානො ච සමාධි, සමාධිපදට්ඨානා ච පඤ්ඤාති සබ්බගුණානං මූලභූතා අවිහිංසා. අපිච උළාරජ්ඣාසයානං නිසම්මකාරීනං ධීරානං උත්තමපුරිසානං සීලං විය සමාධිපඤ්ඤාපි පරෙසං හිතසුඛාවහාව සම්පජ්ජන්තිති එවමිපි කරුණා සබ්බගුණානං මූලන්ති සා ආදිතො වුත්තා.

තතො පරං විසෙසතො ති”මායානා ඉමෙ ධම්මාඅවිහිංසාසමුට්ඨි “ දස්සනත්ථං කුසලකම්මපට්ඨමිමා ගහිතාතතො ඉදං ගුණානං මූලභූතං සීලං ., එත්ථ පතිට්ඨිතෙන ඉමෙ ධම්මා උප්පාදෙතබ්බාති දස්සනත්ථං අට්ඨ සම්මත්තා ගහිතාතෙසං . විසොධනාය පටිපත්තස්ස ආදිතො එවං හොතීති දස්සනත්ථං නීවරණවිවෙකො ගහිතො, ආදිතො නීවරණද්වයස්ස අග්ගහණෙ ගහිතාගහිතකාරණං අට්ඨකථාය වුත්තමෙවපාදතො ස පන බ්‍යාකොධස් . හෙදො චත්ථසුත්තවණ්ණනායං (ම .යඅට් .නි .1.71) වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බොථං සනත්ඨිති දස්සෙබ්බිද්ථ සල්පහානෙන වෙත්තොධාදිප් . තතො උපක්කිලෙසවිසුද්ධි ගහිතා සා ච . කුතීතිතතාහි සිජ්ජමත්තඅප්පණමිත්ථවකල්‍යාණුඛි දස්සනත්ථං පකිණ්ණකා ගහිතාමස ඉමෙ ධම්මසාදිගුණස්සනසොචවස්සන්සම් .ා පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, විපස්සනං පරිබ්‍රහෙත්වා අරියමග්ගාධිගමාය සංචත්තන්තිති දස්සනත්ථං සද්ධම්මා ගහිතාසතරගුණාධිගමස්ත්ථාගාහො ලොකුස අයං මිච්චිචංභුතස් . අත්තරායකරො, තස්මා සො දුරතො වජ්ජෙතබ්බො, එවං යථාවුත්තාය

සම්මාපටිපත්තියා අරියමග්ගං අධිගච්ඡන්තො සල්ලෙඛං මත්ථකං පාපෙතීති දස්සන්තථං. “සන්දිට්ඨිපරාමාසීති එවමෙනෙසං තත්තිආදි චුත්” ලෙඛාකාරානංතාලීසාය සල්වතුචත් ගහණපයොජනං අනුපුබ්බී ව වෙදිතඛ්ඛාජිතුංලෙඛපටිපදං පටිපජ්ජයොගතො සල් . අසක්කොන්තානං චිත්තුප්පාදොපි බහුපකාරොති ආහ “චිත්තුප්පාදස්සපි බහුපකාරතං දස්සෙතු.තින්”

කුසලෙසු ධම්මෙසුති අවිහිංසාදීසු යථාචුත්තඅනවජ්ජධම්මෙසු. අනුචිධියනාති චිත්තුප්පාදස්ස කායවාචාහි අනුචිධානා. තෙසං ධම්මානන්ති අවිහිංසාදිධම්මානං, තෙසං වා චිත්තුප්පාදවසෙන පවත්තධම්මානං. ඉදානි යථාචුත්තධම්මං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “කස්මා පනා”තිආදි ආරද්ධං. සරණගමනං වාචාය විඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තස්ස වසෙන චුත්තං “කායෙන වා”ති. “සීලං කායෙන සමාදියති”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. එත්ථ ව තථා තථා පවත්තසල්ලභුකකාමාවචරකුසලචිත්තුප්පත්තිං උපාදාය තථාරූපකුසලකායවචිකම්මානං බහුපකාරතා චුත්තාති න සභාවතො චිත්තුප්පාදස්ස බහුපකාරතං ඤායතීති දට්ඨබ්බං.

85. හිතාධිගමායාති දිට්ඨධම්මිකාදිහිතසම්පත්තියා, අරියමග්ගාධිගමාය එව වා. අරියමග්ගො හි එකන්තහිතත්තා හිතො නාම. පරිවජ්ජනවසෙන කමනං පවත්ති පරික්කමනන්ති ආහ “පරික්කමනාය පරිවජ්ජනත්ථායා”ති. සම්මාදස්සනුපායසංවිධානෙන අවිහිංසා පටියත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන. සුඛෙනෙවාති අකිච්ඡෙනෙව. එතෙනෙව උපායෙනාති එතෙනෙව අවිහිංසාපදෙ චුත්තෙන විධිනා. සබ්බපදානීති සෙසානි තෙවත්තාලීස පදානි.

86. අකුසලා පටිසන්ධිඅජනකා නාම උද්ධච්චසහගතචිත්තුප්පාදධම්මා අඤ්ඤෙපි පවත්තිවිපාකමත්තදායිනො, දිත්තාය පටිසන්ධියා විපාකජනකා, පච්චයවෙකල්ලෙන විපච්චිතුං අලද්ධොකාසා අභොසිකම්මාදයො වා අජනකා. ජාතිවසෙනාති අකුසලජාතිවසෙන. අධොභාගභිගමනීයාති අපායගමනීයා. එවංනාමාති නාමග්ගහණෙන සභාවං උපලක්ඛෙති සති පච්චයසමවායෙ තංසභාවානතිවත්තනතො. තෙනාහ “විපාකකාලෙ අනිට්ඨාකන්තවිපාකත්තා”ති. චුත්තනනෙව කුසලපක්ඛො වෙදිතඛ්ඛො. අයං පන විසෙසො, ඉධ පටිසන්ධිඅජනකා අහිඤ්ඤාසහගතධම්මා, සෙසං චුත්තසදිසමෙව. සබ්බෙ අකුසලාති එත්ථ විහිංසමෙකං යපෙත්වා ඉතරෙ සබ්බෙ අකුසලා උපමාභූතා. විහිංසා හි උපමෙය්‍යං. සබ්බෙ කුසලාති එත්ථාපි එසෙව නයො. එතෙනෙව උපායෙනාති යථා විහිංසානං උපමෙය්‍යතා, තදවසෙසානං කුසලාකුසලානං උපමාභාවො චුත්තො, ඉමිනා නයෙන අකුසලං පාණාතිපාතාදිඅකුසලෙන ඉතරෙන, කුසලඤ්ච පාණාතිපාතාපටිවිරතිආදිකුසලෙන ඉතරෙන උපමෙතබ්බං.

87. පරිනිබ්බාපනෙති කිලෙසපරිලාභවූපසමනෙ. පරිතො ලිඛිපනට්ඨෙන පලිපං වූච්චති මහාකද්දමං, තං පන එකන්තතො ගම්භීරමිපි භොතීති

“ගම්භීරකද්දමෙ නිමුග්ගො”ති වුත්තං. පලිපං විය පලිපන්ති පඤ්ච කාමගුණා වුවවන්ති, තස්මා එවං ඉදානි වුවවමානෙන උපමොපමෙයාසංසන්දනනයෙන එත්ථ ඉමස්මිං යානෙ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බො. න හි තං කාරණන්ති එත්ථ කාරණං නාම හත්ථස්ස වා පාදස්ස වා අපලිපන්නහාවො, සො පන නත්ථි. එස නයො උපමෙයොපි.

තත්ථ සියා කස්සචි පරිචිතක්කො “භගවතො දෙසනානුභාවෙන භික්ඛූආදයො කට්ඨන්ති”ති. “භගවායෙව හි තත්ථ උද්ධරති”ති වත්වා උපමාය තදත්ථං විභාවෙතුං “රඤ්ඤො”තිආදි වුත්තං. පුපුජ්ජනා තාවතිට්ඨන්තු, සාවකසිඛාජ්ජත්තවිසෙසානම්පි අරියානං දෙසනා සත්ථුයෙව දෙසනාති දස්සෙතුං “කිඤ්චාපි”තිආදිමාහ. තථා හි තෙහි දෙසිතසුත්තාති බුද්ධවචනමෙව, තෙසං දෙසනාය ලද්ධවිසෙසාපි අරියා බුද්ධපුත්තායෙවාති.

අනිබ්බිසතායාති අනිබ්බිසෙවනතාය. අසික්ඛිතවිනයතායාති පඤ්චන්තං විනයානං සාදරං අසික්ඛිතභාවෙන. තෙ පන විනයා තිස්සන්තං සික්ඛානං සික්ඛාපනෙන භොතීති ආහ “තිස්සො සික්ඛා සික්ඛාපෙස්සති”ති. කිං පන තන්ති? “යානමෙතං විජ්ජති”ති එත්ථ වුත්තං. කිං පන යානන්ති ආහ “අපලිපපලිපන්නත්ත”න්තිආදි. යස්මා පාළියං “සො වත වුත්ථො”තිආදිනා සාමඤ්ඤත්ථං උපමාභාවෙන ගහෙත්වා විසෙසත්ථො උපමෙයාභාවෙන වුත්තො, තස්මා තමත්ථං “එවමත්ථො වෙදිතබ්බො”තිආදිනා සාධාරණතො වත්වා පුන අසාධාරණතො විවරන්තො “කිං වුත්තං භොතී”තිආදිමාහ. පරස්ස විහිංසාවෙනතං නිබ්බාපෙස්සතීති ඉදං යො අවිහිංසාසඬ්ඛාතං සම්මාපට්ඨන්ති. දිස්වා දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්තො ධම්මදෙසනාය පරො අවිහිංසකො භොති, තාදිසං සන්ධාය වුත්තං. ආදෙසනඤ්ඤි තස්ස වචනන්ති. තෙනාහ “අයං යා එසා විහිංසකස්සා”ති. පුබ්බෙ විහිංසකස්ස මිච්ඡාපට්ඨජ්ජන්තස්ස. විහිංසාපහානාය මග්ගං භාවයතොතිආදිනා අත්තතො එව අවිහිංසාය විහිංසාපරිනිබ්බානාය සංවත්තනමාහ. තෙනාහ “පරිනිබ්බතො වියා”තිආදි. සබ්බපදෙසුති “පාණාතිපාතිස්සා”තිආදිනා ආගතෙසු තෙවත්තාලියාය පදෙසු.

88. එවන්ති දෙසිතාකාරපරාමසනං. තස්සාති සල්ලෙඛස්ස. “අත්ථි ඛිවෙස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො”තිආදිසු (අ. නි. 8.11; පාරා. 3-10) විය පරියාය-සද්දො කාරණත්ථොති ආහ “සල්ලෙඛකාරණ”න්ති. තෙසං වසෙනාති සල්ලෙඛානං වසෙන. මෙත්තාය උපසංහරණවසෙන හිතං එසන්තෙන. කරුණාය වසෙන අනුකම්පමානෙන. පරිග්ගහෙත්වාති පරිතො ගහෙත්වා, පරිත්වාති අත්ථො. පරිච්චාති පරිතො ඉත්ථා, සමත්තතො එරිත්ථා ඉච්චෙව අත්ථො. මා පමජ්ජිත්ථාති “කායථා”ති වුත්තසමථවිපස්සනානං අඤ්ඤාණෙන, අඤ්ඤෙන වා කෙනචි පමාදකාරණෙන මා පමාදං ආපජ්ජිත්ථ. නියානිකසාසනෙ හි අකත්තබ්බකරණම්පි පමාදොති. විපත්තිකාලෙති සත්තඅසප්පායාදිවිපත්තිසුත්තකාලෙ. යථාවුත්තා පඤ්ච

පරියායා අඤ්ඤාපි සබ්බෙ සාසනගුණා ඉධෙව සඬගහං ගච්ඡන්තීති ආහ
“කුමාරය, මා පමාදත්ථාති තුම්භාකං අනුසාසනී”ති.

සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

89. කට්ඨකමාසනාපුච්ඡා එවාති අවධාරණෙන ඉතරා චතස්සො පුච්ඡා
නිවත්තෙති ඉතරාසං අසම්භවතො, තත්ථ යථාපුච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස
විස්සජ්ජනතො ච “අයං සම්මාදිට්ඨි”ති යථාවතො අජානන්තාපි පුට්ඨජනා
බාහිරකතාපසාදයො අත්තතො සමානසිලෙ යීතං සම්මාදිට්ඨිති වදන්ති.

අනුස්සවාදිවසෙනාපීති

අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිවසෙනපි.

යථාසමඬගිතාකාරස්ස අත්ථස්ස එවමෙතන්ති නිජ්ඣානක්ඛමාපනතො
එකන්තතො යථාවග්ගාහො හොතීති ආහ “අත්තපච්චක්ඛෙනපි”ති,
යථාවතො ලක්ඛණස්ස පටිච්ඡේදත්තා අත්තතො පච්චක්ඛනාවෙනාති
අත්ථො. බහුත්තං වචනං උපාදායාති ඉමිනා සාසනෙ ලොකෙ ච
නිරුලුභතාය අයං ආමෙඬිතපයොගොති සාසනස්ස නිරුලුභතාය ච
සම්පසාදං උපාදායපි තදුභයිකො ආමෙඬිතපයොගො දට්ඨබ්බො. අත්ථන්ති
වචනත්ථං. ලක්ඛණන්ති සභාවං. උපාදායාති ගහෙත්වා. සොහනායාති
සුන්දරාය. පසත්ථායාති පසංසාය. තෙසු පුරිමෙන ධම්මානං
යථාසභාවාවබ්බොධසඬබ්බාතං සම්මාදිට්ඨිසභාවං දස්සෙති. තෙන හි සා
සබ්බධම්මෙ අභිභවිත්වා සොහති. දුතියෙන සම්පයුත්තධම්මෙසු
පරිණායිකභාවං. තෙන හි සා සම්පයුත්තධම්මෙ ඤාණමයෙ විය
තංසමඬගිතඤ්ඤා පුග්ගලං ඤාණපිණ්ඩං විය කරොති, තස්ස “පණ්ඩිතො
නිපුණො ඡෙතො විඤ්ඤා විභාවී”තිආදිනා දිසාසු පසංසා පත්ථරති.

කම්මස්සකතාඤාණන්ති කම්මං සකො එතස්සාති කම්මස්සකො, තස්ස
භාවො කම්මස්සකතා, තත්ථ ඤාණං “ඉදං කම්මං සත්තානං සකං, ඉදං නො
සක”න්ති එවං ජානනඤාණං. සච්චානුලොමිකඤාණන්ති අරියසච්චානං
පටිච්චෙධස්ස අනුලොමතො සච්චානුලොමිකං ඤාණං, විපස්සනාඤාණං.
නො සච්චානුලොමිකායාති බාහිරකො සච්චානුලොමිකාය සම්මාදිට්ඨියා
නො සම්මාදිට්ඨි සබ්බෙන සබ්බං තස්ස අභාවතො. තත්ථ කාරණමාහ
“අත්තදිට්ඨිපරාමාසකත්තා”ති. කම්මස්ස කතාදිට්ඨි පන බාහිරකස්ස
අත්තදිට්ඨිං අනුරුජ්ඣන්ති පවත්තති “අත්ථි
දිත්ත”න්තිආදිනායජ්ජවත්තිතො. සාසනිකො ද්විභිජිති සාසනිකො
පුට්ඨජනො කම්මස්සකතාඤාණාදිහි ද්විභිජි සම්මාදිට්ඨි.
ඔක්කන්තසම්මත්තනියාමත්තා “සෙක්ඛො නියතායා”ති චූත්තං.
අසෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨිති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තිසුපි
පුග්ගලෙසු සෙක්ඛො ඉධ සම්මාදිට්ඨිති අධිජ්ජෙතොති දස්සෙත්තො
“නියතාය නියතානිකායා”තිආදිමාහ.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පාළියා විභාවෙතං “තෙනෙනවාහ”තිආදි චුත්තං. අත්තද්වයන්ති “සස්සතං, උච්ඡේදං, කාමසුඛං, අත්තකිලමථ”න්ති එතං අත්තද්වයං. ලීනුද්ධවිචපතිට්ඨානායුහනන්තද්වයස්ස අනුපගමනං අත්ථසිද්ධමෙව. උජුභාවෙනාති උජුසභාවෙන මග්ගෙන, මජ්ඣමාය පටිපත්තියාති අත්ථො. ධම්මෙ පසාදග්ගහණෙන සත්ථරි සඬ්ඝෙ ව පසාදොපි ගහිතොයෙව හොතිති “ධම්මෙ”ඉවිචෙව චුත්තො තද්විනාභාවතො. යස්මා එස නියතාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො සම්මාදිට්ඨීති අධිජ්ජෙතො, තඤ්ච වට්ටතො නියානං විවට්ටාධිගමෙන හොතිති ආහ “ආගතො ඉමං සද්ධම්ම”න්ති. නිබ්බානඤ්ඤි සන්තො සදා විජ්ජමානො ධම්මොති කත්වා සද්ධම්මොති ඉමං එලෙහි අසාධාරණෙන පරියායෙන චත්තබ්බතං ලභති. තයිදමස්ස ආගමං සච්ඡිකිරියාහිසමයො, සො ව පහානාහිසමයාදීහි සහෙව ඉධ ඉජ්ඣකීති දස්සෙත්තො “සබ්බදිට්ඨිගහනානි”තිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බදිට්ඨිගහනානි විනිබ්බෙයෙත්තො සබ්බකිලෙසෙ පජහත්තොති පද්ද්වයෙන පන පහානාහිසමයමාහ, ජාතිසංසාරා නික්ඛමන්තොති ඉමිනා පරිඤ්ඤාහිසමයං. සමතික්කමත්ථො හි පරිඤ්ඤත්ථො. පටිපත්තිං පරිනිට්ඨපෙත්තොති ඉමිනා භාවනාහිසමයන්ති දට්ඨබ්බං.

කාලපරිච්ඡේදවචනන්ති පරිච්ඡිජ්ජතිති පරිච්ඡේදො, කාලො එව පරිච්ඡේදො කාලපරිච්ඡේදො, යො සො අකුසලපජානනාදිනා පරිච්ඡින්නො මග්ගචුට්ඨානකාලො මග්ගක්ඛණො, තස්ස වචනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “යස්මිං කාලෙ”ති. අකුසලඤ්චාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො. තෙන චක්ඛමානං අකුසලමූලාදිං සමුච්චිතොති. දසාකුසලකම්මපථන්ති කුතොයං විසෙසො, යාවතා අනිද්ධාරිතවිසෙසං අකුසලං ගහිතන්ති? න සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො. කිං වා ඉමාය යුත්තිචිත්තාය, යස්මා පට්ඨමාරොත උද්දෙසවසෙන දෙසිතස්ස අත්ථස්ස විත්ථාරදෙසනා දුතියවාරො. තෙනෙනවාහ “කතමං පනාචුසො”තිආදි. යස්මා ලොකුත්තරා සම්මාදිට්ඨී ඉධ අධිජ්ජෙතො, තස්මා නිරොධාරම්මණාය පජානනාය මග්ගපඤ්ඤාය කිච්චවසෙන සම්මොහතො “ඉදං දුක්ඛ”න්ති දසඅකුසලකම්මපථං පටිච්ඡිකුත්තො “අකුසලං පජානාති”ති චුච්චතිති අත්ථො. තස්සාති අකුසලකම්මපථසඬ්ඛාතස්ස දුක්ඛස්ස. තෙනෙව පකාරෙනාති “නිරොධාරම්මණාය පජානනාය කිච්චවසෙනා”ති චුත්තජපකාරෙන.

කුසලන්ති එත්ථායං වචනත්ථො – කුච්ඡිතෙ පාපධම්මෙ සලයති වලයති කම්මපෙතීති කුසලං, කුච්ඡිතෙන වා ආකාරෙන සයන්තීති කුසා, පාපකා ධම්මා. තෙ කුසෙ ලුනාති ඡිත්තීති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා සානතො තනුකරණතො ඤාණං කුසං නාම, තෙන ලාතබ්බං ගහෙතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. යථා වා කුසො උභයභාගගතං හත්ථපදෙසං ලුනාති, එවමිදං උජ්ජන්තානුජ්ජන්තවසෙන උභයභාගගතං සංකිලෙසපක්ඛං ලුනාති ඡිත්තීති, තස්මා කුසො විය ලුනාතීති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා

සාවජ්ජධම්මානං සලනතො සංවරණතො කුසලං. කුසලධම්මවසෙන හි අකුසලා මනවිජට්ඨෙසු ද්වාරෙසු අප්පවත්තියා සංවුතා භොන්ති. කුච්ඡිතෙ වා පාපධම්මෙ සලයති ගමෙති අපනෙතීති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා පාණාතිපාතාදීනං සානතො නිසානතො තෙජනතො කුසා, දොසලොභාදයො. සාදීනවවසෙන චෙතනාය තික්ඛභාවප්පත්තියා පාණාතිපාතාදීනං මහාසාවජ්ජතා. තෙ කුසෙ ලුනාති ඡින්දතීති කුසලං. කුච්ඡිතානං වා සානතො අත්තකරණතො විනාසනතො කුසානි, පුඤ්ඤකිරියවසෙන පවත්තානි සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි. තෙහි ලාභබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. “කු”ඉති වා භූමි වුවවති, අධිට්ඨානභාවෙන තංසදිසස්ස අත්තතො නිස්සයභූතස්ස රූපාරූපපබන්ධස්ස සම්පති ආයතිඤ්ච අනුදහෙන විනාසනතො කුං සසන්තීති කුසා, රාගාදයො. තෙ විය අත්තතො නිස්සයස්ස ලවනතො ඡින්දනතො කුසලං. පයොගසම්පාදිතා හි කුසලධම්මා අවිචන්තමෙව රූපාරූපධම්මෙ අප්පවත්තිකරණෙන සමුවඡින්දන්ති. කුසලස්ස මූලන්ති කුසලමූලං, සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනෙන කුසලස්ස පතිට්ඨා නිදානන්ති අත්ථො. අකුසලමූලන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො.

අකුසලන්ති පන න කුසලං අකුසලං, කුසලධම්මානං පටිපක්ඛවසෙන අකුසලන්ති පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවඤ්ඤි ආරොග්‍යානවජ්ජසුඛවිපාකකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත කුසලං වුවවතීති. යථා යං ධම්මජාතං න අරොගං න අවජ්ජං න සුඛවිපාකං න ච කොසල්ලසම්භූතං, තං අකුසලන්ති අයමත්ථො දස්සිතො භොති. එවං යං න කුච්ඡිතානං සලනසභාවං, න කුසෙන, කුසෙහි වා පවත්තෙතබ්බං, න ච කුසො විය ලවනකං, තං අකුසලං නාමාති අයමපි අත්ථො දස්සිතොති වෙදිතබ්බො. වත්ථුපජානනාති දුක්ඛාදිවත්ථුතො පජානනා පටිවෙධො. තථා බුද්ධිකපුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන දෙසනා පවත්තාති ආහ “අකුසලාදිපජානනෙතාපි”ති. තෙනෙව ච සංඛිත්තෙන දෙසනා පවත්තා. භාවනාමනසිකාරො පන “සබ්බං හික්ඛවෙ අහිඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 4.46; පටි. ම. 1.3) වචනතො අනවසෙසතො රූපාරූපධම්මානං පරිග්ගහවසෙනෙව පවත්තති. තෙනාහ “දෙසනායෙවා”තිආදි. තත්ථ මනසිකාරපටිවෙධොති පුබ්බභාගෙ පවත්තවිපස්සනාමනසිකාරො අරියමග්ගපටිවෙධො ච. කස්සචි අකොපනතො විත්ථාරවසෙනෙව වුත්තං විපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තා මග්ගං පටිවිජ්ඣන්තාපි විත්ථාරනායෙනෙව පටිවිජ්ඣන්තීති අත්ථො විසුද්ධික්කමස්ස අභාවතො.

හික්ඛුති මහාවිහාරෙ ධම්මසඬ්ඨිතිවසෙන පඤ්චනිකායමණ්ඩලෙ නිසින්නහික්ඛු. ථෙරොති තත්ථ සඬ්ඝත්ථෙරොති වදන්ති. වත්ථසුත්තවණ්ණනායං වුත්තනායෙන පන මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරස්ස අන්තෙවාසිකහික්ඛු සන්ධාය “ආහංසු”ති වුත්තං. ථෙරොති පන

මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරො. සො හි ඉමස්මි. මජ්ඣිමනිකායෙ තං තං විනිවිජයං කථෙසි. රාසිතොති පිණ්ඩතො, එකජ්ඣන්ති අත්ථො.

අකුසලකම්මපථවණ්ණනා

අකොසල්ලජ්ජවත්තියාති කොසල්ලපටිපක්ඛතො අකොසල්ලං වුව්වති අඤ්ඤාණං, තතො පවත්තනතො, අකොසල්ලසම්භූතත්තාති අත්ථො. ඤාණපටිපක්ඛො අඤ්ඤාණං මිත්තපටිපක්ඛො අමිත්තො විය කුසලපටිපක්ඛො අකුසලං කුසලෙන පහාතබ්බත්තා, න පන කුසලානං පහායතත්තා. කුසලමෙව හි පයොගසම්පාදිතං අකුසලං පජහති. සහ අවජ්ජෙහි ලොභාදීහි වත්තතිති සාවජ්ජං. දුක්ඛො අනිට්ඨො චතුක්ඛන්ධ-සඬ්ඛාතො විපාකො එතස්සාති දුක්ඛවිපාකං. තත්ථ සාවජ්ජවචනෙන අකුසලානං පවත්තිදුක්ඛතං දස්සෙති, දුක්ඛවිපාකවචනෙන විපාකදුක්ඛතං. පුරිමඤ්ඤි පවත්තිසම්භවවසෙන අකුසලස්ස ලක්ඛණවචනං, පච්ඡිමං තාලන්තරෙ විපාකුප්පාදනසමත්ථතාවසෙන. තථා පුරිමෙන අකුසලස්ස අවිසුද්ධසභාවතං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන අවිසුද්ධවිපාකතං. පුරිමෙන අකුසලං කුසලසභාවතො නිවත්තෙති, පච්ඡිමෙන අබ්‍යාකතසභාවතො සවිපාකත්තදීපකත්තා පච්ඡිමස්ස. පුරිමෙන චා අවජ්ජවත්තතාදස්සනතො කිව්චට්ඨෙන රසෙන අනත්ථජනනරසතං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන සම්පත්තිඅත්ථෙත අනිට්ඨවිපාකරසතං. පුරිමෙන ච උපට්ඨානාකාරට්ඨෙන පච්චුපට්ඨානෙන සංකිලෙසපච්චුපට්ඨානතං, පච්ඡිමෙන ඵලට්ඨෙන දුක්ඛවිපාකපච්චුපට්ඨානතං. පුරිමෙන ච අයොනියොමනසිකාරං අකුසලස්ස පදට්ඨානං පකාසෙති. තතො හි තං සාවජ්ජං ජාතං, පච්ඡිමෙන අකුසලස්ස අඤ්ඤාසං පදට්ඨානභාවං විභාවෙති. තඤ්ඤි දුක්ඛවිපාකස්ස කාරණන්ති. සංකිලිට්ඨන්ති සංකිලෙසෙහි සමන්තාගතං, දසහි කිලෙසවත්ථුහි විබාධිතං, උපතාපිතං චා තෙහි විදුස්සිතං මලීනකතඤ්ඤාති අත්ථො. ඉදඤ්චස්ස දුක්ඛවිපාකතඤ්ඤාති අත්ථෙ ඉදඤ්ච දුක්ඛවිපාකතං අපච්චක්ඛන්තාය අසද්දහන්තානං පච්චක්ඛතො ආදීනවදස්සනෙන සංවෙජනත්ථං වුත්තං. සාධාරණා සබ්බස්සපි අකුසලස්ස.

සරසෙනෙව (ධ. ස. මූලටී. 1) පතනසභාවස්ස අන්තරා ඵව අතීව පාතනං අතිපාතො, සණ්ඨං පතිතුං අදත්ථා සීසං පාතනන්ති අත්ථො. අතික්කම්මවා සත්ථාදීහි අභිභවිත්ථා පාතනං අතිපාතො. පයොගවත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජතා තෙහි පච්චයෙහි උප්පජ්ජමානාය චෙතනාය බලවභාවතො. එකස්ස හි පයොගස්ස සහසා නිප්පාදනවසෙන සකිව්චසාධිකාය බහුක්ඛත්තුං පවත්තජවනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ච සන්නිට්ඨාපකචෙතනාය වසෙන පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාචි බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ච පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස චෙතනා තිබ්බාකාරා උප්පජ්ජන්ති වත්ථුස්ස මහන්තභාවො. ඉති උභයමිසෙන චෙතනාය බලවභාවෙනෙව භොතීති. යථාචුත්තපච්චයපරියායෙපි තංතංපච්චයෙහි චෙතනාය බලවතාය ඵව මහාසාවජ්ජභාවො වෙදිතබ්බො.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-විකා මූලපරියායවග්ගො
පයොගවත්ථුආදිපච්චයානඤ්ඤි අමහත්තෙපි හත්තබ්බස්ස ගුණවත්තතාය
මහාසාවජ්ජතා, තබ්බිපරියායෙන අප්පසාවජ්ජතා ච වත්ථුස්ස
මහත්තාමහත්තෙසු විය දට්ඨබ්බො. කිලෙසානං උපක්කමානං ද්විත්තඤ්ච
මුදුතාය තිබ්බතාය ච අප්පසාවජ්ජතා මහාසාවජ්ජතාපි යොජෙතබ්බො.
පාණො පාණසඤ්ඤිතා වධකචිත්තඤ්ච පුබ්බභාගියාපි භොන්ති,
උපක්කමො වධකචෙතනාසමුට්ඨාපිතො. පඤ්ච සම්භාරා හි
පාණාතිපාතචෙතනාති සා පඤ්චසම්භාරවිනිමුත්තා දට්ඨබ්බො. අයඤ්ච
විචාරො අදිත්තාදානාදීසුපි යථාරහං වත්තබ්බො. විජ්ඣනපහරණාදිවසෙන
සහත්ථෙතනිබ්බත්තො සාහත්ථීකො, ආණාපනවසෙන පවත්තො
ආණත්තිකො, උසුසත්තියන්තපාසාණාදිනිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තො
නිස්සග්ගියො, අදුහලසජ්ජනාදිවසෙන පවත්තො ථාවරො,
ආථබ්බණ්ණිකාදීනං විය මන්තපරිජප්පනවසෙන පවත්තො විජ්ජාමයො,
කම්මවිපාකජ්ඣ්ඨිමයො ඉද්ධිමයො දායාකොටනාදිනි විය.

යදි “මම ඉද්”න්ති පරෙන පරිග්ගහිතං අදිත්තං,
උත්තානසෙය්‍යකදාරකසන්තකෙ කථං තස්ස පරිග්ගහසඤ්ඤාය ඵච
අභාවතොති ආහ “යත්ථ පරො”තිආදි. පරො නාම විඤ්ඤු වා අවිඤ්ඤු වා
අත්ථී තස්ස වත්ථුස්ස සාමිකො. අවිඤ්ඤුපි හි විඤ්ඤුකාලෙ යථාකාමං
කරොත්තො අදණ්ඩාරහොති. මන්තපරිජප්පනෙන පරසන්තකහරණං
විජ්ජාමයො, විනා මන්තෙන පරසන්තකස්ස කායවච්චපයොගෙහි පරිකඩ්ඨනං
තාදිසෙනිද්ධිවසෙන ඉද්ධිමයො පයොගොති අදිත්තාදානෙ ඡ පයොගා
සාහත්ථීකාදයො චුත්තා. යථානුරූපන්ති ඵත්ථ සාහත්ථීකො තාව
පඤ්චන්තමිපි අවභාරානං වසෙන පවත්තති, තථා ආණත්තියො
නිස්සග්ගියො ච. ථාවරො
ථෙය්‍යාවහාරපසස්භාවහාරපට්ඨිජන්තාවහාරවසෙන. තථා සෙසාපීති
දට්ඨබ්බං.

මෙටුනසමාවාරෙසුති සදාරාසන්තොස-පරදාරගමනවසෙන දුට්ඨෙසු
මෙටුනසමාවාරෙසු. අයමෙවහි හෙදො ඉධාධිජ්ජෙතො. ගොත්තරක්ඛිතා
සගොත්තෙහි රක්ඛිතා. ධම්මරක්ඛිතා සහධම්මිකෙහි රක්ඛිතා. සාරක්ඛා
සසාමිකා. යස්සා ගමනෙ රඤ්ඤා දණ්ඨො ධ්වංසො, සා සපරිදණ්ඩා.
හරියභාවත්ථං ධනෙන කිතා ධනක්කිතා. ඡන්දෙන වසන්ති ඡන්දවාසිනී.
භොගත්ථං වසන්ති භොගවාසිනී. පටත්ථං වසන්ති පටවාසිනී. උදකපත්තං
ආමසිත්වා ගහිතා ඔදපත්තකිනී. චුම්බටකං අපනෙත්වා ගහිතා ඔහටචුම්බටා.
කරමරානීතා ධජාහතා. තඩ්ඛණ්ණිකා මුහුත්තිකා. අභිභවිත්වා චිතික්කමෙ
මිච්ඡාවාරො මහාසාවජ්ජො, න තථා ද්විත්තං සමානඡන්දතාය. අභිභවිත්වා
චිතික්කමෙන සතිපි මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනෙ
පුරිමුජ්ජන්තසෙවනාහිසන්ධිපයොගාභාවතො මිච්ඡාවාරො න භොති
අභිභුයාමානස්සාති වදන්ති. සෙවනාවිත්තෙ සති පයොගාභාවො අප්පමාණං
යෙභුයොන ඉත්ථියා සෙවනාපයොගස්ස අභාවතො. තථා සති පුරෙතරං

සෙවනාවිත්තස්ස උපට්ඨානෙනි තස්සා මිච්ඡාචාරො න සීයා, තථා පුරිසස්සපි සෙවනාපයොගාභාවෙනි, තස්මා අත්තනො රුචියා පවත්තිතස්ස වසෙන තයො, බලක්කාරෙන පවත්තිතස්ස වසෙන තයොති සබ්බෙපි අග්ගහිතග්ගහණෙන චත්තාරො සම්භාරාති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අත්ථහඤ්ජකොති කම්මපථවසෙන චුත්තං. කම්මපථකථා හෙසාති. අස්සාති විසංවාදකස්ස. මුසා වදති එතෙනාති වෙනනා මුසාවාදො, ඉමස්මිං පක්ඛෙ අතථාකාරෙන චත්ථුනො විඤ්ඤාපනපයොගො මුසා, තංසමුට්ඨාපිකා වෙනනාමුසාවාදොති චුත්තන්තා තනො අඤ්ඤථා චත්තුං “අපරො නයො”තිආදි චුත්තං. අත්තනො සත්තකං අදාතුකාමතායාතිආදි මුසාවාදසාමඤ්ඤෙන චුත්තං. හසාධිජ්ජායෙනපි විසංවාදනපුරක්ඛාරස්ස මුසාවාදො. පරස්සාති විසංවාදනවසෙන විඤ්ඤාපෙනබ්බස්ස. සොති මුසාවාදපයොගො.

සුඤ්ඤභාවන්ති ජිතිවිරහිතතාය රිත්තභාවං. ඵරුසසද්දතාය නෙව කණ්ණසුඛා. අත්ථවිපන්නතාය න හදයසුඛා. සංකිලිට්ඨවිත්තස්සාති දොසෙන, ලොභෙන වා දුෂිතවිත්තස්ස.

එකන්තඵරුසා වෙනනාති එතෙන දුට්ඨවිත්තතංයෙව විභාවෙනි, දුට්ඨවිත්තතා වස්ස අමරණාධිජ්ජායවසෙන දුට්ඨබ්බා. සති හි මරණාධිජ්ජායෙ අත්ථසිද්ධි, තදභාවෙ පාණාතිපාතබ්බාපාදා සියුන්ති. යං පටිච්ච ඵරුසවාචා පයුජ්ජති, තස්ස සම්මුඛාව සීසං එති. පරම්මුඛාපි සීසං එති එවාති අපරෙ. තත්ථායං අධිජ්ජායො යුත්තො සීයා — සම්මුඛා පයොගෙ අගාරවාදීනං බලවභාවතො සීයා වෙනනා බලවතී, පරස්ස ව තදත්ථවිඤ්ඤාපනං, න තථා අසම්මුඛාති. යථා ව අක්කොසිතෙ මතෙ ආලහනෙ කතා බමාපනා උපවාදන්තරායං නිවත්තෙති, එවං පරම්මුඛා පයුත්තා ඵරුසවාචා හොතියෙවාති සක්කා විඤ්ඤාතුං. තස්සාති එකන්තඵරුසවෙනතාය එව ඵරුසවාචාභාවස්ස ආවිභාවත්ථං. මම්මච්චෙදකො සවනඵරුසතායාති අධිජ්ජායො. විත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න හොති කම්මපථා’ජ්ජත්තන්තා, කම්මභාවං පන න සක්කා වාරෙතුං. එවං අත්ථයවසෙන වෙනනාඵරුසතාය ඵරුසවාචං සාධෙත්වා ඉදාති තමෙව බ්‍යතිරෙකවසෙන සාධෙතුං “වචනසණ්භතායා”තිආදි චුත්තං. එසාති ඵරුසවාචා. කම්මපථභාවං අජ්ජත්තා අජ්ජසාවජ්ජා, ඉතරා මහාසාවජ්ජා. තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාහෙදෙහි සබ්බං පුරිමසදිසං.

ආසෙවනං බහුලිකරණං. යං උද්දිස්ස පවත්තිතො, තෙන අග්ගහිතෙ අජ්ජසාවජ්ජො, ගහිතෙ මහාසාවජ්ජො කම්මපථජ්ජත්තිතො. යො කොච්චි පන සම්ඵජ්ජලාපො ද්විහි සම්භාරෙහි සිජ්ඣති. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනපි අජ්ජසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා වෙදිතබ්බා.

අත්තනො පරිණාමනං චිත්තෙනෙනවාති වෙදිතබ්බං. හිතසුඛං බ්‍යාපාදයතීති යො තං උප්පාදෙති, තස්ස හිතසුඛං විනාසෙති. අහො චතාති ඉමිනා අවචන්තවිනාසචිත්තනං දීපෙති. එවං හිස්ස දාරුණපචත්තියා කම්මපථප්පත්ති. යථාභූච්චගහණාභාවෙනාති යාථාවග්ගාහස්ස අභාවෙන අනිච්චාදිසභාවස්ස නිච්චාදිතො ගහණෙන. මිච්ඡා පස්සතීති චිතථං පස්සති. සම්ඵප්පලාපො වියාති ඉමිනා ආසෙවනස්ස මන්දතාය අප්පසාවජ්ජනං, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජනං දස්සෙති. ගහිතාකාරවිපරිතතාති මිච්ඡාදිට්ඨියා ගහිතාකාරස්ස විපරිතභාවො. චත්ථුනොති තස්සා අයථාභූතසභාවමාහ. තථාභාවෙනාති ගහිතාකාරෙතෙව තස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස, තස්ස වා චත්ථුනො උපට්ඨානං එවමෙතං, න ඉතො අඤ්ඤාථාති.

ධම්මකොති සභාවතො. කොට්ඨාසකොති එස්සපඤ්චමකාදීසු චිත්තභිගකොට්ඨාසෙසු යං කොට්ඨාසා හොන්ති, තතොති අත්ථො. චෙතනාධම්මාති චෙතනාසභාවා.

පටිපාටියා සත්තාති එත්ථ නනු චෙතනා අභිධම්මෙ කම්මපථෙසු න චුත්තාති පටිපාටියා සත්තන්තං කම්මපථභාවො න යුත්තොති? න, අවචනස්ස අඤ්ඤාගෙතුකත්තා. න හි තත්ථ චෙතනාය අකම්මපථත්තා කම්මපථරාසිමිහි අවචනං, කදාපි පන කම්මපථො හොති, න සබ්බදාති කම්මපථභාවස්ස අනියතත්තා අවචනං. යදා පන කම්මපථො හොති, තදා කම්මපථරාසිසභිගහො න නිචාරිතො. එත්ථාහ – යදි චෙතනාය සබ්බදා කම්මපථභාවාභාවතො අනියතො කම්මපථභාවොති කම්මපථරාසිමිහි අවචනං, නනු අභිජ්ඣාදීනං කම්මපථභාවං අප්පත්තානං අත්ථිතාය අනියතො කම්මපථභාවොති තෙසමිපි කම්මපථරාසිමිහි අවචනං ආපජ්ජතීති? නාපජ්ජති කම්මපථතාතංසභාගතාහි තෙසං තත්ථ චුත්තත්තා. යදි එවං චෙතනාපි තත්ථ චත්තබ්බා සියා? සච්චමෙතං, සා පන පාණාතිපාතාදිකාති පාකටො, තස්සා කම්මපථභාවොති න චුත්තා සියා. චෙතනාය හි – “චෙතනාහං, හික්ඛවෙ, කම්මං වදාමි (අ. නි. 6.63; කථා. 539), තිව්ධා, හික්ඛවෙ, කායසඤ්චෙතනා අකුසලං කායකම්ම”න්තිආදිවචනතො (කථා. 539) කම්මභාවො පාකටො, කම්මංයෙව ච සුගතිදුග්ගතීනං තත්ථ උප්පජ්ජනකසුඛදුක්ඛානඤ්ච පථභාවෙන පවත්තං කම්මපථොති චුච්චතීති පාකටො තස්සා කම්මපථභාවො, අභිජ්ඣාදීනං පන චෙතනාසමීභනභාවෙන සුවරිතදුච්චරිතභාවො චෙතනාජනිතපිට්ඨිවට්ටකභාවෙන සුගතිදුග්ගතීතදුප්පජ්ජනකසුඛදුක්ඛානං පථභාවො වාති න තථා පාකටො කම්මපථභාවොති තෙයෙව තෙන සභාවෙන දස්සෙතුං අභිධම්මෙ චෙතනා කම්මපථරාසිභාවෙන න චුත්තා, අතථාජාතියකත්තා වා චෙතනා තෙහි සද්ධිං න චුත්තාති දට්ඨබ්බං. මූලං පත්ථාති මූලදෙසනං පත්ථා, මූලසභාවෙසු ධම්මෙසු චුච්චමානෙසුති අත්ථො.

අදින්නාදානං සත්තාරම්මණන්ති ඉදං “පඤ්ච සික්ඛාපදා පරිත්තාරම්මණා එව වා”ති ඉමාය පඤ්භප්‍රච්ඡකපාළියා විරුජ්ඣති. යඤ්භි පාණාතිපාතාදිදුස්සිලාස්ස ආරම්මණං, තදෙව තං වෙරමණියා ආරම්මණං. චිතික්කමිතබ්බවත්ථුනො එව හි විරතීති. සත්තාරම්මණන්ති වා සත්තසඬ්ඛාතං සඬ්ඛාරාරම්මණමෙව උපාදාය චුත්තන්ති නායං විරොධො. තථා හි චුත්තං සම්මොහවිනොදනියං (විහ. අට්ඨ. 714) “යානි සික්ඛාපදානි එත්ථ සත්තාරම්මණානීති චුත්තානි, තානි යස්මා සත්තොති සඬ්ඛායං ගතං සඬ්ඛාරමෙව ආරම්මණං කරොන්ති”ති. විසභාගවත්ථුනො “ඉත්ථි, පුරිසො”ති ගහෙතබ්බතො සත්තාරම්මණොති එකෙ. “එකො දිට්ඨො, ද්වෙ සුතා”තිආදිනා සම්ඵජ්ජලපනෙ දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතවසෙන. තථා අභිජ්ඣාති එත්ථ තථා-සද්දො “දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතවසෙනා”ති ඉදමිපි උපසංහරති, න සත්තසඬ්ඛාරාරම්මණතං එව දස්සනාදිවසෙන අභිජ්ඣායනතො. “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති පවත්තමානාපි මිච්ඡාදිට්ඨි තෙභූමකධම්මවිසයාවාති අධිජ්ජායෙනස්සා සඬ්ඛාරාරම්මණතා චුත්තා. කථං පන මිච්ඡාදිට්ඨියා සබ්බෙ තෙභූමකධම්මා ආරම්මණං හොන්තීති? සාධාරණතො. “නත්ථි සුකතදුක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකො”ති හි පවත්තමානාය අත්ථතො රූපාරූපාවචරධම්මාපි ගහිතා එව හොන්තීති.

සුබ්බහුලතාය රාජානො භසමානාපි “වොරං සාතෙථා”ති වදන්ති, භාසො පන තෙසං අඤ්ඤවිසයොති ආහ “සන්නිට්ඨාපක...පෙ.... හොති”ති.

කෙසඤ්චීති සහජාතානං අදින්නාදානාදීනං. සම්පයුත්තපභාවකට්ඨෙයානාති සම්පයුත්තො හුත්වා උජ්ජාදකට්ඨෙයා. කෙසඤ්චීති අසහජාතානං. උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙයානාති එතෙන මූලට්ඨෙයා ලොභස්ස උපකාරතං නිවත්තෙති. සුජ්ජතිට්ඨිතභාවසාධනට්ඨෙයා හි මූලට්ඨෙයා, සො ව හෙතුපච්චයතාඅවිනාහාවී, තෙන චෙත්ථ මූලමිච්ඡා මූලන්ති ගහෙතබ්බං, නිජ්ජරියායතො පන පුබ්බෙ “කෙසඤ්චී”ති චුත්තානං සහජාතානං මූලභාවො වෙදිතබ්බො. රත්තො බොතිආදිනා සුත්තපදෙනපි පාණාතිපාතාදීනං අකුසලානං ලොභස්ස මූලකාරණතං විභාවෙති, න මූලට්ඨෙයානුපකාරත්ථං අවිසෙසතො තෙසං හෙතුපච්චයත්තභාවතො.

අකුසලකම්මපථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කුසලකම්මපථවණ්ණනා

වෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපාපධම්මං. සො හි වෙරහෙතුතාය “වෙර”න්ති චුච්චති, තං මණති “මයි ඉධ යිතාය කථමාගච්ඡසි”ති තජ්ජෙන්නී විය නිවාරෙතීති වෙරමණි. තෙනාහ “පජ්ඣති”ති. “විරමණි”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිතයෙන එව-කාරං කත්වා එවං චුත්තං. විහඬිගෙ (විහ. 703, 704) එව නිද්දිසනවසෙන එවං චුත්තා. අසමාදින්නසීලස්ස සම්පත්තතො යථාඋපට්ඨිතචිතික්කමිතබ්බවත්ථුනො විරති සම්පත්තවිරති, සමාදානවසෙන

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-විකා

මූලපරියායවග්ගො

උප්පන්නා විරති සමාදානවිරති, සමාදානවසෙන උප්පන්නා විරති
සමාදානවිරති, කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනවසෙන පවත්තාවිරති
සමුච්ඡෙදවිරති.

ජීවමානසසස්ස මංසරුධිරසම්මිස්සතාය අල්ලසසමංසං. මුඤ්චි සබ්බත්ථ
සමකරුණතාය. සච්චං චත්ථා “එතෙන සච්චවජ්ජෙන මය්හං මාතු රොගො
සම්මතු”ති අධිට්ඨාසි.

මහාසජ්ජොති අජගරො. මුඤ්චිත්ථා අගමාසි සීලතෙජෙන.

කොසල්ලං වුවචති ඤාණං, කොසල්ලෙන, කොසල්ලතො වා පවත්ති යා
උපගමනතො. කුච්ඡිතසයනතොති කුච්ඡිතෙනාකාරෙන සයනතො
අනුසයනතො, පවත්තනතො වා. “වෙරමණිකුසලා”ති චත්තබ්බාපි
පුච්ඡානුරූපං විස්සජ්ජනන්ති “කුසලා”ති න වුත්තා, “කුසල”න්ත්වෙව
වුත්තා.

කාමඤ්ඤවත්ථ පාළියං විරතියොව ආගතා, සික්ඛාපදවිහඬිගෙ (විහ. 704)
පන චෙතනාපි ආහරිත්ථා දීපිතාති තදුභයමිපි ගණ්හන්තො “චෙතනාපි
වට්ටන්ති විරතියොපි”ති ආහ.

අනභිජ්ඣා හි මූලං පත්ථා කම්මපට්ඨකොට්ඨාසං පත්ථා අනභිජ්ඣාති
වුත්තධම්මො මූලතො අලොභො කුසලමූලං හොතීති එවමත්ථො
දට්ඨබ්බො. සෙසපදද්වයෙපි එසෙව නයො.

දුස්සිල්ලාරම්මණා තදාරම්මණා ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණා කථං
දුස්සිල්ලාති පජහන්තිති තං දස්සෙතුං “යථා පනා”තිආදි වුත්තං.

අනභිජ්ඣා ...පෙ.... විරමන්තස්සාති අභිජ්ඣං පජහන්තස්සාති අත්ථො.
න හි මනොදුච්චරිතතො විරති අත්ථි අනභිජ්ඣාදිහෙව තප්පහානසිද්ධිතො.
තෙසු අලොභොතිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං අකුසලමූලෙසු වුත්තනයෙනෙව
වෙදිතබ්බං.

අප්පනාවාරන්ති නිගමනවාරං. එකෙන නයෙනාති වෙදනාදිවසෙන
අරූපමුඛෙනෙව අනෙකවිධෙසු විපස්සනාකම්මට්ඨානෙසු එකෙන
කම්මට්ඨානනයෙන. “යපෙත්ථා අභිජ්ඣං නව අකුසලකම්මපථා”ති
චත්තබ්බං. දසාති වා ඉදං “කුසලකම්මපථා”ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං
“අකුසලකම්මපථා ව දස කුසලකම්මපථා වා”ති. “යපෙත්ථා අභිජ්ඣං”න්ති
හි ඉමිනාව අකුසලකම්මපථානං නවහාවො වුත්තො හොති. අථ වා දසාති
ඉදං උභයථාපි සම්බන්ධිතබ්බං. අභිජ්ඣා හි පහාතබ්බාපි සති
පරිඤ්ඤෙය්‍යතං නාතිචත්තතිති. තථා හි වුත්තං “රූපතණ්හා පියරූපං
සාතරූප”න්තිආදි, තස්මා සා තාය පරිඤ්ඤෙය්‍යතාය දුක්ඛසච්චෙපි සඬිගහං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 ලහතෙව, පහාතබ්බං පන උපාදාය “යිපෙත්වා අභිජ්ඣ”න්ති චුත්තං.
 තෙනෙවාහ “පරියායෙන පන සබ්බෙපි කම්මපථා දුක්ඛසච්ච”න්ති.
 අභිජ්ඣාලොභානං පවත්තිආකාරසිද්ධහෙදං උපාදාය “ඉමෙ ද්වෙ
 ධම්මා”ති චුත්තං. සුත්තන්තනයෙන තණ්හා “සමුදයසච්ච”න්ති චුත්තාති
 ආහ “නිජ්ජපරියායෙන සමුදයසච්ච”න්ති. අජ්ජවත්තීති
 අජ්ජවත්තිනිමිත්තමාහ යථා “රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො”ති (සං. නි.
 4.314). සජ්ජවචයනාය සඬ්ඛතසභාවෙ දුක්ඛසච්චෙ ගහිතෙ අජ්ජවචයනාය
 අසඬ්ඛතං නිරොධසච්චං පටිපක්ඛතො ආවත්තති, එකන්තසාවජ්ජෙ
 ආවයගාමිලක්ඛණෙ සමුදයසච්චෙ ගහිතෙ සාවජ්ජා විගමනං
 අපවයගාමිලක්ඛණං මග්ගසච්චං-පටිපක්ඛතො ආවත්තතීති ද්වෙ
 ආවත්තභාරවසෙන වෙදිතබ්බානීති චුත්තං. තෙනෙවාහ නෙත්තියං
 (නෙත්ති. 4.නිද්දෙසවාර) –

“එකමිහි පදට්ඨානෙ, පරියෙසති සෙසකං පදට්ඨානං;
 ආවත්තති පටිපක්ඛෙ, ආවත්තො නාම සො භාරො”ති.

සබ්බාකාරොනාති කාමරාගරූපරාගාදිසබ්බජ්ජකාරෙහි, සබ්බතො වා
 අපායගමනීයාදිආකාරතො, තත්ථ කිඤ්චිපි අනවසෙසෙත්වා වා.
 සබ්බාකාරොනෙවාති සබ්බාකාරතො. නීහරිත්වාති අපනෙත්වා,
 සමුච්ඡින්නදිත්වාඉච්චෙව අත්ථො. කඤ්චි ධම්මං අනවකාරිකරිත්වාති
 රූපවෙදනාදීසු කඤ්චි එකධම්මමිපි අවිනිබ්භොගං කත්වා, එකෙකතො
 අග්ගහෙත්වා සමුහතොව ගහෙත්වාති අත්ථො. අස්මීති අහමස්මීති
 මානග්ගාභවසෙන. සො පන යස්මා පඤ්චක්ඛන්ධෙ නිරවසෙසතො
 ගණ්හාති, තස්මා චුත්තං “සමුහග්ගහණාකාරොනා”ති. යස්මා චෙත්ථ
 අග්ගමග්ගවිත්තං චුච්චති, තස්මා ආහ “දිට්ඨිසදිසං මානානුසය”න්ති. “යං
 රූපං තං අහ”න්තිආදිනා යථා දිට්ඨි රූපාදිං “අහමස්මී”ති ගණ්හන්ති
 පවත්තති, එවං මානොපි “සෙය්‍යාහමස්මී”තිආදිනාති ආහ
 “මානානුසයො අස්මීති පවත්තත්තා දිට්ඨිසදිසො”ති. පරිච්ඡෙදකරොති
 ඔසානපරිච්ඡෙදකරො ඉතො පරං දුක්ඛස්සාභාවකරණතො.
 කම්මපථදෙසනායාති කම්මපථමුඛෙන පවත්තවතුසච්චදෙසනාය.
 මනසිකාරජ්ජට්ඨෙධවසෙනාති විපස්සනාමනසිකාරමග්ගජ්ජට්ඨෙධවසෙන.

කුසලකම්මපථවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරවාරවණ්ණනා

90. ආහරතීති (සං. නි. ටී. 2.2.11) ආනෙති, උප්පාදෙති උපත්ථමිහෙති
 වාති අත්ථො. නිබ්බත්තාති පසුතා. තතො පට්ඨාය හි ලොකෙ
 ජාතවොහාරො. පටිසන්ධිග්ගහණතො පන පට්ඨාය යාව මාතුකුච්ඡිතො
 නික්ඛමනං, තාව සම්භවෙසිනො. එස තාව ගබ්භසෙය්‍යාකෙසු
 භූතසම්භවෙසිවිභාගො, ඉතරෙසු පන පඨමවිත්තාදිවසෙන චුත්තො. සම්භව-
 සද්දො චෙත්ථ ගබ්භසෙය්‍යාකානං වසෙන පසුතිපරියායො, ඉතරෙසං වසෙන

മുദ്രപരിധിയിലെ

කාරණෙනාති ආහ “දෙසනානංයො එවා”තිආදි. මනසො සඤ්චෙතනා, න සත්තස්සාති දස්සනත්ථං මනොගහණං යථා “චිත්තස්ස ධීති (ධ. ස. 11), චෙතොවිමුත්ති වා”ති (ම. නි. 1.69) ආහ “මනොසඤ්චෙතනාති චෙතනා එවා”ති. චිත්තන්ති යං කිඤ්චි චිත්තං, න විපාකවිඤ්ඤාණමෙව.

පුබ්බෙ “ආහාරන්ති පච්චය”න්ති චුත්තත්තා “යදි පච්චයට්ඨො ආහාරට්ඨො”තිආදිනා වොදෙති. අථ කස්මා ඉමෙයෙව චත්තාරො චුත්තාති අථ කස්මා චත්තාරොව චුත්තා, ඉමෙ එව ච චුත්තාති යොජනා. විසෙසපච්චයත්තාති එතෙන යථා අඤ්ඤෙ පච්චයධම්මා අත්තනො පච්චයුප්පන්තස්ස පච්චයාව හොන්ති, ඉමෙ පන තථා ච හොන්ති අඤ්ඤථා වාති සමානෙපි පච්චයත්තෙ අතිරෙකපච්චයා හොන්ති, තස්මා ආහාරාති චුත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. ඉදානි තං අතිරෙකපච්චයතං දස්සෙතුං “විසෙසපච්චයො හී”තිආදි ආරද්ධං. විසෙසපච්චයො රූපකායස්ස කබලිකාරො ආහාරො උපත්ථම්භකභාවතො. තෙනාහ අට්ඨකථායං (විසුද්ධි. 2.708; පටියා. අට්ඨ. පච්චයුද්දෙසවණ්ණනා) “රූපාරූපානං උපත්ථම්භකත්තෙන උපකාරකා චත්තාරො ආහාරා ආහාරපච්චයො”ති. උපත්ථම්භකත්තඤ්චි සතිපි ජනකත්තෙ අරුපිනං ආහාරානං ආහාරජරූපසමුට්ඨාපකරූපාහාරස්ස ච හොති, අසති පන උපත්ථම්භකත්තෙ ආහාරානං ජනකත්තං නත්ථිති උපත්ථම්භකත්තං පධානං. ජනයමානොපි හි ආහාරො අවිච්ඡේදවසෙන උපත්ථම්භයමානො එව ජනෙතීති උපත්තම්භකභාවො එව ආහාරභාවො. වෙදනාය එස්සො විසෙසපච්චයො. “එස්සපච්චයා වෙදනා”ති හි චුත්තං. “සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණ”න්ති (උදා. 1; ම. නි. 3.126) වචනතො විඤ්ඤාණස්සමනොසඤ්චෙතනා. “චෙතනා තිවිධං භවං ජනෙතී”ති හි චුත්තං. “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති පන වචනතො නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං විසෙසපච්චයා. න හි ඔක්කන්තිවිඤ්ඤාණාභාවෙ නාමරූපස්ස අත්තසම්භවො. යථාහ “විඤ්ඤාණඤ්ච හි, ආනන්ද, මාතුකුච්ඡිස්මිං න ඔක්කම්ස්සථ, අපි නු බො නාමරූපං මාතුකුච්ඡිස්මිං සමුච්චිස්සථා”තිආදි (දී. නි. 2.115). චුත්තමෙවත්ථං සුත්තෙන සාධෙතුං “යථාහ”තිආදි චුත්තං.

එවං යදිපි පච්චයට්ඨො ආහාරට්ඨො, විසෙසපච්චයතාය පන ඉමෙ එව ආහාරාති චුත්තාති තං නෙසං විසෙසපච්චයතං අවිභාගතො දස්සෙත්වා ඉදානි විභාගතො දස්සෙතුං “කො පනෙත්ථා”තිආදි ආරද්ධං. මුඛෙ ධ්වනිමත්තොයෙව අසඬ්ඛාදිතො, තත්තකෙනපි අඛණ්ණරස්ස ආහාරස්ස පච්චයො හොති එව. තෙනාහ “අට්ඨ රූපානි සමුට්ඨාපෙති”ති. සුඛවෙදනාය හිතො සුඛවෙදනියො. සඬ්ඛථාපිති චක්ඛුසම්චස්සාදිවසෙන. යත්තකා එස්සස්ස පකාරහෙදා, තෙසං වසෙන සඬ්ඛප්පකාරොපි එස්සාහාරො. යථාරහං තිස්සො වෙදනා ආහරති, අනාහාරකො නත්ථි.

සබ්බථාපීති ඉධාපි එස්සාහාරො චුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො
 වෙදිතබ්බො. තිස්සන්තතිවසෙනාති කායදසකං භාවදසකං චත්ථුදසකන්ති
 තිවිධසන්තතිවසෙන. සහජාතාදිපච්චයනයෙනාති සහජාතාදිපච්චයවිධිනා.
 පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණඤ්ඨි අත්තනා සහජාතනාමස්ස
 සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤතිස්සයවිපාකිත්ථියසම්පයුත්තඅත්ථිඅවගතපච්චයෙහි
 පච්චයො භොන්තොයෙව ආහාරපච්චයනාය නං ආහාරෙහි චුත්තං,
 සහජාතරූපෙසු පන චත්ථුනො සම්පයුත්තපච්චයං යපෙත්වා
 විජ්ජයුත්තපච්චයෙන, සෙසරූපස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයඤ්ච යපෙත්වා
 චුත්තනයෙනෙවයොජනා කාතබ්බා. තානීති නපුංසකනිද්දෙසො
 අනපුංසකානම්පි නපුංසකෙහි සහ වචනතො.

සාසවා කුසලාකුසලවෙනනාව චුත්තා. විසෙසපච්චයභාවදස්සනං
 හෙතන්ති. තෙනාහ “අවිසෙසෙන පනා”තිආදි. පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමෙව
 චුත්තන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. යථා තස්ස තස්ස ඵලස්ස විසෙසතො
 පච්චයනාය එතෙසං ආහාරට්ඨො, එවං අවිසෙසතොපීති දස්සන්තෙන
 “අවිසෙසෙන පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ
 තංසම්පයුත්තතංසමුට්ඨානධම්මානන්ති තෙහි එස්සාදීහි
 සම්පයුත්තධම්මානඤ්චෙව තංසමුට්ඨානරූපධම්මානඤ්ච. තත්ථ
 සම්පයුත්තග්ගහණං යථාරහතො දට්ඨබ්බං, සමුට්ඨානග්ගහණං පන
 අවිසෙසතො.

උපත්ථම්භෙන්තො ආහාරකිච්චං සාධෙතීති උපත්ථම්භෙන්තොයෙව
 රූපං සමුට්ඨාපෙනි, ඔපට්ඨමකරූපසමුට්ඨාපනෙනෙව පනස්ස
 උපත්ථම්භනකිච්චසිද්ධි. චූසන්තොයෙවාති චූසනකිච්චං කරොන්තො එව.
 ආයුහමානාවාති චෙතයමානා එව අභිසන්දහන්තී එව. විජානන්තමෙවාති
 උපපත්තිපරිකප්පනවසෙන විජානන්තමෙව ආහාරකිච්චං සාධෙතීති
 යොජනා. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ආහාරකිච්චසාධනඤ්ච තෙසං
 වෙදනාදිඋප්පත්තිහෙතුතාය අත්තභාවස්ස පචත්තනමෙව.

කායට්ඨපනෙනාති කස්මා චුත්තං? නනු කම්මජාදිරූපං කම්මාදිනාව
 පචත්තතීති වොදනං සන්ධායාහ “කම්මජනිතොපී”තිආදි.
 උපාදින්නරූපසන්තතියා උපත්ථම්භනෙනෙව උතුචිත්තජරූපසන්තතීනම්පි
 උපත්ථම්භනසිද්ධි භොතීති “ද්විත්තං රූපසන්තතීන”න්ති චුත්තං.
 උපත්ථම්භනමෙව සන්ධාය “අනුපාලකො හුත්වා”ති ව චුත්තං. රූපකායස්ස
 ධීතිහෙතුතා හි යාපනා අනුපාලනා.

සුඛාදිචත්ථුභුතන්ති සුඛාදීනං පචත්තිට්ඨානභූතං. ආරම්මණමපි හි වසති
 එත්ථ ආරම්මණකරණවසෙන තදාරම්මණා ධම්මාති චත්ථුති චුච්චති.
 චූසන්තොයෙවාති ඉදං එස්සස්ස චූසනසභාවත්තා චුත්තං. න හි ධම්මානං
 සභාවෙන විනා පචත්ති අත්ථි. වෙදනාපචත්තියා විනා සත්තානං

සන්ධාවනතා නත්ථිති ආහ “සුඛාදි...පෙ.... හොති”ති, න චෙත්ථ සඤ්ඤිභවකථායං අසඤ්ඤිභවො දස්සෙතබ්බො, තස්සාපි වා කාරණභූතවෙදනාපවත්තිවසෙනෙව යිති යා හෙතුනො අබ්‍යාපිතා. තථා හි “මනොසඤ්ඤවෙතනා...පෙ.... භවමූලනිජ්ඣාදනතො සත්තානං යිති යා හොති”ති චුත්තා, තතො ඵච “විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙවාති උපපත්තිපරිකප්පනවසෙන විජානන්තමෙවා”ති චුත්තොවායමත්ථොති.

චත්තාරි භයානි දට්ඨබ්බානි ආදීනවවිභාවනතො. නිකන්තිති නිකාමනා. රසතණ්හං සන්ධාය වදති. සා හි කබලිකාරෙ ආහාරෙ බලවතී. තෙනෙව තත්ථ අවධාරණං කතං. භයානි ඵතස්මාති භයං, නිකන්ති යෙවහයං මහානත්ථහෙතුනො. උපගමනං විසයිත්ථියවිඤ්ඤාණෙසු විසයවිඤ්ඤාණෙසු ඵච ව සඬගතිවසෙන පවත්ති, තං වෙදනාදිඋප්පත්තිහෙතුතාය “භය”න්ති චුත්තං. අවධාරණෙ පයොජනං චුත්තතායමෙව. සෙසද්වයෙපි ඵසෙවනායො. ආයුහනං අභිසන්දහනං, සංවිධානන්තිපි වදන්ති. තං භවුප්පත්තිහෙතුතාය “භය”න්ති චුත්තං. අභිනිපාතො තත්ථ තත්ථ භවෙ පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන නිබ්බත්ති. සො භවුප්පත්තිහෙතුකානං සබ්බෙසං අනත්ථානං මූලකාරණත්තා “භය”න්ති චුත්තො. ඉදානි නිකන්තිආදීනං සප්පටිභයතං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කිංකාරණා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ නිකන්තිං කත්වාති ආලයං ජනෙත්වා, තණ්හං උප්පාදෙත්වාති අත්ථො.

ඵස්ස උපගච්ඡන්තාති චක්ඛුසම්ඵස්සාදිහෙදං ඵස්සං පවත්තෙන්තා. ඵස්සස්සාදිනොති කායසම්ඵස්සවසෙන ථොට්ඨබ්බසඬාතස්ස ඵස්සස්ස අස්සාදනසීලා. කායසම්ඵස්සවසෙන හි සත්තානං ථොට්ඨබ්බතණ්හා පවත්තතීති දස්සෙතුං ඵස්සාහාරාදීනවදස්සනෙ ථොට්ඨබ්බාරම්මණං උද්ධටං “පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු”තිආදීනා. ඵස්සස්සාදිනොති වා ඵස්සාහාරස්සාදිනොති අත්ථො. සති හි ඵස්සාහාරෙ සත්තානං ඵස්සාරම්මණෙ අස්සාදො, නාසතීති. තෙනාහ “ඵස්සස්සාදමූලක”න්තිආදි.

ජානිනිමිත්තස්ස භයස්ස අභිනිපාතසහාවෙන ගහිතත්තා “තම්මූලක”න්ති චුත්තං, කම්මායුහනනිමිත්තන්ති අත්ථො.

අභිනිපතතීති අභිනිබ්බත්තති. පට්ඨාහිනිබ්බත්ති හි සත්තානං තත්ථ තත්ථ අඬගාරකාසුසදිසෙ භවෙ අභිනිපාතසදිසීති. තම්මූලකත්තාති නාමරූපනිබ්බත්තිමූලකත්තා.

තත්තාති තාසු උපමාසු. භූතමත්ථං කත්වාති න පරිකප්පිතමත්ථං, අථ බො භූතං භූතපුබ්බං අත්ථං කත්වා. පාථෙයාහත්ථෙපසු ගච්ඡන්තෙසු පාථෙයාං, ගච්ඡන්තං විය හොතීති චුත්තං. “ගන්ත්වා පාථෙයාං නිට්ඨාසී”ති. ගන්ත්වාති වාගමනහෙතුති අත්ථො. චූප්පිපාසාතුරතාය සනච්ඡායං රුක්ඛං උපගන්තුං අසමත්ථා වීරලිභච්ඡායායං නිසීදිංසු. න දානි සක්කා තං මයා

කාතුං අතිදුබ්බලභාවතො. පරික්ඛලිතගතිතරුණදාරකො චූප්පිපාසාහිභූතො ව, තස්මා ගච්ඡන්තොයෙව මනො.

සජාතිමංසනායාති (සං. නි. ටී. 2.2.63) සමානජාතිමංසනාය, මනුස්සමංසනායාති අත්ථො. යං මනුස්සමංසං, තඤ්ඤි ලොකෙ ජිගුච්ඡතීයත්තා පටිකුලං. තථා හි තං විඤ්ඤාහි වජ්ජිතං, මනුස්සමංසෙසුපි ඤාතිමංසං අයුත්තපරිභොගනාය පටිකුලං, තත්ථාපි පුත්තමංසං, තත්ථාපි පියපුත්තමංසං, තත්ථාපි තරුණමංසං, තත්ථාපි ආමකමංසං, තත්ථාපි අගොරසාහිසඬ්ඛනං, තත්ථාපි අලොණං, තත්ථාපි අධුපිතන්ති එවං හෙට්ඨිමනො උත්තරුත්තරස්ස පටිකුලතරභාවකාරණතා දට්ඨබ්බා. පුත්තමංසසදිසන්ති පටිකුලතාඋපට්ඨාපනෙන පුත්තමංසසදිසං කත්වා පස්සති. තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියතීති අරියමග්ගෙන ආභාරෙ සාපෙක්ඛං බෙපෙති.

සා ගාථිති “සෙය්‍යථාපි හික්ඛවෙ ගාථි”ති (සං. නි. 2.63) එවං සුත්තෙ චුත්තගාථි. උද්දාලෙත්වාති උප්පාටෙත්වා. නිස්සාය තිට්ඨතීති පටිච්චපච්චයං කත්වා පවත්නති. දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන තිණ්ණමිපි වෙදයිතානං දුක්ඛභාවං සන්ධායාහ “වෙදයිතදුක්ඛස්සා”ති.

සාධුසම්මතාපි ගති විපරිණාමසඬ්ඛාරදුක්ඛතාවසෙන කිලෙසදුක්ඛවසෙන ව මහාපරිලාභායෙවාති චුත්තං “මහාපරිලාභට්ඨෙත තයො භවා”ති. යථා උපකඩ්ඪකා ද්වෙ පුරිසා, එවං කුසලාකුසලවසෙන ද්වෙ මනොසඤ්ඤෙතනා. යථා මනොසඤ්ඤෙතනා න පවත්නති, තථා පටිපජ්ජන්තො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියතීති වෙදිතබ්බො.

සත්තිසතෙන භතා එව උපමා සත්තිසතභතූපමා, තස්සං සත්තිසතභතූපමායං. තං සත්තිසතං. අස්ස පුරිසස්ස. පතිතොකාසෙති පුරිමසත්තීහි පතිතප්පදෙසෙ. දුක්ඛස්ස පමාණං නත්ථී අනෙකස්ස අපරාපරං උප්පජ්ජන්තො. ඛන්ධජනනන්ති ඛන්ධානං අපරාපරුප්පාදො, පට්ඨාහිනිබ්බත්ති පන පටිසන්ධි එව. ආගුචාරී පුරිසො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං නානප්පකාරදුක්ඛූප්පාදසන්නිස්සයතො, තෙහි ව දුක්ඛෙහි උපගන්තබ්බතො. සම්පයුත්තධම්මානං පමුඛභාවෙන පවත්තියා “විඤ්ඤාණස්ස දුක්ඛූප්පාදොති චුත්තා. තථා හි චුත්තං “මනොපුබ්බඬ්ඪගමා ධම්මා”ති (ධ. ප. 1, 2) යථා විඤ්ඤාණං ආයතිං පටිසන්ධිවසෙන න පවත්නති, එවං කරණං තත්ථ නිකන්තිපරියාදානං දට්ඨබ්බං.

පරිඤ්ඤානං වත්ථුති දුක්ඛසච්චමාහ. පඤ්චකාමගුණිකො රාගොති පඤ්චකාමගුණාරම්මණො රාගො. පරිඤ්ඤාතො භොතීති පරිච්ඡිජ්ජ ජානනෙන සමතික්කන්තො භොති. රසතණ්හාය හි සම්මදෙව විගතාය රූපතණ්හාදයොපි විගතායෙව භොන්ති. තථා ව සති කාමරාගසංයොජනං සමුච්ඡින්නමෙව භොති, එවං කරණං තත්ථ නිකන්තිපරියාදානං දට්ඨබ්බං.

පරිඤ්ඤාහිසමයෙ හි සිද්ධො පහානාහිසමයො සිද්ධො ඵ්වාති. පහිනෙ ව කාමරාගසංයොජනෙ ඔරම්භාගියසංයොජනානං ලෙසොපි නාවසිස්සතීති දස්සෙන්නො ආහ “නත්ථි තං සංයොජන”න්තිආදි. තෙන කබලීකාරාභාරපරිඤ්ඤා අනාගාමිකං පාපෙතීති දස්සෙති. සෙසාභාරපරිඤ්ඤා පන අරහත්තනිට්ඨා ඵ්වාති දස්සෙන්නො “ඵස්සෙ හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තිස්සො තණ්හාති කාමතණ්හා රූපතණ්හා අරූපතණ්හාති ඉමා තිස්සො තණ්හා.

“පුරිමතණ්හාසමුදයා”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තණ්හාපච්චයනිබ්බත්තාති තණ්හාපච්චයා නිබ්බත්තා. පටිසන්ධික්ඛණෙ පුරිමතණ්හාසමුදයා ආහාරානං සමුදයදස්සනෙනෙව පවත්තික්ඛණෙපි උපාදින්නකආහාරසමුදයො දස්සිතො හොතීති තං අනාමසිත්වා අනුපාදින්නකානං තණ්හාසමුදයං දස්සෙතුං “යස්මා පනා”තිආදි චුත්තං. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ මිස්සිත්වා කථිතා අවිසෙසිතත්තා. සහජාතතණ්හාපච්චයනිබ්බත්තොති ඵත්ථ සහජාතග්ගහණං අසහජාතතණ්හාපච්චයනිබ්බත්තොපි අනුපාදින්නකආහාරො ලබ්භතීති දස්සනත්ථං. සො පන අසහජාතතණ්හාපච්චයනිබ්බත්තතාසාමඤ්ඤනපි යථාචුත්තඋපාදින්නකාහාරෙත සංසයං ජනෙය්‍යාති න උද්ධට්ඨො, න ච එතං කාරණං “රාගං උපනිස්සාය දොමනස්සං උප්පජ්ජතී”ති වචනතො, තණ්හොපනිස්සයපටිසචිත්තසමුට්ඨානාය ච ඔජාය වසෙන අනුපාදින්නකආහාරස්ස ලබ්භනතො. කථං පන තණ්හා ඔජාය උපනිස්සයපච්චයො; න හි පට්ඨානෙ කත්ථවි රූපස්ස උපනිස්සයපච්චයො චුත්තො අත්ථිති. නායං විරොධො “යස්මිං සති යං හොති, සො තස්ස උපනිස්සයො”ති සුත්තන්තනයස්ස අධිප්පෙතත්තා යථාචුත්තත්ථසම්භවතො. තෙනෙවාහ “ඉමිස්සා...පෙ.... තණ්හාය නිරොධෙනා”ති.

කාරණෙ සබ්බසො නිරුද්ධො ඵලමිපි සබ්බසො නිරුජ්ඣතීති ආහ “ආහාරනිරොධො පඤ්ඤායතී”ති. ආහාරානං දුක්ඛසච්චෙකදෙසත්තා ආහාරග්ගහණං දුක්ඛසච්චග්ගහණමෙව හොතීති ආහ “ඉධ වත්තාරිපි සච්චාති සරූපෙනෙව චුත්තාතී”ති. සච්චදෙසනා දුක්ඛාදීනං යාවදෙව පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිභාවසන්දස්සනත්ථා, තස්මා ජරාමරණාදීසු පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිභාවො අසම්මොහතො සල්ලක්ඛෙනබ්බොති දස්සෙන්නො “සබ්බත්ථ අසම්මුය්‍යන්තෙන සච්චාති උද්ධරිතබ්බාතී”ති ආහ.

ආහාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සච්චවාරවණ්ණනා

91. යෙන යෙන පරියායෙන ඛ්‍යාකරොතීති යෙන යෙන දුක්ඛාදිජරාමරණාදිපරියායෙන අරියසච්චානි සඬ්ඛෙපතො ච චිත්ථාරතො ච කට්ඨති. දුක්ඛන්ති දුක්ඛසච්චං දුක්ඛං, න දුක්ඛමත්තං.

සච්චවාරවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

ජරාමරණවාරවණ්ණනා

92. තෙසං තෙසන්ති ඛ්‍යාපනිච්ඡාවසෙනායං නිද්දෙසො කතො, තස්මා යථා “ගාමො ගාමො රමණීයො”ති චුත්තෙ රමණීයතාය තාදිසා සබ්බෙපි ගාමා සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති, එවං “තෙසං තෙසං සත්තානං ජාතී”ති චුත්තෙ ජාතිසඬ්ඛාතවිකාරවසෙන සබ්බෙපි සත්තා සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති. තෙනාහ “සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො”ති.

ගතිජාතිවසෙනාති (සං. නි. ටී. 2.1.2) පඤ්චගතිවසෙන, තත්ථාපි එකෙකාය ගතියා ඛත්තියාදිභූමිමදෙවාදිහත්ථිආදිජාතිවසෙන ච. නිකියාන්ති සත්තා එත්ථ, එතෙන වාති නිකායො, ගොත්තවරණාදිවිභාගො. ජරාය සභාවො නාම වයොහානි, තස්මා ජරාති වයොහානිසඬ්ඛාතස්ස සභාවස්ස නිද්දෙසො, පාකට්ඨජරාවසෙන නිද්දෙසො ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගහණතො. ජීරණමෙව ජීරණතා, ජීරත්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන චුත්තො. තෙනාහ “අයං ආකාරනිද්දෙසො”ති. දත්තාදීනං වසෙන ඛණ්ඩං ජාතං එතස්සාති ඛණ්ඩිතො, පුග්ගලො. තස්ස භාවො ඛණ්ඩිච්චං. පලිතං එතස්ස අත්ථිති පලිතො, තස්ස භාවො පාලිච්චං. වලි තවො එතස්සාති වලිත්තවො, තස්ස භාවො වලිත්තවතා. ඉමෙ ඛණ්ඩිච්චාදයො ජරා. විකාරානං දස්සනවසෙනාති විපත්තිදස්සනවසෙන. වාතස්සාති මහතො වාතක්ඛන්ධස්ස. ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකට්ඨො, තස්මා ඛණ්ඩිච්චාදිග්ගහණං ජරාය කිච්චනිද්දෙසොති චුත්තන්ති දස්සෙති. න ච ඛණ්ඩිච්චාදීනෙව ජරාති කලලකාලතො පභුති පුරිමරූපානං ජරාපත්තක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානානි පච්ඡිමරූපානි පරිපක්කරූපානූරූපානි පරිණතපරිණතානි උප්පජ්ජන්තිති අනුක්කමෙන සුපරිණතරූපානං පරිපාකකාලෙ උප්පජ්ජමානානි ඛණ්ඩිච්චාදිසභාවානි උප්පජ්ජන්ති, තානි උදකාදිමග්ගෙසු තිණරුක්ඛසංභග්ගතාදයො විය පරිපාකගතමග්ගසඬ්ඛාතෙසු පරිපක්කරූපෙසු උප්පන්නානි “ජරාය ගතො මග්ගො”ඉච්චෙව චුත්තානි, න ජරාති.

පකතියාති ඵලවිපච්චනපකතියා, ජරාය වා පාපුණ්ණිකබ්බං ඵලමෙවපකති, තාය ජරා දිපිතා. සුප්පසන්නානීති සුට්ඨු පසන්නානි. තමෙව සුප්පසන්නතං කිච්චතො දස්සෙතුං “සුබ්බමමපි”තිආදි චුත්තං. තික්ඛවිසදතා හි තෙසං ඉන්ද්‍රියානං සුප්පසන්නතා. ආලුළිකානීති ආකුලානි. අවිසදානීති අඛ්‍යාත්තානි.

කාමං රූපධම්මෙසුපි බණ්ණකපරා දුරුපලක්ඛිතා පටිච්ඡන්තාව, සා පන යස්මා සන්තානවසෙන පවත්තියා පරිබ්‍රාන්තාව භොතිති “පාකට්ඨරා” ඉච්චෙව වුත්තං. අවිච්ඡි නිරන්තරා ජරා අවිච්ඡරා සති සන්තානෙ සන්තානං අනුප්පබන්ධතො. තතො අඤ්ඤෙසුති මන්දදසකාදිසු පුබ්බදසකාදිපරිච්ඡේදතො අඤ්ඤෙසු යථාවුත්තෙසු. අන්තරන්තරාති තෙසු එව වුත්තප්පකාරෙසු පුරිමදසකාදිතො පච්ඡිමදසකාදිනං අන්තරන්තරා. වණ්ණවිසෙසාදිනන්ති වණ්ණවිසෙසසණ්ඨානවිසෙසසම්ඵස්සවිසෙසාදිනං.

වචනකවසෙනාති ක-කාරෙන හි පදං වච්චෙට්ඨත්වා වුත්තං, තස්මා වචනං වුත්ති වුත්තං භොති. තං පන එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු වුත්තියා අවිසෙසතො ගහණන්ති ආහ “එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධානං සාමඤ්ඤවචන”න්ති. වචනකවසෙනාති වා වචනකස්ස පුග්ගලස්ස වසෙනාති අත්ථො. වචනමෙව වචනකාති ආහ “භාවචනෙනා”ති. ලක්ඛණනිදස්සනන්ති වයසඬ්ඛාතස්ස ලක්ඛණස්ස නිදස්සනං. වචන්තස්ස වා ආකාරො තා-සද්දෙන වුත්තො “වචනකා”ති. හිජ්ජනං හෙදොති වුත්තං “වුත්තික්ඛන්ධානං භඩ්දුප්පත්තිපරිදීපන”න්ති. යථා හින්තස්ස සටස්ස කෙනචි පරියායෙන සනසට්ඨාවෙන යානං නත්ථි, එවං හින්තානං ඛන්ධානන්ති වචනං අන්තරහිතං නාමාති ආහ “අන්තරධානන්ති...පෙ.... පරිදීපන”න්ති. යො මච්චුති වුච්චති හෙදො, යඤ්ච මරණං පාණවාගො, තදුභයං එකජ්ඣං කත්වා වුත්තං “මච්චු මරණ”න්ති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කාලස්ස අන්තකස්ස කිරියාති යා ලොකෙ වුච්චති, සා වුති, මරණන්ති අත්ථො. වචනකාලො එව වා අනතික්කමනීයත්තා විසෙසෙන කාලොති වුත්තොති තස්ස කිරියා අත්ථතො වුත්තික්ඛන්ධානං හෙදප්පත්තියෙව. “වුති වචනකා”තිආදිනා පුබ්බෙ වොහාරමිස්සකෙන නිද්දිට්ඨං.

ඉදාති නිබ්බන්තිතපරමත්ථනයෙනෙව නිද්දෙසොති දස්සෙතුං “පරමත්ථෙන දීපෙතු”න්ති වුත්තං. “වචනකවසෙනා”තිආදිනා හි පුග්ගලවසෙන ව වොහාරාධිට්ඨානා සංවණ්ණනා කතා. න කිඤ්චි කලෙවරං නික්ඛිපකි ඔපපාතිකානං වුත්තික්ඛන්ධානං අන්තරධානමෙවභොති, තතො පරං උතුසමුට්ඨානරූපසන්තති න පවත්තති. “ජාතිසමුදයා”තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං “තණ්හාසමුදයා”තිආදිසු වුත්තනයෙනෙව සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති න වුත්තං.

ජරාමරණචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජාතිචාරවණ්ණනා

93. ජායනට්ඨෙනාතිආදි ආයතනවසෙන යොනිවසෙන ව ද්විහි ද්විහි පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදිශ්ත්වා ජාතිං දස්සෙතුං වුත්තං. සම්මොභවිතොදනියං (විහ. අට්ඨ. 191) පන “ජායමානකවසෙන ජාති, සඤ්ජායනවසෙන සඤ්ජාති”ති වුත්තත්තා තත්ථ එකෙකෙනෙව පදෙන

සබ්බසත්තෙ පරියාදිගිත්වා ජාතිං දස්සෙතීති දට්ඨබ්බං. සම්පුණ්ණා ජාති සඤ්ජාතීති කත්වා “සා පරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා”ති වුත්තං. එතෙනෙව කෙවලං ජාතිසද්දෙන වුත්තාය ජාතියා අපරිපුණ්ණායතනා දට්ඨබ්බා. අභිබ්බත්තා නිබ්බත්ති අභිනිබ්බත්ති, පාකටා නිබ්බත්තිති අත්ථො. “තෙසං තෙසං සත්තානං...පෙ.... අභිනිබ්බත්ති”ති සත්තවසෙන පවත්තත්තා වොහාරදෙසනා.

තත්‍ර තත්‍රාති එත්ථ චතුටොකාරහවෙ ද්විත්තං, එකටොකාරහවෙ ද්විත්තං, සෙසරූපධාතුයං පටිසන්ධික්ඛණෙ උප්පජ්ජමානානං පඤ්චත්තං, කාමධාතුයං විකලාවිකලිත්ථියවසෙන සත්තත්තං නවත්තං දසත්තං, පුන දසත්තං, එකාදසත්තඤ්ච ආයතනානං වසෙන සඬගහො වෙදිතබ්බො. යදිපි චුතික්ඛන්ධා අනන්තරානං පටිසන්ධිකධම්මානං අනන්තරාදිනා පච්චයා හොන්ති, යෙ පන සමුදයා අජනකා, තෙ එත්ථ උපපත්තිහවොති අධිජ්ජෙතා. ජනකො එව හවොති අධිජ්ජෙතොති දස්සෙන්නො “ජාතියා පච්චයභූතො කම්මහවො වෙදිතබ්බො”ති ආහ.

ජාතිවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

හව්වාරවණ්ණනා

94. භාවනභවනට්ඨෙත හවො දුට්ඨො. තත්ථ කම්මහවො “භවති එතස්මා උපපත්තිහවො”ති භාවනට්ඨෙත හවො. අට්ඨකථායං පන උපපත්තිහවං “භවතීති හවො”ති වත්වා තස්ස කාරණත්තා කම්මං එලූපවාරෙන හවොති අයමත්ථො වුත්තො, උභයත්ථාපි උපපත්තිහවහෙතුභාවනෙත්ථ කම්මස්ස කම්මහවපරියායොති දස්සිතං හොති. සබ්බථාපීති

භාවනභවනකුසලාකුසලඋපපත්තිසම්පත්තිහවහීනපණීතාදිනා සබ්බජ්ජකාරොන්ති. කාමහවොති වුත්තං කාමතණ්හාහෙතුකතො කාමතණ්හාය ආරම්මණභාවතො ව. රූපහවුපගකම්මං රූපහවො, තථා අරූපහවුපගකම්මං අරූපහවො, තංතංනිබ්බත්තක්ඛන්ධා රූපාරූපුපත්තිහවා, රූපාරූපහවහාවො පන තෙසං “කාමහවො”ති එත්ථ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

හව්වාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාදානවාරවණ්ණනා

95. උපාදානත්ති චතුබ්බධම්පි උපාදානං. යථා හි කාමස්සාදවසෙන, භවස්සාදවසෙන වා තංතංසුගතිහවුපගං කම්මං කරොන්තස්ස කාමුපාදානං, එවං උච්ඡෙදාදිමිච්ඡාහිනිවෙසවසෙනාති වත්තාරිපි උපාදානාති යථාරහං තස්ස තස්ස කුසලකම්මහවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයා හොන්ති, අකුසලකම්මහවස්ස අසහජාතස්ස අනන්තරස්ස උපනිස්සයවසෙනපි ආරම්මණවසෙනපි. සහජාතස්ස කාමුපාදානං සහජාත-අඤ්ඤමඤ්ඤ-නිස්සය-සම්පයුත්ත-අත්ථි-අවිගත-හෙතු-වසෙන සත්තධා, සෙසලපාදානාති

තත්ථ හෙතුපච්චයභාවං පභාය මග්ගපච්චයං පක්ඛිපිත්වා සත්තධාව පච්චයා හොන්ති.

අනන්තරස්ස

පන

අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන පච්චයා හොන්ති. තස්සිදම්පි සහජාතාදීති ආදි-සද්දෙන සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. වත්ථුකාමං උපාදියති චිත්තං, පුග්ගලො වා එතෙනාති අත්ථො. තන්ති වත්ථුකාමං. කාමෙතිති කාමො ව සො උපාදියතිති උපාදානඤ්චාති යොජනා. චුත්තනයෙනාති අභිධම්මෙ චුත්තනයෙන.

සස්සතො අත්තාති ඉදං පුරිමදිට්ඨිං උපාදියමානං උත්තරදිට්ඨිං නිදස්සෙතුං චුත්තං. යථා එසා දිට්ඨි දළ්භිකරණවසෙන පුරිමං පුරිමං උත්තරා උත්තරා උපාදියති, එවං “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදිකාපිති. අත්තග්ගහණං පන අත්තවාදුපාදානන්ති නයිදං දිට්ඨුපාදානදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. ලොකො වාති අත්තග්ගහණවිනිමුත්තගහණං දිට්ඨුපාදානභූතං ඉධ පුරිමදිට්ඨිඋත්තරදිට්ඨිවචනෙහි චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බදිට්ඨිගතස්ස “දිට්ඨුපාදාන”න්ති එතං අධිවචනං “සබ්බාපි දිට්ඨි දිට්ඨුපාදාන”න්ති වචනතො.

සීලබ්බතං උපාදියන්තිති සීලබ්බතං “සුද්ධිමග්ගො”ති උපාදියන්ති. එතෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. සයං වා තං මිච්ඡාහිනිවෙසසහගතං. සීලබ්බතසහවරණතො සීලබ්බතඤ්ච තං දළ්භග්ගාහභාවතො උපාදානඤ්චාති සීලබ්බතුපාදානං. එවං සුද්ධිති අභිනිවෙසතොති එවං ගොසීලගොවතාදිවරණෙන සංසාරසුද්ධිති අභිනිවෙසභාවතො. එතෙන තං සහවරණතො අභිනිවෙසස්ස තංසද්දාරහතං දස්සෙති.

වදන්තිති “අත්ථි මෙ අත්තා”තිආදිනා වොහරන්ති. එතෙන දිට්ඨිගතෙන. අත්තවාදමත්තමෙවාති අත්තාති වාචාමත්තමෙව. එතෙන වාචාවත්ථුමත්තමෙතං, යදිදං බාහිරකපරිකප්පිතො අත්තාති දස්සෙති.

තණ්හා කාමුපාදානස්සාති එත්ථ “තත්ථ කතමං කාමුපාදානං? යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමරාගො කාමනන්දී කාමතණ්හා කාමස්තෙනො කාමපරිලාභො කාමමුච්ඡා කාමජ්ඣොසානං. ඉදං වුච්චති කාමුපාදාන”න්ති වචනතො තණ්හාදළ්භත්තං කාමුපාදානං. තණ්හාදළ්භත්තන්ති ව පුරිමතණ්හාඋපනිස්සයපච්චයතො දළ්භභූතා උත්තරතණ්හා එව. කෙච්ච පනාහු -

“අප්පත්තවිසයපත්ථනා තණ්හා අත්ථකාරෙ වොරස්සහත්ථප්පසාරණං විය, සම්පත්තවිසයග්ගහණං උපාදානං තස්සෙව හණ්ඩග්ගහණං වියා”ති. අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨිපටිපක්ඛා එතෙ ධම්මා පරියෙසනාරක්ඛදුක්ඛමූලානි, තස්මා චුත්තලක්ඛණා තණ්හා චුත්තලක්ඛණස්සෙව උපාදානස්ස අනානන්තරස්ස උපනිස්සයවසෙන පච්චයො, ආරම්මණාදිවසෙනපි පච්චයො හොතියෙව, අනන්තරාදීනං පන අනන්තරාදිවසෙන පච්චයො.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
සබ්බස්සපි හි ලොහස්ස තණ්හාපරියායොපි කාමුපාදානපරියායොපි
ලබ්භතෙවාති. අවසෙසානන්ති දිට්ඨුපාදානාදීනං. සහජාතාදිවසෙනාති
සහජාතානං සහජාතාදිවසෙන, අසහජාතානං
අනන්තරඋපනිස්සයාදිවසෙනාති සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව
වෙදිතබ්බං.

උපාදානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

තණ්හාවාරවණ්ණනා

96. “චක්ඛුසම්ඵස්සො”තිආදි ඵස්සස්ස මාතිතො නාමං විය පුත්තස්ස
වත්ථුතො තස්ස නිස්සයභාවෙන උප්පත්තිහෙතුත්තා, ආරම්මණං පන
කෙවලං උප්පත්තිහෙතුති චුත්තං “සෙට්ඨී...පෙ.... නාම”න්ති.
කාමරාගභාවෙනාති වත්ථුකාමස්ස රජ්ජනවසෙන. රූපං අස්සාදෙන්තීති
රූපාරම්මණං තණ්හාභිනන්දනාවසෙන අභිරමමානා එව අස්සාදෙන්ති.
නිව්චන්තිආදිනා දිට්ඨාභිනන්දනාමුඛෙන රූපං අභිරමන්ති. පෙච්ච න
භවිස්සන්ති හිජ්ජිත්වා න හොති පුන අනුප්පජ්ජනතො. තථා
සද්දකණ්භාදයොපිති යථා රූපතණ්හා කාමරාගභාවෙන සස්සතරාගවසෙන
උච්ඡෙදරාගවසෙනාති ව පවත්තියා තිස්සො තණ්හා, තථා සද්දකණ්භා
ගන්ධරසථොට්ඨබ්බධම්මතණ්හාපි. තණ්හාවිවරිතානීති තණ්හාසමුදාචාරා,
සමුදාචාරවසෙන පවත්තතණ්හාති අත්ථො.

අප්ඤ්ඤාත්තිකස්සුපාදායාති (විභ. අට්ඨ. 973; සං. නි. ටී. 2.2.2)
අප්ඤ්ඤාත්තිකං ඛන්ධපඤ්ඤාතං උපාදාය. උපයොගත්ථෙ හි ඉදං සාම්ච්චනං.
අස්මිති හොතීති යදෙනං අප්ඤ්ඤාත්තං ඛන්ධපඤ්ඤාතං උපාදාය
තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන සමුහගාහතො අස්මිති එවං හොති, තස්මිං සතීති
අත්ථො. ඉත්ථස්මිති හොතීති ඛත්තියාදීසු “ඉදංපකාරො අහ”න්ති එවං
තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන හොතීති ඉදමෙත්ථ අනුපනිධාය ගහණං.
එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන “එවංස්මිති, අඤ්ඤාථාස්මිති, භවිස්සන්ති, ඉත්ථං
භවිස්සන්ති, එවං භවිස්සන්ති, අඤ්ඤාථා භවිස්සන්ති, අසස්මිති, සතස්මිති,
සියන්ති, ඉත්ථං සියන්ති, එවං සියන්ති, අඤ්ඤාථා සියන්ති, අපාහං සියන්ති,
අපාහං ඉත්ථං සියන්ති, අපාහං එවං සියන්ති, අපාහං අඤ්ඤාථා සිය”න්ති
(විභ. 973) ඉමෙසං තණ්හාවිවරිතානං ගහණං. තත්ථ එවංස්මිති ඉදං සමතො
උපනිධාය ගහණං, යථා අයං ඛත්තියො, යථා අයං බ්‍රාහ්මණො, එවං
අහමිති අත්ථො. අඤ්ඤාථාස්මිති ඉදං අසමණො උපනිධාය ගහණං, යථා
අයං ඛත්තියො, යථා අයං බ්‍රාහ්මණො, තතො අඤ්ඤාථා අහං භීතො වා
අධිකො වාති අත්ථො. ඉති ඉමානි පුබ්බෙ චුත්තානි ද්වෙති එතානි
පච්චුප්පන්තවසෙන චත්තාරි තණ්හාවිවරිතානි. භවිස්සන්තිආදීනි පන
චත්තාරි අනාගතවසෙන චුත්තානි. තෙසං පුරිමවතුක්කෙ චුත්තනයෙනෙව
අත්ථො වෙදිතබ්බො. අසස්මිති අසතීති අසං. නිව්චස්සෙතං අධිවචනං,
තස්මා සස්සතො අස්මිති අත්ථො. සතස්මිති සිද්ධතීති සතං. අනිව්චස්සෙතං
අධිවචනං, තස්මා අසස්සතො අස්මිති අත්ථො. ඉති ඉමානි ද්වෙ

සස්සතුච්ඡේදවසෙන වුත්තාති. ඉතො පරාති සියන්තිආදීති චත්තාරි සංසයපරිවිතක්කවසෙන වුත්තාති, තාති පුරිමචතුක්කෙ වුත්තනයෙන අත්ථතො වෙදිතබ්බාති. අපාහං සියන්තිආදීති චත්තාරි “අපි නාමාහං භවෙය්‍ය”න්ති එවං පත්ථනාකප්පනවසෙන වුත්තාති, තාති පුරිමචතුක්කෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

එත්ථ ච සස්සතුච්ඡේදවසෙන වුත්තා ද්වෙ දිට්ඨිසීසා නාම, අස්මි, භවිස්සං, සියං, අපාහං සියන්ති එතෙ පන චත්තාරො සුද්ධසීසා එව, “ඉත්ථස්මි”තිආදයො තයො තයොති ද්වාදස සීසමූලකා නාම. එවමෙතාති ද්වෙ දිට්ඨිසීසා, චත්තාරො සුද්ධසීසා, ද්වාදස සීසමූලකාති අජ්ඣත්තිකස්සුපාදාය අට්ඨාරස්ස තණ්හාවිචරිතාති වෙදිතබ්බාති.

බාහිරස්සුපාදායාති බාහිරං බන්ධපඤ්චකං උපාදාය. ඉදම්පි හි උපයොගත්ථෙ සාම්චචනං. ඉමිනාති ඉමිනා රූපෙන වා...පෙ.... විඤ්ඤාණෙන වාති එවං රූපාදිසු එකමෙව “අහ”න්ති, ඉතරං කිඤ්චනපලිබොධභාවෙන ගහෙත්වා තණ්හාදිවසෙන “අස්මි”ති අහිනිවිසති, “ඉමිනා”ති අයමෙත්ථ විසෙසො. අස්මිති ඉමිනා බග්ගෙන වා ඡත්තෙන වා අහිසෙකෙන වා “බත්තියොහමස්මි”ති අහිනිවිසති. බාහිරරූපාදිනිස්සිතානීති බාහිරාති පරසන්තතිපරියාපන්තාති රූපවෙදනාදීති නිස්සිතාති. අට්ඨාරසාති ඉමිනා “අස්මි”තිආදිනායප්පචත්තාති අට්ඨාරස, තාති පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති. “ඉමිනා”ති හි අයමෙවෙත්ථ විසෙසො, තස්මා “ද්වෙ දිට්ඨිසීසා”තිආදිනා වුත්තනයෙනෙව නිද්ධාරෙත්වා වෙදිතබ්බා. උභයං පන එකජ්ඣං කත්වා ආහ “ඡත්තිංසා”ති.

නිද්දෙසත්ථෙතාති “ඡයිමෙ ආවුසො තණ්හාකායා”තිආදිනිද්දෙසපාළියා අත්ථචචනෙන. නිද්දෙසවිත්ථාරාති තස්ස ච නිද්දෙසස්ස අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතවසෙන විත්ථාරෙන. විත්ථාරස්ස ච පුන සඬගහතොති ද්විහි ආකාරෙහි විත්ථාරිතස්ස අට්ඨාරසතණ්හාවිචරිතපහෙදස්ස ඡලෙව තිස්සොයෙවාති ච පුන සඬගහණතො ච.

විපාකවෙදනා අධිජ්ජෙතා විසෙසතො අත්තානං අස්සාදෙනබ්බතො. තමෙව හිස්සා අස්සාදෙනබ්බතං පකාසෙතුං “කථ”න්තිආදි වුත්තං. අස්සාදනෙතාති අහිරතියා. මමායන්තාති ධනායන්තා. විත්තකාරාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන ඉට්ඨවණ්ණාරම්මණදායකානං සඬගහො. සිප්පසන්දස්සනකාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන වෙජ්ජාදීනං සඬගහො. වෙජ්ජා හි රසායනනොජාවසෙන තදුපත්ථම්හිතවසෙන ච ධම්මාරම්මණස්ස දායකා. ස්වායං ආදි-සද්දො “විණාවාදකාදී”තිආදිනා පච්චෙකඤ්ච යොජෙතබ්බො, පුත්තං මමායන්තාති පුත්තං සම්පියායන්තා. පුත්තො විය වෙත්ථ වෙදනා දට්ඨබ්බා, සප්පායසප්පිබ්බාදීති විය වෙදනාය පච්චයභූතාති

ඉට්ඨරූපාදිආරම්මණානි,
චිත්තකාරාදයො දට්ඨබ්බො.

ධාති විය

රූපාදිඡළාරම්මණදායකා

තණ්හාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනාවාරවණ්ණනා

97. චක්ඛුසම්ඵස්සජා එව වෙදනා අතීතාදිහෙදහින්නා රාසිවසෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා එකො වෙදනාකායො යථා වෙදනාක්ඛන්ධො, එවං සොතසම්ඵස්සජාදිකාති පාළියං “ඡයිමෙ ආවුසො වෙදනාකායා”ති වුත්තන්ති ආහ “වෙදනාකායාති වෙදනාසමූහා”ති. චක්ඛුසම්ඵස්සතො ජාතා චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා. සා පන උපාදින්නාපි අනුපාදින්නාපි, තදුභයස්සපි සඬගණ්හන්තෙන අත්ථවණ්ණනාය කතත්තා ආහ “අයං තාවෙත්ථ සබ්බසඬගාහිකකථා”ති. ඉදානි “විපාකවිධි අය”න්ති උපාදින්නයෙව ගණ්හන්තො “විපාකවසෙනා”තිආදිමාහ. මනොද්චාරෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තාති තදාරම්මණමනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තා.

අවසෙසානන්ති සම්පට්ච්ඡනාදිවෙදනානං. උපනිස්සයාදීති ආදි-සද්දෙන අනන්තරාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. අනන්තරානඤ්ඡි අනන්තරාදිවසෙන, ඉතරෙසං උපනිස්සයවසෙන එස්සො පච්චයො හොති, මනොද්චාරෙ පන තදාරම්මණවෙදනානං මනොසම්ඵස්සො උපනිස්සයවසෙන පච්චයො. අද්චාරිකානන්ති ද්වාරරහිතානං. න හි පටිසන්ධිආදිවෙදනානං කිඤ්චි ද්වාරං අත්ථි. සහජාතමනොසම්ඵස්සසමුදයාති එතෙනස්ස තාසං සහජාතකොටියා පච්චයභාවමාහ.

වෙදනාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එස්සවාරවණ්ණනා

98. චක්ඛුං නිස්සාය උප්පන්නො සම්ඵස්සො චක්ඛුසම්ඵස්සො. පඤ්චවත්ථුකාති චක්ඛාදිපඤ්චවත්ථුකා චක්ඛාදිපඤ්චවත්ථුසන්තිස්සයා. “උපාදින්නකකථා එසා”ති බාවීසතිග්ගහණං, පවත්තිකථාභාවතො ලොකීයග්ගහණං. විපාකමනසම්පයුත්තඑස්සාති විපාකමනොවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා එස්සා. පච්චයුප්පන්නෙන විය පච්චයෙනපි උපාදින්නකෙනෙව හවිතබ්බන්ති “ඡන්නං චක්ඛාදීනං ආයතනාන”න්ති වුත්තං.

එස්සවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සළායතනවාරවණ්ණනා

99. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං, තස්මා යථා එත්ථ අරූපලොකාපෙක්ඛාය ඡට්ඨායතනඤ්ච සළායතනඤ්ච සළායතනන්ති එකසෙසො ඉච්ඡිතබ්බො, එවං යෙසං පච්චයුප්පන්නො උපාදින්නො, පච්චයො පන අනුපාදින්නොතිපි ඉච්ඡිතබ්බො. තෙසං මතෙන බාහිරායතනවසෙනපි එකසෙසො වෙදිතබ්බො “ඡට්ඨායතනඤ්ච සළායතනඤ්ච සළායතනඤ්ච සළායතන”න්ති.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 විසුද්ධිමග්ගොපි ඉමස්ස ආගමස්ස අත්ථසංවණ්ණනාති ආහ
 “විසුද්ධිමග්ගෙ...පෙ.... චුත්තනයමෙවා”ති. එස නයො අඤ්ඤත්ථාපි
 විසුද්ධිමග්ගග්ගො.

සළායතනවාරවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

නාමරූපවාරවණ්ණනා

100. නමනලක්ඛණන්ති ආරම්මණාහිමුඛං නමනසභාවං තෙන විනා
 අපචත්තනතො. රූප්පනං සිතාදිවිරොධිපච්චයසන්නිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති.
 ඉමෙ පන තයොතිආදිනා සබ්බචිත්තුප්පාදසාධාරණවසෙනෙව
 තංසඛ්ඛාරක්ඛන්ධග්ගණං, තස්මා යෙ යත්ථ අසාධාරණා, තෙපි අත්ථතො
 ගහිතායෙවාති දස්සෙති.

උපාදිසිත්වාති පච්චයෙ කත්වා. පච්චයකරණමෙව හි පච්චයුප්පන්නස්ස
 පච්චයභූතධම්මානං උපාදියනං. සමුහසම්බන්ධෙ සාමීච්චනං එතන්ති
 “සමුහත්ථෙ එතං සාමීච්චන”න්ති චුත්තං තෙන විනා සම්බන්ධස්ස
 අභාවතො. තෙනාති තස්මා. තං සබ්බමිනිති තං භූතූපාදායපහෙදං සබ්බමිනි
 සත්තවිසතිවිධං. යස්ස නාමස්සාති චතුටොකාරහවෙ නාමස්ස. විඤ්ඤාණමිනි
 තප්පරියාපන්නමෙව වෙදිතබ්බං. රූපස්සාති එකටොකාරහවෙ රූපස්ස.
 විඤ්ඤාණං පන පඤ්චටොකාරහවෙ සඛ්ඛාරවිඤ්ඤාණමෙව. යස්ස
 පඤ්චටොකාරහවෙ නාමරූපස්ස. තස්ස වසෙනාති සහජාතස්ස
 සහජාතාදිවසෙන, අනන්තරස්ස අනන්තරාදිවසෙන, ඉතරස්ස
 උපනිස්සයාදිවසෙන තස්ස නාමස්ස යථාරහං තස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස
 පච්චයභාවො වෙදිතබ්බො.

නාමරූපවාරවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා

101. තෙභූමකවිපාකග්ගණෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. සඛ්ඛාරො
 යස්ස විඤ්ඤාණස්සාති එත්ථ අට්ඨවිධොපි කාමාවචරපුඤ්ඤාහිසඛ්ඛාරො
 සොළසවිධස්ස කාමාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස, පඤ්චවිධොපි
 රූපාවචරපුඤ්ඤාහිසඛ්ඛාරො පඤ්චවිධස්ස රූපාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස,
 ද්වාදසවිධොපි අපුඤ්ඤාහිසඛ්ඛාරො සත්තවිධස්ස
 අකුසලවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස, චතුබ්බිධොපි ආනෙඤ්ජාහිසඛ්ඛාරො
 චතුබ්බිධස්ස අරූපාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණස්ස යථාරහං පටිසන්ධිපචත්තිසු
 කම්මපච්චයෙන වෙව උපනිස්සයපච්චයෙන ච පච්චයො හොති. අයමෙත්ථ
 සඛ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.620) චුත්තනයෙන
 වෙදිතබ්බො.

විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

සඛ්ඛාරවාරවණ්ණනා

102. අභිසඛ්ඛරණලක්ඛණොති අභිසඤ්චෙනයිතසභාවො,
 ආයුහනලක්ඛණොති අත්ථො. වොපනවසෙනාති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 කායවිඤ්ඤත්තිසංඛ්ඛාතවොපනවසෙන. තෙන පඤ්චද්වාරිකවෙතනා
 පටික්ඛිපති. වචනහෙදවසෙනාති වාචානිච්ඡාරණවසෙන.
 වච්චිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපනවසෙනාති අත්ථො. යථාචුත්තා වීසති, නව
 මහග්ගතකුසලවෙතනා වාති එකුනතිංස මනොසඤ්චෙතනා. “කුසලානං
 උපනිස්සයවසෙනා”ති චුත්තං, එකච්චානං ආරම්මණවසෙනාපිති වත්තබ්බං.
 සහජාතාදිවසෙනාති සහජාත-අඤ්ඤමඤ්ඤ-නිස්සය-සම්පයුත්ත-අත්ථි-
 අවිගතහෙතුවසෙන, අනන්තරානං
 අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනසෙන පච්චයො.
 අපි-සද්දෙන උපනිස්සයං සංඛිගණ්හාති.

සංඛාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අවිජ්ජාචාරවණ්ණනා

103. “දුක්ඛසච්චෙඅඤ්ඤාණං”න්ති සංඛ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විචරිතුං
 “තත්ථා”තිආදි ආරද්ධං. තන්ති අඤ්ඤාණං. සතිපි පහාතබ්බත්තෙ
 පරිඤ්ඤායාත්තවසෙන අන්තොගධං. දුක්ඛසච්චඤ්චස්සාති වත්ථුසංඛ්ඛාතං
 සම්පයුත්තබන්ධසංඛ්ඛාතඤ්ච දුක්ඛසච්චං අස්ස අඤ්ඤාණස්ස. තං හිස්ස
 නිස්සයපච්චයො හොති. තස්සාති දුක්ඛසච්චස්ස.
 යථාචලක්ඛණපට්ඨෙධනිවාරණෙනාති
 සංඛ්ඛතඅවිපරිතසභාවපට්ඨිජ්ඣානස්ස නිවාරණෙන. එතෙනස්ස
 පරිඤ්ඤාහිසමයසංඛ්ඛාතස්ස අරියමග්ගපට්ඨෙධස්ස විබන්ධකභාවමාහ.
 ඤාණප්පවත්තියාති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං”න්ති අනුබුද්ධිකාකාරාය
 පුබ්බභාගඤාණප්පවත්තියා. එත්ථාති දුක්ඛසච්චෙ. අප්පදානෙනාති
 අවිස්සජ්ජනෙන. එතෙනස්සා අනුබොධඤාණස්සපි විබන්ධකතමාහ.

තීහි කාරණෙහි වෙදිතබ්බං අන්තොගධාභාවතො. ඉධ
 සම්පයුත්තබන්ධවසෙනෙව වත්ථුතො සමුදයෙ අඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං.
 එකෙනෙවති ඉතරං කාරණත්තයං පටික්ඛිපති. යදිපි අඤ්ඤාණං
 නිරොධමග්ගෙ ආරම්මණං න කරොති, කුතො තදන්තොගධතබ්බත්ථුතා,
 තෙ පන ජානිතුකාමස්ස තප්පට්ඨිඡාදනවසෙන අනිරොධමග්ගෙසු
 නිරොධමග්ගග්ගාහහෙතුතාවසෙන ව පවත්තමානං. “නිරොධෙ
 පටිපදායඤ්ච අඤ්ඤාණං”න්ති චුච්චති. තෙනාහ “පට්ඨිඡාදනතො”තිආදි.
 තස්සත්ථො චුත්තොයෙව. ගම්භීරත්තාති සභාවෙනෙව ගම්භීරත්තා.
 අගාධඅපතිට්ඨාභාවෙන තංවිසයස්ස ඤාණස්ස උප්පාදෙතුං
 අසක්කුණෙයාත්තා දුද්දසං. පුරිමං පන සච්චද්වයං. වඤ්චනීයට්ඨෙතාති
 වඤ්චකභාවෙන අයථාචභාවෙන උපට්ඨානතො දුද්දසත්තා ගම්භීරං, න
 සභාවතො, තස්මා තංවිසයං අඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති. තත්ථාති තස්මිං
 පුරිමසච්චද්වයෙ අනිච්චාදිසභාවලක්ඛණස්ස දුද්දසත්තා එව
 නිච්චාදිවිපල්ලාසවසෙන පවත්තති අඤ්ඤාණන්ති ආනෙත්ථා
 සම්බන්ධිතබ්බං.

ඉදානි නිද්දෙසවිභාගෙනපි අවිජ්ජාය සච්චෙසු පවත්තිවිභාගං දස්සෙතං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ දුක්ඛෙති එත්තකෙන භූමිමනිද්දෙසෙන. සඬගහතොති පරිඤ්ඤායාතාය දුක්ඛෙන සඬගහෙතබ්බතො. තෙන නිද්ධාරණත්ථං දස්සෙති. දුක්ඛස්මිඤ්ඤි අවිජ්ජා නිද්ධාරියති, න අඤ්ඤස්මිං. චත්ථුතොති ආධාරත්ථං. දුක්ඛසන්තිස්සයා හි අවිජ්ජා. ආරම්මණතොති විසයත්ථං තං ආරබ්භ පවත්තනතො. කිච්චතොති ඛ්‍යාපනත්ථං ඡාදනවසෙන තං ඛ්‍යාපෙත්වා පවත්තනතො. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අවිසෙසතොති විසෙසාභාවතො, චුත්තනායෙන දුක්ඛාදීසු පවත්තිආකාරවිසෙසං අග්ගහෙත්වාති අත්ථො. සභාවතොති සරසලක්ඛණතො. චතුත්තම්පි සච්චානං අජානනසභාවා හි අවිජ්ජා. කාමරාගහවරාගා කාමාසවහවාසවාති ආහ “සහජාතාදිවසෙනා”ති. නනු අවිජ්ජා එව අවිජ්ජාසථො, සො කථං අවිජ්ජාය පච්චයොති ආහ “පුබ්බුප්පත්තා”තිආදි.

අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

ආසව්වාරවණ්ණනා

104. ආසව්වාරෙ ආසව-සද්දත්ථො ආසව්විවාරො ව හෙට්ඨා චුත්තොයෙව. කස්මා පනායං වාරො චුත්තො, නනු අවිජ්ජාදිකාව පටිච්චසමුප්පාදදෙසනාති වොදනං සන්ධාය “අයං වාරො”තිආදි ආරද්ධං. පටිච්චසමුප්පාදපදෙසුති පටිච්චසමුප්පාදකොට්ඨාසෙසු. ද්වාදසකොට්ඨාසා හි සත්ථු පටිච්චසමුප්පාදදෙසනා. තස්සාපි පච්චයදස්සනවසෙනාති නායං කාපිලානං මූලපකති විය අප්පච්චයා, අථ ඛො සප්පච්චයාති අවිජ්ජායපි පච්චයදස්සනවසෙන. ආසවසමුදයෙනාති අතීතභවෙ ආසවානං සමුදයෙන එතරහි අවිජ්ජාය සමුදයො, එතරහි අවිජ්ජාය සමුදයෙන අනාගතෙ ආසවසමුදයොති එවං ආසවාච්චිජානං පච්චයපච්චයුප්පත්තකභාවෙන අපරාපරං පවත්තමානං ආදිකොට්ඨාසවෙනෙව තන්තිමිත්තස්ස සංසාරස්ස ආදිකොට්ඨාසවතො අනමතග්ගතාසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

ද්වත්තිංස යානානීති ද්වත්තිංස සච්චප්පට්ඨෙධකාරණානි, ද්වත්තිංස වා චතුසච්චකම්මට්ඨානානි. ඉමම්භා සම්මාදිට්ඨිසුත්තාති යාය අරියසාවකො සම්මාදිට්ඨි නාම හොති, සා අරියා සම්මාදිට්ඨි එත්ථ චුත්තාති සම්මාදිට්ඨිසුත්තං, ඉතො සම්මාදිට්ඨිසුත්තතො.

චතුසච්චපරියායෙහීති චතුසච්චාධිගමකාරණෙහි. අරහත්තපරියායෙහීති “සො සබ්බසො රාගානුසයං පහායා”තිආදිනා අරහත්තාධිගමකාරණෙහි. තෙනාහ “චතුසට්ඨියා කාරණෙහී”ති.

ආසව්වාරවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

105. ජනපදිනොති (දී. නි. ටී. 2.95) ජනපදවත්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා රාජකුමාරා. ගොත්තවසෙන කුරු නාම. තෙසං නිවාසො යදි එකො ජනපදො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභීසද්දෙනා”ති. අක්ඛරවිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය සලිඬිගවචනාති (පාණිනි 1.251) ඉච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ රුළුභී යථා අඤ්ඤත්ථාපි “අඬිගෙසු විහරති, මල්ලෙසු විහරති”ති ව. තඛ්ඛිසෙසනෙ පන ජනපද-සද්දෙ ජාති-සද්දෙ එකවචනමෙව. අට්ඨකථාවරියා පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජාතනො. තෙන පුටුඅත්ථවිසයතාය එවං තං බහුවචනන්ති “බහුකෙ පනා”තිආදිනා වක්ඛමානං විසෙසං දීපෙති. සුත්ථාති මන්ධාතුමහාරාජස්ස ආනුභාවදස්සනානුසාරෙන පරම්පරාගතං කථං සුත්ථා. අනුසංයායන්තෙනාති අනුවචරන්තෙන. එතෙසං යානන්ති වන්දිමසුරියමුඛෙන වාතුමහාරාජිකභවනමාහ. තෙනාහ “තත්ථ අගමාසී”තිආදි. සොති මන්ධාතුමහාරාජා. තත්ති වාතුමහාරාජිකරජ්ජං. ගහෙත්ථාති සම්පට්ඨිඡිත්ථා. පුන පුච්ඡි පරිණායකරතනං. දොචාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති සුධම්මාය දෙවසභාය දෙවපුරස්ස ව චතුසු ද්වාරෙසු ආරක්ඛාය අධිකතත්තා. දිඛ්ඛරුක්ඛසභස්සපටිමණ්ඩිතන්ති ඉදං “විත්තලතාවන”න්තිආදිසුපි යොජෙතඛිං.

පථවියං පතිට්ඨාසීති හස්සිත්ථා පථවියා ආසන්නෙ යානෙ අට්ඨාසී, යත්ථා ව නචිරස්සෙව අන්තරධායි තෙනත්තභාවෙන රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්සරියස්ස අභාවතො. “චිරතරං කාලං යත්ථා”ති අපරෙ. දෙවභාවො පාතුරහොසී දෙවලොකෙ පවත්තිවිපාකදායිනො අපරාපරියායවෙදනීයස්ස කම්මස්ස කතොකාසත්තා. අවයවෙ සිද්ධො විසෙසො සමුදායස්ස විසෙසකො හොතීති එකමිපි රට්ඨං බහුවචනෙන වොහරීයති.

ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති නිරුත්තිනයෙන. කම්මාසොති කම්මාසපාදො වුවිච්ඡි උත්තරපදලොපෙන යථා “රූපභවො රූප”න්ති. කථං පන සො කම්මාසපාදොති ආහ “තස්ස කිරා”තිආදි. දමිතොති එත්ථ කීදිසං දමනං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො”ති. ඉමෙ පන ථෙරාති මජ්ඣිමභාණකෙ වදන්ති, තෙ පන චූළකම්මාසදම්මං සන්ධාය තථා වදන්ති. යක්ඛිනිපුත්තො හි කම්මාසපාදො අලීනසත්තුකුමාරකාලෙ බොධිසත්තෙන තත්ථ දමිතො, සුතසොමකාලෙ පන බාරාණසිරාජා පොරිසාදභාවපටිසෙධිතෙන යත්ථ දමිතො, තං මහාකම්මාසදම්මං නාම. පුත්තොති වත්ථා අනුජොති වචනං ඔරසපුත්තභාවදස්සනත්ථං.

යෙහි ආවසිතපදෙසො කුරුරට්ඨන්ති නාමං ලභී, තෙ උත්තරකුරුතො ආගතා මනුස්සා තත්ථ රක්ඛිතනියාමෙනෙව පඤ්ච සීලාති රක්ඛිංසු, තෙසං

දිට්ඨානුගතියා පච්ඡිමා ජනතාති, සො දෙසධම්මවසෙන අවිච්ඡේදතො වත්තමානො කුරුවත්තධම්මොති පඤ්ඤායිත්ථ, අයඤ්ච අත්ථො කුරුධම්මජාතකෙන (ජා. 1.3.76-78) දීපෙනබ්බො. සො අපරභාගෙ යත්ථ පයමං සංකිලිට්ඨො ජාතො, තං දස්සෙතුං “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදි වුත්තං. යත්ථ භගවතො වසනොකාසො කොචි විහාරො න භොති, තත්ථ කෙවලං ගොවරගාමකීත්තනං නිදානකථාය පකති, යථා තංසක්කෙසු විහරති දෙවදහං නාම සක්කානං නිගමොති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “අවසනොකාසතො”තිආදිමාහ.

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

106. කස්මා භගවා ඉමං සුත්තමහාසීති අසාධාරණසමුට්ඨානං පුච්ඡති, සාධාරණං පන පාකටන්ති අනාමට්ඨං, තෙන සුත්තනික්ඛෙපො පුච්ඡතොති කත්වා ඉතරො “කුරුරට්ඨවාසීන”න්තිආදිනා අපරජ්ඣාසයොයං සුත්තනික්ඛෙපොති දස්සෙති. එතෙන බාහිරසමුට්ඨානං විභාවිතන්ති දට්ඨබ්බං. අජ්ඣත්තිකං පන අසාධාරණඤ්ච මූලපරියායසුත්තාදිටිකායං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කුරුරට්ඨං කිර (දී. නි. ටී. 2.373) තදා තන්තිවාසීනං සත්තානං යෙභුයොන යොනිසොමනසිකාරවත්තනය පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤතාබලෙන උතුආදිසම්පන්නමෙව අභොසී. තෙන වුත්තං “උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා”ති. ආදි-සද්දෙන භොජනාදිසම්පත්තිං සඬගණ්හාති. කෙචි පන “පුබ්බෙ කුරුවත්තධම්මානුට්ඨානවාසනාය උත්තරකුරු විය යෙභුයොන උතුආදිසම්පන්නමෙව භොත්තං භගවතො කාලෙ සාතිසයං උතුසප්පයාදියුත්තං තං රට්ඨං අභොසී”ති වදන්ති. චිත්තසර්වකල්පතායාති චිත්තස්ස සර්වස්ස ව අරොගතාය. අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලාති ලද්ධපකාරඤ්ඤානුභාවා, අනු අනු වා ආචිණ්ණපඤ්ඤාතෙජා. එකච්ඡතියා යානෙසුති කායානුපස්සනාවසෙන වුද්දසසුයානෙසු, වෙදනානුපස්සනාවසෙන එකස්මිං යානෙ, තථා චිත්තානුපස්සනාවසෙන, ධම්මානුපස්සනාවසෙන පඤ්චසු යානෙසුති එවං එකච්ඡතියා යානෙසු. කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වාති චතුසච්චකම්මට්ඨානං යථා අරහත්තං පාපෙති, එවං දෙසනාවසෙන අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා. සුවණ්ණවඬිකොටකසුවණ්ණමඤ්ජුසාසු පක්ඛිත්තාති සුමනවම්පකාදිනානාපුප්ඵාති මණිපුත්තාදිසත්තරතනාති ව යථා භාජනසම්පත්තියා සවිසෙසං සොහන්ති, කිච්චකරාති ව භොත්ති මනුඤ්ඤාභාවතො, එවං සීලදස්සනාදිසම්පත්තියා භාජනවිසෙසභූතාය කුරුරට්ඨවාසීපරිසාය දෙසිතා ව භගවතො අයං දෙසනා හියොයාසොමත්තාය සොහති, කිච්චකාරී ව භොතීති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යථා හි පූරිසො”තිආදිනා. එත්ථාති කුරුරට්ඨෙ.

පකතියාති සරසතො, ඉමිස්සා සතිපට්ඨානසුත්තදෙසනාය පුබ්බෙපිති අධිප්පායො. අනුසුත්තා විහරන්ති සත්ථු දෙසනානුසාරතොති අධිප්පායො. විස්සට්ඨඅත්තභාවනාති අනිච්චාදිවසෙන කිස්මිඤ්චි යොනිසොමනසිකාරො

විත්තං අනියොජෙත්වා රූපාදිආරම්මණෙ අභිරතිවසෙන විස්සට්ඨවිත්තෙන භවිතුං න වට්ටති, පමාදවිහාරං පභාය අප්පමත්තෙන භවිතබ්බන්ති අධිජ්ජායො.

එකායනොති එත්ථ අයන-සද්දො මග්ගපරියායො. න කෙවලමයනමෙව, අථ ඛො අඤ්ඤෙපි බහු මග්ගපරියායාති පදුද්ධාරං කරොත්තො “මග්ගස්ස හී”තිආදි වත්වා යදි මග්ගපරියායො අයන-සද්දො, කස්මා පුන මග්ගොති චුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තස්මා”තිආදි. තත්ථ එකමග්ගොති එකො එව මග්ගො. න හි නිබ්බානගාමී මග්ගො අඤ්ඤො අත්ථීති. නනු සතිපට්ඨානං ඉධ “මග්ගො”ති අධිජ්ජෙතං, තදඤ්ඤෙ ව බහු මග්ගධම්මා අත්ථීති? සච්චං අත්ථී, තෙ පන සතිපට්ඨානග්ගහණෙනෙව ගහිතා තදවිනාභාවතො. තථා හි ඤාණවීරියාදයො නිද්දෙසෙ ගහිතා. උද්දෙසෙ පන සතියා එව ගහණං වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයවසෙනාති දට්ඨබ්බං. න ද්වේධාපථභූතොති ඉමිනා ඉමස්ස මග්ගස්ස අනෙකමග්ගතාභාවං විය අනිබ්බානගාමීභාවාභාවඤ්ච දස්සෙති. එකෙනාති අසභායෙන. අසභායතා ව දුට්ඨා අත්තදුක්ඛයතාභාවෙන වා, යා “චූපකට්ඨකායතා”ති චුච්චති, තණ්හාදුක්ඛයතාභාවෙන වා, යා “පච්චිත්තචිත්තතා”ති චුච්චති. තෙනාහ “චූපකට්ඨෙන පච්චිත්තචිත්තතා”ති. සෙට්ඨොපි ලොකෙ “එකො”ති චුච්චති “යාව පරෙ එකතො කරොසී”තිආදීසුති ආහ “එකස්සාති සෙට්ඨස්සා”ති. යදි සංසාරතො නිස්සරණට්ඨො අයනට්ඨො අඤ්ඤෙසම්පි උපනිස්සයසම්පන්නානං සාධාරණො කථං භගවතොති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. ඉමස්මිං ඛොති එත්ථ ඛො-සද්දො අවධාරණෙ, තස්මා ඉමස්මිං යෙවති අත්ථො. දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, යදිදං මග්ගොති වා අයනොති වා. තෙනාහ “අත්ථො පනෙකො”ති.

නානාමුඛභාවනානසජ්ජවත්තොති කායානුපස්සනාදිමුඛෙන තත්ථාපි ආනාපානාදිමුඛෙන භාවනානසෙන පවත්තො. එකායනන්ති එකගාමිනං, නිබ්බානගාමිනන්ති අත්ථො. නිබ්බානඤ්ඤි අදුක්ඛයත්තා සෙට්ඨත්තා ව “එක”න්ති චුච්චති. යථාහ “එකඤ්ඤි සච්චං න දුතීයමත්ථී”ති (සු. නි. 890) “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සච්චතා වා අසච්චතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) ව. ඛයො එව අන්තොති ඛයන්තො, ජාතියා ඛයන්තං දිට්ඨවාති ජාතිඛයන්තදස්සී. අවිභාගෙන සබ්බෙපි සත්තෙ හිතෙන අනුකම්පතීති හිතානුකම්පී. අතරිංසුති තරිංසු. පුබ්බෙති පුරිමකා බුද්ධා, පුබ්බෙ වා අතීතකාලෙ.

තන්ති තං තෙසං වචනං, තං වා කිරියාචුත්තිවාචකත්තං න යුජ්ජති. න හි සච්චෙය්‍යාජ්ජධානතාය සත්තවාචිනො එක-සද්දස්ස කිරියාචුත්තිවාචකතා අත්ථී. “සකිම්පි උද්ධං ගච්ඡෙය්‍යා”තිආදීසු (අ. නි. 7.72) විය “සකිං අයනො”ති ඉමිනා ඛ්‍යඤ්ජනෙන භවිතබ්බං. එවං අත්ථං යොජෙත්වාති එවං පදත්ථං යොජෙත්වා. උභයථාපීති පුරිමනසෙන පච්ඡිමනසෙන ව. න යුජ්ජති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 ඉධාධිජ්ජෙතමග්ගස්ස අනෙකචාරං පවත්තිසබ්භාවතො. තෙනාහ
 “කස්මා”තිආදි. අනෙකචාරමිපි අයතීති පුරිමනයස්ස, අනෙකඤ්චස්ස
 අයනං භොතීති පච්ඡිමනයස්ස ච පටික්ඛෙපො.

ඉමස්මිං පදෙති “එකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො”ති ඉමස්මිං
 වාකො, ඉමස්මිං වා “පුබ්බභාගමග්ගො ලොකුත්තරමග්ගො”ති
 සංසයට්ඨානෙ. මිස්සකමග්ගොති ලොකියෙන මිස්සකො
 ලොකුත්තරමග්ගො. විසුද්ධිආදීනං නිජ්ජරියායහෙතුං සඬගණ්හන්තො
 ආචරියත්ථෙරො “මිස්සකමග්ගො”ති ආහ, ඉතරො පරියායහෙතු
 ඉධාධිජ්ජෙතොති “පුබ්බභාගමග්ගො”ති.

සද්දං සුත්ථාවාති “කාලො, හන්තෙ, ධම්මස්සවනායා”ති
 කාලාරොචනසද්දං සුත්ථා. එවං උක්ඛිපිත්ථාති. එවං “මධුරං ඉමං කුභිං
 ඡඩ්ඛෙමා”ති අඡඩ්ඛෙන්තා උච්ඡුහාරං විය පග්ගහෙත්ථා න විවරන්ති.
 ආලුලෙතීති විලුලිතො ආකුලො භොතීති අත්ථො. එකායනමග්ගො වුවචති
 පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොති. එත්තාවතා ඉධාධිජ්ජෙතත්ථෙ සිද්ධෙ
 තස්සෙව අලඬිකාරත්ථං සො පන යස්ස පුබ්බභාගමග්ගො, තං දස්සෙතුං
 “මග්ගානට්ඨඩ්ඛිකො”තිආදිකා ගාථාපි පටිසම්භිදාමග්ගතොව ආනෙත්ථා
 යපිතා.

නිබ්බානගමනට්ඨෙතාති නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති එතෙනාති
 නිබ්බානගමනං, සො එව අවිපරිතසභාවතාය අත්ථො, තෙන
 නිබ්බානගමනට්ඨෙත, නිබ්බානාධිගමුපායතායාති අත්ථො.
 මග්ගනීයට්ඨෙතාති ගවෙසිතබ්බතාය, “ගමනීයට්ඨෙතා”ති වා පායො,
 උපගන්තබ්බත්තාති අත්ථො. රාගාදීනි. ඉමිනා රාගදොසමොහානංයෙව
 ගහණං “රාගො මලං, දොසො මලං, මොහො මල”න්ති (විහ. 924)
 වචනතො. “අභිජ්ඣාච්ඡමලොභාදීනි”ති පන ඉමිනා සබ්බෙසමිපි
 උපක්කිලෙසානං සඬගණ්හන්තං තෙ විසුං උද්ධවා. සත්තානං විසුද්ධියාති
 චුත්තස්ස අත්ථස්ස එකන්තිකතං දස්සෙත්තො “තථා හී”තිආදිමාහ. කාමං
 “විසුද්ධියා”ති සාමඤ්ඤජොතනා, චිත්තවිසුද්ධි එව පනෙත්ථ අධිජ්ජෙතාති
 දස්සෙතුං “රූපමලවසෙන පනා”තිආදි චුත්තං. න කෙවලං
 අට්ඨකථාවචනමෙව, අථ බො ඉදමෙත්ථ ආහවචහාසිතන්ති දස්සෙත්තො
 “තථා හී”තිආදිමාහ.

සා පනායං චිත්තවිසුද්ධි සිජ්ඣමානා යස්මා සොකාදීනං අනුප්පාදාය
 සංවත්තති, තස්මා චුත්තං “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමායා”තිආදි. තත්ථ
 සොචනං ඤාතිබ්බසනාදිනිමිත්තං චෙතසො සන්තාපො අත්තොනිජ්ඣානං
 සොකො. ඤාතිබ්බසනාදිනිමිත්තමෙව සොකාධිකතාය “කහං, එකපුත්තක,
 කහං, එකපුත්තකා”ති පරිදෙවවසෙන ලපනං පරිදෙවො, ආයතිං

අනුප්පජ්ජනං ඉධ සමතික්කමොති ආහ “පහානායා”ති. තං පනස්ස සමතික්කමාවහතං නිදස්සනවසෙන දස්සෙන්නො “අයං හී”තිආදිමාහ.

තත්ථ යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහීති අතීතෙසු බන්ධෙසු තණ්හාසංකිලෙසවිසොධනං වුත්තං. පච්ඡාති පරතො. තෙති තුය්හං. මාහුති මා අහු. කිඤ්චනන්ති රාගාදිකිඤ්චනං. එතෙන අනාගතෙසු බන්ධෙසු සංකිලෙසවිසොධනං වුත්තං. මජ්ඣෙති තදුහයවෙමජ්ඣෙ. නො වෙ ගහෙස්සසීති න උපාදිස්සසී වෙ. එතෙන පච්චුප්පන්නෙ බන්ධපබන්ධෙ උපාදානප්පවත්ති වුත්තා. උපසන්නො වරිස්සසීති එවං අද්ධත්තයගතසංකිලෙසවිසොධනෙ සති නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතාය උපසන්නො හුත්වා විහරිස්සසීති අරහත්තනිකුටෙන ගාථං නිට්ඨපෙසී. තෙනාහ “ඉමං ගාථ”න්තිආදි.

පුත්තාති ඔරසා, අඤ්ඤෙපි වා යෙ කෙවි. පිතාති ජනකො. බන්ධවාති ඤාතකා. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – පුත්තා වා පිතා වා බන්ධවා වා අත්තකෙන මච්චුතා අධිපන්නස්ස අභිභූතස්ස මරණතො තාණාය න භොන්ති, තස්මා තත්ථී ඤාතීසු තාණාතාති. න හි ඤාතීනං වසෙන මරණතො ආරක්ඛා අත්ථී, තස්මා පටාවාගෙ “උභො පුත්තා කාලකතා”තිආදිනා (අප. පෙරි 2.2.498) මා නිරත්ථකං පරිදෙවි, ධම්මංයෙව පන යාථාවතො පස්සාති අධිප්පායො.

සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතාති යථානුලොමං පවත්තිතාය සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය පරියොසානෙ සහස්සනායපටිමණ්ඩිතෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. කථං පනායං සතිපට්ඨානමග්ගවසෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසීති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. න හි චතුසච්චකම්මට්ඨානකථාය විනා සාවකානං අරියමග්ගාධිගමො අත්ථී. “ඉමං ගාථං සුත්වා”ති පන ඉදං සොකවිනොදනවසෙන පවත්තිතාය ගාථාය පඨමං සුත්තතා වුත්තං. එස නයො ඉතරගාථායපි. භාවනාති පඤ්ඤාභාවනා. සා හි ඉධාධිප්පෙතා. තස්මාති යස්මා රූපාදීනං අනිච්චාදිතො අනුපස්සනාපි සතිපට්ඨානභාවනා, තස්මා. තෙපීති සන්තතිමහාමත්තපටාවාරා.

පඤ්චසතෙ වොරෙති සතසතවොරපරිවාගෙ පඤ්ච වොරෙ පටිපාටියා පෙසෙසි. තෙ අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ථෙරං පරියෙසන්නා අනුක්කමෙන ථෙරස්ස සමීපෙ සමාගච්ඡංසු. තෙනාහ “තෙ ගන්ත්වා ථෙරං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු”ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජීති සම්බන්ධො. ථෙරස්ස හි සීලං පච්චවෙක්ඛතො සුපරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය උළාරං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජමානං උරුට්ඨිභෙදජනිතං දුක්ඛවෙදනං වික්ඛම්භෙසි. පාදානීති පාදෙ. සඤ්ඤාපෙස්සාමීති සඤ්ඤත්තිං කරිස්සාමි. අඩ්ඨියාමීති ජිගුච්ඡාමි. හරායාමීති ලජ්ජාමි. විපස්සිසන්ති සම්මසිං.

පවලායන්තානන්ති පවලායනං නිද්දං උපගතානං. වතසම්පන්නොති ධුතවරණසම්පන්නො. පමාදන්ති පවලායනං සන්ධායාහ. ඔරුද්ධමානසොති උපරුද්ධඅධිවිත්තො. පඤ්ඡරස්මිත්ති සරීරො. සරීරඤ්ඡි න්හාරුසම්බන්ධඅට්ඨිසඬ්ඝාතතාය ඉධ ‘‘පඤ්ඡර’’න්ති චුත්තං.

ජීතවණ්ණාය පටාකාය පරිහරණතො මල්ලයුද්ධවිත්තකතාය ච ජීතමල්ලො. තීසු රජ්ජෙසුති පණ්ඩුවොළගොළරජ්ජෙසු. මල්ලා සීහළදීපෙ සක්කාරසම්මානං ලහන්තිති තම්බපණ්ණදීපං ආගම්ම. තංයෙව අඬ්ඝසංකත්වාති ‘‘රූපාදයො ‘මමා’ති න ගහෙනබ්බා’’ති න තුම්භාකවග්ගෙන (සං. නි. 3.33-34) පකාසිතමත්ථං අත්තතො විත්තමත්තහත්ථිතො අඬ්ඝසංකත්වා. ජණ්ණකෙහි වඬ්ඝමති ‘‘නිසින්තෙ නිද්දාය අවසරො හොති’’ති. බ්‍යාකරිත්වාති අත්තතො වීරියාරම්භස්ස සඵලතාපවෙදනමුඛෙන සමුග්ගවාරිතං උස්සාහං ජනෙන්නො අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා. භාසිතන්ති වචනං. කස්ස පන තන්ති ආහ ‘‘බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිතො’’ති. න තුම්භාකන්තිආදි තස්ස පවත්තිආකාරදස්සනං. තයිදං මෙ සඬ්ඛාරානං අවිචන්තවුපසමකාරණන්ති දස්සෙන්නො ‘‘අනිච්චා වතා’’ති ගාථං ආහරි. තෙන ඉදානාහං සඬ්ඛාරානං බණ්ණ බණ්ණ හඬ්ගසඬ්ඛාරාතස්ස රොගස්ස අභාවෙන අරොගො පරිනිබ්බුතොති දස්සෙති.

අස්සාති සක්කස්ස. උපපත්තීති දෙවුපපත්ති. පුනපාකතිකාව අහොසි සක්කභාවෙනෙව උපපන්නන්තා. සුමුග්ගොති එවං නාමො. අවිජරානං නිරයුපපත්තිං දිස්වා තතො පභුති සතතං පවත්තමානං අත්තතො විත්තත්‍රාසං සන්ධායාහ ‘‘නිච්චං උත්‍රස්තමීදං විත්ත’’න්තිආදි. තත්ථ උත්‍රස්තන්ති සන්තස්තං භීතං. උබ්බිග්ගන්ති සංවිග්ගං. උත්‍රස්තන්ති වා සංවිග්ගං. උබ්බිග්ගන්ති හයවසෙන සහ කායෙන සඤ්චලිතං. අනුප්පන්නෙසුති අනාගතෙසු. කිච්ඡෙසුති දුක්ඛෙසු. නිමිත්තත්ථෙ භූමිමචචනං, භාවිදුක්ඛපවත්තිනිමිත්තන්ති අත්ථො. උප්පතිතෙසුති උප්පන්නෙසු කිච්ඡෙසුති යොජනා, තදා අත්තතො පරිවාරස්ස උප්පන්නදුක්ඛනිමිත්තන්ති අධිප්පායො.

බොජ්ඣාති බොධිතො, අරියමග්ගතොති අත්ථො. අඤ්ඤත්‍රාති ච පදං අපෙක්ඛිත්වා නිස්සක්කවචනං, තස්මා බොධිං යපෙත්වාති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි. තපසාති තපොකම්මතො. තෙන මග්ගාධිගමස්ස උපායභූතං ධුතඬ්ගසෙවනාදිසල්ලෙඛපට්ඨපදං දස්සෙති. ඉන්ද්‍රියසංවරාති මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරණතො. එතෙන සතිසංවරසීසෙන සබ්බමිපි සංවරසීලං, ලක්ඛණභාරතයෙන වා සබ්බමිපි චතුපාරිසුද්ධිසීලං දස්සෙති. සබ්බනිස්සග්ගාති සබ්බුපධිනිස්සජ්ජනතො සබ්බකිලෙසජ්ජහානතො. කිලෙසෙසු හි නිස්සට්ඨෙසු කම්මචට්ටං විපාකවට්ටඤ්ච නිස්සට්ඨමෙව හොතිති. සොත්ථිත්ති බෙමං අනුපද්දවතං.

ඤායති නිව්ඡයෙන කමති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පටිච්ඡේදයානි එතෙනාති ඤායො, අරියමග්ගොති ආහ “ඤායො වුවවති අරියො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො”ති. තණ්හාවානවිරහිතත්තාති තණ්හාසංඛ්ඛාතවානවිවිත්තත්තා. තණ්හා හි ඛන්ධෙහි ඛන්ධං, කම්මුතා වා ඵලං, සත්තෙහි වා දුක්ඛං විනති සංසිඛ්ඛතීති වානන්ති වුවවති. තයිදං නත්ථි එත්ථ වානං, න වා එතස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලස්ස වානන්ති නිබ්බානං, අසංඛිකා ධාතු. පරපච්චයෙන විනා පච්චක්ඛකරණං සච්ඡිකිරියාති ආහ “අත්තපච්චක්ඛතායා”ති.

නනු “විසුද්ධියා”ති විත්තවිසුද්ධියා අධිජ්ජෙතත්තා විසුද්ධිග්ගහණෙනෙවෙත්ථ සොකසමතික්කමාදයොපි ගහිතා එව හොන්ති, තෙ පුන කස්මා ගහිතාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි වුත්තං. සාසනසුත්තිකොච්ඡෙති සච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිලක්ඛණායං ධම්මනීතියං ඡෙකෙ. තං තං අත්ථං ඤාපෙතීති යෙ යෙ බොධනෙයාපුග්ගලා සංඛිබ්බෙපවිත්ථාරාදිවසෙන යථා යථා බොධෙතඛ්ඛා, අත්තනො දෙසනාවිලාසෙන භගවා තෙ තෙ තථා තථා බොධෙත්තො තං තමත්ථං ඤාපෙති. තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙත්තොති අත්ථාපත්තිං අගණෙත්තො තං තං අත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙත්තො. න හි සම්මාසම්බුද්ධා අත්ථාපත්තිඤාපකාදිසාධනීයවචනාති. සංවත්තතීති ජායති, හොතීති අත්ථො. යස්මා අනතික්කන්තසොකපරිදෙවස්ස න කදාචි විත්තවිසුද්ධි අත්ථි සොකපරිදෙවසමතික්කමමුඛෙනෙව විත්තවිසුද්ධියා ඉජ්ඣනතො, තස්මා ආහ “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමෙන හොතී”ති. යස්මා පන දොමනස්සපච්චයෙහි දුක්ඛධම්මෙහි පුට්ඨං පුටුප්පනං සොකාදයො අභිභවන්ති, පරිඤ්ඤාතෙසු ව තෙසු තෙ න හොන්ති, තස්මා වුත්තං “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථච්ඡිගමෙනා”ති. ඤායස්සාති අග්ගමග්ගස්ස තතියමග්ගස්ස ව. තදධිගමෙන හි යථාක්කමං දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථච්ඡිගමො. සච්ඡිකිරියාහිසමයසහභාවීපි ඉතරාහිසමයො තදවිනාභාවතො සච්ඡිකිරියාහිසමයහෙතුකො විය වුත්තො “ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති. ඵලඤාණෙන වා පච්චක්ඛකරණං සන්ධාය වුත්තං “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති. සම්පදානවචනඤ්චෙනං දට්ඨබ්බං.

වණ්ණහණනන්ති පසංසාවචනං. තයිදං න ඉධෙව, අථ බො අඤ්ඤත්ථාපි සත්ථා අකාසියෙවාති දස්සෙත්තො “යථෙව හී”තිආදිමාහ. තත්ථආදිමිහි කල්‍යාණං, ආදි වා කල්‍යාණං එතස්සාති ආදිකල්‍යාණං. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපාරිපූරිතො උපනෙතඛ්ඛස්ස අභාවා ව කෙවලපරිපුණ්ණං. නිරුපක්කිලෙසතො අපනෙතඛ්ඛස්ස අභාවා ව පරිසුද්ධං. සෙට්ඨවරියභාවතො සාසන බ්‍රහ්මවරියං මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච වො පකාසෙස්සාමීති අයමෙත්ථ සංඛිබ්බෙපො, විත්ථාරො

පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.147) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. අරියවංසාති අරියානං බුද්ධාදීනං වංසා පචෙණ්ණියො. අග්ගඤ්ඤාති “අග්ගා”ති ජාතිතබ්බා සබ්බවංසෙහි සෙට්ඨභාවතො. රත්තඤ්ඤාති “විරරත්තා”ති ජාතිතබ්බා. වංසඤ්ඤාති “බුද්ධාදීනං වංසා”ති ජාතිතබ්බා. පොරාණාති පුරාතනා අනධුනාතනත්තා. අසංකිණ්ණාති අවිකිණ්ණා අනපනිතා. අසංකිණ්ණපුබ්බාති “කිං ඉමෙහි”ති අරියෙහි න අපනීතපුබ්බා. න සංකීයන්තීති ඉදානිපි තෙහි න අපනීයන්ති. න සංකීයස්සන්තීති අනාගතෙපි තෙහි න අපනීයස්සන්ති. අප්පටිකුට්ඨා...පෙ.... විඤ්ඤාහීති යෙ ලොකෙ විඤ්ඤා සමණව්‍යාභ්මණා, තෙහි අපච්චක්ඛතා අනින්දිතා, අගරහිතාති අත්ථො. විසුද්ධියාතිආදීහීති විසුද්ධිආදීපිතෙනෙහි. පදෙහීති වාකොයෙහි, විසුද්ධිඅත්ථතාදිහෙදහින්තෙනෙහි වා ධම්මකොට්ඨාසෙහි.

උපද්දවෙති අනත්ථො. විසුද්ධිත්ති විසුජ්ඣනං සංකිලෙසප්පහානං. වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො. පරියාපුණ්ණං පරිවයො. අත්ථස්ස හදයෙ යපනං ධාරණං. පරිවත්තනං වාවනං. ගන්ධාරකොති ගන්ධාරදෙසෙ උප්පන්නො. පහොන්තීති සක්කොන්ති අනියානමග්ගාති මිච්ඡාමග්ගා, මිච්ඡත්තනියතානියතමග්ගාපි වා. සුවණ්ණන්ති කුටසුචණ්ණමපි වුව්චති. පණ්ණිති කාවමණ්ණිපි. මුත්තාති වෙළුපාපි. පවාලන්ති පල්ලවොපි වුව්චතිති රත්තජම්බුනදාදිපදෙහි තෙ විසෙසිතා.

න තතො හෙට්ඨාති (සං. නි. ටී. 2.5.367; දී. නි. ටී. 2.373)
 ඉධාධිජ්ජෙතකායාදීනං වෙදනාදිසභාවත්තාභාවා,
 කායවෙදනාවිත්තවිමුත්තස්ස තෙභූමකධම්මස්ස විසුං
 විපල්ලාසවත්ථත්තරභාවෙන ගහිතත්තා ච හෙට්ඨාගහණෙසු
 විපල්ලාසවත්ථුනං අනිට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං, පඤ්චමස්ස පන
 විපල්ලාසවත්ථුනො අභාවා “න උද්ධ”න්ති ආහ. ආරම්මණවිභාගෙන
 හෙත්ථ සතිපට්ඨානවිභාගොති. තයො සතිපට්ඨානාති සතිපට්ඨානසද්දස්ස
 අත්ථුද්ධාරදස්සනං, න ඉධ පාළියං චුත්තස්ස සතිපට්ඨානසද්දස්ස
 අත්ථදස්සනන්ති. ආදීසු හි සතිගොචරොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන
 “එස්සසමුදයා වෙදනානං සමුදයො, නාමරූපසමුදයා චිත්තස්ස සමුදයො,
 මනසිකාරසමුදයා ධම්මානං සමුදයො”ති සතිපට්ඨානාති චුත්තානං
 සතිගොචරානං පකාසකෙ සුත්තපදෙසෙ සඬිගණ්හාති. එවං
 පටිසම්භිදාපාළියමපි (පටි. ම. 3.34) අවසෙසපාළිප්පදෙසදස්සනත්ථො ආදි-
 සද්දො දට්ඨබ්බො. සතියා පට්ඨානන්ති සතියා පතිට්ඨාතබ්බට්ඨානං.
 දානාදීති සතියා කරොත්තස්ස රූපාදීති කසිණාදීති ච සතියා යානං
 හොන්තීති තංතිවාරණත්ථමාහ “පධානං යාන”න්ති. ප-සද්දො හි ඉධ
 “පණ්ණිකා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 14 තිකමාතිකා) විය පධානත්ථදීපකොති
 අධිප්පායො.

අරියොති අරියං සබ්බසත්තසෙට්ඨං සම්මාසම්බුද්ධමාහ. එත්ථාති එතස්මිං සළායතනවිහඬගසුත්තෙ (ම. නි. 3.311). සුත්තෙකදෙසෙන හි සුත්තං දස්සෙති. තත්ථ හි –

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො...පෙ.... මරහතීති ඉති බො පනෙනං වුත්තං, කිඤ්චෙනං පටිච්ච වුත්තං. ඉධ, භික්ඛවෙ, සත්ථා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති අනුකම්පකො හිතෙසී අනුකම්පං උපාදාය “ඉදං වො හිතාය ඉදං වො සුඛායා’ති. තස්ස සාවකා න සුස්සුසන්ති, න සොතං ඔදහන්ති, න අඤ්ඤා චිත්තං උපට්ඨපෙන්නි, වොක්කම්ම ච සත්ථුසාසනා වත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො හොති, න ච අනත්තමනතං පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පට්ඨං සතිපට්ඨානං, යදරියො...පෙ.... අරහති.

පුන චපරං, භික්ඛවෙ, සත්ථා...පෙ.... ඉදං වො සුඛායාති. තස්ස එකච්චෙ සාවකා න සුස්සුසන්ති...පෙ.... වත්තන්ති. එකච්චෙ සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... න ච වොක්කම්ම සත්ථුසාසනා වත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො න වෙච අනත්තමනො හොති, න ච අනත්තමනතං පටිසංවෙදෙති, න වෙච අත්තමනො හොති, න ච අත්තමනතං පටිසංවෙදෙති. අනත්තමනතඤ්ච අත්තමනතඤ්ච තදුහයං අභිනිවජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛතො විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, දුතියං සතිපට්ඨානං...පෙ.... අරහති.

පුන චපරං...පෙ.... සුඛායාති. තස්ස සාවකා සුස්සුසන්ති...පෙ.... වත්තන්ති. තත්‍ර, භික්ඛවෙ, තථාගතො අත්තමනො වෙච හොති, අත්තමනතඤ්ච පටිසංවෙදෙති, අනවස්සුතො ච විහරති සතො සම්පජානො. ඉදං වුච්චති, භික්ඛවෙ, තතියං සතිපට්ඨානං...පෙ.... අරහති’ති (ම. නි. 3.311) –

එවං පටිසානුනායෙහි අනවස්සුතතා, නිච්චං උපට්ඨිතස්සතිතාය තදුහයචිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තා. බුද්ධානංයෙව හි නිච්චං උපට්ඨිතස්සතිතා හොති ආවෙණිකධම්මභාවතො, න පච්චෙකබුද්ධාදීනං. ප-සද්දො ආරම්භං ජොතෙති, ආරම්භො ච පවත්තීති කත්වා ආහ “පවත්තයිතබ්බතොති අත්ථො”ති. සතියා කරණභූතාය පට්ඨානං පට්ඨපෙනබ්බං සතිපට්ඨානං. අන-සද්දො හි බහුලවචනෙන කම්මත්ථොපි හොතීති.

තථාස්ස කත්තුඅත්ථොපි ලබ්හතීති “පතිට්ඨාතීති පට්ඨාන”න්ති වුත්තං. තත්ථ ප-සද්දො භූසත්ථවිසිට්ඨං පක්ඛන්ධනං දීපෙතීති “ඔක්කන්තිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පවත්තතීති අත්ථො”ති ආහ. පුන භාවත්ථං සති-සද්දං පට්ඨාන-සද්දඤ්ච වණ්ණෙන්නො “අථ වා”තිආදිමාහ. තෙන පුරිමවිකප්පෙ

සති-සද්දො පට්ඨාන-සද්දො ව කත්ථුඅත්ථොති විඤ්ඤායති. සරණටියෙනාති විරකතස්ස විරහාසිතස්ස ව අනුස්සරණටියෙන. ඉදන්ති යං “සතියෙව සතිපට්ඨාන”න්ති වුත්තං, ඉදං ඉධ ඉමස්මිං සුත්තපදෙසෙ අධිජ්ජෙතං.

යදි එවන්ති යදි සති එව සතිපට්ඨානං, සති නාම එකො ධම්මො, එවං සන්තෙ කස්මා “සතිපට්ඨානා”ති බහුවචනන්ති ආහ “සතිබහුත්තා”තිආදි. යදි බහුකා එතා සතියො, අථ කස්මා “මග්ගො”ති එකචචනන්ති යොජනා. මග්ගටියෙනාති නියානටියෙන. නියානිකො හි මග්ගධම්මො, තෙනෙව නියානිකභාවෙන එකත්තුපගතො එකත්තතො නිබ්බානං ගච්ඡති, අත්ථිකෙහි ව තදත්ථං මග්ගීයතීති අත්තනාව පුබ්බෙ වුත්තං පච්චාහරති “වුත්තඤ්චෙන”න්ති. තත්ථ චතස්සොපි චෙතාති කායානුපස්සනාදිවසෙන චතුබ්බිධාපි ව එතා සතියො. අපරහාගෙහි අරියමග්ගක්ඛණේ. කිච්චං සාධයමානාති පුබ්බභාගෙ කායාදීසු ආරම්මණෙසු සුභසඤ්ඤාදිවිධමනෙන විසුං විසුං පවත්තිත්වා මග්ගක්ඛණේ සකිංයෙව තත්ථ චතුබ්බිධස්සපි විපල්ලාසස්ස සමුච්ඡෙදවසෙන පහානකිච්චං සාධයමානා ආරම්මණකරණවසෙන නිබ්බානං ගච්ඡන්ති. චතුබ්බිධකිච්චසාධනෙනෙව හෙත්ථ බහුවචනාදිදෙසො. එවඤ්ච සතීති මග්ගටියෙන එකත්තං උපාදාය “මග්ගො”ති එකචචනෙන ආරම්මණහෙදෙන චතුබ්බිධතං උපාදාය “චත්තාරො”ති ව චත්තබ්බතාය සතිවිජ්ජමානත්තා. වචනානුසන්ධිතා “එකායනො අය”න්තිආදිකා දෙසනා සානුසන්ධිකාව, න අනනුසන්ධිකාති අධිජ්ජායො. වුත්තමෙවත්ථං නිදස්සනෙන පටිපාදෙතුං “මාරසෙනජ්ජමද්දන්”න්ති සුත්තපදං (සං. නි. 5.224) ආනෙත්වා “යථා”තිආදිනා නිදස්සනං සංසන්දෙති. තස්මාතිආදි නිගමනං.

විසෙසතො කායො ව වෙදනා ව අස්සාදස්සකාරණන්ති තජ්ජහානත්ථං තෙසු තණ්හාවත්ථුසු ඔළාරිකසුඛමෙසු අසුභදුක්ඛාවදස්සනාති මන්දතික්ඛපඤ්ඤෙහි තණ්හාවරිතෙහි සුකරානීති තාති තෙසං “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තාති තථා “නිච්චං අත්තා”ති අභිනිවෙසවත්ථුතාය දිට්ඨියා විසෙසකාරණෙසු විත්තධම්මෙසු අනිච්චානත්තතාදස්සනාති සරාගාදිවසෙන සඤ්ඤාඵස්සාදිවසෙන නිවරණාදිවසෙන ව නාතිජ්ජහෙදඅතිජ්ජහෙදගතෙසු තෙසු තජ්ජහානත්ථං මන්දතික්ඛපඤ්ඤානං දිට්ඨිවරිතානං සුකරානීති තෙසං තාති “විසුද්ධිමග්ගො”ති වුත්තාති. එත්ථ ව යථා විත්තධම්මානම්පි තණ්හාය වත්ථුභාවො සම්භවති, තථා කායවෙදනානම්පි දිට්ඨියාති සතිපි තෙසං චතුත්තම්පි තණ්හාදිට්ඨියා වත්ථුභාවෙ යො යස්ස සාතිසයපච්චයො, තංදස්සනත්ථං විසෙසග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තික්ඛපඤ්ඤසමථයානිකො ඔළාරිකාරම්මණං පරිග්ගණන්තො තත්ථ අට්ඨත්වා ක්කානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය වෙදනං පරිග්ගණන්ති වුත්තං. “ඔළාරිකාරම්මණේ අසණ්ඨහනතො”ති. විපස්සනායානිකස්ස පන සුඛමෙ විත්තෙ ධම්මෙසු ව විත්තං පක්ඛන්දතීති

තෙසං තත්ථාති එත්ථ තත්ථ-සද්දස්ස “පහානත්ථ”න්ති එතෙන යොජනා. පරතො තෙසං තත්ථාති එත්ථාපි එසෙවනයො. පඤ්ච කාමගුණා සවිසෙසා කායෙ ලබ්භන්තීති විසෙසෙන කායො කාමොසස්ස වත්ථු, භවෙසු සුඛග්ගහණවසෙන භවස්සාදො හොති භවොසස්ස වෙදනා වත්ථු, සන්තතිස්සනගහණවසෙන විසෙසතො චිත්තෙ අත්තාහිනිවෙසො හොතීති දිට්ඨොසස්ස චිත්තං වත්ථු, ධම්මෙසු විනිබ්භොගස්ස දුක්ඛරත්තා ධම්මානං ධම්මමත්තතාය දුප්පට්ඨිකිත්තා සම්මොහො හොතීති අවිජ්ජොසස්ස ධම්මා වත්ථු, තස්මා තෙසං පහානත්ථං වත්තාරොව වුත්තා.

යදග්ගෙන ව කායො කාමොසස්ස වත්ථු, තදග්ගෙන අභිජ්ඣාකායගන්ථස්ස වත්ථු, දුක්ඛාය වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙතීති දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛසංඛාරදුක්ඛභූතා වෙදනා විසෙසෙන ඛ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස වත්ථු, චිත්තෙ නිව්චග්ගහණවසෙන සස්සතස්ස අත්තතො සීලෙන සුද්ධිතිආදි පරාමසනං හොතීති සීලබ්භතපරාමාසස්ස චිත්තං වත්ථු, නාමරූපපරිච්ඡේදෙන භූතං භූතතො අපස්සන්තස්ස භවවිභවදිට්ඨිසංඛාරො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො හොතීති තස්ස ධම්මා වත්ථු, සුඛවෙදනාස්සාදවසෙන පරලොකනිරපෙක්ඛො “නත්ථි දින්න”න්තිආදිකං පරාමාසං උප්පාදෙතීති දිට්ඨුපාදානස්ස වෙදනා වත්ථු සන්තතිස්සනගහණවසෙන සරාගාදිචිත්තෙ සම්මොහො හොතීති මොහාගතියා චිත්තං වත්ථු, ධම්මසභාචානවබ්බොධෙන භයං හොතීති භයාගතියා ධම්මා වත්ථු. යෙ පනෙත්ථ අවුත්තා, තෙසං වුත්තනයෙන වත්ථුභාවො යොජෙතබ්බො. තථා හි ඔසෙසු වුත්තනයා එව යොගාසවෙසුපි යොජනා අත්ථතො අභින්නත්තා. තථා පඨමොසතතියවතුත්ථගන්ථයොජනාය වුත්තනයා එව කායචිත්තධම්මානං ඉතරූපාදානවත්ථුතා යොජනා, තථා කාමොසඛ්‍යාපාදකායගන්ථයොජනාය වුත්තනයා එව කායවෙදනානං ඡන්දදොසාගති වත්ථුතා යොජනා වා.

“ආහාරසමුදයා කායසමුදයො, එස්සසමුදයා වෙදනාසමුදයො, (සං. නි. 5.408) සංඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (ම. නි. 3.126; උදා. 1; විභ. 225) වචනතො කායාදීනං සමුදයභූතා කබ්ලිකාරාහාරඑස්සමනොසඤ්චෙනාවිඤ්ඤාණාහාරා කායාදිපරිජානනෙන පරිඤ්ඤාතා හොන්තීති ආහ “චතුබ්බිධාහාරපරිඤ්ඤත්ථ”න්ති පකරණනයොති නෙත්තිපකරණවසෙන සුත්තන්තසංවණ්ණනානායො.

සරණවසෙනාති කායාදීනං කුසලාදිධම්මානඤ්ච උපධාරණවසෙන. සරන්ති ගච්ඡන්ති නිබ්බානං එතායාති සතීති ඉමස්මිං අත්ථෙ එකත්තෙ එකසභාවෙ නිබ්බානෙ සමොසරණං සමාගමො එකත්තසමොසරණං.

එතදෙව හි දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. එකනිබ්බානපච්චෙසහෙතුභූතා වා සමානතා එකො සතිපට්ඨානස්ස භාවො එකත්තං, තත්ථ සමොසරණං තංසභාගතා එකත්තසමොසරණං. එකනිබ්බානපච්චෙසහෙතුභාවං පන දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදිමාහ. එතස්මිං අත්ථෙ සරණෙකත්තසමොසරණානි සහෙව සතිපට්ඨානෙනකභාවස්ස කාරණත්ථෙත වුත්තානීති දට්ඨබ්බානි, පුරිමස්මිං විසුං. සරණවසෙනානි වා “ගමනවසෙනා”ති අත්ථෙ සති තදෙව ගමනං සමොසරණන්ති, සමොසරණෙ වා සතිසද්දත්ථවසෙන අවුච්චමානෙ ධාරණතාව සතීති සතිසද්දත්ථන්තරාභාවා පුරිමං සතිභාවස්ස කාරණං, පච්ඡිමං එකභාවස්සානි නිබ්බානසමොසරණෙපි සහිතානෙව තානි සතිපට්ඨානෙනකභාවස්ස කාරණානි වුත්තානි භොන්ති. චුද්දසව්ඨෙන, නවව්ඨෙන, සොළසව්ඨෙන, පඤ්චව්ඨෙනානි ඉදං උපරි පාළියං (ම. නි. 1.107) ආගතානං ආනාපානපබ්බාදීනං වසෙන වුත්තං, තෙසං පන අන්තරහෙදවසෙන තදනුගතහෙදවසෙන ච භාවනාය අනෙකවිධතා ලබ්භතියෙව. චතුසු දිසාසු උට්ඨානකභණ්ඩසදිසතා කායානුපස්සනාදිතංතංසතිපට්ඨානභාවනානුභාවස්ස දට්ඨබ්බා.

“ගොවරෙ, හික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ”තිආදිවචනතො (දී. නි. 3.80; සං. නි. 5.372) හික්ඛුගොවරා එතෙ ධම්මා, යදිදං කායානුපස්සනාදයො. තත්ථ යස්මා කායානුපස්සනාදිපටිපත්තියා හික්ඛු භොති, තස්මා “කායානුපස්සි විහරති”තිආදිනා හික්ඛුං දස්සෙති, හික්ඛුමහි තං නියමතොති ආහ “පටිපත්තියා හික්ඛුභාවදස්සනතො”ති. සත්ථු වරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනසම්පටිග්ගාහකත්තා ච සබ්බජ්ජකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවො.

සමං වරෙය්‍යාති කායාදිවිසමවරියං පභාය කායාදීහි සමං වරෙය්‍ය. රාගාදිවූපසමෙන සන්තො. ඉන්ද්‍රියදමෙන දන්තො. චතුමග්ගනියාමෙන නියතො. සෙට්ඨවරිතාය බ්‍රහ්මචාරී. කායදණ්ඩාදිඔරොපනෙන නිධාය දණ්ඩං. අරියභාවෙ ධීතො සො එවරුපො බාහිතපාපසම්මතපාපහින්තකිලෙසතාහි බ්‍රාහ්මණො සමණො හික්ඛුති වෙදිතබ්බො.

“අයඤ්ඤෙව කායො බහිද්ධො ච නාමරූප”න්තිආදීසු (දී. නි. ටි. 2.373) බන්ධපඤ්චකං, “සුබඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙතී”තිආදීසු (ම. නි. 1.271, 287; පාරා. 11) නාමකායො කායොති වුවචතීති තතො විසෙසනත්ථං “කායෙති රූපකායෙ”ති ආහ.

අසම්මිස්සතොති “වෙදනාදයොපි එත්ථ සිතා එත්ථ පටිබ්ද්ධා”ති කායෙ වෙදනාදිඅනුපස්සනාපසඩ්ධෙහි ආපන්නෙ තතො අසම්මිස්සතොති අත්ථො. සමුහවිසයතාය වස්ස කාය-සද්දස්ස සමුදායුපාදානතාය ච අසුභාකාරස්ස

“කායෙ”ති එකවචනං, තථා ආරම්මණාදිවිභාගෙන අනෙකභෙදහින්නම්පි විත්තං විත්තභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා “විත්තෙ”ති එකවචනං, වෙදනා පන සුඛාදිභෙදහින්නා විසුං විසුං අනුපස්සිතබ්බාති දස්සෙන්නෙන “වෙදනාසු”ති බහුවචනෙන චුත්තා, තථෙව ච නිද්දෙසො පවත්තිතො, ධම්මා ච පරොපණ්ණාසභෙදා අනුපස්සිතබ්බාකාරෙන ච අනෙකභෙදා එවාති තෙපි බහුවචනවසෙනෙව චුත්තා. අවයවීගාහ-සමඤ්ඤාතිධාවන-සාරාදානාහිනිවෙසනිසෙධනත්ථං කායං අභිගපච්චගිගෙහි, තානි ච කෙසාදීහි, කෙසාදිකෙ ච භූතූපාදායරූපෙහි විනිබ්භූජ්ජන්තො “තථා න කායෙ”ති ආදිමාහ. පාසාදාදිනගරාවයවසමුහෙ අවයවීවාදිනොපි අවයවීගාහං න කරොන්ති, නගරං නාම කොචි අත්ථො අත්ථීති පන කෙසඤ්චි සමඤ්ඤාතිධාවනං සියාති ඉත්ථිපුරිසාදිසමඤ්ඤාතිධාවනෙ නගරනිදස්සනං චුත්තං. අභිගපච්චභිගසමුහො, කෙසලොමාදිසමුහො භූතූපාදායසමුහො ච යථාචුත්තසමුහෙ තබ්බිනිමුත්තො කායොපි නාම කොචි නත්ථී, පගෙව ඉත්ථිආදයොති ආහ “කායො වා...පෙ.... දිස්සති”ති. කොචි ධම්මොති ඉමිනා සත්තජීවාදිං පටික්ඛිපති, අවයවී පන කායපටික්ඛෙපෙනෙව පටික්ඛිත්තොති. යදි එවං කථං කායාදිසඤ්ඤාහිධානානීති ආහ “යථාචුත්ත...පෙ.... කරොන්ති”ති.

යං පස්සති ඉත්ථීං පුරිසං වා. නනු චක්ඛුනා ඉත්ථිපුරිසදස්සනං නත්ථීති? සච්චමෙතං, “ඉත්ථීං පස්සාමි, පුරිසං පස්සාමි”ති පන පවත්තසඤ්ඤාය වසෙන “යං පස්සති”ති චුත්තං. මිච්ඡාදස්සනෙන වා දිට්ඨියා යං පස්සති, න තං දිට්ඨං, තං රූපායතනං න භොතීති අත්ථො විපරිතග්ගාහවසෙන මිච්ඡාපරිකප්පිතරූපත්තා. අථ වා තං කෙසාදිභූතූපාදායසමුහසඬ්ඛාතං දිට්ඨං න භොති අචක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤායාත්තා, දිට්ඨං වා තං න භොති. යං දිට්ඨං තං න පස්සතීති යං රූපායතනං කෙසාදිභූතූපාදායසමුහසඬ්ඛාතං දිට්ඨං, තං පඤ්ඤාචක්ඛුනා භූතතො න පස්සතීති අත්ථො. අපස්සං බජ්ඣතෙති ඉමං අත්තභාවං යථාභූතං පඤ්ඤාචක්ඛුනා අපස්සන්තො “එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මම අත්තො”ති කිලෙසබන්ධනෙන බජ්ඣති.

න අඤ්ඤධම්මානුපස්සිති න අඤ්ඤසභාවානුපස්සි, අසුභාදිතො අඤ්ඤාකාරානුපස්සි න භොතීති අත්ථො. කීං චුත්තං භොතීති ආදිනා තමෙවත්ථං පාකටං කරොති. පට්ඨිකායන්ති කෙසාදිකොට්ඨාසපථවිං ධම්මසමුහත්තා “කායො”ති වදති, ලක්ඛණපථවිමෙව වා අනෙකජ්ජභෙදං සකලසරීරගතං පුබ්බාපරියභාවෙන ච පවත්තමානං සමුහවසෙන ගහෙත්වා “කායො”ති වදති. ආපොකායන්ති ආදීසුපි එසෙව නයො.

එවං ගහෙතබ්බස්සාති “අහං මම”න්ති එවං අත්තත්තනියභාවෙන අන්ධබාලෙහි ගහෙතබ්බස්ස. ඉදානි සත්තන්තං අනුපස්සනාකාරානම්පි වසෙන කායානුපස්සනං දස්සෙතුං “අපිවා”ති ආදි ආරද්ධං. තත්ථ අනිච්චතො අනුපස්සතීති චතුසමුට්ඨානිකකායං “අනිච්ච”න්ති අනුපස්සති,

එවං පස්සන්තො එවං චස්ස අනිච්චාකාරම්පි අනුපස්සතීති වුච්චති. තථාභූතස්ස චස්ස නිච්චග්ගාහස්ස ලෙසොපි න භොතීති වුත්තං. “නො නිච්චතො”ති තථාභෙස “නිච්චසඤ්ඤං පජහතී”ති (පටි. ම. 3.35) වුත්තො. එත්ථ ච “අනිච්චතො එව අනුපස්සතී”ති එව-කාරො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති තෙන නිචත්තිතමත්ථං දස්සෙතුං. “නො නිච්චතො”ති වුත්තං. න චෙත්ථ දුක්ඛතො අනුපස්සනාදිනිචත්තනමාසඬ්ඛිතබ්බං පටියොගීනිචත්තනපරත්තා එව-කාරස්ස, උපරිදෙසනාරුළුහත්තා ච තාසං.

දුක්ඛතො අනුපස්සතීතිආදීසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – අනිච්චස්ස දුක්ඛත්තා තමෙව කායං දුක්ඛතො අනුපස්සති, දුක්ඛස්ස අනත්තත්තා අනත්තතො අනුපස්සති. යස්මා පන යං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, තං අනභිනන්දිතබ්බං, න තත්ථ රජ්ජිතබ්බං, තස්මා වුත්තං “නිබ්බන්දති නො නන්දති, විරජ්ජති නො රජ්ජති”ති. සො එවං අරජ්ජන්තො රාගං නිරොධෙති නො සමුදෙති, සමුදයං න කරොතීති අත්ථො. එවං පටිපන්නො ච පටිනිස්සජ්ජති නො ආදියති. අයඤ්චි අනිච්චාදිඅනුපස්සනා නදඬිගවසෙන සද්ධිං කායතන්තිස්සයඛන්ධාභිසඬ්ඛාරෙහි කිලෙසානං පරිච්චජනතො, සඬ්ඛතදොසදස්සනෙන තබ්බිපරිතෙ නිබ්බානෙ තන්තින්තතාය පක්ඛන්දනතො “පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො චෙව පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො චා”ති වුච්චති, තස්මා තාය සමන්තාගතො භික්ඛු වුත්තනායෙන කිලෙසෙ ච පරිච්චජති, නිබ්බානෙ ච පක්ඛන්දති, තථාභූතො ච නිබ්බත්තනවසෙන කිලෙසෙ න ආදියති, නාපි අදොසදස්සිතාවසෙන සඬ්ඛතාරම්මණං. තෙන වුත්තං “පටිනිස්සජ්ජති නො ආදියති”ති. ඉදානිස්ස තාහි අනුපස්සනාහි යෙසං ධම්මානං පහානං භොති, තං දස්සෙතුං. “සො තං අනිච්චතො අනුපස්සන්තො නිච්චසඤ්ඤං පජහතී”ති. තත්ථ නිච්චසඤ්ඤන්ති “සඬ්ඛාරා නිච්චා”ති එවං පචත්තවිපරිතසඤ්ඤං. දිට්ඨිවිත්තවිපල්ලාසපහානමුඛෙනෙව සඤ්ඤාවිපල්ලාසපහානන්ති සඤ්ඤාගහණං, සඤ්ඤාසීසෙන චා තෙසම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. නන්දිත්ති සජ්ජිතිකතණ්හං. සෙසං වුත්තනායෙමෙව.

විහරතීති ඉමිනා කායානුපස්සනාසමඬ්ඛිතො ඉරියාපථවිහාරො වුත්තොති ආහ “ඉරියතී”ති ඉරියාපථං පචත්තෙතීති අත්ථො. ආරම්මණකරණවසෙන අභිඛ්‍යාපනතො “තීසු භවෙසු”ති වුත්තං, උප්පජ්ජනවසෙන පන කිලෙසා පරිත්තභූමකා එවාති. යදිපි කිලෙසානං පහානං ආතාපනන්ති තං සම්මාදිට්ඨිආදීනම්පි අත්ථෙව, ආතාප-සද්දො පන විරියෙයෙව නිරුළුභොති වුත්තං. “විරියස්සෙතං නාම”න්ති. අථ චා පටිපක්ඛපහානෙ සම්පයුත්තධම්මානං අබ්භුස්සහනවසෙන පචත්තමානස්ස විරියස්ස සාතිසයං තදාතාපනන්ති විරියමෙව තථා වුච්චති, න අඤ්ඤෙ ධම්මා. ආතාපීති වායම්කාරො පසංසාය, අතිසයස්ස චා දීපකොති ආතාපිගහණෙන සම්මජ්ජධානසමඬ්ඛිතං දස්සෙති. සම්මා, සමන්තතො,

සාමඤ්ච පජානන්තො සම්පජානො, අසම්මිස්සතො වචන්ටානෙ අඤ්ඤාධම්මානුපස්සිතාභාවෙන සම්මා අවිපරිතං, සබ්බාකාරපජානනෙන සමන්තතො, උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන පවත්ති යා සං පජානන්තොති අත්ථො. යදි පඤ්ඤාය අනුපස්සති, කථං සතිපට්ඨානතාති ආහ “න භී”තිආදි. සබ්බන්තීකන්ති සබ්බන්තං හවං සබ්බන්තං ලීනෙ උද්ධතෙ ව චිත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බන්තා, සබ්බෙ වා ලීනෙ උද්ධතෙ ව භාවෙනබ්බා බොජ්ඣංගිභා අත්ථිකා එතායාති සබ්බන්තීකා. සතියා ලද්ධුපකාරාය එව පඤ්ඤාය එත්ථ යථාචුත්තෙ කායෙ කම්මට්ඨානිකො භික්ඛු කායානුපස්සී විහරති. අන්තොසඬ්ඛෙපො අන්තො ඔලියනො, කොසජ්ජන්ති අත්ථො. උපායපරිග්ගහෙති එත්ථ සීලවිසොධනාදි ගණනාදි උග්ගහකොසල්ලාදි ව උපායො, තබ්බිපරියායතො අනුපායො වෙදිතබ්බො. යස්මා ව උපට්ඨිතස්සති යථාචුත්තඋපායං න පරිච්චජති, අනුපායඤ්ච න උපාදියති, තස්මා චුත්තං “මුට්ඨස්සති...පෙ.... අසමත්ථො හොති”ති. තෙනාති උපායානුපායානං පරිග්ගහපරිච්ඡින්නෙසු අපරිච්චාගාපරිග්ගහෙසු ව අසමත්ථභාවෙන අස්ස යොගිතො.

යස්මා සතියෙවෙත්ථ සතිපට්ඨානං චුත්තා, තස්මාස්ස සම්පයුත්තා ධම්මා වීරියාදයො අඬගන්ති ආහ “සම්පයොගඬගඤ්චස්ස දස්සෙත්වා”ති. අඬග-සද්දො වෙත්ථ කාරණපරියායො දට්ඨබ්බො, සතිග්ගහණෙනෙව වෙත්ථ සමාධිස්සති ගහණං දට්ඨබ්බං තස්සා සමාධික්ඛන්ධෙ සඬගහිතත්තා. යස්මා වා සතිසීසෙනායං දෙසනා. න භී කෙවලාය සතියා කිලෙසජ්ජහානං හොති, නිබ්බානාධිගමො වා, න ව කෙවලා සති පවත්ති, තස්මාස්ස ඤානදෙසනායං සවිතක්කාදිවචනස්ස විය සම්පයොගඬගදස්සනතාති අඬග-සද්දස්ස අවයවපරියායතා දට්ඨබ්බො. පහානඬගන්ති “විච්චිවෙච කාමෙහී”තිආදීසු (දී. නි. 1.226; ම. නි. 1.271, 287; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123; පාරා. 11) විය පහානබ්බංගං දස්සෙතුං. යස්මා එත්ථ ලොකියමග්ගො අධිජ්ජෙතො, න ලොකුත්තරමග්ගො, තස්මා පුබ්බභාගියමෙව විනයං දස්සෙන්නො “තදඬගවිනයෙන වා වික්ඛම්භනවිනයෙන වා”ති ආහ. තෙසං ධම්මානන්ති වෙදනාදිධම්මානං. තෙසඤ්චි තත්ථ අනාධිජ්ජෙතත්තා “අත්ථුද්ධාරනයෙනෙතං චුත්ත”න්ති චුත්තං.

අවිසෙසෙන ද්විහිපි නිවරණජ්ජහානං චුත්තන්ති කත්වා පුන එකෙකෙන චුත්තං පහානවිසෙසං දස්සෙතුං “විසෙසෙනා”ති ආහ. අථ වා “විනෙය්‍ය නිවරණානී”ති අවත්වා අභිජ්ඣාදොමනස්සවචනස්ස පයොජනං දස්සෙන්නො “විසෙසෙනා”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාභාවනාය භී උජුච්චවනිකානං අනුරොධාදීනං පහානං දස්සනං එතස්ස පයොජනන්ති. කායසම්පත්තිමූලකස්සාති රූප-බල-යොබ්බනාරොග්‍යාදි-සරීරසම්පදා-නිමිත්තස්ස. චුත්තවිපරියායතො කායවිපත්තිමූලකො විරොධො වෙදිතබ්බො. කායභාවනායාති කායානුපස්සනාභාවනාය. සා භී ඉධ

“කායභාවනා”ති අධිජ්ජෙතා. තෙනාති අනුරොධාදිජ්ජභානාවචනෙන. යොගානුභාවො භීතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකටකරණං.

සතිසම්පජ්ඣාදිකානාති අතිසම්පජ්ඣාදිකාග්ගහණෙන. සබ්බත්ථිකකම්මට්ඨානන්ති බුද්ධානුස්සති මෙත්තා මරණස්සති අසුභභාවනා ව. ඉදංඤ්භි චතුක්කං යොගිනා පරිහරියමානං “සබ්බත්ථිකකම්මට්ඨාන”න්ති චුච්චති අතිසම්පජ්ඣාදිකාලෙන අවිච්ඡින්නස්ස තස්ස පරිහරිතබ්බත්තා, සතියා වා සමථො චුත්තො තස්සා සමාද්ධික්ඛන්ධෙන සඤ්ඤානන්තා.

තෙනාති සද්දත්ථං අනාදිසිත්වා භාවත්ථස්සෙව විහජනවසෙන පවත්තෙන විහඬිගපායෙන සහ. අට්ඨකථානායොති සද්දත්ථස්සපි විවරණවසෙන යථාරහං චුත්තො අත්ථසංවණ්ණනානායො. යථා සංසන්දනීති යථා අත්ථතො අධිජ්ජායතො ච අවිලොමෙත්තො අඤ්ඤාදත්ථු සංසන්දනී සමෙති, එවං වෙදිතබ්බො.

වෙදනාදීනං පුන චචනෙති එත්ථ නිස්සයපච්චයභාවවසෙන චිත්තධම්මානං වෙදනාසන්නිස්සිතත්තා පඤ්චවොකාරහවෙ අරූපධම්මානං රූපපට්ඨද්ධචුත්තීතො ච වෙදනාය කායාදිඅනුපස්සනාපසඤ්ඤා ආපන්නෙ තදසම්මිස්සතො චචත්ථානදස්සනත්ථං සනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථඤ්ච දුතියවෙදනාගහණං. තෙන න වෙදනායං කායානුපස්සී, චිත්තධම්මානුපස්සී වා, අථ ඛො වෙදනානුපස්සීයෙවාති වෙදනාසඤ්ඤාතෙ චත්ථස්මිං වෙදනානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො චචත්ථානං දස්සිතං හොති. තථා “යස්මිං සමයෙ සුඛා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ දුක්ඛා අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා. යස්මිං වා පන සමයෙ දුක්ඛා අදුක්ඛමසුඛා වා වෙදනා, න තස්මිං සමයෙ ඉතරා වෙදනා”ති වෙදනාභාවසාමඤ්ඤා අට්ඨත්වා තං තං වෙදනං විනිබ්භුජිත්වා දස්සනෙන සනවිනිබ්බොගො ධූවභාවවිවෙකො දස්සිතො හොති. තෙන තාසං බණ්ණමත්තාවට්ඨානදස්සනෙන අනිච්චතාය තතො එව දුක්ඛතාය අනත්තතාය ච දස්සනං විභාවිතං හොති. සනවිනිබ්බොගාදීති ආදි-සද්දෙන අයම්පි අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ඤි වෙදනායං වෙදනානුපස්සීයෙව, න අඤ්ඤාධම්මානුපස්සී. කිං චුත්තං හොති – යථා නාම බාලො අමණිසභාවෙපි උදකබුබ්බුළුකෙ මණිආකාරානුපස්සී හොති, න එවමයං ධීතිරමණියෙපි වෙදයිතෙ, පගෙව ඉතරස්මිං මනුඤ්ඤාකාරානුපස්සී, අථ ඛො බණ්ණඤ්ඤාතාය අවසවත්තීතාය කිලෙසාසුචිපග්ගරණතාය ච අනිච්චඅනත්තඅසුභාකාරානුපස්සී, විපරිණාමදුක්ඛතාය සඤ්ඤාදුක්ඛතාය ච විසෙසතො දුක්ඛානුපස්සීයෙවාති චුත්තං හොති. එවං චිත්තධම්මෙසුපි යථාරහං පුන චචනෙ පයොජනං චත්තබ්බං. “කෙවලං පනිධා”තිආදිනා ඉධ ‘එත්තකං වෙදිතබ්බං’න්ති වෙදිතබ්බපරිච්ඡෙදං දස්සෙති. එස නයොති ඉමිනා යථා චිත්තං ධම්මා ච අනුපස්සිතබ්බා, තථා තාති අනුපස්සන්තො

“චිත්තෙ චිත්තානුපස්සී, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී”ති වෙදිතබ්බොති ඉමමත්ථං අනිදිසති.

යො සුඛං දුක්ඛතො අද්දාති යො හික්ඛු සුඛවෙදනං විපරිණාමදුක්ඛතාය “දුක්ඛ”න්ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා අද්දක්ඛි. දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතොති දුක්ඛවෙදනං පිළාජනනතො අන්තොතුදනතො දුන්නීභරණතො ච සල්ලන්ති අද්දක්ඛි පස්සි. අදුක්ඛමසුඛන්ති උපෙක්ඛාවෙදනං. සන්නන්ති සුඛදුක්ඛානි විය අනොලාරිකතාය පච්චයවසෙන වූපසන්නසභාවතාය ච සන්නං. අනිච්චතොති හුත්වා අභාවතො උදයබ්බයවත්තතො තාවකාලිකතොතිච්චපටික්ඛෙපතො ච “අනිච්ච”න්ති යො අද්දක්ඛි. ස වෙ සම්මද්දෙසො හික්ඛු එකංසෙන පරිබ්බත්තං වා වෙදනාය සම්මා පස්සනකොති අත්ථො.

දුක්ඛාතිපීති සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය දුක්ඛා ඉතිපි. සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති සබ්බං තං වෙදයිතං දුක්ඛස්මිං අන්තොගධං පරියාපන්නං වදාමි සඬ්ඛාරදුක්ඛතානතිවත්තනතො. සුඛදුක්ඛතොපි වාති සුඛාදීනං ධීතිවිපරිණාමඤ්ඤාණසුඛතාය විපරිණාමධීතිඅඤ්ඤාණදුක්ඛතාය ච වුත්තත්තා තිස්සොපි සුඛතො, තිස්සොපි ච දුක්ඛතො අනුපස්සිතබ්බොති අත්ථො. රූපාදි-ආරම්මණජන්දාදි-අධිපති-ඤාණාදි-සහජාත- කාමාවචරාදි-භූමිනානත්තභෙදානං කුසලාකුසල-තංවිපාකකිරියා-නානත්තාදිභෙදානඤ්ච, ආදි-සද්දෙන සඬ්ඛාරිකාසඬ්ඛාරිකස-වත්ථුකාවත්ථුකාදි-නානත්තභෙදානඤ්ච වසෙනාති යොජෙතබ්බං. සුඤ්ඤතධම්මස්සාති “ධම්මා භොන්ති”තිආදිනා (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤතවාරෙ ආගතසුඤ්ඤතසභාවස්ස වසෙන. “කාමඤ්චෙත්ථා”තිආදිනා පුබ්බෙ පභීනත්තා පුන පභානං න වත්තබ්බන්ති වොදනං දස්සෙති, මග්ගචිත්තක්ඛණෙ වා එකත්ථ පභීනං සබ්බත්ථ පභීනමෙව භොතීති විසුං විසුං න වත්තබ්බන්ති. තත්ථ පුරිමාය වොදනාය නානාපුග්ගලපරිභාරො, පච්ඡිමාය නානාචිත්තක්ඛණිකපරිභාරො. ලොකියභාවතාය හි කායෙ පභීනං න වෙදනාදීසු පභීනං භොති යදිපි න පචත්තෙය්‍ය, න පටිපක්ඛභාවතාය තත්ථ සා අභිජ්ඣාදොමනස්සස්ස අප්පවත්ති භොතීති පුන තප්පභානං වත්තබ්බමෙවාති. එකත්ථ පභීනං සෙසෙසුපි පභීනං භොතීති මග්ගසතිපට්ඨානභාවනං, ලොකියභාවතාය වා සබ්බත්ථ අප්පවත්තිමත්තං සන්ධාය වුත්තං. “පඤ්චපි ඛන්ධා ලොකො”ති හි විභඩ්ගෙ (විභ. 362, 364, 366, 373) චතුසුපි යානෙසු වුත්තන්ති.

උද්දෙසචාරවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

කායානුපස්සනාවණ්ණනා

ආනාපානපබ්බවණ්ණනා

107. බාහිරකෙසුපි ඉතො එකදෙසස්ස සම්භවතො සබ්බප්පකාරග්ගහණං කතං

“සබ්බජ්ජකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකස්සා”ති. තෙන යෙ ඉමෙ ආනාපානපබ්බාදිවසෙන ආගතා වුද්දසජ්ජකාරා, තදන්තොගධා ව අජ්ඣත්තාදිඅනුපස්සනා පකාරා, තථා කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.154) වුත්තා කෙසාදිවණ්ණසණ්ඨානකසිණාරම්මණවතුක්කජ්ඣානජ්ජකාරා, ලොකියාදිජ්ජකාරා ව, තෙ සබ්බෙපි අනවසෙසතො සඬගණ්හාති. ඉමෙ ව පකාරා ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ, න ඉතො බහිද්ධාති වුත්තං “සබ්බජ්ජකාර...පෙ.... පටිසෙධනො වා”ති. තත්ථ තථාභාවපටිසෙධනොති සබ්බජ්ජකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකස්ස පුග්ගලස්ස අඤ්ඤාසාසනස්ස නිස්සයභාවපටිසෙධනො. එතෙන “ඉධ, හික්ඛවෙ”ති එත්ථ ඉධ-සද්දො අන්තොගධඵවසද්දත්ථොති දස්සෙති. සන්ති හි එකපදානිපි සාවධාරණානි යථා “වායුහක්ඛො”ති (දී. නි. ටී. 2.374). තෙනාහ “ඉධෙව සමණො”තිආදි. පරිපුණ්ණසමණකරණධම්මො හි සො, යො සබ්බජ්ජකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකො. පරජ්ජවාදාති පරෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං නානජ්ජකාරා වාදා තිත්ථායතනානි.

අරඤ්ඤාදිකස්සෙව භාවනානුරූපසෙනාසනතං දස්සෙතුං “ඉමස්ස භී”තිආදි වුත්තං. දුද්දමො දමථං අනුපගතො ගොණො කුටගොණො. දොහනකාලෙ යථා ථනෙහි අනවසෙසතො බීරං න පග්ගරති, ඵලං දොහපට්ඨන්ධිති කුටධෙනු. රූපසද්දාදිකෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකඅස්සාදො රූපාරම්මණාදිරසො. පුබ්බෙ ආචිණ්ණාරම්මණන්ති පබ්බජ්ජාතො පුබ්බෙ, අනාදිමති වා සංසාරෙ පරිචිතාරම්මණං.

නිබ්බන්ධෙය්‍යාති බන්ධෙය්‍ය. සතියාති සම්මදෙව කම්මට්ඨානස්ස සල්ලක්ඛණවසෙන පවත්තාය සතියා. ආරම්මණෙති කම්මට්ඨානාරම්මණෙ. දල්හන්ති ටීරං, යථා සතොකාරිස්ස උපවාරජ්ජනාහෙදො සමාධි ඉජ්ඣති, තථා ථාමගතං කත්වාති අත්ථො.

විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුඛවිහාරපදට්ඨානන්ති සබ්බෙසං බුද්ධානං, එකච්චානං පච්චෙකබුද්ධානං, බුද්ධසාවකානඤ්ච විසෙසාධිගමස්ස, අඤ්ඤෙන කම්මට්ඨානෙන අධිගතවිසෙසානං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරස්ස ව පදට්ඨානභූතං. වත්ථුච්ඡ්ඡාචරියො විය භගවා යොගීනං අනුරූපනිවාසට්ඨානුපදිසනතො. හික්ඛු දීපිසදිසො අරඤ්ඤෙ එකාකී විහරිත්වා පටිපක්ඛනිම්මථනෙන ඉච්ඡිතත්ථසාධනතො. ඵලමුත්තමන්ති සාමඤ්ඤඵලං සන්ධායාහ. පරක්කමජවයොග්ගභූමීන්ති භාවනුස්සාහජවස්ස යොග්ගකරණභූමිභූතං.

අස්සාසපස්සාසානං වසෙන සික්ඛතොති අස්සාසපස්සාසානං දීඝරස්සතාපජානන-සබ්බකායපටිසංවෙදන- ඔළාරිකොළාරිකපටිජ්ජස්සම්භනවසෙන භාවනානුයොගං සික්ඛතො, තථාභූතො වා හුත්වා තිස්සො සික්ඛා පවත්තයතො.

අස්සාසපස්සාසනිමිත්තෙනි

අස්සාසපස්සාසනන්තිස්සයෙන

උපට්ඨිතපටිභාගනිමිත්තෙන. අස්සාසපස්සාසෙ පරිග්ගණ්හාති රූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො, යො “අස්සාසපස්සාසකම්මිකො”ති වුත්තො. ඝානඛිගානි පරිග්ගණ්හාති අරූපමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසන්තො. වත්ථු නාම කරජකායො චිත්තචෙතසිකානං පවත්තිට්ඨානභාවතො. අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථිති විසුද්ධදිට්ඨි “තයිදං ධම්මමත්තං න අහෙතුකං, නාපි ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකං, අථ ඛො අවිජ්ජාදිහි එව සහෙතුක”න්ති අද්ධත්තයෙපි කඛ්ඛාවිතරණෙන විනිශ්ඡකඛ්ඛො “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.361; ම. නි. 2.113; ම. නි. 3.86; අ. නි. 4.181; පටි. ම. 1.48) කලාපසම්මසනවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා උදයබ්බයානුපස්සනාදිවසෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අනුක්කමෙන මග්ගපටිපාටියා.

පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙති ඉදං සම්මසනවාරවසෙනායං පාළි පවත්තාති කත්වා වුත්තං, සමථවසෙන පන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ අප්පනානිමිත්තුප්පත්ති එව නත්ථිති. ඉදං උභයං න ලබ්භතීති “අජ්ඣත්තං, බහිද්ධා”ති ව වුත්තං ඉදං ධම්මද්වයසට්ඨිතං එකතො ආරම්මණභාවෙන න ලබ්භති.

සමුදෙති එතස්මාති සමුදයො, සො එව කාරණට්ඨෙත ධම්මොති සමුදයධම්මො, අස්සාසපස්සාසානං පවත්තිහෙතුකරජකායාදි. තස්ස අනුපස්සනසිලො සමුදයධම්මානුපස්සි. තං පන සමුදයධම්මං උපමාමුඛෙන දස්සෙත්තො “යථා නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථ භස්තන්ති රුත්තිං. ගග්ගරනාළින්ති උක්කාපනාළිං. තෙති කරජකායාදිකෙ. යථා අස්සාසපස්සාසකායො කරජකායාදිසම්බන්ධි ඵලභාවෙන, එවං තෙපි අස්සාසපස්සාසකායසම්බන්ධිතො හෙතුභාවෙනාති “සමුදයධම්මා කායස්මි”න්ති වත්තබ්බතං ලභන්තීති වුත්තං “සමුදය...පෙ.... වුව්වති”ති. පකතිවාචි වා ධම්ම-සද්දො “ජාතිධම්මාන”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.131; ම. නි. 3.373; පටි. ම. 1.33) වියාති කායස්ස පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනපකතිකානුපස්සි “සමුදයධම්මානුපස්සි”ති වුත්තො. තෙනාහ – “කරජකායඤ්චා”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා කායස්මිත්ති භූමිමච්චනඤ්ච සමත්ථිතං භොති. වයධම්මානුපස්සිති එත්ථ අහෙතුකත්තෙපි විනාසස්ස යෙසං හෙතුධම්මානං අභාවෙ යං න භොති, තදභාවො තස්ස අභාවස්ස භොතු විය වොහරියතීති උපචාරතො කරජකායාදිඅභාවො අස්සාසපස්සාසකායස්ස වයකාරණං වුත්තො. තෙනාහ “යථා භස්තායා”තිආදි. අයං තාවෙන්ථ පඨමවිකප්පවසෙන අත්ථවිභාවනා. දුතියවිකප්පවසෙන පන උපචාරෙන විනායෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අජ්ඣත්තබ්බිද්ධානුපස්සනා විය හින්තවත්ථුවිසයනාය සමුදයවයධම්මානුපස්සනාපි එකකාලෙ න ලබ්භතීති ආහ “කාලෙන සමුදයං කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො”ති.

අත්ථී කායොති එව-සද්දො උත්තනිද්දිට්ඨොති “කායොව අත්ථී”ති වත්ථා අවධාරණෙන නිවත්ථිතං දස්සෙන්නො “න සත්තො”ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො රූපාදීසු සත්තවිසත්තතාය පරෙසඤ්ච සජ්ජාපනට්ඨෙන, සත්වගුණයොගතො වා “සත්තො”ති පරෙහි පරිකප්පිතො. තස්ස සත්තනිකායස්ස පුරණතො ව වචනුපපජ්ජනධම්මතාය ගලනතො ව “පුග්ගලො”ති. ථියති සංභඤ්ඤති එත්ථ ගබ්භොති “ඉත්ථී”ති. පුරි පුරෙ භාගෙ සෙති පවත්තනීති “පුරිසො”ති. ආහිතො අභංමානො එත්ථාති “අත්තා”ති, අත්තතො සන්තකභාවෙන “අත්තනිය”න්ති. පරො න භොතීති කත්ථා “අභ”න්ති, මම සන්තකන්ති කත්ථා “මම”න්ති. චුත්තජ්ජකාරවිනිමුත්තො අඤ්ඤොති කත්ථා “කොච්චී”ති, තස්ස සන්තකභාවෙන “කස්සචී”ති පරිකප්පෙතඛිබ්බො කොච්චී නත්ථී, කෙවලං කායො එව අත්ථීති අත්තත්තනියසුඤ්ඤතමෙව කායස්ස විභාවෙති. එවන්ති “කායොව අත්ථී”ති ආදිනා චුත්තජ්ජකාරෙන. ඤාණපමාණත්ථායාති කායානුපස්සනාඤාණපරං පමාණං පාපනත්ථාය. සතිපමාණත්ථායාති කායපරිග්ගාහිකසතිපවත්තං සතිපරං පමාණං පාපනත්ථාය. ඉමස්ස හි චුත්තනායෙන “අත්ථී කායො”ති අපරාපරුප්පත්තිවසෙන පච්චුපට්ඨිතා සති හියොයාසො මත්තාය තත්ථ ඤාණස්ස සතියා ව පරිබුහනාය භොති. තෙනාහ “සතිසම්පජ්ඤානං වඩ්ඩත්ථායා”ති.

ඉමස්සා භාවනාය තණ්හාදිට්ඨිගාහානං උජ්ජපට්ඨත්තං චුත්තං “තණ්හා...පෙ.... විහරතී”ති. තථාභූතො ව ලොකෙ කිඤ්චි “අභ”න්ති වා “මම”න්ති වා ගහෙතඛිබ්බං න පස්සති, කුතො ගණ්භෙය්‍යා. තෙනාහ “න ව කිඤ්චී”ති ආදි. එවම්පිති එත්ථ පි-සද්දො හෙට්ඨා නිද්දිට්ඨස්ස තාදිසස්ස අත්ථස්ස අභාවතො අචුත්තසමුච්චයත්ථොති දස්සෙන්නො “උපරි අත්ථං උපාදායා”ති ආහ. “එව”න්ති පන නිද්දිට්ඨාකාරස්ස පච්චාමසනං නිගමනවසෙන කතන්ති ආහ “ඉමිනා පන...පෙ.... දස්සෙති”ති. පුබ්බභාගසතිපට්ඨානස්ස ඉධාධිජ්ජෙතත්තං චුත්තං “සති දුක්ඛසච්ච”න්ති. සා පන සති යස්මිං අත්තභාවෙ, තස්ස සමුට්ඨාපිකා තණ්හා තස්සාපි සමුට්ඨාපිකා එව නාම භොති තදභාවෙ අභාවතොති ආහ “තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා”ති. අප්පවත්තීති අප්පවත්තීතිමිත්තං, න පවත්තති එත්ථාති වා අප්පවත්ති. චතුසච්චවසෙනාති චතුසච්චකම්මට්ඨානවසෙන. උස්සක්කිත්ථාති විසුද්ධිපරම්පරාය ආරුහිත්ථා, භාවනං උපරි නෙත්ථාති අත්ථො. නිය්‍යානමුඛන්ති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණුපායො.

ආනාපානපඛිබ්බණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉරියාපට්ඨපඛිබ්බණ්ණනා

108. ඉරියාපට්ඨවසෙනාති ඉරියනං ඉරියා, කිරියා, ඉධ පන කායිකපයොගො වෙදිතඛිබ්බො. ඉරියානං පථො පවත්තිමග්ගොති ඉරියාපථො, ගමනාදිසරීරාවත්ථා. ගච්ඡන්නො වා හි සත්තො කායෙන කත්තඛිබ්බකිරියං කරෙය්‍යා යිතො වා නිසින්නො වා නිපන්නො වාති. තෙසං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 වසෙන, ඉරියාපථවිභාගෙනාති අත්ථො. පුන ච පරන්ති පුන ච අපරං,
 යථාචුත්තආනාපානකම්මට්ඨානතො භියොයාපි අඤ්ඤං
 කායානුපස්සනාකම්මට්ඨානං කපෙමි, සුභාලාති වා අධිප්පායො.
 ගච්ඡන්තො වාතිආදි ගමනාදිමත්තජානනස්ස ගමනාදිගතවිසෙසජානනස්ස
 ච සාධාරණචන්තං. තත්ථ ගමනාදිමත්තජානනං ඉධ නාධිප්පෙනං,
 ගමනාදිගතවිසෙසජානනං පන අධිප්පෙනන්ති තං විහජ්ඣන්තො දස්සෙතුං.
 “තත්ථ කාම”න්තිආදි චුත්තං. සත්තුපලද්ධිත්ති සත්තො අත්ථිති උපලද්ධිං
 සත්තග්ගාහං න ජහති න පරිච්චජති “අහං ගච්ඡාමි, මම ගමන”න්ති
 ගාහසබ්භාවතො. තතො එව අත්තසඤ්ඤං “අත්ථි අත්තා කාරකො
 වෙදකො”ති එවං පවත්තං විපරීතසඤ්ඤං න උග්ගාපෙති නාපනෙති
 අපට්ඨකභාවතො, අනනබ්බනතො වා. එවං භූතස්ස චස්ස කුතො
 කම්මට්ඨානාදිභාවොති ආහ “කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න
 භොති”ති. ඉමස්ස පනාතිආදිසුක්කපක්ඛස්ස චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො
 වෙදිතබ්බො. තමෙව හි අත්ථං විචරිතුං “ඉදං හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කො
 ගච්ඡන්ති ගමනකිරියාය කත්තුපුච්ඡා, සා
 කත්තුභාවවිසිට්ඨඅත්තපට්ඨකභාවතො ධම්මමත්තස්සෙව
 ගමනසිද්ධිදස්සනතො. කස්ස ගමනන්ති
 අකත්තුතාවිසිට්ඨඅත්තග්ගාහපට්ඨකභාවතො. කිංකාරණාති පන
 පට්ඨකභාවකත්තුකාය ගමනකිරියාය අවිපරීතකාරණපුච්ඡා “ගමනන්ති
 අත්තා මනසා සංයුජ්ජති, මනො ඉන්ද්‍රියෙහි, ඉන්ද්‍රියානි අත්තෙහි”ති
 එවමාදිගමනකාරණපට්ඨකභාවතො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

න කොචි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති ධම්මමත්තස්සෙව
 ගමනසිද්ධිතො තබ්බිතිමුත්තස්ස ච කස්සවි අභාවතො. ඉදානි
 ධම්මමත්තස්සෙව ගමනසිද්ධිං දස්සෙතුං
 “චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරණා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ චිත්තකිරියා ච සා
 වායොධාතුයා ච්ඡ්ථාරො ච්ඡ්ථන්දනඤ්චාති චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ථාරො,
 තෙන. එත්ථ ච චිත්තකිරියග්ගහණෙන අනින්ද්‍රියබද්ධවායොධාතුච්ඡ්ථාරං
 නිවත්තෙති, වායොධාතුච්ඡ්ථාරග්ගහණෙන වෙනනාවච්චිඤ්ඤත්තිහෙදං
 චිත්තකිරියං නිවත්තෙති, උභයෙන පන කායවිඤ්ඤත්තිං විභාවෙති.
 “ගච්ඡති”ති වත්තා යථා පවත්තමානෙ කායෙ “ගච්ඡති”ති වොහාරො
 භොති, තං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. තන්ති ගත්තුකාමතාවසෙන
 පවත්තවිත්තං. වායං ජනෙතීති වායොධාතුඅධිකං රූපකලාපං ජනෙති,
 අධිකතා වෙත්ථ සාමත්ථියතො, න පමාණතො. ගමනචිත්තසමුට්ඨිතං
 සහජාතරූපකායස්ස ථම්මනසන්ධාරණචලනානං පච්චයභූතෙන
 ආකාරවිසෙසෙන පවත්තමානං වායොධාතුං සන්ධායාහ “වායො
 විඤ්ඤත්තිං ජනෙතී”ති. අධිප්පායසහභාවි හි විකාරො විඤ්ඤත්ති,
 යථාචුත්තඅධිකභාවෙනෙව ච වායොගහණං, න වායොධාතුයා එව
 ජනකභාවතො, අඤ්ඤා විඤ්ඤත්තියා උපාදායරූපභාවො දුරුපපාදො

සියා. පුරතො අභිනීභාරො පුරතොභාගෙන කායස්ස පවත්තනං, යො “අභික්කමො”ති වුච්චති.

“එසෙව නයො”ති අතිදෙසවසෙන සඬ්ඛෙපතො වත්වා තමෙවත්ථං විවරිතුං. “තත්ත්වං ඡී”තිආදි වුත්තං. කොටිතො පටියායාති හෙට්ඨිමකොටිතො පටියාය. උස්සිතභාවොති උඬ්ඛිද්ධභාවො.

එවං පජානතොති එවං විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙනව ගමනාදිභාවො භොතීති පජානතො තස්ස එවං පජානනාය නිව්ඡයගමනත්ථං. “එවං භොතී”ති විචාරණා වුච්චති ලොකෙ යථාභූතං අජානන්තෙහි මිච්ඡාභිනිවෙසවසෙන, ලොකවොහාරවසෙන වා. අත්ථි පනාති අත්තතො එව විමංසනවසෙන පුච්ඡාවචනං. නත්ථිති නිව්ඡයවසෙන සත්තස්ස පටික්ඛෙපවචනං. යථා පනාතිආදි තස්සෙවත්ථස්ස උපමාය විභාවනං.

නාවා මාලුතවෙගෙනාති යථා අවෙතනා නාවා වාතවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, යථා ව අවෙතනො තෙජනං කණ්ඨො ජියාවෙගෙන දෙසන්තරං යාති, තථා අවෙතනො කායො වාතාහතො යථාවුත්තවායුනා නීතො දෙසන්තරං යාතීති එවං උපමාසංසන්දනං වෙදිතඬ්ඛං. සවෙ පන කොටි වදෙය්‍ය “යථා නාවාය තෙජනස්ස ව පෙල්ලකස්ස පුරිසස්ස වසෙන දෙසන්තරගමනං, එවං කායස්සාපි”ති, භොතු, එවං ඉච්ඡිතොවායමත්ථො. යථා හි නාවා තෙජනානං සංහතලක්ඛණස්සෙව පුරිසස්ස වසෙන ගමනං, න අසංහතලක්ඛණස්ස, එවං කායස්සාපිති කා නො භානි, භියොයාපි ධම්මමත්තතාව පතිට්ඨං ලහති, න පුරිසවාදො. තෙනාහ “යත්තං සුත්තවසෙනා”තිආදි.

තත්ථ පසුත්තන්ති හෙට්ඨා වුත්තනයෙන ගමනාදිකිරියාවසෙන පයොජිතං. යාතීති තිට්ඨති. එත්ථාති ඉමස්මිං ලොකෙ. විනා හෙතුපච්චයෙති ගන්තුකාමතාවිත්ත-තංසමුට්ඨාන-වායොධාතු-ආදිහෙතුපච්චයෙහි විනා. තිට්ඨෙති තිට්ඨෙය්‍ය. වජෙති වජෙය්‍ය ගච්ඡෙය්‍ය කො නාමාති සම්බන්ධො. පටික්ඛෙපත්ථො චෙත්ථ කිං-සද්දොති හෙතුපච්චයවිරහෙන යානගමනපටික්ඛෙපමුඛෙන සබ්බායපි ධම්මජ්ජවත්තියා පච්චයාධීනවුත්තිතාවිභාවනෙන අත්තසුඤ්ඤතා විය අනිච්චදුක්ඛතාපි විභාවිතාති දට්ඨබ්බා.

පණ්ණිතොති යථා යථා පච්චයෙහි පකාරතො නිභිතො යපිතො. සබ්බසඬ්ඛාහිකවචනන්ති සබ්බෙසං චතුත්තම්පි ඉරියාපථානං සඬ්ඛණ්ණවචනං, පුබ්බෙ විසුං විසුං ඉරියාපථානං වුත්තත්තා ඉදං තෙසං එකජ්ඣං ගහෙත්වා වචනන්ති අත්ථො. පුරිමනයො වා ඉරියාපථජ්ජපධානො වුත්තොති තත්ථ කායො අජ්ජපධානො අනුනිජ්ජාදීති ඉධ කායං පධානං අජ්ජපධානඤ්ච ඉරියාපථං අනුනිජ්ජාදං කත්වා දස්සෙතුං දුතියනයො වුත්තොති එවම්පෙත්ථ ද්විත්තං නයානං විසෙසො වෙදිතඬ්ඛො. ධීතොති පවත්තො.

ඉරියාපථපරිග්ගණ්හනම්පි ඉරියාපථවතො කායස්සෙව පරිග්ගණ්හනං තස්ස අවත්ථාවිසෙසභාවතොති වුත්තං. “ඉරියාපථපරිග්ගණ්හන කායෙ කායානුපස්සී විහරති”ති. තෙනතෙවත්ථ රූපක්ඛන්ධවසෙනෙව සමුදයාදයො උද්ධවා. එස නයො සෙසවාරෙසුපි. ආදිනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන යථා “තණ්හාසමුදයා කම්මසමුදයා ආහාරසමුදයා”ති නිබ්බත්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සතිති ඉමෙ වත්තාරො ආහාරා සඬග්ගන්ති, එවං “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධා”ති ආදයොපි පඤ්ච ආකාරා සඬග්ගිතාති දට්ඨබ්බො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ඉරියාපථපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසම්පජ්ඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා

109. චතුසම්පජ්ඤ්ඤවසෙනාති (දී. නි. ටී. 1.284; සං. නි. 5.368; දී. නි. අභි. ටී. 2.214) සමන්තතො පකාරෙහි, පකට්ඨං වා සවිසෙසං ජානාතීති සම්පජානො, සම්පජානස්ස භාවො සම්පජ්ඤ්ඤං, තථාපවත්තං ඤාණං. වත්තාරි සම්පජ්ඤ්ඤාති සමාහටාති චතුසම්පජ්ඤ්ඤං, තස්ස වසෙන. අභික්කමනං අභික්කන්තන්ති ආහ “අභික්කන්තං වුව්චති ගමන”න්ති. තථා පටික්කමනං පටික්කන්තන්ති ආහ “පටික්කන්තං වුව්චති නිවත්තන”න්ති. නිවත්තනන්ති ච නිවත්තිමත්තං, නිවත්තිත්වා පන ගමනං ගමනමෙව. අභිහරන්තොති ගමනවසෙන කායං උපනෙන්නො.

සම්මා පජානනං සම්පජානං, තෙන අත්තනා කාතබ්බස්ස කරණසිලො සම්පජානකාරීති ආහ “සම්පජ්ඤ්ඤන සබ්බකිච්චකාරී”ති. සම්පජානසද්දස්ස සම්පජ්ඤ්ඤපරියායනා පුබ්බෙ වුත්තායෙව. සම්පජ්ඤ්ඤං කරොතෙවාති අභික්කන්තාදීසු අසම්මොහං උප්පාදෙති එව. සම්පජානස්ස වා කාරො එතස්ස අත්ථිති සම්පජානකාරී. ධම්මතො වඬ්ඨිසඬ්ඛාතෙන සහ අත්ථෙත පවත්තතිති සාත්ථකං, අභික්කන්තාදී. සාත්ථකස්ස සම්පජානනං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. සප්පායස්ස අත්තතො උපකාරාවහස්ස හිතස්ස සම්පජානනං සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං අභික්කමාදීසු හික්ඛාවාරගොවරෙ, අඤ්ඤත්ථාපි ච පවත්තෙසු අවිජ්ජිතෙ කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතෙ ගොවරෙ සම්පජ්ඤ්ඤං ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං. අභික්කමාදීසු අසම්මුය්හනමෙව සම්පජ්ඤ්ඤං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං. පරිග්ගණ්හිත්වාති පටිසඬ්ඛාය.

තස්මින්ති සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤවසෙන පරිග්ගහිතඅත්ථෙ. අත්ථො නාම ධම්මතො වඬ්ඨිති යං සාත්ථකන්ති අධිප්පෙනං ගමනං, තං සප්පායමෙවාති සියා කස්සපි ආසඬ්ඛාති තන්තිවත්තනත්ථං “චෙතියදස්සනං තාවා”ති ආදි ආරද්ධං. විත්තකම්මරූපකානි වියාති විත්තකම්මකතපට්ඨායො විය, යන්තපයොගෙන වා විවිත්තකම්මපට්ඨායො විය. අසම්පෙක්ඛනං ගෙහසිතඅඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනියො ගහණං. යං සන්ධාය වුත්තං “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා බාලස්ස

මුල්භස්ස පුටුප්පනස්සා”තිආදි (ම. නි. 3.308). හත්ථිආදිසම්මද්දෙන ජීවිතන්තරායො, විසභාගරූපදස්සනාදිනා බ්‍රහ්මවරියන්තරායො.

පබ්බජිතදිවසතො පටියාය භික්ඛුනං අනුවත්තනකථා ආවිණ්ණා, අනනුවත්තනකථා පන තස්සා දුතියා නාම භොතීති ආහ “ද්වෙ කථා නාම න කථිතපුබ්බා”ති.

එවන්ති “සවෙ පනා”තිආදිකං සබ්බමපි චුත්තාකාරං පච්චාමසති, න “පුරිසස්ස මාතුගාමාසුහ”න්තිආදිකං වුව්වමානං. යොගකම්මස්ස පවත්තිටියානතාය භාවනාය ආරම්මණං කම්මටියානන්ති වුව්වතීති ආහ “කම්මටියානසඬ්ඛාතං ගොවර”න්ති. උග්ගහෙත්වාති යථා උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, එවං උග්ගහකොසල්ලස්ස සම්පාදනවසෙන උග්ගහෙත්වා. හරතීති කම්මටියානං පවත්තෙති, යාව පිණ්ඩපාතපටික්කමා අනුයුඤ්ජතීති අත්ථො. න පච්චාහරතීති ආහාරූපභොගතො යාව දිවාටියානුපසඬ්ඛකමනා කම්මටියානං න පටිනෙති.

සරීරපරිකම්මන්ති මුඛධොවනාදිසරීරපටිජග්ගනං. ද්වෙ තයො පල්ලඬ්ඛකෙති ද්වෙ තයො නිසජ්ජාචාරෙ, ද්වෙ තීණි උණ්භාසනාති. තෙනාහ “උසුමං ගාභාපෙන්නො”ති. කම්මටියානසීසෙනෙවාති කම්මටියානග්ගෙනෙව, කම්මටියානං පධානං කත්වා එවාති අත්ථො. තෙන “පත්තොපි අවෙනතො”තිආදිනා (ම. නි. අට්ඨ. 1.109) වක්ඛමානං කම්මටියානං, යථාපරිහරියමානං වා අවිජහිත්වාති දස්සෙති. “පරිභොගවෙතියතො සරීරවෙතියං ගරුතර”න්ති කත්වා “වෙතියං වන්දිත්වා”ති පුබ්බකාලකිරියාවසෙන චුත්තං. තථා හි අට්ඨකථායං (විහ. අට්ඨ. 809; ම. නි. අට්ඨ. 3.128; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.275) “වෙතියං බාධයමානා බොධිසාබා හරිතබ්බා”ති චුත්තා.

ජනසඬ්ඛගන්ථන්ති “මයි අකථෙන්නෙ එතෙසං කො කථෙස්සති”ති ධම්මානුග්ගහෙන ජනසඬ්ඛගන්ථං. තස්මාති. යස්මා “ධම්මකථා නාම කථෙතබ්බායෙවා”ති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති, යස්මා ච ධම්මකථා කම්මටියානවිනිමුත්තා නාම නත්ථි, තස්මා. අනුමොදනං කත්වාති එත්ථාපි “කම්මටියානසීසෙනෙවා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. සම්පත්තපරිච්ඡෙදෙනෙවාති “පරිචිතො අපරිචිතො”තිආදිවිභාගං අකත්වා සම්පත්තකොටියාව. භයෙනි පරවක්කාදිභයෙ.

කම්මජතෙජොති ගහණිං සන්ධායාහ. කම්මටියානවීථිං නාරොහති බුදාපරිස්සමෙන කිලන්තකායත්තා සමාධානාභාවතො. අවසෙසටියානෙති යාගුයා අග්ගහිතටියානෙ. පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛන්ති කම්මටියානුපටියානස්ස අවිච්ඡෙදදස්සනවචනමෙතං, යථා පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛපවත්තාය සරපටිපාටියා අවිච්ඡෙදො, එවමෙතස්සාපිති.

නික්ඛිත්තධුරො භාවනානුයොගෙ. වත්තපට්ඨත්තියා අපුරුෂොන සබ්බවත්ථානි හින්දිත්වා. “කාමෙ අවිතරාගො භොති, කායෙ අවිතරාගො, රූපෙ අවිතරාගො, යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරියං වරති”ති (දී. නි. 3.320; ම. නි. 1.186) එවං වුත්ත පඤ්චවිධවෙතොඛිලවිනිබන්ධවිත්තො. වරිත්වාති පවත්තිත්වා.

අත්තකාමාති අත්තනො හිතසුඛං ඉච්ඡන්තා, ධම්මච්ඡන්දවත්තොති අත්ථො. ධම්මොති හි හිතං, තත්තිමිත්තකඤ්ච සුඛන්ති. අථ වා විඤ්ඤානං නිබ්බිසෙසත්තා අත්තභාවපරියාපන්නත්තා ව අත්තා නාම ධම්මො, තං කාමෙන්ති ඉච්ඡන්තිති අත්තකාමා. උසහං නාම වීසති යට්ඨියො. තාය සඤ්ඤායාති තාය පාසාණසඤ්ඤාය, එත්තකං යානං ආගතාති ජානන්තාති අධිප්පායො. සොයෙව නයොති “අයං හික්ඛු”තිආදිකො යො යානෙ වුත්තො, සො එව නිසජ්ජායපි නයො. පච්ඡතො ආගච්ඡන්තානං ඡින්නහත්තභාවහයෙනපි යොනියොමනසිකාරං පරිබ්‍රුහෙති.

බහාපධානං පුප්පස්සාමීති අම්භාකං අත්ථාය ලොකනාථොන ඡ වස්සානි කතං දුක්ඛරවරියං එවාහං යථාසත්ති පුප්පස්සාමීති. පට්ඨත්තිපුජා හි සත්ථුපුජා, න ආමිසපුජා. යානවච්ඡිකමනමෙවාති අධිට්ඨාතබ්බඉරියාපථවසෙන වුත්තං, න භොජනාදිකාලෙසු අවස්සං කත්තබ්බනිසජ්ජාය පටික්ඛෙපවසෙන.

වීරීං ඔතරිත්වා ඉතො විතො ව අනොලොකෙත්වා පයමමෙව වීරීයො සල්ලක්ඛෙතබ්බාති ආහ “වීරීයො සල්ලක්ඛෙත්වා”ති. යං සන්ධාය වුච්චති “පාසාදිකෙන අහික්කන්තෙනා”ති, තං දස්සෙතුං “තත්ථ වා”තිආදි වුත්තං.

පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකරොති, යදි උපනිස්සයසම්පන්නො භොතිති සම්බන්ධො. එවං සබ්බත්ථ ඉතො පරෙසුපි. තත්ථ පච්චෙකබොධියා උපනිස්සයසම්පදා කප්පානං ද්වෙ අසඬ්ඛොයායාති සතසහස්සඤ්ච තජ්ජං පුඤ්ඤඤාණසම්භරණං, සාවකබොධියං අග්ගසාවකානං එකං අසඬ්ඛොයායං කප්පසතසහස්සඤ්ච, මහාසාවකානං කප්පසතසහස්සමෙව, ඉතරෙසං අතීතාසු ජාතීසු විචට්ඨසන්නිස්සයවසෙන නිබ්බත්තිතං නිබ්බෙධභාගියං කුසලං. බාහියො දාරුචීරියොති බහි වීසයෙ සඤ්ජාතසංවඬ්ඨතාය බාහියො, දාරුචීරපරිහරණෙන දාරුචීරියොති ව සමඤ්ඤාතො. සො හි ආයස්මා -

“තස්මා තිහ තෙ, බාහිය, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘දිට්ඨෙය්‍ය දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතෙ... මුතෙ... විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති’ති. යතො බො තෙ, බාහිය, දිට්ඨෙය්‍ය දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතෙ... මුතෙ... විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති, තතො ත්වං, බාහිය, න තෙන. යතො ත්වං, බාහිය, න තෙන, තතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථ.

යතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථ, තතො ත්වං, බාහිය, නෙවිධ න හුරං න උභයමන්තරෙන, එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා”ති (උදා. 10) – එත්තකාය දෙසනාය අරහත්තං සච්ඡාකාසි.

තත්ති අසම්මුය්හනං. එවන්ති ඉදානි වුව්වමානාකාරෙන වෙදිතබ්බං. අත්තා අභික්කමතීති ඉමිනා අන්ධපුපුඡ්ජනස්ස දිට්ඨිග්ගාභවසෙන අභික්කමෙ සම්මුය්හනං දස්සෙති, අහං අභික්කමාමීති පන ඉමිනා මානග්ගාභවසෙන, තදුභයං පන තණ්හාය විනා න භොතීති තණ්හාග්ගාභවසෙනපි සම්මුය්හනං දස්සිතමෙව භොති. “තථා අසම්මුය්හන්තො”ති වත්වා තං අසම්මුය්හනං යෙන සනවිතිබ්භොගෙන භොති, තං දස්සෙන්තො “අභික්කමාමී”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා වායොධාතුයා අනුගතා තෙජොධාතු උද්ධරණස්ස පච්චයො. උද්ධරණගතිකා හි තෙජොධාතූති උද්ධරණෙ වායොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “එකෙක...පෙ.... බලවතියො”ති ආහ. යස්මා පන තෙජොධාතුයා අනුගතා වායොධාතු අතිහරණවීතිහරණානං පච්චයො. තිරියගතිකාය හි වායොධාතුයා අතිහරණවීතිහරණෙසු සාතිසයො බ්‍යාපාරොති තෙජොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “තථා අතිහරණවීතිහරණෙසු”ති ආහ. සතිපි අනුගමනානුගන්තබ්බතාවිසෙසෙ තෙජොධාතු-වායොධාතු-භාවමත්තං සන්ධාය තථා-සද්දග්ගණං. තත්ථ අක්කන්තට්ඨානතො පාදස්ස උක්ඛිපනං උද්ධරණං, ඨිතට්ඨානං අතික්කමිත්වා පුරතො හරණං අතිහරණං බාණුආදිපරිහරණත්ථං, පතිට්ඨිතපාදසට්ටනපරිහරණත්ථං වා පස්සෙන හරණං වීතිහරණං, යාව පතිට්ඨිතපාදො, තාව ආහරණං අතිහරණං, තතො පරං හරණං වීතිහරණන්ති අයං වා එතෙසං විසෙසො.

යස්මා පථවීධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු වොස්සජ්ජනස්ස පච්චයො. ගරුතරසභාවා හි ආපොධාතූති වොස්සජ්ජනෙ පථවීධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා තාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො ආහ “වොස්සජ්ජන...පෙ.... බලවතියො”ති. යස්මා පන ආපොධාතුයා අනුගතා පථවීධාතු සන්තික්ඛෙපනස්ස පච්චයො, පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි තස්සා සාතිසයකිච්චත්තා ආපොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තථා සට්ටනකිරියාය පථවීධාතුයා වසෙන සන්තිරුමිහනස්ස සිජ්ඣිතතො තත්ථාපි පථවීධාතුයා ආපොධාතුඅනුගතභාවො, තස්මා වුත්තං “තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරුමිහනෙසු”ති. තත්ථාති තස්මිං අභික්කමනෙ, තෙසු වා වුත්තෙසු උද්ධරණාදියු ඡසු කොට්ඨාසෙසු. උද්ධරණෙති උද්ධරණක්ඛණෙ. රූපාරූපධම්මාති උද්ධරණාකාරෙන පවත්තා රූපධම්මා, තංසමුට්ඨාපකා අරූපධම්මා ව අතිහරණං න පාපුණන්ති

බණ්ණමත්තාවට්ඨානතො. තත්ථ තත්ථෙචාති යත්ථ යත්ථ උප්පන්නා, තත්ථ තත්ථෙච. න හි ධම්මානං දෙසන්තරසඬකමනං අත්ථි. පබ්බං පබ්බන්තිආදි උද්ධරණාදිකොට්ඨාසෙ සන්ධාය වුත්තං, තං සභාගසන්තතිවසෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අතිඉත්තරො හි රූපධම්මානම්පි පවත්තික්ඛණො ගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං හෙට්ඨුපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි පාදෙ ච බද්ධධුරධාරාසමාගමතොපි සිසතරො. යථා තිලානං හජ්ජියමානානං පටපටායනෙන හෙදො ලක්ඛියති, එවං සඬබ්බධම්මානං උප්පාදෙනාති දස්සනත්ථං. “පටපටායන්තා”ති වුත්තං. උප්පන්නා හි එකන්තතො හිජ්ජන්තිති.

සද්ධිං රූපෙනාති ඉදං තස්ස තස්ස චිත්තස්ස නිරොධෙන සද්ධිං නිරුජ්ඣනකරූපධම්මානං වසෙන වුත්තං, යං තතො සත්තරසමචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නං. අඤ්ඤා යදි රූපාරූපධම්මා සමානක්ඛණා සිග්ගං, “රූපං ගරුපරිණාමං දන්ධනිරොධ”න්තිආදිවචනෙහි (විහ. අට්ඨ. 26) විරොධො සියා, තථා “නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං ලහුපරිවත්තං, යථයිදං චිත්ත”න්ති එවමාදිපාළියා (අ. නි. 1.48). චිත්තවෙනසිකා හි සාරම්මණසභාවා යථාබලං අත්තනො ආරම්මණපච්චයභූතමත්ථං විභාවෙන්තො එව උප්පජ්ජන්තිති තෙසං තංසභාවනිජ්ජන්තිඅනන්තරං නිරොධො, රූපධම්මා පන අනාරම්මණා පකාසෙතබ්බො, එවං තෙසං පකාසෙතබ්බභාවනිවත්ති සොළසහි චිත්තෙහි හොතිති තඬ්ඬණායුක්තතා තෙසං ඉච්ඡිතා, ලහුවිඤ්ඤාණවිසයසඬගතිමත්තපච්චයතාය තිණ්ණං බන්ධානං, විසයසඬගතිමත්තතාය ච විඤ්ඤාණස්ස ලහුපරිවත්තිතා, දන්ධමහාභූතපච්චයතාය රූපධම්මානං දන්ධපරිවත්තිතා, නානාධාතුයා යථාභූතඤ්ඤාණං බො පන තථාගතස්සෙව, තෙන ච පුරෙජාතපච්චයො රූපධම්මොච වුත්තො, පච්ඡාජාතපච්චයො ච තස්සෙවති රූපාරූපධම්මානං සමානක්ඛණතා න යුජ්ජතෙව, තස්මා වුත්තනයෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අඤ්ඤං උප්පජ්ජතෙ චිත්තං, අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣතිති යං පුරිමුප්පන්නං චිත්තං, තං අඤ්ඤං, තං පන නිරුජ්ඣන්තං අපරස්ස අනන්තරාදිපච්චයභාවෙනෙව නිරුජ්ඣතිති තතො ලද්ධපච්චයං අඤ්ඤං උප්පජ්ජතෙ චිත්තං. යදි එවං තෙසං අත්තරො ලබ්භෙය්‍යාති නොති ආහ “අවිච්ඡෙදසම්බන්ධො”ති, යථා විචි අත්තරො න ලබ්භති, තදෙවෙනන්ති අවිසෙසවිදු මඤ්ඤන්ති, එවං අනු අනු සම්බන්ධො චිත්තසන්තානො රූපසන්තානො ච නදීසොතොච නදියං උදකප්පවාහො විය වත්තති.

අහිමුඛං ලොකිතං ආලොකිතන්ති ආහ “පුරතොපෙක්ඛන”න්ති. යස්මා යංදියාහිමුඛො ගච්ඡති තිට්ඨති නිසීදති වා, තදහිමුඛං පෙක්ඛනං ආලොකිතං, තස්මා තදනුගතං විදියාලොකනං විලොකිතන්ති ආහ “විලොකිතං නාම

අනුදිසාපෙක්ඛන”න්ති. සම්මජ්ජනපරිභණ්ඩාදිකරණෙ ඔලොකිතස්ස, උල්ලොකහරණාදීසු උල්ලොකිතස්ස, පච්ඡතො ආගච්ඡන්තපරිස්සයස්ස පරිවජ්ජනාදීසු අපලොකිතස්ස සියා සම්භවොති ආහ “ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගහිතානෙවා”ති.

කායසක්ඛිත්ති කායෙන සච්ඡිකතවන්තං, පච්චක්ඛකාරිනන්ති අත්ථො. සො හි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙ එව “යමෙවාහං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතං නිස්සාය සාසනෙ අනභිරතිආදිවිජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව සුට්ඨු නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති උස්සාහජාතො බලවහිරොත්තජ්ජො, තත්ථ ව කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ උක්කංසපාරම්ප්පත්තො, තෙනෙව නං සත්ථා “එතදග්ගං, හික්ඛෙව, මම සාවකානං හික්ඛුනං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.235) එතදග්ගෙ යිපෙසි.

සාත්ථකතා ව සප්පායතා ව ආලොකිතවිලොකිතස්ස වෙදිතබ්බා. තස්මාති “කම්මට්ඨානාවිජහනස්සෙව ගොචරසම්පජ්ඣ්ඤාචතො”ති චුත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති. අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙව ආලොකනවිලොකනං කාතබ්බං, ඛන්ධාදිකම්මට්ඨානා අඤ්ඤො උපායො න ගවෙසිතබ්බොති අධිප්පායො. ආලොකිතාදිසමඤ්ඤාපි යස්මා ධම්මමත්තස්සෙව පවත්තිවිසෙසො, තස්මා තස්ස යාථාවතො ජානනං අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤාත්ති දස්සෙතුං “අබ්භන්තරෙ”තිආදි චුත්තං.

“පයමජවනෙපි ...පෙ.... න හොති”ති ඉදං පඤ්චද්වාරවිඤ්ඤාණවිජීයං “ඉත්ථි පුරිසො”ති රජ්ජනාදීනං අභාවං සන්ධාය චුත්තං. තත්ථ හි ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනානං අයොනිසො ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනවසෙන ඉට්ඨෙ ඉත්ථිරූපාදිමිහි ලොභො, අනිට්ඨෙ ව පටිසො උජ්ජජ්ජති, මනොද්වාරෙ පන “ඉත්ථි පුරිසො”ති රජ්ජනාදි හොති, තස්ස පඤ්චද්වාරජවනං මූලං, යථාචුත්තං වා සබ්බං භවභිගාදි, එවං මනොද්වාරජවනස්ස මූලවසෙන මූලපරිඤ්ඤා චුත්තා. ආගන්තුකතාවකාලිකතා පන පඤ්චද්වාරජවනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන ඉත්තරභාවවසෙන ව චුත්තා. හෙට්ඨපරියවසෙන හිජ්ජිත්වා පතිතෙසුති හෙට්ඨිමස්ස උපරිමස්ස ව අපරාපරං භඩ්ගජ්ජත්තිමාහ. තත්ති ජවනං. තස්ස න යුත්තන්ති සම්බන්ධො. ආගන්තුකො අබ්භාගතො. උදයබ්බයපරිවිජින්නො තාවතකො කාලො එතෙසන්ති තාවකාලිකානි.

එතං අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං. තත්ථාති පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ආලොකනවිලොකනෙ පඤ්ඤායමානෙ තබ්බිතිමුත්තො කො එකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති. උපනිස්සයපච්චයොති ඉදං සුත්තන්තනයෙන පරියායතො චුත්තං. සහජාතපච්චයොති

නිදස්සනමත්තමෙනං අඤ්ඤමඤ්ඤ-සම්පයුත්ත-අත්ථිඅවිගතාදිපච්චයානම්පි ලබ්භනතො.

මණ්ණිසප්පො නාම එකා සප්පජාතීති වදන්ති. ලලනන්ති කම්පනන්ති වදන්ති, ලිලාකරණං වා ලලනං.

උණ්භපකතිකො පරිලාභබහුලො. සීලස්ස විදුසනෙන අභිතාවහත්තා මිච්ඡාජීවවසෙන උප්පන්නං අසප්පායං. විවරම්පි අවෙතනන්තිආදිනා විවරස්ස විය “කායොපි අවෙතනො”ති කායස්ස අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන “අබ්භන්තරො”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං විභාවෙන්තො ඉතරීතරසන්තොසස්ස කාරණං දස්සෙති. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතොති ආහතචතුපඤ්චගණ්ඨිකො, චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහි වා හතසොහො.

අට්ඨවිධොපි අත්ථොති අට්ඨවිධොපි පයොජනවිසෙසො. පථවිසන්ධාරකජලස්ස තංසන්ධාරකවායුනා විය පරිභුත්තස්ස ආහාරස්ස වායොධාතුනාව ආසයෙ අවට්ඨානන්ති ආහ “වායොධාතුවසෙනෙව තිට්ඨති”ති. අතිහරතීති යාව මුඛා අභිහරති. චිතිහරතීති තතො යාව කුච්ඡි, තාව හරති. අතිහරතීති වා මුඛද්වාරං අතික්කාමෙන්තො හරති. චිතිහරතීති කුච්ඡිගතං පස්සතො හරති. පරිවත්තෙතීති අපරාපරං වාරෙති. එත්ථ ච ආහාරස්ස ධාරණපරිවත්තනසංවුණ්ණනවිසොසනාති පථවිධාතුසහිතා එව වායොධාතු කරොති, න කෙවලාති තාති පථවිධාතුයාපි කිච්චභාවෙන වුත්තාති. අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙතීති වායුආදීහි අතිසොසනං යථා න හොති, තථා අනුපාලෙති අල්ලආදීහි අතිසොසනං යථා න හොති, තථා අනුපාලෙති අල්ලභාවං. තෙජොධාතූති ගහණිසඬ්ඛාතා තෙජොධාතු. සා හි අන්තො පට්ඨං ආහාරං පරිපාචෙති. අඤ්ජසො හොතීති ආහාරස්ස පචෙසනාදිනං මග්ගො හොති. ආභූජතීති පරියෙසනජිකොහරණජිණ්ණාජිණ්ණාදිං ආවජ්ජෙති, විජානාතීති අත්ථො. තංතංවිජානනනිප්ථාදකොයෙව හි පයොගො “සම්මාපයොගො”ති වුත්තො. යෙන හි පයොගෙන පරියෙසනාදි නිප්ඵජ්ජති, සො තබ්බිසයවිජානනම්පි නිප්ඵාදෙති නාම තදවිනාභාවතො. අථ වා සම්මාපයොගං සම්මාපට්ඨන්තිං අත්වාය ආගම්ම ආභූජති සමන්තාහරති. ආහොගපුබ්බකො හි සබ්බොපි විඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරොති තථා වුත්තං.

ගමනතොති භික්ඛාචාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ භික්ඛත්ථං ආභිණ්ඩනතො. පරිභොගතොති ආහාරස්ස පරිභුඤ්ජනතො. ආසයතොති පිත්තාදිආසයතොථ ආසයති එත් . තමානොපිකං පවත්ඵකජ් කම්මබලවත්ථිතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬ්කරතො සයති තිට්ඨති පවත්තතීති ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි තිට්ඨනකො පිත්තාදිකො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො .

තො ආහාරො නිවිතොනිධෙති යථාභුත් භුත්වා තිට්ඨති එත්ථාති නිධානං,
 ආමාසයොතතො . නිධානතො. අපරිපක්කතොති ගහණීසඬ්ඛාතෙන
 කම්මජතෙජෙන අවිපක්කතො. පරිපක්කතොති යථාභුත්තස්ස ආහාරස්ස
 විපක්කභාවතො. ඵලතොති නිජ්ජත්තිතො. නිස්සන්දතොති ඉතො චිතො ච
 විස්සන්දනතො. සම්මක්ඛනතොති සබ්බසො මක්ඛනතො. අයමෙත්ථ
 සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි .මහාටී .
 1.294) ගහෙනබ්බො.

අඤ්ඤෙ ව රොගා කණ්ණසුලභගන්දරාදයො. අට්ඨානෙති
 මනුස්සාමනුස්සපරිග්ගහිතෙ අයුත්තෙ යානෙ ඛේතදෙවායතනාදිකෙ.
 නිස්සට්ඨත්තා නෙව අත්තතො කස්සපි අනිස්සජ්ජිත්තා ජිගුච්ඡනීයත්තා ච
 න පරස්ස. උදකතුම්ඛතොති වෙළුනාලිආදිඋදකභාජනතො. තත්ති
 ඡඩ්ඛිතඋදකං.

අද්ධානඉරියාපථා විරජ්ජවත්තිකා දීඝකාලිකා ඉරියාපථා. මජ්ඣිමා
 භික්ඛාචරණාදිවසෙන පවත්තා. චුණ්ණිකඉරියාපථා විහාරෙ අඤ්ඤත්ථාපි
 ඉතො චිතො ච පරිවත්තනාදිවසෙන පවත්තාති වදන්ති. “ගතෙති
 ගමනෙ”ති පුබ්බෙ අභික්කමපටික්කමග්ගහණෙන ගමනෙනපි පුරතො
 පච්ඡතො ච කායස්ස අතිහරණං චුත්තන්ති ඉධ ගමනමෙව ගහිතන්ති කෙවි.

යස්මා මහාසීවත්ථෙරවාදෙ අනන්තරෙ අනන්තරෙ ඉරියාපථෙ
 පවත්තරූපාරූපධම්මානං තත්ථ තත්ථෙව නිරොධදස්සනවසෙන
 සම්පජානකාරිතා ගහිතා, ඉදඤ්චෙත්ථ සම්පජඤ්ඤවිපස්සනාවාරවසෙන
 ආගතං, තස්මා චුත්තං “තයිදං මහාසීවත්ථෙරෙන චුත්තං අසම්මොහධුරං
 ඉමස්මිං සතිපට්ඨානභුත්තෙ අධිජ්ජෙත”න්ති. සාමඤ්ඤඵලෙ (දී. නි. 1.214;
 දී. නි. අට්ඨ. 1.214; දී. නි. ටී. 1.214) පන සබ්බමිපි චතුබ්බිධං සම්පජඤ්ඤං
 ලබ්භති යාවදෙව සාමඤ්ඤඵලවිසෙසදස්සනපරත්තා තස්සා දෙසනාය.
 සතිසම්පයුත්තස්සෙවාති ඉදං යථා සම්පජඤ්ඤකිච්චස්ස පධානතා, ඵං
 සතිකිච්චස්සාපිති දස්සනත්ථං, න සතියා සබ්භාවමත්තදස්සනත්ථං. න භි
 කදාපි සතිරහිතා ඤාණජ්ජවත්ති අත්ථි. එතානි පදානීති සම්පජඤ්ඤපදානි.
 විහත්තානෙවාති විසුං විහත්තානෙව. ඉමිනාපි සම්පජඤ්ඤස්ස විය සතියාපි
 පධානතංයෙව විභාවෙති.

අපරො නයො – එකො භික්ඛු ගච්ඡන්තො අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො
 අඤ්ඤං චිත්තකෙන්තො ගච්ඡති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙත්ථාව
 ගච්ඡති, තථා එකො තිට්ඨන්තො නිසීදන්තො සයන්තො අඤ්ඤං
 චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං චිත්තකෙන්තො සයති, එකො කම්මට්ඨානං
 අවිස්සජ්ජෙත්ථාව සයති, එත්ථකෙන පන න පාකටං හොතීති වඩ්ඤාමනෙන
 දීජෙන්නි. යො භි භික්ඛු වඩ්ඤාමනං ඔතරිත්වා වඩ්ඤාමනකොටියං යීතො
 පරිග්ගණ්හාති “පාවීනවඩ්ඤාමනකොටියං පවත්තා රූපාරූපධම්මා
 පච්ඡිමවඩ්ඤාමනකොටීං අජ්ජත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා,

පච්ඡිමවඩ්ඤ්ඤානකොටියං පවත්තාපි පාචිනවඩ්ඤ්ඤානකොටිං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්දා, වඩ්ඤ්ඤානමජ්ඣෙකං පවත්තා උභො කොටියො අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්දා, වඩ්ඤ්ඤානෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා යානං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්දා, යානෙ පවත්තා නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය පවත්තා සයනං අප්පත්වා එත්ථෙවනිරුද්දා”ති, එවං පරිග්ගණ්හන්තො පරිග්ගණ්හන්තොයෙව චිත්තං භවඤ්ඤං ඔතාරෙති, උට්ඨහන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වාච උට්ඨහති, අයං භික්ඛු ගතාදීසු සම්පජානකාරී නාම භොති, එවම්පි සුත්තෙ කම්මට්ඨානං අවිභූතං භොති, තස්මා යො භික්ඛු යාව සක්කොති, තාව වඩ්ඤ්ඤානමායා යත්වා නිසීදිත්වා සයමානො එවං පරිග්ගහෙත්වා සයති “කායො අවෙතනො, මඤ්ඤො අවෙතනො, කායො න ජානාති “අහං මඤ්ඤෙ සයිතො”ති, මඤ්ඤො න ජානාති “මයි කායො සයිතො”ති, අවෙතනො කායො අවෙතනෙ මඤ්ඤෙ සයිතො”ති, එවං පරිග්ගණ්හන්තොයෙව චිත්තං භවඤ්ඤං ඔතාරෙති, පඤ්ඤානන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වාච පඤ්ඤානති, අයං සුත්තෙ සම්පජානකාරී නාම භොතිති.

කායාදිකිරියානිබ්බත්තනොන තම්මයත්තා ආවජ්ජනකිරියාසමුට්ඨිතත්තා ව ජවනං, සබ්බම්පි වා ඡද්චාරජ්ජවත්තං කිරියාමයපවත්තං නාම, තස්මිං සති ජාගරිතං නාම භොතිති පරිග්ගණ්හන්තො ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අපිච රත්තින්දිවං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා පඤ්ඤානෙ කොට්ඨාසෙ ජග්ගන්තොපි ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම භොති. විමුක්තායතනසිසෙත ධම්මං දෙසෙන්නොපි බාත්තිංසතිරවිජානකථං පහාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතං සප්පායකථං කථෙන්නොපි භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු චිත්තරූපියං මනසිකාරං පවත්තෙන්නොපි දුතියං ඤානං සමාපන්නොපි තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. දුතියඤ්ඤි ඤානං වට්ඨසඤ්ඤානවිචාරනො විසෙසනො තුණ්හිභාවො නාම. රූපධම්මස්සෙව පවත්තිආකාරවිසෙසා අභික්කමාදයොති වුත්තං “රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නීහරිතබ්බො”ති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

චතුසම්පජඤ්ඤාපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

110. පටිකුලමනසිකාරවසෙනාති (දී. නි. ටී. 2.377) ජිගුච්ඡනීයතාය. පටිකුලමෙව පටිකුලං යො පටිකුලසභාවො පටිකුලාකාරො, තස්ස මනසිකරණවසෙන. අන්තරෙතපි හි භාවවාචිනං සද්දං භාවත්ථො විඤ්ඤායති යථා “පටස්ස සුක්ක”න්ති. යස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.182-183) වුත්තං, තස්මා තත්ථ තංසංවණ්ණනායඤ්ඤානං වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. වත්ථාදීහි පසිබ්බකාකාරෙන බන්ධිත්වා කතං ආවටනං පුතොළී. විභූතාකාරොති පණ්ණාස්තිං සමතික්කමිත්වා අසුභභාවස්ස උපට්ඨිතාකාරො. ඉති-සද්දස්ස ආකාරත්ථනං දස්සෙන්නො “එව”න්ති වත්ථා තං කාරණං සරූපතො දස්සෙන්නො “කෙසාදිපරිග්ගහණ්ණනා”ති ආහ.

ධාතුමනසිකාරපඛිබ්බණ්ණනා

111. ධාතුමනසිකාරවසෙනාති පථවිධාතුආදිකා චතස්සො ධාතුයො ආරබ්භ පවත්තභාවනාමනසිකාරවසෙන, චතුරධාතුවචත්ථානවසෙනාති අත්ථො. ධාතුමනසිකාරො ධාතුකම්මට්ඨානං චතුරධාතුවචත්ථානන්ති හි අත්ථතො ඵකං. ගොසාතකොති ජීවිකත්ථාය ගුත්තං සාතකො. අන්තෙවාසිකොති කම්මකරණවසෙන තස්ස සමීපවාසී. ඨිත-සද්දො “ඨිතො වා”තිආදියු (දී. නි. 1.263; අ. නි. 5.28) යානසඤ්චාතඉරියාපථසමඤ්චිතාය, යා-සද්දස්ස වා ගතිවිනිවත්තිඅත්ථතාය අඤ්ඤත්ථ යපෙත්වා ගමනං සෙසඉරියාපථසමඤ්චිතාය බොධකො, ඉධ පන යථා තථා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරබොධකො අධිජපෙතොති ආහ “චතුත්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනචි ආකාරෙන ඨිතත්තා යථාඨිත”න්ති. තත්ථ ආකාරෙනාති යානාදිනා රූපකායස්ස පවත්තිආකාරෙන. යානාදියො හි ඉරියාපථසඤ්චාතාය කායිකකිරියාය පථො පවත්තිමග්ගොති “ඉරියාපථො”ති වුච්චන්ති. යථාඨිතන්ති යථාපවත්තං. යථාචුත්තට්ඨානමෙවෙත්ථ “පණ්ණිකාන”න්ති අධිජපෙතන්ති ආහ “යථාඨිතත්තා ව යථාපණ්ණික”න්ති. ඨිතන්ති වා කායස්ස යානසඤ්චාතඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. පණ්ණිකන්ති තදඤ්ඤඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. ඨිතන්ති වා කායසඤ්චාතානං රූපධම්මානං තස්මිං තස්මිං බණ්ණ සකිච්චවසෙන අවට්ඨානපරිදීපනං. පණ්ණිකන්ති පච්චයකිච්චවසෙන තෙහි තෙහි පච්චයෙහි පකාරතො නිහිතං පණ්ණිකන්ති ඵම්මපෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්චවෙක්ඛන්ති පති පති අවෙක්ඛති, ඤාණචක්ඛුනා විනිබ්භුජත්වා විසුං විසුං පස්සති.

ඉදානි චුත්තමෙවත්ථං භාවත්ථවිභාවනවසෙන දස්සෙතුං “යථා ගොසාතකස්සාථතත් .තංතිආදි චුත්” පොසෙත්තස්සාති මංසුපචයපරිබ්බහනාය කුණ්ඩකහත්තකප්පාසට්ඨිආදිහි සංවච්චෙත්තස්ස. වධිතං මතන්ති හිංසිතං හුත්වා මතං. මතන්ති ව මතමත්තං. තෙනෙවාහ “තාවදෙවා.ති” ගාවිති සඤ්ඤා න අන්තරධායති යානි අඤ්ඤපච්චඤ්චානි යථාසන්තිවිට්ඨානි උපාදාය ගාවිසමඤ්ඤා මතමත්තායපි ගාවියා, තෙසං තංසන්තිවෙසස්ස අවිනට්ඨත්තාතිජන්හිජ් තිවිලියන් . විභුජ්ජන්තිති බ්ලා භාගා වකාරං-ස බකාරස්-, ඉසකාරස්- ඊ.වාකාරං කත්- බ්ලසොති බ්ලං බ්ලං කත්වා. විභජ්ත්වාති අට්ඨිසඤ්ඤාටතො මංසං විවෙචෙත්වා, තතො වා විවෙචිතමංසං භාගසො කත්වාතෙනෙවාහ . “මංසසඤ්ඤා පවත්තති.ති” පඛිබ්බණ්ණසපි අපරිග්ගහිතකම්මට්ඨානස්ස. සනවිනිබ්භොගන්ති සන්තතිසමුහකිච්චසනානං විනිබ්භුජනං විවෙචනං. ධාතුයො පච්චවෙක්ඛතොති සනවිනිබ්භොගකරණෙන ධාතුං ධාතුං පථවිආදිධාතුං විසුං විසුං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස. සත්තසඤ්ඤාති අත්තානුදිට්ඨිවසෙන පවත්තා සඤ්ඤාති වදන්ති, වොහාරවසෙන පවත්තසත්තසඤ්ඤායපි තදා අන්තරධානං යුත්තමෙව යථාවතො සනවිනිබ්භොගස්ස සම්පාදනතො.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 එවඤ්ඤි සති යථාචුත්තඔපම්මත්ථෙත උපමෙයාත්ථො අඤ්ඤදත්ථු
 සංසන්දනි සමෙති. තෙනෙවාහ “ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති.ති”
 දක්ඛොති ඡෙකො තංතංසමඤ්ඤාය කුසලො, යථාජාතෙ සුනස්මිං
 නභිගුට්ඨබුරවිසාණාදිවත්තෙ අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමුදායෙ අවිහත්තෙ
 ගාවිසමඤ්ඤා, න විහත්තෙ, විහත්තෙ පන අට්ඨිමංසාදිඅවයවසමඤ්ඤාති
 ජානනකො. චතුමහාපථො විය චතුරුරියාපථොති ගාවියා ධීතචතුමහාපථො
 විය කායස්ස පවත්තිමග්ගහුතො චතුබ්බිධො ඉරියාපථොමායස් .
 විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි .1.306) චිත්ථාරිතා, තස්මා තත්ථ
 තංසංචණ්ණනායඤ්ච .මහාට් .ධිවිසුද්ධි)1.306) චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.
 ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා

112. සිවථිකාය අපවිද්ධඋද්ධුමාතකාදිපටිසංයුත්තානං ඔධිසො
 පවත්තානං කථානං තදභිධෙය්‍යානඤ්ච උද්ධුමාතකාදිඅසුභගාගානං
 සිවථිකපබ්බානීති සඬිගිතිකාරෙහි ගහිතසමඤ්ඤා. තෙනාහ
 “සිවථිකපබ්බෙහි විහජිතු”න්ති. උද්ධං ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතක්ඛයතො
 උපරි මරණතො පරං. සමුග්ගතෙනාති උට්ඨිතෙන. උද්ධුමාතත්තාති උද්ධං
 උද්ධං ධුමාතත්තා සුනත්තා. සෙතරත්තෙහි විපරිහින්තං විමිස්සිතං නීලං
 විනීලං, පුරිමවණ්ණවිපරිණාමභූතං වා නීලංවිනීලං, විනීලමෙව විනීලකන්ති
 ක-කාරොන පදවඩ්ඪනමාහ අනත්ථන්තරතො යථා “පීතකං ලොහිතක”න්ති
 (ධ. ස. 616). පටිකුලකත්තාති ජිගුච්ඡනීයත්තා. කුච්ඡිතං විනීලං විනීලකන්ති
 කුච්ඡනත්ථො වා අයං ක-කාරොති දස්සෙතුං චුත්තං යථා “පාපකො
 කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති (දී. නි. 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285).
 පරිහින්තට්ඨානෙහි කාකකඬිකාදිහි. විස්සන්දමානං පුබ්බන්ති විස්සවන්තං
 පුබ්බං, තහං තහං පග්ගරන්තපුබ්බන්ති අත්ථො. තථාභාවන්ති
 විස්සන්දමානපුබ්බභාවං.

සො භික්ඛුති යො “පස්සෙය්‍ය සරීරං සිවථිකාය ඡඩ්ඪිත”න්ති චුත්තො,
 සො භික්ඛු. උපසංහරති සදිසතං. අයමපි ඛොතිආදි
 උපසංහරණාකාරදස්සනං. ආයුති රූපජීවිතින්ද්‍රියං, අරූපජීවිතින්ද්‍රියං
 පනෙත්ථ විඤ්ඤාණගතිකමෙව. උස්මාති කම්මජතෙජො.
 එවංපුතිකසභාවොති එවං අතිවිය පුතිකසභාවො, න ආයුආදීනං අවිගමෙ විය
 මත්තසොති අධිප්පායො. එදිසො හවිස්සතීති එවංභාවීති ආහ
 “එවංඋද්ධුමාතාදිහෙදො හවිස්සතී”ති.

ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වාති උප්පාටෙත්වා උප්පාටෙත්වා.
 සෙසාවසෙසමංසලොහිතයුත්තන්ති සබ්බසො අබාදිතත්තා තහං තහං
 සෙසෙන අප්පාවසෙසෙන මංසලොහිතෙන යුත්තං. අඤ්ඤෙන
 හත්ථට්ඨිකන්ති අවිසෙසෙන හත්ථට්ඨිකානං විප්පකිණ්ණතා ජොතිතාති
 අනවසෙසතො තෙසං විප්පකිණ්ණතං දස්සෙත්තො
 “චතුසට්ඨිහෙදමපි”තිආදිමාහ. තෙරොවස්සිකානීති තිරොවස්සං ගතාති.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 තානි පන සංවච්ඡරං විනිවත්තානි හොන්තීති ආහ
 “අතික්කන්තසංවච්ඡරානී”ති. පුරාණතාය සනභාවවිගමෙන විවුණ්ණතා ඉධ
 පුත්තිභාවොති සො යථා හොති, තං දස්සෙත්තො “අබ්භොකාසෙ”ති ආදිමාහ.
 ඛජ්ජමානතාදිවසෙන දුතියසිවථිකපබ්බාදිතං වචත්ථිතත්ථා චුත්තං
 “ඛජ්ජමානාදිතං වසෙන යොජනා කාතබ්බා”ති.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉමානෙව ද්වෙති අවධාරණෙන අප්පනාකම්මට්ඨානං තත්ථ නියමෙති
 අඤ්ඤපබ්බෙසු තදභාවතො. යතො හි එව-කාරො, තතො අඤ්ඤත්ථ
 නියමෙති, තෙන පබ්බද්වයස්ස විපස්සනාකම්මට්ඨානතාපි අප්පට්ඨිද්ධාති
 දට්ඨබ්බා අනිච්චාදිදස්සනතො. සඬ්ඛාරෙසු ආදීනවානුපස්සනාවසෙන
 සිවථිකපබ්බානීති ආහ “සිවථිකානං ආදීනවානුපස්සනාවසෙන
 චුත්තත්තා”ති. ඉරියාපට්පබ්බාදිතං අනප්පනාවහතා පාකටා එවාති
 “සෙසානි ද්වාදසාපි”ති චුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං
 සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

කායානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

113. සුඛං වෙදනන්ති එත්ථ සුඛයතීති සුඛා, සම්පයුත්තධම්මෙ කායඤ්ච
 ලද්ධස්සාදෙ කරොතීති අත්ථො. සුච්ඡු වා බාදති, බනති වා කායිකං
 වෙතසිකඤ්ච ආබාධන්ති සුඛා. සුකරං ඔකාසදානං එතිස්සාති සුඛාති අපරෙ.
 වෙදයති ආරම්මණරසං අනුභවතීති වෙදනා. වෙදයමානොති අනුභවමානො.
 කාමන්ති ආදීසු යං වත්තබ්බං, තං ඉරියාපට්පබ්බෙ චුත්තමෙව. සම්පජානස්ස
 වෙදියනං සම්පජානවෙදියනං.

“වොහාරමත්තං හොතී”ති එතෙන “සුඛං වෙදනං වෙදයමානො සුඛං
 වෙදනං වෙදයාමී”ති ඉදං වොහාරමත්තන්ති දස්සෙති. වත්ථුආරම්මණාති
 රූපාදිආරම්මණා. රූපාදිආරම්මණඤ්ඤි වෙදනාය පවත්තිට්ඨානතාය
 “වත්ථු”ති අධිජ්ජෙතං. අස්සානි හවෙය්‍යා. ධම්මවිනිමුත්තස්ස අඤ්ඤස්ස
 කත්තු අභාවතො ධම්මස්සෙව කත්තුභාවං දස්සෙත්තො “වෙදනාව
 වෙදයතී”ති ආහ. නිත්ථුනන්තොති. බලවතො වෙදනාවෙගස්ස නිරොධනෙ
 ආදීනවං දිස්වා තස්ස අවසරදානවසෙන නිත්ථුනන්තො. වීරියසමතං
 යොජෙත්ථාති අධිවාසනවීරියස්ස අධිමත්තත්තා තස්ස භාපනවසෙන
 සමාධිතා සමරසතාපාදනෙන වීරියසමතං යොජෙත්ථා. සහ පටිසම්භිදාහීති
 ලොකුත්තරපටිසම්භිදාහී සහ. ලොකියානම්පි වා සති උප්පත්තිකාලෙ තත්ථ
 සමත්ථතං සන්ධායාහ “සහ පටිසම්භිදාහී”ති. සමසීසිති වාරසමසීසි හුත්වා,
 පච්චවෙක්ඛණ්ණවාරස්ස අනන්තරවාලෙ පරිනිබ්බායීති අත්ථො.

යථා ව සුඛං, එවං දුක්ඛන්ති යථා “සුඛං වෙදයතී”ති ආදීනා
 සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය චුත්තං, එවං දුක්ඛම්පි. තත්ථ දුක්ඛයතීති දුක්ඛා,

සම්පයුත්තධම්මෙ කායඤ්ච පිළෙති විබාධතීති අත්ථො. දුට්ඨං වා බාදති, බනති වා කාශිකං වෙනසිකඤ්ච සාතන්ති දුක්ඛා. දුක්ඛරං ඔකාසදානං එතිස්සාති දුක්ඛාති අපරෙ. අරූපකම්මට්ඨානන්ති අරූපපරිග්ගහං, අරූපධම්මමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසන්ති අත්ථො. රූපකම්මට්ඨානෙන පන සමථාහිනිවෙසොපි සඬගස්හති, විපස්සනාහිනිවෙසො පන ඉධාධිප්පෙතොති දස්සෙන්නො ආහ. “රූපපරිග්ගහො අරූපපරිග්ගහොතිපි එතදෙව වුවචති”ති. චතුර්ධාතුවචත්ථානං කප්ථෙති එත්ථාපි “යෙභුයොනා”ති පදං ආනෙත්ථා සම්බන්ධිතබ්බං. තදුභයන්ති චතුර්ධාතුවචත්ථානස්ස සඬබ්බෙපවිත්ථාරද්වයමාහ. සඬබ්බෙපමනසිකාරවසෙන මහාසතිපට්ඨානෙන, විත්ථාරමනසිකාරවසෙන රාහුලොවාද- (ම. නි. 2.115-117) ධාතුචිහ්ඨගාදීසු (විහ. 174-175).

යෙභුයාග්ගහණෙන තදඤ්ඤධම්මවසෙනපි අරූපකම්මට්ඨානකථාය අත්ථිතා දීපිතාති තං විභාගෙන දස්සෙතුං “තිවිධො හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අහිනිවෙසොති අනුප්පවෙසො, ආරම්භොති අත්ථො. ආරම්භෙ එව හි අයං විභාගො, සම්මසනං පන අනවසෙසතොව ධම්මෙ පරිග්ගහෙත්ථා චත්තති. පරිග්ගහිතෙ රූපකම්මට්ඨානෙති ඉදං රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසං සන්ධාය වුත්තං, අරූපමුඛෙන පන විපස්සනාහිනිවෙසො යෙභුයොන සමථයානිකස්ස ඉච්ඡිතබ්බො, සො ච පයමං ඤානඬගාති පරිග්ගහෙත්ථා තතො පරං සෙසධම්මෙ පරිග්ගහණාති. පයමාහිනිපාතොති සබ්බෙ වෙනසිකා විත්තායත්තා විත්තකිරියභාවෙන වුවචන්තීති එස්සො විත්තස්ස පයමාහිනිපාතො වුත්තො, උප්පන්නඑස්සො පුග්ගලො, විත්තවෙනසිකරාසි වා ආරම්මණෙන චුට්ඨො එස්සසහජාතාය වෙදනාය තංසමකාලමෙව වෙදෙති, එස්සො පන ඔභාසස්ස විය පදීපො වෙදනාදීනං පච්චයවිසෙසො හොතීති පුරිමකාලො විය වුවචති, යා තස්ස ආරම්මණාහිනිරොපනලක්ඛණතා වුවචති. චුසන්තොති ආරම්මණස්ස චුසනාකාරෙන. අයඤ්චි අරූපධම්මතා එකදෙසෙන අනල්ලියමානොපි රූපං විය චක්ඛු, සද්දො විය ච සොතං චිත්තං ආරම්මණඤ්ච චුසන්තො විය සඬසට්ඨන්තො විය ච පචත්තති. තථාහෙස “සඬසට්ඨනරසො”ති වුවචති.

ආරම්මණං අනුභවන්තීති ඉස්සරවතාය විසවිතාය සාමිභාවෙන ආරම්මණරසං අනුභවන්තී. එස්සාදීනඤ්චි සම්පයුත්තධම්මානං ආරම්මණෙ එකදෙසෙනෙව පවත්ති චුසනාදිමත්තභාවතො, වෙදනාය පන ඉට්ඨාකාරසම්භොගාදිවසෙන පවත්තනතො ආරම්මණෙ නිප්පදෙසතො පවත්ති. චුසනාදිභාවෙන හි ආරම්මණග්ගහණං එකදෙසානුභවනං, වෙදයිතභාවෙන ගහණං යථාකාමං සබ්බානුභවනං එවසභාවානෙව තාති ගහණාතීති න වෙදනාය විය එස්සාදීනම්පි යථාසකං කිච්චකරණෙන සාමිභාවානුභවනං වොදෙතබ්බං. විජානන්තන්ති පරිච්ඡින්නදනවසෙන විසෙසතො ජානන්තං. විඤ්ඤාණඤ්චි මිනිතබ්බවත්ථුං නාළියා මිනන්තො පුරිසො විය ආරම්මණං පරිච්ඡිජ්ජ විභාවෙන්තං පවත්තති, න සඤ්ඤා විය

සඤ්ජානනමත්තං හුත්වා. තථා හි අනෙත කදාවි ලක්ඛණත්තයවිභාවනාපි හොති. ඉමෙසං පන එස්සාදීනං තස්ස තස්ස පාකටභාවො පච්චයවිසෙසසිද්ධස්ස පුබ්බාභොගස්ස වසෙන වෙදිතබ්බො.

එවං තස්ස තස්සෙව පාකටභාවෙපි “සබ්බං, භික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤායා”න්ති (සං. නි. 4.46; පටි. ම. 1.3) “සබ්බඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, අභිජාන”න්ති (සං. නි. 4.26) ව එවමාදිවචනතො සබ්බෙ සම්මසන්තපගා ධම්මා පරිග්ගහෙතබ්බාති දස්සෙන්නො “තත්ථ යස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ එස්සපඤ්චමකෙයෙවාවති අවධාරණං තදන්තොගධත්තා තග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා වතුන්නං අරූපක්ඛන්ධානං. එස්සපඤ්චමකග්ගහණඤ්චි තස්ස සබ්බචිත්තුප්පාදසාධාරණභාවතො, තත්ථ ව එස්සචෙතනාග්ගහණෙන සබ්බසඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මසඬ්ඛගහො චෙතනාපධානත්තා තෙසං. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධවිභවිගෙ (විහ. 12) “චක්ඛුසම්චස්සජා චෙතනා”තිආදිනා චෙතනාව විහත්තා, ඉතරෙ පන ඛන්ධා සරූපෙනෙව ගහිතා.

වත්ථුං නිස්සිකාති එත්ථ වත්ථු-සද්දො කරජකායවිසයොති කථමිදං විඤ්ඤායතිති ආහ “යං සන්ධාය චුත්ත”න්තිආදි. කත්ථ පන චුත්තං? සාමඤ්ඤඵලෙ. සොති කරජකායො. පඤ්චක්ඛන්ධවිනිමුත්තං නාමරූපං නත්ථීති ඉදං අධිකාරවසෙන චුත්තං. අඤ්ඤා භි ඛන්ධවිනිමුත්තමපි නාමං අත්ථෙවාවාති. අවිජ්ජාදිහෙතුකාති අවිජ්ජාතණ්හපාදානාදිහෙතුකා. විපස්සනාපටිපාටියා...පෙ.... විවරතීති ඉමිනා බලවවිපස්සනං වත්ථා පුන තස්ස උස්සුක්කාපනං විසෙසාධිගමනඤ්ච දස්සෙන්නො “සො”තිආදිමාහ.

ඉධාති ඉමිස්සං දුතියසතිපට්ඨානදෙසනායං, තස්සා පන වෙදනානුපස්සනාවසෙන කථෙතබ්බත්තා භගවා වෙදනාවසෙන කථෙසී. යථාචුත්තෙසු ව තීසු කම්මට්ඨානාහිනිවෙසෙසු වෙදනාවසෙන කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො සුකරො වෙදනානං විභූතභාවතොති දස්සෙතුං “එස්සවසෙන හී”තිආදි චුත්තං. න පාකටං හොතීති ඉදං තාදිසෙ පුග්ගලෙ සන්ධාය චුත්තං, යෙසං ආදිතො වෙදනාව විභූතතරා හුත්වා උපට්ඨාති. එවඤ්චි යං චුත්තං “එස්සො පාකටො හොති, විඤ්ඤාණං පාකටං හොතී”ති, තං අවිරොධිතං හොති. වෙදනානං උප්පත්තිපාකටතායාති ව ඉදං සුබදුක්ඛවෙදනානං වසෙන චුත්තං. තාසඤ්චි පචත්ති ඔළාරිකා, න ඉතරාය. තදුභයග්ගහණමුඛෙන වා ගහෙතබ්බත්තා ඉතරායපි පචත්ති විඤ්ඤානං පාකටා එවාති “වෙදනාන”න්ති අවිසෙසග්ගහණං දට්ඨබ්බං. යදා සුඛං උප්පජ්ජතීතිආදි සුඛවෙදනාය පාකටභාවවිභාවනං. නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙතීති තස්මිං සුඛවෙදනාසමඬ්ඛිසමයෙ නෙව දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති නිරුද්ධත්තා, අනුප්පන්නත්තා ව යථාක්කමං අතීතානාගතානං, පච්චුප්පන්නාය පන අසම්භවො චුත්තොයෙව. සකිච්චක්ඛණමත්තාවට්ඨානතො අනිච්චා. සමෙච්චසම්භූයා පච්චයෙහි

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-ටිකා

මූලපරියායවග්ගො

කතත්තා සඬ්ඛතා. චත්ථාරම්මණාදිපච්චයං පටිච්ච උප්පන්නත්තා පටිච්චසමුප්පන්නා. ඛයවයපඥාප්පනනිරුප්ඝාතපකතිතාය ඛයධම්මා...පෙ.... නිරොධධම්මාති දට්ඨබ්බා.

කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසං නාම පඤ්ච කාමගුණා, ආරම්මණකරණවසෙන සහ ආමිසෙහිති ආමිසා. තෙනාහ “පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිතා”ති. ඉතො පරන්ති “අත්ථි වෙදනා”ති එවමාදිපාළිං සන්ධායාහ “කායානුපස්සනායං චුත්තනයමෙවා”ති.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

114. සම්පයොගවසෙන (දී. නි. ටී. 2.381) පචත්තමානෙන සහ රාගෙනාති සරාගං. තෙනාහ “ලොභසහගත”න්ති. චිත්තරාගන්ති. එත්ථ කාමං සරාගපදපටියොගිනා චිත්තරාගවසෙන භවිතබ්බං, සම්මසනචාරස්ස පන ඉධාධිජ්ජෙතත්තා තෙභුමකස්සෙව ගහණන්ති “ලොකියකුසලාබ්බාකත”න්ති චත්ථා “ඉදං පනා”තිආදිනා තමෙව අධිජ්ජායං විචරති. සෙසානි ද්වෙ දොසමූලානි, ද්වෙ මොහමූලානීති චත්තාරි අකුසලචිත්තානි. තෙසඤ්ඤි රාගෙන සම්පයොගාභාවතො නත්ථෙව සරාගතා, තන්තිමිත්තකතාය පන සියා තංසහිතතාලෙසොති නත්ථෙව චිත්තරාගතාපිති දුක්ඛනිමුත්තතා එවෙත්ථ ලබ්භතීති ආහ “නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං භජන්ති”ති. යදි එවං පදෙසිකං පජානනං ආපජ්ජතීති? නාපජ්ජති දුක්ඛන්තරපරියාපන්නත්තා තෙසං. අකුසලමූලෙසු සහ මොහෙනෙව චත්තතීති සමොහන්ති ආහ “විචිකිච්ඡාසහගතඤ්ඤෙව උද්ධච්චසහගතඤ්ඤා”ති. යස්මා චෙත්ථ සහෙව මොහෙනාති සමොහන්ති පුරිමපදාවධාරණමිපි ලබ්භතියෙව, තස්මා චුත්තං “යස්මා පනා”තිආදි. යථා පන අතිමූළ්භතාය පාටිපුග්ගලිකනයෙන සවිසෙසං මොහචත්තතාය මොමුභචිත්තන්ති චත්තබ්බතො විචිකිච්ඡුද්ධච්චසහගතද්වයං විසෙසතො “සමොහ”න්ති චුච්චති, න තථා සෙසාකුසලචිත්තානීති “චට්ටන්තියෙවා”ති චුත්තං. සම්පයොගවසෙන ටීනමිද්ධෙන අනුපතීතං අනුගතන්ති ටීනමිද්ධානුපතීතං පඤ්චවිධං සසඬ්ඛාරිකාකුසලචිත්තං සඬ්ඝට්ඨචිත්තං. සඬ්ඝට්ඨචිත්තං නාම ආරම්මණෙ සඬ්ඝකොචනවසෙන පචත්තනතො. පච්චයවිසෙසවසෙන ථාමජානෙන උද්ධච්චෙවන සහගතං පචත්තං සංසට්ඨන්ති උද්ධච්චසහගතං, අඤ්ඤාපා සබ්බමිපි අකුසලචිත්තං උද්ධච්චසහගතමෙවාති. පසට්ඨන්තං නාම සාතිසයං වික්ඛෙපවසෙන පචත්තනතො.

කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථතාය විපුලඵලතාය දීඝසන්තානතාය ච මහන්තභාවං ගතං, මහන්තෙහි වා උළාරච්ඡන්දාදීහි ගතං පටිපන්නන්ති මහග්ගතං. තං පන රූපාරූපභූමිකං තතො මහන්තස්ස ලොකෙ අභාවතො. තෙනාහ “රූපාරූපාවචර”න්ති. තස්ස චෙත්ථ පටියොගී පරිත්තමෙවාති ආහ

“අමහග්ගතන්ති කාමාවචර”න්ති. අත්තානං උත්තරිතුං සමත්ථෙහි සහ උත්තරෙහිති සඋත්තරං, තප්පට්ඨකංචෙන අනුත්තරං, තදුභයං උපාදාය වෙදිතබ්බන්ති ආහ “සඋත්තරන්ති කාමාවචර”න්තිආදි. පට්ඨකංචිකංචමහනසමත්ථෙන සමාධිනා සම්මදෙව ආහිතං සමාහිතං. තෙනාහ “යස්සා”තිආදි. යස්සාති යස්ස චිත්තස්ස. යථාචුත්තෙන සමාධිනා න සමාහිතන්ති අසමාහිතං. තෙනාහ “උභයසමාධිරහිත”න්ති. තදචගවිමුත්තියා විමුත්තං, කාමාවචරං කුසලං. චිත්තමහනවිමුත්තියා විමුත්තං, මහග්ගතන්ති තදුභයං සන්ධායාහ “තදචගවිත්තමහනවිමුත්තිහි විමුත්ත”න්ති. යත්ථ තදුභයවිමුත්ති නත්ථි, තං උභයවිමුත්තිරහිතන්ති ගස්භමානෙ ලොකුත්තරචිත්තෙපි සියා ආසඬකාති තන්තිචත්තනත්ථං “සමුච්ඡේද...පෙ.... ඔකාසොච නත්ථි”ති ආහ. ඔකාසාභාවො ච සම්මසනචාරස්ස අධිප්පෙතත්තා වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහන්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙවාති.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනාවණ්ණනා

නිවරණපබ්බචණ්ණනා

115. පහාතබ්බාදිධම්මවිභාගදස්සනාවසෙන පඤ්චධා ධම්මානුපස්සනා නිද්දිට්ඨාති අයමත්ථො පාළිතො එව විඤ්ඤායතීති තමත්ථං උල්ලිඬිගෙන්නො “පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙතු”න්ති චුත්තං. යදි එවං කස්මා නිවරණාදිවසෙනෙව නිද්දිට්ඨන්ති? වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයතො. යෙසඤ්ඤි වෙනෙය්‍යානං පහාතබ්බධම්මෙසු පයමං නිවරණානි විභාගෙන චත්තබ්බානි, තෙසං වසෙනෙත්ථ හගවතා පයමං නිවරණෙසු ධම්මානුපස්සනා කථිතා. තථා හි කායානුපස්සනාපි සමථපුබ්බඬිගමා දෙසිතා, තතො පරිඤ්ඤෙය්‍යෙසු ඛන්ධෙසු ආයතනෙසු, භාවෙනබ්බෙසු බොජ්ඣංගිකෙසු පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිවිභාගෙසු සච්චෙසු ච උත්තරා දෙසනා දෙසිතා, තස්මා චෙත්ථ සමථභාවනාපි යාවදෙව විපස්සනත්ථං ඉච්ඡිතා, විපස්සනාපධානා විපස්සනාබහුලා ච සතිපට්ඨානදෙසනාති තස්සා විපස්සනාහිනිවෙසවිභාගෙන දෙසිතභාවං විභාවෙන්නො “අපිචා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඛන්ධායතනදුක්ඛසච්චවසෙන මිස්සකපරිග්ගහකථනං දට්ඨබ්බං. සඤ්ඤාසඬබාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමිජිති පි-සද්දෙන සකලපඤ්චුපාදානක්ඛන්ධපරිග්ගහං සම්පිණ්ඩෙති ඉතරෙසං තදන්තොගධත්තා. “කණ්හසුක්කානං යුගන්ධතා නත්ථි”ති පජානනකාලෙ අභාවා “අභිණ්හසමුදාවාරවසෙනා”ති චුත්තං. යථාති යෙනාකාරෙන. සො පන “කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති”ති චුත්තත්තා කාමච්ඡන්දස්ස කාරණාකාරොච, අත්ථතො කාරණමෙවාති ආහ “යෙන කාරණෙන”ති. ව-සද්දො චක්ඛමානත්ථසමුච්චයත්ථො.

තත්ථාති “යථා චා”තිආදිනා චුත්තපදෙ. සුභමිජිති කාමච්ඡන්දොපි. සො හි අත්තතො ගහණාකාරෙන “සුභ”න්ති චුච්චති, තෙනාකාරෙන

පවත්තනකස්ස අඤ්ඤස්ස කාමච්ඡන්දස්ස නිමිත්තත්තා “සුභනිමිත්ත”න්ති ව. ඉට්ඨං, ඉට්ඨාකාරෙන වා ගය්හමානං රූපාදි සුභාරම්මණං. ආකඨ්ඛිතස්ස හිතසුඛස්ස අනුපායභූතො මනසිකාරො අනුපායමනසිකාරො. තන්ති අයොනියොමනසිකාරං. තත්ථාති නිජ්ඣාදෙනබ්බෙ ආරම්මණභූතෙ ව දුවිධෙපි සුභනිමිත්තෙ. ආභාරොති පච්චයො.

අසුභමිති අසුභජ්ඣානමිති උත්තරපදලොපෙන. තං පන දසසු අවිඤ්ඤාණකාසුහෙසු, කෙසාදිසු ව පවත්තං දට්ඨබ්බං. කෙසාදිසු හි සඤ්ඤා අසුභසඤ්ඤාති ගිරිමානන්දසුත්තෙ (අ. නි. 10.60) වුත්තාති. එත්ථ ව චතුබ්බිධස්ස අයොනියොමනසිකාරස්ස යොනියොමනසිකාරස්ස ව ගහණං නිරවසෙසදස්සනත්ථං කතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙසු පන අසුහෙ “සුභ”න්ති, “අසුභ”න්ති ව මනසිකාරො ඉධාධිජ්ජෙතො, තදනුකූලත්තා වා ඉතරෙපිති.

එකාදසසු (අ. නි. ටි. 1.1.16) අසුහෙසු පටිකූලාකාරස්ස උග්ගණ්හනං, යථා වා තත්ථ උග්ගහනිමිත්තං උජ්ජජ්ජති, තථා පටිපත්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො. උපචාරජ්ජනාවහාය අසුභභාවනාය අනුයුඤ්ජනං අසුභභාවනානුයොගො. භොජනෙ මත්තඤ්ඤානො ටීනමිද්ධාහිභවාභාවා ඔතාරං අලහමානො කාමච්ඡන්දො පභීයතීති වදන්ති. භොජනනිස්සිතං පන ආභාරෙ පටිකූලසඤ්ඤං, තබ්බිපරිණාමස්ස, තදාධාරස්ස, තස්ස ව උදරියභූතස්ස අසුභතාදස්සනං, කායස්ස ආභාරට්ඨිතිකතාදස්සනඤ්ඤං යො සම්මදෙව ජානාති, යො විසෙසතො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා නාම, තස්ස ව කාමච්ඡන්දො පභීයතෙව. අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරො දන්තට්ඨිදස්සාවී. අභිධම්මපරියායෙන (ධ. ස. 1159, 1503) සබ්බොපි ලොභො කාමච්ඡන්දනීවරණන්ති ආහ “අරහත්තමග්ගෙනා”ති.

පටිසම්භි පුරිමුජ්ජන්තං පටිසනිමිත්තං පරතො උජ්ජජ්ජනකපටිසස්ස කාරණන්ති කත්වා. මෙජ්ජති හිතඵරණවසෙන සිනිස්හතීති මිත්තො, තස්මිං මිත්තෙ භවා, මිත්තස්ස වා එසාති මෙත්තා, තස්සා මෙත්තාය.

මෙත්තායනස්ස සත්තෙසු හිතඵරණස්ස උජ්ජාදනං පවත්තනං මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො. ඔධිසකඅනොධිසකදිසාඵරණානන්ති අත්තඅතිපියසභායමජ්ඣක්තවෙරීවසෙන ඔධිසකතා, සීමාසම්මහෙදෙ කතෙ අනොධිසකතා, එකාදිදිසාඵරණවසෙන දිසාඵරණතා මෙත්තාය උග්ගහණෙ වෙදිතබ්බා. විහාරරච්ඡාගාමාදිවසෙන වා ඔධිසකදිසාඵරණං, විහාරාදිඋද්දෙසරහිතං පුරත්ථිමාදිදිසාවසෙන අනොධිසකදිසාඵරණන්ති එවං වා ද්විධා උග්ගහණං සන්ධාය “ඔධිසකඅනොධිසකදිසාඵරණාන”න්ති වුත්තං. උග්ගහො ව යාව උපචාරා දට්ඨබ්බො, උග්ගහිතාය ආසෙවනා භාවනා. තත්ථ “සබ්බෙ සත්තා, පාණා, භූතා, පුග්ගලා, අත්තභාවපරියාපන්නා”ති එතෙසං වසෙන පඤ්චවිධා, එකෙකස්මිං “අවෙරා භොන්තු, අබ්බාපජ්ජා, අනීසා, සුඛි අත්තානං පරිහරන්තු”ති චතුධා

පවත්තිතො වීසතිවිධා අනොධිසකඵරණා මෙත්තා, “සබ්බා ඉත්ථියො, පුරිසා, අරියා, අනරියා, දෙවා, මනුස්සා, විනිපාතිකා”ති සත්තොධිකරණවසෙන පවත්තා සත්තවිධා අට්ඨවීසතිවිධා වා, දසහි දිසාහි දිසොධිකරණවසෙන පවත්තා දසවිධා ව, එකෙකාය වා දිසාය සත්තාදිඉත්ථාදිඅවෙරාදිහෙදෙන අසීතාධිකවතුසතප්පහෙදා ව ඔධිහොඵරණා වෙදිතබ්බා.

යෙන අයොනියොමනසිකාරොන අරතිආදිකානි උප්පජ්ජන්ති, සො අරතිආදීසු අයොනියොමනසිකාරො, තෙන. නිජ්ඣාදෙනබ්බෙ හි ඉදං භූමිමං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. උක්කණ්ඨිකා පන්තසෙනාසනෙසු අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු ව උප්පජ්ජනභාවරිඤ්චනා. කායචිනාමනාති කායස්ස විරූපෙනාකාරොන නාමනා.

කුසලධම්මසම්පට්පත්තියා පට්ඨපනසභාවතාය, තප්පට්පක්ඛානං විසොසනසභාවතාය ව ආරම්භධාතුආදිතො පවත්තවීරියන්ති ආහ “පයමාරම්භවීරිය”න්ති. යස්මා පයමාරම්භමත්තස්ස කොසජ්ජවිධමනං ථාමගමනඤ්ච නත්ථි, තස්මා චුත්තං “කොසජ්ජතො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතර”න්ති. යස්මා පන අපරාපරුප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනං උපරුපරිවිසෙසං ආවහන්තං අතිවිය ථාමගතමෙව හොති, තස්මා චුත්තං “පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතර”න්ති.

අතිහොජනෙ නිමිත්තග්ගාහොති අතිහොජනෙ ටීනමිද්ධස්ස නිමිත්තග්ගාහො, “එත්තකෙ භුත්තෙ ටීනමිද්ධස්ස කාරණං හොති, එත්තකෙ න හොති”ති ටීනමිද්ධස්ස කාරණාකාරණග්ගාහො හොතීති අත්ථො. දිවා සූරියාලොකන්ති දිවා ගහිතනිමිත්තං සූරියාලොකං රත්තියං මනසිකරොන්තස්සපිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධුතඬිගානං වීරියනිස්සිතත්තා චුත්තං “ධුතඬිගනිස්සිතසප්පායකථායපි”ති.

කුක්කුච්චමිපි කතාකතානුසොචනවසෙන පවත්තමානං චෙතසො අවුපසමාවහතාය උද්ධච්චෙන සමානලක්ඛණමෙවාති “අවුපසමො නාම අවුපසන්තාකාරො, උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙවෙනං අත්ථතො”ති චුත්තං.

බහුස්සුතස්ස ගන්ථතො අත්ථතො ව සුත්තාදීනි විචාරෙන්තස්ස අත්ථවෙදාදිපටිලාභසබ්භාවතො වික්ඛෙපො න හොති, යථාවිධිපට්පත්තියා යථානුරූපපටිකාරප්පවත්තියා ව කතාකතානුසොචනඤ්ච න හොතීති “බහුස්සවිචෙනපි...පෙ.... උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයතී”ති ආහ. යදග්ගෙන බහුස්සවිචෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති, තදග්ගෙන පරිපුච්ඡකතාවිනයපකතඤ්ඤානාහිපි තං පභීයතීති දට්ඨබ්බං. බුද්ධසෙවිතා ව බුද්ධසීලිතං ආවහතීති චෙතසො වූපසමකරත්තා උද්ධච්චකුක්කුච්චපහානකාරී චුත්තා. බුද්ධත්තං පන අනපෙක්ඛිත්වා විනයධරා කුක්කුච්චවිනොදකා කල්‍යාණමිත්තා චුත්තාති දට්ඨබ්බා.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 වික්ඛෙපො ච භික්ඛුනො යෙභුයොන කුක්කුච්චහෙතුකො භොතීති
 “කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාමහුලස්සා”ති ආදිනා විනයනායෙන ච
 පරිපුච්ඡකතාදයො නිද්දිට්ඨා. පභීනො උද්ධච්චකුක්කුච්චෙති නිද්ධාරණ
 භූමිමං. කුක්කුච්චස්ස දොමනස්සසහගතත්තා අනාගාමීමග්ගෙන ආයතිං
 අනුප්පාදො වුත්තො.

තිට්ඨති පවත්තති එත්ථාති යානියා, විචිකිච්ඡාය යානියා
 විචිකිච්ඡාට්ඨානියා, විචිකිච්ඡාය කාරණභූතා ධම්මා. තිට්ඨතීති වා යානියා,
 විචිකිච්ඡා යානියා එතිස්සාති විචිකිච්ඡාට්ඨානියා, අත්ථතො විචිකිච්ඡා එච.
 සා හි පුරිමුප්පන්නා පරතො උප්පජ්ජනකවිචිකිච්ඡාය සහාගහෙතුතාය
 අසාධාරණං.

කුසලාකුසලාති කොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන කුසලා, තප්පට්පක්ඛතො
 අකුසලා. යෙ අකුසලා, තෙ සාවජ්ජා අසෙවිතඛිබ්බා භීතා ච. යෙ කුසලා, තෙ
 අනවජ්ජා සෙවිතඛිබ්බා පඤ්ඤා ච. කුසලාපි වා භීනෙහි ඡන්දාදීහි ආරද්ධා
 භීතා, පඤ්ඤෙහි පඤ්ඤා. කණ්ඞාති කාලකා, විත්තස්ස
 අපහස්සරභාවකරණා. සුක්කාති ඔදාතා, විත්තස්ස පහස්සරභාවකරණා.
 කණ්ඞාහිජාතිහෙතුතො වා කණ්ඞා, සුක්කාහිජාතිහෙතුතො සුක්කා. තෙ එච
 සප්පට්ඨාගා. කණ්ඞා හි උපුච්ඡව්චනිකතාය සුක්කෙහි සප්පට්ඨාගා, තථා
 සුක්කාපි ඉතරෙහි. අථ වා කණ්ඞසුක්කා ච සප්පට්ඨාගා ච
 කණ්ඞසුක්කසප්පට්ඨාගා. සුඛා හි වෙදනා දුක්ඛායවෙදනාය සප්පට්ඨාගා,
 දුක්ඛා ච වෙදනා සුඛාය වෙදනාය සප්පට්ඨාගාති.

කාමං බාහුසච්චපරිපුච්ඡකතාහි අට්ඨවත්ථුකාපි විචිකිච්ඡා පභීයති, තථාපි
 රතනත්තයවිචිකිච්ඡාමූලිකා සෙසවිචිකිච්ඡාති කත්වා ආහ “තිණ්ණ රතනානි
 ආරබ්භා”ති. රතනත්තයගුණාවබ්බොධෙ හි “සත්ථරි කඬ්ඛතී”ති (ධ. ස. 1008,
 1123, 1167, 1241, 1263, 1270; විහ. 915) ආදිවිචිකිච්ඡාය
 අසම්මතවොති. විනයෙ පකතඤ්ඤාතා “සික්ඛාය කඬ්ඛතී”ති (ධ. ස. 1008,
 1123, 1167, 1241, 1263, 1270; විහ. 915) වුත්තාය විචිකිච්ඡාය පහානං
 කරොතීති ආහ “විනයෙ විණ්ණවසීභාවස්සපී”ති.
 ඔකප්පනීයසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබ්බුලස්සාති සද්ධෙයාවත්ථුතො
 අනුපවිසනසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛෙන අධිමුච්චනබ්බුලස්ස.
 අධිමුච්චනඤ්ච අධිමොක්ඛුප්පාදනමෙවාති දට්ඨබ්බං. සද්ධාය වා
 නින්තපොණතා අධිමුත්ති අධිමොක්ඛො.

සුභනිමිත්තඅසුභනිමිත්තාදීසුති “සුභනිමිත්තාදීසු අසුභනිමිත්තාදීසු”ති
 ආදි-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතඛිබ්බො. තත්ථ පට්ඨමෙන ආදි-සද්දෙන
 පටිසනිමිත්තාදීනං සඬ්ඛගො, දුතියෙන මෙත්තාවෙතොවිමුත්තිආදීනං.
 සෙසමෙත්ථ යං වත්තඛිබ්බං, තං වුත්තනයමෙවාති.

නිවරණපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

116. උපාදානෙහි ආරම්මණකරණාදිවසෙන උපාදාතබ්බා වා බන්ධා උපාදානක්ඛන්දා. ඉති රූපන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ඉදං-සද්දෙන සමානත්ථොති අධිප්පායෙනාහ “ඉදං රූප”න්ති. තයිදං සරූපතො අනවසෙසපරියාදානං හොතීති ආහ – “එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථි”ති. ඉතීති වා පකාරත්ථෙ නිපාතො, තස්මා “ඉති රූප”න්ති ඉමිනා භූතූපාදාදිවසෙන යත්තකො රූපස්ස හෙදො, තෙන සද්ධිං රූපං අනවසෙසතො පරියාදිසිත්වා දස්සෙති. සභාවතොති රූප්පනසභාවතො චක්ඛාදිවණ්ණාදිසභාවතො ච. වෙදනාදීසුපීති එත්ථ “අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා, න ඉතො පරං වෙදනා අත්ථිති සභාවතො වෙදනං පජානාති”තිආදිනා, සභාවතොති ච අනුභවනසභාවතො සාතාදිසභාවතො වාති එවමාදිනා යොජෙතබ්බං.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

117. ඡසු අප්ඤ්ඤානිකබාහිරෙසුති .දී) නි .ටී .2.384) “ඡසු අප්ඤ්ඤානිකෙසු ඡසු බාහිරෙසුති” “ඡසුමා පනෙතානි කස් .බංවෙකං යොජෙතබ්බිති පදං පච්ඡි” උභයානි ඡලෙව වුත්තානි? ඡවිඤ්ඤාණකායුප්පත්තිද්වාරාරම්මණවචන්ථානතොඤ්ඤාණවිටීයාබ්බවිඤ්ඤානි . පරියාපන්තස්ස හි විඤ්ඤාණකායස්ස චක්ඛායතනමෙව උප්පත්තිද්වාරං, රූපායතනමෙව ච ආරම්මණං, තථා ඉතරානි ඉතරෙසං, ඡට්ඨස්ස පන භවච්ඡගමනසඬ්ඛාතො මනායතනෙකදෙසො උප්පත්තිද්වාරං, අසාධාරණඤ්ඤානිකායතනං ආරම්මණංබතීතිචක් . චක්ඛු, රූපං අස්සාදෙති විභාවෙති වාති අත්ථොසුණාතීති . සොතං. සායතීති සානං. ජීවිතනිමිත්තතාය රසො ජීවිතං, තං ජීවිතමවිභායතීති ජීවිතා. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයො උප්පත්තිදෙසොති කායො. මුනාති ආරම්මණං විජානාතීති මනො. රූපයති වණ්ණෙවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයච්ඡගතභාවං පකාසෙතීති රූපං. සප්පති අත්තතො පච්චයෙහි හරීයති සොතවිඤ්ඤායාභාවං ගමීයතීති සද්දො. ගන්ධයති අත්තතො වත්ථුං සුචෙතීති ගන්ධො. රසන්ති තං සත්තා අස්සාදෙත්තීති රසො. චුසීයතීති ථොට්ඨබ්බං. අත්තතො ලක්ඛණං ධාරෙත්තීති ධම්මා. සබ්බානි පන ආයානං තනනාදිඅත්ථොන ආයතනානි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි .2.510-512) තංසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි .මහාටී .2.510) ච වුත්තනෙයෙන වෙදිතබ්බො.

චක්ඛුඤ්ඤානිකායතනං එත්ථ චක්ඛු නාම පසාදචක්ඛු, න සසම්භාරචක්ඛු, නාපි දිබ්බචක්ඛුආදිකන්ති ආහ “චක්ඛුපසාද”න්ති. යං සන්ධාය වුත්තං “යං චක්ඛු චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො”ති (ධ. ස. 596-599). ව-සද්දො චක්ඛමානත්ථසමුච්චියත්ථො. යාථාවසරසලක්ඛණවසෙනාති අවිපරිතස්ස අත්තතො රසස්ස වෙච ලක්ඛණස්ස ච වසෙන, රූපෙසු ආවිඤ්ඡනකිච්චස්ස වෙච රූපාභිසාතාරභභූතපසාදලක්ඛණස්ස ච වසෙනාති

අත්ථො. “චක්ඛුඤ්ඤා පටිච්ච රූපෙ වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425-426; සං. නි. 2.43-45; 4.54-55; කථා. 465, 467) සමුදිතානියෙව රූපායතනානි චක්ඛුවිඤ්ඤාණුප්පත්තිගෙනු, න විසුං විසුන්ති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථං. “රූපෙ වා”ති පුට්ඨවනග්ගහණං, තාය එව ච දෙසනාගතියා කාමං ඉධාපි “රූපෙ ව පජානාති”ති වුත්තං, රූපභාවසාමඤ්ඤාන පන සබ්බං එකජ්ඣං ගහෙත්වා “ඛනිද්ධා චතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්ඤා”ති එකවචනවසෙන අත්ථො වුත්තො. සරසලක්ඛණවසෙනානි චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස විසයභාවකිච්චස්ස වෙව චක්ඛුපටිභනනලක්ඛණස්ස ච වසෙනානි යොජෙතබ්බං.

උභයං පටිච්චානි චක්ඛුං උපනිස්සයපට්ඨයවසෙන පට්ඨයභූතං, රූපෙ ආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයවසෙන පට්ඨයභූතෙ ව පටිච්ච. කාමඤ්ඤායං සුත්තන්තසංවණ්ණනා, නිස්පරියායකථා නාම අභිධම්මසන්නිස්සිතා එවානි අභිධම්මනයෙනෙව සංයොජනානි දස්සෙන්නො “කාමරාග...පෙ.... අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති ආහ. තත්ථ කාමෙසු රාගො, කාමො ච සො රාගො වානි කාමරාගො, සො එව ඛන්ධනට්ඨෙන සංයොජනං. අයඤ්ඤි යස්ස සංවිජ්ජති, තං පුග්ගලං වට්ටස්මිං සංයොජෙති ඛන්ධනි, ඉති දුක්ඛෙන සත්තං, භවාදිකෙ වා භවන්තරාදීනි, කම්මුනා වා විපාකං සංයොජෙති ඛන්ධනීති සංයොජනං. එවං පටිසසංයොජනාදීනම්පි යථාරහං අත්ථො වත්තබ්බො. සරසලක්ඛණවසෙනානි එත්ථ පන සත්තස්ස වට්ටතො අනිස්සජ්ජනසඬ්ඛාතස්ස අත්තනො කිච්චස්ස වෙව යථාවුත්තඛන්ධනසඬ්ඛාතස්ස ලක්ඛණස්ස ච වසෙනානි යොජෙතබ්බං.

භවස්සාද-දිට්ඨිස්සාද-නිවත්තනත්ථං. කාමස්සාදග්ගහණං. අස්සාදයතොති අභිරමන්තස්ස. අභිනන්දතොති සප්ප්පිතිකතණ්භාවසෙන නන්දන්තස්ස. පදද්වයෙනපි බලවතො කාමරාගස්ස පට්ඨයභූතා කාමරාගුප්පත්ති වුත්තා. එස නයො සෙසෙසුපි. එතං ආරම්මණන්ති එතං එවංසුබ්බමං එවංදුබ්බිභාගං ආරම්මණං. නිවචං ධූවන්ති එතං නිදස්සනමත්තං, “උච්ඡිජ්ජස්සති විනස්සිස්සතීති ගණ්හතො”ති එවමාදීනම්පි සඬ්ගහො ඉච්ඡිතබ්බො. භවං පත්ථෙත්තස්සානි “ඊදිසෙ සම්පත්තිභවෙ යස්මා අම්භාකං ඉදං ඉට්ඨාරම්මණං සුලභං ජාතං, තස්මා ආයතිම්පි සම්පත්තිභවො භවෙය්‍යා”ති භවං නිකාමෙන්තස්ස. එවරූපං සක්කා ලද්ධුන්ති යොජනා. උසුයතොති උසුයං ඉස්සං උප්පාදයතො. අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායතොති අඤ්ඤාන අසාධාරණභාවකරණෙන මච්ඡරියං කරොතො. සබ්බෙහෙව යථාවුත්තෙහි නවහි සංයොජනෙහි.

තඤ්ඤා කාරණන්ති සුභනිමිත්තපටිසනිමිත්තාදිවිභාවං ඉට්ඨානිට්ඨාදිරූපාරම්මණඤ්ඤෙව තජ්ජායොනිසොමනසිකාරඤ්ඤාති තස්ස තස්ස සංයොජනස්ස කාරණං. අවික්ඛම්භිතඅසමුහතභූමිලද්ධුප්පන්නං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
සන්ධාය “අප්පභීතට්ඨෙන උප්පත්තස්සා”ති වුත්තං. චත්තමානුප්පත්තතා
සමුදාචාරග්ගහණෙනෙව ගහිතා. යෙන කාරණෙනාති යෙන
විපස්සනාසමට්ඨාචනාසඬ්ඛාතෙන කාරණෙන. තඤ්ඤි තස්ස තදඬ්ගවසෙන
වෙව වික්ඛම්භනවසෙන ච පභානකාරණං. ඉස්සාමච්ඡරියානං
අපායගමනීයතාය පට්ඨමග්ගවජ්ඣකා වුත්තා. යදි එවං “තිණ්ණං
සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපත්තො හොති”ති (අ. නි. 4.241)
සුත්තපදං කථන්ති? තං සුත්තන්තපරියායෙන වුත්තං.
යථානුලොමසාසනඤ්ඤි සුත්තන්තදෙසනා, අයං පන අභිධම්මනයෙන
සංවණ්ණනාති නායං දොසො. ඔලාරිකස්සාති පුලස්ස, යතො
අභිණ්භසමුප්පත්තිපරිපුට්ඨානතිබ්බතාව හොති. අණුසහගතස්සාති
වුත්තප්පකාරඔලාරිකාභාවෙන අණුභාවං සුබ්බභාවං ගතස්ස.
උද්ධච්චසංයොජනස්සපෙත්ථ අනුප්පාදො වුත්තොයෙව
යථාවුත්තසංයොජනෙහි අවිනාභාවතො. සොතාදීනං
සභාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානනා, තප්පච්චයානං සංයොජනානං
උප්පාදාදිපජානනා ච වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති දස්සෙත්තො “එසෙව
නයො”ති අතිදිසති.

අත්තනො වා ධම්මෙසුති අත්තනො අජ්ඣත්තිකායතනධම්මෙසු,
අත්තනො උභයධම්මෙසු වා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ
අජ්ඣත්තිකායතනපරිග්ගහණෙනාති
අජ්ඣත්තිකායතනපරිග්ගහණනමුඛෙනාති අත්ථො, එවඤ්ච අනවසෙසතො
සපරසන්තානෙසු ආයතනානං පරිග්ගහො සිද්ධො හොති. පරස්ස වා
ධම්මෙසුති එත්ථාපි එසෙව නයො. රූපායතනස්සාති
අඬ්චෙඨකාදසපහෙදරූපසභාවස්ස ආයතනස්ස. රූපක්ඛන්ධෙ වුත්තනයෙන
නීහරිතබ්බාති ආනෙත්වා සම්ඛන්ධිතබ්බං. සෙසක්ඛන්ධෙසුති
වෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙසු. වුත්තනයෙනාති ඉමිනා අතිදෙසෙන
රූපක්ඛන්ධෙ ආභාරසමුදයාති, විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ නාමරූපසමුදයාති,
සෙසක්ඛන්ධෙසු එස්සසමුදයාති ඉමං විසෙසං විභාවෙති, ඉතරං පන
සබ්බත්ථ සමානන්ති. බන්ධපබ්බෙ විය ආයතනපබ්බෙපි
ලොකුත්තරනිවත්තනං පාළියං ගහිතං නත්ථිති ආහ “ලොකුත්තරධම්මා න
ගහෙතබ්බා”ති.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා

118. බුජ්ඣනකසත්තස්සාති කිලෙසනිද්දාය පටිබුජ්ඣනකසත්තස්ස,
අරියසච්චානං වා පටිවිජ්ඣනකසත්තස්ස. අඬ්ගෙසුති කාරණෙසු, අවයවෙසු
වා. උදයබ්බයඤ්ඤාණුප්පාදතො පට්ඨාය සම්බොධිපටිපදායං ධීතො නාම
හොතිති ආහ “ආරද්ධවිපස්සකතො පට්ඨාය යොගාවචරොති සම්බොධි”ති.

“සතිසම්බොජ්ඣකඛ්ඛායා”ති පදස්ස අත්ථො
 “විචිකිච්ඡට්ඨානියා”ති එත්ථ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො. තත්ති
 යොනිසොමනසිකාරං. තත්ථාති සතියං. නිජ්ඣාදෙනබ්බො වෙතං භූමිමං.

සති ව සම්පජ්ඣෙත්ථ සතිසම්පජ්ඣෙත්ථ (දී. නි. ටී. 2.385; සං. නි. ටී. 2.5.232; අ. නි. ටී. 1.1.418). අථ වා සතිපඨානං අභික්කන්තාදිසාත්ථකභාවපරිග්ගණ්හනඤ්ඤාණං සතිසම්පජ්ඣෙත්ථ. තං සබ්බත්ථ සතොකාරිභාවාවහත්තා සතිසම්බොජ්ඣකඛ්ඛායස්ස උප්පාදාය හොති. යථා පච්චනීකධම්මානං පහානං අනුරූපධම්මසෙවනා ව අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය හොති, එවං සතිරහිතපුග්ගලවිච්ඡිකුන්තා, සතොකාරිපුග්ගලසෙවනා, තත්ථ ව යුත්තපයුත්තතා සතිසම්බොජ්ඣකඛ්ඛායස්ස උප්පාදාය හොතීති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සතිසම්පජ්ඣෙත්ථ”න්තිආදිනා.

ධම්මානං, ධම්මෙසු වා විචයො ධම්මවිචයො, සො එව සම්බොජ්ඣකඛ්ඛායො, තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛ්ඛායස්ස. “කුසලාකුසලා ධම්මා”තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරොති කුසලාදිසු තංතංසභාවරසලක්ඛණාදිකස්ස යාථාවතො අවබුජ්ඣනවසෙන උප්පන්නො ඤ්ඤාණසම්පයුත්තචිත්තුප්පාදො. සො හි අවිපරිතමනසිකාරතාය “යොනිසොමනසිකාරො”ති චුත්තො, තදාහොගතාය ආවජ්ජනාපි තග්ගතිකාව, තස්ස අභිණ්හපවත්තනං බහුලීකාරො. හියොභාවායාති පුනස්පුනභාවාය. වෙපුල්ලායාති විපුලභාවාය. පාරිපූරියාති පරිවූහනාය.

පරිපූරිතතාති පරියොගාහෙත්වා පූරිතභාවො. ආවරියෙ පයිරුපාසිත්වා පඤ්චපි නිකායෙ සහ අට්ඨකථාය පරියොගාහෙත්වා යං යං තත්ථ ගණ්ඨිට්ඨානභූතං, තං තං “ඉදං හන්තෙ කථං, ඉමස්ස කො අත්ථො”ති ඛන්ධායතනාදිඅත්ථං පූරිතත්තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛ්ඛායො උප්පජ්ජති. තෙනාහ “ඛන්ධධාතු...පෙ.... බහුලතා”ති.

වත්ථුච්ඡිද්ධකිරියාති එත්ථ චිත්තවෙතසිකානං පවත්තිට්ඨානභාවතො සරිරං, තස්පට්ඨිකිරියාති විචරාදිති ව ඉධ “වත්ථුනි”ති අධිප්පෙතාති. තාති යථා චිත්තස්ස සුඛාවහානි හොන්ති, තථා කරණං තෙසං විසද්ධාවකරණං. තෙන චුත්තං “අජ්ඣත්තිකබාහිරාන”න්තිආදි. උස්සන්නදොසන්ති වාතාදිඋස්සන්නදොසං. සෙදමලමක්ඛිතන්ති සෙදෙන වෙව ජල්ලිකාසඬ්ඛාතෙන සරිරමලෙන ව මක්ඛිතං. ව-සද්දෙන අඤ්ඤම්පි සරිරස්ස පිළාවහං සඬ්ගණ්හාති. සෙනාසනං වාති වා-සද්දෙන පත්තාදිතං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. අවිසදෙ සති, විසයභූතෙ වා. කථං භාවනමනුයුත්තස්ස තාති විසයො? අන්තරන්තරා පවත්තනකචිත්තුප්පාදවසෙනෙවං චුත්තං. තෙ හි චිත්තුප්පාදා චිත්තෙකග්ගතාය අපරිසුද්ධභාවාය සංවත්තන්ති. චිත්තවෙතසිකෙසු නිස්සයාදිපච්චයභූතෙසු. ඤාණම්පිති පි-සද්දො

සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන න කෙවලං තං වත්ථුයෙව, අථ ඛො තස්මිං අපරිසුද්ධෙ ඤාණමිපි අපරිසුද්ධං භොතීති නිස්සයාපරිසුද්ධියා තංනිස්සිතාපරිසුද්ධි විය විසයස්ස අපරිසුද්ධතාය විසයිනං අපරිසුද්ධිං දස්සෙති.

සමභාවකරණන්ති කිච්චතො අනුනාධිකභාවකරණං. යථාපච්චයං සද්ධෙය්‍යවත්ථුස්මිං අධිමොක්ඛකිච්චස්ස පටුතරභාවෙන පඤ්ඤාය අවිසදතාය වීරියාදීනඤ්ච සිථිලතාදීනා සද්ධිත්ථියං බලවං භොතී. තෙනාහ “ඉතරානි මන්දානී”ති. තතොති තස්මා සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවතො ඉතරෙසඤ්ච මන්දත්තා. කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදත්වා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්හනං අනුබලප්පදානං පග්ගහො, පග්ගහොව කිච්චං පග්ගහකිච්චං. “කාතුං න සක්කොති”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. ආරම්මණං උපගන්ත්වා යානං, අනිස්සජ්ජනං වා උපට්ඨානං. වික්ඛෙපපට්පක්ඛො, යෙන වා සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා භොන්ති, සො අවික්ඛෙපො. රූපගතං විය වක්ඛුනා යෙන යාථාවතො විසයසභාවං පස්සති, තං දස්සනකිච්චං කාතුං න සක්කොති බලවතා සද්ධිත්ථියෙන අභිභූතත්තා. සහජාතධම්මෙසු ඉන්ද්‍රියං කාරෙන්නානං සහපවත්තමානානං ධම්මානං එකරසතාවසෙනෙව අත්ථසිද්ධි, න අඤ්ඤථා.

තස්මාති වුත්තමෙවත්ථං කාරණභාවෙන පච්චාමසති. තන්ති සද්ධිත්ථියං. ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙනාති යස්ස සද්ධෙය්‍යවත්ථුතො උළාරතාදිගුණෙ අධිමුච්චනස්ස සාතිසයජ්ජවත්තියා සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තස්ස පච්චයපච්චයුජ්ජන්තතාදිවිභාගතො යාථාවතො වීමංසනෙන. එවඤ්චි එවංධම්මතානායෙන සභාවසරසතො පරිග්ගය්හමානෙ සවිජ්ඣාරො අධිමොක්ඛො න භොති “අයං ඉමෙසං ධම්මානං සභාවො”ති පරිජානනාවසෙන පඤ්ඤාඛ්‍යාපාරස්ස සාතිසයත්තා. ධූරියධම්මෙසු හි යථා සද්ධාය බලවභාවෙ පඤ්ඤාය මන්දභාවො භොති, එවං පඤ්ඤාය බලවභාවෙ සද්ධාය මන්දභාවො භොති. තෙන වුත්තං “තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන...පෙ.... භාපෙතබ්බ”න්ති. තථා අමනසිකාරොනාති යෙනාකාරෙන භාවනමනුයුඤ්ජන්තස්ස සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තෙනාකාරෙන භාවනාය අනනුයුඤ්ජනතොති වුත්තං භොති. ඉධ දුට්ඨොන සද්ධිත්ථියස්ස බලවභාවො අත්තතො වා පච්චයවිසෙසවසෙන කිච්චුත්තරියතො වීරියාදීනං වා මන්දකිච්චතාය. තත්ථ පඨමවිකජ්ජෙ භාපනවිධි දස්සිතො, දුතියවිකජ්ජෙ පන යථා මනසිකරොතො වීරියාදීනං මන්දකිච්චතාය සද්ධිත්ථියං බලවං ජාතං, තථා අමනසිකාරෙන, වීරියාදීනං පටුකිච්චභාවාවහෙන මනසිකාරෙන සද්ධිත්ථියං තෙහි සමරසං කරොත්තෙන භාපෙතබ්බං. ඉමිනා නායෙන සෙසිත්ථියෙසුපි භාපනවිධි වෙදිතබ්බො.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථුති සො හි ආයස්මා සද්ධාධිමුත්තාය කතාධිකාරො සත්ථු රූපකායදස්සනපසුතො එව හුත්වා විහරන්තො සත්ථාරා “කිං තෙ, වක්කලි, ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨොන, යො ඛො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති” තිආදිනා (සං. නි. 3.87) ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජ්ඣොපි තං අනනුයුඤ්ජන්තො පණාමිතො අත්තානං විනිපාතෙතං පපාතට්ඨානං අභිරුහි. අථ නං සත්ථා යථානිසින්තොව ඔභාසගිස්සජ්ජනෙන අත්ථානං දස්සෙත්වා -

“පාමොජ්ජබහුලො හික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරූපසමං සුඛං” ත්ති. (ධ. ප. 381);

ගාථං වත්වා “එහිවක්කලි” ති ආහ. සො තෙන අමතෙනෙව අභිසිත්තො හට්ඨතුට්ඨො හුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙසි, සද්ධාය පන බලවහාවතො විපස්සනාවිථිං න ඔතරති. තං ඤත්වා හගවා තස්ස ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනාය කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා අදාසි. සො සත්ථාරා දින්නනායෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණි. තෙන වුත්තං “වක්කලිත්ථෙරවත්ථු චෙත්ථ නිදස්සන” ත්ති.

ඉතරක්ඛිවච්ඡෙදන්ති උපට්ඨානාදික්ඛිවච්චිසෙසං. පස්සද්ධාදිති ආදි-සද්දෙන සමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣධිගානං සඬ්ඛනො. භාෂෙතඛිබ්බන්ති යථා සද්ධිත්තියස්ස බලවහාවො ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන භායති, එවං විරිශිත්තියස්ස අධිමත්තතා පස්සද්ධිආදිභාවනාය භායති සමාධිපක්ඛියත්තා තස්සා. තථාහි සා සමාධිත්තියස්ස අධිමත්තතං කොසජ්ජපාතතො රක්ඛන්ති විරියාදිභාවනා විය විරිශිත්තියස්ස අධිමත්තතං උද්ධව්වපාතතො රක්ඛන්ති එකංසතො භාෂෙති. තෙන වුත්තං “පස්සද්ධාදිභාවනාය භාෂෙතඛිබ්බ” ත්ති. සොණත්ථෙරස්ස වත්ථුති සුබ්බමාලසොණත්ථෙරස්ස වත්ථු. සො හි ආයස්මා, සත්ථු, සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සීතවනෙ විහරන්තො “මම සරීරං සුබ්බමාලං, න ච සක්කා සුඛෙනෙව සුඛං අධිගන්තුං, කායං කිලමෙත්වාපි සමණධම්මො කාතඛිබ්බො” ති යානවඬිකමමෙව අධිට්ඨාය පධානමනුයුඤ්ජන්තො පාදතලෙසු ථොටෙසු උට්ඨිතෙසුපි වෙදනං අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා දළ්භවීරියං කරොන්තො අව්චාරද්ධවීරියතාය විසෙසං නිබ්බත්තෙතං නාසක්ඛි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා විණුපමොවාදෙන ඔවදිත්වා වීරියසමතායොජනවිධිං දස්සෙත්තො කම්මට්ඨානං සොධෙත්වා ගිජ්ඣකුටං ගතො. ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නනායෙන වීරියසමතං යොජෙත්වා භාවෙන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං “සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙතඛිබ්බ” ත්ති. සෙසෙසුපිති සතිසමාධිපඤ්ඤිත්තියෙසුපි.

සමතන්ති සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනානධිකභාවං, තථා සමාධිවීරියානං. යථා හි සද්ධාපඤ්ඤානං විසුං විසුං ධූරියධම්මභූතානං කිච්චතො අඤ්ඤමඤ්ඤානාතිවත්තනං විසෙසතො ඉච්ඡිතඛිබ්බං, යතො

තෙසං සමධුරතාය අප්පනා සම්පජ්ජති, එවං සමාධිවීරියානං කොසජ්ජද්ධව්වපක්ඛිකානං සමරසතාය සති අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථම්භනතො සම්පයුත්තධම්මානං අන්තද්වයපාතාභාවෙන සම්මදෙව අප්පනා ඉජ්ඣතිති. බලවසද්ධොතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස බ්‍යතිරෙකමුඛෙන සමත්ථනං. තස්සත්ථො – යො බලවතියා සද්ධාය සමන්තාගතො අවිසදඤාණො, සො මුධාපසන්නො භොති, න අවෙච්චජ්ජසන්නො. තථා හි සො අවත්ථුස්මිං පසිදති සෙය්‍යථාපි තිත්ථියසාවකා. කෙරාටිකපක්ඛන්ති සාධෙය්‍යපක්ඛං භජති. සද්ධාහීනාය පඤ්ඤාය අතිධාවන්නො “දෙය්‍යවත්ථුපරිච්චාගෙන විනා චිත්තූප්පාදමත්තෙනපි දානමයං පුඤ්ඤං භොති”තිආදීනි පරිකජ්ජෙති හෙතුපතිරූපකෙහි වඤ්චිතො, එවංභූතො ච සුක්ඛතක්කවිලුත්තවිත්තො පණ්ඩිතානං වචනං නාදියති, සඤ්ඤත්තිං න ගච්ඡති. තෙනාහ “භෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො භොති”ති. යථා චෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමභාවො අත්ථාවහො, අනත්ථාවහො විසමභාවො, එවං සමාධිවීරියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අවික්ඛෙපාවහො සමභාවො, ඉතරො වික්ඛෙපාවහො චාති. කොසජ්ජං අධිභවති, තෙන අප්පනං න පාපුණාතීති අධිජ්ජායො. උද්ධච්චං අධිභවතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. තද්දුභයන්ති සද්ධාපඤ්ඤාද්වයං සමාධිවීරියද්වයඤ්ච. සමං කාතබ්බන්ති සමරසං කාතබ්බං.

සමාධිකම්මිකස්සාති සමථකම්මට්ඨානිකස්ස. එවන්ති එවං සන්නෙ, සද්ධාය ථොකං බලවහාවෙ සතීති අත්ථො. සද්දහන්නොති “පථවීති මනසිකාරමත්තෙන කථං ක්‍යානුප්පන්ති”ති අවින්නෙත්වා “අද්ධා සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තවිධි ඉජ්ඣස්සති”ති සද්දහන්නො සද්ධං ජනෙන්නො. ඔකජ්ජෙන්නොති ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය අධිමුච්චනවසෙන අවකජ්ජෙන්නො පක්ඛන්දන්තො. එකග්ගතා බලවතී වට්ඨති සමාධිජ්ජධානත්තා ක්‍යාතස්ස. උභින්නන්ති සමාධිපඤ්ඤානං. සමාධිකම්මිකස්ස සමාධිතො අධිමත්තතාය පඤ්ඤාය අධිමත්තතාපි ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “සමතායපි”ති, සමභාවෙනපිති අත්ථො. අප්පනාති ලොකියඅප්පනා. තථා හි “භොතියෙවා”ති සාසඬිකං වදති. ලොකුත්තරජ්ජනා පන තෙසං සමභාවෙනෙව ඉච්ඡිතා. යථාහ “සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං භාවෙති”ති (අ. නි. 4.17; පටි. ම. 2.5). යදි විසෙසතො සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවීරියානඤ්ච සමතා ඉච්ඡිතා, කථං සතීති ආහ “සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ඨතී”ති. සබ්බත්ථාති ලීනුද්ධව්වපක්ඛිකෙසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු. උද්ධච්චපක්ඛිකෙකදෙසෙ ගණ්හන්තො “සද්ධාචීරියපඤ්ඤාන”න්ති ආහ. අඤ්ඤථා පිති ච ගහෙතබ්බා සියා. තථා හි “කොසජ්ජපක්ඛිකෙන සමාධිනා”ඉච්චෙව චුත්තං, න “පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාහී”ති. සාති සති. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. තෙනාති තෙනා සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බත්ථෙන කාරණෙන. ආහ අට්ඨකථායං. සබ්බත්ථ නියුත්තා සබ්බත්ථිකා, සබ්බෙන චා ලීනුද්ධව්වපක්ඛිකෙයෙන බොජ්ඣංගිගෙන අත්ථෙතබ්බා සබ්බත්ථියා,

සබ්බත්ථියාව සබ්බත්ථිකා. චිත්තන්ති කුසලචිත්තං. තස්ස හි සති පටිසරණං පරායණං අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධිගතස්ස අධිගමාය. තෙනාහ “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා”තිආදි.

බන්ධාදිහෙදෙ අනොගාල්හපඤ්ඤානන්ති පරියත්තිබාහුසච්චවසෙනපි බන්ධායතනාදිසු අප්පතිට්ඨිතබුද්ධිනං. බහුස්සුතසෙවනා හි සුතමයඤාණාවහා. තරුණවිපස්සනාසමඬිගිපි භාවනාමයඤාණෙ යිතත්තා එකංසතො පඤ්ඤවා එව නාම හොතීති ආහ “සමපඤ්ඤාස...පෙ.... පුග්ගලසෙවනා”ති. ඤෙය්‍යාධම්මස්ස ගම්භීරභාවවසෙන තප්පරිච්ඡෙදකඤාණස්ස ගම්භීරභාවග්ගහණන්ති ආහ “ගම්භීරෙසු බන්ධාදිසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤායා”ති. තඤ්ඤි ඤෙය්‍යං තාදිසාය පඤ්ඤාය වරිතබ්බතො ගම්භීරඤාණචරියං, තස්සා වා පඤ්ඤාය තත්ථ පහෙදතො පවත්ති ගම්භීරඤාණචරියා, තස්සා පච්චවෙක්ඛණාති ආහ “ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙදපච්චවෙක්ඛණා”ති. යථා සතිවෙපුල්ලප්පත්තො නාම අරහා එව, එවං සො එව පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තොපිති ආහ “අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි හොතී”ති. වීරියාදිසුපි එසෙව නයො.

“තත්තං අයොබ්ලං හත්ථෙ ගමෙන්නී”තිආදිනා (ම. නි. 3.250, 267; අ. නි. 3.36) පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණං නිරයෙ නිබ්බත්තසත්තස්ස යෙහුයොන සබ්බපයමං කරොන්නීති දෙවදුතසුත්තාදිසු තස්සා ආදිතො චුත්තත්තා ව ආහ “පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨායා”ති. සකට්ඨාහනාදිකාලෙති ආදි-සද්දෙන තදඤ්ඤං මනුස්සෙහි තිරච්ඡානෙහි ව විබාධියමානකාලං සඬිගණ්භාති. එකං බුද්ධන්තරන්ති ඉදං අපරාපරං පෙතෙසුයෙව උප්පජ්ජනකසත්තවසෙන චුත්තං, එකච්චානං වා පෙතානං එකච්චතිරච්ඡානානං විය තථා දීඝායුකභාවතො. තථා හි කාලො නාගරාජා චතුන්නං බුද්ධානං අධිගතරූපදස්සනො.

එවං ආනිසංසදස්සාවිනොති වීරියායත්තො එව සබ්බො ලොකුත්තරො ලොකියො ව විසෙසාධිගමොති එවං වීරියෙ ආනිසංසදස්සනසීලස්ස. ගමනවීථීන්ති සපුබ්බහාගං නිබ්බානගාමිනිං අරියමග්ගපටිපදං. සා හි හික්ඛුතො වට්ටනිස්සරණාය ගන්තබ්බා පටිපජ්ජිතබ්බා පටිපදාති කත්වා ගමනවීථි නාම. කායදුල්භීබ්බුලොති යථා තථා කායස්ස දුල්භීකම්මපසුතො. පිණ්ඩන්ති රට්ඨපිණ්ඩං. පච්චයදායකානං අත්තනි කාරස්ස අත්තනො සම්මාපටිපත්තියා මහජ්ඣලභාවස්ස කරණෙන පිණ්ඩස්ස හික්ඛාය පටිපුජනා පිණ්ඩාපවායනං.

නීහරන්තොති පත්තත්ථවිකතො නීහරන්තො. තං සද්දං සුත්වාති තං උපාසිකාය වචනං පණ්ණසාලද්වාරෙ යිතොව පඤ්චාහිඤ්ඤායා දිබ්බසොතෙන සුත්වා. මනුස්සසම්පත්ති දිබ්බසම්පත්ති අත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තීති තිස්සො සම්පත්තියො. දාතුං සක්ඛිස්සසීති “තයි

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
කතෙන දානමයෙන වෙය්‍යාවච්චමයෙන ච පුඤ්ඤකම්මෙන
බ්‍රහ්මචරියෙසසභාවූපගමනෙන අපරාපරං දෙවමනුස්සසම්පත්තියො අත්තෙ
නිබ්බානසම්පත්තිඤ්ච දාතුං සක්ඛිස්සසී”ති ථෙරො අත්තානං පුච්ඡති. සිතං
කරොන්තොවාති “අකිච්ඡෙනෙව මයා වට්ටදුක්ඛං සමතික්කන්ත”න්ති
පච්චචෙක්ඛණාවසානෙ සඤ්ජාතපාමොජ්ජවසෙන සිතං කරොන්තො ඵච.

විජ්ජපටිපන්නන්ති ජාතිධම්මකුලධම්මාදිලඬිසනෙන අසම්මාපටිපන්නං.
ඵචං යථා අසම්මාපටිපන්නො පුත්තො තාය ඵච අසම්මාපටිපත්තියා
කුලසන්නානතො බාහිරො හුත්වා පිතු සන්නිකා දායජ්ජස්ස න භාගී, ඵචං
කුසීතොපි තෙනෙව කුසීතභාවෙන අසම්මාපටිපන්නො සත්ථු සන්නිකා
ලද්ධබ්බආරියධනදායජ්ජස්ස න භාගී. ආරද්ධවීරියොව ලහති
සම්මාපටිපජ්ජනතො. උජ්ජජ්ජති වීරියසම්බොජ්ඣකඬිගොති යොජනා. ඵචං
සබ්බත්ථ.

මහාති සීලාදීහි ගුණෙහි මහන්තො විපුලො අනඤ්ඤසාධාරණො. තං
පනස්ස ගුණමහත්තං දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනෙන ලොකෙ පාකටන්ති
දස්සෙන්නො “සත්ථුනො හී”තිආදිමාහ.

යස්මා සත්ථුසාසනෙ පබ්බජිතස්ස පබ්බජ්ජපගමෙන සක්‍යපුත්තියභාවො
සම්පජායති, තස්මා බුද්ධපුත්තභාවං දස්සෙන්නො
“අසම්භින්තායා”තිආදිමාහ.

අලසානං භාවනාය නාමමත්තම්පි අජානන්තානං කායදල්හීඛ්‍යලානං
යාවදත්ථං. භුඤ්ජීත්වා සෙය්‍යසුඛාදිඅනුයුඤ්ජනකානං තිරච්ඡානකටීකානං
පුග්ගලානං දුරතො වජ්ජනා කුසීතපුග්ගලපරිවජ්ජනා. “දිවසං වඬිකමෙන
නිසජ්ජායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.423; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 3.16; විභ.
519; මහානි. 161) භාවනාරම්භවසෙන ආරද්ධවීරියානං දල්හපරක්කමානං
කාලෙන කාලං උපසඬ්ඛමනා ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනා. තෙනාහ –
“කුච්ඡං පුරෙත්වා”තිආදි. විසුද්ධිමග්ගෙ පන ජාතිමහත්තපච්චචෙක්ඛණා
සබ්බමචාරිමහත්තපච්චචෙක්ඛණාති ඉදං ද්වයං න ගහිතං,
ථිනම්ද්ධවිනොදනතා සම්මජ්ජධානපච්චචෙක්ඛණතාති ඉදං ද්වයං ගහිතං.
තත්ථ ආනිසංසදස්සාවිතාය ඵච සම්මජ්ජධානපච්චචෙක්ඛණා ගහිතා හොති
ලොකියලොකුත්තරවිසෙසාධිගමස්ස වීරියායත්තතාදස්සනභාවතො.
ථිනම්ද්ධවිනොදනං තදධිමුත්තතාය ඵච ගහිතං, වීරියුප්පාදනෙ
යුත්තජ්ජයුත්තස්ස ථිනම්ද්ධවිනොදනං අත්ථසිද්ධමෙව. තත්ථ
ථිනම්ද්ධවිනොදන-කුසීතපුග්ගලපරිවජ්ජන-ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවන-
තදධිමුත්තතා පටිපක්ඛවිධමනපච්චයුපසංභාරවසෙන,
අපායපච්චචෙක්ඛණාදයො සමුත්තෙජනවසෙන වීරියසම්බොජ්ඣකඬිගස්ස
උජ්ජාදකා දට්ඨබ්බා.

පුරිමුප්පන්නා පිති පරතො උප්පජ්ජනකපිතියා කාරණභාවතො “පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣකඛට්ඨානීයා ධම්මා”ති වුත්තා, තස්සා පන බහුසො පවත්තියා පුටුත්තං උපාදාය බහුවචනනිද්දෙසො, යථා සා උප්පජ්ජති, එවං පටිපත්ති, තස්සා උප්පාදකමනසිකාරො.

බුද්ධානුස්සතියා උපචාරසමාධිනිට්ඨත්තා වුත්තං “යාව උපචාරා”ති. සකලසරීරං ඵරමානොති පිතිසමුට්ඨානෙනි පණිතරූපෙනි සකලසරීරං ඵරමානො. ධම්මගුණෙ අනුස්සරන්තස්සපි යාව උපචාරා සකලසරීරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣකඛට්ඨගො උප්පජ්ජති. එවං සෙසඅනුස්සතීසු පසාදනීයසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණායඤ්ච යොජෙතබ්බං තස්සාපි විමුත්තායතනභාවෙන තග්ගතිකත්තා. සමාපත්තියා...පෙ.... සමුදාවරන්තීති ඉදඤ්ච උපසමානුස්සතිදස්සනං. සඬබාරානඤ්චි සප්පදෙසවූපසමෙපි නිප්පදෙසවූපසමෙ විය තථා පඤ්ඤාය පවත්තිතො භාවනාමනසිකාරො කිලෙසවික්ඛම්භනසමත්ථො හුත්වා උපචාරසමාධිං ආවහන්තො තථාරූපපිතියොමනස්සසමන්තාගතො පිතිසම්බොජ්ඣකඛට්ඨස්ස උප්පාදාය භොතීති. පසාදනීයෙසු යානෙසු පසාදසිනෙභාභාවෙන ථුසසමභදයතා ලුබ්භා, සා තත්ථ ආදරගාරවාකරණෙන විඤ්ඤායතීති ආහ “අසක්කච්චකිරියාය සංසූචිතලුබ්භාවෙ”ති.

කායචිත්තදරථවූපසමලක්ඛණා පස්සද්ධි එව පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛට්ඨගො, තස්ස පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛට්ඨස්ස.

පණිතභොජනසෙවනතාති පණිතසප්පායභොජනසෙවනතා. උතුරුරියාපථසුඛග්ගහණෙන සප්පායඋතුරුරියාපථග්ගහණං දට්ඨබ්බං. තඤ්චි තිවිධං සප්පායං සෙවියමානං කායස්ස කල්ලතාපාදනවසෙන චිත්තස්ස කල්ලතං ආවහන්තං දුට්ඨායපි පස්සද්ධියා කාරණං භොති. අහෙතුකං සත්තෙසු ලබ්භමානං සුඛං දුක්ඛන්ති අයමෙකො අන්තො, ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකන්ති පන අයං දුතියො, එතෙ උභො අන්තෙ අනුපගම්ම යථාසකං කම්මුතා භොතීති අයං මජ්ඣිමා පටිපත්ති. මජ්ඣික්තො පයොගො යස්ස භොති මජ්ඣක්තපයොගො, තස්ස භාවො මජ්ඣක්තපයොගතා. අයඤ්චි පහාය සාරද්ධකායතං පස්සද්ධකායතාය කාරණං භොන්ති පස්සද්ධිද්වයං ආවහති, එතෙනෙව සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනපස්සද්ධකායපුග්ගලවසෙනානං තදාවහනතා සංවණ්ණිතාති දට්ඨබ්බං.

යථාසමාහිතාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන ගස්භමානො පුරිමුප්පන්නො සමථො එව සමථනිමිත්තං. නානාරම්මණෙ පරිබ්භමනෙන විවිධං අග්ගං එතස්සාති බ්‍යග්ගො, වික්ඛෙපො. තථා හි සො අනවට්ඨානරසො හන්තතාපච්චුපට්ඨානො ච වුත්තො. එකග්ගතාභාවතො බ්‍යග්ගපටිපක්ඛොති අබ්‍යග්ගො, සමාධි. සො එව නිමිත්තන්ති පුබ්බෙ විය චත්තබ්බං. තෙනාහ “අචික්ඛෙපට්ඨොන ච අබ්‍යග්ගනිමිත්ත”න්ති.

චත්ථවිසදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා ච පඤ්ඤාවහා චුත්තා, සමාධානාවහාපි තා හොන්ති සමාධානාවහනාවෙනෙව පඤ්ඤාවහනාවතොති චුත්තං. “චත්ථවිසද...පෙ.... වෙදිතබ්බං”ති.

කරුණභාවනාකොසල්ලානං අවිනාභාවතො, රක්ඛණකොසල්ලස්ස ච තම්මූලකත්තා “නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා”ඉව්වෙව චුත්තං. කසිණනිමිත්තස්සාති ච නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. අසුභනිමිත්තස්සාදිකස්සපි හි යස්ස කස්සපි ඤානුප්පත්තිනිමිත්තස්ස උග්ගහණකොසල්ලං නිමිත්තකුසලතා එවාති.

අතිසීලවීරියතාදීහීති ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගමන්දතං පමොදවෙකල්ලඤ්ච සඬගණ්හාති. තස්ස පග්ගහණන්ති තස්ස ලීනස්ස චිත්තස්ස ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන ලොපත්තිතො සමුද්ධරණං. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන භාවනාය, කාලො පීතිසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන භාවනාය. තං කිස්ස හෙතු? ලීනං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තං එතෙහි ධම්මෙහි සුසමුට්ඨාපයං හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උප්පාලෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ සුක්ඛාති වෙව තිණාති පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛාති ච ගොමයාති පක්ඛිපෙය්‍ය, සුක්ඛාති ච කට්ඨාති පක්ඛිපෙය්‍ය, මුඛවාතඤ්ච දදෙය්‍ය, න ච පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය, භබ්බො නු බො සො පුරිසො පරිත්තං අග්ගිං උප්පාලෙතුන්ති? එවං සන්තෙ”ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථ ච යථාසකං ආහාරවසෙන ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන භාවනා සමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බං, සා අනන්තරං විභාවිතා එව.

අච්චාරද්ධවීරියතාදීහීති ආදි-සද්දෙන පඤ්ඤාපයොගබලවතං පමොදුප්පිලාවනඤ්ච සඬගණ්හාති. තස්ස නිග්ගහණන්ති තස්ස උද්ධතචිත්තස්ස සමාධිසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන උද්ධතාපත්තිතො නිසෙධනං. චුත්තම්පි වෙනං භගවතා -

“යස්මිඤ්ච බො, භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන භාවනාය, කාලො සමාධිසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන භාවනාය, කාලො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඤ්චාදිසමුට්ඨාපනෙන භාවනාය. තං කිස්ස හෙතු? උද්ධතං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තං එතෙහි ධම්මෙහි සුචුපසමයං හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත්ථ අල්ලාති වෙව තිණාති...පෙ.... පංසුකෙන ච ඔකිරෙය්‍ය,

භබ්බො නු බො සො පුරිසො මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං
නිබ්බාපෙතුන්ති? එවං භන්තෙ’’ති (සං. නි. 5.234).

එත්ථාපි යථාසකං ආහාරවසෙන පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගාදීනං භාවනා
සමුට්ඨාපනාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භාවනා
වුත්තා එව, සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස වුවිචමානා, ඉතරස්ස අනන්තරං
වක්ඛති.

පඤ්ඤාපයොගමන්දතායාති පඤ්ඤාබ්‍යාපාරස්ස අප්පභාවෙන. යථා හි
දානං අලොභජ්ජමානං, සීලං අදොසජ්ජමානං, එවං භාවනා අමොහජ්ජමානා.
තත්ථ යදා පඤ්ඤා න බලවතී හොති, තදා භාවනා පුබ්බෙනාපරං
විසෙසාවහා න හොති, අනභිසංඛිතො විය ආහාරො පුරිසස්ස යොගිතො
චිත්තස්ස අභිරුචිං න ජනෙති, තෙන තං නිරස්සාදං හොති, තථා භාවනාය
සම්මදෙව අවිථිපට්ඨපත්තියා උපසමසුඛං න චිත්තෙති, තෙනාපි චිත්තං
නිරස්සාදං හොති. තෙන වුත්තං “පඤ්ඤාපයොග...පෙ.... නිරස්සාදං
හොති’’ති. තස්ස සංවෙගුප්පාදනං පසාදුප්පාදනඤ්ච තිකිච්ඡන්ති තං
දස්සෙත්තො “අට්ඨ සංවෙගවත්ථුනි’’ති ආදිමාහ. තත්ථ
ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණානි යථාරහං සුගතියං දුග්ගතියඤ්ච හොත්තිති
තදඤ්ඤමෙව පඤ්චවිධබන්ධනාදි-බ්‍රූජ්ජිපාසාදි-
අඤ්ඤමඤ්ඤවිබාධනාදිහෙතුකං අපායදුක්ඛං දට්ඨබ්බං, තයිදං සබ්බං තෙසං
තෙසං සත්තානං පච්චුජ්ජන්තභවනිස්සිතං ගහිතන්ති අතීතෙ අනාගතෙ ච
කාලෙ වට්ටමූලකදුක්ඛානි විසුං ගහිතානි. යෙ පන සත්තා ආහාරුපජීවිනො,
තත්ථ ච උට්ඨානඵලුපජීවිනො, තෙසං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං ජීවිකදුක්ඛං
අට්ඨමං සංවෙගවත්ථු ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අයං වුවිචති සමයෙ
සම්පහංසනතාති අයං සම්පහංසිතබ්බසමයෙ වුත්තනයෙන තෙන
සංවෙජ්ජනවසෙන වෙව පසාදුප්පාදනවසෙන ච සම්මදෙව පහංසනා,
සංවෙගජ්ජනපුබ්බකපසාදුප්පාදනෙන භාවනාචිත්තස්ස තොසනාති අත්ථො.

සම්මාපට්ඨපත්තිං ආගම්මාති ලීනුද්ධවච්චිරහෙන සමථවිථිපට්ඨපත්තියා ච
සම්මා අවිසමං සම්මදෙව භාවනාපට්ඨපත්තිං ආගම්මං. අලීනන්ති ආදීසු
කොසජ්ජපක්ඛියානං ධම්මානං අනධිමත්තතාය අලීනං, උද්ධවච්චපක්ඛියානං
අනධිමත්තතාය අනුද්ධතං, පඤ්ඤාපයොගසත්තියා උපසමසුඛාධිගමෙන ච
අනිරස්සාදං, තතො එව ආරම්මණෙ සමජ්ජවත්තං සමථවිථිපට්ඨපත්තඤ්ච.
තත්ථ අලීනතාය පග්ගහෙ, අනුද්ධතතාය නිග්ගහෙ, අනිරස්සාදතාය
සම්පහංසනෙ න බ්‍යාපාරං ආපජ්ජති, අලීනානුද්ධතතාහි ආරම්මණෙ
සමජ්ජවත්තං, අනිරස්සාදතාය සමථවිථිපට්ඨපත්තං. සමජ්ජවත්තියා චා
අලීනං අනුද්ධතං, සමථවිථිපට්ඨපත්තියා අනිරස්සාදන්ති දට්ඨබ්බං. අයං
වුවිචති සමයෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනතාති අයං අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බසමයෙ
භාවනාචිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු බ්‍යාචට්ඨකසංඛිතං
පට්ඨකං අභිභුය්‍ය පෙක්ඛනා වුවිචති.

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
 පටිපක්ඛවික්ඛම්භනතො විපස්සනාය අධිට්ඨානභාෂ්පගමනතො ච
 උපචාරජ්ඣානම්පි සමාදානකිව්චනිජ්ඣත්තියා පුග්ගලස්ස
 සමාහිතභාවසාධනමෙවාති තත්ථ සමධුර්භාවෙනාහ “උපචාරං වා අප්පනං
 වා”ති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකභිගට්ඨානීයා ධම්මාති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං
 හෙට්ඨා චුත්තානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

අනුරොධවිරොධවිජ්ජභානවසෙන මජ්ඣන්තභාවො
 උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකභිගස්ස කාරණං තස්මිං සති සිජ්ඣනතො, අසති ච
 අසිජ්ඣනතො, සො ච මජ්ඣන්තභාවො විසයවසෙන දුට්ඨොති ආහ
 “සත්තමජ්ඣන්තතා සඬබ්බාරමජ්ඣන්තතා”ති. තදුභයෙ ච විරුජ්ඣනං
 පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකභාවනාය එව දුරිකතන්ති අනුරුජ්ඣනස්සෙව
 පභානවිධිං දස්සෙන්නෙන “සත්තමජ්ඣන්තතා”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාහ
 “සත්තසඬබ්බාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා”ති. උපෙක්ඛාය හි
 විසෙසතො රාගො පටිපක්ඛො. තථා වාහ “උපෙක්ඛා රාගබ්භුලස්ස
 විසුද්ධිමග්ගො”ති (විසුද්ධි. 1.269).

ද්විභාකාරෙහීති කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණං
 අත්තසුඤ්ඤතාපච්චවෙක්ඛණන්ති ඉමෙහි ද්විභි කාරණෙහි. ද්විභෙවාති
 අවධාරණං සඬබ්බාසමානතාය. අස්සාමිකභාවො අනත්තනියතා. සති හි
 අත්තති තස්ස කිඤ්චනභාවෙන චීවරං අඤ්ඤඤච කිඤ්චි අත්තනියං නාම
 සියා, සො පන කොචි නත්ථෙවාති අධිජ්ජායො. අනද්ධනියන්ති න
 අද්ධානක්ඛමං, න චිරට්ඨාසි ඉත්තරං අනිච්චන්ති අත්ථො. තාවකාලිකන්ති
 තස්සෙව වෙච්චනං.

මමායතීති මමත්තං කරොති, “මම”න්ති තණ්හාය පරිග්ගස්ස තිට්ඨති.
 ධනායත්තාති ධනං දුබ්බං කරොත්තා.

අයං සතිපට්ඨානදෙසනා පුබ්බභාගමග්ගවසෙන දෙසිතාති
 පුබ්බභාගියබොජ්ඣකභිගෙ සන්ධායාහ “බොජ්ඣකභිගපරිග්ගාහිකා සති
 දුක්ඛස්ච”න්ති.

බොජ්ඣකභිගපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

119. යථාසභාවතොති අවිපරීතසභාවතො බාධනලක්ඛණතො, යො යො
 වා සභාවො යථාසභාවො, තතො, රුජ්ජනාදිකක්ඛලාදිසභාවතොති අත්ථො.
 ජනිකං සමුට්ඨාපිකන්ති පචත්තලක්ඛණස්ස දුක්ඛස්ස ජනිකං
 නිමිත්තලක්ඛණස්ස සමුට්ඨාපිකං. පුරිමතණ්හන්ති දුක්ඛනිබ්බත්තිතො
 පුරෙතරසිද්ධං තණ්හං.

සසන්තතිපරියාපන්නානං දුක්ඛසමුදයානං අප්පචත්තිභාවෙන
 පරිග්ගස්සමානො නිරොධොපි සසන්තතිපරියාපන්නො විය හොතීති කත්වා
 චුත්තං “අත්තතො වා වත්තාරි සච්චානී”ති. පරස්ස වාති එත්ථාපි එසෙව
 නයො. තෙනාහ භගවා — “ඉමස්මිංයෙව බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මූලපරියායවග්ගො
සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙමි, ලොකසමුදයඤ්ච
පඤ්ඤපෙමි, ලොකනිරොධඤ්ච පඤ්ඤපෙමි,
ලොකනිරොධගාමිනිපටිපදඤ්ච පඤ්ඤපෙමි”ති (සං. නි. 1.107). කථං පන
ආදිකම්මිකො නිරොධසච්චානි පරිග්ගණ්හාති? අනුස්සවාදිසිද්ධමාකාරං
පරිග්ගණ්හාති, එවඤ්ච කත්වා ලොකුත්තරබොජ්ඣංගො උද්දිස්සපි
පරිග්ගණො න විරුජ්ඣති. යථාසම්භවතොති සම්භවානුරූපං, යිපෙත්වා
නිරොධසච්චං සෙසසච්චවසෙන සමුදයවයා වෙදිතබ්බාති අත්ථො.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

“අට්ඨිකසඬ්ඛලිකං සමංස”න්තිආදිකා සත්ත සිවථිකා
අට්ඨිකකම්මට්ඨානතාය ඉතරාසං උද්ධුමාතකාදීනං සභාවෙනෙවාති
නවන්තං සිවථිකානං අප්පනාකම්මට්ඨානතා චුත්තා. ද්වෙයෙවාති
“ආනාපානං, ද්වත්තිංසාකාරො”ති ඉමානි ද්වෙයෙව. අභිනිවෙසොති
විපස්සනාභිනිවෙසො, සො පන සම්මසනීයධම්මෙ පරිග්ගණො. ඉරියාපථා
ආලොකිතාදයො ච රූපධම්මානං අවත්ථාවිසෙසමත්තතාය න සම්මසනුපගා
විඤ්ඤත්තිආදයො විය. නිවරණබොජ්ඣංගො ආදිතො න පරිග්ගණෙනබ්බාති
චුත්තං “ඉරියාපථං...පෙ.... න ජායති”ති. කෙසාදිඅපදෙසෙන
තදුපාදානධම්මා විය ඉරියාපථාදිඅපදෙසෙන තදවත්ථා රූපධම්මා
පරිග්ගණ්හන්ති, නිවරණාදිමුඛෙන ච තං සම්පයුත්තා තංනිස්සයධම්මාති
අධිජ්ජායෙන මහාසිවත්ථෙරො “ඉරියාපථාදීසුපි අභිනිවෙසො ජායති”ති
ආහ. අත්ථි නු බො මෙතිආදි පන සභාවතො ඉරියාපථාදීනං ආදිකම්මිකස්ස
අනිච්ඡිතභාවදස්සනං. අපරිඤ්ඤාපුබ්බිකා හි පරිඤ්ඤාති.

137. කාමං “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසෙසු තත්ථ
තත්ථ භික්ඛුග්ගහණං කතං, තං පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනත්ථං, දෙසනා
පන සබ්බසාධාරණාති දස්සෙතුං “යො හි කොචි, භික්ඛවෙ”ඉච්චෙව චුත්තං,
න භික්ඛුයෙවාති දස්සෙත්තො “යො හි කොචි, භික්ඛු වා”තිආදිමාහ.
දස්සනමග්ගෙන ඤාතමරියාදං අනතික්කම්ත්වා ජානන්ති සිබාජ්ජත්තා
අග්ගමග්ගපඤ්ඤා අඤ්ඤා නාම, තස්ස ඵලභාවතො අග්ගඵලම්පිති ආහ
“අඤ්ඤාති අරහත්ත”න්ති. අප්පතරෙපි කාලෙ සාසනස්ස නියානිකභාවං
දස්සෙත්තොති යොජනා.

138. නියාතෙත්තොති නිගමෙත්තො.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිතා ච මූලපරියායවග්ගවණ්ණනා.
පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-ටීකා

(දුතියො භාගො)

2. සීහනාදවග්ගො

1. චූළසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

139. සුත්තදෙසනාවත්ථුසඛ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අට්ඨුප්පත්ති, සා තස්ස අත්ථීති අට්ඨුප්පත්තිකොති චුත්තොවායමත්ථො. ලාභසක්කාරපච්චයාති ලාභසක්කාරනිමිත්තං, භගවතො සඛ්ඝස්ස ච උප්පන්නලාභසක්කාරහෙතු, අත්තනො වා ලාභසක්කාරුප්පාදනහෙතු. තිත්ථියපරිදෙවිතෙති තිත්ථියානං “කිං හො සමණොයෙව ගොතමො සමණො”තිආදිනා විප්පලපනිමිත්තං. “මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී”ති වත්වා සමන්තපාසාදිකත්ථං තස්ස උප්පත්තිකාරණං දස්සෙන්නො “චතුප්පමාණිකො ඡී”තිආදිමාහ. වත්තාරි පමාණානි චතුප්පමාණානි, චතුප්පමාණානි එතස්ස අත්ථීති චතුප්පමාණිකො. ලොකොයෙව සඛිගම්ම සමාගම්ම වසනට්ඨෙන ලොකසන්නිවාසො, සත්තකායොති අත්ථො. පමිනාති උළාරතාදිවිසෙසං එතෙනාති පමාණං (අ. නි. ටී. 2.4.65) රූපං රූපකායො පමාණං එතස්සාති රූපප්පමාණො. තතො එව රූපෙ පසන්නොති රූපප්පසන්නො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සොසොති පවත්තථුතිසොසො (අ. නි. ටී. 2.4.65). ලුඛන්ති පච්චයලුඛතා. ධම්මොති සීලාදයො ගුණධම්මා අධිප්පෙතා.

තෙසං පුග්ගලානං. ආරොහන්ති උච්චතං. සා ච බො තස්මිං තස්මිං කාලෙ පමාණයුත්තා දට්ඨබ්බා. පරිණාහන්ති නාතිකිසනාතිථුලතාවසෙන මිතපරිණාහං. සණ්ඨානන්ති තෙසං තෙසං අඛිගපච්චඛිගානං සුසණ්ඨිතතං. පාරිපූරිත්ති සබ්බෙසං සරීරාවයවානං පරිපුණ්ණතං අවෙකල්ලතං. තත්ථ පමාණං ගහෙත්වාති තස්මිං රූපෙ රූපසම්පත්තියං පමාණභාවං උපාදාය. පසාදං ජනෙතීති අධිමොක්ඛං උප්පාදෙති.

පරවණ්ණනායාති අමුකො එදිසො ච එදිස“ො වා.ති යසගුණවචනෙන” පරථොමනායාති සම්මුඛාව පරස්ස සීලාසුප්පාදනෙන අභිත්ථවනෙන. පරපසංසනායාති පරමමුඛා පරස්ස ගුණසංකිත්තනෙන. පරවණ්ණනාරිකායාති පරමිපරවණ්ණනාරිකාය පරමිපරාය පරස්ස කිත්තිසද්දුපසංභාරෙන. තත්ථාති තස්මිං ථුතිසොසෙ.

වීචරලුඛන්ති ථුලජ්ණණභුතන්නකතාදිං වීචරස්ස ලුඛභාවං. පත්තලුඛන්ති අනෙකගන්ථිකාහතාදිං පත්තස්ස ලුඛභාවං. වීචිධං වා

සීලං වා පස්සිත්වාති සීලපාරිපූර්වසෙන විසුද්ධං කායවච්ඡවර්තං
ඤාණවක්ඛුනා පස්සිත්වා. කුමනාදිඅධිගමසිද්ධං සමාධිං වා.
විපස්සනාහිඤ්ඤාසඨබ්බාතං පඤ්ඤං වා.

භගවතො සරීරං දිස්වාති සම්බන්ධො. රූපජ්ජමාණොපි
සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති
අපරිමිතකාලසමුපවිතපුඤ්ඤානුභාවනිජ්ඣන්තාය සබ්බසො අනවජ්ජාය
සබ්බාකාරපරිපුණ්ණාවයවාය රූපකායසම්පත්තියා සමන්තපාසාදිකත්තා,
යස්සා රූවිරහාවො විසුද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ පුණ්ණමාසියං
පරිපුණ්ණකලාභාගමණ්ඩලං වන්දමණ්ඩලං අභිභවිත්වා අතිරොචති,
පහස්සරහාවො සරදසමයං සංවද්ධිතදිගුණතෙජ්ජිරණජාලසමුජ්ජලං
සූරියමණ්ඩලං අභිභවති, සොම්මකිරණරසසමුජ්ජලභාවෙහි තදුහයෙහි
අභිභුයා වත්තමානං එකස්මිං බණ දසසහස්සිලොකධාතුං
විජ්ජොතනසමත්ථං මහාබ්‍රහ්මනො පභාසමුදයං අභිවිභවිව භාසතෙ තපතෙ
විරොචති ව.

සතිපි අඨගපරිච්චාගාදීනං දානපාරමිභාවෙ
පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙව සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙව
අඨගපරිච්චාගාදිග්ගහණං, තත්ථාපි ව අඨගපරිච්චාගතො විසුං
නයනපරිච්චාගග්ගහණං, පරිච්චාගභාවසාමඤ්ඤෙපි රජ්ජපරිච්චාගතො
පුත්තදාරපරිච්චාගග්ගහණඤ්ඤෙව කතං. ආදිනා නයෙනාති ආදි-සද්දෙන
පුබ්බයොගපුබ්බවරියාදිගෙතුසම්පත්තියා, “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා (දී.
නි. 1.157, 255) චුත්තාය ඵලසම්පත්තියා, “සො ධම්මං දෙසෙති”තිආදිනා
(දී. නි. 1.255) චුත්තාය සත්තුපකාරකිරියාය ව සඨගහො දට්ඨබ්බො.
සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසීදති යථාචුත්තගුණානං අනඤ්ඤසාධාරණභාවතො
අච්ඡරියබ්‍රහ්මභාවතො ව. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

“විවරලුඛං දිස්වා”ති වත්වා තං දස්සෙතුං “සචෙ භගවා”තිආදි චුත්තං.
සාණපංසුකුලච්චරෙනාති මතකලෙවරං පලිවෙයෙත්වා ඡඩ්ඨිතෙන
තුම්බමත්තෙ කිම් පජ්ජොටෙත්වා ගහිතෙන සාණපංසුකුලච්චරෙන.
භාරියන්ති ගරුකං, දුක්කරන්ති අත්ථො. වට්ඨුයුත්තිමජ්ඣමිත්ථිවසෙන,
බාලයොබ්බනපුරාණවසෙන වා තිව්ධනාටකතා. හරෙණුයුසං
මණ්ඩලකලායරසො. “යාපෙස්සති නාමා”ති නාම-සද්දං ආනෙත්වා
සම්බන්ධො. නාම-සද්දයොගෙන හි අනාගතකාලස්ස විය පයොගො,
යාපෙති ඉච්චෙව අත්ථො. අප්පාණකන්ති නිරස්සාසං
නිරොධිතස්සාසපස්සාසං.

සමාධිගුණන්ති සාධාරණතො චුත්තමත්ථං විවරති ඝානාදිග්ගහණෙන. මානදබ්බතිමිදෙනෙන නිබ්බිසෙවනභාවාපාදනම්පි දමනමෙවාති චුත්තං “පාටීකපුත්තදමනාදීනී”ති. ආදි-සද්දෙන සච්චකාලවකඛකදමනාදීනං සඬගහො. බාවෙරුන්ති එවංනාමකං විසයං. සරසම්පන්නොති අට්ඨඬගසමන්තාගතෙන සරෙන සමන්තාගතො. තෙන බ්‍රහ්මස්සරතාකරවිකභාණ්ණාදස්සනෙන ලක්ඛණභාරනයෙන අවසෙසලක්ඛණපාරිසුරිං විය තදවිනාභාවතො බුද්ධානං දෙසනාවිලාසඤ්ච විභාවෙති.

හතප්පභාති බුද්ධානුභාවෙන විගතතෙජා. කාලපක්ඛුපමෙති සත්තානං බ්‍යාමොහන්ධකාරාහිභවෙන කාලපක්ඛරත්තුපමෙ. සුරියෙති සුරියෙ උදයිත්වා ඔභාසෙන්නෙති අධිප්පායො.

සිඬසාටකෙති තිකොණරච්ඡායං. චතුක්කෙති සන්ධියං. පරිදෙවන්තීති අනුත්ථුනනවසෙන විජ්ජලපන්ති. සොකාධිකකතො හි වචිපලාපො පරිදෙවො. ලොකෙ උප්පජ්ජමානෙයෙව උප්පන්නාති අත්තතො දිට්ඨිවාදස්ස පුරාතනභාවං දීපෙන්නි.

සෙසපදෙසුපීති “ඉධ දුතියො සමණො”තිආදීසු සෙසවාරෙසුපි (අ. නි. ටී. 2.4.241-242) යථා හි “විච්චිවෙව කාමෙහි”ති (පාරා. 11; දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) එත්ථ කතො නියමො “විච්චිව අකුසලෙහි”ති (පාරා. 11; දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123) එත්ථාපි කතොයෙව හොති සාවධාරණස්සෙව අත්ථස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා, එවම්ධාපීති. තෙනාහ “දුතියාදයොපි”තිආදි. සාමඤ්ඤඵලාධිගමවසෙන නිජ්ජරියායතො සමණභාවොති තෙසං වසෙනෙත්ථ චත්තාරො සමණා දෙසිතාති තමත්ථං සුත්තන්තරෙන සමත්ථෙතුං “තෙනෙවාහා”තිආදි චුත්තං. පටිපත්තික්කමෙන දෙසනාක්කමෙන ච සකදාගාමීආදීනං දුතියාදීනා චුත්තාති සොතාපන්නස්ස පයමතා අචුත්තසිද්ධාති න වොදිතා. ඵලට්ඨකසමණාව අධිප්පෙතා සමිතපාපසමණග්ගහණතො. කස්මා පනෙත්ථ මහාපරිනිබ්බානෙ විය මග්ගට්ඨා තදත්ථාය පටිපන්නා ච න ගහිතාති? වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයතො. තත්ථ හි මග්ගාධිගමත්ථාය විපස්සනාපි ඉතො බහිද්ධා නත්ථී, කුතො මග්ගඵලානීති දස්සෙන්නෙන හගවතා “ඤායස්ස ධම්මස්ස පදෙසවත්තී, ඉතො බහිද්ධා සමණොපි නත්ථී”ති චුත්තං. ඉධ පන නිට්ඨානප්පත්තමෙව තංතංසමණභාවං ගණ්හන්නෙන ඵලට්ඨකසමණාව ගහිතා “මග්ගට්ඨතො ඵලට්ඨො සවිසෙසං දක්ඛිණෙය්‍යො”ති. ස්වායමත්ථො ද්විසු සුත්තෙසු දෙසනාහෙදෙනෙව විඤ්ඤායතීති.

රිත්තාති විචිත්තා. තුච්ඡාති නිස්සාරා පටිපන්නකසාරාභාවතො. පවදන්ති එතෙහිති පවාදා, දිට්ඨිගතිකානං නානාදිට්ඨිදීපකා සමයාති ආහ “චත්තාරො

සස්සතවාදා”තිආදි. තත්ථ යං චත්තබ්බං, තං පරතො ආගමීස්සති. තෙනි යථාචුත්තසමණා. එත්ථාති “පරජ්ජවාදා”ති චුත්තෙ බාහිරකසමයෙ.

යන්ති යස්මිං. භූමිමත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං. ඤායො චුච්චති සහ විපස්සනාය අරියමග්ගො. තෙන හි නිබ්බානං ඤායති ගම්මති පටිච්ඡේදකීති. සො එව නිබ්බානසම්පාපකහෙතුතාය ධම්මොති ආහ “ඤායස්ස ධම්මස්සා”ති.

තෙසං පරජ්ජවාදසාසනානං අබ්බත්තතා බ්බත්තතා ච අරියමග්ගස්ස අභාවභාවා සුපරිසුද්ධස්ස සීලස්ස සුපරිසුද්ධාය සමථවිපස්සනාය අභාවතො සාවතො ච. තදුභයඤ්ච දුරක්ඛාතස්වාක්ඛාතභාවහෙතුකං, සො ච අසම්මාසම්බුද්ධසම්මාසම්බුද්ධපච්චේදිතතායාති පරාජ්ජකාය සත්ථු විපත්තිහෙතුතාය සාසනස්ස අනියානානභාවොති දස්සෙති.

ඉදාති යථාචුත්තමත්ථං පරියායතො ච පාළියා ච සමත්ථෙතුං “තෙනාහ භගවා”තිආදිනා පාළිං දස්සෙත්වා උපමාපදෙසෙන තත්ථ සුත්තං විභාවෙන්තො “යස්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා එකච්චානං විසෙසතො සීහානං පුරිමං පාදද්වයං හත්ථකිච්චම්පි කරොති, තස්මා ආහ “සුරත්තහත්ථපාදො”ති. සීහස්ස කෙසා නාම කෙසරායතනා බත්ඨලොමා. ගොවරියහත්ථිකුලං නාම පකතිහත්ථිකුලං, යං “කාලාවක”න්තිපි චුච්චති. සොටකො නාම අස්සබ්චඨකො. සිනෙරුපරිහණ්ඨෙ සිම්බලිඳුක්ඛෙහි සඤ්ජාදිතො පඤ්ඤාසයොජනො දහො සිම්බලිදහො, තං පරිවාරෙත්වා මහන්තං සිම්බලිචනං, තං සන්ධායාහ “සිම්බලිදහවනෙ”ති. අඤ්ඤතිත්ථාවාසභූමියං ඉමෙසු සමණෙසු එකච්චො න උජ්ජජ්ජති, ඊදිසො පනෙත්ථ විකප්පො නත්ථි, සබ්බෙන සබ්බං න උජ්ජජ්ජන්තෙවාති දස්සෙන්තො “එකසමණොපි”ති ආහ. අරියමග්ගපරික්ඛතෙති අරියමග්ගභූජ්ජත්තියා අභිසම්බතෙ, යදා සාසනිකානං සම්මාපටිපත්තියා අරියමග්ගො දිබ්බති, තදාති අත්ථො.

සම්මාති සුට්ඨු. සුට්ඨු නදනං නාම හෙතුයුත්තං සුට්ඨු කත්වා කථනන්ති ආහ “හෙතුනා”ති. සො ච හෙතු අවිපරිතො එව ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ “නයෙනා”ති, ඤායෙනාති අත්ථො. එවංභූතො ච සො යථාධිප්පෙතත්ථං කරොති සාධෙතීති දස්සෙන්තො ආහ “කාරණෙනා”ති. යදි තිරච්ඡානසීහස්ස නාදො සබ්බතිරච්ඡානඑකච්චමනුස්සාමනුස්සනාදතො සෙට්ඨත්තා සෙට්ඨනාදො, කිමඨිගං පන තථාගතසීහනාදොති ආහ “සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාද”න්ති. යදි තිරච්ඡානසීහනාදස්ස සෙට්ඨනාදතා නිබ්භයතාය අජ්ජට්ඨත්තුතාය ඉච්ඡිතා, තථාගතසීහනාදස්සෙව අයමත්ථො සාතිසයොති ආහ “අභීතනාදං අජ්ජට්ඨනාද”න්ති. ඉදානිස්ස සෙට්ඨනාදභාවං කාරණෙන පටිපාදෙන්තො “ඉමෙසඤ්ඡී”තිආදිමාහ. තෙන “සම්මා”ති චුත්තමත්ථං සමත්ථෙති. තත්ථ අත්ථිකායාති ඉමිනා සීහනාදස්ස

උත්තමත්ථං දස්සෙති. භූතට්ඨො හි උත්තමට්ඨො. තාය ඵච භූතට්ඨතාය අභිතනාදතාති දස්සෙන්නො “ඉමෙ සමණා...පෙ.... නාම භොති”ති ආහ. අභූතඤ්ඤි වදනො කුතොචි භයං වා ආසඬ්ඤා වා සියාති “ඉධෙවා”ති නියමස්ස අවිපරිතතං දස්සෙන්නො “අම්භාකම්පි...පෙ.... අප්පට්ඨනාදො නාම භොති”ති ආහ. යඤ්ඤි අඤ්ඤත්ථාපි අත්ථි, තං ඉධෙවාති අවධාරෙතං න යුත්තන්ති.

140. බොති අවධාරණෙ. තෙන විජ්ජති ඵවාති දස්සෙති. යන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තන්ති ආහ “යෙන කාරණෙන”ති. තිත්ථං නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො තබ්බිනිමුත්තස්ස කස්සචි දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතස්ස අභාවතො. පාරගමනසඬ්ඤාතං තරණං දිට්ඨිගතිකානං (අ. නි. ටී. 2.3.62) තත්ථ තත්ථෙව අපරාපරං උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනවසෙන පිලවනන්ති ආහ “තරන්ති උජ්ජලවන්ති”ති. උජ්ජලදෙතාති පුරණාදිකො. තිත්ථෙ ජාතාති තිත්ථියා, යථාචුත්තං වා දිට්ඨිගතසඬ්ඤාතං තිත්ථං ඵතෙසං අත්ථිති තිත්ථිකා, තිත්ථිකා ඵච තිත්ථියා. අස්සසන්ති ඵත්ථ, ඵතෙනාති වා අස්සාසො, අවස්සයො.

පකතත්ථනිද්දෙසො යං-තං-සද්දොති තස්ස “භගවතා”තිආදීහි පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තස්ස යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන භගවා පකතො සත්ථුභාවෙන අධිගතො සුපාකටො ව, තං අභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනපටිපදාය අත්ථභාවෙන දස්සෙන්නො “යො සො...පෙ.... අභිසම්බුද්ධො”ති ආහ. සතිපි ඤාණදස්සනසද්දානං ඉධ පඤ්ඤාවෙච්චනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන තෙසං සවිසයෙ විසෙසප්පවත්තිදස්සනත්ථං (සාරත්ථ. ටී. පරිවාර 3.1) අසාධාරණවිසෙසවසෙන විජ්ජාත්තයවසෙන විජ්ජාභිඤ්ඤානාවරණවසෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමංසවක්ඛුචසෙන පටිවෙධදෙසනාඤාණවසෙන ව තෙ යොජෙත්වා දස්සෙන්නො “තෙසං තෙස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආසයානුසයං ජානතා ආසයානුසයඤාණෙන, සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණෙනි. පුබ්බෙනිවාසාදීහිති

පුබ්බෙනිවාසආසවක්ඛයඤාණෙනි.

අනඤ්ඤසාධාරණපුඤ්ඤානුභාවනිබ්බත්තො

අනුත්තරඤාණාධිගමලද්ධපුරාවත්තකො ව භගවතො රූපකායො අතික්කම්මෙව දෙවානං දෙවානුභාවං චත්තතිති ආහ “සබ්බසත්තානං...පෙ.... පස්සතා”ති. පටිවෙධපඤ්ඤායාති මග්ගපඤ්ඤාය. තාය හි සබ්බසො ඤෙය්‍යාධම්මෙසු සම්මොහස්ස විධම්මත්තා පච්ඡා පචත්තජානනං තස්ස ජානනං විය වුවිති.

අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පඤ්චවිධමාරානං වා සාසනපච්චත්ථිකානං වා අඤ්ඤතිත්ථියානං, තෙසං භනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං අප්පට්ඨානතාකරණං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං වා. කෙසිව්නසසුත්තඤ්ඤෙත්ථ (අ. නි. 4.111) නිදස්සනං. තථා ව යානාට්ඨානාදීනි වා ජානතා, යථාකම්මුපගෙ

සත්තෙ පස්සතා, සවාසනානමාසවානං බීණත්තා අරහතා, අභිඤ්ඤායාදිභෙදෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤායාදිතො අවිපරිතාවබ්බොධන සම්මාසම්බුද්ධෙන. අථ වා තිස්ස කාලෙස්ස අප්පටිභතඤ්ඤාණතාය ඡානතා, කායකම්මාදීනං ඤාණානුපරිවත්තනෙන නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, රවාදීනම්පි (සාරත්ථ. ටී. පරිවාර 3.1) අභාවසාධිකාය පභානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදීනං අභානිභෙතුභූතාය අක්ඛයපටිභානසාධිකාය සබ්බඤ්ඤතාය සම්මාසම්බුද්ධෙන. එවං

දසබලඅට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මවසෙනපි යොජනා වෙදිතබ්බං. යෙනි චතුරො ධම්මෙ. අත්තනීති අම්භෙස්ස. න රාජරාජමහාමත්තාදීස්ස උපත්ථම්භං සම්පස්සමානා, න කායබලං සම්පස්සමානාති යොජනා.

උප්පන්නපසාදොති අවෙච්චප්පසාදං වදති. වක්ඛති හි “චත්තාරි සොතාපන්නස්ස අභිගානි කට්ඨානී”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.140). කාමං අසෙක්ඛාපි අසෙක්ඛාය සමසික්ඛතාය සහධම්මිකා එව, විණ්ණබ්බුග්ගවරියතාය පන සහධම්මං වරන්තීති න වත්තබ්බාති අසෙක්ඛවාතො න ගහිතො. සබ්බෙවෙසෙනෙති එතෙ යථාචුත්තා භික්ඛුආදයො සොතාපන්නාදයො ච පුපුජ්ජනා අරියා වාති සබ්බෙපි එතෙ තංතංසික්ඛාහි සමානධම්මත්තා සහධම්මත්තා “සහධම්මිකා”ති වුවුවන්ති. ඉදානි නිබ්බත්තිතඅරියධම්මවසෙනෙව සහධම්මිකෙ දස්සෙන්නො “අපිචා”තිආදිමාහ. මග්ගදස්සනම්භීති පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන සච්චපටිවෙධෙන “නව මග්ගභිගානි, අට්ඨ බොජ්ඣකභිගානී”තිආදිනා විවාදො නත්ථි. එකධම්මචාරිතායාති සමානධම්මචාරිතාය. න හි පටිවිද්ධසච්චානං “මයා ධම්මො සුදිට්ඨො, තයා දුද්දිට්ඨො”තිආදිනා විවාදො අත්ථි. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සඬ්ඝාතා හි තෙ උත්තමපුරිසා. ඉමිනාති “සහධම්මිකා බො පනා”තිආදිවචනෙන. තත්ථ පියමනාපග්ගහණෙන සීලෙස්ස පරිපූරකාරිතාපදෙසෙන එකදෙසෙන ගහිතං සඬ්ඝස්සප්පටිපත්තිං පරිපුණ්ණං කත්වා දස්සෙති. යෙ හි සම්පන්නසීලා සුවිසුද්ධදස්සනා, තෙ විඤ්ඤානං පියා මනාපාති. එත්තාවතාති “අත්ථි බො නො ආවුසො”තිආදිනායප්පවත්තෙන රතනත්තයපසාදජොතනෙන අක්ඛාතා තෙස්ස තෙස්ස සුත්තපදෙසෙස්ස.

141. සත්ථරි පසාදොති පසාදග්ගහණෙන “භගවතා”තිආදිනා වා පසාදනීයා ධම්මා ගහිතා. තෙන බුද්ධස්සබුද්ධතං දස්සෙති, තථා “ධම්මෙ පසාදො”ති ඉමිනා ධම්මස්සධම්මතං, ඉතරෙන සඬ්ඝස්සප්පටිපන්නතං. යෙන චිත්තෙන අඤ්ඤත්ථ අනුපලබ්භමානෙන සාසනෙයෙව සමණො ඉතො බහිද්ධා නත්ථිති අයමත්ථො, සම්මදෙව, පතිට්ඨාපිතොති වෙදිතබ්බං. තත්ත්වං යොජනා – යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො අම්භාකං සත්ථා, තස්මා අත්ථි බො නො, ආවුසො, සත්ථරි පසාදො, සම්මාසම්බුද්ධත්තා වස්ස ස්වාබාතො ධම්මොති අත්ථි ධම්මෙ පසාදො, තතො එව ච අත්ථි සීලෙස්ස පරිපූරකාරිතාති සහධම්මිකා...පෙ.... පබ්බජිතා වාති එවමෙත්ථ සත්ථරි පසාදෙන ධම්මෙ

පසාදො, තෙන සඬ්ඝසුප්පට්ඨත්තීති අයඤ්ච නයො ලෙසෙනපි පරප්පවාදෙසු නත්ථිති ඉධෙව සමණො...පෙ.... සමණෙහි අඤ්ඤානීති.

පටිච්ඡේදසම්මානං පභිනානුරොධානං ගෙහස්සිතපෙමස්ස අසම්භවො ඵලාති “ඉදානී”ති චුත්තං. යදි ඵලං “උපජ්ඣායෙන, හික්ඛවෙ, සද්ධිවිහාරිකම්හි පුත්තපෙමං උපට්ඨපෙතඛං”තිආදිවචනං (මහාව. 65) කථන්ති? නයිදං ගෙහස්සිතපෙමං සන්ධාය චුත්තං, තංසදිසත්තා පන පෙමමුඛෙන චුත්තො මෙත්තාස්නෙනො. න හි භගවා හික්ඛු සංකිලෙස නියොපෙති. ඵවරූපං පෙමං සන්ධායාති පසාදාවහගුණාවහතො පුරණාදීසු භත්ති පසාදො න භොති, පසාදපතිරූපකා පන ලොභපවත්තීති දට්ඨඛං. ඵෙරොති මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ඵෙරො. යෙන අට්ඨකථා පොත්ථකං ආරොපිතා. ඵකොව සත්ථා අනඤ්ඤසාධාරණගුණත්තා, අඤ්ඤථා අනච්ඡරියත්තා සත්ථුලක්ඛණමෙව න පරිපුරෙය්‍ය. විසුං කත්ථාති අඤ්ඤානී විවෙචෙන්වා අත්තනො ආවෙණිකං කත්ථා. “අම්භාකං සත්ථා”ති ඛ්‍යාදන්තානං අඤ්ඤාසං සත්ථා න භොතීති අත්ථතො ආපන්නමෙව භොති, තථා ච පදෙසවත්තීති. තස්ස සත්ථුතං පටිජානන්තා පරිපුණ්ණලක්ඛණසත්ථුතං ඉච්ඡන්තානම්හි තතො විරුද්ධා සත්ථුභාවපරියෙසනෙන පරාජිතා භොන්ති. පරියත්තිධම්මෙති අධිකබ්‍රහ්මගුණසුත්තගෙය්‍යාදිප්පහෙදසමයෙ. තත්ථ අපසීල...පෙ.... කුක්කුරසීලාදීසුති ඉදං යෙභුය්‍යෙන අඤ්ඤාතිත්ථියානං තාදිසං චතසමාදානසම්භාවතො චුත්තං, ආදි-සද්දෙන යමනියමවාතුයාමසංචරාදීනං සඬ්ගභොති. අධිප්පයාසොති අධිකං පයසති පයුජ්ජති ඵතෙනාති අධිප්පයාසො, සවිසෙසං අධිකත්තඛිකිරියා (අ. නි. ටී. 2.3.117). තෙනාහ “අධිකප්පයොගො”ති.

තස්ස පසාදස්ස පරියොසානභූතාති තස්ස සත්ථරි ධම්මෙ ච පසාදස්ස නිට්ඨානභූතා. නිට්ඨාති මොක්ඛො. සමයවාදීනඤ්ඤි තස්මිං තස්මිං සමයෙ තදුපදෙසකෙ ච පසාදො යාවදෙව මොක්ඛාධිගමනට්ඨො. දිට්ඨිගතිකා තථා තථා අත්තනො ලද්ධිවසෙන නිට්ඨං පරිකප්පෙන්ති යෙවාති ආහ “නිට්ඨං අපඤ්ඤපෙන්තො නාම නත්ථි”ති. බ්‍රාහ්මණානන්ති බ්‍රාහ්මණවාදීනං. තෙසං ඵකච්චෙ බ්‍රහ්මුනා සලොකතා නිට්ඨාති වදන්ති, ඵකච්චෙ තස්ස සමීපතා, ඵකච්චෙ තෙන සංයොගො නිට්ඨාති වදන්ති. තත්ථ යෙ සලොකතාවාදීනො සමීපතාවාදීනො ච, තෙ ද්වේධාවාදීනො, ඉතරෙ අද්වේධාවාදීනො. සබ්බෙපි තෙ අත්ථතො බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියංයෙව නිට්ඨාසඤ්ඤිතො. තත්ථ හි තෙසං නිව්වාහිනිවෙසො යථා තං ඛකස්ස බ්‍රහ්මුනො. තෙන චුත්තං “බ්‍රහ්මලොකො නිට්ඨා”ති. බ්‍රහ්මලොකොති පයමජ්ඣානභූමි. මහාතාපසානන්ති වෙබ්බසාදිතාපසානං. මහාබ්‍රහ්මා විස පයමජ්ඣානභූමියං ආහස්සරෙසු ඵකො සබ්බසෙට්ඨො නත්ථිති “ආහස්සරා”ති පුට්ඨවචනං. පරිබ්බාජකානන්ති සඤ්චයාදිපරිබ්බාජකානං. අත්තො ච මනො ච ඵතස්ස නත්ථිති අනන්තමානසො. ආජීවකානඤ්ඤි සබ්බදාභාවතො අනන්තො,

සුඛදුක්ඛාදිසමතික්කමනතො අමානසො. ඉමිනා අට්ඨති ලොකධම්මෙහි උපක්කිලිට්ඨවිත්තතං දස්සෙති.

පපඤ්චෙ යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. තණ්හාදිට්ඨියොව අධිජ්ජෙතා මමඬිකාරඅභඬිකාරවිගමස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. යථා පඤ්චස්ස යානෙස්ස එකොව කිලෙසො ලොභො ආගතො, එවං ද්වීස්ස යානෙස්ස තයො කිලෙසො ආගතා “දොසො මොහො දිට්ඨි”ති. “සදොසස්සා”ති හි චුත්තට්ඨානෙ පටිසං අකුසලමූලං ගහිතං, “පටිච්චරුද්ධස්සා”ති විරොධො, “සමොහස්සා”ති මොහො අකුසලමූලං, “අවිද්දස්සනො”ති මලාං, අසම්පජ්ඤ්ඤං වා, “සඋපාදානස්සා”ති “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදිනා නයෙන ගහණං, “පපඤ්චාරාමස්සා”ති පපඤ්චුප්පත්තිවසෙන.

ආකාරතොති පචත්තිආකාරතො. පදන්තරෙන රාගවිසෙසස්ස චුච්චමානත්තාආදිතො චුත්තං සරාගචචනං ඔළාරිකං රාගවිසයන්ති ආහ “පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙනා”ති. ගහණවසෙනාති දළ්භග්ගහණවසෙන. “අනුරුද්ධපටිච්චරුද්ධස්සා”ති එකපදවසෙන පාළියං ආගතත්තා එකජ්ඣං පද්දධාරො කතො. තත්ථ පන “අනුරුද්ධස්සා”ති සුභවසෙනාති එවමත්ථො චත්තබ්බො. න හි පටිච්චරුජ්ඣානං සුභවසෙන හොති. පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනවසෙනාති කිලෙසකම්මවිපාකානං අපරාපරුප්පත්තිපච්චයතාය සංසාරස්ස පපඤ්චනං පපඤ්චො, තස්ස උප්පත්තිහෙතුභාවදස්සනවසෙන. තණ්හා හි හචුප්පත්තියා විසෙසපච්චයො. තණ්හාපච්චයා උපාදානදස්සනවසෙනාති තණ්හාපච්චයස්ස උපාදානස්ස දස්සනවසෙන, යදචත්ථා තණ්හා උපාදානස්ස පච්චයො, තදචත්ථාදස්සනවසෙන. එලෙන හි හෙතුච්චයෙසකිත්තනමෙතන්ති. එවං විද්ධංසෙථාති කාමරාගභවතණ්හාදිවසෙන ලොභං කස්මා එවං විජ්ජකිරෙථ. තණ්හාකරණවසෙනාති තණ්හායනකරණවසෙන සුභාකාරග්ගහණවසෙන. සුභන්ති හි ආරම්මණෙ පචත්තො රාගො “සුභ”න්ති චුත්තො.

142. වදන්ති එතෙනාති වාදො, දිට්ඨිවාදො. දිට්ඨිවසෙන හි “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, අසස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති ව දිට්ඨිගතිකා පඤ්ඤපෙන්නි. තෙනාහ “ද්වෙමා, හික්ඛවෙ, දිට්ඨියො”ති (ම. නි. 1.142). තණ්හාරහිතාය දිට්ඨියා අභාවතො තණ්හාවසෙනෙව ව අත්තතො සස්සතභාවාහිනිවෙසොති කත්වා චුත්තං “තණ්හාදිට්ඨිවසෙනා”ති. අල්ලිනාති නිස්සිතා. උපගතාති අවිස්සජ්ජනවසෙන එකිභාවමිව ගතා. අජ්ඣෙසිතාති තාය දිට්ඨියා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපිතා විය තදන්තොගධා. තෙනාහ “අනුපට්ඨියා”ති. යථා ගහට්ඨානං කාමජ්ඣෙසානං විවාදමූලං, එවං පබ්බජිතානං දිට්ඨිජ්ඣෙසානන්ති ආහ “විභවදිට්ඨියා තෙ පටිච්චරුද්ධා”ති. දිට්ඨිවිරොධෙන හි දිට්ඨිගතිකවිරොධො.

බණ්ඩකසමුදයො උප්පාදක්ඛණොති ආහ “දිට්ඨිනං නිබ්බත්ති”ති. දිට්ඨිනිබ්බත්තිග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ යථා දිට්ඨිනං පටිච්චසමුප්පන්නතා විභාවිතා, එවං දිට්ඨිවත්ථුනොපිති උභයෙසමිපි අනිච්චතා දුක්ඛතා අනත්තතා ච විභාවිතාති දට්ඨබ්බං. යාති පටිසම්භිදානයෙන (පටි. ම. 1.122) “පච්චයසමුදයො අට්ඨ යානාති”ති චුත්තාති, තාති දස්සෙන්නො “බන්ධාපි”තිආදිමාහ. තත්ථ බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං ආරම්භණට්ඨෙන “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිවචනතො (සං. නි. 3.81; 4.345). අවිජ්ජාපි දිට්ඨිට්ඨානං උපනිස්සයාදිවසෙන පච්චයභාවතො. යථාහ – “අස්සුතවා, හික්ඛවෙ, පුපුඡ්ඡතො අරියානං අදස්සාපි අරියධම්මස්ස අකොච්ඤො”තිආදි (ම. නි. 1.2, 461; සං. නි. 3.1, 7). එස්සොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථා වාහ “තදපි එස්සපච්චයා (දී. නි. 1.118-130), චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදියන්ති”ති (දී. නි. 1.144) ච. සඤ්ඤාපි දිට්ඨිට්ඨානං. චුත්තඤ්ඤෙන “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬබාති (සු. නි. 880), පථවිං පථවිතො සඤ්ඤත්වා”ති (ම. නි. 1.2) ච ආදි. විතක්කොපි දිට්ඨිට්ඨානං. චුත්තමිපි චෙන “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892; මහානි. 121) “තක්කී භොති වීමංසි”ති (දී. නි. 1.34) ච ආදි. අයොනිසොමනසිකාරොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථාහ භගවා “තස්සෙව අයොනිසො මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්ථි මෙ අත්තාති අස්ස සච්චතො ථෙතතො දිට්ඨි උප්පජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.19). සමුට්ඨාති එතෙනාති සමුට්ඨානං, තස්ස භාවො සමුට්ඨානට්ඨො, තෙන. බණ්ඩකත්ථඬගමො බණ්ඩකනිරොධො. පච්චයත්ථඬගමො අවිජ්ජාදිනං අච්චන්තනිරොධො. සො පන යෙන භොති, තං දස්සෙන්නො “සොතාපත්තිමග්ගො”ති ආහ. චත්තාරො හි අරියමග්ගා යථාරහං තස්ස තස්ස සඬබාරගතස්ස අච්චන්තනිරොධහෙනු, බණ්ඩකනිරොධො පන අහෙනුකො.

ආනිසංසන්ති උදයං. සො පන දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකවසෙන දුට්ඨො. තත්ථ සම්පරායිකො දුග්ගතිපරිකිලෙසනායආදීනවපක්ඛිකො එවාති ඉතරං දස්සෙන්නො “යං සන්ධායා”තිආදිමාහ. ආදීනවමිපි දිට්ඨධම්මිකමෙව දස්සෙන්නො “දිට්ඨිග්ගහණමූලකං උපද්දව”න්තිආදිමාහ. සොතිආදීනවො. ආදීනන්ති ආදි-සද්දෙන නග්ගියානසනසඬකට්ඨතාදීනං සඬගහො. නිස්සරති එතෙනාති නිස්සරණන්ති චුච්චමානෙ දස්සනමග්ගො එව දිට්ඨිනං නිස්සරණං සියා, තස්ස පන අත්ථඬගමපරියායෙන ගහිතත්තා සබ්බසඬබතනිස්සටං නිබ්බානං දිට්ඨිහිපි නිස්සටන්ති කත්වා චුත්තං “දිට්ඨිනං නිස්සරණං නාම නිබ්බාන”න්ති. ඉමිනාතිආදීසු චත්තබ්බං අනුයොගවත්තෙ චුත්තනයමෙව.

143. දිට්ඨිච්ඡෙදනං දස්සෙන්නොති සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤාදස්සනෙන සබ්බසො දිට්ඨිනං සමුච්ඡෙදවිධිං දස්සෙන්නො. චුත්තායෙවාති –

“උපාදානාති චත්තාරි, තාති අත්ථවිභාගතො;

ධම්මසඬ්ඛෙපවිත්ථාරා, කමතො ච විභාවයෙ”ති. (විසුද්ධි. 2.645) –

ගාථං උද්දිසිත්වා අත්ථවිභාගාදිවසෙන චුත්තායෙව. කාමං ඉතො බාහිරකානං “ඉමානි උපාදානානි එත්තකානි චත්තාරි, න ඉතො භියො”ති ඊදිසං ඤාණං නත්ථි, කෙවලං පන කෙච්ඡි “කාමා පභාතබ්බා”ති වදන්ති, කෙච්ඡි “නත්ථි පරො ලොකොති ව, මිච්ඡා”ති වදන්ති, අපරෙ “සීලබ්බතෙන සුද්ධිති ව, මිච්ඡා”ති වදන්ති, අත්තදිට්ඨියා පන මිච්ඡාභාවං සබ්බසො න ජානන්ති එව. යත්තකං පන ජානන්ති, තස්සපි අවිචන්තප්පභානං න ජානන්ති, තථාපි සබ්බස්ස පරිඤ්ඤායාස්ස පරිඤ්ඤායාං පඤ්ඤාපෙමඉච්චෙව තිට්ඨන්ති. එවංභූතානං පන තෙසං තත්ථ යාදිසි පටිපත්ති, තං දස්සෙන්නො සත්ථා “සන්ති, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ සන්තිති සංවිජ්ජන්ති. තෙන තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානතාය අවිච්ඡෙදනං දස්සෙති. එකෙති එකච්චෙ. සමණබ්‍රාහ්මණානි පබ්බජ්ජපගමනෙන සමණා, ජාතිමත්තෙන ච බ්‍රාහ්මණා. සබ්බෙසන්ති අනවසෙසානං උපාදානානං සමතික්කමං පභානං. සම්මා න පඤ්ඤාපෙන්නීති යෙසං පඤ්ඤාපෙන්නි, තෙසම්පි සම්මා පරිඤ්ඤං න පඤ්ඤාපෙන්නි. ඉදානි තං අත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කෙච්ඡි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ භොතික-කුට්ඨක-බහුදක-භංස-පරමභංස-කාජක-තිදණ්ඩ-මොනවත-සෙව-පාරුපක-පඤ්චමරත්තික-සොමකාරක-මුග්ගබ්බත-වරබාක-තාපස-නිගන්ථා-ජීවක-ඉසි-පාරායනික-පඤ්චාතපික-කාපිල-කාණාද-සංසාරමොචක-අග්ගිහත්තික-මගවතික-ගොවතික-කුක්කුරවතික-කාමණ්ඩලක-වග්ගුලිවතික-එකසාටක-ඔදකසුද්ධික-සරිරසන්තාපක-සීලසුද්ධික-කුමාරසුද්ධික-චතුබ්බිධ-සස්සතවාදාදයො ඡන්තචුති තණ්හාපාසෙන ධංසනතො, අරියධම්මස්ස වා විබාධනතො පාසණ්ඩා. වත්ථුපටිසෙවනං කාමන්ති බ්‍යාපාරස්ස වත්ථුතො පටිසෙවනසඬ්ඛානං කාමං. ථෙය්‍යෙන සෙවන්තිති පටිහත්ථආදිසමඤ්ඤාය ලොකස්ස වචනවසෙන සෙවන්ති. තිණි කාරණානීති “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනප්පවත්තානි දිට්ඨිවිසෙසභූතානි වට්ටකාරණානි.

අත්ථසල්ලාපිකානි අත්ථස්ස සල්ලාපිකා, ද්වින්තං අධිජ්ජෙතත්ථසල්ලාපවිභාවිනීති අධිජ්ජායො. ද්වින්තඤ්ඤි වචනං සල්ලාපො. තෙනාහ “පථවී කිරා”තිආදි.

යො තිත්ථියානං අත්තතො සත්ථරි ධම්මෙ සහධම්මිකෙසු ච පසාදො චුත්තො, තස්ස අනායතනගතත්තා අප්පසාදකභාවදස්සනං පසාදපච්ඡෙදො. තථාපවත්තො වාදො පසාදපච්ඡෙදවාදො චුත්තො. එවරුපෙති ඊදිසෙ චුත්තනායෙන කිලෙසානං අනුපසමසංවත්තනිකෙ. ධම්මෙති ධම්මපතිරුපකෙ. විනයෙති විනයපතිරුපකෙ. තිත්ථියා හි කොහඤ්ඤෙ යත්වා ලොකං වඤ්චෙන්තා ධම්මං කථෙමානි “සන්තිමෙ කායා අකථා අකථවිධා”තිආදිනා (දී. නි. 1.174) යං කිඤ්චි කථෙත්වා තථා “විනයං පඤ්ඤාපෙමා”ති ගොසීලවග්ගුලිවතාදීනි පඤ්ඤාපෙත්වා තාදිසං සාවකෙ

සික්ඛාපෙත්වා “ධම්මවිනයො”ති කථෙන්නී, තං සන්ධායෙනං වුත්තං “ධම්මවිනයො”ති. තෙනාහ “උභයෙනපි අනිය්‍යානිකං සාසනං දස්සෙති”ති. පරිත්තම්පි නාම පුඤ්ඤං කාතුකාමං මච්ඡෙරමලාභිභූතතාය නිවාරෙන්තස්ස අත්තරායං තස්ස කරොතො දිට්ඨෙව ධම්මෙ විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බතා සම්පරායෙ ච දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා, කිමඬ්ඛං පන සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණාවගෙ ජිනවක්කෙ පහාරදායිනො තිත්ථකරස්ස තදොවාදකරස්ස වාහි ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “අනිය්‍යානිකසාසනම්හි භී”තිආදිමාහ. යථා සො පසාදො සම්පරායෙ න සම්මග්ගතො අත්තතො පවත්තිවසෙනාති දස්සෙන්නො “කඤ්චි කාලං ගන්ත්වාපි පච්ඡා විනයස්සති යෙවා”ති ආහ, අවෙච්චප්පසාදො විය අච්චන්තිකො න භොතීති අත්ථො.

සම්පජ්ජමානා යථාවිධිපටිපත්තියා තිරච්ඡානායොති. ආවහති. කම්මසරික්ඛකෙන හි විපාකෙනෙව හවිතබ්බං. සබ්බම්පි කාරණභෙදන්ති සබ්බම්පි යථාවුත්තං තිත්ථකරානං සාවකානං අපායදුක්ඛාවහං මිච්ඡාපටිපත්තිසඬ්ඛානං කාරණවිසෙසං. සො පනෙස පසාදො න නිය්‍යාති මිච්ඡත්තපක්ඛිකත්තා සුරාපිතසිඬ්ඛාලෙ පසාදො විය. සුරං පරිස්සාවෙන්වා ජඩ්ඛිතකසටං සුරාජල්ලිකං. බ්‍රාහ්මණා නාම ධනලුද්ධාති අධිප්පායෙනාහ “ඉමං වඤ්ඤෙවස්සාමී”ති. කංසසතාති කභාපණසතා.

144. තස්සාති පසාදස්ස. සබ්බොපි ලොභො කාමුපාදානන්තෙව වුවවතීති ආහ “අරහත්තමග්ගෙන කාමුපාදානස්ස පහානපරිඤ්ඤ”න්ති. එවරුපෙති ඊදිසෙ සබ්බසො කිලෙසානං උපසමසංවත්තනිකෙ. යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානානං අපායෙසු අපතනවසෙන ධාරණට්ඨෙත ධම්මෙ. සබ්බසො විනයනට්ඨෙත විනයෙ. තත්ථ හවදුක්ඛනිස්සරණාය සංවත්තනෙ.

නමස්සමානො අට්ඨාසි ද්වෙ අසඬ්ඛොය්‍යානි පච්චෙකබ්බොධිපාරමීනං සුරණෙන තත්ථ බුද්ධසාසනෙ පරිවයෙන ච හගවති පසන්නවිත්තතාය ච. “උලුකා”ත්‍යාදිගාථා රුක්ඛදෙවතාය භාසිතා. කාලුට්ඨිකන්ති සායන්හකාලෙ දිවාචිහාරතො උට්ඨිතං. දුග්ගතෙසො න ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං එසො න ගමිස්සති. මොරජිකො මුරපවාදකො. මහාභෙරිවාදකවත්ථුආදීනිපි සිතපාතුකරණං ආදිං කත්වා විත්ථාරෙතබ්බාති.

පරමත්ථෙති ලොකුත්තරධම්මෙ. කිං පන වත්තබ්බන්ති ධම්මෙපි පරමත්ථෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා සුභන්තානං. සාමණෙරවත්ථුති පබ්බජිතදිවසෙයෙව සප්පෙන දට්ඨො හුත්වා කාලං කත්වා දෙවලොකං උපපන්නසාමණෙරවත්ථු.

බීරොදනන්ති බීරෙන සද්ධිං සම්මිස්සං ඔදනං. තිම්බරුසකන්ති තින්දුකඵලං. තිපුසසදිසා එකා වල්ලිජාති තිම්බරුසං, තස්ස ඵලං තිම්බරුසකන්ති ච වදන්ති. කක්කාරිකන්ති බුද්දකඵලාඵකං. මහාතිපුසන්ති ච වදන්ති. වල්ලිපක්කන්ති බුද්දකතිපුසවල්ලියා ඵලං. හත්ථපතාපකන්ති

මන්දාමුඛි. අමිබකඤ්ඡිකන්ති අමිබ්ලකඤ්ඡිකං. බලයාගුන්තිපි වදන්ති. දොණ්ණිමිමජ්ජන්ති සතෙලං තිලපිඤ්ඤාකං. විදුපනන්ති චතුරස්සබ්ජනිං. තාලවණ්ටන්ති තාලපත්තෙහි කතමණ්ඩලබ්ජනිං. මොරහත්ථන්ති මොරපිඤ්ඡෙහි කතං මකසබ්ජනිං.

වුත්තනායානුසාරෙනෙවාති යස්මා ඉධාපි යථාවුත්තං සබ්බමිපි කාරණහෙදං එකතො කත්වා දස්සෙන්නො සත්ථා “තං කිස්ස හෙතු”න්තිආදිමාහ, තස්මා තත්ථ අනියානිකසාසනෙ වුත්තනායස්ස අනුස්සරණවසෙන යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං.

145. පරිඤ්ඤන්ති පහානපරිඤ්ඤං. තෙසං පච්චයං දස්සෙතුන්ති උපාදානානං පරිඤ්ඤා නාම පහානපරිඤ්ඤා. තෙසං අච්චන්තනිරොධො අධිප්පෙතො, සො ච පච්චයනිරොධෙන හොතීති තෙසං පච්චයං මූලකාරණතො පහුති දස්සෙතුං. අයන්ති ඉදානි වුච්චමානො එත්ථ “ඉමෙ වා”තිආදිපාඨෙ “කිං නිදානා”තිආදිසමාසපදානං අත්ථො. සබ්බපදෙසුති “තණ්හාසමුදයා”තිආදීසු සබ්බෙසු පදෙසු. ඉමිනා එව ච සබ්බග්ගහණෙන “එස්සනිදානා”තිආදිනමිපි පදානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. ඉමෙ අඤ්ඤතිත්ථියා උපාදානානමිපි සමුදයං න ජානන්ති, කුතො නිරොධං, තථාගතො පන තෙසං තප්පච්චයපච්චයානමිපි සමුදයඤ්ච අත්ථඬගමඤ්ච යාථාවතො ජානාති, තස්මා — “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහී”ති (ම. නි. 1.139) යථාරද්ධසීහනාදං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙන්නො “ඉමෙ ව, භික්ඛවෙ, චත්තාරො උපාදානා”තිආදිනා (ම. නි. 1.145) නයෙන දෙසනං පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන ඔතාරෙන්නො වට්ටං දස්සෙත්වා “යතො ච බො”තිආදිනා විවට්ටං දස්සෙන්නො අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හි, තමත්ථං දස්සෙන්නො “යස්මා පන හගවා”තිආදිමාහ. තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

වුළුසීහනාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

වෙසාලීනගරවණ්ණනා

146. අපරාපරන්ති පුනප්පුනං. විසාලීභූතතායාති ගාචුතන්තරං ගාචුතන්තරං පුටුභූතතාය. තත්‍රාති තස්සං විසාලීභූතතායං. ඡඩ්ඞිතමත්තෙහි විස්සට්ඨමත්තෙ. ඌමිහයාදීහීති ඌමිකුමහීලආවට්ටසංසුකාහයෙහි. උදකප්පවාහෙනාගතස්සපි ච උස්මා න විගච්ඡති, උස්මා ච නාම ඊදිසස්ස සවිඤ්ඤාණකතාය හවෙය්‍යාති “සියා ගබ්භො”ති වින්තෙසි. තථා හීතිආදි තත්ථ කාරණවිත්තා. පුඤ්ඤවත්තතාය දුග්ගන්ධං නාහොසි, සඋසුමතාය පුතිකභාවො. දාරකානං පුඤ්ඤපනිස්සයතො අඬගුට්ඨකතො වස්ස බීරං නිබ්බත්ති, බීරහත්තඤ්ච ලහි. වරිමකහවෙ බොධිසත්තෙ කුච්ඡගතෙ බොධිසත්තමාතු විය උදරච්ඡවියා අච්ඡවිප්පසන්නතාය නිච්ඡවි වියාති කත්වා

ආහ “නිච්ඡවී අහෙසු”න්ති. තෙසන්ති ද්විත්තං දාරකානං. මාතෘපිතරොති පොසකමාතෘපිතරො. අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං අකංසු රජ්ජසම්පත්තියා දායකස්ස කම්මස්ස කතත්තා, අසම්භින්නෙ එව රාජකුලෙ උප්පන්නත්තා ච. කුමාරස්ස පුඤ්ඤානුභාවසඤ්චොදිතා දෙවතාධිග්ගහිතාති කෙවි.

පුරස්ස අපරෙති පුරස්ස අපරදිසාය ගාවුතමත්තෙ යානෙ ජීවකම්බවනං විය සපාකාරමන්දිරකෙ. අවිරපක්කන්තොති එත්ථ න දෙසන්තරපක්කමනං අධිප්පෙනං, අථ ඛො සාසනතො අපක්කමනන්ති දස්සෙන්නො “විබ්භම්චා”තිආදිමාහ. තෙනෙවාහ “ඉමස්මා ධම්මවිනයා”ති. පරිසඤ්ඤා පරිසායං, ජනසමුහෙති අත්ථො. ජනසමුහගතො පන “පරිසමජ්ඣෙ”ති චුත්තො. භාවනාමනසිකාරොන විනා පකතියාව මනුස්සෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බො ධම්මොති මනුස්සධම්මො, මනුස්සත්තභාවාවහො චා ධම්මො මනුස්සධම්මො, අනුළාරං පරිත්තකුසලං. යං අසතිපි බුද්ධුප්පාදෙ චත්තති, යඤ්ච සන්ධායාහ “භීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති”ති. “අම්භාකං බුද්ධො”ති බුද්ධෙ මමත්තකාරිනො බුද්ධමාමකා. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා

අලං අරියාය අරියභාවායාති අලමරියො, රූපායතනං ජානාති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං විය පස්සති වාති ඤාණදස්සනං, දිබ්බචක්ඛු. සම්මසනුපගෙ ච පන ධම්මෙ ලක්ඛණත්තයඤ්ච තථා ජානාති පස්සති වාති ඤාණදස්සනං, විපස්සනා. නිබ්බානං, චත්තාරි වා සච්චාති අසම්මොහපට්ඨෙධතො ජානාති පස්සති වාති ඤාණදස්සනං, මග්ගො. එලං පන නිබ්බානවසෙතෙව යොජෙතබ්බං. පච්චචෙක්ඛණා මග්ගාධිගතස්ස අත්ථස්ස පච්චක්ඛතො ජානනට්ඨෙන ඤාණදස්සනං, සබ්බඤ්ඤාතා අනාවරණතාය සමන්තචක්ඛුතාය ච ඤාණදස්සනං. ලොකුත්තරමග්ගො අධිප්පෙනො, තස්මිඤ්භි පටිසිද්ධෙ සබ්බෙසම්පි බුද්ධගුණානං අසම්භවොති අධිප්පායො. තෙනාහ “තඤ්භි සො භගවතො පටිසෙධෙති”ති.

සුබ්‍රමං ධම්මන්තරං නාම කුමාරවිපස්සනාදිකං ආවරියානුග්ගහෙන ගහිතං නාම නත්ථී. තක්කපරියාහතන්ති “ඉති භවිස්සති, එවං භවිස්සති”ති තංතංදස්සෙතබ්බමත්ථතක්කතෙන විතක්කනමත්තෙන පරිතො ආහතං පරිචත්තිතං කත්වා. තෙනාහ “තක්කෙත්වා”තිආදි. ලොකීයපඤ්ඤං අනුජානාති උපනිසින්නපරිසාය අනුකුලධම්මකථනතොති අධිප්පායො. තෙනාහ “සමණො ගොතමො”තිආදි. පටිභාතීති පටිභානං, “ඉති චක්ඛාමී”ති එවංපචත්තං කථනචිත්තං, තතො පටිභානතො ජානනං පටිභානං, ආගමාභාවතො සයමෙව උපට්ඨිතත්තා සයංපටිභානං. තෙනාහ “ඉම්භාස්ස ධම්මෙසු පච්චක්ඛභාවං පටිබාහති”ති. සුච්ඡිකන්ති නිබ්බිවරං. අච්ඡිකන්තෙ හි සුබ්බෙන වච්චෙසායො න නිච්ඡරති. දන්තාවරණන්ති ඔට්ඨද්වයං. ජිව්හාපි ථද්ධතාය සුබ්බෙන වච්චෙසායො න නිච්ඡරතිති ආහ

“මුදුකා ජීවිහා”ති. කරවිකරුතමඤ්ජුතාය මධුරො සරො. එලං වුව්චති දොසො, එලං ගලුති එලගලා, න එලගලා අනෙලගලා, නිද්දොසා, න රුජ්ඣතිති අත්ථො. සබ්බමෙතං රඤ්ජනස්සෙව කාරණං දස්සෙන්නො වදති.

පඤ්ච ධම්මාති ගම්භීරඤ්ඤාණුවරියභූතානං බන්ධාදීනං උග්ගහණ-සවන-ධාරණ-පරිවය-යොනියොමනසිකාරෙ සන්ධායාහ. තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති එත්ථ සම්මා-සද්දො උභයත්ථාපි යොජෙතබ්බො “සම්මා තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායා”ති. යො හි සම්මා ධම්මං පටිපජ්ජති, තස්සෙව සම්මා දුක්ඛක්ඛයො භොති. යො පන චුත්තනයෙන තක්කරො, තස්ස නියානං අත්ථතො ධම්මස්සෙව නියානන්ති ආහ “සො ධම්මො...පෙ.... නියාති ගච්ඡති”ති.

147. කොධනොති කුජ්ඣනසීලො. යස්මා පන සුනක්ඛත්තො කොධවසෙන කුරුරො ඵරුසවචනො ව, තස්මා ආහ “කොධනොති චණ්ඩො ඵරුසො වා”ති. තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථිති තස්මිං අත්තභාවෙ උප්පජ්ජනාරහානං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථි. තං බුද්ධා “මොසපුරිසො”ති වදන්ති යථා තං සුදින්නලාඵදායිආදිකෙ. උපනිස්සයෙ සතිපි තස්මිං බණ මග්ගෙ වා ඵලෙ වා අසති “මොසපුරිසො”ති වදන්ති යථා තං ධනියුපසෙනත්ථෙරාදිකෙ. සමුච්ඡින්නොපනිස්සයෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි. යථා “මක්ඛලි මොසපුරිසො මනුස්සබ්ඡපං මඤ්ඤෙ”ති (අ. නි. 1.311) තථා සුනක්ඛත්තොපිති ආහ “ඉමස්ස පනා”තිආදි. අස්සාති එතෙන. කත්තරි හිදං සාමිවචනං. කොධෙනාති කොධහෙතුතා.

භගවතොති සම්පදානවචනං කුද්ධපදාපෙක්ඛාය. පුබ්බෙති හික්ඛුකාලෙ. සද්දං සොතුකාමොති සො කිර දිබ්බවක්ඛුතා තාවතිංසභවතෙ දෙවතානං රූපං පස්සන්නො ඔට්ඨවලනං පස්සති, න පන සද්දං සුණාති, තස්මා තාසං සද්දං සොතුකාමො අභොසි. තෙන චුත්තං “සද්දං සොතුකාමො...පෙ.... පුව්ඡ්”ති. සො ව අතීතෙ එකං සීලවත්තං හික්ඛුං කණ්ණසක්ඛලියං පහරිත්වා බධිරමකාසි, තස්මා පරිකම්මං කරොන්නොපි අභබ්බොව දිබ්බසොතාධිගමාය. තං සන්ධාය චුත්තං “උපනිස්සයො නත්ථිති ඤාත්වා පරිකම්මං න කථෙසී”ති. වින්තෙසීති අත්තනො මිච්ඡාපරිවිතක්කිතෙන අයොනියො උම්මුජ්ජන්නො වින්තෙසි.

නියානිකත්තාවබොධනතො අභෙදොපචාරෙන “දෙසනාධම්මො නියානිකො”ති චුත්තො. නියානො වා අරියමග්ගො බොධෙතබ්බො එතස්ස අත්ථිති නියානිකො දෙසනාධම්මො. අත්තනි අත්ථිතං දස්සෙති කිච්චසිද්ධිදස්සනෙන තත්ථ තත්ථ පාකට්ඨකත්තා, න පටිඤ්ඤාමත්තෙන. තථා හි යථාපරාධං තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා යථාධම්මං වෙනෙයාප්ඣකාසයානුරූපඤ්ච අවිපරිතධම්මදෙසනාය දෙවමනුස්සෙහි

සිහිනාදුවග්ගො

උත්තරිමත්තස්සධම්මාදිවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

148. යදිපි ආදිතො අභිඤ්ඤාත්තයවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා තොපරියඤ්ඤාණානන්තරං උපරි තිස්සො අභිඤ්ඤා වත්තබ්බා සියුන්ති තබ්බං සියා, අත්ථතො පන විජ්ජාත්තයං ආවුත්තඅභිඤ්ඤාත්තයමෙවාති කත්වා “තිස්සො විජ්ජා වත්තබ්බා”න්ති වුත්තං. කස්මා පනෙත්ථ “තාසු වුත්තාසු උපරි දසබලඤ්ඤාණං න පුරති”ති වුත්තං, නනු ඉමානි ඤ්ඤාණානි සෙසාභිඤ්ඤා විය අත්තනො යස්ස අභිජානනට්ඨං උපාදාය අභිඤ්ඤාසු වත්තබ්බානි, අකම්පියට්ඨං උපත්ථම්භනට්ඨඤ්ච උපාදාය බලඤ්ඤාණෙසු යථා සම්මාසතිආදයො දියබලබොජ්ඣකඛිගමග්ගඛිගෙසුති? නයිදමෙවං. තත්ථ හි ධම්මානං මකිච්චවිසෙසවිභාවනපරාය දෙසනාය වුත්තං, ඉධ පන සත්ථු විසෙසවිභාවනපරාය දෙසනාය තථා වත්තුං න සක්කා අත්ථතො ඤ්ඤත්තා, එකච්චානං පුට්ඨජනානං එවං චිත්තං උප්පජ්ජෙය්‍යා “කම්ඨං වා හෙට්ඨා වුත්තගුණෙ පුනපි ගණ්හන්තො ගුණාධිකදස්සනං රාති”ති. තස්මා සුවුත්තමෙතං “උපරි දසබලඤ්ඤාණං න පරිපුරති”ති.

අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානීති කස්මා චුත්තං (අ. නි. ටී. 3.10.21), නනු චෙනානි සාවකානම්පි එකච්චානං උප්පජ්ජන්තීති? කාමං උප්පජ්ජන්ති, යාදිසානි පන බුද්ධානං ධානාට්ඨානඤ්ඤාණාදීනි, න තාදිසානි තදඤ්ඤෙසං කදාවිපි උප්පජ්ජන්තීති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානීති. තෙනාහ “තථාගතස්සෙව බ්ලානී”ති. ඉමමෙව හි යථාචුත්තලෙසං අපෙක්ඛිත්වා තදභාවතො ආසයානුසයඤ්ඤාණාදීසු එව අසාධාරණගුණසමඤ්ඤා නිරුළ්භා. කාමං ඤ්ඤාණබ්ලානං ඤ්ඤාණසම්භාරො විසෙසපච්චයො, පුඤ්ඤසම්භාරොපි පන නෙසං පච්චයො එව, ඤ්ඤාණසම්භාරස්සපි වා පුඤ්ඤසම්භාරභාවතො “පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතානී”ති චුත්තං.

පකතිහත්වීකූලන්ති (සං. නි. 2.22) ගිරිවරනදීවරවනවරාදිප්පහෙදා ගොවරියකාලාවකනාමා සබ්බාපි බලෙන් පාකතිකා හත්වීජාති. දසන්තං

පුරිසානන්ති ථාමමජ්ඣමානං දසන්තං පුරිසානං. එකස්ස තථාගතස්ස කායබලන්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. එකස්සාති ච තථා හෙට්ඨාකථායං ආගතත්තා දෙසනාසොතෙන වුත්තං. නාරායනසඬ්ඝාතබලන්ති එත්ථ නාරා වුවචන්ති රස්මියො, තා බහු නානාවිධා ඉතො උප්පජ්ජන්තිති නාරායනං, වජිරං, තස්මා නාරායනසඬ්ඝාතබලන්ති වජිරසඬ්ඝාතබලන්ති අත්ථො. ඤාණබලං පන පාළියං ආගතමෙව, න කායබලං විය අට්ඨකථාරුළුභමෙවාති අධිප්පායො. “සංයුත්තකෙ ආගතාති තෙසත්තති ඤාණාති සත්තසත්තති ඤාණාති”ති වුත්තං (විහ. මූලටී. 760), තත්ථ පන නිදානවග්ගෙ සත්තසත්තති ආගතාති චතුරත්තාරීසඤ්ච, තෙසත්තති පන පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.73 මාතිකා) සුතමයාදීති ආගතාති දිස්සන්ති, න සංයුත්තකෙ. අඤ්ඤාතිපිති එතෙන ඤාණචත්ථුවිභව්ගෙ එකකාදිවසෙන වුත්තාති, අඤ්ඤත්ථ ච “පුබ්බන්තෙ ඤාණ”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1076) ඛණ්මජාලාදීසු (දී. නි. 1.36) ච “තයිදං තථාගතො පජානාති, ඉමානි දිට්ඨිට්ඨානානි එවං ගහිතානි”තිආදිනා වුත්තාති අනෙකාති ඤාණප්පහෙදාති සඬ්ගණ්හාති. යාථාවපට්ඨෙධතො සයඤ්ච අකම්මියං පුග්ගලඤ්ච තංසමඬ්ගිං නෙයොසු අධිබලං කරොතීති ආහ “අකම්මියට්ඨෙන උපත්ථම්භනට්ඨෙන වා”ති.

උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං, (අ. නි. ටී. 2.4.8) සෙට්ඨං යානං. සබ්බඤ්ඤතපට්ඨානනවසෙන අභිමුඛං ගච්ඡන්ති, අට්ඨ වා පරිසා උපසඬ්ඝමන්තිති ආසහා, පුබ්බබුද්ධා. ඉදං පනාති බුද්ධානං යානං සබ්බඤ්ඤතමෙව වදන්ති. තිට්ඨමානොවාති අවදන්තොපි (සං. නි. ටී. 2.2.22) තිට්ඨමානොව පට්ඨානාති නාමාති අත්ථො. උපගච්ඡන්ති අනුජානාති.

අට්ඨසු පරිසාසුති “අභිජානාමි ඛො පනාහං, සාරිපුත්ත, අනෙකසතං බත්තියපරිසං...පෙ.... තත්‍ර වත මං භයං වා සාරජ්ජං වා ඔක්කම්ස්සතීති නිමිත්තමෙතං, සාරිපුත්ත, න සමනුපස්සාමි”ති (ම. නි. 1.151) වුත්තාසු අට්ඨසු පරිසාසු. අභීතනාදං නදතීති පරතො දස්සිතඤාණයොගෙන දසබලොහන්ති අභීතනාදං නදති. සීහනාදසුත්තෙන බන්ධවග්ගෙ (සං. නි. 3.78) ආගතෙන.

“දෙවමනුස්සානං චතුරක්කං වත්තති”ති (අ. නි. 4.31) සුත්තසෙසෙන සප්පුරිසුපස්සයාදිනං ඵලසම්පත්තිපවත්ති, පුරිමසප්පුරිසුපස්සයාදිං උපනිස්සාය පච්ඡිමසප්පුරිසුපස්සයාදිනං සම්පත්තිපවත්ති වා වුත්තාති ආදි-සද්දෙන තත්ථ ච චක්ක-සද්දස්ස ගහණං වෙදිතබ්බං. විචක්කසණ්ඨානා අසනි එව අසනිවිචක්කං. උරචක්කාදීසුති ආදි-සද්දෙන ආණාසමුහාදීසුපි චක්ක-සද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බා. “සඬ්ඝහෙදං කර්ස්සාම චක්කහෙද”න්තිආදීසු (පාරා. 409; වුළුව. 343) හි ආණා “චක්ක”න්ති වුත්තා, “දෙවචක්කං අසුරචක්ක”න්තිආදීසු (අ. නි. ටී. 2.4.8) සමුහොති. පට්ඨෙධනිට්ඨත්තා අරහත්තමග්ගඤාණං පට්ඨෙධොති “ඵලක්ඛණ

උප්පන්නං නාමා”ති වුත්තං. තෙන පටිලද්ධස්සපි දෙසනාඤාණස්ස කිව්වනිප්පත්ති පරස්ස බුද්ධිමත්තෙන භොතිති “අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤස්ස සොතාපත්ති...පෙ.... එලක්ඛණෙ පවත්තං නාමා”ති වුත්තං. තතො පරං පන යාව පරිනිබ්බානා දෙසනාඤාණස්සපවත්ති තස්සෙව පවත්තිතස්ස ධම්මවක්කස්ස යානන්ති වෙදිතබ්බං පවත්තිතවක්කස්ස චක්කවත්තිනො චක්කරතනස්ස යානං විය.

“තිට්ඨති”ති වුත්තං, කිං භූමියං පුරිසො විය? නොති ආහ “තදායත්තවුත්තිතායා”ති. යානන්ති චෙත්ථ අත්තලාභො ධරමානතා ව, න ගතිනිවත්තිති ආහ “උප්පජ්ජති චෙව පවත්තති වා”ති. යත්ථ පනෙතං දසබලඤාණං විත්ථාරිතං, තං දස්සෙන්නො “අභිධම්මෙ පනා”ති ආදිමාහ. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

සමාදියන්තිති සමාදානානි, තානි පන සමාදිසිත්වා කතානි භොන්තිති ආහ “සමාදිසිත්වා කතාන”න්ති. කම්මමෙව වා කම්මසමාදානන්ති එතෙන සමාදානසද්දස්ස අපුබ්බත්ථාභාවං දස්සෙති මුත්තගතසද්දෙ ගතසද්දස්ස විය. ගතීති නිරයාදිගතියො. උපධිති අත්තභාවො. කාලොති කම්මස්ස විපච්චනාරහකාලො. පයොගොති විපාකූප්පත්තියා පච්චයභූතා කිරියා.

අගතිගාමීනින්ති නිබ්බානගාමීනිං. චක්ඛති හි “නිබ්බානඤ්චාහං, සාරිපුත්ත, පජානාමි නිබ්බානගාමීඤ්ච මග්ගං නිබ්බානගාමීනීඤ්ච පටිපද”න්ති (ම. නි. 1.153). බහුසුපි මනුස්සෙසු එකමෙව පාණං ඝාතෙන්නෙසු කාමං සබ්බෙසං චෙතනා තස්සෙවෙකස්ස ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණා, තං පන කම්මං තෙසං නානාකාරං. තෙසු (විහ. අට්ඨ. 811) හි එකො ආදරෙන ඡන්දජාතො කරොති, එකො “එහි ත්වම්පි කරොහී”ති පරෙහි නිජ්ජිළිතො කරොති, එකො සමානච්ඡන්දො විය හුත්වා අප්පට්ඨාහමානො විවරති. තෙසු එකො තෙනෙව කම්මෙන නිරයෙ නිබ්බත්තති, එකො තිරච්ඡානයොනියං, එකො පෙත්තිවිසයෙ. තං තථාගතො ආයුහනක්ඛණෙ එව – “ඉමිනා නීහාරෙන ආයුහිතත්තා එස නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස තිරච්ඡානයොනියං, එස පෙත්තිවිසයෙ”ති ජානාති. නිරයෙ නිබ්බත්තමානම්පි – “එස මහානිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස උස්සදනිරයෙ”ති ජානාති. තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්තමානම්පි – “එස අපාදකො භවිස්සති, එස ද්විපාදකො, එස චතුප්පදො, එස බහුප්පදො”ති ජානාති. පෙත්තිවිසයෙ නිබ්බත්තමානම්පි – “එස නිජ්ඣාමතණ්හිකො භවිස්සති, එස බුජ්ජිපාසිකො, එස පරදත්තුපජීවී”ති ජානාති. තෙසු ච කම්මෙසු – “ඉදං කම්මං පටිසන්ධිමාකඨසීස්සති, ඉදං අඤ්ඤෙන දින්නාය පටිසන්ධියා උපධිවෙපක්කං භවිස්සති”ති ජානාති.

තථා සකලගාමවාසිකෙසු එකතො පිණ්ඩපාතං දදමානෙසු කාමං සබ්බෙසම්පි චෙතනා පිණ්ඩපාතාරම්මණාව, තං පන කම්මං තෙසං

නානාකාරං. තෙසු හි එකො ආදරෙන කරොතීති සෙසං පුරිමසදිසං, තස්මා තෙසු කෙවි දෙවලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, කෙවි මනුස්සලොකෙ, තං තථාගතො ආයුහනක්ඛණෙයෙව ජානාති – “ඉමිනා නීභාරෙන ආයුහිතත්තා එස මනුස්සලොකෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස දෙවලොකෙ, තත්ථාපි එස ඛත්තියකුලෙ, එස බ්‍රාහ්මණකුලෙ, එස වෙස්සකුලෙ, එස සුද්දකුලෙ, එස පරනිම්මිතවසවත්තීසු, එස නිම්මානරතීසු, එස තුසිතෙසු, එස යාමෙසු, එස තාවතිංසෙසු, එස වාතුමහාරාජිකෙසු, එස භූමිමදෙවෙසු”ති ආදිනා තත්ථ තත්ථ හීනපණිතසුවණ්ණදුබ්බණ්ණඅප්පරිවාරමහාපරිවාරතාදිහෙදං තං තං විසෙසං ආයුහනක්ඛණෙයෙව ජානාති.

තථා විපස්සනං පටිඨපෙත්තෙසුයෙව – “ඉමිනා නීභාරෙන එස කිඤ්චි සල්ලක්ඛෙනුං න සක්ඛිස්සති, එස මහාභූතමත්තමෙව චචත්ථපෙස්සති, එස රූපපරිග්ගහෙයෙව ධස්සති, එස අරූපපරිග්ගහෙයෙව, එස නාමරූපපරිග්ගහෙයෙව, එස පච්චයපරිග්ගහෙ එව, එස ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාය එව, එස පඨමඵලෙයෙව, එස දුතියඵලෙ එව, එස තතියඵලෙ එව, එස අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”ති ජානාති. කසිණපරිකම්මං කරොන්තෙසුපි – “ඉමස්ස පරිකම්මමත්තමෙව භවිස්සති, එස නිමිත්තං උප්පාදෙස්සති, එස අප්පනං එව පාපුණ්ණස්සති, එස ඤානං පාදකං කත්වා විපස්සනං පටිඨපෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිස්සති”ති ජානාති. තෙනාහ “ඉමස්ස චෙතනා”ති ආදි.

කාමනතො, කාමෙතබ්බතො, කාමපට්ඨසංයුත්තතො ච කාමො ධාතු කාමධාතු. ආදි-සද්දෙන ඛ්‍යාපාදධාතු-රූපධාතු-ආදීනං සඨගහො. විලක්ඛණතායාති විසදිසසභාවතාය. ඛන්ධායතනධාතුවලොකන්ති අනෙකධාතුං නානාධාතුං ඛන්ධලොකං ආයතනලොකං ධාතුවලොකං යථාභූතං පජානාතීති යොජනා. “අයං රූපක්ඛන්ධො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො නාම. තෙසුපි එකච්චෙන රූපක්ඛන්ධො, එකාදසච්චෙන රූපක්ඛන්ධො (විහ. 33). එකච්චෙන වෙදනාක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො (විහ. 34-61). එකච්චෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන සඤ්ඤාක්ඛන්ධො (විහ. 62-91). එකච්චෙන සඨාරක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන සඨාරක්ඛන්ධො (විහ. 92-120). එකච්චෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, බහුවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති (විහ. 121-149) එවං තාව ඛන්ධලොකස්ස, “ඉදං චක්ඛායතනං නාම...පෙ.... ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමකා”ති ආදිනා (විහ. 156-171) ආයතනලොකස්ස, “අයං චක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනොවිඤ්ඤාණධාතු නාම, තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමකා”ති ආදිනා (විහ. 172-188) ධාතුවලොකස්ස අනෙකසභාවං නානාසභාවඤ්ච පජානාති. න කෙවලං උපාදින්නකසඨාරලොකස්සෙව, අථ ඛො අනුපාදින්නකසඨාරලොකස්සපි – “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්නත්තා

ඉමස්ස රුක්ඛස්ස ඛන්ධො සෙනො, ඉමස්ස කාලො, ඉමස්ස මට්ඨො, ඉමස්ස සකණ්ටකො, ඉමස්ස බහලත්තවො, ඉමස්ස තනුත්තවො, ඉමස්ස පත්තං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ඵවරූපං, ඉමස්ස පුජ්ඵං නීලං පීතං ලොහිතං ඔදාතං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං, ඉමස්ස ඵලං බුද්දකං මහන්තං දීඝං රස්සං වට්ටං සුසණ්ඨානං දුස්සණ්ඨානං මුදුකං ඵරුසං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං මධුරං තිත්තකං කටුකං අම්බිලං කසාවං, ඉමස්ස කණ්ටකො තිබ්ණො කුණ්ඨො උජුකො කුට්ඨො තම්බො කාලො ඔදාතො හොති”තිආදිනා පජානාති. සබ්බඤ්ඤබුද්ධාදීනං ඵව හි ඵතං බලං, න අඤ්ඤෙසං.

නානාධිමුත්තිකතන්ති නානාඅජ්ඣාසයතං. අධිමුත්ති නාම අජ්ඣාසයධාතු අජ්ඣාසයසභාවො. සො පන භීතපණ්ණිකාසාමඤ්ඤෙන පාළියං ද්විධාව චුත්තොපි භීතපණ්ණිකාදිභෙදෙන අනෙකවිධොති ආහ “භීතාදීහි අධිමුත්තිහි නානාධිමුත්තිකභාව”න්ති. තත්ථ තත්ථ යෙ යෙ සත්තා යංයංඅධිමුත්තිකා, තෙ තෙ තංතදධිමුත්තිකෙ ඵව සෙවන්ති හජන්ති පයිරූපාසන්ති ධාතුසභාගතො. යථා ගුථාදීනං ධාතුසභාවො ඵසො, යං ගුථාදීහි ඵව සංසන්දන්ති සමෙත්ති, ඵවං (පුග්ගලානං අජ්ඣාසයස්සෙවෙස සභාවො, යං) (විහ. මූලටී. 813) භීතජ්ඣාසයා දුස්සීලාදීහි ඵව සංසන්දන්ති සමෙත්ති, සම්පන්නසීලාදයො ච සම්පන්නසීලාදිභෙව. තං තෙසං නානාධිමුත්තිකතං භගවා යථාභූතං පජානාතිති.

චුද්ධිඤ්ච භානිඤ්චාති පච්චයවිසෙසෙන සාමත්ථියතො අධිකතං අනධිකතඤ්ච. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණනිද්දෙසෙ (විහ. 814; පටි. ම. 1.113) “ආසයං ජානාති අනුසයං ජානාති”ති ආසයාදිජානනං කස්මා නිද්දිට්ඨන්ති? ආසයජානනාදිනා යෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි පරොපරෙහි සත්තා කල්‍යාණපාපාසයාදිකා භොන්ති, තෙසං ජානනස්ස විභාවනතො. ඵවඤ්ච කත්වා ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තආසයානුසයඤ්ඤාණානං විසුං අසාධාරණතා, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තනානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණානං විසුං බලතා ච සිද්ධා භොති. තත්ථ ආසයන්ති යත්ථ සත්තා නිවසන්ති, තං තෙසං නිවාසට්ඨානං දිට්ඨිගතං වා යථාභූතඤ්ඤාණං වා ආසයො. අනුසයො අප්පභීතභාවෙන ථාමගතො කිලෙසො. තං පන භගවා සත්තානං ආසයං ජානන්තො තෙසං තෙසං දිට්ඨිගතානං, විපස්සනාමග්ගඤ්ඤාණානඤ්ච අප්පවත්තික්ඛණෙපි ජානාති. චුත්තං හෙතං -

“කාමං සෙවන්තංයෙව භගවා ජානාති ‘අයං පුග්ගලො කාමගරුකො කාමාසයො කාමාධිමුත්තො’ති. කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො නෙක්ඛම්මගරුකො නෙක්ඛම්මාසයො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො’ති. නෙක්ඛම්මං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති. ඛ්‍යාපාදං, අඛ්‍යාපාදං, ථීනමිද්ධං, ආලොකසඤ්ඤං සෙවන්තංයෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො

ථිනම්ද්ධගරුකො ථිනම්ද්ධාසයො ථිනම්ද්ධාධිමුත්තො'ති'' (පටි. ම. 1.113).

පයමාදීනං චතුත්තං කුමානානන්ති රූපාවචරානං පයමාදීනං පච්චනීකකුමාපනට්ඨෙන ආරම්මණුපනිජ්ඣානට්ඨෙන ච කුමානානං. චතුක්කනායෙන හෙතං චුත්තං. අට්ඨන්තං විමොක්ඛානන්ති එත්ථ පටිපාටියා සත්ත අස්සිතස්සිතක්ඛණෙ පච්චනීකධම්මෙනි විමුච්චනතො ආරම්මණෙ ච අධිමුච්චනතො විමොක්ඛා නාම, අට්ඨමො පන සබ්බසො සඤ්ඤාවෙදයිතෙනි විමුත්තත්තා අපගමවිමොක්ඛො නාම. චතුක්කනායපඤ්චකනායෙසු පයමකුමානසමාධි සවිතක්කසවිචාරො නාම, පඤ්චකනායෙ දුතියජ්ඣානසමාධි අවිතක්කවිචාරමත්තො, නයද්වයෙපි උපරි තීසු කුමානෙසු සමාධි අවිතක්කඅවිචාරො, සමාපත්තීසු පටිපාටියා අට්ඨන්තං සමාධිතිපි නාම, සමාපත්තීතිපි විත්තෙකග්ගතාසබ්භාවතො, නිරොධසමාපත්තියා තදභාවතො න සමාධිති නාම. භානභාගියධම්මන්ති අප්පගුණෙනි පයමජ්ඣානාදීහි චුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං කාමාදිඅනුපක්ඛන්දනං. විසෙසභාගියධම්මන්ති පගුණෙනි පයමජ්ඣානාදීහි චුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං දුතියජ්ඣානාදිපක්ඛන්දනං. ඉති සඤ්ඤාමනසිකාරානං කාමාදිදුතියජ්ඣානාදිපක්ඛන්දනානි භානභාගියවිසෙසභාගියධම්මාති දස්සිතාති, තෙනි පන කුමානානං තංසභාවතා ධම්ම-සද්දෙන චුත්තා. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති. වොදානන්ති පගුණතාසඬ්ඛාතං වොදානං. තඤ්ඤි පයමජ්ඣානාදීහි චුට්ඨහිත්වා දුතියජ්ඣානාදිඅධිගමස්ස පච්චයත්තා “චුට්ඨාන”න්ති චුත්තං. යෙ (අ. නි. ටී. 3.10.21) පන “නිරොධතො ඵලසමාපත්තියා චුට්ඨානන්ති පාළි නත්ථි”ති වදන්ති, තෙ “නිරොධා චුට්ඨහන්තස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං ඵලසමාපත්තියා අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති ඉමාය පාළියා (පට්ඨා. 1.1.417) පටිසෙධෙනබ්බා. යො සමාපත්තිලාභී සමානො ඵව “න ලභාමහ”න්ති, කම්මට්ඨානං සමානං ඵව “න කම්මට්ඨාන”න්ති සඤ්ඤී හොති, සො සම්පත්තිංයෙව සමානං “විපත්ති”ති පච්චෙතීති වෙදිතබ්බො.

149. අප්පනන්ති නිගමනං. න තථා දට්ඨබ්බන්ති යථා පරවාදිනා චුත්තං, තථා න දට්ඨබ්බං. සකසකකිච්චමෙව ජානාතීති යානාට්ඨානජානනාදිං සකං සකංයෙව කිච්චං කාතුං ජානාති, යථාසකමෙව විසයං පටිවිජ්ඣතීති අත්ථො. තම්පීති තෙනි දසබලඤ්ඤාණෙනි ජානිතබ්බම්පි. කම්මන්තරවිපාකන්තරමෙවාති කම්මන්තරස්සවිපාකන්තරමෙව ජානාති, වෙනනාවෙනනාසම්පයුත්තධම්මෙ නිරයාදිනිබ්බානගාමිනිපටිපදාභූතෙ කම්මන්ති ගහෙත්වා ආහ “කම්මපරිච්ඡෙදමෙවා”ති. ධාතුනානත්තඤ්ච ධාතුනානත්තකාරණඤ්ච ධාතුනානත්තකාරණන්ති එකදෙසසරූපෙකසෙසො දට්ඨබ්බො. තඤ්ඤි ඤාණං තදුභයම්පි ජානාති, “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තත්තා”තිආදිනා (විභ. අට්ඨ. 812) තථා වෙව

සංවණ්ණිතං. සච්චපරිච්ඡේදමෙවාති පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන සච්චානං පරිච්ඡන්දනමෙව. අප්පෙතුං න සක්කොති අට්ඨමනවමබ්බානි විය තංසදිසං ඉද්ධිවිධඤාණං විය විකුබ්බිතුං. එතෙනස්ස බලසදිසතඤ්ච නිවාරෙති. ඤානාදිඤාණං විය වා අප්පෙතුං විකුබ්බිතුඤ්ච. යදිපි හි “ඤානාදිපච්චවෙක්ඛණාඤාණං සත්තමබ්බ”න්ති තස්ස සච්චක්කසච්චාරතා චුත්තා, තථාපි “ඤානාදිහි විනා පච්චවෙක්ඛණා නත්ථී”ති ඤානාදිසහගතං ඤාණං තදන්තොගධං කත්වා එවං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං ඤානාදිකිච්චං විය න සබ්බං බ්බකිච්චං කාතුං සක්කොතිති දස්සෙතුං “ඤානං හුත්වා අප්පෙතුං න සක්කොති ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුං න සක්කොති”ති චුත්තං, න පන කස්සචි බ්බස්ස ඤානඉද්ධිභාවතොති දට්ඨබ්බං. එවං කිච්චවිසෙසවසෙනපි දසබ්බඤාණසබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණානං විසෙසං දස්සෙත්වා ඉදානි විතක්කත්තිකභූමන්තරවසෙනපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. පටිපාටියාතිආදිතො පටියාය පටිපාටියා.

අනුපදවණ්ණනං කත්වා වෙදිතබ්බානීති සම්බන්ධො. කිලෙසාවරණං නියතම්චිජාදිට්ඨි, කිලෙසාවරණස්ස අභාවො ආසවක්ඛයාධිගමස්ස යානං, තබ්බාවො අට්ඨානං, අනධිගමස්ස පන තද්දුභයං යථාක්කමං අට්ඨානඤ්ච යානඤ්චාති තත්ථ කාරණං දස්සෙන්නො “ලොකිය...පෙ.... දස්සනතො වා”ති ආහ. තත්ථ ලොකියසම්මාදිට්ඨියා ධීති ආසවක්ඛයාධිගමස්ස යානං කිලෙසාවරණාභාවස්ස කාරණත්තා. සා හි තස්මිං සති න භොති, අසති ච භොති. එතෙන තස්සා අට්ඨිතියා තස්ස අට්ඨානතා චුත්තා එව. නෙසං වෙනෙයාසත්තානං. ධාතුචෙමත්තදස්සනතොති කාමධාතුආදීනං පචත්තිභෙදදස්සනතො. යදග්ගෙන ධාතුචෙමත්තං ජානාති, තදග්ගෙන චරියාවිසෙසම්පි ජානාති. ධාතුචෙමත්තදස්සනතොති වා ධම්මධාතුචෙමත්තදස්සනතො. සබ්බාපි හි චරියා ධම්මධාතුපරියාපන්නා එවාති. පයොගං අනාදියිත්වාපි සත්තතිමහාමත්තාදීනං (ධ. ප. 142) විය. දිබ්බචක්ඛුඤාණානුභාවතො පත්තබ්බෙන්නාති එත්ථ දිබ්බචක්ඛුනා පරස්ස හදයවත්ථුසන්නිස්සයලොහිතවණ්ණදස්සනමුබ්බෙන තදා පචත්තමානචිත්තජානනත්ථං පරිකම්මකරණං නාම සාවකානං, තඤ්ච බො ආදිකම්මිකානං, යතො දිබ්බචක්ඛුආනුභාවතො වෙනොපරියඤාණස්ස පත්තබ්බතා සියා, බුද්ධානං පන යදිපි ආසවක්ඛයඤාණාධිගමතො පගෙව දිබ්බචක්ඛුඤාණාධිගමො, තථාපි තථා පරිකම්මකරණං නත්ථී විජ්ජාත්තයසිද්ධියා සිජ්ඣනතො. සෙසාහිඤ්ඤාත්තයෙ වෙනොපරියඤාණං දිබ්බචක්ඛුඤාණාධිගමෙන පත්තන්ති ච චත්තබ්බතං ලහතීති තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

පුන එවරුපිං වාවං න චක්ඛාමීති විත්තං උප්පාදෙන්නො තං වාවං පජ්හති නාම. වාවාය පන සො අත්ථො පාකටො භොතීති “වදන්තො”ති චුත්තං. දිට්ඨිං න ගණ්ණිස්සාමීති දිට්ඨිග්ගාහපටික්ඛෙපො. දිට්ඨියා අනුප්පාදනං

පජ්ඣන්තමෙවාති ආහ “පජ්ඣන්තො”ති. සො අරියුපවාදී නිරයෙ යපිනොයෙව, නාස්ස නිරියුපපත්තියා කොචි විබන්ධො එකංසිකො අයමත්ථොති අධිප්පායො.

අස්සාති එකංසිකභාවස්ස. සික්ඛාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාහි, තදත්ථාය විපස්සනාය ව විනා අඤ්ඤාරාධනස්ස අසම්භවතො “ලොකියලොකුත්තරා සීලසමාධිපඤ්ඤා වෙදිතඛ්ඛා”ති වත්වා පුන ආසන්නතරෙ සීලාදිකෙ දස්සෙන්නො “ලොකුත්තරවසෙනෙව විනිවත්තෙතුම්පි වට්ඨති”ති ආහ, තස්මා අග්ගමග්ගපරියාපන්නා සීලාදයො වෙදිතඛ්ඛා. අග්ගමග්ගට්ඨස්ස හි දිට්ඨියෙව ධම්මෙ එකංසිකා අඤ්ඤාරාධනා, ඉතරෙසං අනෙකංසිකාති. සම්පජ්ජනං සම්පදා, නිප්පත්තීති අත්ථො, තස්මා එවංසම්පදන්ති එවංඅවිරජ්ඣනකනිප්පත්තිකන්ති චුත්තං හොති. තෙනාහ “ඉමම්පි කාරණ”න්තිආදි. තත්ථ කාරණන්ති යුත්ති. තත්ත්වං යුත්තිනිද්ධාරණා “නිරියුපගො අරියුපවාදී තදාදායස්ස අවිජ්ජමානතො සෙය්‍යථාපි මිච්ඡාදිට්ඨි”ති. එත්ථ ව “තං වාවං අප්පභායා”තිආදිවචනෙන තදාදායස්ස අප්පභානෙන ව අරියුපවාදො අන්තරායිකො අනත්ථාවහො ව, පභානෙන පන අවිචයං දෙසෙත්වා බමාපනෙන අනන්තරායිකො අත්ථාවහො ව යථා තං චුට්ඨිතා දෙසිතා ව ආපත්තීති දස්සෙති.

දසබලඤ්ඤාණුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්වේසාරජ්ජඤ්ඤාණුවණ්ණනා

150. බ්‍යාමොහභයවසෙන (අ. නි. ටී. 2.4.8) සරණපරියෙසනං සාරජ්ජනං සාරදො, බ්‍යාමොහභයං, විගතො සාරදො එතස්සාති විසාරදො, තස්ස භාවො වෙසාරජ්ජං. තං පන ඤාණසම්පදං පභානසම්පදං දෙසනාවිසෙසසම්පදං බෙමං නිස්සාය පවත්තං චතුර්ඛ්ඛිධං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. තෙනාහ “චතුසු යානෙසු”තිආදි. දස්සිතධම්මෙසුති චුත්තධම්මෙසු. වචනමත්තමෙව හි තෙසං, න පන දස්සනං තාදිසස්සෙව ධම්මස්ස අභාවතො. භගවතා එව වා “ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති පරස්ස වචනවසෙන දස්සිතධම්මෙසු. “ධම්මපට්ඨසම්භිදා”තිආදීසු (විහ. 718) විය ධම්ම-සද්දො හෙතුපරියායොති ආහ “සහධම්මෙනාති සහෙතුනා”ති. හෙතුති ව උපපත්තිසාධනහෙතු වෙදිතඛ්ඛො, න කාරකො සම්පාපකො ව. අප්පමාණන්ති අනිදස්සනං. නිදස්සනඤ්ඤි අන්වයතො බ්‍යතිරෙකතො පමාණඛිගතාය “පමාණ”න්ති චුච්චති. නිමිත්තන්ති වොදනාය කාරණං. තත්ථ වොදකො වොදනං කරොතීති කාරණං, ධම්මො වොදනං කරොති එතෙනාති කාරණං. තෙනාහ “පුග්ගලොපි”තිආදි. බෙමන්ති කෙනචි අප්පට්ඨන්ධියභාවෙන අනුපද්ද්‍යතං.

අන්තරායො එතෙසං අත්ථී, අන්තරායෙවා යුත්තාති අන්තරායිකා. එවංභූතා පන තෙ යස්මා අන්තරායකරා නාම හොන්ති, තස්මා ආහ “අන්තරායං කරොන්තීති අන්තරායිකා”ති. අසඤ්චිච්ච විනික්කමො න තථා

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා සීහනාදවග්ගො
 සාවජ්ජොති කත්වා චුත්තං “සඤ්චිච්ච වීතික්කන්තා”ති. සත්ත
 ආපත්තික්ඛන්ධාතිආදි නිදස්සනමත්තං ඉතරෙසමිපි චතුත්තං
 “අත්තරායිකා”ති චුත්තධම්මානං තබ්බාවෙ බ්‍යභිචාරාභාවතො. ඉධ පන
 මෙටුනධම්මො අධිප්පෙතොති ඉදං අට්ඨුප්පත්තිවසෙන චුත්තං
 අරිට්ඨසික්ඛාපදං (පාටි. 417-422) විය. යස්මා තඤ්ඤාමිපි කාමෙසු (අ. නි.
 ටී. 2.4.8) ආදීනවං දිස්වා විරත්තො (අ. නි. ටී. 2.4.8) හොති වෙ, විසෙසං
 අධිගච්ඡති, න කාමෙසු ආසත්තො, තස්මා චුත්තං “මෙටුනං...පෙ....
 අත්තරායො හොති”ති. තත්ථ යස්ස කස්සචීති න කෙවලං පබ්බජිතස්සෙව,
 අථ ඛො යස්ස කස්සචී. තථා හි චුත්තං “මෙටුනමනුයුත්තස්ස, මුස්සතෙවාපි
 සාසන”න්ති. තස්මිං අනිය්‍යානිකධම්මෙති තස්මිං පරෙන
 පරිකප්පිතඅනිය්‍යානිකධම්මනිමිත්තං. නිමිත්තත්ථෙ හි ඉදං කම්මසංයොගෙ
 භූමිමං.

චතුර්වේසාරජ්ජඤ්ඤාණුවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

151. පුරිසස්ස සුරතරභාවො නාම සඬිගාමෙ පාකටො හොති, න ගෙහෙ
 නිසින්නකාලෙ, එවං වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස ආනුභාවො පණ්ඩිතපරිසාසු යත්ථ
 කත්ථචීති දස්සෙත්තො “වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස බලදස්සනත්ථ”න්ති ආහ.
 සන්නිපතිත්වා නිසින්නට්ඨානන්ති ධානසීසෙන
 සන්නිපතිතඛන්තියපරිසමෙව දස්සෙති. එසෙව නයො සබ්බත්ථාති
 අනිදෙසෙන ආවිභාවිතමත්ථං දස්සෙතුං “මාරකායිකාන”න්තිආදි චුත්තං
 සදිසත්ථවිසයත්තා අනිදෙසස්ස. යථා හි ඛත්තියානං සමුහො ඛන්තියපරිසාති
 අයමත්ථො ලබ්භති, න එවං “මාරපරිසා”ති එත්ථ, මාරස්ස පරිසාති පන
 මාරපරිසාති අයමත්ථො අධිප්පෙතො. තෙනාහ “මාරකායිකානං...පෙ....
 න මාරාන”න්ති. මාරකායිකානන්ති මාරපක්ඛියානං.
 උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙනාති සාරජ්ජිතබ්බට්ඨානදස්සනවසෙන, එවං උග්ගා
 ඛත්තියා අත්තතො පුඤ්ඤතෙජෙනාති අධිප්පායො. බ්‍රාහ්මණා තීසු
 වෙදෙසුති ඉදං ඉතරෙසං අවිසයදස්සනවසෙන චුත්තං. වෙදෙ
 සජ්ඣායන්තාපි හි ඛත්තියා වෙස්සා ව තදත්ථවිචාරණාය යෙභුය්‍යන
 අසමත්ථා එවාති. කස්මා පනෙත්ථ යාමාදිපරිසා න ගහිතාති? භුසං
 කාමාහිගිද්ධතාය යොනිසොමනසිකාරවිරහතො. යාමාදයො හි උළාරුළාරෙ
 කාමෙ පටිසෙවන්තා තත්ථාහිගිද්ධතාය ධම්මස්සවනාය සභාවෙන විත්තමිපි
 න උප්පාදෙන්ති, මහාබොධිසත්තානං පන බුද්ධානඤ්ච ආනුභාවෙන
 ආකඩ්ඪියමානා කදාචි තෙසං පයිරුපාසනාදීනි කරොන්ති තාදිසෙ
 මහාසමයෙ. තෙනෙව හි විමානවත්ථුදෙසනාපි තන්නිමිත්තා බහුලා
 නාහොසි. මනුස්සානං වසෙනායං කතා.

පරචක්කවාලෙසු ව මනුස්සානං විසෙසාධිගමො නත්ථීති පුච්ඡති “කිං
 පන භගවා අඤ්ඤාති චක්කවාලානිපි ගච්ඡති”ති. ඉතරො යදිපි තෙසං
 අරියධම්මාධිගමො නත්ථී, වාසනාය පන තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මං දෙසෙතීති

නානාවිධරතනපරිසිඛිඛිතසුවණ්ණජාලවිනද්ධං භූජාහරණං. අභිගදං නානාගන්ධගන්ධිකං, කෙවලං වා සුවණ්ණමයං බාහුවලයං. ඡන්තස්සරාති ද්විධාභූතස්සරා (දී. නි. ටී. 2.172) ගන්ගරස්සරාති ගන්ගරිකාය විය ගන්ගරායමානබරස්සරා (දී. නි. ටී. 2.172; අ. නි. ටී. 3.8.69). භාසන්තරන්ති තෙසං භාසං (දී. නි. ටී. 2.172; අ. නි. ටී. 3.8.69) සන්ධායාහ. “විමංසා උප්පජ්ජති”ති සඬබ්බෙපතො වුත්තං විවරිතුං “ඉදං වුත්තං හොති”තිආදි වුත්තං.

සඬගම්මාති සමාගන්ත්වා. ආදිතො ලාපො ආලාපො, වචනපටිවචනවසෙන සමං ලාපො සල්ලාපො. සම්මා, සමඤ්ඤා වා කථා සංකථා, සංකථාව සාකච්ඡා.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුරයොනිවණ්ණනා

152. යවන්ති තාය සත්තා අමිස්සිතාපි සමානජාතිතාය මිස්සිතා විය හොන්තිති යොනි. සා පන අත්ථතො අණ්ඩාදිඋප්පත්තිට්ඨානවිසිට්ඨො ඛන්ධානං භාගසො පවත්තිවිසෙසොති ආහ “ඛන්ධකොට්ඨාසො යොනි නාමා”ති. අණ්ඩෙ ජාතාති පට්ඨමාය ජාතියා වසෙන වුත්තං, දුතියාය පන අණ්ඩතො, අණ්ඩෙ වා හිජ්ජමානෙ ජාතාති එවමත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. තෙනාහ “අහිනිඛිහිජ්ජ ජායන්ති”ති. විනාති එතෙහි අණ්ඩාදිහි බාහිරපච්චයෙහි විනා. උප්පතිත්වා වියාති උප්පජ්ජනවසෙන පතිත්වා විය. බාහිරපච්චයනිරපෙක්ඛන්තායෙව වා උපපතනෙ සාධුකාරිතො උපපාතිකා, තෙ එව ඉධ ඔපපාතිකාති වුත්තා. ආදි-සද්දෙන ගඛිහමලෙ නිබ්බත්තමහාපදුමකුමාරාදීනං සඬගහො. නිජ්ඣාමතණ්හිකපෙතානං නිවචං දුක්ඛාතුරතාය කාමසෙවනා නත්ථී, තස්මා තෙ ගඛිහසෙයාකා න හොන්ති, ජාලවන්තතාය න තාසං කුච්ඡියං ගඛිහො සණ්ඨාති, තස්මා තෙ ඔපපාතිකායෙව සංසෙදපත්තායපි අසම්භවතො. තෙරයිකා වියාති නිදස්සනාපදෙසෙන තෙසම්පි ඔපපාතිකත්තං දීපෙති. අවසෙසාති නිජ්ඣාමතණ්හිකතෙරයිකෙ යපෙත්වා අවසෙසා විනිපාතිකා. යක්ඛානං වාතුමහාරාජිකතාය ඔපපාතිකභාවෙ එව ආපන්නෙ තං නිවත්තෙතුං “එවං යක්ඛාපී”ති වුත්තං. තථා හි තෙ න භූමිමදෙවා න ච විනිපාතිකාති.

චතුරයොනිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චගතිවණ්ණනා

153. ගන්තඛිබ්බාති උපපජ්ජිතඛිබ්බා. යථා හි කම්මභවො පරමත්ථතො අසතිපි කාරකෙ පච්චයසාමග්ගියා සිද්ධො තංසමඬ්ඛිනා සන්තානලක්ඛණෙන සත්තෙන කතොති වොහරීයති, තථා උපපත්තිභවලක්ඛණා ගතියො පරමත්ථතො අසතිපි ගමකෙ තංතංකම්මවසෙන යෙසං තාති කම්මාති, තෙහි ගන්තඛිබ්බාති

වොහරියන්තිති. එවං සද්දත්ථතො ගතිං දස්සෙත්වා අත්ථුද්ධාරනයෙනපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. යෙසු නිරයාදිභෙදෙසු උපපත්තිභවෙසු ගති-සද්දො නිරුල්භො, තතො අඤ්ඤත්ථාපි ගතිසද්දප්පවත්ති අත්ථී, තං එකෙන ගති-සද්දෙන විසෙසෙත්වා ආහ “ගතිගති”ති යථා “දුක්ඛදුක්ඛං, (සං. නි. 4.327) රූපරූප”න්ති (විසුද්ධි. 2.449) ච. උප්පාදාවත්ථාය ගමනං උපගමනන්ති “නිබ්බත්තිගති”ති චුත්තා. ගතින්ති විත්තගතිං. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤාසයගති නාමා”ති, අප්ඤ්ඤාසයප්පවත්තිති අත්ථො. තදට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.503) පන “ගතින්ති නිප්පත්ති”න්ති අත්ථො චුත්තො. බ්‍රහ්මනිමත්තනසුත්තෙ (ම. නි. 1.503) හි අයං පාළිති. ජුතින්ති ආනුභාවං. විභවොති විනායො. යො හි විගමොති අත්ථෙත ගති. තෙනෙව නිබ්බානං අරහතො ගතීති (පරි. 339) අනුපාදිසෙසනිබ්බානං අරහතො ගති විගමො විභවොති අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං. ද්වෙයෙව ගතියොති ද්වෙව නිප්පත්තියොති අත්ථොති ආහ “අයං නිප්පත්තිගති නාමා”ති.

යස්ස උප්පජ්ජති, තං බ්‍රහෙත්තො එව උප්පජ්ජතිති අයො, සුඛං. නත්ථී එත්ථ අයොති නිරයො. තතො එව රමිතබ්බං අස්සාදෙනබ්බං තත්ථ නත්ථීති දස්සෙත්තො ආහ “නිරතිඅත්ථෙත නිරස්සාදට්ඨෙන නිරයො.ති” තිරියං අඤ්චිතාති දෙවමනුස්සාදයො විය උද්ධං දීඝා අහුත්වා තිරියං දීඝාහි අත්ථො . යතො සුඛතො අයනං අපගමොපකට්ඨ පෙච්චභාවො, තං පෙච්චභාවං පත්තානං විසයොති පෙනයොතිමෙව වදති. මනසො උස්සන්තත්තාති සතිසුරභාවබ්‍රහ්මවරියයොග්‍යතාදිගුණවසෙන උපවිතමානසතාය උක්කට්ඨගුණවිත්තතායාති අත්තොපරියායතො ථො නිප්අයං පනත් . බුද්ධිපවාසිවසෙනජම් වෙදිතබ්බොතිහි“ – යථාහ ., හික්ඛවෙ, යානෙහි ජම්බුදිපිකා මනුස්සා උත්තරකුරුකෙ මනුස්සෙ අධිග්ගණ්හන්ති දෙවෙ ච තාවතිංසෙකතමෙහි තීහි .? සුරා සතිමත්තො ඉධ බ්‍රහ්මවරියවාසො .අ) ති”

.නි9.21). තෙහි පන සමානරූපාදිතාය සද්ධිං පරිත්තදීපවාසිහි ඉතරමහාදීපවාසිනොපි මනුස්සාතෙව පඤ්ඤායිංසු. ලොකියා පන මනුනො “බෙපොථ සඬ්ඤායමෙත් .තිති වදන්”සාවභාවෙන මනුස්සපච්ච, විත්ථාරො පන පරමත්ථදීපනියං විමානවත්ථුසංවණ්ණතායං (වි.යඅට්ඨ .ව . 3) චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බො. ආනුභාවෙහිති දෙවානුභාවසඬ්ඤාතෙහි ඉද්ධිවිසෙසෙහිථ තත් . හි ව ඉතරෙධිවිසෙසෙකාමා දෙවා කාමගුණෙහි වෙච ඉද්ධි ඉද්ධිවිසෙසෙහෙව දිබ්බත්ති කීළන්ති ජොතන්ති, සරණන්ති වා ගම්මන්ති, අහිත්ථවියන්තිති වා දෙවාති.

තිරච්ඡානයොනිඤ්ඤාතිආදීසුති එත්ථ තිරච්ඡානයොනිපෙත්තිවිසයග්ගහණෙන ඛන්ධානං එව ගහණං තෙසං තාදිසස්ස පරිච්ඡින්නස්ස ඔකාසස්ස අභාවතො. යත්ථ වා තෙ අරඤ්ඤසමුද්දපබ්බතාදිකෙ නිබ්ද්ධවාසං වසන්ති, තාදිසස්ස යානස්ස වසෙන ඔකාසොපි ගහෙතබ්බො. නිරුපගාදීහි සත්තෙහි මග්ගිතබ්බතො මග්ගො පටිපජ්ජිතබ්බා පටිපදා වාති තං තං කම්මමෙව චුත්තන්ති ආහ

“උභයෙනපී”තිආදි. යථා ච පටිපන්නොති ඉමිනා තස්ස කම්මස්ස කතුපටිතාකාරමාහ. එත්ථ ච නිරයගාමීඤ්ච මග්ගං නිරයගාමීනිඤ්ච පටිපදන්ති ඉමිනා සාධාරණතො නිරයසංවත්තනියං කම්මං වත්වා පුන තං තං සන්තානපතිතතාය අසාධාරණතං දස්සෙතුං “යථාපටිපන්නො”තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විනිපතන්තීති විවසා, විරූපං වා නිපතන්ති. කස්මා පනෙත්ථ පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං දස්සෙන්නො භගවා “නිබ්බානඤ්චාහ”න්තිආදිමාහාති අනුයොගං සන්ධායාහ “ඉදං පනා”තිආදි. න හි භගවා අත්තනො බුද්ධසුබුද්ධතං විභාවෙන්තො සාවසෙසං කත්වා දෙසනං දෙසෙති.

පඤ්චගතිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඤාණපවත්තාකාරවණ්ණනා

154. ඤාණප්පවත්තාකාරන්ති ඤාණස්ස පවත්තිආකාරං, ඤාණස්ස වා පවත්තිපකාරං. එකන්තදුක්ඛාති එකන්තෙන දුක්ඛා අවචන්තදුක්ඛා. තා පන සබ්බකාලං දුක්ඛා සුඛාලයෙනපි අසම්මිස්සාති දස්සෙන්නො ආහ “නිවචදුක්ඛා නිරන්තරදුක්ඛා”ති. බහලාති අතනුකා, මහන්තාති අත්ථො. තිබ්බාති වා තිබ්ණා. බරාති කක්ඛලා. කටුකාති වා අනිට්ඨා. කස්සති බණ්ණියතීති කාසු, ආවාටො. කසියති වීයතීති කාසු, රාසි. චුනන්තීති ද්විහි භත්ථෙහි අභිගාරාති උක්ඛිපිත්වා පටිවාතං ඔචුනන්ති, තෙන තෙසං සකලසරීරං ඩය්හති. තෙනාහ “පරිදඩ්ඪගත්තා”ති. පුරිසප්පමාණං පොරිසං. එකපට්ඨෙනෙවාති එකමග්ගභූතෙනෙව. අනුක්කමනීයෙනාති උක්කමිතුං අපක්කමිතුං අසක්කුණෙය්‍යන.

නනු ච දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං පටිච්ඡපන්නවණ්ණාරම්මණං, තෙන කථං රූපන්තරසමඬ්ඨිං නිරයෙ නිබ්බත්තසත්තං “අයං සො”ති ජානාතීති වොදනං සන්ධායාහ “තත්ථ කිඤ්චාපී”තිආදි. යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන “අයං සො”ති සල්ලක්ඛෙති, තස්ස පන දිබ්බවක්ඛුආනුභාවෙන පත්තබ්බත්තා “දිබ්බවක්ඛුබලං නාම එතන්ති වුත්තං.

පුරිමනයෙනෙවාති “ගුප්කූපො විය තිරච්ඡානයොති දට්ඨබ්බා”තිආදිනා අභිගාරකාසුපමායං වුත්තනයෙනෙව. දුක්ඛා වෙදනා බහුලා එතාසුති දුක්ඛබහුලා. බහලපත්තපලාසොති අවිරලතනුවිපුලපණ්ණො. සුඛපරිභොගං මහාපාසාදං දස්සෙතුං “දීඝපාසාදො”ති වුත්තං. චතුරස්සපාසාදාදීනං බුද්දකත්තා. උණ්ණාමයඅත්ථරණෙනාති උණ්ණාමයලොභිතඅත්ථරණෙන. උත්තරං උපරිභොගං ඡාදෙතීති උත්තරච්ඡදො, විතානං. තං පන ලොභිතවිතානං ඉධාධිප්පෙතන්ති “රත්තවිතානෙනා”ති වුත්තං.

අපරභාගයොජනාති පාළියං “අපරෙන සමයෙනා”ති වුත්තස්ස අපරභාගස්ස යොජනා. සා පන එකදෙසෙන පුරිමභාගෙ වුත්තෙ එව

සුවිඤ්ඤායා හොතිති “යථා සො”තිආදිමාහ. මග්ගාරුළුහමෙවාති මග්ගං උපගතමත්තමෙව.

නියමාභාවාති “දිබ්බවක්ඛුනාව පස්සති”ති නියමස්ස අභාවා. “දිබ්බවක්ඛුනාපි පස්සිස්සති”ති ඉදං න අනුත්තරසුඛානුභවනස්ස දිබ්බවක්ඛුගොචරත්තා වුත්තං, අනාගතස්ස පන තස්ස දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩභූතෙන අනාගතංසඤ්ඤාණෙන දස්සනමෙවාති කාරණුපචාරෙන වුත්තං. පාළියං පන “වෙනසා වෙනො පරිච්ච පජානාමි”චිචෙව වුත්තං. “අත්ථතො පන නානා හොති”ති සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං. “දෙවලොකසුඛං හී”තිආදිං වත්වා යථාදස්සිතඋපමාහිපි අයමත්ථො පාකටො ඵවාති දස්සෙන්නො “උපමායමිපි”තිආදිමාහ. ගොත්‍රභුඤ්ඤාණුප්පාදතො පටියාය නිරොධං පස්සිත්වා උප්පන්නමග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණුවසෙන වෙව පරතො ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනවසෙන ච අරියසාවකො නිරොධෙ සයිතො විය හොති තදපස්සයෙනෙව පවත්තනතොති ආහ “නිරොධසයනවරගත”න්ති. තෙනාහ “නිබ්බානා...පෙ.... පස්සති”ති.

ඤාණපවත්තාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා

155. පුච්ඡානුසන්ධිආදිඅනුසන්ධිත්තයතො අඤ්ඤත්තා “පාටියෙක්කං අනුසන්ධිවසෙනා”ති වුත්තං. න කෙවලං “දුක්කරකාරිකාය සුද්ධි හොති”ති ඵලංද්ධිකො ඵව, අථ ඛො දුක්කරචාරිසු අභිජ්ජසන්නොති දස්සෙතුං. “අපිචා”තිආදි වුත්තං. චතුකුණ්ඩිකොති ද්විති පාදෙහි හත්ථෙහිති චතුහි අඬ්ගෙහි කුණ්ඩනකො ආභිණ්ඩනකො. ජමානිකිණ්ණන්ති භූමියං ඛිත්තං. හක්ඛසන්ති ආහාරං.

මච්ඡරියමලාදිපාපධම්මවිගමනතො මෙත්තාදිගුණානුබුහනතො ච බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං වරියන්ති බ්‍රහ්මවරියං, දානං. තථා හි තං භගවතා පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තං වුත්තං. ඵලං සෙසෙසුපි යථාරහං බ්‍රහ්මවරියපරියායො නිද්ධාරෙත්වා වත්තබ්බො. කින්ති කිදිසං. වතන්ති සමාදින්නවතං. සුවිණ්ණස්සාති සුට්ඨු විණ්ණස්ස පුඤ්ඤස්ස. ඉද්ධිති ආනුභාවො. පුතීති වත්ථාහරණොභාසසමුප්පලා සරීරප්පහා. බලවීරියුපපත්තීති කායබලෙන වෙව උස්සාහෙන ච සමන්නාගමො.

තෙන පාණි කාමදදොති තෙන අද්ධිකානං උපගච්ඡන්තානං හත්ථං පසාරෙත්වා අසස්භසෙට්ඨිතො දානටියානදස්සනමයෙන පුඤ්ඤෙන ඉදානි මය්හං හත්ථො කප්පරුක්ඛො විය කාමදදො ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායී, කාමදදො හොන්නො ච මධුස්සවො ඉට්ඨවත්ථුච්ඡස්සජ්ජනකො ජාතො. තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙනාති තෙන මම යථාවුත්තකායවෙය්‍යාවටියකම්මසඬ්ඛාතෙන සෙට්ඨවරියෙන. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලං. තමිපි හි පුජ්ජසභාවතො,

උත්තරපදලොපෙන වා “එවමිදං පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති” තිආදීසු (දී. නි. 3.80) “පුඤ්ඤ” න්ති වුවිවති.

පඤ්ච සික්ඛාපදානි සමාහරානි පඤ්චසික්ඛාපදං යථා “තිහවං, තිසකං” න්ති ව. බ්‍රහ්මවරියස්මිත්ති ධම්මදෙසනාය. සා හි විනෙය්‍යානං බ්‍රහ්මභාවාවහනතො බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං වරියං, බ්‍රහ්මුනො වා භගවතො වාවසිකං වරියන්ති “බ්‍රහ්මවරිය” න්ති වුවිවති.

සහස්සං මච්චුභායිනන්ති සහස්සමත්තා අරහත්තසමධිගමෙන මච්චුවිසයාතික්කමෙන මච්චුපභායිනො ජාතා. බ්‍රහ්මවාරි භවිස්සාමාති එත්ථ යෙන බ්‍රහ්මවරියෙන තෙ බ්‍රහ්මවාරිනොති වුවිවන්ති, තං බ්‍රහ්මවරියං නිද්ධාරෙත්වා ආහ “මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා” ති.
නාතික්කමාමාති න අතිවරාම අගමනීයට්ඨානෙපි ඉතරත්ථාපි න විතික්කමාම. තෙනාහ “අඤ්ඤත්‍ර තාහි ඛරහ්මවරියං වරාමා” ති. අම්හන්ති අම්භාකං.

අත්තදමනවසෙනාති යථාපටිඤ්ඤං අරහත්තානං අනුකරණාකාරෙන පවත්තචිත්තදමනවසෙන, මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං දමනෙනාති අත්ථො. සිඛාප්පත්තසෙට්ඨවරියතාය අරියමග්ගො බ්‍රහ්මවරියං. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං වරති එතෙනාති බ්‍රහ්මවරියං, සත්ථුසාසනං.

අතරමානානන්ති න තරමානානං දෙසකාලං උදික්ඛන්තානං. ඵලාසාව සමිජ්ඣතිති සුදුල්ලභඵලෙපි ආසා සම්මාපයොගමන්වාය සමිජ්ඣති ඵව. විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මිති විසෙසෙන නිප්ඵන්තපණිනජ්ඣාසයො පරිපුණ්ණඋළාරමනොරථො. සො හි සෙට්ඨමනොසමාවාරතාය බ්‍රහ්මවරියපරියායෙන වුත්තො.

ඉදමෙව සුත්තං ආගතට්ඨානන්ති අධිප්පායො තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ ඉදමෙව සුත්තපදං “වීරියං බ්‍රහ්මවරිය” න්ති ආගතට්ඨානන්ති අත්ථො. වීරියඤ්ඤි තස්මිං විසයෙ උත්තමං පරමුක්කංසගතං තාදිසවරියාහෙතු වාති බ්‍රහ්මවරියන්ති ඉධ වුත්තං. චතුරඤ්ඤසමන්තාගතන්ති චතුර්ඛිධදුක්කරකිරියාය සාධකස්ස චතුර්ඛිධස්ස අත්තනො පවත්තිආකාරස්ස වසෙන චතුරඤ්ඤසමන්තාගතං.

කොච්ඡි නිත්තභිත්තපට්ඨිලොතිකධරො දසන්තයුත්තස්ස වත්ථස්ස අභාවතො නිච්චෙලොති වත්තඛිබ්බං ලභෙය්‍යාති තං නිවත්තෙන්තො ආහ “නග්ගො” ති. ඵවං අකාසිං, ඵවමිපි සත්තපිළා මා අභොසිති අධිප්පායො. යථා “අභිහටං න සාදියාමි” තිආදි (ම. නි. 1.155) භික්ඛාපරියෙසෙන උක්කට්ඨවාරිතාදස්සනං, ඵවං “නඵහි හද්දන්තිකාදිභාවොපි” ති ගහෙතඛිබ්බං. පුරිසන්තරගතායාති පුරිසසමීපගතාය. සංකිත්තීයන්ති එතායාති සංකිත්ති, ගාමවාසිආදීහි සමුදායවසෙන කරියමානකිරියා. ඉධ පන

භත්තසංකිත්ති අධිප්පෙනාති ආහ “සංකිත්තෙන්වා කතභත්තෙසු”ති. දදන්ති තායාති දත්ති. එකාහං අන්තරභූතං එතස්ස අත්ථිති එකාහිකං. එස නයො සෙසපදෙසුපි. එකාහවාරෙනාති එකාහිකවාරෙන. “එකාහික”න්තිආදිනා චුත්තවිධිමෙව පටිපාටියා පවත්තභාවං දස්සෙතුං පුන චුත්තං. තෙනාහ “ඉති එවරූප”න්තිආදි.

එරකතිණාදිති වාති එරකතිණාදිති ගන්ථිත්වා කතනිවාසනාති ඡවදුස්සානි, නිහිනදුස්සානිති අත්ථො. තත්තාවුතානන්ති තත්තං පසාරෙත්වා විතානං. පකතිකණ්ටකෙති සලාකකණ්ටකෙ.

156. නෙකවස්සගණසඤ්ජාතන්ති අනෙකවස්සසමුහසඤ්ජාතං. නනු ච ඉදානෙව “සායතනියකම්පි උදකොරොහනානුයොගමනුයුත්තො”ති චුත්තං, “නෙකවස්සගණිකං රජොජල්ලං කායෙ සන්තිවිත”න්ති ච, තදුහයං එකස්මිං කථං සම්භවතිති ආහ “ඉදං අත්තනො රජොජල්ලකවකසමාදානකාලං සන්ධාය වදති”ති. එනෙතෙව “අවෙලකො හොමී”ති චුත්තඅවෙලකපටිඤ්ඤා, “සාණානිපි ධාරෙමී”තිආදිනා චුත්තජන්තකපටිඤ්ඤා, තත්ථාපි සාණ-මසාණ-ඡවදුස්සාදි-නිවත්ථ-පටිඤ්ඤා ච අවිරුද්ධාති දට්ඨබ්බා තස්මිං තස්මිං කාලෙ තථා තථා පටිපන්නන්තා. තෙති අවෙලකා. සඬ්ඝාතන්ති සබ්බසො ඝාතං. තෙනාහ “වධ”න්ති. සීලවා නාම නත්ථි “අනභිසන්ධිකම්පි පාපං හොති”ති එවං ලද්ධිකත්තා. සීලං අධිට්ඨායාති ඉදං පටික්කමනකිරියං සන්ධාය චුත්තං.

පාසණ්ඩපරිග්ගහණත්ථායාති පාසණ්ඩෙසු අසාරසාරභාවවිමංසනත්ථාය. තං පබ්බජ්ජන්ති ආජීවකපබ්බජ්ජං. විකටභොජනෙති විකතභොජනෙ විරූපභොජනෙ. තෙනාහ “අපකතිභොජනෙ”ති.

157. භිංසනකතස්මිත්ති භාවසාධනභාවී ඉදං පදන්ති ආහ “භිංසනකතස්මිං භිංසනකකිරියායා”ති. “භිංසනකත්තස්මි”න්ති වත්තබ්බෙ එකස්ස ත-කාරස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. යෙභුයාග්ගහණං ලොමවන්තවසෙනපි යොජෙතබ්බං, න ලොමවසෙනාති ආහ “බහුතරානං වා”තිආදි.

සු-සද්දෙ උ-කාරස්ස ඔ-කාරං කත්වා පාළියං “සොතත්තො”ති චුත්තන්ති තදත්ථං විවරන්තො “සුතත්තො”ති ආහ. සුට්ඨු අවතත්තොති වා සොතත්තො. සොසින්නොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සුද්ධිවසනත්ථායාති සංසාරසුද්ධිගවෙසනත්ථාය.

විහාරස්මිත්ති පච්චත්තෙ භූමිමවචනන්ති ආහ “විහාරො එව භි ‘විහාරස්මි’න්ති චුත්තො”ති. තෙනෙව වාති තෙනෙව විහත්තිවිපල්ලාසවසෙන. එවං අත්ථොති අයං එවං ලිඬිගවිපල්ලාසවසෙන

අත්ථො වෙදිතබ්බො. දුක්ඛජපත්තොති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. සබ්බත්ථාති සුඛදුක්ඛෙ ලාභාලාභාදිකෙ ව. තුලිතොති තුලාසදිසො.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා

158. සුජ්ඣතුන්ති සංසාරතො සුජ්ඣතුං.

159. ආසීතිකපබ්බාතීති ආසීතිකපිට්ඨිපබ්බාතී, “කාලපබ්බාතී”ති වදන්ති. පබ්බාතං මජ්ඣෙ. උත්තතුන්තතානීති මංසෙ මිලාතෙ ද්විත්තං සන්ධිතං අන්තරෙ වාතෙතූද්ධුමාතධමනීජාලතාය උත්තතාති උත්තතානීති. ආනිසදන්ති ආනිසදට්ඨානං. නිසින්නට්ඨානන්ති පංසුහි, වාලිකාහි වා නිවිතං නිසින්නට්ඨානං. සරපොඬ්ඛෙනාති සරස්ස පොඬ්ඛජපදෙසෙන, සරපොඬ්ඛසඤ්ඤිතෙන වා මග්ගෙන. අක්කන්තන්ති අක්කන්තට්ඨානං. තක්කගොලිකසදිසානං, සරීරසංසන්ථං කත කුරුවිත්දගොලකානං වා ආවළි වට්ටනාභාරො. වංසතොති පිට්ඨිවංසතො. මණ්ඩලෙති භික්තිපාදානං මත්ථකෙ යපිතමණ්ඩලකෙ සීසග්ගෙන පතිට්ඨහන්ති. න එවං එංසුළියොති යථා යථා චුත්තගොපානසීයො පපතා තිට්ඨන්ති, න එවං බොධිසත්තස්ස එංසුකාපි පපතා යිතා.

ඔක්ඛායිකාති අවක්ඛායිකා, හෙට්ඨා හුත්වා නින්තභාවෙන පඤ්ඤායමානා. එවරුපාති යථාචුත්තරුපා, නින්තතරාති අත්ථො. යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිතා හොතීති මය්හං උදරච්ඡවි යාව පිට්ඨිකණ්ටකං, තාව තං ආහවිව යිතත්තා අල්ලිතා හොති උදරියස්ස පරික්ඛයෙන අන්තානඤ්ච සුට්ඨමිලාතතාය. භාරියභාරියාති ගරුතරා. සහඋදරච්ඡවිං පිට්ඨිකණ්ටකං, සහපිට්ඨිකණ්ටකං උදරච්ඡවිත්ති යොජනා. නෙව නික්ඛමති ආහාරසන්තිස්සයආපොධාතුයා සබ්බසො විසුක්ඛත්තා. පුතිමූලානීති ලොමමූලානං පරිබ්බහනකෙ මංසෙ ලොහිතෙ ව පරික්ඛිණෙ තාති සුක්ඛාති යානතො භට්ඨාති අභාවෙනෙව “පුතිමූලානී”ති චුත්තාති. තෙනාහ “තස්ස පනා”තිආදි.

අධිගතාති ඉදාති අධිගතා. යථා එතරහි විපස්සනාපඤ්ඤාය අධිගතත්තාති ඉමිනා කිඤ්චාපි මහාබොධිසත්තා පරිපාකගතඤාණා වසිභූතජ්ඣානාහිඤ්ඤා විපස්සනාය පරිකම්මං කරොන්ති, යථා ව නෙසං වරිමහවෙ විපස්සනාවාරො, න තථා තදාති දස්සෙති. එතදෙවාති යං යෙන චුත්තං අත්ථජාතං, එතදෙව එත්ථ එතස්මිං පාඨපදෙසෙ යුත්තං පුබ්බෙනාපරං අවිරුජ්ඣනතො. ඉතරථාති භික්ඛුහි චුත්තජපකාරෙන අනනුරූපො සියා “ඉමිස්සා”ති චුත්තාය අඤ්ඤත්තෙ.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා

160. සංසාරෙනාති අපරාපරං වචනුපපජ්ජනවසෙන භවෙසු සංසරණෙන. යං සන්ධාය චුත්තං -

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොවජ්ජන්තං වත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති. (විසුද්ධි. 2.619; දී. නි. අට්ඨ. 2.95; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; විභ. අට්ඨ. 226; සු. නි. අට්ඨ. 2.523; උදා. අට්ඨ. 39; ඉතිවු. අට්ඨ. 14, 58; චෙරගා. අට්ඨ. 1.67, 99; බු. වං. අට්ඨ. 58; චූළනි. අට්ඨ. 6; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.117; විසුද්ධි. මහාටි. 1.127; අ. නි. ටි. 2.4.9; සාරත්ථ. ටි. 1.1);

බහුකන්ති බහුකාලං බහුක්ඛන්තුං. උපපජ්ජන්තොති තත්ථ තත්ථ භවෙ නිබ්බන්තිත්වා. ආවාසෙනාති තස්මිං තස්මිං සත්තාවාසෙ ආවසනෙන නිබ්බන්තිත්වා ජීවනෙන. ඛන්ධායෙව චුත්තා තෙසංයෙව පවත්තිවිසෙසස්ස තෙන තෙන පරියායෙන චුත්තත්තා. බහුයාගෙති අජසුකරගොමාය්වාදිකෙ බහුවිධෙ මහායඤ්ඤෙ. බහුඅග්ගිති වාචාපෙය්‍යාදිවසෙන අන්තමසො පාකයඤ්ඤාදිවසෙන ච බහුකෙපි අග්ගි පරිවරණෙන.

161. බාලදාරකොපි “දහරො”ති වුච්චතීති තතො විසෙසනත්ථං “යුචා”ති චුත්තං. අතික්කන්තපඨමවයා සත්තා සභාවෙන පලිතසිරා භොන්තීති පඨමවයෙ ධීතභාවං දස්සෙතුං “සුසුකාලකෙසො”ති චුත්තං. ජරාජීණ්ණොති ජරාය ජීණ්ණො, න අකාලිකෙන ජරාය අභිභූතො. උක්කංසගතබුද්ධතාය වුද්ධො. තෙනාහ “වඩ්ඪිත්වා ධීතඅභිගපච්චඩ්ධගො”ති, ආරොහපරිණාහවසෙන වුද්ධිරහිතොති අත්ථො. ජාතිමහල්ලකොති ජාතියා මහල්ලකො, න භොගපරිවාරාදීහීති අත්ථො. අද්ධගතොති එත්ථ අද්ධ-සද්දො දීඝකාලවාචීති ආහ “බහුඅද්ධානං ගතො”ති. වයොතිආදිපදලොපෙනායං නිද්දෙසොති ආහ “පච්ඡිමවය”න්ති. පදසතම්පි...පෙ.... සමත්ථතාති පදසතම්පි පදසහස්සම්පි සොතපථමාගච්ඡන්තමෙව උග්ගහණසමත්ථතා පරිග්ගහෙතුං සමත්ථතා. අයඤ්ච ගතියා බ්‍යාපාරොති සක්කා විඤ්ඤාතුං ගහණමත්තභාවතො. තදෙවාති පදසතම්පි පදසහස්සම්පි. ආධාරණං අපිලාපනවසෙන හදයෙ ධාරණං. උපනිබන්ධනං යථා න පමුට්ඨං භොති, තථා උපෙච්ච අපරාපරං නිබන්ධනං. අයං පන සතියා බ්‍යාපාරොති සක්කා විඤ්ඤාතුං. පාළියඤ්ච “පරමාය ගතියා ව සතියා ව ධිතියා වා”ති චුත්තං, පරතො ව “එවං අධිමත්තගතිමත්තො”ති චුත්තං. සමත්ථචීරියං ධිති නාමාති විසිට්ඨවිසයං දස්සෙන්නො යථාචුත්තසතිසමායොගං තස්ස දීපෙති. තස්සාති යථාචුත්තගතිසතිධිතිහි සුභධාතවචිපරිචිතස්ස පරියත්තිධම්මස්ස ආගමවසෙන අත්ථදස්සනසමත්ථතා යුත්තිවසෙන කාරණදස්සනසමත්ථතා.

දළ්භං (අ. නි. ටී. 3.9.38) ටීරං ධනු එතස්සාති දළ්භධන්වා, සො එව ඉධ “දළ්භධම්මා”ති වුත්තො. පටිසත්තුච්චිධමනත්ථං ධනුං ගණ්භාතීති ධනුග්ගහො, සො එව උසුං සරං අසති බිපතීති ඉස්සාසොති ආහ “ධනුං ගහෙත්වා ධීතො ඉස්සාසො”ති. ද්විසහස්සපලං ලොභාදිභාරං වහිතුං සමත්ථං ද්විසහස්සථාමං. තෙනාහ “ද්විසහස්සථාමං නාමා”තිආදි. දණ්ඨෙති ධනුදණ්ඨෙ. යාව කණ්ඨප්පමාණාති දීඝතො යත්තකං කණ්ඨස්ස පමාණං, තත්තකෙ ධනුදණ්ඨෙ උක්ඛිත්තමත්තෙ ආරොපිතො වෙව හොති ජියාදණ්ඨො, සො ව භාරො පථවිතො මුච්චති, එවං ඉදං “ද්විසහස්සථාමං නාම ධනුති දට්ඨබ්බං. උග්ගහිතසිප්පොති උග්ගහිතධනුසිප්පො. කතහත්ථොති ටීරතරං උක්ඛෙසු අවිරජ්ඣනසරක්ඛෙපො. ඊදිසො පන තත්ථ වසිභුතො කතහත්ථො නාම හොතීති ආහ “විණ්ණවසිභාවො”ති. කතං රාජකුලාදීසු උපෙච්ච අසනං එතෙන සො කතුපාසනොති ආහ “රාජකුලාදීසු දස්සිතසිප්පො”ති. එවං කතන්ති එවං අන්තොසුසිරකරණාදිනා සල්ලහුකං කතං.

ඔලොකෙතීති උදික්ඛති. එවං සන්තෙපි තෙසං වාරො පඤ්ඤායතීති තෙසං හික්ඛුනං “අයං පයමං පුච්ඡති, අයං දුතිය”න්තිආදිනා පුච්ඡනවාරො තාදිසස්ස පඤ්ඤවතො පඤ්ඤායති සුමුමස්ස අන්තරස්ස ලබ්භනතො. බුද්ධානං පන වාරොති ඊදිසෙ යානෙ බුද්ධානං දෙසනාවාරො අඤ්ඤෙසං නපඤ්ඤායනතො බුද්ධානංයෙව පඤ්ඤායති. ඉදානි තමෙව පඤ්ඤායනතං යුත්තිතො දස්සෙන්නො “විදත්ථිවතුරඬගුලජාය”න්තිආදිමාහ. අච්ඡරාසඬසාටමත්තෙ ධණෙ අනෙක-කොට්ඨසහස්ස-චිත්තපවත්තිසම්භවතො “විදත්ථිවතුරඬගුලජායං අතික්කමනතො පුරෙතරංයෙව භගවා...පෙ.... කථෙතී”ති වත්වා තතො ලහුතරාපි සත්ථු දෙසනාපවත්ති අත්ථෙචාති දස්සෙන්නො “තිට්ඨන්තු වා තාව එතෙ”තිආදිමාහ. ඉදානි තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “කස්මා”තිආදි වුත්තං. සොළස පදානි කථෙතීති එතෙන ලොකියජනස්ස එකපදුවාරණක්ඛණෙ භගවා අට්ඨවිසසතපදානි කථෙතීති දස්සෙති. ඉදානි තස්සපි කාරණං දස්සෙතුං “කස්මා”තිආදි වුත්තං.

ධම්මොති පාළි. පඡ්ඡති අත්ථො එතෙනාති පදං, තදත්ථො. අත්ථං බ්‍යඤ්ඤෙතීති බ්‍යඤ්ඤානං, අක්ඛරං. තඤ්ඤි පදවාක්‍යක්ඛරභාවෙහි පරිච්ඡිජ්ජමානං තං තං අත්ථං බ්‍යඤ්ඤෙති පකාසෙති. තෙනාහ “ධම්මපදබ්‍යඤ්ඤානන්ති පාළියා පදබ්‍යඤ්ඤානං, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ඤානකං අක්ඛර”න්ති. එතෙන අපරාපරෙහි පදබ්‍යඤ්ඤානෙහි සුචිරමපි කාලං කථෙත්තස්ස තථාගතස්ස න කදාවි තෙසං පරියාදානං අත්ථිති දස්සෙති. පඤ්භං බ්‍යාකරොන්ති එතෙනාති පඤ්භබ්‍යාකරණං, තථාපවත්තපටිභානං. අපරික්ඛයපටිභානා හි බුද්ධා භගවන්තො, යතො වුත්තං “නත්ථි ධම්මදෙසනාය භාතී”ති (දී. නි. ටී. 3.141, 305; විභ. මූලටී. 1.සුත්තන්තභාජනීයවණ්ණනා). තෙනාහ “ඉමිනා කිං දස්සෙතී”තිආදි. තථා

ආසන්නපරිනිබ්බානස්සපි භගවතො දෙසනාය ඉතරාය ච විසෙසාතාවොති පටිමබුද්ධවචනම්පි මජ්ඣිමබුද්ධවචනම්පි පච්ඡිමබුද්ධවචනම්පි සදිසමෙව. ආසිතිකවස්සතො පරං පඤ්චමො ආයුකොට්ඨාසො.

162. කාමඤ්චෙත්ථ භගවතා නාගසමාලත්ථෙරස්ස අච්ඡරියඅබ්භුතපච්චෙදනමුඛෙන අත්තනො ලොමානං හට්ඨභාවස්ස පච්චෙදිතත්තා “ලොමහංසනපරියායො”ති නාමං ගහිතං, තථාපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදි-අනඤ්ඤසාධාරණඤ්ඤාණානුභාව-විභාවනාදිවසෙන සොළසසමුහතො සීහනාදස්ස නදනෙන දෙසනාය පවත්තිතත්තා “මහාසීහනාදො”ත්ථෙව සඬගීතිකාරමහාථෙරෙහි නාමං යපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

3. මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

163. තතො පරන්ති තිණ්ණං ජනානං උපරි සඬසො චතුර්වග්ගකරණියාදිකම්මෙහි පටිකම්මප්පත්තත්තා. ගාමං ගතොති වුවචති ගාමං උද්දිස්ස ගතත්තා, එවං සාවත්ථිං පවිසිතුං විහාරතො නික්ඛන්තා “පවිසිංසු”ති වුත්තා. පරිඤ්ඤන්ති පහානපරිඤ්ඤං. සා හි සමතික්කමො, න ඉතරා. රූපච්චෙදනාසුපිති “රූපානං පරිඤ්ඤං, චෙදනානං පරිඤ්ඤං”න්ති එත්ථාපි. කාමං සබ්බෙසං තිත්ථියානං කාමාදිපරිඤ්ඤාපඤ්ඤාපනහෙතුභූතො සමයො නත්ථි, යෙසං පන අත්ථි, තෙ උපාදාය “සකසමයං ජානන්තා”ති වුත්තං. “යතො යතො බො හො අයං හික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පට්ඨං කුමානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එත්තාවතා බො හො කාමානං පරිඤ්ඤා හොති”ති එවං සරූපතො පට්ඨමජ්ඣානං විභාවෙතුං අසක්කොන්තාපි කෙවලං අච්චන්තප්පහානසඤ්ඤාය කාමානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං පට්ඨමජ්ඣානං චදමානා. තං කිස්ස හෙතු? තාදිසස්ස ආගමාධිගමස්සාභාවතො. රූපච්චෙදනාපරිඤ්ඤාසුපි එසෙව නයො. වුවචෙථාති වුවචෙය්‍ය. දුතියපදෙපිති “අනුසාසනියා වා අනුසාසනි”න්ති එවං වුත්තවාකොපි. තෙ කිර හික්ඛු.

165. න වෙව සම්පායිස්සන්තිති න වෙව සම්මදෙව පකාරෙහි ගමෙස්සන්ති ඤාපෙස්සන්ති. තෙනාහ “සම්පාදෙත්වා කථෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. යස්මා අවිසයෙ පඤ්ඤො පුච්ඡිතො හොති, තස්මා ආපජ්ජස්සන්තිති යොජනා. සදෙවකෙති අරූපදෙවග්ගහණං. තෙ හි ලොකියදෙවෙහි දීඝායුකතාදිනා උක්කට්ඨා. සමාරකෙති කාමාවචරදෙවග්ගහණං. සමුභ්මකෙති රූපාවචරමුභ්මග්ගහණං. සස්සමණුභ්මණියාති එත්ථ සමණග්ගහණෙන පබ්බජිතෙ, භ්මණිග්ගහණෙන ජාතිභ්මණිග්ගහණෙන, පුත දෙවග්ගහණෙන සම්මුතිදෙවෙ, මනුස්සග්ගහණෙන අවසිට්ඨමනුස්සකායං පරියාදියති. ලොකපජාග්ගහණෙන පන පයොජනං අට්ඨකථායං දස්සිතමෙව. අඤ්ඤථා

ආරාධනං නාම නත්ථීති ඉමිනා කාමරූපවෙදනාසු අස්සාදාදීනං යාථාවතො අවබොධො එව ඉතො බාහිරකානං නත්ථී, කුතො පවෙදනාති දස්සෙති.

166. විත්තාරාධනන්ති යාථාවපවෙදනෙන පරෙසං විත්තස්ස පරිතොසනං. බන්ධනටියෙන ගුණාති කාමරාගසංයොජනස්ස පච්චයභාවෙන චත්ථුකාමෙසුපි බන්ධනටියො චුත්තො, කොට්ඨාසටියො චා ගුණටියො දට්ඨබ්බො. තරයන්තීති තරමානා යන්ති ගච්ඡන්ති. අතීතාදිහින්තපයමාදිවයා එව විත්තතා රාසිභාවෙන වයොගුණාති ගහිතාති ආහ “රාසටියො ගුණටියො”ති. චක්ඛුවිඤ්ඤායාති චා චක්ඛුවිඤ්ඤාණතංද්වාරිකවිඤ්ඤාණෙන විජානිතබ්බො. සොතවිඤ්ඤායාතිආදීසුපි එසෙව නයො. ඉට්ඨාරම්මණභූතාති සභාවෙනෙව ඉට්ඨාරම්මණජාතිකා, ඉට්ඨාරම්මණභාවං චා පත්තා. කමතීයාති කාමෙතබ්බො. මනවඩ්ඪනකාති මනොහරා. එතෙන පරිකප්පනතොපි ඉට්ඨභාවං ගණ්හාති. පියජාතිකාති පියායිතබ්බසභාවා. කාමුපසංහිතාති කාමරාගෙන උපෙච්ච සන්ධානියා සම්බද්ධා (අ. නි. ටී. 3.6.63) කාතබ්බාති ආහ “ආරම්මණං කත්වා”ති.

167. සඤ්ඤං යපෙත්වාති “ඉමස්මිං අභිගුලිකාදිපබ්බො ගහිතෙ සතං හොති, ඉමස්මිං සහස්ස”න්තිආදිනා සඤ්ඤාණං කත්වා ගණනා. අවිජ්ජද්දගණනාති “එකං ද්වෙ”තිආදිනා නවන්තවිධිනා නිරන්තරගණනා. පිණ්ඩගණනාති සඬකලනපටුප්පාදනාදිනා පිණ්ඩත්වා ගණනා. තෙනාහ “බෙත්තං ඔලොකෙත්වා”තිආදි. කසනං කසීති කසිග්ගහණෙන සබ්බො කසිපට්ඨෙද්ධො ජීවිකුපායො ගහිතොති ආහ “කසීති කසිකම්ම”න්ති. ජඩ්ඝවණිජ්ජාති ජඩ්ඝසත්ථවසෙන වණිජ්ජං ආහ, ථලවණිජ්ජාති සකටසත්ථවසෙන. ආදි-සද්දෙන නාවාපණාදිවසෙන වොහාරං. වණිජ්ජපථොති වණිජමග්ගො, දානග්ගහණවසෙන සංවොහාරොති අත්ථො. උසුනං අසනකම්මං ඉස්සත්තං, ධනුසිප්පෙන ජීවිකා, ඉධ පන ඉස්සත්තං වියාති ඉස්සත්තං, සබ්බආවුධජීවිකාති ආහ “ආවුධං ගහෙත්වා උපට්ඨානකම්ම”න්ති. පොරොහිව්වාමච්චකම්මාදි රාජකම්මං. ආදි-සද්දෙන රථසිප්පබත්තවිජ්ජාසිප්පාදි-චුත්තාවසෙසං මහාසිප්පං බුද්දකසිප්පඤ්ච සඬගණ්හාති. සීතස්ස පුරක්ඛතොති සීතස්ස පුරතො කතො. යො හි සීතකාලෙ ජීවිකාහෙතු සීතලපදෙසං පක්ඛන්දති, සො වාළුමිගාදිහි විය සීතෙන පරිපාතියමානො තෙන පුරතො කතො විය හොති. තෙනාහ “සීතෙන බාධියමානො”ති. උණ්හස්ස පුරක්ඛතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සරිත්වාති සංසප්පිත්වා. සට්ඨියමානොති හිංසියමානො බාධියමානො. ආබාධනං ආබාධො, පිළාති අත්ථො. කාමහෙතුන්ති චා භාවනපුංසකතිද්දෙසො යථා “විසමං චන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”ති (අ. නි. 4.70). තථා සෙසපද්ද්වයෙපි. තෙනෙවාහ “කාමානමෙව හෙතු”ති. කාමානං හෙතුති එත්ථ පුරිමපදාවධාරණමයුත්තං

තදඤ්ඤපච්චයපටික්ඛෙපාපත්තිතො, තථා උත්තරපදාවධාරණං කාමානං කදාපි අහෙතුභාවස්සපි සම්භවතො, තස්මා “උප්පජ්ජති යෙවා”ති වුත්තං.

උට්ඨාහතොති ඉමිනා උට්ඨානවීරියං වුත්තන්ති ආහ “ආජීවසමුට්ඨාපකවීරියෙනා”ති. තං වීරියන්ති ආජීවිකසමුට්ඨාපකවීරියං. පුබ්බෙනාපරං සට්ඨන්තස්සාති ආරම්භතො පට්ඨාය නිරන්තරං පවත්තෙන්තස්ස. චිත්තෙ උප්පන්නබලවසොකෙන සොචතීති චිත්තසන්තාපෙන අන්තො නිජ්ඣායති. කායෙ උප්පන්නදුක්ඛෙනාති තස්සෙව සොකස්ස වසෙන කායෙ උප්පන්නදුක්ඛෙන. සොකුද්දෙසෙන තං තං විජ්ජලපෙන්නො වා පරිදෙවති. උරං තාලෙත්වාති වක්ඛජ්ජදෙසං පහරිත්වා. “මොස”න්තිආදි පරිදෙවනාකාරදස්සනඤ්ඤෙව සම්මොහාපජ්ජනාකාරදස්සනඤ්ඤෙව. මෙති වත්වා පුන නොති පුට්ඨවනං අත්තතො උභයථාපි වොහරිතබ්බතො, බ්‍යාමුල්භවවනං වා සොකවසෙන.

168. ඉධ කාමග්ගහණෙන විසෙසතො වත්ථුකාමා ගහිතාති කාමාදිග්ගහණං කතං, නානන්තරියතාය පන කිලෙසකාමොපි ගහිතො ඵව. අසිවම්මන්ති ඵත්ථ වම්මග්ගහණෙන න කෙවලං වම්මමයස්ස, වම්මපරිසිබ්බිතස්සෙව වා ගහණං, අථ බො සබ්බස්සපි ආවුධබාධකස්ස ගහණන්ති දස්සෙන්තො “බෙට්ඨකඵලකාදීනි”ති ආහ. ආදි-සද්දෙන සරාදිසඬගහො. ධනුකලාපං සන්නය්හිත්වාති ධනුඤ්ඤෙව බුරුප්පතුණිඤ්ඤෙව සන්නය්හිත්වා, ධනුදණ්ඩස්ස ජියාය තථාභාවකරණාදිපි (අ. නි. ටී. 3.5.76) ධනුතො සන්නය්හනන්ති. ද්විත්තං සෙනානං බ්‍යුහසංවිධානෙන වා උභතොබ්‍යුල්භං. විජ්ජොතලන්තෙසුති නිසිතපිතඵලතාය විජ්ජොතනවසෙන පරිවත්තමානෙසු.

පාකාරසම්පාතිසඬබාරතාය පාකාරපාදා උපකාරියො, යා “උද්දාපා”ති වුච්චන්ති. සතදන්තෙනාති අනෙකසතදන්තකෙන, යස්ස තිබ්බණදන්තාති අනෙකසතාති මූලාති භොන්ති. අතිභාරතාය දසවිසමත්තාපි ජනා උක්ඛිතිතුං න සක්කොන්ති, යන්තවසෙන පන උක්ඛිතිත්වා බන්ධිත්වා යපෙන්නි.

තෙනාහ “අට්ඨදන්තාකාරෙනා”තිආදි. ඔමද්දන්තීති ඔට්ඨපෙන්නි.

169. සන්ධිමපි ඡන්දන්ති වොරිකාය ඡිවිතුකාමා. නිල්ලොපන්ති නිස්සෙසවිලොපං, ඵකං පරිත්තං ගාමං පරිවාරෙත්වා තත්ථ කිඤ්චිපි ගය්හුපගං අසෙසෙත්වා කරමරග්ගහණං. තෙනාහ “මහාවිලොප”න්ති. පන්ථදුහනකම්මං අට්ඨිමග්ගෙ යත්වා අද්ධිකානං විලුම්පනං. පහාරසාධනත්ථං (අ. නි. ටී. 2.2.1) දණ්ඩප්පහාරස්ස සුබසිද්ධිඅත්ථං. කඤ්ඡිතො නිබ්බත්තං කඤ්ඡියං, ආරතාලං. යං “බිලඬග”න්තිපි වුච්චති, තං යත්ථ සිඤ්චති, සා කඤ්ඡියඋක්ඛලිකා. බිලඬගථාලිකසදිසකරණං බිලඬගථාලියං. සිසකපාලං උප්පාටෙත්වාති අයොගුලපවෙසනජ්ජමාණං ඡිද්දං කත්වා. සඬබමුණ්ඩකම්මකාරණන්ති සඬබං විය මුණ්ඩකම්මකාරණං.

රාහුමුඛකම්මකාරණන්ති රාහුමුඛගත-සූරියසදිස-කම්මකාරණං.
 ජොතිමාලිකන්ති ජොතිමාලවන්තං කම්මකාරණං. හත්ථපජ්ජොතිකන්ති
 හත්ථපජ්ජොතනකම්මකාරණං. එරකවත්තකම්මකාරණන්ති
 එරකවත්තසදිසෙ සරිරතො බද්ධෙ උප්පාටනකම්මකාරණං.
 වීරකවාසිකකම්මකාරණන්ති සරිරතො උප්පාටිතබද්ධවීරකාහි
 නිවාසාපනකම්මකාරණං. තං කරොන්තා යථා ගීවතො පටියාය බද්ධෙ
 කන්තිත්වා කටියමෙව යපෙන්නි, එවං ගොජ්ඣකතො පටියාය කන්තිත්වා
 කටියමෙව යපෙන්නි. අට්ඨකථායං පන “කටිතො පටියාය කන්තිත්වා
 ගොජ්ඣකෙසු යපෙන්නි”ති වුත්තං. එණෙය්‍යකකම්මකාරණන්ති
 එණීමිගසදිසකම්මකාරණං. අයවලයානි දත්වානි අයවලයානි පටිමුඤ්චිත්වා.
 අයසුලානි කොට්ටෙන්තිති කප්පරජණ්ණකකොට්ඨසු අයසුලානි පවෙසෙන්නි.
 න්ති තං තථාකතකම්මකාරණං සත්තං.

බලිසමංසිකන්ති බලිසෙහි මංසුප්පාටනකම්මකාරණං. කහාපණ්ණිකන්ති
 කහාපණ්ණිකසො ඡන්දනකම්මකාරණං. කොට්ටෙන්තිති ඡන්දන්ති.
 බාරාපතච්ඡිකන්ති තච්ඡෙත්වා බාරාවසිඤ්චනකම්මකාරණං.
 පලිසපරිවත්තිකන්ති පලිසස්ස විය පරිවත්තනකම්මකාරණං. එකාබද්ධං
 කරොන්ති අයසුලස්ස කොට්ටනෙන. පලාලපීඨකන්ති පලාලපීඨස්ස විය
 සරිරස්ස සංවෙල්ලනකම්මකාරණං. කාරණිකානි සාතනකාරකා.
 පලාලවට්ටිං විය කත්වානි යථා පලාලපීඨං කරොන්තා පලාලවට්ටිං කත්වා
 සංවෙල්ලනවසෙන නං (අ. නි. ටී. 2.2.1) වෙයෙන්නි, එවං කරොන්තිති
 අත්ථො. ජාතකෙහීති බුහුක්ඛිතෙහි කොලෙය්‍යකසුනබ්භි. බලවන්තො හි
 තෙ ජවයොග්ගා සුරා ව හොන්ති. කම්මවසෙන සම්පරෙති එත්ථානි
 සම්පරායො, පරලොකො. තත්ථ භවොති සම්පරායිකො.

170. ඡන්දරාගො විනියති වෙව පහියති ව එත්ථානි නිබ්බානං
 ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගප්පහානඤ්චාති. තෙනාහ “නිබ්බානඤ්චි”ති.
 තත්ථ ආගම්මානි ඉදං යො ඡන්දරාගං විනෙති පජ්හති, තස්ස ආරම්මණං
 සන්ධාය වුත්තං. තීහි පරිඤ්ඤාහීති ඉමිනා ඤාතතීරණපරිඤ්ඤාහි
 පරිජානිස්සන්තිති තෙනං යානං විජ්ජති. කො පන වාදො
 පහානපරිඤ්ඤායානි දස්සෙති? තථභාවායානි පරිජානනකභාවාය.

171. අපරිත්තෙනානි අහීනෙන. විපුලෙනානි මහතා. යදි
 වණ්ණසම්පත්තිදස්සනත්ථං, වණ්ණදසකං කස්මා න ගහිතන්ති ආහ
 “මාතුගාමස්ස හි”තිආදි. භොජනසම්පදාදීනං අලාභෙහිති දස්සනත්ථං
 “දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්තස්සපි”ති වුත්තං. ථොකං ථොකං වණ්ණායතනං
 පසීදති මංසස්ස පරිබුහනතො ථනමංසානි වඩ්ඪන්ති ජායන්ති. වණ්ණෙති
 හදයඨගතභාවං පකාසෙන්නො විය හොතිති වණ්ණො. සො එව
 සාමග්ගොපහොගාදිනා නිහාතිති නිහා. තෙනාහ “වණ්ණනිහාති
 වණ්ණොයෙවා”ති.

භොග්ගන්ති අතිවිය වඩ්ඤ්ඤාය භොග්ගං. තාදිසං පන සරීරං භග්ගං විය භොගීති ආහ “භග්ග”න්ති. තෙනාහ “ඉමිනාපිස්ස වඩ්ඤ්ඤාවමෙව දීපෙති”ති. දන්තානං ඡින්නහින්තනය එකච්චානං පතනෙන ව බණ්ඩිතදන්තං. කෙසානං සෙනවණ්ණනය පලිත්තන්ති ආහ “පණ්ඩරකෙස”න්ති. කෙසානං මත්තසො සියනෙ බල්ලාටවොහාරොති බහුසො සියනං සන්ධායාහ “මහාබල්ලාටසීස”න්ති. වස්සසතිකකාලෙ උප්පජ්ජනතිලකානි සන්ධායාහ “තිලකාහතගත්ත”න්ති. තානි පන කානිචි සෙතානි භොගන්ති කානිචි කාලානීති ආහ “සෙතකාලතිලකෙහී”ති. බ්‍යාධිකන්ති සඤ්චාතබ්‍යාධිං. බාල්හගිලානන්ති මාරණන්ති කගෙලඤ්ඤෙන ගිලානං.

173. තස්මිං සමයෙති තස්මිං ක්කානං උපසම්පජ්ජ විහරණසමයෙ. න වෙනෙතීති න අභිසන්දහති. බ්‍යාබාධනටියෙන බ්‍යාබාධො, බ්‍යාබාධොව බ්‍යාබජ්ඣං, නත්ථි එත්ථ බ්‍යාබජ්ඣන්ති අබ්‍යාබජ්ඣං, දුක්ඛරහිතං. තෙනාහ “නිද්දුක්ඛමෙවා”ති.

174. අනිච්චාදිආකාරොති අනිච්චාකාරො දුක්ඛාකාරො විපරිණාමාකාරො චලාදිආකාරො ච.

මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. වූලදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

175. සක්කෙසුති එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනයං. චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති තං එකදෙසෙන දස්සෙන්නො “සො හී”ති ආහ. තත්ථ යෙන රාජකුමාරා සකායා නාම ජාතා, යතො තෙසං නිවාසට්ඨානනය ජනපදො තථා වූච්චති, තං චත්තබ්බන්ති ආහ “සකායානං පන උප්පත්ති අම්බට්ඨසුත්තෙ ආගතාවා”ති. කපිලවත්ථුති චුත්තං පුරිමසඤ්ඤාවසෙන.

නානප්පකාරකන්ති “ලොහධම්මා”ති බහුවචනස්ස නිමිත්තං වදති. ලොහො හී තෙන තෙන අවත්ථාවිසෙසෙන පචත්තිආකාරහෙදෙන “ජන්දො රාගොතණ්හා ආසත්ති අපෙක්ඛා”තිආදිනා අනෙකප්පහෙදො, ලුබ්භනලක්ඛණෙන පන “ලොහො”ත්ථෙව වූච්චති. තෙනාහ “නානප්පකාරකං ලොහංයෙවා”ති. තථා “දොසො පටිසො කොධො උපනාහො විරොධො”තිආදිනා, “මුය්හනං අසමපෙක්ඛනං අපච්චවෙක්ඛණා දුම්මෙජ්ඣං බාලා”න්තිආදිනා (ධ. ස. 390) ව දොසමොහානං නානප්පකාරකං සන්ධායාහ “ඉතරෙසුපි ද්විසු එසෙව නයො”ති. පරියාදිශිත්ථාති පරිතො සබ්බසො ආදාය. ගහෙත්ථාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ගහණෙ ආගත”න්ති. පරියාදියතීති පරික්ඛිණොති. දී-සද්දඤ්ඤි සද්දවිදු බයත්ථං වදන්ති.

එකදාති ආමෙඛිතලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “එකෙකස්මිං කාලෙ”ති. ලොභදොසමොහාති පයමමග්ගෙන පහීනාවසෙසා ලොභදොසමොහා. නිරවසෙසා පහීයන්ති, අඤ්ඤා දුතියමග්ගෙන කිං කතං සියාති අධිප්පායො. සමුදාවාරප්පත්තං පන දිස්වා “අප්පහීනං මෙ අත්ථි”තිපි ඡානාති. එවං කථං නිරවසෙසප්පහානසඤ්ඤාති ආහ “අප්පහීනකං...පෙ.... සඤ්ඤී හොති”ති. එවං පයමමග්ගෙනෙව සමුච්ඡින්නසංසයස්ස “කො සු නාම මෙ ධම්මො අප්ඤ්ඤාතං අප්පහීනොති එවං සන්ධෙහො කථං උප්පජ්ජති”ති වත්වා “පණ්ණත්තියා අකොවිදත්තා”ති කාරණමාහ. විනයකුක්කුච්චං විය හි පණ්ණත්තියං අකුසලතාය අරියානම්පි කත්ථවි විමතිමත්තං උප්පජ්ජති යථා තං සබ්බසො අප්පහීනසම්මොහානන්ති. අත්තනො අවිසයෙ අනභිජානනං පණ්ණත්තිකොසල්ලෙන කිමෙත්ථ පයොජනං, පච්චවෙක්ඛණාමත්තෙන අයමත්ථො සිජ්ඣතිති දස්සෙන්නො “කිං තස්ස පච්චවෙක්ඛණා නත්ථි”ති ආහ. ඉතරො “නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුන්ති කත්වා “අත්ථි”ති වත්වා තත්ථ ලබ්හමානවිභාගං දස්සෙන්නො “සා පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ සාති පච්චවෙක්ඛණා. සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසං අරියානං. යථා පරිපුණ්ණා න හොති, න එවං සබ්බසො න හොතීති ආහ “ඉමාසු පනා”තිආදි.

176. අප්ඤ්ඤාතන්ති නියකප්ඤ්ඤාතං අධිප්පෙතන්ති ආහ “තච සන්තානෙ”ති. අප්පහීනොති අනවසෙසතො අප්පහීනො. දුච්ඛෙති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ. කිලෙසකාමොපි හි යදග්ගෙන අස්සාදියති, තදග්ගෙන පරිභුඤ්ජියති.

177. අස්සාදියතීති අස්සාදො, සුඛං. අප්පො අප්පමත්තකො අස්සාදො එතෙසුති අප්පස්සාදා. තෙනාහ “පරිත්තසුඛා”ති. පරියෙසනදුක්ඛාදිහෙතුකං දිට්ඨධම්මිකං තත්ථ දුච්චරිතවරණෙන සම්පරාසිකඤ්ච දුක්ඛමෙත්ථ කාමෙසු බහුකන්ති බහුදුක්ඛා. බහුපායාසාති බහුපරික්කිලෙසා. තෙ පන පරික්කිලෙසා වක්ඛමානනයෙන බහුයෙවෙත්ථ දිට්ඨධම්මිකාපිති ආහ “දිට්ඨධම්මිකං...පෙ.... බහු”ති. තෙ ච පරික්කිලෙසා යස්මා තංසමඛිගිතො හිතපට්ඨන්තියා අන්තරායකරා ඉධ වෙච පරලොකෙ ච ආදීනවකාරණඤ්ච පචත්තන්ති, තස්මා චුත්තං “දිට්ඨධම්මිකං...පෙ.... බහු”ති. එවං වෙපීති එවං “අප්පස්සාදා කාමා”තිආදිනා ආකාරෙන. නයෙනාති ධම්මෙන. කාරණෙනාති යුත්තියා. සුච්ඡු දිට්ඨං හොතීති සම්බන්ධො. විපස්සනාපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. සා වත්තාරිපි සච්චාති විසෙසතො පස්සතීති විපස්සනාති අධිප්පෙතා. තෙනාහ “හෙට්ඨාමග්ගද්වයඤ්ඤානෙහි අත්ථො”ති. පිතිසුඛන්ති පිතිසුඛවත්තං ඤානද්වයං. ද්වෙ මග්ගෙහි හෙට්ඨාමග්ගෙ. ආවට්ටනසීලො ආභුජනසීලො න හොතීති අනාවට්ඨි නෙව හොති සබ්බසො අප්පහීනකාමරාගජන්දො. තෙනාහ “කස්මා”තිආදි. ඔරොධනාටකා පජ්ඣනපඤ්ඤාති ආදීනවානුපස්සනාඤ්ඤාණමාහ.

179. අස්සාදොපි කථිතො, “අප්පස්සාදා”ති හි ඉමිනා යාවතකො කාමෙසු අස්සාදො, තං සබ්බං අනවසෙසතො පරිග්ගහෙත්වා චස්ස පරිත්තභාවො දස්සිතොති ආදීනවොපි කථිතො සඬ්ඛෙපෙනෙව සෙසස්ස ආදීනවස්ස දස්සිතත්තා. තං කථෙතුන්ති තං නිස්සරණං “එකන්තසුඛපටිසංවෙදී”ති ඉමිනා කථෙතුං. ඉමෙහි අන්තෙහීති “පඤ්චිමෙ, මහානාම, කාමගුණා”ති ආදීනා කාමගුණදස්සනමුඛෙන කාමසුඛල්ලිකානුයොගං. “උබ්භට්ඨකා හොන්ති ආසනපටික්ඛිත්තා”ති ආදීනා අත්තකිලමථානුයොගඤ්ච දස්සෙත්වා ඉමෙහි ද්විති අන්තෙහි මුත්තං මම සාසනන්ති, එලසමාපත්තිපරියොසානන්තා සාසනසම්පත්තියා “උපරිඑලසමාපත්තිසීසෙන සකලසාසනං දස්සෙතු”න්ති ආහ. ගිජ්ඣසදියො කුටොති මජ්ඣෙකපදලොපිසමාසො යථා “සාකපත්ථිවො”ති (පාණිනි. 2.1.60). දුතියෙ පනෙත්ථ ගිජ්ඣවත්තතාය ගිජ්ඣා කුටෙ එතස්සාති ගිජ්ඣකුටො. උද්ධංයෙව තිට්ඨනකා නිසජ්ජාය වුට්ඨිතකාලතො පටියාය එකට්ඨානෙනෙව තිට්ඨනකා. තෙනාහ “අනිසින්නා”ති. නිගණ්ඨස්සාති නාටපුත්තස්ස. නත්ථි එතස්ස පරිසෙසන්ති අපරිසෙසං. එවං සඬ්ඛාහවචනමත්තමස්සාති ආහ “අපරිසෙසසඬ්ඛාත”න්ති. නිව්චට්ඨෙන සතත-සද්දෙන අභිණ්භජ්ජවත්ති ජොතිතා සියාති “සමිත”න්ති වුත්තං. තෙන නිරන්තරජ්ජවත්ති. දස්සෙතීති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

180. යං කරොති, තං ජානාතීති දුක්ඛස්ස නිජ්ජරණබෙපනං නාම විඤ්ඤානං කිව්චං, විඤ්ඤානා ච පුරිසෙන කතාකතං ජානිතබ්බං, තස්මා තුම්හෙහි පුරාණානං කම්මානං ඛ්‍යන්තිභාවං කරොන්තෙහි පයමං තාව එත්තකාති පුරාණාති කම්මානීති ජානිතබ්බාති, තතො “එත්තකං කාලං කතෙන තපසා එත්තකාති තාති ඛ්‍යන්තිකතාති, ඉදාති එත්තකාති කාතබ්බාති”ති ආදීනා අයං විධි පුරිසෙන විය අත්තනා කාතබ්බකිව්චං පරිච්ඡින්නබ්බන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “තුම්හෙහිපි තථා ඤාතබ්බං සියා”ති. සුද්ධන්තන්ති සුද්ධකොට්ඨාසං, ආයතිං අනවස්සවසිද්ධං කම්මක්ඛයං, තතො වා දුක්ඛක්ඛයන්ති අත්ථො. සුද්ධන්තං පත්තො අත්ථිති පුච්ඡතීති ඉමිනා අකුසලානං පහානං, කුසලානං භාවනා ච සබ්බෙන සබ්බං නිගණ්ඨසමයෙ නත්ථි සබ්බසො විසුද්ධිභාවනාය අභාවතො, තස්මා කුතො දුක්ඛක්ඛයස්ස සම්භවොති දස්සෙති.

එවං අජානනභාවෙ සතීති “අභ්‍රවම්හෙව මය”න්ති ආදීනා වුත්තජ්ජකාරස්ස අජානනෙ සති, තස්මිං තුම්හෙහි අඤ්ඤායමානෙති අත්ථො. ලුද්දාති සොරා. තෙ පන යස්මා කායවාචාහි නිහීනමෙව කරොන්ති, තස්මා වුත්තං “ලුද්දාචාරා”ති. ලොහිතපාණිත්වෙව වුව්චති තජ්ජාකිරියාවරණතො. මාගවිකකෙවට්ටවොරසාතකාදයො මාගවිකාදයො. කක්ඛළකම්මාති ඵරුසකම්මා. තෙ නිගණ්ඨයෙසු පබ්බජන්තීති පුබ්බෙ

මහාදුක්ඛසංවත්තනියකම්මස්ස කතත්තා හි තුම්හෙ එතරහි ඊදිසං මහාදුක්ඛං පච්චන්භවටාති දස්සෙති.

වාදෙති දිට්ඨියං, සමයෙති අත්ථො. සුඛෙන සුඛන්ති එත්ථ සුඛෙනාති පටිපත්තිසුඛෙන, සුඛාය පටිපත්තියාති අත්ථො. සුඛන්ති විමොක්ඛසුඛං, ඉධ ලොකෙ සුඛං අධිගච්ඡන්තා කසිවණ්ණිජ්ජාදිදුක්ඛපටිපත්තියාව අධිගච්ඡන්ති, එවං මොක්ඛසුඛම්පිති අධිජ්ජායො. සරීරාවයවසම්පත්තියාපි බිම්බිනො සාරොති බිම්බිසාරො. තෙ නිගණ්ඨා...පෙ.... සන්ධාය වදන්ති, න පන භගවතො අච්චන්තසන්තපණිතං නිබ්බානසුඛපටිවෙදනං ඡානන්ති. සහසාති රවා. අජ්ජපටිසඬ්ඛාති න පටිසඬ්ඛාය අච්චාරොත්වා. තෙනාහ “සාහසං කත්වා”තිආදි.

අඤ්ඤාහි වෙදනාහි අවොම්ඝ්සං එකන්තං සුඛං එකන්තසුඛං, තස්ස පටිසංවෙදී. තෙනාහ “නිරන්තරසුඛපටිසංවෙදී”ති. කථාපතිට්ඨාපනත්ථන්ති “එකන්තසුඛපටිසංවෙදී”ති එවං ආරද්ධකථාය පතිට්ඨාපනත්ථං. රාජවාමරෙති රාජානං උද්දිස්ස ආගතදෙසනාවාරෙ. සුඛං පුච්ඡිතුං භොතිති “යදි සත්ත රත්තින්දිවාති නජ්ජභොති, කිං ඡ රත්තින්දිවාති පභොති”තිආදිනා පුච්ඡනසුඛං භොති. “අහං ඛො”තිආදිනා පවත්තො සුද්ධවාමො සුද්ධනිස්සන්දස්ස ඵලසමාපත්තිසුඛස්ස වසෙන ආගතත්තා. අනච්ඡරියං භොති, සත්ත රත්තින්දිවාති පභොත්තස්ස එකස්මිං රත්තින්දිවෙ කිං වත්තබ්බන්ති. උත්තානත්ථමෙව වුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤෙය්‍යත්තා.

වූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. අනුමානසුත්තවණ්ණනා

181. වුත්තානුසාරෙනාති “කුරුසු, සක්කෙසු”ති ව එත්ථ වුත්තනානුසාරෙන, “භග්ගා නාම ඡානපදිනො රාජකුමාරා”තිආදිනා නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බොති අත්ථො. වත්ථුපරිග්ගහදිවසෙති නගරමාපනත්ථං වත්ථුවිජ්ජාවරියෙන නගරට්ඨානස්ස පරිග්ගණ්හනදිවසෙ. අථාති පච්ඡා. නගරෙ නිම්මිතෙති තත්ථ අනන්තරායෙන නගරෙ මාපිතෙ. තමෙව සුසුමාරගිරණං සුභනිමිත්තං කත්වා “සුසුමාරගිරි”ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. සුසුමාරසණ්ඨානත්තා සුසුමාරො නාම එකො ගිරි, සො තස්ස නගරස්ස සමීපෙ, තස්මා තං සුසුමාරගිරි එතස්ස අත්ථිති “සුසුමාරගිරි”ති වුවචති කෙවි. භෙසකළාති වුවචති සම්මණ්ඩගච්ඡං, කෙවි “සෙතරුක්ඛ”න්ති වදන්ති, තෙසං බහුලතාය පන තං වනං භෙසකළාවනන්තෙව පඤ්ඤායිත්ථ. භෙසො නාම එකො යක්ඛො අයුත්තකාරී, තස්ස තතො ගලිතට්ඨානතාය තං වනං භෙසගළාවනං නාම ඡානන්ති කෙවි. අභයදිත්තට්ඨානෙන ඡාතං විරුළ්භං, සංවද්ධන්ති අත්ථො.

ඉච්ඡාපෙතීති යං කිඤ්චි අත්තනි ගරහිතබ්බං වත්තුං සබ්බමචාරීනං ඉච්ඡං උජ්ජාදෙති, තදත්ථාය තෙසං අත්තානං විස්සජ්ජෙතීති අත්ථො. පඨමං

දින්නො භික්ඛුපදෙසො ඔවාදො, අපරාපරං දින්නො අනුසාසනී. පච්චුප්පන්නාතිතවිසයො වා ඔවාදො, අනාගතවිසයො අනුසාසනී. ඔතිණ්ණවත්ථුකො ඔවාදො, ඉතරො අනුසාසනී. සො වාති එවං පචාරොතා සො භික්ඛු. දුක්ඛං වචො එතස්මිං විප්පටිකුලග්ගාහෙ විපච්චනීකසාතෙ අනාදරෙ පුග්ගලෙති දුඛබ්බො. තෙනාහ “දුක්ඛෙන වත්තබ්බො”ති. උපරි ආගතෙහීති “පාපිච්ඡො හොති”තිආදිනා (ම. නි. 1.181) ආගතෙහි සොළසහි පාපධම්මෙහි. පකාරෙහි ආවහං පදක්ඛිණං, තතො පදක්ඛිණතො ගහණසීලො පදක්ඛිණග්ගාහී, න පදක්ඛිණග්ගාහී අප්පදක්ඛිණග්ගාහී. වාමතොති අපසබ්බාතො, චුත්තවිපරියායතොති අධිප්පායො.

අසන්නසම්භාවනපත්ථනානන්ති අසන්නෙහි අවිජ්ජමානෙහි ගුණෙහි සම්භාවනස්ස පත්ථනාභූතානං. පටි-සද්දො පච්චත්තිකපරියායො, ඵරණං වායමනං ඉධ තථාවට්ඨානන්ති ආහ “පටිප්ඵරතීති පටිවිරුද්ධො පච්චනීකො හුත්වා තිට්ඨතී”ති. අපසාදෙතීති බ්වෙති තජ්ජෙති. තථාභූතො ච පරං සට්ටෙන්නො නාම හොතීති ආහ “සට්ටෙතී”ති. පටිආරොපෙතීති යාදිසෙන චුත්තො, තස්ස පටිභාගභූතං දොසං චොදකස්ස උපරි ආරොපෙති.

පටිවරතීති (අ. නි. ටී. 2.3.68) පටිච්ඡාදනවසෙන වරති පවත්තති, පටිච්ඡාදනත්ථො එව වා වරති-සද්දො අනෙකත්ථත්තා ධාතුනන්ති ආහ “පටිච්ඡාදෙතී”ති. අඤ්ඤාඤ්ඤාන්ති පටිච්ඡාදනාකාරදස්සනන්ති ආහ “අඤ්ඤා කාරණෙන”තිආදි. තත්ථ අඤ්ඤං කාරණං වචනං වාති යං චොදකෙන චුදිතකස්ස දොසවිභාවනං කාරණං, වචනං වා චුත්තං, තතො අඤ්ඤානෙව කාරණෙන, වචනෙන වා පටිච්ඡාදෙති. කාරණෙනාති චොදනාය අමුලිකභාවදීපනියා යුත්තියා. වචනෙනාති තදත්ථබ්බොධනෙන. කො ආපන්නොතිආදිනා චොදනං අවිස්සජ්ජෙත්වා වික්ඛෙපාපජ්ජනං අඤ්ඤාඤ්ඤං පටිවරණන්ති දස්සෙති, බහිද්ධා කථාඅපනාමනං විස්සජ්ජෙත්වාති අයමෙව තෙසං විසෙසො. තෙනාහ “ඉත්ථන්නාම”න්තිආදි.

අපදියන්ති දොසා එතෙන රක්ඛියන්ති, ලුයන්ති, ඡිජ්ජන්තිති වා අපදානං, (අ. නි. ටී. 2.3.2) සත්තානං සම්මා, මිච්ඡා වා පවත්තපයොගො. තෙනාහ “අත්තතො වරියායා”ති.

183. අනුමිනිතබ්බන්ති අනු අනු මිනිතබ්බො ජානිතබ්බො. අත්තානං අනුමිනිතබ්බන්ති ච ඉදං පච්චත්තෙ උපයොගවචනං. තෙනාහ “අනුමිනිතබ්බො තුලෙතබ්බො තීරෙතබ්බො”ති. අත්තානං අනුමිනිතබ්බන්ති වා අත්තති අනුමානඤ්ඤාණං පවත්තෙතබ්බං. තත්ත්වයං නයො – අප්පියභාවාවහා මයි පවත්තා පාපිච්ඡතා පාපිච්ඡාභාවතො පරස්මිං පවත්තපාපිච්ඡතා විය. එස නයො සෙසධම්මෙසුපි. අපරො නයො – සබ්බන්තොරිතං පියභාවං ඉච්ඡන්තෙන පාපිච්ඡතා පහාතබ්බො

සීලවිසුද්ධිහෙතුභාවතො අත්තුක්කංසනාදිප්පහානං විය. සෙසධම්මෙසුපි එසෙව නයො.

184. පච්චචෙක්ඛිතබ්බොති “න පාපිච්ඡො හවිස්සාමි, න පාපිකානං ඉච්ඡානං වසං ගතො”තිආදිනා පති පති දිවසස්ස තික්ඛත්තුං වා ඤාණචක්ඛුනා අචෙක්ඛිතබ්බං, ඤාණං පචත්තෙතබ්බන්ති අත්ථො. පාපිච්ඡතාදීනං පහානං පති අචෙක්ඛිතබ්බං, අයඤ්ච අත්ථො තබ්බං-සද්දස්ස භාවත්ථතාවසෙන වෙදිතබ්බො, කම්මත්ථතාවසෙන පන අට්ඨකථායං “අත්තාන”න්ති පච්චත්තෙ උපයොගවචනං කත්වා වුත්තං. සික්ඛන්තෙනාති තිස්සොපි සික්ඛා සික්ඛන්තෙන. තෙනාහ “කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති.

තිලකන්ති කාළතිලසෙනතිලාදිතිලකං. සබ්බප්පහානන්ති සබ්බප්පකාරප්පහානං. එලෙ ආගතෙති එලෙ උප්පන්නෙ. නිබ්බානෙ ආගතෙති නිබ්බානස්ස අධිගතත්තා. භික්ඛුපාතිමොක්ඛන්ති “සො සමණො, ස භික්ඛු”ති එවං වුත්තභික්ඛුනං පාතිමොක්ඛං, න උපසම්පන්නානං එව න පබ්බජිතානං එවාති දට්ඨබ්බං. යස්මා විදං භික්ඛුපාතිමොක්ඛං, තස්මා වුත්තං “ඉදං දිවසස්ස තික්ඛත්තු”න්තිආදි. අපච්චචෙක්ඛිතුං න වට්ටති අත්තවිසුද්ධියා එකන්තහෙතුභාවතො.

අනුමානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. චෙතොබ්ලසුත්තවණ්ණනා

185. චෙතො තෙහි බ්ලයති ථද්ධභාවං ආපජ්ජතීති චෙතොබ්ලා. තෙනාහ “චිත්තස්ස ථද්ධභාවා”ති. යස්මා තෙහි උප්පන්නෙහි චිත්තං උක්ඛාපිජාතං යානං විය අමනුස්සද්දං ඛෙත්තං විය ව බාණුකනිචිතං අමහප්ඵලං හොති. තෙන වුත්තං “කච්චරභාවා බාණුකභාවා”ති. “චිත්තස්සා”ති ආතෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. චිත්තං බන්ධිත්වාති තණ්හාපචත්තිභාවතො කුසලචාරස්ස අවසරවජනවසෙන චිත්තං බද්ධං විය සමොරොධෙත්වා. තෙනාහ “මුට්ඨියං කත්වා විය ගණ්හන්ති”ති. සද්දත්ථතො පන චෙතො විරූපං නිබන්ධියති සංයමියති එතෙහිති චෙතසො විනිබන්ධා යස්ස චතුබ්බිධං සීලං අඛණ්ඩාදිභාවප්පත්තියා සුපරිසුද්ධං විසෙසභාගියත්තා අප්පකසිරෙනෙව මග්ගඵලාවහං මහාසඤ්ඤාසරක්ඛිතත්ථෙරස්ස විය, සො තාදිසෙන සීලෙන ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ වුද්ධිං ආපජ්ජිස්සතීති ආහ “සීලෙන වුද්ධි”න්ති. යස්ස පන අරියමග්ගො උප්පජ්ජන්නො විරුල්භමූලො විය පාදපො සුප්පතිට්ඨිතො, සො සාසනෙ විරුල්භිං ආපන්නොති ආහ “මග්ගෙන විරුල්භි”න්ති. යො සබ්බසො කිලෙසනිබ්බානප්පත්තො, සො අරහා සීලාදිධම්මක්ඛන්ධපාරිපූරියා සතිචෙපුල්ලප්පත්තො හොතීති ආහ “නිබ්බානෙන චෙපුල්ල”න්ති. දුතියවිකප්පෙ අත්ථො වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බො.

බුද්ධානං ධම්මකායො විය රූපකායොපි අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරගුණාධිප්පානතාය ච අපච්චක්ඛකාරීනං සංසයවත්ථු හොති යෙවාති “සරීරෙ වා ගුණෙ වා කඨබ්බිති”ති වුත්තං. තත්ථ යථා මහාපුරිසලක්ඛණෙන අනුබ්බඤ්ජනාදයො රූපකායගුණා ගහිතා ඵච හොන්ති අවිනාභාවතොති “ද්වත්තිංසවරලක්ඛණජපටිමණ්ඩිත”මිච්චෙව වුත්තං, ඵචං අනාවරණඤාණෙන සබ්බෙපි අනන්තාපරිමෙය්‍යහෙදා ධම්මකායගුණා ගහිතා ඵච හොන්තිති සබ්බඤ්ඤාඤාණග්ගහණමෙව කතං නානත්තරියභාවතොති දට්ඨබ්බං. කඨබ්බිති “අහො වත තෙ ගුණා න භවෙය්‍යුං, භවෙය්‍යුං වා”ති පත්ථනුජපාදනවසෙන කඨබ්බිති. පුරිමො හි විපරිතජ්ඣාසයො, ඉතරො යථාභූතඤාණජ්ඣාසයො. විචිනන්තොති විචයභූතාය පඤ්ඤාය තෙ විචෙවෙතුකාමො තදභාවතො කිච්ඡං දුක්ඛං ආපජ්ජති, කිච්ඡජ්ජත්ති ච තත්ථ නිච්ඡෙතුං අසමත්ථතායෙවාති ආහ “විනිච්ඡෙතුං න සක්කොති”ති. විගතා විකිච්ඡාති විචිකිච්ඡා. අධිමොක්ඛං න පටිලහති “ඵචමෙත”න්ති ඔකජ්ජනවසෙන ගුණෙසු විනිච්ඡයං නාධිගච්ඡති. ඔතරිත්වාති ඤාණෙන අනුපවිසිත්වා. පසිදිතුන්ති “පසන්තරූපධම්මකායගුණෙහි භගවා”ති පසිදිතුං. අනාවිලො අකාලුස්සො හොතුං න සක්කොති. “කඨබ්බිති”ති ඉමිනා දුබ්බලා විමති වුත්තා, “විචිකිච්ඡති”ති ඉමිනා මජ්ඣිමා, “නාධිමුච්චති”ති ඉමිනා බලවතී, “න සම්පසිදති”ති ඉමිනා තිව්ධායපි විමති යා වසෙන උජ්ජන්තචිත්තකාලුස්සියං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ආතජ්ජායාතිආදිතො තපති සන්තපති කිලෙසෙති ආතජ්ජං, ආරම්භධාතු, තදත්ථාය. අනුයොගායාති යථා සංකිලෙසධම්මානං අවසරො න හොති, ඵචං අනු අනු යුඤ්ජනං අනුයොගො, නික්කමධාතු, තදත්ථාය. තෙනාහ “පුනස්පුනං යොගායා”ති. සාතච්චායාති යථා උපරූපරි විසෙසාධිගමො හොති, තථා සතතස්ස නිරන්තරපවත්තස්ස අනුයොගස්ස භාවො සාතච්චං, පරක්කමධාතු, තදත්ථාය. පධානායාති සන්තමෙවං තිව්ධධාතුසංවඨිසීතානුභාවං සබ්බකිලෙසවිද්ධංසනසමත්ථං පධානසඨ්ඛාතං වීරියං, තදත්ථාය. ඵත්ථ ච ආතජ්ජාය විත්තං න නමති යථාවුත්තකඨබ්බාවසෙන, පගෙව අනුයොගාදිඅත්ථන්ති දස්සෙතුං චත්තාරිපි පදානි ගහිතාති, අනවසෙසවිසෙසදස්සනත්ථං වා. කෙච්චි පන “ආතජ්ජවෙච්චනානෙව අනුයොගාදිපදානී”ති වදන්ති. ඵත්තාවතා භගවා සත්ථරි කඨබ්බාය විත්තස්ස ථද්ධකච්චරබ්බාණුකභාවෙන අකුසලභාවාදිආපාදනතො වෙතොබ්බිලභාවං දස්සෙති. සෙසෙසුපි ඵසෙව නයො.

සික්ඛාග්ගහණෙන පටිපත්තිසද්ධම්මස්ස ගහිතත්තා වුත්තං “පරියත්තිධම්මෙ ච පටිචෙධධම්මෙ වා”ති. පරියත්තිධම්මෙ යත්ථ කඨබ්බාය සම්භවො, තං දස්සෙතුං “චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානී”තිආදි වුත්තං. තයිදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං පරම්පරාය පටිචෙධාවහභාවාදිවසෙනපි

එකච්චානං තත්ථ සංසයුප්පත්තිතො. යථා ච පටිච්චෙධෙ කඬ්ඛා චූත්තා, එවං අධිගමධම්මෙපි පවත්තතිති වෙදිතබ්බා. තථා හි එකච්චෙ “කසිණාදිභාවනාය ඤානානි ඉජ්ඣන්ති”ති වදන්ති. “කසිණනිස්සන්දො ආරුප්පාති, මෙත්තාදිනිස්සන්දො චතුත්ථබ්බන්මච්චාරො”ති එවමාදිනා කඬ්ඛති යෙවාති. එත්ථ ච නවලොකුත්තරෙසු පඤ්ඤත්තියං යෙව කඬ්ඛාපවත්ති වෙදිතබ්බා අසංකිලෙසිකත්තා ලොකුත්තරධම්මානං.

එවරුපන්ති එදිසං සුප්පට්ඨන්ති-උපුප්පට්ඨන්ති-ඤායප්පට්ඨන්ති-සාමිච්ඡපට්ඨන්ති-සඬ්ඛානං සම්මාපට්ඨං. අධිසීලසික්ඛාදයො ලොකුත්තරධම්මස්ස අනුධම්මභූතා වෙදිතබ්බා. එවඤ්ඤි මග්ගඵලසික්ඛාහි ඉමාසං විසෙසො සිද්ධො හොති. තථා හි චූත්තං “සික්ඛාග්ගහණෙන පට්ඨන්තිසද්ධම්මස්ස ගහිතත්තා”ති. එත්ථ ච යථා විචිකිච්ඡා චත්ථුත්තයස්ස සික්ඛාය ච ගුණෙසු අනධිමුච්චනඅසම්පසීදනවසෙන අප්පට්ඨන්තිභාවතො චිත්තස්ස ථද්ධභාවො ආසප්පනපරිසප්පනවසෙන පවත්තියා කචචරබාණුකභාවො ච, එවං සබ්බන්මචාරීසු ආසාතවණ්ඩික්කාදිවසෙන චිත්තස්ස ථද්ධභාවො ච උපහනනවිරුජ්ඣනාදිවසෙන කචචරබාණුකභාවො ච වෙදිතබ්බො. අරියසඬ්ඝවිසයා විචිකිච්ඡා, පුග්ගලවිසයා කාචි නත්ථිති සඬ්ඝවිසයාව ගහිතා, සාසනිකවසෙන වායං වෙතොබ්බිලදෙසනාති සබ්බන්මචාරීවිසයොව කොපො ගහිතො.

186. යථා චත්ථුකාමො, එවං කිලෙසකාමොපි අස්සාදනීයො එවාති “කිලෙසකාමෙපි”ති චූත්තං. තෙනාහ භගවා “රූපතණ්හා ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති”තිආදි (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; විහ. 203). කාමනිද්දෙසෙ (මහානි. 1) සබ්බෙපි තෙභූමකා ධම්මා කාමනීයට්ඨෙන “කාමා”ති චූත්තා, බලවකාමරාගචත්ථුභූතායෙවෙත්ථ කාමග්ගහණෙන ගහිතාති. විනිබද්ධචත්ථුභාවෙන යථා විසුං අත්තනො කායො ගහිතො, තථා පරෙසං තථාරූපා රූපධම්මා සමුහට්ඨෙතාති ආහ “රූපෙති බහිද්ධාරූපෙ”ති. යථා හි පඤ්චකාමගුණිකො රාගො ඤානාදිවිසෙසාධිගමස්ස විනිබද්ධාය සංචත්තති, එවං අත්තනො කායෙ අපෙක්ඛා බහිද්ධා ච සකපරික්ඛාරඤ්ඤාතිමිත්තාදීසු අපෙක්ඛාති. කෙච්චි පනෙත්ථ “රූපෙති රූපජ්ඣානෙ”තිආදිනා පපඤ්චෙත්ති. තද්දුත්තං ඤානාධිගමවිනිබද්ධානං සීලස්ස ච සංකිලෙසභූතානං වෙතොවිනිබද්ධභාවෙන ගහිතත්තා.

යාවදත්ථන්ති යාව අත්ථෙති අහිකඬ්ඛති, තාව. තෙනාහ “යත්තකං ඉච්ඡති, තත්තක”න්ති. ත්ති යාවදත්ථං උදරපුරං භුත්තං. අවදෙහනතො පුරණතො. සෙය්‍යසුඛන්ති සෙය්‍යං පටිච්ච උප්පජ්ජනකසුඛං. පස්සසුඛන්ති පස්සානං සම්පරිච්චත්තනෙත උප්පජ්ජනකසුඛං. නිද්දාසුඛන්ති නිද්දායනෙත උප්පජ්ජනකසුඛං.

ධුතඨගාදිවතානුට්ඨානං. තපොති වීරියාරම්භො. සො හි කිලෙසානං තපනට්ඨෙන නිග්ගණ්හනට්ඨෙන තපවරණන්ති චුත්තං.

189. ඡන්දං නිස්සායාති ඡන්දං ධුරං, ඡන්දං ජෙට්ඨකං, ඡන්දං පුබ්බඨගමං කත්වා පවත්තිවසෙන ඡන්දං නිස්සාය. ජෙට්ඨකට්ඨෙන පධානභූතා, පධානභාවං වා පත්තාති පධානභූතාතෙහි . ධම්මෙහීති ඡන්දනිස්සයෙන පවත්තසමාධිනා වෙච ති''බාරොපධානසඬ්ච චුත්තවීරියෙන ව. උපෙතන්ති සම්පයුත්තංයෙනකුනට්ඨස් . ඉද්ධි, නිජ්ජත්තිඅත්ථෙන පටිලාභට්ඨෙන වාති අත්ථො, තස්සා ඉද්ධියා පාදං පාදකං පදට්ඨානභූතංති තාය කුන්ථථ වා ඉස් . කංසගතාධා උක්ඛා චුද්ද්ධි භොන්තිති ඉද්ධි, සාව උපරිවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො පාදො. තෙනාහ “ඉද්ධිභූතං වා පාදන්ති ඉද්ධිපාද.තින්” සෙසෙසුපිති වීරියද්ධිපාදාදිසුපි. අස්සාති ඉද්ධිපාදස්ස. අත්ථො දීපිතොති දීපනත්ථං කතං, තස්මා විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි .මහාටි .2.369) තස්ස අත්ථවිචාරො ගහෙතඛිබ්බොධිපාදානංඉද් . සමාධිපධානත්තා චුත්තං “වික්ඛම්භනප්පහානං කථිත.තින්” තෙසං තෙසං කුසලධම්මානං අනුප්පන්නානං උප්පාදනකිරියාය උප්පන්නානං පරිබුහනකිරියාය උස්සහනතො උස්සොළ්භී, ථාමප්පත්තා පරක්කමධාතුනං සා පන චතුත් . වයභූතා තෙ උපාදායධිපාදානං විසෙසපච්ඡද්ධි “පඤ්චමිතාති චුත්”, සා ව යස්මා සමථවිපස්සනාභාවනාසු තත්ථ වආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු සාධෙතඛිබ්බං වීරියං, තස්මා ආහ “උස්සොළ්භීති සබ්බත්ථ කත්තඛිබ්බවීරියං දස්සෙති.ති” පුබ්බභාගියසමථවිපස්සනාසාධනං පහාතඛිබ්බධම්මවිභාගෙන හින්දිත්වා ආහ “පඤ්ච වෙතොබ්බලප්පහානාති පඤ්ච විනිබන්ධප්පහානාති.ති” හඛ්ඛොති යුත්තො අරහති නිජ්ජත්තියා. ඤාණෙනාති මග්ගඤාණෙන. කිලෙසභෙදායාති කිලෙසානං සමුච්ඡින්නාය. බෙමස්සාති අනුපද්දවස්ස.

සම්භාවනත්ථොති (සාරත්ථ. ටි. 1.11; අ. නි. ටි. 3.7.71) “අපි නාමෙවං සියා”ති විකප්පනත්ථො සම්භාවනත්ථො. එවං හීති එවං එකමෙව සඬ්ඛං අවත්වා අපරාය සඬ්ඛාය සද්ධිං වචනං ලොකෙ සිලිට්ඨවචනං හොති යථා “ද්වෙ වා තීණි වා උදකචුසිතානී”ති. සම්මා අධිසයිතානීති පාදාදිහි අත්තනා නෙසං කිඤ්චි උපසානං අකරොන්තියා බහිවාතාදිපරිස්සයපරිහරණත්ථං සම්මදෙව උපරි සයිතානි. උතුං ගාභාපෙන්නියාති තෙසං අල්ලසිනෙහපරියාදානත්ථං අත්තනො කායුස්මාවසෙන උතුං ගණ්හාපෙන්නියා. තෙනාහ “උස්මිකතානී”ති. සම්මා පරිභාවිතානීති සම්මදෙව සබ්බසො කුක්කුට්ඨාසනාය වාසිතානි. තෙනාහ “කුක්කුටගන්ධං ගාභාපිතානී”ති. අයඤ්ච කුක්කුටගන්ධපරිභාවනා සම්මාඅධිසයනසම්මාපරිසෙදනනිජ්ජත්තියා “අනුනිජ්ජාදි”ති (සාරත්ථ. ටි. 1.11) දට්ඨබ්බා. තෙහි පන සද්ධිංයෙව ඉස්සකුනතො චුත්තං “තිවිධකිරියාකරණෙනා”ති. කිඤ්චොපි න එවං “අහො වතිමෙ”තිආදිනා

ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍යා, කාරණස්ස පන සම්පාදිතත්තා අථ ඛො භබ්බාව අභිනිබ්භිජ්ජිතුන්ති යොජනා. කස්මා භබ්බාති ආහ “තෙ හි යස්මා තායා”තිආදි. එත්ථ යථා කපාලස්ස තනුතා ආලෝකස්ස අන්තො පඤ්ඤායමානස්ස කාරණං, තථා කපාලස්ස තනුතාය නබ්බිමාමුබ්බතුණ්ඩකානං බරතාය ච අල්ලසිනෙහස්ස පරියාදානං කාරණවචනන්ති දට්ඨබ්බං, තස්මාති ආලෝකස්ස අන්තො පඤ්ඤායමානතො, සයඤ්ච පරිපාකගතත්තා.

ඔපම්මසම්පටිපාදනන්ති ඔපම්මත්ථස්ස උපමෙය්‍යන සම්මදෙව පටිපාදනං. අත්ථෙන්නාති උපමෙය්‍යත්ථෙන. යථා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිවිධකිරියාය කරණං කුක්කුටච්ඡාපකානං අණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණං, එවං හික්ඛුනො උස්සොල්භිපන්නරසානි අභිගානි අවිජ්ජණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණන්ති ආහ “තස්සා කුක්කුටියා...පෙ.... සමන්තාගතභාවො”ති. පටිච්ඡාදනසාමඤ්ඤෙන අවිජ්ජාය අණ්ඩකොසසදිසතාය බලවච්ඡස්සනාවසෙන අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවො, විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස පරිණාමකාලො චුට්ඨානගාමිනිභාවාපත්ති, තදා ච සා මග්ගඤ්ඤාණගබ්භං ධාරෙන්නී විය හොතීති ආහ “ගබ්භග්ගභණ්ඩකාලො”ති. අභිඤ්ඤාපක්ඛෙති ලෝකියාභිඤ්ඤාපක්ඛෙ. ලොකුත්තරාභිඤ්ඤා හි අවිජ්ජණ්ඩකොසං පදාලිකාති. ගාථාය අවිජ්ජණ්ඩකොසං පහරතීති දෙසනාවිලාසෙන විනෙය්‍යසන්නානගතං අවිජ්ජණ්ඩකොසං සට්ඨෙති, යථාධාතෙ යාතුං න දෙති.

පටිසම්බානප්පභානන්ති තදභිග්ගප්පභානපුබ්බකං වික්ඛම්භනප්පභානං. පුබ්බභාගියා ඉද්ධිපාදා පාළියං ගහිතාති “ඉද්ධිපාදෙහි වික්ඛම්භනප්පභාන”න්ති චුත්තං. “උස්සොල්භිපන්නරසඨගසමන්තාගතො හික්ඛු භබ්බො අභිනිබ්බිදායා”තිආදිවචනතො (ම. නි. 1.189) ලොකුත්තරිද්ධිපාදා පන සම්බොධග්ගභණ්ණෙනෙව ගහිතා. මග්ගෙ ආගතෙති උස්සොල්භිපන්නරසඨගසමන්තාගතස්ස හික්ඛුනො විපස්සනං උස්සුක්කාපයතො මග්ගෙ ආගතෙ උප්පන්නෙ, පාළියං චා අභිනිබ්බිදාසම්බොධග්ගභණ්ණෙහි මග්ගෙ ආගතෙ. එලෙ ආගතෙති එත්ථාපි චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නිබ්බානස්ස පන පාළියං අනාගතත්තා නිස්සරණප්පභානං න ගහිතං. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

වෙතොබ්බසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා

190. වතීයති විවෙකකාමෙහි භජීයති, වනුතෙ වා තෙ අත්තසම්පත්තියා වසනත්ථාය යාවන්තො විය හොතීති වනං, පතිට්ඨන්ති එත්ථ විවෙකකාමා යථාධිජ්ජෙතවිසෙසාධිගමෙනාති පත්ථං, වනෙසු පත්ථං ගහනට්ඨානෙ සෙනාසනං වනපත්ථං. පරියායති අත්තතො එලං පරිග්ගහෙත්වා වත්තතීති

පරියායො, කාරණන්ති ආහ “වනපත්ථපරියායන්ති වනපත්ථකාරණ”න්ති. වනපත්ථඤ්ඤි තං උපනිස්සාය විහරතො උපනිස්සයකාරණං. තෙනාහ “වනපත්ථං උපනිස්සාය විහරති”ති. පරියායති දෙසෙතබ්බමත්ථං පතිට්ඨපෙතීති පරියායො, දෙසනා. වනපත්ථං ආරබ්භ පවත්තා දෙසනා වනපත්ථදෙසනා, තං, උභයත්ථාපි වනපත්ථග්ගහණං ලක්ඛණමත්තං ගාමාදීනම්පෙත්ථ කාරණභාවස්ස, දෙසනාය විසයභාවස්ස ච ලබ්භමානත්තා.

191. නිස්සායාති අපස්සාය, විවෙකවාසස්ස අපස්සයං කත්වාති අත්ථො. න උපට්ඨාතීතිආදීහි තස්මිං වනපත්ථෙ සෙනාසනසප්පායාභාවං, උතුපුග්ගලධම්මස්සවනසප්පායාභාවම්පි වා දස්සෙති. ජීවිතසම්භාරාති (අ. නි. ටී. 3.9.6) ජීවිතප්පවත්තියා සම්භාරා පච්චයා. සමුදානෙතබ්බාති සම්මා ඤායෙන අනවජ්ජඋඤ්ඡාවරියාදිනා උද්ධං උද්ධං ආනෙතබ්බා පාපුණ්තබ්බා. තෙ පන තථා සමුදානිතා සමාහටා නාම භොන්තීති ආහ “සමාහරිතබ්බා”ති. දුක්ඛෙන උප්පජ්ජන්තීති සුලභුප්පාදා න භොන්ති. එතෙන භොජනසප්පායාදිඅභාවං දස්සෙති. රත්තිභාගං වා දිවසභාගං වාති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “රත්තිකොට්ඨාසෙ වා දිවසකොට්ඨාසෙ වා”ති. රත්තිංයෙව පක්කමිතබ්බං සමණධම්මස්ස තත්ථ අනිජ්ජිජනතො.

192-3. සඬබ්බාපීති “යදත්ථමහං පබ්බජිතො, න මෙතං ඉධ නිජ්ජිජනි, චීවරාදි පන සමුදාගච්ඡති, නාහං තදත්ථං පබ්බජිතො, කිං මෙ ඉධ වාසෙතා”ති පටිසඬබ්බායපි. අනන්තරවාරෙ සඬබ්බාපීති “යදත්ථමහං පබ්බජිතො, තං මෙ ඉධ නිජ්ජිජනි, චීවරාදි පන න සමුදාගච්ඡති, නාහං තදත්ථං පබ්බජිතො”ති පටිසඬබ්බායපිති අත්ථො. තෙනාහ “සමණධම්මස්ස නිජ්ජිජනභාවං ඡානිත්වා”ති.

195-7. සො පුග්ගලො අනාපුච්ඡා පක්කමිතබ්බං, නානුබන්ධිතබ්බොති “සො පුග්ගලො”ති පදස්ස “නානුබන්ධිතබ්බො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨෙතපි සො භවති. තං පුග්ගලන්ති “සො පුග්ගලො”ති පච්චත්තවචනං උපයොගවසෙන පරිණාමෙත්වා තං පුග්ගලං අනාපුච්ඡා පක්කමිතබ්බන්ති අත්ථො. අත්ථවසෙන හි විහත්තිවිපරිණාමොති. තං ආපුච්ඡා පක්කමිතබ්බන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ආපුච්ඡා පක්කමිතබ්බන්ති ච කතඤ්ඤුතකතවෙදිතාය නියොජනං.

198. එවරූපොති යං නිස්සාය හික්ඛුතො ගුණෙහි වුද්ධියෙව පාටිකඬබ්බා, පච්චයෙහි ච න පරිස්සමො, එවරූපො දණ්ඩකම්මාදීහි නිග්ගණ්භාති වෙපි, න පරිච්චජිතබ්බොති දස්සෙති “සවෙපි”තිආදිනා.

වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා

199. ජාතිවනන්ති සයංජාතං වනං. තෙනාහ “අරොපිම”න්ති. පටිසල්ලානත්ථායාති එකීභාවත්ථාය, පුටුත්තාරම්මණතො වා චිත්තං පටිනිවත්තෙන්වා අවිචන්තසන්තෙ නිබ්බානෙ ඵලසමාපත්තිවසෙන අල්ලියාපනත්ථං. දණ්ඩො පාණිමිහි අස්සාති දණ්ඩපාණි. යථා සො “දණ්ඩපාණි”ති වුච්චති, තං දස්සෙතුං “අයඤ්ඡි”තිආදි වුත්තං. දණ්ඩවිත්තතායාති දණ්ඩෙ සොණ්ඩතාය. සො හි දණ්ඩපසුතො දණ්ඩසිප්පෙ ච සුකුසලො තත්ථ පාකටො පඤ්ඤාතො, තස්මා දණ්ඩං ගහෙත්වාච විචරති. ජඩ්ඝාකිලමථවිනොදනත්ථන්ති රාජසභාය විරනිසජ්ජාය උජ්ජන්තජඩ්ඝාපරිස්සමස්ස අපනයනත්ථං. අධිච්චනික්ඛමනොති යාදිච්ඡකනික්ඛමනො, න අභිණ්හනික්ඛමනො. ඔලුබ්භාති සන්තිරුමිහිත්වා යීතො. යථා සො “ඔලුබ්භා”ති වුත්තො, තං දස්සෙතුං “ගොපාලකදාරකො වියා”තිආදි වුත්තං.

200. වදන්ති එතෙනාති වාදො, දිට්ඨිති ආහ “කිං වාදීති, කිං දිට්ඨිකො”ති? කිමක්ඛායීති කිමාචික්ඛකො, කීදිසධම්මකටො? අවිත්තිකාරෙනාති අනාදරෙන. තථාපුච්ඡනෙ කාරණං දස්සෙන්තො “කස්මා”තිආදිමාහ. නස්සතෙතන්ති නස්සතු එතං කුලං.

අත්ථං න ජානාතීති අත්ථං වෙ එකදෙසෙන ජානෙය්‍ය, තං මිච්ඡා ගහෙත්වා පටිප්ඵරිත්වාපි තිට්ඨෙය්‍ය. තස්ස දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායාති තදස්ස අත්ථාජානනං භගවතා ඉච්ඡිතං. විග්ගාහිකකථන්ති විග්ගහකථං, සාරම්භකථන්ති අත්ථො. නනු භගවතා සද්ධිං ලොකෙ පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා නානාවාදා සන්තීති වොදනං සන්ධායාහ “තථාගතො හී”තිආදි. න විවදති විවාදහෙතුකානං කාමදිට්ඨිජ්ඣේදාසානානං මග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිතත්තා, තදභාවතො පන ලොකො තථාගතෙන විවදති. ධම්මවාදී යථාභූතවාදී ධම්මවාදීහි න විවදති තෙසං විවදිතුකාමතාය එව අභාවතො, අධම්මවාදී පන තිණායපි නමඤ්ඤමානො තෙහි කිඤ්චි විවදති. තෙනාහ “න, භික්ඛවෙ, ධම්මවාදී කෙනචී ලොකස්මිං විවදති”ති (සං. නි. 3.94). අධම්මවාදී පන අසමුච්ඡින්නවිවාදහෙතුකත්තා විවදතෙව. තථා වාහ “අධම්මවාදීව ඛො, භික්ඛවෙ, විවදති”ති.

යථා ච පනාති එත්ථ යථා-සද්දො “යථා ච අනුජ්ජන්තස්ස කාමච්ඡන්දස්ස උජ්ජාදො හොති, තඤ්ච පජානාතී”තිආදීසු (අ. නි. 3.122) විය කාරණත්ථොති ආහ “යෙන කාරණෙන”ති. කාරණාකාරො වා ඉධ යථා-සද්දෙන වුත්තො, සො පන අත්ථතො කාරණමෙවාති වුත්තං “යෙන කාරණෙන”ති. “ඉදං කථං ඉදං කථං”ති පවත්තනතො කථංකථා, විචිකිච්ඡා. සා යස්ස නත්ථී, සො අකථංකථී, තං අකථංකථී. විජ්ජපිසාරකුක්කුච්චං භගවතා අනාගාමිමග්ගෙනෙව ඡින්නං, හත්ථපාදකුක්කුච්චං අග්ගමග්ගෙන ආවෙණිකධම්මාධිගමතො. අපරාපරං

උප්පජ්ජනකභවො

“භවාභවො”ති

ඉධාධිජ්ජෙතොති

ආභ

“පුනප්පුනඛිභවෙ”ති. සංවරාසංවරො ඵලාඵලං විය බුද්දකමහන්තො භවො “භවාභවො”ති වුත්තොති ආභ “භීතපණ්ණිතෙ වා භවෙ”ති. භවො වුධිසීජ්ජත්තො “අභවො”ති වුච්චති යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. 11.තිකමාතිකා). කිලෙසසඤ්ඤාති කාමසඤ්ඤාදිකෙ වදති. කිලෙසා ඵච වා සඤ්ඤානාමෙන වුත්තා “සඤ්ඤා පභාය අමතං ඵච පාපුණාති”තිආදීසු විය. අත්තනො ඛිණ්ණාසවභාවං දිපෙතීති ඉමිනාව පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙතීති අයම්පි අත්ථො විභාවිතොති දට්ඨබ්බං. නීහරිත්වා කීළාපෙත්වාති නීහරිත්වා චෙව කීළාපෙත්වා ච, නීහරණවසෙන වා කීළාපෙත්වා. තිවිසාබන්ති තිභඩ්ගභාකුටි විය නලාටෙ ජාතත්තා නලාටිකං.

201. කින්ති නු බොති කිං කාරණෙනාති අත්ථො. අනුසන්ධිං ගහෙත්වාති පුච්ඡානුසන්ධිං උට්ඨපෙත්වා. යතොනිදානන්ති යංනිදානං, යංකාරණාති වුත්තං හොති. පුරිමපදෙ හි විහත්ති අලොපං කත්වා නිද්දෙසො, ඡඅජ්ඣන්තිකබාහිරායතනාදිනිදානන්ති අයමෙව අත්ථො. සඬබ්බායන්ති සඬබ්බාභාවෙන ඤායන්තීති සඬබ්බාති ආභ “සඬබ්බාති කොට්ඨාසා”ති. කාමඤ්ඤේත්ථ මානොපි පපඤ්ඤො, අභිනන්දනසභාවෙ ඵච පන ගණ්හන්තො “තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චසම්පයුත්තා”ති ආභ. තථා හි වක්ඛති “අභිනන්දිතබ්බ”න්තිආදි. සමුදාවරන්තීති සබ්බසො උද්ධං උද්ධං පරියාදාය පවත්තන්ති. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො, තෙන ච යොගෙන පුරිසන්ති උපයොගවචනං යථා “තථාගතං, හික්ඛවෙ, අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං ද්වෙ විතක්කා සමුදාවරන්තී”ති (ඉතිවු. 38). තණ්හාදයො ච යථාසකං පවත්තිආකාරං අවිලඬිසන්තියො ආසෙවනවසෙන උපරුපරි පවත්තන්ති. තථා හි තා “පපඤ්චසඬබ්බා”ති වුත්තා.

කාරණෙති පවත්තිපච්චයෙ. එකායතනම්පි ...පෙ.... නත්ථීති වක්ඛායතනාදි එකම්පි ආයතනං අභිනන්දිතබ්බං අභිවදිතබ්බං අජ්ඣොසිතබ්බඤ්ච නත්ථී චෙ, නනු නත්ථී ඵච, කස්මා “නත්ථී චෙ”ති වුත්තන්ති? සච්චං නත්ථී, අජ්ජහිනාහිනන්දනාහිවදනඅජ්ඣොසානානං පන පුට්ඨජ්ජනානං අභිනන්දිතබ්බාදිජ්ජකාරානි ආයතනානි හොන්තීති තෙසං න සක්කා නත්ථීති වත්තු, පහිනාහිනන්දනාදීනං පන සබ්බථා නත්ථීති “නත්ථී චෙ”ති වුත්තං. අහං මමන්ති අභිනන්දිතබ්බන්ති දිට්ඨාහිනන්දනාය “අහ”න්ති තණ්හාහිනන්දනාය “මම”න්ති රොචෙතබ්බං. අභිවදිතබ්බන්ති අභිනිවිසනසමුට්ඨාපනවසෙන වත්තබ්බං. තෙනාහ “අහං මමන්ති වත්තබ්බ”න්ති. අජ්ඣොසිත්වාති දිට්ඨි තණ්හා වත්ථුං අනුපවිසිත්වා ගාහද්වයං අනඤ්ඤසාධාරණං විය කත්වා. තෙනාහ “ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා”ති. එතෙනාති “එත්ථ චෙ නත්ථී”තිආදිවචනෙන. එත්ථාති ආයතනෙසු. තණ්හාදීනං අවත්ථුභාවදස්සනමුඛෙන තණ්හාදීනංයෙව අජ්ජවත්තිං කිලෙසපරිනිබ්බානං කථිතන්ති. තෙනාහ භගවා “එසෙවන්තො”තිආදි, අයමෙව අභිනන්දනාදීනං නත්ථීභාවකරො

මග්ගො, තප්පට්ඨපස්සද්ධිභූතං ඵලං, තංනිස්සරණං වා නිබ්බානං රාගානුසයාදීනං අන්තො අවසානං අප්පවත්තීති අත්ථො. තෙනාහ “අයං ...පෙ.... අන්තො”ති. සබ්බත්ථාති “එසෙවත්තො පටිසානුසයානං”ති ආදීසු සබ්බපදෙසු.

ආදියනීති පහාරදානාදිවසෙන ගය්හති. මත්ථකප්පත්තං කලහන්ති භණ්ඩනාදිමත්තෙ අට්ඨත්වා මුඛසත්තීහි විතුදනාදිවසෙන මත්ථකප්පත්තං කලහං. යාය කරොතීති සම්බන්ධො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. විරුද්ධග්ගාභවසෙන නානාගාභමත්තං, තථා විරුද්ධවාදවසෙන නානාවාදමත්තං. එවං පවත්තන්ති ගරුකාතබ්බෙසුපි ගාරවං අකත්වා “තුචං තුච”න්ති එවං පවත්තං සාරම්භකථං, යාය චෙතනාය යං කරොති, සා තුචං තුචං. නිස්සායාති පටිච්ච, නිස්සයාදිපච්චයෙ කත්වාති අත්ථො. කිලෙසානං උප්පත්තිනිමිත්තතා තාව ආයතනානං හොතු තබ්බාවෙ භාවතො, නිරොධනිමිත්තතා පන කථං. න හෙත්ථ ලොකුත්තරධම්මානං සභිගහො ලොකියානංයෙව අධිප්පෙතත්තාති වොදනං සන්ධායාහ “නිරුප්ඤ්ඤාමානාපී”ති ආදි. නාමමත්තෙන නිමිත්තතං සන්ධාය වුත්තොති දස්සෙන්නො “යත්ථුප්පන්නා, තත්ථෙව නිරුද්ධා හොන්තී”ති වත්වා තමත්ථං සුත්තන්තරොත සාධෙන්නො “ස්වායමත්ථො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ සමුදයසච්චපඤ්ඤානාති මහාසතිපට්ඨානෙ සමුදයසච්චනිද්දෙසෙන. සො හි “කත්ථ උප්පජ්ජමානා”ති ආදිනා පුච්ඡාවසෙන පවත්තත්තා පඤ්ඤොති වුත්තො. නනු තත්ථ තණ්හාය උප්පත්තිනිරොධා වුත්තා, න සබ්බකිලෙසානන්ති ඊදිසි වොදනා අනවකාසාති දස්සෙන්නො “යථෙව වා”ති ආදිමාහ. ලද්ධවොහාරෙති ඉමිනා රාගාදීනං අප්පවත්තිනිමිත්තතාය අන්තොති සමඤ්ඤා නිබ්බානස්සාති දස්සෙති. එතෙනෙව අභිනන්දනාදීනං අභාවොති ච ඉදං සංවණ්ණිකන්ති දට්ඨබ්බං. කථං පන සබ්බසභිබ්බවිනිස්සං නිබ්බානෙ අකුසලධම්මානං නිරොධසම්භවොති ආහ “යඤ්ඨි යත්ථ නත්ථී, තං තත්ථ නිරුද්ධං නාම හොතී”ති. ස්වායං අප්පවත්තියං නිරොධවොහාරො වුත්තො, ස්වායමත්ථො නිරොධපඤ්ඤෙන දීපෙතබ්බො. න හි තත්ථ උප්පජ්ජන්තවා නිරුද්ධා විතක්කවිචාරා පටිප්පස්සද්ධාති වුත්තා, අථ බො අප්පවත්තා එවාති.

203. එවංසම්පදන්ති එවංසම්පජ්ජනකං එවං පස්සිතබ්බං ඉදං මම අජ්ඣෙසනං. තෙනාහ “ඊදිසන්ති අත්ථො”ති. ජානං ජානාතීති (අ. නි. ටී. 3.10.113-116) සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ජානිතබ්බං සබ්බං ජානාති. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන හි අවිසෙසග්ගහණෙන ච “ජාන”න්ති ඉමිනා නිරවසෙසං ඤෙය්‍යජානං පරිග්ගණ්හාතීති තබ්බිසයාය ජානනකිරියාය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව කරණං භවිතුං යුත්තං. අථ වා පකරණවසෙන “භගවා”ති සද්දන්තරසන්තිධානෙන වායමත්ථො විභාවෙතබ්බො. පස්සිතබ්බමෙව පස්සතීති දිබ්බවක්ඛු-පඤ්ඤාවක්ඛු-ධම්මවක්ඛු-බුද්ධවක්ඛු-

සමන්තවක්ඛු-සඬ්ඛාතෙහි ඤාණවක්ඛුහි පස්සිතබ්බං පස්සති එව. අථ චා ජානං ජානාතීති යථා අඤ්ඤා සවිපල්ලාසා කාමරූපපරිඤ්ඤාවාදිනො ජානන්තාපි විපල්ලාසවසෙන ජානන්ති, න එවං භගවා. භගවා පන පහිනවිපල්ලාසත්තා ජානන්තො ජානාති එව, දිට්ඨිදස්සනස්ස ච අභාවා පස්සන්තො පස්සතියෙවාති අත්ථො. දස්සනපරිණායකට්ඨෙයානාති යථා චක්ඛු සත්තානං දස්සනත්ථං පරිණෙති, එවං ලොකස්ස යාථාවදස්සනසාධනතො දස්සනකිව්වපරිණායකට්ඨෙයන චක්ඛුභූතො, පඤ්ඤාවක්ඛුමයත්තා චා සයම්භුඤ්ඤාණෙන පඤ්ඤාවක්ඛුං භූතො පත්තොති චා චක්ඛුභූතො. ඤාණභූතොති එතස්ස ච එවමෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. ධම්මා චා බොධිපක්ඛියා තෙහි උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ච තදුප්පාදනතො, අනඤ්ඤසාධාරණං චා ධම්මං පත්තොති ධම්මභූතො. බ්‍රහ්මා වූච්චති මග්ගො තෙන උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ච තදුප්පාදනත්තා, තඤ්ච සයම්භුඤ්ඤාණෙන පත්තොති බ්‍රහ්මභූතො. චතුසච්චධම්මං වදන්ති වත්තා. චිරං සච්චපට්ඨෙධං පචත්තෙන්තො වදන්ති පචත්තා. අත්ථං නීහරිත්වාති දුක්ඛාදිඅත්ථං තත්ථාපි පිළිනාදිඅත්ථං උද්ධරිත්වා. පරමත්ථං චා නිබ්බානං පාපයිතා, අමතසච්ඡිකිරියං සත්තෙසු උප්පාදෙන්තො අමතං දදාතීති අමතස්ස දාතා. බොධිපක්ඛියධම්මානං තදායත්තභාවතො ධම්මස්සාමි.

204. සො චා උද්දෙසො අත්තනොපි හොතීති ථෙරො “යං බො නො”ති ආහ. සබ්බලොකසාධාරණා හි බුද්ධානං දෙසනාති. ඉදානි යෙහි ද්වාරාරම්මණෙහි පූර්වං පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා සමුදාවරන්ති, තානි තාව දස්සෙන්තො පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා දස්සෙතුං යෙන සලායතනවිහඬ්ගෙන නිද්දෙසො කතො, තස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “චක්ඛුඤ්ඤා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ නිස්සයභාවෙනාති නිස්සයපච්චයභාවෙන. නිස්සයපච්චයො ච පසාදවක්ඛුයෙව හොති, න වුද්දසසම්භාරං, චතුචත්තාලීසසම්භාරං චා සසම්භාරවක්ඛුන්ති ආහ “චක්ඛුපසාදඤ්ච පටිච්චා”ති. ආරම්මණභාවෙනාති ආරම්මණපච්චයභාවෙන. ආරම්මණපච්චයො ච චතුසමුට්ඨානිකරූපෙසු යං කිඤ්චි හොතීති ආහ “චතුසමුට්ඨානිකරූපෙ ච පටිච්චා”ති.

එත්ථ චක්ඛු එකමිපි විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, රූපායතනං පන අනෙකමෙව සංභතන්ති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං නිස්සයභාවෙන “චක්ඛුපසාදඤ්ච ආරම්මණභාවෙන චතුසමුට්ඨානිකරූපෙ චා”ති වචනභෙදො කතො. කිං පන කාරණං චක්ඛු එකමිපි විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, රූපං පන අනෙකමෙවාති? පච්චයභාවවිසෙසතො. චක්ඛු හි චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස නිස්සයපුරෙජාතඉන්ද්‍රියවිජ්ජයුත්තපච්චයෙහි පච්චයො හොත්තං අත්ථිභාවෙනෙව හොති තස්මිං සති තස්ස භාවතො, අසති අභාවතො, යතො තං අත්ථිඅවිගතපච්චයෙහිස්ස පච්චයො හොතීති වූච්චති, තත්තස්සිතතා වස්ස න එකදෙසෙන අල්ලියනවසෙන ඉච්ඡිතබ්බා අරූපභාවතො. අථ බො ගරුරාජාදීසු සිස්සරාජපුරිසාදීනං විය

තප්පට්ඨද්ධවුත්තිකාය, ඉතරෙ පන පච්චයා තෙන තෙන විසෙසෙන වෙදිතබ්බා.

සවායං පච්චයභාවො න එකස්මිං න සමභවතීති එකමපි චක්ඛු චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයො භොතීති දස්සෙතුං පාළියං “චක්ඛුඤ්ඤාචුසො, පට්චවා”ති එකචචනවසෙන වුත්තං. රූපං පන යදිපි චක්ඛු විය පුරෙජාතඅත්ථි-අවිගතපච්චයෙහි පච්චයො භොති පුරෙතරං උප්පන්නං හුත්වා විජ්ජමානක්ඛණෙ එව උපකාරකත්තා තථාපි අනෙකමෙව සංහතං හුත්වා පච්චයො භොති ආරම්මණභාවතො. යඤ්ඤි පච්චයධම්මං සභාවභූතං, පරිකප්පිතාකාරමත්තං වා විඤ්ඤාණං විභාවෙන්තං පවත්තති, තදඤ්ඤෙසඤ්ච සතිපි පච්චයභාවෙ සො තස්ස සාරම්මණසභාවතාය යං කිඤ්චි අනාලම්භිත්වා පවත්තිතුං අසමත්ථස්ස ඔලුබ්භපවත්තිකාරණභාවෙන ආලම්බනීයතො ආරම්මණං නාම, තස්ස යස්මා යථා තථා සභාවූපලද්ධි විඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයලාභො, තස්මා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං රූපං ආරබ්භ පවත්තමානං තස්ස සභාවං විභාවෙන්තමෙව පවත්තති. සා චස්ස ඉන්ද්‍රියාධීනවුත්තිකස්ස ආරම්මණසභාවූපලද්ධි න එකද්විකලාපගතවණ්ණවසෙන භොති, නාපි කතිපයකලාපගතවණ්ණවසෙන, අථ ඛො ආභොගානුරූපං ආපාඨගතවණ්ණවසෙනාති අනෙකමෙව රූපං සංභවිචකාරිතාය විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො භොතීති දස්සෙන්තො “රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණ”න්ති බහුවචනවසෙනාහ.

යං පන පට්ඨානෙ (පට්ඨා. 1.1.2 පච්චයනිද්දෙස) “රූපායතනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතුයා තංසම්පයුත්තකානඤ්ච ධම්මානං ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති වුත්තං, තං යාදිසං රූපායතනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයො, තාදිසං සන්ධාය වුත්තං. කිදිසං පන තන්ති? සමුදිතන්ති පාකට්ඨායමත්ථො. එවඤ්ච කත්වා යදෙකෙ වදන්ති “ආයතනසල්ලක්ඛණවසෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදයො සල්ලක්ඛණවිසයා, න දුඛාසල්ලක්ඛණවසෙනා”ති, තමපි සූචුත්තමෙව භොති. න චෙත්ථ සමුදායාරම්මණතා ආසඬ්ඛිතබ්බා සමුදායාභොගස්සෙව අභාවතො, සමුදිතා පන වණ්ණධම්මා ආරම්මණපච්චයා භොන්ති. කථං පන පච්චෙකං අසමත්ථා සමුදිතා ආරම්මණපච්චයා භොන්ති. න හි පච්චෙකං දට්ඨුං අසක්කොන්තා අන්ධා සමුදිතා පස්සන්තීති? නයිදමෙකන්තිකං විසුං විසුං අසමත්ථානමපි සිව්කාවහනාදීසු සමත්ථතාය දස්සනතො. කෙසාදීනඤ්ච යස්මිං යානෙ ධීතානං පච්චෙකං වණ්ණං ගහෙතුං න සක්කා, තස්මිංයෙව යානෙ සමුදිතානං තං ගහෙතුං සක්කාති හියොයාපි තෙසං සංභවිචකාරිතා පරිබාන්තා. එතෙන කිං චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස පරමාණුරූපං ආරම්මණං, උදාහු තංසමුදායොතිආදිකා වොදනා පටික්ඛිත්තාති වෙදිතබ්බා. “සොතඤ්ච, ආචුසො, පට්චවා”තිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො

වෙදිතබ්බො. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං නාමාති චක්ඛුනිස්සිතරූපවිජානනලක්ඛණං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං නාම උප්පජ්ජති.

තිණ්ණං සඤ්ඤානියාති චක්ඛු, රූපං, චක්ඛුවිඤ්ඤාණන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං සඤ්ඤානියා සමොධානෙන. එස්සො නාමාති අරූපධම්මොපි සමානො ආරම්මණෙ ඵ්ඤානාකාරෙනෙව පවත්තනතො ඵ්ඤානලක්ඛණො එස්සො නාම ධම්මො උප්පජ්ජති. සහජාතාදිවසෙනාති චක්ඛුවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තාය සහජාතඅඤ්ඤාමඤ්ඤාදිවසෙන, අනන්තරාය අනන්තරාදිවසෙන, ඉතරාය උපනිස්සයවසෙන පච්චයභාවතො එස්සපච්චයා එස්සකාරණා වෙදනා උප්පජ්ජති. අනුභවනසමකාලමෙව ආරම්මණස්ස සඤ්ජානනං භොතීති “තාය වෙදනාය යං ආරම්මණං වෙදෙති, තදෙව සඤ්ඤා සඤ්ජානාතී”ති චුත්තං. චක්ඛුද්වාරිකා ධම්මා ඉධාධිප්පෙතාති තදනුසාරෙන පන අපරාපරූප්පන්නානං වෙදනාදිතං ගහණෙ සති, යන්ති වා කාරණවචනං, යස්මා ආරම්මණං වෙදෙති, තස්මා තං සඤ්ජානාතීති අත්ථො. න හි අසති වෙදයිතෙ කදාපි සඤ්ඤාප්පත්ති අත්ථි. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සඤ්ඤාය හි යථාසඤ්ඤාතං විජ්ජමානං, අවිජ්ජමානං වා ආරම්මණං විතක්කවසෙන පරිකප්පෙති, යථාපරිකප්පිතඤ්ඤා තං දිට්ඨිතණ්හාමානමඤ්ඤානාහි මඤ්ඤාමානො පපඤ්ඤෙතීති චුත්තො. තෙනෙවාහ “පථවිං පථවිතො සඤ්ජානා”ති, “පථවිං පථවිතො සඤ්ඤත්වා පථවිං මඤ්ඤති”තිආදි (ම. නි. 1.2), “තක්කඤ්ඤා දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892; මහානි. 121) ව. බලප්පත්තපපඤ්ඤාවසෙනෙවායමත්ථවණ්ණනා කතා, අට්ඨකථායං පන පරිදුබ්බලවසෙන.

චක්ඛුරූපාදීහි

කාරණෙහිති

චක්ඛුවිඤ්ඤාණඑස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කෙහි කාරණභූතෙහි. අකාරණභූතානම්පි තෙසං අත්ථිතාය කාරණග්ගහණං. පරිඤ්ඤාතා හි තෙ අකාරණං. තෙනාහ “අපරිඤ්ඤාතකාරණ”න්ති. තිහිපි පරිඤ්ඤාහි අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකං. අභිභවන්තීති අජ්ඣොත්ථරන්ති. සහජාතා භොන්තීති එත්ථ “චක්ඛුසම්පස්සපච්චයා වෙදනාක්ඛන්ධො අත්ථි කුසලො”තිආදිවචනතො වෙදනාසඤ්ඤා අසහජාතාපි ගහෙනබ්බො. යදි එවන්ති “පපඤ්ඤෙතී”ති එත්ථ යදි පඤ්ඤාද්වාරපවනසහජාතා පපඤ්ඤෙතීති අධිප්පෙතා තාසං පච්චුප්පන්නවිසයත්තා, කස්මා අතීතානාගතග්ගහණං කතන්ති වොදෙති. ඉතරො “තථා උප්පජ්ජනතො”තිආදිතා පරිහරති. තත්ථ තථා උප්පජ්ජනතොති යථා චත්තමානකාලෙ, එවං අතීතකාලෙ අනාගතකාලෙ ව චක්ඛුද්වාරෙ පපඤ්ඤෙතීති උප්පජ්ජනතො අතීතානාගතග්ගහණං කතං, න අතීතෙසු, අනාගතෙසු වා චක්ඛුරූපෙසු චක්ඛුද්වාරිකානං තාසං උප්පජ්ජනතො.

මනඤ්ජානුසො, පටිච්චාති එත්ථ දුට්ඨං මනං කෙවලං භවඬ්ගං, සාවජ්ජනං වා. දුට්ඨා හි කථා. උප්පත්තිද්වාරකථායං ද්වික්ඛත්තුං චලිතං භවඬ්ගං මනොද්වාරං නාම, චක්ඛාදි විය රූපාදිනා යෙන තං සට්ඨිතං තත්ථ උපරි විඤ්ඤාණුප්පත්තියා ද්වාරභාවතො. පච්චයකථායං සාවජ්ජනභවඬ්ගං, “මනොසම්ඵස්සපච්චයා අත්ථි කුසලො”තිආදීසු හි සාවජ්ජනමනොසම්ඵස්සො ඉච්ඡිතො, න භවඬ්ගමනොසම්ඵස්සො අසම්භවතො. තත්ථ පටිමනං සන්ධායාහ “මනන්ති භවඬ්ගචිත්ත”න්ති. ධම්මෙති තෙභූමකධම්මාරම්මණන්ති ඉමිනා සභාවධම්මෙසු එව කිලෙසුප්පත්තීති කෙච්, තදයුත්තං තදුපාදානායපි පඤ්ඤත්තියා ධම්මාරම්මණතාය චුත්තත්තා. ඉධ පන තෙභූමකාපි ධම්මා ලබ්භන්තීති දස්සනත්ථං. “තෙභූමකධම්මාරම්මණ”න්ති චුත්තං, න පඤ්ඤත්තියා අනාරම්මණත්තා. එවඤ්චෙනං සම්පට්ඨිතබ්බං, අඤ්ඤථා අකුසලචිත්තුප්පාදා අනාරම්මණා නාම සිද්ධං. උප්පත්තිද්වාරකථායං චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදි විය ආවජ්ජනම්පි ද්වාරපක්ඛිකමෙවාති චුත්තං “මනොවිඤ්ඤාණන්ති ආවජ්ජනං වා”ති. පච්චයකථායං පන ආවජ්ජනං ගහිතන්ති “ජවනං වා”ති චුත්තං. නයද්වයෙ ධම්මානං සහජාතවිභාගං දස්සෙතුං “ආවජ්ජනෙ ගහිතෙ”තිආදි චුත්තං. යුත්තමෙවාති නිප්පරියායතො යුත්තමෙව.

සො යාව න පච්චයපට්චෙට්ඨො සම්භවති, තාව පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව සභාවධම්මා පඤ්ඤායන්ති පට්චෙකං අපඤ්ඤාපනෙති ආහ “එස්සො නාම එකො ධම්මො උප්පජ්ජති”ති. එවං එස්සපඤ්ඤත්තිං පඤ්ඤපෙස්සතීති පඤ්ඤපෙත්වා තබ්බිසයදස්සනං ඤාණං උප්පාදෙස්සති. ඉමස්මිං සති ඉදං හොතීති ඉමස්මිං චක්ඛුආදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං එස්සාදිකං පච්චයුප්පන්නං හොති. ද්වාදසායතනවසෙනාති ද්වාදසන්තං ආයතනානං වසෙන ආගතෙන පටිච්චසමුප්පාදනයවසෙන. ද්වාදසායතනපටික්ඛෙපවසෙනාති “ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොතී”ති පච්චයාභාවපච්චයුප්පන්නාභාවදස්සනක්කමෙ ද්වාදසන්තං ආයතනානං පටික්ඛෙපවසෙන.

සාවකෙන පඤ්ඤො කථිතොති අයං පඤ්ඤො සාවකෙන කථිතො, ඉති ඉමිනා කාරණෙන මා නික්කඬ්ඛා අහුවත්ථ. අථ වා සංඛිත්තෙන චුත්තමත්ථං චිත්ථාරෙන විභජන්තෙන එතදග්ගෙ යපිතෙන මහාසාවකෙන පඤ්ඤො කථිතොති ඉමිනා කාරණෙන එතස්මිං පඤ්ඤෙ මා නික්කඬ්ඛා අහුවත්ථ, හෙරඤ්ඤිකෙ සති කහාපණං සයං නිව්ඡින්නතා විය අහුත්වා භගවතො එව සන්තිකෙ නික්කඬ්ඛා හොථ.

205. ආකරොන්ති ඵලං තාය තාය මරියාදාය නිබ්බත්තෙන්තීති ආකාරා, කාරණාති. පාටියෙක්කකාරණෙහීති ඡන්තං ද්වාරානං වසෙන විසුං විසුං පපඤ්චකාරණස්ස නිද්දිට්ඨත්තා චුත්තං. අථ වා යදිපි යත්තකෙහි ධම්මෙහි යං ඵලං නිබ්බත්තති, තෙසං සමුදිතානංයෙව කාරණභාවො සාමග්ගියාව

එලුප්පත්තිතො, තථාපි පච්චෙකං තස්ස කාරණමෙවාති කත්වා වුත්තං “පාටියෙක්කකාරණෙනි”ති. පදෙහිති නාමාදිපදෙහි චෙව තංසමුදායභූතෙනි වාකොහි ව. තෙනාහ “අක්ඛරසමිපිණ්ණෙනි”ති. අක්ඛරානියෙව හි අත්ථෙසු යථාවච්චං පදවාක්‍යභාවෙන පරිච්ඡිජ්ජන්ති. ඛාඤ්ජනෙනිති අත්ථස්ස අභිඛාඤ්ජනතො ඛාඤ්ජනසඤ්ඤිතෙනි වණ්ණෙනි. තානි පන යස්මා පරියායස්ස අක්ඛරණතො “අක්ඛරානි”ති වුච්චන්ති, තස්මා ආහ “අක්ඛරෙනි”ති. එත්ථ ව ඉමෙහි ආකාරෙහි ඉමෙහි පදඛාඤ්ජනෙනි පපඤ්චසමුදාවාරස්ස වට්ටස්ස ව විවට්ටස්ස ව දස්සනඅත්ථො විහත්තොති යොජනා. පණ්ඩිච්චෙනාති පඤ්ඤාය. “කිත්තාවතා නු ඛො, හන්තෙ, පණ්ඩිතො හොති? යතො ඛො භික්ඛු ධාතුකුසලො ව හොති”ති (ම. නි. 3.124) ආදියුත්තපදවසෙන පණ්ඩිතලක්ඛණං දස්සෙන්නො “චතුහි වා කාරණෙනි”ති ආදිමාහ. සච්චපට්ඨෙධවසෙන පණ්ඩිච්චං දස්සිතන්ති පටිසම්භිදාවසෙන මහාපඤ්ඤතං දස්සෙතුං “මහන්තෙ අත්ථෙ”ති ආදි වුත්තං.

ගුලපුචන්ති ගුලෙ මිස්සිත්වා කතපුචං. බද්ධසත්තුගුලකන්ති මධුසක්ඛරාහි පිණ්ඩිකතං සත්තුපිණ්ඩං. අසෙවිතඛිඛකං මධුආදිනා පගෙව තෙනි සමයොජිතඛිඛත්තා. වින්තකජාතිකොති ධම්මවින්තාය වින්තකසභාවො. සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණෙනවස්සාති සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණෙනව අස්ස සුත්තස්ස ගුණං පරිච්ඡින්නදාපෙත්වා නාමං ගණ්හාපෙස්සාමි.

මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා

206. ද්වෙ ද්වෙ භාගෙනි ද්වෙ ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා. කාමඤ්චෙත්ථ “ඉමං එකං භාගමකාසිං, ඉමං දුතියභාගමකාසි”න්ති වචනතො සබ්බෙපි විතක්කා සංකිලෙසවොදානවිභාගෙන ද්වෙව භාගා කතා, අපරාපරුප්පත්තියා පනෙතෙසං අභිණ්භාවාරං උපාදාය පාළියං “ද්විධා කත්වා”ති ආමෙඨිතවචනන්ති “ද්වෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා”ති ආමෙඨිතවචනවසෙනෙව වුත්තො. අථ වා භාගද්වයස්ස සප්පට්ඨාගතාය තත්ථ යං යං ද්වයමිපි ඛො උජුච්චිච්චනිකං, තං තං විසුං විසුං ගහෙතුකාමො භගවා ආහ “ද්විධා කත්වා විතක්කෙ විහරෙය්‍ය”න්ති. එවං පන වින්තෙත්වා තත්ථ මිච්ඡාවිතක්කානං සම්මාවිතක්කානඤ්ච අනවසෙසං අසඬ්ඤාතො ව ගහිතභාවං දස්සෙන්නො “ඉමං එකං භාගමකාසිං, ඉමං දුතියභාගමකාසි”න්ති අවොච. කාමපට්ඨංසුත්තොති කාමරාගසඬ්ඤාතෙන කාමෙන සම්පයුත්තො, කාමෙන පට්ඨෙධො වා. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – ඛායාපජ්ජති විත්තං එතෙනාති ඛායාපාදො, දොසො. විහිංසති එතාය සත්තෙ, විහිංසනං වා තෙසං එතන්ති විහිංසා, පරෙසං විහෙය්‍යාකාරෙන පවත්තස්ස කරුණාපට්ඨකස්ස පාපධම්මස්සෙතං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා සීහනාදවග්ගො
 අධිවචනං. අජ්ඣත්තන්ති අජ්ඣත්තධම්මාරම්මණමාහ. බහිද්ධාති
 බාහිරධම්මාරම්මණං. ඔළාරිකොති බහලකාමරාගාදිපටිසංයුත්තො.
 තබ්බිපරියායෙන සුඛුමො. විතක්කො අකුසලපක්ඛිකොයෙවාති ඉමිනා
 විතක්කභාවසාමඤ්ඤෙන තත්ථාපි අකුසලභාවසාමඤ්ඤෙන
 එකභාගකරණං, න එකච්ඡත්තුප්පාදපරියාපන්නතාදිවසෙනාති දස්සෙති.

නෙක්ඛම්මං. වුවච්ඡි ලොභාතික්කන්තත්තා පයමජ්ඣානං,
 සබ්බාකුසලෙහි නික්ඛන්තත්තා සබ්බං කුසලං. ඉධ පන
 කාමචිතක්කපටිපක්ඛස්ස අධිප්පෙතත්තා ආහ “කාමෙහි නිස්සටො
 නෙක්ඛම්මපටිසංයුත්තො විතක්කො”ති. සොති නෙක්ඛම්මචිතක්කො. යාව
 පයමජ්ඣානාති පයමසමන්නාහාරතො පට්ඨාය යාව පයමජ්ඣානං
 එත්ථුප්පන්නො විතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කොයෙව. පයමජ්ඣානන්ති ව
 ඉදං තතො පරං විතක්කාභාවතො වුත්තං. න බ්‍යාපජ්ජති චිත්තං එතෙන,
 බ්‍යාපාදස්ස වා පටිපක්ඛොති අබ්‍යාපාදො, මෙත්තාපුබ්බභාගො
 මෙත්තාභාවනාරම්භො. න විහිංසන්ති එතාය, විහිංසාය වා පටිපක්ඛොති
 අවිහිංසා, කරුණාපුබ්බභාගො කරුණාභාවනාරම්භො.

මහාබොධිසත්තානං මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය
 ලද්ධාවසරා සම්මාසඬ්ඤාප්පා උපරුපරි සවිසෙසං පවත්තන්තිති ආහ
 “ඡබ්බස්සානි...පෙ.... පවත්තිංසු”ති. ඤාණස්ස අපරිපක්කත්තා
 පුබ්බවාසනාවසෙන සතිසම්මොසෙන කදාපි මිච්ඡාවිතක්කලෙසොපි
 හොතියෙවාති තං දස්සෙතුං “සතිසම්මොසෙන...පෙ.... තිට්ඨන්ති”ති ආහ.
 යථා නිච්චිහිතෙහි ගෙහෙ කදාපි වාතපාතෙ විවට්ඨන්තෙ ලද්ධාවසරො
 වාතො අන්තො පවිසෙය්‍ය, එවං ගුත්තින්ද්‍රියෙහි බොධිසත්තසන්නාතො
 සතිසම්මොසවසෙන ලද්ධාවසරො අකුසලචිතක්කො උප්පජ්ජී, උප්පන්නො
 ව කුසලචාරං පච්ඡින්නදිත්වා අට්ඨාසි, අථ මහාසත්තො
 තංමුහුත්තුප්පන්නමෙව පටිවිනොදෙත්වා තෙසං ආයතිං අනුප්පාදාය “ඉමෙ
 මිච්ඡාවිතක්කා, ඉමෙ සම්මාවිතක්කා”ති යථාවතො තෙ පරිච්ඡින්නදිත්වා
 මිච්ඡාවිතක්කානං අවසරං අදෙන්තො සම්මාවිතක්කෙ පරිවඩ්ඨෙසි. තෙන
 වුත්තං “මය්හං ඉමෙ”තිආදි.

207. පමාදො නාම සතිවිප්පවාසොති ආහ “අප්පමත්තස්සාති සතියා
 අවිප්පවාසෙ ඨිතස්සා”ති. ආතාපවීරියවත්තස්සාති කිලෙසානං
 නිග්ගණ්හනවීරියවතො. පෙසිතචිත්තස්සාති භවවිමොක්ඛාය
 විස්සට්ඨචිත්තස්ස කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛස්ස. “එවං පටිපාකතිකො
 ජාතො”ති අත්තතො අත්තභාවං නිස්සාය පවත්තං සොමනස්සාකාරං
 ගෙහස්සිතසොමනස්සපක්ඛිකං අකාසි, පඤ්ඤාමහන්තතාය සුඛුමදස්සිතා.

අපරිඤ්ඤායං ඨිතස්සාති න පරිඤ්ඤායං ඨිතස්ස,
 අපරිග්ගහිතපරිඤ්ඤස්සාති අත්ථො. විතක්කො...පෙ.... එතාති තිණි

නාමානි ලහතීති තාදිසස්ස උප්පන්නො මිච්ඡාවිතක්කො යථාරහං අත්තබ්බාබ්බකො උභයබ්බාබ්බකො ච න භොතීති න චත්තබ්බො තං සභාවානතිචත්තනතොති අධිප්පායො. අනුප්පන්නානුප්පාදඋප්පන්නපරිහානිනිමිත්තත්තාය පඤ්ඤං නිරොධෙතීති පඤ්ඤානිරොධිකො. තෙනාහ “අනුප්පන්නායා”තිආදි. නත්ථිභාවං ගච්ඡතීති පටිසංඛිධානබලෙන වික්ඛම්භනප්පහානමාහ. නිරුජ්ඣතීතිආදිහිපි තදෙව වදති. විගතන්තන්තිආදිහි පන සමූලං උද්ධටං විය තදා අප්පවත්තනකං අකාසින්නි වදති.

208. විත්තවිපරිණාමභාවො විත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං පකතිවිත්තවිගමො. අනෙකග්ගතාකාරො වික්ඛෙපො. තත්ථ විතක්කෙන විත්තං විහඤ්ඤමානං විය භොතීති ආහ “තං ගහෙත්වා විහිංසාවිතක්කං අකාසී”ති. කාරුඤ්ඤන්ති පරදුක්ඛනිමිත්තං විත්තබ්බෙදං වදති. තෙනෙවාහ – “පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං මනං කම්පෙතීති කරුණා”ති (ම. නි. ටී. 1.1; සං. නි. ටී. 1.1.1). න්ති කරුණායනවසෙන පවත්තවිත්තපකම්පනං සන්ධාය “උප්පජ්ජති විහිංසාවිතක්කො”ති ආහ, න සත්තෙසු විහිංසා පවත්තතීති අධිප්පායො.

තෙන තෙන වස්සාකාරොනාති යෙන යෙන ආකාරෙන හික්ඛුනා අනුචිතක්කිතං අනුචාරිතං, තෙන තෙන ආකාරෙනස්ස චෙතසො නති භොතී. තෙනෙවාහ “කාමචිතක්කාදියු”තිආදි. පහාසීති කාලවිපල්ලාසෙන චුත්තන්ති ආහ “පජ්ජති”ති. පහානං පනස්ස සිද්ධමෙව පටිපක්ඛස්ස සිද්ධත්තාති දස්සෙතුං “පහාසී”ති චුත්තං යථා “අසාමිභොගෙ ගාමිකාආදියිංසු”ති. බහුලමකාසීති එත්ථාපි එසෙව නයො. එවමෙවං නමතීති කාමචිතක්කසම්පයොගාකාරමෙව භොති, කාමචිතක්කසම්පයුත්තාකාරෙන වා පරිණමති. කසනං කිට්ඨං, කසීති අත්ථො, තන්තිබ්බත්තත්තා පන කාරණුපචාරෙන සස්සං “කිට්ඨ”න්ති චුත්තන්ති ආහ “සස්සසම්බාධෙ”ති. වත්තාරි හයානීති වධබන්ධජානිගරහානි. උපද්දවන්ති අනත්ථුප්පාදභාවං. ලාමකන්ති නිහීනභාවං. ධන්ධෙසුති අත්තනො ධන්ධෙසු. ඔතාරන්ති අනුප්පවෙසං කිලෙසානං. සංකිලෙසතො විසුජ්ඣිතං විසුද්ධි, සා එව වොදානන්ති ආහ “වොදානපක්ඛන්ති ඉදං තස්සෙව වෙවචන”න්ති.

209. සබ්බකුසලං නෙක්ඛම්මං සබ්බාකුසලපටිපක්ඛත්තාය තතො නිස්සටත්තා. නිබ්බානමෙව නෙක්ඛම්මං සබ්බකිලෙසතො සබ්බසංඛිධතතො ච නිස්සටත්තා. කිට්ඨසම්බාධං විය රූපාදිආරම්මණං පමාදෙ සති අනත්ථුප්පත්තිට්ඨානභාවතො. කුට්ඨාවො විය කුට්ඨිත්තං දුද්දමභාවතො. පණ්ඩිතගොපාලකො විය බොධිසත්තො උපායකොසල්ලයොගතො. චතුබ්බිධහයං විය මිච්ඡාවිතක්කා සප්පටිභයභාවතො. පඤ්ඤාය චුද්ධි එතස්ස අත්ථිති පඤ්ඤාචුද්ධිකො. විහඤ්ඤති විත්තං එතෙනාති විසානො, වෙතොදුක්ඛං, තප්පක්ඛිකො විසානපක්ඛිකො, න විසානපක්ඛිකොති

අවිසාතපක්ඛිකො.

නිබ්බානසංවත්තනිකො

නිබ්බානවගො.

උග්ගාතියෙය්‍යාති උද්ධතං සියා වික්ඛිත්තඤ්ච භවෙය්‍යාති අත්ථො. සංඤ්ඨපෙමීති සම්මදෙව පට්ඨපෙමි. යථා පන යපිතං සංඤ්ඨපිතං නාම හොති, තං දස්සෙතුං “සන්තිසීදාපෙමි”තිආදි වුත්තං. සන්තිසීදාපෙමිති සමාධිපටිපක්ඛෙ කිලෙසෙ සන්තිසීදාපෙන්තො විත්තං ගොචරජ්ඣාත්තෙ සන්තිසීදාපෙමි. අබ්‍යග්ගභාවාපාදකෙන එකග්ගං කරොමි, යථා ආරම්මණෙ සුට්ඨු අප්පිතං හොති, එවං සම්මා සම්මදෙව ආදහාමි සමාහිතං කරොමි, යස්මා තථාසමාහිතං විත්තං සුට්ඨු ආරම්මණෙ ආරොපිතං නාම හොති, න තතො පරිපතති, තස්මා වුත්තං “සුට්ඨු ආරොපෙමිති අත්ථො”ති. මා උග්ගාතියිත්තාති මා භඤ්ඤිත්ථ, මා උභතං අත්ථාති අත්ථො.

210. සොයෙව...පෙ.... වුත්තොති ඉමිනා කිඤ්චාපි එකංයෙව කුසලවිතක්කං මග්ගක්ඛණෙ විය තිවිධත්තසම්භවතො තිවිධනාමිකං කත්වා දස්සිතං විය හොති, න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. පබ්බතපවත්තඤ්චි උපාදාය එකත්තනායෙන “සොයෙව බ්‍යාපාදපච්චනීකට්ඨෙනා”තිආදි වුත්තං. එකජාතියෙසු හි කුසලවිත්තෙසු උප්පන්නො විතක්කො සමානාකාරතාය සො එවාති වත්තබ්බතං ලභති යථා “සා එව තිත්තිරි, තාති එව ඔසධානී”ති (සං. නි. ටී. 2.2.19). න හි තදා මහාපුරිස්ස අසුභමෙත්තාකරුණාසන්තිස්සයා තෙ විතක්කා එවං වුත්තාති.

සමාපත්තිං නිස්සායාති සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා, තතො වුට්ඨහිත්වාති අත්ථො. විපස්සනාපි තරුණාති යොජනා. කායො කිලමති සමථවිපස්සනානං තරුණතාය භාවනාය පුබ්බෙනාපරං විසෙසස්ස අලබ්භමානත්තා. තෙනාහ “විත්තං භඤ්ඤති විභඤ්ඤති”ති. විපස්සනාය බහුපකාරා සමාපත්ති, තථා හි වුත්තං – “සමාධිං, භික්ඛවෙ, භාවෙථ, සමාහිතො යථාභූතං ජානාති පස්සති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071).

යථා විස්සමට්ඨානං යොධානං පරිස්සමං විනොදෙති, තථා පරිස්සමවිනොදනත්ථං එලකෙහි කාතබ්බං විස්සමට්ඨානං එලකකොට්ඨකො, සමාපත්තියා පන විපස්සනා බහුකාරතරා සමාධිපරිපන්ථකානං, සබ්බෙසමිපි වා කිලෙසානං විමථනෙන දුබ්බලභාවාපජ්ජනතො. තෙනාහ “විපස්සනා ථාමජාතා සමාපත්තිමිපි රක්ඛති, ථාමජාතං කරොති”ති. නනු වෙවං ඉතරීතරසන්තිස්සයදොසො ආපජ්ජතීති? නයිදමෙකන්තිකං, ඉතරීතරසන්තිස්සයාපි කිච්චසිද්ධි ලොකෙ ලබ්භතීති දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං.

ගාමන්තං ආහටෙසුති ගාමසමීපං උපනීතෙසු. එතාගාවොති සති උප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං යථා ගාවො රක්ඛිතබ්බා, තදභාවතො. තදාති සමථවිපස්සනානං ථාමජාතකාලෙ. අනුපස්සනානං ලහුං ලහුං උප්පත්තිං

සන්ධාය “එකප්පහාරෙනෙව ආරුළුභොව භොති”ති චුත්තං, කමෙනෙව පන අනුපස්සනාපටිපාටිං ආරොහති.

215. එවං භගවා අත්තනො අප්පමාදපටිපදං, තාය ව ලද්ධං අනඤ්ඤසාධාරණං විසෙසං දස්සෙන්නො හෙතුසම්පත්තියා සද්ධිං ඵලසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි සත්තුපකාරසම්පත්තිං දස්සෙතුං “සෙය්‍යාපාපි”ති ආදිමාහාති එවං එත්ථ අනුසන්ධි වෙදිතබ්බා. අරඤ්ඤලක්ඛණයොග්ගමත්තෙන අරඤ්ඤං. මහාවනතාය පවනං. පචද්ධඤ්ඤි වනං පවනං. චතුභි යොගෙහීති ජීසවිජාපිපාසාභයපටිපත්තිසංඛ්‍යාතයොගෙහි. ඛෙමං අනුපද්දවනං. සුචත්ථිං අනුපද්දවං ආවහතීති සොවත්ථිකො. පිතිං කුට්ඨිං ගමෙති උපනෙතීති පිතිගමනීයො. පිතං පානතිත්ථං ගච්ඡතීති පිතගමනීයො. සාබ්බදිහීති කණ්ටකසාබ්බකණ්ටකලතාවනෙහි. අනාසයගාමිතාය උදකසන්තිරුද්ධොපි අමග්ගො චුත්තො, ඉතරානි අපිතිගමනීයතායපි. ආදි-සද්දෙන ගහනං පරිග්ගණ්හාති. ඔකෙමිගලුද්දකස්ස ගොවරෙ වරතීති ඔකවරො, දීපකමිගො. අරඤ්ඤෙ මිගෙ දිස්වා තෙහි සද්ධිං පලායෙය්‍යාති දීඝරජ්ජුබන්ධනං.

ඉධ වසන්තීති මිගානං ආසයං වදති, තතො ආසයතො ඉමිනා මග්ගෙන නික්ඛමන්ති. එත්ථ වරන්තීති එතස්මිං යානෙ ගොවරං ගණ්හන්ති. එත්ථ පිචන්තීති එතස්මිං නිපානතිත්ථෙ උදකං පිචන්ති. ඉමිනා මග්ගෙන පවිසන්තීති ඉමිනා මග්ගෙන නිපානතිත්ථං පවිසන්ති. මග්ගං පිධායාති පකතිමග්ගං පිදහිත්වා. න තාව කිඤ්චි කරොති අනවසෙසෙ වනමිගෙ සාතෙතුකාමො.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණා හුත්වාති අවිජ්ජාය නිවුත්තනා ඤාණරහිතා හුත්වා, නන්දිරාගෙන උපනීතා රූපාරම්මණාදීනි ආබන්ධිත්වා. පලොභනතො ඔකවරං නන්දිරාගොති. බ්‍යාමොභනතො ඔකවාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙති. තෙසන්ති ඔකවරොකවාරිකානං. සාබ්බභඩ්ගෙනාති තාදිසෙන ලුබ්භරගන්ධෙන සාබ්බභඩ්ගෙන. මනුස්සගන්ධං අපනෙත්වා තස්ස සාබ්බභඩ්ගස්ස ගන්ධෙන. සම්මත්තොති සම්මජ්ජිතො බ්‍යාමුඤ්ජො.

බුද්ධානං ඛෙමමග්ගවිවරණං කුමමග්ගපිධානඤ්ච සබ්බලොකසාධාරණමපි අත්ථතො වෙනෙය්‍යපුග්ගලාපෙක්ඛමෙවාති දස්සෙන්නො “අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤාදීනං භබ්බපුග්ගලාන”න්ති ආහ. උභතොති සමුභතො නීභතොති ආහ “ද්වෙධා ඡෙත්වා පාතිතො”ති. නාසිතාති අදස්සනං ගමිතාති ආහ “සබ්බෙන සබ්බං සමුග්ගාටිතා”ති. නිතුප්පාරන්ති සත්තානං නිතවරියං.

ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

10. විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා

216. දසකුසලකම්මපථවසෙනානි ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං වට්ටපාදකසමාපත්තිවිත්තස්සපි ඉධ අධිචිත්තභාවෙන අනිච්ඡිතත්තා. තෙනාහ “විපස්සනාපාදකඅට්ඨසමාපත්තිවිත්ත”න්ති. අථ වා අනුත්තරිමනුස්සධම්මසඬගහිතමෙව කෙවලං. “පකතිවිත්ත”න්ති වත්තබ්බන්ති දස්සෙන්තො “දසකුසලකම්මපථවසෙන උප්පන්නං විත්තං විත්තමෙවා”ති වත්වා යදෙන්ථ අධිචිත්තන්ති අධිප්පෙතං, තං තදෙව දස්සෙන්තො “විපස්සනාපාදකඅට්ඨසමාපත්තිවිත්ත”න්ති ආහ. ඉතරස්ස පනෙන්ථ විධි න පටිසෙධෙතීති දට්ඨබ්බං. විපස්සනාය සම්පයුත්තං අධිචිත්තන්ති කෙවි. අනුයුත්තෙනානි අනුප්පන්නස්ස උප්පාදනවසෙන, උප්පන්නස්ස පරිබ්බහනවසෙන අනු අනු යුත්තෙන. මූලකම්මට්ඨානන්ති පාරිභාරියකම්මට්ඨානං. ගහෙන්වා විහරන්තොති භාවනං අනුයුඤ්ජන්තො. භාවනාය අප්පනං අප්පන්තොපි අධිචිත්තමනුයුත්තොයෙව තදන්ථෙපි තංසද්දවොභාරතො.

යෙහි ඵලං නාම යථා උප්පජ්ජනට්ඨානෙ පකප්පියමානං විය භොති, තානි නිමිත්තානි. තෙනාහ “කාරණානී”ති. කාලෙන කාලන්ති ඵත්ථ කාලෙනානි භූමිමත්ථෙ කරණවචනන්ති ආහ “සමයෙ සමයෙ”ති. නනු ව...පෙ.... නිරන්තරං මනසි කාතබ්බන්ති කස්මා වුත්තං, නනු ව භාවනාය විථිපටිපන්නත්තා අබ්බුදනීහරණවිධිං දස්සෙන්තෙන භගවතා “පඤ්ච නිමිත්තානි කාලෙන කාලං මනසි කාතබ්බානී”ති අයං දෙසනා ආරද්ධාති? “අධිචිත්තමනුයුත්තෙනා”ති වුත්තත්තා අවිච්ඡෙදවසෙන භාවනාය යුත්තප්පයුත්තො අධිචිත්තමනුයුත්තො නාමාති වොදකස්ස අධිප්පායො. ඉතරො භාවනං අනුයුඤ්ජන්තස්සආදිකම්මිකස්ස කදාපි භාවනුපක්කිලෙසා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තතො විත්තස්ස විසොධනත්ථාය යථාකාලං ඉමානි නිමිත්තානි මනසි කාතබ්බානීති “කාලෙන කාල”න්ති සත්ථා අවොචාති දස්සෙන්තො “පාළියඤ්ඡී”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉමානීති ඉමානි පාළියං ආගතානි පඤ්ච නිමිත්තානි. අබ්බුදන්ති උපද්දවං.

ඡන්දසහගතා රාගසම්පයුත්තානි තණ්හාඡන්දසහගතා කාමරාගසම්පයුත්තා. ඉට්ඨානිට්ඨඅසමපෙක්ඛිතෙසුති ඉට්ඨෙය්‍ය පියෙසු, අනිට්ඨෙය්‍ය අප්පියෙසු, අසමං අසම්මා පෙක්ඛිතෙසු. අසමපෙක්ඛනන්ති ගෙහස්සිතඅඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනියො ගහණං. යං සන්ධාය වුත්තං – “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උපෙක්ඛා බාලස්ස මුළ්භස්ස පුටුප්පනස්සා”තිආදි (ම. නි. 3.308). තෙ පරිචිතක්කා. තතො නිමිත්තතො අඤ්ඤන්ති තතො ඡන්ද්‍රපසංභිතාදිඅකුසලවිතක්කුප්පත්තිකාරණතො අඤ්ඤං නවං නිමිත්තං. “මනසිකරොතො”ති හි වුත්තං, තස්මා ආරම්මණං, තාදියො පුරිමුප්පන්තො විත්තප්පවත්තිආකාරො වා නිමිත්තං. කුසලනිස්සිතං නිමිත්තන්ති කුසලවිත්තප්පවත්තිකාරණං මනසි කාතබ්බං විත්තෙ යපෙතබ්බං, භාවනාවසෙන විත්තෙතබ්බං, විත්තසන්තානෙ වා

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා සීහනාදවග්ගො
සඬකමිතබ්බං. අසුභඤ්ඤි අසුභනිමිත්තන්ති. සඬබාරෙසු උප්පන්නො
ජන්ද්‍රපසංහිතෙ චිතක්කෙති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. එවං
“දොසුපසඤ්ඤිතෙ”ති ආදීසු යථාරහං තං තං පදං ආනෙත්වා
සම්බන්ධිතබ්බං. යත්ථ කත්ථවිති “සත්තෙසු සඬබාරෙසු”ති යත්ථ කත්ථවි.
පඤ්චධම්මුපනිස්සයොති පඤ්චවිධො ධම්මුපසංහිතො උපනිස්සයො.

එවං “ජන්ද්‍රපසඤ්ඤිතෙ”ති ආදිනා සඬබෙපතො වුත්තමත්ථං
විත්ථාරතො දස්සෙතුං “ඉමස්ස හත්ථා වා සොහනා”ති ආදි ආරද්ධං. තත්ථ
“අසුභතො උපසංහරිතබ්බ”න්ති වත්ථා උපසංහරණාකාරස්ස දස්සනං
“කම්භි සාරත්තොසි”ති. ඡවිරාගෙනාති ඡවිරාගතාය
කාලසාමාදිවණ්ණනිභාය. කුඵලපුරිතොති පක්කෙහි කුණපඵලෙහි
පුණ්ණො. “කලිඵලපුරිතො”ති වා පාඨො.

අස්සාමිකතාවකාලිකභාවවසෙනාති ඉදං පත්තං අනුක්කමෙන
වණ්ණවිකාරඤ්චෙව ජිණ්ණභාවඤ්ච පත්ථා ඡිද්දාවඡිද්දං හින්තං වා හුත්ථා
කපාලනිට්ඨං භවිස්සති. ඉදං චීවරං අනුපුබ්බෙන වණ්ණවිකාරං ජිණ්ණභාවඤ්ච
උපගන්ත්වා පාදපුඤ්ජනවොළකං හුත්ථා යට්ඨිකොට්ඨා ඡඩ්ඛනීයං
භවිස්සති. සචෙ පන නෙසං සාමිකො භවෙය්‍ය, න නෙසං එවං විනස්සිතුං
දදෙය්‍යාති එවං අස්සාමිකභාවවසෙන, “අනද්ධනීයං ඉදං තාවකාලික”න්ති
එවං තාවකාලිකභාවවසෙන ච මනසිකරොතො.

ආසාතචිතය...පෙ.... භාවෙතබ්බාති – “පඤ්චිමෙ, හික්ඛවෙ,
ආසාතපට්චිතයා. යත්ථ හි හික්ඛුතො උප්පන්නො ආසාතො සබ්බසො
පට්චිනෙතබ්බො”ති ආදිනා නයෙන ආගතස්ස ආසාතචිතයසුත්තස්ස (අ. නි.
5.161) වෙව කකචුපමොවාද(ම. නි. 1.222-233) ඡවාලාතුපමාදීනඤ්ච
(ඉතිවු. 91) වසෙන ආසාතං පට්චිනොදෙත්වා මෙත්තා භාවෙතබ්බා.

ගරුසංවාසොති ගරුං උපනිස්සාය වාසො. උද්දෙසොති
පරියත්තිධම්මස්ස උද්දිසාපනඤ්චෙව උද්දිසනඤ්ච. උද්දිට්ඨපරිපුච්ඡනන්ති
යථාඋග්ගහිතස්ස ධම්මස්ස අත්ථපරිපුච්ඡා. පඤ්ච ධම්මුපනිස්සායාති
ගරුසංවාසාදිකෙ පඤ්ච ධම්මෙ පට්චිව. මොහධාතුති මොහො.

උපනිස්සිතබ්බාති උපනිස්සයිතබ්බා, අයමෙව වා පාඨො.
යත්තප්පට්ඨිකොති යත්තො ච ගාමප්පවෙසනාපුච්ඡාකරණෙසු උස්සුක්කං
ආපන්නො සජ්ජිතො ච හොතිති අත්ථො. අථස්ස මොහො පභීයතීති අස්ස
හික්ඛුතො එවං තත්ථ යුත්තප්පයුත්තස්ස පච්ඡා සො මොහො විගච්ඡති.
එවම්භිති එවං උද්දෙසෙ අප්පමජ්ජනෙනපි. පුන එවම්භිති අත්ථපරිපුච්ඡාය
කඬ්ඛාවිනොදනෙපි. තෙසු තෙසු යානෙසු අත්ථො පාකටො හොතිති
සුයාමානස්ස ධම්මස්ස තෙසු තෙසු පදෙසු “ඉධ සීලං කමිතං, ඉධ සමාධි,
ඉධ පඤ්ඤා”ති සො සො අත්ථො විභූතො හොති. ඉදං චක්ඛුරුපාලොකාදි
ඉමස්ස චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස කාරණං, ඉදං සාලිබ්ඡභූමිසලිලාදි ඉමස්ස

සාලිඅඬිකුරස්ස කාරණං. ඉදං න කාරණන්ති තදෙව චක්ඛුරුපාලොකාදි සොතවිඤ්ඤාණස්ස, තදෙව සාලිබ්භාදි කුදුසකඬිකුරස්ස න කාරණන්ති යානාටියානවිනිච්ඡයෙ ඡෙකො හොති.

ආරම්මණෙසුති කම්මටියානෙසු. ඉමෙ විතක්කාති කාමවිතක්කාදයො. සබ්බෙ කුසලා ධම්මා සබ්බාකුසලපටිපක්ඛාති කත්වා “පභියන්ති”ති චත්තබ්බෙ න සබ්බෙ සබ්බෙසං උජුච්ඡවචනීකභූතාති “පභියන්ති ඵවා”ති සාසඬිකං වදති. තෙනාහ “ඉමානී”තිආදි.

කුසලනිස්සිතන්ති කුසලෙන නිස්සිතං නිස්සයිතබ්බං. කුසලස්ස පච්චයභූතන්ති තස්සෙව වෙච්චනං, කුසලුප්පත්තිකාරණං යථාචුත්තඅසුභනිමිත්තාදිමෙව වදති. සාරඵලකෙති චන්දනමයෙ සාරඵලකෙ. විසමාණීන්ති විසමාකාරෙන තත්ථ යීතං ආණං. භනෙය්‍යාති පහරෙය්‍ය නික්ඛාමෙය්‍ය.

217. අට්ටොති ආතුරො, දුග්ගන්ධබාධතාය පිළිතො. දුක්ඛිතොති සඤ්ජාතදුක්ඛො. ඉමිනාපි කාරණෙනාති අකොසල්ලසම්භූතතාය කුසලපටිපක්ඛතාය ගෙහස්සිතරොගෙන සරොගතාය ච එතෙ අකුසලා විඤ්ඤාගරහිතබ්බතාය ජිගුච්ඡනීයතාය ච සාවච්ජා අනිට්ඨඵලතාය නිරස්සාදසංචත්තනීයතාය ච දුක්ඛවිපාකාති ඵවං තෙන තෙන කාරණෙන අකුසලාදිභාවං උපපරික්ඛතො.

“ආතුරං අසුචිං පුතිං, පස්ස නන්දෙ සමුස්සයං;
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං, බාලානං අභිනන්දිත”න්ති. (අප. ථෙරී 2.4.157) –

ඵවමාදි කායවිච්ඡන්දනීයකථාදීහි වා. ආදි-සද්දෙන –

“තස්සෙව තෙන පාපියො, යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣති;
කුද්ධං අප්පටිකුජ්ඣන්තො, සඬිගාමං ජෙති දුජ්ජය”න්ති. (ථෙරගා. 442) –

ඵවමාදි පටිසච්ඡපසමනකථාදිකාපි සඬිගණ්ඨාති.

218. න සරණං අසති, අනනුස්සරණං. අමනසිකරණං අමනසිකාරො. කම්මටියානං ගහෙත්වා නිසීදිතබ්බන්ති කම්මටියානමනසිකාරෙනෙව නිසීදිතබ්බං. උග්ගහිතො ධම්මකථාපබන්ධොති කම්මටියානස්ස උපකාරො ධම්මකථාපබන්ධො. මුට්ඨිපොත්ථකොති මුට්ඨිප්පමාණො පාරිභාරියපොත්ථකො. සමන්තානෙත්තෙනාති සමන්තාහරන්තෙන. ඔකාසො න හොති ආරද්ධස්ස පරියොසාපෙතබ්බතො. ආරද්ධස්ස අන්තගමනං අනාරම්භොවාති ථෙරවාදො. තස්සාති උපජ්ඣායස්ස.

පබ්භාරසොධනං කායකම්මං, ආරහන්තො ඵච විතක්කනිග්ගණ්හනත්ථං සංයුත්තනිකායසජ්ඣායනං වට්ඨකම්මං, දස්සනකිච්චපුබ්බකම්මකරණත්ථං තෙජාකසිණපරිකම්මන්ති තිණි කම්මානි ආවිනොති. ථෙරො තස්ස ආසයං කසිණඤ්ච සවිසෙසං ජානිත්වා “ඉමස්මිං විහාරෙ”ති ආදිමවොච. තෙනස්ස යථාධිජ්ජායං සබ්බං සම්පාදිතං. අසතිපබ්බං නාම අසතියා විතක්කනිග්ගණ්හනවිභාවනතො.

219. විතක්කමූලහෙදං පබ්බන්ති විතක්කමූලස්ස තම්මූලස්ස ච හෙදවිභාවනං විතක්කමූලහෙදං පබ්බං. විතක්කං සඬ්ඛරොතිති විතක්කසඬ්ඛාරො, විතක්කපච්චයො සුභනිමිත්තාදීසුපි සුභාදිනා අයොනියොමනසිකාරො. සො පන විතක්කසඬ්ඛාරො සංතිට්ඨති ඵත්ථාති විතක්කසඬ්ඛාරසණ්ඨානං, අසුභෙ සුභන්තිආදි සඤ්ඤාවිපල්ලාසො. තෙනාහ “විතක්කානං මූලඤ්ච මූලමූලඤ්ච මනසි කාතබ්බ”න්ති. විතක්කානං මූලමූලං ගච්ඡන්තස්සාති උපපරික්ඛන්තවසෙන මිච්ඡාවිතක්කානං මූලං උජ්ජන්තිකාරණං ඤාණගතියා ගච්ඡන්තස්ස. යථාවතො ජානන්තස්ස පුබ්බෙ විය විතක්කා අභිණ්හං නජ්ජවත්තන්තිති ආහ “විතක්කවාරො සිට්ඨො හොති”ති. තස්මිං සිට්ඨිභූතෙ මත්ථකං ගච්ඡන්තෙති චුත්තනයෙන විතක්කවාරො සිට්ඨිභූතො, තස්මිං විතක්කානං මූලගමනෙ අනුක්කමෙන ථීරභාවජ්ජත්තියා මත්ථකං ගච්ඡන්තෙ. විතක්කා සබ්බසො නිරුජ්ඣන්තිති මිච්ඡාවිතක්කා සබ්බෙපි ගච්ඡන්ති න සමුදාවරන්ති, භාවනාපාරිසුරියා චා අනවසෙසා පභියන්ති.

කණ්ණමූලෙ පතිතන්ති සසකස්ස කණ්ණසමීපෙ කණ්ණසක්ඛලිං පහරන්තං විය උපපතිතං. තස්ස කිර සසකස්ස හෙට්ඨා මහාමුසිකාහි ඛතමභාවාටං උමඬ්ගසදිසං අහොසි, තෙනස්ස පාතෙන මහාසද්දො අහොසි. පලායිංසු “පථවී උද්ගතී”ති. මූලමූලං ගන්ත්වා අනුවිජ්ජෙය්‍යන්ති “පථවී භිජ්ජතී”ති යත්ථායං සසො උට්ඨිතො, තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස මූලකාරණං යංනුන විමංසෙය්‍යං. පථවියා භිජ්ජනට්ඨානං ගතෙ “කො ජානාති, කිං භවිස්සතී”ති සසො “න සක්කොමි සාමී”ති ආහ. ආධිපච්චවතො හි යාවනං සණ්භමුදුකං. දුද්දුභායතීති දුද්දුභාති සද්දං කරොති. අනුරවදස්සනඤ්ඤෙනං. හද්දන්තෙති මිගරාජස්ස පියසමුදාවාරො, මිගරාජ, හද්දං තෙ අත්ථුති අත්ථො. කිමෙතන්ති කිං ඵතං, කිං තස්ස මූලකාරණං? දුද්දුභන්ති ඉදම්පි තස්ස අනුරවදස්සනමෙව. ඵවන්ති යථා සසකස්ස මහාපථවීහෙදනං රවනාය මිච්ඡාගාහසමුට්ඨානං අමූලං, ඵචං විතක්කවාරොපි සඤ්ඤාවිපල්ලාසසමුට්ඨානො අමූලො. තෙනාහ “විතක්කාන”න්තිආදි.

220. අභිදන්තන්ති අභිභවනදන්තං, උපරිදන්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “උපරිදන්ත”න්ති. සො හි ඉතරං මුසලං විය උදුක්ඛලං විසෙසතො කස්සවි බාදනකාලෙ අභිභූයා වත්තති. කුසලචිත්තෙනාති බලවසම්මාසඬ්ඛකජ්ජසම්පයුත්තෙන. අකුසලචිත්තන්ති කාමවිතක්කාදියහිතං

අකුසලචිත්තං. අභිනිග්ගණ්හිතබ්බන්ති යථා තස්ස ආයතිං සමුදාවාරො න හොති, එවං අභිභවිත්වා නිග්ගහෙතබ්බං, අනුප්පත්තිධම්මතා ආපාදෙතබ්බාති අත්ථො. කෙ ච තුම්හෙ සතිපි විරකාලභාවනාය එවං අදුබ්බලා කො වාහං මම සන්තිකෙ ලද්ධප්පතිට්ඨෙය් විය යිතෙපි ඉදානෙව අප්පතිට්ඨෙය් කරොන්තො ඉති එවං අභිභවිත්වා. තං පන අභිභවනාකාරං දස්සෙන්නො “කාමං තවො වා”තිආදිනා චතුරභිගසමන්තාගතවීරියපග්ගණ්හනමාහ. අත්ථදීපිකන්ති එකන්තතො විතක්කනිග්ගණ්හනත්ථජොතකං. උපමන්ති “සෙය්‍යාපාපි, හික්ඛවෙ, බලවා පුරිසො”තිආදිකං උපමං.

221. පරියාදානභාජනීයන්ති යං තං ආදිතො “අධිචිත්තමනුයුත්තෙන හික්ඛුනා පඤ්ච නිමිත්තානි කාලෙන කාලං මනසි කාතබ්බානී”ති නිද්දිට්ඨං, තත්ථ තස්ස නිමිත්තස්ස මනසිකරණකාලපරියාදානස්ස වසෙන විභජනං. නිගමනං වා එතං, යදිදං “යතො බො, හික්ඛවෙ”තිආදි. යථාචුත්තස්ස හි අත්ථස්ස පුන වචනං නිගමනන්ති. තථාපටිපන්නස්ස වා වසිභාවවිසුද්ධිදස්සනත්ථං “යතො බො, හික්ඛවෙ”තිආදි චුත්තං. සත්ථාවරියොති ධනුබ්බෙදාවරියො. යථා හි සසනතො අසත්ථම්පි සත්ථග්ගහණෙනෙව සඬගය්හති, එවං ධනුසිප්පම්පි ධනුබ්බෙදපරියාපන්නමෙවාති.

පරියායති පරිචිතක්කෙතීති පරියායො. වාරොති ආහ “චිතක්කවාරපථෙසු”ති, චිතක්කානං වාරෙන පචත්තනමග්ගෙසු. විණ්ණවසීති ආසෙවිතවසී. පගුණවසීති සුභාවිතවසී. සම්මාවිතක්කංයෙව යථිච්ඡිතං තථාවිතක්කනතො, ඉතරස්ස පනස්ස සෙතුසාතොයෙවාති.

විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිතා ච සීහනාදවග්ගවණ්ණනා.

3. ඔපම්මවග්ගො

1. කකචුපමසුත්තවණ්ණනා

222. මොළින්ති කෙසරවනං. වෙහායසන්ති ආකාසෙ. රතනවච්ඡකොට්ඨරෙතාති රතනසිලාමයවරවච්ඡකොට්ඨකෙත සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහි. “සුවණ්ණවච්ඡකොට්ඨරෙතා”තිපි (බු. වං. අට්ඨ. 23 දුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.2 අවිදුරෙතිදානකථා) පායො.

සාති මොළි. මොළි එතස්ස අත්ථිති මොළිකො, මොළිකො එව මොළියො. එග්ගුනොති පන නාමං. සඬබ්බාති සමඤ්ඤා. වෙලියති ඛණමුහුත්තාදිවසෙන උපදිසියතීති වෙලා, කාලොති ආහ “තායං වෙලායං...පෙ.... අයං කාලවෙලා නාමා”ති. වෙලයති පරිච්ඡෙදවසෙන තිට්ඨතීති වෙලා, සීමා. වෙලයති සංකිලෙසපක්ඛං වාලයතීති වෙලා, සීලං. අනතික්කමනට්ඨොපි වස්ස සංකිලෙසධම්මනිමිත්තං අවලනමෙව. විඤ්ඤපුරිසාභාවෙ ඡපඤ්චවාචාමත්තං ඔවාදෙ පමාණං නාම. දවසහගතං කත්වාති කීළාසහිතං කත්වා.

මිස්සිභූතොති අනනුලොමිකසංසග්ගවසෙන මිස්සිභූතො. “අවණ්ණං භාසති”ති සඬබ්බෙපතො වුත්තං විවරිතුං. “තාපනපචනකොට්ඨනාදීනි”තිආදි වුත්තං. අධිකරණමිපි කරොතීති එත්ථ යථා සො අධිකරණාය පරිසක්කති, තදස්සනං “ඉමෙසං භික්ඛූන”න්තිආදි. අධිකරණං ආකඬ්ඨතීති අධිකරණං උද්දිස්ස තෙ භික්ඛූ ආකඬ්ඨති, අධිකරණං වා තෙසු උප්පාදෙන්තො ආකඬ්ඨති. උද්දෙසපදං වාති පදසො උද්දෙසමත්තං වා. නෙව පියකමායතායාති නෙව අත්තනි සත්ථුනො පියභාවකාමතාය. න හෙදාධිප්පායෙනාති න සත්ථුනො තෙන භික්ඛූනා හෙදාධිප්පායෙන. අත්ථකාමතායාති මොළියඵග්ගුනස්ස හිතකාමතාය.

224. අවණ්ණභාසනෙති භික්ඛූනීනං අගුණකථනෙ. ඡන්දාදීනං වත්ථුභාවතො කාමගුණා ගෙහං විය ගෙහං, තෙ ව තෙ සිතා නිස්සිතාති ගෙහස්සිතාති වුත්තා. තණ්හාඡන්දාපි තාසං කත්තුකාමතාපිති උභයෙපි තණ්හාඡන්දා, පටිසඡන්දා පන තෙසං කත්තුකාමතා එව. ඵලිකමණි විය පකතිපහස්සරස්ස විත්තසන්තානස්ස උපසඬගො විය විපරිණාමකාරණං රාගාදයොති ආහ “රත්තමිපි චිත්තං විපරිණත”න්තිආදි. හිතානුකමිපිති කරුණාය පච්චුපට්ඨාපනමාහ. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”තිආදීසු (උදා. 20) විය අන්තර-සද්දො විත්තපරියායොති ආහ “දොසන්තරොති දොසචිත්තො”ති.

225. දුබ්බවතාය ඔවාදං අසම්පට්චිඡන්තො චිත්තෙනෙව පටිවිරුද්ධො අට්ඨාසි. ගණ්හිංසු චිත්තං, හදයගාහිනිං පටිපජ්ජිංසුති අත්ථො. පුරසිංසු අජ්ඣාසයන්ති අත්ථො. එකස්මිං සමයෙ පඨමබ්බොධියං. එකාසනං

භොජනස්ස එකාසනභොජනං, එකවෙලායමෙව භොජනං. තඤ්ච ඛො පුබ්බණ්ණෙ එවාති ආහ “එකං පුරෙහත්තභොජන”න්තිආදි. සත්තක්ඛත්තුං භුත්තභොජනම්පි ඉමස්මිං සුත්තෙ එකාසනභොජනන්තෙව අධිප්පෙතං, න එකාසනිකතාය එකාය එව නිසජ්ජාය භොජනං. “අප්පඛංස...පෙ.... සම්පස්ස”න්තිආදිසු විය අප්ප-සද්දො අභාවත්ථොති ආහ “නිරාබාධතං, නිද්දුක්ඛත”න්ති. පට්ඨානාදිවසෙන සල්ලභුකං අකිච්ඡං උට්ඨානං සල්ලභුකඋට්ඨානං. න එකප්පභාරෙතාති න එකචාරෙත, න එකස්මිංයෙව කාලෙති අධිප්පායො. ද්වෙ භොජනානීති “අපරණ්ණෙ රත්තිය”න්ති කාලවසෙන ද්වෙ භොජනාති. පඤ්ච ගුණෙති අප්පාබාධාදිකෙ පඤ්ච ආනිසංසෙ. සතුප්පාදකරණීයමත්තමෙවාති සතුප්පාදමත්තකරණීයමෙව, නිචාරෙතඛිබ්බස්ස පුනප්පුනං සමාදපනඤ්ච නාභොසි.

මණ්ඩභූමීති ඔපවත්තභූමි, යත්ථ පරිසිඤ්චනෙන විනා සස්සානි කිට්ඨානි සම්පජ්ජන්ති. යුගෙ යොජෙතඛිබ්බාති යොග්ගාති, තෙසං ආවරියො යොග්ගාවරියො, තෙසං සික්ඛාපනකො. ගාමණිහත්ථිආදයොපි “යොග්ගා”ති වුච්චන්තීති ආහ පාළියං “අස්සදම්මසාරථී”ති. චතුසු මග්ගෙසු යෙන යෙන මග්ගෙන ඉච්ඡති. ජවසමගාදිහෙදාසු ගතීසු යං යං ගතිං. තං තං මග්ගං ආරුල්භාව ඔතිණ්ණායෙව. නෙව වාරෙතඛිබ්බ රස්මිවිනිග්ගණ්ණෙන. න විජ්ඣිතඛිබ්බ පතොදලට්ඨියා. ගමනමෙවාති ඉමෙ යුත්තා මම ඉච්ඡානුරූපං මන්දං ගච්ඡන්ති, සමං ගච්ඡන්ති, සීසං ගච්ඡන්තීති බුරෙසු නිමිත්තග්ගණං පට්ඨපෙත්වා සාරථීනා තෙසං ගමනමෙව පස්සිතඛිබ්බං භොති, න තත්ථ නියොජනං. තෙහිපි හික්ඛුහි. පජ්ඣිංසු පජ්ඣිතඛිබ්බං. සාලදුසනාති සාලරුක්ඛවිසනාසකා. අඤ්ඤා ච චල්ලියො සාලරුක්ඛෙ විනන්ධිත්වා ඨිතා. ඛහි නිහරණෙනාති සාලවනතො ඛහි ජඩ්ඛනෙන. සුසණ්ඨිතාති සණ්ඨානසම්පන්නා, මරියාදං ඛන්ධිත්වාති ආලවාලසම්පාදනවසෙන මරියාදං ඛන්ධිත්වා. කිපිල්ලපුට්ඨකං තම්ඛකිපිල්ලකපුට්ඨකං. සුක්ඛදණ්ඩකහරණං ආලවාලඛිහන්තරා.

226. විදෙහරට්ඨෙය ජාතසංවච්ඡිතාය වෙදෙහිකා. පණ්ඩා වුච්චති පඤ්ඤා, තාය ඉතා ගතා පවත්තාති පණ්ඩිතා. ගහපතානීති ගෙහසාමිනී. සොරච්චෙනාති සංයමෙන. නිවාතවුත්තීති පණිපාතකාරී. නිබ්බුතාති නිබ්බුතදුච්චරිතපරිලාභා. උට්ඨාහිකාති උට්ඨානවීරියවතී. කිබ්බිසාති කුරුරා.

227. එවං අක්ඛන්තියා දොසං දස්සෙත්වාති “ගුණවත්තො”ති ලොකෙ පත්ථට්ඨකිත්තිසද්දානම්පි අක්ඛන්තීනිමිත්තං අයසුප්පත්තිගුණපරිහානිආදිං අක්ඛමතායආදීනවං පකාසෙත්වා. වචනපථෙති වචනමග්ගෙ යුත්තකාලාදිකෙ. සණ්භාභාවොපි හි වචනස්ස පවත්තිආකාරොති කත්වා “වචනපථො” ත්වෙව වුත්තො. තෙසංයෙව කාලාදීනං. මෙත්තා එතස්ස අත්ථීති මෙත්තං, උප්පන්නං මෙත්තවිත්තං එතෙසන්ති උප්පන්නමෙත්තවිත්තා. පුන “කාලෙන වා, හික්ඛවෙ”තිආදි (පරි. 362,

363) පාළි ධම්මසභාවදස්සනවසෙන පවත්තා “පරං වොදනාවසෙන වදන්තා නාම ඉමෙහි ආකාරෙහි වදන්ති”ති. අධිමුඤ්චිත්වාති අභිරතිවසෙන තස්මිං පුග්ගලෙ භාවනාවිත්තං මුඤ්චිත්වා විස්සජ්ජේත්වා. සො පුග්ගලො ආරම්මණං එතස්සාති තදාරම්මණං, මෙත්තවිත්තං. යදි එවං පදෙසවිසයං තං කථං නිජ්ජදෙසවිසයං විය හොතිති වොදෙන්තො “කථං තදාරම්මණං සබ්බාවත්තං ලොකං කරොති”ති ආහ, ඉතරො “පඤ්ච වචනපටේ”තිආදිනා පරිහරති. ඉධ තදාරම්මණඤ්චාති තස්සෙව මෙත්තවිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වාති පාළියං වචනසෙසො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “පුන තස්සෙවා”තිආදි. සබ්බා සත්තකායසඬ්ඛානා පජා එතස්ස අත්ථිති සබ්බාවත්තොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “සබ්බාවත්ත”න්ති ආහ. විපුලෙනාති මහාජනාරම්මණෙන. මහත්තපරියායො හි විපුල-සද්දො, මහත්තඤ්චෙත්ථ බහුකභාවො. තෙනාහ “අනෙකසත්තාරම්මණෙනා”ති. තඤ්ච පුග්ගලන්ති පඤ්ච වචනපටේ ගහෙන්වා ආගතපුග්ගලං. විත්තස්සාති මෙත්තාසහගතවිත්තස්ස. එත්ථ ව මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා විහරිස්සාමාති සම්බන්ධො. තත්ථ කථන්ති ආහ “තඤ්ච පුග්ගලං සබ්බඤ්ච ලොකං තස්ස විත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා අධිමුච්චිත්වා”ති.

228. තදත්ථදීපිකන්ති යා මෙත්තං වෙනොවිමුත්තිං සම්මදෙව භාවෙන්වා ඨිතස්ස නිබ්බිකාරතො කෙනවි විකාරං න ආපාදෙතබ්බතා, තදත්ථජොතිකං. අපථචින්ති පථවි න හොතිති අපථවි. නිජ්ජපථචින්ති සබ්බෙන සබ්බං පථවිභාවාහාවං. තිරියං පන අපරිච්ඡින්නාති කස්මා චුත්තං, නනු චක්කවාළපබ්බතෙහි තං තං චක්කවාළං පරිච්ඡින්නදති? න, තදඤ්ඤචක්කවාළපථවියා එකාබද්ධභාවතො. තිණ්ණඤ්චි චක්කානං අන්තරසදිසෙ තිණ්ණං තිණ්ණං ලොකධාතුනං අන්තරෙයෙව පථවි නත්ථි ලොකන්තරනිරයභාවතො. චක්කවාළපබ්බතන්තරෙහි සම්බද්ධට්ඨානෙ පථවි එකාබද්ධාව. විවට්ටකාලෙ හි සණ්ඨහමානාපි පථවි යථාසණ්ඨිතපථවියා එකාබද්ධාව සණ්ඨහති. තෙනාහ “තිරියං පන අපරිච්ඡින්නා”ති. ඉමිනාව ගම්භිරභාවෙන චුත්තපරිමාණතො පරං නත්ථිති දීපිතං හොති.

229. හලිද්දිති හලිද්දිවණ්ණං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “යං කිඤ්චි ජිතකවණ්ණ”න්ති. වණ්ණසඬ්ඛාතං රූපං අස්ස අත්ථිති රූපි, න රූපිති අරූපිති ආහ “අරූපො”ති. තෙනෙවාහ “සනිදස්සනභාවපටික්ඛෙපතො”ති.

230. පඤ්ච යොජනසතානීති හිමවත්තතො සමුද්දං පට්ටය්ට්ඨානවසෙන චුත්තං, න අනොතත්තදහමුඛතො. අඤ්ඤා නදියො උපාදාය ලබ්භමානං ගම්භිරතං අජ්ජමෙයාඋදකතඤ්ච ගහෙන්වා “ගම්භීරා අජ්ජමෙයා”ති චුත්තං. අට්ඨකථායං පන තිණ්ණක්කාය තාපෙතබ්බත්තභාවදස්සනපරමෙතන්ති චුත්තං “එතෙන පයොගෙනා”තිආදි.

231. තුලිනී විය තුලිනීති ආහ “සිම්බලිතුලලතාතුලසමානා”ති. සස්සරන්ති එවංපවත්තො සද්දො සස්සරසද්දො. අනුරවදස්සනඤ්ඤෙනං. තථා භබ්භරසද්දො. සබ්බමෙතං මෙත්තාවිහාරිනො විත්තස්ස දුසෙතුං අසක්කුණෙයාභාවදස්සනපරං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඨබ්බෙපත්ථො — යථා මහාපථවී කෙනවි පුරිසෙන අපථවිං කාතුං න සක්කා, යථා ආකාසෙ කිඤ්චි රූපං පට්ඨපෙතුං න සක්කා, යථා ගඬගාය උදකං තිණුක්කාය තාපෙතුං න සක්කා, යථා ව බ්ලාරහස්තං ථද්ධං ඵරුසඤ්ච සම්ඵස්සං කාතුං න සක්කා, එවමෙවං මෙත්තාය වෙනොවිමුත්තියා ආසෙවිතාය භාවිතාය බහුලිකතාය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිසෙන කෙනවි පරියායෙන විත්තස්ස අඤ්ඤාදායකං කාතුං න සක්කාති.

232. ඔවරකාති පරුපසාතවසෙන භීතකම්මකාරිනො. තෙනාහ “නිවකම්මකාරකා”ති. අනධිවාසනෙනාති අක්ඛමනෙන. මය්භං ඔවාදකරො න භොතීති පරමිහි අනත්ථකාරිමිහි විත්තපදොසනෙන ආසාතුප්පාදනෙන මම සාසනෙ සම්මාපටිපජ්ජමානො නාම න භොති.

233. අණුන්ති අප්පකං තනු පරිත්තකං. ධුලන්ති මහන්තං ඔලාරිකං. වචනපථස්ස පන අධිප්පෙතත්තා තං සාවජ්ජවිහාගෙන ගහෙතබ්බන්ති ආහ “අප්පසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං වා”ති. ඛන්තියා ඉදං භාරියං න භොතීති අවොචුං “අනධි...පෙ.... පස්සාමා”ති. දීඝරත්තන්ති විරකාලං, අවිචන්තමෙවාති අත්ථො. අවිචන්තඤ්ච භිතසුඛං නාම අඤ්ඤාධිගමෙනෙවාති ආහ “අරහත්තෙන කුටං ගණ්හන්තො”ති.

කකචුපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. අලගද්දුපමසුත්තවණ්ණනා

234. බාධයිංසුති (සාරත්ථ. ටී. පාවිත්තිය 3.417) හනිංසු. තංතංසම්පත්තියා විබන්ධනවසෙන සත්තසන්තානස්ස අන්තරෙ වෙමජ්ඣෙ එති ආගච්ඡන්ති අන්තරායො, දිට්ඨධම්මිකාදිඅනත්ථො, අනතික්කමනට්ඨෙන තස්මිං අන්තරායෙ නියුත්තා, අන්තරායං වා එලං අරහන්ති, අන්තරායස්ස වා කරණසීලාති අන්තරායිකා. තෙනාහ “අන්තරායං කරොන්තිති අන්තරායිකා”ති. ආනන්තරියධම්මාති ආනන්තරියසභාවචෙතනාධම්මා. තත්ත්වං වචනත්ථො — චුතිඅනන්තරඑලං අනන්තරං නාම, තස්මිං අනන්තරෙ නියුත්තා, තන්තිබ්බත්තනෙන අනන්තරකරණසීලා, අනන්තරපයොජනාති වා ආනන්තරිකා, තෙ එව ආනන්තරියාති චුත්තා. කම්මාති එව අන්තරායිකාති කම්මන්තරායිකා. මොක්ඛස්සෙව අන්තරායං කරොති, න සග්ගස්ස මිච්ඡාචාරලක්ඛණාභාවතො. න හි භික්ඛුනියා ධම්මරක්ඛිතභාවො අත්ථී. පාකතිකභික්ඛුනීවසෙන චෙතං චුත්තං, අරියාය පන පවත්තං අපායසංවත්තනියමෙව. නන්දමාණවකො චෙත්ථ නිදස්සනං. උභිත්තං සමානච්ඡන්දනාවසෙන වා අසග්ගන්තරායිකතා, මොක්ඛන්තරායිකතා පන

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා ඔපම්මවග්ගො
 මොක්ඛත්ථපටිපත්තියා විදුසනතො, අභිභවිත්වා පන පවත්තිං
 සග්ගන්තරායිකතාපි න සක්කා නිවාරෙතුන්ති.
 අහෙතුකදිට්ඨිඅකිරියදිට්ඨිනත්ථිකදිට්ඨියොව නියතභාවං පත්තා
 නියතමිච්ඡාදිට්ඨිධම්මා. පටිසන්ධිධම්මාති පටිසන්ධිචිත්තුප්පාදමාහ.
 පණ්ඩකාදිග්ගහණඤ්චෙත්ථ නිදස්සනමත්තං සබ්බායපි
 අහෙතුකපටිසන්ධියා විපාකන්තරායිකභාවතො. යා හි අරියෙ උපවදති, සා
 චෙතනා අරියුපවාදධම්මා. තතො පරන්ති බමාපනතො උපරි. යං පනෙත්ථ
 චත්තබ්බං, තං මහාසිහනාදස්ස ලීනත්ථපකාසනෙ චුත්තමෙව. යාව
 භික්ඛුභාවං පටිජානාති පාරාජිකං ආපන්නො. න චුට්ඨාති සෙසං
 ගරුකාපත්තිං. න දෙසෙති ලුහුකාපත්තිං.

අයං භික්ඛු අරිට්ඨො. රසෙන රසං සංසන්දිත්වාති අනවජ්ජෙන
 පච්චයපරිභුඤ්ජනරසෙන සාවජ්ජං කාමගුණපරිභොගරසං සමානෙත්වා.
 උපනෙන්නො වියාති බන්ධනං උපනෙන්නො විය. “සටෙන්තො වියා”තිපි
 පායො. උපසංහරන්නො වියාති සදිසතං උපසංහරන්නො විය
 එකන්තසාවජ්ජෙ අනවජ්ජභාවපක්ඛෙපෙන. පාපකන්ති ලාමකට්ඨෙත
 දුග්ගතිසම්පාපනට්ඨෙත ච පාපකං. සෙතුකරණවසෙන මහාසමුද්දං
 බන්ධන්තෙන විය. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන “සාවජ්ජ”න්ති දිට්ඨං
 “අනවජ්ජ”න්ති ගහණෙන තෙන පටිවිරුජ්ඣන්තො. එකන්තතො
 අනන්තරායිකන්ති ගහණෙන වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්නො.
 කාමකණ්ටකෙහි අරියමග්ගසම්මාපටිපත්ති න උපක්කිලිස්සතීති වදන්තො
 “අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්නො”ති චුත්තො.
 පටිමපාරාජිකසික්ඛාපදසඬ්ඛානෙ, “අබ්බමවරියං පහායා”ති (දී. නි. 1.8,
 194) ආදිදෙසනාසඬ්ඛානෙ ච ආණාවක්කෙ.

පුච්ඡමානා සමනුයුඤ්ජන්ති නාම. පුච්ඡා හි අනුයොගොති.
 තෙනාධිගතාය ලද්ධියා අනුච්ඡින්නත්ථං පච්චනුභාසනෙන පුන පටිජානාපනං
 පතිට්ඨාපනං, තං පනස්ස ආදාය සමාදාපනං විය හොතීති ආහ
 “සමනුභාහන්ති නාමා”ති. තස්සා පන ලද්ධියා අනුයුඤ්ජිතාය චුච්චමානමිපි
 කාරණං කාරණපතිරූපකමෙවාති තස්ස පුච්ඡනං සමනුභාසනං.
 අනුදහනට්ඨෙත අනුපායපටිපත්තියා සම්පති ආයතිඤ්ච අනුදහනට්ඨෙත.
 මහාභිතාපනට්ඨෙත අනවට්ඨිතසභාවතාය. ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙත
 මුහුත්තරමණීයතාය. තාවකාලිකට්ඨෙත පරෙහි අභිභවතීයතාය.
 සබ්බඬ්ගපච්චඬ්ගපලිහඤ්ජනට්ඨෙත ඡෙදනහෙදනාදිඅධිකරණභාවෙන.
 උග්ගාටසදිසතාය අධිකුට්ටනට්ඨෙත. අවණෙ වණං උප්පාදෙත්වා අත්තො
 අනුපටිසනසභාවතාය විනිවිජ්ඣනට්ඨෙත.
 දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකඅනත්ථනිමිත්තතාය සාසඬ්කසප්පටිභයට්ඨෙත.
 දිට්ඨිථාමෙනාති තස්සා දිට්ඨියා ථාමගතභාවෙන. දිට්ඨිපරාමාසෙනාති
 දිට්ඨිසඬ්ඛාතපරාමසනෙන. දිට්ඨියෙව හි ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා පරතො
 ආමසනෙන පරාමාසො. අභිනිවිස්සාති තණ්හාහිනිවෙසපුබ්බධිගමෙන

දිට්ඨාහිනිවෙසෙන “ඉදමෙවෙත්ථ තථ”න්ති අභිනිවිසිත්වා. යස්මා හි අභිනිවෙසනං තත්ථ අභිනිවිට්ඨං නාම හොති. තස්මා ආහ “අධිට්ඨහිත්වා”ති.

235. නත්ථිති වත්තුකාමොපිති අත්තනො ලද්ධං නිගුහෙනුකාමතාය අවජානිතුකාමොපි. සම්පට්ච්ඡති පටිජානාති. ද්වෙ කථාති විසංවාදනකථං සන්ධාය වදති. අභුතකථා හි පුබ්බෙ පවත්තා භූතකථාය වසෙන ද්වෙ කථාති වුවවති.

236. කස්ස බො නාමාති ඉමිනා සත්ථා “න මම තුය්හං තාදිසස්ස අත්ථාය ධම්මදෙසනා නාම භූතපුබ්බා”ති දස්සෙති. තෙනාහ “බත්තියස්ස වා”තිආදි.

ඤාණමයා උස්මා එතස්ස අත්ථිති උස්මි, තථාරූපෙහි පච්චයෙහි අනුස්මිකතො තස්මිං අත්තභාවෙ පටිවෙධගබ්භොඅපි උස්මිකතොති විකතභාවතො පඤ්ඤාබ්ජමස්ස ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අපි නු අත්ථිති භගවා හික්ඛු පුච්ඡති. තෙ පටික්ඛිපන්තා වදන්ති යානගතෙන දුච්චරිතෙන ඤාණුපහතභාවං සම්පස්සන්තා. නිත්තෙජ්ඣතොති නිත්තෙජං භූතො තෙජොහානිජ්ජන්තො. තතො එව හික්ඛුනම්පි සම්මුඛා ඔලොකෙතුං අසමත්ථතාය පත්තක්ඛන්ධො අධොමුඛො. සහධම්මිකං කිඤ්චි වත්තුං අවිසහනතො අප්පට්භානො. සම්පත්තුපගන්ති සම්පත්තිආවහං. පටිජ්ජස්සම්හෙත්තොති පටිසෙධෙන්තො.

237. අත්තරායකරලද්ධියා සභාවවිභාවනෙන පරිසං සොධෙති. නිස්සාරෙති නිහරති අවිසුද්ධදිට්ඨිතාය. කස්සචි බුද්ධානුභාවං අජානන්තස්ස. තස්ස හි එවං භවෙය්‍යා “සහසා කථිත”න්ති. න හි කදාචි බුද්ධානං සහසා කිරියා නාම අත්ථි. අස්සාති “කස්සචි”ති වුත්තහික්ඛුස්ස. සුත්වාපි තුණ්හිභාවං ආපජ්ජෙය්‍යාති අථාපි සියාති සම්බන්ධො. තං සබ්බන්ති “සවෙ හි”තිආදිනා වුත්තං සබ්බං පරිකප්පනං. න කරිස්සන්තිති පරිසාය ලද්ධං සොධෙතිති සම්බන්ධො. ලද්ධං පකාසෙන්නොති මහාසාවජ්ජතාවසෙන පකාසෙන්නො. සඤ්ඤාවිතක්කෙහිති

සුභනිමිත්තානුබ්‍යඤ්ජනග්ගාභාදිවසෙන පවත්තෙහි සඤ්ඤාවිතක්කෙහි. තෙනාහ “කිලෙසකාමසම්පයුත්තෙහි”ති. මෙටුනසමාවාරන්ති ඉදං අධිකාරවසෙන වුත්තං. තදඤ්ඤම්පි පන – “අපිව බො මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනං පරිමද්දනං නභාපනං සම්බාහනං සාදියති”තිආදිනා (අ. නි. 7.50) ආගතං විසභාගවත්ථුච්ඡයං ආමිසපරිභොගං. “අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහි අඤ්ඤත්‍ර කාමසඤ්ඤාහි අඤ්ඤත්‍ර කාමවිතක්කෙහි සමාවරිස්සති”ති නෙතං යානං විජ්ජති.

238. යොනිසො පච්චවෙක්ඛණෙන නත්ථි එත්ථ ඡන්දරාගොති නිච්ඡන්දරාගො, තං නිච්ඡන්දරාගං. කදාචි උපොසථිකභාවෙන සමාදින්නසීලාපි හොන්ති කදාචි නොති අනිබ්බද්ධසීලානං ගහට්ඨානං.

සීලසමාදානභාවතො

අත්තරායකරං.

වත්ථුකාමානං

සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච. අපච්චවෙක්ඛණෙන භික්ඛූනං ආවරණකරං. පච්චයානං සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච. අයං අරිට්ඨො දුග්ගතිතාය පරියත්තියා වසෙන අම්භෙ වෙව අබ්භාවික්ඛති, අත්තානඤ්ච ඛනති, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවතීති එවං සඤ්ඤා මා භොන්තුති දුග්ගතිතාය පරියත්තියා දොසං දස්සෙන්තො ආහ. උග්ගණ්හන්තීති සජ්ඣායන්ති වෙව වාචුග්ගතං කරොන්තා ධාරෙන්ති වාති අත්ථො.

සුත්තන්තිආදීනා නවජ්ජහෙදම්පි පරියත්තිධම්මං පරියාදියති. කථං සුත්තං නවජ්ජහෙදං? සගාථකඤ්ඤි සුත්තං ගෙය්‍යං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණං, තදුභයවිනිමුත්තඤ්ච සුත්තං උදානාදිවිසෙසසඤ්ඤාවිරහිතං නත්ථි, යං සුත්තඛිගං සියා, මඛිගලසුත්තාදීනඤ්ච සුත්තඛිගසඛිගහො න සියා ගාථාභාවතො ධම්මපදාදීනං විය, ගෙය්‍යඛිගසඛිගහො වා සියා සගාථකත්තා සගාථාවග්ගස්ස විය, තථා උභතොවිභඛිගාදීසු සගාථකජ්ජදෙසානන්ති? වුවුවතෙ -

සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධියො පරෙ;

සනිමිත්තා නිරුළුහත්තා, සහතාඤ්ඤෙන නඤ්ඤතො. (දී. නි. ටී.

1.නිදානකථාවණ්ණනා; අ. නි. ටී. 2.4.6; සාරත්ථ. ටී.

1.බාහිරනිදානකථා);

සබ්බස්සපි හි බුද්ධවචනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තෙනොභ ආයස්මා මහාකච්චාතො නෙත්තියං (නෙත්ති. 1.සඛිගහවාර) “නවවිධසුත්තන්තපරියොට්ඨි”ති. “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්තං (පාවි. 655, 1242), සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානී”ති (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) එවමාදි ව එතස්ස අත්ථස්ස සාධකං. තදෙකදෙසෙසු පන ගෙය්‍යාදියො විසෙසවිධියො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙය්‍යස්ස සගාථකත්තං තබ්භාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසිලොකං සගාථකං වා චුණ්ණියගන්ථං “ගෙය්‍ය”න්ති වදන්ති. ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්භාවනිමිත්තං. පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනඤ්ඤි “ඛ්‍යාකරණ”න්ති වුවුවති, ඛ්‍යාකරණමෙව වෙය්‍යාකරණං.

එවං සන්තෙ සගාථකාදීනම්පි පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙය්‍යාකරණභාවො ආපජ්ජතීති? නාපජ්ජති ගෙය්‍යාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො, “ගාථාවිරහෙ සති”ති විසෙසිතත්තා ව. තථා හි ධම්මපදාදීසු කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු, සගාථකත්තෙපි සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථායුත්තෙසු, “චුත්තඤ්ඤෙන”න්ති (ඉතිවු. 1) ආදිවචනසම්බන්ධෙසු, අබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථා-උදාන-ඉතිචුත්තක-අබ්භුතධම්ම-සඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා

සතිපි ගාථාඛන්ධනාවෙ භගවතො අතීතාසු ජාතීසු වරියානුභාවජ්ජකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා, සතිපි පඤ්ඤාච්ඡිද්ධජනනාවෙ සගාථකත්තෙ ව කෙසුචි සුත්තත්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදිනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙය්‍යාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධයො සුත්තභිගතො පරෙ ගෙය්‍යාදියො. යං පනෙත්ථ ගෙය්‍යභිගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තභිගං විසෙසසඤ්ඤාපරිහාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතොති. නනු ච සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණන්ති සුත්තභිගං න සම්භවතීති වොදනා තදවත්ථා එවාති? න තදවත්ථා සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ “ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාච්ඡිද්ධජනනාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තඛ්භාවනිමිත්ත”න්ති.

යඤ්ච වුත්තං “ගාථාභාවතො මභිගලසුත්තාදිනං සුත්තභිගසභිගහො න සියා”ති (බු. පා. 5.1; සු. නි. 261), තං න, නිරුල්භත්තා. නිරුල්භො හි මභිගලසුත්තාදිනං සුත්තභාවො. න හි තාති ධම්මපදබුද්ධවංසාදියො විය ගාථාභාවෙන පඤ්ඤාතාති, කිත්තු සුත්තභාවෙනෙව. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “සුත්තනාමක”න්ති නාමග්ගහණං කතං. යං පන වුත්තං “සගාථකත්තා ගෙය්‍යභිගසභිගහො සියා”ති, තදපි නත්ථි, යස්මා සහතාඤ්ඤෙන. සහ ගාථාහීති හි සගාථකං, සහභාවො ච නාම අත්ථතො අඤ්ඤෙන හොති, න ච මභිගලසුත්තාදිසු ගාථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තපදෙසො අත්ථි, යො “සහ ගාථාහී”ති වුවිවෙය්‍ය, න ච සමුදායො නාම කොචි අත්ථි. යදපි වුත්තං “උභතොවිභවිගාදිසු සගාථකජ්ජෙසානං ගෙය්‍යභිගසභිගහො සියා”ති, තදපි න අඤ්ඤතො. අඤ්ඤා එව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා, අතො න තාහි උභතොවිභවිගාදිනං ගෙය්‍යභිගහාවොති. එවං සුත්තාදිනං අභිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසභිකරාභාවො වෙදිතබ්බො.

අත්ථත්ථන්ති අත්ථභූතං යථාභූතං අත්ථං. අනත්ථම්පි කෙචි විපල්ලාසවසෙන “අත්ථො”ති ගණ්හන්තීති “අත්ථත්ථ”න්ති විසෙසෙත්වා වුත්තං. කාරණත්ථන්ති කාරණභූතං අත්ථං, සීලං සමාධිස්ස කාරණං, සමාධි විපස්සනායාති එවං තස්ස තස්ස කාරණභූතං අත්ථං. තෙනාහ “ඉමස්මිං යානෙ සීල”න්තිආදි. තෙනෙතං දස්සෙති — ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, තඤ්ච යාවදෙව සමාධන්ථං, සමාධි විපස්සනත්ථො, විපස්සනා මග්ගත්ථා, මග්ගො ඵලත්ථො, වට්ඨං කථිතං යාවදෙව විවට්ඨාධිගමත්ථන්ති ජානිතුං න සක්කොන්තීති. එවං පාළියං “අත්ථ”න්ති ඉමිනා භාසිතත්ථපයොජනත්ථානං ගහිතතා වෙදිතබ්බො. න පරිග්ගණ්හන්තීති න විචාරෙන්නි, නිජ්ඣානපඤ්ඤාක්ඛමා න හොන්ති, නිජ්ඣාධිත්ථා පඤ්ඤාය රොවෙත්ථා ගහෙතබ්බො න හොන්තීති අධිජ්ජායො. ඉති එවං එතාය පරියත්තියා වාදජ්ජමොක්ඛානිසංසා අත්තතො උපරි පරෙහි ආරොපිතවාදස්ස නිග්ගහස්ස මොක්ඛපයොජනා හුත්වා ධම්මං.

පරියාපුණන්ති. වාදප්පමොක්ඛො වා නින්දාපමොක්ඛො. යස්ස වාති යස්ස ච සීලාදිපුරුණෙන පත්තබ්බස්ස, මග්ගස්ස වා තදධිගමෙන පත්තබ්බස්ස, ඵලස්ස වා තදධිගමෙන පත්තබ්බස්ස, අනුපාදාවිමොක්ඛස්ස වා අත්ථාය. ධම්මං පරියාපුණන්ති, ඤායෙන පරියාපුණන්ති අධිප්පායො. නානුභොන්ති න වින්දන්ති. තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතා උපාරම්භමානදප්පමක්ඛපළාසාදිභෙතුභාවෙන දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති.

239. අලං පරියත්තො ගදො අස්සාති අලගද්දො අනුනාසිකලොපං ද-කාරාගමඤ්ච කත්වා. වට්ටදුක්ඛකන්තාරතො නිත්ථරණත්ථාය පරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති. භණ්ඩාගාරෙ නියුත්තො භණ්ඩාගාරිකො, භණ්ඩාගාරිකො විය භණ්ඩාගාරිකො, ධම්මරතනානුපාලකො. අඤ්ඤං අත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා භණ්ඩාගාරිකස්සෙව සතො පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති. “චංසානුරක්ඛකොවා”ති අවධාරණං සීභාවලොකනඤායෙන තන්තිධාරකොව පවෙණිපාලකොවාති පුරිමපද්ද්වයෙපි යොජෙතබ්බං.

යදි තන්තිධාරණාදිඅත්ථං බුද්ධවචනස්ස පරියාපුණනං භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති, කස්මා “බිණාසවස්සා”ති විසෙසෙත්වා වුත්තං, නනු ඵකච්චස්ස පුටුප්පනස්සපි අයං නයො ලබ්භතීති අනුයොගං සන්ධායාහ “යො පනා”තිආදි. අත්තතො යානෙති නිත්ථරණට්ඨානෙන. කාමං පුටුප්පනො “පවෙණිං පාලෙස්සාමී”ති අප්ඤ්ඤායෙන පරියාපුණාති. අත්තතො පන භවකන්තාරතො අනිත්තිණ්ණත්තා තස්ස සා පරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති ඵව නාම භොතීති අධිප්පායො. තෙනාහ “පුටුප්පනස්සා”තිආදි.

නිජ්ඣානං බමන්තීති නිජ්ඣානපඤ්ඤං බමන්ති. තත්ථ තත්ථ ආගතෙ සීලාදිධම්මෙ නිජ්ඣායිත්වා පඤ්ඤාය රොචෙත්වා යාථාවතො ගභෙතබ්බා භොන්ති. තෙනාහ “ඉධ සීල”න්තිආදි. න කෙවලං සුග්ගහිතං පරියත්තිං නිස්සාය මග්ගභාවනාඵලසච්ඡිකිරියා, පරවාදනිග්ගහසකවාදපතිට්ඨාපනාදිනිපි ඉජ්ඣන්තීති දස්සෙතුං “පරවාදෙ”තිආදි වුත්තං. තෙනාහ “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහං නිග්ගහිත්වා”තිආදි (දී. නි. 2.268). ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානන්ති දිට්ඨිවිනිවේදනාදිවසෙන ඉච්ඡිතං ඉච්ඡිතං පාළිපදෙසං. මොචෙතුන්ති අපනෙතුං. අහිතාය දුක්ඛාය අසංවත්තනමපි තදභාවෙ උප්පප්පනකහිතසුඛස්ස කාරණමෙව තස්මිං සති භාවතොති. සුග්ගහිතඅලගද්දස්සපි හිතාය සුඛාය සංවත්තනතා දට්ඨබ්බා.

240. උත්තරන්ති ඵතෙනාති උත්තරො, සිනන්ති බන්ධන්තීති සෙතු, උත්තරො ච සො සෙතු වාති උත්තරසෙතු. කුලං පරතීරං වහති පාපෙතීති කුල්ලං. කලාපං කත්වා බද්ධොති වෙඨනලාදිහි කලාපවසෙන බද්ධො.

අණුන්ති ඉදං අට්ඨසමාපත්තිආරම්මණං සඤ්ඤාපනං සන්ධාය වදති. පුලන්ති ඉතරං. දිට්ඨිත්ති යථාභූතදස්සනං, විපස්සනත්ති අත්ථො. එවං පරිසුද්ධං එවං පරියොදානත්ති තෙභූමකෙසු ධම්මෙසු ඤාතං “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා”ති, එවං තණ්හාදිට්ඨිසංකිලෙසාභාවෙන සබ්බසො විසුද්ධං, පරිසුද්ධත්තා එව පරියොදානං. න අල්ලියෙථාති නිකන්තිවසෙන න නිස්සයෙථ. න කෙලායෙථාති න මමායෙථ. න ධනායෙථාති ධනං දුබ්බං න කසිරාථ. උභයත්ථාති සමථෙ විපස්සනාය ව.

අසද්ධම්මෙතිආදීසු අසතං භීතජ්ඣාසයානං ධම්මොති අසද්ධම්මො. ගාමවාසීනං ධම්මොති ගාමධම්මො. කිලෙසානං වස්සනසභාවතාය වසලධම්මො. කිලෙසෙහි දුසිතත්තා පුලන්තා ව දුට්ඨුල්ලො. උදකසුද්ධිපරියොසානතාය ඔදකන්තිකො. “ධම්මාපි වො පහාතබ්බා”ති ඉමිනාපි ඔවාදෙන භික්ඛු උද්දිස්ස කථෙත්තොපි අරිට්ඨංයෙව නිග්ගණ්හාති.

241. තිව්ධග්ගාභවසෙනාති තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාභවසෙන. යදි එවං “අහං මමාති ගණ්හාති”ති ගාහද්වයමෙව කස්මා චුත්තන්ති? නයිදමෙවං තත්ථාපි ගාහත්තයස්සෙව චුත්තත්තා. “අහ”න්ති හි ඉමිනා මානදිට්ඨිග්ගාභා චුත්තා “අහමස්මි”ති ගාහසාමඤ්ඤතො. දිට්ඨිපි දිට්ඨිට්ඨානං පුරිමුප්පන්තාය දිට්ඨියා උත්තරදිට්ඨියා සක්කායදිට්ඨියා සස්සතදිට්ඨියා ව කාරණභාවතො. ආරම්මණං පඤ්ච ඛන්ධා, රූපාරම්මණාදීනි ව. දිට්ඨියා පච්චයො අවිජ්ජා-එස්ස-සඤ්ඤා-විතක්ක-අයොනියොමනසිකාර-පාපමිත්තපරතොසොසාදිකො දිට්ඨියා උපනිස්සයාදිපච්චයො. චුත්තඤ්ඤතං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.124) “කතමානි අට්ඨ දිට්ඨිට්ඨානානි අවිජ්ජාපි එස්සොපි සඤ්ඤාපි විතක්කොපි අයොනියොමනසිකාරොපි පාපමිත්තොපි පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්තිආදි. රූපාරම්මණාති රූප්පනසභාවධම්මාරම්මණා. රූපං පන අත්තාති න වත්තබ්බං ඉධ “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති (සං. නි. 3.81, 345) ඉමස්ස ගාහස්ස අනධිජ්ජෙතත්තා. සො හි “යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨාන”න්තිආදිනා පරතො වුවිති. ඉධ පන “රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති, අත්තනි රූපං, රූපස්මි අත්තාන”න්ති ඉමෙ තයො ගාහා අධිජ්ජෙතාති කෙච්ඡි, තදයුත්තං. යස්මා රූපං අත්තා න භොති, අත්තග්ගාහස්ස පන ආලම්බනං භොති, අත්තසභාවෙයෙව වා රූපාදිධම්මෙ ආරබ්භ අත්තදිට්ඨි උප්පජ්ජති, න අත්තානං තස්ස පරමත්ථතො අනුපලබ්භනතො, තස්මා රූපාදිආරම්මණාව අත්තදිට්ඨිති කත්වා චුත්තං, රූපං පන “අත්තා”ති න වත්තබ්බන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. “යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨාන”න්තිආදිනා පන විපස්සනාපටිවිපස්සනා විය දිට්ඨිඅනුපස්සනා නාම දස්සිතා.

ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනානං සම්පත්තගාහින්ද්‍රියවිසයතාය පත්වා ගහෙතබ්බතා. තඤ්චි තස්ස අත්තතො විසයං පරිභුත්වා සම්බන්ධං හුත්වා ගණ්හාති. අවසෙසානි සත්තායතනානි විඤ්ඤාතං නාම මනසා

විඤ්ඤාතබ්බතො. අඤ්ඤාතා ඉතරෙසම්පි විඤ්ඤාතතා සියා. පත්තන්ති අධිගතං. පරියෙසිතන්ති ගවෙසිතං. අනුවචරිතන්ති චිත්තිතං. තෙනාහ “මනසා”ති. එත්ථ ච පත්තපරියෙසනානං අපටික්ඛෙපස්ස, විසුං, එකජ්ඣං පටික්ඛෙපස්ස ච වසෙන චතුක්කොට්ඨං දස්සෙත්වා පත්තපරියෙසිතෙහි අනුවචරිතස්ස හෙදං දස්සෙතුං “ලොකස්මිඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. පරියෙසිත්වා පත්තං පට්ඨං වෙතසා පච්ඡා කායෙන පත්තත්තා පත්තං නාම. පරියෙසිත්වා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම කෙවලං පරියෙසිතභාවතො. අපරියෙසිත්වා පත්තඤ්ච නොපත්තඤ්ච මනසා අනුවචරිතබ්බතො මනසානුවචරිතං නාම.

අයඤ්ච විකප්පො ආකුලො වියාති “අථ වා”තිආදි වුත්තං. පත්තට්ඨෙතාති පත්තභාවෙන පත්තතාසාමඤ්ඤෙන. අපරියෙසිත්වා නොපත්තං මනසානුවචරිතං නාම පත්තියා පරියෙසනාය ච අභාවතො. සබ්බං වා එතන්ති “පරියෙසිත්වා පත්තම්පි”තිආදිනා වුත්තං චතුබ්බිධම්පි. ඉමිනාති “යම්පි තං දිට්ඨිට්ඨානං”තිආදිවචනෙන. විඤ්ඤාණාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කම්මානා පාරිසෙසඤ්ඤායෙන. එවං පාරිසෙසඤ්ඤායපරිග්ගහෙ කිං පයොජනන්ති ආහ “දෙසනාවිලාසෙන”තිආදි. යෙසං විනෙය්‍යානං දෙසෙතබ්බධම්මස්ස සරූපං අනාමසිත්වා ආරම්මණකිච්ච-සම්පයුත්තධම්ම-එලවිසෙසාදි-පකාරන්තරවිභාවනෙන පටිවෙධො හොති, තෙසං තප්පකාරහෙදෙහි ධම්මෙහි, යෙසං පන යෙන එකෙනෙව පකාරෙන සරූපෙනෙව වා විභාවනෙ කතෙ පටිවෙධො හොති, තෙසං තං චත්වා ධම්මස්සරත්තා තදඤ්ඤං නිරවසෙසාකාරවිභාවනඤ්ච දෙසනාවිලාසො. තෙනාහ “දිට්ඨාදිආරම්මණවසෙන විඤ්ඤාණං දස්සිත”න්ති.

දිට්ඨිට්ඨානන්ති දිට්ඨි එව දිට්ඨිට්ඨානං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. යං රූපං එසා දිට්ඨි “ලොකො ච අත්තා වා”ති ගණ්හාති. තං රූපං සන්ධාය “සො ලොකො සො අත්තා”ති වචනං වුත්තන්ති යොජනා. සො පෙච්ච භවිස්සාමිති උද්ධමාසාතනිකවාදවසෙනායං දිට්ඨිති ආහ “සො අහං පරලොකං ගන්ත්වා නිච්චො භවිස්සාමි”තිආදි. ධූවොති ටීරො. සස්සතොති සබ්බදාහාවි. අවිපරිණාමධම්මොති ජරාය මරණෙන ච අවිපරිණාමෙතබ්බසභාවො, නිබ්බිකාරොති අත්ථො. තම්පි දස්සනන්ති තම්පි තථාවුත්තං දිට්ඨිදස්සනං අත්තානං විය තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහවිසෙසෙන ගණ්හාති. තෙනාහ “එතං මමා”තිආදි. දිට්ඨාරම්මණාති දිට්ඨිවිසයා. කථං පන දිට්ඨි දිට්ඨිවිසයා හොතිති ආහ “විපස්සනායා”තිආදි. පටිවිපස්සනාකාලෙති යමකතො සම්මසනාදිකාලං සන්ධායාහ. තත්ථ අක්ඛරචිත්තකානං සද්දෙ විය, වෙදජ්ඣායීනං වෙදසත්ථෙ විය ච දිට්ඨියං දිට්ඨිගතිකානං දිට්ඨිග්ගාහජපවත්ති දට්ඨබ්බා.

සමනුපස්සතිති පදස්ස ච තස්සො සමනුපස්සනා අත්ථොති යොජනා. තෙන සමනුපස්සනා නාම චතුබ්බිධාති දස්සෙති. තත්ථ ඤාණං තාව

සමච්ඡමං සම්මා යාථාවතො අනුපස්සතීති සමනුපස්සනා. ඉතරා පන සංකිලෙසවසෙන අනු අනු පස්සන්තීති සමනුපස්සනා. යදි එවං හොතු තාව දිට්ඨිසමනුපස්සනා මිච්ඡාදස්සනභාවතො, කථං තණ්හාමානාති? තණ්හායපි සත්තානං පාපකරණෙ උපායදස්සනවසෙන පඤ්ඤාපතිරූපිකා පවත්ති ලබ්භතෙව, යාය වඤ්චනනිකතිසාවියොගා සම්භවන්ති. මානොපි සෙය්‍යාදිනා දස්සනවසෙනෙව තථා අත්තානං උභතීති තණ්හාමානානං සමනුපස්සනාපතිරූපිකා පවත්ති ලබ්භතීති දට්ඨබ්බං. අවිජ්ජමානෙති “එතං මමා”ති එවං ගහෙතබ්බෙ තණ්හාවත්ථුස්මි. අප්ඤ්ඤාත්තත්තධ්‍රැවකෙ අනුපලබ්භමානෙ විනට්ඨෙ. න පරිතස්සති භයපරිත්තාසතණ්හාපරිත්තාසානං මග්ගෙන සමුග්ගාතිතත්තා.

242. චතුභි කාරණෙහිති “අසති න පරිතස්සති”ති චුත්තම්පි ඉතරෙහි තීභි සහ ගහෙත්වා චුත්තං. චතුභි කාරණෙහිති චතුක්කොට්ඨකසුඤ්ඤතාකථනස්ස කාරණෙහි. බහිද්ධා අසතීති බාහිරෙ වත්ථුස්මි. අවිජ්ජමානෙ. සා පනස්ස අවිජ්ජමානතා ලද්ධවිනාසෙන වා අලද්ධාලාභෙන වාති පාළියං – “අහු වත මෙ, තං වත මෙ නත්ථි, සියා වත මෙ, තං වතාහං න ලභාමි”ති චුත්තන්ති තද්වභයං පරික්ඛාරවසෙන විහජිත්වා තත්ථ පරිතස්සනං දස්සෙතුං “බහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යානං “රථො වය්හ”න්ති එවමාදි. වාහනං හත්ථිඅස්සාදි.

යෙහි කිලෙසෙහිති යෙහි අසන්තපත්ථනාදීහි කිලෙසෙහි. එවං භවෙය්‍යාති එවං “අහු වත මෙ”තිආදිනා වොදනාදි භවෙය්‍යා. දිට්ඨිට්ඨානාධිට්ඨානපරිශුච්ඡිට්ඨානාහිනිවෙසානුසයානන්ති එත්ථ අපරාපරං පවත්තාසු දිට්ඨිසු යා පරතො උප්පන්නා දිට්ඨියො, තාසං පුරිමුප්පන්නා දිට්ඨියො කාරණට්ඨෙත දිට්ඨිට්ඨානාති. අධිකරණට්ඨෙත දිට්ඨාධිට්ඨානාති, පරිශුච්ඡිට්ඨානප්පත්තියා සබ්බාපි දිට්ඨිපරිශුච්ඡිට්ඨානාති. “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.202, 427; 3.27-29; උදා. 55; මහානි. 20; නෙත්ති. 59) පවත්තියා අභිනිවෙසා. අප්පභීනභාවෙන සන්තානෙ සයන්තීති අනුසයාති එවං දිට්ඨිට්ඨානාදීනං පදානං විභාගො වෙදිතබ්බො. තණ්හාදීහි කම්පනියතාය සබ්බසඬ්ඛාරාව ඉඤ්ජිතානීති සබ්බසඬ්ඛාරඉඤ්ජිතානී. සෙසපදද්වයෙපි එසෙව නයො. උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධි, ඛන්ධාව උපධි ඛන්ධුපධි. එස නයො සෙසෙසුපි. තදෙව ව ආගම්ම තණ්හා බියති විරජ්ජති නිරුජ්ඣතීති යොජනා. උච්ඡිජ්ජස්සාමි නාමස්සුතිආදිසු නිපාතමත්තං, සංසයෙ වා. තාසොති අත්තනියාභාවං පටිච්ච තණ්හාපරිත්තාසො වෙව භයපරිත්තාසො ව. තෙනාහ “තාසො හෙසො”තිආදි. නො වස්සං, නො ව මෙ සියාති “අහ”න්ති කිර කොචි නො වස්සං, “මෙ”ති ව කිඤ්චි නො සියාති. තාසප්පතීකාරදස්සනඤ්ඤෙනං.

243. එත්තාවතාති “එවං චුත්තෙ”තිආදිනා, පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන පවත්තාය “ඡයිමානි, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිට්ඨානාති”තිආදිනා (ම. නි. 1.241) වා.

සාපි හි අප්ඤ්ඤාත්තඛන්ධවිනායෙ පරිත්ථෙය්‍යනං දස්සෙත්වා අපරිත්ථෙය්‍යනං දස්සෙත්ති පවත්තාති තස්සනකස්ස සුඤ්ඤාදස්සනං අකිච්චසාධකම්පි සුඤ්ඤාදස්සනමෙවාති ඉමෙසං වසෙන “චතුක්කොට්ඨාසුඤ්ඤාකාමීතා”ති චුත්තං. ඛනිද්ධා පරික්ඛාරන්ති බාහිරං සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකඤ්ච සත්තොපකරණං. තඤ්ඤි ජීවිතචුත්තියා පරික්ඛාරකට්ඨෙයන “පරික්ඛාරො”ති චුත්තං. පරිග්ගහං නාම කත්වාති “මම ඉදං”න්ති පරිග්ගහෙනබ්බතාය පරිග්ගහිතං නාම කත්වා. සබ්බොපි දිට්ඨිග්ගාහො “අත්තා නිච්චො ධූවො සස්සතො, අත්තා උච්ඡිජ්ජති විනස්සති”තිආදිනා අත්තදිට්ඨිසන්තිස්සයොයෙවාති චුත්තං “සක්කායදිට්ඨිපමුඛා ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො”ති. අයාථාවග්ගාහිනා අහිනිවෙසනපඤ්ඤාපනානං උපත්ථම්භභාවතො දිට්ඨි ඵල නිස්සයොති දිට්ඨිනිස්සයො. පරිග්ගණ්ණෙය්‍යාති නිච්චාදිවිසෙසයුත්තං කත්වා පරිග්ගණ්ණෙය්‍ය. කිමෙවං පරිග්ගහෙනුං සක්කුණෙය්‍ය? සබ්බත්ථාති “තං, හික්ඛවෙ, අත්තවාදුපාදානං උපාදියෙථ, තං, හික්ඛවෙ, දිට්ඨිනිස්සයං නිස්සයෙථා”ති එතෙසුපි.

244. අත්තනි වා සතීති යස්ස අත්තනො සන්තකභාවෙන කිඤ්චි අත්තනියන්ති චුච්චෙය්‍ය, තස්මිං අත්තනි සති, සො ඵල පන අත්තා පරමත්ථතො නත්ථීති අධිප්පායො. සක්කා හි වත්තුං බාහිරකපරිකප්පිතො අත්තා “පරමත්ථො”ති? සියා ඛන්ධපඤ්චකං ඤෙය්‍යසභාවත්තා යථා තං සටො, යදි පන තදඤ්ඤං නාම කිඤ්චි අභවිස්ස, න තං නියමතො විපරීතං සියාති? න ච සො පරමත්ථතො අත්ථි පමාණෙහි අනුපලබ්භමානත්තා තුරඬිගමවිසාණං වියාති. අත්තනියෙ වා පරික්ඛාරෙ සතීති “ඉදං නාම අත්තනො සන්තක”න්ති තස්ස කිඤ්චනභාවෙන නිච්ඡිතෙ කිස්මිඤ්චි වත්ථුස්මිං සති. අත්තනො ඉදන්ති හි අත්තනියන්ති. අභන්ති සතීති “අභං නාමාය”න්ති අභංකාරවත්ථුභූතෙ පරමත්ථතො නිද්ධාරිතසරූපෙ කිස්මිඤ්චි සති තස්ස සන්තකභාවෙන මමාති කිඤ්චි ගහෙනුං යුත්තං භවෙය්‍ය. මමාති සති “අභං”න්ති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. ඉති පරමත්ථතො අත්තනො අනුපලබ්භමානත්තා අත්තනියං කිඤ්චි පරමත්ථතො නත්ථෙවාති සබ්බසඬ්ඛාරානං අනත්තතාය අනත්තනියතං, අනත්තනියතාය ච අනත්තකතං දස්සෙති. භූතතොති භූතත්ථතො. තථතොති තථසභාවතො. ථීරතොති ධීරසභාවතො නිබ්බිකාරතො.

යස්මා හුත්වා න භොතීති යස්මා පුබ්බෙ අසන්තං පච්චයසමවායෙන හුත්වා උප්පජ්ජිත්වා පුන භඬ්ගුපගමෙන න භොති, තස්මා න නිච්චන්ති අනිච්චං, අධූවන්ති අත්ථො. තතො ඵල උප්පාදෙයවත්තිතොති උප්පජ්ජනවසෙන නිරුජ්ඣනවසෙන ච පවත්තනතො. සභාවිචිගමො ඉධ විපරිණාමො, බණ්කතා තාවකාලිකතා, නිච්චසභාවාභාවො ඵල නිච්චපටික්ඛෙපො. අනිච්චධම්මා හි තෙනෙව අත්තනො අනිච්චභාවෙන අත්ථතො නිච්චතං පටික්ඛිපන්ති නාම. තථා හි චුත්තං “න නිච්චන්ති

අනිච්ච”න්ති. උප්පාදපරාහඬගවසෙන රූපස්ස නිරන්තරබාධතාති පටිපිළනාකාරෙනස්ස දුක්ඛතා. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහනං, තතො එවස්ස දුස්සහතාය දුක්ඛමතා. තිස්සන්තං දුක්ඛතානං සංසාරදුක්ඛස්ස ච අධිට්ඨානතාය දුක්ඛවත්ථුකතා. සුඛසභාවාභාවො එව සුඛපටික්ඛෙපො. විපරිණාමධම්මන්ති ජරාය මරණෙන ච විපරිණාමනසභාවං. යස්මා ඉදං රූපං පච්චයසමවායෙන උප්පාදං, උප්පාදානන්තරං ජරං පත්වා අවස්සමෙව භිජ්ජති, භින්තඤ්ච භින්තමෙව, නාස්ස කස්සචි සඬකමොති භවන්තරානුපගමනසඬබාතෙන සඬකමාභාවෙන විපරිණාමධම්මතං පාකටං කාතුං “භවසඬකන්ති උපගමනසභාව”න්ති චුත්තං. පකතිභාවවිජහනං සභාවටිගමො නිරුජ්ඣනමෙව. න්ති අනිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං රූපං. ඉමිනාති “නො හෙතං, හන්තෙ”ති රූපස්ස තණ්හාදිග්ගාභානං වත්ථුභාවපටික්ඛෙපෙන. රූපඤ්චි උප්පන්නං යිති. මා පාපුණාතු, යිතිජ්ජත්තං මා ජීරතු, ජරජ්ජත්තං මා භිජ්ජතු, උදයබ්බයෙහි මා කිලමීයතුති න එත්ථ කස්සචි වසීභාවො අත්ථි, ස්වායමස්ස අවසවත්තනට්ඨො අනත්තතාසල්ලක්ඛණස්ස කාරණං හොතිති ආහ “අවසවත්තනාකාරෙන රූපං, හන්තෙ, අනත්තාති පටිජානන්ති”ති. නිවාසිකාරකවෙදකඅධිට්ඨායකවිරහෙන තතො සුඤ්ඤතා සුඤ්ඤට්ඨො, සාම්භූතස්ස කස්සචි අභාවො අස්සාමිකට්ඨො, යථාචුත්තවසවත්තිභාවාභාවො අනිස්සරට්ඨො, පරපරිකප්පිතඅත්තසභාවාභාවො එව අත්තපටික්ඛෙපට්ඨො.

යස්මා අනිච්චලක්ඛණෙන විය දුක්ඛලක්ඛණං, තදුභයෙන අනත්තලක්ඛණං සුච්ඤ්ඤාපයං, න කෙවලං, තස්මා තදුභයෙනෙත්ථ අනත්තලක්ඛණවිභාවනං කතන්ති දස්සෙන්නො “භගවා භී”තිආදිමාහ. තත්ථ අනිච්චවසෙනාති අනිච්චතාවසෙන. දුක්ඛවසෙනාති දුක්ඛතාවසෙන. න උපපජ්ජතිති න යුජ්ජති. තමෙව අයුජ්ජමානතං දස්සෙතුං “චක්ඛුස්ස උප්පාදොපි”තිආදි චුත්තං. යස්මා අත්තවාදී අත්තානං නිච්චං පඤ්ඤපෙති, චක්ඛුං පන අනිච්චං, තස්මා චක්ඛු විය අත්තාපි අනිච්චො ආපන්නො. තෙනාහ “යස්ස ඛො පනා”තිආදි. තත්ථ වෙතීති විගච්ඡති නිරුජ්ඣති. ඉති චක්ඛු අනත්තාති චක්ඛුස්ස උදයබ්බයවත්තතාය අනිච්චතා, අත්තතො ච අත්තවාදිනා අනිච්චතාය අනිච්ඡිතත්තා චක්ඛු අනත්තා.

කාමං අනත්තලක්ඛණසුත්තෙ (සං. නි. 3.59; මහාව. 20) – “යස්මා ච ඛො, භික්ඛවෙ, රූපං අනත්තා, තස්මා රූපං ආබාධාය සංවත්තති”ති රූපස්ස අනත්තතාය දුක්ඛතා විභාවිතා විය දිස්සති, තථාපි “යස්මා රූපං ආබාධාය සංවත්තති, තස්මා අනත්තා”ති පාකටතාය සාබාධතාය රූපස්ස අත්තසාරාභාවො විභාවිතො, තතො එව ච “න ලබ්භති රූපෙ එවං මෙ රූපං හොතු, එවං මෙ රූපං මා අහොසි”ති රූපෙ කස්සචි අනිස්සරතා, තස්ස ච අවසවත්තනාකාරො දස්සිතොති ආහ “දුක්ඛවසෙන අනත්තතං දස්සෙති”ති.

යදනිව්වං තං දුක්ඛන්ති යං වත්ථු අනිව්වං, තං දුක්ඛං උදයබ්බයපටිපිළිත්තත්තා, යං පන නිව්වං තදභාවතො, තං සුඛං යථා තං නිබ්බානන්ති අධිප්පායො. යං තන්ති කාරණනිද්දෙසොවායං, යස්මා රූපං අනිව්වං, තං තස්මාති අත්ථො. යං දුක්ඛං තදනත්තාති එත්ථ වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අනිව්වන්ති ඉමිනා සටාදි විය පච්චයුප්පන්නත්තා රූපං අනිව්වන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති. ඉමිනාව නයෙන “අනත්තා”ති වත්තුං ලබ්භමානෙපි “අනත්තා”ති වත්තා නාම නත්ථී. එවං දුක්ඛන්ති වදන්තීති එත්ථාපි යථාරහං වත්තබ්බං “අක්ඛිසුලාදිවිකාරප්පන්නකාලෙ විය පච්චයුප්පන්නත්තා දුක්ඛං රූප”න්තිආදිනා. දුද්දසං දුප්පඤ්ඤාපනං. තථා හි සරහඬිගාදයොපි සත්ථාරො නාද්දසංසු, කුතො පඤ්ඤාපනා. තයිදං අනත්තලක්ඛණං.

තස්මාතිහාතිආදිනා තියද්ධගතරූපං ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා වුත්තන්ති ආහ “එතරහි අඤ්ඤාදාපි”ති. තං පන යාදිසං තාදිසම්පි තථා වුත්තන්ති අජ්ඣත්තාදිවිසෙසොපි වත්තබ්බො. පි-සද්දෙන වා තස්සාපි සඬිගහො දට්ඨබ්බො.

245. උක්කණ්ඨතීති නාහිරමති. අඤ්ඤත්ථ “නිබ්බදා”ති බලවච්ඡස්සනා වුච්චති, සානුලොමා පන සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා “වුට්ඨානගාමිනී”ති, සා ඉධ කථං නිබ්බදා නාම ජාතාති ආහ “වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාය හී”තිආදි. ඉමිනා සිඛාපත්තනිබ්බෙදනය වුට්ඨානගාමිනී ඉධ නිබ්බදානාමෙන වුත්තාති දස්සෙති.

“සො අනුපුබ්බෙන සඤ්ඤග්ගං චුසතී”ති (දී. නි. 1.414, 415) වත්වා “සඤ්ඤා ඛො පොට්ඨපාද පඨමං උප්පජ්ජති, පච්ඡා ඤාණං”න්ති (දී. නි. 1.416) වුත්තත්තා සඤ්ඤග්ගන්ති වුත්තා ලොකියාසු පහානසඤ්ඤාසු සිඛාපත්තභාවතො. ධම්මට්ඨිතිඤාණන්ති වුත්තා ඉදප්පච්චයතාදස්සනස්ස මත්ථකප්පත්තීති කත්වා. තතො පරඤ්ඤා අසඬ්ඛතාරම්මණං ඤාණං හොති. තෙනාහ – “පුබ්බෙ ඛො සුසිම ධම්මට්ඨිතිඤාණං, පච්ඡා නිබ්බානෙ ඤාණං”න්ති (සං. නි. 2.70). පාරිසුද්ධිපධානියඬිගන්ති වුත්තා මග්ගාධිගමස්ස පරිපත්ථභුතසබ්බසංකිලෙසවිසුද්ධි පධානිකස්ස යොගිතො, පධානභාවනාය වා ජාතං අඬිගන්ති කත්වා. පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිති වුත්තා පරමුක්කංසගතපටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිභාවතො. අතම්මයතන්ති එත්ථ තම්මයතා නාම තණ්හා, කාමතණ්හාදීසු තාය තාය නිබ්බත්තත්තා තම්මයං නාම තෙභුමිකප්පවත්තං, තස්ස භාවොති කත්වා. තස්සා තණ්හාය පරියාදානතො වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා අතම්මයතාති වුච්චති. නිස්සායාති තං අතම්මයතං පච්චයං කත්වා. ආගම්මාති තස්සෙව වෙච්චනං. නානත්තාති නානාසභාවා බහු අනෙකප්පකාරා. නානත්තසිතාති නානාරම්මණනිස්සිතා රූපාදිවිසයා. එකත්තාති එකසභාවා. එකත්තසිතාති එකංයෙව ආරම්මණං නිස්සිතා. තං නිස්සායාති තං එකත්තසිතං උපෙක්ඛං පච්චයං කත්වා.

එතිස්සාති එතිස්සා උපෙක්ඛාය. පහානං හොතිති අඤ්ඤාණුපෙක්ඛතො පහුති සබ්බං උපෙක්ඛං පජහිත්වා යිතස්ස “අතම්මයතා”ති වුත්තාය වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාය අරූපාවචරසමාපත්තිඋපෙක්ඛාය විපස්සනුපෙක්ඛාය ච පහානං හොතිති පරියාදානන්ති වුත්තාති. සබ්බසංඛාරගතස්ස මුඤ්චිතුකමායතාපටිසංඛිබ්බානස්ස සිබ්බපත්තභාවතො වුට්ඨානගාමිනි මුඤ්චිතුකමායතා පටිසංඛිබ්බානන්ති ච වුත්තා. මුදුමජ්ඣාදිවසෙන පවත්තිආකාරමත්තං, අත්ථතො එකත්ථා මුඤ්චිතුකමායතාදයො, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. ද්විති නාමෙහිති ගොත්‍රභූ, වොදානන්ති ඉමෙහි ද්විති නාමෙහි.

විරාගොති මග්ගො, අවිචන්තමෙව විරජ්ජති එතෙනාති විරාගො, තෙන. මග්ගෙන හෙතුභූතෙන. විමුච්චතිති පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තිවසෙන විමුච්චති. තෙනාහ “එලං කථිත”න්ති.

මහාඛණ්ණාසවොති පසංසාවචනං යථා “මහාරාජා”ති. තථා හි තං පසංසන්තො සත්ථා “අයං වුච්චති, හික්ඛවෙ, හික්ඛු උක්ඛිත්තපලිසො ඉතිපී”තිආදිමාහාති. තදත්ථං විවරිතුං “ඉදානි තස්සා”තිආදි වුත්තං. යථාභූතෙහිති යථාවතො භූතෙහි. දුරුක්ඛිපනට්ඨෙය්‍යාති පවුරජනෙහි උක්ඛිපිතුං අසක්කුණෙය්‍යභාවෙන. නිබ්බානනගරජපවෙසෙ විබන්ධනෙන පලිසො වියාති පලිසොති වුච්චති. මත්ථකච්ඡින්නො තාලො පත්තඵලාදීනං අනඬගතො තාලාවත්ථු අසිවෙ “සිවා”ති සමඤ්ඤා විය. තෙනාහ “සිසව්ඡින්නතාලො විය කතා”ති. පුනඛිභවස්ස කරණසීලො, පුනඛිභවං චා එලං අරහතීති පොනොහවිකො. එවංභූතො පන පුනඛිභවං දෙනි නාමාති ආහ “පුනඛිභවදායකො”ති. පුනඛිභවබන්ධානං පච්චයොති ඉමිනා ජාතිසංසාරොති ඵලූපවාරෙන කාරණං වුත්තන්ති දස්සෙති. පරික්ඛාති වුච්චති සන්තානස්ස පරික්ඛිපනතො. සංකිණ්ණත්තාති සබ්බසො කිණ්ණත්තා විනාසිතත්තා. ගඛිභීරානුගතට්ඨෙය්‍යාති ගමිහිරං අනුපවිට්ඨට්ඨෙය්‍ය. ලුඤ්චිත්වාති උද්ධරිත්වා. එතානීති කාමරාගසඤ්ඤොජනාදීනි. අග්ගලාති වුච්චන්ති අවධාරණට්ඨෙය්‍ය. අග්ගමග්ගෙන පතිතො මානද්ධපො එතස්සාති පතිතමානද්ධපො. ඉතරහාරොරොපනස්ස පුරිමපදෙහි පකාසිතත්තා “මානහාරස්සෙව ඔරොපිතත්තා පන්තභාරොති අධිප්පෙතො”ති වුත්තං. මානසංයොගෙනෙව විසංයුත්තත්තාති එත්ථාපි එසෙව නයො. පඤ්චපි බන්ධෙ අවිසෙසතො අස්මිති ගහෙත්වා පවත්තමානො “අස්මිමානො”ති අධිප්පෙතොති වුත්තං “රූපෙ අස්මිති මානො”තිආදි.

නගරද්වාරස්ස පරිස්සයපටිබාහනත්ථඤ්ඤෙව සොහනත්ථඤ්ඤෙව උභොසු පස්සෙසු එසිකත්ථම්හෙ නිබ්ණිත්වා යිපෙන්නීති ආහ “නගරද්වාරෙ උස්සාපිතෙ එසිකත්ථම්හෙ”ති. පාකාරවිද්ධංසනෙනෙව පරික්ඛාය භූමිසමකරණං හොතිති ආහ “පාකාරං හින්දන්තො පරික්ඛං සංකිරිත්වා”ති. එවන්තිආදි උපමාසංසන්දනං. සන්තො සංවිජ්ජමානො කායො

ධම්මසමුහොති සක්කායො, උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. ද්වන්තිංස කම්මකාරණා දුක්ඛක්ඛන්ධො ආගතා. අක්ඛිරොගසීසරොගාදයො අට්ඨනවුති රොගා. රාජහයාදීනි පඤ්චවීසති මහාහයානි.

246. අනධිගමනීයවිඤ්ඤාණතන්ති “ඉදං නාම නිස්සාය ඉමිනා නාම ආකාරෙන පවත්තති”ති එවං දුට්ඨෙඤ්ඤායාවිත්තතං. අන්වෙසන්ති පච්චත්තෙ එකච්චනන්ති ආහ “අන්වෙසන්තො”ති. සත්තොපි තථාගතොති වුවචති “තථාගතො පරං මරණා”තිආදීසු (දී. නි. 1.65) විය. සත්තො හි යථෙකො කම්මකිලෙසෙහි ඉත්ථත්තං ආගතො, තථා අපරොපි ආගතොති “තථාගතො”ති වුවචති. උත්තමපුග්ගලොති හගවත්තං සන්ධාය වදති. ඛිණාසවොපීති යො කොපි ඛිණාසවොපි “තථාගතො”ති අධිජ්ජෙතො. සොපි හි යථෙකො චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිත්තො සත්ත ඛොජ්ඣාදිගෙ යථාභූතං භාවෙත්වා අනුත්තරං අරහත්තං ආගතො අධිගතො, තථා අපරොපි ආගතොති “තථාගතො”ති වුවචති. අසංවිජ්ජමානොති පරමත්ථතො අනුපලබ්භතීයො. අවින්දෙය්‍යොති න වින්දිතබ්බො, දුට්ඨෙඤ්ඤායොති අත්ථො.

තථාගතො සත්තො පුග්ගලොති න පඤ්ඤපෙම් පරමත්ථතො සත්තස්සෙව අභාවතොති අධිජ්ජායො. කිං පඤ්ඤපෙස්සාම් පඤ්ඤත්තිඋපාදානස්සපි ධර්මානකස්ස අභාවතො. “අනුජ්ජාදො ඛෙමං, අනුජ්ජත්ති ඛෙම”න්තිආදිනා අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පක්ඛන්ධනවසෙන පවත්තං අග්ගඵලසමාපත්තිඅත්ථං විපස්සනාවිත්තං වා.

තුච්ඡාති කරණෙ නිස්සක්කච්චනන්ති ආහ “තුච්ඡකෙනා”ති. විනයතීති විනයො, සො එව වෙනයිකො. තථා මන්ති තථාභූතං මං. පරමත්ථතො විජ්ජමානස්ස හි සත්තස්ස අභාවං වදන්තො සත්තවිනාසපඤ්ඤාපකො ච නාම සියා, අහං පන පරමත්ථතො අවිජ්ජමානං තං “නත්ථී”ති වදාමි. යථා ච ලොකො වොහරති, තථෙව තං වොහරාමි, තථාභූතං මං යෙ සමණබ්‍රාහ්මණා “වෙනයිකො සමණො ගොතමො”ති වදන්තා අසතා තුච්ඡා මුසා අභූතෙන අබ්භාවික්ඛන්තීති යොජනා. අජ්ජපිසන්ධිකස්ස ඛිණාසවස්ස වරිමවිත්තං නිරූපාදානතො අනුපාදානො විය ජාතවෙදො පරිනිබ්බුතං ඉදං නාම නිස්සිතන්ති න පඤ්ඤායතීති වදන්තො කිමෙත්තාවතා උච්ඡෙදවාදී හවෙය්‍යා, නාහං කදාවිපි අත්ථී, නාපි කොපි අත්ථීති වදාමි. එවං සත්තෙ කිං නිස්සාය තෙ මොහපුරිසා සතො සත්තස්ස නාම උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙතීති වදන්තා අසතා...පෙ.... අබ්භාවික්ඛන්තීති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො.

මහාබොධිමණ්ඩම්හීති බොධිමණ්ඩග්ගහණෙන සත්තසත්තාහමාහ. තෙන ධම්මචක්කපවත්තනතො (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) පුබ්බෙ වුත්තං තන්තිදෙසනං වදති. චතුසච්චමෙව පඤ්ඤපෙමීති එතෙන

සච්චවිමුත්තා සත්ථුදෙසනා නත්ථිති දස්සෙති. එත්ථ ච – “පුබ්බෙ වෙච එතරහි ච දුක්ඛඤ්ඤෙව පඤ්ඤාපෙම් දුක්ඛස්ස ච නිරොධ”න්ති වදන්තො භගවා නාහං කදාවිපි “අත්තා උච්ඡිජ්ජති, විනස්සති”ති වා, “අත්තා නාම කොච අත්ථි”ති වා වදාමි. එවං සත්තෙ කිං නිස්සාය තෙ මොසපුරිසා “සතො සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං විභවං පඤ්ඤාපෙති”ති අසනා තුච්ඡෙන අබ්භාවික්ඛන්තිති දස්සෙති. පරෙති අමාමකා, මම ඔවාදස්ස අභාජනභූතාති අත්ථොති ආහ “සච්චානි...පෙ.... අසමත්ථපුග්ගලා”ති. අධිජ්ජායෙනාති ඉමිනා තෙසං අධිජ්ජායමත්තං, රොසනවිභෙසනාති පන තථාගතස්ස ආකාසස්ස විලිඛනං විය න සම්භවන්තියෙවාති දස්සෙති. ආහනති චිත්තන්ති ආසානො. අජ්ජනිතා හොන්ති එතෙනාති අජ්ජච්චයො. චිත්තං න අභිරාධයතිති අනභිරද්ධි. අතුට්ඨිති තුට්ඨිපටිපක්ඛො තථාපවත්තො චිත්තුජ්ජාදො, කොධො එව වා.

පරෙති අඤ්ඤෙ එකච්චෙ. ආනන්දන්ති පමොදන්ති එතෙනාති ආනන්දො, පීතියා එවෙනං අධිවචනං. සොහනමනතා සොමනස්සං, චෙතසිකසුඛස්සෙතං අධිවචනං. උජ්ජිලති පුරිමාවත්ථාය හිජ්ජති විසෙසං ආපජ්ජතිති උජ්ජිලං, තදෙව උජ්ජිලාවිතං, තස්ස භාවො උජ්ජිලාවිතත්තං. යාය උජ්ජන්තාය කායචිත්තං වාතපුරිතභත්තා විය උද්ධුමායනාකාරජ්ජන්තං හොති, තස්සා ගෙහස්සිතාය ඔදග්ගියපීතියා එතං අධිවචනං. සච්චානි පටිච්ඡික්ඛිතුං අසමත්ථාති දුක්ඛමෙව උජ්ජජ්ජති නිරුජ්ජාති ච, න අඤ්ඤො සත්තො නාම අත්ථිති එවං ජානිතුං අසමත්ථා “අත්තා නාම අත්ථි”ති එවංදිට්ඨිතො අජ්ජහිනවිපල්ලාසා. උත්තමං පසාදනීයට්ඨානං තථාගතමිපි අක්කොසන්ති, කිමඤ්ඤං පන භික්ඛුති අධිජ්ජායො.

247. අනත්තනියෙපි බන්ධපඤ්චකෙ මිච්ඡාගාහවසෙන අත්තනියසඤ්ඤාය පවත්තස්ස ඡන්දරාගස්ස පහානං. අම්භාකං නෙව අත්තාති යස්මා රූපවෙදනාදියෙව අත්තග්ගාහවත්ථු තබ්බිතිමුත්තස්ස ලොභනෙයාස්ස අභාවතො. එතං තිණ්ණකට්ඨසාබාපලාසං න අම්භාකං රූපං, න විඤ්ඤාණං, තස්මා අම්භාකං නෙව අත්තාති යොජනා. අජ්ඣත්තිකස්ස වත්ථුනො නෙව අත්තාති පටික්ඛිත්තත්තා බාහිරවත්ථු අත්තනියභාවෙන පටික්ඛිත්තං හොතිති ආහ “අම්භාකං චීවරාදිපරික්ඛාරොපි න හොති”ති. බන්ධපඤ්චකංයෙවාති බාහිරවත්ථු නිදස්සනං කත්වා බන්ධපඤ්චකංයෙව න තුම්භාකන්ති පජ්ඣාපෙති. න උජ්ජාටෙත්වා කන්දං විය. න ලුඤ්චිත්වා වා කෙසෙ වියාති. ඉමිනා රූපාදීනං නාමමුඛෙන පහානං ඉච්ඡන්ති. උල්ලිඬ්ගිතමත්ථං ඡන්දරාගවිනයෙන පජ්ඣාපෙතිති සරූපතො දස්සෙති.

248. “තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා”තිආදි දෙසනා තිපරිච්චං. යාව ඉමං යානන්ති “එවං ස්වාක්ඛාතො”ති යාවායං පාළිපදෙසො. සුච්ඤ්ඤායාහාවෙන අක්ඛාතත්තාපි ස්වාක්ඛාතොති ආහ “සුකථිතත්තා එව උත්තානො විචට්ඨො පකාසිතො”ති. තිරියං විදාරණෙන

ජිත්තං, දිස්සො ඵාලනෙන භිත්තං, තතො එව තත්ථ තත්ථ සිබ්බිතගණ්ඨිකතජ්ඣ්ණවත්ථං පිලොතිකා, තදභාවතො ජිත්තපිලොතිකො, පිලොතිකරහිතොති අත්ථො. ඉරියාපථ-සණ්ඨිපනඅවිජ්ජමානකො-විපස්සනාති ජිත්තාය අවිජ්ජමානාය පටිපත්තියා සිබ්බනගණ්ඨිකරණසදිසාති, තාදිසං ඉධ නත්ථීති ආහ “න භෙත්ථ...පෙ.... අත්ථී”ති. පතිට්ඨාතුං න ලහතීති පෙසලෙහි සද්ධිං සංවාසවසෙනපි පතිට්ඨාතුං න ලහති, විසෙසාධිගමවසෙන පන වත්තබ්බමෙව නත්ථී.

කාරණධවං නිද්ධමථාති විපත්තසීලතාය කචචරභූතං පුග්ගලං කචචරම්ච නිරපෙක්ඛා අපනෙථ. කසම්බුඤ්ඤාපකස්සථාති කසට්ඨකඤ්ඤා නං බත්තියාදීනං මජ්ඣගතං සම්භිත්තං පග්ගරිතකුට්ඨං චණ්ඩාලං විය අපකස්සථ නික්කඬ්ඨථ. කිං කාරණං? සඬ්ඝාරාමො නාම සීලවත්තානං කතො, න දුස්සීලානං, යතො එතදෙව. තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙති යථා පලාපා අත්තොසාරරහිතා අතණ්ඩුලා බහි ථුසෙන වීහි විය දිස්සන්ති, එවං පාපහික්ඛු අත්තොසීලරහිතාපි බහි කාසාචාදිපරික්ඛාරොරන භික්ඛු විය දිස්සන්ති, තස්මා “පලාපා”ති වුවචන්ති, තෙ පලාපෙ වාහෙථ ඔධුනාථ විධමථ. පරමත්ථතො අස්සමණෙ වෙසමත්තෙන සමණමානිනෙ එවං නිද්ධමීත්වාන...පෙ.... පතිස්සතාති. තත්ථ කප්පයවිහොති කප්පෙථ, කරොථාති චුත්තං හොති. පතිස්සතාති පති පති සතා සම්පජානන්තා සුට්ඨු පජානන්තා. පතිස්සතා වා සප්පතිස්සා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සගාරවා. අපෙචං සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං කප්පෙන්තා දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සමග්ගා. අනුක්කමෙන පරිපාකගතපඤ්ඤතාය නිපකා. සබ්බස්සෙවිමස්ස දුක්ඛවට්ඨස්ස අන්තං කරිස්සථ, පරිනිබ්බානං පාපුණ්ස්සථාති අත්ථො.

වට්ඨං තෙසං නත්ථී පඤ්ඤාපනාය සබ්බසො සමුවජිත්තවට්ඨමූලකත්තා.

ධම්මං අනුස්සරන්ති, ධම්මස්ස වා අනුස්සරණසීලාති ධම්මානුසාරිනො. එවං සද්ධානුසාරිනොපි වෙදිතබ්බා. පටිපත්තස්සාති පටිපජ්ජමානස්ස, සොතාපත්තිමග්ගට්ඨොපි අධිජ්ජෙතො. අධිමත්තන්ති බලවං. පඤ්ඤාචාහීති පඤ්ඤං වාහෙති, පඤ්ඤා වා ඉමං පුග්ගලං වහතීති පඤ්ඤාචාහීතිපි වදන්ති. පඤ්ඤාපුබ්බභිගමන්ති පඤ්ඤං පුරෙවාරිකං කත්වා. අයං වුවචතීති අයං එවරූපො පුග්ගලො පඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන ධම්මෙන සරති අනුස්සරතීති ධම්මානුසාරී. සද්ධාචාහීති සද්ධං වාහෙති, සද්ධා වා ඉමං පුග්ගලං වහතීති සද්ධාචාහීතිපි වදන්ති. සද්ධාපුබ්බභිගමන්ති සද්ධං පුරෙවාරිකං කත්වා. අයං වුවචතීති අයං එවරූපො පුග්ගලො සද්ධාය සරති අනුස්සරතීති සද්ධානුසාරී. සද්ධාමත්තන්ති “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා බුද්ධසුබුද්ධතාය සද්දහනමත්තං. මත්ත-සද්දෙන අවෙච්චජ්ජසාදං නිවත්තෙති. පෙමමත්තන්ති යථාචුත්තසද්ධානුසාරෙන උජ්ජන්තං තුට්ඨිමත්තං.

සිනෙහොති කෙවි. එවං විපස්සනං පටිඨපෙත්වා නිසින්නානන්ති කලාපසම්මසනාදිවසෙන ආරද්ධවිපස්සනානං. එකා සද්ධාති විපස්සනානුසාරෙන ස්වාක්ඛාතධම්මතා සිද්ධා, තතො එව එකා සෙට්ඨා උළාරා සද්ධා උප්පජ්ජති. එකං පෙමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සග්ගෙ යපිතා විය හොන්තිති තෙසං සද්ධාපෙමානං සග්ගසංවත්තනියතාය අබ්‍යභිවාරිභාවමාහ. චූළසොතාපන්නොති වදන්ති එකදෙසෙන සච්චානුබොධෙ ධීතත්තා. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

අලගද්දුපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. වම්මිකසුත්තවණ්ණනා

249. පියවචනන්ති පියසමුදාවාරො. විඤ්ඤාජාතිකා හි පරං පියෙන සමුදාවරන්තා “භව”න්ති වා, “දෙව්‍යානං පියො”ති වා, “ආයස්මා”ති වා සමුදාවරන්ති, තස්මා සම්මුඛා සම්බොධනවසෙන “ආවුසො”ති, තිරොක්ඛං “ආයස්මා”ති අයම්පි සමුදාවාරො. මහාකස්සපඋරුවෙලකස්සපාදයො අඤ්ඤෙපි කස්සපනාමකා අත්ථිති “කතරස්ස කස්සපස්සා”ති පුච්ඡන්ති. රඤ්ඤාති කොසලරඤ්ඤා. “සඤ්ජානිංසු”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං. “අයං පනා”තිආදි ආරද්ධං. අස්සාති කුමාරකස්සපස්ස, “සඤ්ජානිංසු”ති චුත්තසඤ්ජානනස්ස වා. පුඤ්ඤාති කරොන්තොති කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව නිබ්බන්තිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤාති භාවෙන්තො. ඔසක්කන්තෙති පරිභායමානෙ. පයමන්ති කුමාරිකාකාලෙ. සත්ථා උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසි තං අධිකරණං විනයකම්මෙනෙවස්සා භික්ඛුනියා පබ්බජ්ජාය අරොගභාවං.

පඤ්ඤත්තිවිභාවනාති “අන්ධවන”න්ත්වෙව පඤ්ඤායමානස්ස විභාවනා. ඔලීයතීති සඬ්ඛවති සණ්කං වත්තති. භාණකොති සරභාණකො. යං අත්ථි, තං ගහෙත්වාති ඉදානි පරියෙසිතබ්බට්ඨානං නත්ථි, යථාගතං පන යං අත්ථි, තං ගහෙත්වා. බලවගුණෙති අධිමත්තගුණෙ. කස්සපහගවතො කාලෙ නිරුළ්භසමඤ්ඤාවසෙන වචනසන්තතියා අවිච්ඡේදෙන ව ඉමස්මිම්පි බුද්ධුප්පාදෙ තං “අන්ධවන”න්ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ, උපරුපරිවඩ්ඨමානාය පථවියා උපරි රුක්ඛගච්ඡාදීසු සඤ්ජායන්තෙසුපිති. සෙක්ඛපටිපදන්ති සෙක්ඛභාවාවහං විසුද්ධිපටිපත්තිං.

අඤ්ඤතර-සද්දො අපාකටෙව විය පාකටෙපි වත්තති එක-සද්දෙන සමානත්ථත්තාති දස්සෙතුං “අභිජානාති”තිආදි චුත්තං. භයහෙරවදස්සිතම්පි අභික්කන්ත-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං ඉධ දස්සෙන්නො එවං හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ කතා අත්ථසංවණ්ණනා පරතො තස්මිං තස්මිං සුත්තපදෙසෙ යථාරහං වත්තබ්බාති නයදස්සනං කරොති. කඤ්චනසන්තිහත්තවතා සුචණ්ණවණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අධිප්පායෙනාහ “ජවිය”න්ති. ජවිගතා පන වණ්ණධාතු එව “සුචණ්ණවණ්ණො”ති එත්ථ වණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අපරෙ. වණ්ණියති කිත්තියති උග්ගොසනන්ති වණ්ණො, ථුති.

වණ්ණියති අසඬිකරතො වචන්ථපියතීති වණ්ණො, කුලවග්ගො. වණ්ණියති එලං එතෙන යථාසභාවතො විභාවියතීති වණ්ණො, කාරණං. වණ්ණනං දීඝරස්සාදිවසෙන සණ්ඨහනන්ති වණ්ණො, සණ්ඨානං. වණ්ණියති අණුමහන්තාදිවසෙන පමීයතීති වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණොති විකාරමාපජ්ජමානං හදයඬිගතභාවං පකාසෙතීති වණ්ණො, රූපායතනං. එවං තෙන තෙන පවත්තිතිමිත්තෙන වණ්ණ-සද්දස්ස තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ පවත්ති වෙදිතඛ්ඛා.

අනවසෙසත්තං සකලතා කෙවලතා. කෙවලකප්පාති එත්ථ කෙවි ඊසං අසමත්තා කෙවලා කෙවලකප්පාති වදන්ති, එවං සති අනවසෙසත්ථො එව කෙවල-සද්දො සියා. අනත්ථන්තරෙන පන කප්ප-සද්දෙන පදවඬිඬනං කත්වා කෙවලා එව කෙවලකප්පා. තථා වා කප්පනීයත්තා පඤ්ඤපෙතඛ්ඛත්තා කෙවලකප්පා. යෙභුය්‍යතා ඛ්‍යුලභාවො. අඛ්‍යාමීස්සතා විජාතියෙන අසඬිකරො සුද්ධතා. අනතිරෙකතා තංමත්තතා විසෙසාභාවො. කෙවලකප්පන්ති කෙවලං දළ්භං කත්වාති අත්ථො. කෙවලං වුච්චති නිඛ්ඛානං සඛ්ඛසඬිඛතවිචිත්තත්තා. තෙනාහ “විසංයොගාදිඅනෙකත්ථො”ති. කෙවලං එතස්ස අධිගතං අත්ථිති කෙවලී, සවිජිකතනිරොධො ඛිණ්ණාසවො.

කප්ප-සද්දො පනායං සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො වාති අධිප්පායෙන ඔකප්පනීයපදෙ ලබ්භමානං ඔකප්පසද්දමත්තං නිදස්සෙති, අඤ්ඤථා කප්ප-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ ඔකප්පනීයපදං අනිදස්සනමෙව සියා. සමණකප්පෙහීති විනයසිද්ධෙහි සමණවොහාරෙහි. නිව්චකප්පන්ති නිව්චකාලං. පඤ්ඤත්තීති නාමං. නාමඤ්ඤෙන තස්ස ආයස්මතො, යදිදං කප්පොති. කප්පිතකෙසමස්සුති කත්තරිකාය ඡෙදිතකෙසමස්සු. ද්වඬිගුලකප්පොති මජ්ඣන්තිකවෙලාය වීතික්කන්තාය ද්වඬිගුලතාවිකප්පො. ලෙසොති අපදෙසො. අනවසෙසං ඵරිතුං සමත්ථස්සපි ඔභාසස්ස කෙනවි කාරණෙන එකදෙසඵරණමිපි සියා, අයං පන සඛ්ඛසොච ඵරිති දස්සෙතුං සමන්තත්ථො කප්ප-සද්දො ගහිතොති ආහ “අනවසෙසං සමන්තතො”ති.

සමණසඤ්ඤාසමුදාවාරෙනාති “අහං සමණො”ති එවං උප්පන්නසඤ්ඤාසමුට්ඨිතෙන සමුදාවාරෙන, තන්තිමිත්තෙන වා තඛ්ඛොභාරෙන. පුඛ්ඛයොගෙහි පුඛ්ඛයොගකථායං. පපඤ්ඤො එසාති එසො තුම්භෙසු ආගතෙසු යථාපවත්තො පටිසන්ථාරො කථාසමුදාවාරො ච අම්භාකං පපඤ්ඤො. එත්තකමිපි අකත්වා සමණධම්මමෙව කරොමාති අධිප්පායො.

අරියභූමිං පත්තොති අනාගාමිඵලං අධිගතො. පක්කුසාතිකුලපුත්තං සන්ධාය වදති. විහජිත්වාති විභාගං කත්වා. තුරිකාලපනවසෙනාති තුරිතං ආලපනවසෙන. තෙන දුල්ලහො අයං සමණො, තස්මා සීසමස්ස පඤ්ඤො

කටේතබ්බො, ඉමිනා ච සීසං ගත්තවා සත්ථා පුච්ඡිතබ්බොති තුරිතං ආලපීති දස්සෙති. “යථා චා”තිආදිනා පන වචනාලඬිකාරවසෙන ද්වික්ඛත්තුං ආලපති. එවමාහාති “භික්ඛු භික්ඛු”ති එවං ද්වික්ඛත්තුං අවොච.

වම්මිකපරියායෙන කරජකායං පච්චක්ඛං කත්වා දස්සෙන්නී දෙවතා “අයං වම්මිකො”ති ආහ. තාය පන භාවත්ථස්ස අභාසිතත්තා සද්දත්ථමෙව දස්සෙන්නො “පුරතො ධීතං...පෙ.... අයන්ති ආහා”ති අවොච. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. මණ්ඩුකන්ති ථලමණ්ඩුකං. සො හි උද්ධුමායිකාති වුව්චති, න උදකමණ්ඩුකො. තස්ස නිවාසතො වාතො මා බො බාධයිත්ථාති “උපරිවාතතො අපගම්මා”ති වුත්තං. කථං පනායං දෙවතා ඉමිනා නීභාරෙන ඉමෙ පඤ්ඤෙ ථෙරස්ස ආචික්ඛිති? කෙචි තාව ආහු – යථාසුතමත්ථං උපමාභාවෙන ගහෙත්වා අත්තතො පටිභානෙන උපමෙයාත්ථං මනසා චිත්තෙත්වා තං භගවා ඉමස්ස ආචික්ඛිස්සති. සා ච දෙසනා අත්ථාය හිතාය සුඛාය හොතීති “අයං වම්මිකො”තිආදිනා උපමාවසෙනෙව පත්තරස්ස පඤ්ඤෙ ථෙරස්ස ආචික්ඛි. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ කිර බාරාණසියං එකො සෙට්ඨි අඬ්ඬො මහද්ධතො මහත්තං නිධානං නිදහිත්වා පලිසාදිආකාරාති කානිච්ඡි ලඬිගාති තත්ථ යපෙසි. සො මරණකාලෙ අත්තතො සභායස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආරොචෙසි – “ඉමස්මි. යානෙ මයා නිධානං නිදහිතං, තං මම පුත්තස්ස විඤ්ඤුතං පත්තස්ස දස්සෙති”ති වත්වා කාලමකාසි. බ්‍රාහ්මණො සභායකපුත්තස්ස විඤ්ඤුතං පත්තකාලෙ තං යානං දස්සෙසි. සො නිබ්බන්ධා සබ්බපච්ඡා නාගං පස්සි, නාගො අත්තතො පුත්තං දිස්වා “සුබ්බෙනෙව ධනං ගණ්හතු”ති අපගචිඡි. ස්වායමත්ථො තදා ලොකෙ පාකටො ජාතො. අයං පන දෙවතා තදා බාරාණසියං ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ උරං දත්වා සාසනෙ පබ්බජිතො පඤ්චහි සභායකභික්ඛුහි සද්ධිං සමණධම්මමකාසි. යෙ සන්ධාය වුත්තං “පඤ්ච භික්ඛු නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා”තිආදි. තෙන වුත්තං “යථාසුතමත්ථං උපමාභාවෙන ගහෙත්වා”තිආදි. අපරෙ පන “දෙවතා අත්තතො පටිභානෙන ඉමෙ පඤ්ඤෙ එවං අභිසම්බරිත්වා ථෙරස්ස ආචික්ඛි”ති වදන්ති. දෙවපුත්තෙ නිස්සක්කං දෙවපුත්තපඤ්ඤත්තා තස්ස අත්ථස්ස.

251. වතුහි මහාභූතෙහි නිබ්බන්තොති වාතුමහාභූතිකො. තෙනාහ “වතුමහාභූතමයස්සා”ති. වමති උග්ගිරන්තො විය හොතීති අත්ථො. වත්තකොති උච්ඡඩ්ඛකො. වත්තුස්සයොති උපචිකාහි වත්තස්ස මත්තිකාපිණ්ඩස්ස උස්සයභූතො. වත්තසිනෙහසම්බද්ධොති වත්තෙන බෙළසිනෙහෙන සම්පිණ්ඩිතො. අසුචිකලිමලං වමතීති එත්ථ මුඛාදිහි පාණකානං නිග්ගමනතො පාණකෙ වමතීති අයමපි අත්ථො ලබ්භතෙව. අරියෙහි වත්තකොති කායභාවසාමඤ්ඤෙන වුත්තං. දුක්ඛසච්චපරිඤ්ඤාය වා සබ්බස්සපි තෙභූමකධම්මජාතස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා සබ්බොපි කායො අරියෙහි ඡන්දරාගප්පභානෙන වත්තො එව. තං සබ්බන්ති යෙහි තීහි

අට්ඨසිතෙන උස්සිතො, යෙනි න්හාරුහි සම්බද්ධො, යෙනි මංසෙහි අවලිත්තො, යෙන අල්ලවම්මෙන පරියොනද්ධො, යාය ඡවියා රඤ්ජිතො, තං අට්ඨිආදිසබ්බං අවචන්තමෙව ජිගුච්ඡන්වා විරත්තතායවන්තමෙව. “යථා වා”තිආදිනා වත්තබ්බොපමනොපි වම්මිකො විය වම්මිකොති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

සම්භවති එතස්මාති සම්භවො, මාතාපෙත්තිකො සම්භවො එතස්සාති මාතාපෙත්තිකසම්භවො. තස්ස. උපවියති එතෙනාති උපවයො’ ඔදනකුම්මාසං. උපවයො එතස්සාති ඔදනකුම්මාසුපවයො. තස්ස. අධුචසභාවතාය අනිච්චධම්මස්ස, සෙදගුථ-පිත්ත-සෙම්භාදි-ධාතුක්ඛොභ-ගරුභාවදුග්ගන්ධානං විනොදනාය උච්ඡාදෙනබ්බධම්මස්ස, පරිතො සම්බාහනෙන පරිමද්දිතබ්බධම්මස්ස, බණ්ණ බණ්ණ හිජ්ජනසභාවතාය හෙදනධම්මස්ස, තතො එව විකිරණසභාවතාය විද්ධංසනධම්මස්සාති ධම්ම-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. තනුවිලෙපනෙනාති කායාවලෙපනෙන උච්ඡාදනවිලෙපනෙන. අභිගපච්චඞ්ඨාබාධවිනොදනත්ථායාති තාදිසසමුට්ඨාන-සරීරවිකාරවිගමාය. යස්මා සුක්කසොණිකං ආභාරො, උච්ඡාදනං පරිමද්දනඤ්ච යථාරහං උජ්ජාදස්ස, වුඩ්ඞියා ච පච්චයො, තස්මා ආහ “මාතාපෙත්තික...පෙ.... කථිතො”ති. උච්චාවචභාවොති යථාරහං යොජෙතබ්බො — ඔදනකුම්මාසුපවය-උච්ඡාදනපරිමද්දනග්ගහණෙනි උච්චභාවො, වඩ්ඞී. මාතාපෙත්තිකසම්භවග්ගහණෙන සමුදයො. ඉතරෙහි අවචභාවො, පරිහානි, අත්ථඞ්ඨගමො පකාසිතො. අභිගපච්චඞ්ඨානං සණ්ඨපනම්පි හි වට්ඨපච්චයත්තා වට්ඨන්ති.

කොධො ධූමොති එත්ථ ධූමපරියායෙන කොධස්ස චුත්තත්තා ධූම-සද්දො කොධෙ වත්තතිති චුත්තං “ධූමො විය ධූමො”ති. හස්මනීති හස්මං. මොසවජ්ජන්ති මුසාවාදො. ධූමො එව ධූමායිතං. ඉච්ඡා ධූමායිතං එතිස්සාති ඉච්ඡාධූමායිතා, පජා. ඉච්ඡාධූමායිතසද්දස්ස තණ්හාය චුත්ති චුත්තනයො එව. ධූමායන්තොති විතක්කසන්තාපෙන සංතප්පෙන්තො, විතක්කෙන්තොති අත්ථො. පලිපොති දුක්කරමහාකද්දමං. තිමුලන්ති තිහි මූලෙහි පතිට්ඨිතං විය අවලං පවත්තන්ති චුත්තං. රජො ච ධූමො ච මයා පකාසිතාති රජසභාවකරණට්ඨෙන “රජො”ති ච ධූමසභාවකරණට්ඨෙන “ධූමො”ති ච මයා පකාසිතා. පකතිධූමො විය අග්ගිස්ස කිලෙසග්ගිජාලස්ස පඤ්ඤාණභාවතො. ධම්මදෙසනාධූමො ඤාණග්ගිසන්ධිපනස්ස පුබ්බඞ්ඨගමභාවතො. අයං රත්තිං ධූමායනාති යා දිවා කත්තබ්බකම්මන්තෙ උද්දිස්ස රත්තියං අනුවිතක්කනා, අයං රත්තිං ධූමායනා.

සත්තන්තං ධම්මානන්ති ඉදං සුත්තෙ (වුළුති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 28) ආගතනයෙන චුත්තං. සුත්තඤ්ච තථා ආරාධනවෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන. තදෙකට්ඨතාය වා තදඤ්ඤකිලෙසානං. සුන්දරපඤ්ඤොති ඤාතතිරණපභානපරිඤ්ඤාය පඤ්ඤාය සුන්දරපඤ්ඤො.

එතන්ති “සත්ථ”න්ති එතං අධිවචනං සංකිලෙසධම්මානං සසනතො සමුච්ඡින්නතො. න්ති වීරියං. පඤ්ඤාගතිකමෙව පඤ්ඤාය හිතස්සෙව අධිජ්ජෙතත්තා. ලොකියාය පඤ්ඤාය ආරම්භකාලෙ ලොකියවීරියං ගහෙතඛ්ඛං, ලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය පචත්තික්ඛණෙ ලොකුත්තරවීරියං ගහෙතඛ්ඛන්ති යොජනා. අත්ථදීපනාති උපමෙයාත්ථදීපනී උපමා.

ගාමකොති අත්තතො වසනගාමකො. මන්තෙති ආථබ්බනමන්තෙ. තෙ හි බ්‍රාහ්මණා අරඤ්ඤෙ ඵ්ච වාචෙන්ති “මා අඤ්ඤෙ අස්සොසු”න්ති. තථා අකාසීති චත්තාරො කොට්ඨාසෙ අකාසී. ඵ්වමෙත්ථ වම්මිකපඤ්ඤස්සෙව වසෙන උපමා ආගතා, සෙසානං වසෙන හෙට්ඨා චුත්තනයෙන වෙදිතඛ්ඛා.

ලඬගනට්ඨෙන නිවාරණට්ඨෙන ලඬගී, පලිසො. ඤාණමුඛෙති විපස්සනාඤාණවීරියං. පතතීති පචත්තති. කම්මට්ඨානඋග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙනාති චතුසච්චකම්මට්ඨානස්ස උග්ගණ්හනෙන තස්ස අත්ථපරිපුච්ඡාවසෙන ඵෙව විපස්සනාසඬබ්බාත-අත්ථවිනිච්ඡය-පරිපුච්ඡාවසෙන ව. සඛ්ඛසො ඤාතුං ඉච්ඡා හි පරිපුච්ඡා. විපස්සනා ව අනිච්චාදිතො සඛ්ඛතෙභූමකධම්මානං ඤාතුං ඉච්ඡති. ඵ්වං විපස්සනාවසෙන අවිජ්ජාපහානමාහ, උපරිකත්තඛ්ඛසඛ්භාවතො න තාව මග්ගවසෙන.

වල්ලිඅත්තරෙ වාති වා-සද්දො පංසුඅත්තරෙ වා මත්තිකත්තරෙ වාති අචුත්තවිකප්පත්ථො. චිත්තාවිලමත්තකොවාති චිත්තක්ඛොහමත්තකොව. අනිග්ගහිතොති පටිසඬබ්බානලලෙන අනිවාරිතො. මුඛවිකුලනං මුඛසඬකොවො. හනුසඤ්ඤොපනං පාපෙති අත්තොජ්ජපනාවත්ථායං. දිසා විලොකනං පාපෙති යත්ථ බාධෙතඛ්ඛො යීතො, තංදස්සනත්ථං නිවාරකපරිවාරණත්ථං. දණ්ඩසත්ථාහිනිපාතන්ති දණ්ඩසත්ථානං පරස්ස උපරි නිපාතනාවත්ථං. යෙන කොධෙන අනිග්ගහිතෙන මාතාදිකං අසාතෙතඛ්ඛං උග්ගසාතෙත්වා “අයුත්තං වත මයා කත”න්ති අත්තානම්පි හනති, තං සන්ධායෙන චුත්තං “පරසාතනම්පි අත්තසාතනම්පි පාපෙති”ති. යෙන වා පරස්ස හඤ්ඤමානස්ස වසෙන සාතකොපි සාතනං පාපුණාති, තාදිසස්ස වසෙනායමත්ථො වෙදිතඛ්ඛො. කොධසාමඤ්ඤෙන හෙතං චුත්තං “පරං සාතෙත්වා අත්තානං සාතෙති”ති. පරමුස්සදගතොති පරමුක්කංසගතො. දළ්භං පරිස්සයමාවහතාය කොධොව කොඬුපායාසො. තෙනාහ “බලවජ්ජත්තො”තිආදි.

ද්වෙධාපථසමා හොති අප්පට්පත්තිහෙතුභාවතො.

කුසලධම්මො න තිට්ඨති නිවරණෙහි නිවාරිතපරමත්තා. සමථපුබ්බඬගමං විපස්සනං භාවයතො පඨමං සමථෙන නිවරණවික්ඛම්භනං හොති, විපස්සනා පන තද්ධගවසෙනෙව තාති නිහරතීති චුත්තං “වික්ඛම්භනතද්ධගවසෙනා”ති.

“කුම්මොව අඩ්ඨානි සකෙ කපාලෙ”තිආදීසු (සං. නි. 1.17) කුම්මස්ස අඩ්ඨානාවෙන විසෙසතො පාදස්සානි එව වුච්චන්තිති ආහ “පඤ්චෙව අඩ්ඨානි භොන්ති”ති. විපස්සනාවාරස්ස වුච්චමානත්තා අධිකාරතො සම්මසනියානමෙව ධම්මානං ඉධ ගහණන්ති “සබ්බෙපි සඬ්ඛතා ධම්මා”ති විසෙසං කත්වා වුත්තං. තෙනාහ භගවා “පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති.

සුනන්ති කොට්ටන්ති එත්ථාති සුනා, අධිකුට්ටනන්ති ආහ “සුනාය උපරි”ති. අසිනාති මංසකත්තෙනෙ. සාතියමානාති හඤ්ඤමානා විබාධියමානා. වත්ථුකාමානං උපරි කත්වාති වත්ථුකාමෙසු යපෙත්වා තෙ අව්වාධානං කත්වා. කන්තිතාති ඡන්දිතා. කොට්ටිතාති බිලසො විහජිතා. ඡන්දරාගජ්ජහානන්ති ඡන්දරාගස්ස වික්ඛම්භනජ්ජහානං.

සම්මත්තාති මුච්ඡිතා සම්මුල්භා. නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ටං වඩ්චෙත්තිති සම්මුල්භත්තා එවආදීනවං අපස්සන්තා නන්දිරාගස්ස ආරම්මණං උපගන්ත්වා තං පරිබුභෙත්ති. නන්දිරාගබද්ධාති නන්දිරාගෙ ලග්ගත්තා තෙන බද්ධා. වට්ටෙ ලග්ගන්තිති තෙභූමකෙ වට්ටෙ සජ්ජන්ති. තත්ථ සජ්ජත්තා එව දුක්ඛං පත්වාපි න උක්කණ්ණන්ති න නිබ්බන්දන්ති. ඉධ අනවසෙසජ්ජහානං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “චතුත්ථමග්ගෙන නන්දිරාගජ්ජහානං කජීත”න්ති.

අනඬගණසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 1.63) පකාසිතො එව “ඡන්දාදීහි න ගච්ඡන්ති”තිආදිතා. “බුද්ධො සො භගවා”තිආදි “නමො කරොහි”ති (ම. නි. 1.249, 251) වුත්තනමක්කාරස්ස කරණාකාරදස්සනං. බොධායාති චතුසච්චසම්බොධාය. තථා දමට්ඨමට්ඨකරණපරිනිබ්බානාති අරියමග්ගවසෙන වෙදිතබ්බාති. සමට්ඨපරිනිබ්බානාති පන අනුපාදිසෙසවසෙනපි යොජෙතබ්බාති. කම්මට්ඨානං අභොසීති විපස්සනාකම්මට්ඨානං අභොසි. එතස්ස පඤ්ඤාස්සාති එතස්ස පන්තරසමස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්ථො. එවං ඉතරෙසුපි වත්තබ්බං විපස්සනාකම්මට්ඨානං බිණ්ණාසවගුණෙහි මත්ථකං පාපෙත්තො යථානුසන්ධිතාව දෙසනං නිට්ඨපෙසි, න පුච්ඡිතානුසන්ධිතාති අධිජ්ජායො. නනු ච පුච්ඡාවසෙනායං දෙසනා ආරද්ධාති? සච්චං ආරද්ධා, එවං පන “පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො”ති වත්තබ්බං, න “පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන නිට්ඨපිතා”ති. අන්තරපුච්ඡාවසෙන දෙසනාය අපරිවත්තිතත්තා ආරම්භානුරූපමෙව පන දෙසනා නිට්ඨපිතා.

වම්මිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

4. රථවිනිතසුත්තවණ්ණනා

252. මහාගොවින්දෙන පරිග්ගහිතතාකිත්තනං තදා මගධරාජෙන පරිග්ගහිතූපලක්ඛණං. තස්ස හි සො පුරොහිතො. මහාගොවින්දොති

පුරාතනෝ එකෝ මගධරාජාති කෙවි. ගය්හතීති ගහො, රාජුනං ගහො රාජගහං. නගර-සද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො. අඤ්ඤාපෙත්ථ පකාරෙති රාජුහි දිස්වා සම්මා පතිට්ඨාපිතත්තා තෙසං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං. ආරක්ඛසම්පත්තිආදිනා අනත්ථුප්පත්තිහෙතුතාය උපගතානං පටිරාජුනං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං, ආරාමරාමණියකාදීහි රාජතෙ, නිවාසසුඛතාදිනා සත්තෙහි මමත්තවසෙන ගය්හති, පරිග්ගය්හතීති වා රාජගහන්ති එවමාදිකෙ පකාරෙ. බුද්ධකාලෙ ච චක්කවත්තිකාලෙ චාති ඉදං යෙභුයාවසෙන චුත්තං. වෙළුහි පරික්ඛිත්තං අහොසි, න පන කෙවලං කට්ඨකපවනමෙව. රඤ්ඤො උය්‍යානකාලෙ පතිට්ඨාපිතඅට්ටාලකවසෙන අට්ටාලකයුත්තං.

ජනනං ජාති, ජාතියා භූමි ජාතිභූමං, ජායි වා මහාබොධිසත්තො එත්ථාහි ජාති, සා එව භූමීති ජාතිභූමං, සා ඉමෙසං නිවාසොති ජාතිභූමකාති ආහ “ජාතිභූමකාති ජාතිභූමිවාසිනො”ති. කස්ස පනායං ජාතිභූමීති ආහ “තං බො පනා”තිආදි. තෙන අනඤ්ඤසාධාරණාය ජාතියා අධිප්පෙතත්තා සදෙවකෙ ලොකෙ සුපාකට්ඨාවතො විසෙසනෙන විනාපි විසිට්ඨවිසයොව ඉධ ජාති-සද්දො විඤ්ඤායතීති දස්සෙති. තෙනාහ “සබ්බඤ්ඤබොධිසත්තස්ස ජාතට්ඨානසාකියජනපදො”ති. තත්ථපි කපිලවත්ථුසන්තිස්සයො පදෙසොති ආහ “කපිලවත්ථාහාරො”ති.

ගරුධම්මභාවවණ්ණනා

සාකියමණ්ඩලස්සාති සාකියරාජසමුහස්ස. දසන්තං අප්පිච්ඡකථාදීනං චත්ථු දසකථාවත්ථු, අප්පිච්ඡතාදි. තත්ථ සුප්පතිට්ඨිතතාය තස්ස ලාභී දසකථාවත්ථුලාභී. තත්ථාති දසකථාවත්ථුස්මිං.

ගරුකරණියතාය ධම්මො ගරු එතස්සාති ධම්මගරු, තස්ස භාවො ධම්මගරුතා, තාය. “අප්ප්කාසයෙන වෙදිතබ්බො”ති චත්ථා න කෙවලං අප්ප්කාසයෙනෙව, අථ බො කායච්චිපයොගෙහිපි වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්නො “ධම්මගරුතායෙව හී”තිආදිමාහ. තියාමරත්තිං ධම්මකථං කත්ථාති එත්ථ “කුම්භකාරස්ස නිවෙසනෙ තියාමරත්තිං වසන්නො ධම්මකථං කත්ථා”ති එවං වචනසෙසවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤථා යථාලාභවසෙන අත්ථෙ ගය්හමානෙ තියාමරත්තිං ධම්මකථා කතාති ආපජ්ජති, න ච තං අත්ථී. චක්ඛති හි “බහුදෙව රත්තින්ති දියඬිඬයාමමත්ත”න්ති. දසබ්බාදිගුණවිසෙසා විය ධම්මගාරවහෙතුකා පරහිතපටිපත්තිපි සබ්බබුද්ධානං මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණං විය සදිසා එවාති ඉමස්ස හගවතො ධම්මගාරවකිත්තනෙ “කස්සපොපි හගවා”තිආදිනා කස්සපහගවතො ධම්මගාරවං දස්සෙති.

චාරිකං නික්ඛමීති ජනපදචාරිකං චරිතුං නික්ඛමි. ජනපදචාරිකාය අකාලෙ නික්ඛන්තත්තා කොසලරාජාදයො වාරෙතුං ආරහිංසු. පචාරෙත්ථා

හි වරණං බුද්ධාචිණ්ණං. පුණ්ණාය සම්මාපටිපත්තිං පච්චාසිසන්තො භගවා “කිං මෙ කරිස්සසී”ති ආහ.

අනභාතොවාති ධම්මසචත්තස්සුක්කෙන සායන්හෙ බුද්ධාචිණ්ණං න්හානං අකත්වාච. අත්තනිතපරනිතපටිපත්තිස්ස එකිස්සා ද්විත්තඤ්ච අත්ථිතාසිද්ධා චතුබ්බිධතා පටිපත්තිකතා එව නාම හොතිති චුත්තං “පටිපන්නකො ච නාම...පෙ.... චතුබ්බිධො හොති”ති. පටික්ඛෙපපුබ්බකොපි හි පටිපන්නො අත්ථො පටිපන්නත්ථො එවාති. කාමං අත්තනිතාය පටිපන්නො තාය සම්මාපටිපත්තියා සාසනං සොහති, න පන සාසනං වඩ්ඪෙති අප්පොස්සුක්කභාවතො, න ච කාරුණිකස්ස භගවතො සබ්බථා මනොරථං පුරෙති. තථා හි භගවා පටිමබ්බොධියං එකසට්ඨියා ච අරහන්තෙස්ස ඡාතෙස්ස – “වරථ, භික්ඛවෙ, බහුජනනිතායා”තිආදිනා (දී. නි. 2.86-88; මහාව. 32) භික්ඛු පරනිතපටිපත්තියං නියොජෙසී. තෙන චුත්තං “එවරූපං භික්ඛුං භගවා න පුච්ඡති, කස්මා? න මය්හං සාසනස්ස වුඩ්ඪිපක්ඛෙ යීතො”ති.

සමුදායො අප්පකෙන උනොපි අනුනො විය හොතිති බාකුලත්ථෙරං චතුත්ථරාසිතො බහි කත්වාපි “අසීතිමහාථෙරා වියා”ති චුත්තං. අසීතිමහාථෙරසමඤ්ඤා චා අවයවෙපි අට්ඨසමාපත්තිසාමඤ්ඤා විය දට්ඨබ්බා. ඊදිසෙ යානෙ බහුතං එකතො කථනං මහතා කණ්ඨොන ච කථනං සත්ථු විත්තාරාධනමෙවාති තෙහි භික්ඛුහි තථා පටිපන්නන්ති දස්සෙන්නො “තෙ භික්ඛු මෙසසද්දං සුත්වා”තිආදිමාහ. ගුණසම්භාවනායාති චක්ඛමානගුණහෙතුකාය සම්භාවනාය සම්භාවිතො, න යෙන කෙනචි කිච්චසමත්ථතාදිනා.

ගරුධම්මභාවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අප්පිච්ඡනාදිවණ්ණනා

අප්ප-සද්දස්ස පරිත්තපරියායතං මනසි කත්වා ආහ “බ්‍යඤ්ජනං සාවසෙසං වියා”ති. තෙනාහ “න හි තස්සා”තිආදි. අප්ප-සද්දො පනෙත්ථ අභාවත්ථොති සක්කා විඤ්ඤාතුං “අප්පාබාධතඤ්ච සඤ්ජානාමී”තිආදිසු (ම. නි. 1.225; 2.134) විය.

අත්තිච්ඡතා නාම (අ. නි. ටී. 1.1.63) අත්ති අත්ති ඉච්ඡාති කත්වා. අසන්තගුණසම්භාවනතාති අත්තනි අවිජ්ජමානං ගුණානං විජ්ජමානානං විය පරෙසං පකාසනා. සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති චත්තපටිපත්තිකාරකවිසෙසලාභිති ජානාතු “චත්තපටිපත්තිආපාඨකජ්ඣායිතා”ති එවමාදිනා. සන්තගුණසම්භාවනාති ඉච්ඡාවාරෙ යත්වා අත්තනි විජ්ජමානසිලධුතධම්මාදිගුණවිභාවනා. තාදිසස්ස හි පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤතාපි හොති.

ගණ්හන්තොයෙව උම්මුජ්ඡී අඤ්ඤෙසං අජානන්තානංයෙවාති අධිජ්ජායො.

අජ්ජිච්ඡතාපධානං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චතුබ්බිධං ඉච්ඡාපහෙදං දස්සෙත්වා පුනපි පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චතුබ්බිධං ඉච්ඡාපහෙදං දස්සෙත්තො “අපරොපි චතුබ්බිධො අජ්ජිච්ඡො”ති ආදිමාහ. දායකස්ස වසන්ති දායකස්ස චිත්තවසං. දෙය්‍යධම්මස්ස වසන්ති දෙය්‍යධම්මස්ස අජ්ජබ්‍රහ්මාං. අත්තනො ථාමන්ති අත්තනො යාපනමත්තකථාමං.

එකභික්ඛුපි න අඤ්ඤාසි සොසානිකවත්තෙ සම්මදෙව චුත්තිත්තා. අබ්බොකිණ්ණන්ති අවිච්ඡෙදං. දුතියො මං න ජානෙය්‍යාති දුතියො සභායභූතොපි යථා මං ජානිතුං න සක්කුණෙය්‍ය, තථා සට්ඨි වස්සානි නිරන්තරං සුසානෙ වසාමි, තස්මා අහං අහො සොසානිකුත්තමො.

ධම්මකථාය ජනනං බොහෙත්වාති ලොමහංසනසාධුකාරදානවෙලුක්ඛෙපාදිවසෙන සන්තිපතිතං ඉතරඤ්ච “කථං නු බො අය්‍යස්ස සන්තිකෙව ධම්මං සොස්සාමා”ති කොලාහලවසෙන මහාජනං බොහෙත්වා. ගතොති “අයං සො, තෙන රත්තියං ධම්මකථා කතා”ති ජානනහයෙන පරියත්තිඅජ්ජිච්ඡතාය පරිවෙණං ගතො.

තයො කුලපුත්තා වියාති පාවීනවංසදායෙ සමග්ගවාසං චුත්ථා තයො කුලපුත්තා විය. පභායාති පුබ්බහාගෙ තද්ධිගාදිවසෙන පච්ඡා අග්ගමග්ගෙනෙව පජ්ඣිත්වා.

අජ්ජිච්ඡතාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ද්වාදසවිධසන්තොසවණ්ණනා

පකතිදුබ්බලාදීනං ගරුචීවරාදීනි නථාසුභාවාවහානි සරීරබ්‍රොදාවහානි ච හොන්තීති පයොජනවසෙන නඅත්‍රිච්ඡතාදිවසෙන තානි පරිවත්තෙත්වා ලහුකචීවරපරිභොගො න සන්තොසවිරොධීති ආහ “ලහුකෙන යාපෙත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති”ති. මහග්ගචීවරං, බහුනි වා චීවරානි ලභිත්වාපි තානි විස්සජ්ජෙත්වා තදඤ්ඤස්ස ගහණං යථාසාරුජ්ජනෙය ධීතත්තා න සන්තොසවිරොධීති ආහ “තෙසං...පෙ.... ධාරෙත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති”ති. එවං සෙසපච්චයෙසුපි යථාබලයථාසාරුජ්ජසන්තොසනිද්දෙසෙසු අපිසද්දග්ගහණෙ අධිජ්ජායො වෙදිතබ්බො. යථාසාරුජ්ජසන්තොසොයෙව අග්ගො අලොහජ්ඣාසයස්ස උක්කංසනතො.

ද්වාදසවිධසන්තොසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තිවිධපව්වෙකවණ්ණනා

එකොති එකාකී. ගච්ඡතීති චූණ්ණිකඉරියාපථවසෙන චුත්තං. චරතීති විහාරතො ඛහි සඤ්චාරවසෙන, විහරතීති දිවා විහාරාදිවසෙන. කායවිවෙකොති ච නෙක්ඛම්මාධිමුත්තස්ස භාවනානුයොගවසෙන විවෙකට්ඨකායනා, න ක්කානවිවෙකමත්තං. තෙනාහ “නෙක්ඛම්මාභිරතාන”න්ති. පරිසුද්ධචිත්තානන්ති නිවරණාදිසංකිලෙසතො විසුද්ධචිත්තානං. පරමවොදානප්පත්තානන්ති විතක්කාදිතංතංක්කානපටිපක්ඛවිගමෙන පරමං උත්තමං වොදානං පත්තානං. නිරූපධීනන්ති කිලෙසුපධිආදීනං විගමෙන නිරූපධීනං.

තිවිධපව්වෙකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චවිධසංසග්ගවණ්ණනා

සංසිද්ති එතෙනාති සංසග්ගො, රාගො. සචනහෙතුකො, සචනවසෙන වා පචත්තො සංසග්ගො සචනසංසග්ගො. එස නයො සෙසෙසුපි. කායසංසග්ගො පන කායපරාමාසො. ඉත්ථී වාති වධු, යුවතී වා. සන්ධානෙතුන්ති පුබ්බෙනාපරං සට්ඨං. සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙනාති ඉදං මූලභූතං සචනං සන්ධාය චුත්තං, තස්ස පිට්ඨිචත්තකමනොද්වාරිකජචනවිථිසු උප්පන්නොපි රාගො සචනසංසග්ගොයෙව. දස්සනසංසග්ගෙපි එසෙව නයො. අනිත්ථිගන්ධබොධිසත්තො පරෙහි කමීයමානවසෙන පචත්තසචනසංසග්ගස්ස නිදස්සනං. තිස්සදහරො අත්තනා සුයාමානවසෙන. තත්ථ පඨමං ජාතකෙ වෙදිතබ්බන්ති ඉතරං දස්සෙන්නො “දහරො කිරා”තිආදිමාහ. කාමරාගෙන විද්ධොති රාගසල්ලෙන හදයෙ අප්පිතො අත්තො අනුච්ඡිද්ධො.

සොති දස්සනසංසග්ගො. එවං වෙදිතබ්බොති චත්ථුවසෙන පාකටං කරොති. තස්මිං කිර ගාමෙ යෙභුයොන ඉත්ථීයො අභිරූපා දස්සනීයා පාසාදිකා, තස්මා ථෙරො “සචෙ අත්තොගාමෙ න චරිස්සසී”ති ආහ. කාලස්සෙව පටිට්ඨත්තා යාගුං අදාසි, තස්මා යාගුමෙව ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං “නිවත්තථ, හන්තෙ, භික්ඛං ගණ්හාහී”ති ආහංසු. යාවිත්වාති “න මයං, හන්තෙ, භික්ඛං දාතුකාමා නිවත්තෙම, අපිව ඉදං හන්තෙ කාරණ”න්ති යාවිත්වා.

ආදිතො ලපනං ආලාපො, වචනපටිච්චනවසෙන පචත්තො ලාපො සල්ලාපො. භික්ඛුනියාති ඉදං නිදස්සනමත්තං. යාය කායවිපි ඉත්ථීයා සන්තකපරිභොගවසෙන උප්පන්නරාගොපි සම්භොගසංසග්ගොව.

පඤ්චවිධසංසග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ගාභගාභකාදිවණ්ණනා

භික්ඛුනො භික්ඛුහි කායපරාමාසො කායසම්බාහනාදිවසෙන. කායසංසග්ගන්ති කායපරාමාසසංසග්ගං. ගාභගාභකොති ගණ්හනකානං ගණ්හනකොති අත්ථො. ගාභමුත්තකොති අයොනියො ආමිසෙහි සඬගණ්හනකෙහි සයං මුච්චනකො. මුත්තගාභකොති යථාමුත්තසඬගහතො මුත්තානං සඬගණ්හනකො. මුත්තමුත්තකොති මුච්චනකෙහි සයම්පි මුච්චනකො. ගහණුවසෙන සඬගණ්හනවසෙන. උපසඬකමන්ති තතො කිඤ්චි ලොකාමිසං පච්චාසිසන්තා, න දක්ඛිණෙය්‍යවසෙන. භික්ඛුපක්ඛෙ ගහණුවසෙනාති පච්චයලාභාය සඬගණ්හනවසෙනාති යොජෙතඛිං. චුත්තනයෙනාති “ආමිසෙනා”තිආදිනා චුත්තනයෙන.

යානන්ති අත්තතො යානාවත්ථං. පාපුණ්ණං න දෙති උප්පන්නමෙව තං පටිසඬබානබලෙන නිහරන්තො වික්ඛම්හෙති. තෙනාහ “මත්තෙනා”තිආදි. යථා ජීවිතුකාමො පුරිසො කණ්හසප්පෙන, අමිත්තෙන වා සහ න සංවසති, එවං බණමත්තම්පි කිලෙසෙහි සහ න සංවසතීති අත්ථො.

චතුපාරිසුද්ධිසීලං ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච. තථා සමාධිපි. විපස්සනාය පාදකා විපස්සනාපාදකාති අට්ඨසමාපත්තිග්ගහණෙන යථා ලොකියසමාධි ගහිතො, එවං විපස්සනාපාදකා එතෙසන්ති විපස්සනාපාදකාති අට්ඨසමාපත්තිග්ගහණෙනෙව ලොකුත්තරො සමාධි ගහිතො. යථා හි චත්තාරි රූපජ්ඣානාති අධිට්ඨානං කත්වා පචත්තො මග්ගසමාධි විපස්සනාපාදකො, එවං චත්තාරි අරූපජ්ඣානාති අධිට්ඨානං කත්වා පචත්තොපි. සමාපත්තිපරියායො පන පුබ්බවොහාරෙන වෙදිතඛිංබො. පටිපක්ඛසමුච්ඡෙදනෙන සම්මා ආපජ්ජනතො වා යථා “සොතාපත්තිමග්ගො”ති. එවමෙන්ථ සීලසමාධිනම්පි මිස්සකභාවො වෙදිතඛිංබො, න පඤ්ඤාය එව. විමුත්තිති අරියඵලන්ති චුත්තං “විමුත්තිසම්පන්නො”ති චුත්තත්තා. තඤ්චි නිප්ඵාදනට්ඨෙන සම්පාදෙතඛිං, න නිබ්බානන්ති.

එත්ථ ච අප්පිච්ඡතාය ලද්ධපච්චයෙන පරිතුස්සති, සන්තුට්ඨතාය ලද්ධා තෙ අගධිතො අමුච්ඡිතොආදීනවදස්සි නිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති, එවංභූතො ච කත්ථවි අලග්ගමානසතාය පච්චෙකං පරිබුහෙන්තො කෙනවි අසංසට්ඨො විහරති ගහට්ඨෙන වා පබ්බජිතෙන වා. සො එවං අජ්ඣාසයසම්පන්නො වීරියං ආරහති අප්පත්තස්ස පත්තියා, අනධිගමස්ස අධිගමාය. ආරහන්තො ච යථාසමාදින්නං අත්තතො සීලං පච්චචෙක්ඛති, තස්ස සීලස්ස සුපරිසුද්ධතං නිස්සාය උප්පජ්ජති අවිජ්ජපට්ඨාරො, අයමස්ස සීලසම්පදා. තස්ස අවිජ්ජපට්ඨාරමූලකෙහි පාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිසුඛෙහි සම්මා බුහිතං විත්තං සම්මදෙව සමාධියති, අයමස්ස සමාධිසම්පදා. තතො යථාභූතං ඡානං පස්සං නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති, අයමස්ස පඤ්ඤාසම්පදා. විමුත්තවිත්තතා පනස්ස විමුත්තිසම්පදා, තතො විමුත්තිතො

ඤාණදස්සනන්ති එතෙසං දසන්තං කථාවත්ථුනං අනුපුබ්බී වෙදිතබ්බා. තස්ස යො දසති කථාවත්ථුහි සමන්තාගමො, අයං අත්තභිතාය පටිපත්ති. යා නෙසං පරෙසං සංකිත්තනං, අයං පරභිතාය පටිපත්ති. තාසු පුරිමා ඤාණපුබ්බභිගමා ඤාණසම්පයුත්තා ව, ඉතරා කරුණාපුබ්බභිගමා කරුණාසම්පයුත්තා වාහි සබ්බං ඤාණකරුණාකණ්ඩං වත්තබ්බං.

දසති කථාවත්ථුහි කරුණභූතෙහි භික්ඛුනං ඔවාදං දෙනි, “භික්ඛුනා නාම අත්තිව්ජනාදිකෙ දුරතො වජ්ජෙත්වා සම්මදෙව අප්පිව්ජන භවිතබ්බ”න්තිආදිනා තං තං කථාවත්ථුං භික්ඛුනං උපදිසතීති අත්ථො. උපදිසත්තො හි තාහි “තෙහි භික්ඛු ඔවදති”ති වුත්තො. ඔවදතියෙව සරුපදස්සනමත්තෙන. සුබ්බමං අත්ථං පරිවත්තෙත්වාහි එවම්පි අප්පිව්ජනා හොති එවම්පිති අප්පිව්ජනාදිවසෙන අපරාපරං අප්පිව්ජනාවුත්ති. දස්සෙත්වා තත්ථ සුබ්බමනිපුණං අප්පිව්ජනාසම්බාතං අත්ථං ජානාපෙතුං න සක්කොති. විඤ්ඤාපෙතීති යථාවුත්තෙහි විසෙසෙහි විඤ්ඤාපෙති. කාරණන්ති යෙන කාරණෙන අප්පිව්ජනා ඉජ්ඣති, තං පන “මහිව්ජනාදීසු එතෙ දොසා, අප්පිව්ජනාය අයමානිසංසො”තිආදීනවානිසංසදස්සනං දට්ඨබ්බං. සම්මා හෙතුනා අප්පිව්ජනං දස්සෙතීති සන්දස්සකො. ගාහෙතුන්ති යථා ගණ්හති, තථා කාතුං, තත්ථ පට්ඨපෙතුන්ති අත්ථො. උස්සාහජනනවසෙනාහි යථා තං සමාදානං නිව්වලං හොති, එවං උස්සොල්භියා උප්පාදනවසෙන සම්මදෙව උත්තෙජෙතීති සමුත්තෙජකො. උස්සාහජාතෙහි අප්පිව්ජනාය ජාතුස්සාහෙ. වණ්ණං වත්වා තත්ථ සම්පත්තිං ආයතිඤ්ඤා ලබ්භමානගුණං කිත්තෙත්වා සම්පහංසෙති සම්මදෙව පකාරෙහි තොසෙතීති සම්පහංසකො. එවං සන්තුට්ඨිආදීසු යථාරහං යොජනා කාතබ්බා.

ගාහගාහකාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චලාභවණ්ණනා

253. සත්ථු සම්මුඛා එවං වණ්ණො අබ්භුග්ගතොති. ඉමිනා තස්ස වණ්ණස්ස යථාභූතගුණසමුට්ඨිතතං දස්සෙති. මන්දමන්දො වියාති අති විය අපෙකො විය. අබලබලො වියාති අති විය අබලො විය. භාකුටිකභාකුටිකො වියාති අති විය දුම්මුඛො විය. අනුමස්සාති අනුමසිත්වා, දස කථාවත්ථුහි සරුපතො විසෙසතො ව අනුපරිග්ගහෙත්වාහි අත්ථො. පරිග්ගණ්හනං පන නෙසං අනුපවිසනං විය හොතීති වුත්තං “අනුපවිසිත්වා”ති. සබ්බමචාරීහි වණ්ණභාසනං එකො ලාභොති යොජනා. එවං සෙසෙසුපි. පත්ථයමානො එවමාහ ධම්මගරුතායාහි අධිප්පායො.

පඤ්චලාභවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චාරිකාදිවණ්ණනා

254. අභිරමනං අභිරතං, තදෙව අනුනාසිකලොපං අකත්වා වුත්තං “අභිරත්ත”න්ති. භාවනපුංසකඤ්ඤෙතං. අනභිරති නාම නත්ථී, අභිරමිත්වා

වීරවිහාරොපි නත්ථි සම්මදෙව පරිඤ්ඤාතවත්ථුකත්තා. සබ්බසභා හි බුද්ධා භගවන්තො අසස්භලාභිනො.

පුබ්බෙ ධම්මගරුතාකිත්තනපසඨගෙන ගහිතං අග්ගහිතඤ්ච මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදිං එකදෙසෙන දස්සෙත්වා වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස වත්ථුං විත්ථාරෙත්වා ජනපදවාරිකං කථෙතුං “භගවා හී”තිආදි ආරද්ධං. ආකාසගාමීහි සද්ධිං ගන්තුකාමො “ඡළහිඤ්ඤානං ආරොචෙහී”ති ආහ. සඨසකම්මෙන සිජ්ඣමානාපි උපසම්පදා සත්ථු ආණාවසෙතෙව සිජ්ඣනතො “බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී”ති වුත්තත්ති වදන්ති. අපරෙ “අපරිපුණ්ණවීසතිවස්සස්සෙව තස්ස උපසම්පදං අනුජානන්තො සත්ථා ‘බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී’ති අවොවා”ති වදන්ති. උපසම්පාදෙත්වාති ධම්මසෙනාපතිනා උපජ්ඣායෙන උපසම්පාදෙත්වා.

නවයොජනසතිකං මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නමෙව, තතො පරං නාධිජ්ජෙතං දන්ධතාවසෙන ගමනතො. සමන්තාති ගතගතට්ඨානස්ස චතුසු පස්සෙසු. අඤ්ඤානපි කාරණෙනාති හික්ඛුනං සමථවිපස්සනාතරුණභාවතො අඤ්ඤානපි මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකාදිකාරණෙන නික්ඛමති, අන්තොමණ්ඩලං ඔතරති. සත්තහි වාතිආදි “එකං මාසං වා”තිආදිනා වුත්තානුක්කමෙන යොජෙතබ්බං.

සරීරඵාසුකත්ථායාති එකස්මිංයෙව යානෙ නිබද්ධවාසෙන උස්සන්තධාතුකස්ස සරීරස්ස විරෙවනෙන ඵාසුභාවත්ථාය. අට්ඨුජ්ජත්තිකාලාභිකඨ්ඨනත්ථායාති අග්ගික්ඛන්ධුපමසුත්ත (අ. නි. 7.72) මසදෙවජාතකාදිදෙසනානං (ජා. 1.1.9) විය ධම්මදෙසනාය අට්ඨුජ්ජත්තිකාලස්ස ආකඨ්ඨනෙන. සුරාපානසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනෙ (පාචි. 326) විය සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථාය. බොධනෙය්‍යසත්තෙ අඨගුලිමාලාදිකෙ බොධනත්ථාය. නිබද්ධවාසඤ්ච පුග්ගලං උද්දිස්ස වාරිකා නිබද්ධවාරිකා.

255. අපරිග්ගභභාවං කත්ථවි අලග්ගභාවං දස්සෙතුං “යුථං පභාය...පෙ.... මත්තහත්ථි වියා”ති වුත්තං. අසභායකිච්චොති සභායකිච්චරහිතො සිභො විය. තෙනස්ස එකවිහාරිතං තෙජවත්තතඤ්ච දස්සෙති. තදා පන කායච්චෙකො න සක්කා ලද්ධුන්ති ඉදමෙත්ථ කාරණං දට්ඨබ්බං. ඛණ්ණීතිආදි පන සභාවදස්සනවසෙන වුත්තං. ථෙරස්ස පරිසා සුවිනීතා විණ්ණගරුවාසා ගරුතො ඉච්ඡානුරූපමෙව වත්තති.

වුත්තකාරණයුත්තෙ අද්ධානගමනෙ වාරිකානං වොහාරො සාසනෙ නිරුළුභොති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. කෙනවිදෙව නිමිත්තෙන කිස්මිඤ්ච අත්ථෙ පවත්තාය සඤ්ඤාය තන්තිමිත්තරහිතෙපි අඤ්ඤස්මිං පවත්ති රුළුහී

නාම. විජිතමාරත්තා සඬගාමවිජයමහායොධො විය. අඤ්ඤං සෙවිත්වාති “මම ආගතභාවං සත්ථු ආරොචෙහි”ති ආරොචනත්ථං අඤ්ඤං භික්ඛුං සෙවිත්වා.

භගවා ධම්මං දෙසෙන්තො තංතංපුග්ගලජ්ඣාසයානුරූපං තදනුච්ඡේදකමෙව ධම්මං කථං කරොතිති දස්සෙන්තො “චූළගොසිඬගසුත්තෙ”ති ආදිමාභ. තත්ථ සාමග්ගිරසානිසංසන්ති “කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා”ති ආදිනා (ම. නි. 1.326) සාමග්ගිරසානිසංසං කථෙසි. ආවසථානිසංසන්ති “සීතං උණ්භං පටිභනති”ති ආදිනා (චූළව. 295, 315) ආවසථපටිසංයුත්තං ආනිසංසං. සතිපට්ඨානිකත්ති ජොතිපාලත්ථෙරෙ ලාමකං යානං ඔතිණ්ණමත්තෙ මහාබොධිපල්ලඬකෙ පන සබ්බඤ්ඤාතං පටිවිජ්ඣිතං පත්ථනං කත්වා පාරමිසො පුරෙන්නො ආගතො. තාදිසස්ස නාම පමාදවිභාරො න යුත්තොති යථා කස්සපො භගවා බොධිසත්තස්ස සතිං පටිලභිතං ධම්මං කථං කථෙසි, තථා අයං භගවා තමෙව පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තකථං භික්ඛුනං සට්ඨකාරසුත්තං (ම. නි. 2.282) කථෙසි. චත්තාරො ධම්මුද්දෙසෙති – “උපනීයති ලොකො අද්ධුවො, අතාණො ලොකො අනභිස්සරො, අස්සකො ලොකො සබ්බං පහාය ගමනීයං, උානො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො වා”ති (ම. නි. 2.305) ඉමෙ චත්තාරො ධම්මුද්දෙසෙ කථෙසි. කාමඤ්චෙන ධම්මුද්දෙසා රට්ඨපාලසුත්තෙ (ම. නි. 2.304) ආයස්මතා රට්ඨපාලත්ථෙරෙන රඤ්ඤො කොරබ්බස්ස කථිතා, තෙ පන භගවතො එව ආහරිත්වා ථෙරෙන තත්ථ කථිතාති වුත්තං “රට්ඨපාලසුත්තෙ”ති ආදි. තථා භි වුත්තං සුත්තෙ – “අත්ථි බො, මහාරාජ, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන චත්තාරො ධම්මුද්දෙසා උද්දිට්ඨා”ති ආදි (ම. නි. 2.305) පානකානිසංසකථන්ති “අග්ගිහුත්තං මුඛං යඤ්ඤා”ති ආදිනා (ම. නි. 2.400; සු. නි. 573) අනුමොදනං චත්වා පුන පකිණ්ණකකථාවසෙන පානකපටිසංයුත්තං ආනිසංසකථං කථෙසි. එකීභාවෙ ආනිසංසං කථෙසි, යං සන්ධාය වුත්තං “අථ බො භගවා ආයස්මත්තං භගුං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි”ති ආදි (ම. නි. 3.238). අනත්තනයන්ති අපරිමාණදෙසනානයං අප්පිච්ඡතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මං කථං. තෙනාභ “පුණ්ණ, අයම්පි අප්පිච්ඡකථායෙවා”ති ආදි බහුභි පරියායෙහි නානානයං දෙසෙති. කථං තථා දෙසිතං ථෙරො අඤ්ඤාසිති ආභ “පටිසම්භිදාපත්තස්ස...පෙ.... අහොසි”ති.

වාරිකාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තවිසුද්ධිපඤ්චවණ්ණනා

256. තතො පටියායාති. යදා ජාතිභූමකා භික්ඛු සත්ථු සම්මුඛා ථෙරස්ස වණ්ණං භාසිංසු, තතො පටියාය. සීසානුලොකී හුත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධනං ථෙරෙන සමාගමෙ ආදරවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. තථා භි වුත්තං පාඨෙ “අප්පෙව නාමා”ති ආදි, “තරමානරූපො”ති ව. යං පන වුත්තං අට්ඨකථායං “එකස්මිං යානෙ නිලීන”න්ති ආදි, තං අකාරණං. න භි

ධම්මසෙනාපති තස්ස ථෙරස්ස නිසින්නට්ඨානං අභිඤ්ඤාඤාණෙන ජානිතුං න සක්කොති. “කච්චි නු බො මං අදිස්වාච ගමිස්සති”ති අයම්පි චිත්තා ආදරවසෙනෙවාති යුත්තං. න හි සත්ථාරං දට්ඨුං ආගතො සාවකො අපි ආයස්මා අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤො සත්ථුකප්පං ධම්මසෙනාපතිං තත්ථ වසන්තං අදිස්වාච ගච්ඡනකො නාම අත්ථී. දිවාචිහාරන්ති සම්පදානෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “දිවාචිහාරත්ථායා”ති.

257. පූරිමකථායාති පඨමාලාපෙ. අප්පතිට්ඨිතායාති නප්පවත්තිතාය. පච්ඡිමකථා න ජායතීති පච්ඡා වත්තබ්බකථාය අවසරො න හොති. සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි දිට්ඨසංසන්දනවසෙන. ඤාණදස්සනවිසුද්ධි නාම අරියමග්ගො. යස්මා තතො උත්තරිම්පි පත්තබ්බං අත්ථෙච, තස්මා “චතුපාරිසුද්ධිසීලාදීසු යිතස්සපි බ්‍රහ්මවරියවාසො මත්ථකං න පාපුණාති”ති වුත්තං. තස්මාති බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස මත්ථකං අප්පත්තත්තා. සබ්බං පටික්ඛිපිති සත්තමම්පි පඤ්ඤං පටික්ඛිපි, ඉතරෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථී.

අප්පච්චයපරිනිබ්බානන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානමාහ. ඉදාති පකාරන්තරෙතපි අනුපාදාපරිනිබ්බානං දස්සෙතුං “ද්වෙධා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ගහණුපාදානන්ති දළ්භග්ගහණුභූතං උපාදානං. තෙනාහ “කාමුපාදානාදික”න්ති. පච්චයුපාදානන්ති යං කිඤ්චි පච්චයමාහ. සො හි අත්තතො ඵලං උපාදියති උපාදානවසෙන ගණ්හතීති උපාදානන්ති වුච්චති. තෙනාහ “පච්චයුපාදානං නාම...පෙ.... පච්චයා”ති. “අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චති”ති වචනතො (මහාව. 28, 30) අරහත්තඵලං අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කථෙන්නි. න ච උපාදානසම්පයුත්තන්ති උපාදානෙහි ඵතං න සහිතං නාපි උපාදානෙහි සහ පවත්ති හුත්වා. න ච කඤ්චි ධම්මං උපාදියතීති කස්සචි ධම්මස්ස ආරම්මණකරණවසෙන න උපාදියති.

පරිනිබ්බුතන්තෙති අග්ගමග්ගෙන කාතබ්බකිලෙසපරිනිබ්බානපරියොසානන්තෙ ජාතත්තා. අමතධාතුමෙව අනුපාදාපරිනිබ්බානං කථෙන්නි, කථෙන්නානඤ්ච යථා තස්ස කොචි පච්චයො නාම නත්ථී, ඵචං අධිගතොපි යථා කොචි පච්චයො නාම න හොති, තථා පරිනිබ්බානං අපච්චයපරිනිබ්බානන්ති දස්සෙන්නො “අයං අන්තො”තිආදිමාහ. පුන පුච්ඡං ආරහි අනුපාදාපරිනිබ්බානං සරූපතො පතිට්ඨාපෙතුකාමො.

258. සබ්බපරිවත්තෙසුති සබ්බෙසු පඤ්ඤපරිවත්තනෙසු, පඤ්ඤවාරෙසුති අත්ථො. සගහණධම්මමෙවාති “ඵතං මමා”තිආදිනා ගණ්හතීති ගහණං, සහ ගහණෙනාති සගහණං, උපාදානියන්ති අත්ථො. විචට්ටසන්නිස්සිතස්ස අභාවතො වට්ටමෙව අනුගතොති වට්ටානුගතො. තෙනාහ “චතුපාරිසුද්ධිසීලමත්තස්සපි අභාවතො”ති. යො පන චතුබ්බිධෙ විචට්ටපනිස්සයෙ සීලෙ යිතො, සොපි “අඤ්ඤානු ඉමෙහි ධම්මෙහි”ති වත්තබ්බතං අරහති.

සත්තවිසුද්ධිපඤ්චණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තරථවිනීතවණ්ණනා

259. නිස්සක්කවචනමෙතං “යාව හෙට්ඨිමසොපානකලෙවරා” තිආදීසු විය. අත්ථොති පයොජනං. විත්තවිසුද්ධි හෙත්ථ සීලවිසුද්ධිං පයොජෙති තස්ස තදත්ථත්තා. සීලවිසුද්ධිකිව්චං කතං නාම හොති සමාධිසංවත්තනතො. සමාධිසංවත්තනිකා හි සීලවිසුද්ධි නාම. සබ්බපදෙසුති “විත්තවිසුද්ධි යාවදෙව දිට්ඨිවිසුද්ධත්ථා” තිආදීසු සබ්බපදෙසු, දිට්ඨිවිසුද්ධියං ධීතස්ස විත්තවිසුද්ධිකිව්චං කතං නාම හොති තිආදිනා යොජෙතබ්බං.

සාවත්ථිනගරං විය සක්කායනගරං අතික්කමිතබ්බත්තා. සාකෙතනගරං විය නිබ්බානනගරං පාපුණ්ණිතබ්බත්තා. අව්වායිකස්ස කිව්චස්ස උප්පාදකාලො විය නවමෙනෙව බණෙන පත්තබ්බස්ස අභිසමයකිව්චස්ස උප්පාදකාලො. යථා රඤ්ඤො සත්තමෙන රථවිනීතෙන සාකෙතෙ අන්තෙපුරද්වාරෙ ඔරුල්ලස්ස න තාව කිව්චං නිට්ඨිතං නාම හොති, සංවිධාතබ්බසංවිධානං ඤාතිමිත්තගණපරිවුත්තස්ස සුරසහොජනපරිහොගෙ නිට්ඨිතං නාම සියා, එවමෙන ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා කිලෙසෙ බෙපෙත්වා තෙසංයෙව පටිප්පස්සද්ධිපභානසාධකඅරියඵලසමඛිතිකාලෙ අභිසමයකිව්චං නිට්ඨිතං නාම හොති. තෙනාහ “යොගිනො...පෙ.... කාලො දට්ඨබ්බො” ති. තත්ථ පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා නාම විත්තුප්පාදපරියාපන්තා එස්සාදයො පරොපණ්ණාස අනවජ්ජධම්මා. නිරොධසයනෙති නිබ්බානසයනෙ.

“විසුද්ධියො” ති වා “කථාවත්ථුනී” ති වා අත්ථොතො එකං, බ්බඤ්ජනමෙව නානන්ති තෙසං අත්ථොතො අනඤ්ඤභාවං දස්සෙතුං “ඉතී” ති ආරද්ධං. ආයස්මා පුණ්ණො දස කථාවත්ථුනි විස්සජ්ජෙසීති සත්ත විසුද්ධියො නාම විස්සජ්ජන්තොපි දස කථාවත්ථුනි විස්සජ්ජෙසී තෙසං අත්ථොතො අනඤ්ඤත්තා. එතෙනෙව ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරො සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡන්තො දස කථාවත්ථුනි පුච්ඡිති අයම්පි අත්ථො වුත්තොවාති වෙදිතබ්බො. න්ති පඤ්ඤං. කිං ජානිත්වා පුච්ඡිති විසුද්ධිපරියායෙන කථාවත්ථුනි පුච්ඡාමිති කිං ජානිත්වා පුච්ඡි. දසකථාවත්ථුලාභිතං ථෙරං විසුද්ධියො පුච්ඡන්තො පුච්ඡිතට්ඨානෙයෙව පුච්ඡනෙන කිං තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං පුච්ඡි, උදාහු පානියත්ථිකමතිත්ථෙහි ඡින්නතට්ඨි පාතෙන්තො විය අතිත්ථකුසලො හුත්වා අපුච්ඡිතබ්බට්ඨානෙ අවිසයස්මිං පුච්ඡිති යොජනා. ඉමිනා නයෙන විස්සජ්ජනපක්ඛෙපි අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා. යදත්ථමස්ස විචාරණා ආරද්ධා, තං දස්සෙන්තෙන “තිත්ථකුසලො හුත්වා” තිආදිං වත්වා විසුද්ධිකථාවත්ථුනං අත්ථොතො අනඤ්ඤත්තෙපි අයං විසෙසො වෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං “යං ඡී” තිආදි වුත්තං. තදමිනාති යං “සංඛිත්තං,

විත්ථිණ්ණ”න්ති ච චුත්තං, තං ඉමිනා ඉදානි චුච්චමානෙන නයෙන විධිනා වෙදිතබ්බං.

එකා සීලවිසුද්ධිති විසුද්ධිසු විසුං එකා සීලවිසුද්ධි. දසසු කථාවත්ථුසු චත්තාරි කථාවත්ථුනි හුත්වා ආගතා අප්පිච්ඡතාදීහි විනා සීලවිසුද්ධියා අසම්භවතො. අප්පිච්ඡකථාතිආදීසු කථාසීසෙන දසකථාවත්ථු ගහිතං. කථෙතබ්බත්තා වා චත්ථු කථාවත්ථුනි චුත්තං. එවඤ්ච උපකාරතො, සභාවතො වා චතුත්තං කථාවත්ථුනං සීලවිසුද්ධිසංඛිගහො දට්ඨබ්බො. තිණ්ණං කථාවත්ථුනං විත්තවිසුද්ධිසංඛිගහෙපි එසෙව නයො. පඤ්ච විසුද්ධියොති නාමරූපපරිච්ඡෙදො දිට්ඨිවිසුද්ධි, සප්පච්චයනාමරූපදස්සනං කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධි, විපස්සනුපක්කිලෙසෙ පහාය උප්පන්නං විපස්සනාඤාණං මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධි, උදයබ්බයඤාණාදි නවවිධඤාණං පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධි, අරියමග්ගඤාණං ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති ඉමා පඤ්ච විසුද්ධියො.

සත්තරථවිනීතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

260. සම්මොදිතුන්ති අනන්තරං චුච්චමානෙන සම්මොදිතුං. අට්ඨානපරිකප්පෙනාති අකාරණස්ස චත්ථුනො පරිකප්පෙන තදා අසම්භවත්තං අත්ථං පරිකප්පත්වා වචනෙන. අභිණ්හදස්සනස්සාති නිච්චදස්සනස්ස, නියතදස්සනස්සාති අත්ථො.

උක්ඛිපිති ගුණතො කථිතභාවෙන උක්කංසෙති. ථෙරස්සාති ආයස්මතො පුණ්ණත්ථෙරස්ස. ඉමස්මිං යානෙ ඉමස්මිං කාරණෙ එකපදෙනෙව සාවකවිසයෙ අනඤ්ඤසාධාරණගුණාවිකරණනිමිත්තං. ඉදානි තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “අමච්චඤ්ඤි”තිආදි චුත්තං. අපවායමානොති පූජයන්තො.

“අනුමස්ස අනුමස්ස පුච්ඡිතා”ති චුත්තත්තා විචාරණවසෙනාහ “කිං පන පඤ්චස්ස පුච්ඡනං භාරියං උදාහු විස්සජ්ජන”න්ති. සහෙතුකං කත්වාති යුත්තායුත්තං කත්වා. සකාරණන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. පුච්ඡනම්පිති එවං සහධම්මෙන පුච්ඡිතබ්බමත්ථං සයං සම්පාදෙත්වා පුච්ඡනම්පි භාරියං දුක්කරං. විස්සජ්ජනම්පිති සහධම්මෙන විස්සජ්ජනම්පි දුක්කරං. එවඤ්ඤි විස්සජ්ජෙත්තො විඤ්ඤානං විත්තං ආරාධෙතිති. යථානුසන්ධිනාව දෙසනා නිට්ඨිතාආදිතො සපරික්ඛාරං සීලං, මජ්ඣෙ සමාධිං, අන්තෙ වසිභාවජ්ජත්තං පඤ්ඤං දස්සෙත්වා දෙසනාය නිට්ඨාපිතත්තාති. රථවිනීතසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. නිවාපසුත්තවණ්ණනා

261. නිවජ්ජති නිවාපො, නිවාපං වත්තෙති, නිවාපභොජනං වා එතස්සාති නෙවාපිකො, නිවාපෙන මිගෙ පලොභෙත්වා ගණ්හනකමාගවිකො. තිණ්ඨිජානීති නිවාපතිණ්ඨිජානී. වජ්ජන්ති සස්සං විය වපිතබ්බට්ඨෙන වජ්ජං. “මයං විය අඤ්ඤෙ කෙ ඊදිසං ලභිස්සන්ති”ති

මානමදං

ආපජ්ජස්සන්ති.

විස්සට්ඨස්සතිභාවන්ති

අනුස්සඬිකිතපරිසඬිකිතභාවං.

තිරච්ඡානා

හි

විජානියබලවතිරච්ඡානවසනට්ඨානෙන සාසඬිකා උබ්බිග්ගහදයා අප්පමත්තා භොන්ති විසෙසතො මාගවිකාදිමනුස්සුප්පාවාරො, රසතණ්භාය පන බද්ධා පමාදං ආපජ්ජස්සන්ති. නිවපති එත්ථාති නිවාපො, නිවාපභූමි නිවාපට්ඨානං. තෙනාහ “නිවාපට්ඨානෙ”ති. “යථාකාමකරණියා”ති චුත්තමත්ථං විවරිතුං “එකං කිරා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ නිවාරවනං වියාති නිවාරස්ස සමුහො විය. නිවාරො නාම අරඤ්ඤෙ සයංජාතවිහිජාති. මෙසමාලා වියාති මෙසසටා විය. එකග්ගන්ති එකජ්ඣං විය අවිරට්ඨං. පක්කමන්තීති ආසඬිකපරිසඬිකා භුත්වා පක්කමන්ති. කණ්ණො වාලයමානාති අනාසඬිකන්තානං පහට්ඨාකාරදස්සනං. මණ්ඩලගුම්බන්ති මණ්ඩලකාකාරෙන යිතං ගුම්බං.

262. කප්පෙත්වාති උපමාභාවෙන පරිකප්පෙත්වා. මිගෙ අත්තනො වසෙ වත්තාපනං වසිභාවො. සො එව ඉජ්ඣනට්ඨෙත ඉද්ධි, පභාවනට්ඨෙත ආනුභාවො.

263. භයෙන භොගතොති භයෙන සහ සහයං නිවාපපරිභොගතො. බලවීරියන්ති කායබලඤ්ච උට්ඨානවීරියඤ්ච. අට්ඨකථායං පන බලමෙව වීරියං. බලන්ති ව සරීරබලං, තඤ්ච අත්ථතො මනසිකාරමග්ගෙහි අපරාපරං සඤ්චරණකවාතොති චුත්තං “අපරාපරං සඤ්චරණවායොධාතු”ති.

264. සික්ඛිතකෙරාටිකාති පරිචිතසායෙය්‍යා, වඤ්චකාති අත්ථො. ඉද්ධිමත්තො විය ආනුභාවවත්තො විය. පචුරජනෙහි පරභූතා ජාතාති පරජනා, මහාභූතා. තෙනාහ “යක්ඛා”ති. සමන්තා සප්පදෙසන්ති සමන්තතො පදෙසවන්තං විපුලොකාසසන්තිවාසට්ඨානං. තස්ස පන සප්පදෙසනා මහාඔකාසතායාති චුත්තං “මහන්තං ඔකාස”න්ති.

265. සට්ඨෙස්සන්තීති “සහයසමුට්ඨාන”න්ති සඤ්ඤාදානවසෙන චිත්තං වෙනෙස්සන්ති, තාසෙස්සන්තීති අත්ථො. පරිච්චජ්ජස්සන්තීති නිබ්බිසිස්සන්ති. මහල්ලකොති ජාතියා මහල්ලකො ජිණ්ණො. දුබ්බලොති බ්‍යාධිවසෙන, පකතියා වා බලවීරහිතො.

267. නිවාපසදිසතාය නිවාපොති වා. ලොකපරියාපන්තං භුත්වා කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතාය ලොකාමිසානීති වා. වට්ඨෙ ආමිසභූතත්තා වට්ඨාමිසභූතානං. වසං වත්තෙතීති කාමගුණෙහි කාමගුණෙ ගිද්ධෙ සත්තෙ තස්සෙව ගෙටස්ස වසෙන අත්තනො වසෙ වත්තෙතීති. තෙනාහ –

“අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො;
තෙන තං බාධයිස්සාමි, න මෙ සමණ මොක්ඛසි”ති. (සං. නි. 1.151;
මහාව. 33);

අයන්ති පටමම්ගජාතුපමා. වානපත්ථස්ස සතොව
පපඤ්චපරදත්තිකාදිසපුත්තදාරනික්ඛමනං සන්ධායාහ
“සපුත්තහරියපබ්බජ්ජායා”ති.

268. කාමතො චිත්තස්ස විමුත්ති ඉධ චෙතොවිමුත්තිති අධිප්පෙතාති
ආහ “චෙතොවිමුත්ති නාම...පෙ.... උප්පන්නඅප්ඤ්ඤාසයො”ති. කාමෙ
විස්සජ්ජෙත්වා පුන තත්ථ නිමුග්ගතාය දුතියසමණුච්ඡාග්ගමණා
දුතියමිගජාතුපමා වුත්තා.

269. තතියසමණුච්ඡාග්ගමණා යථාපරිච්චත්තෙ කාමෙ පරිච්චජිත්වා එවං
ධීතා, න දුතියා විය තත්ථ නිමුග්ගාති අධිප්පායෙන “කිං පන තෙ අකංසු”ති
පුච්ඡති. ඉතරෙ කාමං උජුකං කාමගුණෙසු න නිමුග්ගා, පරියායෙන පන
නිමුග්ගා දිට්ඨිජාලෙන ච අප්ඤ්ඤාත්ථටාති දස්සෙන්නො
“ගාමනිගමජනපදරාජධානියො”තිආදිමාහ. දිට්ඨිජාලමිපි
තණ්හාජාලානුගතමෙවාති ආහ “මාරස්ස පාපිමතො දිට්ඨිජාලෙන
පරික්ඛිපිත්වා”ති.

271. ඛන්ධකිලෙසාහිසඬාරමාරා වා ඉධ මාරග්ගහණෙන ගහිතාති
දට්ඨබ්බං. අක්ඛිති හින්දි දට්ඨුං අසමත්ථභාවාපාදනෙන. තෙනාහ
“විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤාන”න්තිආදි. කිඤ්ඤාපි මාරො යං කිඤ්ඤි ඤානං
සමාපන්නස්සපි හික්ඛුතො චිත්තං ඉමං නාම ආරම්මණං නිස්සාය චත්තතීති
න ජානාති, ඉධාධිප්පෙතස්ස පන හික්ඛුතො වසෙන
“විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤාන”න්ති වුත්තං. තෙනෙව පරියායෙනාති “න මාරස්ස
අක්ඛිති හින්දි”ති එවමාදිනා යථාවුත්තපරියායෙන. අදස්සනං ගතොති
එත්ථාපි එසෙව නයො. චක්ඛුස්ස පදං පතිට්ඨාති ච ඉධ ආරම්මණං
අධිප්පෙතං තං පරිග්ගය්හ පවත්තනතොති ආහ “අප්පතිට්ඨං
නිරාරම්මණ”න්ති. සොති මාරො. දිස්වාති දස්සනහෙනු. යස්මා මග්ගෙන
චතුසච්චදස්සනහෙනු ආසවා න පරික්ඛිණා. ඵලක්ඛණෙ හි තෙ ඛිණාති
වුච්චත්තිති.

ලොකෙති සත්තලොකෙ සඬාරලොකෙ ව. සත්තවිසත්තභාවෙනාති
ලග්ගභාවෙන චෙව සවිසෙසං ආසත්තභාවෙන ව. අථ වානිආදිනා
නිද්දෙසනයවසෙන (මහානි. 3, වුළුති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 22,
23; වුළුති. ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 124) විසත්තිකාපදං නිද්දිසති.
විසතාති විත්ථටා රූපාදීසු තෙභූමකධම්මෙසු ඛ්‍යාපනවසෙන විසටාති
පුරිමවචනමෙව තකාරස්ස ටකාරං කත්වා වුත්තං. විසාලාති විපුලා.
විසක්කතීති පරිසක්කති සහති. රත්තො හි රාගචත්ථුනා පාදෙන
තාලියමානොපි සහති. ඔසක්කනං, විජ්ජන්දනං වා විසක්කනන්තිපි වදන්ති.
විසංහරතීති යථා තථා කාමෙසු ආනිසංසං දස්සෙන්නී විවිධෙහි ආකාරෙහි
නෙක්ඛම්මාහිමුඛප්පවත්තිතො චිත්තං සංහරති සඬබ්භිති, විසං වා දුක්ඛං, තං

හරති උපනෙතීති අත්ථො. විසංවාදිකාති අනිච්චාදිං නිච්චාදිතො ගණ්භාපෙත්තී විසංවාදිකා හොති. දුක්ඛනිබ්බත්තකස්ස කම්මස්ස හෙතුභාවතො විසමූලා, විසං වා දුක්ඛදුක්ඛාදිභූතා වෙදනා මූලං එතිස්සාති විසමූලා. දුක්ඛසමුදයත්තා විසං එලං එතිස්සාති විසඵලා. තණ්හාය රූපාදිකස්ස දුක්ඛස්සෙව පරිභොගො හොති, න අමතස්සාති සා “විසපරිභොගා”ති වුත්තා. සබ්බත්ථ නිරුත්තිවසෙන සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා. යො පනෙත්ථ පධානො අත්ථො, තං දස්සෙතුං පුන “විසාලා වා පනා”තිආදි වුත්තං. නිත්තිණ්ණො උත්තිණ්ණොති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪිතං. නිරවසෙසතො වා තිණ්ණො නිත්තිණ්ණො. තෙන තෙන මග්ගෙන උද්ධමුද්ධං තිණ්ණො උත්තිණ්ණො. යං පනෙත්ථ අත්ථො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

නිවාපසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා

272. සාධුමයන්ති එත්ථ සාධු-සද්දො ආයාවනත්ථො, න “සාධාචුසො”තිආදිසු (සං. නි. 1.246; සු. නි. 182) විය අභිනන්දනාදිඅත්ථොති ආහ “ආයාවත්තා”ති. තෙනාහ පාළියං “ලභෙය්‍යාමා”තිආදි වුත්තං. න සක්කොන්ති, කස්මා? බුද්ධා හි ගරු භොන්ති, පරමගරු උත්තමං ගාරවට්ඨානං, න යථා තථා උපසඬකමනීයා. තෙනාහ “එකචාරිකො සීභො”තිආදි.

“පාකට්ඨකිරියායා”ති සඬබ්බෙපෙන වුත්තං විවරිතුං “යං හී”තිආදි වුත්තං. භගවා සබ්බකාලං කිමෙවමකාසිති? න සබ්බකාලමෙවමකාසි. යදා පන අකාසි, තං දස්සෙතුං “භගවා පයමබ්බොධිය”න්තිආදි වුත්තං. මනුස්සත්තභාවෙති ඉමිනා පුරිසත්තභාවං උල්ලිඬිගෙති. ධනපරිච්චාගො කතො නාම නත්ථි භගවතො ධරමානකාලෙති අධිප්පායො.

මාලාකචවරන්ති මිලාතමාලාකචවරං. රජොජල්ලං න උපලිම්පති අව්ජනරජවිභාවතො. වුත්තඤ්ඤෙන “සුබ්බමත්තා ඡවියා කායෙ රජොජල්ලං න ලිම්පති”ති. යදි එවං කස්මා භගවා නභායතීති ආහ “උතුග්ගහණත්ථ”න්ති.

විහාරොති ඡෙතවනවිහාරො. විසතිඋසභං ගාචුතස්ස චතුත්ථො භාගොති වදන්ති. කදාචීති කස්මිඤ්චි බුද්ධුප්පාදෙ. අවලමෙවති අපරිවත්තමෙව අනඤ්ඤභාවතො, මඤ්චානං පන අප්පමහන්තතාහි පාදානං පතිට්ඨිතට්ඨානස්ස භානිවඩ්ඪියො භොන්තියෙව.

යන්තනාලිකාහි පරිපුණ්ණසුචණ්ණරසධාරාහි. න්භානවත්තන්ති “පබ්බජිතෙන නාම එවං න්භායිතබ්බ”න්ති නභානචාරිත්තං දස්සෙත්වා. යස්මා භගවතො සරිරං සුධන්තවාමීකරසමානවණ්ණං

සුපරිසොධිතපවාලරුචිරකරවරණාවරං.

සුවිසුද්ධනීලරතනාවලිසදිසකෙසතනුරුහං, තස්මා තභං තභං
විනිස්සතජාතිහිඬගුලකරසුපසොහිතං උපරි මහග්ගරතනාවලිසඤ්ජාදිතං
ජඬගමම්ච කනකගිරිසිඛරං විරොචිත්ථං. තස්මිඤ්ච සමයෙ දසබලස්ස
සරිරතො නික්ඛම්ත්වා ඡබ්බණ්ණරස්මියො සමන්තතො
අසීතිහත්ථජ්ජමාණෙ පදෙසෙ ආධාවන්තී විධාවන්තී රතනාවලිරතනදාම-
රතනවුණ්ණ-විජ්ජකිණ්ණං විය, පසාරිතරතනවිත්තකඤ්චනපට්ටම්ච,
ආසිඤ්චමානලාබාරසධාරා-චිතම්ච, උක්කාසතනිපාතසමාකුලම්ච,
නිරන්තරං විජ්ජකිණ්ණ-කණිකාර-කිඬකිණික-පුජ්ජම්ච, වායුවෙගසමුද්ධත-
චිතපිට්ඨවුණ්ණ-රඤ්ජිතම්ච, ඉන්ද්‍රිය-විජ්ජලතා-විතානසන්ථතම්ච,
ගගනතලං තං යානං පවනඤ්ච සම්මා ඵරන්ති. තෙන වුත්තං “වණ්ණභූමි
නාමෙසා”තිආදි. අත්ථන්ති උපමෙය්‍යත්ථං. උපමායොති “ඊදිසො ච
හොති”ති යථාරහං තදනුවිජ්ජිකා උපමා. කාරණානීති
උපමුපමෙය්‍යසම්බන්ධවිභාවනාති කාරණානි. පුරෙත්ථාති වණ්ණනං
පරිපුණ්ණං කත්වා. ටාමො වෙදිතබ්බො “අතිත්ථෙප පක්ඛන්දො”ති
අවත්තබ්බත්තා.

273. කණිණිකාති සරිරගතබිත්ථුකතාති මණ්ඩලාති.
පරික්ඛාරහණ්ඩන්ති උත්තරාසඬගං සඬසාට්ඨඤ්ච සන්ධාය වදති. කිං පනායං
නායො බුද්ධානම්පි සරිරෙ හොතීති? න හොති, වත්තදස්සනත්ථං පනෙතං
කතන්ති දස්සෙතුං “බුද්ධානං පනා”තිආදි වුත්තං. ගමනවසෙන
කායස්සාහිනිහරණං ගමනාහිභාරො. යථාධිජ්ජායාවත්තනං
අධිජ්ජායකොපනං.

අඤ්ඤතරාය පාරමියාති නෙක්ඛම්මපාරමියා. වීරියපාරමියාති අපරෙ.
මහාහිනික්ඛමනස්සාති මහන්තස්ස වරිමහවෙ අහිනික්ඛමනස්ස. තඤ්චි
මහන්තං හොගක්ඛන්ධං මහන්තඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං මහන්තඤ්ච
චක්කවත්තිසිරිං පජ්ජිත්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමාරකස්ස ච
අවින්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යහෙදස්ස මහතො අත්ථාය හිතාය සුඛාය පවත්තත්තා
මහනියතාය ච මහන්තං අහිනික්ඛමනන්ති වුවිචති.

පුරිමොති “කතමාය නු කථාය සන්තිසින්නා හවථා”ති එවං
වුත්තඅත්ථො. කා ච පන වොති එත්ථ ච-සද්දො ඛ්‍යතිරෙකෙ. තෙන
යථාපුච්ඡිතාය කථාය චක්ඛමානං විජ්ජකතභාවං ජොතෙති. පන-සද්දො
චචනාලඬිකාරෙ. යාය හි කථාය තෙ හික්ඛු සන්තිසින්නා, සා එව
අන්තරාකථාභූතා විජ්ජකතා විසෙසෙන පුන පුච්ඡියති. අඤ්ඤාති අන්තරා-
සද්දස්ස අත්ථමාහ. අඤ්ඤත්ථො හි අයං අන්තරා-සද්දො “භූමන්තරං (ධ.
ස. අට්ඨ. නිදානකථා) සමයන්තර”න්තිආදිසු විය, අන්තරාති වා
වෙමජ්ඣෙකි අත්ථො. දසකථාවත්ථුනිස්සිතාති “කිං සීලං නාම, කථඤ්ච
පුරෙතබ්බං, කාති වස්ස සංකිලෙසවොදානානී”තිආදිනා අජ්ජිච්ඡාදිනිස්සිතා

සීලාදිනිස්සිතා ච කථා. අරියොති නිද්දොසො. අථ චා අත්ථකාමෙහි අරණියොති අරියො, අරියානං අයන්ති චා අරියොති. භාවනාමනසිකාරවසෙන තුණ්හී භවන්ති, න එකච්චබාහිරකපබ්බජිතා විය මූගබ්බතසමාදානෙන. දුතියජ්ඣානම්පි අරියො තුණ්හීභාවො වට්ඨසඬ්ඛාරපහානතො. මූලකම්මට්ඨානන්ති පාරිභාරිය කම්මට්ඨානම්පි. ඥානන්ති දුතියජ්ඣානං.

274. “සන්තිපතිතානං වො, භික්ඛවෙ, ද්වය”න්ති (ම. නි. 1.273; උදා. 12, 28, 29) අට්ඨුප්පත්තිවසෙන දෙසනා පවත්තාති තස්සා උපරිදෙසනාය සම්බන්ධං දස්සෙතුං “ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, පරියෙසනාති කො අනුසන්ධි”ති අනුසන්ධිං පුච්ඡති. අයං තුම්භාකං පරියෙසනාති යා මහාහිනික්ඛමනපට්ඨද්ධා ධම්මී කථා, සා තුම්භාකං ධම්මපරියෙසනා ධම්මවිචාරණා අරියපරියෙසනා නාම. අපායමග්ගන්ති අනත්ථාවහං මග්ගං. උද්දෙසානුක්කමං භින්දිත්වාති උද්දෙසානුපුබ්බිං ලඬ්ඨිත්වා. ධම්ම-සද්දො “අමොසධම්මං නිබ්බාන”න්තිආදීසු විය පකතිපරියායො. ජායනසභාවොති ජායනපකතිකොති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

සබ්බත්ථාති යථා “පුත්තභරිය”න්ති ද්වන්ද්වසමාසවසෙන එකත්තං, එස නයො සබ්බත්ථ “දාසිදාස”න්තිආදීසු සබ්බපදෙසු. පරතො විකාරං අනාපජ්ජිත්වා සබ්බදා ජාතරූපමෙව හොතීති ජාතරූපං, සුවණ්ණං. ධවලසභාවතාය රඤ්ජීයතීති රජතං, රූපියං. ඉධ පන සුවණ්ණං යථෙත්වා යං කිඤ්චි උපහොගපරිහොගාරහං රජතංතෙව ගහිතං. උපධීයති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධයො. වුත්ඨසඬ්ඛානං මරණන්ති එකභවපරියාපන්තං බන්ධනිරොධසඬ්ඛානං මරණමාහ. බණ්කනිරොධො පන බණ්ඨෙ බණ්ඨෙ. තෙනාහ “සත්තානං වියා”ති. සංකිලිස්සතීති දුසවිසෙන විය අත්තානං දුසිස්සති. තෙනාහ භගවා — “පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපක්කිලෙසා අයො ලොහ”න්තිආදි (අ. නි. 5.23). මලං ගහෙත්වාති යෙහි සහයොගතො මලිතං හොති, තෙසං මලිතභාවපච්චයානං වසෙන මලං ගහෙත්වා. ජීරණතො ජරාධම්මවාලෙ ජාතරූපං ගහිතන්ති යොජනා. යෙ පන ජාතිධම්මවාලෙපි ජාතරූපං න පයන්ති, තෙසං ඉතරෙසං විය ජීරණධම්මවාලෙ සරූපතො අනාගතම්පි උපධිග්ගහණෙන ගහිතමෙවාති දට්ඨබ්බං. පරිග්ගහෙ ඨිතානං පන වසෙන වුච්චමානෙ අපාකටානම්පි ජාතිජරාමරණානං වසෙන යොජනා ලබ්භතෙව. ජාතරූපසීසෙන චෙත්ථ සබ්බස්සපි අනිත්ථියබද්ධස්ස ගහණං දට්ඨබ්බං, පුත්තභරියාදිග්ගහණෙන විය මිත්තාමච්චාදිග්ගහණං.

275. අරියෙහි පරියෙසනා, අරියානං පරියෙසනාති චා අරියපරියෙසනාති සමාසද්වයං දස්සෙති “අයං, භික්ඛවෙ”තිආදිනා.

276. මූලතො පටියායාති යං මහාභිනික්ඛමනස්ස

මූලභාවෙසුආදීනවදස්සනං, තතො පටියාය. යස්මා තෙ භික්ඛු තත්ථ මහාභිනික්ඛමනකථාය සන්තිසින්නා, සා ච තෙසං අන්තරාකථා විජ්ජකතා, තස්මා භගවා තෙසං මූලතො පටියාය මහාභිනික්ඛමනකථං කථෙතුං ආරභී. අහම්පි පුබ්බෙති විසෙසවචනං අපරිපක්කඤ්ඤාණෙන සයං වරිමභවෙ තීසු පාසාදෙසු තිවිධනාටකපරිවාරස්ස දිබ්බසම්පත්තිසදිසාය මහාසම්පත්තියා අනුභවනං, අභිනික්ඛමිත්වා පධානපදහනවසෙන අත්තකිලමථානුයොගඤ්ච සන්ධායාහ. අනරියපරියෙසනං පරියෙසින්නි එත්ථාපි එසෙව නයො. පඤ්චවග්ගියාපීති යථාසකං ගිහිභොගං අනුයුත්තා තං පභාය පබ්බජිත්වා අත්තකිලමථානුයොගෙ යීතා සත්ථු ධම්මවක්කපවත්තනදෙසනාය (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) තම්පි පභාය අරියපරියෙසනං පරියෙසිංසුති.

277. කාමං දහර-සද්දො “දහරං කුමාරං මන්දං උත්තානසෙය්‍යක”න්ති (ම. නි. 1.496) එත්ථ බාලදාරකෙ ආගතො, “භද්‍රෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො”ති පන වක්ඛමානත්තා යුචාවත්ථා ඉධ දහර-සද්දෙන චුත්තාති ආහ “තරුණොව සමානො”ති. පයම්මයෙන එකුනතිංසවයත්තා. ජාතියා හි යාව තෙත්තිංසවයා පයම්මයො. අනාදරත්ථෙ සාම්චවනං යථා “දෙවදත්තස්ස රුදත්තස්ස පබ්බජී”ති. කාමං අස්සුමුච්චනං රොදනං, තං අස්සුමුබානන්ති ඉමිනා පකාසිතං, තං පන වත්ථා “රුදත්තාන”න්ති වචනං බලවසොකසමුට්ඨානං ආරොදනවත්ථුං පකාසෙතීති ආහ “කන්දිත්වා රොදමානාන”න්ති. කිං කුසලන්ති ගවෙසමානොති කින්නි සබ්බසො අවජ්ජරහිතං එකන්ත නිය්‍යානිකං පරියෙසමානො. වරපදන්ති වට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථිකෙහි එකන්තෙන වරණියට්ඨෙන වරං, පජ්ජිතබ්බට්ඨෙන පදං. තුඩ්ගසරීරතාය දීසො, පිඩ්ගලවක්ඛුතාය පිඩ්ගලොති දීසපිඩ්ගලො. ධම්මොති විනයො, සමයොති අත්ථො. සුත්ථාව උග්ගණ්හින්නි තෙන චුච්චමානස්ස සවනමත්තෙනෙව උග්ගණ්හිං වාචුග්ගතං අකාසිං.

පටිලපනමත්තකෙනාති පුන ලපනමත්තකෙන. ජානාතීති ඤාණො, ඤාණොති වාදො ඤාණවාදො, තං ඤාණවාදං. “වදාමී”ති ආගතත්තා අට්ඨකථායං “ජානාමී”ති උත්තමපුරිසවසෙන අත්ථො චුත්තො. අඤ්ඤෙපි බහුති අඤ්ඤෙපි බහු මම තථාභාවං ජානන්තා “අයං ඉමං ධම්මං ජානාතී”ති, “අකම්පනීයතාය ථිරො”ති වා එවං වදන්ති. ලාභීති අඤ්ඤාසීති ධම්මස්ස උද්දිසනෙන මහාපඤ්ඤතාය “අයං අත්තනා ගතමග්ගං පච්චෙදෙති, න අනුස්සුතිකො”ති අඤ්ඤාසී. අස්සාති බොධිසත්තස්ස. එතදභොසීති එතං “න බො ආලාරො කාලාමො”තිආදි මනසි අභොසී, වින්තෙසීති අත්ථො.

හෙට්ඨිමසමාපත්තීහි විනා උපරිමසමාපත්තීනං සම්පාදනස්ස අසම්භවතො “සත්ත සමාපත්තියො මං ජානාපෙසී”ති ආහ. පයොගං

කරෙය්‍යන්ති භාවනං අනුයුක්ඛෙය්‍යන්ති අත්ථො. එවමාහාති එවං “අහං, ආවුසො”ති ආදිමාහ, සත්තන්තං සමාපත්තිනං අධිගමං පච්චක්ඛාසීති අත්ථො.

අනුයුයකොති අනිස්සුකී. තෙන මහාපුරිසෙ පසාදං පච්චෙදෙසී. බොධිසත්තස්ස තා සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා ධීතස්ස පුරිමජාතිපරිවයෙන ඤාණස්ස ච මහන්තතාය තාසං ගති ච අභිසම්පරායො ච උපට්ඨාසී. තෙන “වට්ඨපරියාපන්නා එවෙනා”ති නිව්ඡයො උද්පාදි. තෙනාහ “නායං ධම්මො නිබ්බිදායා”ති ආදි. එකච්චානං විරාගභාවනාසමතික්කමාවහොපි නෙව තෙසම්පි අච්චන්තාය සමතික්කමාවහො, සයඤ්ච වට්ඨපරියාපන්නොයෙව, තස්මා නෙව වට්ඨෙ නිබ්බන්දනත්ථාය, යදග්ගෙන න නිබ්බිදාය, තදග්ගෙන න විරජ්ජනත්ථාය, රාගාදීනං පාපධම්මානං න නිරුජ්ඣනත්ථාය, න උපසමත්ථාය, තස්මා තං අභික්ඛෙය්‍යාධම්මං න අභිජානනත්ථාය...පෙ.... සංවත්තතීති යොජනා.

යාවචෙව ආකිඤ්චක්ඛායතනුපපත්තියාති සත්තසු සමාපත්තිසු උක්කට්ඨං ගහෙන්වා වදති. උට්ඨාය සමුට්ඨාය අවුතිධම්මං පරියෙසිතං යුත්තත්තා තඤ්ච අනතික්කන්තජාතිධම්මමෙව්නාති මහාසත්තො පජ්ඣතීති ආහ “යඤ්ච යානං පාපෙති”ති ආදි. තතො පට්ඨායාති යදා සමාපත්තිධම්මස්ස ගතිඤ්ච අභිසම්පරායඤ්ච අභිභක්ඛාසී, තතො පට්ඨාය. මක්ඛිකාවසෙනාති භොජනස්ස මක්ඛිකාමිස්සතාවසෙන. මනං න උජ්ජාදෙති භුක්ඛිතූන්ති අධිජ්ජායො. මහන්තෙන උජ්ජාහෙනාති ඉදං කතිපාහං තත්ථ භාවනානුයොගමත්තං සන්ධාය වුත්තං, න අක්ඛෙය්‍යං විය කසිණපරිකම්මාදිකරණං. න හි අන්තිමභවිකබොධිසත්තානං සමාපත්තිනිබ්බන්තෙන භාරියං නාම. අනලඬිකරිත්වාති අනු අනු අලංකත්වා පුනස්සුතං “ඉමිනා න කිඤ්චි පයොජන”න්ති කත්වා.

278. වාචාය උග්ගහිතමත්තොවාති එත්ථ පුබ්බෙ වුත්තනානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

279. මහාවෙලා විය මහාවෙලා, විපුලවාලිකපුක්ඛ්‍යාය මහන්තො වෙලාතටො වියාති අත්ථො. තෙනාහ “මහාවාලිකරාසීති අත්ථො”ති. උරු මරු සිකතා වාලුකා වණ්ණු වාලිකාති ඉමෙ සද්දා සමානත්ථා, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං.

සෙනා නිගච්ඡි නිවිසී එත්ථාති සෙනානිගමො, සෙනාය නිවිට්ඨට්ඨානං. සෙනානිගාමොති පන අයං සමඤ්ඤා අපරකාලිකා. ගොවරගාමනිදස්සනඤ්චෙනං. උපරිසුත්තස්මීන්ති මහාසච්චකසුත්තෙන. ඉධ පන බොධිපල්ලඬිකො අධිජ්ජෙතො අරියපරියෙසනාය වුච්චමානත්තා.

280. “ඤාණදස්සන”න්ති ච එකජ්ඣං ගහිතපද්දවයවිසයවිසෙසස්ස අනාමට්ඨත්තා “මෙ”ති ච ගහිතත්තා අනවසෙසඤ්ඤායාචබ්බොධනසමත්ථමෙව ඤාණවිසෙසං බ්බොධෙති, න ඤාණමත්තං, න දස්සනමත්තන්ති ආහ “සබ්බධම්මදස්සනසමත්ථස්ථ මෙ සබ්බස්සුතස්සුතාණං උද්දාදී”ති. අකුප්පතායාති විමොක්ඛත්තතාය සබ්බසො පටිපක්ඛධම්මෙහි අසඬ්බොහනීයතාය. තෙනාහ “රාගාදීහි න කුප්පති”ති. ආරම්මණසන්තතායපි තදාරම්මණානං අත්ථි විසෙසො යථා තං “ආනෙස්සවිහාරෙ”ති ආහ “අකුප්පාරම්මණතාය වා”ති. පච්චවෙක්ඛණඤාණමිපිති න කෙවලං සබ්බස්සුතස්සුතාණමෙව, අථ බ්බො යථාධිගතෙ පටිච්චෙධසද්ධම්මෙ එකුතවිසතිවිධපච්චවෙක්ඛණඤාණමිපි.

281. පටිච්චද්ධොති (දී. නි. ටී. 2.64; සං. නි. ටී. 1.1.172; සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ග 3.7) සයම්භුඤාණෙන “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා පටිමුඛං නිබ්බිජ්ඣනවසෙන පත්තො, යථාභූතං අවබුද්ධොති අත්ථො. ගම්භීරොති මහාසමුද්දො විය මකසතුණ්ඩසුචියා අස්සුතසමුප්පිතපරිපක්කඤාණසම්භාරෙහි අස්සුතසං ඤාණෙන අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨො. තෙනාහ “උත්තානභාවපටික්ඛෙපවචනමෙත”න්ති. යො අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨො, සො ඔගාහිතුමසක්කුණෙය්‍යතාය සරූපතො ච පස්සිතුං න සක්කාති ආහ “ගම්භීරත්තාව දුද්දසො”ති. දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බොති කිච්ඡෙන කෙනවිදෙව දට්ඨබ්බො. යං පන දට්ඨමෙව න සක්කා, තස්ස ඔගාහෙත්වා අනු අනු බුජ්ඣනෙ කථා එව නත්ථිති ආහ “දුද්දසත්තාව දුරනුබ්බොධො”ති. දුක්ඛෙන අවබුජ්ඣිතබ්බො අවබ්බොධස්ස දුක්කරභාවතො. ඉමස්මිං යානෙ – “තං කිං මස්සුතං, හික්ඛෙවෙ, කතමං නු බ්බො දුක්කරතරං වා දුරහිසම්භවතරං වා”ති සුත්තපදං (සං. නි. 5.1115) වත්තබ්බං. සන්තාරම්මණතාය වා සත්තො. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතාය නිබ්බුතො. පධානභාවං නීතොති වා පණීතො. අතිත්තිකරට්ඨෙයන අතප්පකො සාදුරසභොජනං විය. එත්ථ ච නිරොධසච්චං සන්තං ආරම්මණන්ති සන්තාරම්මණං, මග්ගසච්චං සන්තං සන්තාරම්මණස්ථාති සන්තාරම්මණං. අනුපසන්තසභාවානං කිලෙසානං සඬ්බාරානස්ථා අභාවතො නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතාය සන්තපණීතභාවෙනෙව ච අසෙවනකතාය අතප්පකතා දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය චුත්ත”න්ති. උත්තමඤ්ඤාණවිසයත්තා න තක්කෙන අවචරිතබ්බො, තතො එව නිපුණඤ්ඤාණගොචරතාය ච සණ්ඨො. සුමුමසභාවත්තා ච නිපුණො, බාලානං අවිසයත්තා පණ්ඩිතෙහි එව වෙදිතබ්බොති පණ්ඩිතවෙදනීයො. ආලියන්ති අහිරමිතබ්බට්ඨෙයන සෙවියන්තිති ආලයා, පස්ථා කාමගුණා. ආලයන්ති අල්ලියන්ති අහිරමණවසෙන සෙවන්තිති ආලයා, තණ්හාවිචරිතානි. රමන්තිති රතිං වින්දන්ති කිළන්ති ලළන්ති. ආලයරතාති ආලයනිරතා.

යානං සන්ධායාති යාන.ධායදං සන්සද්- අත්ථතො පන යානන්ති ච පටිච්චසමුප්පාදො එව අධිජ්ජෙතො. තිට්ඨති ඵලං තදායත්තචුත්තිකායාති යානං, සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයභූතා අවිජ්ජාදයොබාරාදීනං ඉමෙසං සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයාති ඉදප්පච්ච, අවිජ්ජාදයොව. ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයතා යථා ති”දෙවො එව දෙවතා“, ඉදප්පච්චයානං වා අවිජ්ජාදීනං අත්තතො ඵලං පති පච්චයභාවො උප්පාදනසමත්ථතා ඉදප්පච්චයතා. තෙන සමත්ථපච්චයලක්ඛණො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො භොතිව පටිච්ච පති ඵලංපජ්ජමුප්ප ඵතස්මාති පටිච්චසමුප්පාදො. පද්ද්වයෙනපි ධම්මානං පච්චයට්ඨො එව විභාවිතොතෙනාහ . “සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං ඵතං අධිවචනබ්බෙපාථ සඬ්ඛයමෙත් .තිත්”, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි .මහාටී .2.572-573) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි

සබ්බන්ති

සබ්බසඬ්ඛාරසමථාදිසද්දාහිට්ඨොයං සබ්බං අත්ථතො නිබ්බානමෙව. ඉදාති තස්ස නිබ්බානභාවං දස්සෙතුං “යස්මා ඡී”තිආදි චුත්තං. න්ති නිබ්බානං. ආගම්මාති පටිච්ච අරියමග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයභාවහෙතු. සම්මන්තීති අප්පට්ඨසන්ධිකූපසමවසෙන සම්මන්ති. තථා සන්තා සවිසෙසං උපසන්තා නාම භොන්තීති ආහ “චූපසම්මන්ති”ති. එතෙන “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා සම්මන්ති එත්ථාති සබ්බසඬ්ඛාරසමථො, නිබ්බාන”න්ති දස්සෙති. සබ්බසඬ්ඛාරවිසංයුත්තෙ ව නිබ්බානෙ සබ්බසඬ්ඛාරචූපසමපරියායො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. පටිනිස්සට්ඨාති සමුච්ඡේදවසෙන පරිච්චත්තා භොන්ති. සබ්බා තණ්හාති අට්ඨසතප්පහෙදා සබ්බාපි තණ්හා. සබ්බෙ කිලෙසරාගාති කාමරාගරූපරාගාදිහෙදා සබ්බෙපි කිලෙසභූතා රාගා, සබ්බෙපි වා කිලෙසා ඉධ “කිලෙසරාගා”ති වෙදිතබ්බා, න ලොභවිසෙසා එව චිත්තස්ස විපරිණතභාවාපාදනතො. යථාහ “රත්තම්පි චිත්තං විපරිණතං, දුට්ඨම්පි චිත්තං විපරිණතං, මුල්ලම්පි චිත්තං විපරිණතං”න්ති (පාරා. 271). විරජ්ජන්තීති පලුප්පන්ති.

විරනිසජ්ජාචරභාසනෙහි

පිට්ඨිආගිලායනතාලුගලසොසාදිවසෙන

කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ව වෙදිතබ්බා. සා ව බො දෙසනාය අත්ථං අජානන්තානං වසෙන චුත්තා, ජානන්තානං පන දෙසනාය කායපරිස්සමොපි සත්ථු අපරිස්සමොව. තෙනාහ භගවා - “න ව මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසී”ති (උදා. 10). තෙනෙවාහ “යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්සා”ති. උභයන්ති චිත්තකිලමථො වෙව චිත්තවිහෙසා වාති උභයම්පෙන. බුද්ධානං නත්ථී බොධිමූලෙයෙව සමුච්ඡින්නත්තා.

අනුබ්බහනං සම්පිණ්ඩනං. සොති “අපිස්සු”ති නිපාතො. මන්ති පටි-
සද්දයොගෙන සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “මමා”ති. වුද්ධිප්පත්තා
වා අච්ඡරියා අනච්ඡරියා. වුද්ධිඅත්ථොපි හි අ-කාරො හොති යථා “අසෙක්ඛා
ධම්මා”ති (ධ. ස. 11.තිකමානිකා). කප්පානං සතසහස්සං චත්තාරි ච
අසඬ්ඛොයායාති සදෙවකස්ස ලොකස්ස ධම්මසංවිභාගකරණත්ථමෙව
පාරමියො පුරෙත්වා ඉදාති අධිගතධම්මරජ්ජස්ස තත්ථ
අප්පොස්සුක්කතාපත්තිදීපනතා, ගාථාත්ථස්ස අච්ඡරියතා, තස්ස
වුද්ධිප්පත්ති වාති වෙදිතඛිං. අත්ථද්වාරෙන හි ගාථානං අනච්ඡරියතා.
ගොවරා අහෙසුන්ති උපට්ඨහෙසුං. උපට්ඨානඤ්ච විතක්කෙතඛිංතාති ආහ
“පරිවිතක්කයිතඛිංතං පාපුණ්ඤ්ඤ”ති.

යදි සුඛාපට්ඨදාව, කථං කිච්ඡතාති ආහ “පාරමීපුරණකාලෙ පනා”තිආදි.
එවමාදීති දුප්පරිච්ඡාති දෙත්තස්ස. හ-ඉති වා “ඛ්‍යත්ත”න්ති එතස්මිං
අත්ථෙ නිපාතො. එකංසත්ථෙති කෙවි. හ ඛ්‍යත්තං, එකංසෙන වා අලං
නිප්පයොජනං එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස දෙසිතන්ති යොජනා.
හලන්ති වා “අල”න්ති ඉමිනා සමානත්ථං පදං “හලන්ති වදාමි”තිආදීසු (දී.
නි. ටී. 2.65; සං. නි. ටී. 1.1.172) විය. රාගදොසපරිච්ඡට්ඨෙහිති චුට්ඨවිසෙන
විය සප්පෙන රාගෙන දොසෙන ච සම්චුට්ඨෙහි අභිභූතෙහි.
රාගදොසානුගතෙහිති රාගෙන ච දොසෙන ච අනුබන්ධෙහි.

කාමරාගරත්තා භවරාගරත්තා ච නිවරණෙහි නිවුතතාය, දිට්ඨිරාගරත්තා
විපරිතාහිනිවෙසෙන. න දක්ඛන්තීති යාථාවතො ධම්මං න
පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති. එවං ගාභාපෙතුන්ති “අනිච්ච”න්තිආදිනා සභාවෙන
යාථාවතො ධම්මං ජානාපෙතුං. රාගදොසපරෙතතාපි තෙසං
සම්මුල්භභාවෙනෙවාති ආහ “තමොබන්ධෙන ආවුටා”ති.

282. ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා කාරණං විභාවෙතුං
“කස්මා පනා”තිආදිනා සයමෙව වොදනං සමුට්ඨාපෙති. තත්ථ
අඤ්ඤාතවෙසෙනාති ඉමස්ස භගවතො සාවකභාවුපගමනෙන
අඤ්ඤාතරූපෙන. තාපසවෙසෙනාති කෙවි. සො පන අරහත්තාධිගමෙනෙව
විගච්ඡෙයා. තිවිධං කාරණං අප්පොස්සුක්කතාපත්තියා පටිපක්ඛස්ස
බලවභාවො, ධම්මස්ස ගම්භීරතා, තත්ථ ච සාතිසයං ගාරවන්ති, ත දස්සෙතුං
“තස්ස හී”තිආදි ආරද්ධං. (තත්ථ පටිපක්ඛා නාම රාගාදයො කිලෙසා
සම්මාපට්ඨත්තියා අන්තරායකරත්තා. තෙසං බලවභාවතො විරපරිභාවනාය
සත්තසත්තානතො දුබ්බිසොධියතාය තෙ සත්තෙ මත්තහත්ථීනො විය
දුබ්බලපුරිසං අධිභවිත්වා අප්පොක්ඛාත්ථරිත්වා අනායබ්‍යසනං ආපාදෙන්තා
අනෙකසතයොජනායාමවිත්ථාරං සුනිවිතං සනසන්තිවෙසං
කණ්ටකදුග්ගමිපි අධිසෙත්ති. දුරප්පහෙදදුච්ඡෙජ්ජතාහි දුබ්බිසොධියතං පන
දස්සෙතුං “අථස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ච අන්තො අමට්ඨතාය
කඤ්ජියපුණ්ණා ලාබු. විරපාරිවාසිකතාය තක්කහරිතා වාටි.

ස්තෙනහතින්තදුබ්බලභාවෙන වසාපීතපිලොතිකා. තෙලමිස්සිතතාය අඤ්ජනමක්ඛිතහත්ථො දුබ්බිසොධනීයා චුත්තා, භීනුපමා චෙතා රූපපබන්ධභාවතො අවිරකාලිකත්තා ච මලීනතාය, කිලෙසසංකිලෙසො එව පන දුබ්බිසොධනීයතරො අනාදිකාලිකත්තා අනුසයිතත්තා ච. තෙනාහ “අතිසංකිලිට්ඨා”ති. යථා ච දුබ්බිසොධනීයතරතාය, එවං ගම්භීරදුද්දසදුරනුබොධානම්පි චුත්තඋපමා භීනුපමාව).

පටිපක්ඛවිගමනෙන ගම්භීරොපි ධම්මො සුපාකටො භවෙය්‍යා. පටිපක්ඛවිගමනං පන සම්මාපටිපත්තිපට්ඨං, සා සද්ධම්මස්සවනාධීනා. තං සත්ථරි ධම්මෙ ච පසාදායත්තං, සො ගරුට්ඨානීයානං අජ්ඣෙසනහෙතුකොති පනාලිකාය සත්තානං ධම්මසම්පටිපත්තියා බ්‍රහ්මයාවනානිමිත්තත්ති තං දස්සෙත්තො “අපිවා”තිආදිමාහ.

උපක්කිලෙසභූතං අප්පං රාගාදිරජං එතස්සාති අප්පරජං, අප්පරජං අක්ඛි පඤ්ඤාවක්ඛු යෙසං තෙ තංසභාවාති කත්වා අප්පරජක්ඛජාතිකාති අයමත්ථො විභාවිතො “පඤ්ඤාමයෙ”තිආදිනා. අප්පං රාගාදිරජං යෙසං තංසභාවා අප්පරජක්ඛජාතිකාති එවම්පි සද්දත්ථො සම්භවති. දානාදිදසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි සරණගමනපරහිතපරිණාමනෙහි සද්ධිං (ද්වාදස හොන්තිති) “ද්වාදසපුඤ්ඤකිරියවසෙනා”ති චුත්තං.

රාගාදිමලෙන සමලෙහි පුරණාදීහි ඡහි සත්ථාරෙහි සත්ථුපටිඤ්ඤෙහි කබ්බරවනාවසෙන වින්තාකවිආදිභාවෙ යත්වා තක්කපරියාහතං වීමංසානුවරිතං සයංපටිභානං වින්තිතො. තෙ කිර බුද්ධකොලාහලානුස්සවෙන සඤ්ජාතකුතුහලං ලොකං වඤ්චෙත්වා කොහඤ්ඤෙ යත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිජානන්තා යං කිඤ්චි අධම්මංයෙව ධම්මොති දීපෙසුං. තෙනාහ “තෙ හි පුරෙතරං උප්පජ්ජිත්වා”තිආදි. අපාපුරෙතන්ති එතං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පභුති පිහිතං නිබ්බානනගරස්ස මහාද්වාරං අරියමග්ගං සද්ධම්මදෙසනාහත්ථෙත අපාපුර විවර.

සෙලපබ්බතො උච්චො හොති ටීරො ච, න පංසුපබ්බතො මිස්සකපබ්බතො වාති ආහ “සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනී”ති. ධම්මමයං පාසාදන්ති ලොකුත්තරධම්මමාහ. සො හි සබ්බසො පසාදාවහො, සබ්බධම්මෙ අතික්කම්ම අබ්භුග්ගතට්ඨෙත පාසාදසදිසො ච. පඤ්ඤාපරියායො වා ඉධ ධම්ම-සද්දො. සා හි අබ්භුග්ගතට්ඨෙත “පාසාදො”ති අභිධම්මෙ (ධ. ස. අට්ඨ. 16) නිද්දිට්ඨා. තථා වාහ -

“පඤ්ඤාපාසාදමාරුග්ග, අසොකො සොකිනිං පජං;
පබ්බතට්ඨොව භූමට්ඨෙ, ධීරො බාලෙ අවෙක්ඛති”ති. (ධ. ප. 28);

අප්පොස්සුක්කතාසඬ්ඛාතසඬ්ඛොවාපත්තිතො කිලාසුභාවතො උට්ඨහ.

283. ගරුට්ඨානියං පශිරුපාසිත්වා ගරුතරං පයොජනං උද්දිස්ස අභිපත්ථනා අප්ඤ්ඤාසනා, සාපි අත්ථතො යාවනාව හොතීති ආහ “අප්ඤ්ඤාසනත්ති යාවන”න්ති. පදෙසවිසයං ඤාණදස්සනං අනුත්වා බුද්ධානංයෙව ආවෙණිකභාවතො ඉදං ඤාණද්වයං “බුද්ධවක්ඛු”ති වුව්වතීති ආහ “ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤාණානං බුද්ධවක්ඛුති නාම”න්ති. තිණ්ණං මග්ගඤාණානත්ති හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං මග්ගඤාණානං “ධම්මවක්ඛු”ති නාමං චතුසච්චධම්මදස්සනමත්තභාවතො. යතො තාති ඤාණාති විජ්ජුපමභාවෙන චුත්තාති, අග්ගමග්ගඤාණං පන ඤාණකිච්චස්ස සිඛාප්පත්තියා න දස්සනමත්තං හොතීති “ධම්මවක්ඛු”ති න වුව්වති, තතො තං චජිරුපමභාවෙන චුත්තං. චුත්තනායෙනාති “අප්පරජක්ඛා”ති එත්ථ චුත්තනායෙන. යස්මා මන්දකිලෙසා “අප්පරජක්ඛා”ති චුත්තා, තස්මා බහලකිලෙසා “මහාරජක්ඛා”ති වෙදිතබ්බා. පටිපක්ඛවිධමනසමත්ථතාය තික්ඛාති සුරාති විසදාති, චුත්තවිපරියායෙන මුදුනි. සද්ධාදයො ආකාරාති සද්දහනාදිප්පකාරෙ වදති. සුන්දරාති කල්‍යාණා. සම්මොහවිනොදනියං (විහ. අට්ඨ. 814) පන “යෙසං ආසයාදයො කොට්ඨාසා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා, විපරිතා ද්වාකාරා”ති චුත්තං, තං ඉමාය අත්ථවණ්ණනාය අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දති සමෙතීති දට්ඨබ්බං. කාරණං නාම පච්චයාකාරො, සච්චාති වා.

අයං පනෙත්ථ පාළීති එත්ථ අප්පරජක්ඛාදිපදානං අත්ථවිභාවතො අයං තස්සත්ථස්ස විභාවතී පාළි. සද්ධාදීනං විමුත්තිපරිපාචකධම්මානං බලවහාවො තප්පටිපක්ඛානං පාපධම්මානං දුබ්බලභාවෙනෙව හොතී, තෙසඤ්ච බලවහාවො සද්ධාදීනං දුබ්බලභාවෙනාති විමුත්තිපරිපාචකධම්මානං අත්ථිතානත්ථිතාවසෙන අප්පරජක්ඛමහාරජක්ඛනාදයො පාළියං විහජිත්වා දස්සිතා. ඛන්ධාදයො එව ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකො. සම්පත්තිහවභූතො ලොකො සම්පත්තිහවලොකො, සුගතිසඬ්ඛාතො උපපත්තිහවො. සම්පත්ති සම්භවති එතෙනාති සම්පත්තිසම්භවලොකො. සුගතිසංවත්තනියො කම්මභවො. දුග්ගති සඬ්ඛාතඋපපත්තිහවදුග්ගති සංවත්තනියකම්මභවො විපත්තිහවලොකවිපත්තිසම්භවලොකො.

පුන එකකදුකාදිවසෙන ලොකං විහජිත්වා දස්සෙතුං “එකො ලොකො”තිආදි චුත්තං. ආහාරාදයො විය හි ආහාරට්ඨිතිකා සඬ්ඛාරා ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකොති. එත්ථ එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකාති යායං පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බසඬ්ඛාරානං පච්චයායත්තචුත්ති, තාය සබ්බෙ සඬ්ඛාරා එකොව ලොකො එකවිධො පකාරන්තරස්ස අභාවතො. ද්වෙ ලොකාතිආදිසුපි ඉමිනා නායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාමග්ගහණෙන වෙත්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගහණං තස්ස

අලොකසභාවත්තා. නනු ච ආහාරටීතිකාති එත්ථ පච්චයායත්තවුත්තිතාය මග්ගඵලානම්පි ලොකතා ආපජ්ජති? නාපජ්ජති පරිඤ්ඤායානං දුක්ඛසච්චධම්මානං ඉධ “ලොකො”ති අධිජ්ජෙතත්තා. අථ චා න ලුජ්ජති න පලුජ්ජති යො ගහිතො තථා න හොති, සො ලොකොති තං-ගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථි ලොකතා. උපාදානානං ආරම්මණභූතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. දසායතනානීති දස රූපායතනානි. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

විචට්ටජ්ඣාසයස්ස අධිජ්ජෙතත්තා තස්ස ච සබ්බං තෙභූමකකම්මං ගරහිතබ්බං වජ්ජිතබ්බඤ්ච හුත්වා උපට්ඨාතීති වුත්තං “සබ්බෙ අභිසංඛාරා වජ්ජං, සබ්බෙ භවගාමීකම්මා වජ්ජ”න්ති. අජ්ජරජක්ඛමහාරජක්ඛාදීසු පඤ්චසු දුකෙසු එකෙකස්මිං දස දස කත්වා “පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චින්ද්‍රියානි ජානාතී”ති වුත්තං. අථ චා අන්වයතො ඛාතිරෙකතො ච සද්ධාදිනං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තං ජානාතීති කත්වා තථා වුත්තං. එත්ථ ච අජ්ජරජක්ඛාදිභබ්බාදිවසෙන ආවජ්ජෙත්තස්ස භගවතො තෙ සත්තා පුඤ්ජපුඤ්ජාච හුත්වා උපට්ඨන්ති, න එකෙකා.

උජ්ජලානි එත්ථ සන්තිති උජ්ජලිනී, ගච්ඡෙපි ජලාසයොපි, ඉධ පන ජලාසයො අධිජ්ජෙතොති ආහ “උජ්ජලවනෙ”ති. යානි උදකස්ස අන්තො නිමුග්ගානෙව හුත්වා පුසන්ති වධිසන්ති, තානි අන්තොනිමුග්ගපොසිති. දීපිතානීති අට්ඨකථායං පකාසිතානි, ඉධෙව චා “අඤ්ඤානිපි”තිආදිනා භාසිතානි.

උග්ගට්ඨකඤ්ඤාති උග්ගට්ඨං නාම ඤාණුග්ගට්ඨං, ඤාණෙ උග්ගට්ඨමත්තෙ එව ජානාතීති අත්ථො. විපඤ්චිතං විත්ථාරිතමෙව අත්ථං ජානාතීති විපඤ්චිතඤ්ඤා. උද්දෙසාදිහි නෙතබ්බොති නෙයොයා. සහ උදාහට්ඨෙලායාති උදාහාරෙ උදාහට්ඨමත්තෙයෙව. ධම්මාභිසමයොති චතුසච්චධම්මස්ස ඤාණෙන සද්ධිං අභිසමයො. අයං වුවචතීති අයං “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිනා නයෙන සංඛිත්තෙන මානිකාය යපියමානාය දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා අරහත්තං ගණ්හිතුං සමත්ථො පුග්ගලො “උග්ගට්ඨකඤ්ඤා”ති වුවචති. අයං වුවචතීති අයං සංඛිත්තෙන මානිකං යපෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථො පුග්ගලො “විපඤ්චිතඤ්ඤා”ති වුවචති. උද්දෙසතොති උද්දෙසහෙතු, උද්දිසන්තස්ස, උද්දිසාපෙත්තස්ස වාති අත්ථො. පරිපුච්ඡතොති අත්ථං පරිපුච්ඡන්තස්ස. අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොතීති අනුක්කමෙන අරහත්තජ්ජත්ති හොති. න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොතීති තෙන අත්තභාවෙන මග්ගං වා ඵලං වා අන්තමසො ඤානං වා විපස්සනං වා නිබ්බත්තෙතුං න සක්කොති. අයං වුවචති පුග්ගලො පදපරමොති අයං පුග්ගලො ඛාඤ්ජනපදමෙව පරමං අස්සාති පදපරමොති වුවචති.

ආනන්තරියකම්මෙන. විපාකාවරණෙනාති අහෙතුකපට්ඨිකා. යස්මා පන දුහෙතුකානම්පි අරියමග්ගපට්ඨිකා නත්ථි, තස්මා දුහෙතුකා පට්ඨිකා “විපාකාවරණමෙවා”ති වෙදිතඛිබ්බා. කිලෙසාවරණෙනාති නියතම්චජාදිට්ඨියා. අස්සද්ධාති බුද්ධාදීසු සද්ධාරහිතා. අවිජන්දිකාති කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දරහිතා. උත්තරකුරුකා මනුස්සා අවිජන්දිකට්ඨානං පට්ඨියා. දුප්පඤ්ඤාති භවභිගපඤ්ඤාය පරිහිතා. භවභිගපඤ්ඤාය පන පරිපුණ්ණායපි යස්ස භවභිගං ලොකුත්තරස්ස පට්ඨියො න හොති, සොපි දුප්පඤ්ඤො ඵල නාම. අභබ්බා නියාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තන්ති කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තනියාමසඛිබ්බාතං මග්ගං ඔක්කම්තුං අධිගන්තුං අභබ්බා. න කම්මාවරණෙනාතිආදීති චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතඛිබ්බාති.

නිබ්බානස්ස ද්වාරං පටිසනමග්ගො. විවරිත්වා යපිතො මහාකරුණුපනිස්සයෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන අධිගතත්තා. සද්ධං පමුඤ්චන්තුති අත්තනො සද්ධං පට්ඨෙසන්තු, සද්දහනාකාරං උපට්ඨපෙන්නති අත්ථො. සුඛෙන අකිච්ඡෙන පවත්තනියතාය සුඡ්පවත්තිතං. න භාසිං න භාසිස්සාමිති වින්තෙසිං.

284. ධම්මං දෙසෙස්සාමිති ඵලං පවත්තිතධම්මදෙසනාපට්ඨංයුත්තස්ස විතක්කස්ස සත්තමසත්තාහතො පරං අට්ඨමසත්තාහෙයෙව උප්පන්නත්තා චුත්තං. “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”ති. න ඉතරසත්තාහාති විය පටිනියතකිච්චලක්ඛිතස්ස අට්ඨමසත්තාහස්ස නාම පවත්තිතස්ස සබ්භාවා.

විවටන්ති දෙවතාවිග්ගහෙන විවටඅභිගපවිච්චගනිද්දාය ජනානං පාකටං විජ්ජකාරන්ති අත්ථො. “බුද්ධත්තං අනධිගන්ත්වා න පච්චාගමිස්සාමි”ති උප්පන්නවිතක්කාතිසයහෙතුකෙන පට්ඨිපරිවත්තනවෙතියං නාම දස්සෙත්වා. සාකියකොලියමල්ලරජ්ජවසෙන තීණි රජ්ජාති. රුක්ඛමූලෙති නිග්‍රොධමූලෙ. වත්වා පක්කාමි, පක්කමන්තියා වස්සා මහාසත්තො ආකාරං දස්සෙසි සුවණ්ණථාලග්ගහණාය, සා “තුම්භාකං තං පරිච්චත්තමෙවා”ති පක්කාමි.

දිවාච්ඡාරං කත්වාති නානාසමාපත්තියො සමාපජ්ජනෙන දිවාච්ඡාරං විහරිත්වා. “කාමං තවො ච න්භාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු, උපසුස්සතු සරිරෙ මංසලොහිත”න්තිආදීනා සුත්තෙ (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.237; අ. නි. 2.5; 8.13; මහානි. 17, 196) ආගතනයෙන චතුරභිගවිරියං අධිට්ඨන්ත්වා.

නවයොජනන්ති උඛිබ්බෙතො චුත්තං, පුටුලතො ද්වාදසයොජනා, දීඝතො යාව වක්කවාලා ආයතාති වදන්ති. අජ්ඣෙදාත්ථරන්තො උපසඤ්ඤාමිත්වා – “උට්ඨෙහි සො, සිද්ධත්ථ, අහං ඉමස්ස පල්ලඤ්ඤාස්ස අනුච්ඡවිකො”ති වත්වා තත්ථ සක්ඛිං ඔතාරෙන්නො අත්තනො පරිසං

නිද්දිසි. එකප්පභාරෙතෙව – “අයමෙව අනුච්ඡවිකො, අයමෙව අනුච්ඡවිකො”ති කොලාහලමකාසි, තං සුත්වා මහාසත්තො...පෙ.... හත්ථං පසාරෙති. යං සන්ධාය චුත්තං –

“අවෙනනායං පථවී, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛත්තුං පකම්පමා”ති. (වරියා. 1.124);

පුබ්බෙනිවාසඤාණං විසොධෙත්වාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො සිභාවලොකනඤායෙන. වට්ඨවිවට්ඨං සම්මසිත්වාති චතුසච්චමනසිකාරං සන්ධායාහ. ඉමස්ස පල්ලඤ්ඤාසං අත්ථායාති පල්ලඤ්ඤාසං අධිගතවිසෙසං දස්සෙති. තත්ථ හි සිඛාප්පත්තවිමුත්තිසුඛං අවිජහත්තො අන්තරත්තරා ව පටිච්චසමුප්පාදඤ්ඤා මනසිකරොත්තො එකපල්ලඤ්ඤා නිසිදි. එකච්චානන්ති යා අධිගතමග්ගා සච්ඡිකතනිරොධා එකදෙසෙන ව බුද්ධගුණ ජානන්ති, තා යපෙත්වා තදඤ්ඤාසං දෙවතානං. අඤ්ඤාපි බුද්ධත්තකරාති විසාඛාපුණ්ණමතො පටියාය රත්තින්දිවං එවං නිච්චසමාහිතභාවහෙතුකානං බුද්ධගුණානං උපරි අඤ්ඤාපි බුද්ධත්තසාධකා, “අයං බුද්ධො”ති බුද්ධභාවස්ස පරෙසං විභාවනා ධම්මා කිං නු ඛො අත්ථීති යොජනා.

අනිම්සෙහීති ධම්මපිතිවිජ්ජාරවසෙන පසාදවිකසිතනිච්චලතාය නිමෙසරහිතෙහි. රතනවඤ්ඤාමෙති දෙවතාහි මාපිතෙ රතනමයවඤ්ඤාමෙ. රතනභූතානං සත්තන්තං පකරණානං තත්ථ ව අනන්තනයස්ස ධම්මරතනස්ස සම්මසන්නෙ තං යානං රතනසරවෙනියං නාම ජාතන්තිපි වදන්ති. එවන්ති වක්ඛමානාකාරෙන. ඡබ්බණ්ණානං රස්මීනං දන්තෙහි නික්ඛමනතො ඡද්දන්තනාගකුලං වියාති නිදස්සනං චුත්තං.

හෙට්ඨා ලොහපාසාදප්පමාණොති නවභූමකස්ස සබ්බපයමස්ස ලොහපාසාදස්ස හෙට්ඨා ලොහපාසාදප්පමාණො. බන්ධකට්ඨකථායං (මහාව. අට්ඨ. 5) පන තත්ථ “භණ්ඩාගාරගබ්භප්පමාණ”න්ති චුත්තං.

පච්චග්ගෙහි අහිනවෙ. පච්චෙකං මහග්ගතාය පච්චග්ගෙහි කෙවි, තං න සුන්දරං. න හි බුද්ධා භගවත්තො මහග්ගං පටිග්ගණ්හන්ති පරිභුඤ්ජන්ති වා. පිණ්ඩපාතන්ති එත්ථ මන්ථඤ්ච මධුපිණ්ඩිකඤ්ච සන්ධාය වදන්ති. අයං විතක්කොති – “කස්ස නු ඛො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති අයං පරිචිතක්කො.

පණ්ඩිව්චෙනාති සමාපත්තිපටිලාභසංසිද්ධෙන අධිගමබාහුසච්චසඤ්ඤාතෙන පණ්ඩිතභාවෙන. වෙය්‍යත්තියෙනාති සමාපත්තිපටිලාභපච්චයෙන පාරිභාරියපඤ්ඤාසඤ්ඤාතෙන බ්‍යත්තභාවෙන. මෙධාවීති තිහෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤාසඤ්ඤාතෙන තංතංඉතිකත්තබ්බතාපඤ්ඤාසඤ්ඤාතෙන ව මෙධාය සමන්තාගතොති

එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. මහාජානියොති මහාපරිභානිකො. ආගමනපාදාපි නත්ථීති ඉදං පයමං වත්තබ්බං, අථාහං තත්ථ ගච්ඡෙය්‍යං, ගන්ත්වා දෙසියමානං ධම්මමිපිස්ස සොතුං සොතපසාදොපි නත්ථීති යොජනා. කිං පන භගවතා අත්තනො බුද්ධානුභාවෙන තෙ ධම්මං ඤාපෙතුං න සක්කාති? ආම, න සක්කා. න හි පරතො ඝොසං අත්තරොන සාවකානං ධම්මාභිසමයො සම්භවති, අඤ්ඤා ඉතරපච්චයරහිතස්සපි ධම්මාභිසමයෙන භවිතබ්බං, න ච තං අත්ථී. චුත්තඤ්ඤෙනං – “ද්වෙමෙ, හික්ඛවෙ, පච්චයා සම්මාදිට්ඨියා උප්පාදාය පරතො ච ඝොසො අප්ඤ්ඤානිකඤ්ඤා යොනිසොමනසිකාරො”ති (අ. නි. 2.127). පාළියං රාමස්සෙව සමාපත්තිලාභිතා ආගතා, න උදකස්ස, තං තස්ස බොධිසත්තෙන සමාගතකාලවසෙන චුත්තං. සො හි පුබ්බෙපි තත්ථ යුත්තප්පයුත්තො විහරන්තො මහාපුරිසෙන බිජ්ජඤ්ඤා සමාපත්තිනං නිබ්බත්තිතභාවං සුත්වා සංවෙගජාතො මහාසත්තෙ තතො නිබ්බිජ්ජ පක්කන්තෙ සටෙන්තො වායමන්තො නචිරස්සෙව අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙසි. තෙන චුත්තං “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනෙ නිබ්බත්තොති අද්දසා”ති. එතෙ අට්ඨ බ්‍රාහ්මණාති සම්බන්ධො. ජලඬගවාති ජලඬගවිදුනො. මන්තන්ති මන්තපදං. “නිජ්ඣායිත්වා”ති වචනසෙසො, මන්තෙත්වාති අත්ථො. වියාකරිංසුති කථෙසුං.

යථාමන්තපදන්ති ලක්ඛණමන්තසඬ්ඛාතවෙදවචනානුරූපං. ගතාති පටිපන්නා. “ද්වෙව ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා”ති (දී. නි. 2.33; 3.199-200; ම. නි. 2.384, 398) චුත්තනියාමෙන නිව්ඡිනිතුං අසක්කොන්තා බ්‍රාහ්මණා චුත්තමෙව පටිපජ්ජිංසු, න මහාපුරිසස්ස බුද්ධභාවප්පත්තිං පච්චාසිසිංසු. ඉමෙ පන කොණ්ඩඤ්ඤාදයො පඤ්ඤා “එකංසතො බුද්ධො භවිස්සති”ති ජාතනිව්ඡයත්තා මන්තපදං අතික්කන්තා. පුණ්ණපත්තන්ති තුට්ඨිදානං. නිබ්බිතක්කාති නිබ්බිකප්පා, න ද්වෙධා තක්කා.

වජ්ජකාලෙති වපනකාලෙ. වපනත්ථං බීජානි නීහරණන්තෙන තත්ථ අග්ගං ගහෙත්වා දානං බීජග්ගදානං නාම. ලායනග්ගාදිසුපි එසෙව නයො. ධඤ්ඤාඵලස්ස නාතිපරිණතකාලෙ පුට්ඨකකාලෙ. ලායනෙති සස්සලායනෙ. යථා ලූනං භත්ථකං කත්වා වෙණිවසෙන බන්ධනං වෙණිකරණං. වෙණියො පන පුරිසභාරවසෙන බන්ධනං කලාපො. බලෙ කලාපානං යපනදිවසෙ අග්ගං ගහෙත්වා දානං බලග්ගං. මද්දිත්වා විහීනං රාසිකරණදිවසෙ අග්ගං ගහෙත්වා දානං භණ්ඩග්ගං. කොට්ඨාගාරෙ ධඤ්ඤස්ස පක්ඛිපනදිවසෙ දානං කොට්ඨග්ගං. උද්ධරිත්වාති බලතො ධඤ්ඤස්ස උද්ධරිත්වා. නවන්තං අග්ගදානානං දින්නත්තාති ඉදං තස්ස රත්තඤ්ඤානං අග්ගභාවත්ථාය කතාහිනීභාරානුරූපං පවත්තිතසාවකපාරමියා විණ්ණන්තෙ පවත්තිතත්තා චුත්තං. තිණ්ණමිපි හි බොධිසත්තානං තංතංපාරමියා සිබාප්පත්තකාලෙ පවත්තිතං පුඤ්ඤං අපුඤ්ඤං වා ගරුතරවිපාකමෙව හොති, ධම්මස්ස ච සබ්බපයමං සච්ඡිකිරියාය විනා කථං රත්තඤ්ඤානං අග්ගභාවසිද්ධිති.

බහුකාරා බො ඉමෙ පඤ්චවග්ගියාති ඉදං පන
උපකාරානුස්සරණමත්තකමෙව පරිවයවසෙන ආලාරුදකානුස්සරණං විය.

285. විවරෙති මජ්ඣෙ. තෙනාහ “තිගාචුතත්තරෙ යානෙ”ති.
අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති සාම්චචනස්ස පසඬගෙ
අන්තරා-සද්දයොගෙන උපයොගවචනස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තෙනාහ
“අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කත”න්ති.

සබ්බං තෙභූමකධම්මං අභිභවිත්වා පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන
අතික්කම්ත්වා. චතුභූමකධම්මං අනවසෙසං ඤෙය්‍යං සබ්බසො
ඤෙය්‍යාවරණස්ස පහිනත්තා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන අවෙදිං.
රජ්ජනදුස්සනමුශ්භනාදිනා කිලෙසෙන. අප්පහාතබ්බම්පි කුසලාබ්‍යාකතං
තප්පට්ඨද්ධකිලෙසමථනෙන පහිනත්තා න භොතීති ආහ “සබ්බං
තෙභූමකධම්මං ජහිත්වා ඨිතො”ති. ආරම්මණතොති
ආරම්මණකරණවසෙන.

කිඤ්චාපි ලොකියධම්මානම්පි යාදිසො ලොකනාථස්ස අධිගමො, න
තාදිසො අධිගමො පරුපදෙසො අත්ථි, ලොකුත්තරධම්මෙ පනස්ස ලෙසොපි
නත්ථිති ආහ “ලොකුත්තරධම්මෙ මය්‍හං ආචරියො නාම නත්ථි”ති.
පටිභාගපුග්ගලොති සීලාදීහි ගුණෙහි පටිනිධිභූතො පුග්ගලො. සහෙතුනාති
සහධම්මෙන සපාටිහීරකතාය. නයෙනාති අභිජානනතාදිවිධිනා. චත්තාරි
සච්චානීති ඉදං තබ්බිනිමුත්තස්ස ඤෙය්‍යස්ස අභාවතො වුත්තං. සයං
බුද්ධොති සයමෙව සයම්භුඤ්ඤාණෙන බුද්ධො. විගතපරිලාභතාය සීතිභූතො.
තතො එව නිබ්බුතො. ආහඤ්ජන්ති ආහනිස්සාමි. වෙනෙය්‍යානං
අමතාධිගමාය උග්ගෙසාසනාදිං කත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනා අමතදුන්දුහීති
වුත්තා.

අනන්තඤ්ඤාණො ජිතකිලෙසොති අනන්තජිනො. එවම්පි නාම
භවෙය්‍යාති එවංවිධෙ නාම රූපරතනෙ ඊදිසෙන ඤාණෙන භවිතබ්බන්ති
අධිජ්ජායො. අයං හිස්ස පබ්බජ්ජාය පච්චයො ජාතො, කතාධිකාරො වෙස.
තථා හි භගවා තෙන සමාගමත්ථං පදසාව තං මග්ගං පටිපජ්ජි.

කොට්ඨාසසම්පන්නාති අඬිගපච්චඬිගසඬ්ඛාතඅවයවසම්පන්නා.
අට්ටියතීති අට්ටො භොති, දොමනස්සං ආපජ්ජතීති අත්ථො.

අවිහං උපපන්නාසෙති අවිහෙසු නිබ්බත්තා. විමුක්තාති
අග්ගඵලවිමුක්තියා විමුක්තා. තෙ හිත්වා මානුසං දෙහං, දිබ්බයොගං
උපජ්ඣගුන්ති තෙ උපකා දයො මානුසං අත්තභාවං ජහිත්වා
ඔරම්භාගියසංයොජනප්පහානෙන අවිහෙසු නිබ්බත්තමත්තාව
අග්ගමග්ගාධිගමෙන දිබ්බයොගං උද්ධම්භාගියසංයොජනං සමතික්කම්සු.

286. සණ්ඨපෙසුන්ති “නෙව අභිවාදෙනබ්බො”ති ආදිනා (මහාව. 12) සණ්ඨං කිරියාකාරං අකංසු. තෙනාහ “කතිකං අකංසු”ති. පධානතොති පුබ්බෙ අනුට්ඨිතදුක්කරවරණතො. පභාවිතන්ති වාචාසමුට්ඨානං, වචිනිච්ඡාරණන්ති අත්ථො. “අයං න කිඤ්චි විසෙසං අධිගමිස්සති”ති අනුක්කණ්ඨනත්ථං. “මයං යත්ථ කත්ථවි ගමිස්සාමා”ති මා විතක්කයිත්ථ. ඔභාසොති විපස්සනොභාසො. නිමිත්තන්ති කම්මට්ඨානනිමිත්තං. එකපදෙනෙවාති එකවචනෙනෙව. “අනෙත පුබ්බෙපි න කිඤ්චි මිච්ඡා චුත්තපුබ්බ”න්ති සතිං ලභිත්වා. යථාභූතවාදීති උප්පන්නගාරවා.

අන්තොවිභාරෙයෙව අභොසි දහරකුමාරො විය තෙහි භික්ඛුහි පරිහරිතො. මලෙති සංකිලෙසෙ. ගාමතො භික්ඛුහි නිහටං උපනිතං හත්තං එතස්සාති නිහටහත්තො, තෙන නිහටහත්තෙන හගවතා. එත්තකං කථාමග්ගන්ති – “ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, පරියෙසනා”ති ආරභිත්වා යාව – “නත්ථි දානි පුනබ්බවො”ති පදං, එත්තකං දෙසනාමග්ගං. කාමඤ්චෙත්ථ – “තුම්හෙපි මමඤ්චෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුළ්භා, අරියපරියෙසනා තුම්භාකං පරියෙසනා”ති අට්ඨකථාවචනං. තෙන පන – “සො බො අහං, භික්ඛවෙ, අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො...පෙ.... අසංකිලිට්ඨං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං අප්පකම්මන්ති, අථ බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මයා එවං ඔවදියමානා...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං අප්පකම්මංසු...පෙ.... නත්ථි දානි පුනබ්බවො”ති ඉමස්සෙව සුත්තපදස්ස අත්ථො විභාවිතොති කත්වා චුත්තං “හගවා යං පුබ්බෙ අවච තුම්හෙපි මමඤ්චෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුළ්භා, අරියපරියෙසනා තුම්භාකං පරියෙසනාති. ඉමං එකමෙව අනුසන්ධිං දස්සෙත්තො ආහරි”ති.

287. අනගාරියානම්පිති පබ්බජිතානම්පි. පඤ්චකාමගුණවසෙන අනරියපරියෙසනා හොති ගධිකාදිභාවෙන පරිභුඤ්ජනතො. මිච්ඡාජීවවසෙනපි අනරියපරියෙසනා හොතීති තතො විසෙසනත්ථං “පඤ්චකාමගුණවසෙනා”ති චුත්තං සච්ඡන්දරාගපරිභොගස්ස අධිප්පෙතත්තා. ඉදානි චතුසු පච්චයෙසු කාමගුණෙ නිද්ධාරෙතො “තත්ථා”ති ආදි චුත්තං. පරිභොගරසොති පරිභොගපච්චයපීතිසොමනස්සං. අයං පන රසසමානතාවසෙන ගහණං උපාදාය “රසො”ති චුත්තො, න සභාවතො. සභාවෙන ගහණං උපාදාය පීතිසොමනස්සං ධම්මාරම්මණං සියා, න රසාරම්මණං. අප්පච්චවෙක්ඛණපරිභොගොති පච්චවෙක්ඛණරහිතො පරිභොගො, ඉදමත්ථිතං අනිස්සාය ගධිකාදිභාවෙන පරිභොගොති අත්ථො. ගධිකාති තණ්හාය බද්ධා. මුච්ඡිකාති මුච්ඡං මොහං පමාදං ආපන්නා. අප්පකම්මාගාළ්භාති අධිගමාළ්භා, තං තං ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා යීතා. ආදීනවං අපස්සන්තාති සච්ඡන්දරාගපරිභොගෙ දොසං අජානන්තා. අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගහෙතො ආදීනවං නිස්සරති අතික්කමති එතෙනාති නිස්සරණං, පච්චවෙක්ඛණඤාණං.

පාසරාසීන්ති පාසසමුදායං. ලුද්දකො හි පාසං ඔඬ්ඬිඬිත්තො න එකංයෙව, න ච එකස්මිංයෙව යානෙ ඔඬ්ඬිඬිති, අථ ඛො තංතමිගානං ආගමනමග්ගං සල්ලක්ඛෙත්වා තත්ථ තත්ථ ඔඬ්ඬිඬිත්තො බහුයෙව ඔඬ්ඬිඬිති, තස්මා තෙ චිත්තෙන එකතො ගහෙත්වා “පාසරාසී”ති වුත්තං. වාගුරස්ස වා පාසපදෙසානං බහුභාවතො “පාසරාසී”ති වුත්තං.

පාසරාසීසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වුළුහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

288. සෙනපරිවාරොති සෙනපට්ඨජදො, සෙනවණ්ණාලඬ්ඬිකාරොති අත්ථො. පුබ්බෙ පන “සෙනාලඬ්ඬිකාරා”ති අස්සාලඬ්ඬිකාරො ගහිතො, ඉධ චක්කපඤ්ජරකුබ්බරාදිරථාවයවෙසු කාතබ්බාලඬ්ඬිකාරො. එවං වුත්තෙනාති එවං “සෙනාය සුද්”න්තිආදිනා පකාරෙන සංයුත්තමභාවග්ගෙ (සං. නි. 5.4) වුත්තෙන. නාතිමභා යුද්ධමණ්ඩලෙ සඤ්චාරසුබ්බත්ථං. යොධො සාරථීති ද්විත්තං, පහරණදායකෙන සද්ධිං තිණ්ණං වා.

නගරං පදක්ඛිණං කරොති නගරසොහනත්ථං. ඉදං කිර තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ජාණ්ට්‍යස්සොණ්ටියානන්තරං ජාතිසිද්ධං පරම්පරාගතං වාරිත්තං. තෙනාහ “ඉතො එත්තකෙහි දිවසෙහි”තිආදි. වාරිත්තවසෙන නගරවාසිනොපි තථා තථා පටිපජ්ජන්ති. පුඤ්ඤවාදිමඬ්ඬිගලකථනෙ නියුත්තා මාඬ්ඬිගලිකා. සුවත්ථිපත්තනාය සොචත්ථිකා. ආදි-සද්දෙන වන්දිආදිනං සඬ්ඬිගහො. යසසිරිසම්පත්තියාති යසසම්පත්තියා සිරිසම්පත්තියා ච, පරිවාරසම්පත්තියා චෙව විභවසොභාසම්පත්තියා වාති අත්ථො.

නගරාහිමුඛො පායාසි අත්තනො හික්ඛාවාරවෙලාය. පණ්ඩිතො මඤ්ඤෙති එත්ථ මඤ්ඤෙති ඉදං “මඤ්ඤති”ති ඉමිනා සමානත්ථං නිපාතපදං. තස්ස ඉති-සද්දං ආනෙත්වා අත්ථං දස්සෙත්තො “පණ්ඩිතොති මඤ්ඤති”ති ආහ. අනුමතිපුච්ඡාවසෙන චෙතං වුත්තං. තෙනෙවාහ “උදාහු නො”ති. “තං කිං මඤ්ඤති හවං වච්ඡායනො සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තිය”න්ති හි වුත්තමෙවත්ථං. පුන ගණ්හන්තො “පණ්ඩිතො මඤ්ඤෙ”ති ආහ. තස්මා වුත්තං “හවං වච්ඡායනො, සමණං ගොතමං පණ්ඩිතොති මඤ්ඤති, උදාහු නො”ති, යථා තෙ බමෙය්‍ය, තථා නං කථෙහිති අධිප්පායො.

අහං කො නාම, මම අවිසයො එසොති දස්සෙති. කො වාති හෙතුනිස්සක්කෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “කුතො වා”ති. තථා වාහ “කෙන කාරණෙන ජාතිස්සාමි”ති, යෙන කාරණෙන සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානෙය්‍යං, තං කාරණං මයි නත්ථීති අධිප්පායො. බුද්ධොයෙව භවෙය්‍ය, අබුද්ධස්ස සබ්බථා බුද්ධඤ්ඤාණානුභාවං ජානිතුං න සක්කාති. වුත්තඤ්ඤෙනං - “අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං, හික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තකං, යෙන පුපුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො

වදෙය්‍යා (දී. නි. 1.7), අත්ථි, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භිරා දුද්දසා දුරනුබොධා ...පෙ.... යෙහි තථාගතස්ස යථාභූචිං වණ්ණං සම්මා වදමානො වදෙය්‍යා”ති (දී. නි. 1.28) ව. එත්ථාති “සොපි නුතස්ස තාදිසොවා”ති එතස්මිං පදෙ. පසත්ථ පසත්ථොති පසත්ථෙහි අත්තනො ගුණෙනෙව සො පසත්ථො, න තස්ස කිත්තිනා, පසංසාසනාවෙනෙව පාසංසොති අත්ථො. තෙනාහ “සබ්බගුණාන”න්තිආදි. මණ්ණරතනන්ති වක්කවත්තිනො මණ්ණරතනං. සදෙවකෙ ලොකෙ පාසංසානම්පි පාසංසොති දස්සෙතුං “පසත්ථෙහි වා”ති දුතියවිකප්පො ගහිතො.

අරණියතො අත්ථො, සො එව වසතිති වසොති අත්ථවසො, තස්ස තස්ස පයොගස්ස ආනිසංසභූතං ඵලන්ති ආහ “අත්ථවසන්ති අත්ථානිසංස”න්ති. අත්ථො වා චුත්තලක්ඛණො වසො එතස්සාති අත්ථවසො, කාරණං. නාගවනවාසිකොති හත්ථිනාගානං විවරණවනෙ තෙසං ගහණත්ථං වසනකො. අනුග්ගහිතසිප්පොති අසික්ඛිතහත්ථිසිප්පො ආයතවිත්ථතස්ස පදමත්තස්ස දස්සෙනෙ “මහා වත, හො නාගො”ති නිට්ඨාගමනතො. පරතො පන හගවතා චුත්තට්ඨානෙ. උග්ගහිතසිප්පො පූරිසො නාගවනිකොති ආගතො ආයතවිත්ථතස්ස පදස්ස උච්චස්ස ව නිසෙවිතස්ස බ්‍යභිචාරභාවං ඤත්වා තත්තකෙන නිට්ඨං අගන්ත්වා මහාහත්ථිං දිස්වා ව නිට්ඨාගමනතො. ඤාණං පජ්ජති එත්ථාති ඤාණපදානි, ඛත්තියපණ්ඩිතාදීනං ධම්මවිනයෙ විනිතත්තා විනයෙහි අධිගතජ්ඣානාදීනි. තානි හි තථාගතගන්ධහත්ථිනො දෙසනාඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානානි. වත්තාරීති පන විනයෙය්‍යානං ඉධ ඛත්තියපණ්ඩිතාදිවසෙන චතුබ්බිධානංයෙව ගහිතත්තා.

289. පුග්ගලෙසු පඤ්ඤාය ව නිපුණතා පණ්ඩිතසමඤ්ඤා නිපුණත්ථස්ස දස්සනසමත්ථතාවසෙනෙවාති ආහ “සුමුමඅත්ථන්තරපට්ඨිජ්ඣානසමත්ථෙ”ති. කත-සද්දො ඉධ නිජ්ජන්තපරියායො. පරෙ පවදන්ති එත්ථ, එතෙනාති පරජ්ජවාදො, පරසමයො. පරෙහි පවදනං පරජ්ජවාදො, විග්ගාහිකකථාය පරවාදමද්දනං. තදුහයම්පි එකතො කත්වා පාළියං චුත්තන්ති ආහ “විඤ්ඤාතපරජ්ජවාදෙ වෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිවයෙ වා”ති, පරසමයෙසු පරවාදමද්දනෙසු ව නිජ්ජන්තෙති අත්ථො. වාලවෙධිරූපෙති වාලවෙධිපතිරූපෙ. තෙනාහ “වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසෙ”ති. වාලන්ති අනෙකධා හින්තස්ස වාලස්ස අංසුසඬ්ඛාතං වාලං. හින්දන්තා වියාති සටාදිං සවිග්ගහං මුග්ගරාදිනා හින්දන්තා විය, දිට්ඨිගතානි එකංසතො හින්දන්තාති අධිප්පායො. “අත්ථං ගුය්හං පට්ඨිජන්තං කත්වා පුච්ඡිස්සාමා”ති සඬ්ඛතං පදපඤ්ඤං පුච්ඡන්තිති දස්සෙතුං “දුපදම්පී”තිආදි චුත්තං. වදන්ති එතෙනාති වාදො, දොසො. පුච්ඡියතිති පඤ්ඤො, අත්ථො. පුච්ඡති එතෙනාති පඤ්ඤො, සද්දො. තදුහයං එකතො ගහෙත්වා ආහ “එවරූපෙ පඤ්ඤෙ”තිආදි. “එවං පුච්ඡෙය්‍ය, එවං

විස්සජ්ජෙය්‍යා”ති ව පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනානං සිබාවගමනං දස්සෙති. සෙය්‍යොති උත්තමො, පරමො ලාභොති අධිජ්ජායො.

එවං අත්තනො වාදවිධමනභයෙනපි පරෙ භගවත්තං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං න විසභන්තීති වත්වා ඉදානි වාදවිධමනෙන විනාපි න විසභන්ති එවාති දස්සෙතුං. “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. චිත්තං පසිදති පරෙ අත්තනො අත්තභාවම්භි විස්සත්ථං නිය්‍යාදෙතුකාමා භොන්ති ඔධිසකමෙත්තාඵරණසදිසත්තා තස්ස මෙත්තායනස්ස. දස්සනසම්පන්නාති දට්ඨබ්බතාය සම්පන්නා දස්සනානුත්තරියභාවතො, අතිවිය දස්සනීයාති අත්ථො.

සරණගමනවසෙන සාවකාති ලොකීයසරණගමනෙන සාවකා, ලොකුත්තරසරණගමනෙන පන සාවකත්තං පරතො ආගමිස්සති, තඤ්ච පබ්බජිතවසෙන වුව්චති, ඉධ ගහට්ඨවසෙන, උභයත්ථාපි සරණගමනෙන සාවකත්තං වෙදිතබ්බං. තෙ හි පරලොකවජ්ජභයදස්සාවිතො කුලපුත්තා, ආචාරකුලපුත්තාපි තාදිසා භවන්ති. ථොකෙනාති ඉමිනා “මනං අනස්සාමා”ති පදස්සත්ථං වදති.

290. උදාහරියති උබ්බෙගජිතිවසෙනාති, තථා වා උදාහරණං උදානං. තෙනාහ “උදාහාරං උදාහරි”ති. අස්ස ධම්මස්සාති අස්ස පටිපත්තිසද්ධම්මපුබ්බකස්ස පටිවෙධසද්ධම්මස්ස. සොති හත්ථිපදොපමො හත්ථිපදොපමභාවෙන වුව්චමානො ධම්මො. එත්තාවතාති එත්තකෙන පරිබ්බාජකෙන චුත්තකථාමග්ගමත්තෙන. කාමං තෙන චුත්තකථාමග්ගෙනපි හත්ථිපදොපමභාවෙන වුව්චමානො ධම්මො පරිපුණ්ණොව අරහත්තං පාපෙත්වා පවෙදිතත්තා, සො ව බො සඬ්ඛෙපතො, න විත්ථාරතොති ආහ “න එත්තාවතා විත්ථාරෙන පරිපුරො භොති”ති. යදි යථා විත්ථාරෙන හත්ථිපදොපමො පරිපුරො භොති, තථා දෙසනා ආරද්ධා, අථ කස්මා කුසලොති න චුත්තොති වොදනා.

291. ආයාමතොජිති පි-සද්දෙන උබ්බෙධෙනපි රස්සාති දස්සෙති. නීවකායා හි තා භොන්ති. උච්චාති උච්චකා. නිසෙවනං, නිසෙවති එත්ථාති වා නිසෙවිතං. නිසෙවනඤ්චෙත්ථ කණ්ඩුයිතවිනොදනත්ථං සංසනං. තෙනාහ “බන්ධජ්ජදෙසෙ සංසිතට්ඨාන”න්ති. උච්චාති අනීවා, උබ්බෙධවත්තියොති අත්ථො. කාළාරිකාති විරලදන්තා, විසඬිගතදන්තාති අත්ථො. තෙනාහ “දන්තාන”න්තිආදි. කළාරතායාති විරලතාය. ආරඤ්ඡිතානීති රඤ්ඡිතානි, විලිඛිතානීති අත්ථො. කණ්ණොරුතායාති කුටුමලසණ්ඨානතාය. අයං වාති එත්ථ වා-සද්දො සංසයිතනිව්ඡයත්ථො යථා අඤ්ඤත්ථාපි “අයං වා ඉමෙසං සමණුබ්බාග්මණානං සබ්බබ්බාලො සබ්බමුළ්ලිහො”තිආදිසු (දී. නි. 1.181).

නාගවනං වියාති මහාහත්ථිනො වාමනිකාදීනඤ්ච පදදස්සනට්ඨානභූතං
 නාගවනං විය. ආදිතො පට්ඨාය යාව නීවරණප්පහානා ධම්මදෙසනා
 තථාගතස්ස බාහිරපරිබ්බාජකාදීනඤ්ච පදදස්සනභාවතො. ආදිතො
 පට්ඨායාති ච “තං සුඤ්ඤාභී”ති පදතො පට්ඨාය. කුසලො නාගවනිකො විය
 යොගාවචරො පරියෙසනවසෙන පමාණග්ගහණතො. මත්ථකෙ යත්වාති
 ඉමස්ස සුත්තස්ස පරියොසානෙ යත්වා. ඉමස්මිම්පි යානෙති “එවමෙව බො
 බ්‍රාහ්මණා”ති ආදිනා උපමෙයාස්ස අත්ථස්ස උපඤ්ඤාසනට්ඨානෙපි.

ස්වායන්ති (දී. නි. ටී. 1.190) ඉධ-සද්දමත්තං ගණ්හාති, න
 යථාවිසෙසිතබ්බං ඉධ-සද්දං. තථා හි වක්ඛති “කත්ථචි
 පදපුරණමත්තමෙව”ති. ලොකං උපාදාය වුවචති ලොක-සද්දෙන
 සමානාධිකරණභාවෙන වුත්තත්තා. සෙසපද්දවයෙ පන
 සද්දන්තරසන්තිධානමත්තෙන තං තං උපාදාය වුත්තතා දට්ඨබ්බා.
 ඔකාසන්ති කඤ්චි පදෙසං ඉන්ද්‍රසාලගුහාය අධිප්පෙනත්තා.
 පදපුරණමත්තමෙව ඔකාසාපදිසනස්සපි අසම්භවතො.

තථාගතථවිසෙසොදාදීනං අත්සද්- මූලපරියායට්ඨකථා(ම .යඅටි .නි .1.12)
 විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාසු වුත්තො එවස තථාගතස් .
 තොගධතායතනිකායන්සත් “ඉධ පන සත්තලොකො අධිප්පෙනොති ”
 මිංඨායං යස්වා තත්ථත් සත්තනිකායෙ, යස්මිඤ්ච ඔකාසෙ උප්පජ්ජති, තං
 දස්සෙතුං “සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි වාථත්තත් .තංති ආදි වුත්”
 ඉමස්මිංයෙව වක්ඛවාළෙති ඉමිස්සා එව ලොකධාතුයා “ .අට්ඨානමෙතං,
 හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහත්තො
 සම්මාසම්බුද්ධො අපුබ්බං අවරිමං උප්පජ්ජෙය්‍යු .නි .දී) තිත්”3.161; ම .නි .
 3.129; අ.නි . 1.278; තෙත්ති .57; මි .ප .5.1.1) එත්ථ ජාතිබ්බත්තභූතා
 දසසහස්සිලොකධාතු “එකිස්සා ලොකධාතුයාති වු”ත්තාඉධ පන ඉමංයෙව .
 මිංයෙව ඉමස් “ ධායලොකධාතුං සත් වක්ඛවාළෙසො හි තිස් .තංති වුත්”
 ධවචනෙතෙපිටකෙ බුද්ද් හෙගීතියො ආරුළුසඬි විසයබ්බත්තං ආණාබ්බත්තං
 ජාතිබ්බත්තන්ති තිවිධෙ බ්බත්තෙ යපෙත්වා ඉමං වක්ඛවාළං අඤ්ඤස්මිං
 වක්ඛවාළෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්තිති සුත්තං නත්ථි, න උප්පජ්ජන්තිති පන
 අත්ථිකථං .? “න මෙ ආවරියො අත්ථි, සදිසො මෙ න විජ්ජති .ම) නි .1.285;
 2.341; මහාව .11; කථා .405; මි .ප .4.5.11), එකොම්හි
 සම්මාසම්බුද්ධො .නි .ම) ති”1.285; 2.341; කථා .405; මහාව .11)
 එවමාදීති ඉමිස්සා ලොකධාතුයා යත්වා වදන්තෙන භගවතා කිං “ –
 පනාචුසො, සාරිපුත්ත, අත්ථෙතරහි අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා
 භගවතා සමසමො සම්බොධියන්ති එවං පුට්ඨාහං, හන්තෙ, නොති
 වදෙය්‍ය— සෙතුංස කාරණං දස්වා තස්සි වත්තත්” “අට්ඨානමෙතං
 අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහත්තො
 සම්මාසම්බුද්ධාති” ඉමං සුත්තං දස්සෙන්නෙන ධම්මසෙනාපතිනා ච

බුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානභූතං ඉමං ලොකධාතූං යපෙත්වා අඤ්ඤත්ථ අනුප්පත්ති වුත්තා භොතිති.

සුඡාතායාතිආදිනා වුත්තෙසු චතුසු විකප්පෙසු පයමො විකප්පො බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තිදස්සනවසෙන වුත්තො. ආසන්නතරාය හි පටිපත්තියං යිතො “උප්පජ්ජති”ති වුච්චති උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා, පගෙව පටිපත්තියා මත්ථකෙ යිතො. දුතියො බුද්ධභාවාවහපබ්බජ්ජතො පටියාය ආසන්නපටිපත්තිදස්සනවසෙන, තතියො බුද්ධකරධම්මපාරිපුරිතො පටියාය බුද්ධභාවාය පටිපත්තිදස්සනවසෙන. න හි මහාසත්තානං තුසිතහවුපපත්තිතො පටියාය බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම අත්ථී. චතුත්ථො බුද්ධකරධම්මසමාරම්භතො පටියාය. බොධියා නියතභාවාපත්තිතො පභූති හි විඤ්ඤාහි “බුද්ධො උප්පජ්ජති”ති වත්තුං සක්කා උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා, යථා පන “තිට්ඨන්ති පබ්බතා, සන්දන්ති නදියො”ති තිට්ඨනසන්දනකිරියානං අවිච්ඡෙදමුපාදාය වත්තමානපයොගො, එවං උප්පාදත්ථාය පටිපජ්ජනකිරියාය අවිච්ඡෙදමුපාදාය චතුසු විකප්පෙසු “උප්පජ්ජති නාමා”ති වුත්තං. සබ්බපයමං උප්පන්නභාවන්ති සබ්බෙහි උපරි වුච්චමානෙහි විසෙසෙහි පයමං තථාගතස්ස උප්පන්නතාසඬ්ඛානං අත්ථිතාවිසෙසං.

සො භගවාති (අ. නි. ටී. 2.3.64) යො “තථාගතො අරහ”න්තිආදිනා කිත්තිතගුණො, සො භගවා. ඉමං ලොකන්ති නයිදං මහාජනස්ස සම්මුඛාමත්තං ලොකං සන්ධාය වුත්තං, අථ බො අනවසෙසං පරියාදායාති දස්සෙතුං “සදෙවක”න්තිආදි වුත්තං. තෙනාහ “ඉදානි වත්තබ්බං නිදස්සෙති”ති. පජාතත්තාති යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බත්තත්තා. පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං පාරිසෙසඤ්ඤායෙන ඉතරෙසං පදන්තරෙහි සඬ්ඛතිත්තා. සදෙවකන්ති ච අවයවෙන විග්ගහො සමුදායො සමාසත්ථො. ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං පච්චාසත්තිඤ්ඤායෙන. තත්ථ හි සො ජාතො තන්තිවාසී ච. බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණන්ති නිදස්සනමත්තමෙතං අපච්චත්ථිකානං අසම්මානාහිතපාපානඤ්ච සමණබ්‍රාහ්මණානං සස්සමණබ්‍රාහ්මණිවචනෙන ගතිත්තා. කාමං “සදෙවක”න්තිආදිවිසෙසනානං වසෙන සත්තවිසයො ලොක-සද්දොති විඤ්ඤායති තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං, “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදීසු පන අතුල්‍යයොගෙපි අයං සමාසො ලබ්භතීති බ්‍යභිචාරදස්සනතො පජාගහණන්ති ආහ “පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණ”න්ති.

අරුපිනො සත්තා අත්තනො ආනෙඤ්ජවිහාරෙන විහරන්තා “දිබ්බන්තිති දෙවා”ති ඉමං නිබ්බවනං ලහන්තිති ආහ “සදෙවකග්ගහණෙන අරුපාවචරදෙවලොකො ගතිතො”ති. තෙනෙවාහ “ආකාසානඤ්චායතනුපගානං දෙවානං සහබ්‍යත”න්ති (අ. නි. 3.117).

සමාරකග්ගහණෙන ජකාමාවචරදෙවලොකො ගහිතො තස්ස සවිසෙසං මාරස්ස වසෙ වත්තනතො. රුපී බ්‍රහ්මලොකො ගහිතො අරුපීබ්‍රහ්මලොකස්ස විසුං ගහිතත්තා. චතුපරිසවසෙනාති ඛත්තියාදිචතුපරිසවසෙන. ඉතරා පන චතස්සො පරිසා සමාරකාදිග්ගහණෙන ගහිතා ඵ්වාති. අවසෙසසබ්බසත්තලොකො නාගගරුළාදිහෙදො.

ඵත්තාවතා භාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙන තෙන විසෙසෙන අභාගසොව ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙතුං “අපිචෙත්ථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතොති උක්කංසගහිවිජානනෙන. පඤ්චසු හි ගතීසු දෙවලොකොව සෙට්ඨො. තත්ථාපි අරුපිනො “දුරසමුස්සාරිතකිලෙසදුක්ඛතාය, සන්තපණ්ණිකානෙඤ්ජවිහාරසමඤ්ඤිතාය, අතිවිය දීඝායුකතායා”ති ඵ්වමාදීහි විසෙසෙහි අතිවිය ඉතරෙහි උක්කට්ඨා. බ්‍රහ්මා මහානුභාවොතිආදිං දසසහස්සියං මහාබ්‍රහ්මනො වසෙන වදති. “උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො”ති හි චුත්තං. අනුත්තරත්ති සෙට්ඨං නවලොකුත්තරං. භාවානුක්කමො භාවවසෙන පරෙසං අජ්ඣාසයවසෙන “සදෙවක”න්තිආදීනං පදානං අනුක්කමො. තීභාකාරෙහිති දෙවමාරබ්‍රහ්මසහිතතාසඤ්ඤාතෙහි තීහි පකාරෙහි. තීසු පදෙසුති “සදෙවක”න්තිආදීසු තීසු පදෙසු. තෙන තෙනාකාරෙනාති සදෙවකත්තාදීනා තෙන තෙන පකාරෙන. තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නත්ති පොරාණා පනාහුති යොජනා.

අහිඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙනායං නිද්දෙසො, අහිජානිත්ථාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “අහිඤ්ඤාය, අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්ථා”ති. අනුමානාදිපටික්ඛෙපොති අනුමානඋපමානඅත්ථාපත්තිආදිපටික්ඛෙපො ඵකජ්ජමාණත්තා. සබ්බත්ථ අජ්ජටිහතඤ්ඤාණාචාරතාය හි සබ්බපච්චක්ඛා බුද්ධා භගවත්තො. අනුත්තරං විචෙකසුඛත්ති ඵලසමාපත්තිසුඛං. තෙන විතිමිස්සාපි කදාපි භගවතො ධම්මදෙසනා හොතිති ආහ “හිත්වාපී”ති. භගවා හි ධම්මං දෙසෙත්තො යස්මිං බණ්ණෙ පරිසා සාධුකාරං වා දෙති, යථාසුතං වා ධම්මං පච්චචෙක්ඛති, තං බණ්ණං පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නදිත්ථා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, යථාපරිච්ඡෙදඤ්ඤං සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ඨිතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති.

දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අතිසජ්ජනං පබ්බොධනං දෙසනාති සා පරියත්තිධම්මවසෙන චෙදිතබ්බාති ආහ “දෙසනාය තාව චතුස්පදිකායපි ගාථායා”තිආදි. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං තදඤ්ඤාතයාදිවසෙන විනයනං සාසනත්ති තං පටිපත්තිධම්මවසෙන චෙදිතබ්බත්ති ආහ “සීලසමාධිවිපස්සනා”තිආදි. කුසලානත්ති මග්ගකුසලානං, කුසලානත්ති වා අනවජ්ජානං. තෙන ඵලධම්මානම්පි සඤ්ඤාතො සිද්ධො හොති. ආදිභාවො සීලදිට්ඨිනං

තම්මුලකත්තා උත්තරිමනුස්සධම්මානං. තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ කථාවධිසද්දප්පබන්ධො ගාථාවසෙන සුත්තවසෙන ච වචන්ටීතො පරියත්තිධම්මො, යො ඉධෙව “දෙසනා”ති වුත්තො. තස්ස පන අත්ථො විසෙසෙන සීලාදි එවාති ආහ “භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්නො...පෙ.... නිබ්බානං දස්සෙති”ති. තත්ථ සීලං දස්සෙත්වාති සීලග්ගහණෙන සසම්භාරං සීලං ගහිතං. තථා මග්ගග්ගහණෙන සසම්භාරො මග්ගොති තදුභයෙන අනවසෙසතො පරියත්තිඅත්ථං පරියාදියති. තෙනාති සීලාදිදස්සනෙන. අත්ථවසෙන හි ඉධ දෙසනාය ආදිකල්‍යාණාදිභාවො අධිප්පෙතො. කථිකසණ්ඨිතීති කථිකස්ස සණ්ඨානං කථනවසෙන සමවට්ඨානං.

න සො සාත්ථං දෙසෙති නිය්‍යානත්ථවිරහතො තස්සා දෙසනාය. එකඛ්‍යඤ්ජනාදියුත්තා වාති සීලිලාදිහෙදෙසු ඛ්‍යඤ්ජනෙසු එකප්පකාරෙනෙව, ද්විප්පකාරෙනෙව වා ඛ්‍යඤ්ජනෙන යුත්තා වා දමිලභාසා විය. සබ්බත්ථ නිරොට්ඨං කත්වා වත්තබ්බතාය සබ්බනිරොට්ඨඛ්‍යඤ්ජනා වා කිරාතභාසා විය. සබ්බත්ථෙව විස්සජ්ජනීයයුත්තතාය සබ්බවිස්සට්ඨඛ්‍යඤ්ජනා වා යවනභාසා විය. සබ්බත්ථෙව සානුසාරතාය සබ්බනිග්ගහිතඛ්‍යඤ්ජනා වා පාරසිකාදිමිලක්ඛනාසා විය. සබ්බාපෙසා එකදෙසඛ්‍යඤ්ජනවසෙනෙව පවත්තියා අපරිපුණ්ණඛ්‍යඤ්ජනාති කත්වා “අඛ්‍යඤ්ජනා”ති වුත්තා. අමක්ඛෙත්වාති අපලිච්ඡෙත්වා අවිනාසෙත්වා, අභාපෙත්වාති වා අත්ථො.

භගවා යමත්ථං ඤාපෙතුං එකගාථමිපි එකවාක්‍යමිපි දෙසෙති, තමත්ථං තාය දෙසනාය සබ්බසො පරිපුණ්ණමෙව කත්වා දෙසෙති, එවං සබ්බත්ථාති ආහ “එකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථී”ති. උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙනාති සංකිලෙසපක්ඛතො වට්ටදුක්ඛතො ච උද්ධරණසභාවාවට්ඨිතෙන විත්තෙන. තස්මාති යස්මා සික්ඛාත්තයසඬිගහං සකලං සාසනං ඉධ “බ්‍රහ්මවරිය”ත්ති අධිප්පෙන, තස්මා. බ්‍රහ්මවරියන්ති ඉමිනා සමානාධිකරණානි සබ්බපදානි යොජෙත්වා අත්ථං දස්සෙන්නො “සො ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... පකාසෙතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති ආහ.

දුරසමුස්සාරිතමානස්සෙව සාසනෙ සම්මාපට්ඨත්ති සම්භවති, න මාන ජාතිකස්සාති ආහ “නිභතමානත්තා”ති. උස්සන්තත්තාති බහුලභාවතො. භොගාරොග්‍යාදිවත්ථුකා මදා සුප්පභෙය්‍යා භොන්ති නිමිත්තස්ස අනවට්ඨානතො’ න තථා කුලවිජ්ජාමදාති ඛත්තියධ්‍රාග්මණකුලීනානං පබ්බජිතානමිපි ජාතිවිජ්ජා නිස්සාය මානජප්පනං දුප්පජහන්ති ආහ “යෙභුයෙයන හි...පෙ.... මානං කරොන්ති”ති. විජාතිතායාති නිහීනජාතිතාය. පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්තිති සුවිසුද්ධිං කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. සීලවසෙන හි සාසනෙ පතිට්ඨාති. පතිට්ඨාතුන්ති

වා සච්චපට්ඨෙධෙන ලොකුත්තරාය පතිට්ඨාය පතිට්ඨාතුං. යෙභුයොන හි උපනිස්සයසම්පන්නා සුඡාතා එව භොන්ති, න දුජ්ජාතා.

පරිසුද්ධන්ති රාගාදීනං අව්චන්තමෙව පහානදීපනතො නිරුපක්කිලෙසනාය සබ්බසො විසුද්ධං. සද්ධං පටිලහතීති පොථුජ්ජනිකසද්ධාවසෙන සද්දහති. විඤ්ඤාජාතිකානඤ්ඤි ධම්මසම්පත්තිගහණපුබ්බිකා සද්ධාසිද්ධි ධම්මපමාණධම්මප්පසන්නභාවතො. ඡායම්පතිකා වසන්තීති කාමං “ඡායම්පතිකා”ති වුත්තෙ සරසාමිකසරසාමිතිවසෙන ද්වින්නංයෙව ගහණං විඤ්ඤායති. යස්ස පන පුරිසස්ස අනෙකා පජාපතියො භොන්ති, තත්ථ කිං වත්තබ්බං? එකායපි තාය වාසො සම්බාධොති දස්සන්තං. “ද්වෙ”ති වුත්තං. රාගාදීනා සක්ඤ්ඤවනට්ඨෙන, ඛේතවත්ථුආදීනා සපලිබ්බාධට්ඨෙන. රාගරජාදීනං ආගමනපට්ඨායෙ උප්පජ්ජනට්ඨානතා එවාති ද්වෙපි වණ්ණනා එකත්ථා, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. අලග්ගනට්ඨෙනාති අසජ්ජනට්ඨෙන අප්පට්ඨද්ධභාවෙන. එවං අකුසලකුසලජ්ජවත්තීනං යානභාවෙන සරාවාසපබ්බජ්ජානං සම්බාධබ්බොකාසතං දස්සෙත්වා ඉදානි කුසලජ්ජවත්තියා එව අට්ඨානයානභාවෙන තෙසං තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං.

සඬ්ඛෙපකථාති විසුං විසුං පදුද්ධාරං අකත්වා සඬ්ඛෙපතො අත්ථවණ්ණනා. එකමිපි දිවසන්ති එකදිවසමත්තමිපි. අඛණ්ඩං කත්වාති දුක්කට්ඨත්තස්සපි අනාපජ්ජනෙන අඛණ්ඩිතං කත්වා. කිලෙසමලෙන අමලීනන්ති තණ්හාසංකිලෙසාදිවසෙන අසංකිලිට්ඨං කත්වා. පරිදහිත්වාති නිවාසෙත්වා වෙව පාරුපිත්වා ච. අගාරවාසො අගාරං උත්තරපදලොපෙන, තස්ස වඩ්ඪිආවහං අගාරස්ස හිතං. භොගක්ඛන්ධොති භොගරාසි භොගසමුදායො. ආබන්ධනට්ඨෙනාති “පුත්තො නත්තා”තිආදීනා පෙමවසෙන සපරිච්ඡෙදං සම්බන්ධනට්ඨෙන. “අමිහාකමෙතෙ”ති ඤායන්තීති ඤාතී. පිතාමහපිතුපුත්තාදිවසෙන පරිවත්තනට්ඨෙන පරිවට්ටො.

292. සාමඤ්ඤවාචීපි සික්ඛා-සද්දො සාජීව-සද්දසන්නිධානතො උපරි වුච්චමානවිසෙසාපෙක්ඛාය ච විසෙසනිවිට්ඨොව භොතීති වුත්තං. “යා හික්ඛුනං අධිසීලසඬ්ඛාතා සික්ඛා”ති. සික්ඛිතබ්බට්ඨෙන සික්ඛා. සහ ආජීවන්ති එත්ථාති සාජීවො. සික්ඛනභාවෙනාති සික්ඛාය සාජීවෙ ච සික්ඛනභාවෙන. සික්ඛං පරිපූරෙන්තොති සීලසංවරං පරිපූරෙන්තො. සාජීවඤ්ඤ අවිතික්කමන්තොති – “නාමකායො පදකායො නිරුත්තිකායො බ්‍යඤ්ජනකායො”ති (පාරා. අට්ඨ. 39) වුත්තසික්ඛාපදං භගවතො වචනං අවිතික්කමන්තො හුත්වාති අත්ථො. ඉදමෙව ච ද්වයං “සික්ඛන”න්ති වුත්තං. තත්ථ සාජීවානතික්කමො සික්ඛාපාරිපූරියා පච්චයො. තතො හි යාව මග්ගා සික්ඛාපාරිපූරි භොතීති.

පජහිත්වාති සමාදානවසෙන පරිච්චජිත්වා. පහීනකාලතො පටියාය...පෙ.... වීරතොවාති එතෙන පහානස්ස වීරතියා ච සමානකාලතං දස්සෙති. යදි එවං “පහායා”ති කථං පුරිමකාලනිද්දෙසොති? තථා ගහෙනබ්බතං උපාදාය. ධම්මානඤ්ඤි පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙ අපෙක්ඛිතෙ සහජාතානම්පි පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙන ගහණං පුරිමපච්චිමභාවෙනෙව භොතීති ගහණපවත්තිආකාරවසෙන පච්චයභූතෙසු හිරොත්තප්පඤ්ඤාදීසු පහානකිරියාය පුරිමකාලවොහාරො, පච්චයුප්පන්නාසු ච වීරතීසු වීරමණකිරියාය අපරකාලවොහාරො ච භොතීති “පහාය පටිවීරතො භොතී”ති වුත්තං. පහායාති වා සමාදානකාලවසෙන වුත්තං, පච්චා චිතික්කම්මිතබ්බවත්ථුසමායොගවසෙන පටිවීරතොති. පහායාති වා –

“නිහන්ත්වාන තමොබන්ධං, උදිතොයං දිවාකරො;
වණ්ණපහාය භාසෙති, ඔභාසෙත්වා සමුග්ගතො”ති ව. (විසුද්ධි. මහාටී. 2.578) –

එවමාදීසු විය සමානකාලවසෙන වෙදිතබ්බො. අථ වා පාණො අතිපාතීයති එතෙනාති පාණාතිපාතො, පාණසාතහෙතුභූතො අහිරිකානොත්තප්පදොසමොභවිහිං සාදිකො චෙතනාපධානො සංකිලෙසධම්මො, තං සමාදානවසෙන පහාය. තතො...පෙ.... වීරතොව භොතීති අවධාරණෙන තස්සා වීරතියා කාලාදිවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙති. යථා හි අඤ්ඤෙ සමාදින්නවීරතිකාපි අනවට්ඨිතචිත්තතාය ලාභජීවිකාදිහෙතු සමාදානං හින්දන්තෙව, න එවමයං. අයං පන පහීනකාලතො පටියාය ඔරතො වීරතොති. අදින්නාදානං පහායාතිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දණ්ඩනං දණ්ඩනිපාතනං දණ්ඩො. මුග්ගරාදිපහරණවිසෙසොපි ඉධ පහරණවිසෙසොති අධිප්පෙතො. තෙනාහ “යපෙත්වා දණ්ඩං සබ්බම්පි අවසෙසං උපකරණ”න්ති. දණ්ඩනසඬ්ඛාතස්ස පරවිහෙයනස්ස පරිච්චජිතභාවදීපනත්ථං දණ්ඩසත්ථානං නික්ඛෙපවචනන්ති ආහ “පරුපසාතත්ථායා”තිආදි. විහිංසනභාවතොති විබාධනභාවතො. ලජ්ජීති එත්ථ වුත්තලජ්ජාය ඔත්තප්පම්පි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි පාපජීගුච්ඡනපාපුත්තාසරහිතං, පාපහයං වා අලජ්ජනං අත්ථී. යස්ස වා ධම්මගරුතාය ධම්මස්ස ච අත්තාධිනත්තා අත්තාධිපතිභූතා ලජ්ජාකිච්චකාරී, තස්ස ලොකාධිපතිභූතං ඔත්තප්පං කිච්චකරන්ති වත්තබ්බමෙව නත්ථීති “ලජ්ජී”ඉච්චෙව වුත්තං. දයං මෙත්තචිත්තතං ආපන්නොති කස්මා වුත්තං, නනු දයා-සද්දො “අදයාපන්නො”තිආදීසු කරුණාය වත්තතීති? සච්චමෙනං, අයං පන දයා-සද්දො අනුරක්ඛණත්ථං අත්තොනීතං කත්වා පවත්තමානො මෙත්තාය ච කරුණාය ච පවත්තතීති ඉධ මෙත්තාය පවත්තමානො වුත්තො. මිජ්ජති සිනිස්හතීති මෙත්තා, සා එතස්ස අත්ථීති

මෙත්තං, මෙත්තං චිත්තං එතස්ස අත්ථිති මෙත්තචිත්තො, තස්ස භාවො මෙත්තචිත්තතා, මෙත්තාඉච්චෙව අත්ථො.

සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පිති එතෙන තස්සා විරතියා සත්තවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙති. පාණභූතෙති පාණජාතෙ. අනුකම්පකොති කරුණායනකො. යස්මා පන මෙත්තා කරුණාය විසෙසපච්චයො හොති, තස්මා චූත්තං “තාය එව දයාපන්නතායා”ති. එවං යෙහි ධම්මෙහි පාණාතිපාතා විරති සම්පජ්ජති, තෙහි ලජ්ජාමෙත්තාකරුණාධම්මෙහි සමඬ්භිභාවො දස්සිතො, සද්ධිං පිට්ඨිවට්ටකධම්මෙහිති දට්ඨබ්බං. එත්ථාහ – කස්මා “පාණාතිපාතං පහායා”ති එකච්චනනිද්දෙසො කතො, නනු නිරවසෙසානං පාණානං අතිපාතතො විරති ඉධාධිජ්ජෙතො? තථා හි චූත්තං “සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පි විහරති”ති. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “සබ්බෙ පාණභූතෙ හිතෙන අනුකම්පකො”ති පුට්ඨච්චනනිද්දෙසොති? සච්චමෙතං, පාණභාවසාමඤ්ඤවසෙන පනෙත්ථ පාළියං ආදිතො එකච්චනනිද්දෙසො කතො, සබ්බසද්දසන්නිධානෙන පුට්ඨත්තං විඤ්ඤායමානමෙවාති සාමඤ්ඤනිද්දෙසං අකත්ථා හෙදච්චනිච්ඡාවසෙන දස්සෙතුං අට්ඨකථායං බහුවච්චනවසෙන අත්ථො චූත්තො. කිඤ්ච හියොයා – සාමඤ්ඤතො සංවරසමාදානං, තබ්බිසෙසතො සංවරහෙදොති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං අයං චචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බං. විහරතීති චූත්තජ්ජකාරො හුත්ථා එකස්මිං ඉරියාපටෙ උජ්ජන්නං දුක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපටෙන විච්ඡින්නදිත්ථා අත්තභාවං හරති පවත්තෙතීති අත්ථො. තෙනාහ “ඉරියති පාලෙති”ති.

න කෙවලං කායච්චිපයොගවසෙන ආදානමෙව, අථ ඛො ආකඬ්ඛපිස්ස පරිච්චත්තචත්ථුච්චසයාවාති දස්සෙතුං “චිත්තෙනපි”තිආදි චූත්තං. ථෙතෙති ථෙය්‍යං කරොතීති ථෙතො, වොරො. සුච්ඡිකෙනනාති එත්ථ සුච්ඡිභාවො අධිකාරතො සද්දන්තරසන්නිධානතො ච ථෙය්‍යසංකිලෙසවිරමණන්ති ආහ “අථෙන්නත්තායෙව සුච්ඡිකෙනා”ති. කාමඤ්ඤෙත්ථ “ලජ්ජී දයාපන්නො”තිආදි න චූත්තං, අධිකාරවසෙන පන අත්ථතො වා චූත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං. යථා හි ලජ්ජාදයො පාණාතිපාතපහානස්ස විසෙසපච්චයො, එවං අදින්නාදානපහානස්සපිති, තස්මා සාපි පාළි ආනෙත්ථා චත්තබ්බා. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. අථ වා සුච්ඡිකෙනනාති එතෙන හිරොත්තජ්ජාදීහි සමත්තාගමො, අහිරිකාදීනඤ්ච පහානං චූත්තමෙවාති “ලජ්ජී”තිආදි න චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අසෙට්ඨවරියන්ති අසෙට්ඨානං වරියං, අසෙට්ඨං වා වරියං. මිට්ඨනානං චූත්තාකාරෙන සදිසභූතානං අයන්ති මිට්ඨනො, යථාචූත්තො දුරාවාරො. ආරාචාරී මෙට්ඨනාති එතෙන – “ඉධ බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො...පෙ.... න හෙව ඛො මාතුගාමෙන සද්ධිං ද්වයංද්වයසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, අපිච ඛො මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනපරිමද්දන්නන්භාපනසම්බාහනං සාදියති, සො

තදස්සාදෙති, තං නිකාමෙති, තෙන ච චිත්තිං ආපජ්ජති” තිආදිනා (අ. නි. 7.50) චුත්තා සත්තවිධමෙථුනසංයොගාපි පටිච්චරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බං.

සච්චෙන සච්චන්ති පුරිමෙන වච්ඡච්චෙන පච්ඡිමං වච්ඡච්චං සන්දහති අසච්චෙන අනන්තරිකත්තා. තෙනාහ “යො හී” තිආදි. හලිද්දිරාගො විය න ථීරකතො හොතිති එත්ථ කථාය අනවට්ඨිතභාවෙන හලිද්දිරාගසදිසතා වෙදිතබ්බා, න පුග්ගලස්ස. පාසාණලොබා වියාති එත්ථාපි එසෙව නයො. සද්ධා අයති පවත්තති එත්ථාති සද්ධායො, සද්ධායො එව සද්ධාසිකො යථා “වෙනසිකො” ති (ම. නි. 1.246; අ. නි. 8.11; පාරා. 8), සද්ධාය වා අයිතබ්බො සද්ධාසිකො, සද්ධෙයොහාති අත්ථො. වත්තබ්බතං ආපජ්ජතිවිසංවාදනතොති අධිප්පායො.

අනුප්පදාතාති (දී. නි. ටී. 1.9; අ. නි. ටී. 2.4.198) අනුබලප්පදාතා, අනුවත්තනවසෙන වා පදාතා. කස්ස පන අනුවත්තනං පදානඤ්චාති? “සහිතාන”න්ති චුත්තත්තා සන්ධානස්සාති විඤ්ඤායති. තෙනාහ “සන්ධානානුප්පදාතා” ති. යස්මා පන අනුවත්තනවසෙන සන්ධානස්ස පදානං ආධානං, රක්ඛණං වා දළ්භිකරණං හොති. තෙන චුත්තං “ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා” තිආදි. ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො, රමිතබ්බට්ඨානං. යස්මා පන ආ-කාරෙන විනාපි අයමත්ථො ලබ්භති, තස්මා චුත්තං “සමග්ගරාමොතිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො” ති.

එත්ථාති –

“නෙලඬගො සෙතපච්ඡාදො, එකාරො වත්තති රථො;
අනීසං පස්ස ආයන්තං, ඡින්නසොතං අබන්ධන”න්ති. (සං. නි. 4.347; උදා. 65; පෙටකො. 25; දී. නි. ටී. 1.9) –

ඉමිස්සා ගාථාය. සීලඤ්ඤෙත්ථ “නෙලඬග”න්ති චුත්තං. තෙනෙවාහ – විත්තො ගහපති, “නෙලඬගන්ති බො, හන්තෙ, සීලානමෙතං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.347; දී. නි. ටී. 1.9). සුකුමාරාති අඵරුසතාය මුදුකා. පුරස්ස එසාති එත්ථ පුර-සද්දො තන්තිවාසීවාචකො දට්ඨබ්බො “ගාමො ආගතො” තිආදීසු (දී. නි. ටී. 1.9) විය. තෙනෙවාහ “නගරවාසීන”න්ති. මනං අප්පායති වඩ්ඪෙතිති මනාපා. තෙන චුත්තං “චිත්තවුද්ධිකරා” ති.

කාලවාදීතිආදි සම්ඵප්පලාපාපට්චරතස්ස පටිපත්තිදස්සනං. අත්ථසංහිතාපි හි වාචා අයුත්තකාලපයොගෙන අත්ථාවහා න සියාති අනත්ථවිඤ්ඤාපනවාචං අනුලොමෙති, තස්මා සම්ඵප්පලාපං පජ්ඣන්තෙන අකාලවාදිතා පරිහරිතබ්බාති චුත්තං “කාලවාදී” ති. කාලෙ වදන්තෙනපි උභයානත්ථසාධනතො අභූතං පරිවජ්ජෙතබ්බන්ති ආහ “භූතවාදී” ති. භූතඤ්ච වදන්තෙන යං ඉධලොක-පරලොක-හිතසම්පාදකං, තදෙව වත්තබ්බන්ති දස්සෙතුං “අත්ථවාදී” ති චුත්තං. අත්ථං වදන්තෙනපි

ලොකියධම්මසන්නිස්සිතමෙව අවත්වා ලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතං කත්වා වත්තබ්බන්ති දස්සනත්ථං “ධම්මවාදී”ති වුත්තං. යථා ච අත්ථො ලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතො හොති, තංදස්සනත්ථං “චිනයවාදී”ති වුත්තං. පඤ්චන්තඤ්භි සංවරචිනයානං, පඤ්චන්තඤ්ච පභානචිනයානං වසෙන වුච්චමානො අත්ථො නිබ්බානාධිගමහෙතුභාවතො ලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතො හොතිති. එවං ගුණවිසෙසයුත්තොව අත්ථො වුච්චමානො දෙසනාකොසල්ලෙ සති සොහති, කිච්චකරො ච හොති, න අඤ්ඤථාති දස්සෙතුං “නිධානවතිං වාවං භාසිතා”ති වුත්තං. ඉදානි තං දෙසනාකොසල්ලං විභාවෙතුං “කාලෙනා”තිආදිමාහ. පුච්ඡාදිවසෙන හි ඔතිණ්ණවාචාවත්ථුස්මිං එකංසාදිබ්බාකරණවිභාගං සල්ලක්ඛෙන්වා යපනාහෙතුඋදාහරණං සංසන්දනාදිං තංතංකාලානුරූපං විභාවෙන්තියා පරිමිතපරිච්ඡින්නරූපාය විපුලතර-ගම්භිරොදාර-පරමත්ථ-විත්ථාරසඬිගාහිකාය කථාය ඤාණබලානුරූපං පරෙ යාථාවතො ධම්මෙ පතිට්ඨාපෙන්තො “දෙසනාකුසලො”ති වුච්චතිති එවමෙන්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

293. එවං පටිපාටියා සත්ත මූලසික්ඛාපදානි විභාවෙන්වා සතිපි අභිජ්ඣාදිපභානඉන්ද්‍රියසංවරසතිසම්පජඤ්ඤජාගරියානුයොගාදිකෙ උත්තරදෙසනායං විභාවෙතුං තං පරිහරිත්වා ආචාරසීලස්සෙව විහජනවසෙන පාළි පවත්තාති තදත්ථං විවරිතුං “බීජගාමභූතගාමසමාරම්භා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ බීජානං ගාමො සමුහො බීජගාමො. භූතානං ජාතානං නිබ්බන්තානං රුක්ඛගච්ඡලතාදීනං සමුහො භූතගාමො. නනු ච රුක්ඛාදයො විත්තරහිතතාය න ජීවා, විත්තරහිතතා ච පරිජ්ඣන්දාභාවතො ඡින්නෙ විරුහනතො විසදිසජාතිකභාවතො චතුයොනිඅපරියාපන්නතො ච වෙදිතබ්බා, වුඩ්ඪි පන පචාලසීලාලවණානම්පි විජ්ජතිති න තෙසං ජීවහාවෙ කාරණං, විසයග්ගහණඤ්ච නෙසං පරිකප්පනාමත්තං සුපනං විය විඤ්චාදෙනං, තථා දොහළාදයො, තත්ථ කස්මා බීජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවරති ඉච්ඡිතාති? සමණසාරුප්පතො තත්තිවාසිසත්තානුරක්ඛණතො ච. තෙනෙවාහ — “ජීවසඤ්ඤිතො හි මොසපුරිස මනුස්සා රුක්ඛස්මි”න්තිආදි (පාවි. 89).

මූලමෙව බීජං මූලබීජං, මූලබීජං එතස්සාතිපි මූලබීජං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එළබීජන්ති පබ්බතබීජං. පච්චයන්තරසමවායෙ සදිසඵලුප්පත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහණසමත්ථෙ සාරඵලෙ නිරුල්භො බීජසද්දො තදත්ථසංසිද්ධියා මූලාදිසුපි කෙසුපි පවත්තතිති මූලාදිතො නිවත්තනත්ථං එකෙන බීජ-සද්දෙන විසෙසෙන්වා වුත්තං “බීජබීජ”න්ති “රූපරූපං (විසුද්ධි. 2.449), දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති (සං. නි. 4.327; 5.165; නෙත්ති. 11) ච යථා. කස්මා පනෙත්ථ බීජගාමභූතගාමං උද්ධරිත්වා බීජගාමො එව නිද්දිට්ඨොති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, නනු අවොචුම්භ — “මූලමෙව බීජං මූලබීජං, මූලබීජං එතස්සාතිපි මූලබීජ”න්ති. තත්ථ පුරිමෙන බීජගාමො

නිද්දිට්ඨො, දුතියෙන භූතගාමො, දුට්ඨොපෙස මූලඛ්ඡක්ඛව මූලඛ්ඡක්ඛව මූලඛ්ඡන්ති සාමක්ඛ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා උද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “පක්ඛව්විධස්සා”තිආදි. නීලතිණුරුක්ඛාදිකස්සාති අල්ලතිණස්ස වෙව අල්ලරුක්ඛාදිකස්ස ව. ආදි-සද්දෙන ඔසධිගච්ඡලතාදීනං සඬගහො.

එකං භත්තං එකභත්තං, තං අස්ස අත්ථිති එකභත්තිකො. සො පන රත්තිභොජනෙනපි සියාති තත්තිවත්තනත්ථං ආහ “රත්තුපරතො”ති. එවම්පි අපරණ්භහොජීපි සියා එකභත්තිකොති තත්තිවත්තනත්ථං “විරතො විකාලභොජනා”ති චුත්තං. අරුණුග්ගමනකාලතො පටියාය යාව මජ්ඣන්තිකා අයං බුද්ධාදීනං අරියානං ආවිණ්ණසමාවිණ්ණො භොජනස්ස කාලො නාම, තදක්ඛෙඤා විකාලො. අට්ඨකථායං පන දුතියපදෙන රත්තිභොජනස්ස පටික්ඛිත්තත්තා “අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ යාව සූරියත්ථඬගමනා භොජනං විකාලභොජනං නාමා”ති චුත්තං.

“සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්තිආදිනයප්පවත්තං (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124) භගවතො සාසනං අව්චන්තරාගුප්පත්තියා නච්චාදිදස්සනං න අනුලොමෙතීති ආහ “සාසනස්ස අනනුලොමත්තා”ති. අත්තනා පයොජියමානං, පරෙහි පයොජාපියමානක්ඛව නච්චං නච්චභාවසාමක්ඛෙඤන පාළියං එකෙනෙව නච්ච-සද්දෙන ගහිතං, තථා ගීතවාදිත-සද්දෙන වාති ආහ “නච්චනනච්චාපනාදිවසෙනා”ති. ආදි-සද්දෙන ගායනගායාපනවාදනවාදාපනාති සඬගස්භන්ති. දස්සනෙන වෙත්ථ සවනම්පි සඬගහිතං විරූපෙකසෙසනායෙන. යථාසකං විසයස්ස ආලොචනසභාවතාය වා පක්ඛවන්තං වික්ඛ්ඤාණානං සවනකිරියායපි දස්සනසඬබ්බෙපසබ්භාවතො “දස්සනා”ඉච්චෙව චුත්තං. තෙනාහ “පක්ඛවහි වික්ඛ්ඤාණෙහි න කක්ඛි ධම්මං පටිච්ඡානාති අක්ඛ්ඤත්ථ අහිනිපාතමත්තා”ති. අවිසුකභූතස්ස ගීතස්ස සවනං කදාවි වට්ටතීති ආහ “විසුකභූතා දස්සනා”ති. තථා හි චුත්තං පරමත්ථජොතිකායං බුද්දකට්ඨකථායං (බු. පා. අට්ඨ. 2.පච්ඡිමපක්ඛවසික්ඛාපදවණ්ණනා) “ධම්මුපසංහිතං ගීතං වට්ටති, ගීතුපසංහිතො ධම්මො න වට්ටති”ති. යං කික්ඛිති ගන්ථිතං වා අගන්ථිතං වා යං කික්ඛිති පුප්ඵං. ගන්ධජාතන්ති ගන්ධජාතිකං. තස්සපි “යං කික්ඛිති”ති වචනතො පිසිතස්ස අපිසිතස්සපි යස්ස කස්සවි විලෙපනාදි න වට්ටතීති දස්සෙති.

උච්චාති උච්ච-සද්දෙන සමානත්ථං එකං සද්දන්තරං. සෙති එත්ථාති සයනං. උච්චාසයනං මහාසයනක්ඛව සමණසාරුප්පරහිතං අධිප්පෙතන්ති ආහ “පමාණාතික්කන්තං අකප්පියත්ථරණ”න්ති. ආසනක්ඛෙත්ථ සයනෙනෙව සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. යස්මා පන ආධාරෙ පටික්ඛිත්තෙ තදාධාරා කිරියා පටික්ඛිත්තාව හොති, තස්මා “උච්චාසයනමහාසයනා”ඉච්චෙව චුත්තං, අත්ථතො පන

තදුපභොගභූතනිසජ්ජානිපජ්ජනෙහි විරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. අථ වා උච්චාසයනමහාසයනඤ්ච උච්චාසයනමහාසයනඤ්ච උච්චාසයනමහාසයනන්ති එතස්මිං අත්ථෙ එකසෙසෙන අයං නිද්දෙසො කතො යථා “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1), ආසනකිරියාපුබ්බකත්තා වා සයනකිරියාය සයනග්ගහණෙන ආසනමපි ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං.

දාරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගච්ඡන්තීති ඉති-සද්දෙන එවංපකාරෙ දස්සෙති. අඤ්ඤෙහි ගාභාපනෙ උපනික්ඛිත්තසාදියනෙ ව පටිග්ගහණත්ථො ලබ්භතීති ආහ “නෙව නං උග්ගණ්භාති, න උග්ගණ්භාපෙති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියති”ති. අථ වා තිවිධං පටිග්ගහණං කායෙන වාචාය මනසාති. තත්ථ කායෙන පටිග්ගහණං උග්ගණ්භනං, වාචාය පටිග්ගහණං උග්ගහාපනං, මනසා පටිග්ගහණං සාදියනන්ති තිවිධමපි පටිග්ගහණං එකජ්ඣං ගහෙත්වා “පටිග්ගහණා”ති චුත්තන්ති ආහ “නෙව නං උග්ගණ්භාති”තිආදි. එස නයො ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාතිආදීසුපි. නීචාරාදිඋපධඤ්ඤස්ස සාලිආදිමූලධඤ්ඤන්තොගධත්තා චුත්තං “සත්තවිධස්සා”ති. “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, පඤ්ච වසානි හෙසජ්ජානි අච්ඡවසං මච්ඡවසං සුසුකාවසං සුකරවසං ගදුභවසං”න්ති (මහාව. 262) චුත්තත්තා ඉදං ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතං නාම, තස්ස පන “කාලෙ පටිග්ගහිත”න්ති (මහාව. 262) චුත්තත්තා පටිග්ගහණං වට්ටති. සති පච්චයෙති ආහ “අඤ්ඤත්ථ ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා”ති.

සරූපෙන වඤ්චනං රූපකූටං, පතිරූපෙන වඤ්චනාති අත්ථො. අඬගෙන අත්තතො සරීරාවයවෙන වඤ්චනං අඬගකූටං. ගහණවසෙන වඤ්චනං ගහණකූටං. පටිච්ඡන්තං කත්වා වඤ්චනං පටිච්ඡන්තකූටං. අක්කමතීති නිජ්ජිලෙති, පුබ්බභාගෙ අක්කමතීති සම්බන්ධො.

හදයන්ති නාලිආදීනං මානභාජනානං අබ්භන්තරං. තිලාදීනං නාලිආදීහි මීනනකාලෙ උස්සාපිතසිබ්බායෙව සිබ්බා. සිබ්බාහෙදො තස්සාභාපනං.

කෙච්ඡිති සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව. වධොති මුට්ඨිපහාරකසාතාලනාදීහි විහෙසනං, විබාධනන්ති අත්ථො. විහෙයනත්ථොපි හි වධ-සද්දො දිස්සති “අත්තානංවධිත්වා වධිත්වා රොදතී”තිආදීසු (පාවි. 879, 881). යථා හි අපරිග්ගහණාවසාමඤ්ඤෙ සතිපි පබ්බජිතෙහි අජපටිග්ගහිතබ්බවත්ථුච්චාගසන්දස්සනත්ථං ඉත්ථිකුමාරිදාසිදාසාදයො විහාගෙන චුත්තා. එවං පරස්ස හරණභාවතො අදින්නාදානභාවසාමඤ්ඤෙ සතිපි තුලාකූටාදයො අදින්නාදානවිසෙසභාවදස්සනත්ථං විහාගෙන චුත්තා, න එවං පාණාතිපාතපරියායස්ස වධස්ස පුන ගහණෙ පයොජනං අත්ථි, තත්ථ සයංකාරො, ඉධ පරංකාරොති ව න සක්කා වත්තුං

“කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා ඡප්පයොගා”ති වචනතො. තස්මා යථාචුත්තො එවෙත්ථ අත්ථො යුත්තො. අට්ඨකථායං පන “වධොති මාරණ”න්ති චුත්තං, තම්පි පොථනමෙව සන්ධායාති ච සක්කා විඤ්ඤාතුං මාරණ-සද්දස්සපි විහිංසනෙ දිස්සන්තො.

294.

වීචරපිණ්ඩපාතානං

යථාක්කමං

කායකුච්ඡිපරිහරණමත්තජොතනායං අවිසෙසනො අට්ඨන්තං පරික්ඛාරානං අන්තරෙ තප්පයොජනතා සම්භවතීති දස්සෙන්තො “තෙ සබ්බෙසි”තිආදිමාහ. එතෙපීති නවපරික්ඛාරිකාදයොපි අප්පිච්ඡාව සන්තුට්ඨාව. න හි තත්ථකෙන මහිච්ඡතා, අසන්තුට්ඨිතා වා භොතීති.

චතුසු දිසාසු සුඛං විහරති, තතො එව සුඛවිහාරට්ඨානභූතා චතස්සො දිසා අස්ස සන්තීති වා වාතුද්දිසො. තත්ථ වායං සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා භයෙන න පටිභඤ්ඤතීති අප්පට්ඨො. ද්වාදසවිධස්ස සන්තොසස්ස වසෙන සන්තුස්සන්තො සන්තුස්සමානො. ඉතරීතරෙතාති උච්චාවචෙන. පරිස්සයානං ඛාහිරානං සිහබ්බග්ගසාදීනං, අබ්භන්තරානඤ්ච කාමච්ඡන්දාදීනං කායචිත්තුපද්දවානං අභිභවන්තො පරිස්සයානං සහිතා. ථද්ධභාවකරහයාභාවෙන අව්ඡම්භී. එකො අසභායො. තතො එව බග්ගමිගසිඬගසදිසතාය බග්ගවිසාණකප්පො වරෙය්‍යාති අත්ථො.

ඡින්නපක්ඛො, අසඤ්ජාතපක්ඛො වා සකුණො ගන්තුං න සක්කොතීති “පක්ඛි සකුණො”ති පක්ඛි-සද්දෙන විසෙසෙන්වා සකුණො පාළියං චුත්තොති ආහ “පක්ඛයුත්තො සකුණො”ති. යස්ස සන්තිධිකාරපරිභොගො කිඤ්චි යපෙතබ්බං සාපෙක්ඛාය යපනඤ්ච නත්ථි, තාදිසො අයං හික්ඛුති දස්සෙන්තො “අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො”තිආදිමාහ. අරියන්ති අපෙන්නි තතො දොසා, තෙහි වා ආරකාති අරියොති ආහ “අරියෙනාති නිද්දොසෙනා”ති. අප්ඤ්ඤාත්තන්ති අත්තති. නිද්දොසසුඛන්ති නිරාමිසසුඛං කිලෙසවජ්ජරහිත්තතා.

295. යථාචුත්තෙ සීලසංවරෙ පතිට්ඨිතස්සෙව ඉන්ද්‍රියසංවරො ඉච්ඡිතබ්බො තදධිට්ඨානතො, තස්ස ච පරිපාලකභාවතොති චුත්තං “සො ඉමිනා අරියෙන සීලක්ඛන්ධෙන සමන්තාගතො හික්ඛු.ති” සෙසපදෙසුති ගාහී තග්ගන් නිමි “මායස් .තිආදීසු පදෙසු”හොති විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි .1.15) චුත්තං, තස්මා තස්ස ලීනත්ථජපකාසිනියං සංවණ්ණනායං (විසුද්ධි .මහාටී .1.15) චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බංරූපාදීසු . තාඛණත්ඡනලක්ඛාහපරිවජ්ජනාදිග්ගිමිත් ඉන්ද්‍රියසංවරස්ස කිලෙසෙහි අනවසිත්තසුඛතා අවිකිණ්ණසුඛතා වස්ස චුත්තා.

296.

පච්චයසම්පත්තින්ති පච්චයපාරිසුරිං.

ඉමෙ චත්තාරොති

සීලසංවරො සන්තොසො ඉන්ද්‍රියසංවරො සතිසම්පජ්ඤ්ඤන්ති ඉමෙ චත්තාරො අරඤ්ඤවාසස්ස සම්භාරා. කිරච්ඡානගතෙහි චත්තබ්බතං

ආපජ්ජති ඉසිසිඬගස්ස පිතුආදයො විය. වනවරකෙහිති වනවරකමාතුගාමෙහි. හෙරවසද්දං සාවෙන්ති, තාවතා අපලායන්තානං හත්ථෙහි සීසං...පෙ.... කරොන්ති. පණ්ණත්තිවිතික්කමසඬබ්බාතං කාළකං වා. මිච්ඡාවිතක්කසඬබ්බාතං තිලකං වා. තන්ති පිතිං විභූතභාවෙන උපට්ඨානතො බයතො සම්මසන්තො.

විවිත්තන්ති ජනවිවිත්තං. තෙනාහ “සුඤ්ඤ”න්ති. සා ච විවිත්තතා නිස්සද්දභාවෙන ලක්ඛිතබ්බාති ආහ “අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොස”න්ති. ආවසංභූතං සෙනාසනං විහරිතබ්බට්ඨොන විහාරසෙනාසනං. මසාරකාදි මඤ්චපීඨං තත්ථ අත්ථරිතබ්බං හිසිඋපධානඤ්ච මඤ්චපීඨසම්බන්ධිතො මඤ්චපීඨසෙනාසනං. විමිලිකාදි භූමියං සන්ථරිතබ්බතාය සන්ථතසෙනාසනං. රුක්ඛමූලාදි පටික්කමිතබ්බට්ඨානං වඬිකමනාදීනං ඔකාසභාවතො ඔකාසසෙනාසනං.

“අනුච්ඡවිකං දස්සෙන්නො”ති වත්වා තමෙව අනුච්ඡවිකභාවං විභාවෙතුං “තත්ථ හී”තිආදි චුත්තං. අච්ඡන්තන්ති ඉට්ඨකජදනාදීනා අන්තමසො රුක්ඛසාබාහිපි න ඡන්තං.

හත්තස්ස පච්ඡතොති හත්තභුඤ්ජනස්ස පච්ඡතො. ඌරුබද්ධාසනන්ති ඌරුතං අධොබන්ධනවසෙන නිසජ්ජං. හෙට්ඨිමකායස්ස අනුජ්ජකට්ඨපනං නිසජ්ජාවචනෙනෙව බොධිතන්ති. උජුං කායන්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයොති ආහ “උපරිමං සරිරං උජුකං යපෙත්වා”ති. තං පන උජුකට්ඨපනං සරූපතො පයොජනතො ච දස්සෙතුං “අට්ඨාරසා”තිආදි චුත්තං. න පණමන්තිති න ඔණමන්ති. න පරිපතතිති න විගච්ඡති, වීථිං න විලඬිසෙති. තතො එව පුබ්බෙනාපරං විසෙසජ්ජන්තියා කම්මට්ඨානං චූද්ධිං එතං උපගච්ඡති. මුඛසම්පෙති මුඛස්ස සම්පෙ නාසිකග්ගෙ වා උත්තරොට්ඨො වා. ඉධ පරි-සද්දො අභි-සද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “කම්මට්ඨානාහිමුඛ”න්ති, බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණතො නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛත්වාති අත්ථො. පරිති පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා”තිආදීසු (ධ. ස. 16) විය. නිය්‍යානට්ඨො පටිපක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො, තස්මා පරිග්ගහිතනිය්‍යානසතින්ති සබ්බථා ගහිතාසම්මොසං පරිච්චත්තසම්මොසං සතිං කත්වා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං අනුප්පාදනං අප්පවත්තනං න පටිපක්ඛෙන සුප්පහිනතා. පහිනත්තාති ච පහිනසදිසතං සන්ධාය චුත්තං කුමානස්ස අනධිගතතා. තථාපි නයිදං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං විය සභාවතො විගතාහිජ්ඣං, අථ බො භාවනාවසෙන. තෙනාහ “න චක්ඛුවිඤ්ඤාණසදිසෙනා”ති. එසෙව නයොති යථා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං සභාවෙන විගතාහිජ්ඣං අබ්‍යාපන්තඤ්ච, න භාවනාය වික්ඛම්භිතත්තා, න

එවමිදං. ඉදං පන විත්තං භාවනාය පරිසොධිතත්තා අඛ්‍යාපන්නං විගතථිතමිද්ධං අනුද්ධතං නිබ්බිච්ඡිකිච්ඡඤ්චාති අත්ථො. ඉදං උභයන්ති සතිසම්පජ්ඤාමාහ.

297. උච්ඡින්නදිත්වා පාතෙන්තිති එත්ථ උච්ඡින්නදනං පාතනඤ්ච තාසං පඤ්ඤානං අනුප්පන්නානං උප්පජ්ජිතුං අප්පදානමෙව. ඉති මහග්ගතානුත්තරපඤ්ඤානං එකච්චාය ව පරිත්තපඤ්ඤාය අනුප්පත්තිහෙතුභූතා නිවරණා ධම්මා ඉතරාය ව සමත්ථතං විහනන්තියෙවාති පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණා වුත්තා. ඉදම්පි පයමජ්ඣානං වෙනෙය්‍යසන්නාතො පතිට්ඨාපියමානං ඤාණං පජ්ජති එත්ථාති ඤාණපදං. ඤාණං වළඤ්ජෙති එත්ථාති ඤාණවළඤ්ජං.

299. න තාව නිට්ඨං ගතො බාහිරකානං ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානානිපි සිට්ඨන්ති. යදි එවං අනඤ්ඤසාධාරණෙ මග්ගඤාණපදෙ කථං න නිට්ඨංචගතොති ආහ “මග්ගක්ඛණෙපි”තිආදි. තීසු රතනෙසු නිට්ඨං ගතො හොතිති බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සඤ්ඤාප්පට්ඨපත්තිතඤ්ච ආරබ්භ ඤාණෙන නිට්ඨං නිව්ඡයං උපගතො හොති. කාමඤ්චෙත්ථ පයමමග්ගෙනෙව සබ්බසො විච්ඡිච්ඡාය පහීනත්තා සබ්බස්සපි අරියසාවකස්ස කඬ්ඛා වා විමති වා නත්ථී, තත්ථ පන යථා පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තස්ස අරහතො සවිසයෙ ඤාණං සවිසෙසං ඔගාහති, න තථා අනාගාමිආදීනන්ති රතනත්තයෙ සාතිසයං ඤාණනිව්ඡයගමනං සන්ධාය “අග්ගමග්ගවසෙන තත්ථනිට්ඨාගමනං වුත්ත”න්ති වුත්තං. යං පනෙත්ථ අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

වුළහත්ථීපදොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. මහාහත්ථීපදොපමසුත්තවණ්ණනා

300. ජඩගලානන්ති එත්ථ යො නිපිච්ඡලෙන අමුදුකො නිරුද්ධකතාය ථද්ධලබ්භුමිප්පදෙසො, සො “ජඩගලො”ති වුච්චති. තබ්බහුලතාය පන ඉධ සබ්බො භූමිප්පදෙසො ජඩගලො, තස්මිං ජඩගලෙ ජාතා, භවාති වා ජඩගලා, තෙසං ජඩගලානං. එවඤ්ඤි නදීවරානම්පි හත්ථීනං සඬගහො කතො හොති. සමොධාතබ්බානං විය හි සමොධායකානම්පි ජඩගලග්ගහණෙන ගහෙතබ්බතො. පථවීතලවාරීනන්ති ඉමිනා ජලවාරිතො න නිවත්තෙති අදිස්සමානපාදත්තා. පාණානන්ති සාධාරණවචනම්පි “පදජාතානී”ති සද්දන්තරසන්තිධානෙන විසෙසනිවිට්ඨමෙව හොතිති ආහ “සපාදකපාණාන”න්ති. “මුත්තගත”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11) ගත-සද්දො අනත්ථත්තරො විය, ජාත-සද්දො අනත්ථත්තරොති ආහ “පදජාතානීති පදානී”ති. සමොධානන්ති සමවරොධං, අන්තොගමං වා. මහත්තත්තෙනාති විපුලභාවෙන.

කුසලා ධම්මාති අනවජ්ජසුඛවිපාකා ධම්මා, න අනවජ්ජමත්තධම්මා .

තිකෙ ආගතනායෙන හි ඉධ කුසලාකුසලත්තධම්මා ගහෙනබ්බා, න බාහිතිකසුත්තෙ ආගතනායෙන. චතුබ්බිධො සඬගහොති කස්මා චුත්තං, නනු එකවිධොවෙත්ථ සඬගහො අධිජ්ජෙතොති? න, අත්ථං අග්ගහෙත්වා අනිද්ධාරිතත්ථස්ස සද්දස්සෙව ගහිතත්තාතනො දො තාව අත්සද්-ගහසඬ . ථවසෙනඅත් චතුබ්බිධොති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථොඅ .ත්ථොපි වා අනිද්ධාරිතවිසෙසො සාමඤ්ඤෙන ගහෙනබ්බතං පත්තො ගහං සඬ “ථති එත්” ඡතීගව සඬගහදෙන වචනීයතං ගතොති න කොචි දොසොසද්-, නිද්ධාරිතෙ විසෙසෙ තස්ස එකවිධතා සියා, න තතො පුබ්බෙති. සජාතිසඬගහොති සමානජාතියා, සමානජාතිකානං වා සඬගහො . ණනායං පනධාතුකථාවණ් “ජාතිසඬගහොවෙවඉච්ච” චුත්තං, තං ජාති- තනොතෙ අත්ගහොති චුත්තා ජාතියා සඬදත්ථසද්දස්ස සාපෙක්දස්සද් ජාතියාති විඤ්ඤායති සම්බන්ධාරහස්ස අඤ්ඤස්ස අචුත්තත්තාති කත්වා චුත්තංඉධ . පන රූපකණ්ඩවණ්ණනායං (ධ .යඅටි .ස .594) විය පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “සජාතිසඬගහොතිජායන්සඤ් .තංවෙව චුත්ඉච්ච” එත්ථාති සඤ්ජාති, සඤ්ජාතියා සඬගහො සඤ්ජාතිසඬගහො, සඤ්ජාතිදෙසවසෙන සඬගහොති අත්ථො “ .සබ්බෙ රජීකාබෙ රථයොධා රථෙනතෙ සබ්බි චුත්” යුජ්ඣනකිරියාය එකසඬගහොති “ .සබ්බෙ ධනුග්ගහාබෙ තෙ සබ්බි චුත්” සාසා ධනුනාඉස් විජ්ඣනකිරියාය එකසඬගහොති ආහ “එවං කිරියවසෙන සඬගහො.ති” රූපක්ඛන්ධෙන සඬගහිතන්ති රූපක්ඛන්ධෙන එකසඬගහං රූපක්ඛන්ධොතෙව ගණිතං, ගහණං ගතන්ති අත්ථො.

දියඬ්ඬමෙව සච්චං හජති මග්ගසච්චදුක්ඛසච්චෙකදෙසභාවතො. සච්චෙකදෙසන්තොගධම්පි සච්චන්තොගධමෙව හොතීති ආහ “සච්චානං අන්තොගධත්තා”ති. ඉදානි තමත්ථං සාසනතො ව ලොකතො ව උපමං ආහ රිත්වා දිපෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සාධිකමීදං, හික්ඛවෙ, දියඬ්ඬසික්ඛාපදසතන්ති ඉදං යස්මිං කාලෙ තං සුත්තං දෙසිතං, තදා පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදවසෙන චුත්තං, තතො පරං පන සාධිකානි ද්වෙසතාති සික්ඛාපදානීති. සික්ඛානං අන්තොගධත්තා අධිසීලසික්ඛාය. එත්ථ ව “සීලං සික්ඛන්තොපි තිස්සො සික්ඛා සික්ඛති”ති විසමොයං උපඤ්ඤාසො. තත්ථ හි යො පහාතබ්බං පජහති, සංවරිතබ්බතො සංවරං ආපජ්ජති, අයමස්ස අධිසීලසික්ඛා. යො තත්ථ වෙනසො අවික්ඛෙපො, අයමස්ස අධිචිත්තසික්ඛා. යා තත්ථ වීමංසා, අයමස්ස අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. ඉති සො කුලපුත්තො සරූපතො ලබ්භමානා එව තිස්සො සික්ඛා සික්ඛතීති දීපිතො, න සික්ඛානං අන්තොගධතාමත්තෙන. තෙනාහ අට්ඨකථායං “යො තථාභූතස්ස සංවරො, අයමෙත්ථ අධිසීලසික්ඛා, යො තථාභූතස්ස සමාධි, අයමෙත්ථ අධිචිත්තසික්ඛා, යා තථාභූතස්ස පඤ්ඤා, අයං අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. ඉමා තිස්සො සික්ඛා තස්මිං ආරම්මණෙ තාය සතියා තෙන මනසිකාරෙන සික්ඛති ආසෙවති භාවෙති බහුලීකරොති”ති. ඉධ පන සච්චානං අන්තොගධත්තා

සච්ච-සද්දාහිධෙය්‍යතාමත්තෙන චතුසු සච්චෙසු ගණනන්තොගධා භොන්තිති? න, තත්ථාපි හි නිජ්ජරියායතො අධිසීලසික්ඛාව ලබ්භති, ඉතරා පරියායතොති කත්වා “සික්ඛානං අන්තොගධත්තා”ති වුත්තං.

චතුසු අරියසච්චෙසු සඬගහං ගච්ඡන්තිති ච තතො අමුච්චිත්වා තස්සෙව අන්තොගධතං සන්ධාය වුත්තං. එවඤ්ච කත්වා “යථා ච එකස්ස හත්ථිපදස්සා”තිආදිනා දස්සිතා හත්ථිපදොපමා සමත්ථිතා දට්ඨබ්බා. එකස්මිම්පි ද්විසුපි තීසුපි සච්චෙසු ගණනං ගතා ධම්මාති ඉදං න කුසලත්තිකවසෙනෙව වෙදිතබ්බං, අථ ඛො තිකදුකෙසු යථාරහං ලබ්භමානපදවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ එකස්මිං සච්චෙ ගණනං ගතො ධම්මො අසඬබ්බධම්මො දට්ඨබ්බො, ද්විසු සච්චෙසු ගණනං ගතා කුසලා ධම්මා, තථා අකුසලා ධම්මා, අබ්‍යාකතා ච ධම්මා, තීසු සච්චෙසු ගණනං ගතා සඬබ්බා ධම්මා, එවං අඤ්ඤෙසම්පි තිකදුකපදානං වසෙන අයමත්ථො යථාරහං විහජිත්වා වත්තබ්බො. තෙනාහ “එකස්මිම්පි...පෙ.... ගතාව භොන්ති”ති. එකදෙසො හි සමුදායන්තොගධත්තා විසෙසො විය සාමඤ්ඤෙන සමුගෙන සඬගහං ලභති. තෙනාහ “සච්චානං අන්තොගධත්තා”ති. දෙසනානුක්කමොති අරියසච්චාති උද්දිසිත්වා දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවසෙන පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං විහජනං. තත්ථ ච රූපක්ඛන්ධනිද්දෙසවසෙනආදිතො අජ්ඣත්තිකාය පථව්ඨාතුයා විහජනන්ති. අයං ඉමිස්සා දෙසනාය අනුක්කමො.

301. තං පනෙනං උපමාහි විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සුජාතන්ති සුන්දරං, සුසණ්ඨිතං සුපරිණතඤ්චාති අධිජ්ජායො. පෙසියොති විලිවෙ. මුදුභාවතො කුච්ඡිභාගං ආදාය. ඉතරෙ ච චත්තාරො කොට්ඨාසෙති පඤ්චධා හින්තකොට්ඨාසෙසු ඉතරෙ ච චත්තාරො කොට්ඨාසෙ. ඉතරෙ ච තයො කොට්ඨාසෙතිආදිතො චතුධා හින්තකොට්ඨාසෙසු ඉතරෙ ච තයො කොට්ඨාසෙ.

රාජපුත්තුපමායාති රඤ්ඤො ජෙට්ඨපුත්තඋපමාය. න්ති පිළන්ධනං. උරෙ වායාමජනිතඅරියජාතියා ඔරසො. මුඛතො ජාතොති මුඛතො නිග්ගතධම්මදෙසනාය ජාතො, බුද්ධානං වා ධම්මකායස්ස මුඛභූතඅරියධම්මතො ජාතො. තතො එව ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො. සත්ථු ධම්මදායාදස්සෙව ගහිතත්තා ධම්මදායාදො. තෙනාහ “නො ආමිසදායාදො”ති. න්ති “භගවතො පුත්තො”තිආදිවචනං. මහාපඤ්ඤාදිගුණෙහි සාතිසයං අනුපුබ්බභාවෙ ඨිතත්තා සම්මා යථාභූතං වදමානො වත්තුං සක්කොන්තො වදෙය්‍ය.

අකුතොභයං නිබ්බානං නිබ්බානගාමිනිඤ්ච. රාගරජාදීනං විගමෙන විගතරජං ධම්මං දෙසෙන්නං සුගතං සම්මාසම්බුද්ධං භික්ඛූනං පරොසහස්සං පශිරූපාසතීති යොජනා.

“සෙවෙට්ඨ භජ්ජා”ති චත්ථා තත්ථ කාරණමාහ “පණ්ඩිතා භික්ඛු අනුග්ගාහකා”ති. පණ්ඩිතාපි සමානා න අප්පස්සුතා, අථ ඛො ඔවාදානුසාසනීහි අනුග්ගාහකාති පුරිමා උපමා ථෙරස්සෙව වසෙන උදාහටා, දුතියා පන භගවතො භික්ඛුසඤ්ඤාසපි වසෙන උදාහටා.

302. අජ්ඣත්තිකාති සත්තසත්තානපරියාපන්නා. අජ්ඣත්තං පච්චත්තන්ති පද්ද්වයෙනපි තංතංපාටිපුග්ගලිකධම්මා වූච්චන්තිති ආහ “උභයම්පෙතං නියකාධිවචනමෙවා”ති. සසත්තතිපරියාපන්නතාය පන අත්තාති ගහෙතබ්බහාවුපගමනවසෙන අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පචත්තං අජ්ඣත්තං, තංතංසත්තසත්තානපරියාපන්නතාය පච්චත්තං. තෙනාහ අට්ඨකථායං (විසුද්ධි. 1.307) “අත්තති පචත්තත්තා අජ්ඣත්තං, අත්තානං පටිච්ච පටිච්ච පචත්තත්තා පච්චත්ත”න්ති. කක්ඛලෙන්ති කථිතං. යස්මා තං ථද්ධිභාවෙන සහජාතානං පතිට්ඨා හොති, තස්මා “ථද්ධ”න්ති වුත්තං. බරිගතන්ති බරසභාවෙසු ගතං තප්පරියාපන්නං, බරසභාවමෙවාති අත්ථො. යස්මා පන බරසභාවං ඵරුසාකාරෙන උපට්ඨානතො ඵරුසාකාරං හොති, තස්මා වුත්තං “ඵරුස”න්ති. උපාදින්නං නාම සරීරට්ඨකං. තත්ථ යං කම්මසමුට්ඨානං, තං නිප්පරියායතො “උපාදින්න”න්ති වූච්චති, ඉතරං අනුපාදින්නං. තදුභයම්පි ඉධ තණ්හාදීහි ආදින්නගහිතපරාමට්ඨවසෙන උපාදින්නමෙවාති දස්සෙතුං “සරීරට්ඨකඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආදින්නන්ති අභිනිවිට්ඨං. මමන්ති ගහිතං. අහන්ති පරාමට්ඨං. ධාතුකම්මට්ඨානිකස්සාති චතුර්ධාතුවචත්ථානවසෙන ධාතුකම්මට්ඨානං පරිහරන්තස්ස. ඵත්ථාති ඵතස්මිං ධාතුකම්මට්ඨානො. තීසු කොට්ඨාසෙසුති තිප්පකාරෙසු කොට්ඨාසෙසු. න හි තෙ තයො චත්තාරො කොට්ඨාසා.

වුත්තප්පකාරාති “කෙසා ලොමා”තිආදිනා වුත්තප්පකාරා. නානාසභාවතොති සතිපි කක්ඛලභාවසාමඤ්ඤෙ සසම්භාරවිහත්තිතො පන කෙසාදිසඤ්ඤාතගතනානාසභාවතො. ආලයොති අපෙක්ඛා. නිකන්තීති නිකාමනා. පත්ථනාති තණ්හාපත්ථනා. පරිපුට්ඨානන්ති තණ්හාපරිපුට්ඨානං. ගහණන්ති කාමුපාදානං. පරාමාසොති පරතො ආමසනා මිච්ඡාහිනිවෙසො. න බලවා ආලයාදි. යදි ඵලං කස්මා විහඬිගෙ බාහිරාපි පථවිධාතු විත්ථාරෙතෙව විහත්තාති? යථාධම්මදෙසනත්තා තත්ථ විත්ථාරෙතෙව දෙසනා පචත්තා, යථානුලොමදෙසනත්තා පනෙත්ථ වුත්තනායෙන දෙසනා සංඛිත්තා.

යොජෙත්ථා දස්සෙතීති ඵකජ්ඣං කත්ථා දස්සෙති. සාති අජ්ඣත්තිකා පථවිධාතු. සුඛපරිග්ගහො හොති “න මෙ සො අත්තා”ති. සිද්ධො හි අනත්තලක්ඛණෙ දුක්ඛලක්ඛණං අනිච්චලක්ඛණඤ්ඤා සිද්ධමෙව හොති සඤ්ඤාධම්මෙසු තදවිනාහාවතොති. විසුකායතීති විසුකං විරූපකිරියං පචත්තෙති. සා පන අත්ථතො විජ්ජන්දනමෙවාති ආහ “විජ්ජන්දති”ති.

අස්සාති අජ්ඣත්තිකාය පථව්ඨාතුයා. අවෙනනාභාවො පාකටො හොති ධාතුමත්තතාය දස්සනතො. තං උභයමිජිති තං පථව්ඨාතුද්වයමිජි.

තතො විසෙසතරෙන්නාති තතො බාහිරමහාපථවිතො විසෙසවත්තතරෙන, ලහුතරෙන්නාති අත්ථො. කුප්පතීති ලුප්පති. විලීයමානාති පකතිඋදකෙ ලොණං විය විලයං ගච්ඡන්ති. උදකානුගතාති උදකං අනුගතා උදකගතිකා. තෙනාහ “උදකමෙව හොති”ති. අභාවො එව අභාවතා, න භවතීති වා අභාවො, තථාසභාවො ධම්මො. තස්ස භාවො අභාවතා. වයො විනාසො ධම්මො සභාවො එතස්සාති වයධම්මො, තස්ස භාවො වයධම්මතා, අත්ථතො ඛයො එව. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තෙනාහ “සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි අනිච්චලක්ඛණමෙව චුත්ත”න්ති. විද්ධංසනභාවස්ස පන පවෙදිතබ්බත්තා කාමං අනිච්චලක්ඛණමෙව චුත්තං සරූපතො, ඉතරානිපි අත්ථතො චුත්තානෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “යං පනා”තිආදි.

මත්තං ඛණමත්තං තිට්ඨතීති මත්තට්ඨො, අජ්ජමත්තට්ඨො මත්තට්ඨකො, අතිඉත්තරඛණකොති අත්ථො. තෙනාහ “පරිත්තට්ඨිතිකස්සා”ති. ධීතිපරිත්තතායාති එකච්ඡත්තපවත්තිමත්තතායානලක්ඛණස්ස ඉතරභාවෙන. එකස්ස චිත්තස්ස පවත්තික්ඛණමත්තෙනෙව හි සත්තානං පරමත්ථතො ජීවනක්ඛණො පරිච්ඡින්නො. තෙනාහ “අයං හී”තිආදි.

ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. සුඛදුක්ඛාති සුඛදුක්ඛා වෙදනා. උපෙක්ඛාපි හි සුඛදුක්ඛාස්වෙව අන්තොගධා ඉට්ඨානිට්ඨභාවතො. අත්තභාවොති ජීවිතවෙදනාවිඤ්ඤාණාති යපෙත්වා අවසිට්ඨධම්මා චුත්තා. කෙවලාති අත්තනිච්චභාවෙන අවොම්ස්සා. එකච්ඡත්තසමායුත්තාති එකෙන චිත්තෙන සහිතා එකච්ඡත්තක්ඛණිකා. ලහුසො චත්තතෙ ඛණොති තාය එව එකක්ඛණිකතාය ලහුකො අතිඉත්තරො ජීවිතාදීනං ඛණො චත්තති චිතිචත්තතීති අත්ථො. ඉදන්ති ගාථාවචනං.

යස්මා සත්තානං ජීවිතං අස්සාසපස්සාසානං අපරාපරසඤ්චරණං ලහමානමෙව පවත්තති, න අලහමානං, තස්මා අස්සාසපස්සාසුපතිඛද්ධං. තථා මහාභූතානං සමචුත්තිතං ලහමානමෙව පවත්තති. පථව්ඨාතුයා හි ආපොධාතුආදීනං වා අඤ්ඤතරපකොපෙන බලසම්පන්නොපි පුරිසො පත්ථද්ධකායො වා, අතිසාරාදිවසෙන කිලින්තපුත්තිකායො වා, මහාධාහපරෙතො වා, සඤ්ජීජ්ජමානසන්ධිබන්ධනො වා හුත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණාති. කබ්බිකාරාහාරානං යුත්තකාලෙ ලහන්තස්සෙව ජීවිතං පවත්තති, අලහන්තස්ස පරික්ඛයං ගච්ඡති, විඤ්ඤාණෙ පවත්තමානෙයෙව ච ජීවිතං පවත්තති, න තස්මිං අජ්ජවත්තමානෙ. ජීවිතන්ති එත්ථ ඉති-සද්දෙන ඉරියාපටුපතිඛද්ධතාසිතුණ්හුපතිඛද්ධතාදීනං සඬගහො. චතුත්තඤ්ඤි ඉරියාපථානං සමචුත්තිතං ලහමානමෙව ජීවිතං පවත්තති, අඤ්ඤතරස්ස පන

අධිමත්තතාය ආයුසඬ්ඛාරා උපවිජ්ජිතත්ති, සීතුණ්භානම්පි සමවුත්තිතං ලභමානමෙව පවත්ති, අතිසීතෙන පන අතිඋණ්භෙන වා අභිභූතස්ස විපජ්ජතිති.

තණ්හුපාදිත්තස්සාති ඉමිනා හි පච්චයුජ්ජන්තතාකිත්තනෙන සරසපහඬ්ගුතංයෙව විභාවෙති. දුක්ඛානුපස්සනාය තණ්හාග්ගාහස්ස අනිච්චානුපස්සනාය මානග්ගාහස්ස අනත්තානුපස්සනාය දිට්ඨිග්ගාහස්ස උජුච්චවනීකභාවතො එකංසෙනෙව තීහි අනුපස්සනාහි ගාහාපි විගච්ජන්තිති ආහ “නොතෙව භොති”ති. එකංයෙව ආගතං බාහිරාය පථව්ඨාතුයා අන්තර්ධානදස්සනපවත්තජොතනාය.

පරිග්ගහන්ති ධාතුපරිග්ගහණං. පට්ඨපෙන්තොති ආරහන්තො දෙසෙන්තො. සොතද්චාරෙ බලං දස්සෙතීති යොජනා. කම්මට්ඨානිකස්ස බලදස්සනාපදෙසෙන කම්මට්ඨානස්ස ආනුභාවං දස්සෙති. වාචාය සට්ඨනමෙව වුත්තං සොතද්චාරෙ බලදස්සනභාවතො. බලන්ති ච බාහිරාය විය අජ්ඣක්තිකායපි පථව්ඨාතුයා අවෙනනාභාවදස්සනෙන රුක්ඛස්ස විය අක්කොසන්තෙපි පහරන්තෙපි නිබ්බිකාරතා. සම්පතිවත්තමානුජ්ජන්තභාවෙනාති තදා පච්චුජ්ජන්තභාවෙන. සමුදාචාරුජ්ජන්තභාවෙනාති ආපාඨගතෙ තස්මිං අනිට්ඨෙ සද්දාරම්මණෙ ආරම්මණකරණසඬ්ඛාතඋජ්ජන්තිවසෙන සොතද්චාරෙ ජවනවෙදනා දුක්ඛාති වචනතො. තථා හි “උපනිස්සයවසෙනා”ති වුත්තං. වෙදනාදයොපිති “වෙදනා අනිච්චා”ති එත්ථ වුත්තවෙදනා වෙව සඤ්ඤාදයො ච. තෙ හි එස්සෙන සමානභූමිකා න පුබ්බෙ වුත්තවෙදනා. ධාතුසඬ්ඛාතමෙව ආරම්මණන්ති යථාපරිග්ගහිතං පථව්ඨාතුසඬ්ඛාතමෙව විසයං. පක්ඛන්දතීති විපස්සනාවිත්තං අනිච්චන්තිපි දුක්ඛන්තිපි අනත්තාතිපි සම්මසනවසෙන අනුපවිසති. එතෙන බහිද්ධාවික්ඛෙපාභාවමාහ, පසීදතීති පන ඉමිනා කම්මට්ඨානස්ස වීථිපට්පන්නතං. සන්තිට්ඨතීති ඉමිනා උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන අවත්ථානං පට්පක්ඛාහිභවෙන නිච්චලභාවතො. විමුච්චතීති ඉමිනා තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහතො විසෙසෙන මුච්චනං. අට්ඨකථායං පන සමුට්ඨානවසෙන අත්ථො වුත්තො “අධිමොක්ඛං ලභති”ති. සොතද්චාරම්හි ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙති ඉදං මූලපරිඤ්ඤාය මූලදස්සනං. සොතද්චාරෙහි ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනානං අයොනිසො ආවජ්ජයතො වොට්ඨබ්බනවසෙන ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ ලොභො, අනිට්ඨෙ ච පටිසො උජ්ජජ්ජති, මනොද්චාරෙ පන ‘ඉත්ථි, පුරිසො’ති රජ්ජනාදි භොති, තස්ස පඤ්චද්චාරජවනං මූලං, සබ්බං වා භවඬ්ගාදි. එවං මනොද්චාරජවනස්ස මූලවසෙන පරිඤ්ඤා. ආගන්තුකතාවකාලිකපරිඤ්ඤා පන පඤ්චද්චාරජවනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන ඉතරභාවවසෙන ච වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන සතිපට්ඨානසංවණ්ණනායං වුත්තො එව.

යාථාචතො ධාතුනං පරිග්ගණ්හනවසෙන කතපරිග්ගහස්සපි
 අනාදිකාලභාවනාවසෙන අයොනියො ආවජ්ජනං සචෙපි උජ්ජජ්ජති.
 වොට්ඨබ්බන්තං පත්වාති වොට්ඨබ්බන්තකිච්චන්තං පත්වා. එකං ද්වෙ වාරෙ
 ආසෙවනං ලභිත්වා, න ආසෙවනපච්චයං. න හි
 උපෙක්ඛාසහගතාහෙනුකචිත්තං ආසෙවනපච්චයභූතං අත්ථී. යදි සීයා,
 පට්ඨානෙ කුසලත්තිකෙ පටිච්චවාරාදීසු “න මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ ද්වෙ,
 ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ ද්වෙ”ති ව චත්තබ්බං සීයා, “න මග්ගපච්චයා
 ආසෙවනෙ එකං (පට්ඨා. 1.1.221), ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ එක”න්ති
 (පට්ඨා. 1.1.152) ව පන වුත්තං. එකං ද්වෙ වාරෙති එත්ථ ව එකග්ගහණං
 වචනසිලිට්ඨතාය වසෙන වුත්තං. න හි දුතියෙ මොසවාරෙ එකවාරමෙව
 වොට්ඨබ්බන්තං පවත්ති. ද්විත්වත්තුං වා තස්ස පවත්ති. සන්ධාය
 එකවාරග්ගහණං, තිත්තත්තුං පවත්ති. සන්ධාය ද්වෙවාරග්ගහණං. තත්ථ
 දුතියං තතියඤ්ච පවත්තමානං ලද්ධාසෙවනං විය හොති. යස්මා පන
 “වොට්ඨබ්බන්තං පත්වා එකං ද්වෙ වාරෙආසෙවනං ලභිත්වා චිත්තං
 හවඬගමෙව ඔතරති”ති ඉදං දුතියමොසවාරවසෙන වුත්තං හවෙය්‍ය. සො ව
 ආරම්මණදුබ්බලතාය එව හොතීති අභිධම්මට්ඨකථායං නියමිතො. ඉධ පන
 තිත්තවානුපස්සනානුභාවෙන අකුසලුප්පත්තියා අසම්භවවසෙන අයොනියොව
 ආවජ්ජතො අයොනියො වචන්ථානං සීයා, න යොනියො, තස්මිඤ්ච
 පවත්තෙ මහති අතිමහති වා ආරම්මණෙ ජවනං න උජ්ජජ්ජෙය්‍යාති
 අයමත්ථො විවාරෙත්වා ගහෙතබ්බො.

එතස්සෙව වා සතිපි දුට්ඨතාපරිකප්පනෙ සො ව යදි අනුලොමෙ
 වෙදනාත්තිකෙ පටිච්චවාරාදීසු “ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ ද්වෙ, න
 මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ ද්වෙ”ති ව වුත්තං සීයා, (ලබ්භෙය්‍ය), න ව වුත්තං.
 යදි පන වොට්ඨබ්බන්තමපි ආසෙවනපච්චයො සීයා, කුසලාකුසලානමපි සීයා.
 න හි ආසෙවනපච්චයං ලද්ධං යුත්තස්ස ආසෙවනපච්චයතාපි ධම්මො
 ආසෙවනපච්චයො හොතීති අවුත්තො අත්ථී, වොට්ඨබ්බන්තස්ස පන
 කුසලාකුසලානං ආසෙවනපච්චයභාවො අවුත්තො – “කුසලං ධම්මං පටිච්ච
 කුසලො ධම්මො උජ්ජජ්ජති නාසෙවනපච්චයා. අකුසලං...පෙ....
 නාසෙවනපච්චයා”ති (පට්ඨා. 1.1.93-94) වචනතො පටික්ඛිත්තො ව. අථාපි
 සීයා අසමානවෙදනානං වසෙනෙව වුත්තන්ති ව, එවමපි යථා – “ආවජ්ජනා
 කුසලානං ඛන්ධානං අකුසලානං ඛන්ධානං අනන්තරපච්චයෙන
 පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.417) වුත්තං, එවං “ආසෙවනපච්චයෙන
 පච්චයො”තිපි චත්තබ්බං සීයා. තං ජාතිහෙදා න වුත්තන්ති චෙ?
 භූමිහිත්තස්ස කාමාවචරස්ස රූපාවචරාදීනං ආසෙවනපච්චයභාවො විය
 ජාතිහිත්තස්සපි හවෙය්‍යාති චත්තබ්බො එව සීයා, අභිත්තජාතිකස්ස ව
 වසෙන යථා – “ආවජ්ජනා සහෙනුකානං ඛන්ධානං අනන්තරපච්චයෙන
 පච්චයො”ති වුත්තං, එවං “ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො”තිපි චත්තබ්බං
 සීයා, න ව වුත්තං. තස්මා වෙදනාත්තිකෙපි “ආසෙවනපච්චයා න මග්ගෙ
 එකං, න මග්ගපච්චයා ආසෙවනෙ එක”න්ති එවං ගණනාය

නිද්ධාරියමානාය වොට්ඨබ්බනස්ස ආසෙවනපච්චයත්තස්ස අභාවා අයං මොසවාරො උපපරික්ඛිත්වා ගහෙතබ්බො.

වොට්ඨබ්බනං පන වීථිවිපාකසන්නතියා ආවට්ඨනතො ආවජ්ජනා, තතො විසදිසස්ස ජවනස්ස කරුණතො මනසිකාරොති ච වත්තබ්බනං ලභෙය්‍ය, එවඤ්ච කත්වා පට්ඨානෙ “වොට්ඨබ්බනං කුසලානං ඛන්ධානං අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”තිආදි න චුත්තං, “ආවජ්ජනා”ඉච්චෙව (පට්ඨා. 1.1.417) චුත්තං, තම්පි වොට්ඨබ්බනතො පරං චතුත්තං පඤ්චත්තං වා ජවනානං ආරම්මණපුරෙජාතං භවිතුං අසක්කොත්තං රූපාදිං ආරබ්භ පවත්තමානං වොට්ඨබ්බනං ජවනට්ඨානෙ යත්වා භවඝ්ඨං ඔතරති. ජවනට්ඨානෙ යත්වාති ච ජවනස්ස උප්පජ්ජනට්ඨානෙ ද්වික්ඛත්තුං පවත්තිත්වාති අත්ථො, න ජවනභාවෙනාති. ආසෙවනං ලභිත්වාති චෙත්ථ ආසෙවනං විය ආසෙවනන්ති චුත්තොවායමත්ථො. විජ්ජාරිකත්තා චස්ස ද්වික්ඛත්තුං වා තික්ඛත්තුං වා පවත්තියෙව චෙත්ථ ආසෙවනසදිසතා. විජ්ජාරිකතාය හි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකතා චස්ස චුච්චති. විජ්ජාරිකම්පි ජවනං විය අනෙකක්ඛත්තුං අප්පවත්තියා අසුප්පතිට්ඨිතතාය ච න නිජ්ජරියායතො ආසෙවනභාවෙන වත්තතීති න ඉමස්ස ආසෙවනත්ථං චුත්තං. අට්ඨකථායං පන ඵලවිත්තෙසු මග්ගපරියායො විය පරියායවසෙන චුත්තං.

අයන්ති “සචෙපි”තිආදිනා චුත්තො එකචාරම්පි රාගාදීනං අනුප්පාදනවසෙන විපස්සනාය කම්මං කරොත්තො යොගාවචරො. කොට්ඨපත්තොති මත්ථකං පත්තො. පටිපක්ඛෙහි අනභිභූතත්තා විසදවිපස්සනාඤ්ඤාණතාය තික්ඛවිපස්සකො. ආරම්මණං පරිග්ගහිතමෙව හොති “එවං මෙ ජවනං ජවිත”න්ති සාරම්මණස්ස ජවනස්ස හුත්වා අභාවචවත්ථාපනස්ස කම්මට්ඨානභාවතො, තථා ආවජ්ජනවසෙන වා තං ආරම්මණං විස්සජ්ජෙත්වා තාවදෙව මූලකම්මට්ඨානභූතං ආරම්මණං පරිග්ගහිතමෙව හොති. දුතියස්ස පන වසෙනාති “අපරස්ස රාගාදිවසෙන එකචාරං ජවනං ජවිත”තිආදිනා චුත්තස්ස නාතිතික්ඛවිපස්සකස්ස වසෙන “තස්ස ධාතාරම්මණමෙව චිත්තං පක්ඛන්දනී”තිආදිනා ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතත්තා. “තමෙන උපධිපහානාය පටිපන්නං උපධිපට්ඨිස්සග්ගාය කදාපි කරහවි සතිසම්මොසා උපධිපට්ඨසංයුත්තා සරසඤ්ඤා සමුදාවරන්ති. දන්ධො උදායි සතුප්පාදො, අථ බො නං බිජ්ජමෙව පජහති විනොදෙති ඛ්‍යන්තිකරොති අනභාවං ගමෙති”ති ලුට්ඨකොපමෙ. තස්ස හි අට්ඨකථායං “සොතාපන්නාදයො තාව පජහන්තු, පුට්ඨජ්ජනො කථං පජහති”ති වොදනං පට්ඨපෙත්වා “ආරද්ධවිපස්සකො හි සතිසම්මොසෙන සහසා කිලෙසෙ උප්පන්නෙ ‘මාදිසස්ස නාම භික්ඛුනො කිලෙසො උප්පන්නො’ති සංවෙගං කත්වා වීරියං පග්ගස්භ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගෙන කිලෙසෙ සමුග්ගාතෙති, ඉති සො පජහති නාමා”ති අත්ථො චුත්තො. තෙන චුත්තං – “තස්ස ධාතාරම්මණමෙව චිත්තං පක්ඛන්දනීතිආදිනා ඉමස්මිං සුත්තෙ

ආගතත්තා”තිආදි. ඉන්ද්‍රියභාවනෙ ච මජ්ඣිමස්ස වසෙන අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

පරිග්ගභවසෙනානි ධාතුපරිග්ගභවසෙන. මම්මච්ඡෙදනාදිවසෙන පවත්තඅක්කොසනාදිං අනිට්ඨං ආරම්මණං පත්වා සොතද්වාරෙ කිලමති පුග්ගලො, තථා පොඨනපහරණාදිකං අනිට්ඨං ආරම්මණං පත්වා කායද්වාරෙ කිලමති.

සමුදාවරන්තීති සබ්බසො උද්ධං ආවරන්ති. තයිදං අමනාපෙහි සමුදාවරණං නාම පොඨනපහරණාදිවසෙන උපක්කමනමෙවාති ආහ “උපක්කමන්තී”ති, බාධන්තීති අත්ථො. තථාසභාවොති යථා පාණිප්පහාරාදීහි සට්ඨිතමත්තො විකාරං ආපජ්ජති, තථාසභාවො. “උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි, හික්ඛවෙ, කකචෙනා”තිආදිනා (ම. නි. 1.232) ඔවාදදානං නාම අනඤ්ඤසාධාරණං බුද්ධානංයෙව ආවෙණිකන්ති ආහ “චුත්තං බො පනෙතං භගවතාති අනුස්සරන්තොපි...පෙ.... කකචුපමොවාදං අනුස්සරන්තොපි”ති චුත්තං. තස්සපි පරියත්තිධම්මභාවතොති කෙවි. යං පන කකචොකන්තකෙසුපි මනුස්සෙසු අප්පදුස්සනං නිබ්බිකාරං, තං සත්ථුසාසනං අනුස්සරන්තොපි සම්මාපටිපත්තිලක්ඛණං ධම්මං අනුස්සරතියෙවාති එවං වා එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. හික්ඛුනො ගුණන්ති අරියධම්මාධිගමනසිද්ධං ගුණමාහ. සො ච සබ්බෙසම්පි අරියානං ගුණොති තං අනුස්සරන්තොපි සඬ්ඝං අනුස්සරති එවාති චුත්තං.

විපස්සනුපෙක්ඛා අධිප්පෙතා, තස්මා උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා න සණ්ඨාතීති විපස්සනාවසෙන සබ්බස්මිම්පි සඬ්ඛාරගතෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනං න ලහතීති අත්ථො. ඡළඬගුපෙක්ඛාති ඡළඬගුපෙක්ඛා විය ඡළඬගුපෙක්ඛා ඉට්ඨානිට්ඨෙසු නිබ්බිකාරතාසාමඤ්ඤෙන. තෙනාහ “සා පනෙසා”තිආදි. ඡළඬගුපෙක්ඛායානෙ යපෙති “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ”තිආදිනා අත්තමනතං ආපජ්ජන්තො.

303. ආපොගතන්ති ආබන්ධනවසෙන ආපො, තදෙව ආපොසභාවං ගතත්තා ආපොගතං, සභාවෙනෙව ආපොභාවං වා පත්තන්ති අත්ථො. යස්මා පන සො ආපොභාවසඬ්ඛාතො අල්ලයුසභාවො සසම්භාරපට්ඨිසසම්භාරඋදකාදිගතෙ සබ්බස්මිම්පි ආපස්මිං විජ්ජති, තස්මා චුත්තං “සබ්බආපෙසු ගතං අල්ලයුසභාවලක්ඛණ”න්ති, ද්‍රවභාවලක්ඛණන්ති අත්ථො. “පකුප්පතී”ති පාකතිකපකොපං සන්ධායාහ “ඔසවසෙන වඩ්ඪතී”ති. තෙනාහ “අයමස්ස පාකතිකො පකොපො”ති. ඉතරං පන දස්සෙතුං “ආපොසංවට්ටකාලෙ පනා”තිආදි චුත්තං. ඔගච්ඡන්තීති එත්ථ ඔගමනන්ති පරියාදානං අධිප්පෙතං, න අධොගමනමත්තන්ති ආහ “උද්ධනෙ...පෙ.... පාපුණන්ති”ති.

304. සබ්බතෙජෙසු ගතන්ති ඉන්ධනාදිවසෙන අනෙකභෙදෙසු සබ්බෙසු තෙජොකොට්ඨාසෙසු ගතං පවත්තං. යථා පිති එව පිතිගතං, එවං තෙජො එව තෙජොගතං, තෙජනවසෙන පවත්තිමත්තන්ති අත්ථො. එවං ආපොගතං, වායොගතඤ්ච වෙදිතබ්බන්ති ආහ “පුරිමෙ”තිආදි. එකාහිකජරාදිභාවෙනාති එකාහිකාදිජරාභෙදෙන. උසුමජාතොති උස්මාහිභූතො. ජීරතීති ජිණ්ණො හොති. තෙජොධාතුවසෙන ලබ්භමානා ඉමස්මිං කායෙ ජරාපවත්ති පාකට්ඨජරාවසෙන වෙදිතබ්බාති දස්සෙතුං “ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලත්ත”න්තිආදි චුත්තං. වලිපලිතාදිභාවන්ති වලිතපලිතභාවං, අභිගපච්චඛිගානං සිථිලභාවඤ්ච. කුප්පිතෙනාති බුහිතෙන. සතක්ඛත්තුං තාපෙත්වා තාපෙත්වා සීතුදකෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධට්ඨප්පි සතධොතසප්පිති වදන්ති. සරීරෙ පකතිඋසුමං අතික්කමිත්වා උණ්භභාවො සන්තාපො, සරීරස්ස දහනවසෙන පවත්තො මහාදාහො පරිදාහොති අයමෙව තෙසං විසෙසො. අසිතන්ති සුත්තං. බාසිතන්ති බාදිතං. සාසිතන්ති අස්සාදිතං. සම්මා පරිපාකං ගච්ඡතීති සමවෙපාකිනියා ගහණියා වසෙන චුත්තං. අසම්මාපරිපාකොපි විසමපාකිනියා ගහණියා වසෙන වෙදිතබ්බො. රසාදිභාවෙනාති රසරුධිරමංසමෙදන්භාරුඅට්ඨිඅට්ඨිඤ්ජසුක්කභාවෙන. විවෙකන්ති පුට්ඨභාවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං විසදිසභාවං. අසිතාදිභෙදස්ස ආහාරස්ස පරිණාමෙ රසො හොති, තං පටිච්ච රසධාතූ උප්පජ්ජතීති අත්ථො. එවං රසස්ස පරිණාමෙ “රුධිර”න්තිආදිනා සබ්බං නෙතබ්බං.

හරිතන්තන්ති හරිතමෙව, අන්ත-සද්දෙන පදවඬ්ඨනං කතං යථා “වනන්තං සුත්තන්ත”න්ති. වම්මනිල්ලෙබ්බනං වම්මං ලිඛිත්වා ඡඩ්ඛිතකසට්ඨං.

305. උග්ගාරහික්කාරාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන උද්දෙකඛිපනාදිපවත්තකවාතානං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. උච්චාරපස්සාවාදීති ආදි-සද්දෙන පිත්තසෙම්භලසිකාදිනිහරණවාතස්ස වෙව උසුමවාතස්ස ව සඛිගහො වෙදිතබ්බො. යදිපි කුච්ඡි-සද්දො උදරපරියායො, කොට්ඨ-සද්දෙන පන අබ්භන්තරස්ස චුච්චමානත්තා තදවසිට්ඨො උදරපදෙසො ඉධ කුච්ඡි-සද්දෙන චුච්චතීති ආහ “කුච්ඡිසයා වාතාති අන්තානං බහිවාතා”ති. සම්ඤ්ජනපසාරණාදීනීති ආදි-සද්දෙන ආලොකනවිලොකනඋද්ධරණාදිකා සබ්බා කායිකකිරියා සඛිගහිතා. අවසවති උදකං එතස්මාති ඔස්සවනං, ඡදනන්තො. ඉධාති ඉමස්මිං යානෙ.

306. නිස්සත්තභාවන්ති අනත්තකතං. යථාදස්සිතා හි වතස්සො ධාතූයො අනත්තනියං කෙවලං ධාතූමත්තා නිස්සත්තනිජ්ජීවාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. පරිවාරිතොති පරිවාරිතභාවෙන යීතො පරිචුතො. තෙනාහ “එතානී”තිආදි, කට්ඨාදීනි සන්තිවෙසවිසෙසවසෙන යපිතානීති අධිජ්ජායො. අඤ්ඤා ආගාරසමඤ්ඤාය භාවතො. තෙනාහ “කට්ඨාදීසු

පනා”තිආදි. යදත්ථං පාළියං “සෙය්‍යාථාපි, ආවුසො”තිආදි ආරද්ධං, තමත්ථං පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “යථා කට්ඨාදීනී”තිආදි වුත්තං.

කාමං හෙට්ඨා “මත්තට්ඨකස්ස කායස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.302) අවිභාගෙන එකදෙසෙන ව උපාදාරූපමිපි කථිතං, තථා වෙදනාදයො ඛන්ධභාවෙන පරිග්ගහෙත්වා න කථිතා, තථා තණ්හාපි සමුදයසච්චභාවෙන. ඉතරානි පන සච්චානි සබ්බෙන සබ්බං න කථිතානි. තෙනෙවාහ “හෙට්ඨා...පෙ.... න කථිතානී”ති. චක්ඛුපසාදෙ නිරුද්ධෙති චක්ඛුපසාදෙ විනට්ඨෙ. උපහතෙති පුබ්බකිම්ආදීහි උපද්දුතෙ. පලිබුද්ධෙති පුබ්බාදිඋප්පත්තියා විනා පටිච්ඡාදිතෙ. තජ්ජොති තස්සානුරූපො, චක්ඛුවිඤ්ඤාණුප්පත්තියා අනුරූපොති අත්ථො. චක්ඛුස්ස රූපාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ උප්පජ්ජනමනසිකාරො හදයසන්තිස්සයොපි චක්ඛුමහි සති හොති, අසති න හොතිති කත්වා “චක්ඛුං පටිච්ච උප්පජ්ජනමනසිකාරො”ති වුත්තො. භවඬගාවට්ටනං තස්ස යථා ආරම්මණපච්චයෙ, එවං පසාදපච්චයෙපි හොතිති වුත්තං “චක්ඛුඤ්ච රූපෙ ව පටිච්චා”ති. න්ති චක්ඛුද්වාරෙ කිරියමනොධාතුචිත්තං. අඤ්ඤවිහිතස්සාති අඤ්ඤාරම්මණපසුතස්ස. තදනුරූපස්සාති තෙසං චක්ඛුරූපතදාභොගානං අනුරූපස්ස.

චත්තාරි සච්චානි දස්සෙති සරූපතො අත්ථාපත්තිතො වාති අධිප්පායො. තජ්ජකාරො භූතො, තජ්ජකාරං වා පත්තො තථාභූතො, තස්ස, යථා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, තාදිසස්ස පච්චයාකාරසමවෙනස්සාති අත්ථො. තිසමුට්ඨානරූපන්ති උතුකම්මාහාරසමුට්ඨානරූපං. ඉදඤ්ච සතිපි තදා භවඬගාවට්ටනචිත්තසමුට්ඨානරූපෙ කෙවලං චක්ඛුවිඤ්ඤාණසමුට්ඨිතරූපස්ස අභාවමත්තං ගහෙත්වා වුත්තං. සඬගහං ගච්ඡතීති නගරං විය රජ්ජෙ රූපක්ඛන්ධෙ සඬගහෙතඬ්ඛනං ගහෙතඬ්ඛනං ගච්ඡති. “තථාභූතස්සා”ති වුත්තත්තා වෙදනාදයො චක්ඛුවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තාව, විඤ්ඤාණමිපි චක්ඛුවිඤ්ඤාණමෙව. සඬබාරාති වෙනනාව වුත්තා වෙනනාපධානත්තා සඬබාරක්ඛන්ධස්සාති අධිප්පායො. තත්ථ පන එස්සජීවිතින්ද්‍රියමනසිකාරචිත්තට්ඨිතියොපි සඬබාරක්ඛන්ධධම්මාව. එකතො සඬගහො “පඤ්චක්ඛන්ධා”ති එකතො ගණනා. සමාගමොති යථාසකං පච්චයවසෙන සමොධානං. සමවායොති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පච්චයභාවෙන සමවෙනතාය සමුදිතභාවො.

පච්චයුප්පන්නධම්මො පටිච්ච සමුප්පජ්ජති එතස්මාති පටිච්චසමුප්පාදො, පච්චයාකාරො. පච්චයධම්මෙ පස්සන්තොපි පච්චයුප්පන්නධම්මෙ පස්සති, තෙ පස්සන්තොපි පච්චයධම්මෙ පස්සතීති වුත්තං “යො පටිච්චසමුප්පාද”න්තිආදි. ඡන්දකරණවසෙනාති තණ්හායනවසෙන. ආලයකරණවසෙනාති අපෙක්ඛාකරණවසෙන. අනුනයකරණවසෙනාති අනුරජ්ජනවසෙන. අජ්ඣාගාහිත්වාති ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය

ගිලිත්වා විය නිට්ඨපෙත්වා විය දළ්භග්ගභණුවසෙන. ඡන්දරාගො විනයති පභියති එත්ථාති ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගපභානඤ්චාති වුවචති නිබ්බානං. ආහරිත්ථාති පාළියං සරූපතො අනාගතමිපි අත්ථතො ආනෙත්ථා සඬගණ්භනවසෙන ගහෙනබ්බං. ආහරණවිධිං පන දස්සෙන්තො “යා ඉමෙසු”තිආදිමාහ. ඉමෙසු තීසු යානෙසුති යථාචුත්තෙසු සුබදුක්ඛාදීසු තීසු අභිසමයට්ඨානෙසු. දිට්ඨිති පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන පවත්තා සම්මාදිට්ඨි යාථාවදස්සනං. එවං සඬකප්පාදයොපි යථාරහං වෙදිතබ්බා. භාවනාපට්ඨෙධොති භාවනාවසෙන පට්ඨෙධො, න ආරම්මණකරණමත්තෙන. අයං මග්ගොති අයං චතුත්තං අරියසච්චානං පට්ඨිඤ්ඤානවසෙන පවත්තො අට්ඨංඬිගිකො මග්ගො. එත්තාවතාපීති එවං එකස්මිං චක්ඛුද්චාරො චත්ථු පරිග්ගහමුඛෙනපි චතුසච්චකම්මට්ඨානස්ස මත්ථකං පාපනෙන බහුං විපුලං පරිපුණ්ණමෙව භගවතො සාසනං කතං අනුට්ඨිතං හොති.

උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධමෙව භවඬගචිත්තං ආවජ්ජනචිත්තස්ස පච්චයො භවතීති චුත්තං “තං නිරුද්ධමිපි”ති. මන්දලාමගතමෙවාති මහතියා නිද්දාය අභිභූතස්ස වසෙන චුත්තං, කපිමිද්ධපරෙතස්ස පන භවඬගචිත්තං කදාචි ආවජ්ජනස්ස පච්චයො භවෙය්‍යාති. භවඬගසමයෙනෙවාති භවඬගස්සෙව පවත්තනසමයෙන පගුණජ්ඣානපගුණකම්මට්ඨානපගුණගන්ථෙසු තෙසං පගුණභාවෙනෙව ආභොගෙන විනාපි මනසිකාරො පවත්තති. තථා හි පගුණං ගන්ථං පගුණභාවෙනෙව නිරන්තරං විය අජ්ඣයමානෙ අඤ්ඤවිහිතතාය “එත්තකො ගන්ථො ගතො, එත්තකො අවසිට්ඨො”ති සල්ලක්ඛණා න හොති. චතුසමුට්ඨානමිපිති සබ්බං චතුසමුට්ඨානරූපං, න පුබ්බෙ විය තිසමුට්ඨානමෙවාති අධිප්පායො. පුබ්බඬගමත්තා ඔළාරිකත්තා ව එස්සවෙනනාව සඬබාරක්ඛන්ධොති ගහිතා, න අඤ්ඤෙසං අභාවා. එකදෙසමෙව සම්මසන්තොති යථාඋද්දිට්ඨිං අත්ථං හෙට්ඨා අනවසෙසතො අනිද්දිසිත්වා එකදෙසමෙව නිද්දිසනවසෙන දෙසනාය ආමසන්තො. ඉමස්මිං යානෙති යථාඋද්දිට්ඨිස්ස අත්ථස්ස “අජ්ඣත්තිකඤ්චෙව, ආචුසො, චක්ඛු”ත්තිආදිනා (ම. නි. 1.306) ඡද්චාරවසෙන නිද්දිසනට්ඨානෙන. හෙට්ඨා පරිහීනදෙසනන්ති – “යං උපාදාරූපං චත්තාරො අරූපිනො ඛන්ධා උපරි තිණි අරියසච්චානී”ති නිද්දෙසවසෙන පරිහීනං අත්ථජාතං සබ්බං. තංතංද්චාරවසෙනාති චක්ඛුද්චාරාදිකං තංතංද්චාරවසෙන. චතුසච්චවසෙන ආරද්ධා දෙසනා චතුසච්චෙනෙව පරියොසාපිතාති ආහ “යථානුසන්ධිනාව සුත්තන්තං නිට්ඨපෙසී”ති.

මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

9. මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

307. නචිරපක්කන්තෙති න චිරං පක්කන්තෙ, පක්කන්තස්ස සතො න චිරස්සෙව. සලිඬිගෙනෙවාති මුණ්ඩියකාසායග්ගභණාදිනා අත්තතො

පුරිමලිඬිගෙනෙව. පාටියෙක්කෙ ජාතෙති විපන්නාවාරදිට්ඨිතාය පකාසනීයකම්මකරණතො පරං අඤ්ඤතිත්ථියසදියෙ විසුං භූතෙ. කුලපුත්තොති ජාතිමත්තෙන කුලපුත්තො. අසම්භින්නායාති සම්භෙදරහිතාය, ජාතිසඬකරවිරහිතායාති අත්තො. ජාතිසීසෙන ඉධ ජාතිවත්ථුකං දුක්ඛං චුත්තන්ති ආහ “ඔතිණ්ණොති යස්ස ජාති අත්තො අනුපවිට්ඨා”ති. ජාතො හි සත්තො ජාතකාලතො පට්ඨාය ජාතිනිමිත්තෙන දුක්ඛෙන අත්තො අනුපවිට්ඨො විය විබාධියති. ජරායාතිආදියුපි එසෙව නයො. චත්තාරො පච්චයා ලබ්භන්තීති ලාභා, චතුන්නං පච්චයානං ලබ්භමානානං සුකතභාවො සුට්ඨු අභිසඬ්ඛතභාවො. වණ්ණභණ්ණන්ති ගුණකිත්තනං. අපඤ්ඤාතාති සම්භාවනාවසෙන න පඤ්ඤාතා. ලාභාදිනිබ්බත්තියාභාවදස්සනඤ්ඤෙතං. තෙනාහ “සාසවිජාදනමත්තම්පි න ලභන්තී”ති. අප්පෙසක්ඛාති අප්පානුභාවා. සා පන අප්පෙසක්ඛතා අධිපතෙය්‍යසම්පත්තියා ච පරිවාරසම්පත්තියා ච අභාවෙන පාකටා හොති. තත්ථ පරිවාරසම්පත්තියා අභාවං දස්සෙන්තො “අප්පපරිවාරා”ති ආහ.

සාරෙනපි කෙවි අජානනෙන අඤ්ඤාලාභෙන වා අසාරභූතම්පි කත්තබ්බං කරොන්තීති තතො විසෙසනත්ථං “සාරෙන සාරකරණීය”න්ති චුත්තන්ති තං දස්සෙන්තො “අක්ඛවක්කයුගනඬිගලාදික”න්ති ආහ. බ්‍රහ්මවරියස්සාති සික්ඛාත්තයසඬ්ඛගස්ස සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස. මහාරුක්ඛස්ස මග්ගඵලසාරස්ස ඤාණදස්සනඵග්ගකස්ස සමාධිතවස්ස සීලපපටිකස්ස වඤ්චලසභාවා සංසප්පවාරීති ච චත්තාරො පච්චයා සාධාපලාසං නාම. තෙනෙවාති ලාභසක්කාරසීලොකනිබ්බත්තෙනෙනෙව. සාරො මෙ පත්තොති ඉමස්මිං සාසනෙ අධිගන්තබ්බසාරො නාම ඉමිනා ලාභාදිනිබ්බත්තෙනෙව අනුප්පත්තොති වොසානං නිට්ඨිතකිව්චං ආපන්නො.

310. ඤාණදස්සනන්ති ඤාණභූතං දස්සනං විසයස්ස සවිජ්ජකරණවසෙන පවත්තං අභිඤ්ඤාඤාණං. සුබ්‍රමං රූපන්ති දෙවාදීනං, අඤ්ඤම්පි වා සුබ්‍රමසභාවං රූපං. තෙනාහ “අත්තමසො...පෙ.... විහරන්ති”ති, දිබ්බවක්ඛු හි ඉධ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන “ඤාණදස්සන”න්ති ගහිතං.

311. අසමයවිමොක්ඛං ආරාධෙතීති එත්ථ අධිප්පෙතං අසමයවිමොක්ඛං පාළියා එව දස්සෙතූං “කතමො අසමයවිමොක්ඛො”තිආදි චුත්තං. අට්ඨන්තඤ්ඤි සමාපජ්ජනසමයොපි අත්ථි අසමයොපි, මග්ගවිමොක්ඛෙන පන විමුච්චනස්ස සමයො වා අසමයො වා නත්ථි. යස්ස සද්ධා බලවතී, විපස්සනා ච ආරද්ධා, තස්ස ගච්ඡන්තස්ස තිට්ඨන්තස්ස නිසීදන්තස්ස භුඤ්ජන්තස්ස ච මග්ගඵලපටිවෙධො නාම න හොතීති න චත්තබ්බං, ඉති මග්ගවිමොක්ඛෙන විමුච්චන්තස්ස සමයො වා අසමයො වා නත්ථිති සො අසමයවිමොක්ඛො. තෙනාහ “ලොකියසමාපත්තියො හී”තිආදි.

න කුප්පති, න නස්සතීති අකුප්පා, කදාවිපි අපරිභානසභාවා. සබ්බසංකිලෙසෙහි පටිප්පස්සද්ධිවසෙන වෙනසො විමුත්තීති

වෙනොවිමුත්ති. තෙනාහ “අරහත්තඵලවිමුත්ති”ති. අයමත්ථො පයොජනං එතස්සාති එතදත්ථං, සාසනබ්‍රහ්මවරියං, තස්ස එසා පරමකොටි. යථාරද්ධස්ස සාරොපමෙන ඵලෙන දෙසනා නිට්ඨාපිතාති ආහ “යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසී”ති. යං පනෙත්ථ අත්ථනො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

312. පිඨගලදාතුකොති පිඨගලසභාවො පිඨගලච්ඡවිකො, පිඨගලක්ඛොති වා අත්ථො. පබ්බජිතසමුහසඤ්ඤාතො සඤ්ඤා, න සීලාදිගුණෙහි සඤ්ඤාතොති සඤ්ඤාතො. සඤ්ඤා එතෙසං අත්ථි පරිවාරභූතොති සඤ්ඤාතො. ස්වෙච්ඡාති සො ඵව පබ්බජිතසමුහසඤ්ඤාතො. ආචාරසික්ඛාපනවසෙනාති අත්තනා පරිකප්පිතඅවෙලවතාදිආචාරසික්ඛාපනවසෙන. පඤ්ඤාතාති යථාසකං සමාදින්නවතවසෙන වෙව විඤ්ඤාතලද්ධිවසෙන ව පඤ්ඤාතා. ලද්ධිකරාති තස්සා මිච්ඡාදිට්ඨියා උප්පාදකා. බහුජනස්සාති පුපුජනස්ස. තස්ස පන ආගමසම්පදාපි නාම නත්ථි, කුතො අධිගමොති එකංසතො අත්ථපුපුජ්ජතො ඵවාති ආහ “අස්සුතවතො අත්ථබාලපුපුජ්ජනස්සා”ති. න හි විඤ්ඤා අප්පසාදනීයෙ පසිදන්ති. මඤ්ඤා කාතබ්බදාසකිච්චකරො දාසො මඤ්ඤාදාසො.

තත්තාවුතානන්ති තත්තෙ පසාරෙත්ථා වීතානං. ගණ්ඨනකිලෙසොති සංසාරෙ බන්ධනකිලෙසො. ඵවං වාදිතායාති ඵවං පටිඤ්ඤාය, ඵවං දිට්ඨිතාය වා. නියානිකාති නියානගතිසප්පාටිභීරකා අනුපාරම්භභූතත්තාති අධිප්පායො. නො වෙ නියානිකාති ආනෙත්ථා යොජනා. තෙසං සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤාය අභූතත්තා තස්සා අභූතභාවකථනෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස න කාචි අත්ථසිද්ධිති ආහ “නෙසං අනියානිකභාවකථනෙන අත්ථාභාවතො”ති.

318. නිහිනලොකාමිසෙ ලීනො අප්පකාසයො එතස්ස, න පන නිබ්බානෙති. ලීනප්පකාසයො. සාසනං සිලීලං කත්ථා ගණ්ඨාති සික්ඛාය න තිබ්බගාරවත්තා.

323. හෙට්ඨාති අනන්තරාතීතසුත්තෙ මහාසාරොපමෙ. පයමප්පකානාදිධම්මා විපස්සනාපාදකාති විපස්සනාය පදට්ඨානභූතා. ඉධාති ඉමස්මිං චූළසාරොපමෙ ආගතා. නිරොධපාදකාති අනාගාමිනො, අරහත්තො වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිතුං සමත්ථා. තස්මාති නිරොධපාදකත්තා. පයමප්පකානාදිධම්මා ඤාණදස්සනතො උත්තරීකරාති වෙදිතබ්බා.

චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිතා ව ඔපම්මවග්ගවණ්ණනා.

4. මහායමකවග්ගො

1. චූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

325. ඤාතීනං (අ. නි. ටී. 3.6.19) නිවාසට්ඨානභූතො ගාමො ඤාතීකො, සො එව නාතීකො. සො කිර ගාමො යෙසං සන්තකො, තෙසං පුබ්බපුරිසෙන අත්තනො ඤාතීනං සාධාරණභාවෙන නිවෙසිතො, තෙන “නාතීකො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. අථ පච්ඡා තත්ථ ද්විතී දායාදෙනි ද්විධා විහජිත්වා පරිභුත්තො. තෙනාහ “ද්විත්තං චූළපිතිමහාපිතිපුත්තානං ද්වෙ ගාමා”ති. ගිඤ්ජකා චූච්චන්ති ඉට්ඨකා, ගිඤ්ජකාහියෙව කතො ආවසංථො ගිඤ්ජකාවසංථො. තස්මිං කිර පදෙසෙ මත්තිකා සක්ඛරමරුමිබ්බාලිකාදීහි අසම්මිස්සා අකඨ්ඨා සණ්භා සුබ්බා, තාය කතානි කුලාලභාජනානිපි සිලාමයානි විය දළ්භානි, තස්මා තෙ උපාසකා තාය මත්තිකාය දීඝපුථුලඉට්ඨකා කාරෙත්වා තාහි යපෙත්වා ද්වාරබාහවාතපානකවාටතුලායො සෙසං සබ්බං දබ්බසම්භාරෙන විනා ඉට්ඨකාහි එව පාසාදං කාරෙසුං. තෙනාහ “ඉට්ඨකාහෙවා”තිආදි.

ගොසිඬගසාලවනදායන්ති ගොසිඬගසාලවනන්ති ලද්ධනාමං රක්ඛිතං අරඤ්ඤං. ජෙට්ඨකරුක්ඛස්සාති වනජ්ජනිභූතස්ස සාලරුක්ඛස්ස. සාමග්ගිරසන්ති සමග්ගභාවාදිගුණං විවෙකසුඛං. උපරිපණ්ණාසකෙ උපක්කිලෙසසුත්තෙ (ම. නි. 3.237-238) පුථුජ්ජනකාලො කථිතො, ඉධ චූළගොසිඬගසුත්තෙ ඛණ්ණාසවකාලො කථිතො. කතකිච්චාපි හි තෙ මහාපෙරා අත්තනො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං පරෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජනඤ්ච සම්පස්සන්තා පරමඤ්ච විවෙකං අනුබ්බහන්තා සාමග්ගිරසං අනුභවමානා තත්ථ විහරන්ති. තදාති තස්මිං උපක්කිලෙසසුත්තදෙසනාකාලෙ. තෙති අනුරුද්ධජ්ජමුඛා කුලපුත්තා. ලද්ධස්සාදාති විපස්සනාය විථිපට්ඨන්ති යා අධිගතස්සාදා. විපස්සනා හි පුබ්බොනාපරං විසෙසං ආවහන්ති පවත්තමානා සාතිසයං පිතිසොමනස්සං ආවහති. තෙනාහ භගවා —

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

ලද්ධපතිට්ඨා මග්ගඵලාධිගමනෙන. සති හි මග්ගඵලාධිගමෙ සාසනෙ පතිට්ඨා ලද්ධා නාම හොති, නො අඤ්ඤා.

කාමං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාපි මහාසාවකපරියාපන්තාව, අග්ගසාවකභාවෙන පන තෙසං විසෙසදස්සන්තං. “ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙසු වා”ති විසුං ගහණං. සතිපි හි සාමඤ්ඤයොගෙ විසෙසවන්තො විසුං ගස්හන්ති යථා “බ්‍රාහ්මණා ආගතා, වාසිට්ඨොපි ආගතො”ති. තෙසු පන විසුං ගහිතෙසුපි “අසීතිමහාසාවකෙසු”ති අසීතිග්ගහණං අජ්ජකං උනාමධිකං වා ගණනුපගං

න භොතීති. අත්තමයොති ඉදං ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස උපට්ඨාකභාවෙන ආසන්නචාරිත්තාය වුත්තං. අතීකාති හත්ථානීකා, හත්ථානීකතො හත්ථිසමුහතොති අත්ථො. කාළසීභො යෙභුයොන යුථවරොති කත්ථා වුත්තං “යුථා නිස්සටො කාළසීභො වියා”ති. කෙසරී පන එකවරොච. වාතච්ඡන්තො වලාහකො වියාති වාතච්ඡන්තො පබ්බතකුට්ඨපමාණො වලාහකච්ඡෙදො විය. තෙසං පග්ගණ්හනතොති යථා නාම ජිසව්ඡිතස්ස භොජනෙ, පිපාසිතස්ස පානීයෙ, සීතෙන චුට්ඨස්ස උණ්හෙ, උණ්හෙන චුට්ඨස්ස සීතෙ, දුක්ඛිතස්ස සුඛෙ අභිරුචි උප්පජ්ජති, එවමෙවං භගවතො කොසම්බකෙ භික්ඛු අඤ්ඤාමඤ්ඤං විවාදාපන්නෙ දිස්වා අපරෙ සමග්ගවාසං වසන්නෙ ආවජ්ජිතස්ස ඉමෙ තයො කුලපුත්තා ආපාථං ආගමිංසු, අථ නෙ පග්ගණ්හිතුකාමො උපසඬ්ඨිති, එවායං පටිපත්තිඅනුක්කමෙන කොසම්බිකානං භික්ඛුනං විනයනුපායො භොතීති. තෙනාහ “තෙසං පග්ගණ්හනතො”ති. එතෙනෙව පච්ඡිමජනතං අනුක්කමපනතොති ඉදම්පි කාරණං එකදෙසෙන සංවණ්ණිතන්ති දට්ඨබ්බං. උක්කංසිත්ථාති යථාභූතෙහි ගුණෙහි සම්පහංසනෙන විසෙසෙත්ථා විසිටියෙ කත්ථා පසංසාවසෙන වෙතං ආමෙඬ්ඨිතවචනං.

තං අරඤ්ඤං රක්ඛති ව්‍යාසාමිනා ආණත්තො. රක්ඛිතගොපිතං ව්‍යාසණ්ඩං, න මහාවනාදි විය අපරිග්ගහිතං. සීලාදිප්පභෙදාය අත්තත්ථාය පටිපන්නා අත්තකාමා, න අපරිච්චත්තසිනෙහාති ආහ “අත්තතො හිතං කාමයමානා”ති. තෙනාහ “යො හී”තිආදි. හින්දෙය්‍යාති විනාසෙය්‍ය.

දුබ්බලමනුස්සාති පඤ්ඤාය දුබ්බලා අවිද්දසුනො මනුස්සා. තානීති අභිජාතිආදීසු උප්පන්නපාටිභාරියාති. වීචරගබ්භෙන පටිච්ඡාදෙත්ථාති වීචරසඬ්ඨාතෙ ඔවරකෙ නිගුහිත්ථා විය. න හි වීචරපාරුපනමත්තෙන බුද්ධානුභාවො පටිච්ඡන්තො භොති. “මා සුඛ කොචිමං බුද්ධානුභාවං අඤ්ඤාසී”ති පන තථාරූපෙන ඉද්ධාහිසඬ්ඨාමරෙන තං ඡාදෙත්ථා ගතො භගවා තථා වුත්තො. තෙනාහ “අඤ්ඤාතකචෙසෙන අගමාසී”ති.

අභික්කමථාති පදං අභිමුඛභාවෙන විධිමුඛෙන වදන්ති ආහ “ඉතො ආගච්ඡථා”ති. බුද්ධානං කායො නාම සුවිසුද්ධජාතිමණි විය සොභනො, කිඤ්චි මලං අපනෙතබ්බං නත්ථි, කිමත්ථං භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසීති ආහ “බුද්ධාන”න්තිආදි.

326. අනුරුද්ධාති වා එකසෙසනායෙන වුත්තං විරූපෙකසෙසස්සපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා, එවඤ්ච කත්ථා බහුවචනනිද්දෙසොපි සමත්ථිතො භොති. ඉරියාපටො බමතීති සරීරස්ස ලහුට්ඨානතාය චතුබ්බිධොපි ඉරියාපටො සුඛප්පවත්තිකො. ජීවිතං යාපෙතීති යාපනාලක්ඛණං ජීවිතං ඉමං සරීරයන්තං යාපෙති සුඛෙන පවත්තෙති. උච්චිකයාගුං වා කටච්ඡුහික්ඛං

වාති ඉදං මකරවුත්තියා මිස්සකහත්තෙන යාපනං වත්තන්ති කත්වා වුත්තං. තෙනාහ “භික්ඛාචාරවත්තං පුච්ඡති”ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්දනීති සතිපි උභයෙසං කලාපානං පරමත්ථතො හෙදෙ පවුරජනෙහි දුච්ඤ්ඤයානානත්තං ඛිරොදකසම්මොදිතං අවිචන්තමෙව සංසට්ඨං විය හුත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “විසුං න භොති, එකත්තං විය උපෙතී”ති. පියභාවදීපනානි වක්ඛුනි පියවක්ඛුනි. පියායති, පියායිතබ්බොති වා පියොති. සමග්ගවාසස්ස යං එකන්තකාරණං, තං පුච්ඡන්තො භගවා “යථා කථං පනා”තිආදිමාහාති “කථන්ති කාරණපුච්ඡා”ති වුත්තං. යො නෙසං මෙත්තාසහිතානංයෙව කම්මාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං පවිචුපට්ඨානාකාරො, තං සන්ධාය “කථ”න්ති පුච්ඡා. තථා හි පරතො “එවං බො මයං, හන්තෙ”තිආදිනා ථෙරෙහි විස්සජ්ජනං කථිතං.

මිත්තං එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, කායකම්මං. ආචීති පකාසං. රහොති අප්පකාසං. යඤ්ඤි උද්දිස්ස මෙත්තං කායකම්මං පවිචුපට්ඨපෙති, තං තස්ස සම්මුඛා වෙ, පකාසං භොති, පරම්මුඛා වෙ, අප්පකාසං. තෙනාහ “ආචී වෙව රහො වාති සම්මුඛා වෙව පරම්මුඛා වා”ති. ඉතරානීති පරම්මුඛා කායවචිකම්මානි. “තත්ථා”තිආදිනා සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං. “යං භී”තිආදි වුත්තං. සම්මජ්ජනාදිවසෙන පටිජග්ගිතබ්බසුත්තං යානං වා. තථෙවාති යථා සම්මුඛා කතෙ මෙත්තාකායකම්මෙ වුත්තං, තථෙව. “කච්චි බමනීය”න්ති එවමාදිකා කථා සම්මොදනීයකථා. යථා පරෙහි සද්ධිං අත්තනො ඡිද්දං න භොති, තථා පටිසන්ථාරවසෙන පචත්තා කථා පටිසන්ථාරකථා. “අහො තදා ථෙරෙන මය්හං දින්නො ඔවාදො, දින්නා අනුසාසනී”ති එවං කාලන්තරෙ සරිතබ්බසුත්තා, ඡසාරණීයපටිසංයුත්තා වා කථා සාරණීයකථා. සුත්තපදං නික්ඛිපිත්වා තස්ස අත්ථනිද්දෙසවසෙන සීලාදිධම්මපටිසංයුත්තා කථා ධම්මීකථා. සරෙන සුත්තස්ස උච්චාරණං සරහඤ්ඤං. පඤ්ඤස්ස ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස පුච්ඡනං පඤ්ඤපුච්ඡනං. තස්ස යථාපුච්ඡිතස්සආදිසනං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං. එවං සමන්තාහරතොති එවං මනසිකරොතො, එවං මෙත්තං උපසංහරතොති අත්ථො.

එකතො කාතුං න සක්කා, තස්මා නානා. භිතට්ඨෙනාති අත්තනො විය අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස භිතභාවෙන. නිරන්තරට්ඨෙනාති අත්තරාභාවෙන හෙදාභාවෙන. අවිග්ගහට්ඨෙනාති අවිරොධභාවෙන. සමග්ගට්ඨෙනාති සහිතභාවෙන. පරිහණ්ඩං කත්වාති බහලතනුමත්තිකාලෙපෙහි ලිම්පෙත්වා. චීවරං වා ධොවන්තීති අත්තනො චීවරං වා ධොවන්ති. පරිහණ්ඩං වාති අත්තනො පණ්ණසාලාය පරිහණ්ඩං වා කරොන්ති.

327. පටිච්චරුද්ධා එවාති එත්ථාපි “යෙභුයොනා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තෙසං අප්පමාදලක්ඛණන්ති තෙසං අප්පමජ්ජනසභාවං.

කච්චි පන වො අනුරුද්ධා සමග්ගාති එත්ථාපි වොති නිපාතමත්තං,
පච්චත්තවචනං වා, කච්චි තුම්හෙති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.
සමුග්ගපාතින්ති සමුග්ගපුට්ඨසදිසං පාතිං.

පණ්ණසාලායං අත්තො ඛනි ව සම්මජ්ජනෙන සොධිතභිගණතා
වත්තපට්ඨත්ති. පටිච්ඡමත්තමෙවාති අත්තනො යාපනපටිච්ඡමත්තමෙව.
ඔසාපෙත්වාති පක්ඛිපිත්වා. පමාණමෙවාති අත්තනො යාපනපමාණමෙව.
චුත්තනයෙන ජහිත්වාති පාළියං චුත්තනයෙන ජහිත්වා.

හත්ථෙන හත්ථං සංසිඛ්ඛන්තාති අත්තනො හත්ථෙන ඉතරස්ස හත්ථං
දළ්භග්ගහණවසෙන ඛන්ධන්තා. විලඬිසෙති දෙසන්තරං පාපෙති එතෙනාති
විලඬිසකො, හත්ථො. හත්ථො එව විලඬිසකො හත්ථවිලඬිසකො, තෙන
හත්ථවිලඬිසකෙන.

තං අඛණ්ඩං කත්වාති තං තිසුපි දිවසෙසු ධම්මස්සවනං පවත්තනවසෙන
අඛණ්ඩිකං කත්වා. එතන්ති “පඤ්චාහිකං බො පනා” තිආදිවචනං. පඤ්චමෙ
පඤ්චමෙ අහනි හවතීති පඤ්චාහිකං. හගවතා පුච්ඡිතෙන
අනුරුද්ධත්ථෙරෙන. පමාදට්ඨානෙසුයෙවාති අඤ්ඤෙසං
පමාදට්ඨානෙසුයෙව. “පමාදට්ඨානෙසුයෙවා” ති චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං
කාතුං “අඤ්ඤෙසඤ්ඡි” තිආදි චුත්තං. පපඤ්චකරණට්ඨානානීති
කථාපපඤ්චස්ස කරණට්ඨානාති විස්සට්ඨකථාපවත්තනෙන කම්මට්ඨානෙ
පමජ්ජනට්ඨානාති. තත්ථාපි “මයං, හන්තෙ, කම්මට්ඨානවිරුද්ධං න
පටිපජ්ජාමා” ති සිඛාප්පත්තං අත්තනො අප්පමාදලක්ඛණං ථෙරො දස්සෙති.
එත්තකං යානං මුඤ්චිත්වාති පන ඉදං තදා විහාරසමාපත්තීනං
වළඤ්ජාභාවෙන චුත්තං.

328.

කුමාරස්ස

අධිජ්ජෙතත්තා

“අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො” ඉච්චෙව චුත්තං. අත්තනො
සම්මාපට්ඨන්තාය සත්ථු චිත්තාරාධනත්ථං තස්ස ව විසෙසාධිගමස්ස
සත්ථු පච්චක්ඛභාවතො ථෙරො “කිඤ්ඡි නො සියා, හන්තෙ” ති ආහ.
යාවදෙවාති යත්තකං කාලං එකං දිවසභාගං වා සකලරත්තිං වා යාව සත්ත
වා දිවසෙ.

329.

සමතික්කමායාති සම්මදෙව අතික්කමනාය. සති හි උපරි
විසෙසාධිගමෙ හෙට්ඨිමජ්ඣානං සමතික්කන්තං නාම හොති පටිජ්ජස්සද්ධි
ව. තෙනාහ “පටිජ්ජස්සද්ධියා” ති. ඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති කාරණුපවාරෙන
චුත්තොති වෙදිතබ්බො. වෙදයිතසුඛතොති වෙදනාසහිතජ්ඣානසුඛතො වා
ඵලසුඛතො වා. අවෙදයිතසුඛන්ති නිබ්බානසුඛං විය වෙදනාරහිතං සුඛං.
අවෙදයිතසුඛන්ති ව නිදස්සනමත්තමෙතං, තං පන අඵස්සං අසඤ්ඤං
අවෙතනන්ති සබ්බචිත්තවෙතසිකරහිතමෙව. තතො ව සතිපි
රූපධම්මජ්ජවත්තියං තස්ස අවෙතනත්තා සබ්බසො සඬ්ඛාරදුක්ඛවිරහිතතාය

සන්තතරා පණිතතරා ච නිරොධසමාපත්තීති වුච්චතෙ. තෙනාහ “අවෙදයිතසුඛං සන්තතරං පණිතතරං හොති”ති. තෙන වුත්තං “ඉමම්භා වා”තිආදි.

330. සාමග්ගිරසානිසංසමෙව නෙසං හගවා කපේසි අජ්ඣාසයානුකූලත්තා තස්ස. අනුසාවෙන්වාති අනුපගමනවසෙන සම්මදෙව ආරොචෙන්වා. “අනුසංසාවෙන්වා”ති වා පායො, සො එවත්ථො. තතො පටිනිවත්තිත්වාති එතරහි හගවතො එකවිභාරෙ අජ්ඣාසයොති සත්ථු මනං ගණ්හන්තා “ඉධෙව තිට්ඨං”ති විස්සජ්ජිතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා. පබ්බජ්ජාදීනි ආදි-සද්දෙන උපසම්පදා-විසුද්ධි-ධූතකම්මට්ඨානානුයොග-කුමාරවිමොක්ඛ-සමාපත්ති-ඤාණදස්සන-මග්ගභාවනා-ඵලසච්ඡිකිරියාදිකෙ සඬගණ්හාති. අධිගන්ත්වාපීති පි-සද්දෙන යථාධිගතානම්පි. අත්තතො ගුණකථාය අට්ටියමානාති හගවත්තං නිස්සාය අධිගන්ත්වාපි ධම්මාධිකරණං සත්ථුවිභෙසාභාවදීපනෙ හගවතො පාකට්ඨගුණානං කථාය අට්ටියමානාපීති යොජනා. දෙවතාති තංතංසමාපත්තිලාභිනියො දෙවතා. මුඛං මෙ සජ්ජන්ති මුඛං මෙ කථනෙ සමත්ථං, කථනෙ යොග්‍යන්ති අත්ථො.

331. එවං ආගතොති එවං ආටානාරියසුත්තෙ ආගතො. පලිවෙයෙන්තෙති වොදෙන්තෙ. මච්ඡරායන්තීති අත්තතො ගුණානං හගවතොපි ආරොචනං අසහමානා මච්ඡරායන්තීති සො චින්තෙතීති කත්වා වුත්තං.

01 තෙසං ලාභාති තෙසං වජ්ජීරාජුනං වජ්ජීරට්ඨවාසීනඤ්ච මනුස්සත්තං, පතිරුපදෙසවාසාදිකො, හගවතො තිණ්ණඤ්ච කුලපුත්තානං දස්සනවන්දනදානධම්මස්සවනාදයො ලාභා. සුලද්ධා ලාභාති යොජනා. පසන්නචිත්තං අනුස්සරෙය්‍යාති තං කුලඤ්ඤෙනං සීලාදිගුණෙ චිත්තං පසාදෙන්වා අනුස්සරෙය්‍යා. වුත්තං තෙසං “අනුස්සරණම්පාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං බහුපකාරං වදාමි”ති (ඉතිවු. 104; සං. නි. 5.184).

වුළුගොසිඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

2. මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

332. කොච්චෙවාති ගොසිඬගසාලවනසාමන්තතො නිව්ටියෙසු යො කොච් ගාමො ගොවරගාමො භවිස්සති, තස්මා අනිබ්ද්ධභාවතො ගොවරගාමො න ගහිතො, වසනට්ඨානමෙව පරිදීපිතං, තතො එව අරඤ්ඤනිදානකං නාමෙතං. සබ්බත්ථාති දෙවලොකෙ මනුස්සලොකෙ ච. ථීරකාරකෙහීති සාසනෙ ථීරභාවකාරකෙහි. සවනන්තෙ ජාතත්තාති චතුසච්චගබ්භස්ස ධම්මස්සවනස්ස පරියොසානෙ අරියාය ජාතියා ජාතත්තා. යථා පටිවෙධබාහුසච්චං ඉජ්ඣති, තථා ධම්මස්ස සවනතො සාවකා. සුරියො විය භාසුරගුණරංසිකාය මොහන්ධකාරවිධමනතො. වන්දො විය රමණීයමනොහරසීතලගුණකාය කිලෙසපරිලාභවූපසමතො. සාගරො විය

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මහායමකවග්ගො
ගමිහිරටීරවිපුලානෙකගුණනාය ධීතධම්මසභාවතො. ගුණමහත්තනාය
ථෙරස්ස අභිඤ්ඤාතතා, ගුණමහත්තතා ච සුත්තෙසු ආගතනායෙනෙව
ඤාතබ්බාති තං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “න කෙවල”න්තිආදී වුත්තං.
සීහනාදසුත්තන්ති මජ්ඣිමනිකායෙ ආගතං මහාසීහනාදසුත්තං (ම. නි.
1.146). ථෙරපඤ්ඤාසුත්තන්ති සුත්තනිපාතෙ අට්ඨකවග්ගෙ ආගතං
සාරිපුත්තසුත්තං (සු. නි. 961-981). ථෙරසීහනාදසුත්තන්ති ඉමස්ස ච
ථෙරස්ස ජනපදචාරිකාය සත්ථු සම්මුඛා සීහනාදසුත්තං. අභිනික්ඛමනන්ති
ථෙරස්සෙව මහතා ඤාතිපරිවට්ටෙන මහතා ච භොගපරිවට්ටෙන සහ
සරාචාසපරිවචාගො අභිනික්ඛමනං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. යදිදන්ති
නිපාතො, යො අයන්ති අත්ථො.

මහාපඤ්ඤා භික්ඛු ගහෙත්වාති ආයස්මතො කිර සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස
පරිවාරභික්ඛුපි මහාපඤ්ඤා එව අහෙසුං. ධාතුසො හි සත්තා සංසන්දන්ති.
සයං ඉද්ධිමාතිආදීසුපි එසෙව නයො. අයං පනත්ථො ධාතුසංයුත්තෙන (සං.
නි. 2.99) දීපෙනබ්බො – ගිජ්ඣකුට්ඨපබ්බතෙ ගිලානසෙය්‍යාය නිසින්තො
හගවා ආරක්ඛත්ථාය පරිවාරෙත්වා වසන්තෙසු සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදීසු
එකමෙකං අත්තතො පරිසාය සද්ධිං වඩ්ඤ්මන්තං වොලොකෙත්වා භික්ඛු
ආමන්තෙසි – “පස්සථ නො තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තං සම්බහුලෙහි
භික්ඛුහි සද්ධිං වඩ්ඤ්මන්තන්ති. එවං, හත්තෙ. සබ්බෙ බො එතෙ, භික්ඛවෙ,
භික්ඛු මහාපඤ්ඤා”ති සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං.

වනන්තෙති උපවනන්තෙ. මෙසවණ්ණායාති නීලාභාය. සමුද්දකුච්ඡිතො
උග්ගච්ඡන්තස්ස විය උපට්ඨානං සන්ධාය වුත්තං.
චක්කවාලපබ්බතමත්ථකසමීපෙ ආභාඵරණවසෙන පවත්තියා
“පාචීනචක්කවාලපබ්බතමත්ථකෙ”ති වුත්තං, න
චක්කවාලපබ්බතමත්ථකෙ චන්දමණ්ඩලස්ස විවරණතො. තථා සති
ලොකන්තරිකනිරයෙසුපි චන්දිමසුරියානං ආභා ඵරෙය්‍ය. උබ්බෙධවසෙන හි
චක්කවාලපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣතො චන්දිමසුරියා විවරන්ති.
සාලකුසුමපභානං අතිරත්තනාය වුත්තං “ලාබාරසෙන සිඤ්චමානං වියා”ති.
උපගායමානා වියාති පයිරුපාසනවසෙන උපෙච්ච ගායමානා විය. කාය නු
බො අජ්ජ රතියාති අජ්ජ ක්කානසමාපත්තිරතියා එව නු බො, උදාහු
ධම්මසාකච්ඡාරතියා ධම්මදෙසනාරතියාති වින්තෙසි.

ද්වෙ චන්දමණ්ඩලානි විය පරමසොහග්ගජ්ජන්තාය කන්තියා. ද්වෙ
සුරියමණ්ඩලානි විය අතිවිය සුච්ඡද්ධසමුජ්ජලාය ගුණවිභුතියා. ද්වෙ
ජ්ද්දන්තනාගරාජානො විය මහානුභාවතාය. ද්වෙ සීහා විය තෙජ්ස්සදතාය.
ද්වෙ බ්‍යග්ඝා විය අනොලීනවුත්තිතාය. සබ්බපාලිචුල්ලමෙවාති සබ්බමෙව
සමන්තතො විකසිතං.

333. කථා උපවරති පවත්තති එත්ථාති කථාඋපවාරො, සවනුපවාරො
පදෙසො, තං කථාඋපවාරං. රමණීයමෙව රාමණෙය්‍යකං. උජ්ජඛිගලෙති

ලුබ්‍ඵලෙසෙ කඨිනපදෙසෙ. දොසෙහි ඉතා අපගතාති දොසිනා ත-කාරස්ස න-කාරං කත්වා. දිබ්බා මඤ්ඤෙ ගන්ධාති දෙවලොකෙ ගන්ධා විය. දිවි හවාති දිබ්බා. ද්වෙ ටෙරාති සාරිපුත්තත්ථෙරආනන්දත්ථෙරා. ආනන්දත්ථෙරො තාව මමායතු අබ්ණාසවභාවතො, සාරිපුත්තත්ථෙරො කථන්ති? න ඉදං මමායනං ගෙහස්සිතපෙමවසෙන, අථ ඛො ගුණහත්තිවසෙනාති නායං දොසො.

අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා, අනුමතිග්ගහණත්ථං පුච්ඡනං. තත්ථ යස්මා අධම්මිකම්පි වුද්ධස්ස අනුමතිං ඉතරො පටික්ඛිපිතුං න ලහති, තෙන සා අනුජානිතබ්බාව හොති, තස්මා සඬ්ඝබුද්දකතො පටියාය අනුමති පුච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ “අනුමතිපුච්ඡා නාමෙසා”තිආදි. බුද්දකතො පටියායාති කණ්ටියතො පටියාය. පටිහාති උපටියාතීති පටිහානං, යථාධිප්පෙතො අත්ථො, තං පටිහානං. සිබ්බාප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා න හවිස්සති පදෙසඤ්ඤාණෙ යිතෙහි භාසිතත්තා. සිබ්බාප්පත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා හවිස්සති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සංසන්දිතත්තා. වුත්තමෙවත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා භී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පච්චත්ථිකා අට්ටියන්ති දුක්ඛායන්ති එතෙනාති අට්ටො, විනිච්ඡිතබ්බවොහාරො. ගාමභොජකන්ති යස්මිං ගාමෙ සො උප්පන්නො, තං ගාමභොජකං. ජනපදභොජකන්ති යස්මිං ජනපදෙ සො උප්පන්නො, තං ජනපදභොජකං. මහාවිනිච්ඡයඅමච්චන්ති යස්මිං රජ්ජෙ සො ජනපදො, තස්ස රාජධානියං මහාවිනිච්ඡයඅමච්චං. සෙනාපතින්ති යස්ස රඤ්ඤො සො අමච්චො, තස්ස සෙනාපතිං. තථා උපරාජන්ති. ඉදං පනෙත්ථ පකතිචාරිත්තවසෙන වුත්තං උපමෙයාත්ථානුරූපතොති දට්ඨබ්බං. අපරාපරං න සඤ්චරති විනිච්ඡයනාරහෙන විනිච්ඡිතභාවතො.

පකට්ඨානං (අ. නි. ටී. 2.4.22) උක්කට්ඨානං සීලාදිඅත්ථානං බොධනතො, සභාවනිරුත්තිවසෙන බුද්ධාදීහි භාසිතත්තා ව පකට්ඨානං වචනප්පබන්ධානං ආලීති පාළි, පරියත්තිධම්මො. පුරිමස්ස අත්ථස්ස පච්ඡිමෙන අත්ථෙන අනුසන්ධානං අනුසන්ධි. අත්ථමුඛෙන පන පාළිපදෙසානම්පි අනුසන්ධි හොතියෙව, සො ව පුබ්බාපරානුසන්ධි-පුච්ඡානුසන්ධි-අජ්ඣාසයානුසන්ධි-යථානුසන්ධිවසෙන චතුබ්බිධො. තංතංදෙසනානං පන පුබ්බාපරසංසන්දනං පුබ්බාපරං. පාළිවසෙන අනුසන්ධිවසෙන පුබ්බාපරවසෙනාති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. උග්ගහිතන්ති ඛාඤ්ජනසො අත්ථසො ව උද්ධං උද්ධං ගහිතං, පරියාපුණ්ණවසෙන වෙව පරිපුච්ඡාවසෙන ව හදයෙන ගහිතන්ති අත්ථො. වට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථිකෙහි සොතබ්බතො සුතං, පරියත්තිධම්මො, තං ධාරෙතීති සුතධරො. යො හි සුතධරො, සුතං තස්මිං පතිට්ඨිතං හොති සුප්පතිට්ඨිතං, තස්මා වුත්තං “සුතස්ස ආධාරභූතො”ති. තෙනාහ “යස්ස භී”තිආදි. එකපදං එකක්ඛරම්පි අවිනට්ඨං හුත්වා සන්තිචියතීති සන්තිවයො,

සුතං සන්නිවයො එතස්මිත්ති සුතසන්නිවයො. අජ්ඣාසායාති අනුපවිසිත්වා. තිට්ඨතීති න මුස්සති.

ධීතා පගුණාති පගුණා වාචුග්ගතා. නිව්වලිතන්ති අපරිවත්තිතං. සංසන්දිත්වාති අඤ්ඤෙහි සංසන්දිත්වා. සමනුග්ගාහිත්වාති පරිපුච්ඡාවසෙන අත්ථං ඔගාහෙත්වා. පබන්ධස්ස විබන්ධාභාවතො ගඬිගාසොතසදිසං, “භවඬිගසොතසදිස”න්ති වා පාඨො, අකිත්තිමං සුඛප්පවත්තිති අත්ථො. සුත්තෙකදෙසස්ස සුත්තස්ස ච වචසා පරිවයො ඉධ නාධිප්පෙනො, වග්ගාදිවසෙන පන අධිප්පෙනොති ආහ “සුත්තදසක...පෙ.... සජ්ඣායිතා”ති, “දස සුත්තානි ගතානි, දස වග්ගාගතා”ති ආදිනා සල්ලක්ඛෙත්වා වාචාය සජ්ඣායිතාති අත්ථො. මනසා අනු අනු පෙක්ඛිතා භාගසො නිජ්ඣායිතා වින්තිතා මනසානුපෙක්ඛිතා. රූපගතං විය පඤ්ඤායතීති රූපගතං විය වක්ඛුස්ස විභූතං හුත්වා පඤ්ඤායති. සුප්පට්ඨිද්ධාති නිජ්ජටං නිග්ගුම්ඛං කත්වා සුට්ඨු යාථාවතො පට්ඨිද්ධා.

පජ්ජති අත්ථො ඤායති එතෙනාති පදං, තදෙව අත්ථං ඛ්‍යාඤ්ජෙතීති ඛ්‍යාඤ්ජනන්ති ආහ “පදමෙව අත්ථස්ස ඛ්‍යාඤ්ජනතො පදඛ්‍යාඤ්ජන”න්ති. අක්ඛරපාරිපූරියා පදඛ්‍යාඤ්ජනස්ස පරිමණ්ඩලතා, සා පන පාරිපූරී එවං වෙදිතඛ්ඛාති ආහ “දසවිධඛ්‍යාඤ්ජනචුද්ධියො අපරිභාපෙත්වා”ති. අඤ්ඤං උපාරම්භකරන්ති යථානික්ඛිත්තසුත්තතො අඤ්ඤං තස්ස අනනුලොමකං සුත්තං ආහරති. තදත්ථං ඕතාරෙතීති තස්ස ආහටසුත්තස්සෙව අත්ථං විචාරෙති. තස්ස කථා අපරිමණ්ඩලා නාම හොති අත්ථස්ස අපරිපුණ්ණභාවතො. යථානික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස අත්ථසංවණ්ණනාවසෙනෙව සුත්තන්තරමපි ආනෙන්නො ඛහි එකපදමපි න ගච්ඡති නාම. අමක්ඛෙත්තොති අවිනාසෙන්නො. තං තං අත්ථං සුට්ඨු වචත්ථිතං කත්වා දස්සෙන්නො තුලිකාය පරිච්ඡින්නෙන්නො විය. ගම්භීරතරමත්ථං ගමෙන්නො ගම්භීරමාතිකාය උදකං පෙසෙන්නො විය. උත්තානමාතිකාය හි මරියාදං ඔත්ථරිත්වා උදකං අඤ්ඤාතා ගච්ඡෙය්‍යා. එකංයෙව පදං අනෙකෙහි පරියායෙහි පුනස්පුනං සංවණ්ණෙන්නො පදං කොට්ටෙන්නො සින්ධවාජානීයො විය. සො හි වග්ගිතාය ගතියා පදෙ පදං කොට්ටෙන්නො ගච්ඡති. කථාමග්ගෙන තස්ස කථා පරිමණ්ඩලා නාම හොති ධම්මතො අත්ථතො අනුසන්ධිතො පුබ්බාපරතො ආවරියුග්ගහතොති සබ්බසො පරිපුණ්ණභාවතො.

අනුප්පබන්ධෙහීති විස්සට්ඨෙහි ආසජ්ජමානෙහි. නාතිසීසං නාතිසණ්කං නිරන්තරං එකරසඤ්ච කත්වා පරිසාය අජ්ඣාසායානුරූපං ධම්මං කථෙන්නො විස්සට්ඨාය කථාය කථෙති නාම, න අඤ්ඤාතාති දස්සෙන්නො “යො හික්ඛු”ති ආදිමාහ. අරණිං මන්ථෙන්නො විය, උණ්භබ්බදනීයං බ්බදන්නො වියාති සීසං සීසං කථනස්ස උදාහරණං, ගහිතං ගහිතමෙවාති ආදි ලඬිසෙත්වා කථනස්ස. පුරාණපණ්ණන්තරෙසු හි පරිපාතියමානගොධා

කදාවි දිස්සති, එවමෙකච්චස්ස අත්ථවණ්ණනා කත්ථවි න දිස්සති. ඔහායාති
 යපෙත්වා. යොජිතිආදිනා එකරූපෙන කථාය අකථනං දස්සෙති. පෙනග්ගි
 නිජ්ඣාමතණ්හිකපෙනස්ස මුඛතො නිච්ඡරණකඅග්ගි. විත්ථායතිති
 අප්පටිතානතමාපජ්ජති. කෙනච රොගෙන දුක්ඛං පත්තො විය
 නිත්ථුනත්තො. කන්දන්තො වියාති උක්කුට්ඨිං කරොන්තො විය.
 අප්පබන්ධා නාම හොති සුඛෙන අප්පවත්තභාවතො. ආවරියෙහි දිත්තනායෙ
 ඨිතොති ආවරියුග්ගහං අමුඤ්චන්තො, යථා ච ආවරියා තං තං සුත්තං
 සංවණ්ණෙසුං, තෙනෙව නයෙන සංවණ්ණෙන්නොති අත්ථො.
 අවිජ්ජන්තධාරං කත්වාති “නාතිසීසං නාතිසණ්ක”න්තිආදිනා හෙට්ඨා
 චුත්තනායෙන අවිච්ජන්තං කථාපබන්ධං කත්වා. අනුසයසමුග්ගායාති
 ඉමිනා තස්සා කථාය අරහත්තපරියොසානතං දස්සෙති. එවරූපෙනාති නයිදං
 එකවචනං තත්තකවසෙන ගහෙනබ්බං, අථ ඛො උක්ඛණෙ පවත්තන්ති
 දස්සෙන්නො “තථාරූපෙනෙව භික්ඛුසතෙන භික්ඛුසහස්සෙන වා”ති
 චුත්තං. පල්ලඬකකොති පල්ලඬකපදෙසෙන, පල්ලඬකාසනන්තෙනාති
 අත්ථො. ඉමිනා නයෙනාති වාරන්තරසාධාරණං අත්ථං අතිදිසති,
 අසාධාරණං පන වක්ඛතෙවාති.

334. ආරමති එතෙනාති ආරාමො.

335. ධුවසෙවනන්ති නියතසෙවිතං. පාසාදපරිවෙණෙති පාසාදඬගණෙ.
 නාහියා පතිට්ඨිතානන්ති නාහියා භූමියං පතිට්ඨිතානං. අරන්තරාතීති
 අරවිවරාති තංතංඅරානං වෙමජ්ඣට්ඨානාති.

336. සමාදිත්තඅරඤ්ඤධුතඬගො ආරඤ්ඤිකො, න
 අරඤ්ඤවාසමත්තෙන.

337. න ඔසාදෙන්තීති න අවසාදෙන්ති, න අවසාදනාපෙක්ඛා
 අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්භං පුච්ඡන්තීති අත්ථො. පවත්තිතීති පගුණා.

338. ලොකුත්තරා විහාරසමාපත්ති නාම ථෙරස්ස
 අරහත්තඵලසමාපත්තියො, පරියායතො පන නිරොධසමාපත්තිපි
 වෙදිතබ්බා.

339. සාධුකාරො ආනන්දත්ථෙරස්ස දිත්තො. තෙනාහ භගවා “යථා තං
 ආනන්දොව සම්මා බ්‍යාකරමානො බ්‍යාකරෙය්‍යා”තිආදි. සම්මාති සුට්ඨු,
 යථාඅජ්ඣාසයන්ති අධිප්පායො. යෙන හි යං යථාචිත්තං කථිතං, තං සම්මා
 කථිතං නාම හොති. සම්පත්තවසෙන හි යථාකාරී තථාවාදී සොහති. තෙනාහ
 “අත්තතො අනුවච්චිකමෙවා”තිආදි. බහුස්සුතො භික්ඛු තත්ථ තත්ථ
 සුත්තෙ සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ තෙසං සුවිදිතත්තා යථානුසිට්ඨං
 පටිපජ්ජමානො තාති පරිපුරෙතීති ආහ “සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ”තිආදි.

මග්ගාදිපසවනාය විපස්සනාගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා පරිපාකං ගමෙත්වාති අත්ථො.

340. “එසෙව නයො”ති අතිදෙසවසෙන සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “ආයස්මා හි රෙවතො”තිආදිමාහ.

342. අපරෙපි නානප්පකාරෙ කිලෙසෙති අපරෙපි නානප්පකාරෙ දොසමොභාදිකිලෙසෙ. ධුනිත්වාති විධමෙත්වා.

343. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එවං ඛ්‍යාකාසිති සම්බන්ධො. සකලමිපි චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිටීගතං චිත්තං චක්ඛුවිඤ්ඤාණන්ති අග්ගහෙත්වා චක්ඛුසන්තිස්සිතමෙව පන විඤ්ඤාණං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, තදනන්තරං සම්පට්ච්ඡනං, තදනන්තරං සන්තීරණන්තිආදිනා සණ්භං සුබ්බමං අතිඉත්තරංචෙත්තං චිත්තන්තරං චිත්තනානන්තරං. ඛන්ධාදිනඤ්ච නානත්තසඬ්ඛාතං ඛන්ධන්තරාදි. පථවිකසිණෙ පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා තථෙව තතියං ඝානන්තිආදිනා ආරම්මණං අනුක්කමිත්වා ඝානස්සෙව එකන්තරිකභාවෙන උක්කමනං ඝානොක්කන්තිකං නාම. පථවිකසිණෙ පයමං ඝානං සමාපජ්ජිත්වා පුන තදෙව තෙජොකසිණෙතිආදිනා ඝානං අනුක්කමිත්වා ආරම්මණස්සෙව එකන්තරිකභාවෙන උක්කමනං ආරම්මණොක්කන්තිකං නාම. “පයමජ්ඣානං පඤ්චඩ්ගික”න්තිආදිනා යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං දුච්චිකන්ති ඝානඩ්ගමත්තස්සෙව චවත්ථාපනං අඬ්ගවචත්ථානං. “ඉදං පථවිකසිණං...පෙ.... ඉදං ඔදාතකසිණං”න්ති ආරම්මණමත්තස්සෙව චවත්ථාපනං ආරම්මණවචත්ථානං. පථවිකසිණෙ පයමං ඝානං සමාපජ්ජිත්වා තත්ථෙව ඉතරෙසමිපි සමාපජ්ජනං අඬ්ගසඬ්ඛන්ති. පථවිකසිණෙ පයමං ඝානං සමාපජ්ජිත්වා තදෙව ආපොකසිණෙති එවං සබ්බකසිණෙසු එකස්සෙව ඝානස්ස සමාපජ්ජනං ආරම්මණසඬ්ඛන්ති. එකතොචඩ්ඪනං උභතොචඩ්ඪනන්ති ඉදං ඛන්ධාදිදෙසනායං ලබ්භති. අභිධම්මභාජනීයෙ හි වෙදනාක්ඛන්ධං භාජෙත්තො භගවා තිකෙ ගහෙත්වා දුකෙසු පක්ඛිපි, දුකෙ ගහෙත්වා තිකෙසු පක්ඛිපි, ඉදං එකතොචඩ්ඪනං. තිකෙ ච දුකෙ ච උභතොචඩ්ඪනනීභාරෙන කථෙසි, ඉදං උභතොචඩ්ඪනං. එවං සෙසබන්ධෙසු ධාතායතනාදීසු ච යථාරහං විභඩ්ගප්පකරණෙ (විභ. 32-33; 155-156, 183-184) අභිධම්මභාජනීයෙ ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “අභිධම්මිකධම්මකථිකස්සෙව පාකට්”න්ති. ඛන්ධාදීසු සභාවධම්මෙසු තීසු ලක්ඛණෙසු පඤ්ඤත්තියං සමයන්තරෙසු ච කොසල්ලාභාවතො අයං සකවාදො අයං පරවාදොති න ජානාති. තතො එව සකවාදං...පෙ.... ධම්මන්තරං විසංවාදෙති. ඛන්ධාදීසු පන කුසලතාය ආභිධම්මිකො සකවාදං...පෙ.... න විසංවාදෙති.

344. චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙතුං සක්කොති පටිසම්බානභාවනාබලෙනි පරිග්ගණ්භනසමත්ථත්තා. ඉදානි තමත්ථං බ්‍යතිරෙකතො අත්ථයතො ච විභාවෙතුං “දුප්පඤ්ඤො හී”තිආදිමාහ. තත්ථ සම්බානස්සාති සම්බානි අස්ස. විසෙවිතවිජ්ජන්දිතානීති කිලෙසවිසුකායිකානි වෙව දුච්චරිතවිජ්ජන්දිතානි ච. භඤ්ජිත්වාති මද්දිත්වා. බහීති කම්මට්ඨානතො බහි පුටුත්තාරම්මණෙ.

345. පරියායෙනාති එත්ථ පරියාය-සද්දො “අත්ථි බ්වෙස, බ්‍රාහ්මණ, පරියායො”තිආදීසු (අ. නි. 8.11; පාරා. 3-9) විය කාරණත්වොති ආහ “සොභනකාරණං අත්ථි”ති. යදි හගවා – “ඉධ, සාරිපුත්ත, හික්ඛු පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො”තිආදිනා අත්තනො මහාබොධිපල්ලඬකං සන්ධායාහ, එවං සත්තෙ සම්මාසම්බුද්ධෙහෙව සම්ඝාරාමො සොහෙතබ්බො, න අඤ්ඤොහීති ආපන්නන්ති ආහ “අපිව පච්ඡිමං ජනත”න්තිආදි. නිබ්බානත්ථාය පටිපත්තිසාරං එතස්සාති පටිපත්තිසාරො, තං පටිපත්තිසාරං. නිජ්ජපරියායෙනෙවාති කෙනචි පරියායෙන ලෙසෙන විනා මුඛ්‍යෙන නයෙනෙව. යො “අරහත්තං අජ්ජත්ථා න වුට්ඨහිස්සාමි”ති දළ්භසමාදානං කත්වා නිසින්තො තං අධිගන්ත්වා උට්ඨහති. එවරුපෙන ඉදං ගොසිඬගසාලවනං සොහති, සාසනෙ සම්බාරම්භානං තදත්ථත්තාති අත්ථො. ආසවක්ඛයාවහං පටිපත්තිං ආරහිත්වා ආසවක්ඛයෙනෙව දෙසනාය පරියොසාපිතත්තා යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

346. තත්ථාති ගොපාලකසුත්තෙ. තිස්සො කථාති (අ. නි. ටී. 3.11.17) තිස්සො අට්ඨකථා, තිව්ධා සුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනාති අත්ථො. එකෙකං පදං නාළං මූලං එතිස්සාති එවංසඤ්ඤිතා එකනාළිකා, එකෙකං වා පදං නාළං අත්ථනිග්ගමනමග්ගො එතිස්සාති එකනාළිකා. තෙනාහ “එකෙකපදස්ස අත්ථකථන”න්ති. වත්තාරො අංසා භාගා අත්ථසල්ලක්ඛණූපායා එතිස්සාති චතුරස්සා. තෙනාහ “චතුක්කං බන්ධිත්වා කථන”න්ති. නියමතො නිසින්තස්ස ආරද්ධස්ස වත්තො සංවත්තො එතිස්සා අත්ථිති නිසින්තවත්තිකා, යථාරද්ධස්ස අත්ථස්ස විසුං විසුං පරියොසාපිකාති අත්ථො. තෙනාහ “පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙත්වා”තිආදි. එකෙකපදස්සාති පිණ්ඩත්ථදස්සනවසෙන බහුත්තං පදානං එකජ්ඣං අත්ථං අකථෙත්වා එකමෙකස්ස පදස්ස අත්ථවණ්ණනා. අයං සම්බන්ධෙව ලබ්භති. චතුක්කං බන්ධිත්වාති කණ්භපක්ඛෙ උපමුපමෙයාද්වයං, තථා සුක්කපක්ඛෙති ඉදං චතුක්කං යොජෙත්වා. අයං ඊදිසෙසු එව සුත්තෙසු ලබ්භති. පරියොසානගමනන්ති කෙචි තාව ආහු – “කණ්භපක්ඛෙ උපමං දස්සෙත්වා උපමා ච නාම යාවදෙව

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා මහායමකවග්ගො
 උපමෙයාසම්පට්ඨානත්ථානි උපමෙයාත්ථං ආහරිත්වා
 සංකිලෙසපක්ඛනිද්දෙසො ච වොදානපක්ඛවිභාවනත්ථායාති
 සුක්කපක්ඛම්පි උපමූපමෙයාවිභාගෙන ආහරිත්වා සුත්තත්ථස්ස
 පරියොසාපන”න්ති. කණ්ඨපක්ඛෙ උපමෙයාං දස්සෙත්වා
 පරියොසානගමනාදීසුපි එසෙව නයො. අපරෙ පන “කණ්ඨපක්ඛෙ
 සුක්කපක්ඛෙ ච තංතංඋපමූපමෙයාත්ථානං විසුං විසුං පරියොසාපෙත්වාච
 කථනං පරියොසානගමන”න්ති වදන්ති. අයත්ති නිසින්නවත්තිකා. ඉධාති
 ඉමස්මිං ගොපාලකසුත්තෙ. සබ්බාචරියානං ආචිණ්ණාති සබ්බෙහිපි
 පුබ්බාචරියෙහි ආචරිතා සංවණ්ණිතා, තථා චෙව පාළි පවත්තාති.

අඩ්ඨියන්ති අවයවභාවෙන ඤායන්තීති අඩ්ඨානි, භාගා. තානි පනෙත්ථ
 යස්මා සාවජ්ජසභාවානි, තස්මා ආහ “අඩ්ඨෙහීති අගුණකොට්ඨාසෙහි”ති.
 ගොමණ්ඩලන්ති ගොසමුහං. පරිහරිතුන්ති රක්ඛිතුං. තං පන පරිහරණං
 පරිග්ගහෙත්වා විවරණන්ති ආහ “පරිග්ගහෙත්වා විවරිතු”න්ති. වඩ්ඪිත්ති
 ගුන්තං බහුභාවං බහුගොරසතාසඬ්ඛාතං පරිවුද්ධිං. “එත්තකමිද්”න්ති
 රුපියතීති රූපං, පරිමානපරිච්ඡෙදොපි සරිරරූපමිපිති ආහ “ගණනතො චා
 වණ්ණතො චා”ති. න පරියෙසති විනට්ඨභාවස්සෙව අජානනතො. නීලාති
 එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන සෙතසබ්බලාදිවණ්ණං සඬ්ගණ්භාති.

ධනුසත්තිසුලාදීති එත්ථ ඉස්සාසාචරියානං ගාවිසු කතං ධනුලක්ඛණං.
 කුමාරහත්තිගණානං ගාවිසු කතං සත්තිලක්ඛණං. ඉස්සරහත්තිගණානං
 ගාවිසු කතං සුලලක්ඛණන්ති යොජනා. ආදි-සද්දෙන රාමවාසුදෙවගණාදීනං
 ගාවිසු කතං ඵරසුවක්කාදිලක්ඛණං සඬ්ගණ්භාති.

නීලමක්ඛිකාති පිඬ්ගලමක්ඛිකා, බුද්දමක්ඛිකා එව චා. සට්ඨි රූපති
 එතායාති සාටිකා, සංවද්ධා සාටිකාති ආසාටිකා. තෙනාහ “වඩ්ඪන්ති”තිආදි.

වාකෙනාති වාකපත්තෙන. වීරකෙනාති පිලොතිකෙන.
 අන්තොවස්සෙති වස්සකාලස්ස අබ්භන්තරෙ. නිග්ගාහන්ති
 සුසුමාරාදිග්ගාහරහිතං. පිතන්ති පානීයස්ස පිතභාවං.
 සිහබ්බාග්ඝාදිපරිස්සයෙන සාසඬ්කො සප්පට්ඨයො.

පඤ්ච අභානි භූතානි එතස්සාති පඤ්චාහිතො, සො එව වාරොති
 පඤ්චාහිකවාරො. එවං සත්තාහිකවාරොති චෙදිතබ්බො. විණ්ණට්ඨානන්ති
 චරිතට්ඨානං ගොචරග්ගහිතට්ඨානං.

පිතුට්ඨානන්ති පිතරා කාතබ්බට්ඨානං, පිතරා කාතබ්බකරණන්ති
 අත්ථො. යථාරූථිං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තීති ගුන්තං රූපිඅනුරූපං ගොචරභූමියං
 චා නදිපාරං චා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. ගොහත්තන්ති කප්පාසට්ඨිකාදිමිස්සං
 ගොභුඤ්ජිතබ්බං හත්තං, හත්තග්ගහණෙනෙව යාගුපි ගහිතා.

347. “ද්විභාකාරෙහි”ති වුත්තං ආකාරද්වයං දස්සෙතුං “ගණනතො වා සමුට්ඨානතො වා”ති වුත්තං. එවං පාළියං ආගතාති “උපවයො සන්තති”ති ජාතිං ද්විධා භින්නිත්වා හදයවත්ථුං අග්ගහෙත්වා “දස ආයතනානි පඤ්චදස සුඛුමරූපානි”ති එවං රූපකණ්ඩපාළියං (ධ. ස. 651-655) ආගතා. පඤ්චවීසති රූපකොට්ඨාසානි සලක්ඛණතො අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරාභාවතො රූපභාගා. රූපකොට්ඨාසානි වා විසුං විසුං අප්පවත්තිත්වා කලාපභාවෙනෙව පවත්තනතො රූපකලාපා. කොට්ඨාසානි ච අංසා, අවයවානි අත්ථො. කොට්ඨන්ති වා සරීරං, තස්ස අංසා කෙසාදයො කොට්ඨාසානි අඤ්ඤෙපි අවයවා කොට්ඨාසා විය කොට්ඨාසා. සෙය්‍යථාපීති උපමාසංසන්දනං. තත්ථ රූපං පරිග්ගහෙත්වානි යථාවුත්තං රූපං සලක්ඛණතො ඤාණෙන පරිග්ගණ්හිත්වා. අරූපං වචන්ථපෙත්වානි තං රූපං නිස්සාය ආරම්භණඤ්ච කත්වා පවත්තමානෙ වෙදනාදිකෙ චත්තාරො ඛන්ධෙ “අරූප”න්ති වචන්ථපෙත්වා. රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වානි පුන තත්ථ යං රූප්පනලක්ඛණං, තං රූපං, තදඤ්ඤං අරූපං, උභයවිනිමුත්තං කිඤ්චි නත්ථි අත්තා වා අත්තනියං වානි එවං රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වා. තදුභයඤ්ච අවිජ්ජාදිනා පච්චයෙන සප්පච්චයන්ති පච්චයං සල්ලක්ඛෙත්වා අනිච්චාදිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා යො කලාපසම්මසනාදික්කමෙන කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙතුං න සක්කොති, සො න වඩ්ඪතීති යොජනා.

එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානන්ති වක්ඛායතනං, සොතසානප්ච්භාකායායතනං ඉත්ථිත්ථියං පුරිසිත්ථියං ජීවිතිත්ථියන්ති අට්ඨවිධං කම්මවසෙන, කායවිඤ්ඤත්ති වච්චිඤ්ඤත්තිති ඉදං ද්වයං විත්තවසෙනානි එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානං. සද්දායතනමෙකං උතුචිත්තවසෙන ද්විසමුට්ඨානං. රූපස්ස ලහුතා මුදුතා කම්මඤ්ඤතානි එත්තකං රූපං උතුචිත්තාභාරවසෙන තිසමුට්ඨානං. රූපගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනං ආකාසධාතු ආපොධාතු කබලීකාරො ආභාරොති එත්තකං රූපං උතුචිත්තාභාරකම්මවසෙන චතුසමුට්ඨානං. උපවයො සන්තති ජරතා රූපස්ස අනිච්චතානි එත්තකං රූපං න කුතොචි සමුට්ඨාතීති න ජානාති. සමුට්ඨානතො රූපං අජානන්තොතිආදීසු වත්තබ්බං “ගණනතො රූපං අජානන්තො”තිආදෙසු වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

කම්මලක්ඛණොති අත්තනා කතං දූව්වරිතකම්මං ලක්ඛණං එතස්සානි කම්මලක්ඛණො, බාලො. වුත්තඤ්ඤෙනං – “තීණිමානි, භික්ඛවෙ, බාලස්ස බාලලක්ඛණානි. කතමානි තීණි? දූව්වන්තිතචිත්ති හොති, දුබ්භාසිතභාසී, දුක්කටකම්මකාරී. ඉමානි බො...පෙ.... ලක්ඛණානි”ති (අ. නි. 3.2; නෙත්ති. 116). අත්තනා කතං සුචරිතකම්මං ලක්ඛණං එතස්සානි කම්මලක්ඛණො, පණ්ඩිතො. වුත්තමිපි වෙනං – “තීණිමානි, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතස්ස පණ්ඩිතලක්ඛණානි. කතමානි තීණි? සුචිත්තිතචිත්ති හොති, සුභාසිතභාසී, සුකතකම්මකාරී. ඉමානි බො...පෙ.... පණ්ඩිතලක්ඛණානි”ති (ම. නි. 3.253; අ. නි. 3.3; නෙත්ති. 116). තෙනාහ “කුසලාකුසලං කම්මං

පණ්ඩිතමාලලක්ඛණ”න්ති. බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ න සෙවතීති යං බාලපුග්ගලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතසෙවනං අත්ථකාමෙන කාතබ්බං, තං න කරොති. තථාභූතස්ස අයමාදීනවොති දස්සෙතුං පුන “බාලෙ වජ්ජෙත්වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යං භගවතා “ඉදං වො කප්පතී”ති අනුඤ්ඤාතං, තදනුලොමඤ්ඤෙව, තං කප්පියං. යං “ඉදං වො න කප්පතී”ති පටික්ඛිත්තං, තදනුලොමඤ්ඤෙව, තං අකප්පියං. යං කොසල්ලසම්භූතං, තං කුසලං, තප්පටිපක්ඛං අකුසලං. තදෙව සාවජ්ජං, කුසලං අනවජ්ජං. ආපත්තිතො ආදිතො ද්වෙ ආපත්තික්ඛන්ධා ගරුකං, තදඤ්ඤං ලහුකං. ධම්මතො මහාසාවජ්ජං ගරුකං, අප්පසාවජ්ජං ලහුකං. සප්පටිකාරං සතෙකිච්චං, අප්පටිකාරං අතෙකිච්ජං. ධම්මතානුගතං කාරණං, ඉතරං අකාරණං. තං අජානන්තොති කප්පියාකප්පියං ගරුකලහුකං සතෙකිච්ජාතෙකිච්ජං අජානන්තො සුච්ඡුද්ධං කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොති, කුසලාකුසලං සාවජ්ජානවජ්ජං කාරණාකාරණං අජානන්තො ඛන්ධාදීසු අකුසලතාය රූපාරූපපරිග්ගහමිපි කාතුං න සක්කොති, කුතො තස්ස කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪනා. තෙනාහ “කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති”ති.

ගොවණසදිසෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජිත්වා තත්ථ දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුතො මිච්ඡාවිතක්කා ආසාටිකා වියාති ආසාටිකාති ආහ “අකුසලවිතක්කං ආසාටිකං අභාරෙත්වා”ති.

“ගණ්ඨොති ඛො, හික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති වචනතො (අ. නි. 8.56) ඡහි වණමුඛෙහි විස්සන්දමානසුසො ගණ්ඨො විය පිලොතිකඛණ්ඨෙන ඡහි ද්වාරෙහි විස්සන්දමානකිලෙසාසුචි අත්තභාවවණො සතිසංවරෙන පිදහිතබ්බො, අයං පන එවං න කරොතීති ආහ “යථා සො ගොපාලකො වණං න පටිච්ඡාදෙති, එවං සංවරං න සම්පාදෙති”ති.

යථා ධුමො ඉන්ධනං නිස්සාය උප්පජ්ජමානො සණ්භො සුඛුමො තං තං විවරං අනුපවිස්ස ඛ්‍යාපෙත්තො සත්තානං ඩංසමකසාදිපරිස්සයං විනොදෙති, අග්ගිජාලසමුට්ඨානස්ස පුබ්බධිගමො හොති, එවං ධම්මදෙසනාඤ්ඤාණස්ස ඉන්ධනභූතං රූපාරූපධම්මජානං නිස්සාය උප්පජ්ජමානා සණ්භො සුඛුමා තං තං ඛන්ධන්තරං ආයතනන්තරඤ්ච අනුපවිස්ස ඛ්‍යාපෙති, සත්තානං මිච්ඡාවිතක්කාදිපරිස්සයං විනොදෙති, ඤාණග්ගිජාලසමුට්ඨානස්ස පුබ්බධිගමොති ධුමො වියාති ධුමොති ආහ “ගොපාලකො ධුමං විය ධම්මදෙසනාධුමං න කරොතී”ති. අත්තතො සන්තිකං උපගන්ත්වා නිසින්තස්ස කාතබ්බා තදනුච්ඡවිකා ධම්මකථා උපනිසින්තකථා. කතස්ස දානාදිපුඤ්ඤස්ස අනුමොදනකථා අනුමොදනා. තතොති ධම්මකථාදීනං අකරණතො. “බහුස්සුතො ගුණවා”ති න ජානන්තීති කස්මා වුත්තං, නනු අත්තතො ජානාපනත්ථං ධම්මකථාදි න

කාතබ්බමෙවාති? සච්චං, න කාතබ්බමෙව, සුද්ධාසයෙන පන ධම්මෙ කථිතෙ තස්ස ගුණජානනං සන්ධායෙනං වුත්තං. තෙනාහ භගවා -

“නාහාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිතං;
භාසයෙ ජොතයෙ ධම්මං, පග්ගණ්ඨෙ ඉසිනං ධජ්”න්ති. (සං. නි. 2.241);

තරන්ති එත්ථාති තිත්ථං, නදීතළාකාදීනං නහානාදිඅත්ථං ඔතරණට්ඨානං. යථා පන තං උදකෙන ඔතිණ්ණසත්තානං සරීරමලං පවාහෙති, පරිස්සමං විනොදෙති, විසුද්ධිං උප්පාදෙති, එවං බහුස්සුතා අත්තනො සමීපං ඔතිණ්ණසත්තානං ධම්මුදකෙන විත්තමලං පවාහෙත්ති, පරිස්සමං විනොදෙත්ති, විසුද්ධිං උප්පාදෙත්ති, තස්මා තෙ තිත්ථං වියාති තිත්ථං. තෙනාහ “තිත්ථංගුතෙ බහුස්සුතභික්ඛු”ති. බ්‍යඤ්ජනං කථං රොපෙතබ්බන්ති, භන්තෙ, ඉදං බ්‍යඤ්ජනං අයං සද්දො කථං ඉමස්මිං අත්ථෙ රොපෙතබ්බො, කෙන පකාරෙන ඉමස්ස අත්ථස්ස වාචකො ජාතො. “නිරූපෙතබ්බ”න්ති වා පාඨො, නිරූපෙතබ්බං අයං සභාවනිරුත්ති කථමෙත්ථ නිරුළ්භාති අධිප්පායො. ඉමස්ස භාසිතස්ස කො අත්ථොති සද්දත්ථං පුච්ඡති. ඉමස්මිං යානෙති ඉමස්මිං පාළිපදෙසෙ. පාළි කිං වදෙතීති භාවත්ථං පුච්ඡති. අත්ථො කිං දීපෙතීති භාවත්ථං වා සඬකෙතත්ථං වා. න පරිපුච්ඡතීති විමතිවිෂේදනපුච්ඡාවසෙන සබ්බසො පුච්ඡං න කරොති. න පරිපඤ්ඤාති පරි පරි අත්තනො ඤාතුං ඉච්ඡං න ආවික්ඛති න විභාවෙති. තෙනාහ “න ජානාපෙති”ති. තෙති බහුස්සුතභික්ඛු. විවරණං නාම අත්ථස්ස විහජිත්වා කථනන්ති ආහ “භාජෙත්වා න දස්සෙත්ති”ති. අනුත්තානීකතන්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකතං ගුය්හං පටිච්ඡන්තං. න උත්තානීකරොන්තීති සිනෙරුමූලකං වාලිකං උද්ධරන්තො විය පථවීසන්ධාරොදකං විවරිත්වා දස්සෙත්තො විය ව උත්තානං න කරොන්ති. එවං යස්ස ධම්මස්ස වසෙන බහුස්සුතා “තිත්ථ”න්ති වුත්තා පරියායනො, ඉදාහි තමෙව ධම්මං නිස්පරියායනො තිත්ථන්ති දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි වුත්තං. ධම්මො හි තරන්ති එතෙන නිබ්බානං නාම තළාකන්ති “තිත්ථ”න්ති වුච්චති. තෙනාහ භගවා සුමෙධගුතො -

“එවං කිලෙසමලධොවං, විජ්ජන්තෙ අමතන්තලෙ;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො අමතන්තලෙ”ති. (බු. වං. 2.14);

ධම්මස්සෙව නිබ්බානස්සොතරණතිත්ථංගුතස්ස ඔතරණපකාරං අජානන්තො “ධම්මතිත්ථං න ජානාති”ති වුත්තො.

පීතාපීතන්ති ගොගණෙ පීතං අපීතඤ්ච ගොරූපං න ජානාති න වින්දති. අවින්දන්තො හි න ලහතීති වුත්තො. “ආනිසංසං න වින්දති”ති වත්වා තස්ස අවින්දනාකාරං දස්සෙත්තො “ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා”තිආදිමාහ.

අයං ලොකුත්තරොති පදං සන්ධායාහ “අරිය”න්ති. පච්චාසත්තිඤ්ඤායෙන අනන්තරවිධිප්පටියෙධො වා, අරිය-සද්දො වා නිද්දොසපරියායො දට්ඨබ්බො. අට්ඨඨගිකන්ති ච විසුං එකජ්ඣක්ඛව අට්ඨඨගිකං උපාදාය ගහෙතබ්බං, අට්ඨඨගතා බාහුල්ලතො ච. එවක්ඛව කත්වා සත්තඨගස්සපි අරියමග්ගස්ස සඨගහො සිද්ධො හොති.

චත්තාරො සතිපට්ඨානෙතිආදීසු අවිසෙසෙන සතිපට්ඨානා වුත්තා. තත්ථ කායවෙදනාවිත්තධම්මාරම්මණා සතිපට්ඨානා ලොකියා, තත්ථ සම්මොහවිද්ධංසනවසෙන පචත්තා නිබ්බානාරම්මණා ලොකුත්තරාති එවං ඉමෙ ලොකියා, ඉමෙ ලොකුත්තරාති යථාභූතං න පජානාති.

අනවසෙසං දුහතීති පටිග්ගහණෙ මත්තං අජානන්තො කිස්මිඤ්ච දායකෙ සද්ධාහානියා කිස්මිඤ්ච පච්චයහානියා අනවසෙසං දුහති. වාචාය අභිභාරො වාචාභිභාරො. පච්චයානං අභිභාරො පච්චයාභිභාරො.

ඉමෙ අම්හෙසු ගරුචිත්තිකාරං න කරොන්තීති ඉමිනා නවකානං භික්ඛූනං ධම්මසම්පටිපත්තියා අභාවං දස්සෙති ආචරියුපජ්ඣායෙසු පිතුපෙමස්ස අනුපට්ඨාපනතො. තෙන ච සික්ඛාගාරවතාභාවදීපනෙන සඨගහස්ස අභාජනභාවං, තෙන ථෙරානං තෙසු අනුග්ගහභාවං. න භි සීලාදිගුණෙහි සාසනෙ ථීරභාවජ්ජත්තා අනනුග්ගහෙතබ්බෙ සබ්බමචාරී අනුග්ගණ්හන්ති, නිරත්ථකං වා අනුග්ගහං කරොන්ති. තෙනාහ “නවකෙ භික්ඛූ”ති. ධම්මකථාබන්ධන්ති පච්චෙණ්ඤාගතං පකිණ්ණකධම්මකථාමග්ගං. සච්චසත්තපටිසන්ධිපච්චයාකාරපටිසංයුත්තං සුඤ්ඤතාදීපනං ගුරුභගන්ථං. වුත්තවිපල්ලාසවසෙනාති “න රූපඤ්ඤ”තිආදීසු වුත්තස්ස පටිසෙධස්ස පටික්ඛෙපවසෙන අග්ගහණවසෙන. යොජෙත්වාති “රූපඤ්ඤ හොතීති ගණනාතො වා වණ්ණතො වා රූපං ජානාති”තිආදීනා, “තස්ස ගොගණොපි න පරිහායති, පඤ්චගොරසපරිහොගතොපි න පරිබාහිරො හොතී”තිආදීනා ච අත්ථං යොජෙත්වා. වෙදිතබ්බොති තස්මිං තස්මිං පදෙසෙ යථාරහං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

4. වූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

350. වෙළුක්කාහීති වෙලමයාහි උක්කාහි. උක්කභූතානි වෙලානි එත්ථාති උක්කවෙලා, නගරං. සබ්බා ගඬගා පාකටා හුත්වා පඤ්ඤායතීති පකතිවක්ඛුස්ස පාකටා හුත්වා උපට්ඨාති, දිබ්බවක්ඛුස්ස පන සමන්තවක්ඛුස්ස වා යත්ථ කත්ථවි නිසිත්තස්සපි භගවතො පාකටා හුත්වා පඤ්ඤායතෙව. සොත්ථීති අනුපද්දවො. වඩ්ඪීති අපරිහානි. ආරොග්ගන්ති අරොගතා ආබාධාහාවො.

මගධො ජනපදො නිවාසො එතස්සාති මාගධො, මාගධොව මාගධිකො. පඤ්ඤාය නාම දුට්ඨභාවො නත්ථි එකන්තානවජ්ජතාය, තස්මා දු-සද්දො අභාවවාථි “දුස්සිලො”තිආදීසු විය, ජාති-සද්දො ච සභාවත්ථොති ආහ “නිජ්ජඤ්ඤාසභාවො”ති. -සද්දො ආරම්භත්ථොති ආහ “පතාරෙසීති තාරෙතුං ආරභී”ති පරතීරං ගාවීනං අජ්ජත්තත්තා. සුච්ඡෙදානන්ති සුන්දරවිච්ඡෙදානං. විච්ඡෙදරට්ඨං කිර භූමිභාගදස්සනසම්පත්තියා ච වනරාමණෙයාකාදිනා ච සුන්දරං. ආමණ්ඩලිකං කරිත්වාති ආවත්තෙ පතිතා තෙමණ්ඩලාකාරෙන පරිබ්භමිත්වා. කතිපයාපි ගාවියො අසෙසෙත්වා නදීසොතෙන වුළුභත්තා වුත්තං “අවඬ්ඨිං විනාසං පාපුණිංසු”ති. කතිපයාසුපි හි අවසිට්ඨාසු ගාවීසු අනුක්කමෙනපි සියා ගොගණස්ස වඬ්ඨීති. විස්සමට්ඨානන්ති පරිස්සමවිනොදනට්ඨානං. තිත්ථා භට්ඨාති ගහෙතුං අසමත්ථතාය තිත්ථං අජ්ජත්තා. අරොගො නාම නාභොසීති ලොමමත්තමිපි අසෙසෙත්වා සබ්බා ගාවියො නදීසොතෙ විනට්ඨාති අත්ථො.

යෙසු බන්ධායතනධාතුසු ඉධ ලොකසමඤ්ඤා, තෙ අජානන්තා “අකුසලා ඉමස්ස ලොකස්සා”ති වුත්තාති ආහ “ඉධලොකෙ බන්ධධාතායතනෙසු අකුසලා අෂෙකා”ති. අයමෙව නයො “අකුසලා පරස්ස ලොකස්සා”ති එත්ථාපීති ආහ “පරලොකෙපි එසෙව නයො”ති. මාරො එත්ථ ධියතීති මාරධෙයාං. මාරොති චෙත්ථ කිලෙසමාරො චෙදිතබ්බො. බන්ධාහිසඬ්ඛාරා හි තස්ස පවත්තනභාවෙන ගහිතා, මච්චුමාරො විසුං ගහිතො එව, කිලෙසමාරවසෙනෙව ච දෙවපුත්තමාරස්ස කාමභවෙ ආධිපච්චන්ති. තෙසන්ති යෙ ඉධලොකාදීසු අෂෙකා, තෙසං. තෙ පන උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන දස්සෙන්නො ආහ “ඉමිනා ජ සත්ථාරො දස්සිතා”ති.

351. බලවගාවොති බලවත්තෙ ගොරුපෙ. තෙ පන දම්මතං උපගතගොණා චෙව ධෙනුයො වාති ආහ “දන්තගොණෙ චෙව ධෙනුයො වා”ති. අවිජාතගාවොති න විජාතගාවියො. වච්ඡකෙති බුද්දකවච්ඡෙ. අජ්ජත්ථො හි අයං ක-සද්දො. තෙනාහ “තරුණවච්ඡකෙ”ති. කිසාබලකෙති දුබ්බලෙ.

352. මාරස්ස තණ්හාසොතං ඡෙත්වාති බන්ධමාරසම්බන්ධිතණ්හාසඬ්ඛාතං සොතං සමුච්ඡින්නිත්වා. තයො කොට්ඨාසෙ බෙපෙත්වා ධීතාති අනාගාමිනො සන්ධායාහ. සබ්බවාරෙසුති සකදාගාමිසොතාපන්නඅට්ඨමකවාරෙසු. තත්ථ පන යථාක්කමං චතුමග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ බෙපෙත්වා ධීතා, එකකොට්ඨාසං බෙපෙත්වා ධීතා, පඨමං කොට්ඨාසං බෙපෙන්නොති වත්තබ්බං. ධම්මං අනුස්සරන්ති, ධම්මස්ස වා අනුස්සරණසීලාති ධම්මානුසාරිනො. ධම්මොති චෙත්ථ පඤ්ඤා අධිජ්ජෙතා. සද්ධං අනුස්සරන්ති, සද්ධාය වා අනුස්සරණසීලාති සද්ධානුසාරිනො.

ජානතාති එත්ථ ජානනකිරියාවිසයස්ස අවිසෙසිතත්තා අධිකාරවසෙන අනවසෙසඤ්ඤායවිසෙසා අධිප්පෙනාති ආහ “සබ්බමිමෙ ජානන්තෙනා”ති. අන්තොසාරවිරහතො අබ්භුග්ගතට්ඨෙත ච නළො වියාති නළො, මානොති ආහ “විගතමානනළං කත”න්ති. බෙමං පත්ථෙට්ඨාති එත්ථ චතුහි යොගෙහි අනුපද්දවත්තා “බෙම”න්ති අරහත්තං අධිප්පෙනං. පත්ථනා ච ඡන්දපත්ථනා, න තණ්හාපත්ථනාති ආහ “කත්තුකමාසතාඡන්දෙන අරහත්තං පත්ථෙට්ඨා”ති. පත්තායෙව නාම තස්ස පත්තියා න කොචි අන්තරායො. සොත්ථිතා පාරගමනං උද්දිස්ස දෙසනං ආරහිත්වා බෙමප්පත්තියා දෙසනාය පරියොසාපිතත්තා යථානුසන්ධිතාව දෙසනං නිට්ඨාපෙසිති.

වුළගොපාලකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. වුළසච්චකසුත්තවණ්ණනා

353. හංසච්චට්ඨකච්ඡන්තෙනාති හංසච්චට්ඨකපටිච්ඡන්තෙන, හංසමණ්ඩලාකාරෙනාති අත්ථො.

වදන්ති එතෙනාති වාදො, මග්ගො. කිං වදන්ති? උත්තරං. වාදානං සතාති වාදසතාති. “නිගණ්ඨො පඤ්චවාදසතාති, නිගණ්ඨී පඤ්චවාදසතාති”ති එවං නිගණ්ඨො ච නිගණ්ඨී ච පඤ්ච පඤ්ච වාදසතාති උග්ගහෙත්වා විවරන්තා. කිරියතො තෙ පුච්ඡිංසු, ලිඛිගතො පන නිගණ්ඨහාවො ඤාතො. තෙනාහ “අහං වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති.

ජග්ගන්තො සම්මජ්ජනාදිවසෙන. දිවාතරන්ති අතිදිවං. “කස්ස පුච්ඡා, කස්ස විස්සජ්ජනං හොතු”ති පරිබ්බාජිකාහි වුත්තෙ ථෙරො ආහ “පුච්ඡා නාම අම්භාකං පත්තා”ති. පුච්ඡා වාදානං පුබ්බපක්ඛො, යස්මා තුම්භෙ වාදපසුතා වාදාහිරතා ධජං පග්ගස්ස විවරථ, තස්මා වාදානං පුබ්බපක්ඛො අම්භාකං පත්තො, එවං සන්තෙපි තුම්භාකං මාතුගාමහාවතො පුබ්බපක්ඛං දෙමාති ආහ “තුම්භෙ පන මාතුගාමා නාම පයමං පුච්ඡතා”ති. තා පරිබ්බාජිකා එකෙකා අඛිඨතෙයාසතවාදමග්ගං පුච්ඡන්තියො වාදසහස්සං පුච්ඡිංසු. යථා නිසිතස්ස බග්ගස්ස කුමුදනාළවිජෙදනෙ කිමත්ථි භාරියං, එවං පටිසම්භිදාප්පත්තස්ස සාවකෙසු පඤ්ඤවත්තානං අග්ගහාවෙ යීතස්ස ධම්මසෙනාපතීනො පුපුජ්ජනපරිකප්පිතපඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙ කිමත්ථි භාරියං. තෙනාහ “ථෙරො බග්ගෙනා”තිආදි. තත්ථ නිජ්ජටං නිග්ගණ්ඨීං කත්වාති යථා තා පුන තත්ථ ජටං ගණ්ඨීං කාතුං න විසහන්ති, තථා විජටෙත්වා කටෙසි. අයං ථෙරො චතුරඛිගසමන්තාගතෙ අන්ධකාරෙ සහස්සවට්ටිකං දිපෙනිතො විය අඤ්ඤෙසං අවිසයෙ අන්ධකාරභූතෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතමත්තෙයෙව විස්සජ්ජෙසිති ථෙරස්ස පඤ්ඤාචෙයාත්තියං දිස්වා සයඤ්ච අන්තිමභවිකතාය කොහඤ්ඤෙ යාතුං අසක්කොන්තියො “එත්තකමෙව, හන්තෙ, මයං ජානාමා”ති ආහංසු. ථෙරස්ස විසයන්ති ථෙරස්ස පඤ්ඤාවිසයං.

නෙව අන්තං න කොටිං අද්දසංසුති එකන්ති වත්තබ්බස්ස බහුභාවතො තස්සා පුච්ඡාය අත්ථො එවමන්තො එවමවසානකොටිති න පස්සිංසු න ජානිංසු. ථෙරො තාසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්තො පබ්බජ්ජාරුචිං දිස්වා ආහ “ඉදානි කිං කරිස්සමා”ති? උත්තරිතරපඤ්ඤොති වාදමග්ගපරිවයෙන මෙධාවිතාය ව යාදිසා තාසං පඤ්ඤා, තතො උත්තරිතරපඤ්ඤො.

කථාමග්ගොති වාදමග්ගො. තස්මා තෙනි තෙනි පරප්පවාදාදීහි භස්සං වාදමග්ගං පකාරෙහි වදෙතිති භස්සප්පවාදකො. පණ්ඩිතවාදොති අහං පණ්ඩිතො නිපුණො බහුස්සුතොති එවංවාදී. යං යං නක්ඛත්තවාරොන ආදිසතීති නක්ඛත්තගතියා කාලඤ්ඤාණෙන “අසුකදිවසෙ වන්දග්ගාහො භවිස්සති, සුරියග්ගාහො භවිස්සති”තිආදිනා යං යං ආදෙසං භණ්ති. සාධුලද්ධිකො ඤාණසම්පත්තියා සුන්දරො. ආරොපිතොති පටිඤ්ඤාහෙතුනිදස්සනාදිදොසං උපරි ආරොපිතො වාදො ස්වාරොපිතො. දොසපදං ආරොපෙන්නෙන වාදිනා පරවාදිමිති අභිභූයා තස්ස ධාතුක්ඛොහොපි සියා, විත්තවික්ඛෙපෙන යෙන දොසො තෙන සඬකප්පිතො සම්පවෙධිතොති. පුණන්ති සරීරං බොහිතන්ති කත්වා. පුණන්ති හි ලොහිතපිත්තසෙම්භානං අධිවචනං සබ්බඬගසරීරධාරණතො. අපිච පුණපදො නාම අත්ථි කථාමග්ගො වාදමග්ගං ගණ්හන්තානං. සච්චකො පන කොහඤ්ඤෙ යත්වා අත්තතො වාදප්පහෙදවසෙන පරෙ විම්භාපෙන්නො “පුණං වෙපාහ”න්තිආදිමාහ. සාවකානං විනයං නාම සික්ඛාපදං, තඤ්ච ධම්මදෙසනා හොතිති එසා එව වස්ස අනුසාසනීති විනයනාදිමුඛෙන සම්මාසම්බුද්ධස්ස මතං සාසනං පුච්ඡන්තො සච්චකො “කථං පන, හො, අස්සජී”තිආදිමාහ. අථස්ස ථෙරො “ලක්ඛණත්තයකථා නාම අනඤ්ඤසාධාරණා බුද්ධාවෙණිකා ධම්මදෙසනා, තත්ත ව මයා අනිච්චකථාය සමුට්ඨාපිතාය තං අසහන්තො සච්චකො තුච්ඡමානෙන පටපටායන්තො කුරුමානො ලිච්ඡවී ගහෙන්වා භගවතො සන්තිකං ආගමිස්සති, අථස්ස භගවා වාදං මද්දිත්වා අනිච්චන්ති පතිට්ඨපෙන්නො ධම්මං කථෙස්සති, තදා භවිස්සති විජහිතවාදො සම්මාපටිපත්තියා පතිට්ඨිතො”ති වින්තෙන්වා අනිච්චානත්තලක්ඛණපටිසංයුත්තං භගවතො අනුසාසනං දස්සෙන්තො “එවං, හො, අග්ගිවෙස්සනා”තිආදිමාහ.

කස්මා පනෙත්ථ දුක්ඛලක්ඛණං අග්ගහිතන්ති ආහ “ථෙරො පනා”තිආදි. “උපාරම්භස්ස ඔකාසො හොති”ති සඬබෙපතො චුත්තං විවරිතුං. “මග්ගඵලානී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පරියායෙනාති සඬබාරදුක්ඛතාපරියායෙන. අයන්ති සච්චකො. නයිදං තුම්භාකං සාසනං නාමාති යත්ථ තුම්භෙ අවට්ඨිතා, ඉදං තුම්භාකං සබ්බඤ්ඤාසාසනං නාම න හොති දුක්ඛතො අනිස්සරණත්තා, අථ බො මහාආඝාතනං නාමෙතං, මහාදුක්ඛනිද්දිට්ඨත්තා පන නිරයුස්සදො නාම උස්සදනිරයො නාම, තස්මා නත්ති නාම තුම්භාකං සුබාසා. උට්ඨායුට්ඨායාති උස්සුක්කං කත්වා, දුක්ඛමෙව ජීරාපෙන්නා සබ්බසො දුක්ඛමෙව අනුභවන්තා, ආහිණ්ඩට්

විවරථාති. සබ්බමිදං තස්ස මිච්ඡාපරිකප්පිතමෙව. කස්මා? දුක්ඛසච්චුපසඤ්ඤිතායෙව හෙත්ථ නිජ්ජරියායකථා නාම. තස්ස හි පරිඤ්ඤත්ථං භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති. මග්ගඵලානි සඬ්ඛාරභාවෙන “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං”න්ති පරියායතො දුක්ඛං, න නිජ්ජරියායතො. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. සොතුං අයුත්තං මිච්ඡාවාදත්තාති අධිජ්ජායො.

354. සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්ති සන්ධාගාරං, රාජකුලානං සන්ථාපනඅගාරන්තිපි සන්ධාගාරං, තස්මිං සන්ථාගාරෙති අත්ථො. එකස්මිං කාලෙ තාදියෙ කාලෙ රාජකිච්චානං සන්ථානමෙත්ථ විචාරෙත්තීති සන්ධාගාරං, තස්මිං සන්ථාගාරෙතිපි අත්ථො. පතිට්ඨිතන්ති “අනිච්චං අනත්තං”ති ච පටිඤ්ඤානං. ඉදානෙව පිට්ඨිං පරිචන්තෙත්තොති භගවතො නලාටං අනොලොකෙත්වා විමුඛභාවං ආපජ්ජන්තො. සුරාසරෙති සුරාසම්පාදකගෙහෙ. පිට්ඨකිලඤ්ජන්ති පිට්ඨයපනකිලඤ්ජං. වාලන්ති වඩ්ඪගවාරං. සාණසාටකකරණත්ථන්ති සාණසාටකං කරොන්ති එතෙනාති සාණසාටකකරණං, සුත්තං, තදත්ථං. සාණවාකා එතෙසු සන්තීති සාණවාකා, සාණදණ්ඩා. තෙ ගහෙත්වා සාණානං ධොවනසදිසං කිලිතජානං යථා “උද්දාලපුප්ඵභඤ්ජිකා, සාණභඤ්ජිකා”ති ච. කිං සො භවමානොති කිදියො හුත්වා සො භවමානො, කිං භොන්තො ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස වාදාරොපනං නාම තතො උත්තරිතරසුරගුණො එව යක්ඛාදිභාවෙන සො භවමානො අභිසම්භුණෙය්‍ය. අයං පන අප්පානුභාවතාය පිසාවරුපො කිං එත්තකං කාලං නිද්දායන්තො අජ්ජ පබ්බජ්ඣත්වා එවං වදන්ති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “කිං යක්ඛො”තිආදි.

355. මහාමජ්ඣන්තිකසමයෙති මහති මජ්ඣන්තිකකාලෙ, ගගනමජ්ඣෙ සූරියගතවෙලාය. දිවාපඨානිකා පඨානානුයුඤ්ජකා. චත්තං දස්සෙත්වාති පච්ඡාහත්තං දිවාචිහාරූපගමනතො පුබ්බෙ කාතබ්බචත්තං දස්සෙත්වා පටිපජ්ජිත්වා. භගවත්තං දස්සෙත්තොති භගවති ගාරවබ්බුමානං විභාවෙන්තො උභො හත්ථෙ කමලමකුලාකාරෙ කත්වා උක්ඛිජ්ජ භගවත්තං දස්සෙත්තො.

තං සන්ධායාති තං අපරිච්ඡින්නගණනං සන්ධාය එවං “මහතියා ලිච්ඡවිපරිසායා”ති වුත්තං. කිං සීසෙන භූමිං පහරන්තෙනෙව චන්දනා කතා භොති? කෙරාටිකාති සයා. මොවෙන්තාති හික්ඛාදානතො මොවෙන්තා. අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො වියාති හෙට්ඨාඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො විය. යත්ථ කත්ථවීති අත්තතො අනුරූපං වචනං අසල්ලපෙත්තො යත්ථ කත්ථවී.

356. දිස්සති “ඉදං ඉමස්ස ඵලං”න්ති අපදිස්සති එතෙනාති දෙසො, කාරණං, තදෙව තස්ස පවත්තිට්ඨානතාය ඔකාසොති ආහ “කඤ්චිදෙව දෙසන්ති කඤ්චි ඔකාසං කිඤ්චි කාරණං”න්ති. ඔකාසො යානන්ති ච කාරණං

වුවිච්ඡි “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො” තිආදීසු (දී. නි. 3.161; ම. නි. 3.128-131; අ. නි. 1.268-295; විභ. 809). යදාකඬ්ඛසීති න වදන්ති අනවසෙසධම්මවිසයත්තා පටිඤ්ඤාය. තුම්භන්ති තුම්භාකං. යක්ඛ...පෙ.... පරිබ්බාජකානන්ති එත්ථ “පුච්ඡාචුසො, යදාකඬ්ඛසී” තිආදීති (සං. නි. 1.246; සු. නි. ආලවකසුත්ත) පුච්ඡාවචනානි යථාක්කමං යොජෙතබ්බානි.

ඤ්ඤාතා සයං ලොකමීමං පරඤ්ඤාති ඉදං මහාසත්තො නිරයං සග්ගඤ්ඤා වෙසං පච්චක්ඛන්තො දස්සෙත්වා ආහ.

තග්ගි තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථානි යථා පකාරෙන සුකුසලො සබ්බඤ්ඤා ජානාති කථෙති, තථා අහං කථෙස්සාමි. තස්ස පන කාරණං අකාරණඤ්ඤා අවිජානන්තො රාජානං කරොතු වා මා වා, අහං පන තෙ අක්ඛිස්සාමිති ආහ “රාජා ව බො...පෙ.... න වා”ති.

කථිතනියාමෙනෙව කථෙත්තොති තෙපරිවට්ටකථාය දුක්ඛලක්ඛණමිපෙස කථෙස්සති, ඉධ පන අඤ්ඤාතා සාවකෙන අස්සජිනා කථිතං, අඤ්ඤාතා සමණෙන ගොතමෙනාති වචනොකාසපරිහරණත්ථං දුක්ඛලක්ඛණං අනාමසිත්වා ථෙරෙන කථිතනියාමෙනෙව අනිච්චානත්තලක්ඛණමෙව කථෙත්තෙන භගවතා – “රූපං අනත්තා යාව විඤ්ඤාණං අනත්තා”ති චුත්තෙ සච්චකො තං අසම්පට්ඨිජන්තො උපමාය අත්ථඤාපනෙ උපමාපමාණං යථා “ගො විය ගවයො”ති අත්තානං උපමෙයාං කත්වා උපමාපමාණෙන පතිට්ඨාපෙතුකාමො ආහ “උපමා මං, හො ගොතම, පටිභාති”ති, උපමං තෙ කරිස්සාමි, උපමායපිධෙකච්චෙ විඤ්ඤා පුරිසා භාසිතස්ස අත්ථං ආජානන්ති අධිජ්ජායො. භගවා උපමාසතෙන, අඤ්ඤාතො වාපි පමාණෙන තව අත්තා පතිට්ඨාපෙතුං න ලබ්භා අත්තතො විය පමාණස්සපි අනුපලබ්භනතොති ආහ “පටිභාතු තං අග්ගිවෙස්සනා”ති. යථා හි අත්තා නාම කොච්ඡි පරමත්ථතො න උපලබ්භති එකංසෙන අනුපලද්ධිතො, එවස්ස ඤාපකපුග්ගලං පමාණමිපි න උපලබ්භති. තෙනාහ “ආහර තං උපමං විස්සත්ථො”ති, න තෙන තව අත්තවාදො පතිට්ඨං ලහතිති අධිජ්ජායො.

යං දිට්ඨං කායිකං වා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤං පුරිසපුග්ගලෙ උපලබ්භති, තෙන විඤ්ඤායති රූපත්තායං පුරිසපුග්ගලො, තථා යං දිට්ඨං සුඛදුක්ඛපටිසංවෙදනං පුරිසපුග්ගලෙ උපලබ්භති, යං දිට්ඨං නීලාදිසඤ්ජානනං, යං දිට්ඨං රජ්ජනදුස්සනාදි, යං දිට්ඨං ආරම්මණපටිච්ඡානනං පුරිසපුග්ගලෙ උපලබ්භති, තෙන විඤ්ඤායති විඤ්ඤාණත්තායං පුරිසපුග්ගලොති. එවං රූපාදිලක්ඛණො අත්තා තත්ථ තත්ථ කායෙ කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙති, එවඤ්ඤාතො සම්පට්ඨිජන්තො, අඤ්ඤාතා කම්මඵලසම්බන්ධො න යුජ්ජෙය්‍යාති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “ඉමිනා කිං

දීපෙනි” තිආදිමාහ. තත්ථ තෙනි සත්තා. පතිට්ඨායාති නිස්සාය. “රූපත්තායං පුරිසපුග්ගලො” තිආදිනා රූපාදිධම්මෙ “අත්තා” ති වත්වා පුන “රූපෙ පතිට්ඨායා” තිආදිං වදන්තො අයං නිගණ්ඨො අත්තතො වාදං භින්දති පතිට්ඨානස්ස, පතිට්ඨායකස්ස ච අහෙදදීපනතො. රූපාදයො වෙදනාදිසභාවා අත්තා තත්තිස්සයෙන පුඤ්ඤාදිකිරියාසමුපලද්ධිතො ඉධ යං නිස්සාය පුඤ්ඤාදිකිරියා සමුපලබ්භති, තෙ රූපාදයො සත්තසඤ්ඤිතා අත්තසභාවා දිට්ඨා යථා තං දෙවතාදීසු, යෙ පන සත්තසඤ්ඤිතා තතො අඤ්ඤෙ අසත්තසභාවා දිට්ඨා යථා තං කට්ඨකලිඬගරාදීසුති එවං සාධෙතබ්බං අත්ථං සහෙතුං කත්වා දස්සෙන්නො නිගණ්ඨො නිදස්සනං ආනෙසිති ආහ “අතිවිය සකාරණං කත්වා උපමං ආහරී” ති. තස්ස පන “බලකරණියා” ති වුත්තපුරිසප්පයොගා විය බීජගාමභූතගාමාපි සජීවා එවාති ලද්ධිති තෙ සදිසුදාහරණභාවෙන වුත්තාති දට්ඨබ්බං. සචෙ පන යෙ ජීවස්ස ආධාරණභාවෙන සහිතෙන පචත්තෙතබ්බභාවෙන සල්ලක්ඛෙතබ්බා, තෙ සජීවාති ඉච්ඡිතා, න කෙවලෙන පචත්තෙතබ්බභාවෙන. එවං සති “බලකරණියා කම්මන්තා” ති වදන්තෙන විසදිසුදාහරණභාවෙන උපනීතන්ති දට්ඨබ්බං.

සමත්ථො නාම නත්ථී අත්තවාදහඤ්ජනස්ස අනත්තතාපතිට්ඨාපනස්ස ච සුගතාවෙණිකත්තා. යං පනෙතරහි සාසනිකා යථාසත්ති තදුභයං කරොන්ති, තං බුද්ධෙහි දින්නනායෙ යත්වා තෙසං දෙසනානුසාරතො. නිවත්තෙත්වාති නීහරිත්වා, විසුං කත්වාති අත්ථො. සකලං වෙසාලින්ති සබ්බවෙසාලිවාසිනං ජනං නිස්සයුපවාරෙන නිස්සිතං වදති යථා “ගාමො ආගතො” ති. සංවට්ටිත්වාති සම්පිණ්ඩිත්වා, එකජ්ඣං ගහෙත්වාති අත්ථො.

357. පතිට්ඨපෙත්වාති යථා තං වාදං න අවජානාති, එවං පටිඤ්ඤං කාරෙත්වාති අත්ථො. ඝාති-සද්දො භිංසනත්ථො, තතො ච සද්දවිදු අරහත්ථං තාය-සද්දං උප්පාදෙත්වා ඝාතෙතායන්ති රූපසිද්ධිං ඉච්ඡන්තිති ආහ “ඝාතාරහ”න්ති. ජාපෙතායන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. වත්තිතුඤ්ච මරහතිති ම-කාරො පදසන්ධිකරො. විසෙසෙත්වා දීපෙනිති “වත්තති” ඉවචෙව අවත්වා “වත්තිතුඤ්ච මරහති” ති දුතියෙන පදෙන භගවතා වුත්තං විසෙසෙත්වා දීපෙනි.

පාසාදිකං අභිරූපන්ති අභිමතරූපසම්පන්නං සබ්බාවයවං. තතො එව සුසජ්ජිතං සබ්බකාලං සුට්ඨු සජ්ජිතාකාරමෙව. එවංවිධන්ති යාදිසං සන්ධාය වුත්තං, තං දස්සෙති “දුබ්බණ්ණ”න්තිආදිනා. ඉමස්මිං යානෙති “වත්තති තෙ තස්මිං රූපෙ වසො” ති එතස්මිං කාරණග්ගහණෙ. කාරණඤ්ඤෙතං භගවතා ගහිතං “වත්තති...පෙ.... මා අහොසී” ති. තෙනෙතං දස්සෙති රූපං අනත්තා අවසවත්තතො, යඤ්චි වසෙ න වත්තති, තං අනත්තකමෙව දිට්ඨං යථා තං සම්පත්ති. වාදන්ති දොසං නිග්ගහං ආරොපෙස්සති. සත්තධා මුද්ධා එලකීති සහධම්මිකසාකච්ඡාහි තථාගතෙ, පුච්ඡන්තෙ අඛ්‍යාකරණෙන

විභෙසාය කඨිරමානත්තා තතියෙ වාරෙ ධම්මතාවසෙන විභෙසකස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලති යථා තං සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤාය භගවතො සම්මුඛභාවුපගමනෙ. වජිරපාණි පන කස්මා යීතො භොතීති? භගවා විය අනුකම්පමානො මහන්තං භයානකං රූපං මාපෙත්වා තාසෙත්වා ඉමං දිට්ඨිං විස්සජ්ජාපෙමීති තස්ස පුරතො ආකාසෙ වජිරං ආභරන්තො තිට්ඨති, න මුද්ධං ඵාලෙතුකාමො. න හි භගවතො පුරතො කස්සපි අනත්ථො නාම භොති. යස්මා පන භගවා එකංසතො සහධම්මිකමෙව පඤ්ඤං පුච්ඡති, තස්මා අට්ඨකථායං “පුච්ඡතෙ” ඉවිචෙව වුත්තං.

ආදිත්තන්ති දිජ්ජමානං. අක්ඛිනාසාදිතීති ආදි-සද්දෙන ඵලකස්සසදිසකෙසමස්සආදිනං සඬගණ්භාති. “දිට්ඨිවිස්සජ්ජාපනත්ථ”න්ති වත්වා නයිදං යදිච්ඡාවසෙන ආගමනං, අථ ඛො ආදිතො මහාබ්‍රහ්මානං පුරතො කත්වා අත්තනා කතපටිඤ්ඤාවසෙනාති දස්සෙත්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. න්ති වජිරපාණිං. තං සච්චකස්ස පටිඤ්ඤාය පරිවත්තනකාරණං. අඤ්ඤෙපි නු ඛොතිආදි සච්චකස්ස වීමංසකභාවදස්සනං. අවීමංසකෙන හි තං දිස්වා මහායක්ඛොති වදෙය්‍ය, තෙනස්ස අසාරූප්පං සියා, අයං පන අඤ්ඤෙසං අභීතභාවං උපධාරෙත්වා “අද්ධාමෙ යක්ඛං න පස්සන්ති, තස්මා මය්හමෙව භයං උජ්ජන්ත”න්ති තීරෙත්වා යුත්තජ්ජත්තවසෙන පටිපජ්ජී.

358. උපධාරෙත්වාති ඛ්‍යාකාතබ්බමත්ථං සල්ලක්ඛෙත්වා. එසෙව නයොති සඬබාරවිඤ්ඤාණෙසුපි සඤ්ඤාය විය නයොති අත්ථො. වුත්තච්ඡරියායෙනාති “අකුසලා දුක්ඛා වෙදනා මා අභොසි, අකුසලා දොමනස්සසම්පයුත්තා සඤ්ඤා මා අභොසි”තිආදිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සජ්ජදට්ඨවිසන්ති සබ්බසත්තානං සජ්ජදට්ඨට්ඨානෙ සරීරපදෙසෙ පතිතං විසං. අල්ලිතොති සංසිලිට්ඨො. උපගතොති න අපගතො. අජ්ඣෙධාසිතොති ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා යීතො. පරිතො ජානෙය්‍යාති සමන්තතො සබ්බසො කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා ජානෙය්‍ය. පරික්ඛෙපෙත්වාති ආයතිං අනුජ්ජත්තිධම්මතාපාදනවසෙන සබ්බසො ඛෙපෙත්වා. තථාභූතො වස්ස ඛයවයං උපනෙති නාමාති ආහ “ඛයං වයං අනුජ්ජාදං උපනෙත්වා”ති.

359. අත්තතො වාදස්ස අසාරභාවතො, යථාපරිකප්පිතස්ස වා සාරස්ස අභාවතො අත්තොසාරවිරහිතො රිත්තො. විජ්ජකාරන්ති දිට්ඨියා සිලාචාරස්ස ව වසෙන විරූපනං සාපරාධනං සාවජ්ජනං තෙසං උපරි ආරොපෙත්වා. සින්තපත්තොති තනුකපත්තො. විචාරිතන්ති විචාලිතං.

අසාරකරුක්ඛපරිවිතොති පලාසාදිඅසාරරුක්ඛකොට්ටනෙ කතපරිවයො. උද්ධභාවන්ති විපක්කභාවං, තික්ඛභාවන්ති අත්ථො. නත්ථීති සදා නත්ථීති න වත්තබ්බං. පරිසතීති චතුපරිසමජ්ඣෙ. තථා හි “ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චිත්වා

පටිච්ඡන්තසරීරා”ති වුත්තං. යන්තාරුළ්භස්ස වියාති බ්‍යාකරණත්ථං වායමයන්තං ආරුළ්භස්ස විය.

360. දිට්ඨිවිසුකානීති දිට්ඨිකිඤ්චකානි. දිට්ඨිසඤ්චරිතානීති දිට්ඨිතාලානානි. දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතානීති දිට්ඨිඉඤ්ජිතානි. තෙසං අධිජ්ජායං ඤත්වාති තෙසං ලිච්ඡවිකුමාරානං ඉඤ්ජිතෙනෙනෙව අජ්ඣාසයං ජානිත්වා. තෙනාහ “ඉමෙ”තිආදි.

361. යස්මිං අධිගතෙ පුග්ගලො සත්ථුසාසනෙ විසාරදො හොති පරෙහි අසංභාරියො, තං ඤාණං විසාරදස්ස භාවොති කත්වා වෙසාරජ්ජන්ති ආහ “වෙසාරජ්ජප්පත්තොති ඤාණප්පත්තො”ති. තතො එවමස්ස න පරො පච්චෙනබ්බො එතස්ස අත්ථිති අපරජ්ජව්වයො. න පරො පත්තියො සද්දහාතබ්බො එතස්ස අත්ථිති අපරජ්ජත්තියො. කාමං සච්චකො සෙක්ඛභූමි අසෙක්ඛභූමීති ඉදං සාසනාවොහාරං න ජානාති. පස්සතීති පන දස්සනාකිරියාය විජ්ජකතභාවස්ස වුත්තත්තා “න එත්තාවතා හික්ඛුකිච්චං පරියොසිත”න්ති අඤ්ඤාසි, තස්මා පුන “කිත්තාවතා පනා”ති පුච්ඡං ආරහි. තෙන වුත්තං “පස්සතීති වුත්තත්තා”තිආදි.

යථාභූතං පස්සතීති දස්සනං, විසිට්ඨට්ඨයෙන අනුත්තරියං, දස්සනමෙව අනුත්තරියන්ති දස්සනානුත්තරියං, දස්සනෙසු වා අනුත්තරියං දස්සනානුත්තරියං. ලොකියපඤ්ඤාති චෙත්ථ විජ්ජසනාපඤ්ඤා චෙදිතබ්බො. සා හි සබ්බලොකියපඤ්ඤාහි විසිට්ඨට්ඨයෙන “අනුත්තරා”ති වුත්තා. ලොකියපටිපදානුත්තරියෙසුපි එසෙව නයො. ඉදානි නිජ්ජරියායතොව තිව්ධමපි අනුත්තරියං දස්සෙතුං “සුද්ධලොකුත්තරමෙවා”තිආදි වුත්තං. සතිපි සබ්බෙසමපි ලොකුත්තරධම්මානං අනුත්තරභාවෙ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන අග්ගමග්ගපඤ්ඤා තතො උත්තරිතරස්ස අභාවතො දස්සනානුත්තරියං. තෙනාහ “අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි”ති. සෙසානි මග්ගඋග්ගානීති සෙසානි අරහත්තමග්ගඋග්ගානි. තානි හි මත්ථකප්පත්තානි නිබ්බානගාමීනි පටිපදාති. අග්ගඵලවිමුත්තීති අග්ගමග්ගස්ස ඵලවිමුත්තී අරහත්තඵලං. ඛිණ්ණාසවස්සාති සබ්බසො ඛියමානාසවස්ස. නිබ්බානදස්සනන්ති අග්ගමග්ගසම්මාදිට්ඨියා සච්ඡිකිරියාහිසමයමාහ. තත්ථ මග්ගඋග්ගානීති අට්ඨ මග්ගඋග්ගානි. චතුසච්චන්තොගධත්තා සබ්බස්ස ඤෙය්‍යධම්මස්ස “චත්තාරි සච්චානි බුද්ධො”ති වුත්තං. සච්චානුගතසම්මොහවිද්ධංසනෙනෙව හි භගවතො සබ්බසො ඤෙය්‍යාවරණප්පහානං. නිබ්බිසෙවනොති නිරුද්ධකිලෙසවිසෙවනො.

362. ධංසිති අනුද්ධංසනසීලා. අනුපහතන්ති අවික්ඛිත්තං. සකලන්ති අනුතං. කායඋග්ගන්ති කායමෙව අඋග්ගන්ති වදන්ති, කායසඤ්චාතං අඋග්ගං සිසාදිඅවයවන්ති අත්ථො. තථා “හොතු, සාධු”ති එවමිදං වාචාය අවයවො වාවඋග්ගන්ති.

363. ආහරන්තීති අභිහරන්ති. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලසඬ්ඛාතො ආනුභාවො. පුඤ්ඤඵලමිපි හි උත්තරපදලොපෙන “පුඤ්ඤ”න්ති වුවිච්ඡි – “කුසලානං, හික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵවමිදං පුඤ්ඤං පට්ඨස්සි”ති ආදීසු (දී. නි. 3.80). තෙනාහ “ආයතිං විපාකක්ඛන්ධා”ති. පුඤ්ඤමහීති මහති පුඤ්ඤඵලවිභූති සෙතච්ඡත්තමකුට්ඨාමරාදි. තෙන වුත්තං “විපාකක්ඛන්ධානංයෙව පරිවාරො”ති. ලිච්ඡවිහි පෙසිතෙන බාදනීයභොජනීයෙන සමණො ගොතමො සසාවකසඬ්ඛෙසො මයා පරිවිසිතො, තස්මා ලිච්ඡවිනමෙව තං පුඤ්ඤං භොතීති. තෙනාහ “තං දායකානං සුබ්බාය භොතු”ති. යස්මා පන භගවතො හික්ඛුසඬ්ඛස්ස ඵ සච්චකෙන දානං දින්නං, න ලිච්ඡවිහි, තස්මා භගවා සච්චකස්ස සතිං පරිවත්තෙන්තො “යං බො”ති ආදිමාහ. තෙන වුත්තං “ඉති භගවා”ති ආදි. නිගණ්ඨස්ස මතෙන විනායෙවාති සච්චකස්ස විත්තෙන විනා ඵව තස්ස දක්ඛිණං බෙත්තගතං කත්වා දස්සෙති. තෙනාහ “අත්තනො දින්නං දක්ඛිණං...පෙ.... නියායාතෙසි”ති.

වූලසච්චකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා

364. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරතීති ඉමිනා තදා භගවතො වෙසාලියං නිවාසපරිච්ඡින්නො පුබ්බණ්ණාදිහෙදො සබ්බො සමයො සාධාරණතො ගහිතො, තථා තෙන බො පන සමයෙනාති ඵ ඉමිනා. පුබ්බණ්ණසමයන්ති පන ඉමිනා තබ්බිසෙසො, යො හික්ඛාචාරත්ථාය පච්චවෙක්ඛණකාලො. අට්ඨකථායං පන “තීහි පදෙහි එකොව සමයො වුත්තො”ති වුත්තං විසෙසස්ස සාමඤ්ඤන්තොගධත්තා. මුඛධොවනස්ස පුබ්බකාලකිරියාභාවසාමඤ්ඤතො වුත්තං “මුඛං ධොවිත්වා”ති. මුඛං ධොවිත්වා ඵව හි වාසධුරො වෙ, වෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා යථා විණ්ණං භාවනානුයොගං, ගන්ථධුරො වෙ, ගන්ථපරිවයෙ කතිපයෙ නිසජ්ජවාරෙ අනුපුඤ්ඤිත්වා පත්තචීවරං ආදාය විතක්කමාළං උපගච්ඡති.

කාරණං යුත්තං, අනුච්ඡවිකන්ති අත්ථො. පුබ්බෙ යථා වින්තිතං පඤ්භං අපුච්ඡිත්වා අඤ්ඤං පුච්ඡන්තො මග්ගං යපෙත්වා උම්මග්ගතො පරිවත්තෙන්තො විය භොතීති ආහ “පස්සෙන තාව පරිහරන්තො”ති.

365. උරුක්ඛම්භොපි නාම භවිස්සතීති එත්ථ නාම-සද්දො විම්භයත්ථොති කත්වා වුත්තං “විම්භයත්ථවසෙනා”ති ආදි. “අන්ධො නාම පබ්බතං අභිරුහිස්සති”ති ආදීසු විය විම්භයවාචිසද්දයොගෙන හි “භවිස්සති”ති අනාගතච්චනං. කායන්වයන්ති කායානුගතං. “අයම්පි බො කායො ඵවංධම්මො ඵවංභාවී ඵවංඅනතීතො”ති ආදිනා (දී. නි. 2.379; ම. නි. 1.112; ම. නි. 3.154) කායස්ස අසුභානිච්චාදිතාය අනුපස්සනා කායභාවනාති ආහ “කායභාවනාති පන විපස්සනා වුවිච්ඡි”ති. අනාගතරූපන්ති අහිතෙ අත්ථො අනාගතසද්දාරොපනං අනාගතප්පයොගො න සමෙති. අත්ථොපීති

“උරුක්බම්භොපි නාම භවිස්සති”ති චුත්තආත්ථොපි න සමෙති. අයන්ති අත්තකිලමථානුයොගො. තෙසන්ති නිගණ්ඨානං.

366. අත්තනො අධිජ්ජෙනකායභාවනං විත්ථාරෙන්තො විත්ථාරතො දස්සෙන්තො යෙ තං අනුයුත්තා, තෙ නාමගොත්තනො විභාවෙන්තො “නන්දො වච්ඡො”ති ආදිමාහ. කිලිට්ඨතපානන්ති කායස්ස කිලෙසනතපානං සුග්ගලානං. ජාතමෙදන්ති මෙදභාවාපත්තිවසෙන උජ්ජන්තමෙදං. පුරිමං පභායාති කාලපරිච්ඡේදෙන අනාභාරඅජ්ජාභාරතාදිවසෙන කායස්ස අපචිනනං බෙදනං පරිච්චජිත්වා. කායභාවනා පන න පඤ්ඤායතීති නියමං පරමත්ථතො කායභාවනාපි තව ඤාණෙන න ඤායති, සෙසතොපි න දිස්සති.

367. ඉමස්මිං පන යානෙති “කායභාවනම්පි බො ත්වං, අග්ගිවෙස්සන, න අඤ්ඤාසි, කුතො පන ත්වං විත්තභාවනං ජානිස්සසි”ති ඉමස්මිං යානෙ. තථා “යො ත්වං එවං ඔළාරිකං දුබ්බලං කායභාවනං න ජානාසි, සො ත්වං කුතො සන්තසුබ්බමං විත්තභාවනං ජානිස්සසි”ති එතස්මිං අත්ථවණ්ණනායානෙ. අබුද්ධවචනං නාමෙතං පදන්ති කායභාවනාසඤ්ඤිතවිපස්සනාතො විත්තභාවනා සන්තා, විපස්සනා පන පාදකජ්ඣානතො ඔළාරිකා වෙව දුබ්බලා වාති අයඤ්ච එතස්ස පදස්ස අත්ථො. “අබුද්ධවචනං නාමෙතං වචනං සියා”ති වත්වා ථෙරො පක්කමිතුං ආරහති. අථ නං මහාසීවත්ථෙරො “විපස්සනා නාමෙසා න ආදිතො සුබ්බහිතා බලවතී තික්ඛා විසදා හොති, තස්මා තරුණවසෙනායමත්ථො වෙදිතබ්බො”ති දස්සෙන්තො “දිස්සති, භික්ඛවෙ”ති සුත්තපදං (සං. නි. 2.62) ආහරි. තත්ථ ආදානන්ති පටිසන්ධි. නික්ඛෙපනන්ති චුති. ඔළාරිකන්ති අරුපධම්මෙහි දුට්ඨුල්ලභාවත්තා ඔළාරිකං. කායන්ති චතුසන්තතිරුපසමුහුතං කායං. ඔළාරිකන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, ඔළාරිකාකාරෙතාති අත්ථො. තෙනෙව චුත්තං “ආදානම්පි නික්ඛෙපනම්පි”ති.

368. සුඛසාරාගෙන සමන්තාගතොති සුඛවෙදනාය බලවතරාරාගෙන සමච්ඡිහිනො. පටියානෙ පටිසිද්ධා අවචනෙනෙව. තස්මාති සුඛෙ යිතෙ එව දුක්ඛස්සානුප්පජ්ජනතො. එවං චුත්තන්ති “සුඛාය වෙදනාය නිරොධා උජ්ජජ්ජති දුක්ඛා වෙදනා”ති එවං චුත්තං, න අනන්තරාව උජ්ජජ්ජනතො. බෙපෙත්වාති කුසලාති බෙපෙත්වා. ගණ්ඨිත්වා අත්තනො එව ඔකාසං ගහෙත්වා. උභතොපක්ඛං හුත්වාති “කදාපි සුඛවෙදනා, කදාපි දුක්ඛවෙදනා”ති පක්ඛද්වයවසෙනපි වෙදනා විත්තස්ස පරියාදාය හොති යථාක්කමං අභාවිතකායස්ස අභාවිතචිත්තස්ස.

369. විපස්සනා ව සුඛස්ස පච්චනීකාති සුක්ඛවිපස්සකස්ස ආදිකම්මිකස්ස මහාභූතපරිග්ගභාදිකාලෙ බහි විත්තවාරං නිසෙධෙත්වා කම්මටියානෙ එව

සතිං සංහරන්තස්ස අලද්ධස්සාදං කායසුඛං න වින්දති, සම්බාධෙ වජ්ජ සන්තිරුද්ධො ගොගණො විය විහඤ්ඤති විජ්ජන්දති, අව්වාසන්තහෙතුකඤ්ච සරීරෙ දුක්ඛං උප්පජ්ජතෙව. තෙන චුත්තං “දුක්ඛස්ස ආසන්නා”ති. තෙනාහ “විපස්සනං පටිට්ඨපෙත්වා”ති ආදි. අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙති මහාභූතපරිග්ගහාදිවසෙන කාලෙ ගච්ඡන්තෙ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං සරීරපදෙසෙ. දුක්ඛං දුරාපගතං හොති සමාපත්තිබලෙන වික්ඛම්භිතත්තා අප්පනාභාවතො. අනප්පකං විපුලං. සුඛන්ති ඤානසුඛං. ඔක්කමතීති ඤානසමුට්ඨානපණ්ණිකරූපවසෙන රූපකායං අනුපවිසති, නාමකායොක්කමතො වත්තබ්බමෙව නත්ථී. කායපස්සද්ධිකම්මිකස්සපි සම්මසනභාවනා පටිට්ඨපෙත්වා නිසින්නස්ස කස්සපි ආදිතොව කායකිලමථවිත්තුපසාතාපි සම්භවන්ති, සමාධිස්ස පන අපච්චනීකත්තා සිනිද්ධභාවතො ච න සුක්ඛවිපස්සනා විය සුඛස්ස විපච්චනීකො, අනුක්කමෙන ච දුක්ඛං වික්ඛම්භෙතීති ආහ “යථා සමාධි”ති. යථා සමාධි, විපස්සනාය පනෙතං නත්ථීති ආහ “න ච තථා විපස්සනා”ති. තෙන චුත්තන්ති යස්මා විපස්සනා සුඛස්ස පච්චනීකා, සා ච කායභාවනා, තෙන චුත්තං “උප්පන්නාපි සුඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්සා”ති. තථා යස්මා සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනීකො, සො ච විත්තභාවනා, තෙන චුත්තං “උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා චිත්තස්සා”ති යොජනා.

370. ගුණෙ සට්ඨෙත්වාති අපදෙසෙන විනා සමීපමෙව නෙත්වා. තං වත මම චිත්තං උප්පන්නා සුඛා වෙදනා පරියාදාය යස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජතීති යොජනා.

371. කිං න භවිස්සති, සුඛාපි දුක්ඛාපි වෙදනා යථාපච්චයං උප්පජ්ජතෙවාති අත්ථො. තමත්ථන්ති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්තියා අත්තතො චිත්තස්ස අනභිභවනීයතාසඬ්ඛාතං අත්ථං. තත්ථ තාව පාසරාසිසුත්තෙ බොධිපල්ලඬිකෙ නිසජ්ජා “තත්ථෙව නිසීදි”න්ති චුත්තා. ඉධ මහාසච්චකසුත්තෙ දුක්ඛකරකාරිකාය දුක්ඛකරවරණෙ නිසජ්ජා “තත්ථෙව නිසීදි”න්ති චුත්තා.

374. ඡන්දකරණවසෙනාති තණ්හායනවසෙනාති අත්ථො. සිනෙහකරණවසෙනාති සිනෙහනවසෙන. මුච්ඡාකරණවසෙනාති මොහනවසෙන පමාදාපාදනෙන. විපාසාකරණවසෙනාති පාතුකමායනාවසෙන. අනුදහනවසෙනාති රාගග්ගිනා අනුදහනවසෙන. ලොකුත්තරමග්ගවෙච්චනමෙව වට්ටනිස්සරණස්ස අධිප්පෙතත්තා.

අල්ලග්ගහණෙන කිලෙසානං අසමුච්ඡින්නභාවං දස්සෙති, සස්තෙහග්ගහණෙන අවික්ඛම්භිතභාවං, උදකෙ පක්ඛිත්තභාවග්ගහණෙන සමුදාචාරාවත්ථං, උදුම්බරකට්ඨග්ගහණෙන අත්තභාවස්ස අසාරකත්තං.

ඉමීනාව නයෙනාති “අල්ලං උදුම්බරකට්ඨ”න්තිආදිනා චුත්තනායෙන.
 සපුත්තහරියපබ්බජ්ජායාති පුත්තහරියෙහි සද්ධිං
 කතපරිබ්බාජකපබ්බජ්ජාවසෙන වෙදිතබ්බා. කුට්ඨකබ්බුදකහංස-
 පරමහංසාදිහෙදා බ්‍රාහ්මණපබ්බජ්ජා.

376. කුතොපි ඉමස්ස ආපොසිනෙනො නත්ථිති කොළාපං. තෙනාහ
 “ජිත්තසිනෙහං නිරාප”න්ති. කොළන්ති වා සුක්ඛකලිඨිගරං වුව්චති,
 කොළං කොළභාවං ආපන්නන්ති කොළාපං. පටිපන්නස්ස
 උපක්කමමහත්තනිස්සිතතා පකතියා කිලෙසෙහි අනභිභූතතාය. අතිත්තතා
 පටිපක්ඛභාවතාය. තථා හි සුක්ඛකොළාපභාවො, ආරකා උදකා ථලෙ
 නික්ඛිත්තභාවො ව නිදස්සිතො. ඔපක්කමිකාහීති
 කිලෙසඅතිනිග්ගණ්හනුපක්කමස්පහවාහි. වෙදනාහීති පටිපත්තිවෙදනාහි.
 දුක්ඛා පටිපදා හි ඉධාධිජ්ජෙතා.

377. කිං පන න සමත්ථො, යතො එවං පරෙහි චිත්තිතුමපි
 අසක්කුණෙයාං දුක්ඛරවරියං ඡබ්බස්සානි අකාසිති අධිජ්ජායො. කත්වාපි
 අකත්වාපි සමත්ථොව කාරණස්ස නිජ්ජන්තත්තා. “යථාපි සබ්බෙසමපි බො
 බොධිසත්තානං චරිමහවෙ අත්තමසො සත්තාහමත්තමපි ධම්මතාවසෙන
 දුක්ඛරවරියා හොතියෙව, එවං හගවා සමත්ථො දුක්ඛරවරියං කාතුං, එවඤ්ච
 නං අකාසි, න පන තාය බුද්ධො ජාතො, අථ බො මජ්ඣිමාය එව
 පටිපත්තියා”ති තස්සා බ්‍යතිරෙකමුඛෙන සදෙවකස්ස ලොකස්ස බොධාය
 අමග්ගභාවදීපනත්ථං, ඉමස්ස පන හගවතො කම්මවිපාකවසෙන
 ඡබ්බස්සානි දුක්ඛරවරියා අහොසි. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“අවවාහං ජොතිපාලො, කස්සපං සුගතං තදා;
 කුතො නු බොධි මුණ්ඩස්ස, බොධි පරමදුල්ලහා.

තෙන කම්මවිපාකෙන, අවරිං දුක්ඛරං බහුං;
 ඡබ්බස්සානුරුථෙලායං, තතො බොධිමපාපුණිං.

නාහං එතෙන මග්ගෙන, පාපුණිං බොධිමුත්තමං;
 කුමග්ගෙන ගවෙසිස්සං, පුබ්බකම්මෙන වාරිතො”ති.

දුක්ඛරවරියාය බොධාය අමග්ගභාවදස්සනත්ථං දුක්ඛරවරියං අකාසිති
 කෙවි. අථ වා ලොකනාථස්ස අත්තනො පරක්කමසම්පත්තිදස්සනත්ථාය
 දුක්ඛරවරියා. පණිතාධිමුත්තියා හි පරමුක්කංසගතභාවතො
 අභිනිභාරානුරූපං සම්බොධියං තිබ්බජන්දතාය සිබ්බජන්තියා තදත්ථං
 ඊදිසමපි නාම දුක්ඛරවරියං අකාසිති ලොකෙ අත්තනො විරියානුභාවං
 විභාවෙතුං - “සො ව මෙ පච්ඡා පිතිසොමනස්සාවහො හවිස්සති”ති
 ලොකනාථො දුක්ඛරවරියං අකාසි. තෙනාහ “සදෙවකස්ස
 ලොකස්සා”තිආදි. තත්ථ විරියනිම්මට්ඨනගුණොති විරියස්ස

සංවධ්ඨනසම්පාදනගුණො. යථාචුත්තමත්ථං. උපමාය විභාවෙතුං “පාසාදෙ”තිආදි චුත්තං. සඬ්භාමෙ ද්වෙ තයො සම්පභාරෙති ද්වික්ඛත්තුං තික්ඛත්තුං වා පරසෙනාය පභාරපයොගෙ. පධානවීරියන්ති සම්මජ්ජපධානෙනි ආසෙවනවීරියං, සබ්බං වා පුබ්බභාගවීරියං.

අභිදන්තන්ති අභිභවනදන්තං, උපරිදන්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “උපරිදන්ත”න්ති. සො හි ඉතරං මුසලං විය උදුක්ඛලං විසෙසතො කස්සවි බාදනකාලෙ අභිභුයා වත්තති. කුසලචිත්තෙනාති බලවසම්මාසඬ්ඨකජ්ජයුත්තෙන කුසලචිත්තෙන. අකුසලචිත්තන්ති කාමචිත්තක්කාදිසහිතං අකුසලචිත්තං. අකුසලචිත්තස්ස පවත්තිතුං අජ්ජදානං නිග්ගහො. තංතංපටික්ඛෙපවසෙන විනොදනං අභිනිජ්ජිලනං. වීරියතාපෙන වික්ඛම්භනං අභිසන්තාපනං. සදරථොති සපරිලාභො. පධානෙනාති පදහනෙන, කායස්ස කිලමුච්ඡපාදකෙන වීරියෙනාති අත්ථො. විද්ධස්සාති තුදස්ස. සතොති සමානස්ස.

378. සීසවෙයනන්ති සීසං රජ්ජයා බන්ධිත්වා දණ්ඩකෙන පරිවත්තකවෙයනං. අරහන්තො නාම එවරූපා භොන්තිති ඉමිනා යථායං, එවං විසඤ්ඤිභුතාපි හුත්වා විහරන්තිති දස්සෙති. තෙනාහ “මතකසදිසා”ති, වෙදනාජ්ජත්තා විය භොන්තිති අත්ථො. සුපිනජ්ජටිග්ගහණතො පට්ඨායාති පටිසන්ධිග්ගහණෙ සෙතවාරණසුපිනං පස්සිත්වා බ්‍රාහ්මණෙනි බ්‍යාකතකාලතො පට්ඨාය.

379. ධම්මසරීරස්ස අරොගභාවෙන සාධුති මරිසනියොති මාරිසො, පියායනවචනමෙතං. තෙනාහ “සම්පියායමානා”තිආදි. අජජ්ජිතන්ති එවං අභුඤ්ජිතං හකාරස්ස ජකාරාදෙසං කත්වා. තෙනාහ “අභොජන”න්ති. එවං මා කරිත්ථාති “ලොමකූපෙහි අජ්ඣෙධාභාරෙස්සාම අනුජ්ජවෙසෙස්සාමා”ති යථා තුම්භෙහි චුත්තං, එවං මා කරිත්ථ. කස්මා? යාපෙස්සාමහන්ති අභඤ්ච යාවදත්ථං ආභාරමත්තං භුඤ්ජන්තො යථා යාපෙස්සාමි, එවං ආභාරං පටිසෙවිස්සාමි.

380-81. එතාව පරමන්ති එත්තකං පරමං, න ඉතො පරං ඔපක්කම්කදුක්ඛවෙදනාවෙදියනං අත්ථිති අත්ථො. රඤ්ඤො ගහෙතබ්බනඬ්ඨගලතො අඤ්ඤාති සන්ධාය “එකෙන උභන”න්ති චුත්තං. තං සුවණ්ණපරික්ඛතං, ඉතරාති රජතපරික්ඛතාති. තෙනාහ “අමච්චා එකෙනුනඅට්ඨසතරජතනඬ්ඨගලානි”ති. ආලාරුදකසමාගමෙ ලද්ධජ්ඣානාති වට්ටපාදකාති, ආනාපානසමාධි පන කායගතාසතිපරියාපන්තන්තා සබ්බෙසඤ්ච බොධිසත්තානං විපස්සනාපාදකත්තා “බොධාය මග්ගො”ති චුත්තො. බුජ්ඣනත්ථායාති චතුත්තං අරියසච්චානං, සබ්බස්සෙව වා ඤෙය්‍යධම්මස්ස අභිසම්බුජ්ඣනාය. සතියා අනුස්සරණකවිඤ්ඤාණං

සතානුසාරිවිඤ්ඤාණං. කස්සා පන සතියාති තං දස්සෙතුං “නයිද්”න්තිආදි
වුත්තං.

382. පච්චුපට්ඨිතාති තංතංවත්තකරණවසෙන පතිඋපට්ඨිතා
උපට්ඨායකා. තෙනාහ “පණ්ණසාලා”තිආදි. පච්චයබාහුල්ලිකොති
පච්චයානං බාහුල්ලාය පටිපන්නො. ආවත්තොති පුබ්බෙ
පච්චයගෙධස්පහානාය පටිපන්නො, ඉදාති තතො පටිනිවත්තො. තෙනාහ
“රසගිද්ධො...පෙ.... ආවත්තො”ති. ධම්මනියාමෙනාති ධම්මතාය. තමෙව
ධම්මතං දස්සෙතුං “බොධිසත්තස්සා”තිආදිමාහ. බාරාණසිමෙව තත්ථාපි ච
සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣිතධම්මවක්කපවත්තනට්ඨානමෙව අගමංසු.
පඤ්චවග්ගියා කිර විසාබමාසස්ස අද්ධමාසියං ගතා. තෙනාහ “තෙසු ගතෙසු
අඛිඨමාසං කායවිවෙකං ලභිත්වා”ති.

387. “අද්ධාහොතො ගොතමස්ස
සාවකාවිත්තභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, නො කායභාවන”න්ති
ඉමං සන්ධායාහ “එකං පඤ්ඤං පුච්ඡ”න්ති. ඉමං ධම්මදෙසනන්ති
“අභිජානාමි බො පනාහ”න්තිආදිකං ධම්මදෙසනං. අසල්ලිතො
තණ්හාදිට්ඨිකිලෙසානං සමුවිජින්නත්තා තෙහි සබ්බසො න ලිත්තො.
අනුපලිත්තොති තස්සෙව වෙවචනං තණ්හානන්දියා අභාවෙන.
ගොවරජ්ඣක්තමෙවාති ගොවරජ්ඣක්තසඤ්ඤිතෙ ඵලසමාපත්තියා
ආරම්මණෙ, නිබ්බානෙති අත්ථො. යං සන්ධාය පාළියං “පුරිමස්මිං
සමාධිනිමිත්තෙ”ති වුත්තං සන්තිසීදාපෙමීති ඵලසමාපත්තිසමාධිනා
අවිචන්තසමාදානවසෙන විත්තං සම්මදෙව නිසීදාපෙමි. පුබ්බාහොගෙනාති
සමාපජ්ජනතො පුබ්බෙ පවත්තආහොගෙන. පරිච්ඡින්නදිත්වාති
සමාපජ්ජනක්ඛණං පරිච්ඡින්නදිත්වා. තෙනාහ “සාධුකාර...පෙ....
අවිච්ඡින්නෙයෙවා”ති. එවමස්ස පරිච්ඡින්නකාලසමාපජ්ජනං
යථාපරිච්ඡින්නකාලං වුට්ඨානඤ්ච බුද්ධානං න භාරියං වසිභාවස්ස
තථාසුප්පගුණභාවතොති දස්සෙන්නො ආහ “බුද්ධානං හී”තිආදි.
ධම්මසම්පටිග්ගාහකානං අස්සාසවාරෙ වා. තදා හි දෙසියමානං ධම්මං
උපධාරෙතුං න සක්කොන්ති, තස්මා තස්මිං බණ දෙසිතදෙසනා නිරත්ථකා
සියා. න හි බුද්ධානං නිරත්ථකා කිරියා අත්ථි.

ඔකප්පනීයමෙතන්ති “තස්සා එව කථායා”තිආදිනා වුත්තං අනිවිය
අවිජරියගතං අට්ඨුප්පත්තිං සුත්වා ඊදිසි පටිපත්ති සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව
හොතීති උපවාදවසෙන වදති, න සභාවෙන. තෙනාහ “සත්ථරි
පසාදමත්තම්පි න උප්පන්න”න්ති. කායදරථොති පච්චයවිසෙසවසෙන
රූපකායස්ස පරිස්සමාකාරො. උපාදින්නකෙති ඉන්ද්‍රියබද්ධෙ.
අනුපාදින්නකෙති අනින්ද්‍රියබද්ධෙ. විකසන්ති සූරියරස්මිසම්ඵස්සෙන.
තදභාවෙන මකුලාති හොන්ති. කෙසඤ්චි තින්නිනිකාදිරුක්ඛානං.
පතිලියන්ති නිස්සයරූපධම්මඅවිජ්ජාරිකතාය. අරූපධම්මතාය

පඤ්චවිඤ්ඤාණානාඤ්චෙව කිරියාමයවිඤ්ඤාණානාඤ්ච අප්පවත්තිසඤ්ඤිතා අවිජ්ජාරිකතා හොති, යත්ථ නිද්දාසමඤ්ඤා. තෙනාහ “දරථවසෙන භවභිගසොතඤ්ච ඉධ නිද්දාති අධිජ්ජෙත”ති. තත්ථ දරථවසෙනාති දරථවසෙනෙව, න ටීනමිද්ධවසෙනාති අවධාරණං අවධාරණඵලඤ්ච නිද්ධාරෙනබ්බං. තං සන්ධායාති කායස්ස දරථසඬ්ඛාතසරීරගිලානහෙතුකං නිද්දං සන්ධාය. සරීරගිලානඤ්ච භගවතො නත්ථිති න සක්කා වත්තුං “පිට්ඨි මෙ ආගිලායති”ති (දී. නි. 3.300; ම. නි. 2.22; වූළුව. 345) වචනතො. සම්මොහවිහාරස්මිත්ති පච්චත්තෙ එතං භූමිමච්චනන්ති ආහ “සම්මොහවිහාරොති වදන්ති”ති, සම්මොහවිහාරස්මිං වා පරියාපන්නං එතං වදන්ති, යදිදං දිවා නිද්දොක්කමනන්ති යොජනා.

389. උපනිතෙහීති දොසමග්ගං නින්දාපථං උපනිතෙහි. අභිනන්දිත්වාති සම්පියායිත්වා. තෙනාහ “චිත්තෙන සම්පට්ඨිජන්තො”ති. අනුමොදිත්වාති “සාධු සාධු”ති දෙසනාය ථොමනවසෙන අනුමොදිත්වා. තෙනාහ “වාචායපි පසංසන්තො”ති. සම්පත්තෙ කාලෙති පබ්බජ්ජායොග්ගෙ කාලෙ අනුජ්ජත්තෙ.

ගණං විනොදෙත්වාති ගණං අපනෙත්වා ගණපලිබොධං ඡින්දිත්වා. පපඤ්චන්ති අවසෙසකිලෙසං. “පුඤ්ඤවා රාජපුජිතො”ති චුත්තමත්ථං විවරිතුං. “තස්මිඤ්භි කාලෙ”තිආදි චුත්තං. ඡන්දවාසහරණෙන උපොසථකම්මං කරොන්තො.

සකලං රත්තිං බුද්ධගුණානංයෙව කටීතත්තා ථෙරස්ස ඤාණං දෙසනාවිභවඤ්ච විහාචෙත්තො ආහ “එත්තකාව, භන්තෙ, බුද්ධගුණා”ති. ඉමාය, භන්තෙ, තුම්භාකං ධම්මකථාය අනවසෙසතො බුද්ධගුණා කටීතා විය ජායන්ති, එවං සන්තෙපි අනන්තාපරිමෙය්‍යාව තෙ, කිං ඉතො පරෙපි විජ්ජන්තෙවාති ථෙරං තත්ථ සීහනාදං නදාපෙතුකාමො ආහ “උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථි”තිආදි. රජ්ජස්ස පදෙසිකත්තා, යථාචුත්තසුභාසිතස්ස ච අනග්ගත්තා චුත්තං “අයං මෙ දුග්ගතපණ්ණාකාරො”ති. තියොජනසතිකන්ති ඉදං පරික්ඛෙපවසෙන චුත්තං, තඤ්ච ඛො මනුස්සානං පරිභොගවසෙනාති දට්ඨබ්බං.

මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

7. වූළුතණ්ණාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

390. තත්‍රාති තස්මිං පුබ්බාරාමමිගාරමාතුපාසාදානං අත්ථවිභාවනෙ අයං ඉදාති වුව්චමානා අනුපුබ්බි කථා. මණිනන්ති එත්ථ පදුමරාගමණිනං අධිජ්ජෙතත්තා ආහ “අඤ්ඤෙහි වා”ති. තෙන ඉන්දනීලාදිමණිනං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. නීලපිතලොභිතොදාතමඤ්ජීට්ඨපහස්සරකබරවණ්ණවසෙන සත්තවණ්ණෙහි.

තණ්හා සබ්බසො බියන්ති එත්ථාති තණ්හාසඬ්ඛයො (අ. නි. ටී. 3.7.61), තස්මිං. තණ්හාසඬ්ඛයෙති ච විසයෙ ඉදං භූමිමන්ති ආහ “තං ආරම්මණං කත්වා”ති. විමුක්තචිත්තතායාති සබ්බසංකිලෙසෙහි විමුක්තචිත්තතාය. අපරිභාගපටිපදා නාම අරියසච්චාභිසමයො, සා සාසනචාරිගොචරා පච්චත්තං වෙදිතබ්බතොති ආහ “පුබ්බභාගප්පටිපදං සංඛිත්තෙන දෙසෙථාති පුච්ඡති”ති. අකුප්පධම්මතාය ඛයවයසඬ්ඛාතං අන්තං අතීතාති අච්චන්තා, සො එව අපරිභාගසභාවත්තා අච්චන්තා නිට්ඨා එතස්සාති අච්චන්තනිට්ඨො. තෙනාහ “එකත්තනිට්ඨො සත්තනිට්ඨොති අත්ථො”ති. න හි පටිවිද්ධස්ස ලොකුත්තරධම්මස්ස දස්සනං කුප්පනං නාම අත්ථී. අච්චන්තමෙව චතුහි යොගෙහි බෙමො එතස්ස අත්ථීති අච්චන්තයොගක්ඛෙමී. මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස චූෂිතත්තා, තස්ස ච අපරිභාගසභාවත්තා අච්චන්තං බ්‍රහ්මචාරීති අච්චන්තබ්‍රහ්මචාරී. තෙනාහ “නිච්චබ්‍රහ්මචාරීති අත්ථො”ති. පරියොසානන්ති බ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානං.

වෙගායතීති තුරිතායති. සල්ලක්ඛෙසීති වින්තෙසි, අත්තනා යථා සුතාය සත්ථු දෙසනාය අනුස්සරණවසෙන උපධාරෙසි. අනුග්ගණ්හිත්වාචාති අත්ථවිනිච්ඡයවසෙන අනුග්ගහෙත්වා එව. ඡසු ද්වාරෙසු නියුත්තාති ඡද්ධාරිකා, තෙහි.

පඤ්චක්ඛන්ධාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. සක්කායසබ්බඤ්ඤි සන්ධාය ඉධ “සබ්බෙ ධම්මා”ති චූත්තං විපස්සනාවිසයස්ස අධිප්පෙතත්තා, තස්මා ආයතනධාතුයොපි තග්ගතිකා එව දට්ඨබ්බා. තෙනාහ භගවා “නාලං අභිනිවෙසායා”ති. න යුත්තා අභිනිවෙසාය “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති අජ්ඣෙධාසානාය. “අලමෙව නිබ්බන්දිතුං අලං විරජ්ජිතු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.124-125, 128, 134, 143) විය අලං-සද්දො යුත්තත්ථොපි හොතීති ආහ “න යුත්තා”ති. සම්පජ්ජන්තීති භවන්ති. යදිපි “තතියා, චතුත්ථී”ති ඉදං විසුද්ධිද්වයං අභිඤ්ඤාපඤ්ඤා, තස්සා පන සප්පච්චයනාමරූපදස්සනභාවතො, සති ච පච්චයපරිග්ගහෙ සප්පච්චයත්තා (නාමරූපස්ස අනිච්චතා, අනිච්චං දුක්ඛං, දුක්ඛඤ්ච අනත්තාති අත්ථතො) ලක්ඛණත්තයං සුපාකට්මෙව හොතීති ආහ “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ඤාතපරිඤ්ඤාය අභිජානාතී”ති. තථෙව තීරණපරිඤ්ඤායාති ඉමිනා අනිච්චාදිභාවෙන නාලං අභිනිවෙසායාති නාමරූපස්ස උපසංහරති, න අභිඤ්ඤාපඤ්ඤානං සම්භාරධම්මානං. පුරිමාය හි අත්ථතො ආපන්නලක්ඛණත්තයං ගණ්හාති සලක්ඛණසල්ලක්ඛණපරත්තා තස්සා, දුතියාය සරූපතො තස්සා ලක්ඛණත්තයාරොපනවසෙන සම්මසනභාවතො. එකචිත්තක්ඛණිකතාය අභිනිපාතමත්තතාය ච අප්පමත්තකම්පි. රූපපරිග්ගහස්ස ඔළාරිකභාවතො අරූපපරිග්ගහං දස්සෙති. දස්සෙන්නො ච වෙදනාය ආසන්නභාවතො, විසෙසතො සුඛසාරාගිතාය, භවස්සාදගධිතමානසතාය ච සක්කස්ස වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙත්වා දස්සෙති.

උප්පාදවයටියෙනාති උදයබ්බයසභාවෙන උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣතෙන. අනිච්චාති අද්ධු වා. අනිච්චලක්ඛණං අනිච්චතා උදයවයනා. තස්මාති යස්මා පඤ්චන්තං ඛන්ධානං බයතො වයතො දස්සනඤාණං අනිච්චානුපස්සනා, තංසමඬ්ඨී ව පුග්ගලො අනිච්චානුපස්සී, තස්මා. බයවීරාගොති බයසඬ්ඨාතො වීරාගො සඬ්ඨාරානං පලුජ්ජනා. යං ආගමිම සබ්බසො සඬ්ඨාරෙහි විරජ්ජනා හොති, තං නිබ්බානං අවචන්තවීරාගො. නිරොධානුපස්සිමහිපිති නිරොධානුපස්සිපදෙපි. “එසෙව නයො”ති අහිදිසිත්වා තං එකදෙසෙන විවරන්තො “නිරොධොපි හි...පෙ.... දුට්ඨොයෙවා”ති ආහ. සබ්බාසවසංචරෙ චුත්තවොස්සග්ගොව ඉධ “පටිනිස්සග්ගො”ති චුත්තොති දස්සෙන්තො “පටිනිස්සග්ගො චුච්චති වොස්සග්ගො”තිආදිමාහ. පරිච්චාගවොස්සග්ගො විපස්සනා. පක්ඛන්දනවසෙන අප්පනතො පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො මග්ගො අඤ්ඤස්ස තදභාවතො. සොති මග්ගො. ආරම්මණතොති කිච්චසාධනවසෙන ආරම්මණකරණතො. එවඤ්ඤි මග්ගතො අඤ්ඤෙසං නිබ්බානාරම්මණානං පක්ඛන්දනවොස්සග්ගාභාවො සිද්ධො හොති. පරිච්චප්පනෙන පක්ඛන්දනෙන වාති ද්විතීයි වා කාරණෙහි. සබ්බෙසං ඛන්ධානං වොස්සජ්ජනං තප්පට්ඨද්ධසංකිලෙසප්පහානෙන දට්ඨබ්බං. චිත්තං පක්ඛන්දනීති මග්ගසම්පයුත්තං චිත්තං සන්ධායාහ. උභයම්පෙතං වොස්සජ්ජනං. තදුභයසමඬ්ඨීති විපස්සනාසමඬ්ඨී මග්ගසමඬ්ඨී ව. “අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පජහති”තිආදිවචනතො (පටි. ම. 1.52) යථා විපස්සනාය කිලෙසානං පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො ලබ්භති, එවං ආයතිං තෙහි කිලෙසෙහි උප්පාදෙනබ්බඛන්ධානම්පි පරිච්චාගපටිනිස්සග්ගො වත්තබ්බො, පක්ඛන්දනපටිනිස්සග්ගො පන මග්ගෙ ලබ්භමානාය එකන්තකාරණභූතාය චුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනාය වසෙන වෙදිතබ්බො, මග්ගෙ පන තදුභයම්පි ඤායාගතමෙව නිප්පරියායතොව ලබ්භමානත්තා. තෙනාහ “තදුභයසමඬ්ඨී පුග්ගලො”තිආදි.

පුච්ඡන්තස්ස අජ්ඣාසයවසෙන “න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියති”ති එත්ථ කාමුපාදානවසෙන උපාදියනං පටික්ඛිපියතිති ආහ “තණ්භාවසෙන න උපාදියති”ති. තණ්භාවසෙන වා අසති උපාදියනෙ දිට්ඨිවසෙන උපාදියනං අනවකාසමෙවාති “තණ්භාවසෙන”ඉච්චෙව චුත්තං. න පරාමසතීති නාදියති, දිට්ඨිපරාමාසවසෙන වා “නිච්ච”න්තිආදිනා න පරාමසතී. සංඛිත්තෙනෙව බිජ්ජං කට්ඨෙහි තස්ස අජ්ඣාසයවසෙන පපඤ්චං අකත්වා කට්ඨෙ.

391. අභිසමාගන්ත්වාති අභිමුඛඤාණෙන ඤෙය්‍යං සමාගන්ත්වා යාථාවතො විදිත්වා. තෙනාහ “ජානිත්වා”ති. යථාපරිසවිඤ්ඤාපකත්තාති යථාපරිසං ධම්මසම්පටිග්ගාහිකාය මහනියා, අප්පකාය වා පරිසාය අනුරූපමෙව විඤ්ඤාපනතො. පරියන්තං න නිච්ඡරතීති න පවත්තති. මා නිරත්ථකා අගමාසීති ඉදං ධම්මතාවසෙන චුත්තං, න සත්ථු

අප්ඤ්ඤාසයවසෙන. එකඤ්ඤතං සත්ථු වට්ඨොසස්ස අට්ඨස්ස අභිගෙස්ස, යදිදං පරිසපරියන්තතා. ඡිද්දවිවරොකාසොති ඡිද්දභූතො, විවරභූතො වා ඔකාසොපි නත්ථි, භගවතො සද්දාසවනකාරණං චුත්තමෙව. තස්මාති යථාචුත්තකාරණතො.

පඤ්ච අභිගාති එතස්සාති පඤ්චඛිගං, පඤ්චඛිගං එව පඤ්චඛිගිකං. මහතීආදි විණාවිසෙසොපි ආතතමෙවාති “වම්මපරියොනද්ධෙස්ස”ති විසෙසිතං. එකතලං කුම්භචූණදද්දරාදි. වම්මපරියොනද්ධං හුත්වා තන්තිබද්ධං ආතතවිතතං. තෙනාහ “තන්තිබද්ධපණවාදී”ති. ගොමුඛිආදීනමපි එත්ථෙව සඛිගහො දට්ඨබ්බො. වංසාදීති ආදි-සද්දෙන සඛිබසිඛිගාදීනං සඛිගහො. සම්මාදීති සම්මතාලකංසතාලසිලාසලාකතාලාදි. තත්ථ සම්මතාලං නාම දණ්ඩමයතාලං. කංසතාලං ලොහමයං. සිලාය අයොපත්තෙන ව වාදනතාලං සිලාසලාකතාලං. සමජ්ජිතොති සම්මා අජ්ජිතො උපෙතො. තෙනාහ “උපගතො”ති. උපට්ඨානවසෙන පඤ්චභි තූරියසතෙහි උපෙතො. එවංභූතො ව යස්මා තෙහි උපට්ඨිතො සමන්තාගතො නාම හොති, තස්මා චුත්තං “සමඛිගිභූතොති තස්සෙව චෙවචන”න්ති. පරිවාරෙතීති පරිතො වාරෙති. කාති පන වාරෙති, කථං වා වාරෙතීති ආහ “සම්පත්තිං...පෙ.... වාරෙති”ති. තත්ථ තතො තතොති තස්මිං තස්මිං වාදිතෙ තත්ථ තත්ථ ව වාදකජනෙ. අපනෙත්වාති වාදකජනෙ නිසෙධෙත්වා. තෙනාහ “නිස්සද්දානි කාරාපෙත්වා”ති. දෙවචාරිකං ගච්ඡතිසෙව දෙවතානං මනුස්සානඤ්ච අනුකම්පාය. ස්වායමත්ථො විමානවත්ථුහි (වි. ව. 1) දීපෙතබ්බො.

392. අජ්ජෙව සකෙන කරණීයෙනාති මාරිස, මොග්ගල්ලාන, මයං සකෙන කරණීයෙන අජ්ජෙව බහුකිච්චාපි න හොම. අපිව දෙවෘතංයෙවාති අපිව බො පන දෙවෘතංයෙව තාවතිංසානං කරණීයෙන විසෙසතො බහුකිච්චාති අත්ථයොජනා. භූමිමට්ඨකදෙවතානමපි කෙචි අට්ඨා සක්කෙන විනිවිජ්ඣිතබ්බො හොන්තීති ආහ “පථවිතො පට්ඨායා”ති. නියමෙත්තොති අවධාරෙත්තො. තං පන කරණීයං සරූපතො දස්සෙතුං “දෙවෘතං හී”තිආදි චුත්තං. තාසන්ති දෙවධීතුදෙවපුත්තපාදපරිවාරිකානං. මණ්ඩනපසාධනකාරිකාති මණ්ඩනපසාධනසංවිධායිකා. අට්ඨකරණං නත්ථි සංසයස්සෙව අභාවතො.

යන්ති සවනුග්ගහණාදිවසෙන සුපරිචිතමපි යං අත්ථජාතං. න දිස්සති, පඤ්ඤාවක්ඛුතො සබ්බසො න පටිභාතීති අත්ථො. කෙචීති සාරසමාසාවරියා. සොමනස්සසංවෙගන්ති සොමනස්සසමුට්ඨානං සංවෙගං, න චිත්තසන්තාසං.

සමුපබ්බුල්ලොති යුජ්ඣනවසෙන සහපතීතො සමොගාල්ලො. එවංභූතො ව යස්මා සමුහවසෙන සම්පිණ්ඩිතො හොති, තස්මා චුත්තං

“සන්නිපතිතො රාසිභූතො”ති. අනන්තරෙ අත්තභාවෙති ඉදං දුතියං සක්කත්තභාවං තතො අනන්තරාතීතෙන සක්කත්තභාවෙන සක්කත්තභාවසාමඤ්ඤතො එකමිව කත්වා ගහණවසෙන වුත්තං, අඤ්ඤාං “තතියෙ අත්තභාවෙ”ති වත්තබ්බං සියා. මසත්තභාවො හි ඉතො තතියොති. අප්ච වා යස්මිං අත්තභාවෙ සො දෙවාසුරසඬගාමො අහොසි, තස්ස අනන්තරත්තා මසත්තභාවස්ස වුත්තං “අනන්තරෙ අත්තභාවෙ”ති. සත්තානං හිතෙසිත්තාය මාතාපිතුඋපට්ඨානාදිනා වරියාහි බොධිසත්තවරියා වියස්ස වරියා අහොසි. සත්ත වතපදානීති සත්ත වතකොට්ඨාසෙ.

මහාපානන්ති මහන්තං සුරාපානං. ගණ්ඩපානන්ති ගණ්ඩසුරාපානං, අධිමත්තපානන්ති අත්ථො. පරිහරමානාති පරිවාරෙන්තා. වෙදිකාපාදාති සිනෙරුස්ස පරියන්තෙ වෙදිකාපරික්ඛෙපා. පඤ්චසු යානෙසුති පඤ්චසු පරිහණ්ඩට්ඨානෙසු නාගසෙනාදිහි ආරක්ඛං යපෙසි.

393. රාමණෙයාකන්ති රමණියභාවං. මසාරගල්ලත්ථම්හෙති කබරමණිමයෙ ථම්හෙ. සුවණ්ණාදිමයෙ සටකෙති “රජතත්ථම්හෙසු සුවණ්ණමයෙ, සුවණ්ණත්ථම්හෙසු රජතමයෙ”තිආදිනා සුවණ්ණාදිමයෙ සටකෙ වාළරුපකානි ව. පබාල්හං මත්තොති පමත්තො. තෙනාහ “අතිවිය මත්තො”ති. නාටකපරිවාරෙන්තාති අච්ඡරාපරිවාරෙන.

අච්ඡරියබ්භූතන්ති පද්ද්වයෙනපි විම්භයනාකාරොව වුත්තො, තස්මා සඤ්ජාතං අච්ඡරියබ්භූතං විම්භයනාකාරො එතෙසන්ති සඤ්ජාතඅච්ඡරියඅබ්භූතා, තථා පවත්තචිත්තුප්පාදා. අච්ඡරියබ්භූතහෙතුකා සඤ්ජාතා තුට්ඨි එතෙසන්ති සඤ්ජාතතුට්ඨිනො. සංවිග්ගන්ති සඤ්ජාතසංවෙගං. ස්වායං සංවෙගො යස්මා පුරිමාවත්ථාය චිත්තස්ස චලනං හොති, තස්මා වුත්තං “චලිත”න්ති.

394. තමං විනොදිතන්ති පාටිභාරියදස්සනෙන “අහො ථෙරස්ස ඉද්ධානුභාවො”ති සම්මාපටිපත්තියං සඤ්ජාතබ්බමානො, ඊදිසං නාම සාසනං ලහිත්වාපි මයං නිරත්ථකෙන භොගමදෙන සම්මත්තා භවාමාති යොනියො මනසිකාරුප්පාදනෙන සම්මොහතමං විනොදිතං විධමිතං. එතෙති මහාථෙරො සක්කො වාති තෙ ද්වෙපි සමානබ්‍රහ්මවරියතාය සබ්බන්තවාරිනො.

395. පඤ්ඤාතානන්ති පාකටානං වාතුමහාරාජ-සුයාම-සන්තුසිත-පරනිමිතවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මානං අඤ්ඤතරො, න යෙසං කෙසඤ්චීති අධිප්පායො. ආරද්ධධම්මවසෙනෙව පරියොසාපිතත්තා යථානුසන්ධිනාව නිට්ඨපෙසි.

වුළුතණ්භාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. මහානණ්ණාසකියසුත්තවණ්ණනා

396. ලද්ධිමත්තන්ති මිච්ඡාගාහමත්තං, න දිට්ඨාහිනිවෙසො. සස්සතදිට්ඨිති නිච්චාහිනිවෙසො. සොති අරිට්ඨො භික්ඛු. කට්ඨෙත්වා සමොධානෙන්තන්ති යොජනා. සමොධානෙන්තන්ති ච නිගමෙන්තන්ති අත්ථො. තත්ථ තත්ථෙචාති තෙසු තෙසු එව භවෙසු නිරුජ්ඣන්ති, න භවන්තරං සඬකමන්ති. විඤ්ඤාණං පන අභින්නසභාවං අනඤ්ඤන්ති අධිජ්ජායො. ඉධලොකතොති ඉමස්මා අත්තභාවා. පරලොකන්ති පරභවසඤ්ඤිතං අත්තභාවං. සන්ධාවතීති නිච්චතාය කෙනචි අසම්බද්ධං විය ගච්ඡති. තෙන ඉධලොකතො පරලොකගමනමාහ. සංසරතීති ඉමිනා පරලොකතො ඉධාගමනං. සන්ධාවතීති චා භවන්තරසඬකමනමාහ. සංසරතීති තත්ථ තත්ථ අපරාපරසඤ්චරණං.

“පච්චයෙ සති භවතී”තිආදිනා විඤ්ඤාණස්ස අන්වයතො ඛාතිරෙකතො ච පටිච්චසමුප්පන්නභාවං දස්සෙන්තො සස්සතභාවං පටික්ඛිපති. බුද්ධෙන අකථිතං කට්ඨෙති ඉමිනා “යං අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙන, තං භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති දීපෙතී”ති (වුළුව. 352, 353) ඉමස්මිං හෙදකරවත්ථුස්මිං සන්දිස්සතීති දස්සෙති. ජිනවක්කෙ පහාරං දෙතීති “තදෙවිදං විඤ්ඤාණං...පෙ.... අනඤ්ඤ”න්ති නිච්චතං පටිජානන්තො – “සබ්බෙ සඬබ්බාරා අනිච්චා (ධ. ප. 277), රූපං, භික්ඛවෙ, අනිච්ච”න්ති (සං. නි. 3.93-94) ච ආදිනයජ්ජවත්තෙ සත්ථු ධම්මවක්කෙ බීලං උජ්ජාදෙන්තො පහාරං දෙති. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන අනිච්චන්ති දිට්ඨං පවෙදිතඤ්ච විඤ්ඤාණං නිච්චන්ති පටිජානන්තො වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං පටිබාහති. සොතුකාමං ජනන්ති අරියධම්මාධිගමස්ස එකන්තඋපායභූතං විපස්සනාමග්ගං සොතුකාමං ජනං නිච්චග්ගාහපග්ගණ්හනෙන විසංවාදෙති. තතො එව අරියපථෙ අරියධම්මවීරියං තස්සා පටික්ඛිපනෙන තිරියං නිපතිත්වා.

398. විඤ්ඤාණසිසෙන අත්තනා ගහිතං අත්තානං විභාවෙන්තො “ය්වායං, හන්තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ වදො වෙදෙයොයාතිආදයො සස්සතදිට්ඨියා එව අභිනිවෙසාකාරා. වදතීති වදො, වචිකම්මස්ස කාරකොති අත්ථො. ඉමිනා හි කාරකභාවුපායිකසත්තානං භිතසුඛාවබොධනසමත්ථතං අත්තතො දස්සෙති. වෙදියොව වෙදෙයොයා, ජානාති අනුභවති වාති අත්ථො. ඊදිසානඤ්චි පදානං බහුලා කත්තුසාධනතං සද්දවිදු මඤ්ඤන්ති. වෙදයතීති තං තං අනුභවිතබ්බං අනුභවති. තභිං තභින්ති තෙසු තෙසු භවයොනිගතිධීතිසත්තවාසසත්තනිකායෙසු.

399. තං වාදං පග්ගය්හ ධීතත්තා සාතිස්ස ඡින්නපච්චයතා අවිරුළුභධම්මතා ච වෙදිතබ්බා. හෙට්ඨාති අලගද්දසුත්තසංවණ්ණනං (ම. නි. අට්ඨ. 2.236-237) සන්ධායාහ. පරතො හෙට්ඨාති චුත්තට්ඨානෙපි එසෙව නයො. පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති තිභිපි අනුසන්ධිති අවොම්ස්සො

විසුංයෙවෙකො අනුසන්ධි. නනු වායමිපි සාතිස්ස අජ්ඣාසයවසෙන පවත්තිතත්තා අජ්ඣාසයානුසන්ධියෙවාති? න, නියානමුඛෙන අප්පවත්තත්තා. නියානඤ්ඤි පුරක්ඛත්වා පුච්ඡාදිවසෙන පවත්තා ඉතරා දෙසනාපුච්ඡානුසන්ධිආදයො. ඉධ තදභාවතො වුත්තං “පාටියෙක්කො අනුසන්ධි”ති. පරිසාය ලද්ධිං සොධෙත්තොති යාදිසි සාතිස්ස ලද්ධි, තදභාවදස්සනවසෙන පරිසාය ලද්ධිං සොධෙත්තො, පරිසාය ලද්ධිසොධනෙනෙව සාති ගණතො නිස්සාරිතො නාම ජාතො.

400. යං යදෙවාති ඉදං යදිපි අවිසෙසතො පච්චයධම්මග්ගහණං, “විඤ්ඤාණන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති පන වුත්තත්තා තංතංවිඤ්ඤාණස්ස සමඤ්ඤානිමිත්තපච්චයජාතං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙන වුත්තං පාළියං – “චක්ඛුවිඤ්ඤාණන්ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”තිආදි. අථ වා තංතංද්වාරනියතං ඉතරම්පි සබ්බං තස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස පච්චයජාතං ඉධ “යං යදෙවා”ති ගහිතං, තත්ථ පන යං අසාධාරණං, තෙන සමඤ්ඤාති “චක්ඛුවිඤ්ඤාණන්ත්වෙවා”තිආදි වුත්තං. ද්වාරසඬ්ඤාති යා අභාවන්ති විඤ්ඤාණස්ස ද්වාරන්තරසඬ්ඤාමනස්ස අභාවං. ස්වායං ඔළාරිකනයෙන මන්දබුද්ධිතං සුඛාවබෝධනත්ථං නයදස්සනවසෙන වුත්තො. න හි කදාපි පච්චුප්පන්නං විඤ්ඤාණං විගච්ඡන්තං අනන්තරවිඤ්ඤාණං සඬ්ඤාමති අනන්තරාදිපච්චයාලාභෙ තස්ස අනුප්පජ්ජනතො.

එවමෙවාති යථා අග්ගි උපාදානං පටිච්ච ජලන්තො අනුපාදානො තත්ථෙව නිබ්බායති, න තත්ථවි සඬ්ඤාමති, එවමෙව. “පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව නිරුජ්ඣති”ති කස්මා වුත්තං, න හෙත්ථ අනුප්පාදනිරොධො ඉච්ඡිතො තාදිසස්ස නිරොධස්ස ඉධ අනධිප්පෙතත්තා, අථ බො ඛණනිරොධො, සො ච සාභාවිකත්තා න පච්චයවෙකල්ලභෙතුකො? සච්චමෙතං, තංතංද්වාරිකස්ස පන විඤ්ඤාණස්ස ද්වාරන්තරං අසඬ්ඤාමිත්වා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣනං ඉධාධිප්පෙතං. යෙසඤ්ච පච්චයානං වසෙන ද්වාරන්තරිකවිඤ්ඤාණෙන හවිතබ්බං, තෙසං තදභාවතො පච්චයවෙකල්ලග්ගහණං, තස්මා පච්චයවෙකල්ලෙන න සොතාදීති සඬ්ඤාමිත්වා සොතවිඤ්ඤාණන්තිආදි සඬ්ඛං ගච්ඡතිති යොජනා. එතෙන යං විඤ්ඤාණං චක්ඛුරුපාදිපච්චයසාමග්ගියා වසෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණසඬ්ඛං ගච්ඡති, තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣති තාවකාලිකභාවතො, තස්ස පන සොතසද්දාදිපච්චයාභාවතො කුතො සොතවිඤ්ඤාණාදිසමඤ්ඤා, එවමප්පවත්තිතො තස්ස කුතො සඬ්ඤාමාති දස්සිතං හොති. විඤ්ඤාණප්පවත්තෙති විඤ්ඤාණප්පවත්තියං. ද්වාරසඬ්ඤාතිමත්තන්ති ද්වාරන්තරසඬ්ඤාමනමත්තම්පි න වදාමි තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජනතො පච්චයස්ස උප්පාදවත්තතො සති ච උප්පාදෙ අවස්සංභාවී නිරොධොති හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චතා දීපිතා හොතිති.

401. “පටිච්චසමුප්පන්නං විඤ්ඤාණං චුත්තං මයා, අඤ්ඤානු පච්චයා නත්ථි විඤ්ඤාණස්ස සම්භවො”ති පාළියා අන්වයනො ව ඛාතිරෙකතො ව විඤ්ඤාණස්ස සඬ්ඛතතාව දස්සිතාති ආහ “සප්පච්චයභාවං දස්සෙත්වා”ති. හෙතුපච්චයෙහි ජාතං නිබ්බත්තං “භූත”න්ති ඉධාධිප්පෙතං, තං අත්ථතො පඤ්චක්ඛන්ධා තබ්බිනිමුත්තස්ස සප්පච්චයස්ස අභාවතො, යඤ්ච ඛන්ධපඤ්චකං අත්තතො තෙසඤ්ච භික්ඛුනං, තං “භූතමිද”න්ති භගවා අවොවාති ආහ “ඉදං ඛන්ධපඤ්චක”න්ති. අත්තතො ඵලං ආහරතීති ආහාරො, පච්චයො. සම්භවති එතස්මාති සම්භවො, ආහාරො සම්භවො එතස්සාති ආහාරසම්භවං. තෙනාහ “පච්චයසම්භව”න්ති. තස්ස පච්චයස්ස නිරොධාති යෙන අවිජ්ජාදිනා පච්චයෙන ඛන්ධපඤ්චකං සම්භවති, තස්ස පච්චයස්ස අනුප්පාදනිරොධා. ඛණ්ණනිරොධො පන කාරණනිරූපෙක්ඛො.

නොස්සුති සංසයජොතතො නිපාතොති ආහ “භූතං නු ඛො ඉදං, න නු ඛො භූත”න්ති. භූතමිදං නොස්සුති ව ඉමිනා ඛන්ධපඤ්චකමෙව නු ඛො ඉදං, උදාහු අත්තත්තනියන්ති එවංජාතිකො සංසයනාකාරො ගහිතො. තදාහාරසම්භවං නොස්සුති පන ඉමිනා සහෙතුකං නු ඛො ඉදං භූතං, උදාහු අහෙතුකන්ති යථා අහෙතුකභාවාපන්නො සංසයනාකාරො ගහිතො, එවං විසමහෙතුකභාවාපන්නොපි සංසයනාකාරො ගහිතොති දට්ඨබ්බං. විසමහෙතුනොපි පරමත්ථතො භූතස්ස අහෙතුකභාවතො. විසමහෙතුවාදොපි පරෙහි පරිකප්පිතමත්තතාය සභාවනියතියදිව්ජාදිවාදෙහි සමානයොගක්ඛමොති. නිරොධධම්මං නොස්සුති ඉමිනා යථා අනිච්චං නු ඛො ඉදං භූතං, උදාහු නිච්චන්ති අනිච්චතං පටිච්ච සංසයනාකාරො ගහිතො, එවං දුක්ඛං නු ඛො, උදාහු න දුක්ඛං, අනත්තා නු ඛො, උදාහු න අනත්තාතිපි සංසයනාකාරො ගහිතොයෙවාති දට්ඨබ්බං අනිච්චස්ස දුක්ඛභාවාදිඅවස්සංභාවතො, නිච්චෙ ව තදුභයාභාවතො. යාථාවසරසලක්ඛණතොති අවිපරිතසරසතො සලක්ඛණතො ව, කිච්චතො චෙව සභාවතො වාති අත්ථො. විපස්සනාය අධිට්ඨානභූතාපි පඤ්ඤා විපස්සනා එවාති චුත්තං “විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති. සරසතොති ව සභාවතො. සලක්ඛණතොති සාමඤ්ඤලක්ඛණතො. තෙනාහ “විපස්සනාපඤ්ඤාය සම්මා පස්සන්තස්සා”ති. චුත්තන යෙනෙවාති “යාථාවසරසලක්ඛණතො”ති චුත්තන යෙනෙව. යෙ යෙනි තස්සං පරිසායං යෙ යෙ භික්ඛු. සල්ලක්ඛෙසුන්ති සම්මදෙව උපධාරෙසු.

තෙහිති තෙහි භික්ඛුහි. තත්ථාති තිස්සං විපස්සනාපඤ්ඤායං. නිත්තණ්ණභාවන්ති තණ්ණභාවං “එතං මම”න්ති තණ්ණාග්ගාහස්ස පහිනතං. එතෙනපි භගවා “අහං, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසුපි තණ්ණාපහානමෙව වණ්ණෙමි, සාති පන මොසපුරිසො අත්තභාවෙපි තණ්ණාසංවද්ධනිං විපරිතදිට්ඨිං පග්ගස්ස තිට්ඨති”ති සාතිං නිග්ගණ්ණාති. සභාවදස්සනෙනාති ධම්මානං අවිපරිතසභාවදස්සනෙන. පච්චයදස්සනෙනාති කාරණදස්සනෙන අනවසෙසතො හෙතුතො පච්චයස්ස ව දස්සනෙන. අල්ලියෙථාති

තණ්හාදිට්ඨිවසෙන නිස්සයෙථ. තෙනාහ “තණ්හාදිට්ඨිහි”ති. කෙලායෙථාති පරිහරණකෙළියා පරිහරෙය්‍යාථ. තෙනාහ “කිලමානා විහරෙය්‍යාථ”ති. ධනං විය ඉච්ඡන්තාති ධනං විය දුඛං විය ඉච්ඡං තණ්හං ජනෙන්නා. තෙනාහ “ගෙධං ආපජ්ජෙය්‍යාථ”ති. මමත්තං උප්පාදෙය්‍යාථාති “මමමිද්”න්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවෙසං ජනෙය්‍යාථ. නිකන්තිවසෙනපි ගහණත්ථාය නො දෙසිතො, තස්ස වා සණ්හසුබ්බමස්ස විපස්සනාධම්මස්ස ගහණං නාම නිකන්තියා එව සියා, න ඔලාරිකතණ්හායාති චුත්තං “නිකන්තිවසෙනා”ති.

402. පටිච්ච ඵතස්මා ඵලං ඵතීති පටිච්චයො, සබ්බො කාරණවිසෙසොති ආහ “ඛන්ධානං පටිච්චයං දස්සෙන්නොබො නෙසං ජා හි සබ්බාච අවිජ් .ති” කාරණවිසෙසො ඉධ දස්සිතොයාය යාච පරියොසානාපුන ආදිතො පටි ., අත්තතො පටියාය යාච ආදීති අනුලොමතො පටිලොමතො ච වට්ටවිච්චට්ටදස්සනවසෙන නානාතයෙහි පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො, නිච්චග්ගාහස්ස නිමිත්තභූතො කිලෙසොපි ඉධ නත්ථිති දීපෙති. තම්පි චුත්තත්ථමෙවාති තම්පි ඉමෙ ව “, හික්ඛවෙ, චත්තාරො ආහාරා තිආදි යාච” ති පාළිපදං”හාපහවාතණ්“, තාව චුත්තත්ථමෙව සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනායං (ම .යඅටි .ති .1.89). සෙසං පටිච්චසමුප්පාදකථාභාවතො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.570) විත්ථාරිතාවාති ඉමිනාව සඬගහිතං.

404. ඉමස්මිං සති ඉදං භොතීතිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං පරමත්ථදීපනියං උදානට්ඨකථායං (උදා. අට්ඨ. 1) චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

407. පටිඛාවනාති පටිසරණං, පුබ්බෙ අත්තතො ආගතං අතීතං අද්ධානං උද්දිස්ස තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පටිගමනන්ති අත්ථො. නනු විචිකිච්ඡාවසෙන පාළියං පටිඛාවනා ආගතාති? සච්චං ආගතා, සා පන තණ්හාදිට්ඨිහෙතුකාති “තණ්හාදිට්ඨිවසෙනා”ති චුත්තං. තත්ථාති තස්මිං යථාධිගතෙ ඤාණදස්සනෙ.

නිච්චලභාවන්ති සුප්පතිට්ඨිතභාවං, තිත්ථියවාදවාතෙහි අකම්පියභාවඤ්ච. ගරුති ගරුගුණයුත්තො. භාරිකො පාසාණච්ඡත්තසදිසො. අකාමා අනුචත්තිතබ්බොති සද්ධාමත්තකෙනෙව අනුචත්තනමාහ, න අවෙච්චජ්ජසාදෙන. කිච්චන්ති සත්ථුකිච්චං. බ්‍රාහ්මණානන්ති ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණානං. වතසමාදානානීති මගවතාදිවතසමාදානානි. දිට්ඨිකුතුහලානීති තංතංදිට්ඨිග්ගාහවසෙන “ඉදං සච්චං, ඉදං සච්ච”න්තිආදිනා ගහෙනබ්බකුතුහලානි. ඵචං නිස්සට්ඨානීති යථා මයා තුම්භාකං ඔවාදො දින්නො, ඵචං නිස්සට්ඨානි වතාදීති තං අතික්කමිත්වා කිං ගණ්හෙය්‍යාථ. සයං ඤාණෙන ඤාතන්ති පරනෙය්‍යතං මුඤ්චිත්වා අත්තතො ඵච ඤාණෙන යථාවතො ඤාතං. ඵචංභූතඤ්ච සයං පටිච්චක්ඛතො

දිට්ඨං නාම භොතීති ආහ “සයං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨ”න්ති. සයං විභාවිතන්ති තෙහි භික්ඛුහි තස්ස අත්ථස්ස පච්චත්තං විභූතභාවං ආපාදිතං. උපනීතාති උපක්කමෙන ධම්මදෙසනානුසාරෙන නිතා. මයාති කත්තරි කරණුවන්තං. ධම්මෙනාති කාරණෙන. එතං වචනන්ති එතං “සන්දිට්ඨිකො”ති ආදිවන්තං.

408. තං සම්මොහට්ඨානං අස්ස ලොකස්ස. සමොධානෙනාති සමාගමෙන. ගබ්හති අත්තභාවභාවෙන වත්තතීති ගබ්භො, කලලාදිඅවත්ථො ධම්මපබ්බන්ධො, තන්තිස්සිතත්තා පන සත්තසන්තානො “ගබ්භො”ති චුත්තො යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති. තන්තිස්සයභාවතො මාතුකුච්ඡි “ගබ්භො”ති වෙදිතබ්බො, ගබ්භො වියාති වා. යථා හි නිවාසට්ඨානතාය සත්තානං ඔවරකො “ගබ්භො”ති චුච්චති, එවං ගබ්භසෙය්‍යකානං යාව අභිජාති නිවාසට්ඨානතාය මාතුකුච්ඡි “ගබ්භො”ති චුත්තොති.

යමෙකරත්තින්ති යස්සං එකරත්තියං. භූමිමත්ථෙ හි ඉදං උපයොගවන්තං, අච්චන්තසංයොගෙ වා. පයමන්ති සබ්බපයමං පටිසන්ධික්ඛණේ. ගබ්භෙති මාතුකුච්ඡියං. මාණුවොති සත්තො. යෙහුයොන සත්තා රත්තියං පටිසන්ධිං ගණ්හන්තිති රත්තිග්ගහණං. අබ්භූට්ඨිතොවාති උට්ඨිතඅබ්භො විය, අභිමුඛභාවෙන වා උට්ඨිතො එව මරණස්සාති අධිජ්ජායො. සො යාතීති සො මාණුවො යාති පයමක්ඛණතො පට්ඨාය ගච්ඡතෙව. ස ගච්ඡං න නිවත්තතීති සො එවං ගච්ඡන්තො බණ්ණමත්තම්පි න නිවත්තති, අඤ්ඤදත්ථු මරණමෙව උපගච්ඡතීති ගාථාය අත්ථො.

උතුසමයං සන්ධාය චුත්තං, න ලොකසමඤ්ඤාතරපස්ස ලග්ගනදිවසමත්තං. ඉදානි චුත්තමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං “මාතුගාමස්ස කිර යස්මි”න්ති ආදි චුත්තං. තත්ථාති තස්මිං ගබ්භාසයෙ. සණ්ඨහිත්වාති නිබ්බත්තිත්වා. භිජ්ජිත්වාති අග්ගහිතගබ්භා එව භින්නා හුත්වා. අයඤ්භි තස්සා සභාවො. වත්ථු සුද්ධං භොතීති පග්ගරිතලොභිතත්තා අනාමයත්තා ව ගබ්භාසයො සුද්ධො භොති. සුද්ධවත්ථුත්තා තතො පරං කතිපයදිවසාති බෙත්තමෙව භොති ගබ්භසණ්ඨහනස්ස පරිත්තස්ස ලොභිතලෙසස්ස විජ්ජමානත්තා. සම්භවස්ස පන කථං සබ්භාවොති ආහ “තස්මිං සමයෙ”ති ආදි. ඉත්ථිසන්තානෙපි සුක්කධාතු ලබ්භතෙව. තෙනාහ “අභිගපරාමසනෙනපි දාරකො නිබ්බත්තතියෙවා”ති. යථා පාරිකාය නාහිපරාමසනෙන සාමස්ස බොධිසත්තස්ස, දිට්ඨිමඬ්ඛලිකාය නාහිපරාමසනෙන මණ්ඩබ්බස්ස නිබ්බත්ති. ගන්ධබ්බොති ගන්ධනතො උජ්ජ්ජනගතියා නිමිත්තුපට්ඨාපනෙන සුවනතො ගන්ධොති ලද්ධනාමෙන භවගාමිකම්මුනා අබ්බති පවත්තතීති ගන්ධබ්බො, තත්ථ උජ්ජ්ජනකසත්තො. තෙනාහ “තනුපගසත්තො”ති. කම්මයන්තයන්තිතොති තනුපපත්තිආවහෙන කම්මසඬ්ඛානෙන

පෙල්ලනකයන්තෙන තථත්තාය පෙල්ලිතො උපතීතො. මහන්තෙන ජීවිතසංසයෙනාති විජායනපරික්කිලෙසෙන “ජීවිස්සාමි බො, න නු බො ජීවිස්සාමි අහං වා, පුත්තො වා මෙ”ති එවං පවත්තෙන ජීවිතසංසයෙන විපුලෙන ගරුතරෙන සංසයෙන. තං යානන්ති ටනප්පදෙසමාහ. කීළන්ති තෙනාති කීළනං, කීළනමෙව කීළනකං.

409. සාරජ්ජතීති සාරත්තචිත්තො හොති. බ්‍යාපජ්ජතීති බ්‍යාපන්නචිත්තො හොති. කායෙ කෙසාදිද්වත්තිංසාසුචිසමුදායෙ තංසභාවාරම්මණා සති කායසති. අනුපට්ඨපෙත්වාති අනුප්පාදෙත්වා, යථාසභාවතො කායං අනුපධාරෙත්වාති අත්ථො. පරිත්තවෙතසොති කිලෙසෙහි පරිතො ඛණ්ඩිතචිත්තො. තෙනාහ “අකුසලචිත්තො”ති. එතෙ අකුසලධම්මා. නිරුජ්ඣන්තීති නිරොධං පත්තා හොන්ති. තණ්හාවසෙන අභිනන්දතීති සප්පිතිකතණ්හාවසෙන අභිමුඛං හුත්වා නන්දති. අභිවදතීති තණ්හාවසෙන තං තං ආරම්මණං අභිනිවිස්ස වදති. අජ්ඣේදාසායාති අනඤ්ඤසාධාරණං විය ආරම්මණං තණ්හාවසෙන අනුපවිසිත්වා. තෙනාහ “ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා”ති. දුක්ඛං කථං අභිනන්දතීති එත්ථ දුක්ඛභෙතුකං අභිනන්දන්තො දුක්ඛං අභිනන්දති නාමාති දට්ඨබ්බං. අට්ඨකථායං පන යාවතා යස්ස දුක්ඛෙ දිට්ඨිතණ්හා අභිනන්දනා අප්පභිනා, තාවතායං දුක්ඛං අභිනන්දති නාමාති දස්සෙතුං “අහං දුක්ඛිතො මම දුක්ඛන්ති ගණ්හන්තො අභිනන්දති නාමා”ති වුත්තං. තෙන ගාහද්වයභෙතුකා තත්ථ අභිනන්දනාති දස්සෙති. පුන ඵකචාරන්ති පුනපි ඵකචාරං. ඵලභෙතුසන්ධිභෙතුඵලසන්ධිවසෙන ද්විසන්ධි. “ගබ්භස්සාවක්කන්ති හොතී”තිආදිනා අත්ථතො සරූපතො ච එතරහි ඵලසඬ්ඛෙපස්ස. සරූපෙනෙව ච ඉතරද්වයස්ස දෙසිතත්තා ආහ “තිසඬ්ඛෙප”න්ති.

410-414. සමථයානිකස්ස භික්ඛුතො වෙදනාමුඛෙන සඬ්ඛෙපෙනෙව යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං ඉධ කථිතන්ති ආහ “සංඛිත්තෙන තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තිං ධාරෙථා”ති. “ඉමං තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්ති”න්ති ච හගවා යථාදෙසිතං දෙසනං අවොවාති වුත්තං “ඉමං...පෙ.... විමුත්තිදෙසන”න්ති. යදි එවං කථං දෙසනා විමුත්තීති ආහ “දෙසනා හි...පෙ.... විමුත්තීති වුත්තා”ති. යස්සා තණ්හාය වසෙන සාති භික්ඛු සස්සතග්ගාහමහාසඬ්ඛාටපටිමුක්කො, සා සබ්බබුද්ධානං දෙසනා හත්ථාවලම්බමානෙපි දුරුග්ගාටියා ජාතාති ආහ “මහාතණ්හාජාලතණ්හාසඬ්ඛාටපටිමුක්ක”න්ති. මහාතණ්හාජාලෙති මහන්තෙ තණ්හාජටෙ. තණ්හාසඬ්ඛාටෙති තණ්හාය සඬ්ඛාටෙ. තථාභූතො ච තස්ස අබ්භන්තරෙ කතො නාම හොතීති ආහ “අනුපට්ඨයො අත්තොගධො”ති. සෙසං සුචිඤ්ඤයාමෙව.

මහාතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

415. ජානපදිනොති ජනපදවත්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන අඬගා නාම. තෙසං නිවාසො යදි එකො ජනපදො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභීසද්දෙනා”ති. අක්ඛරචිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය සලිඬගවචනාති (පාණිනි 1.2.51) ඉච්ඡන්ති. අයමෙත්ථ රුළුභී යථා “කුරුසු විහරති, මල්ලෙසු විහරති”ති ව. තඛ්ඛිසෙසනෙ පන ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දෙ එකවචනමෙව. තෙනාහ “අඬගෙසු ජනපදෙ”ති. අස්සා වුවචන්ති පාසාණාති, තාති සුන්දරාති තත්ථ සන්තීති “අස්සපුර”න්ති සො නිගමො වුත්තොති කෙවී. අපරෙ පන ආජානීයො අස්සො රඤ්ඤො තත්ථ ගහණං උපගතොති “අස්සපුර”න්ති වුත්තොති වදන්ති. කිං තෙහි, නාමමෙතං තස්ස නිගමස්ස. යස්මා පන තත්ථ භගවතො නිබද්ධවසනට්ඨානං කිඤ්චි නාහොසි, තස්මා “තං ගොවරගාමං කත්වා විහරති”විවෙව වුත්තං. තථා හි පාළියං “අස්සපුරං නාම අඬගානං නිගමො”ති ගොවරගාමකිත්තනමෙව කතං.

එවරුපෙන සීලෙනාතිආදීසු සීලග්ගහණෙන වාරිත්තසීලමාහ. තෙන සම්මාවාචාකම්මන්තාජීවෙ දස්සෙති. ආචාරග්ගහණෙන වාරිත්තසීලං. තෙන පරිසුද්ධං කායවචීසමාවාරං. පටිපත්තිග්ගහණෙන සමථවිපස්සනාමග්ගඵලසඬගහං සම්මාපටිපත්තිං. ලජ්ජිනොති ඉමිනා යථාවුත්තසීලාවාරමූලකාරණං. පෙසලාති ඉමිනා පාරිසුද්ධිං. උළාරගුණාති ඉමිනා පටිපත්තියා පාරිසුරිං. හික්ඛුසඬ්ඝස්සෙව වණ්ණං කථෙන්නීති ඉදං තෙසං උපාසකානං යෙභුයොන හික්ඛුනං ගුණකිත්තනපසුතතාය වුත්තං. තෙ පන සද්ධම්මෙපි සම්මාසම්බුද්ධෙපි අභිජ්ජසන්නා එව. තෙනාහ “බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා”ති. වත්ථුත්තයෙ හි එකස්මිං අභිජ්ජසන්නා ඉතරද්වයෙ අභිජ්ජසන්නා එව තද්විනාභාවතො. පිණ්ඩපාතාපවායනෙති ලක්ඛණවචනමෙතං යථා “කාකෙහි සජ්ජි රක්ඛිතබ්බ”න්ති, තස්මා පච්චයපටිපුජනෙති වුත්තං හොති. පච්චයදායකානඤ්චි කාරස්ස අත්තනො සම්මාපටිපත්තියා මහජ්ඣලභාවස්ස කරණං ඉධ “පිණ්ඩපාතාපවායන”න්ති අධිජ්ජෙතං.

සමණකරණාති සමණභාවකරා, සමණභාවස්ස කාරකාති අත්ථොතෙ පන . තීති ආහසීතා ව හොන්පාදිතා වඬිතානෙ උජ්ඣතො සන්තතො අත්ථකන් “සමාදාය පරිපුරිතා.ති” සමණග්ගහණඤ්චෙත්ථ සමණවසෙන, න සාමඤ්ඤමත්තෙනාති ආහ “සමිතපාපසමණ.තින්” බ්‍රාහ්මණකරණාති එත්ථාපි වුත්තනනෙයෙනෙත්ථො වෙදිතබ්බොජනතො එව වායං ඤේඛං . හෙදො, යදිදං සමණබ්‍රාහ්මණාති, න අත්ථතො. සමණෙන කත්තබ්බධම්මාති සමණධම්මෙ යිතෙන සම්පාදෙතබ්බධම්මායො හි .

බාතසමණභාවෙබාසඬ්ඨිමසික්ඛෙට්ඨුජ්ජනිට්ඨිතො, තෙන යෙ උපරිසික්ඛාසඬ්ඨිබාතසමණභාවා සම්පාදෙතබ්බො, තෙසං වසෙනෙව

චුත්තසමණෙන කත්තබ්බධම්මා චුත්තාතිතථා හි තෙසං සමණභාවාවහතං .
 ධායාහසන් “තෙපි ච සමණකරණා භොන්ති යෙවාති” ඉධ පනාති
 මහාඅස්සපුරෙ. හිරොත්තප්පාදිවසෙන දෙසනා විත්ථාරිතාති හිරොත්තප්ප-
 -ඤ්ඤතකඤ්ඤානෙමත්-යසංවරදිඉන්ධකායවච්චිමනොසමාවාරාජීවපරිසුද්ද්
 ජාගරියානුයොගසතිසම්පජ්ඣද්ද්ජාවසෙන කුමාරවිජ්-
 ථාරතො දෙසිතාමදෙසනා විත්සමණකරණධම්, න තිකතිපාතෙ විය
 සඬ්ඛෙපතො. එලග්ගහණෙනෙව විපාකඵලං ගහිතං, තං පන
 උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන චතුබ්බිධං සාමඤ්ඤඵලං දට්ඨබ්බං.
 ආනිසංසග්ගහණෙන පියමනාපතාදිඋද්ගො. තස්සෙව අත්ථොති තස්සෙව
 අවඤ්ඤවාපදස්සෙව අත්ථනිද්දෙසො. “යස්සා හිතිරෙකවසෙන තිආදිනා ඛ්‍ය”
 .ථං වදතිඅත් එත්තකෙන යානෙනාති එත්තකෙන පාළිපදෙසෙන.
 හිරොත්තප්පාදිනං උපරි පාළියං වුව්චමානානං සමණකරණධම්මානං .
 ණං කථෙසිතිවණ් ගුණං ආනිසංසං අභාසි. සතිපට්ඨානෙ චුත්තනයෙනාති
 අපිච “වණ්ණභණ්ණනමෙතතිආදිනාත්” සතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී.නි .
 අට්ඨ .2.373; ම .යඅට් .නි .1.106) චුත්තනයෙන.

416. යං හිරියතීති යෙන ධම්මෙන හෙතුභූතෙන වා ජිගුච්ඡති. කරණෙන
හෙතං පච්චත්තවචනං. යන්ති වා ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන චුත්තො, ධම්මොති
අත්ථො. හිරියිතබ්බෙනාති උපයොගත්ථෙ කරණවචනං, හිරියිතබ්බයුත්තකං
කායදුච්චරිතාදින්ති අත්ථො. ඔත්තප්පිතබ්බෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො.
අජ්ඣත්තං නියකප්ඣත්තං ජාතිආදි සමුට්ඨානං එතිස්සාති
අජ්ඣත්තසමුට්ඨානා හිරි, බහිද්ධා අත්තතො බහිභූතො පරසත්තො
සමුට්ඨානං එතිස්සාති බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං. අත්තාධිපතිතො ආගතා
අත්තාධිපතෙය්‍යා, අත්තානං අධිපතිං කත්වා පවත්තා.
ලප්ථාසභාවසණ්ඨිතාති පාපජිගුච්ඡනසභාවට්ඨායීති.
 සප්පතිස්සවලක්ඛණත්තා ගරුතා කිස්මිඤ්චි චුත්තෙ ගාරවචසෙන
 පතිස්සවනං පතිස්සවො, සහ පතිස්සවෙනාති සප්පතිස්සවං, පතිස්සවභූතං
 තංසභාවඤ්ච යං කිඤ්චි ගාරවං. ජාතිආදිමහත්තතාපච්චවෙක්ඛණෙන
 උප්පජ්ජමානා ච හිරි තත්ථ ගාරවචසෙන පවත්තතීති සප්පතිස්සවලක්ඛණාති
 වුව්චති. භයසභාවසණ්ඨිතන්ති පාපතො භායනසභාවට්ඨායී,
 වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණත්තා වජ්ජං භායති තං භයතො පස්සතීති
 වජ්ජහිරුකභයදස්සාවී, එවංසභාවං ඔත්තප්පං. අජ්ඣත්තසමුට්ඨානාදිතා ච
 හිරොත්තප්පානං තත්ථ තත්ථ පාකට්ඨාවෙනෙව වුව්චති, න පරෙසං කදාපි
 අඤ්ඤමඤ්ඤවිජ්ජයොගා. න හි ලප්පනං නිබ්භයං, පාපභයං වා අලප්පනං
 භොතීති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන අට්ඨසාලිනියං (ධ. ස.
 අට්ඨ. 1.බලොසිවණ්ණනා) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ලොකමරියාදස්ස
 පාලනතො ලොකපාලධම්මා නාම. සුක්කාති ඔදාතා පහස්සරභාවකාරකා,
 සුක්කාහිජාතිහෙතුතාය වා සුක්කා. සම්භෙදන්ති ආචාරමරියාදාසඬ්ඤකරං.
 දෙවභාවාවහා ධම්මාති දෙවධම්මා.

සුක්කධම්මසමාහිතාති යථාචුත්තසුක්කධම්මසමච්ඡිගිතො. සන්තොති වූපසන්තදොසා. සප්පුරිසාති සන්තජනා. සපරහිතසාධකා හි සාධවො.

අවයවවිනිමුත්තස්ස සමුදායස්ස අභාවතො, අවයවෙන ච සමුදායස්ස අපදිසිතබ්බතො ඔවාදුපසම්පදාවහඔවාදෙකදෙසො ඔවාදුපසම්පදාති. ඉධාති ඉමස්මිං අස්සපුරෙ. එතෙ හිරොත්තජපධම්මා. සමණධම්මා නාමාති දස්සිතා මූලභූතසමණභාවකරා ධම්මාති කත්වා. තථා හි තෙසං ආදිතො ගහණං.

යස්ස අධිගමෙන නිජ්ජරියායතො සමණා නාම භොන්ති, සො අරියමග්ගො ‘සමණස්ස කම්මං පටිපදා’ති කත්වා සාමඤ්ඤං, තස්ස පන ඵලභාවතො, ආරම්මණකරණවසෙන අරණියතො ඵලනිබ්බානාති සාමඤ්ඤත්වො. රාගං බෙපෙතීති රාගක්ඛයො, අරියමග්ගො. රාගො බියති එත්ථාති රාගක්ඛයො, නිබ්බානං. ඵලං පන කාරණුපචාරෙන රාගක්ඛයො දට්ඨබ්බො. දොසක්ඛයො මොහක්ඛයොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සාමඤ්ඤභූතො අත්ථො සාමඤ්ඤත්වො, මග්ගො, සාමඤ්ඤස්ස අත්ථොති සාමඤ්ඤත්වො, ඵලන්ති ආහ ‘මග්ගම්පි ඵලම්පි එකතො කත්වා සාමඤ්ඤත්වො කටීතො’ති. තයිදං උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන චුත්තං. සීලාදිපුබ්බහාගපටිපදාපි හි ඉධ ‘සාමඤ්ඤත්වො’ති ගහිතා. තෙනෙවාහ ‘සති උත්තරිකරණියෙ’ති. පටිවෙදයාමීති පුනස්පුනං ඤාපෙමි.

417. කම්මපථවසෙනෙවාති අකුසලකම්මපථභාවෙනෙව, තතො තාදිසම්පි අකුසලකම්මං හික්ඛුස්ස කාතුං න යුත්තන්ති දුට්ඨුල්ලභාවෙනෙව තතො ඔරමතීති අධිජ්ජායො. සික්ඛාපදබද්ධෙනාති සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනෙන. පාතියසංචො වා පත්තෙ වා කාකානං හත්ථං වා දණ්ඩං වා ලෙඩ්ඛුං වාති සබ්බමීදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. යත්ථ කත්ථවි හි ධීතානං අඤ්ඤෙසම්පි පාණීනං උට්ඨාපනාදි සබ්බං අනිට්ඨකරණං ඉධ අපරිසුද්ධකායසමාචාරභාවෙනෙව සභිගහිතන්ති. උත්තානොති උද්ධමුද්ධං තනොතීති උත්තානො. එවංභූතො ච කෙනවි අනුජ්ජාදභූමියං සඤ්ජාතසාලකලායාණිබන්ධො විය උපරුපරි උග්ගතුග්ගතො පාකටො ච භොතීති ආහ ‘උග්ගතො පාකටො’ති. අනාවටොති අනිචුතො. තෙනාහ ‘අසඤ්ජන්තො’ති, නච්ඡාදෙනබ්බොති අත්ථො. එකසදිසො විසුද්ධභාවෙන. අත්තරත්තරෙ ඡිද්දරහිතො පුබ්බෙනාපරං සම්මාපටිපත්තියා සන්ධානෙන. සංවුතො කායිකස්ස සංවරස්ස අනුපක්කිලෙසතො. තෙනාහ ‘කිලෙසානං ද්වාරං පිදහනෙනා’ති.

418. එත්ථ යථා ලහුකතරං කාකුට්ඨාපනාදිකායකම්මං කායසමාචාරස්ස අපරිසුද්ධභාවාවහං සල්ලෙබ්බිකොපනතො, මිච්ඡාවිතක්කනමත්තඤ්ච මනොසමාචාරස්ස, එවං යං කිඤ්චි අනියානකථාකථනමත්තං වච්ඡමාචාරස්ස අපරිසුද්ධභාවාවහං සල්ලෙබ්බිකොපනතො, න

හසාධිප්පායෙන මුසාකථනන්ති දට්ඨබ්බං. හසාධිප්පායෙන හි මුසාකථනං සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තන්ති.

420. ආජීවොපි එකච්චො කම්මපථවසෙන වාරිකො ලබ්භති. සො පන අතිඔළාරිකො කායවච්ඡමාවාරවාරෙසු චුත්තනයො එවාති න ගහිතොති දට්ඨබ්බං. යෙ පන “තාදිසො භික්ඛුනං අයොග්‍යතො න ගහිතො”ති වදන්ති, තං මිච්ඡා තථා සති කායවච්ඡමාවාරවාරෙපි තස්ස අග්ගහෙතබ්බභාවාපත්තිතො. “බාදථ පිච්චා”ති පුච්ඡා අත්තනො බාදිතුකාමතාදීපනෙන, පරියායකථාභාවතො පනෙසා සල්ලෙබ්විකොපනා ජාතා.

422. අනෙසනං පහාය ධම්මෙන සමෙන පච්චයෙ පරියෙසන්තො පරියෙසනමත්තඤ්ඤා නාම. දායකස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස අත්තනො ච පමාණඤ්ඤතාපටිග්ගණ්හන්තො පටිග්ගහණමත්තඤ්ඤා නාම. යොනිසො පච්චචෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තො පරිභොගමත්තඤ්ඤා නාම.

423. එකස්මිං කොට්ඨාසෙති මජ්ඣිමයාමසඤ්ඤිතෙ එකස්මිං කොට්ඨාසෙ. “වාමෙන පස්සෙන සෙත්ති”ති එවං චුත්තා. දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථී දක්ඛිණහත්ථස්ස සරීරග්ගහණාදීපයොගක්ඛමතො. පුරිසවසෙන චෙතං චුත්තං.

තෙජ්‍යස්සදත්තාති ඉමිනා සීහස්ස අභිරුකභාවං දස්සෙති. භීරුකා හි සෙසමිගා අත්තනො ආසයං පවිසිත්වා සන්තාසපුබ්බකං යථා තථා සයන්ති, සීහො පන අභිරුකභාවතො සතොකාරී භික්ඛු විය සතිං උපට්ඨපෙත්ථාව සයති. තෙනාහ “ද්වෙ පුරිමපාදෙ”තිආදී. සෙති අඛ්‍යාවටභාවෙන පවත්තති එත්ථාති සෙය්‍යා, චතුත්ථස්සානමෙව සෙය්‍යා. කිං පන තං චතුත්ථස්සානන්ති? ආනාපානචතුත්ථස්සානං. තත්ථ හි යත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා හගවා අනුක්කමෙන අග්ගමග්ගං අධිගතො තථාගතො ජාතොති කෙවි, තයිදං පදට්ඨානං නාම න සෙය්‍යා. අපරෙ පන “චතුත්ථස්සානසමන්තරා හගවා පරිනිබ්බාසී”ති චුත්තපදං ගහෙත්වා “ලොකියචතුත්ථස්සානසමාපත්ති තථාගතසෙය්‍යා”ති වදන්ති, තථා සති පරිනිබ්බානකාලිකා තථාගතසෙය්‍යාති ආපජ්ජති, න ච හගවා චතුත්ථස්සානං සමාපජ්ජනබ්‍රලො විහාසී, අග්ගඵලක්ඛානං පනෙත්ථ “චතුත්ථස්සාන”න්ති අධිප්පෙතං. තත්ථ යථා සත්තානං නිද්දුපගමනලක්ඛණා සෙය්‍යා හවඩ්ඪගචිත්තවාරවසෙන භොති, තඤ්ච තෙසං පට්ඨමජාතිසමන්තයං යෙහුය්‍යචුත්තිකං, එවං හගවතො අරියජාතිසමන්තයං යෙහුය්‍යචුත්තිකං අග්ගඵලභූතං චතුත්ථස්සානං “තථාගතසෙය්‍යා”ති චෙදිතබ්බං. සීහසෙය්‍යාති සෙට්ඨසෙය්‍යාති ආහ “උත්තමසෙය්‍යා”ති.

426. විගතන්තානීති ඉණමූලානි. තෙසන්ති ඉණමූලානං. පරියන්තොති අවසෙසො.

පවත්තිනිවාරණෙන චතුර්වරියාපථං ඡන්දන්තො. ආබාධනීති පිළෙති. දුක්ඛිතොති සඤ්ජාතදුක්ඛො. අප්පං බලං බලමත්තා. අප්පත්ථො හි අයං මත්තා-සද්දො “මත්තාසුඛපරිච්චාගා”තිආදීසු (ධ. ප. 290) විය, බලවත්ථො පන මත්තා-සද්දො අනත්ථත්තරො. සෙසන්ති “තස්ස හි බන්ධනා මුත්තොමිහීති ආවජ්ජයතො තදුභයං හොති”තිආදීනා වත්තබ්බං සන්ධායාහ. සබ්බපදෙසුති චුත්තාවසිට්ඨෙසු සබ්බපදෙසු. යෙනකාමං යථාරූපි ගච්ඡතීති යෙනකාමංගමොති අනුනාසිකලොපං අකත්වා නිද්දෙසො. භූජො අත්තනො යථාසුඛවිනියොගො ඉස්සො ඉවජ්ජිතබ්බො එත්ථාති භූජස්සො, සාමිකො. සො පන අපරසන්තකතාය “අත්තනො සන්තකො”ති චුත්තො. දුල්ලභආපතාය කං තාරෙන්ති එත්ථාති කත්තාරොති ආහ “නිරුද්ධං දීඝමග්ග”න්ති.

විනාසෙතීති බාදනදුක්ඛිනියොජනාදීහි යථා ඉණමූලං කිඤ්චි න හොති, තථා කරොති. යමිහි රාගවත්ථුමිහි. සො පුග්ගලො. තෙන රාගවත්ථුනා, පුරිසො වෙ ඉත්ථියා, ඉත්ථි වෙ පුරිසෙන. ඉණං විය කාමච්ඡන්දො දට්ඨබ්බො පිළාසමානතො.

න වින්දතීති න ජානාති. උපද්දවෙථාති සුඛවිහාරස්ස උපද්දවං කරොථ, විබාධෙථාති අත්ථො. රොගො විය බ්‍යාපාදො දට්ඨබ්බො සුඛඤ්ජනසමානතො.

නානාවිධහෙතුපායාලඬිකතතාය

බන්ධායතනධාතුපට්ඨවසමුප්පාදාදිධම්මනීතිවිචිත්තතාය ච විචිත්තනයෙ. ධම්මස්සවනෙති ධම්මකථායං. කථා හි සොතබ්බට්ඨෙත “සවන”න්ති චුත්තා. එවමෙත්ථ සීලං විහත්තං, එවං කුමානාහිඤ්ඤා, එවං විපස්සනාමග්ගඵලානීති නෙව තස්ස ධම්මස්සවනස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං ජානාති. උට්ඨිතෙති නිට්ඨිතෙ. අහො කාරණන්ති තත්ථ තත්ථ පටිඤ්ඤානුරූපෙන නික්ඛිත්තසාධනවසෙන ගහිතකාරණං. අහො උපමාති තස්සෙව කාරණස්ස පතිට්ඨාපනවසෙන අන්වයතො බ්‍යතිරෙකතො ච පතිට්ඨං උදාහරණාදි. බන්ධනාගාරං විය ටීනමිද්ධං දට්ඨබ්බං දුක්ඛතො නියානස්ස විබන්ධනතො.

යස්මා කුක්කුච්චනීවරණං උද්ධච්චරහිතං නත්ථි, යස්මා චා උද්ධච්චකුක්කුච්චං සමානකිච්චාහාරපට්ඨකං, තස්මා කුක්කුච්චස්ස විසයං දස්සෙන්තො “විනයෙ අපකතඤ්ඤානා”තිආදිමාහ. යථා හි උද්ධච්චං සත්තස්ස අවුපසමකරං, තථා කුක්කුච්චමිපි. යථාපි උද්ධච්චස්ස ඤාතිවිතක්කාදි ආහාරො, තථා කුක්කුච්චස්සපි. යථා ච උද්ධච්චස්ස සමථො පට්ඨකං, තථා කුක්කුච්චස්සපිති. දාසබ්‍යං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චං දට්ඨබ්බං අසෙරිභාවාපාදනතො.

සොළසවත්ථුකා විචිකිච්ඡා අට්ඨවත්ථුකං විචිකිච්ඡං අනුපවිට්ඨාති ආහ “අට්ඨසු යානෙසු විචිකිච්ඡා”ති. විචිකිච්ඡන්තොති සංසයන්තො. අධිමුවිචිත්වාති පත්තියායෙත්වා. ගණ්හිතුන්ති සද්ධෙය්‍යවත්ථුං පරිග්ගහෙතුං. අභිමුඛං සප්පනං ආසප්පනං, පරිතො සප්පනං පරිසප්පනං. පද්දවයෙනපි චිත්තස්ස අනිච්ඡනාකාරමෙව වදති. ඛෙමන්තගාමිමග්ගං න පරියොගාහති එතෙනාති අපරියොගාහනං, උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතභාවෙන ඡම්භිතං හොති චිත්තං යස්ස ධම්මස්ස වසෙන, සො ධම්මො ඡම්භිතත්තන්ති විචිකිච්ඡනාකාරමාහ. තෙනාහ “චිත්තස්ස උප්පාදයමානා”ති. කන්තාරද්ධානමග්ගො වියාති සාසඬිකකන්තාරද්ධානමග්ගො විය දට්ඨබ්බා අප්පට්ඨපත්තිහෙතුභාවතො.

නත්ථි එත්ථ ඉණන්ති අණණො, තස්ස භාවො ආණණං, කස්සච ඉණස්ස අධාරණං. සමිද්ධකම්මන්තොති නිප්ඵන්තජීවිකප්පයොගො. පරිබුන්ධති උපරොධෙතීති ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා පලිබොධො, අසෙරිවිහාරො, තස්ස මූලං කාරණන්ති පලිබොධමූලං. ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වාති අසුහනිමිත්තග්ගාහාදිකෙ ඡ ධම්මෙ උප්පාදෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා. ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වාති ව මෙත්තානිමිත්තග්ගාහාදයො ව තත්ථ තත්ථ ඡ ධම්මාති චුත්තාති වෙදිතබ්බො. පජහතීති වික්ඛම්භනවසෙන පජහති. තෙනාහ “ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි සික්ඛාපියමානො”තිආදි. පරවත්ථුමභීති විසභාගවත්ථුස්මිං, පරවිසයෙ වා. පරවිසයා හෙතෙ භික්ඛුනො, යදිදං පඤ්ච කාමගුණා. ආණණියම්ච කාමච්ඡන්දප්පහානං ආහ පියවත්ථුඅභාවාවහතො.

ආචාරවිපත්තිපට්ඨාහකානි සික්ඛාපදානි ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි. ආරොග්‍යම්ච ඛ්‍යාපාදප්පහානං ආහ කායචිත්තානං ඵාසුභාවාවහතො.

බන්ධනා මොක්ඛම්ච ටීනමිද්ධප්පහානං ආහ චිත්තස්ස නිග්ගහිතභාවාවහතො.

භුජිස්සං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චප්පහානං ආහ චිත්තස්ස සෙරිභාවාවහතො.

තිණං වියාති තිණම්ච කත්වා. අගණෙත්වාති අවින්තෙත්වා. ඛෙමන්තභූමිං විය විචිකිච්ඡාපහානං ආහ අනුස්සඬිකිතාපරිසඬිකිතභාවෙන සම්මාපට්ඨපත්තිහෙතුභාවතො.

427. කිරියති (අ. නි. ටී. 3.5.28-29) ගබ්භාසයෙ බිජියතීති කරො, සම්භවො, කරතො ජාතොති කරජො, මාතාපෙත්තිකසම්භවොති අත්ථො. මාතුයා හි සරීරසණ්ඨාපනවසෙන කරතො ජාතොති කරජොති අපරෙ. උභයථාපි කරජකායන්ති චතුසන්තතිරූපමාහ. තෙමෙතීති තිත්තං කරොති. කො පනෙත්ථ තිත්තභාවොති ආහ “ස්තෙනෙතී”ති, පිතිස්තෙනෙතෙ පිණනං කරොතීති අත්ථො. තෙනාහ “සබ්බත්ථ පවත්තපිතිසුඛං කරොතී”ති.

පිතිසමුට්ඨානපණ්ණාසකරූපෙහි සකලස්ස කරජකායස්ස පරිච්ඡාදනාය චෙත්ථ තං සමුට්ඨාපකපිතිසුඛානං සබ්බත්ථ පචත්ති ජොතිතා. පරිසන්දෙතිතිආදීසුපි එසෙව නයො. තත්ථාපි හි “සමන්තතො සන්දෙති තෙමෙති ස්තෙනෙහි, සබ්බත්ථ පචත්තිපිතිසුඛං කරොති” තිආදිනා යථාරහං අත්ථො චෙදිතබ්බො. පරිපූරෙතිති වායුනා භස්තං විය ඉමං කරජකායං පිතිසුඛෙන පූරෙති. සමන්තතො පුසතිති ඉමං කරජකායං පිතිසුඛෙන පුසති. සබ්බාවතොති අකාරස්ස ආ-කාරො කතො, සබ්බාවයවචතොති අත්ථොති ආහ “සබ්බකොට්ඨාසවතො”ති, මංසාදිසබ්බාභාවතොති අත්ථො. අච්ඡං නාම න හොති පිතිසුඛසමුට්ඨානෙහි රූපෙහි සබ්බත්ථකමෙව ඛ්‍යාපිතත්තා. කාතුඤ්ඤවෙව යොජෙතුඤ්ඤව ඡෙකො සන්තොතුං පටිබලොති යොජනා. න්හානීයවුණ්ණානං පරිමද්දනවසෙන පිණ්ඩං කරොන්තෙන භත්ථෙන භාජනං නිජ්ජිලෙනබ්බං හොතිති ආහ “සන්තොන්තස්ස හිජ්ජති”ති. අනුගතාති අනුපට්ඨා. පරිගතාති පරිතො සමන්තතො තිත්තා. තිත්තභාවෙනෙව සමං අන්තරං බාහිරඤ්ඤව එතිස්සාති සන්තරබාහිරා. සබ්බත්ථකමෙවාති සබ්බත්ථෙව. න ච පග්ගරිණි පමාණයුත්තස්සෙව උදකස්ස සිත්තත්තා. එත්ථ ච න්හානීයපිණ්ඩං විය කරජකායො, තං තෙමෙත්වා සම්පිණ්ඩිතපමාණයුත්තඋදකං විය පඨමජ්ඣානසුඛං දට්ඨබ්බං.

428. හෙට්ඨා උබ්භිජ්ජිත්වා උග්ගච්ඡනඋදකොති රහදස්ස අධොච්ඡලධාරාවසෙන උබ්භිජ්ජ උට්ඨහනඋදකො. අන්තොයෙව උබ්භිජ්ජනඋදකොති රහදස්ස අබ්භන්තරෙයෙව ච්ඡලධාරා අහුත්වා උට්ඨිතඋදකසිරාමුඛෙහි උබ්භිජ්ජනකො. ආගමනමග්ගොති නදීතලාකකන්දරසරආදිතො ආගමනමග්ගො.

429. උජ්ජලගච්ඡාති එත්ථ සන්තිති උජ්ජලිනී (අ. නි. ටී. 3.5.28-29), වාරි. අයමෙත්ථ විනිච්ඡයො, තථා හි ලොකෙ රත්තක්ඛිකො “පුණ්ඩරිකක්ඛො”ති වුච්චති. කෙච් පන “රත්තං පදුමං, සෙනං පුණ්ඩරික”න්ති වදන්ති. උජ්ජලාදිති විය කරජකායො, උදකං විය තතියජ්ඣානසුඛන්ති අයම්පි අත්ථො “පුරිමනයෙනා”ති අතිදෙසෙනෙව විභාවිතොති දට්ඨබ්බං.

430. නිරූපක්කිලෙසට්ඨෙතාති රජොජල්ලාදිනා අනුපක්කිලිට්ඨතාය අමලීනභාවෙන. අමලීනම්පි කිඤ්චි වත්ථු පහස්සරසභාවං හොතිති වුත්තං “පහස්සරට්ඨෙතා”ති. උතුඵරණන්ති උණ්භඋතුඵරණං. සබ්බත්ථකමෙව ඥානසුඛෙන චුට්ඨො කරජකායො යථා උතුනා චුට්ඨවත්ථසදිසොති ආහ “චත්ථං විය කරජකායො”ති. තස්මාති “චත්ථං වියා”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති, කරජකායස්ස චත්ථසදිසත්තා චතුත්ථජ්ඣානසුඛස්ස ච උතුඵරණසදිසත්තාති අත්ථො. සන්තසභාවත්තා ඤාණුත්තරත්තා චෙත්ථ උපෙක්ඛාපි සුඛෙ සඬගහිතාති චතුත්ථජ්ඣානෙපි සුඛග්ගහණං කතං. “පරිසුද්ධෙන පරියොදාතෙන ඵරිත්වා නිසින්තො

හොති”ති වචනතො චතුත්ථජ්ඣානවත්තස්ස චත්ථසදිසතා වුත්තා. චතුත්ථජ්ඣානසමුට්ඨානරූපෙහි භික්ඛුනො කායස්ස ඵුට්ඨාචං සන්ධාය “තංසමුට්ඨානරූපං උතුථරණං වියා”ති වුත්තං. පුරිසස්ස කායො විය භික්ඛුනො කරජකායොති අයං පනත්ථො පාකටොති න ගහිතො, ගහිතො එව වා “යථා හි කත්ථවි...පෙ.... කායො ඵුට්ඨො හොති”ති වුත්තත්තා.

431. පුබ්බෙනිවාසඤාණඋපමායන්ති පුබ්බෙනිවාසඤාණස්ස දස්සිතඋපමායං. තංදිවසංකතකිරියාගහණං පාකතිකසත්තස්සපි යෙභුයොන පාකටා හොතිති දස්සනත්ථං. තංදිවසගතගාමත්තයග්ගහණෙනෙව මහාහිනීහාරෙහි අඤ්ඤෙසමිපි පුබ්බෙනිවාසඤාණලාභීනං තිස්ස හවෙස්ස කතා කිරියා යෙභුයොන පාකටා හොතිති දීපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

432. සම්මුඛද්වාරාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අභිමුඛද්වාරා. අපරාපරං සඤ්චරන්තෙති තංතංකිච්චවසෙන ඉතො විතො ච සඤ්චරන්තෙ. ඉතො පන ගෙහා...පෙ.... පවිසනවසෙනපිති ඉදං චුතුපපාතඤාණස්ස විසයදස්සනවසෙන වුත්තං. ද්විත්තං ගෙහානං අන්තරෙ යත්වාති ද්විත්තං ගෙහද්වාරානං සම්මුඛට්ඨානභූතෙ අන්තරවිජීයං වෙමජ්ඣෙකං යත්වා. තෙසු හි එකස්ස වෙ පාචිනමුඛද්වාරං ඉතරස්ස පච්ඡිමමුඛං, තස්ස සම්මුඛං උභිත්තං අන්තරවිජීයං ධීතස්ස දක්ඛිණාමුඛස්ස, උත්තරාමුඛස්ස වා චක්ඛුමතො පුරිසස්ස තත්ථ පවිසනකනික්ඛමනකපුරිසා යථා සුබ්බෙනෙව පාකටා හොන්ති, එවං දිබ්බචක්ඛුඤාණසමඨිගිතො චචනකඋපපජ්ජනකපුරිසා. යථා පන තස්ස පුරිසස්ස අඤ්ඤෙනෙව බණෙන පවිසන්තස්ස දස්සනං, අඤ්ඤෙන නික්ඛමන්තස්ස දස්සනං, එවං ඉමස්සපි අඤ්ඤෙනෙව බණෙන චචමානස්ස දස්සනං, අඤ්ඤෙන උපපජ්ජමානස්ස දස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. ඤාණස්ස පාකටාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. තස්සාති ඤාණස්ස.

433. පබ්බතසිරං යෙභුයොන සංඛිත්තං සඬ්ඤාපිතං හොතිති ඉධ පබ්බතමත්ථකං “පබ්බතසඬ්ඤාපො”ති වුත්තං, පබ්බතපරියාපන්තො වා පදෙසො පබ්බතසඬ්ඤාපො. අනාවලොති අකාලුස්සො. සා වස්ස අනාවලතා කද්දමාහාවෙන හොතිති ආහ “නික්කද්දමො”ති. ධීතාසුපි නිසින්තාසුපි ගාවිසු. විජ්ජමානාසුපි ලබ්භමානාසු. ඉතරා ධීතාපි නිසින්තාපි වරන්තීති වුවචන්ති සහවරණඤායෙන. තිට්ඨන්තමෙව, න කදාවිපි වරන්තං. ද්වයන්ති සිජ්ජිසම්මුකං මච්ඡගුම්ඛන්ති ඉමං උභයං තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං, වරන්තමිපිති අධිප්පායො. කිං වා ඉමාය සහවරියාය, යථාලාභග්ගහණං පනෙත්ථ දට්ඨබ්බං. සක්ඛරකථලස්ස හි වසෙන “තිට්ඨන්ත”න්ති, සිජ්ජිසම්මුකස්ස මච්ඡගුම්ඛස්ස ච වසෙන “තිට්ඨන්තමිපි, වරන්තමිපි”ති යොජනා කාතබ්බා.

434. භික්ඛුනි භින්නකිලෙසොති භික්ඛු. සො හි පරමත්ථතො සමණොතිනාමකො. තත්ථ අරියමග්ගෙන සබ්බසො පාපානං සමිතාවිති සමණො. තෙනාහ “සමිතපාපත්තා”ති. සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මා වුච්චති සම්මාසම්බුද්ධො, තතො ආගතොති බ්‍රහ්මා, අරියමග්ගො, තං අසම්මොහපට්ඨෙධවසෙන අඤ්ඤාසිති බ්‍රාහ්මණො. තංසම්ඞ්ගිතාය හිස්ස පාපානං බාහිතභාවො. තෙනාහ “බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො”ති. අට්ඨම්ගිකෙන අරියමග්ගපලෙන න්හාතවා නිද්ධොතකිලෙසොති න්හාතකො. ගතත්තාති පහානාහිසමයවසෙන පටිවිද්ධත්තා. තෙනාහ “විදිතත්තා”ති. නිස්සුතත්තාති සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන සන්තානතො සබ්බසො නිහතත්තා. තෙනාහ “අපහතත්තා”ති, මරියාදවසෙන කිලෙසානං හිංසිතත්තා අරියමග්ගෙහි ඔධිසො සබ්බසො කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තාති අත්ථො. තෙනාහ “හතත්තා”ති. ආරකත්තාති සුප්පහීනතාය විප්පකට්ඨභාවතො. තෙනාහ “දුරිභූතත්තා”ති. උභයමපි උභයත්ථ යොජෙතබ්බං - කිලෙසානං ආරකත්තා හතත්තා දුරිභූතත්තා ව අරියො, තථා අරහන්ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං උත්තානත්ථත්තා සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. මූලඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

435. පුරිමසදිසමෙවාති “අස්සපුරවාසීනං භික්ඛුසඬ්ඨෙස ගාරවබ්‍රමානං නිපච්චකාරඤ්ච දිස්වා භික්ඛු පිණ්ඩපාතාපවායනෙ නියොජෙන්නො ඉදං සුත්තං අභාසී”ති පුරිමසුත්තෙ මහාඅස්සපුරෙ (ම. නි. අට්ඨ. 2.415) වුත්තසදිසමෙව. සමණානං අනුවච්ඡිකාති සමණානං සමණභාවස්ස අනුවච්ඡිකා පතිරූපා. සමණානං අනුලොමප්පට්පදාති සමණානං සාමඤ්ඤසඬ්ඨාතස්ස අරියමග්ගස්ස අනුකූලප්පට්පදා.

436. එතෙ ධම්මාති එතෙ පාළියං ආගතා අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදාදයො පාපධම්මා. උප්පජ්ජමානාති උප්පජ්ජමානා එව, පගෙව සන්තානෙ භාවිතා. මලිනෙති මලවන්නෙ කිලිට්ඨෙ. මලග්ගහිතෙති ගහිතමලෙ සඤ්ජාතමලෙ. සමණමලාති සමණානං සමණභාවස්ස මලා. දුස්සන්තීති විපජ්ජන්ති විනස්සන්ති. සමණදොසාති සමණානං සමණභාවදුසනා. කසටෙති අසාරෙ. නිරොජෙති නිත්තෙජෙ. අයතො සුඛතො අපෙතාති අපායා, නිරයාදයො, තං ඵලං අරහන්ති, තං පයොජනං වා එතෙසන්ති ආපායිකා. යානාති අභිජ්ඣාදයො. තෙනාහ “අපායෙ”තිආදි. කාරණභාවෙන දුග්ගතිපරියාපන්නාය වෙදනාය හිතානීති දුග්ගතිවෙදනියානි. තෙන වුත්තං “දුග්ගතියං විපාකවෙදනාය පච්චයාන”න්ති. තිබ්බණං අයන්ති වෙකන්තකසදිසං සාරඅයං. අයෙනාති අයොසංසකෙන. කොඤ්චසකුණානං කිර කුච්ඡියං නිවුත්ථං යං කිඤ්චි ඛරං තිබ්බණඤ්ච භොති. තථා හි තෙසං වච්චං අට්ඨමිපි පාසාණමිපි විලියාපෙති. තෙන වුත්තං “කොඤ්චසකුණ

බාදාපෙන්නී”ති. තං කිර අයවුණ්ණං අග්ගිනාපි කිව්ඡෙන දය්හති, හෙසජ්ජබලෙන පන සුබ්බෙන දය්හෙය්‍යා. තෙන වුත්තං “සුසික්ඛිතා ව නං අයකාරා බහුභත්ථකම්මමූලං ලභිත්වා කරොන්ති”තිආදි. අතිතිබ්බිණං හොති, අඤ්ඤතරං අයොබන්ධනං ඵෙග්ගදණ්ඩං විය සුබ්බෙනෙව ඡින්දන්ති. සසබ්බිලාරවම්මෙහි සඤ්ඤාපිතධ්‍යාන සඤ්ඤාපිති වුවවති ආවුධපරිච්ඡදොති ආහ “සඤ්ඤාපියාති කොසියා”ති. පරියොනද්ධන්ති පරිතො ඔනද්ධං ඡාදිතං. සමන්තතො වෙධිතන්ති සබ්බසො පිහිතං.

437. රජොති ආගන්තුකරජො. ජල්ලන්ති සරිරො උට්ඨානකලොණාදිමලං. රජොජල්ලඤ්ඤ වතසමාදානවසෙන අනපනිතං එතස්ස අත්ථිති රජොජල්ලිකො, තස්ස. තෙනාහ “රජොජල්ලධාරිනො”ති. උදකං ඔරොහන්තස්සාතිආදීනමත්ථො මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනායං වුත්තොයෙව. සබ්බමෙතන්තිආදීසු සබ්බසොපි වතසමාදානවසෙනාති අධිප්පායො. යස්මා සබ්බමෙතං බාහිරසමයවසෙනෙව කථිතං, තස්මා සඤ්ඤාපිකස්සාති පිලොතිකඛණ්ඩෙහි සඤ්ඤාපිතත්තා “සඤ්ඤාපි”ති ලද්ධනාමවත්ථධාරිනොති අත්ථො. තථා හි පාළියං “සඤ්ඤාපිකස්ස”ඉවචෙව වුත්තං, න “හික්ඛුනො”ති. තෙනාහ “ඉමස්මිං ඡී”තිආදි. කස්මා පනෙත්ථ භගවතා සඤ්ඤාපිකත්තාදීනියෙව වතසමාදානාති පටික්ඛිත්තානීති? නයදස්සනමෙතං අඤ්ඤෙසම්පි පඤ්ඤාතපමුගවතාදීනං තප්පටික්ඛෙවෙපෙනෙව පසිද්ධිතො. අපරෙ පන භණන්ති – “නාහං, හික්ඛවෙ, සඤ්ඤාපිකස්ස සඤ්ඤාපිධාරණමත්තෙන සාමඤ්ඤං වදාමි”ති වුත්තෙ තත්ථ නිසින්තො කොපි තිත්ථන්තරලද්ධිකො අවෙලකත්තං නු බො කථන්ති චින්තෙසි, අපරෙ රජොජල්ලකත්තං නු බො කථන්ති, එවං තං තං චින්තෙත්තානං අප්පකාසයවසෙන භගවා ඉමානෙව වතසමාදානාති ඉධ පටික්ඛිතීති. සඤ්ඤාපිකන්ති නිවාසනපාරුපනවසෙන සඤ්ඤාපිවත්තං. තෙනාහ “සඤ්ඤාපිකං වත්ථ”න්තිආදි. අත්තතො රුචියා මිත්තාදයො සඤ්ඤාපිකං කරෙය්‍යං, පච්ඡා විඤ්ඤුතං පත්තකාලෙ සඤ්ඤාපිකත්තෙ සමාදාපෙය්‍යං.

438. අත්තානං විසුජ්ඣන්තං පස්සති අභිජ්ඣාදීනං සමුදාවාරාහාවතො. මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නත්තා විසුද්ධොති පන න වත්තබ්බො. පාමොජ්ජන්ති තරුණපිතිමාහ. තස්ස හි අත්තතො සම්මාපටිපත්තියා කිලෙසානං වික්ඛම්භිතත්තා චිත්තස්ස විසුද්ධතං පස්සන්තස්ස පාමොජ්ජං ඡායති, තං තුට්ඨාකාරං. තෙනාහ “තුට්ඨාකාරො”ති. පිතීති පස්සද්ධිආවහා බලවපිති. නාමකායො පස්සම්භතීති ඉමිනා උභයම්පි පස්සද්ධිං වදති. වෙදියතීති අනුභවති චින්දති. ඉදානි තෙන නිවරණෙහි චිත්තස්ස විසොධනත්තං ලද්ධන්ති ආහ “අප්පනාප්පත්තං විය හොති”ති. අඤ්ඤත්ථ උට්ඨිතා අඤ්ඤං යානං උපගතාති එත්තකෙන උපමාහාවෙන උච්චනීවතාසාමඤ්ඤෙන හෙට්ඨා අසද්ධම්මානං පටිපක්ඛවසෙන දෙසනාය පරියොසාපිතත්තා වුත්තං “යථානුසන්ධිතා”ති. මහාසිහනාදසුත්තෙ මග්ගො පොක්ඛරණියා උපමිතො

“සෙය්‍යාථාපි, සාරිපුත්ත, පොක්ඛරණි” තිආදිං (ම. නි. 1.154) ආරහිත්වා උපමාසංසන්දනෙ “තථායං පුග්ගලො පටිපන්නො, තථා ච ඉරියති, තඤ්ච මග්ගං සමාරුළ්භො, යථා ආසවානං ඛයා” ති (ම. නි. 1.154) වුත්තත්තා. යථා හි පුරත්ථිමාදිදිසාහි ආගතා පුරිසා තං පොක්ඛරණිං ආගම්ම විසුද්ධරූපකායා විගතපරිලාහා ච හොන්ති, එවං ඛත්තියාදිකුලතො ආගතා තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මවිනයං සාසනං ආගම්ම විසුද්ධනාමකායා විගතකිලෙසපරිලාහා ච හොන්ති. තස්මා සබ්බකිලෙසානං සමීතත්තා පරමත්ථසමණො හොතීති. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

වූළආස්සපුරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ච මහායමකවග්ගවණ්ණනා.

5. චූළයමකවග්ගො

1. සාලෙය්‍යකසුත්තවණ්ණනා

439. මහාජනකායෙ සන්නිපතිතෙති කෙච්චි “පහංසනවිධිං දස්සෙත්වා රාජකුමාරං භාසෙස්සාමා”ති, කෙච්චි “තං කීළනං පස්සිස්සාමා”ති එවං මහාජනසමුහෙ සන්නිපතිතෙ. දෙවනටන්ති දිබ්බගන්ධබ්බං. කුසලං කුසලන්ති වචනං උපාදායාති “කච්චි කුසලං? ආම කුසල”න්ති වචනපටිවචනවසෙන පවත්තකුසලවාදිත්‍යාය තෙ මනුස්සා ආදිතො කුසලාති සමඤ්ඤං ලභිංසු. තෙසං කුසලානං ඉස්සරාති රාජකුමාරා කොසලා. කොසලෙ ජාතා. තෙසං නිවාසොති සබ්බං පුබ්බෙ වුත්තනයමෙව. තෙනාහ “සො පදෙසො කොසලාති වුවචති”ති.

වාරිකං වරමානොති සාමඤ්ඤවචනමපි “මහතා...පෙ.... තදවසරී”ති වචනතො විසෙසං නිවිට්ඨමෙවාති ආහ “අතුරිතවාරිකං වරමානො”ති. මහතාති ගුණමහත්තෙනපි සඬ්ඛ්‍යාමහත්තෙනපි මහතා. තස්මිඤ්ච භික්ඛුසමුහෙ කෙච්චි අධිසීලසික්ඛාවසෙන සීලසම්පන්නා, තථා කෙච්චි සීලසමාධිසම්පන්නා, කෙච්චි සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පන්නාති ගුණමහත්තෙනපි සො භික්ඛුසමුහො මහාති. තං අනාමසිත්වා සඬ්ඛ්‍යාමහත්තමෙව දස්සෙත්තො “සතං වා”තිආදිමාහ. අඤ්ඤගාමපටිබද්ධජීවිකාවසෙන සමොසරන්ති එත්ථාති සමොසරණං, ගාමො නිවාසගාමො. න්ති සාලං බ්‍රාහ්මණගාමං. විහාරොති භගවතො විහරණට්ඨානං. එත්ථාති එතස්මිං සාලෙය්‍යකසුත්තෙ. අනියමිතොති අසුකස්මිං ආරාමෙ පබ්බතෙ රුක්ඛමූලෙ වාති න නියමිතො, සරූපග්ගහණවසෙන න නියමිත්වා වුත්තො. තස්මාති අනියමිතත්තා. අත්ථාපත්තිසිද්ධමත්ථං පරිකප්පනවසෙන දස්සෙත්තො “වනසණ්ඛො භවිස්සති”ති ආහ, අද්ධා භවෙය්‍යාති අත්ථො.

උපලභිංසුති (සාරත්ථ. ටී. 1.1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; දී. නි. ටී. 1.255; අ. නි. ටී. 2.3.64) සවනවසෙන උපලභිංසුති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “සොතද්වාර...පෙ.... ජානිංසු”ති ආහ. අවධාරණඵලත්තා සබ්බමපි වාක්‍යං අන්තොගධාවධාරණන්ති ආහ “පදපුරණමත්තෙ වා නිපාතො”ති. අවධාරණත්ථෙති පන ඉමිනා ඉට්ඨත්ථාවධාරණත්ථං බො-සද්දග්ගහණන්ති දස්සෙති. “අස්සොසු”න්ති පදං බො-සද්දෙ ගහිතෙ තෙන ඵුල්ලිතමණ්ඩිතවිභූසිතං විය හොත්තං පූරිතං නාම හොති, තෙන ච පූරිමපච්ඡිමපදානි සංසිලිට්ඨානි හොත්ති, න තස්මිං අග්ගහිතෙති ආහ “පදපුරණෙන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙවා”ති. මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්තිඅත්ථො. තෙනස්ස අනත්ථන්තරදීපනතං දස්සෙති, එව-සද්දෙන පන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාය එකන්තිකතං. සාලායං ජාතා සංවඨ්ඨකා සාලෙය්‍යකා යථා “කත්තෙය්‍යකා උබ්බෙය්‍යකා”ති.

සමීතපාපත්තාති අවිචන්තං අනවසෙසතො සවාසනං සමීතපාපත්තා. එවඤ්ඤි බාහිරකච්ඡරාගසෙක්ඛාසෙක්ඛපාපසමනතො භගවතො පාපසමනං විසෙසිතං හොති. අනෙකත්ථත්තා නිපාතානං ඉධ අනුස්සවත්ථො අධිජ්ජෙතොති ආහ “ඛලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො”ති. ආලපනමත්තන්ති පියාලාපවචනං. පියසමුදාහාරා හෙතෙ “හො”ති වා “ආවුසො”ති වා “දෙව්‍යානංපියා”ති වා. ගොත්තවසෙනාති එත්ථ තං තායතීති ගොත්තං. ගොතමොති හි පවත්තමානං අභිධානං බුද්ධිඤ්ඤි එකංසිකවිසයතාය තායති රක්ඛතීති ගොතමගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්භණභූතෙන අත්ථෙත වීනා න වත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙය්‍යභූතෙන, තස්මා සො තාති තායති රක්ඛතීති වුච්චති. සො පන අත්ථතො අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බං.

උච්චාකුලපරිදීපනං උදිතොදිතවිපුලබත්තියකුලවිභාවනතො. සබ්බබත්තියානඤ්ඤි ආදිභූතමහාසම්මතමහාරාජතො පටියාය අසම්භින්නං උළාරතමං සක්‍යරාජකුලං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤානාති ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනචි පාරිජුඤ්ඤාන පරිභානියා අනභිභූතො අනජ්ජෙකාත්ථො. තථා හි කදාවිපි තස්ස කුලස්ස තාදිසපාරිජුඤ්ඤාභාවො, අභිනික්ඛමනකාලෙ ච තතො සමිද්ධතමභාවො ලොකෙ පාකටො පඤ්ඤාතොති. සක්‍යකුලා පබ්බජිතොති ඉදං වචනං භගවතො සද්ධාපබ්බජිතභාවදීපනං. චුත්තං මහන්තං ඤාතිපරිවට්ටං මහන්තඤ්ඤි හොගක්ඛන්ධං පභාය පබ්බජිතභාවදීපනතො. එත්ථ ච සමණොති ඉමිනා පරික්ඛකජනෙහි භගවතො බහුමතභාවො දස්සිතො සමීතපාපතාදීපනතො, ගොතමොති ඉමිනා ලොකියජනෙහි උළාරතමකුලීනතාදීපනතො.

අබ්භුග්ගතොති එත්ථ අභි-සද්දො ඉත්ථම්භූතාඛ්‍යානෙන, තංයොගතො පන “භවත්තං ගොතම”න්ති උපයොගවචනං සාමීඅත්ථෙපි සමානං ඉත්ථම්භූතයොගදීපනතො “ඉත්ථම්භූතාඛ්‍යානත්ථෙ”ති චුත්තං. තෙනාහ “තස්ස බො පන හොතො ගොතමස්සාති අත්ථො”ති. කල්‍යාණොති භද්දතො. සා වස්ස කල්‍යාණතා උළාරවිසයතායාති ආහ “කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො”ති. තංවිසයතා හෙත්ථ සමන්තාගමො. සෙට්ඨොති එත්ථාපි එසෙව නයො යථා “භගවාති වචනං සෙට්ඨ”න්ති (පාරා. අට්ඨ. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; විසුද්ධි. 1.142; උදා. අට්ඨ. 1; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; මහානි. අට්ඨ. 50). “භගවා අරහ”න්තිආදිනා ගුණානං සංකිත්තනතො සංසද්දනතො ච කිත්තිසද්දො වණ්ණොති ආහ “කිත්තිසෙවා”ති. කිත්තිපරියායොපි හි සද්ද-සද්දො යථා තං “උළාරසද්දා ඉසයො ගුණවත්තො තපස්සිතො”ති. ථුතිසොසොති අභිත්ථවුදාහාරො. අජ්ජෙකාත්ථරිත්ථාති පටිපක්ඛාභාවෙන අනඤ්ඤසාධාරණතාය ච අභිභවිත්ථා.

සො භගවාති යො සො සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා ලොකනාටො භාග්‍යවන්තතාදීහි කාරණෙහි භගවාති ලද්ධනාමො, සො භගවා. “භගවා”ති හි ඉදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තථා හි වුත්තං “භගවාති නෙතං නාමං මාතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 149, 198, 210; වූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2). පරතො පන “භගවා”ති ගුණකිත්තනමෙව. එවං “අරහ”න්තිආදීහි පදෙහි යෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය පඤ්ඤාතා බුද්ධගුණා, තෙ නානස්පකාරතො විභාවිතාති දස්සෙතුං පච්චෙකං ඉතිපි-සද්දො යොජෙතබ්බොති ආහ “ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සමාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවා”ති. “ඉතිපෙතං භූතං, ඉතිපෙතං තච්ඡ”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.6) විය හි ඉධ ඉති-සද්දො ආසන්නපච්චක්ඛකාරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො තෙන තෙසං ගුණානං බහුභාවදීපනතො. තානි ගුණසල්ලක්ඛණකාරණානි සද්ධාසම්පන්නානං විඤ්ඤාජාතිකානං පච්චක්ඛාති එවාති දස්සෙන්නො “ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙතාති වුත්තං හොති”න්තිආදි. තතො විසුද්ධිමග්ගතො. තෙසන්ති “අරහ”න්තිආදීනං. විත්ථාරො අත්ථනිද්දෙසො ගහෙතබ්බො. තතො එව තංසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටී. 1.130) වුත්තො “ආරකාති අරහං සුවිදුරභාවතො, ආරකාති අරහං ආසන්නභාවතො, රහිතබ්බස්ස අභාවතො, සයඤ්ච අරහිතබ්බතො, නත්ථි එතස්ස රහොගමනං ගතීසු පච්චාජාති, පාසංසභාවතො චා අරහ”න්තිආදීනා “අරහ”න්තිආදීනං පදානං අත්ථො විත්ථාරතො වෙදිතබ්බො.

භවන්ති චෙත්ථ (විසුද්ධි. මහාටී. 1.130; සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) –

“සම්මා නස්පටිපජ්ජන්ති, යෙ නිහිනාසයා නරා;
ආරකා තෙහි භගවා, දුරෙ තෙනාරහං මතො.

යෙ සම්මා පටිපජ්ජන්ති, සුප්පණ්ණිකාධිමුත්තිකා;
භගවා තෙහි ආසන්නො, තෙනාපි අරහං ජිතො.

පාපධම්මා රහා නාම, සාධුහි රහිතබ්බතො;
තෙසං සුට්ඨු පහීනත්තා, භගවා අරහං මතො.

යෙ සච්ඡිකතසද්ධම්මා, අරියා සුද්ධගොචරා;
න තෙහි රහිතො හොති, නාටො තෙනාරහං මතො.

රහො චා ගමනං යස්ස, සංසාරෙ නත්ථි සබ්බසො;
පහීනජාතිමරණො, අරහං සුගතො මතො.

ගුණෙහි සදිසො නත්ථි, යස්මා ලොකෙ සදෙවකෙ;

තස්මා පාසංසියත්තාපි, අරහං ද්විපදුත්තමො.

ආරකා මන්දබුද්ධීනං, ආසන්නා ච විජානනං;
රහානං සුප්පභීනත්තා, විදුනමරහෙය්‍යතො;
භවෙසු ච රහාභාවා, පාසංසා අරහං ජිනො”ති.

සුන්දරන්ති හද්දකං. තඤ්ච පස්සන්තස්ස හිතසුඛාවහභාවෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “අත්ථාවහං සුඛාවහ”න්ති. තත්ථ අත්ථාවහන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථසඤ්චිතහිතාවහං. සුඛාවහන්ති තස්පරියාපන්නතිවිධසුඛාවහං. තථාරූපානන්ති තාදිසානං. යාදිසෙහි පන ගුණෙහි භගවා සමන්තාගතො, තෙහි චතුප්පමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බථාපි අවිචන්තාය පසාදනීයොති දස්සෙතුං “අනෙකෙහිපී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථාභූත...පෙ.... අරහතන්ති ඉමිනා ධම්මප්පමාණානං ලුඛප්පමාණානං සත්තානං භගවතො පසාදාවහතමාහ, ඉතරෙන ඉතරෙසං. දස්සනමත්තම්පි සාධු භොතීති එත්ථ කොසියසකුණස්ස වත්ථු කථෙතබ්බං. එකං පදම්පි සොතුං ලභිස්සාම, සාධුතරංයෙව භවිස්සතීති එත්ථ මණ්ඩුකදෙවපුත්තවත්ථු කථෙතබ්බං.

ඉමිනා නයෙන අගාරිකපුච්ඡා ආගතාති ඉදං යෙභුය්‍යවසෙන වුත්තං. යෙභුය්‍යෙන හි අගාරිකා එවං පුච්ඡන්ති. අනගාරිකපුච්ඡායපි එසෙව නයො. යථා න සක්කොන්ති...පෙ.... විස්සජ්ජෙන්තොති ඉමිනා සත්ථු තෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං නිග්ගණ්හනවිධිං දස්සෙති. තෙසඤ්චි සංඛිත්තරුචිතාය සඬ්ඛෙපදෙසනා, තාය අත්ථං අජානන්තා විත්ථාරදෙසනං ආයාවන්ති, සා ච තෙසං සංඛිත්තරුචිතා පණ්ඩිතමානිතාය, සො ච මාතො යථාදෙසිතස්ස අත්ථස්ස අජානන්තෙ අප්පතිට්ඨො භොති, ඉති භගවා තෙසං මානනිග්ගහවිධිං වින්තෙත්වා සඬ්ඛෙපෙනෙව පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි, න සබ්බසො දෙසනාය අසල්ලක්ඛණත්ථං. තෙනාහ “පණ්ඩිතමානිකා හී”තිආදි. යස්මා මං තුම්හෙ යාවථ, සංඛිත්තෙන වුත්තමත්ථං න ජානිත්ථාති අධිප්පායො.

440. “එකවිධෙන ඤාණවත්ථු”න්තිආදීසු (විහ. 751) විය කොට්ඨාසත්ථො විධ-සද්දො, සො ච විහත්තිවචනවිපල්ලාසං කත්වා පච්චත්තෙ කරණවචනවසෙන “තිවිධ”න්ති වුත්තො. අත්ථො පන කරණපුච්චවචනවසෙන දිට්ඨබ්බොති ආහ “තිවිධන්ති තීහි කොට්ඨාසෙහී”ති. පකාරත්ථො වා විධ-සද්දො, පකාරත්ථත්තායෙව ලබ්භමානං අධම්මවරියාවිසමවරියාභාවසාමඤ්ඤං, කායද්වාරිකභාවසාමඤ්ඤං වා උපාදාය එකත්තං තෙත්වා “තිවිධ”න්ති වුත්තං. පකාරහෙදෙ පන අපෙක්ඛිතෙ “තිවිධා”ඉච්චෙව වුත්තං භොති. කායෙනාති එත්ථ කායොති වොපනකායො අධිප්පෙතො, සො ච අධම්මවරියාය ද්වාරභූතො තෙන විනා තස්සා අප්පවත්තනතො. කායෙනාති ච හෙතුම්හි කරණවචනං. කිඤ්චාපි හි

අධම්මවරියාසඬ්ඛාතචෙතනාසමුට්ඨානා සා විඤ්ඤත්ති, න ච සා පට්ඨානෙ ආගතෙසු චතුර්විසතියා පච්චයෙසු එකෙනපි පච්චයෙන චෙතනාය පච්චයො හොති, තස්සා පන තථාපචත්තමානාය කායකම්මසඤ්ඤිකාය චෙතනාය පචත්ති හොතීති තෙන ද්වාරොන ලක්ඛිතඛිඛභාවතො තස්සා කාරණං විය ච සබ්බොහාරමත්තං හොති. කායද්වාරොනාති වා කායෙන ද්වාරභූතෙන කායද්වාරභූතෙනාති තං ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ කරණවචනං. අධම්මං චරති එතායාති අධම්මවරියා, තථාපචත්තා චෙතනා. අධම්මොති පන තංසමුට්ඨානො පයොගො දට්ඨබ්බො. ධම්මතො අනපෙතාති ධම්මා, න ධම්මාති අධම්මා, අධම්මා ච සා වරියා වාති අධම්මවරියා. පච්චතීකසමනට්ඨෙත සමං, සමානං සදිසං යුත්තන්ති වා සමං, සුවරිතං. සමතො විගතං, විරුද්ධං වා තස්සාති විසමං, දුච්චරිතං. සා එව විසමා වරියාති විසමවරියා. සබ්බෙසු කණ්ඞසුක්කපදෙසුති “චතුර්බ්බං වාචාය අධම්මවරියාවිසමවරියා හොති” තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසවසෙන ආගතෙසු සබ්බෙසු කණ්ඞපදෙසු – “තිවිධං ඛො ගහපතයො කායෙන ධම්මවරියාසමවරියා හොති” තිආදිනා උද්දෙසනිද්දෙසවසෙන ආගතෙසු සබ්බෙසු සුක්කපදෙසු ච.

රොදෙති කුරුරකම්මන්තතාය පරපට්ඨද්ධෙ සත්තෙ අස්සුති මොචෙතීති රුද්දො, සො එව ලුද්දො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා. කක්ඛලොති ලුද්දො. දාරුණොති ඵරුසො. සාහසිකොති සාහස්සකාරී. සචෙපි න ලිප්පන්ති. තථාච්චො පරෙසං සාතනසීලො ලොභිතපාණීත්ථෙව වුව්චති යථා දානසීලො පරෙසං දානත්ථං අධොතහත්ථොපි “පයතපාණී”ත්ථෙව වුව්චති. පහරණං පහාරදානමත්තං හතං, පවුද්ධං පහරණං පරස්ස මාරණං පහතන්ති දස්සෙන්නො “හතෙ” තිආදිමාහ. තත්ථ නිවිට්ඨොති අහිනිවිට්ඨො පසුතො.

යස්ස වසෙන “පරස්සා” ති සාමිනිද්දෙසො, තං සාපතෙය්‍යං. යඤ්ඞි සාමඤ්ඤතො ගහිතං, තං තෙනෙව සාමිනිද්දෙසෙන පකාසිතන්ති ආහ “පරස්ස සන්තක”න්ති. පරස්සපරචිත්තුපකරණන්ති වා එකමෙචෙනං සමාසපදං, යං කිඤ්චි පරසන්තකං විසෙසතො පරස්ස චිත්තුපකරණං වාති අත්ථො. තෙහි පරෙහීති යෙසං සන්තකං, තෙහි. යස්ස වසෙන පුරිසො “ථෙතො” ති වුව්චති, තං ථෙය්‍යන්ති ආහ “අවහරණචිත්තස්සෙනං අධිවචන”න්ති. ථෙය්‍යසඬ්ඛාතෙන, න විස්සාසතාවකාලිකාදිවසෙනාති අත්ථො.

මතෙ වාති වා-සද්දො අවුත්තවිකප්පත්ථො. තෙන පබ්බජිතාදිභාවං සඬ්ගණ්භාති. එතෙනුපායෙනාති යං මාතරි මතාය, නට්ඨාය වා පිතා රක්ඛති, සා පිතුරක්ඛිතා. යං උභොසු අසන්තෙසු භාතා රක්ඛති, සා භාතුරක්ඛිතාති එවමාදිං සන්ධායාහ. සභාගකුලානීති ආවාහකිරියාය සභාගාති කුලානි. දස්සුකවිධිං වා උද්දිස්ස යපිතදණ්ඩාරාජාදීහි. සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ (ම. නි.

අගමනීයට්ඨානවීතික්කමචෙනනා”ති එවං චූත්තමීච්ඡාචාරලක්ඛණවසෙන.

හත්ථපාදාදිහෙතුති හත්ථපාදාදිහෙදනහෙතු. ධනහෙතුති ධනස්ස ලාභහෙතු ජානිහෙතු ව. ලාභොති සාසච්ඡාදනානි ලබ්භතීති ලාභො. කිඤ්චික්ඛන්ති කිඤ්චිමත්තකං ආමිසජාතං. තෙනාහ “යං වා”තිආදි. ජානන්තොයෙවාති මුසාභාවං තස්ස වත්ථුනො අත්ථි, තං ජානන්තො එව.

අණ්ඩකාති වුවවති රුක්ඛෙ අණ්ඩසදිසා ගණ්ඨියො. යථා ථද්ධා විසමා දුබ්බිනීතා ව හොන්ති, එවමෙවං බුංසනවම්භනවසෙන පවත්තවාචාපි හි “අණ්ඩකා”ති චූත්තා. තෙනාහ “යථා සදොසෙ රුක්ඛෙ”තිආදි. කක්කසාති එරුසා එව, සො පනස්සා කක්කසභාවො ඛ්‍යාපාදනිමිත්තතාය තතො සුතිකාති. තෙනාහ “යථා නාමා”තිආදි. කටුකාති අනිට්ඨා. අමනාපාති න මනවධිස්සී, තතො එව දොසජනනී, විත්තසන්දොසුජ්ජත්තිකාරිකා. මම්මෙසුති සට්ඨනෙන දුක්ඛුජ්ජත්තිතො මම්මසදිසෙසු ජාතිආදිසු. ලග්ගනකාරීති එවං වදන්තස්ස එවං වදාමීති අත්ථාධිප්පායෙන ලග්ගනකාරී, න ඛ්‍යාඤ්ජනවසෙන. කොධස්ස ආසන්නා තස්ස කාරණභාවතො. සදොසවාචායාති අත්තනො සමුට්ඨාපකදොසස්ස වසෙන සදොසවාචාය වෙවචනානි.

අකාලෙනාති අයුත්තකාලෙන. අකාරණනිස්සිතන්ති නිජ්ජලං. ඵලඤ්ඤි කාරණනිස්සිතං නාම තදවිනාභාවතො. අකාරණනිස්සිතං නිජ්ජලං, සම්ඵන්ති අත්ථො. අසභාවවත්තාති අයාථාවචාදි. අසංවරවිනයපටිසංසුත්තස්සාති සංවරවිනයරහිතස්ස, අත්තනො සුණන්තස්ස ව න සංවරවිනයාවහස්ස වත්තා. හදයමඤ්ජුසායං නිධෙතුන්ති අහිතසංහිතත්තා විත්තං අනුජ්ජවිසෙත්වා නිධෙතුං. අයුත්තකාලෙති ධම්මං කථෙන්නෙන යො අත්ථො යස්මිං කාලෙ වත්තබ්බො, තතො සුබ්බෙ පච්ඡා තස්ස අකාලො, තස්මිං අයුත්තකාලෙ වත්තා හොති. අනපදෙසන්ති භගවතා අසුකසුත්තෙ එවං චූත්තන්ති සුත්තාපදෙසවිරහිතං. අපරිච්ඡෙදන්ති පරිච්ඡෙදරහිතං. යථා පන වාචා පරිච්ඡෙදරහිතා හොති, තං දස්සෙතුං “සුත්තං වා”තිආදි චූත්තං. උපලබ්භන්ති අනුයොගං. බාහිරකථංයෙවාති යං සුත්තං, ජාතකං වා නික්ඛිත්තං, තස්ස සරීරභූතං කථං අනාමසිත්වා තතො බහිභූතංයෙව කථං. සම්පජ්ජිත්වාති විරුළුභං ආපජ්ජිත්වා. පචෙණ්ණිකාවාති අනුජාතපාරොහමූලානියෙව තිට්ඨන්ති. ආහරිත්වාති නික්ඛිත්තසුත්තතො අඤ්ඤම්පි අනුයොගඋපමාවත්ථුවසෙන තදනුපයොගිතං ආහරිත්වා. ජානාපෙතුන්ති එතදත්ථමිදං චූත්තන්ති ජානාපෙතුං යො සක්කොති. තස්ස කථෙතුන්ති තස්ස තථාරූපස්ස ධම්මකථිකස්ස බහුම්පි කථෙතුං වට්ටති. න අත්ථනිස්සිතන්ති අත්තනො පරෙසඤ්ච න හිතාවහං.

අභිජ්ඣායනං යෙහුයොන පරසන්තකස්ස දස්සනවසෙන භොතීති “අභිජ්ඣාය ඔලොකෙතා භොතී”ති චුත්තං. අභිජ්ඣායන්තො චා අභිජ්ඣායිතං වත්ථුං යත්ථ කත්ථවි ධීතමිපි පච්චක්ඛන්තො පස්සන්තො විය අභිජ්ඣායතිති චුත්තං. “අභිජ්ඣාය ඔලොකෙතා භොතී”ති. කම්මපථභෙදො න භොතී, කෙවලං ලොභමත්තොව භොතී පරිණාමනවසෙන අප්පවත්තත්තා. යථා පන කම්මපථභෙදො භොතී, තං දස්සෙතුං “යදා පනා”තිආදි චුත්තං. පරිණාමෙතීති අත්තන්තො සන්තකභාවෙන පරිග්ගය්හ නාමෙති.

විපන්නවිත්තොති බ්‍යාපාදෙන විපත්තිං ආපාදිතවිත්තො. තෙනාහ “පුතිභුතවිත්තො”ති. බ්‍යාපාදො හි විසං විය ලොභිතස්ස විත්තං පුතිභාවං ජනෙති. දොසෙන දුට්ඨවිත්තසංඛිකජ්ජොති විසෙන විය සජ්ජිආදිකොපෙන දුසිතවිත්තසංඛිකජ්ජො. සාතියන්තුති හතියන්තු. වධං පාපුණන්තුති මරණං පාපුණන්තු. මා චා අහෙසුන්ති සබ්බෙන සබ්බං න භොන්තු. තෙනාහ “කිඤ්චිපි මා අහෙසු”න්ති, අනවසෙසවිනාසං පාපුණන්තුති අත්ථො. හඤ්ඤන්තුති ආදිවිත්තනෙතොවාති එකන්තන්තො විනාසවිත්තාය එව.

මිච්ඡාදිට්ඨිකොති අයොනිසො උප්පන්නදිට්ඨිකො. සො ච එකන්තන්තො කුසලපටිපක්ඛදිට්ඨිකොති ආහ “අකුසලදස්සන්තො”ති. විපල්ලත්ථදස්සන්තොති ධම්මතාය විපරියාසග්ගාහී. නත්ථි දින්නන්ති දෙයාධම්මසීසෙන දානං චුත්තන්ති ආහ “දින්නස්ස ඵලාභාවං සන්ධාය වදතී”ති. දින්නං පන අන්තාදිවත්ථුං කථං පටික්ඛිපති. එස නයො “සිට්ඨං හුත”න්ති එත්ථාපි. මහායාගොති සබ්බසාධාරණං මහාදානං. පහෙණකසක්කාරොති පාහුනකානං කත්තබ්බසක්කාරො. ඵලන්ති ආනිසංසඵලඤ්ච නිස්සන්දඵලඤ්ච. විපාකොති සදිසං ඵලං. පරලොකෙ ධීතස්ස අයං ලොකො නත්ථිති පරලොකෙ ධීතස්ස කම්මුතා ලද්ධබ්බො අයං ලොකො න භොතී. ඉධලොකෙ ධීතස්සපි පරලොකො නත්ථිති ඉධලොකෙ ධීතස්ස කම්මුතා ලද්ධබ්බො පරලොකො න භොතී. තත්ථ කාරණමාහ “සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති”ති. ඉමෙ සත්තා යත්ථ යත්ථ හවයොනිගතිආදීසු ධීතා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති නිරුද්ධවිනාසවසෙන විනස්සන්ති. ඵලාභාවවසෙනාති මාතාපිතුසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං ඵලස්ස අභාවවසෙන “නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා”ති වදති, න මාතාපිතුනං, නාපි තෙසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං අභාවවසෙන තෙසං ලොකපච්චක්ඛත්තා. බුබ්බුළකස්ස විය ඉමෙසං සත්තානං උප්පාදො නාම කෙවලොව, න වචිත්වා ආගමනපුබ්බකොති දස්සනත්ථං. “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති චුත්තන්ති ආහ “වචිත්වා උපපජ්ජනකසත්තා නාම නත්ථිති වදතී”ති. සමණෙන නාම යාථාවතො ජානන්තෙන කස්සපි කිඤ්චි අකථෙත්වා සඤ්ඤතෙන හවිතබ්බං, අඤ්ඤථා අභොපුරිසිකා නාම සියා, කිං පරො පරස්ස කරිස්සති, තථා අත්තන්තො සම්පාදනස්ස කස්සපි අවසරො එව නත්ථි තත්ථ තත්ථෙව

උච්ඡිජ්ජනතොති ආහ “යෙ ඉමඤ්ච...පෙ.... පවෙදෙන්නී”ති. එත්තාවතාති “නත්ථි දින්න”ත්තිආදිනා බ්‍යපදෙසෙන. දසවත්ථුකාති පටික්ඛිපිතබ්බාති දස වත්ථුනි එතිස්සාති දසවත්ථුකා.

441. අනභිජ්ඣාදයො ගෙට්ඨා අත්ථතො පකාසිතත්තා උත්තානත්ථායෙව.

442. සහ බ්‍යයති ගච්ඡති සහබ්‍යො, සහවත්තනකො, තස්ස භාවො සහබ්‍යතා, සහපවත්තිති ආහ “සහභාවං උපගච්ඡෙය්‍ය”ත්ති. බ්‍රහ්මානං කායො සමුහොති බ්‍රහ්මකායො, තප්පරියාපන්නතාය තත්ථ ගතාති බ්‍රහ්මකායිකා. කාමං චෙතාය සබ්බස්සපි බ්‍රහ්මනිකායස්ස සමඤ්ඤාය භවිතබ්බං, “ආභාන”ත්තිආදිනා පන දුතියජ්ඣානභූමිකාදීනං උපරි ගහිතත්තා ගොබ්බිඤ්ඤාදෙසෙන තදවසෙසානං අයං සමඤ්ඤාති ආහ “බ්‍රහ්මකායිකානං දෙවානන්ති පටිමජ්ඣානභූමිදෙවාන”ත්ති. ආභා නාම විසුං දෙවා නත්ථි, පරිත්තාභාදීනංයෙව පන ආභාවත්තතාසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා පවත්තං එතං අධිවචනං, යදිදං “ආභා”ති යථා “බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජබ්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානං බ්‍රහ්මකායිකා”ති. පරිත්තාභානන්තිආදි පනාති ආදි-සද්දෙන අප්පමාණාභානං දෙවානං ආහස්සරානං දෙවානන්ති ඉමං පාළිං සඬගණ්හාති. එකතො අග්ගහෙත්වාති ආභාති වා, එකත්තකායනානත්තසඤ්ඤාති වා එකතො අග්ගහෙත්වා. තෙසංයෙවාති ආභාති චුත්තදෙවානංයෙව. හෙදතො ගහණන්ති කාරණස්ස භීනාදිහෙදහිත්තතාදස්සනවසෙන පරිත්තාභාදිග්ගහණං. ඉති භගවා ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වාති එවං භගවා ධම්මචරියං, සමචරියං, වට්ටනිස්සිතං සුගතිගාමිපටිපදං, විවට්ටනිස්සිතං ආසවක්ඛයගාමිපටිපදං කත්වා තිභවහඤ්ජනතො ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

ඉධ යත්වාති ඉමස්මිං ධම්මචරියාසමචරියාය නිද්දෙසෙ යත්වා. දෙවලොකා සමානෙනබ්බාති ඡබ්බිසතිපි දෙවලොකා සමොධානෙනබ්බා. විසති බ්‍රහ්මලොකාති තංතංභවපරියාපන්නනිකායවසෙන විසති බ්‍රහ්මලොකා, විසති බ්‍රහ්මනිකායාති අත්ථො. දසකුසලකම්මපටෙහීති යථාරහං දසකුසලකම්මපටෙහි කම්මුපනිස්සයපච්චයභූතෙහි කෙවලං උපනිස්සයභූතෙහි ව නිබ්බත්ති දස්සිතා.

තිණ්ණං සුවරිතානන්ති තිණ්ණං කාමාවචරසුවරිතානං . බ්‍යාපං මනොසුවරිතාපෙක්චෙත්ගහණඤ්කාමාවචරග් විපාකෙනෙවාති ඉමිනා විපාකුප්පාදෙනෙව නිබ්බත්ති හොති, න උපනිස්සයතාමත්තෙනාති දස්සෙති. “උපනිස්සයවසෙනාති” චුත්තමත්ථං විවරිතුං “දස කුසලකම්මපථා භීතිආදි” චුත්තං. දුතියාදීනි භාවෙත්වාතිආදීසුපි සීලෙ “පතිට්ඨායාථමා පනෙත්කස් .බංධිතබ්බත්වා සමති පදං ආනෙත්”

“උපනිස්සයවසෙනාතංති චුත්”, නනු පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම .1.41) – “පයමෙන කුමනෙන නිවරණානං පහානං සීලං, වෙරමණි සීලං, චෙතනා සීලං, සංවරො සීලං, අවිතික්කමො සීලබ්බසුපි කුමනෙසු තිආදිනා සබ්බන්” ස වසෙනති තස්සටන්සීලං උද් උපරිදෙවලොකානම්පි විපාකෙන නිබ්බත්ති වත්තබ්බාති? න, තස්ස පරිඤ්ඤාය දෙසනත්තා, පරිඤ්ඤාය දෙසනතා වස්ස තිආදිනාත්”ථ ච පහානායත් “විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායඤ්ච .ධිවිසුද්ධි) .මහාටි2.837, 839) පකාසිතා එවමපථා හි දස කුසලකම් “ තථා හි ඉධාපි . සතිආදිනා සීලස්ත්”සීල රූපාරූපහවානං උපනිස්සයතා විභාවිතා, න නිබ්බත්තකතායථමා පනෙත්තස් . භාවනාලක්ඛණාය ධම්මවරියාය භවවිසෙසෙ විහජියමානෙ අසඤ්ඤභවො න ගහිතොති ආහ “අසඤ්ඤභවො පන ....පෙ...න නිද්දිට්ඨොසිතාය බාහිරකා හි අයථාභූතදස් .ති” බංපමොක්ඤ්ඤභවං භවවිජ්ජසඤ්ඤ මඤ්ඤමානා තදුපගජ්ඣානං භාවෙත්වා අසඤ්ඤෙසු නිබ්බත්තත්තිබ්බෙපොථ සඬ්ඤායමෙත් ., යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං භුමිමජාලට්ඨකථායං තංසංවණ්ණනායඤ්ච .යථටි .නි .දී)1.68-73; දී .නි .ටි1.68-73) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සාලෙයාකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා

444. වෙරඤ්ජවාසිනොති වෙරඤ්ජගාමවාසිනො. කෙච්චි පන “විවිධරට්ඨවාසිනො වෙරඤ්ජකා”ති එතමත්ථං වදන්ති, තෙසං මනෙන “වෙරජ්ජකා”ති පාළියා භවිතබ්බන්ති. අනියම්තකිච්චෙනාති “ඉමිනා නාමා”ති එවං න නියමිතෙන කිච්චෙන. අයං විසෙසොති අයං පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මාධිට්ඨානකතො ඉමෙසු ද්විසු සුත්තෙසු දෙසනාය විසෙසො, අත්ථො පන දෙසනානායො ච මජ්ඣෙ භින්නසුචණ්ණං විය අවිසිට්ඨොති දස්සෙති. කස්මා පන භගවා කත්ථවි පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනං දෙසෙති, කත්ථවි ධම්මාධිට්ඨානන්ති? දෙසනාවිලාසතො වෙනෙයාජ්ඣාසයතො ච. දෙසනාවිලාසජ්ජත්තා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙ යථාරූචි කත්ථවි පුග්ගලාධිට්ඨානං කත්වා, කත්ථවි ධම්මාධිට්ඨානං කත්වා ධම්මං දෙසෙත්ති. යෙ පන වෙනෙයාසාසනක්කමං අනොතිණ්ණා, තෙසං පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනං දෙසෙත්ති. යෙ ඔතිණ්ණා, තෙසං ධම්මාධිට්ඨානං. සම්මුතිසච්චවිසයා පුග්ගලාධිට්ඨානා, ඉතරා පරමත්ථසච්චවිසයා. පුරිමා කරුණානුකූලා, ඉතරා පඤ්ඤානුකූලා. සද්ධානුසාරිගොත්තානං වා පුරිමා. තෙ හි පුග්ගලජ්ජමාණා, පච්ඡිමා ධම්මානුසාරිනං. සද්ධාවරිතතාය වා ලොකාධිපතීනං වසෙන පුග්ගලාධිට්ඨානා, පඤ්ඤාවරිතතාය ධම්මාධිපතීනං වසෙන ධම්මාධිට්ඨානා. පුරිමා ච නෙයාත්ථා, පච්ඡිමා නීතත්ථා. ඉති භගවා තං තං විසෙසං අවෙක්ඛිත්වා තත්ථ තත්ථ දූවිධං දෙසනං දෙසෙතිති වෙදිතබ්බං.

වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

449. ගරුභාවො ගාරවං, පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුකරණියතා. සහ ගාරවෙනාති සගාරවො, ගරුතා කිස්මිඤ්චි චුත්තෙ ගාරවවසෙන පතිස්සවනං පතිස්සවො, සහ පතිස්සවෙන සප්පතිස්සවො, පතිස්සවහුතං තංසභාගඤ්ච යං කිඤ්චි ගරුකරණං. සගාරවෙ සප්පතිස්සවවනං සගාරවසප්පතිස්සවවනං. ගරුකරණං වා ගාරවො, සගාරවස්ස සප්පතිස්සවවනං සගාරවසප්පතිස්සවවනං. එතෙන සභාවෙනෙව සගාරවස්ස තථාපවත්තං වචනන්ති දස්සෙති. අඤ්ඤත්ථ දු-සද්දො ගරහත්ථොපි හොති “දුක්ඛං දුප්පුත්තො” තිආදිසු විය, ඉධ පන සො න සම්භවති කුච්ඡිතාය පඤ්ඤාය අභාවතොති ආහ “පඤ්ඤාය දුට්ඨං නාම නත්ථි” ති. “දුස්සිලො” තිආදිසු විය අභාවත්ථො දු-සද්දොති චුත්තං “අප්පඤ්ඤො නිප්පඤ්ඤොති අත්ථො” ති. කිත්තකෙනාති කෙන පරිමාණෙන. තං පන පරිමාණං යස්මා පරිමෙයාස්ස අත්ථස්ස පරිච්ඡින්නං හොති, නු-සද්දො ච පුච්ඡාය ජොතකො, තස්මා “කිත්තාවතා නු ඛොති කාරණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා” ති වත්වා “කිත්තකෙන නු ඛො එවං වුවචතීති අත්ථො” ති ආහ. “කාරණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා” ති ඉමිනා “කිත්තාවතා” ති සාමඤ්ඤතො පුච්ඡාභාවො දස්සිතො, න විසෙසතො, තස්ස පුච්ඡාවිසෙසභාවඤාපනත්ථං මහානිද්දෙසෙ ආගතා සබ්බාව පුච්ඡා අත්ථුද්ධාරනයෙන දස්සෙති “පුච්ඡා ච නාමා” තිආදිනා. අදිට්ඨං ජොතීයති එතායාති අදිට්ඨජොතනා, පුච්ඡා. දිට්ඨසංසන්දනා සාකච්ඡාවසෙන විනිච්ඡයකරණං. විමති ඡිජ්ජති එතායාති විමතිච්ඡෙදනා. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤථ, භික්ඛවෙ” තිආදිපුච්ඡාය හි “කිං තුම්භාකං අනුමති” ති අනුමති පුච්ඡිතා හොති. කථෙතුං කම්මායාය පුච්ඡා කථෙතුකම්මායාපුච්ඡා.

ලක්ඛණන්ති ඤාතුං ඉච්ඡිතො යො කොචි සභාවො. අඤ්ඤාතන්ති යෙන කෙනචි ඤාණෙන අඤ්ඤාතභාවං ආහ. අදිට්ඨන්ති දස්සනභූතෙන පච්චක්ඛං විය අදිට්ඨතං. අතුලිතන්ති “එත්තකං ඉද්”න්ති තුලනභූතෙන අතුලිතතං. අතිරිතන්ති තීරණභූතෙන අකතඤාණකිරියාසමාපනතං. අවිභූතන්ති ඤාණස්ස අපාකටභාවං. අවිභාවිතන්ති ඤාණෙන අපාකටිකතභාවං. ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිජ්ජෙතා, න අදිට්ඨජොතනා විමතිච්ඡෙදනා වාති.

කථමයං අත්ථො විඤ්ඤායතීති ආහ “ථෙරො හී” තිආදි. සයං විනිච්ඡිනන්තොති සයමෙව තෙසං පඤ්ඤානං අත්ථං විසෙසෙන නිච්ඡිනන්තො. ඉදං සුත්තන්ති ඉදං පඤ්චවිසතිපඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතසුත්තං, න යං කිඤ්චි අනවසෙසෙනෙව මත්ථකං පාපෙසීති. “සයමෙව පඤ්ඤං සමුට්ඨාපෙත්වා සයං විනිච්ඡිනන්තො” ති එත්ථ චතුක්කොටිකං භවතීති දස්සෙන්නො “එකච්චො හී” තිආදිමාහ. පඤ්ඤං සමුට්ඨාපෙතුංයෙව සක්කොතීති පුච්ඡනවිධිංයෙව ජානාති. න නිච්ඡෙතුන්ති නිච්ඡෙතුං න සක්කොති, විස්සජ්ජනවිධිං න ජානාතීති අත්ථො. විසෙසට්ඨානන්ති

අඤ්ඤානි අසදිසට්ඨානං. ථෙරෙන සදිසොති ථෙරෙන සදිසො සාවකො නත්ථි.

සංසන්දිත්වාති සංයොජේත්වා සමානං කත්වා, යථා තත්ථ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පවත්තං, තථා තං අවිලෝමෙත්වාති අත්ථො. ලීලායන්තොති ලීලං කරොන්තො. ධම්මකට්ඨකතාය අග්ගභාවජපත්තියා තත්ථ අජපටිහතඤ්ඤාණතාය බුද්ධලීලාය විය චතුත්තං පරිසානං ගමනං ගණ්හන්තො ධම්මකථං කථෙති.

ඉතො වා එත්තො වා අනුක්කමිත්වාති උග්ගහිතකථාමග්ගතො යත්ථ කත්ථවි ඊසකමපි අනුක්කමිත්වා උග්ගහිතනියාමෙනෙවාති අත්ථො. තෙනාහ “යට්ඨිකොට්”න්තිආදි. එකපදිකන්ති එකපදනික්කපමත්තං. දණ්ඩකසෙතුන්ති එකදණ්ඩකමයං සෙතුං. හෙට්ඨා ව උපරි ව සුත්තපදානං ආහරණෙන තෙපිටකං බුද්ධවචනං හෙට්ඨුපරියං කරොන්තො. ජාතස්සරසදිසඤ්ච ගාථං, සුත්තපදං වා නික්ඛිපිත්වා තත්ථ නානාඋපමාකාරණානි ආහරන්තො තානි ව තෙහි සුත්තපදෙහි බොධෙත්තො සමුට්ඨාපෙන්තො “ජාතස්සරෙ පඤ්චවණ්ණානි කුසුමානි පුල්ලාපෙන්තො විය සිනෙරුමත්ථකෙ වට්ටිසහස්සං ඡාලෙන්තො වියා”ති වුත්තො.

එකපදුද්ධාරෙති එකස්මිං පදුද්ධාරණක්ඛණේ. පදවසෙන සට්ඨි පදසතසහස්සානි ගාථාවසෙන පන්තරස ගාථාසහස්සානි. ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හන්තො වියාති පච්චෙකං පුජ්ථානි අනොචිතිත්වා වල්ලිමෙව ආකඩ්ඪිත්වා එකජ්ඣං පුජ්ථානි කත්වා ගණ්හන්තො විය. තෙනාහ “එකජපහාරෙනෙවා”ති. ගතිමත්තානන්ති අතිසයාය ඤාණගතියා යුත්තානං. ධිතිමත්තානන්ති ධාරණබලෙන යුත්තානං.

අනන්තනසුස්සදන්ති

පච්චයුජ්ජන්තභාසිතත්ථනිබ්බානවිපාකකිරියාදිවසෙන අනන්තපහෙදෙ විසයෙ පවත්තියා අනන්තනයෙහි උස්සන්තං උපවිතං. චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකානං තිත්ථෙ යපිතනාවා වියාති යොජනා. සහස්සයුත්තආපඤ්ඤරථොති වෙජයන්තරථං සන්ධාය වදති.

යස්මා පුච්ඡායං ඛ්‍යාපනිච්ඡානයෙන “දුජ්ජඤ්ඤා දුජ්ජඤ්ඤා”ති ආමෙඨිතවසෙන වුත්තං, තස්මා ධම්මසෙනාපති පුච්ඡිතමත්ථං විස්සජ්ජෙන්තො පුච්ඡාසභාගෙන “නජ්ජජානාති නජ්ජජානාති”ති ආමෙඨිතවසෙනෙවාහ. තත්ථ ඉති-සද්දො කාරණත්ථොති දස්සෙන්තො “යස්මා නජ්ජජානාති, තස්මා දුජ්ජඤ්ඤාති වුච්චති”ති ආහ. ඉදං දුක්ඛන්ති ඉදං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං දුක්ඛං අරියසච්චං. තඤ්ච බො රුජ්ජනං වෙදියනං සඤ්ජානනං අභිසංඛරණං විජානනන්ති සංඛිබ්බෙපතො එත්තකං. ඉතො උද්ධං කිඤ්චි ධම්මජාතං දුක්ඛං අරියසච්චං නාම නත්ථිති

යාථාචසරසලක්ඛණතො

පචත්තික්කමතො

වෙච

පීළනසඬ්ඛතසන්තාපවිපරිණාමලක්ඛණතො

ච

යථාභූතං

අරියමග්ගපඤ්ඤාය නප්පජානාති. අවසෙසපච්චයසමාගමෙ උදයති

උප්පජ්ජති, ස්වායං සමුදයො සංසාරපචත්තිභාවෙනාති ආහ

“පචත්තිදුක්ඛපභාවිකා”ති, දුක්ඛසච්චස්ස උප්පාදිකාති අත්ථො.

යාථාචසරසලක්ඛණතොති යථාභූතං අනුපච්ඡෙදකරණරසතො වෙච

සම්පිණ්ඩනනිදානසංයොගපලිබ්බාධලක්ඛණතො ච.

ඉදං නාම යානං පත්ථාති ඉදං නාම අප්පචත්තිකාරණං ආගම්ම.

නිරුජ්ඣතිති අනුප්පාදනිරොධවසෙන නිරුජ්ඣති, තෙනාහ “උභින්නං

අප්පචත්ති”ති. යාථාචසරසලක්ඛණතොති යථාභූතං අච්චුතිරසතො වෙච

නිස්සරණවිවේකාසඬ්ඛතාමතලක්ඛණතො ච. අයං පටිපදාති අයං

සම්මාදිට්ඨිආදිකා සමොධානලක්ඛණා පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා.

දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡතිති දුක්ඛනිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන

ගච්ඡති ආරබ්භ පචත්තති. යාථාචසරසලක්ඛණතොති යථාභූතං

කිලෙසප්පභානකරණසරසතො වෙච

නියානානෙතූදස්සනාධිපතෙයාලක්ඛණතො ච නප්පජානාති.

අනන්තරවාරෙති දුතියවාරෙ. ඉමිනාව නයෙනාති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං

දුක්ඛ”න්තිආදිනා පට්ඨමවාරෙ චුත්තනයෙන. තත්ථ හි

දුප්පඤ්ඤනිද්දෙසත්තා පජානනපටික්ඛෙපවසෙන දෙසනා ආගතා, ඉධ

පඤ්ඤවන්තනිද්දෙසත්තා පජානනවසෙනාති අයමෙව විසෙසො. එත්ථාති

දුතියවාරෙ.

සචනතොති කම්මට්ඨානස්ස සචනතො උග්ගණ්භාති.

ගන්ථසචනමුඛෙන හි තදන්ථස්ස උග්ගහණං. යපෙත්ථා තණ්හන්තිආදි තස්ස

උග්ගහණාකාරනිදස්සනං. අභිනිවිසතිති විපස්සනාහිනිවෙසවසෙන

අභිනිවිසති විපස්සනාකම්මට්ඨානං පට්ඨපෙති. නො විචට්ටෙති විචට්ටෙ

අභිනිවෙසො න භොති අවිසයත්තා. අයන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො.

පඤ්චක්ඛන්ධාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඛන්ධවසෙන

විපස්සනාහිනිවෙසස්ස චක්ඛාදිවසෙන වෙදනාදිවසෙන ච සතිපි

අනෙකවිධත්තෙ සුකරං සුච්ඤ්ඤායාන්ති චතුර්ධාතූමුඛෙන තං දස්සෙතුං

“ධාතුකම්මට්ඨානවසෙන ඔතරිත්වා.ති ආහ” රූපන්ති වචන්ථපෙතීති

රූප්පනට්ඨෙත රූපන්ති අසඬ්ඛකරතො පරිච්ඡින්නති. තදාරම්මණාති තං රූපං

ආරම්මණං කත්ථා පචත්තනකා. නාමන්ති වෙදනාදිචතුක්කං නමනට්ඨෙත

නාමන්ති වචන්ථාපෙති. යමකතාලක්ඛන්ධං හින්දන්තො විය යමකං

හින්දිත්වා අරූපං “, රූපඤ්චාති” ද්වෙච ඉමෙ ධම්මා, න එත්ථ කොපි අත්තා

වා අත්තනියං වාති නාමරූපං වචන්ථපෙති පරිච්ඡින්නති පරිග්ගණ්භාති .

ධිට්ඨිසුද්දතාවතා දිට්ඨත් දස්සිතා. තං පනෙතං නාමරූපං න අහෙතුකං. යස්මා

සබ්බං සබ්බත්ථ සබ්බදා ච නත්ථී, තස්මා සහෙතුකං. කිදිසෙන හෙතුනා? න

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා වූලයමකවග්ගො
 ඉස්සරාදිවිසමහෙතුනාථයං පනෙත් . වත්තබ්බං, තං
 විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාටී .2.447) චුත්තනයෙන
 ගහෙතබ්බංතා එවසහෙතුකත් . සපච්චයං. අවිජ්ජාදයොති
 අවිජ්ජාතණ්හුපාදානකම්මාහාරාදයො. එවන්ති තං “ පනෙතතිආදිනා න්”
 ජාදිකෙපකාරෙන අවිජ්ජප්පුත් පච්චයෙ වෙව රූපවෙදනාදිකෙ
 පච්චයුප්පන්තධම්මෙ ච වචන්ථපෙත්වා පරිච්ඡින්නදිත්වා පරිග්ගහෙත්වා .
 චුත්තඤ්ඤානං ජාසමුදයා රූපසමුදයොඅවිජ්ජ, තණ්හාසමුදයා
 රූපසමුදයො .ම .පටි) ති”1.50). එත්තාවතා කඨ්ඨාචිතරණවිසුද්ධිං දස්සෙති.

හුත්වාති හෙතුපච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජිත්වා. අභාවට්ඨෙතාති
 තදන්තරමෙව විනස්සනට්ඨෙත. අනිච්චාති අනිච්චා අද්ධුවා.
 අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙතීති තෙසු පඤ්චසු බන්ධෙසු අනිච්චතාසඨ්ඨාතං
 සාමඤ්ඤලක්ඛණං නිරොපෙති. තතොති අනිච්චලක්ඛණාරොපනතො පරං,
 තතො වා අනිච්චභාවතො. උදයබ්බයප්පටිපිළනාකාරෙනාති
 උප්පාදනිරොධෙහි පති පති අභික්ඛණං පිළනාකාරෙන හෙතුනා දුක්ඛා
 අනිට්ඨා, දුක්ඛමා වා. අවසචන්තනාකාරෙනාති කස්සචි වසෙන
 අවසචන්තනාකාරෙන. අනත්තාති න සයං අත්තා, නාපි නෙසං කොචි අත්තා
 අත්ථිති අනත්තාති. තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වාති එවං අනිච්චස්ස
 දුක්ඛභාවතො, දුක්ඛස්ස ච අනත්තභාවතො බන්ධපඤ්චකෙ තිවිධම්පි
 සාමඤ්ඤලක්ඛණං ආරොපෙත්වා. සම්මසන්නොති
 උදයබ්බයඤ්ඤාණුප්පත්තියා උප්පන්නෙ විපස්සනුපක්කිලෙසෙ පහාය
 මග්ගාමග්ගං වචන්ථපෙත්වා උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිවිපස්සනාපටිපාටියා
 සඨ්ඨාරෙ සම්මසන්නො ගොත්‍රභුඤ්ඤාණානන්තරං ලොකුත්තරමග්ගං
 පාපුණාති.

එකපට්ඨෙධෙතාති එකෙනෙව ඤාණෙන පටිවිජ්ඣනෙන. පට්ඨෙධො
 පටිඝාතාභාවෙන විසයෙ නිස්සඨ්ඨගවාරසඨ්ඨාතං නිබ්බිජ්ඣනං. අභිසමයො
 අවිරජ්ඣිත්වා අධිගමනසඨ්ඨාතො අවබොධො. “ඉදං දුක්ඛං, එත්තං දුක්ඛං,
 න ඉතො හියෙය්‍යා”ති පරිච්ඡින්නදිත්වා යාථාවතො ජානනමෙව චුත්තනයෙන
 පට්ඨෙධොති පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධො, ඉදඤ්ච යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා
 දුක්ඛස්ස සරූපාදිපරිච්ඡෙදෙ සම්මොගො න හොති, තථා පවත්තිං ගහෙත්වා
 චුත්තං, න පන මග්ගඤ්ඤාණස්ස “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා පවත්තනතො.
 තෙනාහ “තස්මිඤ්චස්ස බණ්ණ”තිආදි. පහිනස්ස පුන අපහාතබ්බතාය
 පකට්ඨං භානං චජනං සමුච්ඡින්නදනං පහානං, පහානමෙව චුත්තනයෙන
 පට්ඨෙධොති පහානපට්ඨෙධො. අයම්පි යෙන කිලෙසෙන අප්පහීයමානෙන
 මග්ගභාවනාය න භවිතබ්බං, අසති ච මග්ගභාවනාය යො උප්පජ්ජෙය්‍යා,
 තස්ස පදසාතං කරොන්තස්ස අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තස්ස ඤාණස්ස
 තථාපවත්තියා පටිඝාතාභාවෙන නිස්සඨ්ඨගවාරං උපාදාය එවං චුත්තො.
 සච්ඡිකිරියා පච්චක්ඛකරණං අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්වාච
 සරූපතො ආරම්මණකරණං “ඉදං ත”න්ති යාථාවසභාවතො ගහණං, සා

එව වුත්තනයෙන පටිවෙධොති සච්ඡිකිරියාපටිවෙධො. අයම්පි යස්ස ආවරණස්ස අසමුච්ඡින්නදනතො ඤාණං නිරොධං ආලම්බිතුං න සක්කොති, තස්ස සමුච්ඡින්නදනතො තං සරූපතො විභාවිතමෙව පවත්තති එවං වුත්තො.

භාවනා උප්පාදනා වඩ්ඪනා ව. තත්ථ පයමමග්ගෙ උප්පාදනට්ඨෙත භාවනා, දුතියාදීසු වඩ්ඪනට්ඨෙත, උභයත්ථාපි චා උභයං වෙදිතබ්බං. පයමමග්ගොපි හි යථාරහං වුට්ඨානගාමිනියං පවත්තං පරිජානනාදිං වඩ්ඪෙන්නො පවත්තොති තත්ථාපි වඩ්ඪනට්ඨෙත භාවනාති සක්කා විඤ්ඤාතුං. දුතියාදීසුපි අප්පහිනකිලෙසප්පහානතො පුග්ගලන්තරසාධනතො ච උප්පාදනට්ඨෙත භාවනා, සා එව වුත්තනයෙන පටිවෙධොති භාවනාපටිවෙධො. අයම්පි යථා ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා මග්ගධම්මානං සරූපපරිවෘත්තෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්තිං ගහෙත්වා වුත්තො. තිට්ඨන්තු තාව යථාධිගතා මග්ගධම්මා, යථාපවත්තෙසු ඵලෙසුපි අයං යථාධිගතසච්චධම්මෙසු විය විගතසම්මොහොව හොති සෙක්ඛොපි සමානො. තෙන වුත්තං - “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො විදිතධම්මො පරියොගාල්භධම්මො”ති (මහාව. 27). යථා වස්ස ධම්මා තාසං ජොතිතා යථාධිගතසච්චධම්මාවලම්බිනියො මග්ගවීරීතො පරතො මග්ගඵලපහිනාවසිට්ඨකිලෙසනිබ්බානානං පච්චවෙක්ඛණා පවත්තන්ති. දුක්ඛසච්චධම්මා හි සක්කායදිට්ඨිආදයො. අයඤ්ච අත්ථවණ්ණනා පරිඤ්ඤාභිසමයෙනාතිආදීසුපි විභාවෙතබ්බා. කිච්චතොති අසම්මොහතො. නිරොධං ආරම්මණතොති එත්ථ “ආරම්මණතොපි”ති පි-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො දට්ඨබ්බො නිරොධෙපි අසම්මොහපටිවෙධස්ස ලබ්භනතො. එතස්සාති චතුසච්චකම්මට්ඨානිකස්ස පුග්ගලස්ස.

පඤ්ඤවාති නිද්දිට්ඨො නිප්පරියායතො පඤ්ඤවත්තතාය ඉධ අධිප්පෙතත්තා. පාළිතොති ධම්මතො. අත්ථතොති අට්ඨකථාතො. අනුසන්ධිතොති තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ තංතංඅනුසන්ධිතො. පුබ්බාපරතොති පුබ්බෙනාපරස්ස සංසන්දනතො. සඬිගීතික්කමෙන චෙත්ථ පුබ්බාපරතා වෙදිතබ්බා. තංතංදෙසනායමෙව චා පුබ්බභාගෙන අපරභාගස්ස සංසන්දනතො. විඤ්ඤාණවරිතොති විජානනවරිතො වීමංසනවරිතො තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ විචාරණාචාරවෙසුල්ලතො. පඤ්ඤවාති න වත්තබ්බො මග්ගෙනාගතාය පඤ්ඤාය අභාවතො. අප්ප අප්පෙව අරහත්තත්ති ඉත්තරං අතිබ්ඡ්පමෙවාති අධිප්පායො. පඤ්ඤවාපක්ඛං භජති සෙක්ඛපරියායසබ්භාවතො. සුත්තෙ පන පටිවෙධොව කථිතො සච්චාභිසමයවසෙන ආගතත්තා.

එසාති අනන්තරෙ වුත්තො අරියපුග්ගලො. කම්මකාරකචිත්තන්ති භාවනාකම්මස්ස පවත්තනකචිත්තං. සුඛවෙදනම්පි විජානාතීති කො වෙදියති, කස්ස වෙදනා, කිංකාරණා වෙදනා, සොපි කස්සවි

අභාවග්ගහණමුඛෙන සුඛං වෙදනං සභාවතො සමුදයතො අත්ථභිගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො ච යථාභූතං පරිච්ඡින්නන්තො පරිග්ගණන්තො සුඛං වෙදනං විජානාති නාම. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. යස්මා “සතිපට්ඨානෙ”ති ඉමිනා සතිපට්ඨානකථං උපලක්ඛෙති. තාය හි තදත්ථො වෙදිතබ්බො, තස්මා තංසංවණ්ණනායමිපි (දී. නි. ටී. 2.380) චූත්තනයෙන තස්සත්ථො වෙදිතබ්බො. කාමඤ්චෙනං විඤ්ඤාණං වෙදනාතො අඤ්ඤමිපි ආරම්මණං විජානාති, අනන්තරවාරෙ පන රූපමුඛෙන විපස්සනාහිනිවෙසස්ස දස්සිතත්තා ඉධ අරූපමුඛෙන දස්සෙතුං “සුඛන්තිපි විජානාති”ති ආදිනා නිද්දිට්ඨං, පුච්ඡන්තස්ස වා අජ්ඣාසයවසෙන.

සංසට්ඨාති සම්පයුත්තා. තෙනාහ “එකුප්පාදාදිලක්ඛණෙන සංයොගට්ඨෙතා”ති. විසංසට්ඨාති විජ්ජයුත්තා. භින්නත්වාති අඤ්ඤභූමිකස්ස අඤ්ඤභූමිදස්සනෙනෙව විනාසෙත්වා, සංභින්නත්වා වා. සංසට්ඨභාවං පුච්ඡති තංචිත්තුප්පාදපරියාපන්නානං පඤ්චවිඤ්ඤාණානං සංසට්ඨභාවං පුච්ඡති. යදි එවං කථං පුච්ඡාය අවසරො විසංසට්ඨභාවාසඬකාය එව අභාවතො? න, චිත්තුප්පාදන්තරගතානං මග්ගපඤ්ඤාමග්ගවිඤ්ඤාණානං විපස්සනාපඤ්ඤාවිපස්සනාවිඤ්ඤාණානඤ්ච වොම්සිසකසංසට්ඨභාවස්ස ලබ්භමානත්තා. විනිවට්ටෙත්වාති අඤ්ඤමඤ්ඤතො විවෙචෙත්වා. නානාකරණං දස්සෙතුං න සක්කාති ඉදං කෙවලං සංසට්ඨභාවමෙව සන්ධාය චූත්තං, න සභාවහෙදං, සභාවහෙදතො පන නානාකරණං නෙසං පාකට්ටෙව. තෙනාහ “ආරම්මණතො වා චිත්ථුතො වා උප්පාදතො වා නිරොධතො වා”ති. ඉදානි තමෙව සභාවහෙදං විසයහෙදෙන සුට්ඨු පාකට්ටං කත්වා දස්සෙතුං “තෙසං තෙසං පනා”ති ආදි චූත්තං. විසයොති පවත්තිට්ඨානං ඉස්සරියභූමි, යෙන චිත්තපඤ්ඤානං තත්ථ තත්ථ පුබ්බභිගමනා චූච්චති.

කාමඤ්ච විපස්සනාපි පඤ්ඤාවසෙනෙව කිච්චකාරී, මග්ගොපි විඤ්ඤාණසහිතොව, න කෙවලො, යථා පන ලොකියධම්මෙසු චිත්තං පධානං තත්ථස්ස ධොරය්හභාවෙන පවත්තිසබ්භාවතො. තථා හි තං “ඡද්ද්වාරාධිපති රාජා”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.181) චූච්චති, එවං ලොකුත්තරධම්මෙසු පඤ්ඤා පධානා පටිපක්ඛවිධමනස්ස විසෙසතො තදධීනත්තා. තථා හි මග්ගධම්මෙ සම්මාදිට්ඨි එව පයමං ගහිතා. අයඤ්ච නෙසං විසයවසෙන පවත්තිහෙදො, තථා ච පඤ්ඤාපනවිධි න කෙවලං ථෙරෙහෙව දස්සිතො, අපිච ඛො භගවතාපි දස්සිතොති විභාවෙන්තො “සම්මාසම්බුද්ධොපි”ති ආදිමාහ. යත්ථ පඤ්ඤා න ලබ්භති, තත්ථ චිත්තවසෙන පුච්ඡනෙ චිත්තබ්බමෙව නත්ථී යථා “කිංචිත්තො ත්වං භික්ඛු”ති ආදීසු (පාරා. 132-135). යත්ථ පන පඤ්ඤා ලබ්භති, තත්ථාපි චිත්තවසෙන ජොතනා හොති යථා – “අජ්ඣත්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙති සන්තිසාදෙති එකොදිං කරොති සමාදහති (සං. නි. 4.332), යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”ති ආදීසු (ධ. ස. 1).

අට්ඨකථායං පන ලොකියධම්මෙසු චිත්තවසෙන, ලොකුත්තරධම්මෙසු පඤ්ඤාවසෙන වොදනං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “කතමා තෙ භික්ඛු පඤ්ඤා අධිගතා”තිආදී වුත්තං. යෙහුයාවසෙන චෙතං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි කත්ථවි ලොකියධම්මා පඤ්ඤාසිසෙනපි නිද්දිසියන්ති – “පට්ඨමස්ස ඤානස්ස ලාභිනො කාමසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති භානභාගිනී පඤ්ඤා”තිආදීසු (පටි. ම. 1.1). සඤ්ඤාසිසෙනපි – “උද්ධුමාතකසඤ්ඤාති වා සෙසරූපාරූපසඤ්ඤාති වා ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා, උදාහු නානත්ථා”තිආදීසු (පාරා. අට්ඨ. 45.පදභාජනීයවණ්ණනා). තථා ලොකුත්තරධම්මාපි කත්ථවි චිත්තසිසෙන නිද්දිසියන්ති – “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං චිත්තං භාවෙති”ති (ධ. ස. 277), තථා එස්සාදිසිසෙනපි – “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං එස්සං භාවෙති, වෙදනං සඤ්ඤං චෙතනං භාවෙති”තිආදීසු (ධ. ස. 277).

චතුසු සොතාපත්තියඨගෙසුති සජ්ජුරිසසෙවනා, සද්ධම්මස්සවනං,
 යොනිසොමනසිකාරො, ධම්මානුධම්මපටිපත්තීති ඉමෙසු චතුසු
 සොතාපත්තිමග්ගස්ස කාරණෙසු. කාමං චෙතෙසු සතිආදයොපි ධම්මා
 ඉච්ඡිතබ්බාව තෙහි විනා තෙසං අසම්භවතො, තථාපි චෙත්ථ සද්ධා
 විසෙසතො කිච්චකාරීති වෙදිතබ්බා. සද්දො එව හි සජ්ජුරිසෙ පයිරූපාසති,
 සද්ධම්මං සුභාති, යොනිසො ව මනසි කරොති, අරියමග්ගස්ස ව අනුධම්මං
 පටිපජ්ජති, තස්මා වුත්තං “එත්ථ සද්ධිත්ථියං දට්ඨබ්බ”න්ති. ඉමිනා නයෙන
 සෙසිත්ථියෙසුපි අත්ථො දට්ඨබ්බො. චතුසු සම්මජ්ජපදානෙසුති
 චතුබ්බිධසම්මජ්ජපදානභාවනාය. චතුසු සතිපට්ඨානෙසුතිආදීසුපි එසෙව
 නයො. එත්ථ ව සොතාපත්තියඨගෙසු සද්ධා විය සම්මජ්ජපදානභාවනාය
 විරියං විය ව සතිපට්ඨානභාවනාය – “සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ
 අභිජ්ඣාදොමනස්ස”න්ති (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.384, 407)
 වචනතො පුබ්බභාගෙ කිච්චතො සති අධිකා ඉච්ඡිතබ්බා. එවං
 සමාධිකම්මිකස්ස සමාධි, “අරියසච්චභාවනා පඤ්ඤාභාවනා”ති කත්ථා
 තත්ථ පඤ්ඤා පුබ්බභාගෙ අධිකා ඉච්ඡිතබ්බාති පාකටොයමත්ථො,
 අධිගමක්ඛණෙ පන සමාධිපඤ්ඤානං විය සබ්බෙසම්පි ඉන්ද්‍රියානං
 සද්ධාදීනං සමරසතාව ඉච්ඡිතබ්බා. තථා හි “එත්ථ සද්ධිත්ථිය”න්තිආදීනා
 තත්ථ තත්ථ එත්ථග්ගහණං කතං. එවන්ති යං යානං, තං ඉන්ද්‍රියසමත්තාදිං
 පච්චාමසති. සච්ඡයස්මිංයෙවාති අත්තනො අත්තනො විසයෙ එව.
 ලොකියලොකුත්තරා ධම්මා කථිතාති ලොකියධම්මා ලොකුත්තරධම්මා ව
 තෙන තෙන පවත්තිවිසෙසෙන කථිතා. ඉදං වුත්තං හොති –
 සද්ධාපඤ්චමෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු සහ පවත්තමානෙසු තත්ථ තත්ථ විසයෙ
 සද්ධාදීනං කිච්චාධිකතාය තස්ස තස්සෙව දට්ඨබ්බතා වුත්තා, න සබ්බෙසං.
 එවං අඤ්ඤෙපි ලොකියලොකුත්තරා ධම්මා යථාසකං විසයෙ
 පවත්තිවිසෙසවසෙන බොධිතාති.

ඉදානි සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං තත්ථ තත්ථ අතිරෙකකිච්චතං උපමාය
 විභාවෙතුං “යථා භී”තිආදී වුත්තං. තත්‍රිදං උපමාසංසන්දනං රාජපඤ්චමා

සභායා විය විමුත්තිපරිපාචකානි පඤ්චන්ද්‍රියානි. නෙසං කීළනත්ථං එකජ්ඣං විථිඞ්ගරණං විය ඉන්ද්‍රියානං එකජ්ඣං විපස්සනාවිථිඞ්ගරණං. සභායෙසු පට්ඨාදීනං යථාසකගෙහෙව විචාරණා විය සද්ධාදීනං සොතාපත්තිඅභිගාදීනි පත්වා පුබ්බභිගමතා. සභායෙසු ඉතරෙසං තත්ථ තත්ථ තුණ්හිභාවො විය සෙසින්ද්‍රියානං තත්ථ තත්ථ තදන්වයතා. තස්ස පුබ්බභිගමභූතස්ස ඉන්ද්‍රියස්ස කිච්චානුගතතා. න හි තදා තෙසං සසම්භාරපට්ඨිආදීසු ආපාදීනං විය කිච්චං පාකටං හොති, සද්ධාදීනංයෙව පන කිච්චං විභූතං හුත්වා තිට්ඨති පුරෙතරං තථාපච්චයෙහි විත්තසන්නාතස්ස අභිසංඛතත්තා. එත්ථ ච විපස්සනාකම්මිකස්ස භාවනා විසෙසතො පඤ්ඤාත්තරාති දස්සනත්ථං රාජානං නිදස්සනං කත්වා පඤ්ඤින්ද්‍රියං චුත්තං. ඉතීතිආදි යථාධිගතස්ස අත්ථස්ස නිගමනං.

මග්ගවිඤ්ඤාණම්පිති අරියමග්ගසහගතං අපවයගාමිවිඤ්ඤාණම්පි. තථෙව තං විජානාතීති සච්චධම්මං “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා නයෙනෙව විජානාති එකච්ඡත්තුප්පාදපරියාපන්නත්තා මග්ගානුකූලත්තා ච. යං විජානාතීති එත්ථ විජානනපජානනාති විපස්සනාවිත්තුප්පාදපරියාපන්නාති අධිජ්ජෙතාති, න “යං පජානාතී”ති එත්ථ විය මග්ගච්ඡත්තුප්පාදපරියාපන්නාති ආහ “යං සංඛාරගත”න්තිආදි. තථෙවාති “අනිච්ච”න්තිආදිනා නයෙන. එකච්ඡත්තුප්පාදපරියාපන්නත්තා විපස්සනාභාවතො ච සමානපච්චයෙහි සහ පවත්තිකතා එකුප්පාදතා, තතො එව එකජ්ඣං සහෙව නිරුජ්ඣනං එකනිරොධතා, එකංයෙව වත්ථුං නිස්සාය පවත්ති එකවත්ථුකතා, එකංයෙව ආරම්මණං ආරබ්භ පවත්ති එකාරම්මණතා. හෙතුම්හි චෙතං කරණවචනං. තෙන එකුප්පාදාදිතාය සංසට්ඨභාවං සාධෙති. අනවසෙසපරියාදානඤ්චෙනං, ඉතො තීහිපි සම්පයුත්තලක්ඛණං හොතියෙව.

මග්ගපඤ්ඤං සන්ධාය චුත්තං, සා හි එකන්තතො භාවෙතබ්බා, න පරිඤ්ඤෙය්‍යා, පඤ්ඤාය පන භාවෙතබ්බතාය තංසම්පයුත්තධම්මාපි තග්ගතිකාව හොන්තීති ආහ “තංසම්පයුත්තං පනා”තිආදි. කිඤ්චාපි විපස්සනාපඤ්ඤාය භාවනාවසෙන පවත්තනතො තංසම්පයුත්තවිඤ්ඤාණම්පි තථෙව පවත්තති, තස්ස පන පරිඤ්ඤෙය්‍යභාවානතිවත්තනතො පරිඤ්ඤෙය්‍යතා චුත්තා. තෙනෙවාහ – “යම්පි තං ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං, තම්පි ඛයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මං”න්ති.

450. එවං සන්තෙපීති වෙදනාති එවං සාමඤ්ඤග්ගහණෙ සතිපි. තෙභූමිකසම්මසනචාරවෙදනාවාති භූමිත්තයපරියාපන්නා, තතො එව සම්මසනඤ්ඤාණස්ස ගොචරභූතා වෙදනා එව අධිජ්ජෙතා සබ්බමචාරීනං උපකාරාවහභාවෙන දෙසනාය ආරද්ධත්තා. තථා හි චුත්තං “චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකාන”න්තිආදි. එස නයො පඤ්ඤායපි. ඉධ

සුඛාදිසද්දා තදාරම්මණවිසයාති ඉමමත්ථං සුත්තෙන සාධෙතුං “රූපඤ්ච භී”තිආදි වුත්තං. එකන්තදුක්ඛන්ති එකන්තෙනෙව අනිට්ඨං, තතො එව දුක්ඛමත්තාය දුක්ඛං. ආරම්මණකරණවසෙන දුක්ඛවෙදනාය අනුපතිතං, ඔතිණ්ණඤ්චාති දුක්ඛානුපතිතං, දුක්ඛාවක්කන්තං. සුඛෙන අනවක්කන්තං අභවිස්සාති යොජනා. නයිදන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. සාරජ්ජෙය්‍යුන්ති සාරාගං උප්පාදෙය්‍යුං. සුඛන්ති සභාවතො ව ඉට්ඨං. සාරාගා සංයුජ්ජන්තීති ඛහලරාගහෙතු යථාරහං දසහිපි සංයොජනෙහි සංයුජ්ජන්ති. සංයොගා සංකිලිස්සන්තීති තථා සංයුත්තත්තාය තණ්හාසංකිලෙසාදිවසෙන සංකිලිස්සන්ති, විබාධීයන්ති උපතාපීයන්ති වාති අත්ථො. ආරම්මණන්ති ඉට්ඨං, අනිට්ඨං, මජ්ඣන්තඤ්ච ආරම්මණං යථාක්කමං සුඛං, දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛන්ති කථිතං. එවං අවිසෙසෙන පඤ්චපි ඛන්තො සුඛාදිආරම්මණභාවෙන දස්සෙත්වා ඉදානි වෙදනා එව සුඛාදිආරම්මණභාවෙන දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. පාකතිකපචුරජනවසෙනායං කථිතාති කත්වා “පුරිමං සුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා”ති වුත්තං. විසෙසලාභී පන අනාගතමිපි සුඛං වෙදනං ආරම්මණං කරොතෙව. වුත්තමෙතං සතිපට්ඨානවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.380; ම. නි. අට්ඨ. 1.79). වෙදනාය හි ආරම්මණං වෙදියන්තියා තංසමඛිගීපුග්ගලො වෙදෙතීති වොභාරමත්තං හොති.

සබ්බසඤ්ඤායාති

සබ්බායපි

චතුර්මිකසඤ්ඤාය.

සබ්බත්ථකසඤ්ඤායාති සබ්බස්මිං චිත්තුප්පාදෙ පචත්තනකසඤ්ඤාය. චත්ථෙ වාති වා-සද්දෙන වණ්ණධාතුං සඛිගණ්හාති. පාපෙන්තොති භාවනං උපවාරං වා අප්පනං වා උපනෙත්තො. උප්පජ්ජනකසඤ්ඤාපීති “නීලං රූපං, රූපාරම්මණං නීල”න්ති උප්පජ්ජනකසඤ්ඤාපි.

අසබ්බසඛිගාහිකත්තාති සබ්බෙසං වෙදනාසඤ්ඤාවිඤ්ඤාණානං අසඛිගහිතත්තා. තක්කගතන්ති සුත්තකන්තනකතක්කමිහි, සුත්තචත්තනකතක්කමිහි වා වෙය්‍යවසෙන යීතං. පරිවට්ටකාදිගතන්ති සුත්තවෙය්‍යපරිවට්ටකාදිගතං. විස්සට්ඨත්තාව න ගහිතා, යදග්ගෙන පඤ්ඤා විඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සම්පයොගං ලභාපිතා, තදග්ගෙන වෙදනාසඤ්ඤාහිපි සම්පයොගං ලභාපිතා එවාති. තදෙව සඤ්ජානාති සංසට්ඨභාවතො.

සඤ්ජානාති විජානාතීති එත්ථ “පජානාතී”ති පදං ආනෙත්වා චත්තබ්බං පජානනවසෙනපි විසෙසස්ස වක්ඛමානත්තා. ජානාතීති අයං සද්දො ව ලද්දතොයෙවත්ථ අවිසෙසො, අත්ථතො පන විසෙසතො ඉච්ඡිතබ්බො. අනෙකත්ථත්තා හි ධාතුනං තෙන ආඛ්‍යාතපදෙන නාමපදෙන ව වුත්තමත්ථං උපසග්ගපදං ජොතකභාවෙන විසෙසෙති, න වාවකභාවෙන. තෙනාහ “තස්සපි ජානනත්ථෙ විසෙසො වෙදිතබ්බො”ති. එතෙන සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණපඤ්ඤාපදානි අන්තොගධජානනත්ථෙ යථාසකං

විසිටියවිසයෙ ච නිට්ඨානීති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “සඤ්ඤා භී”තිආදි. සඤ්ජානනමත්තමෙවාති එත්ථ මත්ත-සද්දෙන විසෙසනිවත්තිඅත්ථෙන විජානනපජානනාකාරෙ නිවත්තෙති, එව-සද්දෙන කදාවිපි ඉමිස්සා තෙ විසෙසා නත්ථෙවාති අවධාරෙති. තෙනෙවාහ “අනිච්චං දුක්ඛ”න්තිආදි. තත්ථ විඤ්ඤාණකිච්චමපි කාතුං අසක්කොන්ති සඤ්ඤා කුතො පඤ්ඤාකිච්චං කරෙය්‍යාති “ලක්ඛණපට්ඨෙධං පාපෙතුං න සක්කොති”ච්චෙව චුත්තං, න චුත්තං “මග්ගපාතුභාව”න්ති.

ආරම්මණෙ පවත්තමානං විඤ්ඤාණං න සඤ්ඤා විය නීලපිතාදිමත්තසඤ්ජානනවසෙන පවත්තති, අථ ඛො තත්ථ අඤ්ඤමිපි තාදිසං විසෙසං ජානන්තමෙව පවත්තතීති ආහ “විඤ්ඤාණ”න්තිආදි. කථං පන විඤ්ඤාණං ලක්ඛණපට්ඨෙධං පාපෙතීති? පඤ්ඤාය දස්සිතමග්ගෙන. ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාය හි අනෙකචාරං ලක්ඛණානි පටිච්ඡේදිත්වා පවත්තමානාය පගුණභාවතො පරිවයවසෙන ඤාණවිජ්ජයුත්තවිත්තෙනපි විපස්සනා සම්භවති, යථා තං පගුණස්ස ගන්ථස්ස අප්පිකියනෙ තත්ථ තත්ථ ගතාපි වාරා න උපධාරීයන්ති. “ලක්ඛණපට්ඨෙධං”න්ති ච ලක්ඛණානං ආරම්මණකරණමත්තං සන්ධාය චුත්තං, න පටිච්ඡේදිතං. උස්සක්කිත්වාති උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිඤ්ඤාණපටිපාටියා ආරභිත්වා. මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුං න සක්කොති අසම්බොධසභාවත්තා. ආරම්මණමිපි සඤ්ජානාති අවබුද්ධිනවසෙනෙව, න සඤ්ජානනමත්තෙන. තථා ලක්ඛණපට්ඨෙධමිපි පාපෙති, න විජානනමත්තෙන, අත්තනො පන අඤ්ඤාසාධාරණෙන ආනුභාවෙන උස්සක්කිත්වා මග්ගපාතුභාවමිපි පාපෙති.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා භී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අජාතබුද්ධීති අසඤ්ජාතබ්‍යවහාරබුද්ධි. උපභොගපරිභොගන්ති උපභොගපරිභොගාරහං, උපභොගපරිභොගවත්ථුනං පටිලාභයොග්ගන්ති අත්ථො. කුටොති කභාපණපතිරූපකො තම්බකංසාදිමයො. ඡෙකොති මහාසාරො. කරතොති අඛිඨසාරො. සණ්ඨොති මුදුජාතිකො සමසාරො. ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන පාදසාරපරොපාදසාරඅඛිඨසාරාදීනං සඛිගහො. ජානන්තො ච පන නං රූපං දිස්වාපි...පෙ.... අසුකාවරියෙන කතොතිපි ජානාති තථා හෙරඤ්ඤිකගන්ථස්ස සුග්ගහිතත්තා. එවමෙවන්තිආදි උපමාසංසන්දනං. සඤ්ඤාවිභාගං අකත්වා පිණ්ඩවසෙනෙව ආරම්මණස්ස ගහණතො දාරකස්ස කභාපණදස්සනසදිසා චුත්තා. තථා හි සා යථාඋපට්ඨිතවිසයපදට්ඨානා චුච්චති. විඤ්ඤාණං ආරම්මණෙ එකච්චවිසෙසග්ගහණසමත්ථභාවතො ගාමිකපුරිසකභාපණදස්සනසදිසං චුත්තං. පඤ්ඤා පන ආරම්මණෙ අනවසෙසාවබොධතො හෙරඤ්ඤිකකභාපණදස්සනසදිසා චුත්තා. නෙසන්ති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණපඤ්ඤානං. විසෙසොති සභාවවිසෙසො. දුප්පට්ච්ඡේදකො පකතිපඤ්ඤාය. ඉමිනාව නෙසං අච්චන්තසුබ්‍රමනං දස්සෙති.

එකාරම්මණෙ පවත්තමානානන්ති එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ පවත්තමානානං. තෙන අභින්නවිසයාභින්නකාලතාදස්සනෙන අවිනිබ්භොගචුත්තිතං විභාවෙන්තො දුප්පට්ඨිජ්ඣානංයෙව උල්ලිඬිගෙති. වචන්ටානන්ති අසඬකරතො යපනං. අයං එස්සො...පෙ.... ඉදං චිත්තන්ති නිදස්සනමත්තමෙතං. ඉති-සද්දො වා ආදිඅත්ථො. තෙන සෙසධම්මානම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. ඉදන්ති අරුපිනං ධම්මානං වචන්ටානකරණං. තතොති යං චුත්තං තිලතෙලාදිඋද්ධරණං, තතො. යදි දුක්කරතරං, කථං තන්ති ආහ “භගවා පනා”තිආදි.

451. නිස්සට්ඨානාති නික්ඛන්තෙන අතංසම්ඛන්ධෙන. පරිච්චන්තෙනාති පරිච්චන්තසදිසෙන පච්චයභාවානුපගමනෙන පච්චයුප්පන්නසම්ඛන්ධාභාවතො. නිස්සක්කවචනං අපාදානදීපනතො. කරණවචනං කත්තුඅත්ථදීපනතො. කාමාවචරමනොවිඤ්ඤාණං න නියමතො “ඉදං නාම පඤ්චද්වාරිකාසම්ඛන්ධා”ති සක්කා වත්තුං, රූපාවචරවිඤ්ඤාණං පන න තථාති, තස්සෙව පඤ්චභි ඉන්ද්‍රියෙහි නිස්සට්ඨාන චුත්තාති ආහ “රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානචිත්තෙනා”ති. වතුත්ථජ්ඣානග්ගහණං තස්සෙව අරූපාවචරස්ස පදට්ඨානභාවතො. පරිසුද්ධෙනාති විසෙසතො අසංකිලෙසිකත්තාව. තඤ්භි විගතුපක්කිලෙසතාය විසෙසතො පරිසුද්ධං. තෙනාහ “නිරූපක්කිලෙසෙනා”ති. ජානිතබ්බං නෙය්‍යං, සපරසන්නානෙසු ඉදං අතිසයං ජානිතබ්බතො බුජ්ඣිතබ්බං බොධෙතබ්බං වාති අත්ථො. නෙය්‍යන්ති වා අත්තතො සන්නානෙ නෙතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති අත්ථො. තෙනාහ “නිබ්බන්තෙතුං සක්කා භොති. එත්ථ ඨිතස්ස හි සා ඉජ්ඣති”ති. පාටියෙක්කන්ති විසුං විසුං, අනුපදධම්මවසෙනාති අත්ථො. අභිනිවෙසාභාවතොති විපස්සනාභිනිවෙසස්ස අසම්භවතො. කලාපතො නයතොති කලාපසම්මසනසඬබාතතො නයවිපස්සනතො. භික්ඛුතොති සාවකස්ස. සාවකස්සෙව හි තත්‍ර අනුපදධම්මවිපස්සනා න සම්භවති, න සත්ථු. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. විස්සජ්ජෙසිති තප්පට්ඨිඤ්ඤානදරාගප්පහානෙන පජහති.

හත්ථගතත්තාති හත්ථගතසදිසත්තා, ආසන්නත්තාති අත්ථො. යදා හි ලොකනාටො බොධිමූලෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්නො – “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10) පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන විපස්සනාභිනිවෙසං කත්වා අධිගන්තබ්බසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණානුරූපං ඡත්තිංසකොට්ඨසස්සමුඛෙන මහාවජීරඤ්ඤාණං නාම මහාබොධිසත්තසම්මසනං පවත්තෙන්තො අනෙකාකාරසමාපත්තිධම්මසම්මසනෙ අනුපදමෙව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනධම්මෙපි අපරාපරං සම්මසී. තෙනාහ “භගවා පනා”තිආදි. පරොපඤ්ඤාසාති ද්වෙපඤ්ඤාසං. කාමඤ්චෙන්ථ කෙටි ධම්මා වෙදනාදයො එස්සපඤ්චමකාදීසු චුත්තාපි ඥානකොට්ඨාසාදීසුපි සඬගහිතා,

තංතංපච්චයභාවවිසිටියෙන පන අත්ථවිසෙසෙන ධම්මන්තරානි විය හොත්තීති එවං චූත්තං. තථා හි ලොකුත්තරචිත්තුප්පාදෙසු නවින්ද්‍රියතා වුවවති.

අභිගුද්ධාරෙනාති

තත්ථ

ලබ්භමානක්ඛානභිගබ්බොජ්ඣානිගමග්ගභිගානං උද්ධරණෙන. අභිග-සද්දො වා කොට්ඨාසපරියායො, තස්මා අභිගුද්ධාරෙනාති එස්සපඤ්චමකාදිකොට්ඨාසානං සමුද්ධරණෙන. යාවතා සඤ්ඤාසමාපත්තියොති යත්තකා සඤ්ඤාසහගතා ක්ඛානසමාපත්තියො, තාහි වුට්ඨාය අධිගන්ධබ්බත්තා තාවතිකා වෙනෙය්‍යානං අඤ්ඤාපට්ඨෙධො අරහත්තසමධිගමො.

දස්සනපරිණායකටියෙනාති අත්ථස්ස යට්ඨිකොටිං ගහෙත්වා මග්ගදෙසකො විය ධම්මානං යථාසභාවදස්සනසච්චාතෙන පරිණායකභාවෙන. යථා වා සො තස්ස චක්ඛුභූතො, එවං සත්තානං පඤ්ඤා. තෙනාහ “චක්ඛුභූතාය පඤ්ඤායා”ති. සමාධිසම්පයුත්තා පඤ්ඤා සමාධිපඤ්ඤා. සමාධි චෙත්ථ ආරුප්පසමාධීති වදන්ති, සම්මසනපයොගො පන කොචි ක්ඛානසමාධීති යුත්තං. විපස්සනාභූතා පඤ්ඤා විපස්සනාපඤ්ඤා. සමාධිපඤ්ඤාය අන්තොසමාපත්තියං කිච්චතො පජානාති, “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති පන චචනතො (සං. නි. 3.5; 4.99-100; 3.5.1071-1072; නෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14) අසම්මොහතො පජානාති. තත්ථ කිච්චතොති ගොචරජ්ඣක්තෙ ආරම්මණකරණකිච්චතො. අසම්මොහතොති සම්පයුත්තධම්මෙසු සම්මොහවිධමනතො යථා පිතිපට්ඨංවෙදනාදීසු. කිමත්ථියාති කිංපයොජනාති ආහ “කො එතිස්සා අත්ථො”ති. අභිඤ්ඤෙය්‍ය ධම්මෙති යථාවසරසලක්ඛණාවබ්බවසෙන අභිමුඛං ඤෙය්‍ය ජානිතබ්බෙ බන්ධායතනාදිධම්මෙ. අභිජානාතීති සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ච අභිමුඛං අවිරජ්ඣනවසෙන ජානාති. එතෙන ඤාතපරිඤ්ඤාඛ්‍යාපාරමාහ. පරිඤ්ඤෙය්‍යති අනිච්චාතිපි දුක්ඛාතිපි අනත්තාතිපි පරිච්ඡිජ්ජ ජානිතබ්බෙ. පරිජානාතීති “යං කිඤ්චි රූපං...පෙ.... අනිච්චං ඛයටියෙනා”තිආදිනා (පටි. ම. 1.48) පරිච්ඡන්දිත්වා ජානාති. ඉමිනා තීරණපරිඤ්ඤාඛ්‍යාපාරමාහ. පහාතබ්බෙ ධම්මෙති නිච්චසඤ්ඤාදිකෙ යාව අරහත්තමග්ගවජ්ඣා සබ්බෙ පාපධම්මෙ. පජහති පකට්ඨතො ජහති, වික්ඛම්හෙති වෙච සමුච්ඡන්දති වාති අත්ථො. ඉමිනා පහානපරිඤ්ඤාඛ්‍යාපාරමාහ. සා පනෙසා පඤ්ඤා ලොකියාපි තිප්පකාරා ලොකුත්තරාපි, තාසං විසෙසං සයමෙවාහ. කිච්චතොති අභිජානනවසෙන ආරම්මණකිච්චතො. අසම්මොහතොති යථාබලං අභිඤ්ඤෙය්‍යාදීසු සම්මොහවිධමනතො. නිබ්බානමාරම්මණං කත්වා පවත්තනතො අභිඤ්ඤෙය්‍යාදීසු විගතසම්මොහතො එවාති ආහ “ලොකුත්තරා අසම්මොහතො”ති.

452. කම්මස්සකතා සම්මාදිට්ඨි ව චට්ටනිස්සිත්තතා ඉධ නාධිජ්ජෙනා, විචට්ටකථා හෙසාති චූත්තං “විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා ව මග්ගසම්මාදිට්ඨියා

වා”ති. පරතො ඝොසොති පරතො සත්ථුතො, සාවකතො වා ලබ්භමානො ධම්මඝොසො. තෙනාහ “සප්පායධම්මස්සවන”න්ති. තඤ්ඤි සම්මාදිට්ඨියා පච්චයො භවිතුං සක්කොති, න යො කොච්චි පරතොඝොසො. උපායමනසිකාරොති යෙන නාමරූපපරිග්ගහාදි සිජ්ඣති, තාදිසො පථමනසිකාරො. අයඤ්ච සම්මාදිට්ඨියා පච්චයොති නියමපක්ඛිකො, න සබ්බසංගාහකොති දස්සෙන්නො “පච්චෙකඛුද්ධානං පනා”තිආදිමාහ. යොනිසොමනසිකාරස්මිංයෙවාති අවධාරණෙන පරතොඝොසමෙව නිවත්තෙති, න පදට්ඨානවිසෙසං පටියොගීනිවත්තනත්ථත්තා එව-සද්දස්ස.

ලද්ධුපකාරාති (අ. නි. ටී. 3.5.25) යථාරහං නිස්සයාදිවසෙන ලද්ධපච්චයා. විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා අනුග්ගහිතභාවෙන ගහිතත්තා මග්ගසම්මාදිට්ඨියු ව අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨී, අනන්තරස්ස හි විධි, පටිසෙධො වා. අග්ගඵලසමාධිමිති තප්පරික්ඛාරධම්මෙසුයෙව ව කෙවලො චෙතොපරියායො නිරුල්භොති සම්මාදිට්ඨීති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨී. ඵලක්ඛණෙති අනන්තරෙ කාලන්තරෙ වාති දුට්ඨෙ ඵලක්ඛණෙ. පටිප්පස්සද්ධිවසෙන සබ්බසංකිලෙසෙහි චෙතො විමුච්චති එතායාති චෙතොවිමුත්ති, අග්ගඵලපඤ්ඤං යපෙත්වා අවසෙසා ඵලධම්මා. තෙනාහ “චෙතොවිමුත්ති ඵලං අස්සාති. චෙතොවිමුත්තිසඬ්ඛාතං ඵලං ආනිසංසො”ති, සබ්බසංකිලෙසෙහි චෙතසො විමුච්චනසඬ්ඛාතං පටිප්පස්සමහනසඤ්ඤිතං පහානං ඵලං ආනිසංසො වාති යොජනා. ඉධ ව චෙතොවිමුත්ති-සද්දෙන පහානමත්තං ගහිතං, පුබ්බෙ පහායකධම්මා, අඤ්ඤථා ඵලධම්මා එව ආනිසංසොති ගය්හමානෙ පුනවචනං නිරත්ථකං සියා.

පඤ්ඤාවිමුත්තිඵලානිසංසාති එත්ථාපි එවමෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. සම්මාචාචාකම්මන්තාජිවා සීලසභාවත්තා විසෙසතො සමාධිස්ස උපකාරා, තථා සම්මාසඬ්ඛකප්පො ඤානසභාවත්තා. තථා හි සො “අප්පනා”ති නිද්දිට්ඨො. සම්මාසතිසම්මාචායාමා පන සමාධිපක්ඛියා එවාති ආහ “අවසෙසා ධම්මා චෙතොවිමුත්තීති වෙදිතබ්බා”ති. චතුපාරිසුද්ධිසීලන්ති අරියමග්ගාධිගමස්ස පදට්ඨානභූතං චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සුතාදිසුපි එසෙව නයො. අත්තතො චිත්තප්පවත්තිආරොචනවසෙන සහ කථනං සංකථා, සංකථාව සාකච්ඡා. ඉධ පන කම්මට්ඨානපටිබද්ධාති ආහ “කම්මට්ඨානෙ...පෙ.... කථා”ති. තත්ථ කම්මට්ඨානස්ස එකචාරං වීරියා අප්පට්පජ්ජනං බලනං, අනෙකචාරං පක්ඛලනං, තදුභයස්ස විච්ඡෙදනීකථා බලනපක්ඛලනඡෙදනකථා. පුරන්තස්සාති විචට්ටනිස්සිතං කත්වා පාලෙන්තස්ස බුහෙන්තස්ස ව. සුඤ්ඤන්තස්සාති “යථාඋග්ගහිතකම්මට්ඨානං ථාතිං ගමිස්සති”ති එවං සුඤ්ඤන්තස්ස. තෙනෙව හි “සප්පායධම්මස්සවන”න්ති චුත්තං. කම්මං කරොන්තස්සාති භාවනානුයොගකම්මං කරොන්තස්ස.

පඤ්චස්ථි යානෙසු අන්ත-සද්දො හෙතුඅත්ථජොතනො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි “යථා භී”තිආදිනා වුවිච්චානා අම්බුපමා ව යුජ්ජෙය්‍යා. උදකකොට්ඨකන්ති ආලවාලං. ටීරං කත්වා බන්ධන්ති අසිථිලං දළ්භං නාතිමහන්තං නාතිබුද්දකං කත්වා යොජෙති. ටීරං කරොතිති උදකසිඤ්චනකාලෙ තතො තතො විස්සරිත්වා උදකස්ස අනික්ඛමනත්ථං ආලවාලං ටීරතරං කරොති. සුක්ඛදණ්ඩකොති තස්සෙව අම්බෙවිජකස්ස සුක්ඛො සාබාසිසකො. කිපිල්ලිකපුටොති තම්බකිපිල්ලිකකුටජං. බණ්ණන්තින්ති කුදාලං. කොට්ඨකබන්ධනං විය සීලං සම්මාදිට්ඨියා වඩ්ඩිත්තපායස්ස මූලභාවතො. උදකසිඤ්චනං විය ධම්මස්සවනං භාවනාය පරිබුහන්තො. මරියාදාය ටීරභාවකරණං විය සමට්ඨා යථාචුත්තභාවනාධිට්ඨානාය සීලමරියාදාය දළ්භභාවාපාදන්තො. සමාහිතස්ස හි සීලං ටීරතරං භොති. සමීපෙ වල්ලිආදීනං හරණං විය කම්මට්ඨානෙ බලනපක්ඛලනවිජෙදනං ඉජ්ඣිතබ්බභාවනාය විබන්ධාපනයන්තො. මූලබණ්ණනං විය සත්තන්තං අනුපස්සනානං භාවනා තස්සා විබන්ධස්ස මූලකානං තණ්හාමානදිට්ඨිනං පලිබණ්ණන්තො. එත්ථ ව යස්මා සුපරිසුද්ධසීලස්ස කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තස්ස සප්පායධම්මස්සවනං ඉච්ඡිතබ්බං, තතො යථාසුතෙ අත්ථෙ සාකච්ඡාසමාපජ්ජන්, තතො කම්මට්ඨානවිසොධන්තෙ සමථනිජ්ජන්ති, තතො සමාහිතස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස විපස්සනාපාරිසුරි. පරිපුණ්ණවිපස්සනො මග්ගසම්මාදිට්ඨිං පරිබුහෙතිති එවමෙතෙසං අඬිගානං පරම්පරාය සම්මුඛා ව අනුග්ගණ්හන්තො අයමානුපුබ්බි කට්ඨිකාති වෙදිතබ්බං.

453. ඉධ කිං පුච්ඡන්ති ඉධ එවං අරහත්තඵලං පාපිතාය දෙසනාය කති “පනාචුසො, හවාතො කිදිසංජන්ති හවං පුච්ඡි” අනුසන්ධිං උපාදාය පුච්ඡන්ති අත්ථොතෙතෙව හි . “මූලමෙව ගතො අනුසන්ධිපායංවා අධිජ්ඣති වත්” පකාසෙන්නො “දුජ්ජඤ්ඤා.තිආදිමාහ” දුජ්ජඤ්ඤාති හි ඉධ අජ්ජට්ඨිද්ධසච්චො අධිජ්ජෙතො, න ජලො එව. කාමහවොතිආදීසු කම්මොපපත්තිහෙදතො දුච්ඤාපි හවො අධිජ්ජෙතොති දස්සෙන්නො “කාමහවුපගං කම්මථ යංතත් .තිආදිමාහන්” වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ තංසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි .2.647; විසුද්ධි .මහාටී .2.646-647) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. පුනබ්බවස්සාති පුනජ්ජනං අපරාපරං හවන්තො ජායන්තො පුනබ්බවොති ලද්ධනාමස්ස වට්ටපබන්ධස්සතෙතාහ . “ඉධ වට්ටං පුච්ඡිස්සාමී.ති” අහිනිබ්බත්තිති හවයොනිගතිආදිවසෙන නිබ්බත්ති. තහිං තහිං තස්මිං තස්මිං හවාදිකෙ. අහිනන්දනාති තණ්හාඅහිනන්දනහෙතු. ගමනාගමනං භොතිතිආදිනා හවාදීසු සත්තානං අපරාපරං චුතිපට්ඨිසන්ධියො දස්සෙති. බයනිරොධෙනාති අච්චන්තබයසඬ්ඛාතෙන අනුජ්ජාදනිරොධෙන. උභයමෙතං න වත්තබ්බං පහානාහිසමයභාවනාහිසමයානං අච්චාසන්තකාලත්තායථා හි .මුප්පාරවසෙනබං තං හෙතුඵලධම්මතබ්බත් . පදිපුජ්ජලනහෙතුකො අත්ඨකාරවිගමො, එවං විජ්ජුජ්ජාදහෙතුකො

අවිජ්ජානිරොධො, හෙතුඵලධම්මා ච සමානකාලාපි පුබ්බාපරකාලා විය වොහරියන්ති යථා චබ්බඤ්චක්ඛං” – පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං .නි .ම) තින්” 1.204, 400; ම.නි . 3.420, 425, 426; සං .නි . 2.43-45; 2.4.60; කථා .465, 467) පච්චයපච්චයුප්පන්නකිරියා. ගමනං උපවිජ්ජිතති ඉධ කාමහවෙ පරිනිබ්බානෙන. ආගමනං උපවිජ්ජිතති තත්ථ රූපාරූපෙසු පරිනිබ්බානෙන. ගමනාගමනං උපවිජ්ජිතති සබ්බසො අපරාපරුප්පත්තියා අභාවතො.

454. විචට්ඨකථාය පරතො ජොතිතං පයමං ඤානං විචට්ඨං පත්වා ධීතස්ස උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන උභතොභාගවිමුත්තස්ස නිරොධසාධකං විභාවිතුං යුත්තන්ති ආහ “කතමං පනාචුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති”ති ආදි. තථා හි අනන්තරං නිරොධසමාපජ්ජනකෙන භික්ඛුනා ජාතිතබ්බාති පයමස්ස ඤානස්ස සම්පයොගපභානඤ්ඤාති පුච්ඡිතාති. අභිගවචත්ථානන්ති ඤානභිගවචත්ථානං.

කොට්ඨාසපරිච්ඡේදොති තත්ථ උබ්භමානථස්සපඤ්චමකාදිධම්මකොට්ඨාසපරිච්ඡේදො ජාතිතබ්බො. ඉමස්මිං ඤානෙ ඵත්තකා ධම්මා සංවිජ්ජන්ති, ඵත්තකා නිරොධිතාති ජාතිතබ්බං. උපකාරානුපකාරාති අභිගාතීති නිරොධසමාපත්තියා උපකාරාති ච අනුපකාරාති ච අභිගාති. නිරොධසමාපත්තියා හි සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි ච පත්තබ්බත්තා තංතංඤාණස්ස සමාධිවරියාහි සමතික්කම්මිතබ්බා ධම්මා අනුපකාරකභිගාති, සමතික්කමකා උපකාරකභිගාති. තෙසඤ්ඤි වසෙන යථානුපුබ්බං උපසන්තුපසන්තඔලාරිකභාවාය භවග්ගසමාපත්තියා සඤ්ඤාචසෙසසුචුමතං පත්තා විත්තවෙතසිකා යථාපරිච්ඡින්නං කාලං නිරුජ්ඣන්ති, අප්පවත්තිං ගච්ඡන්ති. තස්සාති නිරොධස්ස. අනන්තරපච්චයන්ති අනන්තරපච්චයසදිසං. න හි නිරොධස්ස කොට්ඨිධම්මො අනන්තරපච්චයො නාම අත්ථි. යඤ්ඤි තදා විත්තවෙතසිකානං තථා නිරුජ්ඣන්තං, තං යථාචුත්තපුබ්බාහිසඤ්ඤාචසෙසනාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා අභොසිති සා තස්ස අනන්තරපච්චයො විය භොතීති තං චුත්තං. ඡ සමාපත්තියොති සුත්තන්තනෙයෙන චුත්තසුත්තන්තපිටකසංවණ්ණනාති කත්වා. “සත්ත සමාපත්තියො”ති පන වත්තබ්බං, අඤ්ඤථා ඉදං “චතුරභිගික”න්ති න වත්තබ්බං සියා. නයං වා දස්සෙත්වාති ආදිඅන්තදස්සනවසෙන නයදස්සනං කත්වා.

455. ඵචං නිරොධස්ස පාදකං විභාවෙත්වා ඉදානි අන්තොනිරොධෙ අනුපබන්ධභාවතො පඤ්චන්තං පසාදානං පච්චයපුච්ඡනෙ පයමං තාව තෙ සරූපතො ආවෙණිකතො ආවෙණිකවිසයතො පටිස්සරණතො ච පුච්ඡනවසෙන පාළි පවත්තාති දස්සෙන්නො “විඤ්ඤාණනිස්සයෙ පඤ්ච පසාදෙ පුච්ඡන්නො”ති ආහ. ගොවරවිසයන්ති ඵත්ථ කාමං තබ්බහුලවාරිතාපෙක්ඛං ගොවරග්ගහණං, අනඤ්ඤත්ථභාවාපෙක්ඛං

විසයග්ගණනන්ති අත්ථෙව ගොවරවිසයභාවානං විසෙසො, විවරියමානං පන උභයමිපි ආරම්මණසභාවමෙවාති ආහ “ගොවරභූතං විසය”න්ති. එකෙකස්සාති එතො එකස්ස, අඤ්ඤො අඤ්ඤස්සාති අත්ථො. අඤ්ඤත්ථො හි අයං එක-සද්දො “ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදිසු (ම. නි. 3.27) විය. සචෙ භීතිආදි අභූතපරිකප්පනවචනමෙතං. තත්ථ සමොධානෙන්වාති එකස්සං කත්වා. විනාපි මුඛෙනාතිආදිනා අත්ථසල්ලාපිකනිදස්සනං නාම දස්සෙති. යථා විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතමෙව චක්ඛු රූපං පස්සති, න කෙවලං, එවං චක්ඛුනිස්සයමෙව විඤ්ඤාණං තං පස්සති, න ඉතරන්ති ආහ “චක්ඛුපසාදෙ උපනෙහී”ති. තෙන තෙසං තත්ථ සංභවිවකාරිතං දස්සෙති. යදි වා නීලං යදි වා පීතකන්ති ඉදං නීලපීතාදිසභාවජානනමත්තං සන්ධායාහ. නීලං පීතකන්ති පජානනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස නත්ථෙව අවිකප්පකභාවතො. එතෙසං චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිනං. නිස්සයසීසෙන නිස්සිතපුච්ඡා හෙසා, එවඤ්ඤි විසයානුභවනාවොදනා සමත්ථිතා හොති. තෙනාහ “චක්ඛුවිඤ්ඤාණං හී”තිආදි. යථාසකං විසයං රජ්ජනාදිවසෙන අනුභවිතං අසමත්ථානි චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිනි, තත්ථ සමත්ථතායෙව ච නත්ථි, න කිඤ්චි අත්ථතො පටිසරන්තාති විය හොන්තිති වුත්තං “කිං එතානි පටිසරන්ති”ති. ජවනමනො පටිසරණන්ති පඤ්චද්ද්වාරිකං ඉතරඤ්ච සාධාරණතො චත්වා පුන යාය’ස්ස රජ්ජනාදිපවත්තියා පටිසරණතා, සා සවිසෙසා යත්ථ ලබ්භති, තං දස්සෙන්තො “මනොද්ද්වාරිකජවනමනො වා”ති ආහ. එතස්මිං පන ද්ද්වාරෙති චක්ඛුද්ද්වාරෙ ජවනං රජ්ජති වා දුස්සති වා මුය්භති වා, යතො තත්ථ අඤ්ඤාණාදිඅසංවරො පවත්ති.

තත්ත්වාති තස්මිං ජවනමනස්සෙව පටිසරණභාවෙ. දුඛබලහොජකාති භීතසාමත්ථියා රාජහොග්ගා. සෙවකානං ගණනාය යොජිතදිවසෙ ලබ්භමානකභාපණො යුත්තිකභාපණො. අන්දුබන්ධනෙන බද්ධස්ස විස්සජ්ජනෙන ලබ්භමානකභාපණො බන්ධකභාපණො. කිඤ්චි පහරන්තෙ මා පහරන්තුති පටික්ඛිපතො දාතබ්බදණ්ඩො මාපහාරකභාපණො. සො සබ්බොපි පරිත්තකෙසු ගාමිකමනුස්සෙසු තථා ලබ්භමානො එත්තකො හොතීති ආහ “අට්ඨකභාපණො වා”තිආදි. සතචත්ථුකන්ති සතකරීසචත්ථුකං. එස නයො සෙසපද්ද්වයෙපි. තත්ථාතිආදි උපමාසංසන්ධනං, තං සුවිඤ්ඤයාමෙව.

456. අත්තොනිරොධස්මිං පඤ්ච පසාදෙති නිරොධසමාපන්තස්ස පවත්තමානෙ පඤ්ච පසාදෙ. කිරියමයපවත්තස්මීන්ති ජවනාදිකිරියානිබ්බත්තකධම්මප්පවත්තියං. බලවපච්චයා හොන්තිති පච්ඡාජාතවිජ්ජයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයා හොන්ති, උපත්ථමිහකභාවෙන බලවපච්චයා හොන්ති. ජීවිතින්ද්‍රියං පටිච්චාති ඉන්ද්‍රියඅත්ථිඅවිගතපච්චයවසෙන පච්චයභූතං ජීවිතින්ද්‍රියං පටිච්ච පඤ්චවිධොපි පසාදො තිට්ඨති. ජීවිතින්ද්‍රියෙන විනා න තිට්ඨති

ජීවිතින්ද්‍රියරහිතස්ස කම්මසමුට්ඨානරූපකලාපස්ස අභාවතො. තස්මාති
යස්මා අනුපාලනලක්ඛණෙන ජීවිතෙන අනුපාලිතා එව උස්මා පවත්තති, න
තෙන අනනුපාලිතා, තස්මා උස්මා ආයුං පටිච්ච තිට්ඨති. ජාලසිඛං පටිච්ච
ආහා පඤ්ඤායතීති ජාලසිඛාසඬ්ඛාතභූතසඬ්ඝාතං සහෙව පවත්තමානං
නිස්සාය “ආහා”ති ලද්ධනාමා වණ්ණුමාතු “උප්පලති, අත්ඨකාරං විධමති,
රූපගතානි ව විදංසෙති”තිආදීහි පකාරෙහි ඤායති. තං ආලොකං පටිච්චාති
තං චුත්තජපකාරං ආලොකං පච්චයං ලහිත්වා. ජාලසිඛා පඤ්ඤායතීති
“අප්පිකා, මහතී, උජු, කුටිලා”තිආදිනා පාකටා හොති.

ජාලසිඛා විය කම්මජතෙජො නිස්සයභාවතො. ආලොකො විය
ජීවිතින්ද්‍රියං තත්තිස්සිතභාවතො. ඉදානි උපමොපමිතබ්බානං සම්බන්ධං
දස්සෙතුං “ජාලසිඛා හී”තිආදි චුත්තං. ආලොකං ගහෙත්වාච උප්පජ්ජතීති
ඉමිනා යථා ජාලසිඛාය සහෙව ආලොකො උප්පජ්ජති, එවං කම්මජුස්මනා
සහෙව ජීවිතින්ද්‍රියං උප්පජ්ජතීති දස්සෙති. ජාලසිඛාසන්නිස්සයො තස්සා
සතියෙව හොත්තො ආලොකො තාය උප්පාදිතො විය හොතීති ආහ
“අත්තනා ජනිතආලොකෙනෙවා”ති. උස්මා නාමෙත්ථ කම්මසමුට්ඨානා
තෙජොධාතු තත්තිස්සිතඤ්ච ජීවිතින්ද්‍රියං තදනුපාලකඤ්චාති ආහ
“කම්මජමහාභූතසම්භවෙන ජීවිතින්ද්‍රියෙන උස්මාය අනුපාලන”ත්ති. න
කෙවලං ඛණට්ඨිතියා එව, අථ ඛො පබ්බතානුපව්ඤ්ඤාසපි ජීවිතින්ද්‍රියං
කාරණත්ති ආහ “වස්සසතම්පි කම්මජතෙජපවත්තං පාලෙතී”ති. උස්මා
ආයුතො පච්චයො හොත්තො සෙසභූතසහිතො එව හොතීති ආහ
“මහාභූතානී”ති. තථා ආයුපි සහජාතරූපං පාලෙන්තමෙව උස්මාය
පච්චයො හොතීති චුත්තං “මහාභූතානි පාලෙතී”ති.

457. ආයු එව ඉන්ද්‍රියපච්චයාදිවසෙන සහජාතධම්මානං
අනුපාලනවසෙන සඬ්ඛරණතො ආයුසඬ්ඛාරො. ඛුච්චනනිද්දෙසො පන
අනෙකසතසහස්සහෙදෙසු රූපකලාපෙසු පවත්ති යා අනෙකහෙදන්ති
කත්වා. ආරම්මණරසං අනුභවන්තීති වෙදනියා යථා “නියානිකා”ති.
තෙනාහ “වෙදනා ධම්මාවා”ති. සුඛාදිහෙදහින්තත්තා ඛුච්චනනිද්දෙසො.
ඉමෙසං ආයුසඬ්ඛාරවෙදනානං එකත්තනිරොධං සමාපන්නස්ස මරණෙන
භවිතබ්බං වෙදනාය නිරුද්ධත්තා. ආයුසඬ්ඛාරානං තථා අනිරුද්ධත්තා
නිරොධස්ස සමාපජ්ජනමෙව න සියා, කුතො චුට්ඨානං. තෙන චුත්තං පාළියං
“තෙ ව භාවුසො”තිආදි. චුට්ඨානං පඤ්ඤායති පඤ්ඤාවෙදනාදීනං
උප්පත්ති යා. ඉදානි තමත්ථං විත්ථාරතො උපමාය විභාවෙතුං “යො
හී”තිආදි චුත්තං. උක්කණ්ඨිත්වාති නානාරම්මණාපාතතො නිබ්බන්ධිත්වා.
යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙනාති යථාපරිච්ඡින්නෙන කාලෙ සම්පත්තෙ.
රූපජීවිතින්ද්‍රියපච්චයාති ඉන්ද්‍රියපච්චයභූතා. ජාලාපවත්තං විය අරූපධම්මා
තෙජුස්සදභාවතො විසයොභාසනතො ව. උදකජපහාරො විය
නිරොධසමාපත්ති යා පුබ්බාහිසඬ්ඛාරො. පිහිතඅඬ්ඛාරා විය රූපජීවිතින්ද්‍රියං
උස්මාමත්තතාය අනොභාසනතො. යථාපරිච්ඡින්නකාලාගමනන්ති

රූපපවත්තිග්ගහණං. ඉමං රූපකායං ජහන්තීති ඉමස්මා රූපකායා කළෙවරා විගච්ඡන්ති නප්පවත්තන්ති.

කායෙන සඤ්චරියන්තීති කායසඤ්චාරා තප්පට්ඨද්ධවුත්තිකාය. වාචං සඤ්චරොන්තීති වච්ඡඤ්චාරා. විතක්කෙන්වා විචාරෙන්වා හි වාචං හින්දති කථෙති. විත්තෙන සඤ්චරියන්තීති විත්තසඤ්චාරා තප්පට්ඨද්ධවුත්තිකො. විත්තසඤ්චාරනිරොධවොදනාය රූපනිරොධො විය විත්තනිරොධො අවොදිතො තෙසං තතො අඤ්ඤත්තාති න විත්තසම්පයුත්තනිරොධො එකන්තිකො විතක්කාදිනිරොධො තදභාවතො. යං පන වුත්තං “වාචා අනිරුද්ධා භොති” ති, තම්පි න. වාචං සඤ්චරොන්තීති හි වච්ඡඤ්චාරා, තෙසු නිරුද්ධෙසු කථං වාචාය අනිරොධො. විත්තං පන නිරුද්ධෙසුපි විත්තසඤ්චාරෙසු තෙහි අනභිසඤ්චිතත්තා විතක්කාදිනිරොධො විය පවත්තතියෙවාති අයමෙත්ථ පරස්ස අධිප්පායො. ආනන්තරියකම්මං කතං භවෙය්‍ය, විත්තස්ස අනිරුද්ධත්තා තං නිස්සාය ව රූපධම්මානං අනපගතත්තා තෙ ජීවන්ති එව නාමාති. ඛ්‍යඤ්ජනෙ අභිනිවෙසං අකත්වාති “විත්තසඤ්චාරා නිරුද්ධා” ති වචනතො තෙව නිරුද්ධා, න විත්තන්ති එවං නෙය්‍යත්ථං සුත්තං “නීතත්ථ” තිති අභිනිවෙසං අකත්වා. ආචරියානං නයෙ යත්වාති පරම්පරාගතානං ආචරියානං අධිප්පායෙ යත්වාති අත්ථො. උපපරික්ඛිතඛිබ්බොති සුත්තන්තරාගමතො සුත්තන්තරපදස්ස අවිපරිතො අත්ථො වීමංසිතඛිබ්බො. යථා හි “අසඤ්ඤාභවො” ති වචනතො “සඤ්ඤාභ තත්ථ නත්ථි, ඉතරෙ පන විත්තවෙතසිකා සන්තී” ති අයමෙත්ථ අත්ථො න ගය්හති. යථා ව “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන” ති වචනතො “සඤ්ඤාභ තත්ථ තාදිසී, න එස්සාදෙයො” ති අයමෙත්ථ අත්ථො න ගය්හති සඤ්ඤාසීසෙන දෙසනාති කත්වා, එවම්ධාපි “විත්තසඤ්චාරා නිරුද්ධා” ති, “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධො” ති ව දෙසනාසීසමෙව. සබ්බෙපි පන විත්තවෙතසිකා තත්ථ නිරුජ්ඣන්තෙවාති අයමෙත්ථ අවිපරිතො අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො, තථාපුබ්බාහිසඤ්චාරෙන සබ්බෙසංයෙව විත්තවෙතසිකානං තත්ථ නිරුජ්ඣනතො. එතෙන යං පුබ්බෙ “අඤ්ඤත්තා, තදභාවතො” ති ව යුත්තිවචනං, තදයුත්තං අධිප්පායානවබ්බොධතොති දස්සිතං භොති. තෙනාහ “අත්ථො හි පටිසරණං, න ඛ්‍යඤ්ජන” තිති.

උපහතානීති බාධිතානි. මක්ඛිතානීති ධංසිතානි. ආරම්මණසට්ඨතාය ඉන්ද්‍රියානං කිලමථො වක්ඛුනා භාසුරරූපසුබ්බමරජදස්සනෙන විභාවෙතඛිබ්බො. තථා හි උණ්හකාලෙ පුරතො අග්ගිමිහි ජලන්තෙ බරස්සරෙ ව පණුවෙ ආකොට්තෙ අක්ඛිති හෙදානි විය න සහන්ති සොතානි “සිබරෙන විය අභිහඤ්ඤන්ති” ති වත්තාරො භොන්ති.

458. රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානමෙව රූපවිරාගභාවනාවසෙන පවත්තං අරූපජ්ඣානන්ති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං විස්සජ්ජෙන්තො

ධම්මසෙනාපති “සුඛස්ස ච පහානා” තිආදිනා විස්සජ්ජෙසි. අපගමනෙන විගමෙන පච්චයා අපගමනපච්චයා සුඛාදිජ්ජහානානි. අධිගමපච්චයා පන කසිණෙසු රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං හෙට්ඨිමා තයො ච ආරුජ්ජා. න හි සක්කා තානි අනධිගන්ත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනමධිගන්තුං. නිරොධතො චූට්ඨානකඵලසමාපත්තින්ති නිරොධතො චූට්ඨානභූතං අනිච්චානුපස්සනාසමුදාගතඵලසමාපත්තිං. සා හි “අනිමිත්තා චෙතොවිමුත්ති” ති චූච්චති. යථා සමථනිස්සන්දො අභිඤ්ඤා, මෙත්තාකරුණාමුදිතාබ්‍රහ්මවිහාරනිස්සන්දො උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරො, කසිණනිස්සන්දො ආරුජ්ජා, සමථවිපස්සනානිස්සන්දො නිරොධසමාපත්ති, එවං විපස්සනාය නිස්සන්දඵලභූතං සාමඤ්ඤඵලන්ති ආහ “විපස්සනානිස්සන්දාය ඵලසමාපත්තියා” ති. ආරම්මණා නාම සාරම්මණධම්මානං විසෙසතො උජ්ජත්තිනිමිත්තන්ති ආහ “සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපාදීනං සබ්බාරම්මණාන” ති. නත්ථි එත්ථ කිඤ්චි සඬ්ඛාරනිමිත්තන්ති අනිමිත්තා, අසඬ්ඛතා ධාතුනි ආහ “සබ්බනිමිත්තාපගතාය නිබ්බානධාතුයා” ති. ඵලසමාපත්තිසහජාතං මනසිකාරං සන්ධායාහ, න ආචජ්ජනමනසිකාරං. න හෙත්ථ තස්ස සම්භවො අනුලොමානන්තරං උජ්ජජ්ජනතො.

ඉමස්මිං යානෙති ඉධ චුත්තනිරොධස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානානං ගහිතානං ඉමස්මිං පරියොසානස්ස ගහිතවිධානෙ. ද්විති ඛලෙහිති සමථවිපස්සනාඛලෙහි. තයො ච සඬ්ඛාරානන්ති කායසඬ්ඛාරාදීනං තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං. සොළසහි ඤාණචරියාහිති අනිච්චානුපස්සනා, දුක්ඛා, අනත්තා, නිබ්බිදා, විරාගා, නිරොධා, පටිනිස්සග්ගා, විචට්ටානුපස්සනා, සොතාපත්තිමග්ගො....පෙ... අරහත්තඵලසමාපත්තිති ඉමාහි සොළසහි ඤාණචරියාහි. නචහි සමාධිචරියාහිති පඨමජ්ඣානසමාධිආදීහි නචහි සමාධිචරියාහියො . යථාචුත්තාසු චරියාසු පුග්ගලස්ස වසිභාවො, සා වසිභාවතාපඤ්ඤා. අස්සා සා කල්පිතානි යොජනා. විනිච්ඡයකථානි විනිච්ඡයවසෙන පවත්තා අට්ඨකථා කල්පිතාමාතස් . විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි . 2.868-869) තංසංවණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි. මහාටි .2.868) චුත්තනයෙන චෙදිතබ්බා.

චලඤ්ජනසමාපත්ති අරියවිහාරවසෙන විහරණසමාපත්ති. යිනියානි එත්ථ පබන්ධට්ඨිති අධිජ්ජෙතා, න ඛණට්ඨිති. කස්මා? සමාපජ්ජනත්තා. තෙනාහ “යිනියානි විරට්ඨිතත්ථ” ති. අද්ධානපරිච්ඡෙදොති එත්තකං කාලං සමාපත්තියා විනිනාමෙස්සාමිති පගෙව කාලපරිච්ඡෙදො. රූපාදිනිමිත්තවසෙනානි කම්මකම්මනිමිත්තගතිනිමිත්තෙසු යථාරහං ලබ්භමානරූපාදිනිමිත්තවසෙන. තත්ථ යස්මා කම්මනිමිත්තෙ ඡබ්බිධම්පි ආරම්මණං ලබ්භති, තස්මා “සබ්බනිමිත්තාන” ති චුත්තං, න සබ්බෙසං ආරම්මණානං එකජ්ඣං, එකන්තතො වා මනසිකාතබ්බතො.

ලක්ඛණවචනාඤ්ඤානං යථා “දාතඛිබ්බමෙනං හෙසජ්ජං, යදි මෙ බ්‍යාධිතා සිද්ධා”න්ති.

459. නිලමපි සඤ්ජානාතීතිආදිනා නිලාදිග්ගහණමුඛෙන තංවණ්ණානං සත්තානං සඤ්ජානනං අවෙරාදිභාවමනසිකරණං ජොතිතන්ති ආහ “එතස්මිඤ්ඤි යානෙ අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති කථිතා”ති. එත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤං කථිතන්ති සම්බන්ධො. “එත්ථ සුඤ්ඤතා”ති, “එත්ථ අනිමිත්තා”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. න්ති “ඉධ අඤ්ඤං අභිනවං නාම නත්ථි”තිආදිනා වුත්තං අත්ථවචනං. එතාති අප්පමාණවෙතොවිමුත්තිආදයො. එකනාමකාති එකෙකනාමකා, යෙ නානාබ්‍යඤ්ජනාති අධිජ්ජෙතා. එකො ධම්මොති අරහත්තඵලසමාපත්ති. චතුනාමකොති අප්පමාණවෙතොවිමුත්තිආදිනාමකො. එතන්ති එතමත්ථං. අප්පමාණාති අනොධිසො, ඔධිසොපි වා “එත්තකා”ති අපරිමිතා. අසෙසෙත්ථාති අසුභසමාපත්ති විය එකස්සෙව අග්ගහණතො.

කිඤ්චාපි අසුභනිමිත්තාරම්මණමපි කිඤ්චනං හොති, ආරම්මණසඤ්චිට්ඨනස්ස කිඤ්චනස්ස අසුභසමාපත්තිනමපි පටිභාගනිමිත්තසඤ්චිකාතං ආරම්මණං සබ්බමං විය විග්ගහං කිඤ්චනං හුත්වා උපට්ඨාති, න තථා ඉමස්සාති. නනු බ්‍රහ්මවිහාරපඨමාරුජ්ජානමපි පටිභාගනිමිත්තභූතං කිඤ්චි ආරම්මණං නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, අයං පන පඨමාරුජ්ජපච්ඤ්ඤාණං විය න පටිභාගනිමිත්තභූතආරම්මණතාය එවං වුත්තා. අත්තෙතාති අත්තනා. භවති එතෙන අත්තාති අභිධානං බුද්ධි වාති භාවො, අත්තා. භාව-සද්දොපි අත්තපරියායොති ආහ “භාවපොසපුග්ගලාදිසඤ්චානෙතා”ති. නෙසං අප්පමාණසමාධිආදීනං චතුත්තං. “නානතා පාකට්ඨා”ති වුත්තං නානත්තං භූමිතො ආරම්මණතො ච දස්සෙතුං “අත්ථො පනා”තිආදි වුත්තං. පරිත්තාදිභාවෙන අතීතාදිභාවෙන අජ්ඣත්තාදිභාවෙන ච න වත්තඛිබ්බං ආරම්මණං එතිස්සාති නවත්තඛිබ්බාරම්මණං නිබ්බානාරම්මණඵලසමාපත්තිභාවතො.

එත්තකොති රාගාදීහි සංකිලිට්ඨතාය එත්තකප්පමාණො, උත්තානො පරිත්තවෙතසොති අත්ථො. නිබ්බානමපි අප්පමාණමෙව පමාණකරණානං අභාවෙනාති ආනෙත්ථා සම්බන්ධො. අකුජ්ජාති අරහත්තඵලවෙතොවිමුත්ති පටිපක්ඛෙහි අකොපනීයතාය. කිඤ්චතීති කත්තරි පඨිතො ධාතු මද්දනත්ථොති ආහ “කිඤ්චති මද්දති”ති. තස්ස පයොගං දස්සෙතුං “මනුස්සා කිරා”තිආදි වුත්තං.

සමුහාදිසනවසෙන සකිච්චපරිච්ඡේදතාය ච සවිග්ගහා විය උපට්ඨිතා සඤ්චාරා නිව්වාදිග්ගහස්ස වත්ථුතාය “නිව්වනිමිත්තං සුබ්බාදිනිමිත්තං”න්ති ච වුච්චති. විපස්සනා පන තත්ථ සනවිනිබ්බොගං කරොන්ති නිව්වාදිග්ගහං විධමෙත්ති “නිමිත්තං සමුග්ගාතෙති”ති වුත්තා සනනිමිත්තස්ස

ආරම්මණභූතස්ස අභාවා. න ගහිතාති එකත්ථපදනිද්දෙසෙ පාළියං කස්මා න ගහිතා? සාති සුඤ්ඤතා වෙතොවිමුත්ති. සබ්බත්ථාති අප්පමාණාවෙතොවිමුත්තිආදිනිද්දෙසෙසු. ආරම්මණවසෙනාති ආරම්මණවසෙනපි එකත්ථා, න කෙවලං සභාවසරසතොව. ඉමිනා පරියායෙනාති අප්පමාණතොතිආදිනා ආරම්මණතො ලද්ධපරියායෙන. අඤ්ඤස්මිං පන යානෙති ආකිඤ්චඤ්ඤාදිසද්දපවත්තිහෙතුතො අඤ්ඤෙන හෙතුනා අප්පමාණාතිසද්දප්පවත්තියං එතස්ස වෙතොවිමුත්තියා හොත්ති. එස නයො සෙසෙසුපි. ඉමිනා පරියායෙනාති ඉමිනා තාය තාය සමඤ්ඤාය වොහරිතබ්බතාපරියායෙන. සච්චානං දස්සනමුඛෙන වට්ටවසෙන උට්ඨිතදෙසනං අරහත්තෙන කුටං ගණ්හන්තො යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසි. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. චූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

460. අයං දෙසනා යස්මා පුච්ඡාචස්සප්පනවසෙන පවත්තා, තස්මා පුච්ඡකචස්සප්පකෙ පුච්ඡානිමිත්තඤ්ච සමුදායතො විභාවෙතුං “කො පනාය”න්තිආදි වුත්තං. උපාසකත්තන්ති අමග්ගාගතං උපාසකත්තං. තෙසන්ති එකාදසනහුතානං. මග්ගාගතෙන උපසමෙන සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො.

“කිං නු ඛො අප්ප හවිස්සති අයාපුත්තො”ති වීථිං ඔලොකයමානා. ඔලම්බනත්ථන්ති තස්ස හත්ථාවලම්බනත්ථං. පුබ්බාවිණ්ණවසෙන අත්තතො හත්ථං පසාරෙසි. බහිද්ධාති අත්තනා අඤ්ඤං විසභාගවත්ථුං සන්ධාය වදති. පරිභෙදකෙනාති පෙසුඤ්ඤවාදිනා.

අධිගමප්පිච්ඡතාය “න පකාසෙතබ්බො”ති වින්තෙසි. පුන තං අනුකම්පන්තො “සවෙ ඛො පනාහ”න්තිආදිං වින්තෙසි. එසො ධම්මොති එසො ලොකුත්තරධම්මො. විවට්ටං උද්දිස්ස උපවිතං නිබ්බේධභාගියං කුසලං උපනිස්සයො. “යදි මෙ උපනිස්සයො අත්ථී, සක්කා එතං පටිලද්ධුං. සවෙපි නත්ථී, ආයතිං උපනිස්සයො හවිස්සති”ති විරකාලපරිභාවිතාය සටෙ පදීපජාලා විය අබ්භන්තරෙ දිප්පමානාය හෙතුසම්පත්තියා වොදියමානා ආහ “එවං සන්තෙ මය්හං පබ්බප්පං අනුජානාමා”ති.

ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජි සුචිරකාලං කතුපවිතපුඤ්ඤතාය. අභිනීභාරසම්පන්නත්තාති සුජාතත්ථෙරස්ස පදුමුත්තරස්ස හගවතො අග්ගසාවකස්ස නිපච්චකාරං කත්වා – “තුම්හෙහි දිට්ඨධම්මස්ස භාගී අස්ස”න්ති නිබ්බේධභාගියං දානං දත්වා කතපත්ථනාසඬ්ඛාතසම්පන්නාභිනීභාරත්තා. නාතිවිරං කිලමිත්ථාති කම්මට්ඨානං භාවෙන්ති විපස්සනාය පරිපාකවසෙන විරං න කිලමිත්ථං.

වුත්තමෙවත්ථං විවරිතුං “ඉතො පටියායා”තිආදි වුත්තං. දුතියගමනෙනාති පබ්බාජනත්ථං ගමනතො දුතියගමනෙන.

උපනෙත්වාති පඤ්ඤාස්ස අත්ථහාවෙන උපනෙත්වා. සක්කායන්ති සකායං. උපනික්ඛිත්තං කිඤ්චි වත්ථුං සම්පට්ඨිමානා, විය සම්පට්ඨිමානී විය. එකො එව පාසො එතිස්සාති එකපාසකා, ගණ්ඨී. සා හි සුමොවියා, අනෙකපාසා පන දුම්මොවියා, එකපාසග්ගහණං විස්සජ්ජනස්ස සුකරභාවදස්සනත්ථං. පටිසම්භිදාවිසයෙ යත්වාති එතෙන ටෙරියා පහිත්තපටිසම්භිදනං දස්සෙති. පච්චයභූතාති ආරම්මණාදිවසෙන පච්චයභූතා.

ටෙරියා විසෙසාධිගමස්ස අත්තනො අවිසයතාය විසාබො “න සක්කා”තිආදිනා වින්තෙසීති දට්ඨබ්බං. සච්චවිනිබ්භොගපඤ්ඤාඛ්‍යාකරණෙනාති සච්චපරියාපන්තස්ස ධම්මස්ස දස්සනතො අඤ්ඤානඤ්ඤත්ථනිද්ධාරණහෙදනාසඬ්ඛාතස්ස විනිබ්භොගපඤ්ඤාස්ස විස්සජ්ජනෙන. ද්වෙ සච්චානීති දුක්ඛසමුදයසච්චානී. පටිනිවත්තෙත්වාති පරිවත්තෙත්වා. ගණ්ඨීපඤ්ඤාති දුබ්බිනිබ්බෙධතාය ගණ්ඨීභූතං පඤ්ඤං.

න තංයෙව උපාදානං තෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා එකදෙසස්ස සමුදායතාභාවතො, සමුදායස්ස ව එකදෙසතාභාවතො. නාපි අඤ්ඤානු පඤ්චහි උපාදානක්ඛන්ධෙහි උපාදානං තස්ස තදෙකදෙසභාවතො. න හි එකදෙසො සමුදායවිනිමුත්තො භොති. යදි හි තඤ්ඤෙවාතිආදිනා උභයපක්ඛෙපි දොසං දස්සෙති. රූපාදිසභාවම්පිති රූපවෙදනාසඤ්ඤාවිඤ්ඤාණසභාවම්පි, එස්සවෙනනාදිසභාවම්පි උපාදානං සියා. අඤ්ඤානු සියාති පඤ්චහි උපාදානක්ඛන්ධෙහි විසුංයෙව උපාදානං යදි සියා. පරසමයෙති නිකායවාදෙ. විත්තවිජ්ජයුත්තො අනුසයොති නිදස්සනමත්තමෙතං නිකායවාදෙ විත්තසභාවාභාවවිඤ්ඤාණාදීනම්පි විත්තවිජ්ජයුත්තභාවපටිජානනතො. එවං බ්‍යාකාසීති “න බො, ආවුසො”තිආදිනා ඛන්ධගතජන්දරාගභාවෙන බ්‍යාකාසී. අත්ථධම්මනිව්ඡයසම්භවතො අසම්ඛන්ධෙන. තෙසු කත්ථවිපි අසම්මුඡ්භනතො අවිත්ථායන්තෙන. පුච්ඡාවිසයෙ මොහන්ධකාරවිගමනෙන පදීපසහස්සං ජාලෙන්තෙන විය. සඋපාදානුපාදානට්ඨානං අනුත්තානතාය පවුරජනස්ස ගුළ්භො. අග්ගහිතසඬ්ඛකෙනානං කෙසඤ්චි පටිච්ඡාදිතසදිසත්තා පටිච්ඡන්තො. තිලක්ඛණබ්‍යාහතධම්මවිසයතාය තිලක්ඛණාහතො. ගම්භීරඤ්ඤාණගොචරතාය ගම්භීරො. ලද්ධපතිට්ඨා අරියසච්චසම්පට්ටෙධනතො. එවං දිට්ඨධම්මාදිභාවතො වෙසාරජ්ජජ්ජත්තා. සබ්බෙසා නිවුත්ථබ්බග්ගමවරියතාය තිණ්ණං භවානම්පි අපරභාගෙ නිබ්බානෙ නිවුත්ථවතීති භවමත්ථකෙ යීතා.

461. “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති පද්දධාරං කත්වා “ඉධෙකච්චො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.130) පටිසම්භිදාපාදොන තදත්ථං විවරති. තත්ථ අත්තතො සමනුපස්සතීති අත්තාති සමනුපස්සති, අත්තභාවෙන සමනුපස්සති. අභන්ති අත්තානං නිද්දිසති. අභංඛුද්ධිනිබන්ධනඤ්ඤි අත්තානං අත්තවාදී පඤ්ඤපෙති, තස්මා යං රූපං සො අභන්ති යදෙනං මම රූපං නාම, සො අභන්ති වුව්චමානො මම අත්තානං මම රූපන්ති රූපඤ්ච අත්තඤ්ච අද්දවයං අනඤ්ඤං සමනුපස්සති. තථා පස්සතො ච අත්තා විය රූපං, රූපං විය වා අත්තා අනිච්චොති ආපන්නමෙව. අවච්ඡිති ඡාලසිඛා. සා චෙව චණ්ණො, චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යාව සියා, න කායවිඤ්ඤෙය්‍යාව, චණ්ණොපි වා කායාදිවිඤ්ඤෙය්‍යාව අවච්ඡියා අනඤ්ඤත්තාති උපමෙය්‍යං විය උපමාපි දිට්ඨිගතිකස්ස අයුත්තාව. දිට්ඨිපස්සනායාති මිච්ඡාදිට්ඨිසංඛිධානාය පස්සනාය පස්සති, න තණ්හාමානපඤ්ඤානුපස්සනාය. අරූපං වෙදනාදිං අත්තාති ගහෙත්වා ඡායාය රුක්ඛාධිනතාය ඡායාවත්තං රුක්ඛං විය, රූපස්ස සන්තකභාවෙන අත්තාධිනතාය රූපවත්තං අත්තානං සමනුපස්සති. පුප්ඵාධිනතාය පුප්ඵස්මිං ගන්ධං විය ආධෙය්‍යභාවෙන අත්තාධිනතාය රූපස්ස අත්තති රූපං සමනුපස්සති. යථා කරණංචො මණිනො ආධාරො, එවං රූපමිපි අත්තතො ආධාරොති කත්වා අත්තානං රූපස්මිං සමනුපස්සති. එසෙව නයොති ඉමිනා අත්තතො වෙදනාදිහි අනඤ්ඤත්තං තෙසඤ්චාධාරණං නිස්සිතතඤ්ච යථාචුත්තං අතිදිසති.

අරූපං අත්තාති කථිතං “වෙදනාවත්ත”න්තිආදීසු විය රූපෙන චොම්ස්සකතාය අභාවතො. රූපාරූපමිස්සකො අත්තා කථිතො රූපෙන සද්ධිං සෙසාරූපධම්මානං අත්තාති ගහිතත්තා. උච්ඡෙදදිට්ඨි කථිතා රූපාදීනං විනාසදස්සනතො. තෙනෙවාහ “රූපං අත්තාති යො වදෙය්‍ය, තං න උපපජ්ජති, අත්තා මෙ උප්පජ්ජති ච චෙති වාති ඉච්චස්ස එවමාගතං හොති”තිආදි. අවසෙසෙසුති පන්නරසසු යානෙසු. සස්සතදිට්ඨි කථිතා රූපවත්තාදිභාවෙන ගහිතස්ස අනිද්ධාරිතරූපත්තා.

දිට්ඨිගතිකො යං වත්ථුං අත්තාති සමනුපස්සති, යෙභුයොන තං නිච්චං සුඛන්ති ච සමනුපස්සතෙව. සාවකො පන තප්පටික්ඛෙපෙන සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති සුදිට්ඨත්තා රූපං අත්තාති න සමනුපස්සති, තථාභූතො ච අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති සමනුපස්සති, තථා වෙදනාදියොති දස්සෙන්නො “න රූපං අත්තතො”තිආදිමාහ. එවං භවදිට්ඨිපි අවජ්ජාභවතණ්හා විය වට්ටස්ස සමුදයොයෙවාති දිට්ඨිකථායං “එත්තකෙන ගමනං හොති”තිආදි. දිට්ඨිප්පභානකථායඤ්ච “එත්තකෙන ගමනං න හොති”තිආදි චුත්තං.

462. හෙට්ඨා චුත්තමත්ථමෙව පුච්ඡිතත්තා “පෙරියා පටිපුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතබ්බො”ති වත්වා පටිපුච්ඡනවිධිං දස්සෙතුං “උපාසකා”තිආදි චුත්තං. පටිපත්තිවසෙනාති සක්කායනිරොධගාමිනිපටිපදාභාවෙන.

සඬ්ඛතාසඬ්ඛතවසෙන

ලොකියලොකුත්තරවසෙන

සඬ්ඛගිතාසඬ්ඛගිතවසෙනාති “වසෙනා”ති පදං පච්චෙකං යොජෙතඛ්ඛං. තත්ථ කාමං අසඬ්ඛතො නාම මග්ගො නත්ථී, කිං සඬ්ඛතො, උදාහු අසඬ්ඛතොති පන පුච්ඡාවසෙන තථා වුත්තං? “අරියො”ති වචනෙනෙව මග්ගස්ස ලොකුත්තරතො සිද්ධා, සඬ්ඛාහකඛන්ධපරියාපන්නානං පන මග්ගධම්මානම්පි සියා ලොකියතාති ඉධ ලොකියග්ගහණං. කිඤ්චාපි සඬ්ඛගිතපදමෙව පාළියං ආගතං, න අසඬ්ඛගිතපදං, යෙ පන සඬ්ඛාහකභාවෙන වුත්තා, තෙ සඬ්ඛගිතා න භොන්තිති අට්ඨකථායං අසඬ්ඛගිතග්ගහණං කතන්ති දට්ඨඛ්ඛං. සඬ්ඛතොතිආදීසු සමෙව්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතොති සඬ්ඛතො. තථාභූතො ච තංසමඬ්ඛිතො පුග්ගලස්ස පුබ්බභාගවෙතනාති මය්හං මග්ගො අට්ඨඬ්ඛිතො භොතු සත්තඬ්ඛිතො වාති චෙතිතභාවෙන චෙතිතො. සහජාතවෙතනායපි චෙතිතොව තස්සා සහකාරීකාරණභාවතො, තතො එව පකප්පිතො ආයුහිතො. පච්චයෙහි නිජ්ඣාදිතත්තා කතො නිබ්බත්තිතො ච. සමාපජ්ජන්තෙන අත්තතො සත්තානෙ සම්මදෙව ආපජ්ජන්තෙන උප්පාදෙන්තෙන. ඉති සත්තහිපි පදෙහි පච්චයනිබ්බත්තිතංයෙව අරියමග්ගස්ස දස්සෙති.

අසඬ්ඛගිතො ඛන්ධානං පදෙසො එතස්ස අත්ථීති මග්ගො සජ්ජපදෙසො. නත්ථී එතෙසං පදෙසාති ඛන්ධා නිජ්ජපදෙසා. පදිස්සති එතෙන සමුදායොති හි පදෙසො, අවයවො. අයන්ති මග්ගො. සජ්ජපදෙසත්තා එකදෙසත්තා. නිජ්ජපදෙසෙහි සමුදායභාවතො නිරවසෙසපදෙසෙහි. යථා නගරං රජ්ජෙකදෙසභූතං තදන්තොගධත්තා රජ්ජෙන සඬ්ඛගිතං, එවං අරියමග්ගො ඛන්ධත්තයෙකදෙසභූතො තදන්තොගධත්තා තිහි ඛන්ධෙහි සඬ්ඛගිතොති දස්සෙති “නගරං විය රජ්ජෙනා”ති ඉමිනා. සජාතිකොති සමානජාතිතාය, සමානසභාවත්තා එවාති අත්ථො. එත්ථ ච සීලක්ඛන්ධො “නව කොට්ඨසහස්සානී”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.20; අප. අට්ඨ. 2.55.55; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.37) වුත්තපහෙදවසෙන වෙව සම්පත්තසමාදානවිරතිආදිවසෙන ච ගය්හමානො නිජ්ජපදෙසො, මග්ගසීලං පන ආජීවට්ඨමකමෙව සමුච්ඡෙදවිරතිමත්තමෙවාති සජ්ජපදෙසං. සමාධික්ඛන්ධො පරිත්තමහග්ගතාදිවසෙන වෙව උපචාරජ්ජනාසමාධිවසෙන ච අනෙකහෙදතාය නිජ්ජපදෙසො, මග්ගසමාධි පන ලොකුත්තරොව, අප්පනාසමාධි එවාති සජ්ජපදෙසො. තථා පඤ්ඤාක්ඛන්ධො පරිත්තමහග්ගතාදිවසෙන වෙව සුතමයඤ්ඤානාදිවසෙන ච අනෙකහෙදතාය නිජ්ජපදෙසො, මග්ගපඤ්ඤා පන ලොකුත්තරොව, භාවනාමයා එවාති සජ්ජපදෙසො. අත්තතො ධම්මතායාති සහකාරීකාරණං අනපෙක්ඛිත්වා අත්තතො සභාවෙන අත්තතො ඛලෙන අප්පෙතුං න සක්කොති වීරියෙන අනුපත්ථම්හිතං, සතියා ච අනුපට්ඨිතං. පග්ගහකිච්චන්ති යථා කොසජ්ජපක්ඛෙ න පතිතා විත්තට්ඨිති, තථා පග්ගණ්හනකිච්චං. අපිලාපනකිච්චන්ති යථා ආරම්මණෙ න පිලවති, එවං අපිලාපනකිච්චං.

එකතො ජාතාති සහජාතා. පිට්ඨිං දත්වා ඔනනසහායො විය වායාමො සමාධිස්ස ආරම්මණෙ අප්පනාය විසෙසපච්චයභාවතො. අංසකුටං දත්වා ධීතසහායො විය සති සමාධිස්ස ආරම්මණෙ දළ්භපචත්තියා පච්චයභාවතො. කිරියතොති උපකාරකිරියතො.

ආකොටෙන්වාති ආරම්මණං ආහනිත්වා. තථා හි විතක්කො “ආහනනරසො”ති, යොගාවචරො ව “කම්මට්ඨානං තක්කාහනං විතක්කපරියාහනං කරොති”ති වුවචති. ඉධාපීති සම්මාදිට්ඨිසඬකප්පෙසු. කිරියතොති වුත්තප්පකාරඋපකාරකිරියතො.

සුභසුඛාදිනිමිත්තග්ගාහවිධමනං. චතුකිච්චසාධනං. පච්චයත්තෙනාති සහජාතාදිපච්චයභාවෙන. චතුකිච්චසාධනවසෙනෙවාති ඉදං මග්ගවීරියස්සෙව ගහිතභාවදස්සනං. තඤ්ඤි එකංයෙව හුත්වා චතුකිච්චං යථාචුත්තඋපකාරකසභාවෙන ව පරිවාරට්ඨෙත පරික්ඛාරො හොති. මග්ගසම්පයුත්තධම්මානන්ති ඉමිනා මග්ගධම්මානම්පි ගහණං, න තංසම්පයුත්තඵස්සාදීනංයෙව. එකච්ඡත්තක්ඛණිකාති මග්ගචිත්තූප්පාදවසෙන එකච්ඡත්තක්ඛණිකා.

සත්තහි ඤාණෙහීති පරමුක්කංසගතෙහි සත්තහි ජවනෙහි සම්පයුත්තඤාණෙහි, සත්තහි වා අනුපස්සනාඤාණෙහි. ආදිතො සෙවනා ආසෙවනා, තතො පරං වඩ්ඪනා භාවනා, පුනප්පුනං කරණං බහුලීකම්මන්ති අධිප්පායෙනාහ “අඤ්ඤන විත්තෙනා”තිආදි. අධිප්පායවසෙන නිද්ධාරෙත්වා ගහෙතබ්බත්ථං සුත්තං නෙය්‍යත්ථං. යථාරුතවසෙන ගහෙතබ්බත්ථං නීතත්ථං. එවං සත්තෙති යදි ඉදං සුත්තං නීතත්ථං, ආසෙවනාදි ව විසුං විසුං විත්තෙහි හොති, එවං සත්තෙ. ආසෙවනාදි නාම චිත්තස්ස අනෙකවාරං උප්පත්තියා හොති, න එකවාරමෙවාති ආහ “එකං චිත්ත”න්තිආදි. තත්‍රායං සඬබ්බෙපත්ථො – ආසෙවනාවසෙන පචත්තමානං චිත්තං සුවිරම්පි කාලං ආසෙවනාවසෙනෙව පචත්තෙය්‍ය, තථා භාවනාබහුලීකම්මවසෙන පචත්තමානානිපි, න චෙත්ථ එත්තකානෙව චිත්තානි ආසෙවනාවසෙන පචත්තන්ති, එත්තකානි භාවනාවසෙන, බහුලීකම්මවසෙනාති නියමො ලබ්භති. ඉති අනෙකච්ඡත්තක්ඛණිකඅරියමග්ගං වදන්තස්ස දුන්නිවාරියොවායං දොසො. යථා පන පුබ්බභාගෙපි නානාචිත්තෙසු පචත්තපරිඤ්ඤාදිකිච්චානං සම්මාදිට්ඨිආදීනං පටිච්චෙධකාලෙ යථාරහං චතුකිච්චසාධනං, එකච්ඡත්තක්ඛණිකා ව පචත්ති, එවං විපස්සනාය පචත්තාහිසඬබ්බාරවසෙන ආසෙවනාභාවනාබහුලීකම්මානි පටිච්චෙධකාලෙ එකච්ඡත්තක්ඛණිකානෙව හොන්තීති වදන්තානං ආවරියානං න කොචි දොසො ආසෙවනාදීහි කාතබ්බකිච්චස්ස තදා එකච්ඡත්තක්ඛණෙයෙව සිජ්ඣනතො. තෙනාහ “එකච්ඡත්තක්ඛණිකාවා”තිආදි. සචෙ සඤ්ජානාතීති සචෙ සඤ්ඤත්තිං

ගව්ඡති. යාගුං පිවාහීති උයොයාජෙනබ්බො ධම්මසාකච්ඡාය අභබ්බභාවතොති අධිප්පායො.

463. පුඤ්ඤාභිසඤ්චාරාදිසුති ආදි-සද්දෙන කායසඤ්චෙනනාදි ලක්ඛණෙ කායසඤ්චාරාදිකෙපි සඤ්චාරාදිසුති, න අපුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඤ්චාරො ඵව. කායපටිබද්ධත්තා කායෙන සඤ්චාරියති, න කායසමුට්ඨානත්තා. චිත්තසමුට්ඨානා හි තෙ ධම්මාති. නිබ්බන්තියතීති ච ඉදං කායෙ සති සබ්භාවං, අසති ච අභාවං සන්ධාය වුත්තං. වාචන්ති වච්චෙසාසං. සඤ්චාරොති ජනෙති. තෙනාහ “නිබ්බන්තෙති”ති. න හි තං චිත්තකච්චාරරහිතචිත්තං වච්චෙසාසං නිබ්බන්තෙත්තුං සක්කොති. චිත්තපටිබද්ධත්තාති එතෙන චිත්තස්ස නිස්සයාදිපච්චයභාවො චිත්තසඤ්චාරසඤ්චාරණන්ති දස්සෙති. අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සාති අත්ථතො හින්තාපි කායසඤ්චාරාදිවචනවචනියභාවෙන අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සිකා අහින්තා විය, තතො ඵව ආලුළිකා සංකිණ්ණා අවිභූතා අපාකටා දුද්දිපනා දුට්ඨඤ්ඤාපයා. ආදානග්ගහණමුඤ්චනවොපනානීති යස්ස කස්සපි කායෙන ආදානබ්බස්ස ආදානසඤ්චාරං ගහණං, විස්සජ්ජනසඤ්චාරං මුඤ්චනං, යථාතථාචලනසඤ්චාරං වොපනන්ති ඉමානි පාපෙත්වා සාධෙත්වා උප්පන්නා. කායතො පවත්තා සඤ්චාරා, කායෙන සඤ්චාරියන්තීති ච කායසඤ්චාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. හනුසංවොපනන්ති හනුසඤ්චලනං. වච්චෙදන්ති වාචානිච්ඡාරණං. වාචං සඤ්චාරොන්තීති කත්වා ඉධ වච්චසඤ්චාරාත්ථෙව වුච්චන්ති.

464. සමාපජ්ජිස්සන්ති පදං නිරොධස්ස ආසන්නානාගතභාවවිසයං ආසන්නං වජ්ජෙත්වා දුරස්ස ගහණෙ පයොජනාභාවතො. නිරොධපාදකස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනචිත්තස්ස ච ගහණතො පටිඨාය නිරොධං සමාපජ්ජති නාමාති අධිප්පායෙන “පදද්වයෙන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිකාලො කථිතො”ති වුත්තං. තථා චිත්තං භාවිතං හොතීති එත්ථ අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තග්ගහණං ඉතරෙසං නානත්තරියභාවතො. න හි බලද්වයඤ්ඤාණසමාධිවරියානං වසිභාවාපාදනචිත්තෙහි විනා අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං අචිත්තකභාවාය හොති.

සෙසසඤ්චාරොති කායසඤ්චාරචිත්තසඤ්චාරොති. දුතියජ්ඣානෙයෙව නිරුජ්ඣති අනුප්පත්තිනිරොධෙන. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. වුට්ඨනිස්සන්ති පදං වුට්ඨහනස්ස ආසන්නානාගතභාවවිසයං ආසන්නං වජ්ජෙත්වා දුරස්ස ගහණෙ පයොජනාභාවතො. නිරොධතො වුට්ඨානස්ස ච චිත්තප්පාදෙන පරිච්ඡින්නත්තා තතො ඔරමෙවාති ආහ “පදද්වයෙන අත්තොනිරොධකාලො කථිතො”ති. තථා චිත්තං භාවිතං හොතීති යථා යථාපරිච්ඡින්නකාලමෙව අචිත්තකභාවො, තතො පරං සචිත්තකභාවො හොති, තථා නිරොධස්ස පරිකම්මචිත්තං උප්පාදිතං හොති.

පටිසඬ්ඛාති පටිසඬ්ඛාය ඉදමෙව කාතබ්බං ජානිත්වා අප්පචත්තිමත්තං. සමාපජ්ජන්ති අචිත්තකභාවං සම්පදෙව ආපජ්ජන්ති. අථ කස්මා සත්තාහමෙව සමාපජ්ජන්ති? යථාකාලපරිච්ඡෙදකරණතො, තඤ්ච යෙභුයොන ආහාරූපජීවිනං සත්තානං උපාදිත්තකපචත්තස්ස එකදිවසං භුත්තාහාරස්ස සත්තාහමෙව යාපනතො.

සබ්බා ඵලසමාපත්ති අස්සාසපස්සාසෙ න සමුට්ඨාපෙතීති ඉදං නත්ථීති ආහ “සමුට්ඨාපෙතී”ති. යා පන න සමුට්ඨාපෙති, තං දස්සෙන්නො “ඉමස්ස පන...පෙ.... න සමුට්ඨාපෙතී”ති ආහ. තත්ථ ඉමස්සාති ඉධ පාළියං වුත්තනිරොධසමාපජ්ජනහික්ඛුනො. තස්ස පන ඵලසමාපත්ති චතුත්ථජ්ඣානිකාවාති නියමො නත්ථීති ආහ “කිං වා එතෙනා”තිආදි. අබ්බොහාරිකාති සුබ්බමත්තභාවජ්ජන්තියා “අත්ථී”ති වොහරිතුං අසක්කුණෙය්‍යාති කෙවි. නිරොධස්ස පන පාදකභූතාය චතුත්ථජ්ඣානාදිසමාධිවරියාය වසෙන අචතුත්ථජ්ඣානිකාපි නිරොධානන්තරඵලසමාපත්ති අස්සාසපස්සාසෙ න සමුට්ඨාපෙතීති අභාවතො එව තෙ අබ්බොහාරිකා වුත්තා. එවඤ්ච කත්වා සඤ්ජීවත්ථෙරවත්ථුම්හි ආනිතසමාපත්තිඵලනිදස්සනම්පි සුට්ඨු උපපජ්ජති. තෙනාහ “භවඬ්ඛසමයෙනෙවෙතං කථිත”න්ති. කිරියමයපචත්තවළඤ්ජනකාලෙති එත්ථ කිරියමයපචත්තං කායවච්චිඤ්ඤත්තිවිජ්ජාරො, තස්ස වළඤ්ජනකාලෙ පචත්තනසමයෙ. වාවං අභිසඬ්ඛාතුං න සක්කොන්ති අවිඤ්ඤත්තිජනකත්තා තෙසං විතක්කවිචාරානං.

සගුණෙනාති සරසෙන, සභාවෙනාති අත්ථො. සුඤ්ඤතා නාම ඵලසමාපත්ති රාගාදීහි සුඤ්ඤත්තා. තථා රාගනිමිත්තාදීනං අභාවා අනිමිත්තා, රාගපණ්ණිධිආදීනං අභාවා අප්පණ්ණිහිතාති ආහ “අනිමිත්තඅප්පණ්ණිතෙසුපි එසෙව නයො”ති. අනිමිත්තං අප්පණ්ණිතඤ්ච නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඵලසමාපත්තියං එස්සො අනිමිත්තො එස්සො අප්පණ්ණිතො එස්සො නාමාති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති.

අත්තසුඤ්ඤතාදස්සනතො අනත්තානුපස්සනා සුඤ්ඤතා, නිව්චනිමිත්තුග්ගාටනතො අනිව්චානුපස්සනා අනිමිත්තා, සුඛප්පණ්ණිධිපටික්ඛෙපතො දුක්ඛානුපස්සනා අප්පණ්ණිහිතාති ආහ – “සුඤ්ඤතා...පෙ.... විපස්සනාපි වුවච්ඡී”ති. අනිව්චතො වුට්ඨාතීති සඬ්ඛාරානං අනිව්චාකාරග්ගාහිනියා වුට්ඨානගාමිනියා පරතො එකතොවුට්ඨානඋභතොවුට්ඨානෙහි නිමිත්තපචත්තතො වුට්ඨාති. අනිව්චතො පරිග්ගහෙත්වාති ව ඉදං “න එකන්තිකං එවම්පි හොති”ති කත්වා වුත්තං. එස නයො සෙසෙසුපි. අප්පණ්ණිතවිපස්සනාය මග්ගොතිආදිනා, සුඤ්ඤතවිපස්සනාය මග්ගොතිආදිනා ව යොජනං

සන්ධායාහ “එසෙව නයො”ති. විකප්පො ආපජ්ජෙය්‍ය ආගමනස්ස වචන්ථානස්ස අභාවෙන අවචන්ථානකරත්තා. එවඤ්ඤි තයො එස්සා චූසන්තිති එවං සගුණතො ආරම්මණතො ච නාමලාභෙ සුඤ්ඤතාදිනාමකා තයො එස්සා චූසන්තිති අනියමවචනං. සමෙති යුජ්ජති එකස්සෙව එස්සස්ස නාමත්තයයොගතො.

සබ්බසබ්බතච්චිත්තතාය නිබ්බානං විවෙකො නාම උපධිවිවෙකොති කත්වා. නින්තතා තප්පට්ඨකම්මවිමුක්ඛස්ස තද්භිමුක්තා. පොණතා ඕනමනං, පබ්භාරතා තතො විස්සට්ඨභාවො.

465. වක්ඛාදිතො රූපාදීසු පවත්තරූපකායතො උප්පජ්ජනතො පඤ්චද්චාරිකං සුඛං කායිකං නාම, මනොද්චාරිකං වෙතොඑස්සජාතාය වෙතසිකං නාම. සභාවනිද්දෙසො සුඛයතීති කත්වා. මධුරභාවදීපකන්ති ඉට්ඨභාවජොතනං. වෙදයිතභාවදීපකන්ති වෙදකභාවච්චාචකං. වෙදනා එව හි පරමත්ථතො ආරම්මණං වෙදෙති, ආරම්මණං පන වෙදිතබ්බන්ති. දුක්ඛන්ති සභාවනිද්දෙසොතිඑවමාදිඅත්ථවචනං සන්ධායාහ “එසෙව නයො”ති. ඨිතිසුඛාති ඨිතියා ධරමානතාය සුඛා, න ඨිතික්ඛණමත්තෙන. තෙනාහ “අත්ථිභාවො සුඛ”න්ති. විපරිණාමදුක්ඛාති විපරිණාමනෙන විගමනෙන දුක්ඛා, න නිරොධක්ඛණෙන. තෙනාහ “නත්ථිභාවො දුක්ඛ”න්ති. අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානඤ්ඤි සුඛවෙදනුපරමො දුක්ඛතො උපට්ඨාති. ස්වායමත්ථො පියවිජ්ජයොගෙන දීපෙතබ්බො. ඨිතිදුක්ඛා විපරිණාමසුඛාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ “අත්ථිභාවො දුක්ඛං, නත්ථිභාවො සුඛ”න්ති. දුක්ඛවෙදනුපරමො හි සත්තානං සුඛතො උපට්ඨාති. එවඤ්ඤි වදන්ති – “තස්ස රොගස්ස වූපසමෙන අහො සුඛං ජාත”න්ති. ජානනභාවොති යාථාවසභාවතො අවබුජ්ඣන්තං. අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤි වෙදනං ජානන්තස්ස සුඛං හොති තස්ස සුබ්බමභාවතො, යථා තදඤ්ඤෙ ධම්මෙ සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ච සම්මදෙව අවබොධො පරමං සුඛං. තෙනෙවාහ –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;

ලහතී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

අජානනභාවොති එත්ථ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. දුක්ඛඤ්ඤි සම්මොභවිභාරොති. අපරො තයො ජානනභාවොති ජානනස්ස ඤාණස්ස සබ්භාවො. ඤාණසම්පයුත්තා හි ඤාණොපනිස්සයා ච අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා සුඛා ඉට්ඨාකාරා. යථාහ “ඉට්ඨා වෙව ඉට්ඨඵලා වා”ති. අජානනභාවො දුක්ඛන්ති එත්ථ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතමො අනුසයො අනුසෙතිති කාමරාගානුසයාදීසු සත්තසු අනුසයෙසු කතමො අනුසයො අනුසයවසෙන පවත්ති? අප්පහීනභාවෙන හි සන්තානෙ අනුසයන්තිති අනුසයා, අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. එතෙන කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජනාරහතා නෙසං දස්සිතා. අප්පහීනා හි කිලෙසා කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජන්ති. තෙනාහ “අප්පහීනට්ඨොන සයිකො විය භොති”ති. තෙ ව නිප්පරියායතො අනාගතා කිලෙසා දට්ඨබ්බො, අතීතා පච්චුප්පන්තා ව තංසභාවත්තා තථා වුච්චන්ති. න හි ධම්මානං කාලභෙදෙන සභාවභෙදො අත්ථී. යදි අප්පහීනට්ඨො අනුසයට්ඨො, නනු සබ්බෙපි කිලෙසා අප්පහීනා අනුසයා භවෙය්‍යුන්ති? න මයං අප්පහීනතාමත්තෙන අනුසයට්ඨං වදාම, අථ ඛො පන අප්පහීනට්ඨොන ථාමගතා කිලෙසා අනුසයා. ඉදං ථාමගමනඤ්ච රාගාදීනමෙව ආවෙණිකො සභාවො දට්ඨබ්බො, යතො අභිධම්මෙ – “ථාමගතං අනුසයං පජ්ඣති”ති වුත්තං. සොති රාගානුසයො. අප්පහීනොති අප්පහීනභාවමුඛෙන අනුසයනට්ඨමාහ. සො ව අපරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධවත්ථුතො, පරිඤ්ඤාතෙසු පතිට්ඨං න ලභති. තෙනාහ “න සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය සො අප්පහීනො”ති. ආරම්මණවසෙන වායං අනුසයට්ඨො අධිප්පෙතො. තෙනාහ “න සබ්බං සුඛං වෙදනං ආරබ්භ උප්පජ්ජන්ති අත්ථො”ති.

වත්ථුවසෙනපි පන අනුසයට්ඨො වෙදිතබ්බො, යො “භූමිලද්ධ”න්ති වුච්චති. තෙන හි අට්ඨකථායං (විසුද්ධි. 2.834) වුත්තං –

“භූමිති විපස්සනාය ආරම්මණභූතා තෙභූමකා පඤ්චක්ඛන්ධා. භූමිලද්ධං නාම තෙසු ඛන්ධෙසු උප්පත්තිරහං කිලෙසජාතං. තෙන හි සා භූමිලද්ධා නාම භොති, තස්මා භූමිලද්ධන්ති වුච්චති, සා ව ඛො න ආරම්මණවසෙන. ආරම්මණවසෙන හි සබ්බෙපි අතීතානාගතෙ පරිඤ්ඤාතෙපි ව ඛිණාසවානං ඛන්ධෙ ආරබ්භ කිලෙසා උප්පජ්ජන්ති මහාකච්චානඋප්පලවණ්ණාදීනං ඛන්ධෙ ආරබ්භ සොරෙය්‍යසෙට්ඨිනන්දමාණවකාදීනං විය. යදි ව තං භූමිලද්ධං නාම සියා, තස්ස අප්පහෙය්‍යතො න කොචි භවමූලං පජ්ඣෙය්‍ය, වත්ථුවසෙන පන භූමිලද්ධං වෙදිතබ්බං. යත්ථ යත්ථ හි විපස්සනාය අපරිඤ්ඤාතා ඛන්ධා උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ තත්ථ උප්පාදතො පභූති තෙසු වට්ඨමූලං කිලෙසජාතං අනුසෙති. තං අප්පහීනට්ඨොන භූමිලද්ධන්ති වෙදිතබ්බ”න්තිආදි.

එස නයො සබ්බත්ථාති ඉමිනා “න සබ්බාය දුක්ඛාය වෙදනාය සො අප්පහීනො, න සබ්බං දුක්ඛං වෙදනං ආරබ්භ උප්පජ්ජන්ති”තිආදිං අතිදිසති. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. “යො අනුසයො යත්ථ අනුසෙති, සො පහියමානො තත්ථ පහීනො නාම භොති”ති තත්ථ තත්ථ පහානපුච්ඡා, තං සන්ධායාහ “කිං පහානබ්බන්ති අයං පහානපුච්ඡා නාමා”ති.

එකෙනෙව බ්‍යාකරණෙනාති “ඉධාචුසො, විසාබ්, භික්ඛු විචිච්චෙව කාමෙහි”තිආදිනා (ම. නි. 1.374) එකෙනෙව විස්සජ්ජනෙන. ද්වෙ පුච්ඡාති අනුසයපුච්ඡා පහානපුච්ඡාති ද්වෙපි පුච්ඡා විස්සජ්ජෙසි. “රාගං තෙන පජහති”ති ඉදමෙකං විස්සජ්ජනං, “න තත්ථ රාගානුසයො අනුසෙති”ති ඉදමෙකං විස්සජ්ජනං, පුච්ඡානුක්කමඤ්චෙත්ථ අනාදිගිත්වා පහානක්කමෙන විස්සජ්ජනා පවත්තා. “ද්වෙ පුච්ඡා විස්සජ්ජෙසි”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතං “ඉධා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තථාචික්ඛම්භිතමෙව කත්වාති ඉමිනා යො රාගං චික්ඛම්භෙත්වා පුන උප්පජ්ජිතං අප්පදානතො තථාචික්ඛම්භිතමෙව කත්වා මග්ගෙන සමුග්ගාතෙති, තස්ස වසෙන “රාගං තෙන පජහති, න තත්ථ රාගානුසයො අනුසෙති”ති වත්තබ්බන්ති දස්සෙති. කාමොසාදිහි චතුහි ඔසෙහි සංසාරභවොසෙනෙව වා වෙගසා චුස්භමානෙසු සත්තෙසු තං උත්තරිත්වා පත්තබ්බං, තස්ස පන ගාධභාවතො පතිට්ඨානභූතං. තෙනාහ භගවා – “තිණ්ණො පාරඬගතො ථලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”ති (සං. නි. 4.238; ඉතිචු. 69; පු. ප. 187).

සුඤ්ඤතාදිහෙදෙන අනෙකහෙදත්තා පාළියං “අනුත්තරෙසු”ති බහුවචනාතිද්දෙසොති “අනුත්තරා විමොක්ඛා”ති වත්වා පුන තෙසං සබ්බෙසම්පි අරහත්තභාවසාමඤ්ඤෙන “අරහත්තෙ”ති චුත්තං. විසයෙ චෙතං භුම්මං. පත්ථනං පට්ඨපෙත්තස්සාති “අහො වතාහං අරහත්තං ලභෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං උපට්ඨපෙත්තස්ස, පත්ථෙත්තස්සාති අත්ථො. පට්ඨපෙත්තස්සාති චෙත්ථ හෙතුම්භි අත්තසද්දො. කථං පන අරහත්තවිසයා පත්ථනා උප්පජ්ජති? න කාචි අරහත්තං ආරම්මණං කත්වා පත්ථනා උප්පජ්ජති අනාධිගතත්තා අවිසයභාවතො. පරිකප්පිතරූපං පන තං උද්දිස්ස පත්ථනා උප්පජ්ජති. “උප්පජ්ජති පිභාපච්චයා”ති චුත්තං පරම්පරපච්චයතං සන්ධාය, උජුකං පන පච්චයභාවො නත්ථිති චුත්තං. “න පත්ථනාය පට්ඨපනමූලකං උප්පජ්ජති”ති. ඉදං පන සෙවිතබ්බං දොමනස්සං අකුසලප්පහානස්ස කුසලාහිවුඩ්ඪියා ව නිමිත්තභාවතො. තෙනාහ භගවා – “දොමනස්සම්පාහං, දෙවානම්න්ද, දුච්ඛෙන වදාමි සෙවිතබ්බම්පි අසෙවිතබ්බම්පි”ති (දී. නි. 2.359-362). තිහි මාසෙහි සම්පජ්ජනකා තෙමාසිකා. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉමස්මිං වාරෙති ඉමස්මිං පචාරණවාරෙ. විසුද්ධිපචාරණන්ති “පරිසුද්ධො අහ”න්ති එවං පවත්තං විසුද්ධිපචාරණං. අරහත්තානමෙව හෙස පචාරණා.

න කදාචි පහාතබ්බස්ස පහායකතා අත්ථිති දස්සෙත්තො “න දොමනස්සෙන වා”තිආදිං වත්වා පරියායෙනෙතං චුත්තං, තං විභාවෙත්තො “අයං පනා”තිආදිමාහ. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො විත්ථාරෙන ආගම්ස්සති. පට්පදං ගහෙත්වා පත්ථනං කත්වා පත්ථනං යපෙත්වා. පට්සඤ්චික්ඛතීති ඔවාදවසෙන අත්තානං සමුත්තෙජෙත්තො කථෙති. සීලෙන භීතට්ඨානන්ති අඤ්ඤෙහි අරහත්තාය පට්පජ්ජන්තෙහි සීලෙන

භීතට්ඨානං කිං තුය්හං අත්ථිති අධිජ්ජායො. සුපරිසුද්ධන්ති අඛණ්ඩාදිභාවතො සුධොතජාතිමණි විය සුට්ඨු පරිසුද්ධං. සුපග්ගහිතන්ති කදාවිපි සඬකොවාභාවතො වීරියං සුට්ඨු පග්ගහිතං. පඤ්ඤාති විපස්සනාපඤ්ඤා පටිපක්ඛෙහි අනධිභූතතාය අකුණ්ඨා තික්ඛවිසදා සඬබාරානං සම්මසනෙ සුරා හුත්වා වහති පවත්තති. පරියායෙනාති තස්ස දොමනස්සස්ස අරහත්තුපනිස්සයනාපරියායෙන. ආරම්මණවසෙන අනුසයනං ඉධාධිජ්ජෙතන්ති ආහ “න තං ආරබ්භ උජ්ජප්පති”ති. අනුජ්ජප්පනමත්ථ පභානං නාමාති වුත්තං “පහීනොව තත්ථ පටිසානුසයොති අත්ථො”ති. තතියජ්ඣානෙන වික්ඛම්භෙතබ්බා අවිජ්ජා, සා එව අරියමග්ගෙන සමුච්ඡිත්ථියතීති “අවිජ්ජානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා”ති ආදි වුත්තං, අනුසයසදිසතාය වා. “රාගානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. චතුත්ථජ්ඣානෙන නානුසෙති නාම තත්ථ කාතබ්බකිව්වාකරණතො.

466. තස්මාති පච්චනීකත්තා සභාවතො කිච්චතො පච්චයතො වාති අධිජ්ජායො. විසභාගපටිභාගො කථිතො “කණ්ඨසුක්කසජ්ජටිභාගා ධම්මා”ති ආදීසු විය. අන්ධකාරාති අන්ධකාරසදිසා අජ්ජකා සභාවතො. අවිභූතා අපාකටා අනොලාරිකභාවතො. තතො එව දුද්දීපනා දුට්ඨඤ්ඤාපනා. තාදිසාවාති උපෙක්ඛාසදිසාව. යථා උපෙක්ඛා සුඛදුක්ඛාති විය න ඔලාරිකා, එවං අවිජ්ජා රාගදොසා විය න ඔලාරිකා. අථ ඛො අන්ධකාරා අවිභූතා දුද්දීපනා දුට්ඨඤ්ඤාපනාති අත්ථො. සභාගපටිභාගො කථිතො “පණ්ඩි පටිසොසො”ති ආදීසු විය. යත්තකෙසු යානෙසුති දුක්ඛාදීසු යත්තකෙසු යානෙසු, යත්ථ වා ඤෙය්‍යාට්ඨානෙසු. විසභාගපටිභාගොති අන්ධකාරස්ස විය ආලොකො විසාතකපටිභාගො. විජ්ජාති මග්ගඤ්ඤාණං අධිජ්ජෙතං, විමුත්තීති එලන්ති ආහ “උභොපෙතෙ ධම්මා අනාසවා”ති. අනාසවට්ඨෙතාති ආදීසු පණ්ණිතට්ඨෙතාතිපි වත්තබ්බං. සොපි හි විමුත්තීතිබ්බානානං සාධාරණො, විමුත්තියා අසඬබතට්ඨෙත නිබ්බානස්ස විසභාගතාපි ලබ්භතෙව. පඤ්ඤං අතික්කම්ත්වා ගතොසි, අපුච්ඡිතබ්බං පුච්ඡන්තොති අධිජ්ජායො. පඤ්ඤානං පරිච්ඡෙදපමාණං ගහෙතුං යුත්තට්ඨානෙන අට්ඨන්වා තතො පරං පුච්ඡන්තො නාසක්ඛි පඤ්ඤානං පරියන්තං ගහෙතුං. අජ්ජටිභාගධම්මස්සාති නිජ්ජරියායතො සභාගපටිභාගෙන අජ්ජටිභාගධම්මස්ස. අනාගතාදිපරියායෙන නිබ්බානස්ස සභාගපටිභාගො වුත්තො, විසභාගෙ ව අත්ථෙව සඬබතධම්මා, තස්මා නිජ්ජරියායතො කිඤ්චි සභාගපටිභාගං සන්ධාය පුච්ඡතීති කත්වා “අවිචයාසී”ති ආදි වුත්තං. අසඬබතස්ස හි අජ්ජනිට්ඨස්ස එකන්තනිච්චස්ස සතො නිබ්බානස්ස කුතො නිජ්ජරියායෙන සභාගස්ස සම්භවො. තෙනාහ “නිබ්බානං නාමෙත”න්ති ආදි.

විරද්ධොති එත්ථ සභාගපටිභාගං පුච්ඡස්සාමිති නිච්ඡයාභාවතො පුච්ඡිතමත්ථං විරජ්ඣිත්වා ව පුච්ඡි, න අජානිත්වාති අත්ථො. එතෙන හෙට්ඨා සබ්බපුච්ඡා දිට්ඨසංසන්දනනයෙන ජානිත්වා ව පවත්තාති දීපිතං භොති. ටෙරී

පන තං තං පුච්ඡිතමත්ථං සභාවතො විභාවෙන්ති සත්ථු දෙසනාඤ්ඤාණං අනුගන්ත්වා වස්සජ්ජෙසී. නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානං ඔගාහිත්වා යීතං නිබ්බානන්තොගධං. තෙනාහ “නිබ්බානබ්භන්තරං නිබ්බානං අනුපව්ඨය”න්ති. අස්සාති බ්‍රහ්මවරියස්ස.

467. පණ්ඩිවචෙන සමන්තාගතාති එත්ථ චුත්තපණ්ඩිවචං දස්සෙතුං “ධාතුකුසලා”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාහ – “කිත්තාවතා නු ඛො, භන්තෙ, පණ්ඩිතො භොති? යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු ධාතුකුසලො ච භොති, ආයතනකුසලො ච පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ච යානාට්ඨානකුසලො ච. එත්තාවතා නු ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු පණ්ඩිතො භොති”ති (ම. නි. 3.124). පඤ්ඤාමහත්තං නාම ථෙරියා අසෙක්ඛජ්ජපටිසම්භිද්දප්පත්තාය පටිසම්භිදායො පුරෙත්වා යීතතාති තං දස්සෙතුං “මහන්තෙ අත්ථෙ”තිආදි චුත්තං. රාජයුත්තෙහීති රඤ්ඤො කම්මෙ නියුත්තපුරිසෙහි. ආභව්වච්චනෙනාති සත්ථාරා කරණාදීනි ආභනිත්වා පවත්තිතවචනෙන. යදෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං භෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

චූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

468. ධම්මොති ගහිතගහණාතීති ධම්මො වා භොතු ඉතරො වා, ධම්මොති පග්ගහිතග්ගාහජ්ජවත්තා වරියාව. ආයුහනක්ඛණෙති තස්ස ධම්මොති ගහිතස්ස පවත්තනක්ඛණෙ. සුඛන්ති අකිච්ඡං. තෙනාහ “සුකර”න්ති. දුක්ඛවිපාකන්ති අනිට්ඨඵලවිපච්චනං.

469. යථා චක්ඛාදීනං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං යථාසකං විසයග්ගහණං සභාවසිද්ධං, එවං මනසොපි. තෙ ව විසයා ඉට්ඨාකාරතො ගහණෙ න කොචි දොසො, පුරිසත්තභාවෙ න ච තෙ දොසං පවත්තෙන්තිති අයං තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං ලද්ධීති ආහ “චත්ථුකාමෙසුපි කිලෙසකාමෙසුපි දොසො නත්ථී”ති, අස්සාදෙත්වා විසයපරිභොගෙ නත්ථී ආදීනවො, තජ්ජවචයා න කොචි අන්තරායොති අධිජ්ජායො. පාතබ්‍යතං ආපජ්ජන්තීති පරිභුඤ්ජනකතං උපගච්ඡන්ති. පරිභොගත්ථො හි අයං පා-සද්දො කත්තුසාධනො ච තබ්‍ය-සද්දො, යථාරූපි පරිභුඤ්ජන්තීති අත්ථො. කිලෙසකාමොපි අස්සාදියමානො චත්ථුකාමන්තොගධොයෙව, කිලෙසකාමවසෙන පන තෙසං අස්සාදෙතබ්බතාති ආහ “චත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන පාතබ්‍යත”න්ති. කිලෙසකාමෙනාති කරණත්ථෙ කරණවචනං. පාතබ්‍යතං පරිභුඤ්ජිතබ්බතන්ති එත්ථාපි කත්තුවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. මොළිං කත්වාති වෙණිබන්ධවසෙන මොළිං කත්වා. තාපසපරිබ්බාජිකාහීති තාපසපබ්බජ්ජපගතාහි. පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නීති ඉදං “පහානමාහංසු”ති පදස්සෙව වෙච්චනන්ති “පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙන්නී”ති චුත්තං. තෙන කාමා නාමෙතෙ අනිච්චා දුක්ඛා

විපරිණාමධම්මානි යාථාවතො පරිජානනං ඉධ “පහාන”න්ති අධිප්පෙනං, න විනාභාවමත්තන්ති දස්සෙති. මාලුවාසිපාටිකානි මාලුවාවිදලං මාලුවාඵලෙ පොට්ටලිකා. සන්තාසං ආපජ්ජෙය්‍යානි සාලෙ අධිවත්ථදෙවතාය පවත්තිං ගහෙත්වා වුත්තං. තදා හි තස්සා ඵලං හොති. කොවිළාරපත්තසදිසෙහීති මහාකොවිළාරපත්තසන්ධානෙනි. සන්ධානවසෙන හෙතං වුත්තං, මාලුවාපත්තා පන කොවිළාරපත්තෙනි මහත්තතරානි වෙව සනතරානි ච හොන්ති. විපුලබ්‍රහ්මසනගරුපත්තතාය මහත්තං භාරං ජනෙත්වා. සාති මාලුවාලතා. ඔසනන්ති හෙට්ඨතො ඔලම්බනහෙතුභූතං සනභාවං.

අත්ඨවනසුභගවනග්ගහණං තෙසං අභිලක්ඛිතභාවතො. නාළිකෙරාදීසු තිණජාතීසු. බාදනුපලක්ඛණං උපටිකානං උට්ඨගනග්ගහණන්ති ආහ “උට්ඨගෙය්‍යු”න්ති. කෙළිං කරොන්ති වියානි විලම්බනනදී විය කෙළිං කරොන්ති. ඉදානි අහං තං අජ්ඣොත්ථරින්ති පමොදමානා විය ඉතො විතො ච විජ්ජන්දමානා විලම්බන්ති. සම්ඵස්සොපි සුඛො මුදුතලුණකොමලභාවතො. දස්සනම්පි සුඛං සනබ්භලපත්තසංභතතාය. සොමනස්සජාතානි පුබ්බෙ අනුස්සවවසෙන භවනවිනාසභයා සන්තාසං ආපජ්ජි, ඉදානි තස්සා සම්පත්තිදස්සනෙන පලොභිතා සොමනස්සජාතා අහොසි.

විට්ඨිං කරෙය්‍යානි ආනානවිතානවසෙන ජට්ටන්ති ජාලං කරෙය්‍ය. තථාභූතා ච සනපත්තසඤ්ජන්තතාය ජත්තසදිසි හොතීති ආහ “ජත්තාකාරෙන තිට්ඨෙය්‍යා”ති. සකලං රුක්ඛන්ති උපරි සබ්බසාඛාපසාඛං සබ්බරුක්ඛං. භස්සමානානි පලිවෙදනවසෙනෙව ඔතරමානා. යාව මූලා ඔතිණ්ණසාඛාහීති මාලුවා භාරෙන ඔනම්ත්වා රුක්ඛස්ස යාව මූලා ඔතිණ්ණසාඛාහි පුන අභිරුහමානා. සබ්බසාඛානි හෙට්ඨා මජ්ඣෙ උපරි වානි සබ්බාපි සාඛායො පලිවෙදෙත්ති. සංසිඛ්ඛිත්වා ජාලසන්තානකනියාමෙන ජට්ටත්වා. ඵලං අපරාපරං සංසිඛ්ඛනෙන අජ්ඣොත්ථරන්ති. සබ්බසාඛා හෙට්ඨා කත්වා සයං උපරි යත්වා මහාභාරභාවෙන වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ පදාලෙය්‍ය. සාබ්ඨකවිමානන්ති සාඛාපට්ඨද්ධං විමානං. යස්මා ඉධ සත්ථාරා “සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ”තිආදිනා භූතපුබ්බමෙව වත්ථු උපමාභාවෙන ආහටං, තස්මා “ඉදං පන විමාන”න්තිආදි වුත්තං.

471. බහලරාගසභාවොති පච්චවෙක්ඛණාහි නීහරිතුං අසක්කුණෙය්‍යාතාය බලවා හුත්වා අභිභවනරාගධාතුකො. රාගජන්ති රාගනිමිත්තජාතං. දිට්ඨෙය්‍ය දිට්ඨෙය්‍ය ආරම්මණෙනි දිට්ඨෙය්‍ය දිට්ඨෙය්‍ය විසභාගාරම්මණෙ. නිමිත්තං ගණ්භාතීති කිලෙසුප්පත්තියා කාරණභූතං අනුබ්‍යඤ්ජනසො නිමිත්තං ගණ්භාති, සික්ඛාගාරවෙන පන කිලෙසෙහි නිස්සිතං මග්ගං න පටිපජ්ජති, තතො ඵල ආවරියුපජ්ඣායෙහි ආණත්තං දණ්ඩකම්මං කරොතෙව. තෙනාහ “න ත්වෙව වීතික්කමං කරොති”ති.

හත්ථපරාමාසාදීනීති – “එහි තාව තයා චුත්තං මයා චුත්තඤ්ච අමුත්ත ගත්තවා විමංසිස්සාමා” තිආදිනා හත්ථග්ගහණාදීනි කරොන්තො, න කරුණාමෙත්තානිදානවසෙන. මොහජාතිකොති බහලමොහසභාවො.

472. කම්මනියාමෙනාති පුරිමජාතිසිද්ධෙන ලොභුස්සදතාදිනියමිතෙන කම්මනියාමෙන. ඉදානි තං ලොභුස්සදතාදිං විභාගෙන දස්සෙතුං “යස්ස ඡී” තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ කම්මායුහනක්ඛණෙන කම්මකරණවෙලාය. ලොභො බලවාති තජ්ජාය සාමග්ගියා සාමත්ථියතො ලොභො අධිකො හොති. අලොභො මන්දොති තජ්ජටිපක්ඛො අලොභො දුබ්බලො හොති. කථං පනෙනෙ ලොභාලොභා අඤ්ඤමඤ්ඤං උජුච්චවනීකභූතා එකක්ඛණෙ පවත්තන්ති? න ඛො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං “එකක්ඛණෙ පවත්තන්ති” ති, නිකන්තික්ඛණං පන ආයුහනක්ඛණමෙව කත්වා එවං චුත්තං. එස නයො සෙසෙසු. පරියාදාතුන්ති අභිභවිතුං න සක්කොති. යො හි “එවංසුන්දරං එවංවිපුලං එවංමහග්ගස්සද්ව න සක්කා පරස්ස දාතු” තිආදිනා අමුත්තවාගතාදිවසෙන පවත්තාය වෙතනාය සම්පයුත්තො අලොභො සම්මදෙව ලොභං පරියාදාතුං න සක්කොති. දොසමොහානං අනුජ්ජත්තියං තාදිසපච්චයලාභෙනෙව අදොසාමොහා බලවන්තො. තස්මාති ලොභාදොසාමොහානං බලවහාවතො අලොභදොසමොහානඤ්ච දුබ්බලභාවතොති චුත්තමෙව කාරණං පච්චාමසති. යොති තංසමඬ්ඨි. තෙන කම්මෙනාති තෙන ලොභාදිඋපනිස්සයවතා කුසලකම්මුතා. සුබසීලොති සබ්බලො. තමෙවත්ථං අක්කොධනොති පරියායෙන වදති.

මන්දා අලොභාදොසා ලොභදොසෙ පරියාදාතුං න සක්කොන්ති, අමොහො පන බලවා මොහං පරියාදාතුං සක්කොතිති එවං යථාරහං පයමවාරෙ චුත්තනයෙනෙව අතිදෙසත්ථො වෙදිතබ්බො. පුරිමනයෙනෙවති පුබ්බෙ චුත්තනයානුසාරෙන. දුට්ඨොති කොධනො. දන්ධොති මන්දමඤ්ඤො. සුබසීලකොති සුබසීලො.

එත්ථ ච ලොභවසෙන, දොසමොහ-ලොභදොස-ලොභමොහ-දොසමොහ-ලොභදොසමොහවසෙනාති තයො එකකා, තයො දුකා, එකො තිකොති ලොභාදිඋස්සදවසෙන අකුසලපක්ඛෙ එව සත්ත වාරා, තථා කුසලපක්ඛෙ අලොභාදිඋස්සදවසෙනාති වුද්දස වාරා ලබ්භන්ති. තත්ථ අලොභදොසමොහා, අලොභාදොසමොහා, අලොභදොසාමොහා බලවන්තොති ආගතෙහි කුසලපක්ඛෙ තතියදුතියපයමවාරෙහි දොසුස්සදමොහුස්සදදොසමොහුස්සදවාරා ගහිතා එව හොන්ති. තථා අකුසලපක්ඛෙ ලොභාදොසාමොහා, ලොභදොසාමොහා, ලොභාදොසමොහා බලවන්තොති ආගතෙහි තතියදුතියපයමවාරෙහි අදොසුස්සදඅමොහුස්සදඅදොසාමොහුස්සදවාරා ගහිතා එවාති අකුසලකුසලපක්ඛෙසු තයො තයො වාරෙ අන්තොගධෙ කත්වා අට්ඨෙව වාරා දස්සිතා. යෙ පන උභයසම්මිස්සතාවසෙන ලොභාලොභුස්සදවාරාදයො

අපරෙ එකුතපඤ්ඤාස වාරා කාමං දස්සෙතඛ්ඛා, තෙසං අසම්භවතො එව න දස්සිතා. න හි “එකස්මිං සන්තානෙ අන්තරෙන අවත්ථන්තරං ලොභො ව බලවා අලොභො වා”තිආදි යුජ්ජති. පටිපක්ඛවසෙන වාපි එතෙසං බලවද්ධබලභාවො සහජාතධම්මවසෙන වා. තත්ථ ලොභස්ස තාව පටිපක්ඛවසෙන අනභිභූතතාය බලවභාවො, තථා දොසමොභානං අදොසාමොභෙහි. අලොභාදීනං පන ලොභාදිඅනභිභවනතො. සබ්බෙසඤ්ච සමානජාතියසමධිභූයා පවත්තිවසෙන සහජාතධම්මතො බලවභාවො. තෙන චුත්තං අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.472) – “ලොභො බලවා, අලොභො මන්දො. අදොසාමොභා බලවන්තො, දොසමොභා මන්දා”තිආදි, සො ව තෙසං මන්දබලවභාවො පුරිමුපනිස්සයතො තථා ආසයස්ස පරිභාවිතතාය වෙදිතඛ්ඛො. තෙනෙවාහ “කම්මනියාමෙනා”ති. සෙසං චුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤායාමෙවාති.

චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

6. මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

473. එවං ඉදානි චූච්චමානාකාරො කාමො කාමනං ඉච්ඡා එතෙසන්ති එවංකාමා. එවං ඡන්දො ඡන්දනං රොචනං අජ්ඣාසයො එතෙසන්ති එවංඡන්දා. අභිමුඛං, අභිනිවිස්ස වා පකාරෙහි එති උපගච්ඡති අධිජ්ජායො, ලද්ධි. සා හි ලද්ධිබ්බවත්ථුං අභිමුඛං “එවමෙත”න්ති අභිනිවිසන්ති තෙන තෙන පකාරෙන උපගච්ඡති, හත්ථගතං කත්වා තිට්ඨති න විස්සජ්ජෙති. එවං චූච්චමානාකාරො අධිජ්ජායො එතෙසන්ති එවංඅධිජ්ජායා. හගවා මූලං කාරණං එතෙසං යාථාවතො අධිගමායාති හගවංමූලකා. තෙනාහ “හගවන්තඤ්ඤි නිස්සාය මයං ඉමෙ ධම්මෙ ආජානාම පටිච්ඡ්ඤාමා”ති. අම්භාකං ධම්මාති තෙහි අත්තනා අධිගන්තඛ්ඛතාය චුත්තං. සෙවිතඛ්ඛානඤ්ඤි යාථාවතො අධිගමඤ්ඤාණාති අධිගච්ඡනකසම්බන්ධීති, තාති ව සම්මාසම්බුද්ධමූලකාති අනඤ්ඤවිසයත්තා. තෙනාහ “පුබ්බෙ කස්සපසම්බුද්ධො”තිආදි. හගවා තෙනා තෙසන්ති හගවංතෙත්තිකා. තෙනාති සෙවිතඛ්ඛධම්මෙ විනෙයාසන්තානං පාපෙනා. විනෙතාති අසෙවිතඛ්ඛධම්මෙ විනෙයාසන්තානතො අපනෙතා. තදඤ්චිනියාදිවසෙන වා විනෙතා. අනුනෙතාති ඉමෙ ධම්මා සෙවිතඛ්ඛා, ඉමෙ න සෙවිතඛ්ඛාති උභයසම්පාපනාපනයනත්ථං පඤ්ඤාපෙනා. තෙනාහ “යථාසභාවතො”තිආදි.

පටිසරන්ති එත්ථාති පටිසරණං, හගවා පටිසරණං එතෙසන්ති හගවංපටිසරණා. පටිසරති සභාවසම්පටිවෙධවසෙන පටිවෙකමුපගච්ඡති වා පටිසරණං, හගවා පටිසරණං එතෙසන්ති හගවංපටිසරණා. පටිවෙධවසෙනාති පටිච්ඡ්ඤාතඛ්ඛතාවසෙන. අසතිපි මුඛෙ අත්ථතො එවං වදන්තො විය භොතිති ආහ “එස්සො ආගච්ඡති, අහං හගවා කිං නාමො”ති. පටිභාතුති එත්ථ පටි-සද්දාපෙක්ඛාය “හගවන්ත”න්ති උපයොගවචනං,

අත්ථො පන සාමිවචනවසෙනෙව වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්තො ආහ “භගවතො”ති පටිභාතුති ච භගවතො භාගො හොතු. භගවතො හි එස භාගො, යදිදං ධම්මස්ස දෙසනා, අම්භාකං පන භාගො සවනන්ති අධිප්පායො. කෙච් පන පටිභාතුති පදිස්සතුති අත්ථං වදන්ති, ඤාණෙන දිස්සතු, දෙසියතුති වා අත්ථො. උපට්ඨාතුති ච ඤාණස්ස පච්චුපට්ඨාතු.

474. නිස්සයිතබ්බොති අත්තතො සත්තානෙ උප්පාදනවසෙන අපස්සයිතබ්බො. තතියචතුත්ථධම්මසමාදානාති හි අපස්සාය සත්තානං එතරහි ආයතිඤ්ච සම්පත්තියො අභිවච්ඡන්ති. හජිතබ්බොති තස්සෙව චෙවචනං.

සෙවිතබ්බොති

වා

සප්පුරිසුපස්සයසද්ධම්මස්සවනයොනියොමනසිකාරෙ

සන්ධායාහ.

හජිතබ්බොති තප්පච්චයෙ දානාදිපුඤ්ඤධම්මො.

475. උප්පට්ඨාටිආකාරොනාති පයමං සංකිලෙසධම්මො දස්සෙන්වා පච්ඡා වොදානධම්මදස්සනං සත්ථු දෙසනාපට්ඨාටි, යථා – “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්භා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 498; විසුද්ධි. මහාටි. 1.14), තථා උප්පට්ඨාටිපකාරෙන, සා ච බො පුරිමෙසු ද්විසු ධම්මසමාදානෙසු, පච්ඡිමෙසු පන පට්ඨාටියාව මාතිකා පට්ඨපිතා. යථාධම්මරසෙනෙවාති පහාතබ්බපහායකධම්මානං යථාසභාවෙනෙව. සභාවො හි යාථාවතො රසිතබ්බතො ඡාතිතබ්බතො “රසො”ති වුච්චති. පයමං පහාතබ්බධම්මො දස්සෙන්වා තදනන්තරං “ඉමෙ ධම්මා එතෙහි පතියන්ති”ති පහායකධම්මදස්සනං දෙසනානුපුබ්බි. ගහණං ආදියනං අත්තතො සත්තානෙ උප්පාදනං.

478. වධදණ්ඩාදිහි හීතස්ස උපසඬ්ඤාමනෙ, මිච්ඡා වරින්වා තථා අපගමනෙ ච පුබ්බාපරචෙතනානං වසෙන මිච්ඡාවාරො දුක්ඛවෙදනො හොති, තථා ඉස්සානින්දාදිහි උපද්දුතස්ස අපරචෙතනාවසෙන, එවං අභිජ්ඣාමිච්ඡාදිට්ඨිසුපි යථාරහං වෙදිතබ්බං. තිස්සන්තම්පි චෙතනානන්ති පුබ්බාපරසන්තිට්ඨාපකචෙතනානං. අදින්තාදානං මුසාවාදො පිසුණවාවා සම්ඵප්පලාපොති ඉමෙසං චතුත්තං සන්තිට්ඨාපකචෙතනානං සුඛසම්පයුත්තා වා උපෙක්ඛාසම්පයුත්තා වාති අයං නයො ඉධ අධිකතත්තා න උද්ධටො. දොමනස්සමෙව චෙත්ථ දුක්ඛන්ති ඉදං පුබ්බභාගාපරභාගචෙතනාපි චෙත්ථ ආසන්නා දොමනස්සසහගතා එව හොන්තිති කත්වා වුත්තං. අනාසන්නා පන සන්ධාය “පරියෙට්ඨිං වා ආපජ්ජන්තස්සා”තිආදි වුත්තං. තෙනෙව මිච්ඡාවාරාභිජ්ඣාමිච්ඡාදිට්ඨිනං පුබ්බභාගාපරභාගචෙතනා ආසන්නා සන්තිට්ඨාපකචෙතනාගතිකාවාති දස්සිතං හොතිති දට්ඨබ්බං. පරියෙට්ඨින්ති මිච්ඡාවාරාදිසු විතික්කම්තබ්බචත්ථුමාලාගන්ධාදිපරියෙසනං. පාණාතිපාතාදිසු මාරෙතබ්බචත්ථුආවුධාදිපරියෙසනං ආපජ්ජන්තස්ස. අකිච්ඡෙනපි තෙසං පරියෙසනං සම්භවතිති “වට්ඨකියෙවා”ති සාසඬ්ඤා වදති.

479. සුඛවෙදනා භොන්තීති සුඛවෙදනාපි භොන්තීති අධිජ්ජායො. තාසං චෙතනානං අසුඛවෙදනතාපි ලබ්භතීති “සුඛවෙදනාපි භොන්තියෙවා”ති සාසඬ්ඤාචරිතං. සොමනස්සමෙව චෙත්ථ සුඛන්ති ඉදං පුබ්බභාගාපරභාගචෙතනාපි සොමනස්සසහගතා එව භොන්තීති කත්වා චුත්තං. තඤ්ච ඛො මිච්ඡාචාරවජ්ජානං ඡන්තං වසෙන. මිච්ඡාචාරස්ස පන පුබ්බාපරභාගස්ස වසෙන “කායිකං සුඛමිති වට්ටතියෙවාති සාසඬ්ඤාචරිතං.

480. දොසජපරිලාභවසෙනස්ස සියා කායිකමිති දුක්ඛන්ති අධිජ්ජායෙන “සො ගණ්භන්තොපි දුක්ඛිතො”ති චුත්තං. චෙතොදුක්ඛමෙව වා සන්ධාය තස්ස අපරාපරුජ්ජත්තිදස්සනත්ථං “දුක්ඛිතො දොමනස්සිතො”ති චුත්තං.

481. දසසුපි පදෙසුති දසසුපි කොට්ඨාසෙසු, වාකොසු වා. උපෙක්ඛාසම්පයුත්තතාපි සම්භවතීති “සුඛසම්පයුත්තා භොන්තියෙවා”ති ඉධ සාසඬ්ඤාචරිතං. පාණාතිපාතා පටිවිරතස්ස කායොපි සියා විගතදරථපරිලාභොති පාණාතිපාතාවෙරමණිආදිපච්චයා කායිකපටිසංවෙදනාපි සම්භවතීති සහාපි සුඛෙතාති එත්ථ කායිකසුඛමිති වට්ටතියෙව.

482. තිත්තකාලාබ්බති උපභුත්තස්ස උම්මාදාදිපාපනෙන කුච්ඡිතතිත්තකරසො අලාබ්බ. න රුචිච්ඡස්සති අනිට්ඨරසතාය අනිට්ඨඵලතාය ව.

483. රසං දෙතීති රසං දස්සෙති විභාවෙති.

484. පුතිමුත්තන්ති පුතිසභාවමුත්තං. තරුණන්ති ධාරාවසෙන නිපතන්තං හුත්වා උණ්භං. තෙනස්ස උපරිමුත්තතමාහ. මුත්තඤ්ඤි පස්සාවමග්ගතො මුච්චමානං කායුස්මාවසෙන උණ්භං භොති.

485. යං භගන්දරසංසට්ඨං ලොහිතං පක්ඛන්දතීති භගන්දරඛ්‍යාධිසහිතාය ලොහිතපක්ඛන්දතාය වසෙන යං ලොහිතං විස්සවති. පිත්තසංසට්ඨං ලොහිතං පක්ඛන්දතීති ආනෙත්වා සම්ඛන්ධො.

486. උඛ්ඛිද්ධෙති දුරෙ. අබ්භමහිකාදිඋපක්කිලෙසවිගමෙන හි ආකාසං උත්තුඬ්ඣං විය දුරං විය ව ඛායති. තෙනාහ “දුරිභූතෙ”ති. තමංයෙව තමගතං “ගුථගතං මුත්තගත”න්ති (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11) යථා. භාසතෙ ව තපතෙ ව විරොචතෙ ව ඉදං චතුත්ථං ධම්මසමාදානං විහජන්තෙන කුසලකම්මපට්ඨස්ස විහජිත්වා දස්සිතත්තා.

සඬ්ඤාචරිතං කන්දමාදසපොච. සරහඤ්ඤවසෙනාති අත්ථං අවිහජිත්වා පදසො සරහඤ්ඤවසෙන. ඔසාරෙත්තස්සාති උච්චාරෙත්තස්ස. සද්දෙති ඔසාරණසද්දෙ. අධිගතවිසෙසං අනාරොචෙතුකාමා දෙවතා

තත්ථෙව අත්තරධාසි. තං දිවසන්ති සත්ථාරා දෙසිතදිවසෙ. ඉති අත්තනො විසෙසාධිගමනිමිත්තතාය අයං දෙවතා ඉමං සුත්තං පියායති. සෙසං උත්තානමෙව.

මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වීමංසකසුත්තවණ්ණනා

487. අත්ථවීමංසකොති අත්තත්ථපරත්ථාදිඅත්ථවිජානනකො. සඨබාරවීමංසකොති සඨබතධම්මෙ සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො වා ආයතනාදිවිභාගතො ව වීමංසකො. සත්ථුචීමංසකොති “සත්ථා නාම ගුණතො ඵදිසො ඵදිසො වා”ති සත්ථු උපපරික්ඛකො. වීමංසකොති විචාරකො. යං චෙතසො සරාගාදිවිභාගතො පරිච්ඡින්නං, තං චෙතොපරියායො. තෙනාහ “චිත්තපරිච්ඡේද”න්ති. යස්මා චෙතොපරියායඤ්ඤාණලාභී – “ඉදං චිත්තං ඉතො පරං පචත්තං ඉදමිතො පර”න්ති පරස්ස චිත්තූප්පත්තිං පජානාති, තස්මා චුත්තං “චෙතොපරියායන්ති චිත්තවාර”න්ති. වාරත්ථෙපි හි පරියාය-සද්දො හොති – “කස්ස නු ඛො, ආනන්ද, පරියායො අප්ප හික්ඛුතියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.398). චිත්තවාරන්තිපි පාඨො, චිත්තපචත්තින්ති අත්ථො. එවං විජානනත්ථායාති ඉදානි වූච්චමානාකාරෙන වීමංසනත්ථාය.

488. කල්‍යාණමිත්තූපනිස්සයන්ති කල්‍යාණමිත්තසඨබාතං බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස බලවසන්තිස්සයං. උපඨිඨං අත්තනො ආනුභාවෙනාති ඉමිනා පුග්ගලෙන සම්පාදියමානස්ස බ්‍රහ්මවරියස්ස උපඨිඨභාගමත්තං අත්තනො විමුක්තිපරිපාවකධම්මානුභාවෙන සිජ්ඣති. උපඨිඨං කල්‍යාණමිත්තානුභාවෙනාති ඉතරො පන උපඨිඨභාගො යං නිස්සාය බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති, තස්ස කල්‍යාණමිත්තස්ස උපදෙසානුභාවෙන හොති, සිජ්ඣතිති අත්ථො. ලොකසිද්ධො එව අයමත්ථො. ලොකියා හි –

“පාදො සිද්ධො ආවරියා, පාදො හිස්සානුභාවතො;
තංචිජ්ජාසෙවකා පාදො, පාදො කාලෙන පච්චති”ති. –

වදන්ති. අත්තනො ධම්මතායාති අත්තනො සභාවෙන, ඤාණෙනාති අත්ථො. කල්‍යාණමිත්තතාති කල්‍යාණො භද්‍රා සුන්දරො මිත්තො එතස්සාති කල්‍යාණමිත්තො, තස්ස භාවො කල්‍යාණමිත්තතා, කල්‍යාණමිත්තවත්තතා. සීලාදිගුණසම්පන්නෙහි කල්‍යාණපුග්ගලෙහෙව අයනං පචත්ති කල්‍යාණසභායතා. තෙසු එව චිත්තෙන චෙව කායෙන ව නින්තපොණපඤ්චාරභාවෙන පචත්ති කල්‍යාණසම්පවඨිකතා. මාහෙවන්ති එවං මා ආහ, “උපඨිඨං බ්‍රහ්මවරියස්සා”ති මා කථෙහිති අත්ථො. තදමිනාති එත්ථ න්ති නිපාතමත්තං ද-කාරො පදසන්ධිකරො ඉ-කාරස්ස අ-කාරං කත්වා නිද්දෙසො. ඉමිනාපීති ඉදානි වූච්චමානෙනපීති අත්ථො.

පරියායෙනාති කාරණෙන. ඉදානි තං කාරණං දස්සෙතුං “මමං භී”තිආදි වුත්තං.

යථා චෙත්ථ, අඤ්ඤෙසුපි සුත්තෙසු කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයමෙව විසෙසොති දස්සෙන්තො “භික්ඛුනං බාහිරභිගසම්පත්තිං කථෙන්නොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ විමුත්තිපරිපාවනියධම්මෙති විමුත්තියා අරහත්තස්ස පරිපාවකධම්මෙ. පච්චයෙති ගිලානපච්චයභෙසජ්ජෙ. මහාජච්චොති මහාකුලීනො.

කායිකො සමාවාරොති අභික්කමපටික්කමාදිකො සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤපරික්ඛතො පාකතිකො ව. වීමංසකස්ස උපපරික්ඛකස්ස. චක්ඛුවිඤ්ඤෙයො නාම චක්ඛුද්වාරානුසාරෙන විඤ්ඤාතබ්බත්තා. සොතවිඤ්ඤෙයොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සංකිලිට්ඨාති රාගාදිසංකිලෙසධම්මෙහි විබාධිතා, උපතාපිතා විදුස්සිතා මලීනා වාති අත්ථො. තෙ පන තෙහි සමන්තාගතා භොන්තිති ආහ “කිලෙසසම්පයුත්තා”ති. යදි න චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයො, පාළියං කථං තථා වුත්තාති ආහ “යථා පනා”තිආදි. කායචචීසමාවාරාපි සංකිලිට්ඨායෙව නාම සංකිලිට්ඨවිත්තසමුට්ඨානතො. භවති හි තංභෙතුකෙපි තදුපවාරො යථා “සෙම්භො ගුලො”ති. “මා මෙ ඉදං අසාරුප්පං පරො අඤ්ඤාසී”ති පන පටිච්ඡන්තත්තාය න න උපලබ්භන්ති. “න බො මයං, භන්තෙ, භගවතො කිඤ්චි ගරහාමා”ති වත්ථා ගරහිතබ්බාහාවං දස්සෙන්තො “භගවා භී”තිආදිමාහ. අභාවිතමග්ගස්ස හි ගරහිතබ්බතා නාම සියා, න භාවිතමග්ගස්ස. එස උත්තරො මාණවො “බුද්ධම්පි ගරහිත්වා පක්කම්ස්සාමී”ති කත්වා අනුබන්ධි. එවං චිත්තෙසි මහාහිනික්ඛමනදිවසෙ අත්තතො වචනෙ අට්ඨිතත්තා. කිඤ්චි වජ්ජං අපස්සන්තො මාරො එවමාහ

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;
ඔතාරං නාධිගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතීමතො”ති. (සු. නි. 448);

කාලෙ කණ්ඞා, කාලෙ සුක්කාති යථාසමාදින්නං සම්මාපටිපත්තිං පරිසුද්ධං කත්වා පවත්තෙතුං අසක්කොන්තස්ස කදාපි කණ්ඞා අපරිසුද්ධා කායසමාවාරාදයො, කදාපි සුක්කා පරිසුද්ධාති එවං අන්තරන්තරා බ්‍යාමිස්සවසෙන වොමිස්සකා. නික්කිලෙසාති නිරුපක්කිලෙසා අනුපක්කිලිට්ඨා.

අනවජ්ජං වජ්ජරහිතත්තා. දීඝරත්තන්ති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. සමාපන්නොති සම්මා ආපන්නො සමඛිගීභූතො. තෙනාහ “සමන්තාගතො”ති. අත්තනා කතස්ස අසාරුප්පස්ස පටිච්ඡාදනත්ථං ආරඤ්ඤකො විය හුත්වා. තස්ස පරිහාරන්ති උලාරෙහි පුජාසක්කාරෙහි

මනුස්සෙහි තස්ස පරිහරියමානතං. අතිදුප්පිනොති එවං මනුස්සානං සම්භාවනාය අතිවිය දත්තො ගබ්බිනො.

න ඉත්තරසමාපන්නොති ජානාති. කස්මා? සීලං නාම දීඝෙන අද්ධුනා ජානිතබ්බං, න ඉත්තරෙන. ඉදානි අනෙකජාතිසමුදාවාරවසෙන තථාගතො ඉමං කුසලං ධම්මං දීඝරත්තං සමාපන්නො, තඤ්චස්ස අතිවිය අවිජරියන්ති දස්සෙතුං “අනවිජරියං චෙත”න්තිආදි වුත්තං.

අරඤ්ඤගාමකෙති අරඤ්ඤපදෙසෙ එකස්මිං බුද්දකගාමෙ. තත්ථ නෙසං දිවසෙ දිවසෙ පිණ්ඩාය වරණස්ස අවිච්ඡින්නතං දස්සෙතුං “පිණ්ඩාය වරන්ති”ති වුත්තං. පිවන්තීති එත්ථාපි එසෙව නයො. දුල්ලභලොභො හොති සමුද්දස්ස දුරතාය.

තදා කිර විදෙහරට්ඨෙ යොළස ගාමසහස්සාති මහන්තානෙව. තෙනාහ – “හිත්වා ගාමසහස්සාති, පරිපුණ්ණාති යොළසා”ති. ඉදානි කස්මා “සන්තිධිං දානි කුබ්බසී”ති මං සට්ඨෙට්ඨාති වත්ථුකාමො තං අනාවිකත්වා “ලොණ...පෙ.... න කරොථා”ති ආහ. ගන්ධාරො තස්සාධිප්පායං විභාවෙතුකාමො “කිං මයා කතං වෙදෙහිසී”ති ආහ.

ඉතරො අත්තනො අධිප්පායං විභාවෙන්තො “හිත්වා”ති ගාථමාහ. ඉතරො “ධම්මං හණාමී”ති ගාථන්ති එවං සබ්බාපි නෙසං වචනපට්ඨවනගාථා. තත්ථ පසාසසීති සට්ඨෙට්ඨන්තො විය අනුසාසසී. න පාපමුපලිම්පති විත්තප්පකොපාභාවතො. මහත්ථියන්ති මහාඅත්ථසංහිතං. නො චෙ අස්ස සකා බුද්ධිතිආදි වෙදෙහඉසිනො – “ආවරියො මම හිතෙසිතාය යත්වා ධම්මං එව හණාමී”ති යොනිසො උම්මුජ්ජනාකාරදස්සනං. තෙනාහ “එවඤ්ච පන වත්වා”තිආදි.

“ඤත්තා”ති ලොකෙ ඤායති විස්සුතොති ඤාතො, ඤාතස්ස භාවො ඤත්තං. අප්ඤාපන්නොති උපගතො. ඤත්ත-ග්ගහණෙන පත්ථටයසතා විභාවිතාති ආහ “යසඤ්ච පරිවාරසම්පත්ති”න්ති. කීන්ති කිංපයොජනං, කො එත්ථ දොසොති අධිප්පායො.

තත්ථ තත්ථ විජ්ඣන්තොති යසමදෙන පරිවාරමදෙන ච මත්තො හුත්වා ගාමෙපි විහාරෙපි ජනවිචිත්තෙපි සඬ්ඝමජ්ඣෙපි අඤ්ඤෙ හික්ඛු සට්ඨෙට්ඨන්තො “මය්හං නාම පාදා ඉතරෙසං පාදච්ඡිසනට්ඨානං චුසන්ති”ති අච්ඡිතුකාමතාය අග්ගපාදෙන භූමිං චුසන්තො විය වරති. ඔනමතීති නිවාතවුත්තිතාය අවනමති අනුද්ධතො අත්ථද්ධො හොති. අකිඤ්චනභාවන්ති “පබ්බජිතෙන නාම අකිඤ්චනඤාණෙන සමපරිග්ගහෙන හවිතබ්බ”න්ති අකිඤ්චනජ්ඣාසයං පටිඅවෙක්ඛිත්වා. ලාහෙපි තාදී, අලාහෙපි තාදීති යථා අලාහකාලෙ ලාහස්ස ලද්ධකාලෙපි තට්ඨෙට්ඨාති තාදී එකසදිසො. යසෙ සතිපි මහාපරිවාරකාලෙපි.

අභයො භුත්වා උපරතොති නිබ්භයො භුත්වා භයස්ස අභාවෙනෙව ඔරමිතබ්බතො උපරතො භයභෙතුනං පහීනත්තා. තඤ්ච ඛො න කතිපයකාලං, අථ ඛො අවිචන්තමෙව උපරතොති අවිචන්තුපරතො. අථ ඛො භාගිතබ්බවත්ථුං අවෙක්ඛිත්වා තතො භයෙන උපරතො. කිලෙසා එව භාගිතබ්බතො කිලෙසභයං. එස නයො සෙසෙසුපි. සත්ත සෙක්ඛාති සත්ත සෙක්ඛාපි භයුපරතා, පගෙව පුටුප්පනොති අධිප්පායො.

ථණ්ඩිලපීඨකන්ති ථණ්ඩිලමඤ්චසදිසං පීඨකන්ති අත්ථො. නිස්සායාති අපස්සාය තං අපස්සායං කත්වා. ද්විත්තං මජ්ඣෙ ථණ්ඩිලපීඨකා ද්වාරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තස්ස නෙවාසිකභික්ඛුස්ස න පඤ්ඤායි. අසඤ්ඤතනීභාරොනාති න සඤ්ඤතාකාරෙන. “මං භායන්තො හෙට්ඨාමඤ්චං පට්ටියො භවිස්සති”ති හෙට්ඨාමඤ්චං ඔලොකෙන්වා. උක්කාසි “ඛහි ගච්ඡන්තො අක්කොසිත්වා මා අපුඤ්ඤං පසව්”ති. අධිවාසෙතුන්ති තාදිසං ඉද්ධානභාවං දිස්වාපි පට්ටායන්තො අත්තනො කොධං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො.

බයෙනෙවාති රාගස්ස අවිචන්තක්ඛයෙනෙව චිතරාගත්තා. න පටිසඬ්ඛාය වාරෙන්වාති න පටිසඬ්ඛානබලෙන රාගපරිශුච්ඡානං නිවාරෙන්වා චිතරාගත්තා. එවං වුත්තප්පකාරෙන. කායසමාවාරාදීනං සංකිලිට්ඨානං චිතික්කමියානඤ්ච අභාවං ආචාරස්ස වොදානං චිරකාලසමාවිණ්ණතාය ඤාතස්ස සහිතභාවෙපි අනුපක්කිලිට්ඨතාය අභයුපරතභාවසමන්තෙසනාය ආකරියති ඤාපෙතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො පකාරතො ඤාපියති එතෙහීති ආකාරා, උපපත්තිසාධනකාරණාති. තාති පන යස්මා අත්තනො යථානුමතස්ස අත්ථස්ස ඤාපකභාවෙන වචන්ටීයන්ති, තස්මා තාති තෙසං මූලකාරණභූතාති අනුමානඤාණාති ව දස්සෙන්තො භගවා – “කෙ පනායස්මතො ආකාරා කෙ අත්ථයා”ති අවොවාති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “ආකාරාති කාරණාති, අත්ථයාති අනුබුද්ධියො”ති ආභ. යථා හි ලොකෙ දිට්ඨෙත ධූමෙන අදිට්ඨං අග්ගිං අත්ථෙති අනුමානතො ජානාති, එවං වීමංසකො භික්ඛු – “භගවා එකෙකවිභාරෙසු සුප්පට්ඨන්තෙසු දුප්පට්ඨන්තෙසු ව යථා එකසදිසතාදස්සනෙන අභයුපරතතං අත්ථෙති අනුමානතො ජානාති, සුප්පට්ඨන්තදුප්පට්ඨන්තපුග්ගලෙසු අනුස්සාදනානපසාදනප්පත්තාය සත්ථු අවිපරිතධම්මදෙසනතාය සම්මාසම්බුද්ධතං සඬ්ඝසුප්පට්ඨන්තිඤ්ච අත්ථෙති අනුමානතො ජානාති, එවං ජානන්තො ව අභයුපරතො තථාගතො සබ්බධි චිතරාගත්තා, යො යත්ථ චිතරාගො, න සො තත්තිමිත්තං කිඤ්චි භයං පස්සති සෙය්‍යාථාපි බ්‍රහ්මා කාමභවනිමිත්තං, තථා සම්මාසම්බුද්ධො භගවා අවිපරිතධම්මදෙසනත්තා, ස්වාඛාතො ධම්මො එකන්තනියානිකත්තා, සුප්පට්ඨන්තො සඬ්ඝො අවෙච්චප්පසන්තත්තා”ති වත්ථුත්තයං ගුණතො යාථාවතො ජානාති.

ගණ්ඨන්ධනෙනාති “මම සද්ධිවිහාරිකා මම අන්තෙවාසිකා”ති එවං ගණං අපෙක්ඛාසඤ්ඤානෙන ඛන්ධනෙන ඛද්ධා පයුත්තා. තාය තාය පටිපත්තියාති “සුගතා දුග්ගතා”ති චුත්තාය සුප්පටිපත්තියා දුප්පටිපත්තියා ව. උස්සාදනාති ගුණවසෙන උක්කංසනා. අපසාදනාති භීළනා. උභයත්ථ ගෙහස්සිතවසෙනාති ඉමිනා සම්මාපටිපත්තියා පරෙසං උය්‍යාජනත්ථං – “පණ්ඨිතො, භික්ඛවෙ, මහාකච්චානො”තිආදිනා (ම. නි. 1.205; 3.285, 322) ගුණතො උක්කංසනම්පි ආයතිං සංවරාය යථාපරාධං ගරහණම්පි න නිවාරෙති.

489. විමංසකස්සපි අධිප්පායො විමංසනවසෙන පවත්තො. මූලවිමංසකො හෙතුවාදිතාය. ගණ්ඨිවිමංසකස්ස අනුස්සුතිභාවතො චුත්තං “පරස්සෙව කථාය නිට්ඨංභිගතො”ති. තෙනාහ භගවා – “පරස්ස වෙතොපරියායං අජානන්තෙනා”ති. තථාගතොව පටිපුච්ඡිතඛිඛොති ඉමිනා පුඛ්ඛෙ සාධාරණතො චුත්තං අනුමානං උක්කංසං පාපෙත්වා වදති. උක්කංසගතඤ්ඤාතං අනුමානං, යදිදං සබ්බඤ්ඤාවචනං අවිසංවාදං සාමඤ්ඤතො අපුපුජ්ජනගොචරස්ස අත්ථස්ස අනුමානතො. තිවිධො හි අත්ථො, කොචි පච්චක්ඛස්සිද්ධො, යො රූපාදිධම්මානං පච්චත්තවෙදනියො අනිද්දිස්සිතඛිඛාකාරො. කොචි අනුමානස්සිද්ධො, යො ස්වාදීප්ප පස්සිද්ධෙන පච්චයායත්තභාවෙන සාධියමානො සද්දාදිනං අනිච්චතාදිආකාරො. කොචි ඔකප්පනස්සිද්ධො, යො පචුරජනස්ස අච්චත්තමදිට්ඨො සද්ධාවිසයො පරලොකනිඛිඛානාදි. තත්ථ යස්ස සත්ථුනො වචනං පච්චක්ඛස්සිද්ධෙ අනුමානස්සිද්ධෙ ව අත්ථෙ න විසංවාදෙති අවිපරිතප්පවත්තියා, තස්ස වචනෙන සද්ධෙය්‍යත්ථස්සිද්ධි, සද්ධෙය්‍යරූපා එව ව යෙභුය්‍යෙන සත්ථුගුණා අච්චත්තසම්භවතො.

එස මය්හං පථොති ය්වායං ආජීවට්ඨමකසීලසඤ්ඤාතො මය්හං ඔරමත්තකො ගුණො, එස අපරචිත්තවිදුනො විමංසකස්ස භික්ඛුනො මම ජානනපථො ජානනමග්ගො. එස ගොවරොති එසො එත්තකො එව තස්ස මයි ගොවරො, න ඉතො පරං. තථා හි බ්‍රහ්මජාලෙපි (දී. නි. 1.7) භගවතා ආජීවට්ඨමකසීලමෙව නිද්දිට්ඨං. එතාපාථොති එත්තකාපාථො. යො සීලෙ පතිට්ඨිතො “එතං මමා”ති, “ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති තණ්හාය පරාමසන්තො, තස්ස විසෙසභාගියතාය, නිබ්බේධභාගියතාය වා අකාරණෙන තණ්හං අනතිචත්තනතො සො තම්මයො නාම. තෙනාහ “න තම්මයො න සතණ්හො”තිආදි.

සුතස්ස උපරුපරි විසෙසාවහභාවෙන උත්තරුත්තරඤ්ඤෙව තස්ස ව විසෙසස්ස අනුක්කමෙන පණ්ණිතතරභාවතො පණ්ණිතතරඤ්ඤෙව කත්වා දෙසෙති. සවිපක්ඛන්ති පහාතඛිඛපහායකභාවෙන සප්පටිපක්ඛං. කණ්හං පටිබාහිත්වා සුක්කන්ති ඉදං ධම්මජාතං කණ්හං නාම, ඉමස්ස පහායකං ඉදං සුක්කං නාමාති එවං කණ්හං පටිබාහිත්වා සුක්කං. සුක්කං පටිබාහිත්වා කණ්හන්ති

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා වූළයමකවග්ගො
එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉධ පන “ඉමිනා පහාතබ්බ”න්ති වත්තබ්බං.
සඋස්සාහන්ති සබ්බාපාරං. කිරියමයවිත්තානඤ්ඤි
අනුපච්ඡින්නාවිජ්ජාතණ්භාමානාදිකෙ සන්තානෙ සබ්බාපාරතා සඋස්සාහතා,
සවිපාකධම්මතාති අත්ථො. තස්මිං දෙසිතෙ ධම්මෙති තස්මිං සත්ථාරා
දෙසිතෙ ලොකියලොකුත්තරධම්මෙ. එකච්චං එකදෙසභූතං
මග්ගඵලනිබ්බානසඤ්ඤාතං පටිවෙධධම්මං අභිඤ්ඤාය අභිවිසිට්ඨාය
මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා. පටිවෙධධම්මෙන මග්ගෙන. දෙසනාධම්මෙති
දෙසනාරුළුභෙ පුබ්බභාගියෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙ නිට්ඨං ගච්ඡති – “අද්ධා
ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමී”ති. පුබ්බෙ
පොච්ඡජ්ජනිකසද්ධායපි පසන්තො, තතො භියොයාසොමත්තාය
අවිපරිතධම්මදෙසනො සම්මාසම්බුද්ධො සො භගවාති සත්ථරි පසිදති.
නිය්‍යානිකත්තාති වට්ටදුක්ඛතො එව තතො නිය්‍යානාවහත්තා. වඬිකාදීති
ආදි-සද්දෙන අඤ්ඤං අසාමිච්චරියායං සබ්බං දොසං සඤ්ඤාණ්භාති.

490. ඉමෙහි සත්ථුවිමංසනකාරණෙහිති “පරිසුද්ධකායසමාවාරතාදීහි
වෙව උත්තරුත්තරිපණිතපණිතඅවිපරිතධම්මදෙසනාහි වා”ති ඉමෙහි
යථාචුත්තෙහි සත්ථුඋපපරික්ඛනකාරණෙහි. අක්ඛරසම්පිණ්ඩනපදෙහිති
තෙසංයෙව කාරණානං සම්බොධනෙහි අක්ඛරසමුදායලක්ඛණෙහි පදෙහි.
ඉධ චුත්තෙහි අක්ඛරෙහිති ඉමස්මිං සුත්තෙ චුත්තෙහි යථාචුත්තස්ස
අත්ථස්ස අභිබ්‍යඤ්ජනතො බ්‍යඤ්ජනසඤ්ඤිතෙහි අක්ඛරෙහි. ඔකජ්ජනාති
සද්ධෙය්‍යවත්ථුං ඔක්කන්තිත්වා පසිදනතො ඔකජ්ජනලක්ඛණා. සද්ධාය
මූලං නාමාති අවෙච්චප්පසාදභූතාය සද්ධාය මූලං නාම කාරණන්ති
සද්දහනස්ස කාරණං පරිසුද්ධකායසමාවාරාදිකං. ථීරා
පටිපක්ඛසමුච්ඡෙදෙන සුජ්ජතිට්ඨිතත්තා. හරිතුං න සක්කාති අපනෙතුං
අසක්කුණෙය්‍යා. ඉතරෙසු සමණබ්‍රාහ්මණදෙවෙසු වත්තබ්බමෙව නත්ථීති
ආහ “සම්මතපාපසමණෙන වා”තිආදි.

“බුද්ධානං කෙසඤ්චි සාවකානඤ්ච විබාධනත්ථං මාරො උපගච්ඡති”ති
සුතපුබ්බත්තා “අයං මාරො ආගතො”ති වින්තෙසි. ආනුභාවසම්පන්නෙන
අරියසාවකෙන පුච්ඡිතත්තා මුසාවාදං කාතුං නාසක්ඛි. එතෙති යථාචුත්තෙ
සම්මතපාපසමණාදයො යිපෙත්වා. සභාවසමන්තෙසනාති
යථාවසමන්තෙසනා අවිපරිතවිමංසා. සභාවෙනෙවාති සබ්භාවෙනෙව
යථාභූතගුණතො එව. සුට්ඨු සම්මදෙව. සමන්තෙසිතොති උපපරික්ඛිතො.
සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙවාති.

විමංසකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා

491. තස්මාති යස්මා කොසම්බරුක්ඛවතී, තස්මා නගරං
කොසම්බිතිසඤ්ඤාමාසි. කුසම්බස්ස වා ඉසිතො නිවාසභූමි කොසම්බි,
තස්සාවිදුරෙ භවත්තා නගරං කොසම්බි.

සොසිතසෙට්ඨිනා කාරිතෙ ආරාමෙති එත්ථ කො සොසිතසෙට්ඨි,
 කථංඤ්වානෙන ආරාමො කාරිතොති අන්තොලීනාය වොදනාය විස්සජ්ජනෙ
 සමුදාගමතො පට්ඨාය සොසිතසෙට්ඨිං දස්සෙතුං “අද්දිලරට්ඨං නාම
 අහොසි”තිආදි ආරද්ධං. කෙදාරපරිච්ඡින්නන්ති තත්ථ තත්ථ කෙදාරභූමියා
 පරිච්ඡින්නං. ගච්ඡන්තොති කෙදාරපාළියා ගච්ඡන්තො. පහුතපායසන්ති
 පහුතතරං පායසං, තං පන ගරු සිනිද්ධං අන්තරාමග්ගෙ අප්පාහාරතාය
 මන්දගහණිකො සමානො ජීරාපෙතුං නාසක්ඛි. තෙනාහ “ජීරාපෙතුං
 අසක්කොන්තො”තිආදි. යසවති රූපවති කුලසරෙ නිබ්බන්ති.
 සොසිතසෙට්ඨි නාම ජාතොති එවමෙත්ථ සඬබ්බෙපෙනෙව
 සොසිතසෙට්ඨිවත්ථුං කථෙති, විත්ථාරො පන ධම්මපදවත්ථුමිහි (ධ. ප.
 අට්ඨ. 1.සාමාවතීවත්ථු) වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

උපසංකප්පනවසෙනාති ආහාරපරික්ඛිණකායස්සාති ආහාරක්ඛයෙන පරික්ඛිණකායස්සාති ජනවිචිත්තෙ ඵාසුකට්ඨානෙ.	උපසඬකප්පනනියාමෙන. ආහාරනිමිත්තපරික්ඛිණකායස්ස, අත්ථො. සුඤ්ඤාගාරෙති
--	--

කලහස්ස පුබ්බභාගො භණ්ඩනං නාමාති කලහස්ස හෙතුභූතා පරිභාසා
 තංසදිසි ව අනිට්ඨකිරියා භණ්ඩනං නාම. හත්ථපරාමාසාදිවසෙනාති
 කුජ්ඣිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථෙ ගහෙත්වා
 පරාමසනඅච්චන්තබන්ධනාදිවසෙන. “අයං ධම්මො”තිආදිනා
 විරුද්ධවාදභූතං ආපන්නාති විවාදාපන්නා. තෙනාහ “විරුද්ධභූත”න්තිආදි.
 මුඛසන්නිස්සිතතාය වාචා ඉධ “මුඛ”න්ති අධිජ්ජෙතාති ආහ “මුඛසත්තිහීති
 වාචාසත්තිහී”ති. සඤ්ඤත්තින්ති සඤ්ඤාපනං “අයං ධම්මො, අයං
 චිනයො”ති සඤ්ඤාපෙතබ්බතං. නිජ්ඣාත්තින්ති යාථාවතො තස්ස
 නිජ්ඣානං. අට්ඨකථායං පන “සඤ්ඤත්තිවෙච්චනමෙවෙත”න්ති වුත්තං.

සවෙ හොති දෙසෙස්සාමීති සුබ්බවතාය සික්ඛාකාමතාය ව ආපත්තිං
 පස්සි. නත්ථී තෙ ආපත්තිති අනාපත්තිපක්ඛොපි එත්ථ සම්භවතිති
 අධිජ්ජායෙනාහ. සා පනාපත්ති එව. තෙනාහ — “තස්සා ආපත්තියා
 අනාපත්තිදිට්ඨි අහොසි”ති.

492. කලහභණ්ඩනවසෙනාති කලහභණ්ඩනස්ස නිමිත්තවසෙන.
 යථානුසන්ධිනාව ගතන්ති කලහභණ්ඩනානං සාරණියධම්මපටිපක්ඛන්තා
 තදුපසමාවහා හෙට්ඨාදෙසනාය අනුරූපාව උපරිදෙසනාති යථානුසන්ධිනාව
 උපරිසුත්තදෙසනා පවත්තා. සරිතබ්බයුත්තාති අනුස්සරණාරහා.
 සබ්බන්තමාරින්නති සහධම්මිකානං. පියං පියාසිතබ්බං කරොන්තිති
 පියකරණං. ගරුං ගරුට්ඨානියං කරොන්තිති ගරුකරණං. සඬගහණත්ථායාති
 සඬගහවත්ථුච්චිසෙසභාවතො සබ්බන්තමාරින්නං සඬගණ්හනාය සංවත්තන්තිති
 සම්බන්ධො. අවිවාදනත්ථායාති සඬගහවත්ථුභාවතො එව න විවාදනාය. සති

ව අවිවාදනානෙකුභූතසංඛිගාහණත්තෙ තෙසං වසෙන සබ්බමචාරීනං සමග්ගභාවො හෙදාභාවො සිද්ධොයෙවාති ආහ “සාමග්ගියා”ති ආදි. මිජ්ජති සිනිය්හති එතායාති මෙත්තා, මිත්තභාවො, මෙත්තා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, කායකම්මං. තං පන යස්මා මෙත්තාසහගතචිත්තසමුට්ඨානං, තස්මා චුත්තං “මෙත්තචිත්තෙන කත්තබ්බං කායකම්ම”න්ති. ඉමානි මෙත්තකායකම්මාදීනි භික්ඛූනං වසෙන ආගතානි පාඨෙ භික්ඛූහි පච්චුප්පියපෙතබ්බතාවචනතො. භික්ඛූග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ සෙසසහධම්මිකානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. භික්ඛූනො සබ්බම්පි අනවජ්ජකායකම්මං ආභිසමාචාරිකකම්මන්තොගධමෙවාති ආහ — “මෙත්තචිත්තෙන...පෙ.... කායකම්මං නාමා”ති. වත්තවසෙන පවත්තියමානා චෙතියබ්බොධිතං වන්දනා මෙත්තාසදිසිති කත්වා තදත්ථාය ගමනං මෙත්තං කායකම්මන්ති චුත්තං. ආදි-සද්දෙන චෙතියබ්බොධිභික්ඛූසු චුත්තාවසෙසඅපවායනාදිං මෙත්තාවසෙන පවත්තං කායිකං කිරියං සංඛිගණ්හාති.

තෙපිටකම්පි බුද්ධවචනං කථියමානන්ති අධිජ්ජායො. තිණි සුවරිතානි කායවචිමනොසුවරිතානි. චිත්තනන්ති ඉමිනා එවං චිත්තනමත්තම්පි මෙත්තං මනොකම්මං, පගෙව විධිපටිපන්නා භාවනාති දස්සෙති.

සභායභාවූපගමනං තෙසං පුරතො. තෙසු කරොන්තෙසුයෙව හි සභායභාවූපගමනං සම්මුඛා කායකම්මං නාම හොති. කෙවලං “දෙවො”ති අවත්වා ගුණෙහි ථීරභාවජොතනං දෙවත්ථෙරොති වචනං පග්ගය්හ වචනං. මමත්තබ්බොධනං වචනං මමායනවචනං. එකන්තතිරොක්ඛකස්ස මනොකම්මස්ස සම්මුඛතා නාම විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපනාවසෙනෙව හොති, තඤ්ච බො ලොකෙ කායකම්මන්ති පාකටං පඤ්ඤාතං හත්ථවිකාරාදිං අනාමසිත්වා එව දස්සෙන්නො “නයනානි උම්ඵිලෙත්වා”ති ආහ. තථා හි වචිහෙදවසෙන පවත්ති න ගහිතා.

ලද්ධපච්චයා ලබ්භන්තීති ලාභා, පරිසුද්ධාගමනා පච්චයා. න සම්මා ගය්හමානාපි න ධම්මලද්ධා නාම න හොන්තීති තජ්ජට්ඨෙසධනත්ථං පාළියං “ධම්මලද්ධා”ති චුත්තං. දෙය්‍යං දක්ඛිණෙය්‍යඤ්ච අජ්ජට්ඨිහත්තං කත්වා භුඤ්ජතීති අජ්ජට්ඨිහත්තහොගී. තෙනාහ “ද්වෙ පට්ඨිහත්තානි නාමා”ති ආදි. චිත්තෙන විහජනන්ති එතෙන — “චිත්තුජ්ජාදමත්තෙනපි විහජනං පට්ඨිහත්තං නාම, පගෙව පයොගතො”ති දස්සෙති.

පටිග්ගණ්හන්තොව...පෙ.... පස්සතීති ඉමිනා ආගමනතො පට්ඨාය සාධාරණබුද්ධිං උපට්ඨාපෙති. එවං හිස්ස සාධාරණහොගිතා සුකරා, සාරණියධම්මො වස්ස සුපුරො හොති. වත්තන්ති සාරණියධම්මපුරණවත්තං.

දාතබ්බන්ති අවස්සං දාතබ්බං. අත්තතො පලිබ්බොධවසෙන සපලිබ්බොධස්සෙව පුරෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ඔදිස්සකදානම්පිස්ස න

සබ්බත්ථ වාරිතන්ති දස්සෙතුං “තෙන පනා”තිආදි වුත්තං. අදාතුම්පිති පි-
සද්දෙන දුස්සීලස්සපි අත්ථිකස්ස සති සම්භවෙ දාතබ්බන්ති දස්සෙති.
දානඤ්චි නාම කස්සචි න නිවාරිතං.

මහාගිරිගාමො නාම නාගදීපපස්සෙ එකො ගාමො. සාරණියධම්මො මෙ,
හත්තෙ, පූරිතො...පෙ.... පත්තගතං න බියතීති ආහ තෙසං
කුක්කුචවච්චිනොදනත්ථං. තං සුත්වා තෙපි ථෙරා “සාරණියධම්මපූරකො
අය”න්ති අබ්භඤ්ඤංසු. දහරකාලෙ එව කිරෙස සාරණියධම්මපූරකො
අහොසි, තස්සා ච පටිපත්තියා අවඤ්ඤාභාවච්චාචනත්ථං “එතෙ මය්හං
පාපුණ්ණස්සන්ති”ති ආහ.

අහං සාරණියධම්මපූරිකා, මම පත්තපරියාපන්නෙනපි සබ්බාපිමා
හික්ඛුනියො යාපෙස්සන්තීති ආහ “මා තුම්හෙ තෙසං ගතභාවං
චිත්තයිත්ථා”ති.

සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිම්භි වා අත්තෙ වා, වෙමජ්ඣෙකුචි ව ඉදං
උද්දෙසාගතපාළිවසෙන වුත්තං. න හි අඤ්ඤො කොචි ආපත්තික්ඛන්ධානං
අනුක්කමො අත්ථි. පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො වියාති වත්ථන්තෙ, දසන්තෙ
වා ඡින්නවත්ථං විය. ඛණ්ඩන්ති ඛණ්ඩවත්තං, ඛණ්ඩිතං වා. ඡිද්දන්ති
එත්ථාපි එසෙව නයො. විසභාගවණ්ණෙන උපඩ්ඨං, තතියභාගං වා
සම්භින්නවණ්ණං සබ්බං, විසභාගවණ්ණෙනෙව පන බින්නන්ති අත්තරත්තරා
විමිස්සං කම්මාසං, අයං ඉමෙසං විසෙසො. තණ්හාදාසබ්බතො
මොචනවච්චනෙනෙව තෙසං සීලානං විච්චුපනිස්සයතමාහ.
භුජ්ස්සභාවකරණතොති ඉමිනා භුජ්ස්සකරාති භුජ්ස්සානීති
උත්තරපදලොපෙනායං නිද්දෙසොති දස්සෙති. අවිඤ්ඤානං අප්පමාණතාය
“විඤ්ඤාප්පසත්ථානී”ති වුත්තං. තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨත්තාති –
“ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො වා හවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා”ති
තණ්හාපරාමාසෙන – “ඉමිනාහං සීලෙන දෙවො හුත්වා තත්ථ නිච්චො
ධුචො සස්සතො හවිස්සාමි”ති දිට්ඨිපරාමාසෙන ච අපරාමට්ඨත්තා.
පරාමට්ඨන්ති චොදෙතුං. සීලං නාම අවිජ්ජපටිසාරාදිපාරම්පරියෙන යාවදෙව
සමාධිසම්පාදනත්ථන්ති ආහ “සමාධිසංවත්තකානී”ති. සමානභාවො
සාමඤ්ඤං, පරිපුණ්ණවතුපාරිසුද්ධිභාවෙන මජ්ඣෙ හින්තසුචණ්ණස්ස විය
හෙදාභාවතො සීලෙන සාමඤ්ඤං සීලසාමඤ්ඤං, තං ගතො උපගතොති
සීලසාමඤ්ඤගතො. තෙනාහ “සමානභාවුපගතසීලො”ති.

යායං දිට්ඨිති යා අයං දිට්ඨි මය්හඤ්ඤෙව තුම්භාකඤ්ඤෙව පච්චක්ඛන්තා.
චතුසච්චදස්සනට්ඨෙන දිට්ඨි, “සබ්බෙ සඤ්ඤා අනිච්චා, සබ්බෙ සඤ්ඤා
දුක්ඛා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති, “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාභාවො
භගවතා ධම්මො, සුප්පට්ඨන්තො සඤ්ඤා”ති ච දිට්ඨියා සාමඤ්ඤං
සමානදිට්ඨිභාවං. අග්ගං ඉතරෙසං සාරණියධම්මානං පධානභාවතො.

එතස්මිං සති සුඛසිද්ධිතො තෙසං සඬ්භානිකං, තතො එව තෙසං සඬ්භානිකං ගොපානසියො අපරිපතන්තෙ කත්වා සඬ්භණ්භාති ධාරෙතීති සඬ්භානිකං. සඬ්භානිකං අග්ගභාවෙන සඬ්භානිකං. සඬ්භානිකං එතෙසං අත්ථිති සඬ්භානිකං, සඬ්භානිකයන්ති වා පාඨො, සඬ්භානිකං නියුත්තන්ති වා සඬ්භානිකං, ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා සඬ්භානිකං. සාමඤ්ඤතො එව ගහිතත්තා නපුංසකනිද්දෙසො.

493. පට්ඨමග්ගසම්මාදිට්ඨිපි එවංසභාවා, අඤ්ඤමග්ගසම්මාදිට්ඨිසු වත්තබ්බමෙව නත්ථිති ආහ “යායං සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨි”ති. එත්තාවතාපිති එත්තකෙනපි රාගාදීසු එකෙකෙන පරිසුට්ඨිතවිත්තතායපි පරිසුට්ඨිතවිත්තතායෙව නාම භොති, පගෙව ද්විතී, බහුහි වා පරිසුට්ඨිතවිත්තතාය. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු අට්ඨසුපි වාරෙසු. සුට්ඨු ධ්වනන්ති යථා මග්ගභාවනා උපරි සච්චානිසම්බොධො භොති, එවං සම්මා ධ්වනං. තෙනාහ “සච්චානං බොධායා”ති. තං ඤාණන්ති “නත්ථි බො මෙ තං පරිසුට්ඨාන”න්තිආදිනා පවත්තං පච්චවෙක්ඛණඤාණං. අරියානං භොතීති අරියානමෙව භොති. තෙසඤ්ඤි එකදෙසතොපි පහීනං වත්තබ්බතං අරහති. තෙනාහ “න පුපුජ්ජනාන”න්ති. අරියන්ති වුත්තං “අරියෙසු ජාත”න්ති කත්වා. ලොකුත්තරගෙතුකතාය ලොකුත්තරන්ති වුත්තං. තෙනෙවාහ “යෙසං පනා”තිආදි. තථා හිස්ස පුපුජ්ජනෙහි අසාධාරණතා. තෙනාහ “පුපුජ්ජනානං පන අභාවතො”ති. සබ්බවාරෙසුති සබ්බෙසු ඉතරෙසු ඡසු වාරෙසු.

494. පච්චත්තන්ති පාටියෙක්කං අත්තති මම චිත්තෙයෙව. තෙනාහ “අත්තතො චිත්තෙ”ති. “පච්චත්තං අත්තතො චිත්තෙ නිබ්බුතිං කිලෙසවුපසමං ලභාමි”ති ඉමමත්ථං “එසෙව නයො”ති ඉමිනා අතිදිසති.

495. තථාරූපාය දිට්ඨියාති ඉදං “යථාරූපාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො”ති ඉමස්ස අත්ථස්ස පච්චාමසනන්ති ආහ “තථාරූපාය දිට්ඨියාති එවරූපාය සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨියා”ති.

496. සභාවෙනාති නියතපඤ්චසික්ඛාපදනාදිසභාවෙන. සඬ්ඝකම්මවසෙනාති මානත්තවරියාදිසඬ්ඝකම්මවසෙන. දහරොති බාලො. කුමාරොති දාරකො. යස්මා දහරො “කුමාරො”ති ව “යුවා”ති ව වුච්චති, තස්මා මන්දොති වුත්තං. මන්දින්ද්‍රියතාය හි මන්දො. තෙනාහ “වක්ඛුසොතාදිනං මන්දතායා”ති. එවමපි යුවාවත්ථාපි කෙච්චි මන්දින්ද්‍රියා භොන්තීති තන්තිවත්තනත්ථං “උත්තානසෙය්‍යකො”ති වුත්තං. යදි උත්තානසෙය්‍යකො, කථමස්ස අඬ්භාරක්කමනන්ති? යථා තථා අඬ්භාරස්ස ඵ්ඝනං ඉධ “අක්කමන”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “ඉතො චිතො වා”තිආදි. මනුස්සානන්ති මහල්ලකමනුස්සානං. න සීසං හත්ථො ක්කායති

කථිතහත්ථතාය. බිජ්ජං පටිසංහරති මුදුතලුණසරිරතාය. අධිවාසෙති කිඤ්චි පයොජනං අපෙක්ඛිත්වා.

497. උච්චාවචානීති මහත්තානි වෙව බුද්දකානි ව. තත්ථෙචානි සුධාකම්මාදිම්භියෙව. කසාවපවනං සුධාදිසඬ්ඛරණත්ථං, උදකානායනං ධොවනාදිඅත්ථං, හලිද්දිවණ්ණධාතුලෙපනත්ථං කුච්ඡකරණං. බහලපත්ථනොති දළ්භජන්ථො. වච්ඡකන්ති නිබ්බත්තධෙත්ථුපගවච්ඡං. අපචිනාතීති අපචින්දති, ආලොකෙතීති අත්ථො. තෙනාහ “අපලොකෙතී”ති. තන්තින්තො හොතීති අධිසීලසික්ඛාදිනින්තොව හොති උච්චාවචානම්පි කිංකරණියානං වාරිත්තසීලස්ස පූරණවසෙතොව කරණතො, යොනිසොමනසිකාරවසෙතොව ව තෙසං පටිපජ්ජනතො. ථෙරස්ස සන්තිකෙ අට්ඨාසි යොනිසොමනසිකාරාභාවතො “තං තං සමුල්ලපිස්සාමි”ති.

498. බලං එව බලතාති ආහ “බලෙන සමන්තාගතො”ති. අත්ථිකභාවං කත්වාති තෙන ධම්මෙන සවිසෙසං අත්ථිකභාවං උජ්ජාදෙත්වා. සකලචිත්තෙනාති දෙසනායආදිම්භි මජ්ඣෙ පරියොසානෙති සබ්බත්ථෙව පවත්තතාය සකලෙන අනවසෙසෙන චිත්තෙන.

500. සභාවොති අරියසාවකස්ස පුට්ඨජ්ජනෙහි අසාධාරණතාය ආවෙණිකො සභාවො. සුට්ඨ සමන්තෙනසිතොති සම්මදෙව උපපරික්ඛිතො. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති සොතාපත්තිඵලස්ස සච්ඡිකරණෙන, සච්ඡිකතභාවෙනාති අත්ථො. තෙනාහ “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකතඤ්ඤාණෙනා”ති. පඨමමග්ගඵලස්ස පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණවිසෙසා හෙතෙ පවත්තිආකාරහින්තා. තෙනොභහ “සත්තහි මහාපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙහි”ති. අයං තාව ආවරියානං සමානකථාති “ඉදමස්ස පඨමං ඤාණ”න්තිආදිනා චුත්තානි පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, න මග්ගඤ්ඤාණානීති එවං පවත්තා පරම්පරාගතා පුබ්බාවරියානං සමානා සාධාරණා ඉමිස්සා පාළියා අට්ඨකථා අත්ථවණ්ණනා. තත්ථ කාරණමාහ “ලොකුත්තරමග්ගො හි බහුවිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි”ති. යදි සො බහුවිත්තක්ඛණිකො සියා නානාභිසමයො, තථා සති සංයොජනත්තයාදීනං එකදෙසජ්ජහානං පාපුණාතීති අරියමග්ගස්ස අනන්තරඵලත්තා එකදෙසසොතාපත්තතාදිභාවො ආපජ්ජති, ඵලානං වා අනෙකභාවො, සබ්බමෙතං අයුත්තන්ති තස්මා එකචිත්තක්ඛණිකොව අරියමග්ගො.

යං පන සුත්තපදං නිස්සාය විතණ්ඩවාදී අරියමග්ගස්ස එකචිත්තක්ඛණිකතං පටික්ඛිපති, තං දස්සෙත්තො “සත්ත වස්සානීති හි වචනතො”ති ආහ. කිලෙසා පන ලහු...පෙ.... ඡිජ්ජන්තීති වදන්තෙන හි බිජ්ජං තාව කිලෙසජ්ජහානං, දන්ධපවත්තිකා මග්ගභාවනානි පටිඤ්ඤානං

හොති. තත්ථ සචෙ මග්ගස්ස භාවනාය ආරද්ධමත්තාය කිලෙසා පභියන්ති, සෙසා මග්ගභාවනා නිරත්ථකා සියා, අථ පච්ඡා කිලෙසප්පභානං, කිලෙසා පන ලභු ඡිජ්ජන්තිති ඉදං මිච්ඡා, “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායා”ති වක්ඛන්ති. තතො සුත්තපටිජානනතො. මග්ගං අභාවෙත්වාති අරියමග්ගං පරිපුණ්ණං කත්වා අභාවෙත්වා. අත්ථරසං විදිත්වාති සුත්තස්ස අවිපරිතො අත්ථො ඵච අත්ථරසො, තං යාථාවතො ඤාත්වා. ඵචං විතණ්ඩවාදිවාදං භින්දිත්වා වුත්තමෙවත්ථං නිගමෙතුං “ඉමානි සත්ත ඤාණානී”තිආදි වුත්තං. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

කොසම්බියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. බ්‍රහ්මනිමත්තනිකසුත්තවණ්ණනා

501. “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති (දී. නි. 1.30) ඵචං පචත්තා දිට්ඨි සස්සතදිට්ඨි (සං. නි. ටී. 1.1.175). සහ කායෙනාති සහ තෙන බ්‍රහ්මත්තභාවෙන. බ්‍රහ්මට්ඨානන්ති අත්තතො බ්‍රහ්මවත්ථුං. “අනිච්චං නිච්ච”න්ති වදන්ති අනිච්චතාය අත්තතො අපඤ්ඤායමානත්තා. ථීරන්ති දල්භං, විනාසාභාවතො සාරභූතන්ති අත්ථො. උප්පාදවිපරිණාමාභාවතො සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති පරිපුණ්ණං. තෙනාහ “අඛණ්ඩ”න්ති. කෙවලන්ති වා ජාතිආදීහි අමිස්සං, විරහිතන්ති අධිප්පායො. උප්පාදාදීනං අභාවතො ඵච අවචනධම්මං. කොචි ජායනකො වා...පෙ.... උපපජ්ජනකො වා නත්ථි නිච්චභාවතො. යාතෙන සද්ධිං තත්තිවාසීනං නිච්චභාවඤ්ඤි සො පටිජානාති. තිස්සො ඤානභූමියොති දුතියතතියවතුත්ථජ්ඣානභූමියො. වතුත්ථජ්ඣානභූමිවිසෙසා හි අසඤ්ඤසුද්ධාවාසාරුප්පභවා. පටිබාහතීති සන්තංයෙව සමානං අජානන්තොව නත්ථිති පටික්ඛිපති. අවිජ්ජාය ගතොති අවිජ්ජාය සහ ගතො පචත්තො. සහයොගෙ හි ඉදං කරණවචනං. තෙනාහ “සමන්තාගතො”ති. අඤ්ඤාණීති අවිද්වා. පඤ්ඤාවක්ඛුචිරහතො අන්ධො භූතො, අන්ධභාවං වා පත්තොති අන්ධිභූතො.

502. තදා භගවතො සුභගවතෙ විහරණස්ස අවිච්ඡින්නතං සන්ධාය වුත්තං “සුභගවතෙ විහරතීති ඤාත්වා”ති. තත්ථ පන තදාස්ස භගවතො අදස්සනං සන්ධායාහ “කත්ථ භු ඛො ගතොති ඔලොකෙන්තො”ති. බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡන්තං දිස්වාති ඉමිනා කතිපයචිත්තවාරවසෙන තදා භගවතො බ්‍රහ්මලොකගමනං ජානං, න ඵකචිත්තක්ඛණෙනාති දස්සෙති. න චෙත්ථ කායගතියා චිත්තපරිණාමනං අධිප්පෙනං – “සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍යා”තිආදිවචනතො (ම. නි. 1.501). යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. විජන්දන්ති ඡන්දවිගමං. අපසාදිතොති දිට්ඨියා ගාහස්ස විපරිවත්තනෙන සන්තජ්ජිතො. “මෙතමාසදො”ති වචනෙන උපත්ථම්භො හුත්වා.

අන්වාචිසිත්වාති ආවිසන්තවසෙන තස්ස අත්තභාවං අධිභවිත්වා. තථා අභිභවතො හි තස්ස සරීරං පටිට්ඨො විය භොතීති වුත්තං “සරීරං පටිසිත්වා”ති. යඤ්භි සත්තං දෙවයක්ඛනාගාදයො ආවිසන්ති, තස්ස පාකතිකකිරියමයං චිත්තජපවත්ති. නිවාරෙත්වා අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන යං ඉච්ඡතං හසිතලපිතාදි, තං තෙන කාරාපෙන්නි, කාරෙන්නා ච ආවිට්ඨපුග්ගලස්ස චිත්තවසෙන කාරෙන්නි. “අත්තනොවා”ති න චත්තබ්බමෙතං අචිත්තෙයාත්තා කම්මජස්ස ඉද්ධානුභාවස්සාති කෙවි. අපරෙ පන යථා තදා චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිපවත්ති ආවිට්ඨපුග්ගලස්සෙව, එවං කිරියමයචිත්තපවත්තිපි තස්සෙව, ආවෙසකානුභාවෙන පන සාමඤ්ඤතා පරිවත්තති. තථා හි මහානුභාවං පුග්ගලං තෙ ආවිසිතුං න සක්කොන්ති, තිකිච්ඡාචුට්ඨාපනෙ පන ඡවසරීරං අනුපටිසිත්වා සත්තං කරොති විජ්ජානුභාවෙන. කොරබත්තියාදීනං පන ඡවසරීරස්ස උට්ඨානං චචිනිච්ඡාරණඤ්ඤා කෙවලං බුද්ධානුභාවෙන. අචිත්තෙයා හි බුද්ධානං බුද්ධානුභාවාති. අභිභවිත්වා යිතොති සකලලොකං අත්තනො ආනුභාවෙන අභිභවිත්වා යිතො. ජෙට්ඨකොති පධානො, තාදිසං වා ආනුභාවසම්පන්නත්තා උත්තමො. පස්සතීති දසො. විසෙසවචනිච්ඡාය අභාවතො අනවසෙසවිසයො දසො-සද්දොති ආහ “සබ්බං පස්සතී”ති. සබ්බජනන්ති ලද්ධනාමං සබ්බසත්තකායං. වසෙ චත්තෙති, සෙට්ඨත්තා නිම්මාපකත්තා ච අත්තනො වසෙ චත්තෙති. ලොකස්ස ඊසනසිලතාය ඉස්සරො. සත්තානං කම්මස්ස කාරකභාවෙන කත්තා. ථාවරජඛිගමවිභාගං සකලං ලොකං නිම්මානෙතීති නිම්මාතා.

ගුණවිසෙසෙන ලොකෙ පාසංසත්තා සෙට්ඨො. තාදිසො ච උක්කට්ඨතමො භොතීති ආහ “උත්තමො”ති. සත්තානං නිම්මානං තථා තථා සජනං විසජනං විය භොතීති ආහ “ත්වං බත්තියො”තිආදි. ඤානාදීසු අත්තනො චිත්තෙ ච විණ්ණවසිත්තා වසී. භූතානන්ති නිබ්බත්තානං. භවං අභිජාතං අරහන්තීති භර්යා, සම්භවෙසිතො, තෙසං භර්යානං. තෙනාහ “අණ්ඩජජලාබුජා සත්තා”තිආදි.

පථවීආදයො නිව්වා ධූවා සස්සතා. යෙ තෙසං “අනිව්වා”තිආදිනා ගරහකා ජිගුච්ඡා සත්තා, තෙ අයථාභූතවාදිතාය මතකාලෙ අපායනිට්ඨා අහෙසුං. යෙ පන පථවීආදීනං “නිව්වා ධූවා”තිආදිනා පසංසකා, තෙ යථාභූතවාදිතාය බ්‍රහ්මකායුපගා අහෙසුන්ති මාරො පාපිමා අන්වයතො ඛාතිරෙකතො ච පථවීආදිමුඛෙන සඬබ්බාරානං පරිඤ්ඤාපඤ්ඤාපනෙ ආදීනවං විභාවෙති තතො විවෙචෙතුකාමො. තෙනාහ “පථවීගරහකා”තිආදි. එත්ථ ච මාරො පථවීආදිධාතුමහාභූතග්ගහණෙන මනුස්සලොකං, භූතග්ගහණෙන වාතුමහාරාජිකෙ, දෙවග්ගහණෙන අවසෙසකාමදෙවලොකං, පජාපතිග්ගහණෙන අත්තනො යානං, බිරහ්මග්ගහණෙන බ්‍රහ්මකායිකෙ ගණ්භි. ආහස්සරාදයො පන අවිසයතාය එව අනෙත අග්ගහිතාති දට්ඨබ්බං. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනාති

තණ්හාහිනන්දනාය දිට්ඨාහිනන්දනාය ච වසෙන. “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති අහිනන්දිනො අහිනන්දකා, අහිනන්දනසීලා වා. බ්‍රහ්මුනො ඔවාදෙ යීතානං ඉද්ධානුභාවං දස්සෙතීති තෙසං තත්ථ සන්තිපතිතබ්‍රහ්මානං ඉද්ධානුභාවං තස්ස මහාබ්‍රහ්මුනො ඔවාදෙ යීතත්තා නිබ්බත්තං කත්වා දස්සෙති. යසෙනාති ආනුභාවෙන. සිරියාති සොභාය. මං බ්‍රහ්මපරිසං උපනෙසීති යාදිසා බ්‍රහ්මපරිසා ඉස්සරියාදිසම්පත්තියා, තත්ථ මං උයොයාපෙසි. මහාජනස්ස මාරණතොති මහාජනස්ස විචට්ඨපනිස්සයගුණවිනාසනෙන ආනුභාවෙන මාරණතො. අයසන්ති යසපටිපක්ඛං අකිත්තිකම්මානුභාවඤ්චාති අත්ථො.

503. කසිණං ආයුන්ති වස්සසතං සන්ධාය වදති. උපනිස්සාය සෙතීති උපසයො, උපසයොව ඔපසායිකො යථා “වෙනයිකො”ති (ම. නි. 1.246; අ. නි. 8.11; පාරා. 8) ආහ “සමීපසයො”ති. සයග්ගහණඤ්චෙන්ථ නිදස්සනමත්තන්ති දස්සෙතුං “මං ගච්ඡන්ත”න්තිආදි වුත්තං. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං වත්තනත්ථො දට්ඨබ්බො. මම වත්ථුස්මිං සයනකොති මය්හං යානෙ විසයෙ වත්තනකො. බාහිත්ථාති නීවං කත්වා, අභිභවිත්වා වා. ජජ්ඣරිකාගුම්බතොති එත්ථ ජජ්ඣරිකා නාම පථවිං පත්ථරිත්වා ජාතා එකා ගච්ඡජාති.

ඉමීනාති “සවෙ බො ත්වං හික්ඛු”තිආදිවචනෙන. එස බ්‍රහ්මා. උපලාපෙතීති සඬිගණ්හාති. අපසාදෙතීති නිග්ගණ්හාති. සෙසපදෙතීති වත්ථුසායිකො යථාකාමකරණියො බාහිතෙයොයාති ඉමෙහි පදෙහි. මය්හං ආරක්ඛං ගණ්හිස්සසීති මම ආරක්ඛකො භවිස්සසි. ලකුණ්ඩකතරන්ති නිවතරං නිහීනවුත්තිසරීරං.

ථුසිතුමපි සමත්ථං කිඤ්චි න පස්සති, පගෙව ඤාණවිභවන්ති අධිප්පායො. නිප්ඵත්තින්ති නිප්ඵජ්ජනං, එලන්ති අත්ථො. තඤ්චි කාරණවසෙන ගන්තබ්බතො අධිගන්තබ්බතො ගතීති වුවිචති. ආනුභාවන්ති පභාවං. සො හි ජොතනට්ඨෙන විරොචනට්ඨෙන ජුතීති වුවිචති. මහතා ආනුභාවෙන පරෙසං අභිභවනතො මහෙසොති අක්ඛායතීති මහෙසක්ඛො. තයිදං අභිභවනං කිත්තිසම්පත්තියා පරිවාරසම්පත්තියා වාති ආහ “මහායසො මහාපරිවාරො”ති.

පරිහරන්තීති සිනෙරුං දක්ඛිණතො කත්වා පරිවත්තන්ති. දිසාති භූමිමත්ථෙ එතං පව්චත්තවචනන්ති ආහ “දිසාසු විරොචමානා”ති. අත්තතො ජුතියා දිබ්බමානාය වා. තෙහීති වන්දිමසුරියෙහි. තත්තකෙන පමාණෙනාති යත්තකෙ වන්දිමසුරියෙහි ඔහාසියමානො ලොකධාතුසඬ්ඛාතො එකො ලොකො, තත්තකෙන පමාණෙන. ඉදං වක්කවාළං බුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානභූතං සෙට්ඨං උත්තමං පධානං, තස්මා යෙභුයොන එත්ථුපපන්නා දෙවතා අඤ්ඤෙසු වක්කවාළෙසු දෙවතා

අභිභූයා වත්තන්ති. තථා හි බ්‍රහ්මා සහම්පති දසසහස්සබ්‍රහ්මපරිවාරො භගවතො සන්තිකං උපගඤ්ජී. තෙනාහ “එත්ථ චක්කවාළසහස්සෙ තුය්හං වසො වත්තති”ති. ඉදානි “එත්ථ තෙ වත්තතෙ වසො”ති චුත්තං වසෙ වත්තනං සරූපතො දස්සෙතුං “පරොපරඤ්ච ජානාසී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පට්ඨානායං චුත්තං එත්ථ-සද්දං ආනෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්නො “එත්ථ චක්කවාළසහස්සෙ”ති ආහ. උච්චනීවෙති ජාතිකුලරූපභොගපරිවාරාදිවසෙන උළාරෙ ව අනුළාරෙ ව. අයං ඉද්ධො අයං පකතිමනුස්සොති ඉමිනා “සරූපතො එවස්ස සත්තානං පරොපරජානනං, න සමුදාගමතො”ති දස්සෙති. යං පන චක්ඛති “සත්තානං ආගතිං ගතින්ති, තං කාමලොකෙ සත්තානං ආදානනික්ඛෙපජානනමත්තං සන්ධාය චුත්තං, න කම්මවිපාකජානනං. යදි හි සමුදාගමතො ජානෙයා, අත්තනොපි ජානෙයා, න වස්ස තං අත්ථීති, තථා ආහ “ඉත්ථම්භාවොති ඉදං චක්කවාළ”න්තිආදි. රාගයොගතො රාගො එතස්ස අත්ථීති වා රාගො, විරජ්ජනසීලො විරාගී, තං රාගවිරාගිනං. සහස්සිබ්‍රහ්මා නාම ත්වං චූළනියා එව ලොකධාතුයා ජානනතො. තයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. චතුහත්ථායාති අනෙකභත්ථෙත සාණිපාකාරෙන කාතබ්බපට්ඨපමාණං දීසතො චතුහත්ථාය, විත්ථාරතො ද්විහත්ථාය පිලොතිකාය කාතුං වායමන්නො විය ගොජ්ඵකෙ උදකෙ නිමුජ්ජිතුකාමො විය ව පමාණං අජානන්නො විහඤ්ඤතීති නිග්ගණ්හාති.

504. තං කායන්ති තදෙව නිකායං. ජාතිතබ්බට්ඨානං පත්වාපීති අනඤ්ඤසාධාරණා මය්හං සීලාදයො ගුණවිසෙසා තාව තිට්ඨන්තු, ඊදිසං ලොකියං පරිත්තකං ජාතිතබ්බට්ඨානමපි පත්වා. අයං ඉමෙසං අතිසයෙන නීවොති නීවෙයොයා, තස්ස භාවො නීවෙයාන්ති ආහ “තයා නීවතරභාවො පන මය්හං කුතො”ති.

හෙට්ඨුපපත්තිකොති උපරූපරිතො චචිත්වා හෙට්ඨා ලද්ධුපපත්තිකො. එවං සඬබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධුජ්ජාදෙ”ති ආහ. හෙට්ඨුපපත්තිකං කත්වාති හෙට්ඨුපපත්තිකං පත්ථනං කත්වා. යථා කෙනපි බහුසු ආනන්තරියෙසු කතෙසු යං තත්ථ ගරුතරං බලවං, තදෙව පටිසන්ධිං දෙති, ඉතරානි පන තස්ස අනුබලජ්ජදායකානි භොන්ති, න පටිසන්ධිදායකානි, එවං චතුසු රූපජ්ඣානෙසු භාවිතෙසු යං තත්ථ ගරුතරං ඡන්දපණ්ණිධිඅධිමොක්ඛාදිවසෙන සාහිසඬාරඤ්ච, තදෙව ව පටිසන්ධිං දෙති, ඉතරානි පන අලද්ධොකාසතාය තස්ස අනුබලජ්ජදායකානි භොන්ති, න පටිසන්ධිදායකානි, තත්තිබ්බත්තිතජ්ඣානෙනෙව ආයතිං පුනබ්බවාහිතිබ්බත්ති භොතීති ආහ “තනියජ්ඣානං පණ්ණං භාවෙත්වා”ති. තත්ථාති සුභකිණ්හබ්‍රහ්මලොකෙ. පුන තත්ථාති ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ. පට්ඨකාලෙති තස්මිං භවෙ පට්ඨස්මිං කාලෙ. උභයන්ති අතීතං අත්තනො නිබ්බත්තට්ඨානං, තත්ථ නිබ්බත්තියා හෙතුභූතං අත්තනො කතකම්මන්ති

උභයං. පමුස්සිත්වා කාලස්ස විරතරභාවතො. චිතිනාමෙති පටිපජ්ජන්තිති ච තදා තස්සා කිරියාය පවත්තික්ඛණං උපාදාය පවත්තමානපයොගො.

අපායෙසීති පායෙසි. පිපාසිතෙති තසිතෙ. සම්මනීති සම්මකාලෙ. සම්පරෙතෙති සම්මපරිලාභෙන පිපාසාය අභිභූතෙ. න්ති පාතියදානං. වතසීලවත්තන්ති සමාදානවසෙන වතභූතං. වාරිත්තසීලභාවෙන සමාවිණ්ණත්තා සීලවත්තං. සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමීති සුපිත්වා පබුද්ධමත්තො විය සුපිනං තව පුබ්බනිවුත්ථං. මම පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙන අනුස්සරාමි, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන විය පච්චක්ඛතො පස්සාමීති අත්ථො.

කරමරෙති විලුම්පිත්වා ආනීතෙ. කම්මසජ්ජන්ති යුද්ධසජ්ජං, ආවුධාදායිනිත්ති අත්ථො.

එණිකුලස්මිත්ති එණිමිගබ්බාහුල්ලෙන “එණිකුල”න්ති සඬ්ඛං ගතෙ ගඬ්ගාය තීරප්පදෙසෙ. ගය්හක නියමානන්ති ගය්හවසෙන කරමරභාවෙන චොරෙහි අත්තනො යානං නියමානං.

ආවාහවිවාහවසෙන මිත්තසන්ථවං කත්වා. “එවං අම්හෙසු කීළන්තෙසු ගඬ්ගෙයාකො නාගො කුපිතො”ති මයි සඤ්ඤමිපි න කරොන්තිති. සුසුකාරන්ති සුසුති පවත්තං හෙරවනාගනිස්සාසං.

ගහීතනාවන්ති විහෙයෙතුකාමතාය ගතිනිවාරණවසෙන ගහිතං නිග්ගහිතං නාවං. ලුද්දෙනාති කුරුරෙන. මනුස්සකප්පාති නාවාගතානං මනුස්සානං විහෙයෙතුකාමතාය.

බද්ධවරොති පටිබද්ධවරියො. තෙනාහ “අන්තෙවාසිකො”ති. තං නිස්සායෙවාති රඤ්ඤා උපට්ඨියමානොපි රාජානං පභාය තං කප්පං අන්තෙවාසිං නිස්සායෙව.

සම්බුද්ධිමත්තං වතිනං අමඤ්ඤීති අයං සම්මදෙව බුද්ධිමා වතසම්පන්නොති අමඤ්ඤි සම්භාවෙසි ව.

නානත්තභාවෙසුති නානා විසුං විසුං අත්තභාවෙසු.

අද්ධාති එකංසෙන. මමෙතමායුන්ති මය්හං එතං යථාචුත්තං තත්ථ තත්ථ භවෙ පවත්තං ආයුං. න කෙවලං මම ආයුමෙව, අථ බො අඤ්ඤමිපි සබ්බඤ්ඤායාං ඡානාසී, න තුය්හං අවිදිතං නාම අත්ථී. තථා හි බුද්ධො සම්මාසම්බුද්ධො තුවං. නො වෙ කථමයමත්ථො ඤාතො? තථා හි සම්මාසම්බුද්ධත්තා එව තෙ අයං ජලිතො ජොතමානො ආනුභාවො ඔභාසයං සබ්බමිපි බ්‍රහ්මලොකං ඔභාසෙන්නො දිබ්බමානො තිට්ඨතීති සත්ථු අසමසමනං පවෙදෙසි.

පට්ඨත්තෙනාති පට්ඨිතත්තෙන. තෙනාහ “පට්ඨිසභාවෙනා”ති. එත්ථ ච යස්මා – “සබ්බසඬ්ඛාරසමථොති” ආදිනා (මහාව. 7; දී. නි. 2.64, 67; ම. නි. 1.281; සං. නි. 1.172) සාධාරණතො, “යත්ථ නෙව පට්ඨි”ති අසාධාරණතො ච පට්ඨියා අසභාවෙන නිබ්බානස්ස ගහෙතබ්බතා අත්ථි, තං නිවත්තෙන්වා පට්ඨියා අනඤ්ඤසාධාරණං සභාවං ගහෙතුං “පට්ඨියා පට්ඨත්තෙනා”ති වුත්තං. නාපභොසිත්ති න පාපුණිං. ඉධ පට්ඨියා පාපුණනං නාම “එතං මමා”ති ආදිනා ගහණන්ති ආහ “තණ්හාදිට්ඨිමානග්ගාහෙති න ගණ්හි”න්ති.

වාදිතායාති වාදසීලතාය. සබ්බන්ති අක්ඛරං නිද්දිසිත්වාති “සබ්බං බො අහං බ්‍රහ්මෙ”ති ආදිනා හගවතා වුත්තං සබ්බ-සද්දං – “සචෙ බො තෙ මාරිස සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූත”න්ති පච්චනුභාසනවසෙන නිද්දිසිත්වා. අක්ඛරෙ දොසං ගණ්හන්තොති හගවතා සක්කායසබ්බං සන්ධාය සබ්බ-සද්දෙ ගහිතෙ සබ්බසබ්බවසෙන තදත්ථපරිවත්තනෙන සබ්බ-සද්දවචනීයතාසාමඤ්ඤෙන ච දොසං ගණ්හන්තො. තෙනාහ “සත්ථා පනා”ති ආදි. තත්ථ යදි සබ්බං අනනුභූතං “නත්ථි සබ්බ”න්ති ලොකෙ අනවසෙසං පුච්ඡති. සචෙ සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනවසෙසසභාවෙන අනනුභූතං අප්පත්තං, තං ගගනකුසුමං විය කිඤ්චි න සියා. අථස්ස අනනුභූතං අත්ථිති අස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූතං යදි අත්ථි, “සබ්බ”න්ති ඉදං වචනං මිච්ඡා, සබ්බං නාම තං න භොතීති අධිප්පායො. තෙනාහ “මා හෙව තෙ රිත්තකමෙවා”ති ආදි.

අහං සබ්බඤ්ච වක්ඛාමි, අනනුභූතඤ්ච වක්ඛාමිති අහං “සබ්බ”න්ති ච වක්ඛාමි, “අනනුභූත”න්ති ච වක්ඛාමි, එත්ථ කො දොසොති අධිප්පායො. කාරණං ආහරන්තොති සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූතස්ස අත්ථිභාවෙ කාරණං නිද්දිසන්තො. විජානිතබ්බන්ති මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණඤාණෙහි විසෙසතො සබ්බසඬ්ඛතවිසිට්ඨතාය ජානිතබ්බං. අනිදස්සනන්ති ඉදං නිබ්බානස්ස සනිදස්සනදුකෙ දුතියපදසහිතතාදස්සනන්ති අධිප්පායෙන “චක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස ආපාථං අනුපගමනතො අනිදස්සනං නාමා”ති වුත්තං. සබ්බසඬ්ඛතවිධුරතාය වා නත්ථි එතස්ස නිදස්සනන්ති අනිදස්සනං. නත්ථි එතස්ස අන්තොති අනන්තං. තෙන වුත්තං “තයිද”න්ති ආදි.

භූතානීති පච්චයසම්භූතානි. අසම්භූතන්ති පච්චයෙහි අසම්භූතං, නිබ්බානන්ති අත්ථො. අපහස්සරභාවහෙතුනං සබ්බසො අභාවා සබ්බතො පහාති සබ්බතොපහං. තෙනාහ “නිබ්බානතො හී”ති ආදි. තථා හි වුත්තං – “තමො තත්ථ න විජ්ජති”ති. (නෙත්ති. 104) පභූතමෙවාති පකට්ඨභාවෙන උක්කට්ඨභාවෙන විජ්ජමානමෙව. අරුපිභාවෙන අදෙසිකත්තා සබ්බතො පහවති විජ්ජතීති සබ්බතොපහං. තෙනාහ “පුරත්ථිමදිසාදිසු”ති ආදි. පවිසන්ති එත්ථාති පවිසං, තදෙව ස-කාරස්ස හ-කාරං, වි-කාරස්ස ච ලොපං කත්වා වුත්තං “පහ”න්ති. තෙනාහ “තිත්ථස්ස නාම”න්ති. වාදං

පතිට්ඨපෙසීති එවං මයා සබ්බඤ්ඤා චූත්තං, අනනුභූතඤ්ඤා චූත්තං, තත්ථ යං තයා අධිජ්ජායං අජානන්තෙන සහසා අජ්ජට්ඨසංඝාය දොසග්ගහණං, තං මිච්ඡාති බ්‍රහ්මානං නිග්ගණ්හන්තො භගවා අත්තන්තො වාදං පතිට්ඨපෙසී.

ගහිතගහිතන්ති ‘ඉදං නිව්ච’ ත්තිආදිනා ගහිතගහිතං ගාහං. තත්ථ තත්ථ දොසදස්සනමුඛෙන නිග්ගණ්හන්තෙන සත්ථාරා විස්සජ්ජාපිතො කිඤ්චි ගහෙනබ්බං අත්තන්තො පටිසරණං අදිස්වා පරාජයං පටිච්ඡාදෙතුං ලළිතකං කාතුකාමො වාදං පහාය ඉද්ධියා පාටිභාරියලීලං දස්සෙතුකාමො. යදි සක්කොසි මය්හං අත්තරධායිතුං, න පන සක්ඛිස්සසීති අධිජ්ජායො. මූලපටිසන්ධිං ගන්තුකාමොති අත්තන්තො පාකතිකෙන අත්තභාවෙන යාතුකාමො. සො හි පටිසන්ධිකාලෙ නිබ්බන්තසදිසතාය මූලපටිසන්ධිති චූත්තො. අඤ්ඤාසන්ති හෙට්ඨා අඤ්ඤාකායිකානං බ්‍රහ්මුතං. න අදාසි අභිසංඝාතකායෙනෙවායං තිට්ඨතු, න පාකතිකරූපෙනාති විත්තං උජ්ජාදෙසී. තෙන සො අභිසංඝාතකායං අපනෙතුං අවිසහන්තො අත්තභාවපටිච්ඡාදකං අත්තකාරං නිමිතිතුං ආරහී. සත්ථා තං තමං විද්ධංසෙති. තෙන චූත්තං “මූලපටිසන්ධිං වා” ත්තිආදි.

භවෙවාහන්ති භවෙ එව අහං. අයඤ්ඤා එව-සද්දො අට්ඨානපයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “අහං භවෙ භයං දිස්වායෙවා” ති, සබ්බස්මිං භවෙ ජාතිආදිභයං ඤාණචක්ඛුනා යාථාවතො දිස්වා. සත්තභවන්ති සත්තසංඝාතං භවං. කම්මභවපච්චයෙ හි උපපත්තිභවෙ සත්තසමඤ්ඤා. විභවන්ති විමුත්තිං. පරියෙසමානම්පි උපායස්ස අනාධිගතත්තා භවෙයෙව දිස්වා. භවඤ්ඤා විභවෙසිතං විභවං නිබ්බුතිං එසමානානං සත්තානං භවං, භවෙසු උජ්ජත්තිඤ්ඤා දිස්වාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. න අභිවදින්නි “අහො වත සුඛ” ත්ති එවං අභිවදාපනාකාරාභාවතො න අභිනිවිසිං, ලක්ඛණචචනමෙතං. ගාහත්ථො එව වා අභිවාද-සද්දොති ආහ “නාභිවදි” ත්ති, “න ගවෙසි” ත්ති. භවග්ගහණෙනෙත්ථ දුක්ඛසච්චං, නන්දිගහණෙන සමුදයසච්චං, විභවග්ගහණෙන නිරොධසච්චං, නන්දිඤ්ඤා න උපාදිසින්නි ඉමිනා මග්ගසච්චං පකාසිතන්ති ආහ “ඉති චත්තාරි සච්චානි පකාසෙන්නො” ති. තදිදං චතුත්තං අරියසච්චානං ගාථාය විභාවනදස්සනං. සත්ථා පන තෙසං බ්‍රහ්මුතං අජ්ඣාසයානුරූපං සච්චානි විත්ථාරතො පකාසෙන්නො විපස්සනං පාපෙත්වා අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හී. තෙ ව බ්‍රහ්මානො කෙචි සොතාපත්තිථලෙ, කෙචි සකදාගාමිථලෙ, කෙචි අනාගාමිථලෙ, කෙචි අරහත්තෙ ව පතිට්ඨහිංසු. තෙන චූත්තං “සච්චානි පකාසෙන්නො සත්ථා ධම්මං දෙසෙසී” ත්තිආදි. අච්ඡරියජානාති සඤ්ජාතච්ඡරියා. සමූලං භවන්ති තණ්හාවිජ්ජාහි සමූලං භවං.

505. මම වසං අතිවත්තිතානීති සබ්බසො කාමධාතුසමතික්කමනපටිපදාය මය්හං විසයං අතික්කමිතානි. කථං පනායං තෙසං අරියභූමිසමොක්කමනං ජානාතීති? නයග්ගාහතො — “සමණො

ගොතමො ධම්මං දෙසෙන්නො සංසාරෙ ආදීනවං, නිබ්බානෙ ව ආනිසංසං පකාසෙන්නො වෙනෙය්‍යජනං නිබ්බානං දිට්ඨමෙව කරොති, තස්ස දෙසනා අවඤ්ඤා අමොඝා ඉන්දෙන විස්සට්ඨවජිරසදිසා, තස්ස ව ආණාය ධීතා සංසාරෙ න දිස්සන්නෙවා”ති නයග්ගාහෙන අනුමානෙන ඡානාති. සචෙ ත්වං එවං අනුබුද්ධොති යථා ත්වං පරෙසං සච්චාභිසම්බොධං වදති, එවං ත්වං අත්තනො අනුරූපනො සයම්භුඤ්ඤාණෙන බුද්ධො ධම්මං පටිවිජ්ඣිත්වා ධීතො. තං ධම්මං මා උපනයසීති තයා පටිවිද්ධධම්මං මා සාවකපටිවෙධං පාපෙසි. ඉදන්ති ඉදං අනන්තරං වුත්තං බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨානංයෙව සන්ධාය මාරො වදති, තෙ දස්සෙන්නො “අනුප්පන්නෙ භී”ති ආදිමාහ. අපායපතිට්ඨානං පන ආජීවකනිගණ්ඨාදිපබ්බජ්ජං උපගතෙ තිත්ථකරෙ, යෙ කෙච්ච වා පබ්බජිත්වා මිච්ඡාපටිපන්නෙ ජනෙ සන්ධාය වදති. අනුප්පන්නෙති අසඤ්ජාතෙ, අප්පන්නෙති අත්ථො. අනුල්ලපනතායාති යථා මාරො උපරි කිඤ්චි උත්තරං ලපිතුං න සක්කොති, එවං තථා උත්තරභාසනෙන. නිමන්තනවචනෙනාති විඤ්ඤාපනවචනෙන. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං නිමන්තනං, බ්‍රහ්මුනො වා නිමන්තනං එත්ථ අත්ථිති බ්‍රහ්මනිමන්තනිකං, සුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථනො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනා

506. කොට්ඨමනුපවිට්ඨොති ආසයො වච්චගුත්තට්ඨානතාය කොට්ඨං, තස්ස අබ්භන්තරඤ්ඤෙත්ථ කොට්ඨං. අනුරූපො හුත්වා පවිට්ඨො අනුපවිට්ඨො. සුබ්‍රමඤ්චි තදනුවජ්ජිකං අත්තභාවං මාපෙත්වා අයං තත්ථ පවිට්ඨො. ගරුගරො වියාති ගරුකගරුකො විය. උ-කාරස්ස භි ඔ-කාරං කත්වා අයං නිද්දෙසො, අතිවිය ගරුකො මඤ්ඤෙති අත්ථො. ගරුගරු විය ඉච්චෙව වා පායො. මාසහත්තං මාසො උත්තරපදලොපෙන, මාසහත්තෙන ආචිතං පූරිතං මාසාවිතං මඤ්ඤෙ. තෙනාහ “මාසහත්තං භුත්තස්ස කුච්ඡි වියා”ති. උත්තරපදලොපෙන විනා අත්ථං දස්සෙතුං “මාසපූරිතපසිබ්බකො වියා”ති වුත්තං. තිත්තමාසො වියාති තිත්තමාසො පසිබ්බකො විය. කිං නු බො එතං මම කුච්ඡියං පුබ්බං භාරිකත්තං, කිං නු බො කථං නු බො ජාතන්ති අධිප්පායො? උපායෙනාති පථෙන ඤායෙන. බ්‍යතිරෙකතො පනස්ස අනුපායං දස්සෙතුං “සචෙ පනා”ති ආදි වුත්තං. අත්තානමෙව වා සන්ධාය “මා තථාගතං විහෙසෙසි”ති ආහ. යථා භි අරියසඬ්ඝො “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති ආදීසු (බු. පා. 6.18; සු. නි. 241) තථාගතොති වුච්චති, එවං තජ්ජරියාපන්නා අරියපුග්ගලා, යථා ව පූරිමකා දුතියඅග්ගසාවකා කප්පානං සතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඝොය්‍යං පාරමීයො පුරෙත්වා ආගතා, අයම්පි මහාපෙරො තථා ආගතොති තථාගතොති. පතිඅග්ගලෙව අට්ඨාසීති අග්ගලස්ස බහිභාගෙ අට්ඨාසි.

507. රුක්ඛදෙවතා නාම චාතුමහාරාජිකෙසු නිභීතො කායො, තස්මා තෙසං මනුස්සගන්ධො පරිචිතත්තා නාතිජෙගුවිජොති ආහ “ආකාසට්ඨදෙවතාන”න්ති. ආබාධං කරොතීති දුක්ඛං ජනෙති. නාගරිකොති සුකුමාරො. පරිචොක්ඛොති සබ්බසො සුචිරුපො. ඤාතිකොටින්නි ඤාතිභාගං. අනාදිමති හි සංසාරෙ ඤාතිභාගරහිතො නාම සත්තො කස්සවිපි නත්ථිති අධිජ්ජායො. ඉදන්ති “සො මෙ ත්වං භාගිනෙය්‍යො භොසී”ති ඉදං වචනං. පච්චේදයෙනාති තදා මය්‍හං භාගිනෙය්‍යො හුත්වා ඉදානි මාරට්ඨානෙ යීතොති ඉමිස්සා පච්චේදයා වසෙන වුත්තං. අඤ්ඤස්ස වා වෙසමං ධුරො විධුරො. තෙනාහ “අඤ්ඤෙහි සද්ධිං අසද්ධිසො”ති. අප්පදුක්ඛෙනාති සුඛෙනෙව. පන්ථානං අවන්ති ගච්ඡන්තීති පථාවිතො. එත්තකෙනාති එත්තාවතා චිතකසන්නිසයෙන. උදකලෙණන්ති උදකනිස්සන්දනලෙණං. සමාපත්තිතොති නිරොධසමාපත්තිතො. සමාපත්තිඵලන්ති නිරොධසමාපත්තිඵලං.

508. දසහි අක්කොසවත්ථුහීති දසහිපි අක්කොසවත්ථුහි, තතො කිඤ්චි අභාපෙන්නා. පරිභාසථාති ගරහථ. සට්ඨෙට්ඨාති අනුනාහි කථාහි ඉමෙසු ඔවිජ්ඣ්ඨං. දුක්ඛාපෙට්ඨාති විත්තෙ දුක්ඛං ජනෙට්. එතෙසන්ති තෙසං හික්ඛුනං තුම්භාකං අක්කොසනාදිහි හික්ඛුනං කිලෙසුප්පත්තියා. තෙනෙත්ථ දුසී මාරො ඔතාරං ලහති නාමාති අධිජ්ජායො. උපට්ඨාතබ්බං ඉහං අරහන්තීති ඉබ්බා, හත්ථිහණ්ඩකා, හීනජීවිකතාය හෙතෙ ඉබ්බා වියාති ඉබ්බා, තෙ පන සදුතියකවසෙන “ගහපතිකා”ති වුත්තා. කණ්භාති කණ්භාහිජාතිකා. පාදතො ජාතත්තා පාදානං අපච්චා. ආලසියජාතාති කසිවණ්ඡ්ජාදිකම්මස්ස අකරණෙන සඤ්ජාතාලසියා. ගුට්ඨිද්ධමනපනාලීති වච්චකූපතො ගුට්ඨස්ස නික්ඛමපදෙසො.

මනුස්සානං අකුසලං න භවෙය්‍ය තෙසං තාදිසාය අහිසන්ධියා අභාවතො. ආවෙසකස්ස ආනුභාවෙන ආවිට්ඨස්ස විත්තසන්නති විපරිවත්තතීති වුත්තොවායමත්ථො. විසභාගවත්ථුන්ති හික්ඛුනං සන්නිකෙ ඉත්ථිරුපං, හික්ඛුනිනං සන්නිකෙ පුරිසරුපන්ති ඊදිසං, අඤ්ඤං වා පබ්බජිතානං අසාරුජ්ජං විසභාගවත්ථුං. විජ්ජට්ඨාරාමිමණන්ති පස්සන්තානං විජ්ජට්ඨාරස්ස පච්චයං. ලෙපයට්ඨීන්ති ලෙපලිත්තං වාකුරයට්ඨී.

510. සොමනස්සවසෙනාති ගෙහස්සිතසොමනස්සවසෙන. අඤ්ඤථත්තන්ති උජ්ජිලාවිතත්තං. පුරිමනෙයෙනෙවාති “සචෙ මාරො මනුස්සානං සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා”තිආදිනා පුබ්බෙ වුත්තනෙයෙන. යදි මාරොව තථා කරෙය්‍ය, මනුස්සානං කුසලං න භවෙය්‍ය, මාරස්සෙව භවෙය්‍ය, සරීරෙ පන අනධිමුච්චිත්වා තාදිසං පසාදනීයං පසාදවත්ථුං දස්සෙසී. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි.

511. අසුභසඤ්ඤාපරිවිතෙනාති සකලං කායං අසුභන්ති පචත්තාය සඤ්ඤාය සහගතජ්ඣානං අසුභසඤ්ඤා, තෙන පරිවිතෙන පරිභාවිතෙන. චෙතසා චිත්තෙන. ඛණ්ඩාන්ති අභිණ්භං. විහරතොති විහරන්තස්ස, අසුභසමාපත්තිඛණ්ඩස්සාති අත්ථො. පතිලියතීති සඬකුචති තත්ථ පටිකුලතාය සණ්ඨිතත්තා. පතිකුටතීති අපසක්කති. පතිවත්තතීති නිවත්තති. තතො එව න සම්පසාරියති. රසතණ්භායාති මධුරාදිරසවිසයාය තණ්භාය.

සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාති තීසුපි භවෙසු අරුච්චනවසෙන පචත්තා විපස්සනාභාවනා. නිබ්බිදානුපස්සනා හෙසා. ලොකවිත්‍රෙසුති හත්ථිඅස්සරථපාසාදකුටාගාරාදිභෙදෙසු චෙව ආරාමරාමණෙයාකාදිභෙදෙසු ච ලොකෙ චිත්තවිචිත්තෙසු. රාගසන්තාති වූපසන්තරාගාති. දොසමොහසන්තාතීති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉමෙසං එවං කම්මට්ඨානග්ගහණං සබ්බෙසං සප්පායභාවතො.

512. සක්ඛරං ගහෙත්වාති සක්ඛරාසීසෙන තත්තකං භින්තපාසාණමුට්ඨිත්ති ආහ “අත්තොමුට්ඨියං තිට්ඨනපමාණං පාසාණං”න්ති. මුට්ඨිපරියාපන්නන්ති අත්ථො. අයඤ්භි පාසාණස්ස හෙට්ඨිමකොටි. හත්ථිනාගොති මහාහත්ථි. මහන්තපරියායො නාග-සද්දොති කෙවි. අභිනාගාදිතො වා විසෙසනත්ථං හත්ථිනාගොති චුත්තං. සකලසරීරෙතෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසීති චුත්තමත්ථං විවරිතුං “යථා භී”තිආදි චුත්තං. න වායන්ති එත්ථ වා-සද්දො අවධාරණත්ථොති ආහ “තෙව පමාණං අඤ්ඤාසී”ති. සභාපලොකනායාති ච වචනතොති ඉමිනා වචනෙන ඉමං වචනමත්තං ගහෙත්වාති අධිප්පායො. උළාරෙති උළාරගුණෙ. භගවත්තඤ්භි යපෙත්වා නත්ථි තදා සදෙවකෙ ලොකෙ තාදිසො ගුණවිසෙසයුත්තොති.

විසුං විසුං පච්චත්තවෙදනියො අයසුලෙන සද්ධිං භූතාති ඡ එස්සායතනාති එතස්සාති ඡ එස්සායතනං, දුක්ඛං. තං එත්ථ අත්ථිති ඡ එස්සායතනිකො, නිරයො. තෙනාහ “ඡසු එස්සා...පෙ.... පච්චයො”ති. සමාහනතීති සමාහතො, අනෙකසතභෙදො සඬකුසමාහතො එත්ථ අත්ථිති සඬකුසමාහතො, නිරයො. විසෙසපච්චයතාය වෙදනාය ඨිතොති වෙදනියො, කාරණාකාරකෙන විනා පච්චත්තං සයමෙව වෙදනියොති පච්චත්තවෙදනියො. අයසුලෙන සද්ධිං අයසුලන්ති පාදපදෙසතො පට්ඨාය නිරන්තරං අභිහනනවසෙන ආගතෙන පණ්ණාසාය ජනෙහි ගහිතෙන අයසුලෙන සහ සීසපදෙසතො පට්ඨාය ආගතං. අයසුලභාවසාමඤ්ඤෙන චෙතං එකවචනං, සතමත්තාති පතිතාති සුලාති. ඉමිනා තෙ යානෙන චිත්තෙත්වාති නිස්සිතවොහාරෙන නිස්සයං වදති. එවං චුත්තන්ති “තදා ජානෙයාසි වස්සසහස්සං මෙ නිරයෙ පච්චමානස්සා”ති එවං චුත්තං. වුට්ඨානිමන්ති වුට්ඨානෙ භවං, අන්තිමන්ති අත්ථො. තෙනාහ

“විපාකචුට්ඨානවෙදන”න්ති, විපාකස්ස පරියොසානං වෙදනන්ති අත්ථො. දුක්ඛතරා හොති පදීපස්ස විජ්ඣායනක්ඛණෙ මහත්තභාවො විය.

513. සට්ඨසිත්වා පොථෙත්වා. පාටියෙක්කවෙදනාජනකාති පච්චෙකං මහාදුක්ඛසමුප්පාදකා. අයතො අපගතො නිරයො, සො දෙවදුතසුත්තෙන (ම. නි. 3.261) දීපෙනඛිබ්බො. අත්ථවණ්ණනා පනස්ස පරතො සයමෙව ආගමිස්සති. ඉමං පන අතීතවත්ථුං ආහරිත්වා අත්තනො ඤාණානුභාවදීපනමුඛෙන මාරං සත්තජ්ජෙත්තො මහාථෙරො “යො එතමභිජානාති”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යො මහාභිඤ්ඤො එතං කම්මං කම්මඵලඤ්ඤව හත්ථතලෙ යපිතං ආමලකං විය අභිමුඛං කත්වා පච්චක්ඛතො ජානාති. සබ්බසො හින්තකිලෙසනාය භික්ඛු සම්මාසම්බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො, තාදිසං උළාරගුණං ආසජ්ජ සට්ඨසිත්වා එකත්තකාළකෙහි පාපධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා කණ්ඞ මාර ආයතිං මහාදුක්ඛං වින්දිස්සසි.

උදකං වත්ථුං කත්වාති තත්ථ නිබ්බත්තනකසත්තානං සාධාරණකම්මඵලෙන මහාසමුද්දඋදකමෙව අධිට්ඨානං කත්වා. තථා හි තාති කප්පට්ඨිතිකාති හොන්ති. තෙනාහ “කප්පට්ඨායිනො”ති. තෙසන්ති විමානානං. එතං යථාචුත්තවිමානවත්ථුං තාසං අච්ඡරානං සම්පත්තිං, තස්ස ච කාරණං අත්තපච්චක්ඛං කත්වා ජානාති. පාදඤ්ඤාධිකාරිකා කම්පයිති පුබ්බාරාමෙ විසාඛාය මහාඋපාසිකාය කාරිතං සහස්සගබ්භපටිමණ්ඩිතමහාපාසාදං අත්තනො පාදඤ්ඤාධිකාරිකා කම්පෙසි. තෙනාහ “ඉදං පාසාදකම්පනසුත්තෙන දීපෙනඛිබ්බ”න්ති. ඉදන්ති “යො වෙජයන්ත”න්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථජානං චූළතණ්ණාසඛිබ්බයවිමුත්තිසුත්තෙනෙව (ම. නි. 1.393) දීපෙනඛිබ්බං.

තස්ස බ්‍රහ්මගණස්ස තථාචින්තනසමන්තරමෙව තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මං බ්‍රහ්මසහං ගන්ත්වා. තෙහිති මහාමොග්ගල්ලානාදයො. පච්චෙකං දිසාසුති මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පුරත්ථිමදිසායං, මහාකස්සපත්ථෙරො දක්ඛිණදිසායං, මහාකප්පිනත්ථෙරො පච්ඡිමදිසායං, අනුරුද්ධත්ථෙරො උත්තරදිසායන්ති එවං වත්තාරො ථෙරො බ්‍රහ්මපරිසමත්ථකෙ මජ්ඣෙ නිසින්තස්ස භගවතො සමන්තතො චතුර්දිසා නිසිදිංසු. ගාථා චුත්තාති “යො බ්‍රහ්මං පරිපුච්ඡති”ති ගාථා චුත්තා. අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තෙනාති – “තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රහ්මනො ඵවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති”තිආදිනා (සං. නි. 1.176) මහාවග්ගෙ ආගතෙන අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තෙන.

ඤානවිමොක්ඛෙන චුඡිති ඤානවිමොක්ඛසන්තිස්සයෙන අභිඤ්ඤාඤාණෙන ඵස්සසි. වනන්ති ජම්බුදීපං අඵස්සයිති සම්බන්ධො. ජම්බුදීපො හි වනබහුලතාය ඉධ “වන”න්ති චුත්තො. තෙනාහ “ජම්බුසණ්ඩස්ස ඉස්සරො”ති. පුබ්බවිදෙහානං දීපන්ති පුබ්බවිදෙහවාසීනං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-ටිකා චූළයමකවග්ගො
 දීපං, පුබ්බවිදෙහදීපන්ති අත්ථො. භූමිසයා නරා නාම අපරගොයානකා
 උත්තරකුරුකා ච. යස්මා තෙ ගෙහපරිග්ගභාභාවතො භූමියංයෙව සයන්ති,
 න පාසාදාදීසු. පටිලභීති උප්පාදෙසි. එතං ආසං මා අකාසීති එසා යථා පුබ්බෙ
 දුසිමාරස්ස, එවං තුය්හං ආසා දීඝරත්තං අනත්ථාවහා, තස්මා එදිසං ආසං මා
 අකාසීති මාරස්ස ඔවාදං අදාසි. සෙසං සබ්බත්ථ සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ච චූළයමකවග්ගවණ්ණනා.

මූලපණ්ණාසටිකා සමත්තා.

දුතියො භාගො නිට්ඨිතො.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමෝ ධම්මරතෝ - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මෝ පතොසො සුගතාප්පසන්ථෝ,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමෝ නිලොකෙ.

මහාගඳො මච්චුපරා පතානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී අද්දසටොච ධම්මෝ.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....